

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

پروژە ١٠٠ کتێبی کوردی
٧٥

سه لاله دینی نه یوی

نوسینی
د/ علي محمد الصلابي

وهه گێڕانی

جه میل قادر

PDF 4 KURD

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

PDF 4 KURD

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانیود كتایهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

صلاحه دینی ئه یو بی

نوسینی

د/محمد علی الصلابی

وه رگیترانی

جهیل قادر

سه رپه رشتی وه رگیتران و پیداچونه وهی دهق

لهوّن قادر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الأخوة في دار روشنبيري كوردستان السلام عليكم

ورحمه الله وبركاته: استغاثه لطلبكم الكريم في رغبكم

في ترجمه ما تدعون من كتب مفقود أنتم لكم

ونرجو الله تعالى أن يتقبل جهودكم وأن يوفقنا جميعاً
لخدمة الإسلام والمسلمين

أخوكم في الله عليه حمد الصلاة
عليه

ناسنامه ی کتیب

ناوی کتیب : سه لاهه دینی نه یوبی

نوسینی : د/ محمد علی الصلابی

وهرگیرانی : جمیل قادر

سه ربه رشتی وهرگیران و بییداچونه وه دهق : لهون قادر

دیزاین : ابراهیم معروف

شویینی چاپ : دارالفکر - بیروت - لبنان

چاپ : یه کهم ۲۰۰۸

تیراژ : ۳۰۰۰

ژمره ی سپاردنی (۲۳۲۷) ی سالی ۲۰۰۸ ی وهزارهتی روشنبیری بی

بهشی یه کهم: نهو شالاوه خاچهرستیانهی که پیش دروستبونی دهولهتی

نهییوی رویاندا

باسی یه کهم: رهگورپشه میژویهکانی جهنگه خاچهرستیانهکان:

جیی خۆیهتی له سه ره تادا ئاماژه به وه بدهین که جهنگه خاچهرستیانهکان له نێوان موسلمانان و گاوره پۆژئاوییهکان و خه لکانی تر دا له کوتایی سه دهی پێنجهمی کۆچیدا دهستی پێ نه کردوه، ههروهک له سهردهمی ههتهمی کۆچیشدا کوتایی پێ نه هاتوه، به لکو ئهم شالاوانه زنجیره یه که له و ململانیی دورو درێژهی، که به ده رکه وتنی ئیسلام^۱ دهستی پێ کردو به شیوه یهکی باز نهیی و یهک له دوا یهک به رده وام بوه له سه ره تای ئیسلام وه هه تا وه کو دسه رده می نوێ، نه شتوانین شهش میحوه رو قوڵ دیاری بکهین که ئهم ململانییه تاییدا به رده وام بوه، له هه ر قوڵیکه وه که میک هیور بویته وه نه وه له شوینیکی تر وه گه رم بوه به شیوه یهکی توندوتیز تر و گه رم تر توانا ئیسلامیهکانی له روبه ریکی فراوانی زه ویدا به فیر پوداوه^۲ نهو میحوه رو قولانهش بریتین له:

یه کهم: بیزهنتیهکان:

سه رتاکانی جمجولئی بیزهنتی دژ به ئیسلام نه گه رپته وه بۆ سه رده می سه ره تای ئیسلام، نه وه بوو هه ر له سالی پێنجهمی کۆچیه وه له جهنگهکانی (دومة الجندل) و (ذات السلاسل) و (مؤتو تبوک) وه هه تا وه کو هی رشه که ی ئوسامه ی کوری زهید (رضی الله عنه)، سه ر بازگهی رۆمی ههستی به مه ترسی ئیسلامی نوێ کرد که له باشوره وه ده هات، به تایبهت دوا ی نه وه ی نهو دهولهته تازه پێگه یشتوه توانی په یوهندی زۆریه ی هۆزه عه ره بیهکان به سه رانی پێشویانه وه که پۆمهکان بوون بچرپێت نه گه ر چی بیزهنتیهکان له سه ره تا وه دهستپێشخه ربوون بۆ جولانه وه دژ به هیزه ئیسلامیهکان یان وهک کار دانه وه یهک نهو کاره یان کردبێت، نه وه هه مان ده ره نجامی هه یه که نه ویش په ی بردنی ئهم سه ر بازگه یه به قه باره و گه وره یی ئهم کۆسپه نوییه و خۆ ئاماده کردنه بۆ وه ستاندن و په کخستنی، راسته نهو ئاماده کاریه زۆر جار وهک پتیویست نه بوه، رهنگه نه مهش به هۆی که می و لاوازی نهو زانیاریانه وه بوو بێت، که فرمانده ی بیزهنتی هه لویستهکانی خۆی له سه ر بنیات دانا، به لām ده ره نجام نه وه بوه که شه ر پله م قوڵه وه هه لگیر ساو پاش کۆچی دوا یی

^۱ دروس وتأملات في الحروب الصليبية لأبي فارس ل ۳۰.

^۲ هجمات مضادة في التاريخ الاسلامي د. عماد الدين ل ۲۶.

پیغه مبه ریش زیاتر کلّبه ی زیاتر سهندو هیزه ئیسلامیه کان چونه ئو ولاتانه وه که پۆمه بیزه ن்தیه کان
 دهستان به سهردا گرتبوو،^۱ دواى ده رکردنى بیزه ن்தیه کانیش له سهرمال و مولکیان له ناسیا و چه ند
 ناوچه یه کی ئه فریقیا له سهرده ستی سهرکردایه تی راشدیندا که له قوناغه کانى دوايیدا چه ندین هه ولّی
 که مارۆدان و کاردانه وه ی زۆرو دژه هێرشى له لایه ن ئه م سهرپازگه یه وه له وشکانى و ده ریادا به خۆوه
 بینی، به لام زۆربه ی تیکشکا، ئه وه بوو دواتر بیزه ن்தیه کان بۆ ماوه یه ک ده ستیان کورت بو به وه
 له چه ند ده یه ی دوايیدا، به هۆى ئه وپاوه دونانه به رده وامه ی که ئومه ویه کان ئه نجامیاند،^۲ سهره تا
 له موعاویه وه (رضی الله عنه) دامه زینه رى ده ولّته ی ئه مه وى و سهرده مى عبدالملك کورپى مه روان و کورپه کانى
 به تاییه ت وه لیدو سوله یمان. ئه مه ش به جوانى پونکراوه ته وه له کتیه که مدا (الدولة الأموية عوامل
 الازدهار و تدا عیات الأنهار) هه روه ها ئه وپاوه دونانه دواى ئه مه ویه کانیش به رده وام بوو له شام و
 میسرو باکورپى ئه فریقادا و به ته وای له باکورپى ئه فریقیا و ناوه راست و ده رنرانو، له نیوه دورگه ی
 ئه نادۆلدا که مارۆدران ئه مه جگه له ئه وریا که زیدى سهره کیان بووه، به م شیوه یه به تیه ربونى کات
 مه ترسى دژه هێرشه کانیان سنوردار بوو چونکه چرپوبویه وه له سنورو سهرپازگه کانى ئه ناچۆلو
 جه زیره ی فورادا بى ئه وه ی به ره و ناوه وه تیه ربکات، به شیوه یه کی ده گمه ن نه بیّت، ئه مه ش
 له لایه که وه به هۆى وریایى سهرکرده ئیسلامیه کانه وه، توندوتۆل کردنى سنورو له لایه کی تریشه وه
 به هۆى هه ستانیا ن به هێرشى به رده وام دژه ده ولّته ی بیزه ن்தى و پيشره وى زۆریان به ئاراسته ی
 خودى قوسته ن்தینه، ئه مه ش وای کرد که ئیپراتۆرى رۆمانى (زۆربه ی کات) نه توانى جله وى
 کاربگریته ده ست و پویه رى دژه هێرشه کانى زیاد بکات، ته نها له سهره تایى سه ده ی چاره مى
 کۆچیدا نه بیّت.

له وکاته دا که ده ولّته ی عه باسى لاواز بوو بوو، به لام ده رکه وتنى سلجوقیه کان گوپوتینیکی
 باشى دا به بزاوتى جیهادى ئیسلامى، توانیا ن له سهرده مى سولتانی سلجوقى الب أرسلان دا
 سهرکه وتنیکی گه وره به سهر برپه رى پشتى هیزه بیزه ن்தیه کانداه ده ست بێن له جه نگی ملاژکرد
 له سالى ۶۶۳ ک دا، ئه م سهرکه وته ش کۆتایى هیئا به مه ترسى ده ولّته ی بیزه ن்தى و دژه
 هێرشه کانى، بارودۆخیش به م شیوه به رده وام بوو هه تاکو روخانى ئه م ده ولّته دواى چه ند

^۱ هه مان سهرچاوه

^۲ هجمات مضادة ل ۵۶، ۲۷.

سەدەيەك لەسەر دەستی عوسمانیەكان^١ ئەمەشم لەكتیبی الدولة العثمانية عوامل النهوض وأسباب السقوط داپون کردۆتەوه.^٢

دووهم: ئیسپانیەكان:

گۆڕەپانی ئەندەلوسی هەر لەسەرەتاوە چەندین دژەهێرشى بەردەوامى بەخۆوە بینی کە لەباکوڕەو دەهات، ئیسپانیەکانیش لەناوچە سەختەکاندا خۆیان قایم کردبوو، ئەم هێرشانەش ململانێیەکی سەختی لێکەوتەوه کە بەهۆیەوه سەرکردایەتی ئەمەوی توانی روبەپوی دژە هێرشەكان ببیتەوه بۆ نزیکەى سێ سەدە ئەو هێرشانە سنووردار بکات لەچەند شویئێکی بەر تەسکی نیووە دورگەى ئیبیریدا، پاشان تەوژمی بوژانەوێ ئیسلامی نوێ دوجار دەرکەوت، یەكەمیان لەسەر دەستی دەولەتی "مورابطين" دا کە لەمەغریبەو هاتبوون،^٣ کە لە چەندین لاپەرەى پێرسەرەیدا سەرکەوتنی مەزنی خۆیانیان لەجەنگی "الزلاقه" دا بەسەر گاورەكانی ئیسپانیادا لەسالی ٤٧٩ك دا بۆ تۆمارکردین، دووهمیشیان لەسەر دەستی "الموحدين" کە پاش ئەوان هاتن و سەرکەوتنیکی مەزنیان تۆمار کرد بەسەر گاورەكاندا لەجەنگی ئەلئەرەك دا لەسالی ٥٩١ك دا، کە لەسەر پوپەری رۆژگار بەتاوی ئالتور تۆمارکرا،^٤ بەمەش ئیسلام لەئەندەلوس داتوانی بۆ نزیکەى چوار سەدە لە بەرامبەر کۆسپەكاندا خۆراگریی و پوپەپوی دژە هێرشى ئیسپانیەكان ببیتەوه بەجەکیکی نیمچە یەكسان،^٥ بەلام موسلمانەكان لەئەندەلوس دا وردە وردە دەستیان دایە خۆشگوزەرانى و دویەرەکی و ناکۆکی خۆیانوی نیوانیان هێندەى تزلوازی کردن، ئەمەش بوە هۆی ئەوێ کە ترازووی هیز لە بەرژەوێندى سەرکردایەتی گاورەكاندا بیت کە لەکۆتایی دا توانی دوايەمین قەوارەى ئیسلامی لەوێ بپوخینیت. کەمەملەکەتی غەرناطە بوو لەسالی ٨٩٧ك دا، هەتاوێ کو بێ وەستان (لەژێر دەسەلاتی فردیناندو ئیزابېلا) دپندانەترین قەسابخانەى ترسناک لەمیزووی مرقفایەتیدا ئەنجام بدەن کە دەسەلات و کلێساو دادگاكانی لیکۆلینەوه تیايدا بەشداربوون و توانیان بەهۆی ئەو شیوازەنەیان کە هەموو بەها مرقیبەکانی تێپەپاندبوو وێپرای تێپەپاندنی بەها ئاینیەكان،

^١ هەمان سەرچاوە ل ٣٧

^٢ الدولة العثمانية عوامل النهوض وأسباب السقوط ١٢٥ - ١٤٠

^٣ هجمات مضادة في التاريخ الإسلامي ل ٣٨

^٤ هەمان سەرچاوە ٣٨٤، ٣٨٣.

^٥ هجمات مفادة ل ٢٨.

قهواری ئیسلامی بىسپنه وه له سەر نه خىشەى ئىسپانیا کۆمه لگای ئىسلامى به زۆر له ناو کۆمه لگەى گاورددا بتویننه وه له پڕوى ئاین و روشنبیری و هەلسو که و ته وه.^۱

سێیه م: بزوتنه وهى خاچیه رستى:

بزوتنه وهى خاچیه رستى بریتیه له کاردانه وهى ئاینى مه سیحى به رامبه ر به ئیسلام، په گو پى شه شى نه که پێته وه بۆ سه ره تەى ئیسلام و ده رچونى موسلمانە کان له دورگەى عه ره بو پێکدادانیان له گە ل دە و له تى بیزه ننتى دا، ئە م بزوتنه وه یه ش وه ک زینده وه رێک گه شه ی کرد به درێژایى سه ده کان و هیشتا قوناغێکى تینه په پاندبوو قوناغى دووهم به دوایدا هات، ئە و ماوه زه مه نیه ش که که وتبوو نێوان سا له کانى ٤٨٨ ک - ٦٩٠ ک / ١٠٩٥ ز - ١٣٩١ ز ته نها په کێکه له قوناغه کانى، ده رکه وتنى ئە م قوناغه ش به م شیوه ميه که زāl بوو بوو به سه ر قوناغه کانى تر دا نه که پێته وه بۆ کۆمه لى هۆکارى ئالوزو به یه کداچوو که لیکۆله ر نه توانی له و هۆکارو پالنه رانه دا بیدۆزێته وه که بونه هۆى جله وشل کردن بۆ ئە و شالاره خاچیه رستیه ی که له م ماوه یه دا ده ستى پێکرد،^۲ میژونوسانیش کۆکن له سه ر ئە وهى که بزواتى داگیرکارى خاچیه رستى که له رۆژئاواى ئە وروپادا سه رى هە لدا شیوانى هێرشى چه کدارى و ده رگرت بۆ سه رولاتانى موسلمان له شام و عێراق و ئە نادۆل و میسرو تونس دا بۆ ریشه کێش کردنى ئیسلام و موسلمان و له ناو بردنیان و گیرانه وهى به یت و لمقه دیس، په گو ریشه ی ئە م بزواته ش هە لقولاوى ئە و بارودۆخه ئاینى و کۆمه لایه تى و هزرى و ئابورى و رامیاریه بوو که له سه رده مى یازده دا له ئە وروپادا باو بوو و ئاینى کرده سوته مه نیه ک بۆ به دى هیئانى ئامانجه کانى،^۳ که واته هێرشى خاچیه رستى شتیکی نوێ یان دیاره ده یه کى نامۆیان کاتى نیه، به لکو جکارێکى بنه په تى یه،^۴ بۆیه نه لێن: دیاریکردنى ماوه ی بزوتنه وهى خاچیه رستى له نێوان سا له کانى ٥٨٨ ه بۆ ٦٩٠ ک کارێکى هه له یه وه ک دکتۆر سه عید عاشور ئە لیت: بنه مایه کى راست و دروستى نیه و پشتى به لیکۆلینه وه یه کى هه مه لایه نه ی بزوتنه وهى خاچیه رستى نه به ستوه، به لکو چاره سه رێکى دوا پراره و ته نها به شیکى ئە و بزوتنه وه یه نه گریته وه و ده ربېرى په گو ریشه ی نیه هه ره وه که ده ربېرى پاشماوه و کلکه کانى نیه.^۵ له راستیدا خۆراگرى مسولمانان له به رامبه ر ئە م شالاره دا ره نگدانه وه یه کى مه زنى ئە و راستیه یه که کاریه گه رى بیروباوه ر

^۱ هه مان سه رچاوه.

^۲ الحروب الصليبية في شمال افريقية وأثرها الحضارى ل ١٠.

^۳ تاريخ الحروب الصليبية، محمد سعيد عمران ل ١٥.

^۴ هجمات مضادة، ل ٣٢.

^۵ الحركة الصليبية، سعيد عاشور ٣٦٧.

به‌رده‌وامه له‌دڵ و ده‌رونی موسڵماناندا هه‌ندێ جار له‌سه‌رئاستی لوتکه و زۆر جاریش له‌سه‌ر ئاستی خواره‌ودا، ئه‌م ماوه‌یه‌ کۆمه‌ڵی تیکۆشه‌ری پێگه‌یاند که‌له‌ئاستیکی بالای چالاکی و توانادا بوون. ئه‌م تیکۆشه‌رانه‌ش له‌هه‌موو به‌ره‌کاندا بالۆبوونه‌وه، و هه‌ستان به‌پویه‌پویه‌وه‌ی داگیرکه‌ران له‌هه‌موو کاته‌کانداو به‌درێژایی دوو سه‌ده ده‌سته‌به‌رداری به‌رگری کردن نه‌بوون و چۆکیان دانه‌داو چه‌کیان دانه‌نا، هه‌موو کاتیکیش ئاماده‌بوون بۆ سواربونی ئه‌سپه‌کانیان و ده‌رجون به‌خێزایی به‌ره و ئامانجه‌کان، جیهادیش تیۆرو هیواکان دیاری ناکه‌ن و مواهیدیش له‌بۆشاییدا ناجوێته‌وه، به‌لکو به‌به‌ره‌کانی مێژویه‌ گه‌روه‌کان جیهاد دیاری ده‌که‌ن و تیکۆشه‌رانیش هه‌له‌ته‌خه‌ن و گیانی پالوانیته‌ی و قوربانیدان و شه‌هیدبوون له‌موسڵماندا دروست ده‌که‌ن.^۱

چواره‌م: بزواتی گه‌مارۆدانی خاچه‌رستی؛

زۆری نه‌خایاند پاش له‌ناو بردنی ده‌سه‌لاتی ئیسلامی له‌ئیسپانیادا ئه‌وروپا به‌سه‌رکردایه‌تی ئیسپانیای پورتوگال و پاش ئه‌وانیش بریتانیا و هۆله‌ندا و فه‌رنسا هه‌ستا به‌کرده‌ی گه‌مارۆدانی به‌ناوبانگیان دژ به‌جیهانی ئیسلام له‌پتی هێله‌کانی پشته‌وه له‌ئه‌فریقا و ئاسیادا، ئه‌مه‌ش هاوشیوه‌ی ئه‌و بزوتنه‌وه ئیستعماریه‌ کۆنه‌بوو که‌دواتر جیهانی ئیسلامی دوچاری بوو و به‌به‌رده‌وامی هه‌تاوه‌کو سالانی دوا‌ی پوخانی ده‌وله‌تی عوسمانی، ئه‌وه بوو مه‌مالیکه‌کان له‌شام و میسردا گه‌شتبونه قۆناغی ماندوو‌بون، دۆزینه‌وه‌ی رێگای ده‌ریایی نوێش له‌نزیك "رأس الرجاء الصالح - گورزێکی به‌هێز بوو بۆ بازرگانیان - که‌به‌برپه‌ری پشتی توانای داراییان داده‌نرا - هه‌رچی عوسمانیه‌کانیشه ئه‌وه هه‌موو هه‌وله‌کانیان چڕ کردبویه‌وه بۆ داگیرکردنی ئه‌وروپا له‌پۆژه‌لاته‌وه، ئه‌و پرده‌جوگرافیه‌شیان نه‌بوو که‌به‌هۆیه‌ بتوانن ئه‌و هه‌ولی گه‌مارۆدانه له‌سه‌ره‌تاکانیدا راگرن، به‌لام پاش چه‌ند ده‌یه‌یه‌ک که‌وتنه‌ جموجۆل بۆ پویه‌پویه‌وه‌ی ئه‌م هه‌ولانه، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا گه‌لو سه‌رکرده ئیسلامیه‌کانی ناوچه‌که‌ توانیان به‌رگرییه‌کی توند بکه‌ن و نمونه‌یه‌کی به‌هێزین به‌پویه‌پویه‌وه‌ی درێژخایه‌نیان بۆ ئه‌و ده‌ستدرێژکاریه‌و زه‌ره‌رو زیانیکی گه‌وره‌وشیان به‌دوژمن گه‌یاند به‌درێژایی پێگه‌و شوێنه‌کانی که‌نارده‌ریاکه‌ داگیرکه‌ران به‌دوا‌ی کردنه‌وه‌ی جێ پێیه‌کدا ده‌گه‌پان تیایدا.^۲ هه‌روه‌ک عوسمانیه‌کانیش توانیان جیهانی ئیسلامی بپاریزن له‌ هێرشێ پورتوگالی و ئیسپانی که‌مه‌به‌ستی خنکاندنێ بازرگانی ئیسلامی بوو، کاتێ ویستیشیان که‌ناری مه‌غریبی عه‌ره‌بی داگیرکه‌ن عوسمانیه‌کان به‌نپه‌له هه‌موو مه‌غریبیان کۆنترۆڵکرد جگه‌ له‌مه‌راکش و

^۱ هجمات مضادة ل ۳.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ل ۳۷.

توانیان پویه پوی ئیسپانیه کان ببنه وه له ده ریای ناوه پاست و دورگه و که ناره کانیدا، به م شیوه یه ش هیزی ده ریایی عوسمانی توانی که ناره کانی ده ریای ناوه پاست بۆ ئیسلام و موسولمانان بپاریزیت، ههروه ها عوسمانیه کان توانیان ده سترگرن به سهر که ناری رۆژه لاتی نه فریقا و باکوپی زه ریای هیندی له سهره تای سهدی هه ژده داو نه مه ش نه وروپیه کانی ترساند، نه حمه دی کوپی سه عیدیش توانی له سالی ۱۷۴۰ ز رویه پویان بوه سستی له عومان داو پورتوگالیه کان بۆ هیوا بوون له سهندنه وه ی نه م ناوچه یه لی، عوسمانیش دوی روخانی نه ندهلوس که وره ترین هیزی عهره بی بوو، بوژانه وه شی له سالی ۱۸۰۰ ک وه هه تاوه کو ۱۲۵۰ به رده وام بوو، توانی ده ست بگریت به سهر که لینه کانی ده ریای سورو زه ریای هیندی و که نداوداو له ویشه وه بۆ رۆژه لاتی نه فریقیا و رأس الرجا و الصالح، بۆ چه ند نه وه یه کیش خه لکی عومان سه رکرده ی نه م سئ ده ریامه زنه بوون و که شتیگه لیکی که وره شیان هه ببوو که هیرشی کرده سهر که شتیگه لی چه ورتوگالی و له هه موو که لین و سه ربازگه هیندی و فارسی و نه فریقیه کان دوری خستنه وه ... به لام ئینگلیزه کان خویان بۆ رانه گیرا به رامهر به نه م ده وه ته ده ریایه دا که هه ره شه ی له مولکه کانیان ده کرد له ناسیا و نه فریقیدا و به درژیایی هه شتا سال کاریان له سه رلاواز کردن و له ناو بردن و بۆمبارانکردنی شاره کانی ده رکد^۱.

پینچهم: ئیستعمار:

پاشان دژه شه پۆلی نه وروپی پوی کرده ناوچه که له سهرده سستی هیزه ئیستیعماریه کان به پالنه ری شوپشی پیشه سازی که پالیپتوه نان بۆ که پان به دوی بواره زینده کانی کیشوه ره کۆنه کاند له پیتناو ناساندنی که لوپه له کانیان و ده سخستنی ماده ی خامی پتویست و سود وه رگرتن له وزه مۆییه هه رزانه کان که له نه فریقیدا کرابونه کۆیله له ریگه ی گواستنه وه یانه وه حبه شیوه ی زۆره ملی، نه مه ش به بنوتنه وه ی کۆچپیکردنی کۆیله کان ناسراو بوو دانه نریت به یه کیک له خاله په شه کان له میژووی ململانی نیوان نه وروپا و پۆژه لاتدا، له ناکامیشیدا خه لکانیکی زۆر له پۆله کانی که لانی ئیسلامی له نه فریقیا تیا چون و نه م شه پۆله ش به رده وام بوو به سه رکردایه تی به ریتانیا و فهره نسا هوله ندا و به لجیکا و ئیتالیا و نه آلمانی هه تاوه کو ده یه کانی سه ره تای سهدی بیسته م و جیهانی ئیسلامیش نیچیری یه که می بوو، به لکو تاکه نیچیری بوو، به چاپووشی کردن له هه ندی ناوچه که زۆرینه ی خه لکه که ی موسولمان نه بوون، ئامانجه ئابوریه کانیشی به باکگراوندیکی خاچه رستانه وه ده جولایه وه و له چه ندین شویتیشدا نه مه یان ده ربیره وه و له میژوشیدا زیاتر له به لگه یه کی پتیشکه ش کردوه، نه وه بوو "گلاستون" سه رۆک وه زیرانی به ریتانیا به راشکاوانه

^۱ الاسلام وحركة التاريخ، أنور الجندي، ل ۳۹۴ - ۳۹۳.

له بهردهم نه نجومه نی "العموم البريطاني" دا له کاتیکدا که قورئانیکی به دهسته وه بوو وتی: هه تاوه کو ئه مه له دلو هزری موسلمانان کاندایت هه رگیز به سه ریاندا زالتابین،^۱ کاتئ سه رکرده ی خاچه رستی به ریتانیش به لوتبه رزییه وه هاته قودسه وه دوا ی جهنگی جیهانی، هاوپه یمانه کانی به ریتانیش پیشوازیان لیده کرد به و په پی ریزو خوشحالیه وه به لام نه و نه یتوانی بوغزی خوی له نیسلام و موسولمانان بشاریته وه و خوشحالی و دلخوشی خوی نیشان دا وه ک سه رکرده یه کی خاچه رستی سه رکه وتوو که قودسو فه له ستینی داگیر کردوه و خستویه تیی ژیر چه پۆکی ده سه لاتی خاچه رستی به ریتاتو وه تی: ئیستا جهنگه کانی خاچه رستی کوتایی پی هات،^۲ مه به ستیشی له م ده سه واژه یه نه وه بوو که ئامانجی جهنگه کانی خاچه رستی له داگیرکردنی قودسو فه له ستین دا به دی هاتو ده سه لاتی خاچه رستی به سه ردا سه پینرا، نه مه ش ئامازه یه به شکستخواردنی نه و جهنگه خاچه رستیانه ی که دوو سه ده ی خایاندو تیایدا قودسو فه له ستین داگیرکرا له سالی ۱۹۲۴ک داو دواتریش موسلمانان کان له سالی ۱۹۸۳ک رزگاربان کرد دیاره له جهنگی جیهانی یه که میشدا خاچه رسته کان گه شتن به ئامانجی خویان و ده ستیان گرت به سه ر فه له ستین و قودسدا، هه رچی سه رکرده ی خاچه رستی فه ره نسیشه نه وه چوه سه ر گۆپی صلاح الدین له دیمه شقو لای گۆره که ی وتی: نه وه تا هاتینه وه نه ی سه لاهه دین،^۳ هه روه ها جهنگی خاچه رستی به بی وه ستان به رده وام بوو و به ریتانیش نیشتمانیککی له سه رزه وی فه له ستین بۆ جوله که دیاری کردو ده وله تیکی جوله که ی تیا دا راگه یاندو ریوشوینی ئیداری و سه ربازیشی له پیناودا گرته به، به پرچه ک کردنی جوله که و دابین کردنی چه ک و ته قه مه نی بۆیان و راهیتان و مه شق پیکردنیا، ته نانه ت هه ندئ له چه که کانی سوپای به ریتانیاشیان پی به خشین، به تاییه ت کاتئ که به ریتانیا کوتایی به ده سه لاتی خوی هیئا له فه له ستین دا له ۱۹۴۸/۵/۱۵ز به لکو زۆریه ی شارو گونده فه له ستینیه کانی دابه ده ست جوله که وه هه تاوه کو ده وله تی جوله که رابگه یه نن، له هه مان کاتیشدا فه له ستینیه موسلمانان کانی له مه شقو ده ستخستنی چه کیش بی به ش یان قه ده غه کردو سزای توندی بپاردا بۆ هه ر فه له ستیتیه ک که چه ک و ته قه مه نی ده ستبخات و سزای له سیداره دانی بۆدانا بوو، نه وه بوو هه زاران که س له موجاهیده موسلمانان کان کران به په تی سیداره ی خاچه رسته ئیتگلیزه کاند، ده یان هه زاریش له گۆشه ی زیندانه کان توندکران،^۴ هه روه ها بزوتنه وه ی داگیرکای (نیستعمار) هاوکات و په یوه ست

^۱ هجمات مضادة في التاريخ الاسلامی ل ۴۰

^۲ دروس متاملات في الحروب الصليبية ل ۳۵

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۴۳

^۴ هجمات مضادة في التاريخ ل ۴۱

بوو بیزوتنه وهی مژده دانی گاوه وه، به هر دوو به شی کاسولیکی و پورتستانتی یه وه که به دریزایی
 ولاتانی نیسلا میدا بلایوبوبیوه وه زه مینه سازی نه کرد بق نیستیمار له ریی چالاکیه
 جورا و جوره کانیه وه، و درگای بق ناوه لا ده کردو له ژیر ده سه لاتیدا له ریژه یه کی زور یارمه تی و
 نیمتیا زات به هر مه ند بوو،^۱ به لام نه م دژه هیرشه خاچیه رستیه به ناستی تینه په پی و که لانی
 موسلمان له به رامبه ر ئیداره ی شه پخوازو خو سه پاندنی داگیر که راندا چو کی دانه داو به لکوقولی
 مه ر دانه یان لی هه لکردو توانا له بن نه هاتوه کانی باوه پیان خسته گه پو به قوریانیدان و عه شقه وه
 به ره و پیری مه رگو شه هیدی ده چون، سه رباری که می توانا سه ربازی و داراییه کانیان، به م پییه ش
 کاری سه رسور هینه ریان نه نجامدا که پوژ ناواییه کانی سه رسام کردو بووه کوسپیک که به رده وامی
 جموجولایانی په ک خستبوو و توانیان بینه ته لی درکاوی و مین له به رپیئاندا، ته ناته ت وه لامداه وهی
 نه و ململانی نیستیماری و خاچیه رستیه چه ند بزوتنه وه کی نیسلامی ره سه نی به ره م هینا
 که له بارودوخیکی جیهادی دژواردا دروست بوو و دواتریش به ره نگاربونه وهی داگیر کاری کرده
 نامانج له پیناو نازاد کردنی زه وی و مړوژ و بیرو باوه پو، چوندین نمونه ی پویه پویونه وهی پیشکه ش
 کرد که پوژ ناواییه کان پیش روژه لاتیه کان باسیان کردو چه ندین لاپه په ی سپیان له میژودا
 تۆمار کرد،^۲ نیمه ش وه ک نمونه باس له محمد عبدالکریم الخطابی له مه غریب و عبدالقادر الجزائری و
 کۆمه له ی زانایانی موسولمان له جه زائر که عبدالحمیدی کوپی بادیس و محمد نه لبه شیر الابهیمی
 رابه رایه تیان ده کردو عمر موختار له لیبیا و بزوتنه وه پرگاریخوازیه کانی تر که پیئوستان به پیئوسی
 راسگو هه یه بق نوسینه وه و لیکنلینه وهی و نومه تیش زور پیئوستی به م لیکنلینه وه جیددیانه هه یه،
 بیگومان جهنگی خاچیه رستی کو تایی نه هاتوه و کو تایی نایه ت، نه وه ش له نه فغانستان و فه له ستین
 دا رووده دات به لکه یه له سه ر نه وهی که نه یلین.

^۱ هجمات نضادة في التاريخ ل ٤١

^۲ الحروب الصليبية ل ٢١ - ٢٤ ثارنست باکر.

باسی دووهم: گرنگترین ھۆکارو پالنه‌ره‌کانی شالاهه‌کانی خاچپه‌رستی

کۆمه‌لگه‌ی ئه‌وروپیی رۆژئاوایی له‌م ماوه‌یه‌دا پرپیو له‌کێشه‌و جه‌نگی ناوخۆیی له‌نیوان ئه‌میره‌ ده‌ره‌به‌گه‌کاندا، ئه‌مه‌ش یارمه‌تیده‌ر بوو بۆ خراپبونی باری ئابوری و کۆمه‌لایه‌تی له‌رۆژئاوادا - ئه‌وروپا^۱ - هه‌روه‌ها ئه‌و مملانه‌و ناکۆکیه‌ی که‌له‌نیوان سه‌رانی جیهانی خاچپه‌رستی رۆژئاوا دا هه‌بوو له‌وکاته‌دا، که‌ئه‌وانیش پاپا و ئیمپراتۆریون کاریگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر ره‌وتی روداو هه‌کان، ئه‌وه‌ بوو ده‌سه‌لاتی پاپا زۆر به‌هێزو ده‌ستڕۆ یشته‌و بوو له‌م قوناغه‌دا، ئه‌مه‌ش بواری پێداو که‌بێته‌ هێزێکی جیهانی به‌و مانایه‌ی پاپا بوو بوویه‌ سه‌رکرده‌ی رۆحی سه‌رجه‌م گاوه‌ره‌کان له‌رۆژه‌لات و رۆژئاوادا پێکه‌وه،^۲ له‌ته‌نیشته‌ ئه‌و ناکۆکیه‌ به‌رده‌وامه‌ی که‌له‌نیوان کلێسای ئوسۆزۆکسی رۆژه‌لات و کاسولیکی رۆژئاوادا هه‌بوو، هه‌ریه‌که‌یان سوربوو له‌سه‌ر بالاده‌ست بونی بۆچونی خۆی به‌سه‌رنه‌وی تر داو له‌به‌رنه‌م هۆیه‌ش کاتێ بیرۆکه‌ی جه‌نگی پیرۆز خرایه‌ به‌رده‌م پاپا ئۆربانی دووهم (۴۷۱ - ۴۹۱ ع) (۱۰۷۸ - ۱۰۹۷) هه‌لیکی باشی تیادا به‌دی کرد بۆ کۆتایی هێنان به‌ناکۆکی نیوان دوکلێسا که‌و، ده‌ستگرتن به‌سه‌ر کلێسای ئوسۆزۆکسی رۆژه‌لات داو ئاوێته‌ کردنی له‌گه‌ڵ کلێسای رۆژئاوادا له‌ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیدا، به‌جۆرێک که‌هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ژێر په‌رده‌ی روبه‌پوبونه‌وه‌ی موسلمانان و پاراستنی بیزه‌نتیه‌کان و گێترانه‌وه‌ی زویه‌ پیرۆزه‌کان له‌فه‌له‌ستین ده‌کرا،^۳ ئه‌مه‌ وێرایی چه‌ندین ئامانجی تر که‌ناوه‌ندی پاپا ئه‌یویست به‌ده‌ستی بێنێت له‌ده‌ستگرتنی به‌بیرۆکه‌ی جه‌نگی پیرۆزه‌، له‌و ئامانجانه‌ش رزگاربیونت له‌ده‌سه‌لاتی گه‌وره‌ ده‌ره‌به‌گه‌کان له‌رۆژئاوادا و کۆتایی هێنان به‌جه‌نگه‌ به‌رده‌وامه‌کان له‌پێی ئاراسته‌ کردنی ئه‌م توانایانه‌ و سود ئی وه‌رگرتنیان له‌جه‌نگی پیرۆزدا، ئه‌مه‌ش ده‌رگا و ده‌روازه‌ی ژیا نیکی باشترو بێ ناکۆکیان له‌به‌رده‌م دا والا ده‌کات،^۴ بیروپاکیانیش جیاوازن له‌سه‌ر راشه‌کردنی سروشتی بزوتنه‌وه‌ی خاچپه‌رستی و پالنه‌ره‌کانی، هه‌ندیکیان به‌هۆکاری ماددی ده‌زائن و هه‌ندیکیان پێیان وایه‌ که‌ زاده‌ی دلگه‌رمی و ده‌مارگیریی ئاینیه‌ که‌له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا ئه‌وروپای گرتبویه‌وه‌، پالنه‌ری راسته‌قینه‌ی ئه‌و جه‌نگانه‌ش بریتی بووه‌ له‌ ئاره‌زووی ئاینی ئاوێته‌ کراویه‌ مه‌به‌ستی ترو هک حه‌زی دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت و ده‌سخستنی سامانی زۆرو فراوان، زۆرینه‌ی میژونوسه‌ کۆن و نوێکانش ئه‌م جه‌نگانه‌ به‌جه‌نگی ئاینی و هۆکاری ئاینیش به‌هۆکاری سه‌ره‌کی داده‌نێن بۆ گێترانه‌وه‌ی کۆپی مه‌سیح و زه‌ویه

^۱ الحروب الصليبية (۳۲/۱) سعید عاشور.

^۲ دور الفقهاء والعلماء في الجهاد ضد الصليبيين في آسيا نقلی ۳۲.

^۳ مملكة بيت المقدس الصليبية، عمر کمال توفیق ل ۱۸-۱۹، ۲۲-۳۳.

^۴ العدوان الصليبي على العالم الاسلامي صلاح الدين نوار ل ۲۲.

پێڕۆزەکن و دەرھێنانیان لە ژێر دەستی موسڵمانەکان، خەلگانێکی تریش ھەن کە بەیەکیک
لە پۆلە تەکانی فراوانخوای ئابوری و ئیستعماری دادەنێن لەسەدەکانی ناوەراست دا، راستی
مەسەلە کەش ئەو یە کە جەنگەکانی خاچەرستی دەرەنجامی کارلێکی گزی ئەو ھەموە ھۆکارانە
بوو، چونکە لە پێناو ھۆکاری رامیاری و ئابوری و کۆمەلایەتیدا بەرپاکراو ئاینی بەکارھێنا وەک
سوتمەنی و ھۆکاریک بۆ شاردنەوێ مەبەستەکانی تری، ناشکریت لە کاریگەری پالئەری ئاینی کەم
بکەیتەو ئەو جەنگانەدا بەھێچ جۆر شۆیە یەک، ئەمەش بەردیژی باسی پالئەرو ھۆکارەکانە:

یەكەم: پالئەری ئاینی:

پالئەری ئاینی یەکیکە لە ھۆکارە سەرەکیانەی کە پالئەکان بەکۆمەلانی خاچەرستەو بۆ
ناوجەرگە شەپو دروشمی سەرەکی جەنگەکانی خاچەرستی بوو، ئەو یە کە گرنگی پالئەری
ئاینیش ئەسەلمی ئێوە یە کە ئەوان نیشانە ی خاچیان دانابوو لەسەر چەک و کەل و پەلە
تایبەتیەکانیان و رویان کردە خودی فەلەستین^١، لەوکاتەشدا بزوتنەوێ بۆژاندنەوێ ئاینی
لەرۆژئاوای ئەوروپادا سەری ھەلدا بوو لەسەدە ی دەیەمی زاینیداو لەسەدە ی یازدەدا گەشتە
چلەپۆپە و توانی پەل و پایە ی ناوەندی پاپا بەرزیکاتەو، ھەماسەتی ئاینی لای خەلک بوروژینیست،
کلێشاش سودی لەم ھەماسەتە وەرگرت بۆ ھەناسە ھەلکێشانێکی دەرەکی، کاتیکیش کە بیروکی
جەنگی خاچەرستی سەری ھەلدا کلێساکان رۆژئاوای ئەوروپایان کردە گۆرەپانیکی فراوان بۆ
قۆستنەوێ چالاکی خەفەکراو ھەماسەتی رەھایان،^٢ ئەمەش لەژێر ناوی رزگار کردنی قودس دا
بوو لەجەنگی موسڵمانەکان،^٣ بەناویانگرتین ئەوکەسانەش کە بانگھێشتیان دەکرد بۆ جەنگەکانی
خاچەرستی پاپا ئۆربانی دووھم — کە بەبەرپرسی یەکەم دادەنریت لەبەرەودان و بانگھێشت کردن بۆ
جەنگ دژی موسڵمانان و ھاندان بۆ ناردنی شالۆی یەکەم بەرەو ولاتی شام و دیارە بارودۆخیش
زۆر لەباربوو، بۆیە خێرا کۆبونەوێکی سازدالە شاری (کلیمنت) لەفەرەنسوا و کۆنگرەکەش دەپۆژی
خایاندو زیاتر لەسێ سەد کەس لەپیاوانی کلێسا ئامادە ی بون،^٤ ھەرۆک شازادەکان لەسەر جەم
شویئەکانی ئەوروپاوە ئامادە ی بون، جگە لەنێردراوی ئیمپراتۆری بیژەنتی و شارەکانی ئیتالیا،
پاپاش توانی گۆیگرانی دلگەرم بکات لەوتارەکەیداو لەھەموو گۆشە یەکی کۆبونەوێکەو
دەستەواژە ی — خوا ئاوی دەوێ — بەرز بویەو ئامادە بوان خێرا نیشانە ی خاچیان بەرزکردەو،^٥

^١ الحروب الصليبية والاسرة الزنكية، شاکر أحمد أبوزیدل ١٧.

^٢ الحركة الصليبية (٢٠١) سعید عاشور الجہاد التجديد في القرن السادس الهجري محمد حامد الناصر ل ٨٠.

^٣ الجہاد التجديد، محمد حامد ل ٨٠.

^٤ أثر الشرق الاسلامي في الفكر الأوروبي خلال الحروب الصليبية، ل ٨١.

به‌رز کرده‌وه،^۱ ه‌روه‌ها پاپا ئاماژه‌ی کرد به‌وه‌دا که به - مه‌ترسی ئیسلامی ئاراسته کراو بۆ ئه‌وروپا له‌پێی قوسته‌نتینه‌وه ناوزه‌دی کردو رایگه‌یاند که گاواره‌کانی رۆژه‌لات به‌ده‌ست سته‌می موسلمانانه‌وه ده‌نالتین و کلێساو دێره‌کانیشیان دوچاری کاولکردن بووه‌و ئاماده‌بوانی هان دابۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه له‌ موسلمانانه‌کان.^۲

دیاره‌ ئه‌وه‌ی که پاپا ئاماژه‌ی پێدا گوايه گاواره‌کانی رۆژه‌لات دوچاری سته‌ملیکردن بوون قسه‌یه‌کی ناپه‌وه‌ییه‌وه له‌گه‌ڵ رۆحی ئیسلام و سروشتی بانگه‌واز بۆکردنیدا ناگونجی، ه‌روه‌ک ناگونجی له‌گه‌ڵ مامه‌له‌وه‌ چاودێری به‌سۆزو باش و پڕ به‌میه‌ری ئیسلامدا.^۳

یه‌کێ له‌و دروشمانه‌ش که له‌م جه‌نگه‌دا به‌رز کرایه‌وه ئه‌وه‌ بوو که حاجیه‌ گاواره‌کان توشی ده‌ستدریژی و وه‌ده‌رنان بوون له‌کاتی‌کدا که به‌رو بیت المقدس چون پێش جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی ئه‌مه‌ش قسه‌یه‌کی ناپه‌وه‌ییه‌وه،^۴ یه‌کێک له‌گه‌وره‌ میژونوسه‌ ئه‌وروپیه‌کان ئه‌لێت: ئه‌و حاله‌تی وه‌ده‌رنانه‌ تاکه‌که‌سیانه‌ی که گاواره‌کان توشی بوون له‌ولاته‌ ئیسلامیه‌کانی رۆژه‌لات نزیک دا به‌تایبه‌تی، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ره‌وانیه‌ بکریته‌ هۆکاری راسته‌قینه‌ بۆ بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی، چونکه‌ گاواره‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌هره‌مه‌ندبوون له‌پێژه‌یه‌کی زۆری ئازادی ئایینی و نا ئایینی له‌ژێر فه‌رمانپه‌وه‌ییه‌تی ئیسلامیدا، نه‌ک ته‌نها بواریشیان پێدراوه‌ که کلێسا کۆنه‌کانیان بپاریزن به‌لکو ریگه‌شیان پێدراوه‌ کلێساو دێری نوێ بنیات بنێن و له‌کتێبخانه‌کانیشیدا کتێبی ئایینی جۆراو جۆر ده‌رباره‌ی لاهوت کۆیکه‌نه‌وه.^۵ ه‌روه‌ک روخاندنی کلێساو دێره‌کان یان ده‌ستبه‌سه‌راگرتنی هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نیه‌ به‌لکو شانیعه‌وه‌ پڕوپاگه‌نده‌ی یانه‌کانی پڕوپاگه‌نده‌ی ناپه‌وه‌ییه‌وه‌ی به‌ره‌یه‌کی جه‌نگ به‌پوی موسلمانانه‌کاندا و الابات و پێده‌چێت ئه‌مه‌ هه‌لسوکه‌وتی‌کی دیاریکراو بوبێت له‌گوندی‌کی دیاریکراودا، که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نابێت بکریته‌ ئه‌سل له‌مامه‌له‌ی موسلمانان له‌گه‌ڵ گاواره‌کان و کلێساکانیان له‌ولاتانی ئیسلامیدا،^۶ زیاتر له‌میژونوسی‌کی به‌ویژدان دان به‌وه‌دا ده‌نێت که ئه‌و گاوارانه‌ی که وتونه‌ته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لجوقیه‌کان خۆشحالت‌تر بوون له‌و برایانه‌یان که له‌ ناوجهرگه‌ی خودی ده‌وله‌تی بیزه‌نتی دا ژیاون، هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیشیان ده‌ست نه‌که‌وتوه‌ له‌سه‌ر

^۱ الشرق الادنى: السيد الباز العرينی ل ۱۳ - ۱۴.

^۲ قصة حضارة (۱۶/۴).

^۳ الجهاد والتجديد ل ۸۱.

^۴ الغزو الصليبي والعالم الاسلامي د. علي عبدالحليم محمود ل ۱۰۸.

^۵ الحركة الصليبية سعيد عاشور (۳۰/۱).

^۶ الغزو الصليبي والعالم الاسلامي ل ۱۰۹.

چەوساندنەوێ گاورەکان لەلایەن سلجوقیەکانەو لە رۆژەلات دا،^۱ بەلام هاوارەکانی پاپا گەرم و بوغزای بوون و ئەقلانیەت و بیرکردنەوێ لەدەرەنجامە خراپەکانی و تەهەلەشەکانیدا نەبوو، ئەگینا واتای ئەم قسەیی چیە کە ئەلێ بەلایەنگرانی: بۆن و بەربەرەکان بێزار بکەن و ولاتی پیروژ لەبێ باوەپان پاک بکەنەو و بیکەنە مولکی خۆتان، چونکە ئەو زەویە وەک تەورات ئەلێ: شیرو هەنگوینمان بۆ دەرەدات.^۲ هەروەها پاپا بەلێنی دا بەو کۆمەڵانەی کە بەشداری لەجەنگ دادەکەن، کەسزا لەسەر تاوانبارانیان هەلگری و لەباج بیانەخشی و هەروەها بەلێنی دا کە کلێسا سەرپەرشتی خێزانەکانیان بکات لەو ماوێەدا کە لەوێ نین،^۳ هەر لەخانەی پالئەری ئاینیش دا ئەتوانین بلایوبونەوێ کەرامات و موعجیزە - سەراسیمە - لەرۆژئاوا کە کلێسا بلایوی دەرکەرەو و ئەو باوەرپە دروست بوو کە دابەزینی مەسیح بۆ جاری دوویم بۆ سەر زەوی نزیکە و پتیویستە داوای لیخۆشبون و کاری خیری زۆر ئەنجام بدریت پێش دابەزینی، هەروەک بۆ چونیکیش بلایوبوبوێە کە پتیویستە زەوی بگێرینەو بۆ ژێر دەستمان پێش گەرانەوێ مەسیح.^۴ هەموو ئەمانە ئەکریت لەخانەی پالئەری ئاینی دا پۆلێن بکری. هەروەها پاپا ئەیزانی کە دلگەرمی حەماسەتی ئاینی گاورەکان ماوێەکی زۆر ناخایەنیت، بۆیە داوای سوێند خواردنی کرد لەسەر ئەوێ کە نوێژ ببەنە کلێسای قیامە هەروەهاوای بلۆدە کردەو و کە نەفرین (شمشیری توپەیی) بەر هەر کەسیک دەکەوێت کە ترسێکی و لاوازی بەسەریدا زال بیت یان پشت هەلکات، هەر پەشەشی کردبەوێ کە هەرکەسیک بە دەم بانگەوازی کلێساو نەچیت و بەرێ نەکەوێت بەرەو ولاتی ئیسلامی ئەو لەکلێسابێ بەش دەرکری،^۵ ئەمەش بەهۆی زیرەکی و توانای جۆشەدانی لەسۆزو هەستی خەلکی بۆ خزمەتکردنی پرۆژەکە، لەراستیدا کلێسا بەهۆی ئەو هەژمونی کە بەسەر دڵەکانەو هەیبوو و کاریگەری لەسەر رۆژئاوای ئەوروپا هەبوو لەبانگەوازیکردنیدا بۆ ئەم شالاو لەم سەرەمانەدا، دەرەنجامی ئەم بانگەوازی کلێساش خەلکی دەستە دەستە کەوتنەپێ لەچەندین شالای زەبەلاحی خاچپەرستی یەک لە داوی یەکدا بەرەو رۆژەلاتی ئیسلامی کەوتنەپێ.^۶ نابیت رقی خاچپەرستیش بەرامبەر بە ئیسلام و شۆتیکە و تونی لەبیر بکری، چونکە زەویەکی لە ژێر دەست دەرھێنان کە لە ژێر رکێفی

^۱ الحركة الصليبية (۲۸/۱، ۳۶).

^۲ التأريخ الاسلامي والحضارة الاسلامية د. أحمد شلبي (۴۳۸/۵).

^۳ أثر الشرق الاسلامي في الفكر الأوروبي ل ۲۶.

^۴ الوسيط في تاريخ فلسطين في العصر الاسلامي الوسيط ل ۱۵۲.

^۵ هەمان سەرچاوە ل ۱۵۲.

^۶ تأريخ الوطن العربي والغزو الصليبي ل ۲۲.

خوێاندا بوو چەندین کۆیلە ی لێ ئازاد کردن کە لە ژێر دەستیاندا ئەینالاندو سامانیکی لێ سەندنەووە کە بە دەستیانەووە بوو، هەر بۆیە دنیا یەک پق لە سنگیاندا کە لە کەبووبوو ناگری دوزمناوەتی لە دایاندا کڵەیی سەند بوو و بە دوا ی هەلدا دەگەڕان بۆ گێڕانەووەی ئەو شتانە ی کە لە دەستیان دا بوو دەهاتووە کو تۆلە ی خوێان لەو کەسانە بکەنەووە کە توشی شکستیان کردن و دەوڵەتیان هەلۆه شاندنەووە.^۱ ئەو هەتا رۆژە لاتناسی بە ناویانگ الامیرلیون کاتیانی (۱۸۶۹ز - ۱۹۳۶ز) کە زۆریە ی سامانی دانا لە پێناو نووسینەووە ی میژووی فتوحاتی ئیسلامیدا لە کتێبە بە ناویانگە کەیدا، حولیات الاسلام نەهیتی رقیان بە رامبەر ئیسلام و موسلمانان رۆن دەکاتەووە و لە پیشەکی کتێبە کەیدا ئەلێ: ئەو تەنها ئەیهوێ لە پێی ئەم کارە یەووە لە نەهیتی ئەم نەگەتیه ئیسلامیه بگات (کاناستروفیکا ئیسلامیکا) کە ملیۆنە ها شوینکە وتوی لە شوینە جیا جیاکانی سەرزەویدا لە ئایینی گاور کردووتا ئیستاش برۆایان بە پە یامی محمد (ﷺ) هەیه، وە ک پێغه مبرو نێردراوێک.^۲ خوای گەورە ئە فەرموی: ﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (البقرة: ۱۲۰)، واتە: هەر گیز جوله کە و گاوردە کان لە تۆ (ئە ی محمد) (ﷺ)، ئە ی ئیمانداران رازی نابن، هە تابه تەواوی شوین ئاین و بە رنامه یان نە کە ویت، پێیان بلێ: بە راستی هەر بە رنامه ی خوا (ئایینی ئیسلام) شاسیتە ی ئەو یە کە هە مو لایە کمان شوین بکەوین هیدایەتی راست و دروست هەر لای ئەو، خو ئە گەر شوین ئارەزووەکانی ئەوان بکەوین پاش ئەو ی زانیاری و زانستیت پێگە شتووە، ئەو بەزانی کە لە لایەن خوا هیچ سەر پەرشتیاری و یارمەتیه کت دەست ناکە ویت). تەفسیری ئاسان ل ۱۹.

هەر وە ها ئە فەرموی: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُوكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ۲۱۷)، واتە: بێ گومان بێ باوەڕان بە ردهوام دژتان دەجەنگن هە تاواتان لێ بکەن لە دین و نابێتان پاشگەزبێنەووە ئە گەر بۆیان بکریت جاهر کە س لە ئێوه پاشگەز بێتەووە لە ئاینە کە ی و بە کافریشی بمریت ئانە و جوړه کەسانە کارەکانیان پوچە ل دەبێت لە دنیا و قیامەت داو ئەوا نە جێنشینی ناو ناگری دۆزەخن و ژیا نی هە می شە یی تیا دا دەنە سەر. (تەفسیری ئاسان ل ۳۴).

^۱ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية ل ۱۵۷.

^۲ الغزو الصليبي والعالم الإسلامي ل ۱۱۰.

دووهم: پاننه‌ری رامیاری (سیاسی):

ئو پاشاو شازادانه‌ی که به‌شداربوون له‌بزوتنه‌وه‌ی خاچهرستیدا شوین چهند مه‌رامیکی سیاسی که‌وتبون که‌نه‌یانتوانی بیشارنه‌وه، چ پیش‌گه‌شتنیان بۆ شام و فه‌له‌ستین یان پاش جیگیر بونیان تیایدا، ئاشکراشه‌که پژیستی ده‌ره‌به‌گایه‌تی هه‌میشه به‌ستراوه به‌زه‌ویه‌وه، چهنده‌ش ده‌ره‌به‌گایه‌تی گه‌وره بی‌ت و زه‌ویه‌که‌ی فراوان بی‌ت هینده‌ش پله‌و پایه‌ی شازاده له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا به‌رز تر ده‌بی‌ت، له‌ژێر سایه‌ی ئه‌م سیسته‌مه‌شدا گرفتی گه‌وره که‌پوه‌ری شازاده یان سوار ده‌بویه‌وه بریتی بوو له‌نه‌بونی زه‌وی بۆی، ئه‌مه‌ش له‌بایه‌خ و ده‌سه‌لاتی که‌م ده‌کرده‌وه، ئه‌مه‌ش بوه هۆی مانه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌سوارو شازاده‌کان به‌بێ زه‌وی، چونکه‌ بنه‌مای سه‌ره‌کی له‌م سیسته‌مه‌دا نه‌ویه که‌ته‌ن‌ها کوپی گه‌وره میرات ده‌بات له‌ده‌ره‌به‌گ، ئه‌گه‌ر خاوه‌نی زه‌وی مرد هه‌موو مولک و زه‌ویه‌که‌ی ده‌بی‌ته مولکی کوپه‌ گه‌وره‌که‌ی،^۱ که‌واته کوپه‌کانی تر به‌بێ زه‌وی ده‌میننه‌وه، ئه‌مه‌ش باریکی خراپی کۆمه‌لگه‌ی ده‌ره‌به‌گایه‌تی‌ه‌و، وایکرده‌وه له‌و سوارو شازادانه‌ی که‌بێ به‌ش کراون له‌زه‌وی هه‌ستن به‌فیل کردن بۆ زالبون به‌سه‌ر ئه‌م کۆسپه‌دا له‌پێی هاوسه‌رگیری کردن له‌گه‌ڵ کچیکی میراتبه‌ری ده‌ره‌به‌گدا، یاخود په‌نا به‌رن بۆ ده‌ستدریژی و جه‌نگ بۆ ده‌سخستنی زه‌وی ده‌ره‌که‌وتنی بزوتنه‌وه‌ی خاچهرستیش ده‌روازه‌یه‌کی نوێ بوو بۆ ئه‌و سوارو شازادانه، بۆیه‌ خێرا به‌ده‌م بانگه‌وازی پاپاوه‌ چون و به‌شداربوون له‌و بزوتنه‌وه‌دا به‌لکو سه‌ره‌که‌وتوبن له‌دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت بۆخۆیان له‌رۆژه‌لێدا، هه‌تاوه‌کو قه‌ره‌بووی رۆژئاوای پێ بکه‌نه‌وه، ئه‌و سوارو شازادانه‌ش که‌زه‌وی و مولکیان هه‌بوو دابه‌شداریکردنیان له‌ بزوتنه‌وه‌ی خاچهرستی دا به‌هه‌لیک ده‌زانی بۆ ده‌سخستنی ده‌سکه‌وت و سه‌روه‌ری زیاتر، ئه‌گه‌ر له‌سه‌رچاوه‌کانی جه‌نگه‌کانی خاچهرستی بکۆلینه‌وه ئه‌بینین که‌خواستی شازاده‌کانی له‌هه‌لمه‌تی یه‌که‌م دا له‌چهند درواڵه‌تیکی سیاسیدا خۆی ده‌بینیه‌وه، جه‌وان هه‌رله‌ریگادا هه‌لده‌ستان به‌دابه‌ش کردنی ده‌سکه‌وته‌کان و پیش نه‌وه‌ی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگرن، دواتریش به‌پشتیوانی په‌روه‌ردگار ئه‌بینین که‌چۆن ده‌رگاوانه‌کانیان خۆیان قایم کرد له‌ئه‌نطالیه‌دا چونکه‌ هه‌ریه‌که‌یان ده‌یویست بۆ ئه‌وی‌ت، هه‌روه‌ک هه‌ره‌که‌سیکیان توانی‌بێتی له‌ریگادا کاسپیه‌ک بۆ خۆی دابین بکات وازی ده‌هێنا له‌ به‌شدارێ کردن له‌گه‌ڵ خاچهرسته‌کان له‌رۆشتنیاندا به‌ره‌و به‌یتولمه‌قدیس، ئه‌مه‌ش ئامانجی سه‌ره‌کی شالاه‌که‌ بوو زۆر جاریش ناکۆکی ده‌که‌وته نێوانیان (دوای جیگیر بونیان) له‌سه‌ر فه‌رمانه‌په‌ویه‌تی ئیماره‌تیکیان ده‌ستگرتن به‌سه‌رشاریکدا، پاپاش به‌بێ سود هه‌ولی ده‌دا به‌شدارێ بکات له‌یه‌کلا کردنه‌وه‌ی

^۱ اوریانی العصور الوسطی (۴/۸) شعید عبدالفتاح عاشور الوسیط فی تاریخ فلسطین ل ۱۹۵۴.

کیشەکان لەنیوان شازادەکانداو ناگاداری ئەکردنەووە کەموسولمانەکان لەبۆسەدان بۆیان و ئەرکی
 خاچەرستیانەشیان ئەووە دەخوازێ کەتەبابن بۆ دورخستنەوێ مەترسی لەخۆیان، بەلام هەموو
 ئەو بانگەشەنە بێ هودەبوون، چونکە ئامانجی شازادەکان تاییبەتی و سیاسی بوو، زۆریش گوێیان
 بەپەرەزەماندێ و ناپەرەزایی پاپا نەدەدا، تەنانەت هەندێک لەشازادەکان خۆیان لاندەدەدا لەتیکەلاوی
 کردنی هەندێ هێزی ئیسلامی ددراوسێ دژی برا خاچەرستەکانیان ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوێ
 کە پالێنەری ئیمانی لایان زۆرجار لەبەرامبەر بەرژەوێندیە سیاسییەکانیادا لاوازیو،^۱ سەبارت
 بەئیمپراتۆری بیزەنتی (ئەلکسیوس)یش، ئەووە هیچ ئەیارییەکی نەبوو بەرامبەر بەئامانجەکانی
 سەرکردەکانی شالاکو، چونکە ئەگەر دەولەتی بیزەنتی بتوانیێت ئەو مولکانەیی بگریێتەووە کەپیش
 هێرشی تورکەکان بۆ سەریان هەیانبوو، ئەووە ئەکرێت لەودەورووبەردا میرنشینێ گاور هەبێت
 کەبێتە بەریەست و مافی سەرۆکی هەبێت، بۆمسۆگەر کردنی دەسەستنی ئەو کارەش
 ئیمپراتۆرسور بوو لەسەر ئەوێ کەسوێندی وەفساداری دەستبەکوێت، بەم جورەش
 بەرژەوێندیەکانی هەردوولا یەکی گرت لەبەریاکردنی جەنگداو دەستدریژی کردنە سەرخاکی ئیسلامی
 لەپراستیشدا ئاسان نیە بتوانن هۆکارە مادییەکان لەهۆکارە مەعنەویەکان جیاکەینەووە کەپالێان
 بەگاورەکانەووە نا بۆ جەنگەکانی خاچەرستی، هەژاری و ئارەزووی دەسکەوت و رۆحی سەرکێشی
 چەند هۆکارێک کەبارودۆخیکی لەبار ئەپەرەخستێن بۆ جەنگ، بەلام ئەم هۆکارانە دەرەنە دەکەوتن
 ئەگەر بیرۆکەیی جەنگی پەرۆزو پزگارکردنی زەوی حەماسەتی ئاینی خەلکیان نەوورۆژاندایە،
 ئاشکراشە کەبیرۆکەیی جەنگ هەلقولای سیاسیەتی پاپا و سیاسیەتی دەولەتی بیزەنتی و جەنگی
 ئیسپانیا و موسلمانان بوو، ئەوەش کە راگەیانندی جەنگی دژی رۆژەلاتی ئیسلامی ئاسان کرد، ئەووە
 بوو کە ئیسپانی و فەرەنسیەکان لەسەری راھاتبون لەجەنگیاندا دژی بە موسولمانەکان لەولاتی
 ئەندەلوس، ئەم جەنگەش سیفەتی جەنگی پەرۆزی وەرگرت، چ لەلایەن موسولمانەکانەووە بیت، بەهۆی
 ئەوێ دەولەتی - المرابطون - لەمەغریبی ئیسلامیدا جیهادی ئاینیان راگەیاندا، یان لەلایەن
 گاورەکانەووە لەو حالەتە دەرۆنیەدا کەھاوکات بوو لەگەڵ ئاراستەکردنی جەنگەکانی خاچەرستی
 بەرەو رۆژەلات، تەنانەت میژوونوسی گەورە "ابن الأثیر" تیروانینیکی گشتگیری هەبوو بۆ
 مەترسی و هەرشەیی دەرەکی و دەستدریژی بۆ سەر هەر لایەنێک لەلایەنەکانی جیهانی ئیسلامی -
 چ لەرۆژئاوا و بیت یان لەرۆژەلاتدا - و بەجۆگەیەکی داناو کەدەپژێتە روبارە گەورەکەووە،
 کەئەویش هێرشی ریکخراوی بێگانەیی بۆ سەر گەورەترین هێزی شارستانی لەسەدەکانی ناوەرasta

که ئه ویش ده وله تی ئیسلامیه^۱، ئه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه میژوونوسی ناوبراو راشکاوانه باس له هوکاره کانی سه رکه ورتی ئه م شالاره به ش به شانه ده کات (ئه نده لوس، صقلیه، شام، فه له ستین) که له پهرته وازه یی و ته ماعه خودیه کان و له ده ستدانی گیانی ده ستپیشخه ریدا خو ی ده بینیه وه که فه رمانه وه او موسلمانانی پیشین و بنیاتنه رانی ده وله تی ئیسلامی پێ ناسرابوو^۲، ئاشکراشبوو که کلێسای رۆژاوی زۆر دلگه رم بۆ فراوانکردنی روبه ری ده ره به گایه تی و ده سنگرتن به سه ر کلێساکانی رۆژه لاتدا، وێرای ئاره زویمان بۆ جه نگ کردن دژی موسلمانان، هه روه ها یه کێک له راستیه کانی ده مارگیری ئاینی و بوونی چه ند گروپیکی ئاینی بوو که راسته وخۆ په یوه ستبوون به کلێساوه و کاریگه ری به هیزیان له سه ر ئه و جه نگانه هه بوو، له وانه ش سواره کانی ئیستاره که پابه ندبوون به به رگری کردن له مولک و مالی خاچه رسته کان له رۆژه لاتدا، پاراستنی شوینه پیروژه کان و راسته وخۆ په یوه ندیان به پاپاوه هه بوو، کلێساکانی به یتولمه قدسیش ده یه کی داهاتی ته رخان کردبوو بۆ هاوکاری کردنیان له پێناو گه پاندنی ئه و ئه رکه به ناو ئاینیه، هه روه ها ده زگای سواره کانی ئه لداویه ش^۳ هه بوو، ئه مه و پاپا و پیاوانی کلێسا توانای فشارخستنه سه رو هه ره شه یان هه بوو بۆ هه ر که سێ که داخوازیه کانی کلێسا جیه جینه کات ئه مه ش به ده رکردنی بریاری بیه شکردن له نازو نیعمه تی رۆژی دوا یی و ره تکردنه وه ی په رستشی له دونیادا^۴ به رای ئه وان.

سێیه م: پالنه ری کۆمه لایه تی:

جیاوازیه کی چینایه تی زۆر له کۆمه لگه ی ئه و روپیدا له سه ده کانی ناوه راستدا هه بوو چینه کانی پیاوانی ئاینی و جه نگاوه ران و ده ره به گ و سواره کان تیایدا بالاده ست بوون^۵، چینی جوتیارانیش زۆرینه ی بێ ده سه لات بوون تاکه کانی له خزمه ت پرکردنه وه ی پێداویستی دووچینه که ی تردا بوون، جوتیاری ئه وه روپیش زۆر ده سه وسان و بێ ده سه لات بوو، چه ندین ئه رکیشی روبه روو ئه بویه وه به رامبه ر به خه لکانی خاوه ن زه وی و ده ره به گ، پاپاش ئاگای له باروودخی جوتیاره زه حمه تکیشه کان بوو و به لێنی پێدان که ئه رکه کانیان به رامبه ر به گه وره کانیان له سه ره لگرت و به خێروبیتری ده وله تی ئیسلامی فریویدان، هه زاران جوتیاری له ئاستیکی نزمی گوزه راندا ژیا نیان به سه ر ده بردو نیشته جێی کوخبوون که له ق و پۆپی دره خت دروستیان کردبوو و سه ره که شی به قور

^۱ الکامل فی التأریخ له الوسط فی تأریخ فلسطین ل ۱۵۶.

^۲ الوسط فی تأریخ فلسطین ل ۱۵۶

^۳ جهاد المسلمین فی الحرب الصلیبیه، د. فاید حماد عاشور ل ۸۶

^۴ تأریخ الوطن العربی والغزو الصلیبی ل ۳۴

^۵ الجهاد والتجدید ل ۸۴

گیرابوو، به بئی ئه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌ی تیدا بی‌ت و هیچ که‌لو په‌لیکیشی له‌خۆنه‌گرتبوو، چونکه هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌جوتیار هه‌یبوو مولکی گوره‌ ده‌ره‌به‌گه‌کی بوو، هه‌روه‌ها بئی به‌شیش بوو له‌مولکی تاییه‌ت و^۱، باری شانیان به‌کۆمه‌لی ئه‌رکی خزمه‌تگوزاری قورس کرابوو که‌ده‌بوو پێشکه‌شی گه‌وره‌و ده‌ره‌به‌گه‌کانیان بکه‌ن له‌سه‌رجه‌م بواره‌کاندا، ئه‌مه‌و وێپای بێبه‌شکردن له‌به‌روبومه‌کانیان به‌م شیوه‌یه‌ش راده‌ی ئه‌و به‌ده‌ختی و بئی به‌شیه‌ ده‌رده‌که‌وێت که‌زۆرینه‌ی گه‌لی ئه‌وروپا تیایدا ده‌ژیان له‌سه‌ده‌ی یازده‌ی زاینی دا، کاتێ که‌بانگه‌یشت کرا بۆ هێرشێ خاچه‌رستی، ئه‌م زۆرینه‌ش هه‌لی خۆی له‌م شالاوانه‌دا به‌دی کرد بۆ پزگار بون له‌و ژیانه‌ گران و پرله‌ سه‌ر شوپی و سوکایه‌تییه‌، هه‌روه‌ها مه‌ترسیه‌ه‌کانی به‌شداری کردن له‌م هێرشه‌دا به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ ئه‌و ژیانه‌ی که‌هه‌یانبوو به‌که‌م ده‌هاته‌ پێش چاو، جا ئه‌گه‌ر مردن له‌م جه‌نگه‌دا ئه‌وه‌ رزگاریان بوو ئه‌گه‌ر رزگاریشیان بوو ئه‌وه‌ ژیاڤێکی باشتریان ده‌ستگیرده‌بێ باشت له‌وه‌ی که‌هه‌یانبوو^۲، هه‌روه‌ها کلێسا ده‌یزانی چۆن یاری به‌ئه‌قڵی ئه‌وانه‌ بکات و دلایان پڕ بکات له‌رق و کینه‌ دژ به‌ئیسلاام، به‌وه‌ش ده‌یخه‌له‌ تاندن که‌به‌یتولموقه‌ده‌سو گۆپی پیرۆز رزگاره‌که‌ن و خوای گه‌وره‌و باباش ده‌سفۆشیان لێ ده‌که‌ن بۆیه‌ هیچ شتێک له‌سه‌رپین و کوشتن نه‌یده‌گێژانه‌وه‌، به‌لکو کوشتنی موسڵمان چاکه‌یه‌ک بوو که‌خاچه‌رست له‌روژی دوایدا پاداشتی له‌سه‌روه‌رده‌گرت^۳.

چواره‌م: پالنه‌ری ئابووری:

چاو برینه‌ خێروبیتری رۆژه‌لاتی ئیسلاامی، یه‌کێک بوو له‌به‌هێزترین پالنه‌ره‌کانی جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی دوا پالنه‌ری ئاینی، پاپا (ئۆربان) ییش له‌وتاره‌که‌یدا باسی گرنگی هۆکاری ئابووری کرد بۆ واقعی ئه‌وروپا له‌و کاته‌دا و تی: نه‌هێلن هیچ شتێک ده‌سته‌وسانتان بکات، چونکه ئه‌و زه‌ویه‌ی که‌ئێستا تیایدا نیشته‌جین و ده‌ریا و چیاکان ده‌وریان داوه‌ته‌ سه‌که‌ بۆ خه‌لکه‌ زۆره‌که‌ی و خه‌ریکه‌ نه‌توانی خۆراکیان بۆ دا بین بکات، له‌به‌ر ئه‌مه‌ش هه‌ندیکتان ئه‌وانی ترتان سه‌رده‌به‌رن یه‌کتری ده‌خۆن..... ئۆرشه‌لیم زه‌ویه‌کی بێ هاوتایه‌ له‌به‌رو بومیدا، به‌لکو فرده‌وسی خۆشیه‌که‌نه‌^۴ سه‌رجه‌م به‌لگه‌نامه‌کان ئاماژه‌ به‌خرابی بارودۆخی ئابووری ده‌که‌ن له‌روژئاوای ئه‌وروپا له‌کۆتایی سه‌ده‌ی یازده‌یه‌مدا، فه‌ره‌نساش به‌تاییه‌ت به‌ده‌ست برسیتی و قات و قه‌ریبه‌کی زۆره‌وه‌ ده‌ینالاند پێش هه‌لمه‌تی خاچه‌رستی یه‌که‌م، بۆیه‌ رێژه‌ی به‌شداری فه‌ره‌نسییه‌کان تیایدا زیاتر بوو، دیا ره‌

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه‌.

^۲ تاریخ الوطن العربي والغزو الصليبي ل ۳۴

^۳ أثر الشرق الاسلامي د. عبدالله العريبي ل ۱۳۸

^۴ أثر الشرق الاسلامي د. عبدالله الربيعي، ل: ۳۴.

قهیرانه که زۆر سهخت بو و خه لگی ناچار کردبوو که گژوگیا بخۆن، ئهم دهنگهش بووه فریاده سو دهروازهیهکی نوێ بۆ ئه و خه لکه برسی و بێ به شه بۆ رزگار بوون له و بارودۆخه دژواره ی که تاییدا بوون، ئه مهش هۆکاری ئه و راو رووت و تالانییه بوو که رووبه پووی ئهم که له گاورانه بویه وه که به خاکی فره نسادا تێپه پین^۱، ههروه ها به شداری ژماره یهکی زۆر له بازرگانی شاره ئیتالی و فره نسی و ئیسپانیه کان به مه بهستی قۆستنه وه ی هه ل بوو بۆ ده ستگرتن به سه ر رێگا بازرگانییه کانی شتومه که کانی رۆژه لات که بوو بویه سه رچاوه ی ده وه مه ی بۆ ئه و که سانه ی که پێوه ی خه ریک بوون، بۆیه که شتیگه له کانیان رۆلی کاریگه ریان بینی له ده ستگرتن به سه ر ناوه نده سه ره کییه کانی شامدا، جه نهویه کانی ش یارمه تی فره نجه کانیان بۆ ده ستگرتن به سه ر نه نطاکییه دا له سالی (٤٩٠ ک - ١٠٩٧ ز) ههروه ها بوندوقیه کان پاش دوو سال رۆلی به رچاویان هه بوو له ده سگرتنی لاتینه کانه به سه ر به یتولمه قدیسا، مه بهستی یه که م و کۆتایی ئهم ره وه ندانه ش (جالیات) بریتی بوو له قازانج و سودی مادی و هۆکاری ئاینیشیان هێنده به لایه وه گرنگ بوو که به رژه وه ندییه کانی به دی ده هێنا، ئه وه نده ش به سه بیزانین که دروشمی بوندوقیه کان که له وسه ر ده مه دا پێی ناسرابوون: بایه که مجار بوندوقی بین ئینجا گاور^۲، له بهر ئه مهش کۆماره کانی ئیتالیا هه ستان (جه نه وا - بیزا - بوندوقیه) به مۆرکردنی په یماننامه له گه ل سه رکرده کانی خاچه رستی له رۆژه لاتدا که به پێی ئه وه چه ندين ئیمتیازاتی ئابووری گرنکیان ده سکه وت.

پێنجهم: گۆرانی ترازوی هیز له دهریای ناوه راستدا:

ئه مهش له ناوه راستی سه ده ی پێنجه می کۆچییه وه (یازده ی زاینی) دا له به رژه وه ندی رۆژئاوای ئه وروپی ناوه ندی بزوتنه وه ی خاچه رستی دیاره لاوازی ده وه لته ی بیزه تنی و ئالاندنی له ژێر گورزی به هیزێ سلجوقیه کاندایکرد که به په له له هانا به ریت بۆ ئه وروپا ههروه ها تیکچوونی بارودۆخی موسلمانان له به شی رۆژئاوای جیهانی ئیسلا میدا به تاییه ت له ئه نده لوس و حقلیه دا له به رامبه ر ریشه وه ئاسانبوونی هۆکاره کانی هیزو ده رکه وتن لای دۆزمنان وای له رۆژئاوای ئه وروپی کرد به چه ندين شیوه یارمه تی گاوه ره کانی ئیسپانیابدا ت له مللانیاندا به رامبه ر به موسلمانانی ئه نده لوس ئه مهش مرابطین و موسولمانانی صقلیه ی ناچار کرد که داوای کۆمه کی ئه فریقیه بکه ن، هه موو ئه مانه یارمه تی ده ربوون بۆ ئه وه ی که بزوتنه وه ی خاچه رستی بجێته قونایکی نوێ وه سیفه تی جیهانی بوونی وه رگرت^۳، ناوه ندی پاپاش پشتگیری ئهم جه نگه ی ده کرد به رازیبوون و

^۱ الحركة الصليبية د. سعيد عاشور (۳۰/۱ - ۳۲)

^۲ الحروب الصليبية المقدمات السياسية د. عليه الجتوي ل ۲۹۴.

^۳ الحروب الصليبية في شمال أفريقيا ل ۱۱، ۱۲، ۱۳.

ئاراستەکردن و پشتیوانیکردن و پېرو پاگەندە و کۆمەکی مەعنەوی، ئەم جەنگە خاچەپرستانەش پێش راگەیاندى شالۆی خاچەپرستی پاپا ئۆربانی دووهم روو و روژەلات لەسالی ٤٨٨ك- ١٠٩٥، ئەفرقیاش بەمانا میژووێهەکی بەیەكێك لەگۆرەپانەکانی ئەم جەنگە دادەنرێت، بەوپییه بەرهی جەنگی ئەفریقا گۆرەپانیك بوو کە هیژە دوژمنکارەکانی خاچەپرستی تیایدا چالاک بوون بۆ ماوێ چەند سەدەیک، ئەمەش لەچەند هێرشێکدا خۆی بېنییەو کەیک لەدوای یەك دەکرانە سەری و خاچەپرستەکان بەلام ئەوان ورەیان دانەبەزی و شکست ئێرا دەی لاواز نەکردن، هەرۆک چۆن ولاتی مەغریبی ئیسلامی یەكەم ولاتێک بوون لەناو ولاتە ئیسلامییەکاندا کە ئاگری ئیستعماری ئەوروپی نوێ سوتان، هەرۆها هاوڵاتیانی بەشی روژئاوای جیهانی ئیسلامی لەناویشیاندا ئەفریقا یەكەم شوێنێک بوون کە گۆزەری یەكەمی خاچەپرستانیان بەرکەوت هۆی ئەمەش ئەگەریتەو بۆ چەند هۆکاریکی جوگرافی و میژوویی کە گرنگترینیان نزیکى ژۆرەیانە لە ئەوروپای روژئاوای ناوەندى بزوتنەوێ خاچەپرستی و زانیاری فراوانى ئەوروپییهکان دەرپارەى بارودۆخى موسڵمانەکان لەم ناوچەیدا لەرووی رامیاری و ئابووری و کۆمەلایەتییهو بەهۆی ئاسانی پەيوەندیکردن لەنێوان هەردوولا، هەرۆها ئەو رقو کینه زۆرەى کە ئەوروپییهکان هەیانبوو بەرامبەر بەموسڵمانە مەغریبیەکان^٢ بەتایبەت کە ئەوان ئەرك و قورسایى جیهادیان لە ئەوروپادا لەخەلکانى تر زیاتر دەگرتە ئەستۆ، هەرۆها ئەوروپییهکانیش زیاتر هەستیان بەمەترسیان دەکرد ئەگەر یەكێتى و سەركردایەتى دلسۆزیان بۆ فەراهم ببوایە، لەبەر هەموو ئەم هۆکارانە ئەوروپا هەمیشە لەبۆسەدابوو بۆ لێدان و بەدوای هەلدا دەگەرا بۆ هەلکوتانە سەریان، دوای چاوەروانییهکی زۆریش ئەم هەلەیان بۆ رەخسا لەناوەرەستى سەدەى پینجى كۆچییەو (یازدەى زاینى) ، کاتێک کە بەشی روژئاوای جیهانی ئیسلامی توشى پارچە پارچە بوون بوو، بەرەبەرە بەرەو روخان دەچوو، هەلبەتە بارودۆخى براکانیشیان لەروژەلاتدا لەوان باشتەر نەبوو، ئەم پارچە پارچەبوون و ناکۆکییهش هۆکارى سەرەکی ئەو بەلایەبوو کە بەسەر موسڵماناندا هات لەروژەلات و روژئاوایا بەهەمان شێو، دیارە ئەمۆش تەواو لەدوینى دەچى و پارچە پارچە بوونى عەرەبو موسڵمانان ئەو دەرگا فراوانەى کە دوژمنەکانیان لێیهو دینە ژۆرەو بۆ لێدانیان لەمالەکانیاندا، ئەو بوو

^١ الحروب الصليبية في شمال أفريقيا ١٢.

^٢ وشى "المغاربة" بەخەلکی ولاتانی روژئاوای جیهانی ئیسلامی دەوترا کە ئەندەلوس و دەرگە ئیسلامییەکانی روژئاوای دەریای ناوەرەست لەگەڵ ولاتانی مەغریبی عەرەبییهو، نەك ئەوێ لە ئیستادا دەوتریت و تەنها خەلکی ولاتی مەغریب دەگرتەو.

هێزه خاچه رسته كان به ته وژمێكى به هێزه وه كه وتنه پێ و له يهك كاتدا له سێ به ره وه هێرشيان ده هێنا له ئه نده لوس و صقليه و ئه فریقياوه.^١

١- **ئه نده لوس:** به ره ی ئه نده لوس له ناوه راستی ئه و سه ده یه وه چالاکیه کی هه ست پێکراوی هه بوو كه ئه ویش هێرشێکی به هێزو به رده وام بوو له لایه ن گاوره ئیسپانیه کانه وه به سه رۆکایه تی پاشای قشتاله له بۆ سه ر موسلمانانی ئه نده لوس، ئه وه بوو شارو پێگه ئیسلامیه کان یهك له دوا ی یهك ده كه وته ده ستیا نه وه توانیان له چه ند جهنگێکدا سه ربه كن به سه ر موسلمانه کانداه ئه م سه ركه وتنانه ش به گیرانی شاری طلیطله کۆتایی هات له سالی ٤٧٨ك دا له سه رده ستی ئه لفۆنسۆی شه شه م پاشای قشتاله ئه و کاره ساته ی كه سه رتا پای جیهانی ئیسلامی ترساندو له به رامبه ر ئه م فشاره به رده وامه شدا له لایه ن گاوره کانی ئیسپانیاه موسلمانه کانی ئه نده لوسیش په نایان برد بۆ "مورابطین" له مه غریب دا، ئه وانیش په یتا په یتا کۆمه کیان ده نارد، هه ركه ئه میره که شیان یوسفی کوپی تاشفین سه ركه وت به سه ر پاشماوه ی به رگریکاره کان له مه غریبدا، له پێی ده ریای سوره وه به ره و ئه نده لوس به کۆمه لێکی زۆره وه به ریکه وت له سالی ٤٧٩ك دا گه یشت به ئه لفۆنسۆی شه شه م و "مرا بگین" و هاوکاره کانیان توانیان سه ركه وتنێکی مه زن به ده ست بێنن و لا په ربه یه کی پرشنگدار له میژووی جیهادی ئیسلامیدا تۆماربه كن، به م سه ركه وتنه ش هێرشێ گاوره کانی ئیسپانیا وه ستێنرا هه تا وه كو سه رله نوێ بارودۆخی بۆ ره خسا.

٢- **صقليه:** سه باره ت به به ره ی صقليه ش ئه وه ده ركه وتنی تۆرمان وهك هیزێکی نوێ له سه رگۆره پانی سیاسه تی نۆوده وه ته ی بوه هۆی گۆڕینی هاوکی شه کانی هیز له رۆئاوای ده ریای ناوه راستدا له به رژه وه ندی هیزه گاوره کان، هه ركه ئه وانه جی پێه کیان ده سه كه وت له باشووری ئیتالیا و جیسکاردیش گه وره ترین سه رکرده یان دانپێدانانی پا پا نیقۆلای دووه می مسۆگه ر کرد له کۆنگره ی مه له گا له سالی ١٠٥٩ز داو پرۆژه که ی خۆی راگه یاند بۆ کۆکردنه وه ی هیز دژی موسلمانه کانی صقليه له پێناو پارێکردنی پا پا که ئه ویش له م کاره دا به دی هاتنی ئامانجه خاچه رسته یه کانی خۆی به دی ده کردو له لایه کی تریشه وه مه ترسی تۆرمانی له مو لکه کانی خۆی دروده خسته وه، بۆیه ئه م پرۆژه ی هانداه وهك به لگه یهك بۆ پارێبون و پشتگیر یکردنی پا پا په رچه میکی پیروزی نارد بۆ جیسکارد هه تا وه كو خۆی سوپاکه ی به هۆی پیروزیه وه سه ركه وتن به سه ر موسلمانه کانداه ده ده ست بێنن، سو ریش بوو

^١ الحروب الصليبية في شمال افريقية ل ١٢.

له سه ره ئه وهی که ئه و فتوحاته چاوه پوانکراوه که له بهر مه سیح ده کریت گرنه گتره له ناردنی دیاری بۆ پۆما^۱، ئه وه بوو ئه م دورگه یه ش - صقلیه - له سالی ٤٨٤ ک دا دهستی به سه رداگیرا له سه رده می زجاری یه که مدا پاشان هیزه کانی له سالی داهاتوودا هه لیان کوتایه سه رما مالتا و داگیران کردو به رده وام به دوا ی هه لیشدا ده گه را بۆ په لاماردانی ئه فریقیا^۲.

۲- **ئه فریقیه (تونس):** به ره ی ئه فریقیا ش پشکی خۆی له ده ستریزی خاچه رسته کان بهرکه وت له و کاته دا به هۆی هیزیکی تازه پنگه یشتوه وه که ئه ویش شاره ده ریایه کانی ئیتالیا بوو، ئه وه بوو ئه م شارانه ئاماده نه بونی هیزه ده ریایه کۆنه کانیان له ده ریای ناوه راستدا قۆسته وه که خۆی له که شتیگه لی ئیسلامی و بیزه نتی دا ده بینیه وه، ئه م دوو هیزه سه رقائی گرفته ناو خۆییه کانیان بوون و که شتیگه له کانیان له و ده ریایانه دا بوون که نزیک بوو له که ناره کانی ئه وروپاوه، یه که م له ترسی که شتیگه لی مواجد ئه لعامری خاوه نی دانیه که توانی چالاکیان بۆ ماوه یه ک رابگریت، هه رکه ئه و مه ترسیه یان وه لانا له ناوه راسته کانی سه ده ی ناویراودا ده ستیان دایه گه پان به ناو ناوه کانی ده ریای دسپی ناوه راستدا له پۆژئاواوه، هه روه ها ئه م شارانه هه رله سه ره تاوه هیزی ده ریایان خسته خزمه تی ئامانجه کانی خاچه رسته کانه وه بۆ به ده ست هینانی ده سکه وتی تایبه ت به خۆیان، ئه وه بوو به هۆی هاندانی "پاپا لاونی هه شته مه وه" هاوپه یمانیتی جه نه واو بیزه ده ستیان جگرت به سه ر دورگه ی سه ردینیای ئیسلامیدا له سالی ٤٤٢ ک/ ٦٣-١٠ز و مینا و خانوه کانیان تیکداو ده سکه وتیکی زۆریان هه بوو، هه روه ها ئه م که شتیگه لانه ش به شداریان کرد له جه نگه کانی به ره ی صقلیه و به ره ی ئه نده لوس دا، به م پێیه ش هاوکاربون له راوه دونانی موسلمانان ئه نده لوسییه کاندان له ریگه ی ده ریایه و پشکی خۆشیان برد له ده سکه وتو، گه مارۆیه کی ده ریایان خسته سه ر ئه لمریه و ئه و شاره ش فیدییه کی زۆری دا که به ١١٣ هه زار دیناری ئالتونی مه زنده ده کرا، هه روه ها قاله نسیایشیان ناچار کرد که باجیکی هاوشیوه بدات که به ٢٠ هه زار دیناری ئالتونی مه زنده ده کرا بۆ ئه وه ی خۆی له تالان کردن^۳، بهاریزیت هه روه ها چه ندجاریک هیزشیان کرده سه ر دورگه کانی رۆژه لات (دورگه کانی بلیان)، له ئاکامی ئه مه شدا هیزی ده ریایی ئیتالیا بوو به بالاده ست له ناوه کانی ده ریای سپی ناوه راست دا ئه مه ش به ره و سه رکه شی زیاتری بردن، ئه وه بوو چالاکیان ئاراسته ی ئه فریقیا کرد که تائه و کاته هیزیکی

^۱ الحروب الصليبية في شمال افريقية ل١٤.

^۲ هه مان سه رچاوه ل١٥.

^۳ القوى البحرية والتجارية في البحر المتوسط أرشيبالد لويس ل٣٧٢.

ده‌ریایی هه‌بوو که ده‌ستی یارمه‌تیشی درێژده‌کرد بۆ براکانیان له‌صقلیه و شوینه‌کانی تر،
 پاشان بۆ به‌دیته‌نانی ئامانجه‌کانی بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی له‌ئه‌فریقادا، هێزێکی ده‌ریایی
 گه‌وره‌که‌ له‌ که‌شتیگه‌لی جه‌نه‌واو بی‌زا پێک هاتبوو به‌پاڵه‌شتی تیبێکی شاری ئه‌مالفی و هێزێکی
 سه‌ربازی تر که‌پا‌پا بۆی نارده‌بون هه‌ستان به‌هێرشکردنه‌ سه‌ر شاری ئه‌لمه‌هدیه‌ له‌ساڵی
 ٤٨٠/ ١٠٨٧ز دا واته‌ پاش ده‌ستگرتن به‌سه‌ر طلیطله‌ دا به‌دوو‌ساڵ و پێش داگیرکردنی
 ته‌واوی صقلیه، ئه‌وه‌ بوو توانیان ته‌واوی شاره‌که‌ داگیرکه‌ن جگه‌ له‌قه‌لاکه‌ی،
 به‌ده‌ستیشیان‌وه‌ مایه‌وه‌ هه‌تا‌وه‌کو خاوه‌نه‌که‌ی ته‌میمی کوپی معزقدیه‌یه‌کی مائی زۆری
 پێدان و له‌گه‌ڵ داگیرکه‌راندا پێک‌ه‌وتنه‌نامه‌یه‌کی مۆرکرد که‌ له‌یه‌کێک له‌برگه‌کانیدا هاتبوو
 که‌ ته‌میم به‌لێنی داوه‌ پویه‌پوی که‌ شتییه‌ ئیثالیه‌کان نه‌بێته‌وه‌ له‌ ئاوه‌کانی ئه‌فریقیدا‌و
 چه‌ندین ده‌سته‌که‌وتی بازرگانی له‌ولاته‌که‌یدا پێدان، که‌ دواتر باسی ده‌که‌ین، له‌مه‌شه‌وه‌ بۆمان
 ده‌رده‌که‌وێت که‌ ئه‌و هێرشه‌ خاچه‌رسته‌یه‌ی که‌ کرایه‌ سه‌ر به‌شی رۆژئاوای جیهانی ئیسلامی
 له‌ئاوه‌راستی سه‌ده‌ی پێنجه‌می کۆچی (یازده‌ی میلادی) داو به‌سه‌ره‌رشته‌ی ده‌زگای پا‌پا
 له‌سێ به‌ره‌وه‌ توند‌بوو که‌ ئه‌فریقیا یه‌کێکیان بوو، گومانیش له‌وه‌دانیه‌ که‌ ئه‌م هێرشه‌ یه‌کێک
 بوو له‌په‌ڕاڵته‌کانی بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ دووبیات ده‌کاته‌وه‌ که‌ جه‌نگه‌کانی
 خاچه‌رستی له‌ئه‌فریقیا پێش هێرشی خاچه‌رستی بۆ رۆژه‌لات ده‌ستی پێ کردو ئه‌وه‌ی که‌
 ابن‌الاثیریش له‌په‌ڕداوه‌کانی ساڵی ٤٩١ه‌ دا باسی ده‌کات سه‌لمینه‌ری ئه‌مه‌یه‌، له‌و ده‌قه‌شه‌وه‌
 که‌ هێناویه‌تی ئه‌وه‌یتێده‌که‌ین که‌ ئه‌و روداوانه‌ به‌یه‌که‌وه‌ به‌سه‌رتراو و یه‌ک بزوتنه‌ر
 ئه‌یان‌جولێت و سه‌ره‌تایه‌کیش بوون بۆ جه‌نگه‌ خاچه‌رسته‌یه‌کان له‌قوناغێک له‌قوناغه‌کانی
 بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی داو، ئه‌لێ: سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی ده‌وله‌تی فه‌ره‌نج^١ و به‌هێزبون و
 ده‌رچونیان به‌ره‌و وڵاتی ئیسلام و ده‌ستگرتنیان به‌سه‌ره‌ندیکیدا له‌ساڵی چوار سه‌دو
 هه‌فتا و هه‌شت دا، ئه‌وه‌ بوو طلیطله‌ و شوینه‌نێکی تریان که‌وته‌ ده‌ست.... پاشان له‌ساڵی
 چوار سه‌دو هه‌شتا و چواردا پویان کرده‌ دورگه‌ی صقلیه‌ و ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرت،.... پاشان
 به‌ره‌و ئه‌فریقیا به‌پێی که‌وتن و شتیکیان لێ داگیر کردو لێیان سه‌ندرایه‌وه‌ دواتر ده‌ستیان
 به‌سه‌ر چه‌ند شوینه‌نێکی تر دا گرت له‌ساڵی چوار سه‌دونه‌وه‌دا به‌ره‌و وڵاتی شام به‌ریکه‌وتن،^٢
 سه‌ره‌پای هاتنی زۆرینه‌ی هیزه‌کانی بزوتنه‌وه‌ی خاچه‌رستی به‌ره‌و رۆژه‌لات، به‌لام ئه‌وه‌نه

^١ فه‌ره‌نج: چه‌ند هۆزێکی جێرمانه‌ن که‌ له‌فه‌ره‌نسادا نیشته‌جێ بوون.

^٢ الکامل فی التاریخ له‌ الحروب الصلیبیة فی شمال آفریقیا ١٧٧.

بوە پۈگەر لە بەردەم مانەوێی بیروکی داگیرکردنی ئەفریقا لە ئەندێشە و یادەوێی خاوەن
 بێرە خاچەرستێه کاندایە حەزی تۆرمان بۆ دەست بەسەردا گرتنی ھەروەك خۆی مایەو،
 ھەتاوێک ئەوێان بۆ بەدیھات لەسەردەمی دجاری دووھم دا کەتوانی دەست بگرت بەسەر
 زۆریی کەنارەکانیدا لە تەرابلوس لەلای رۆژھەلاتەو ھەتاوێک شارێ تونس لە رۆژئاواو
 ئەمەش لەسالی ٥٤٣ک/ ١١٤٨ز دا، بەم شێوێ جەنگی خاچەرستی ھەلگیرسا لەبەرەو
 ئەفریقیدا لەکاتی کدا کە لە رۆژھەلاتیشدا لەگەرمەیدا بوو، نورمانیەکانیش تیایدا مانەو
 ھەتاوێک عبدالوھابی کوپی علی سەرکردەو دەولەتی (موحدین) ھەستا بەدەرکردنیان
 لەمەھدیە دوامەین پینگەیان لەسالی ٥٥٥ک/ ١١٦٠ز، کاتێ کە ھاوکیشەکانی ھیزیش
 بەجۆریک لەجۆرەکان لەمەغریبی ئیسلامیدا گۆرا ئەمە یارمەتیدەر بوو بۆ دەرکەوتنی بەرەو
 بەرگری ئیسلامی لە رۆژھەلات دا لەسەردەمی نورالدین محمود زەنگی و صلاح الدینی الأيوبي
 دا، وەك دواتر پونی دەکەینەو بە پشتیوانی پەرەردگار.

شەشەم: پەنابردنی ئیمپراتۆری بیزەنتی بۆ پاپا ئۆربانی دووھم:

پەنابردنی ئیمپراتۆر ئەلکسیوس کومنین (١٠٨١ - ١١١٨ز) بۆ پاپا ئۆربانی دووھم دژیە
 سەلجوقیەکان، ئەم پەنابردنە یەكەمین جار نەبوو بەلکو پێش ئەمەش ئیمپراتۆر (میخائیلی
 حەوتەم) پەنای برد بۆ پاپا (گریگۆری حەوتەم) پاش جەنگی ملاز کرد لە ٤٦٣ک کە پێشتر باسکرا،
 ئاشکرایە ھێرش کردن بۆ سەرتورکەکان یەكێک بوو لەو مەبەستانەو کە بانگھێشتی بیزەنتیەکان
 لەخۆی دەگرت، چونکە ئەنازۆل گرتەرە لەبەیتولمەقدیس بەلای دەولەتی بیزەنتیەو،^٢ ھەر بۆیە
 کاتێ پایتەختی بیزەنتیەکان کەوتە بەر ھەرەشەو مەترسی سەلجوقیەکان، پێویست بوو لەسەر
 ئیمپراتۆرکە پەنابەریت بۆ رۆژئاوا لەبەرامبەر یەگەرتنی ھەردوو کڵێسای رۆژئاواو رۆژھەلاتدا، پاپا
 گریگۆری حەوتەمیش وەلامیکی دڵخۆشکەری بۆ ئیمپراتۆر میخائیلی حەوتەم ناردەو لەلایەکەو
 بەپالئەری ھاوسۆزی گاوانەو لەلایەکی تریشەو بەپالئەری سیاسی، چونکە ئەو سوپایەش کەکۆی
 دەکاتەو ناکۆکی نێوان دوو کڵێساکە لەناو دەبات و دەسەلاتی دەزگای پاپایی زیاتر دەکات
 لە رۆژھەلاتدا وەك چۆن لە رۆژئاوا دا زیاد کرد، بەلام ئەو جەنگی کە لە نێوان گریگۆری حەوتەم و
 ئیمپراتۆر ھینری چوارەمدا پوی دا بوە پۈگەر لەبەردەم پڕۆژەکیدە کاتێ ئیمپراتۆر ئەلکسیوس
 کۆمنین) جیگای ئیمپراتۆر میخائیلی حەوتەمی گرتەو: نامەیکێ نارد بۆ پاپا ئۆربانی دووھم و

^١ الحروب الصليبية في شمال أفريقيا ١٨ل.

^٢ الحروب الصليبية د. علية الجتوي ٢٥٣ل.

گه‌وره پیاوانی ده‌ره‌به‌گ له‌سالی ٤٧٨ع، و بانگه‌یشتی کردن بۆ ناردنی کومه‌کی بۆ پزگار کردنی براکانیان له‌پۆژه‌لات داو پاراستنی قسطنطنییه له‌مه‌ترسی سه‌لجوقیه‌کان،^١ نه‌لکسیۆسیش ئاره‌زووی له‌وه بوو که پۆژئاوا هه‌ندێ سه‌ربازی نان په‌یدا‌کهری بۆ بنێرێ به‌لام پاپا ئۆربانی نه‌یویست خۆی بخاته خزمه‌ت ده‌وله‌تی بیزه‌نتیه‌وه. به‌لکو نه‌یویست ده‌زگای پاپاسه‌ره‌رشتی ناردنی یارمه‌تیه‌کان بۆ گاواره‌کانی رۆژه‌لات بکات، ئه‌م گۆرانگاریه‌ش له‌بیرۆکه‌دا ئه‌یه‌تته هۆی نه‌وه‌ی که جیهانی لاتینی گاواره‌ سوپایه‌کی گه‌وره پێکه‌وه بنیشت نه‌ک چه‌ند سه‌ربازێک به‌نانه‌سکی بخاته ژێر پکێفی شازاده‌کان، له‌م هه‌لۆیسته‌ی پاپادا به‌رامبه‌ر به‌ئیمپراتۆر میخائیلی چه‌وته‌م گرنگی دا‌هێنان و بیر کردنه‌وه و سود وه‌رگرتن له‌هه‌له‌کان و به‌کاره‌ێنانی هۆکاره‌کان بۆ خزمه‌تی پۆژه‌که‌یان به‌دی ده‌که‌ین، هه‌روه‌ها پێویسته سودله‌ و هه‌موو وانه زۆرانه وه‌رگرین بۆ خزمه‌تکردنی پۆژه‌ی ئیسلامی، ئه‌م جیاوازیه‌ش له‌بیرکردنه‌وه‌دا هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه هێنده سه‌ر ئیشه‌ی بۆ دروست کردن که بووه هۆی تێکه‌چونی په‌یوه‌ندیه‌کان له‌نیوان بیزه‌نتی و خاچه‌رسته‌کاندا، له‌پووی میژویشه‌وه سه‌لمێنراوه که به‌رپرسی یه‌که‌می دروستبوونی بزوته‌وه‌ی خاچه‌رستی ئۆربانی دووهم بوو، چونکه ئه‌و هۆشدارێ هه‌لگیرسانی ئه‌و شه‌ڕانه‌ی داوه.^٢

ده‌زگای کلێساش له‌پۆژئاوا دا پالێشتی ئه‌م بانگه‌شه‌ی بوو، هه‌موو میژوونوسه لاتینییه هاوچه‌رخه‌کانیشی رۆلی سه‌ره‌کی له‌به‌دییه‌ێنانی ئه‌م بیرۆکه‌دا بۆ ئه‌و ده‌گێڕنه‌وه.^٣

چه‌وته‌م: که‌سایه‌تی پاپا ئۆربانی دووهم و پۆژه‌ گشتگیره‌که‌ی بۆشالاوی خاچه‌رستی:

ئۆربانی دووهم له‌سالی ٤٢٧ع / ١٠٣٥ز له‌شاتین سیرمارن له‌داک بوه و ناویشی ئۆدۆیه، له‌سه‌رده‌ستی قدیس برنۆ خۆیندویه‌تی که‌سیستمی کارسوسیینی دامه‌زراندو له‌سالی (٤٦١ع/ ١٠٦٨ز) بو به‌پراهیبه له‌دیوکلونی نزیك ماکون، په‌یوه‌ندی کرد به‌خزمه‌تکردنی پاپای خۆسه‌پێن و باوه‌ردار، به‌هۆی باوه‌ری به‌هیزیه‌وه به‌سه‌رکه‌وتنی ده‌زگای پاپاچه‌سه‌ر ئیمپراتۆردا که‌مه‌به‌ستمان پێی گریگۆری چه‌وته‌مه، پاشان وه‌ک کاردینال و ئوسقوف لاوستی دامه‌زرێنرا له‌سالی (٤٧٣ع/ ١٠٨٠ز) دامه‌زرێنراو خزمه‌تی کلێسای کرد له‌ئه‌لمانیا‌دا له‌قوناغی ٤٧٧ع / ١٠٨٤ز هه‌تاوه‌کو (٤٧٨ع/ ١٠٨٥ز)، به‌شێوه‌یه‌کی شه‌رعیش پشتگیری له‌پاپا گریگۆری چه‌وته‌م ده‌کرد له‌کاتی ململانێکه‌یدا له‌گه‌ڵ هنری چواره‌مدا، هه‌روه‌ها ئۆربانی دووهم په‌یوه‌ندی کرد به‌سینۆدس (کوپی کلێسا) له‌ساکسونی که‌له‌سالی ٤٧٨ع / ١٠٨٥ز به‌سترا، له‌کاتی کۆچی دوا پاپا فیکتۆری سییه‌میشدا له

^١ الحروب والروم اللاتین (١٠/١٥٠).

^٢ الحروب الصلیبیة د. علیة الجتوی ل ٢٥٤.

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه ل ٢٥٤ نالمرې والروم اللاتین (١/٥٦).

١٦ی دیسمبەری ١٠٨٧دا لە مونت کاسینو توانرا لە ڕینگەی کایمەنتی سیئەمەو دەستگیریت بە سەر پۆماداو ئۆربانی دووهم هەلبژێردرا دواى دواخستنیکی زۆر لە تراکینای خواروی رۆما لە نزیک جانتاوا ناوی ئۆربانی دووهم ئی نرا ٤٨١ک - ٤٩٣ک / ١٠٨٨ز - ١٠٩٩ز).^١

لە پوانگەی ژبانی پڕ چالاکى ئەم پیاووە تیبینی ئەو دەکەین کە دەسلاتی خۆی بە سەر سەرچەم شوێنەکانی کلێسای دایک دا سەپاندووە، رەنگە هەلۆیستیشی بەرامبەر ئیسپانیا رەهەندیکی گرنگ بێت بۆمان، چونکە ئەم پاپایە پشتگیری جەنگی دەکرد لە دژی مۆسڵمانەکان، کاتێ ئیسپانیەکان توانیان هەندێ ناوچەى دوژمنەکانیان بخەنە ژێر پکێفی خۆیانەو ئەم پاپایە خێراکردی بە ناوچەى نفوزو دەسلاتی کلێسای رۆما، بێگومان پشتگیری کردنی ئۆربانی دووهم بۆ جەنگ کردن دژی مۆسڵمانان پەیرەو کردنی هەنگاو و پێنماییەکانی ئەلکسەندەری دووهم بوو، ئەمەش راستیەکی میحوەریمان بۆ دەوێت دەکاتووە کە ئەویش بونی ستراتیژیکی بالا بوو لەلایەن دەزگای پاپاو لە پۆمادا کە بە ئاراستەى هەنگاودەن و بەوردی لە سەدەى یازدەمى زاینی دا/ پێنجەمى کۆچى بە شیوەیەکی تاییەت جێبەجێی دەکات بە چاوپۆشین لە گۆرانی پاپاکان، گرنگترین روخسارەکانی ئەم ستراتیژیەش بریتىە لە فراوانکردنی دەسلاتی کلێسای پۆماو یەکشستنی کلێساکان و دژایەتی کردنی ئیسلام لە هەر کۆیەک بێت وەک دوژمنی سەر سەختی ئەوان کە پۆبەروبونەو شتیکی حەتمیە پێویستە بە هەر نرخێک بێت هەولێ سەرکەوتن بە سەریدا بدریت،^٢ تیبینی ئەوێش دەکەیت کە پەناهیانە بەردەوامەکانی بیزەنتیەکان و سەرقالبونی پاپای پیش ئۆربانی دووهم بە چەند کاروباریکەو هەلومەرجی بۆ ئەم پاپایە پەخساند، لە کۆپەندیکیشتدا پیاچنرا لە ئیتالیا لە مەرسى ١٠٩٥ز، ٤٨٨ک بە ئاراستەى وەلامدانەوێ بانگەوازی ئیمپراتۆر ئەلکسیوسى یەكەم کۆمینوس هەنگاوی هەلگرت (٤٧٤ - ٥١٢) (١٠٨١ - ١١١٨) بەلام لەم کۆپەندەدا پاپا شکستی هێنا بانگهێشتیدا بۆ بەرپاکردنیکی جەنگیکی خاچەرستی دژی مۆسڵمانەکان لە پۆژەلاتدا.^٣

١- ئۆربانی دووهم کۆپەندیکی بۆ کلێسا سازدەکات لە باشوری فەرەنسا: شکستی کۆپەندی پیاچنرا ئەم پاپاسەر سەختی کۆل پێندە لە بەدیپتانی ئامانجە کەیدا بە گرتە بەری هەموو هۆکارەکان، ئەو بوو گەراپەو بۆ ولاتی ئەسلای خۆی فەرەنسا لە پیناواوکاری کردنییدا بۆ سەرکەوتنی پڕۆژەى داماتووی، ئەم هەلبژاردنەش بەلگەبوو لە سەر زێرەکی بەتاییەت

^١ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب، د. محمد مؤنس ل ٦٣.

^٢ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب د. محمد مؤنس ل ٦٥.

^٣ هەمان سەرچاوە ل ٦٥.

که باشوری موخافیزکارو ساده‌ی فره‌نتا وهك ناوچه‌یه‌گن په‌یوه‌ندیدار به‌و جه‌نگه‌وه وابوو که‌نیسپانیه‌کان کردیانه سه‌ر موسلمان‌ه‌کان له‌نیسپانیادا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌باسکردنی ئه‌و بیروکه‌یه له‌سه‌رزه‌وی فره‌نسا له‌وانه‌یه راسته‌وخو سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست بێنیت چونکه نیشتمانی سه‌ره‌کی پاپایه‌و، ئه‌و شاره‌زاتره‌ده‌ریاره‌ی، به‌تایبه‌ت که - له‌هه‌مان کاتدا - خاوه‌ن میژویه‌کی تایبه‌ته له‌گه‌ل ئیسلامدا له‌پێی جه‌نگی بواتیه‌که‌لای موسلمان‌ه‌کان به‌جه‌نگی (بلاگ الشهداء) ناسراوه له‌سالی (١١٤/ک/ ٧٣٢) که‌تیایدا موسلمان‌ه‌کان تیکشکان و هه‌لکشانی ئیسلامی وه‌ستینراو نه‌یتوانی چیاکانی ئه‌لبرانس) به‌پیت، له‌پێی شیکردنه‌وه‌ی وتاری پاپاشه‌وه له‌کوچه‌ندی کلیرمنت دا په‌ی به‌وه ده‌به‌ین که هه‌موو ئه‌و لایه‌نانه له‌بیری ئه‌و پیاوه زیره‌ك و ئیراده به‌هیزه‌دا نه‌چوو له‌وکاته‌وه که له‌باوه‌شی بزوتنه‌وه‌ی کارسۆسیانی گوشه‌گیری توندوتیژدا په‌روه‌رده‌بووه، هه‌رچۆنک بێت، ئه‌وه پاپا به‌ره‌و کلیرمنت فرانی باشوری فره‌نسا روشت و کوچه‌ندیکی کلێسیایی گری‌داو له‌روژی ده‌یه‌مدا ئه‌و توچه‌نده‌ی سازدا که‌تیایدا چه‌ندین کیشی تاوتوئی کرد که‌بق کلێسا گرنگبوو: هه‌روه‌ها پاپا وتاریکی ژور مه‌ترسیداری پیشکه‌ش به‌ئاماده‌بوان کرد ئه‌مه‌ش له‌روژی ٢٧ی تۆقه‌مبه‌ری ١٠٩٥ز دا.

٢- **ئهو وتاره‌ی که‌ پاپا ئۆربانی دووهم پیشکه‌شی کرد:** ئه‌و وتاره‌ی که‌ پاپا ئۆربانی دووهم له‌کوچه‌ندی ئاینی دا پیشکه‌شی کرد که له‌کلیرمنت به‌سترا له ٤٨٨/ک/ ١٠٩٥ز کاریگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌ده‌رونی ئه‌و گاواره‌دا که له‌وکۆچه‌نده‌دا کوچه‌بونه‌وه، ئه‌مه بوه هۆی گه‌رم کردن و تاودانیان و توشبونیان به‌حاله‌تیک که‌میژوونوس گۆستان لۆبون له‌کتییی (حضاره العرب) دا به : تاویکی شیتی توندناوی ده‌بات،^٢ ئه‌وه بوو پاپا وتی: ئه‌ی گه‌لی فره‌نسا، ئه‌ی گه‌لی خوشه‌ویست و هه‌لبژێردراوی په‌روه‌ردگار، له‌ده‌وروپه‌ری فه‌له‌ستین و شاری قوسته‌نتینییه‌وه چه‌ند هه‌والیکی ناخۆشمان پێگه‌شتوه و راینه‌گه‌یه‌نیت که‌ره‌گه‌زێکی نه‌فره‌ت لیکراو که‌دورترین که‌سن له‌خواوه‌و یاخی دبوون و ده‌ستدریژیان کردۆته سه‌ر ئه‌و ولاته، ولاتی گاواره‌کان له‌پۆژه‌لاتداو، خوانی قوریانیه‌ پیرۆزه‌کانیمان هه‌لگیراوه‌ته‌وه و کلێساکانیان تالان کردوه و پاشان هه‌ستاوه به‌تیکدان و سوتاندنی و هه‌ندێ دیلیشیان راپیچی ولاتی خۆیان کرده‌وه و ئه‌وانی تریشیان کوشتن دای ئه‌وه‌ی که‌به‌خراپترین شیوه‌ ئازاریان داو و شوینه

^١ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ٦٦.

^٢ حضارة العرب له دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى وهه‌رگراوه ل ٢٣٧.

پیرۆزه کانیان پیس کردوه و رهگو ریشهی ئیمپراتۆری بیزهنتیان دهرهیناوه، و چه ندین ههریمیان ئی داگیر کردوه که ریبوار به دوو مانگ ناتوانی پیایدا تپیه پیت، جائه گهر نه رکي تۆله سەندنه وه بۆ ئەم سته مکاریانه و گێڕانه وهی ئەو زهویانه نه که ویتته سه رشانی ئیوه نهی له سه رشانی کتیه؟ ئیوه نهی ئەو که لهی که خوای گه وره له جهنگدا له هه موو که سیکی تر زیاتر به هرهی چۆ به خشیون و شکومه ندی و نازیه تی و توانای ملکه چ کردنی دوژمنانی کردۆته تایبه ته ندیتان، ده سابا کارو کرده وهی پیشینه کانتان دلتان به هیزتر بکات - سه روه ریه کانی شارلمان و خه لکانی تر له پاشا کانتان - باگوپی پیرۆزی مه سیح هیمه تتان بجولیتنی که خواو پارێزه رمانه - نه و گۆره ی که ئیستا به ده ست چه ند نه ته وه یه کی ناپاکه وه یه، هه روه ها شوینه واره پیرۆزه کانی تریش که پیس و گلاوکراوه، نه هیلان هیچ شتی که ساردتان بکاته وه له مال و مولک یان کاروباری خیزانه کانتان، چونکه ئەم زهویه ی که ئیستا له سه ر نیشته جین و له هه موو لایه که وه له ده ریا و چیا وه ده وره دراوه ته سکه و شوینی دانیشتوانه زۆره که ی له سه ر نابیتته وه، خه ریکه نه توانی خه لکانیک به خشی که خوراکتان بۆ دا بین بکه ن، له پیتا و نه مه شدا هه ندیکتان نه وانی تر تان سه ر ده بپن و ده جه نگین و زۆریکتان تیاده چن له جه نگه ناو خۆ ییه کاند، دلتان پاک بکه نه وه له کینه و له وه خۆش بن که له نیوان تاندا یه له نا کوکی و ریگای گوپی پیرۆزی گهر نه به رو نه و زهویه له و ره گه زه پیسه بسیتنه وه و بیکه نه وه به مو لکی خۆتان، ئۆرشه لیم زهویه کی که م ویتنه یه له به رو یو مدا و فێرده و سی خۆشیه کانه، نه و شاره مه زنه ی که ده که ویتته ناوه راستی جیهانه وه هانا تان بۆ دینیت، ئیوه ش هه ستن به و گه شته به ناره زوو دلگه رمیه وه نه وسا له گونا هه کانتان پاک ده بنه وه، متمانه شیان هه بیت که له مه له کوتی ئاسماندا سه روه ریه کی نه بپراوه تان ده ست ده که ویت،^۱ به م شیوه یه ئەم وتاره گراویه ی که پاپا پیشکه شی کرد کاریگه ری زۆری هه بوو له ده رونی گا وره ناماده بوه کاند، دوا ی نه وه ی که پاپا وتاره به ناوبانگه که ی پیشکه ش کرد هه موو ناماده بوان به یه ک ده نگ ها واریان کرد: خوا ئاوا ی ده ویت.^۲ هیشتا پاپا ئۆریانی دووم له وتاره که ی نه بوویه وه، یه کێک له ئوسقوفه کانی نه ده میردی مونتی لین هه ستایه وه و له به رپیتی پاپادا کړنوشی بر دو داوا ی مۆله تی لیکرد هه تاره کو له و هه لمه ته پیرۆزه دا قبو لی بکات، له به رامبه ر ئەم هه لۆیسته کاریگه ره شدا هه ست و سۆزی ناماده بوان جو لا و به سه دان که س پڑانه به رده م

^۱ قصة الحضارة (۱۶، ۱۵/۱۵) و ثائق الحروب الصليبية ل ۹۹-۱۰۰.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى ل ۳۲۷.

پاپا و هه کو نه ده میر به دلگه رمیه کی بی وینه وه داوای به شداریان ده کردو خاچیان هه لگرتبوو و سویندیان ده خوارد که نه و شاره پیروژه پگار بکه ن، هه روه ها نه و میژوونوسه هاوچه رخه که - رۆبه رتی راهیبه - باس له پوداوه که ده کات و ده لای: ئای له و خه لکه زۆره ی که ئاماده بوون، له هه موو ته مه نه کان و سه رجه م ئاسته کان خاچیان له مل کرد له کۆپه ندی کلیمۆنت دا، سویندیان خوارد له سه ر پزگار کردنی نه و شاره پیروژه، و ژماره شیان گه شته ۳۰۰ هه زار^۱ له به رامبه ر نه م هه لۆیسته که رم و گوپه ی ده هه میریشدا پاپا ئۆریانی دووهم کردی به نوینه ری تاییه ت و جیگری خۆی هه تاوه کو بۆ هه موو خه لکی رون بکاته وه که شالاوه که له ژێر چاودیری کلێسادایه، به لکو له ژێر چاودیری راسته و خۆی خۆیدایه.^۲

۳- **ئه وه ی له وتاری پاپا ئۆربانی دووهمه وه وهرده گیریت:** د. أحمد مؤنس عوض هه ستاوه به لیکۆلینه وه یه کی هۆشیارانه بۆ جه نکه کانی خاچه رستی و سودی له سه ر دچاوه کانیان وهرگرتوه و هه ستاوه به شیکردنه وه ی وتاری پاپا له ریی چوارده قه وه که چوار میژوونوسی هاوچه رخ هیناویانه، که نه وانیش فوشیه نه لشارتری و روبیری راهیب و جویرت نه لنوجتی و یودریک نه لدولی ن، بۆچونیکیش هه یه که فوشیه نه لشارتری له نێوان ئاماده بوانی کۆپه ندی کلیمۆنت دابوه، به شیۆه یه کی گشتیش، نه توانین به راوردیک بکه ی ن له نێوان نه و ده قانه دا که هاتون له کتییی هه ر چوار نوسه ره که دا له پیناو گه شتن به پاستیه ک که پاپا رایگه یاند له وتاره به ناویانگه که یدا، له کاتی به راوردکردنی نه و ده قانه شدا نه توانین بگه ینه ئه م دهره نجامه:

ا- **پاپا وتاره که ی ئاراسته ی ره گه زی فهره نجه کان کرد:** له پیناو جه خت کردنه وه له سه ر په هه ندی نه ته وه یی و ره گه زیدا، رونی کرده وه که خوا تاییه ته ندی کردون به پیگه ی ولاته که یان و بیروباوه پی کاسۆلیکیان، هه روه ک کاری ده کرد بۆ وه بیر هینانه وه ی ره هه ندی میژویان چ له رپی سه روه ره کانی شارلمان و شارل مارتل و نه و خزمه ته گه ورانه ی که پیشکه شی مه سیحیه تیان کردوه، به جۆریک که گرنگی پالنه ری - یاده وه ری میژوویی - دهرخست له پیکه یانی نه و دیارده میژوویییه مه زنه دا.^۳

ب- **پاپا ئاماژه ی دا به بونی هه وائی ناخۆش و نیگه رانکه ر که له رۆژه لاته وه هاتوه:** کورته که ی نه وه یه که ره گه زیککی نه فره ت لیکراوه که له په چه له کیکی نه فره ت لیکراوه و به ته واوی نامۆن

^۱ هه مان سه رچاوه ۲۳۷۱.

^۲ الحرب الصلیبیه ۵۱ حسن حبشی دور الفقهاء ل ۳۳۸.

^۳ الکتاب المقدس العهد الجدید، متی الاصحاح (۱۰، ۳۷/۳۸).

له خواو نه وه یه کن که به راستی به دل و گیانیان پویان نه کردو ته خوا،^۱ (مه به سستی به مانه ش تورکه سلجوقیه کانه) گاوه رۆژه لاتیه کانیان سه ربرپوه و کلێسا کانیان کردوه به ته ویله بۆ نه سپه کانیان و خوینی نه و گاواره ش بانگه یشتی گاوه کانی رۆژئاوا ده کات بۆ پزگار کردنیان له دوژمنه بێ باوه په کانیان.

ج- **پا پا کاری ده کرد بۆ ته ماع خستنه جبهه ریان به رامبهه به سامانه کانی رۆژه لات**؛ رونی کردوه که زه وی له نه وروپای رۆژئاوا داو به تاییه ت له فهره نسا ته سک بوه ته وه بۆ دانیش توانی و دواوی کرد له خه لکی که روو له زه وی که نعان بنین که پره له شیرو هه نگوین، نه مه ش به لگه یه کی روو و گومان هه لته گره له سه ر نه وه ی که پالته ری ئابوری کاریگه ری هه بووه له بزوتنه وه ی خاچه رستی دا، نه مه ش به راشکاوانه له یه که م ساته کانی سه ره له دانیه وه ئاماژه ی پێداوه.

د- **پا پا به ئینی به هه رکه سی دا که چه ک هه ئیگری و به ره و رۆژه لات به ری بکه ویت که له گونا هه و تاوانه کانی خوش بیست**؛ به مانایه کی تر لیخۆشبوونی کلێسای پیشکesh کردن خو نه گه ر که سی ک شه هید بوو له پیناو گه شتن به ئامانجه کانی دا نه وه به شه هیدیک له شه هیده پاکه کانی مه سیحیه ت داده نریت، هه موو نه م به ئینه هه لته ئینه رانه ش گرنگن له سه ر ده می کدا که لایه نی سۆزدار ی ئاینی هه ره مه کی بالاده ست بوو له جیهانی نه وروپای گاورد.

ه- **پا پا ئاماژه ی به به یته له قدیس دا که به هه شتی سه رزه وی و دلی جیهانه**؛ له دایک بوونی که روه مان مه سیحی به خۆه بینیه، هه روه ها یاسی نه وه ی کرد بۆ ئاماده بوان که قودس هاناتان بۆ دینیت هه تاوه کو له ژیرچه پۆکی بێ باوه پان رزگاری بکه ن، نه مه وی لیره شدا نه وه بلیم که نه و شاره میحوه ریکی زۆر گرنگبوه؛ له پیناو وروژاندنی هه سستی ئاینی لای گوینگانی پا پا و له زۆریه ی نه و ده قانه ی که به ده ستمان گه شتوه، له و ووتاره نه بینین که به یته له قده س شوینیکی دیار و سه ره کی هه یه، نه مه ش به ته واوی مه سه له یه کی لۆژیکه به هۆی پینگه و پیروزی ئاینیه وه، نه وشاره ی له رووی خه ونی به کۆمه ل و تاییه تی هه جی گاوه ره کان بوو جله و سه ر ده مه دا.

و- **سوربوونی پا پا له سه ر پالپشتیکردنی وتاره که ی به چه ند ده قیک که له کتیپی پیروژدا هاتوه له پیناو وروژاندنی هه سستی ئاینی گوێ گرانی دا**؛ یان بۆ نه وه ی که به رگی پیروزی تاییه ت بکات به به روتاره که یدا به هۆی کاریگه ری ده سه ت وازه کانی نه و کتیبه له کۆی نه قلی نه وروپی له و سه ر ده مه دا، نمونه ی نه مه ش نه و ده سه ت وازه یه که له ئنجیلی مه تتادا هاتوه؛ هه رکه سی ک

که بایکیشابوو به سەر هه لاسوکه وتی کۆمه لگه روژئاواییه کاندایه سستی ده مارگیری و کینه به رامبه به شوینیکه و توانی ئاینه کانی تر بلأوبوو به وه به مه شه وه نه وه ستا، به لکو نه م رق هه ستانه شوینکه و توانی مه زه مه به کانی تریشی گرتیه وه جگه له مه زه به بی کاسۆلیکی به لگه ی به هیزیش هه یه له سەر نه مه له ناواخنی نه و داستانه خاچه رستییه دا که ناسراوه به سرودی نه نتاکییه که به شیوه یه کی راست نه و گیانی تۆله سندنه وه یه مان پێشان ده دات که له کۆمه لگه ی نه و روپادا باووبوو دژ به نه وه ی که پێی ده لێن "بتپه رسته سەر شۆره کان" هه روها نه م هۆنراوه یه نه ته وه نه یاره کانی گاوتنه نا له موسلمانانه کاندایه کورت ناکاته وه، به لکو نه م وه سفه هه مو نه وانه ده گریتیه وه که دان به بیروباوه پی کلێسای کاسۆلیکی دا نانین، به مه ش بیرکردنه وه ی خه لکی نه و روپای سه ده ی یازده مان بۆ ده خاته پوو، نه م بیرکردنه وه یه ش یه کیکه له پوخساره کانی (ملاح) نه و نایدۆلۆژیا گشتی یه ی که بزوتنه وه ی خاچه رستی به ره م هینا، له راستیدا سه رکه وتنی ئۆریانی دووم له وه دا بوو که نه و وتاره ی که تیایدا بانگه وازی کرد بۆ شالۆی خاچه رستی وه ک ناوه ندیک وابوو بۆ هه مو نه و بیرۆکانه ی که چوارچێوه ی نایدۆلۆژی بزوتنه وه ی کۆمه لگه ی روژئاوایی پیک ده هینا له و کاته دا، نه مه سه رباری جیاوازی زمانه وانی و دابو نه ریته کان.

به م شیوه یه وه لامدا نه وه ی جه ماوه ر بۆ وتاره که ی پاپا له کلیرمونت دا ته نا کاردانه وه یه که نه بوو له به رامبه ر په وانبێژی وشه کانی دا، به لکو نه م وه لامدانه وه یه ده ربپی خۆشحالی نه و نه بوو به و پرۆژه یه که وه ته ری هیوا یانی پیکا بوو، نه م جه نگه پیروژه ش په رده یه کی سه رسوپه یتنه ر بوو که هه مو ان نه یاننتوانی له پشتیه وه بجولێنه وه له پێناو مسۆگه ر کردنی به دیه یتانی خه ونه دونیاییه کان و پزگاری بونیان له روژی دوا ییدا، نه شتوانین ده یان ده سته واژه له سه رچاوه میژوییه کان و نوسراوه هاوچه ر خه کاندایه بێنن که خاچه رسته کان وه ک سواره ی مه سیح و پیاوانی مه سیح وه سف ده کات و به "گه لی پیروژ" و "گه لی په روهر دگار" ناویان ده بات، نه مانه ش چه ند ده سته واژه یه کن که ئاماژه به وه ده دن که بیرۆکه ی جه نگی خاچه رستی هینده له ده رونیاندا چه سپی بوو که بپوای ته وایان به وه هه بوو که به شداری کردنیان له م هه لمه ته دا وه لامدانه وه ی داخوازی هیچ مرۆفیک نه به خودی پاپاشه وه به لکو وه لامدانه وه ی فه رمانی په روهر دگاره ^۱.

۴- کۆبونوه ی راویژکاری پاپا دوا ی وتاره که ی: پاپا ئۆریانی دووم له گه ل پیاوانی ئاینی گاوردایه کۆبوویه وه راویژی پیکردن له باره ی کۆکردنه وه ی وزه فه رمی و جه ماوه ریه کان بۆ هیزشکردنه

سەر موصلمانان، ئەو بوو لە گەڵ ئوسقوفەکانیدا کۆبویەو و دوای ئەم کۆبونەو و راویژکاریەش ئەم بریارانەیان دا:

• ھەر توانبارێک کە لە م جەنگە پیروژەدا بە شدار بێت ئەو سزای تاوانە کە لە سەر ھەڵدەگیرێت.
• ھەر مالتیک چ خانوو بێت یان کە لو پەل لە لایەن جەنگاوەرێکی بە پێ کە وتوو بەرەو زەوی پیروژ لە ژێر چاودێری و پارێزگاری کلێسادا لە ماوێ نامادە نەبونی، بە گەپانەو ش بە تەواوی بۆ دەگێردرێتەو کاتی کە دەگەرێتەو بۆ ولاتە کە ی.

• پێویستە لە سەر ھەموو بە شدار بویە ک کە ھێمای خاچ ھەڵبگیرێت.
• پێویستە لە سەر ھەر کە سێک کە خاچ ھەڵدەگرێت بە ئینە کە ی بباتە سەر بەرەو بەیتولمە قدیس بە پێ بکەوێت، ئەگەر پەشمان بویەو ئەو لە کلێسا دەر دەکرێت.
• ھەر ولاتیک کە لە دەست بێ باوەرەکان "موسلمانەکان" دەسەندرێتەو پێویستە بگێردرێتەو بۆ کلێسا.

• پێویستە لە سەر ھەموو تاکێک کە نامادە ی بە بێ جێشتنی ولاتە کە ی بێت لە "جەژنی العذراء" (مەریەم) دا سلاری خۆی لی بێت.

• پێویستە ھەموو سوپاکان لە قوستەنتینە بە یە ک بگەن، ئەو بوو پاپا ھەستا و ئوسقوفەکانی بە م بریارانەو پەوانە کرد تاو ھەکو پاشاکانی جیھانی گاورو شازادەکانیان لە روژئاوادا لی ناگادار بکەنەو.

۵- ھەلەمەتی پرۆپاگەندە ی خاچپەرستی؛ وتارە کە ی پاپا ئۆربانی دوو ھ دەستپێکی قوناغیکی نوێ و گرنگبوو لە شێوازەکانی پرۆپاگەندە ی خاچپەرستیدا، کە لە سەر بنەمای گواستنەو ھە کە سی بوو بۆ چەندین پێگە و دواندنێ چەند چینیکی جیاواز لە مۆڤەکان، ئەمەش رۆلی کاریگەری ھەبوو لە سەر خستنی ئەو پرۆژە یەدا، ئەشتوانین تێبینی ئەو بکەین کە ھەلەمەتی یە کە می خاچپەرستەکان بە تاییبەت نامادە سازی پرۆپاگەندە ی بە ئەوپەری لێھاتوویی و وردە کارییەو بۆ کرابوو ئەمەش لە وتارە کە ی پاپاوە دەستی پێکرد، بۆ ئەم مەبەستەش توانیان بانگخوازیکی زۆر کۆبکەنەو بە مەش دەنگی بازنی ھزر فراوان بوو لە پێناو دواندنێ سەر جەم توێژەکانی کۆمەلگە ی ئەوروپیدا ھەریە کە بە پێی جیھانیی خۆی، ھەر وە ک پاپا ئۆربانی دوو ھ دوای سازدانی کۆریبەندی کلیرمنت ھەستا بە گواستنەو بۆ شارەکانی

تورۆبۆرۆو نیمیزو نۆ مانگ له ویدا مایه وه و بانگهێشتی بۆ پرۆژه نوێیه که ی ده کرد^۱، ههروهک ههستا به ناردنی چه ندين وتار له پیتنا و بانگهێشتکردن بۆ پرۆژه خاچه رستیه که یدا، له وانهش نه و نامانه ی که ناردی بۆ سه رجه م باوه ر داران به مه سیحیه ت- له قه لاندروژداو بۆ پۆلوناو مېزوزو کونتات سرداينا و سیللدن و بیسالون و امبورياس، تیبینیش ده کریت که نه و وتارانه جيانا کرینه وه له رۆلی پاپا له کۆربه ندی کلیرمونتدا به لکو ته واوکه رو درێژه پێده رێکی راسته قینه ی رۆلی پرۆپاگه نده کاربانه یه تی بۆ جه نکه کانی خاچه رستی^۲.

۶- توانای ریکخستن لای ئۆربانی دووه م؛ نه و وتارانه ی که پاپا ناردنی له پیتنا و پرۆژه خاچه رستیه که یدا، کۆمه لێ ورده کاریمان پێشکه ش ده که ن که له وتاره که ی کلیرمونتدا نه هاتبوون له نیوانیشیاندا دانپیدادانانی به رۆلی نوێنه ری پاپا نه ده یما د ئۆسقوفی له بویدا، ههروه ها جه خت له سه ر پتویستی گوێپرایه لی فه رمانه کانی ده کات وه ک فه رمانی خودی پاپا، تیاشیدا هاتوه که بوارنادات به پراهیب و قه شه کان بۆ به پێ که وتن به ره و رۆژه لات به یی وه رگرتنی مۆله تی ئۆسقوفه کانیا ن، به هه مان شیوه پێشکه شکارانی دیره کانیش بۆ خۆلادان له یاخیبوون و پشیتی پتویسته په ی به وه به رن که نه و سه رچاوه به لگه نامه بیانه که له به رده ستماندایه توانای ریکخستنی وردی پاپا ئۆربانی دووه ممان بۆ ده رده خات نه مه ش ده یسه لمینیت که نه و تیروانینیکی گشتگیری هه بووه بۆ پرۆژه ی خاچه رستی، لانی که م له قوناغی سه ره تادا- ههروه ها زۆر سووربووه له سه ر ئامۆژگاری نه وانه ی که به شدارن له و گه شته دا به ره و رۆژه لات و گوێپرایه لی کردنی کوێرانه ی فه رمانه کانی خۆی و سه رکرده راسته و خۆکانییا ن، ههروه ها هه ست ده که ن که پاپا داکوکی کردوه له بیرۆکه ی یه کیتی جیهانی گاور. گوايه نه وه ی که له رۆژه لاتدا به سه ر گاوره کانداهات- به پیتی پروپاگه نده ی نه وروپی رق له دل- ه مه سه له یه که جیی بایه خی دانیشتوانی نه وروپای رۆژئاواییه، ههروه ک یارمه تیدانی فه ره نسییه کان و گاوره کانی تر بۆ گاوره کانی رۆژه لات به شیکه له نه رکه کانیا ن وه ک گاور^۳، به هه رحال نه مه به ره می سروشتی رۆلی نه و ریکخستن و پلاندانان و پروپاگه نده یه یه که پاپا و نه و پیاوانه ی کلێسا که له گه لیدا به شداریبوون له هه لگیرساندنی جه نگی خاچه رستیدا، نه وه ش که یارمه تی دان بۆ نه م مه به سه ته هه لبژاردنی کاتی گونجاو بوو بۆ جه نگ.

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ٦٩.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ٧٠.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق ولبغرب ل ٧٠.

۷- بوطرسی خوا په رست؛ بوطرسی به وتاره که ی پاپا کاریگه ربوو بۆ خوشی کاریگه ریه کی زوری هه بوو له سه رخه لک به سواری گودریژه یکه وه له م شاره وه ده یگواسته وه بۆ نه و شار به پیتی په تی و ده گه پاو جل و به رگی کۆن و دپاوی له به رده کرد، میژوونوس رۆبه تی راهیب ده رباره ی نه لیت: نه م بوطرسیه پیتشه نگه جی نه گه خاچه رستی بووه و له پاریزکاریدا له قه شه و ئوسقوفه کانی تر باشتربووه هه رگیز گۆشت و نانی نه خواردووه، به لکو ته نه ماسی و که مێک شه ربه تی ترئ و هه ندی خۆراکی ره قی ده خوارد، سه رباری رواله تی بوطرسی خواویست و حالێ په شێوو شێواوی، به لام کاریگه ریه کی هه بوو ژن و پاوی دوروژاند و خه لگی بۆ لای راده کیشا، به مه ش توانی پازده هه زار که س رابکیشیت به لای خۆیدا له و خه لکه هه ژاره ی که شاره شار به شوینییه وه بوون به دلگه رمیه کی زۆره وه، هه رچه نده زۆرینه یان شاره زای به کاره یانی چه ک و سوارچاکی نه بوون، ته نانه ت له هه یج جه نگی کدا به شدارییان نه کردبوو، به لام کاریگه ربوونیان به وشه کانی بوطرسی دونیانه ویست و رواله تی وایلێکردن که به دلگه رمیه کی که م وینه وه شوینی بکه ون بی نه وه ی بیر له هه یج نه گه رێک بکه نه وه، چونکه وتاره کانی ناگرین و پرگریان و هاوارو نه فره ت کردن له بیتاوه پان و، به لیتنی لیخۆشبوونی په روه ردگاری تیاوو بۆ نه وانه ی که به پتی نه که ون بۆ رزگار کردن گۆپی مه سیح، هه روه ها ره وانبیژی و نواندن سهرسوپه یته ری کاریگه ری زوری هه بوو له دلێ جه ماوه ردا.^۲

نه وه ی که شیاوی ئاماژه پێدانه نه وه یه که مه وعیزه کاران رۆلێکی به رچاویان بینێ هاوشیوه ی پۆلی بوطرسی پارێزگار له پروپاگه نده کردن دا بۆ جه نکه کانی خاچه رستی^۳ خه لکیش زۆر کاریگه ربوون به و مه وعیزه کارانه، میژوونوس بودری باسی نه م ماوه یه ده کات و ده ک که سێک که له کاتی نه م زوداوانه دا ژیاوه که گاواره کان له سه رسنگیان نیشانه ی خاچیان وینه ده کرد، به ئاسنی سوورکراوه هه تاوه کو دلگه رمی خۆییان نیشان به دن و خه لکانی تریش و واتیبگه یه نن که نه م شتانه یان له رێگه ی موعجیزه وه ده سکه وتوو^۴، به م شێوه یه هه موان که وتنه خو ئاماده کردن بۆ به رتی که وتن به ره و زه ویه پیرۆزه کان له شامدا دوا ی بیستنی نه و وتانه، زۆربه شییان مآل و مولگی خۆییان نه فروشت بۆ نه و گه شته هه تاوه کو خوا ی گه وره له تاوانه کاننیاان خو ش بیت و لیتیان رازی بیت، باوکانش خو شحالبوون به وه ی که مناله کاننیاان ده بینێ بۆ جه نگ به رتی ده که وتن، هه روه ها هاوسه ره کانیش زۆر

^۱ دور الفقهاء المسلمين في الشرق الادنى في الجهاد ضد الصليبيين خلال الحركة الصليبية ل ۲۳۹.

^۲ حضارة العرب لتدور الفقهاء والعمام ل ۲۳۹ و ده رگراوه.

^۳ دراسات في التأريخ العلاقات بين الشرق والغرب ل ۲۱.

^۴ دور الفقهاء والعمام ل ۲۴۰.

خۆشحالبوون به خۆ ئاماده کردنی میرده کانیان بۆ به ریکه تن بۆ جهنگ، به م شتیه دالگه رمی هه مووان بئ وینه بوو، باوه ریشییان زۆر به هیز بوو به م کاره یان^۱، به نه ندازه ی نه و دلخۆشییه ش که نه وانه هه سستیان پێده کرد که به رێ که وتنبوون بۆ گه شتنه وه به شالۆی یه که می خاچه رستییدا، به هه مان نه ندازه نه و خه لگانه ش دلته نگو نیگه رانبوون که له و شالۆه دا به شدارنه بوون.^۲

۸- بئ ناگایي موسلمانان له وهی که بۆییان داده ریزیت:

ده و له تی ئیسلامی له سه رده می نه مه وییه کاندای ده زگایه کی هه والگیري هه بوو که توانیبوی هه موو دوژمنه ناوخیوی و نێوده و له تیه کانیان بپریت، هه روه که هه والگرو چاوساغه کانی موعاویه دزه یان کردبووه ولاتی بیزه نتییه کانه وه، نه مه شمان له کتیه که مداسه بابه رت به ده و له تی نه مه وی روونکردۆته وه، هه رچی ده و له تی عه باسیشه، نه وه له سه رچاوه ئیسلامیه کاندای هه یچ وتاریکی هه ماسی مان ده ست نه که وتوه لای هه یچکام له خه لیفه عه باسی و فاطمه کان وه که کاردانه وه یه که بۆ وتاره که ی پاپا ئۆربانی دووه م، یان لانی که م پيشانی بدات که موسلمانان به وه یان زانیبیت که له کۆنگره ی کلیمونت و پاشی داپوی دا، له وانه یه هۆکاری نه مه ش بگه ریتۆته وه بۆ سه رقالبونی هه ردوو ده و له تی عه باسی و فاطمی به ناوکۆی نێوانیه نه وه وه و لدانی هه ریه کێکیان بۆ سه رکه وتن به سه ر نه وی ترده هه تاوه که بالاده ستی بۆ نه و بیت، بۆیه له خه ویکی قولدا بوون هه تاوه که شالۆی یه که می خاچه رستی گشته شام،^۳ نه وه ش که نه مه دوپات نه کاته وه نه وه یه که ئیبن نه لقه لانس ی له نوسینه کانییدا هه یناویه تی که هه والی خاچه رسته کان هه تاوه که سالی ۴۹۰ ک/ ۱۰۹۷ ز نه گه یشتبووه ولاتی شام، له م باره یه وه نه لیت: تاکه کاردانه وه ی ئیسلامی پيش گه شتنی شالۆی یه که می خاچه رستی به ولاتی شام له لایه ن سه لجوقیه کانه وه بوو له ئاسیای بچوکدا کاتی توانیان به ئاسانی به شی یه که می نه وه یزه خاچه رستییه له ناو به رن که به "شالۆی گشتی" ناسرابوو، سه رباری نه و کاره به رگریکارییه ی که پیتی هه لده ستان بۆ به رگری کردن له مال و مولکیان له ئاسیای بچوک دا،^۴ وه که دواتر پونی ده که ینه وه به پشتیوانی په روه ردگار، نه وه بوو خاچه رسته کان له ریی سه رکردایه تیه کی لیها توو ئامانجی روون و چالاکی و پشوو درێژه وه و توانای وتار بیزیان به کارده هه ینا بۆ دنانی کاریگه ری له سه ر خه لکی و هۆکاری زۆرییان ده گرت به ر وه که هۆکاری ئابووری و رامیاری و کۆمه لایه تی و ئایینی بۆ بزواندنێ گه لانی رۆژئاوای نه وروپا، هه روه ها پله و پایه ی رۆحی پاپاش کاریگه ری هه بوو له سه ر

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۰.

^۳ دور الفقهاء المسلمين في الشرقي الأدنى، ل ۲۴۱.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱.

جولاندنی هیژەکانیان بەره و روژەلات، توانی لەرێی پرۆژەیه که وه کار بکات که هه موو توانا و وزه ده سکه و تووه کانی تیا دا خستبووه که پ.

باسی سییییه م: هه لگیسانی جه نگی یه که می خاچیه رستی

پاش وتاره که ی پاپا ئۆربانی دووهم له کلیرمۆنتی فهره نسادا که تیایدا بانگه وازی کرد بۆ جه نگی خاچیه رستی، داوای کرد له پیاوانی کلێسا که بگه رێنه وه بۆ ولاته کانیا، هه تاوه کو خه لک هان بده ن بۆ جه نگی، پیاوانی کلێساش زۆر هه ولایاندا له م بواره دا، دهره نجامی سروشتی ئه م رۆله پروپاگنده کارییه گه وره یه ش که پاپا و دۆسته کانی پیتی هه ستان، بریتی بوو له هه لگیسانی جه نگی یه که می خاچیه رستی که بوو به دوو به شه وه: هێرشى خه لگی به گشتى و هێرشى شازاده و سه رکرده کان، ئه م یه که م شالاره ی خاچیه رستیه کانیش به هه ردوو به شه که یه وه گرنگیه کی بى وینه ی پى دراوه له لایه ن میژوونوسه هاوچه رکه کانه وه به تایبته ت ئه وانه ی که تایبته ته نده بوون به لیکۆلینه وه له جه نگی کانی خاچیه رستیدا، ئه مه ش ئه گه رپته وه بۆ ئه وه دهره نجامه ترسناکانه ی که له وه له مه ته که وته وه به شیوه یه کی تایبته و بووه هۆی دامه زراندنی چه ندین ئه ماره تی خاچیه رستی له رۆژه لاتدا که هه ندیکیان ته مه نیان له دوو سه ده زیاتریبو،^۱ هه روه ها شالاری خاچیه رستی تاراده یه کی باش سه رکه وتووبوو له دامه زراندن و جیگیرکردنی چوار میرنشینی لاتینیدا: یه که مییان له سه روی فوراته وه بوو به "ئه لریها" ناسرابوو، دوو میشیان له سه روی شامه وه به ناوی ئه نتاکییه سییییه میشیان له که ناری شامدا "ئه رابلوس"، چواره میشیان له ناوچه رگه ی فه له ستین دا بوو که به یتولمه قدیسه،^۲ ئه مه وپرای چوار بارۆنی گه وره که بریتی بوون له: سه یداو یافاو عه سقه لان و جه لیل و دوانزه به شه زه وی که خاوه نه کانی له پاشای خاچیه رسته وه وه ریان گرت به رامبه ر به ملکه چی نواندن و گوپرایه لی کردنی فهرمانه کانی که ئه وانیش بریتی بوون له: ئه رسوف و حبرون و داروم و قه یساریه و نابلس و بیسان و حه یفاو تبنین بانیا س و کیفا و ئه للدو به یروت،^۳ شایانی باسیشه ئه وه سه رکه وته ی که به ده ستیان هینا ئه گه رپته وه بۆ چه ند هۆکارێک که پۆلیان هه بوو تیایدا له وانه:

• نه بونی یه کیتی رامیاری (سیاسی) له جیهانی ئیسلامیدا.

• ململانی له سه ر ده سه لات له ناو خانه واده ی سه لجوقیدا.

• هه بونی ده ولته ی فاتمی شیعه له ناوچه که دا.

• پوخانی خیلافه تی ئه مه وی له ئه نده لوس دا.

• رۆلی گاواره کان ئه وانه ی که له ولاتی شام دا ده ژیان.

^۱ الحروب صلیبیه و العلاقال بین الشرق والغرب ۷۱.

^۲ دور الفقهاء فی الشرق الأدنى ۲۷.

^۳ هه مان سه رچاوه ۲۷.

- هه‌لۆیستی هه‌ندێ له‌میرنشینه عه‌ره‌بیه‌کان به‌رامبه‌ر به‌شالاوی خاچبه‌رستی.
- پۆلی کۆمه‌لی ئیسماعیلی باطینی شیعه له‌ته‌گه‌ره‌خستنه به‌رده‌م جیهاد دژ به‌خاچبه‌رسته‌کان.
- لاوازی ده‌وله‌تی بیزه‌نتی.
- راهاتنی سواره‌کانی فه‌ره‌نسا له‌سه‌ر جه‌نگ.

- کۆمه‌که به‌رده‌وامه‌کانی ئه‌وروپیه‌کان بۆ شالاوه خاچبه‌رستیه‌که.
- تاکره‌وی و خو‌سه‌پاندنی سیاسی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئاین و ژیان.

• سه‌رقاڵ بوونی هه‌ندێ له‌زانایانی ئوممه‌ت به‌تیگه‌شتن له‌لقه‌کانی فیه‌قه و مه‌سه‌له شه‌رعیه‌لاوه‌کیه‌کان، باسی هه‌ریه‌که له‌م هۆکاره نه‌شم به‌وردی له‌کتیپی "دولة السلاجقة والمشروع الاسلامي لمقاومة التغلغ الباطني والغزو الصليبي".^١

یه‌که‌م: ئیستراتیژییه‌تی شالاوی خاچبه‌رستی پاش داگیر کردن:

گرنگه به‌لامانه‌وه لێزه‌دا ئاماژه به‌وه بده‌ین که هێزه فه‌ره‌نسیه داگیرکه‌ره‌کان که‌وای بۆ دانرابوو نه‌خشه‌ی بۆ کیشراوه له‌ژینگه‌یه‌کی نامۆدابژی، پێویستی به‌په‌یره و کردنی کۆمه‌لی ستراتیژ بوو که‌چاوه‌پێی گه‌شه کردنی لێ ده‌کراو ئامانجی سه‌ره‌کیشی بریتی بوو له‌دریژه‌دان به‌شێوازی داگیرکاری بۆ ماوه‌یه‌کی دوو درێژ له‌و ستراتیژیانه‌ش:

- پارێزگاری کردن به‌پێی تواناو به‌هه‌موو شێوازه‌کانی له‌گرنگترین هۆکار له‌هۆکاره‌کانی سه‌ره‌که‌وتن که‌بریتی له‌کارکردن بۆ هێشتنه‌وه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌په‌رته‌وازه‌یی به‌پێی توانا، چونکه ئه‌وه ئه‌گه‌ری پویه‌روویه‌وونه‌وه‌ی وه‌ک هێژیکێ یه‌گه‌رتوو له‌کۆڵ ده‌کاته‌وه، له‌و پێناوه‌شدا به‌به‌رده‌وامی کاری ده‌کرد بۆ داگیرکردنی چه‌ند ناوچه‌یه‌کی گرنگ له‌پوی ستراتیژییه‌وه که هه‌زمه‌ت به‌جیاکردنه‌وه‌و داپڕینی هێزه ئیسلامیه‌کان بکات هه‌تاوه‌کو پێگه‌شتن و یه‌که‌بونیان رونه‌دات، بۆئهم مه‌به‌سته‌ش هه‌ستا به‌داگیر کردنی شاری (الرها) له‌پێناو رێگری کردن یان په‌که‌خستنی په‌یوه‌ندی له‌نیوان عیراق و شامدا، وه‌ک چۆن دواتر روی داو ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر چه‌ند ناوچه‌یه‌کی باشوری شام و وه‌ک ئه‌لکروک و شه‌وبه‌که به‌مه‌به‌ستی په‌که‌خستن یان کۆسپ دانان بۆ هاتوچۆکردن له‌نیوان میسرو شامدا له‌سه‌ر ئاستی جوگرافیای سروشتی، سه‌باره‌ت به‌جوگرافیای مڕۆیش، ئه‌وه هێزه خاچبه‌رسته‌کان سوربون له‌سه‌ر درێژه پێدانی ململانێی ره‌گه‌زی و مه‌زه‌بی له‌نیوان لایه‌نه‌کانی ده‌وله‌تی ئیسلامی داو بۆ ئه‌مه‌ش هۆکاره‌کانی ترساندن و موژده‌دانیان به‌کارده‌هینا، له‌گه‌ڵ گرتنه‌به‌ری سیاسه‌تی هاوپه‌یمانیتی

کردن له گه ل هیزیکدا دژ به هیزیکى تر، دوزمنايه تى نيوان دوولايه نى ئيسلامى شيعه و سوننه ش تاپاده يه ك يارمه تيداريان بوو، هه روه ك بونى كه مينه يه كى گاوريش يارمه تيده رى بوو بۆ به ستنى هاوپه يمانيتى له گه ليدا و پيلان گيزان دژ به ده و روبه رى ئيسلامى.

● هيزه خاچه رسته كان هه ولى داگير كردنى نه و ناوچانه يان ده دا كه په يوه ندى كردنى به زىدى خو يانه وه (نه وروپاى رۆژئاوايى) بۆ مسوگه ر ده كردن، بۆيه گرنگيان ده دا به داگير كردنى كه ناره كانى ولاتى شام بۆ مسوگه ر كردنى نه و كاره، به پيى تواناش له ده سترگتن به سه ر ناوچه كانى ناوه وه دا دوو كه و تنه وه له ترسى له ده ست دانى نه و تاييه تمه نديه وه تاوه كو له لايه ن هيزه ئيسلاميه كانه وه ئابلقه نه درين، له بهر نه گه رى په ككرتنى نه و هيزانه له داها تودا كه نه مه ش نه بيته هوى زيانگه ياندن به بوون و مانه وه يان نه وان له داها تودا.

● هيزه خاچه رسته كان كاريان ده كرد له سه ر هاوپه يمانيتى كردن له گه ل چه ند هيزيكدا كه بتوانيت يارمه تيان بدات له قوناغه جيا جيا كاندا، چ به هوى نه يارى دژايه تى نه و هيزانه بيت بۆ واقيعى ئيسلامى يان به ئوميدى ده سكه و تنى چه ند ده سته و تيكى ئابورى، له م بواره شدا نه توانين تيبينى هاوپه يمانيتيان بكه ين له سه ر تا له گه ل بيزه نتيه كاندا پاشان له گه ل شاره ئيتاليه كان يان هه نديكياندا، دوا جارش نه گه رى هاوپه يمانيتى كردن له گه ل هيزه مه غوليه كاندا¹ كه دواتر مه تر سedar ترين هيز بوون كه هه ره شه له قه واره كانى ناوچه ي ئيسلامى بكن.

● هيزه خاچه رسته كان له سه ر ته تاي دامه زاندى قه واره كانيان له رۆژه لاتى ئيسلاميدا سوريوون له سه ر چاره سه ركردنى گرفتى دانىشتوان كه به ده ست كه ميه وه ده ينالاندا به رامبه ر چرى دانىشتوانى ناوچه ئيسلاميه كاندا، هيزه خاچه رسته كانيش له سه ر هه موو ئاسته كاندا كاريان بۆ چاره سه ركردنى نه م گرفته كردو هه موو هوكاريكيان ده گرت به ر كه شياوى گه شه ككردن بيت به پيى پئويستى بارودوخ و به ره و پيش چو، له وانه ش گرتنه به رى سياسه تى كوشتن و كوچ پيى كردنى موسلمان هه كان له و ناوچانه ي كه داگيريان ده كرد. پاشان دواتر وازيان له مه هينا له چوارچيوه ي سياسه تى هيشتنه وه ي دانىشتواندا نه گه ر خزمه تى به رژه وه ندييه كانى ده كرد، هه روه ها هه وليان ده دا بۆ راكيشانى كوچه ران بۆ ناوچه كانى ژير ده سه لاتى خاچه رسته كان چ له رۆژئاوايى نه وروپاييدا يان له ناوچه كانى نه رمينيا يا خود گاوه ركه كانى ناوچه ئيسلاميه كانن هه روه ها په نايان برد بۆ به سه ر يازيكردى كۆمه لگه ي خاچه رست برد هه تاوه كو كۆمه لگه

¹ دراسات في تاريخ الأيوبيين والحملات ل ٢٧.

بهه موو چین و تووژه کانیوه توانای نه نجام دانی خزمه تی سه ربازی هه بیته له پیتناو چاره سه ر کردنی گرفتیی که می دانیشتون، به لگهش له سه ر نه مه نه وه یه که گروهه ئاینیه کان له کومه لگه ی گاوردا له هه ندی قوئاغی ناماده یی خاچه رسته کاندای توندپه وترین چین و تووژ بوون له بواری سه ربازیدا وه ک گروهی نه لداویه و ئسبتاریه.^۱

● هیژه خاچه رسته کان گرنگیان ده دا به حق توکمه کردن و قایمکاری سه ربازی له ریی تواناکانی خوئیانه وه یان به سود وه رگرتن له وه نه زمون و توانایانه ی که له ناوچه ئیسلامیه کاندای ده ستیان که وت، له م قایمکاریانه شدا ره چاوی نه وه کرابوو که له ویستگه ی ناگادار کردنه وه ی خیرا بجیت و توانای دیاری کردنی جموجوئی دوژمنی هه بیته، بویه له هه لبراردنی پیگه کانییدا په چاوی نه وه ده کرا که به رامبه ر به شاره ئیسلامیه گرنگه کان بیت یان له و ناوچانه دابیت که هه ره شه یه بۆ سه ر به رژه ندیه ئیسلامیه کان وه ک نه وه ی که له نزیک ریگا بازرگانیه کانه وه بنیات نرابوو.

● هیژه خاچه رسته کان له جه نگیاندا له گه ل لایه نی ئیسلامیدا و به سود وه رگرتن له نه زمونی جه نگی رابردویان پشتیان به جه نگی خیرا و کتوپر ده به ست، نه و جه نگی که پیویستی به هیژی زۆرنیه به هه مان نه ندازه ش نه خشه ی بۆ ده کیشری که چه ند نامانجیکی هه لبراردرا و به پیی چه ند پیوه ریکی کاتی حساب بۆ کرا و وه ک په یه وه کردنی شیوازی په لاماردانی ناوچه کشتوکالیه کان له وه رزی پیگه شتنی به روبوم دا به مهش هیژیکی سه ربازی زۆری ناویت به لام توانای گه یاندنی زیانیکی گه وه ی به لایه نی ئیسلامی هه ی.

● هیژه خاچه رسته کان په نایان ده برد بۆ سیاسه تی ریکه وتن له سه ر ناگر به ست و پیش که شکردنی چه ند ته نازولاتیک بۆ هه ندی لایه نی ئیسلامی له پیتناو یه کلابونه وه بۆ چه ند هیژیکی ئیسلامی تر، نه م ستراتیژی هه سه رکه و توو بو له کاتی په رته وازه بونی موسلماناندا به لکو نه وه به ره و پشتگیری کردنی لایه نیک دژ به لایه نیکی تری بردن، نه مهش هه ندی جار له سه ر پیشنیاری خاچه رسته کان بوو هه ندی جاریش به بانگه یشت و خواستی لایه نیکی ئیسلامی.

● هیژه خاچه رسته کان به هه موو شیوه یه ک کاریان ده کرد بۆ هیشتنه وه ی گیانی جه نگی خاچه رسته کان به به هیژی بۆ مسۆگه ر کردنی به رده وامی شالاوه خاچه رسته کان و به رده وامبونی پیشکه شکردنی یارمه تیه کان به قه واره خاچه رسته کان له رۆژه لات دا، بویه سور بوون له سه ر په یوه ندی هه میشه یی و به رده وام له گه ل نه وروپادا وه ک هۆکاریک بۆ دهسته

به ركردنى كۆمه كيه مړۍ و ماديە كان، پاشاكانى نه وروپاش هه ستیان كرد به و بهرپرسيارتيه
كه وري به رامبه به ميرنشينه خاچه رسته كان له نه وروپادا و پا به ند بوون به كۆمه كي و به رگري
لي كردنيان.

● به تپه پوني كات هيژه خاچه رسته كان گرنگيان به په پره و كردنى ستراتيژه تيك ده دا
كه بريتي بو له وه ي كه: مسوگه ركردنى مانه وه يان له ولاتي شام نه خوازي كه ده ستيگرن
به سه رميسردا يا خود له گوڤه پاني ململانئ دورى بخه نه وه به هر شيوه يه ك بوييت، هر بويه
نه بينين كه شالاوه خاچه رسته كانى دواتر به شيك بوون ليى و به شيوه يه كي سه ره كي
ئاراسته ي ميسرده كران، چاوديري ميژووي بزوتنه وه ي خاچه رستيش تيبيني نه وه ده كات
كه توانيويانه هه ندئ سه ركه وتن به ده ست بيتن به سود و هرگرتن له چه ند حاله تيكي دوزمنكاري
كه سه ري هه لده دا له نيوان ده سه لاتدارانى ميسرو هه ندئ ناوچه ي ولاتي شام دا.

● هه ندئ لايه ني خاچه رست په نايان ده برد بۆ نه نجامداني شالاوي سه ريازي به مه به ستي ليداني
مه عنه ويات و وري ئيسلامي و هه ره شه كردن له پيرۆزيه كانى موسلمانان، وه كه نه وه ي كه پوي دا
كاتى هه ندئ دله و هيژانه ي نه ميري كرك و شه و به ك هه ستا به ده ست دريژي كردنه سه ر شوينه
پيرۆزه كان له حিজازدا هه روه ها په ناي برد بۆ ليداني هه ندئ له پايه ئابوري و ئاينيه كان وه
هه ره شه كردن له ريگاكانى بازرگاني و كاروانه كانى حه جى ميسرنشيني كرك و شه و به كي خاچ
په رست كه سه ربه مه مله كتي به تولمه قديسي خاچه رست بوون و له چه ند قوناغيكي ديارى
كراودا نه م رۆله يان بيني.

● نيماره ته خاچه رسته كان و ده زگاي پاپاي پشتيواني و هه ندئ له پياواني كلتيسا و بيرياران بي
ئاگانه بون له پره پيداني به ستراتيژه تيك كه ده ره نجامي شكستخواردنى نه و ستراتيژه
سه ريازيانه بوو كه بانگه وازي ده كرد بۆ هه ولدان بۆ ده ست به سه راگرتن به چه ند ريگه يه كي دور
له شيوازي سه ريازيه وه، به لكو له ريى به گاوردن و بانگه واز كردن بۆ زياد كردنى هه وله كانى
مژده دان و بلاو كردنه وه ي ئايني گاوردن له نيون موسلماناندا، دياره ئيمه لي ره دا قسه له سه ر
نه گه ري سه ركه وتن يان شكستي نه م ستراتيژه ناكه ين به و نه ندازه يه ي كه مه به ستمانه ئاماژه
به وه بكه ين كه نه وه يه كيك بوه له و نه لته رناتيغانه ي كه فه ره نسيه كان هه وليان ده دا به كاري
بيتن بۆ به ديھيتاني ئامانجه كانيان.

● هيژه خاچه رسته كان واخويان نيشان ده دا كه نه وان داكوكيكارن له ئايني گاوردن له ولاتي
روژه لاتدا به چاوپوشين له جياوازيه مه زه بيه كانيان، ته نانه ت بزوتنه وه ي خاچ په رستي
وانيشان ده دا كه بۆ به ده مه وه هاتنى بيزه نتيه كان هاتوه دژبه مه ترسي ئيسلامي سه ر

ههروهك شالای خوی بۆسه زهویه کانی ناوچه ئیسلامیه کانی واپیشان دها که ئامانج لپی
 رزگار کردنی گاوه کانی رۆژه لاتیه له دهسه لاتای ئیسلامی، به هوی ئه مه شه وه هاوکاری
 ئه رمه ن و سریانیه کانیان مسۆگه رکرد... له سه ره تای ده ست به سه راگرتنی ناوچه
 ئیسلامیه کاند، به لام ئه م ستراتیژییه کاتییه ورده ورده و به تپه ربونی کات و گریدانی
 هاوپه یمانیتی له گه ل بزوتنه وه ی باگنیه کاند به ره و نه مان رۆشت ۱.

ئه م ستراتیژیانه ئه گه رچی گشتیش بوییت و تاییه ت بیته به هه موو گاوه کانه وه، به لام ئه مه رێگر
 نه بوو له به رامبه ر به کارهێنانی ستراتیژی قوناغه ندو تاییه ت به هه ر میسر نشینیك به پیتی بارودۆخی،
 ئه مه ش ئه وه ده گه یه نی که ره نگه هه ندی میرنشین سیاسه یکی په یڕه و کرد بیته که دژ بیته له گه ل ئه و
 بنه ماگشتیانه دا، له خسته نه پووی ئه م ستراتیژیانه شه وه بۆمان ده رده که ویت که سه رکه وتنی هیزی
 ئیسلامی له به ره نگا ربونه وه ی ئه م مه ترسیه خاچه رسته یه دا به نده به راده ی په یڕه و کردنی
 ستراتیژییه ت و شوینکه وتنی چه ند هۆکارێک که مه ترسی ئه و ستراتیژه خاچه رستیانه که بکاته وه .
 ئه مه ش له رانگه ی په یڕه و کردنی ستراتیژییه تی دژو پیچه وانه یاخود رێگرتن له پیاده کردنی
 ستراتیژه کانی دوژمن له سه ر ئه رزی واقع .

ئه مه له پیتی په ره سه ندنی کاردانه وه ئیسلامیه کانه وه به رامبه ر به هه ره شه ی خاچه رستی به دی
 ده کریت، هه ر له سه رده می عمار الدین زنگی یه وه هه تا وه کو قوناغی صلاح الدینی ئه یوبی وه
 ته واوکاریه ک بۆ ئه وه ی له سه رده می ده ول ته ی مه ملوکیدا به ئه نجام گه یه نرا، به مه رچی له وه واتی
 نه که یه ن که ئه م په ره سه ندنه له کاردانه وه ی ئیسلامیدا له سه رده می زه نکی ئه یوبی و مه ملوکیدا هه میشه
 له چوارچێوه یه کی باشدا خوی بینییته وه، به لکو ئه وه ی که هه ندی جارپووی دها ئه وه بوو که لایه نی
 ئیسلامی یان هه ندی له هیزه کانی یان تا که کانی یارمه تیده ر بوون بۆ سه رکه وتنی ستراتیژه کانی خاچ
 په رستان ۲.

دووه م: بزوتنه وه ی یه رگری له سه رده می سه له جوقیدا :

نسکۆی داگیر کردنی قودس خه وی زۆر زانا و دادوه رو ئه میری زړاندو هۆشیان به خۆیاندا هاته وه، و
 له پاستی ئه و هیز شه گه شتن دوا ی ئه وه ی که مه ترسی له سه ربون و پله و پایه یان دروست کرد
 له شاره کانی ئه و ولاتانه دا و یپرای زه وی و بیروباوه پی ئیسلامی، بۆ یه زانا و دادوه ره کانی شام
 له دیمه شق و حه له بو ترابلوسه وه په نایان هیتا بۆ ده سه لاتی ناوه ندی له به غداد و میرنشینه

^۱ دراسان فی تاریخ الأیوبیین ل ۳۱.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۱.

ناوخییه کاندایا به و پییهی که هیزی سهریازی به توانای هیه بۆ پویه پویه وهی نه و هیژشه ١٠ وه لامدانه وهی نه م زانا و دادوه رانهش له ولاتی شام دا بۆ هیژشی خاچه رستی ته نها له هانا هینان و داوای فریا که وتن دا، کورت نه بویه وه به لکو له وه تیپه ری کرد بۆ چه ندین شیوازی تر که یه کیکیان نویسنه له سهر جیهاد کردن دژ به دژمن، بۆ به ره مه پێنانی بارودۆخی هزری و روشنبیری کردنی موسلمانان به شیوه یه کی گشتی، نه وه بوو گرنگیه کی زۆری پیدرا له لایه ن کۆمه لیک له زانا یانه وه له پیش و له کاتی نه م هیژشه دا، دیاره ناماده کردنی هزری و بلاو کردنه وهی روشنبیری ئیسلامی بوو بوو به یه کی که له پێداو یستیه سهره کییه کانی سهره کیه کان له و سهر ده مه دا، له کاتیکدا که ولاتی شام له مملانییه کی سیاسی مه زه بی و سهر بازیدا بوو که په نگدانه وهی هه بوو له سهر نویسنه وهی میژوو له رۆژه ولاتی ئیسلامیدا و ده رکه وتنی چه ندین کتیب و نوسراو ده رباره ی ژیا نی سولتان و پاشا و بنه ماله ده سه لاتداره کان و پودا وه کانی جه نگو مملانی له گه ل خاچه رسته کاندایا، بۆیه کۆمه لیک له زانا یان و دادوه ران له هه ولای رونا کبیر کردنی کۆمه لگه ئیسلامیه کانیان دا بوون، له پێی نوسراو و کتیبه دانرا وه کانیانه وه نه مه ش بوو به دوو کۆمه له یه که میان گرنگی ده دا به نویسنی کتیب و نامۆزگاری به شیوه یه کی ئاسایی و، رونکردنه وهی مه سه له و پایه کانی ئایینی پیروزی خه لکی، دوو هه میش روی کرده هه لئان و هاندان و نویسن بۆ جیهاد و هاندانی موسلمانان بۆی چونکه په ی به نه و لاوازیه گشتیه برد بوو که پوی کرد بوو باوه پی موسلمانان و ازه پێنانیان له کاروباری ئایینه که یان، بۆ یه کتیبی زۆریان دانا له پیش و له پاش هیژشی خاچه رستی وه له ولاتی شام نه وه ش که لیڤه دا مه به ستمانه نویسنه کانی نه و زانیانه یه که هانی موسلمانان یان نه دا بۆ جیهاد و بزواندن موسلمانان له پێی ئایینه وه بۆ رویه پویه وهی نه م شالاوه، ٢ له دیارترینی نه و زانیانه ش:

• **زانا عه لی کوری طاهیر السلمي** (٤٣١ - ٥٠٠ هـ / ١٠٣٩ - ١١٠٦ ز): عه لی کوری طاهیری کوری جه عفری قه یسی سه له می دیمه شقی شافعی یه یه کی که بووه له زانیانی ولاتی شام پاش هاتنی نه و شالاوه بوو به مه و عیزه کار و هاندەر بۆ جیهاد له پێی نه و وتار و وانانه ی که له مزگه وته کاندایا نه یوته وه بۆ نه م مه به سته ش به شاره کانی شام و فه له ستیندا ده گه را نه مه شی له کتیبی (الجهاد) دا به رجه سته کرد که دوا ی رووخانی به یت و المقدس له سالی ٤٩٢ هـ - ١٠٩٨ ز نویسنه مه ش له پێی یه کی که له وتاره کانی وه که تیایدا موسلمانان هاندەر بۆ جیهاد کردن دژی نه و شالاوه، موجهیدانیش به لایه وه نه و که سانه بوون که دژ به و کۆمه له نه جه نگو به سهریاندایا

^١ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ٦٨.

^٢ موقف فقهاء الشام وقضاها من الغزو الصليبي ل ٩٣.

سەرده که و نوله به یتولمه قدیس و شوینه کانی تر و ده ریان ده نین،^۱ ههروه ها السملی له به شه کانی یه که می کتیه که یدا گرنگی داوه به زۆر مه سه له و بیرۆکه ی گرنگ که ولاتی شامو جیهانی نیسلا می له و کاته دا تیی که وتبوو، سهره تاباسی له و سیاسه ته خاچه رسته یه مه له یه نه کرد که نه نده لوس و صقلیه و ولاتی شامی کردبوه ئامانج، نه و بیرۆکه یه یه که میژوونوسه کان بردیان و دواتر په ریان پیدای ئین الاثیر باس ده کات و ده لیت: سهره تا ده ولت و ده سه لاتی فه ره نسیه کان و به هیزیون و هاتنیان بۆ ولاتی نیسلا م ده سترگرتیان به سهره ندیکیدا له سالی چوار سه دو حه فتا و هه شت دا، نه وه بوو شاری طلیطه و چه ند شوینیکی تری ولاتی نه نده لوسیان داگیر کرد... پاشان له سالی چوار سه دو هه شتا و چواردا ده ستیان گرت به سهر دورگی صقلیه دا... کاتی سالی چوار سه دو نه وه د هات به ره و ولاتی شام که وتنه پێ،^۲ السملیش ده رک ی به وه کرد که لاوازی جیهانی نیسلا می و په رته وازه یی و دابه شبونی هۆکاری سهره کی سهرکه وتنی هیرشی خاچه رسته یه له رۆژه لات یان رۆژئاوای جیهانی نیسلا میدا نه ک به هیزی خاچه رسته کان بیّت: به شیوه یه کی تایبه تیش باسی له دابه ش بونی سیاسی ولاتی شام ده کرد چونکه نه و له وئ ژیاوه و ده رک ی به مه یه تیه کانی نه وئ کردوه، به تایبه ت ته مه لی نودنی خه لکه که ی له جیهاد کردند،^۳ ههروه ها السملی بیرۆکه ی به رده وامی جیهاد کردنی وه بیر موسلمانان هینا یه وه چ له جه نگدا بیّت یان له ناشتیدا وه که به شیک له سیاسه تیکی گشتی که پتویسته نه میر و خه لیفه کانی موسلمانان پتیی هه ستن وه که مه رجیکی سهره کی بۆ سهرکه وتن له پویه پویه نه وه دا، هه موو سالتیک له سهر نه میری موسلمان پتویسته که هه ستیت به هه له مه تیک له ده ره وه ی خاکی نیسلا مدا نه ک بۆ ته ماع و ده سه کوت به لکو بۆ پارێزگاری کردن له ولاتی نیسلا م به رامبه ر به ده ستر دژی غهیری موسلمانان و، ترساندن و پیشاندانی هیزی موسلمانان بۆیان به به رده ووامی، له پێنا و به رجه سته کردنی نه وپایه ی که له سهر ده می نیستاد ده لیت: پتویسته هه میشه شه ر بگوێزیت ته وه بۆ خاکی دوژمن،^۴ موسلمانان کانی خسته وه که نه م هه له مه ته ته نها ئامانجی خاکی و بیر ویاوه پێ خه لک نیه، به لکو ئامانجی له ناو بردنی ده سه لات و ده رک ردنیانه له و ولاته ی که له ژێر ده ستیاندابوه، نه مه ش

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۳.

^۲ الکامل فی التاریخ (۸/ ۳۹۷).

^۳ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۹۴.

^۴ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ۹۵.

به مه بهستی و روزاندن و هاندانیان بۆ جیهاد،^۱ ههروهها داواشی کرد له خه لک به گشتی که یارمهتی ئه میروفرمانده موجهیده کانیان بدهن ئه وانهی که شوینک وهی سه له فی صالحن "پیاوچا کانی پێشین" بۆ به رهنگاری بونه وهی ئه و نه هاهمه تیه و وه ده رنانی خاچه رسته کان،^۲ خوینه ری کتییی السملی ده رباره ی جیهاد راسته وخۆ له قولی ئه و ئازاره ده گات که ئه م پیاوه به ده ستیه وه نالاندویه تی، وه ک زانیایه که ئه بیینی به به رچاویه وه سوکایه تی به به یتولمه قدیس ده کریت و پیروزی له که دار ده کریت، بۆیه یه که م شتی که که سوربوو له سه ری بریتی بوو له پرزگار کردنی به یتولمه قدیس له ده ستی ئه و داگیرکه رانه،^۳ چاهه ولّ بدهن ره حمه تی خواتان لی بیّت به لکو له و که سانه بن که له ئه م فه تحه که و ره یه دا پشکیان ده بیّت. ۴ ههروهها السملی دانه نریت به یه که م که سی که که په ی به پیویستی یه که خستنی جیهادی خه لکی شام و عیراق و شاره کانی ئاسیای پچوک بریدیّت، پێش سه رده می یه کتییی ئیسلامی دژیه خاچه رسته کان به سه رکردایه تی بنه مالوی زه نگی و ئه ییوبیه کان و یه کی که له پێشچه وانی ئه م بواره، ههروهها السملی موسلمانانی بانگه یشت ده کرد بۆ پاککردنه وهی ده روو و چاکسازی کردن تیایدا، چونکه بناغه ی یه کتییی ئیسلامیه بۆ لی بران و سوربوو له سه ر به رهنگاری بونه وهی ئه و شالاه: جیهادی نه فسی خۆتان پێش جیهادی دوژمنه کانتان بخه ن چونکه ده روونی خۆتان له وان زیاتر دوژمنانه، ریگری بکه ن له و سه رکه شیه ی که تییی که وتوه ئینجا ئه توانن سه ریکه ون به سه ر دوژمنه کانتاندا،^۵ به رای سه له می هیژشی خاچه رستی بۆ سه ر ولّاتی شام له بۆشایه وه سه رچاوه ی نه گرتبوو به لکو ئه و په ی به لاوازی موسلمانان بردبوو به هوی ده ستنه گرتنیان به ئایینی پیروزی په روهردگار وه هه ر بۆیه ئامۆزگاری کردن به گه رانه وه بۆ لای په روهردگار و پاککردنه وهی ده روونه کان به ده رپرینی په شیمانی له به رده م خوای په روهردگارداد ده ست هه لگرتن له تاوانه کانی پیشویان و والا کردنی ده رگای جیهاد و تیکۆشان: (با مه به ستان به م جیهاده تان رازی کردنی په روهردگارتان و به رگری کردن له خۆتان و براکانتان بیّت هه تاوه کو پاداشتی ته وای غه زا که تان ده ستبکه ویت،^۶ ئه مه ش له به رامبه ر هیژشی خاچه رستی و ده ست

^۱ هه مان سه رچاوه له ۹۵.

^۲ هه مان سه رچاوه له ۹۶.

^۳ هه مان سه رچاوه له ۹۶.

^۴ هه مان سه رچاوه له ۹۷.

^۵ هه مان سه رچاوه له ۹۸.

^۶ هه مان سه رچاوه له ۹۸.

گرتنی به سەر چه‌ند شارێکدا ته‌نها به‌وه ده‌بێت که ده‌ستپێشخه‌ری نه‌کړیت و هێرشیان بۆ نه‌بریت و له‌و شارانه‌دا بمێننه‌وه که هێشتا ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گیراوه،^۱ چونکه به‌پێ که‌وتن به‌ره‌و پوڤیان بۆ نه‌و ناوچه‌یه‌ی که داگیریان کردوه مه‌به‌ستپێی به‌رگریکردنه‌ له‌ گیان و مال و مندال و پاراستنی نه‌وه‌یه‌که به‌ده‌ستمانه‌وه ماوه،^۲ هه‌روه‌ها بانگه‌ێشتی السملی بۆ موسلمانان به‌شێوه‌یه‌کی گشتی بوو بۆ یه‌که‌خستنی هێزه ئیسلامیه‌کان: شامی و دورگه‌ی عه‌ره‌بی و میسری، نامۆزگاریشی کردن که شوینی رێبازه‌که‌ی بکه‌ون بۆ پاککردنه‌وه‌ی دڵ و ده‌روون و لیپوردن له‌یه‌کترو هه‌ستان به‌جیهاد و هه‌تاوه‌کو به‌ئامانجی خۆیان ده‌گه‌ن له‌به‌ر په‌رچه‌دانه‌وه‌ی نه‌و شالاوه‌دا،^۳ نه‌و پێی وابوو: نه‌گه‌ر ده‌سه‌تدارانی موسلمان پێ و کینه و ناکوکیه‌کانیان له‌بیر نه‌که‌ن نه‌وه هێشتا له‌سه‌ر رێبازی، نه‌فامین و چاویان نه‌کردوه له‌په‌نده جوانه‌ی که له‌شوینه‌واره‌ ئه‌ردا هاتوه‌و نه‌لێ: له‌کاتی ته‌نگانه‌دا پێ و کینه نامێنیت،^۴ هه‌روه‌ها السملی له‌چه‌ند شوینیکی کتێبی الجهاد دا به‌رده‌وام ده‌بێت له‌سه‌ر نامۆزگاری و هاندان و هۆشداریدان به‌کاربه‌ده‌ستان به‌گشتی له‌مه‌رپێتیستی جیهاد به‌ووتارو نه‌و وانه‌ی که له‌مزگه‌وتی دیمه‌شق دا دابو، هه‌روه‌ها له‌مزگه‌وته‌کانی ولاتی شام و فه‌له‌ستین له‌سی و دوو به‌شدا،^۵ هه‌یچ قسه‌و یاده‌وه‌ریه‌ک نیه له‌سه‌ر جیهاد که باسی نه‌کردبێت،^۶ هه‌روه‌ها تێبینی نه‌وه ده‌که‌ین که السملی له‌کتێبی الجهاد دا هه‌ستاه به‌رونکردنه‌وه‌ی دابه‌ش بوون و په‌رته‌وازه‌یی له‌روژه‌لاتی ئیسلامیدا، به‌تایبه‌ت له‌ولاتی شامدا، که‌بو هه‌ی لاوازی هێزه ئیسلامیه‌کان و هه‌له‌وه‌شانه‌ویان له‌گه‌ڵ لاوازی باوه‌رپوون به‌فه‌رزی جیهاد، نه‌مه‌ش خاڵیکه داگیرکه‌ران قۆستیانه‌وه نه‌م که‌م و کورتیه‌شی به‌خستنه‌ به‌ریاسی مه‌سه‌له‌ی خۆپاککردنه‌وه‌و گه‌رانه‌وه بۆ ده‌ست گرتن به‌تایینی پیروزی خوا چاره‌سه‌ر کرده‌روه‌ها به‌چاککردنی نیوان و هه‌ستان به‌جیهاد و به‌ره‌نگار بونه‌وه‌ی نه‌و شالاوه، نه‌مه‌ش به‌بێ یه‌که‌گرتنی هێزه ئیسلامیه‌کان به‌دی نایه‌ت، بۆیه کتێبی (الجهاد) گشتی بوو، تایبه‌تی نه‌کرد بوو به‌ده‌سه‌لاتیکێ سیاسیی دیاری کر وایان کۆمه‌لێک له‌موسلمانانی ولاتی شام دبه‌پێی تێپروانیینیکێ ئیسلامی بنیات نه‌راو له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی تۆکمه‌ که‌له‌قورئانی

^۱ موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ۹۸.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

^۶ هه‌مان سه‌رچاوه ۹۸.

پیرۆزو سوننه تی پیغه مبه رو کتێبه کانی سیره و غه زاکان و ته فسیره به سته نه وه ی بابه ته کانی به هه ره شه کانی خاچپه رسته یه وه بۆ سه ر ولاتی شام، نه مه ش به لگه یه له سه ر ناگایی زۆرو بیر تیژی له کۆکردنه وه ی زانیاری و به کارهێنانی له شوینی گونجاودا^۱ هه روه ها به پێی لیكۆلینه وه تیبینی ده که یه نه که بانگه وازی یه که م بۆ جیهاد له نه نجومه نی فه رمان په واکانه وه ده رنه چوو به لکو له کۆپه ندی زانانیانی موسلمان و مامۆستا و نوسه رو فه قیه کهانه وه بوو، السملی دانه نریت به یه کێک که وه که سانه ی که له سه ره تاوه هانی خه لکی دا بۆ جیهاد و له وه که سانه ی که به په روه تی به ره له ستکاری گشتی ئیسلامی داده نرین که له لایه ن زانایانه وه پشتیوانی ئی ده که را.^۲ السملی کتێبه کتێبه که ی له سه ره تای به رپابونی نه وه نه گانه دا نوسی نه مه ش به لگه یه له سه ر زیره کی و ژیری و په ی بردنی به کێشه نا لۆزه کانی ولاتی شام، به لام که شیکێ له بار بۆ سه رخستنی بانگه وازه که ی ده سته به ر نه بوو له وه سه ره تایه دا، به لکو دئه و به و کتێبه ی هاوکار بوو بۆ پێخۆشکردن بۆ قوناغی زه نکێ و نه یوبی، مامۆستا ره مزان حسین الحشاوش یش هه ستاوه به لیكۆلینه وه و تاوتوێ کردنی کتێبی "الجهد" ی السملی وه که نامه یه کی ماسته ر پێچشکه شی کرد له زانکۆی الفاتح الطرابلسی رۆژناو دا سالی ۱۹۹۲ ز.^۳

● **به شداری زانایان و داده وهران له گۆره پانه کانی جیهاندا** : دیارترین نمونه له سه ر به شداری نه و زانایانه له گه ل سه ربازه کاندا له به ره کانی جه نگ دا بۆ ده رپرینی حاله تی نمونه یی بیروباوه پی به جیهاد و به رگری کردن له مال و گیان، حاله تی قازی أبو محمد عبدالله ی کورپی مه نصور ناسراو به ئیبن صلیحه قازی قه لای جبله ، که بو به سه ره پرشتیاری زانایانی نه وه قه لایه دوای کۆچی دوایی مه نسوری باوکی له سالی ۴۹۴ هـ / ۱۱۰۰ ز، هه وره ها خاوه نی نه زمونیکی سه ربازی باش بوو چونکه سه رکبازی خۆش ده ویست و خۆی سه ربازی هه لده بژارد به م شیوه پیاوه تی و لێهاتوویی ده رکه وت،^۴ به هره کانی نه م نه میره ش له کاتی گه مارۆدانی قه لای جبله له لایه ن فه ره نسیه کهانه وه بۆ ده ست به سه راگرتنی ۴۹۴ هـ / ۱۱۰۰ ز هه روه ها به کارهێنانی نه وه ی که نه مپۆ به جه نگێ ده رونی ناوزه دی ده که ن ده رکه وت، نه مه ش کاتی بوو که ژیرانه پلانی دانا بۆ بلاوکردنه وه ی ترس له پرزی هیژه فه ره نسیه کاندای وای پیشاندا که سولتان بروکیا رو ق به ره و

^۱ موقف فقهاء الشام وقضائهما من الغزو الصليبي ل ۹۹.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۹۳.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۳.

^۴ الكامل في التاريخ لـ موقف فقهاء الشام و.

شام که وتۆته ری^۱، بۆ یارمه تیدانی ئەمەش ترس و دلە راوکیی خسته دلی سەربازانی
 فەرەنسییە و دواتریش بوو هۆی رۆیشتنیان لە ناوچە کە بە لām کاتی فەرەنسیەکان لە راستی
 ئەو فیلە تیگە یشتن دوبارە گە پانە وە و گە مارۆی شارە کە یان دایە وە، بە لām قازی ئەم فیلە ی
 بە شێوە یەکی تر دووبارە کردە وە و لە پیزی خاچە رسته کاندایا لوی کردە وە: کە میسرپیەکان
 کە وتۆنه تە ری بۆ جەنگکردن دژیان و یارمەتی دانی ئەو هەربۆیە دوبارە قە لاکە یان بە جی
 هیشت^۲. دیارە فەرەنسیەکان زانیاری پتویستیان دەربارە ی بارودۆخی ناو قە لاکە و ژمارە ی
 سەربازەکانی لە بەر دەستدانە بوو ئە گینا وازیان لە گە مارۆدانی نە دە هینا لە و دووجارە ی
 پتیشودا، بە لām خیرا فەرەنسیەکان بە ئەم جەنگە دەرونییە و مە بە سته کانیان زانی، بۆیە بۆ
 جاری سییەم گەرانه وە بۆ گە مارۆدانی قە لاکە بۆ لە مانگی شەعبانی سالی ٤٩٤ ک دا، بە لām ئەو
 قازیە زانی کە فەرەنسیەکان بە شێوازە کۆنە کانیان زانیووە بۆیە پەنای برد بۆ شێوازێکی نوێ
 بۆ روبەرووبونە وە ی فەرەنسیەکان ئەویش بە وە ی: کە لە گە ل گاورەکانی ناو قە لاکە دا ریک کە وت
 لە سەر ئە وە ی کە وە فدیکیان بپوات بۆ لای فەرەنسیەکان بۆ گفتوگۆکردن سەبارەت
 بە بە دەستە وە دانی قە لاکە وە ناردنی کۆمە لیک لە سوارەکانیان بۆ وەرگرینی قە لاکە، هەروە ها:
 سئ سەد کەس لە ناو دارو ئازاکانیا بنیڕن، ئەوانیش بە مە رازیبوون وادیارە قازی ئیبن صلیحە
 بۆسە ی بۆ دانابوون^۳: ئەو بوو یە ک لە داوی یە ک بە گوریسە کە دا سەردە کە وتن، هەرکە یە کێکیان
 دە گە یشتە لای ئیبن صلیحە دەیکوشت، هەتا وە کۆ هە موویانی کوشت، کاتی رۆژبویە وە
 سەرەکانی بۆ فپی دان^۴، سەرباری ئەمەش خاچە رسته کان بە و چال و داوە ی کە تیتی کە وتن و
 ئەو سەرکەوتنە ی کە دژیان تۆمارکرا وازیان نە هینا، بە لکو بپاریان دا بە هەر نرخیک بوبیت
 لە دەستی بسیننە وە، ئەوە بوو بورجیکیان لە تەختە دروست کرد و چەند بورجیکیان
 لە بورجەکانی تیک دا، بە لām بە هۆی ژیری و زیرەکی ئەو قازیە وە توانی دەرک بە و مە ترسیە بکات
 کە پۆبە روی بوە تە وە و ئامادە ی خۆیە دەستە وە دان نە بوو، بە لکو دەستی دایە دانانی
 نەخشە یەکی زیرەکانە، هاو شێوە ی ئەو پلانە سەرکەوتوانە ی کە پتیشتر زیانیکی زۆر و شکستی
 توشی دوژمن کرد، ئەمجارەش هەولێ دا دبو پە لکیش کردنی خاچە رسته کان بۆ بۆسە یەکی تر
 کە بە شێوە یەکی تۆکمە بۆی دارشتبون، ئەوە بوو هەستابە کونکردنی شورای شار پتدە چی

^۱ موقف فيهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل ١٢٠.

^۲ الكامل في التاريخ لـ موقف فيهاء الشام ل ١٢٠.

^۳ موقف فيهاء الشام وقضاتها ل ١٢٠.

^۴ هەمان سەرچاوە ل ١٢١.

له دواوه بویټ - ئه مهش وهك ئاسانكارىیهك بۆ ده رچونى هه ندئى له سوپاكه،^١ كاتئى قازى ئىبن صلیحه له گه ل سوپاكه پيدا له ده رگاكانه وه هاتنه ده ره وه خۆى وهك شكستخواردو پيشان دا، ئه م فیللهش به سه ر دوژمنه كانيدا تپه پى و كه وتنه راوه دونانى بۆ ناوشوراكه له وكاته دا ئه و سه ربازانهى كه له كونه كانه وه هاتبونه ده ره ئرشیان كرده سه ر دوژمن و گه مارۆياندان و گرتنیا ن به م شیوه یه دوژمن هه لات،^٢ دياره قازى ئىبن صلیحه ئاگادارى هونه ره كانى جه نگو هه ندئى شیوازی سه ربازی ئیسلامی بوه، چونكه شیوازی جه نگی ده رونی كه له پوری سه ربازی ئیسلامیدا له سه رده مى خاچه رسته كاندا، شتیكى نوئى نه بوو چونكه پپه مبه ر (ﷺ) له جه نگی خه نده ق دا له سالى پینجه مى كۆچیدا به كارى هیئا، كاتئى چاله كه ی هه لكه ندو سوپای ئه حزابى تیکشكاند، به هه مان شیوه له جه نگی مۆته شدا له سالى هه شمه مى كۆچیدا، كاتئى سه ركرده خه لیدى كورپی وه لید جه نكه كه ی له شكسته وه گۆپی بۆ سه ركه وتن به سه ر پۆمه كاندا، ئه مهش به به كار هیئانی جه نگی ده رونی له پپى ته پ وتۆز كردن به هۆى سواره كانه وه و پۆمه كانیش واتیکه یشتن كه كۆمه گیان بۆ هاتوه بۆیه خیره اه لآتن، پاشان سوپای ئیسلامی له به ره ی جه نك كشیاه وه بئى ئه وه ی هیچ زیانیكى توش ببیټ، ئه م جه نكه ده رونی هه ش له چه ندین جه نگی تر دا پیاده كرد، جه نگی یه رموكیش له سالى ١٣كه یه كك بوو له وجه نگان ه كاتئى هه ستا به دابهش كردنى هیزه كانى، به شیوه یه ك كه لای چه پی كرد به راست و پشته وه ی كرد به پپشه وه به م ته كنیکه سه ربازیهش سوپای زۆرى رۆمى ترساندو توشى شكستی كردن.^٣

● هاندانى خه لك له لایه ن زانا و دادوه ره كانه وه بۆ جه نك كردن له به ره كانى جه نكدا: كه سایه تى دادوه ر أبو الفضلى كورپی خشاب دادوه رى ناسراوى حه له ب له م بواره دا ده ركه وت كاتى گه مارۆى خاچه رسته كان توندكرا له سه ر حه له ب له سالى ٥١٣كه / ١١١٩ز دادوه ر ئىبن الخشاب به سه ر ئه سپیکه وه هات و خه لكى هان ده دا بۆ جه نك كردن و پمپكى به ده سته وه بوو وتارىكى كارىگه رى بۆدان كه بوه هۆى به رزكردنه وه ی و ره و هیمه تیان و گپى به ردایه هه ست و نه ستیان و خه لكى خسته گریان و بوه هۆى هه ستانیا ن بۆ درویه پویونه وه ی داگیركه ران.^٤

ئه وه چوو هه رچه نده حه له بیه كان توانیا ن شاره كه یان رزگار بكه ن له هه مان ساآدا به لام خاچه رسته ركان دودلیان نه نواند له نه نجامدانى هیرشىكى نویدا بۆ گپرا نه وه ی حه له ب له سالى

^١ هه مان سه رچاوه ١٢١.

^٢ الكامل في التاريخ (٤٢٥/٨).

^٣ موقف فقهاء الشام وقضاتها ل١٢٢.

^٤ هه مان سه رچاوه ١٣٩.

١٢٤٠هـ / ١٩٢٤ز ئەمەش کاتێک بوو کە هەستان بە تێکدانی گوندەکانی دەورووبەری حەلەب، هەتاوێ کو یارمەتی شاری حەلەب نەدەن، فەرەنسیەکانیش چۆنە حەرپان و پاشان حەلەب لە لای مشەد الجف لە باکوڕەوە، ئێبن الخشابى دادوهریش روۆی هەبوو لە هاندان بۆ پۆبە پۆبۆنەوێ ئێو هێرشە، تەنانەت روۆی هەبوو لە هاندانی ئێمیر ئەقسنقزی برسقی ئێمیری موسڵ، ئەمەش لە کاتی باسکردنی روۆی ئێمیرە سەلجوقیەکان لە موسڵ و دیمەشق و شوپێنەکانی تردا لە بەر پەرچدانەوێ هێرشى خاچە رستەکاندارون دەکەینەوێ بە پشتیوانی پەرورەدگار.

سێبیهەم: روۆی شاعیران لە بزاونی بەرگریدا:

هەندێ لە شاعیران روۆیەکى گەرەیان بینی لە هاندانی موسولمانان و هەسفرکردنی بارودۆخى ئۆمەت و سەروشتی هێرشى خاچە رستی کە ولاتی داگیردەکردو ئابووی خەلکە کەى هەلەدەمالی، بە ناوبانگترینى ئێو شاعیرانەش ئەوێهە کە هەرەوێ قاضى و ئەشلیین أبى مظفرى ئەببوەردى وتوێهە کە سەرەتا کەى:

مزجنا دماء بالدموع السواجم	فلم يبق منا عرضه للمراجم
وشر سلاح المرء دمع يفيضه	إذا الحرب شيت نارها بالصوامم

ئەو لەم پێشەکییەدا، باس لە گریانى خەلکى دەکات بە شێوەیەک کە خوێن لە چاویان دەهاتە خوارەوێ لە بەر بەرەدەوامى و زۆرى هێندە گریان کە بواری ئۆمەکردنیان نەهێشتەوێ، بەلام زۆرى نەخایاند هەتاوێ کو دەرکى بەوێ کرد کە گریان هەرچەندە زۆربیت، سودى نیە لە جەنگدا، چونکە تەنھا شمشیری تیز دەتوانی ئاگرى جەنگ خۆشبکات، لەو شیعراوەش:

فأبها بني الاسلام إن وراءكم	وقائع يلحقن الذرا بالمناسم
أنهزيمة في ظل أمن وغبطة	وعيش كتوار الحميلة ناعم
وكيف تنام العين ملء جفونها	على هفوات أيقظت كل نائم
واخوانكم بالشام يضحى مقلهم	ظهور المذاكي أو بطون القشاعم
تسومهم الروم الهوان، وأنتم	تجرون ذيل الخفض، فعل المسالم

لێرەدا شاعیر هاوار لەو کەسانە دەکات کە لە جەنگ دواکەوتون لە برا موسلمانەکانیان لە ولاتی شام دا، بەم پارچە یەدەست دەکات بە ئاراستەکردنی بانگەوازیکی گەرم بۆ موسلمانان: ئێمى روۆلەکانى ئیسلام لەخەو بیدارین ئەو جەنگەى توشتان بوو سەر بە رزتان سەر شور دەکات پاشان سەرسامى خوێ بەرامبەر بە خوێانو خەوێ کەیان پێشان دەدات کە چۆن خەویان لێ دەکەوێتو بەخۆشی و هیمنی دەژین لە کاتێکدا کە لە تەنیشتیاندا خراپترین شت روودەدات و بەسەرى براکانیان لە شام دەباری بە جۆرێک کاتیان نییە تیايدا بنون لە ماله کانیانداو هەموو کاتەکانیان لە جەنگدا.

به سهر ده بن و ده جه نگیڻ و شه هیدیان ده ستگیر ده بیت و هه لۆکانی ئاسمان نه یانفریڻی و جهسته یان ده شارێته وه، له وانه شه بکه ونه ژیر دهستی دوژمنیان و سوکایه تیان پئی بکریت، به لام ئیوه رابواردنتان پیوه دیاره و له نازو نیعمه تدان، ئیوه موسلمانن یان هاوپیانی دوژمنان،

له و شیعرانه ش:

وكم من دماء قد أبيحت ومن دمي	تواری حیاء حسنھا بالمعاصم ^١
بحيث السيف البيض محمرة الظبا	وسمر العوالي داميات اللهازم ^٢
وبين اختلاس الطعن والضرب وقفة	تظل لها الولدان شيب القوادم
وتلك حروب من غيب عن غمارها	ليسلم يقرع بعدها سنّ نادم
سلن بأيدي المشركين قواضيا	ستغمد منهم في الطلا و الجماجم
يكاد هـن المستجن طيبة	ينادي بأعلى صوت، يا ال هاشم

له م دیرانه شدا وینه ی ئه و جهنگه تونده مان پیشان ده دات که له نیتوان موسلمان هکان و دوژمنه فهره نسویه کانیاندا روویدا، ئه وه بوو خوینی زۆریک له موسلمانان رژینرا و په لاماری ژنان له ماله کانیاندا درا و هیچیان دهست نه ده کهوت که بهرگری پئی بکه ن له خویان جگه له دهستیان که له شه رم و ترسدا بهرگری له خۆی ده کرد، ههروه ها ئه م جهنگانه توند تریوون و کوشتارتیایدا به راده یه که پهره ی سه ند که شمشیر و په کان سوو خویناوی بوون، ته نانه ت میرد مندالان سه ریان سپی ده بو له ترسی لیدان و کوشتن، پاشان ده گه ریته وه بۆ ئاگادار کردنه وه ی که سانی دواکه وتوو له و جهنگه به وه ی که په شیمان ده بنه وه له دوا که وتنیان له به شداری کردن له و جهنگانه دا، دوباره ده گه ریته وه بۆ باس کردنی مه ترسییه کانی و له پله و پایه ی دوژمنان و چه ک و شمشیره تیژه هه لکیشر او هکانیان که م ده کاته وه له کۆتایی ئه م دیرانه شدا ترسناکی ئه م جهنگانه ده خاته پوو به جوړیک که پیغه مبه ر (ﷺ) له گۆری پاکیدا له مه دینه ی پیروژ هانا بۆ عه ره بو موسلمانان دیتت نه که ته نها بۆ تیره ی هاشم^٣:

أرى أمي لا يشرعون إلى العدا	رماحهم، والدين واي الدعائم
ويجتنبون النار خوفا من الردى	ولا يحسبون العار ضربة لازم
أترضى صناديد الأعراب بالأذى	ويغفي على ذل كمة الأعاجم؟

^١ نصوص من أدب عمر الحرب الصليبية عمر الساريسي ٢٦٦.

^٢ هه مان سه رچاوه ٢٦٦.

^٣ هه مان سه رچاوه ٢٦٦.

فلیتهم اذالهم یدودوا حمیة عن الدین ضنوا غیرة بالخارم

وإن رهدوا فی الأجر، اذھی الوغی فہلا أتوہ رغبۃ فی الغنائم؟

هروه‌ها شاعیر ئازار ده‌چیزیت به‌وازه‌ینانی هه‌ندی خه‌لکی هۆزه‌کی له‌جیهاد و پالڤانه‌وه‌یان، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا باسی واقعی لاوازیان ده‌کات بۆ سه‌رخستنی ئاین که‌دوژمنان هه‌ولێ لاوازترکردنی ده‌دهن، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ترسو ته‌ماع و بێ ناگایی له‌وه نه‌نگیه‌ی که‌توشیان ده‌بیست له‌کاتی شکستدا، سه‌رسامی خۆشی به‌رامبه‌ر به‌موسلمانانی ئازاو به‌جه‌رگ ده‌رده‌بیریت له‌عه‌رب و عه‌جم، که‌چۆن به‌م هه‌موو حاله‌ته‌وه‌ روو ده‌که‌نه به‌ره‌کانی جه‌نگ و پاشان هۆکاره‌کانی به‌رگریکردن له‌ئاین و خاکیان بۆ فه‌راهه‌م ده‌بیست به‌شیوازیکی لۆژیکانه‌ و ئازاردلیان ده‌گوشیت و ناخیان ده‌هه‌ژینیت و داوای به‌رگری کردن له‌ئاینیان لێ ده‌کات به‌پله‌ی یه‌که‌م ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش نه‌یجولاندن بابه‌رگری له‌مال خه‌زان و ولاتیان بکه‌ن، ئه‌مه‌ش لاوازترین جۆری باوه‌په، که‌گرنگی به‌دوینا و که‌لوپه‌لو و ده‌ستکه‌وته‌کانی بده‌ن ئه‌گه‌ر توانای تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ بۆ ئاین و جیهادکردن له‌پێناویدا نه‌بوو! ! له‌کۆتایی هۆنراوه‌که‌شدا ئازار زۆری بۆدینیت و ئاینده‌ و داهاتوی خۆیانیان ئه‌خاته پێش چاو که‌چۆن دوچاوی سه‌ر شۆری ده‌بن و منال و نه‌وه‌کانی داهاتوشیان ملکه‌چ ده‌بن ئه‌گه‌ر رازی بن به‌داگیرکردنی ولاته‌که‌یان له‌لایه‌ن دوژمنانه‌وه‌، پاشان هه‌ره‌شه‌ی نه‌نگی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی ژنانیان لā ده‌کات ئه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ پالێ لێ بده‌نه‌وه‌ ده‌سه‌بردارێ جیهاد بن به‌م شیوه‌یه‌ شاعیر به‌رده‌وام بانگه‌وازی ده‌کرد جه‌نگیش هه‌ر به‌رده‌وامبوو، هه‌تاوه‌کو دلێرانه‌ په‌لاماری دوژمنان بده‌ن و گورزیکی توند له‌فه‌ره‌نجه‌کان بوه‌شینن، وه‌ک چۆن هه‌موو جارێک دوچاری بوون کاتێ که‌هێرشیان کردبیته‌ سه‌ر خاکی ئیسلام:

فلا عطست الا بأجدع راغم

لئن أذعنت تلك الحياشيم للبري

الينا بألحاظ النسر القشاعم

دعوناكم والحرب تدعو ملحة

تطيل عليها الدوم غضّ الأباهم

تراقب فينا غـارة عربية

رمينا الى أعدائنا بالجرائم

فإن أنتم لم تغضبوا بعد هذه

هروه‌ها شاعیرێکی تر ده‌رباره‌ی هێرشێ خاچه‌رسته‌کان بۆ سه‌ر به‌یتو له‌ قه‌یس ئه‌لێ:

يطول عليه للدين النجيب

أحل الكفر بالإسلام ضيما

وسيف قاطع ودم صيب

فحق ضائع وحمى مباح

ومسلمة لها حرم سليب

وكم من مسلم أمسى سلبا

وكم من مسجد جعلوه ديرا على محرابه نصب الصليب

دم الخنزير فيه لهم خلوق وتحريف المصاحف فيه طيب

أمور لو تأملهن طفل لطفل في عوارضة المشيب

أتسيي المسلمات بكل ثغر؟ وعيش المسلمين إذن يطيب

أما لله والإسلام حق؟ يدافع عنه شبان وشيب

فقل لذوي البصائر حيث كانوا أجبوا الله، و يحكم، أجبوا

• شاعیر ئیبن خه یاض: أبو عبدالله نه حمده كورپی محمدی ئیبن لخياط: نه شاعیره هه ولیدا

هیممه تی عصب الدوله سه ركرده ی سوپای دیمه شق بجولیتیت، بویه له هونراوه یه کی دریتزدا

هانیدا بۆ حق ئاماده كردن بۆ جههادو له سه ره تاكه یدا نه لیت:

فدتك الضواهل قبا وجردا وشم القبائل شييا ومردا

وذلك لا سيفك البيض قضا ودانت لأرمحك السمر ملدا

هه تا نه وه ی نه لیت: ده دپپر شعره پاشان پاش نه وه ش كه شاعیر باس له بارودوخی

هاوه ل گهران و توندوتیزیان ده كاتو له بهرامبه ریشیاندا باسی موسلمانه كان ده كاتو عصب الدوله

هان ده دات بۆ جههاد:

فحاموا عن دينكم و الحریم محاماة من لا يرى الموت فقدا

وسدوا الشغور يطعن النحور فمن حق ثغر بكم أن يسدا

فقد أينعت أروس المشرکین فلا تغفلوها قطافا و حصدا

فلا بد من حدهم أن يفلا ولا بد من ركنهم أن يهدا

هه روه ها هه ولی زانایان و دادوه رو نه دیبو شاعیران کاریگه ری خوی هه بوو له به هیزبوونی

بزوتنه وه ی به رگری چه كداری كه نه میره كانی سه لجوقی سه ركردایه تیان ده كردو له لاپه ره كانی

داهاتودا به پشتیوانی په روه ردگار باسی لیوه ده كه ین.

چواره م: سه ركرده كانی جههاد له ناو سه لجوقیه كاندای پیش عیماد الدین زهنگی:

یه كێك له راستیه به لگه نه ویسته كانی میژووی خاچه رستی نه وه یه كه بزواتی جههادی ئیسلامی

دژی به خاچه رسته كان یه كه م جار له پۆژه لاته وه سه ری هه لداو به تاییه ت له ناوچه ی

جه زیره دا، چونكه كه وتۆته نێوان دیجله و فوراته وه، نه م ناوچه یه ش به وه ناسراوه كه تاو هه وای

پاكه و به پیتو به ره كه ته و خێرو بیتری زۆره، شاری گه وره و شورای تۆكه و قه لای زۆری تیا به (۳).

نه و هۆكارانه ش كه وایكردوه بزوتنه وه ی به رگری له م ناوچه یه دا سه ره له بده دات نه مانه ن:

• ناوچه‌ی جه‌زیره یه‌که‌م و لا‌تی موس‌لمانانه له‌روژه‌لا‌تی نی‌سلامیدا که به‌ئاگری جه‌نگی خاچه‌رسته‌کان سو‌تا بی‌ت کاتێ که ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر ئه‌لره‌ها داو یه‌که‌م میرنشینی خاچه‌رستیان له‌سا‌لی ٤٩٠ ک/ ١٠٩٧ ز دامه‌زرا‌ند و دان‌یشت‌وان‌یش له‌مه‌ترسی بوونی خاچه‌رسته‌کان له‌ولا‌ته‌که‌یاندا گه‌یشتن و ئه‌مه‌ش وای کرد له‌موس‌لمانان ده‌ست‌پ‌یش‌خه‌ر بن‌بو ه‌یرش‌کردنه‌ سه‌ر خاچه‌رسته‌کان.

• ناوچه‌ی جه‌زیره هه‌ر له‌سه‌ره‌تا‌یی نی‌سلامه‌وه که سایه‌تی خۆی سه‌لمان‌د، به‌هۆی دراوس‌تییه‌تی له‌گه‌ڵ سنوره‌کانی ده‌وله‌تی بی‌زه‌نتیدا، ئه‌مه‌ش مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر موس‌لمانان دروست کرد له‌سه‌رده‌می عه‌باسی و ئه‌مه‌وییه‌کانداو بوو به‌سه‌نگه‌ری یه‌که‌می به‌رگری سنوره‌کانی نی‌سلام دژ به‌رومه‌کان، دوا‌ی شالا‌وی خاچه‌رست‌یش ناوچه‌ی جه‌زیره روبه‌روی میرنشینی ره‌های خاچه‌رست بوویه‌وه که گه‌وره‌رت‌رین مه‌ترسی بوو له‌سه‌ر خه‌لافه‌تی عه‌باسی له‌به‌غدا.

• له‌سه‌ده‌ی پ‌ینجه‌می گۆچی و یازده‌یه‌می زاینیدا ناوچه‌ی جه‌زیره هاتنی تورکه سه‌لجوقیه‌کانی به‌خۆه‌ بینی، له‌گه‌ڵ ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ی که پ‌یتی ناسرا‌بوون بو پ‌ه‌روه‌رده‌کردنی ئه‌سپ و سه‌رک‌یشی کردن و دل‌گه‌رمیان بو نی‌سلام به‌هۆی تازه‌ موس‌لمان بوونیان نینتمایان بو مه‌زه‌بی سووننی، سه‌لجوقیه‌کان خوین‌یکی تازه‌یان کرد به‌به‌ری ناوچه‌ی جه‌زیره‌دا که دل‌گه‌رمیه‌کی بێ و‌ینه‌ی هه‌بوو بو جیهاد‌کردن له‌پ‌ێناو خوا‌دا، به‌پ‌ینچه‌وانه‌ی ه‌یژه‌ نی‌سلامیه‌کانی تر له‌روژه‌لا‌تی نی‌سلامیدا که ب‌ل‌یسه‌ی حه‌ماسه‌تی ئاینی له‌ده‌رونی‌دا کپ بوویه‌وه و گیانی رووبه‌روبو‌نه‌وه‌ی تیا‌دا لاوا‌زبوو‌بو.

• ئه‌و سامانه زۆرو دا‌هاته فراوانه‌ی که له‌ناوچه‌ی جه‌زیره‌دا هه‌یه به‌هۆی بوونی سه‌رچاوه‌کانی ئاو و یه‌پیتی زه‌وی و فراوانی روبه‌ره کشتوکا‌لییه‌کان و زۆری له‌وه‌رگه‌ی پ‌یویست بو ئه‌سپ و مه‌رومالات، ئه‌مه‌ش توانای سه‌رخستن و یارمه‌تیدانی موجه‌یده‌کانی پ‌ی به‌خشی کردیه سه‌رچاوه‌ی بۆ ئازوقه‌ و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگ، ئه‌مه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و توکمه‌یی و قایم‌کاریه‌ سروشتیه‌ی شاره‌ گه‌وره‌ و قه‌لا‌کانی جه‌زیره ل‌یی به‌هره‌م‌ندن که بزاولتی جیهادی نی‌سلامی تیا‌یدا سه‌ری هه‌ل‌دا وه‌ک موس‌ل و ئامیدی و ماردین و قه‌لا‌ی کیفا و شاره‌کانی تر، هه‌روه‌ها ئه‌م شاره‌انه له‌پ‌شتیوانیه‌کی سروشتی که‌م و‌ینه‌ به‌هره‌م‌ندن که داگیر‌کردنیانی زۆر سه‌خت کرد‌بوو، به‌م جۆره‌ش پار‌یز‌زا‌بوون له‌دژه ه‌یرشی خاچه‌رسته‌کان، له‌وانه‌شه‌ بوونی میرنشینی ره‌های

خاچپه رست له جه زیره داو نه و مه ترسییه گه وره ی که هه بیوو له سه ر ده سه لاتیان و پرای مه ترسیان له پپشپه وی کردنی خاچپه رسته کان به ره و باشور بۆ له ناو بردنی خیلافه تی عه باسی له به غدا^۱ هۆکار بوییت بۆ زیندوو کردنه وه ی بیرو که ی جیهاد له دلی سه ر کرده کانی جیهاد له و ناوچه یه دا. لیره شه وه سه یزنییه نه گه ر بیرو که ی جیهادی ئیسلامی له م ناوچه یه دا سه ره لبدات به مه بهستی سه ندنه وه ی ناوچه ی ره ها له دهستی خاچپه رسته کان^۲.

۱- **جیهادی قوام الدوله "راگری دهوله ت" کر بوقای ده سه لاتداری موسل:** بیرو که ی به رگری ئیسلامی له سالی ۱۴۱۹هـ/ ۱۹۷۶ز چوو ه بوا ری جپه جیکردنه وه نه مه ش کاتی بوو قوام الدوله کر بوقا ده سه لاتداری موسل هه ستا به کو کردنه وه ی ریژه یه کی زۆر سه ر یازو به مه بهستی ریگری کردن له روخانی نه نتاکیه له سه ر دهستی خاچپه رسته کان، به لام کر بوقا رووبه پووی وه ستاو هه ستا به گه مارۆی ره های بۆ ماوه ی سێ هه فته به م شیوه یه ش هه لیکی باشی بۆ خاچپه رسته کان ره خساند بۆ دا گیر کردنی نه نتاکیه و هه ر نه مه ش روویدا، به لام نه گه ر کر بوقا راسته وخۆ به ره و نه نتاکیه بپۆشتایه نه وه یاغی سیان شاری نه نتاکیه ی نه دا به ده سه ته وه و بارودۆخی گه مارۆ دراوه کان ده گۆرا^۳، به لام کر بوقا گه مارۆی له سه ر ره ها هه لگرت کاتی بیستی نه نتاکیه دا گیر کراوه و له فورات په ریه وه به ره و شام و له مه رج دا بقدا مایه وه، هه روه ها دقاقی کوپی تتشی ده سه لاتداری دیمه شق و ظهیر الدین طغتكین أثابک دقاقیش له وی بوون، له گه ل جناح الدوله حسین فه رمان په وایی حمص و نه رسه لان تاشی فه رمان پوای شنکارو سه قمانی کوپی نه رته ق فه رمان پوایی بیتزوال المقدس و چه ند نه میریکی تر له وانه ی که هاو شیوه یان له لیته اتووی و ئازایه تیدا نه بوو وه ک ئیبن کثیر ده لیت^۴: هه روه ها سه رجه م نه میره کان چوونه ژیر فه رمان ده ی کر بوق نه ویش به ره و نه نتاکیه به ری که وت له سالی ۱۴۹۱هـ/ ۱۹۷۶ز که تا نه وکاته ش قه لاکه ی به ده ست موسلمانانه وه بوو، نه وه بوو توانیان لیی نزیک بنه وه و گه مارۆی له سه ر توندبکه ن و نه مه ش کاریگه ری هه بوو له سه ر خاچپه رسته کان و بارودۆخی به ره و خراپی بردن، چونکه خۆیان له نیوان دوو گه مارۆی ده ره کی و ناو خۆیی دا ده بینیه وه و نه مه ش رووبه پووی قه یرانیکی توندی کردنه وه به هۆی که می ئازوقه وه و ناچار ی

^۱ الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۳۷.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۸.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۳۸.

^۴ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

کردن په نابهرن بۆ خواردنی پاشه رۆو گه لای درهخت^۱، ههروهها ناچاری کردن که وه فدیك بنیښن بۆ لای کریوڤقاو داوای په نادانی بکه ن هه تاوه کو نه نتاکیه به جیبهیلان، به لام کریوڤقا داواکه یانی په تکرده وه و تی: به شمشیر نه بۆ دهرناچن^۲. نه مهش پالی به یه کیک له پیاوایی نایینی گاوه وه نا هه تاوه کو چیرۆکی جهنگی پیروژ هه لیبه ستی و بووه هۆی نه وه ی که وریه خاچه رسته کان به رزیکاته وه و له ده وری سه رکرده کانیا ن کۆبینه وه، وریه بده نه بهر خۆیا ن بۆ هیرشبردنه سه ر موسلمانانه کان و دهسته دهسته دهرچوون و به پهری هیزه وه په لاماری موسلمانانه کانیا ن داو توانیا ن شکستیا ن پئی بیښن و بلاوه یا ن پئی بکه ن^۳. به م جوړه کریوڤقا سه رکه و تونه بوو له سه رکردایه تی نه و هاوپه یما نی تییه نیسلا مییه دا که ویستی به هویه وه ریگری بکات له داگیرکردنی نه نتاکیه له لایه ن خاچه رسته کانه وه له سالی ۴۹۱ ک / ۱۰۹۷ ز. ههروهها میژوونوسان باس له هۆکاره کانی شکست هیانی کریوڤقا ده که ن له کاتی کدا که خاچه رسته کان گه یشتبوونه نه و پهری لاوازی و شله ژان له ناو نه نتاکیه دا. له و هۆکارانه ش:

● نه وه ی که میژوونوسه فهره نسییه کان باسی ده که ن که کریوڤقای فهرمانپره وای موسل سئ ههفته ی له کیسدا له گه مارۆدانی نه لپه هادا نه مهش ریخۆشکه ربوو بۆ خاچه رسته کان هه تاوه کو نه نتاکیه داگیربکه ن و خۆیا ن ناماده بکه ن بۆ هه ر هیرشیك که له وانه یه بکریته سه ریا ن چ له لایه ن موسلمانانی تاو قه لاکه وه یاخود له لایه ن براکانیا ن له ولاتی شام و شوینه کانی تردا^۴.

نه بوونی هه ماههنگی له نیوان هیزه کانی کریوڤقادا که له عه ره ب و تورک و خه لکانی تریپک هاتبوون، پاشان نه وه ی که رضوانی فهرمانپروای دیمه شق پئی هه ستا له بلاوکردنه وه ی ناکۆکی له نیوان عه ره ب و تورکدا.

● نه بوونی پلانیکی سه ربازی روون و ناشکرا لای کریوڤقا، رونترین به لکesh له سه ر نه مه ریینه دانی کریوڤقا بوو به لیډانی یه کجاره کی خاچه رسته کان، کاتی که دهسته دهسته له نه نتاکیه دهرچوون، نه مهش نه گه ریته وه بۆ نه وه ی که کریوڤقا پئی وابوو به کاره ی ته نها پییشه کی نه و سوپایه له ناوده بات^۵.

^۱ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

^۲ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

^۳ الكامل في التاريخ (۴۰۰/۸).

^۴ تاريخ الحرب الصليبية (۳/۳۲۸).

^۵ هه مان سه رچاوه (۳۵۰/۲).

• خرابی مامه‌لای کرېښا له‌گه‌ل‌ئو نه‌میرانه‌ی که‌له‌گه‌لیدابوون، هۆکاریکه له‌هۆکاره‌کانی شکست هێنان و روخانی، نه‌وه‌بوو جوړیک خۆبه‌زلزانی تیادا به‌دی ده‌کرا، چونکه وایده‌زانی به‌وشیوه‌یه له‌گه‌لیدا هه‌لده‌که‌ن نه‌مه‌ش بووه هۆی بێزاربوونیان له‌هه‌لسوکه‌وتی^۱.

• به‌رزبوونه‌وه‌ی لایه‌نی مه‌عنه‌وی و وره‌ی خاچه‌رسته‌کان دوا‌ی هه‌لبه‌ستنی چیرۆکی جه‌نگی پیرۆز، نه‌مه‌ جگه له‌و کاره‌ی که‌خاچه‌رسته‌کان پێی هه‌ستان پێش‌گه‌یشتنی کرېښا بۆ نه‌تاکیه‌ کاتێ سهرکرده‌کانیان هه‌ستان به‌نامه ناردن بۆ دقایق فهرمانپوایی دیمه‌شق و ناگاداریان کردوه که‌ته‌نها نه‌و شوینانه‌یان مه‌به‌سته که‌پێشتر به‌ده‌ست ئیمپراتۆریه‌تی بیزه‌نتیه‌وه‌بوو له‌ولاتی شام^۲، نه‌مه‌ش رێگرنیه‌ له‌به‌رده‌م نه‌وه‌دا که‌بێلێن نه‌و هه‌ولای کرېښا بۆ پارێزگاری کردن له‌نه‌تاکیه‌ خالی ده‌سته‌پێک بوو بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی بیرۆکه‌ی جیهادی ئیسلامی دژ به‌خاچه‌رسته‌کان هه‌روه‌ک به‌هێزی موسلمانانی بۆ خاچه‌رستان سەلمان له‌حاله‌تی یه‌گکرنتیانداو رێگه‌ی راستی دیاری کرد بۆ نه‌و سهرکرده‌نی که‌دوا‌ی خۆی هاتن و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای جیهاد یان کرده ئه‌رکی سهرشانی خۆیان هه‌تاوه‌کو درێژه به‌وکاره‌ی نه‌و به‌دن، نه‌م راستیه‌ش به‌رجه‌سته‌تر ده‌بێت نه‌گه‌ر بزانی که‌عمادالدین زه‌نکی خۆی له‌ژێر چاودێری کرېښادا ژیا دوا‌ی مردنی باوکی^۳ به‌لام کرېښقای فهرمانپوای موسڵ مه‌رگ یه‌خه‌ی پێ گرت له‌شاری خوی نازه‌ربایجان له‌سالی ۶۹۵ه‌/ ۱۱۰۳ له‌کاتی نه‌و ناکوکیه‌دا که‌که‌وته نێوان سولتان برکیاروق و کوپی مه‌لکشاه و براکه‌ی محمدی کوپی مه‌لکشاه، به‌م شیوه‌ موسڵ چۆل بوو له‌یه‌کێک له‌و سهرکرده‌نی که‌ناکوکی له‌گه‌ل سه‌له‌جوقیه‌کاندا نه‌یتوانی کارکردنی بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی بیرۆکه‌ی جیهادی ئیسلامی دژ به‌خاچه‌رستان له‌بیربه‌ریته‌وه^۴.

۲- **جیهادی جکرمشی فهرمانپه‌وا‌ی موسڵ و سقمانی کوپی نه‌رته‌ق فهرمانپه‌وا‌ی ماردین و دیاربه‌گر:** ردنێ نه‌تابه‌کی موسڵ که‌رېښا گۆمه‌که‌ی شله‌قاندو بوو به‌هۆی هه‌لگیرساندنی جه‌نگی ناوخۆیی، چونکه که‌رېښا وه‌سیه‌تی کردبوو که‌دوا‌ی خۆی سونقرجه‌بیت به‌فهرمانپه‌وا و داواشی کرد له‌تورکه‌کان که‌گوێزایه‌لی بکه‌ن، به‌لام موسای تورکه‌مانی له‌قه‌لای کیفا که‌وته مملانی له‌گه‌لیدا، دوا‌ی نه‌وه‌ی ناودارانی موسڵ بانگه‌یشتیان کردو توانی

^۱ الجهاد ضد الصليبين ل ۱۴۰.

^۲ الجهاد ضد الصليبين.

^۳ الجهاد ضد الصليبين ل ۱۴۰.

^۴ دول الاسلام للذهبي (۲/ ۳۵۰).

رکابه ره که ی بکوژی وه ک جیگری سولتان برکیاروق^۱. هه ره ها شمس الدوله جکر میش
 فه رمانپوایی جزیره ی ئین عومەر ئەم ناکۆکیه ی قۆسته وه بۆ ده ست وه ردا ته ناو مملانی
 ناو خۆیه کان ئەوه بوو به ره و نصبین به ری که وتو ده ستی به سه ردا گرت، موسی ش به ره و
 موسل هه لاتو پاشان له وی خۆی قایم کردو له وی جکر مش بۆ ماوه یه کی دورودریژ که مارۆی
 داو موسی ش ناچار بوو پشت ببه ستیت به سقمانی ئه رته قی له دیاریه کرداو پیشنیاری پیدانی
 قه لای کیفای بۆ کردو ده هه زار دیناری پید، له به رامبه ر یارمه تی دانیدا، سه قمانیش ئەم
 پیشنیاره ی قبول کردو یارمه تی سه ربازی پیشکەش کرد، جکر مشیش ناچار بوو که گه مارۆی
 سه ر موسل هه لگرت، کاتی موسا ده رچوو بۆ پیشوازیکردن له سه قمان، هه ندی
 له خزمه تکاره کانی له ریگادا کوشتیان و سوپاکه شی په رته وازه بوو، سه قمانیش به په له
 گه رایه وه بۆ قه لای کیفاء ده ستی گرت به سه ریدا له هه مان کاتدا جکر مش به ره و موسل
 پیشپه وی کردو چوو ناویه وه خه لکه که شی به خۆشحالییه وه به خیریان هیئا^۲. جکر مش بوو
 به فه رمانپوای میرنشینی موسل له سالی ۴۹۵ک- ۵۰۰ک / ۱۱۰۱- ۱۱۰۶ز داو بووه هاوپه یمانی
 سه قمانی کوپی ئه رته قی ئه میری ئه رته قه کان له دیاریه کردا، مه به ست له م په یمانیه ش پی
 به ره نگاریبونه وه ی پیشپه وی خاچه رسته کان بوو له رۆژه لاته وه به ئاراسته ی ناوچه گه ری
 جه زیره، ئەوه بوو ئەو سه رکه وتنه خیرایانه ی که خاچه رسته کان به ده ستیان هیئاو ئاره زووی
 ده ست گرتیان به سه ر هه راراندا ده گه یه نیت نێوان چوار ریپیانیک به ره و عیراق و جه زیره و
 شام، به سه وود وه رگرتن له ناکۆکی نێوان ئه میره موسلمانانه کان، سه رباری ئەوه ی که
 له ده ستگرتن به سه ر هه راراندا وه رده گیریت له بچرانی په یوه ندی له نێوان موسلمانان له ولاتی
 فارس و عیراق و جه زیره و شام و به خشیینی هه لیکی تر به خاچه رسته کان بۆ هیرش کردنه
 سه ر موسل و هیورکردنه وه ی ره هاو ده ستگرتن به سه ر هه ریمی جه زیره دا، ئەم هه موو
 هۆکاره کاریگه ری ته واویان هه بوو بۆ وه لانانی ناکۆکیه کان له نێوان جکر مش و سقمانداو
 کارکردن پیکه وه بۆ وه ستانی پیشپه وی خاچه رسته کان^۳.

ا- جه نگی به لیخ و سه رکه وتنی موسلمانانه کان به سه ر خاچه رسته کانددا "که به جه نگی
 هه رارانیشت ناوژه ده کریتا": هه ریه که له جکر مش و سقمان بانگه یشتی یه کتریان کرد بۆ
 کۆبوونه وه بۆ خۆلادان له مه سه له ی هه پاران و هه تاوه کو به یه کتری رابگه یه نن که برپاریان داوه

^۱ تاریخ الذنکسن فی الموصل وبلاد الشام ل ۶۲.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۶۲

^۳ المقاومة الاسلامية الغزو الصليبي ل ۹۵ عما الدين خليل.

خۆیان بیه خشن به خوا، ئه وه بوو به ده م یه که وه هاتن و له خاپووردا لای راس العین کۆبوونه وه و هاو په یمانیته که یان توند وتۆل کرد به ده هزار سواری تورک و کورد و عه ره به وه که وتنه رێ بۆ روبه روبوونه وه ی زه ها پێش ئه وه ی هێرشیان بکریته سه ر، کاتی بلدوینی دوه میس ئه میری ره ها هه والی کۆبوونه وه یانی بیست هانای برد بۆ جوسلین بۆ هیمۆند و داوای کۆمه کی لێ کرد و پێشنیاری کرد که ئاراسته ی هێرشه که بگۆرن به وه ی که هه ستن به هه ولێک بۆ روبه روبوونه وه ی هه راران، دوا ی ئه وه ش که بلدوین پاسگایه کی بجوکی هێشته وه له ره هادا به ره و هه راران که وتنه رێ به سه رۆکایه تی کۆمه لێکی که م سواره و ئه رمه نه کان، له نزیک هه رارانیشدا هه ریه ک له جوسلینی ئه میری ته ل باشرو بۆ هیمۆندی ئه میری ئه نتاکییه و تانکردی خوشکه زای و به تریارکی ئه نتاکییه و سوپایه ک که سواره و فه رمانده کانی خاچه رسته و ژماره یه کی زۆر له ئه رمه ن و پیاوانی ئاینی هاتنه پالی، که ژماره یه ده گه یشته سێ هه زار سوارو سێ هینده ی ئه م ژناره یه پیاده له واقعیشدا ئه م سوپایه ئه و هیزه لیده رو ئاماده و ته واهو بوو که خاچه رسته کان له باکوپی شامدا هه یانبوو، جگه له پاسگای شوراکان، کاتی ئه م سوپایه ش کۆبوویه وه له به رده م هه راراندا جکرمشو هاو په یمانه که ی هیشتا به ره و ره ها ده هاتن^۱.

ئه وه بوو زۆری نه مابوو خاچه رسته کان ده ست بگرن به سه ر هه راندا، دوا ی ماوه یه کی که م له ئابلقه دانی، به لām ئه و ناکوکییه ی که له نیوان بلدوین بی بوو بو هیمۆنددا روی داو سوربوونی هه ریه کێکیان له سه ر هه لکرته ی ئالا که ی له سه ر ئه و شاره دوا ی ده ست به سه راگرته ی، یارمه تیده ربوو بۆ خۆراگرته ی هه ران و هه لی ره خساند بۆ موسلمانان هه تا وه کو بکه ونه جموجۆل بۆ جه نگ کردن دژی خاچه رسته کان پێش له ده سته دانی ئه و شوێنه ی که به ده سته یانه وه بوو، روبو روبوونه وه ش له نیوان هه ردوولادا له سه ر رویاری به لیخ روویدا له نوێ شه عباندا، موسلمانان خۆیان وه ک شکسته خوارد و پیشاندا، خاچه رسته کانیش نزیکه ی دوو فه رسه خ شوینیان که وتن، پاشان هێرشیان بۆ هینانه وه و زۆری نه ی سوپا که یان له ناو بردن^۲ و ریزه یه کی زۆر موک و سامانیان ده سه که وت^۳، هه ره ها بو هیمۆندی ئه میری ئه نتاکییه و تانکردی خوشکه زای بۆ سه یان دانا بوو هه تا وه کو له پشته وه بده ن به سه ر موسلمانانه کاندا له کاتی گه رم بوونی جه نگدا، کاتی هاتنه

^۱ الحروب الصليبية وسمات (۷۲/۷۱/۳) المقاومة الاسلامية للغزو الصليبي ل ۹۶.

^۲ المقاومة الاسلامية للغزو الصليبي ل ۹۶.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

دەر وه و بینیان هاوریکانیان شکستیان هیناوه و سه ربا زگه که یان تالان کراوه، له شوینه کانی خۆیاندایه و مانه وه و پاشان دزه یان کردو هه لاتن، موسلمانان کانی شوینیان که و تن و ژماره یه کی زۆریان له هاوریکانیان کوش، به لام ئه م دوو که سه توانیان دهر با زبین و بگه رینه وه بۆ ره ها، به لام بلدوین و جوسلین به دیل گیران پیشتریش بلدوین له گه ل کۆمه لێک له فه رمانه دکانیدا هه لاتبوون له کاتیکدا که ویستیان له ده ریای به لیخ به پنه وه، به لام قو بو لیته بووه ریکریان و دهره نجام سه رکرده یه کی تورکمانی له هاوریکانی سقمان پیا یاندا گه شته وه و توانی به دیلیان بگریته و به لدوینی برد بۆ سه قمانی سه رکرده ی^۱.

ب- **ناکوکی نیوان جکر مش و سقمان**: کاتێ هاوه لانی جکر مش بینیان هیزه کانی سه قمان ده ستیان گرتووه به سه ر به شی زۆری ده سه کو تی خاچه رسته کاندا وتیان به سه رکرده که یان: نه گه ره و هه موو ده سه کو ته وه پرۆنه وه ئیعه لای خه لک چی بلێین و چیمان پی ده لێن؟! بۆیه پیشنیاری فراندنی بلدوینیان لاخۆشه ویست کرد، جکر میشیش هه ندیک له هاوریکانی ناردو توانیان نه میره خاچه رسته که له سه ربا زگه ی سه قماندا بفرێتن، کاتێ سه قمان به مه ی زانی، له و کاته دا له وێ نه بوو زۆر به لایه وه قورسبوو، بۆیه هاوریکانی خۆیان ئاماده کرد بۆ جهنگ، به لام ئه و پاش که مێک گێرانه وه ووتی: نامه وێ بۆ دامرکانده وه ی توره ییم دوژمنانی موسلمانان دلخۆش بکه م^۲، پاشان به سه رکردایه تی هیزه کانی که وته رێ و چه کو ئالای خاچه رسته کانی بردو جل و به رگه کانی کرده به ر سه ربا زه کانی و سواری ئه سپه کانیانی کردن و هات بۆ هه ریمی شهبختان له دیار به کردا ئه وه بوو خاچه رسته کان به جێیان هیشت، چونکه وایان ده زانی له خۆبیانن و سه رکه وتوون سقمانیش رویه رویان بوویه وه له ناوی بردن و هه لێ کوتایه سه ر قه لاکانیان، به م شیوه یه توانی ده ست بگریته به سه ر ژماره یه ک له قه لاکانی ناوچه که دا پاشان گه رایه وه بۆ باره گای میرنشینه که ی له دیار به کردا^۳.

ج- **شکستخواردنی جکر مش**: جکر مش برپاری به رده وام بوونی له سه ر جهنگ کردندا دوا ی گه رانه وه ی هاوپه یمانه که ی هه روه که هه ستا به په لاماردانی قه لاکانی خاچه رستان له هه ریمی شهبختان دا که تا کو رۆژه لاتێ ره ها درێژ ده بیته وه، پاشان به رده وام بوو له پیشه ویکردن به ره و ره ها، ئه وه بوو په له نه کردنی خاچه رسته کان بووه هۆی هیشته وه ی چه ران به ده ستی موسلمانان کانه وه، ره هاش به هۆی هیواش جولانه وه ی موسلمانان کانه وه به ده ست گا وره کانه وه

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۷.

^۲ الکامل فی التاریخ (۶۶۶/۸).

^۳ هه مان سه رچاوه (۶۶۶/۸) المقاومه الاسلامیه الغزو الصلیبی ل ۹۷.

مایه وه، چونکه بواری دا به تانکرد هه تاوه کو ئامێره کانی به رگری چاک بکاته وه و به م شیوهش توانی به که م هتیرش به پر به رچ بداته وه که جگرمش پێی ههستا، نه مهش به زۆری نه گه رێته وه بۆ نه و ئازایه تی و نه مه کداریه ی که نه رمه ن و خه لکی ناوچه که نواندیان، به لام نه و فشاره زۆره ی که تانکرد ههستی پێ کرد، ناچاری کرد که په ناب ریت بۆ بۆهیمۆند له گه ل نه وه شدا که بۆهیمۆند رویه روی کێشه ی زۆر بووبویه وه، به لام پێی باش بوو مه سه له ی به رگری کردن له ره ها پێش بخات بۆیه ههستا به یارمه تی دانی خوشکه زا که ی، به لام خراپی رینگاویان بووه رێگر له به رده میداو تانکردیش زۆر نا ئومێد بوو فه رمانی دا به پیاوانی پاسگا که که بچه شوینه کانیان بۆ هتیرش کردن له به رامبه ریاندا نه وه بووله تاریکی شه ودا هه لیان کوتایه سه ر تور که کان له کاتی که که له خه وێکی قولدا بوون، به گه یشتنی بۆهیمۆندیش سه ر که وتنی خاچه رسته کان به دی هات و جگرمشیش به تر سه وه هه ل هات و له پاش خۆی سه ربازگه که ی به جێ هیشت که پر بوو له سه روه ت و سامان به م شیوه یه ش فه ره نجه کانی ش تۆله ی شکستی هه رانیان کرده وه و توانیان پارێزگاری له ره ها بکه ن له و دیلانه ش که که وتبوونه ده ست تانکرد که چه شارزاده یه کی سه له جووقی بوو له خانه واده ی جگرمش، جگرمشیش هینده ریزی له و خاتوونه گرت، که برێکی زۆر پاره ی دا بۆ ئازاد کردنی که ده گه شته نزیکه ی ۱۵ هه زار بیزنت، یان گۆرینه وه ی به خودی کۆنت بلدوین، نه وه بوو هه والی نه م پێشنیاره گه یشت به ی تومه قدیس و به لده وینی پاشاش خیرا نامه یه کی نوسی بۆ بۆهیمۆند که نه م هه له ده ست نه دات هه تاوه کو به لدوین رزگاری ببیت، به لام بۆهیمۆند و تانکرد پێویستیان به پاره بوو، هه روه ها گه رانه وه ی به لدوینیش تانکردی له کاره که ی دورخسته وه، چونکه وه ک ده سه لاتداری ره ها - ده بویه بگه ریته وه بۆ نه نتاکییه، بۆیه وه لامیان بۆ نامه که ی پاشا بلدوین به م شیوه یه بوو: هه یج دبلۆماسیه تیکی تێدانییه که په له بکه ن له په سه ند کردنی پێشنیاره که دا، چونکه نه گه ر دوو دلی بنویچن ره نگه جگرمش ناچار بیت فیده که زیاتریکات، له و کاته شدا له گه ل جگرمیشدا رێک که وتبوون له سه ر رازی بوون به و پر ه پاره یه و هه ر بۆیه بلدوین له زینداندا مایه وه^۱.

د- نه نجامه کانی جهنگی بلیخ یان هه ران: جهنگی بلیخ ده ره نجامی گرنگی هه بوو له سه ر ئاستی ئیسلامی و خاچه رستیدا که گرنگترینیان:

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۹۹.

● پێشپه‌وی خاچه‌رسته‌کانی وه‌ستاند به‌ئاراسته‌ی پۆژه‌لآت له‌سه‌ر حسابی موس‌لمانه‌کان و بێ ئومیدی کردن له‌پێشپه‌وی کردن به‌ره‌و عێراق و ده‌ستگرتنیان به‌سه‌ر هه‌ریمی جه‌زیره‌دا. خه‌ونه‌کانی بوهمیۆندی له‌ناو برد بۆ ده‌ست گرتن به‌سه‌ر جه‌له‌بداو کردنی نه‌تاکیه به‌ده‌وله‌تیکێ گه‌وره‌و خاچه‌رسته‌کانی بێ ئومیدکرد به‌رامبه‌ر به‌ بچرانی په‌یوه‌ندی نێوان موس‌لمانه‌کان له‌شام و جه‌زیره‌و ئاسیای بچووکدا له‌ریگه‌ی ده‌ستگرتن به‌سه‌ر جه‌له‌بدا.

● چاره‌نوسی شاره‌ی ره‌های دیاریکرد، چونکه ئه‌م ئیماره‌ته‌ روبه‌روی چه‌ندین ناکۆکی و کێشه‌ی ناوخۆیی بویه‌وه که‌بووه‌ هۆی لاوازکردنی به‌تایبه‌ت له‌لایه‌ن ئه‌رمه‌کانه‌وه، که‌هه‌رزوو بێزاریان ده‌ریپی له‌ده‌سه‌لاتی لاتینی له‌به‌ر توندی ئه‌وان به‌رامبه‌ر به‌کلێسای ئه‌رمه‌نی و ده‌ربه‌ده‌رکردنی پیاوانی ئه‌مه‌ش وایکرد له‌ئه‌رمه‌نه‌کان که‌په‌یوه‌ندی بکه‌ن به‌تورکه‌کانه‌وه ئه‌گه‌ری روخانی ره‌ها له‌سه‌رده‌ستی موس‌لمانه‌کان نزیک بوویه‌وه^١.

● هه‌لی گێڕانه‌وه‌ی ئه‌و مولکانه‌ی بۆ موس‌لمانان ره‌خساند که‌پێشتر له‌ده‌ستیایان دابووو خرابوویه‌ سه‌ر میرنشینی ئه‌تاککییه.

● تانکرد دوا‌ی به‌دیگرتنی بلس‌دوین بو به‌فه‌رمانه‌وه‌ی ره‌ها، بۆهمیۆندیش بوو به‌به‌هێزترین ئه‌میری خاچه‌رست له‌باکویدا.

● ئه‌م سه‌رکه‌وته‌ بووه‌ هۆی نزیک بوونه‌وه‌ی زیاتری هێزه ئیسلامی و بیزه‌نتیه‌کان دژ به‌دوژمنی هاویه‌شیان ئیبن القلانسی ش مه‌ترسی ده‌ره‌نجامه‌کانی روون ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لێت: ئه‌مه‌ سه‌رکه‌وتنیکێ باش بوو بۆ موس‌لمانان، که‌ هاوشیۆه‌ی نه‌بوو فه‌ره‌نجه‌کانی لاوازکردو ژماره‌یان که‌م بوویه‌وه، مه‌ترسیان نه‌ماو ده‌رونی موس‌لمانه‌کانی به‌هێزکردو هیمه‌تی جو‌لاندن بۆ سه‌رخستنی ئاین و جیه‌ادکردن دژ به‌بێ باوه‌ران و خه‌لکی مژده‌ی شکسته‌هێنانیان ده‌دا به‌یه‌کترو دنیابوون له‌لێدان و هه‌ره‌سه‌هێنانیان.

● ئه‌و ئه‌فسانه‌یه‌ی به‌درو‌خسته‌وه‌ که‌ده‌لێ خاچه‌رسته‌کان ناشکێن^٢.

● ئیمپراتۆری بیزه‌نتی ئه‌لکسیوس هه‌لی لاوازیوونی ده‌سه‌لاتی بۆ هیمیۆندی قۆسته‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ی که‌پوبه‌پوی په‌خنه‌ بوویه‌وه به‌هۆی رزگار نه‌کردنی بلس‌دوینی هاورییه‌وه، وێرای پابه‌ندبوونی به‌و ریکه‌وتنه‌نامه‌ی که‌له‌گه‌ل ئیمپراتۆردا مۆری کردبوو که‌ده‌ستی دایه‌ هاندانی ئه‌و پابه‌رینه‌ی که‌دانیش‌توانی قلیقیه‌ پیتی هه‌ستان دژ به‌فه‌رمانه‌وه‌ و نورمانه‌کانیان، هه‌روه‌ها

^١ تأریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام ل ٦٥.

^٢ همان سه‌رچاوه ل ٦٥.

فرمانی دا به هیزه کانی که ده سترگن به سهر چهند شارو پیگه یه که پیشتر تانکرد دهستی به سهر دا گرتبوو، گه شتیگه لی بیزه ننتیش به شداربوو له ده سترگتن به سهر هندی شاری که نار ده ریادا وه که لادقیه و طرطوس، سهرباری ئه مهش بیزه ننتیه کان توانیان سود له بنکه ده ریاییه کانیان له قبرسدا وهرگرن بۆ پیشکش کردنی یارمهتی بهریمۆندی ضجیلی - دۆزمنی سه سه ختی بۆهیمۆند - که ههولێ ده دا بۆ دامه زانندی میرنشینی که به دهووری ته رایلو سدا له ته نیشته ئه نناکییه وه له باشوره وه له کاتی که ده که سه له قودسه وه نه رویشت بۆ یارمهتی دانی بۆهیمۆند بۆ تپه راندنی ئه و کیشه یه^۱.

به م شیوه یه دنا ربوو بۆ جگرمش که به هوی هاوپه یمانیتی له گه ل سقامندا، رۆلکی ترسناک بگێرێ له میژووی جهنگه کانی خاچه رستیدا و خۆی هاوپه یمانه که یه که مین سه رکه وتنی یه کلاکه ره وه پیشکش جیهانی ئیسلامی بکه ن، به مهش ده روزه ی والا کرد بۆ ده رکه وتنی چه ندین فه رمانده و هاوپه یمانیتی ئیسلامی که گورزی یه که له دوا یه کیان ئاراسته ی خاچه رسته کان کرد، ئه و سه رکرده شه به مه دودی فه رمانه وه ی سه لجوقی له موسل دهستی پیکردو به صلاح الدین کۆتایی پێ هات و ئیلفازی و بک له رته قی و ئاق سنقری به رسقی و پاشان عما الدین نوره دین ی زه نگیشی له و نپوه نه ده دا له خۆ ده گرت^۲.

د- درێژه دانی جگرمش به جیهاده: وێرای هندی ده ستپیشخه ری نیگه تیف که له دوا ی سه رکه وتنی موسلمانه کانه وه له به لیخدا روویدا، جگرمش هیشتا ئومیدی هه بوو سه رکه وتنی تر له م گۆره پانه دا تو مار بکات، ئه مه شی دوا ی که متر له دوو سال بۆ په خسا کاتی له کۆتایی سالی ۱۱۰۶-۱۱۰۷ ز فه رمانی که له سولتان محمده وه پیگه شته بۆ ئه نه جامدانی به هه لمه تیکی نوێ بۆ سه ر خاچه رسته کان، ئه ویش په یوه ندی کرد به ئه میری ناوچه کانه وه توانی هاوپه یمانیتییه که پێک به ئینیت که رضوانی ئه میری حه له بو ئیلفازی ئه رته قی و ئه میری ماردین و ئه لب ته مر تاشی فه مانه وه ی شنکارو اصبه ذساوا که یه کێک بوو له گه ره ئه میره کانی ولاتی فارسی له خۆ گرتبوو، به لام ئه وه ی که ئیلفازی خسته به رده م ئه میره کانی تر، جێبه جێکردنی ئه و پلانه ی یه که خست، ئه وه بوو داوا ی لی کردن که هه لمه ته که یان دژ به جگرمش ده ست پێ بکه ن به مه به ستی ده سترگتن به سه ر موسل دا بۆ ده ستخستنی په زامه ندی سولتان محمده د که هندی هه لسوکه وتی فه رمانه وه ی موسلی به دل نه بوو وێرای

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۰۰.

^۲ المقاومة الإسلامية للغزو ل بصلبي ل ۱۰۲.

ئەگەر سود وەرگرتن لەبودجەى دارایی و سەریازی موسڵ دژ بەخاچەرستەکان، ئەوەبوو هاورێکانى بەو رازیبوون و پێکەووە کەوتنە پێ بۆ ھێرشکردنە سەر نصیبین کە یەر بەفەرمانپەرەى موسڵ بوو، بەلام بریکارەکانى جکرمش لەو شوێنەدا سەرکەوتوو بوون لەنانەوێ دووبەرەکی لەنیوان رضوان و ئیلغازیدا بەپلانى گەرەکان بەلام موسڵ، رضوانیش ھەلى سازدانى خوانیکى شایى قۆستەووە کە لەبەردەم شوراکانى نسیبیدا سازدراو ھەستا بەفەپاندنى ئیلغازى و کۆتکردن و گرتنى، بەلام شوێنکەوتوو تورکمانەکانى توانیان رزگارى بکەن و ھێرشیکى کتوپر بکەن سەر سەریازگەى رضوان ئەمەش رضوانى ناچارکرد بە پاشەکشەکردن و گەپانەووە بۆ حەلب، لێرەشەووە ھەلۆشەووە ئەم ھاوپەیمانییە دەرکەوت پیش ئەوێ تاقە ھەنگاوێک بنیّت بەرەو ئامانجى سەرەکی کە کۆشتارى خاچەرستەکان بوو، بەلام ھەموو ئەمانە جکرمشى ساردنەکردەووە لەھێرشکردنە سەر دوژمنە راستەقینەکانى، ئەوەبوو کە لەشکست ھێنان بەھەلەکانى ھاوپەیمانیى ئەمیرەکان لەدژى بویەو، راستەوخۆ ھێرشى کردە سەر رەھا، بەلام زۆرى نەخایەند گەرایەووە بۆ موسڵ و لەوێش روبەرەووى کیشەى نوێ بوویەو لەگەڵ سلجوقیەکاندا، دواى ئەوێ کە سەرکەوت بەسەر ئەو ھێرشەى کە سەربازەکانى ریشارد (سالرنو) پێى ھەستان کە لەجیاتى بلدینى دیلکراو فەرمانپەرەى رەھاى دەکرد، بەلام زۆرى نەخایەند سولتان قەلج ئەرسەلانى کوپى سولەیمان سولتانى رۆمە سەلجوقیەکان، ھەستا بەھێرشکردن بۆ سەر رەھا، جێگرەکانى جکرمیش لەحەپان ھەلەکان قۆستەووە نوێنەریان ناردە لای بانگھێشتیان کرد بۆ ئەوێ ئەو شارەى رادەست بکەن، قەلج ئەرسەلانى بەرەو ئەوێ بەرێى کەوت و چووە ناو حەپان و خەلکیش دڵخۆشبوون بەجیھاد کردن لەدژى فەرەنج،^۱ لەوێش چەند رۆژێک مایەو پاشان ناچاربوو بگەرێتەووە بۆلاتەکەى بەھۆى نەخۆشییەکەى توندەووە کەتوشیبوو، بەلام کۆمەلێک لەھاوہلانی لەحەپاندا بەجیھەشت بۆ پاراستنى^۲، وادیارە کە سایەتى قەلج ئەرسەلان وردەوردە ھەژموونى پەیداکرد بەھۆى ئەو ھیزو دەسەلات و سەربەخۆییەى کە ھەیبوو زیاتر لەئەمیرە موسلمانەکانى تر لەناوچەکەدا بەھۆى ناکۆکى بەردەوام و شەرو پێکدادانیان لەپێناو بەدەسھێنانى دەسکەوتى ئیقلىمى سنوردارو ئەمە جگە لەوێ کە ئەو گرفتەنەى روبەرەووى جکرمش بوویەو لەموسڵ داو تێکچوونى

^۱ ھەمان سەرچاوە.

^۲ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۰۳.

^۳ الكامل في التاريخ له المقاومة الإسلامية ل ۱۰۴.

په یوه نډیه کانیښی له گه‌ل سه‌لجو قیو کاندای ته‌واوی گرنگی دانی به‌گوره پانی جیهاد دژ به‌خاچه‌رسته‌کان له‌بیر برده‌وه، نه‌م کاره‌ش بووه هوی نه‌وهی قطب نه‌رسه‌لان جیگره‌کانی بریکاره‌کانی جکرشم راکښتیت له‌خه‌راندای بویه بانگه‌ښتیاں کردو خه‌رارانیان دابه‌ده‌سته‌وه، نه‌مه‌ش هه‌مان هوکاري بانگه‌ښتکردنی قه‌لج نه‌رسه‌لان بوو له‌لایه‌ن خه‌لکی موسله‌وه هه‌تاوه‌کو حوکمرانیان بکات، پاش کوژرانی حکرمشی حوکمرانی پیشوویان^۱.

۳- جیهادی جکرشمی فه‌رمانروای موسلو سه‌قمانی کوری نه‌رته‌ق فه‌رمانروای

ماردین و دیاربه‌کر: هه‌ر که نه‌وروپای رۆژئاوایی هه‌والی نه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی بیست که‌هیزه‌ خاچه‌رسته‌کان له‌ولاتی شام و فه‌له‌ستیندا به‌ده‌ستیاں هیتا، زۆرێک له‌نه‌میره‌کانیاں که‌پیشتر به‌شداریاں نه‌کردبوو له‌هاتن بۆ رۆژه‌لات ښاره‌زووی به‌شداري کردنیاں نواند به‌پالنه‌ری ته‌ماعی که‌سی دونیایی و ده‌سکه‌وتنی مولک و سامان و پیرای پالنه‌ری ئایینی که‌خوی له‌ده‌سکه‌وتنی پاداشت و لیخۆش‌بوون داده‌بینییه‌وه، شایانی باسه‌ خاچه‌رسته‌کان له‌رۆژه‌لاتدا پیویستی زۆریان به‌جه‌نگاوه‌رو داگیرکاري زۆر هه‌بوو به‌مه‌به‌ستی:

● دريژه‌دان به‌جه‌نگ دژي موسلمانان.

● ده‌سپیکردنه‌وه‌ی فراوانخوای.

● پاراستنی نه‌و ده‌سکه‌وتانه‌ی که‌به‌ده‌ستیاں هیتاوه.

● پاراستنی نه‌و مافانه‌ دژ به‌هه‌ر هه‌ولێکی موسلمانان بۆ گیرانه‌وه‌ی.

کۆمه‌لگه‌ی رۆژئاوا وه‌لامی نه‌م دیارده‌یه‌ی دابه‌وو پابونیکي خاچه‌رستی لیکه‌وته‌وه‌و بووه‌ هوی هاتنی کۆمه‌لانیکی خاچه‌رستی تر بۆ رۆژه‌لات و له‌مبارديه‌کانیش یه‌که‌می نه‌و کۆمه‌لانه‌بوون، نه‌وه‌بوو له‌سالێ ٤٩٤ه‌/ ١١٠١ز ئیتالیایان به‌جێ هڤشت به‌سه‌رکردایه‌تی نه‌نسلم بووی سه‌رۆکی ئوسقونه‌کانی میلان و کۆمه‌لێک له‌شازاده‌کانیش هاورییه‌تیان کرد که‌ له‌نیوانیاندا نه‌لبه‌رت کونت بیاندرا و جیوبرت کونت بارما و هیو کونت مونتییلو هه‌بوو^۲. وادیاره‌ نه‌م کۆمه‌له‌ لامباردیانه‌ و پیرای زۆری به‌شداربووان تیایدا له‌پووی جۆرو چۆنیتیه‌وه‌ زۆر له‌کۆمه‌له‌کانی پێش‌خوی جیاوازنه‌بوون، به‌به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی که‌ته‌نها ژماره‌یه‌کی که‌م جه‌نگاوه‌ری له‌خۆ ده‌گرت و زۆرینه‌ی به‌شداربووانی له‌خه‌لکانی ئاسایی‌بوون که‌شاره‌زاییه‌کی نه‌وتویان ده‌رباره‌ی جه‌نگ نه‌بوو هه‌چ ریک‌خستنیکیان پێوه‌ دیارنه‌بوو، کاتی گه‌یشتنه‌ ده‌ورو به‌ری قوسته‌نتینه‌ دزی و تالانی زۆریان کرد نه‌مه‌ش وای کرد

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل١٠٤.

^۲ تاريخ سلاجقة الروم فب اسيا ل٩٦.

له ئیمپراتۆری بیزهنتی که په له بکات له گواستنه وه یاندا بۆ ئاسیای بچوک نه مهش له مانگی جمادی یه کهم/ ئازاردا، نه وه بوو له نیو قومیدیه دا نیشته جی بوون له چاوه پوانی گیشتنی کۆمه له کانی تردا،^۱ زۆریشی نه خایه ند کۆمه لێکی تر له فره نسییه کان گیشتن به سه رکردایه تی ستیفن بلوا، کۆمه لێ شازادهش په یوه ندیان پتوه کرد وه ک ستیفن کونت برجدیاو هیو کونت بردی و بلدوین کونت جراندر به و هیو بیرون ئوسقوفی سواسون له گه ل سیره یه کی نه لمانی به سه رکردایه تی کونراد نه م کۆمه لانهش پتکه وه له بسفۆر په پینه وه و له نیقیه دا له نزیک سه ربازگه ی له مباردی جیگیر بوون، ژماره ی هه ردوو کۆمه له کاش له نیوان دوو سه د بۆ سێ سه د هه زار جه نگاوه ر ده بوو، ئیمپراتۆری بیزهنتیش نه لکیس کومنین ریموند کونت تولوزی هاوپی وه ک فره مانده ی گشتی ده ستیشان کرد و کۆمه لێک سه ربازی بیزهنتی به سه رکردایه تی تسیتاس بۆ نارد.^۲

ا- **جهنگی مرسیفان:** سوپای خاچه رست له نیقومیديه وه به ره و دوریلیۆم به ریکه وت به مه به ستی گیشتن به زهویه پیروژه کان، به و مه رجه ی له کاتی رۆشتنیدا نه و ریگه یه بکاته وه که به ئاسیای بچوکدا تپه رده بیته، بۆیه ئیمپراتۆر ستیفن بلوا وه سیه تی کرد که سوپا نه و ریگه یه بگریته به ر که کۆمه له خاچه رسته کان پیشتر گرتویانه ته به ر که به دوریلیۆم و قونیه دا تپه رده بیته، به لام له مبادیه کان رازی نه بوون به ره و زهویه پیروژه کان به ری: هوت هه تاوه کو بۆهیمۆند شازاد نه کن که به نمونه و پاله وان و تاکه سه رکرده ی باوه رپیکراویان ده زانی که بتوانی به ره و سه رکه وتن بیانبات، بۆیه سوربوون له سه ر نه وه ی که هه لمه ته که به ره و کمبادو کییه بروت، ئیبن الاثیریش باسی نه وه ده کات که ئامانجی نه و کۆمه له خاچه رستانه بریتی بوو له رزگارکردنی بۆهیمۆند له دیلی^۲، وێپای ناره زابوونی هه ندێ له سه رکرده و شازاده کان، به لام نه ندامانی هه لمه ته که روویان کرده زهوی داشمه ندیه کان له ری نه نقه ره وه که نه وکات له ژێر ده سه لاتی قلج نه رسه لاندابوو، نه وه بوو ریگه یان دۆزییه وه و درێژه یان به گه شته که یاندا به ره و کنگری که نه که ویته خواوی بافلاجونیا بۆ نه وه ی نه و ریگه سه ره کییه بگرنه به ر که به ره و نه ماسیه و نیکسار ده روات و هه تاوه کو پیشه رپه وی خاچه رسته کان یه ک بخه ن، قلج نه رسه لانیش به نه نقه ست پاشه کشه ی کرد له به رده م هیزه خاچه رسته کاندا به شیوه یه کی پله به ندی و شیوازی بیابان نشینه کانی گرت به ر به روخاندنی نه و شویتانه ی که پاشه کشه ی لێ ده کات و سوتاندنی هه ر شتی که له وانه یه خاچه رسته کان

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

^۲ الکامل فی التاریخ له تاریخ سلاجقه الروم ل ۹۷.

^۳ تاریخ سلاجقه الروم فی آسیا ل ۹۷.

سودی لی وه رگرن به تایبته نازوقه و جبه خانه کانیان، له هه مان کاتیشدا هیژه تورکمانه کان کۆبوونه وه له هاوپه یمانیتهیه کی نوئیدا بۆ روبه روبوونه وهی هه ره شهی خاچه رسته کان نه وه بوو کمشتکین نه حمه د نه لدانשמند هه ستا به نوێکردنه وهی هاوپه یمانیتهیه که ی له گه ل فلج نه رسه لاند، هه روه ها رضوانی فه رمانپوای حه له بی هاندا بۆ ناردنی چه ند جه نگاوه رێک^۱. خاچه رسته کان گه شته کنغری و تورکمانه کانیان به نه وپه ری هێزانه وه تیا دا بینى به لام به هۆی تۆکمه ییه وه نه و شاره یان بۆ نه گه را ناچار بوون د رێژه به گه شته که یان بده ن دواى نه وه ی گونده کانی ده ور به ریان تالان کرد، به لام ورده ورده به هۆی که می نازوقه و گه رمی که ش وه هاو رێگری تورکه کانه وه ماندوبوون و ریمۆندیش بۆ نه وه ی سوپاکه له تیاچوونێکی مسۆگه ر رزگار بکات، پێشنیاری کرد که به ره و باکوپی رۆژه لات و قستمونی به رێ که ون، له وێشه وه به ره و له شاره کانی بیزه نته ی له سه ر ده ریای ره ش، هه رچه نه د رویشتن به ره و قستمونی هیواش و زه جمه ت بوو له به ر ته واو بوونی نازوقه و له ناو بردنی به رو بوومی کشتوکالییه کان و پرکردنه وه ی بیره کان له لایه م تورکه کانه وه، نه وه بوو خاچه رسته کان رووبه پووی هه برشیکی کتوپرپوون له لایه ن تورکه کانه وه که شپه رزه و په رته وازه ی کردن و هه یجیان پێ نه کرا هه تا وه کو ریموند توانی کۆییان بکاته وه کاتێ گه یشته ده ور به ری قستمونی، له م کاته شدا پتویشته بوو له سه ر ریمۆند رێه وێک بۆ خۆی بکاته وه له نیوان نه و کۆمه له تورکیانه دا به ئاراسته ی که نار ده ریا، به لام دیسانه وه له مباردیه کان سو ربوون له سه ر رویشتن به ره و رۆژه لات، نه ویش له و ده ور به ره دا لایدا به ناچار ی و له سه ر رای نه وان^۲، پاشان سوپای خاچه رسته ی رویاری هالیسی بری و به ئاراسته ی دانشمندیه کان و تاکه کانی گه شته شاری مرسیفان که ده که وێته رێگه ی نیوان رویاره که و نه ماسیه^۳ کاتێ تورکه کانیش زانیان که هیژه خاچه رسته که ماندوبووه پێشروییان بۆ کرد و پویه رووی بوونه وه، زۆری نه خایه ند خاچه رسته کان توشی شکست بوون و گۆره پانی جه نگییان به جێ هیشت له ژیر فشاری جه نکه که داو ژن و قه شه کانیان به جێ هیشت و ریمۆندیش په نای برد بۆ ته پۆلکه یه کی بچووک و خۆی تیا دا قایم کرد هه تا وه کو فه ره نسی و نه لمانیه کان فریای که وتن، پاشان به شه ودا هه لات دواى نه وه ی بێ ئومێد بوو له سه رکه وتنو، له پاش خۆشی سه ریازگه ی خاچه رسته کان و نه و خه لکه ی تر که له گه لیا ندابوون وه ک ده سه که وت که وته ده ست

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیه (۴۳/۳) ر نسیمان.

^۲ تاریخ سلاجقه الروم فی آسیا الصغرای ل ۹۸.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۸.

تورکه کان^۱، دواى جهنگه که ش کردارى راوه دونان دهستی پى کرد که تهنه سواره کان لى رزگار بوون، زيانى خاچه رسته کانیش گه شته چوار له سه پىنجى سوپاکه^۲، تورکه کانیش دهستان گرت به سه ریژه یه کی زور چه که و دىلىکی زوریان ده سکه وت که دواتر وه که بنده فروشران.

زوری نه خایاند پیموند گه شته بافرا، نه وه بنده ره بیزه نتييه بچوکه ی که له سه ده ریای ره شه نزیک سینوب، له ویشه وه که شته که به ره و بیزه نته و پاشانىش به ره و قوسته نتييه ی برد^۳، هه ره ها میژوونووسى لاتینی نه لبرت ئوف نه کس ئامازه به وه ده دات که ریموند به رتیلیکی له تورکه کان وه رگرتبو وه تا وه کو سوپاکه به ره و قه ستمونی به ریت نه مه ش دووره، چونکه هه ر که سى چاودیری پیره ی هه لمه ته که و نه و رووداوانه ی که تیايدا روویاندا کردیته هه ست به وه هه مو وه وه نه کات که ریموند گرتییه به ر بى بپوا پى هیئانی له مباردییه کان هه تا وه کو پوونه که نه ولاتی دانشمه ندییه کان پاشان هه ولدانی بى ده هیئانی سوپاکه له وه ته نگزه به ی که تى که وتبون، هه لبراردنی ریگه ی قستونیش له به ر نه وه هه مو وه نه هه مه تیه بو که توشى سوپاکه ی بو، راگردنیشی له گوره پانی جهنگ ده ره نجامی دلنیا بوونی له بى سودی دریژه دان به جهنگ دواى نه وه ی له مباردییه کان هه لاتن و به چناکه مشه خوره کانیش به دواياندا هه لاتن^۴.

ب- **جهنگی هرقله ی یه که م**: نه وه کاره ساته ی که له مرسیفاندا به سه ر خاچه رسته کانداهات نه و ناوبانگه ی سپه وه که ده ره نجامی سه رکه وتنیان له دوریلیمودا دهستان که وتبو وه نه وه ش کاریگه ی زیاتر کرد نه وه بو که نه مه دوا کاره ساتیان نه بو، چونکه له هه مان کاتدا که له مباردییه کان شاری نی قومیدییه بان به جى هیشت، هیژیکى فره نسی به سه رکردایه تی ولیم کونت نیفریه به پازده هه زار سوارو پیاده وه گه شته به ره وه و لیهم سووریو له سه ر گه شته وه به له مبه ردییه کانداهه خیرایى بویه قوسته نتييه ی به ره و نی قومیدییه به جى هیشت، له ویش زانی که کومه لانی سوپای خاچه رستی به ره و نه نقه ره به رى که وتون و نه ویش رووی له م شاره ناو به ئاسانی گه شته ناوی، به لام که س نه یده زانی کومه لانی خاچه رست به ره و کوئ ریشتون، بویه به ناچارى روویکرده قونیه، کاتى گه شته قونیه گه ماروئ داو پاسگایه کی سه لجوقى تورکیش نه رکی به رگری کردنی له نه ستو گرت و سه رجه م هه وه کانی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۸.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۹۸.

^۳ تاریخ سلاجقة الروم فب أسيا الصغرى ل ۹۹.

^۴ تاریخ سلاجقة الروم فب أسيا الصغرى ل ۹۹.

ولیه می بۆ دەستگرتن بە سەر ئو شارەدا شکست پێ هێناو دەرەنجام بە ناچارى بە جێ هێشت^۱.

لە ماوەیەدا سەلجوقی و هاوپیەمانەکانیان لە ناوێردنی کۆمەڵە لەمباردیەکان بوو بونەو، قلع ئەرسلان و کەشتکین ئەحمەد دانشمەند بە هاتنی دوژمنی نوێیان زانی و هێشتا کاریگەری سەرکەوتنیان لە سەرماو بوو بەرە و باشوور رویشتن و پێش ولیم کەوتن بۆ هەرقلە، سەربازەکانی نیفەریش لە قونیه و بەرە و رۆژەلات کەوتنە پێ، کاتێ گەشتنە شوینیکی نزیک لە هەرقلە و ماندوبوون زۆری بۆ هێنا بوون، تورکەکان هێرشیان بۆ هێنان و دواى جەنگێکی کورت خایەن توشی شکست بوون و سوپای فەرەنسێش بە تەواوی لە ناوچو جگە لە ئەلکونت و شەش لە شوینکە و توانی^۲.

ج- **جەنگی هەرقلەى دووهم**: لە وکاتەدا کە هەلمەتە کەى نیفر بە ئاسیای بچووکدا دەگەڕا، دوا بەشى ئو کۆمەڵە خاچەرستانە گەشتە قوستەنتینیە، ئەم کۆمەڵانەش لە فەرەنسی و ئەلمانیه کان پێک هاتبوون بە سەرکردایەتى ولیەمى تۆیەم دۆقى ئەکویتین ولفى چوارەم دۆقى بافاریا، ژمارەى جەنگاوەرەکانیشى گەشتە شەست هەزار جەنگاوەر ئەم کۆمەڵانە دەرچوون بەرە و قوستەنینە بە ئاراستەى قونته بەرێ کەوتن و هەمان رێگە بیان گرتە بەر کە بۆهیمۆند پێشتر پایدا رویشت، تورکەکانیش هەمان شیوازییان گرتە بەر کە پێشتر پیادە بیان کردبوو، بە سوتاندنی دەغل و دان و لە ناوێردنی ئازوقە و پێکردنەوێ بێرەکان کاتێ تاکەکانى ئەم کۆمەڵە گەشتنە قونیه، بینیان شارەکە و وێران بوو، ئەو بوو پاسگا سەلجوقیه کە پاش بەرەنگاریبوونەوێ هەلمەتە کەى نیفر چۆلى کردو هەموو ئازوقەکانى ناوی لە گەڵ خۆیدا بردبوو، هەرۆک بێستان باخەکانى لە هەموو ئو شتانە خالى کردبوو کە لەوانە بوو سووێک بە خاچەرستانەکان بگەیهنێت^۳. هەرۆهە خاچەرستانەکان زۆر لە قونیه دا نەمانەو و بە جێیانی هێشت بەرە و هەرقلە و لە رێگەیکەو کە دەرێزە کەى پەنج و پێنج میل بوو، سەرئێشەى زۆرییان توش بوو و برسیتی و تینویتی زۆرى بۆ هێنان، تورکەکانیش ناو بە ناو دانە دانە یەکیان لێ دەکوشتن، کاتێ چوونە شارەکەشەو بێنییان چۆلکراو^۴ لەم کاتەشدا موسلمانەکان لە دارستانەکانى دەوروپەرى هەرقلەدا بۆ سەریان بۆ دانان و کتوپر لە کاتى ئاو خواردنەو دا دیان بە سەربێانداو شپەزەیان کردن و دوا کەسیان لە ناوێردن، جگە

^۱ تاریخ سلاجقة الروم فى أسيا الصغرى ل ۹۹.

^۲ همان سەرچاوە ل ۹۹، ۱۰۰.

^۳ تاریخ سلاجقة الروم فى أسيا الصغرى ل ۱۰۰.

^۴ تاریخ سلاجقة الروم فى أسيا الصغرى ل ۱۰۰.

له كۆمه لىكى كەم نەبىت كەتوانىيان زۆر بەزەحمەت دەريازىبن كە لە نىوانياندا وليمى تۆيەم و
ولفى چوارەم ھەبوو، كە بەرە و طرسوس و لەوێشەو بەرە و نەتاكىيە رۆشتن^۱.

د- ئە نجامى جەنگەكانى پيشووى قلىج ئەرسەلان: ھەر سى كۆمەلە كە كۆتايىيەكى ناخۆشيان
ھەبوو، ئەم ئەنجامانەش لەلایەكەو كاريگەرى ھەبوو لەسەر ريسەرەوى بزوئەو
خاچەرستى لەلایەكى تريسەو كاريگەرى لەسەر توركەكان بەگشتى و سەلجوقىيەكان
بەتاييەت ھەبوو گرنگترين ئەو دەرەنجامانەش ئەمانەن:

- تۆلەسەندەو سەلجوقىيەكان بۆ ئەوێ كە لەدوريلووم بەسەرياندا ھات، بەجۆرێك كە چيتر
لەئەنادۆل دەرەنەكرين، ھەرەك ئەم سەركەوتنانە گيانى بەرەنگاربوونەو وەرەى لايان
بەرزكردەو.

- ئەو ريگەيەى كە بەئاسايى بچووكدا تىپەردەبى بۆ ولاتى شام بەردەوام بەناارامى مايەو بۆ
سوپاي خاچەرست و بيزەنتىيەكان سەربارى سەركەوتنى يەكە مەن كۆمەلەى خاچەرست
لەبرينيدا، بۆيە كۆچكەرە خاچەرستەكان لەتىپەربوون بەم ريگا و شكانييەدا دەرسان
كەبەقوستەنتىنەدا تىپەردەبىت بۆ نيسۆس، ئەگەر لەناو كۆمەلەىكى زۆردا نەبوايەن و نەشيان
دەتوانى بىتە ئەم ناوچەيە بەريگەى دەريادا نەبىت لەگەڵ ئەو خەرجىيە زۆرەى كە تەنھا
خەلكىكى كەم دەتوانن دەبينى بكن، ئەم ريگە و شكانييەش بۆ ماوێ چەند سالىك
بەداخراوى بەرووى خاچەرستەكاندا مايەو^۲ خاچەرستەكان بيزەنتىيەكانيان بەھۆكارى ئەو
نەھامەتییانە دەزانى كە دووچارىيان بوو و بەرپرسىارىتى ئەو روداوانەيان ئەخستە ئەستۆى
ئەوانەو، قسەلۆكى ئەوێش لەناوياندا بلاويويەو كە پيمۆند رينمايىيەكانى ئيمپراتۆرى
جىيەجىكردەو كاتى سوپاكەى لەپىرەوى خۆى لاداو ھەتاو كە سەريازەكان لەو بۆسە
ئامادەكراو دا گيانىيان لەدەست بدەن، لاتىيەكان دەيانويست قوربانييەك بدۆزنەو
ھەتاو كە تاوان و ھەلەكانى خۆيانى بھەنە ئەستۆ، بۆ ئەم مەبەستەش كە وئەنە لۆمەى
بيزەنتىيەكان و بەرپرسىارىيان دەزانين لەو نەھامەتيانەى كە دووچارى بوون^۳.

- زۆرى نەبرد قلىج ئەرسەلان سەرورەى زياترى تۆمار كرد دواى ئەو سەركەوتنانە و توركەكانى
ترى ئەنادۆلىش بەشداریيان لەگەڵدا كرد، ووايلیھات ئەیتوانى دەسەلاتى خۆى بۆ ناوھەو

^۱ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۰.

^۲ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۱.

^۳ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۱.

- ئەو بانە بگىرپتەو. پاشان لەقونىيەى پايتەختيدا مايەو ە دەكەوئتە سەرئەو رىگا سەرەككەيەى كەقوستەننەى ئەبەست بەولاتى شامەو.^۱
- دانشمەندىيەكان دەستان دايە ئازاد سازىەكانيان لەدۆلى فوراتداو بەبئ كۆسپو گەشتە دەوروپەرى رەها، ەروەها مەلەطىەيان رزگارکردو فەرمانپەرەواكەيان لە ۲۲ ذى الحجة ۱۸۴۹ى ئەيلول ۱۱۰۳ز. دا دەستگىر کرد.
- كۆچکردنەوێى خاچەپرەستەكان بۆ ولاتى شام بەهۆى ناكۆكى لەنيوان سەلجوقى و دانشمەندەكان و ململانئى ەردووبنەمالەى توركى گەرە سەلجوقى و دانشمەندىيەكان لەسەر خاوەندارىتتى ملطىە و فدىەى بۆهيمۆند، بەم شىۆەيەش بەرەى توركەكان ەلۆەشايەو ەلەناوچەكەدا.^۲
- كاريگەرى كۆچى دوايى قلع ئەرسەلان: زەنكى كوپى جكرمش نامەيەكى ئاراستەى قلع ئەرسەلان كرد كەبەت بەهانايەو ەكاتىكدا گو لەملطىەدابوو، بەئىنى بەدەستەو دانى موسل و دەوروپەرەكەى پىدا سولتان قلع ئەرسەلانىش ئەم ەلەى قۆستەو بۆ فراوانخوازى لەسەر حسابى ئەمىرە بەشەرەتووەكان و خىرا چوو بەدەم زەنگىيەو، كاتى جاوليش بەهاتنى زانى لەشارەكە پاشەكشەى كرد، بەتايبەت كەجكرمش لەدىلى دا كتوپر كۆچى دواى كردو ئەشى وىست وەك ەوكارىك بۆ مساو ەمە كردن بەكارى بىنىت، لەلایەكى تریشەو باش لەوگەيشتبوو كەقلج ئەرسەلانى يەكەم ەندە بەهيزە كەناتوانى لەجەنگى دەستەو يەخەدا رووبەرەو بىتەو ەبۆيە برپارىدا كەهاوپەيمانىتتییەكى بەرەلستكار پىك بىنى دژى ەتاو ەكو پشتگىرى ەلۆيستەكەى بكات.^۳ بەلام قلع ئەرسەلانى يەكەم توانى بەخۆشحالى دانىشتوانى موسل ەو بچتە ناويەو، ئەويش بەئىنى پىدان كەپرز لەنازادىيەكانيان بگريت و چەند رىكخستنى ئىدارى^۴ تىاداكرد، سەبارەت بەجاوليش، ئەو پاشەكشەى كرد بۆ شنكارو چەند دانوستانىكى لەگەل ئىليغازى ئەرتەقى و رزوانى فەرمانپەرەوايى حلب دا ئەجامداو لەكۆتاييدا رىككەوتن لەسەر دەرکردنى قلع ئەرسەلانى يەكەم لەموسل و رۆيشتن بەرەو ەيرشكردنە سەر ئەنناكيبە و جەنگيش دژ بەقلج ئەرسەلانى يەكەم يەشكستخواردن و خنكانى

^۱ تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ۱۰۱.

^۲ ەمان سەرچاو ەل ۱۰۱.

^۳ تاريخ الزنكين في الموصل وبلاد الشام ل ۶۸.

^۴ تاريخ الزنكين في الموصل وبلاد الشام ل ۶۸.

له رووباری خاپوورد^۱ له سالی ۵۰۰/ك ۱۱۰۷زدا گوتايي پټهات^۲. هه روه ها قلج نه رسلاني يه كه م به يه كيك له و كه سايه تيبه نمونه بيان يه داده نريت كه رومه سه لجوقيه كان به ره هه ميان هيناوه، روزه لاتي نزيكيش به سه رجه م چين و تويزه كان يه وه به كچي دوايي كاريگر بوون. - سه ركرده يه كي تری به هيزی وه ك قلج نه رسلان له ناو سه لجوقيه رومه كاندا په يدانه بوو كه شويني پرېكاته وه رووبه پروی فشاريكي زږيوون له لايه ن ئيمپراتوريه تي بيزه نتيه وه كه دووباره ده ستي وهردايه كاروباره ناوخييه كانيان و نه لكسيؤس كؤمنين تواني به دلنييايي وه ده سلاتي خوی بگيرپته وه بۆ سه ر ناوچه كانی روزه لاتي ناسيایي بچووك و كه ناري باشووری به ته واوی كؤنترۆل بكات.

- كچي دواي قلج نه رسلان ته مەني ده ولە تي سه لجوقی مە زنی نزيكە ی سە د سالی دريژكرده وه، نه مهش به هوی نه و دابه شبوونه سنورداره له ناو ده ولە تدا له نتيوان سولتان و نه ميره كانداو بۆ ده سترگتن به سه ر ته ختي پاشاييداو زۆری جهنگه ناوخييه كان له نتيوانياندا سه رباري نه و مه ترسييه دهره كيانه ی ده وری دابوون، وه ك مه ترسی حە شيشيه كان و خاچه رسته كان، نه مهش قلج نه رسلاني هاندا بۆ ده ستبوره دان له كاروباره كانی روزه لات له پيناو ده سترگتن به سه ر ته ختي سولتانداو مه ترسی بۆ يه كخستنه وه ی سه رله نوئی سه رجه م هيزه سه لجوقيه كان له روزه لاتداو له تواناشيدا هه بوو نه م خه ونه ی به دی بيتيت چونكه بارودخه ی سياسي ناوخيی و دهره كي له باربوو، به لام كچي دوايي يارمه تي ده ولە تي سه لجوقيه مە زنه كانی داو ته مە ني دريژكرده وه.

- كچي دوايي قوناغيكي زۆر گرنگ بوو له جيا بوونه وه ی سه لجوقيه رومه كان له سه لجوقيه كانی روزه لات چونكه نه و مه ترسييه ناوخيی و دهره كيانه ی كه رووبه رووی ده ولە تي مە زنی سه لجوقيه كان بوويه وه بو به ريگر له به رامبه ر ده ستبوره دانيان له لقه سه لجوقيه كانی تردا به تاييه ت له ولاتي شام و ناسيای بچووكدا، شاياني باسيشه كه ده ولە تي سه لجوقيه رومه كان تانه و كاتهش به ناو سه ر يه سه لجوقيه مە زنه كان بوو و سه ربه خوی ته واويشی سه ربخوی وهره گرت له سالی ۵۵۳/ك ۱۱۵۷ز نه بيت^۳.

- كچي دواي قلج نه رسلان سه لجوقيه كانی شامی بی به شكرد له هيزيك كه گرنتی بوو بۆيه كخستنيان، له بهر نه وه ی سه روه ری سه لجوقيه كان له ولاتي شامدا يه خيبرایي كه م

^۱ رووباری خاپور: رووباريكي گه وره به له نتيوان راس العین و فوراتدا له زه وی جه زيهره دا.

^۲ الکامل في تاريخ (۵۰۳/۸).

^۳ تاريخ سلاجقة الروم في اسيا الصغرى ل ۱۱۱.

دەبوویەو، چونکە دوو کورەکی تێشی رضوانی و دقاق ئەو توانا سیاسییەیان نەبوو کە بتوانن پوێڕووی ئەو بارودۆخە ناشارامە بێنەو کە ولاتی شام تیایدا دەژیا لەکۆتایی سەدە ی پێنجەمی کۆچی / یازدەهەمی زاینی و سەرەتای سەردەمی شەشەمی کۆچیدا، رەنگە دیارترین نمونە بۆ هەلۆه‌شەنەوی دەسەلاتی سەلجوقییەکان لە ولاتی شام و عێراق ولاتانی تردا دەرکەوتنی ژمارەیه‌کی زۆر لەو بنەمالە فەرمانرەوایانە بێت کە بوونی پەڕوێندی لەگەڵ خانەوادە ی سەلجوقیدا کۆیان دەکاتەو، لەو خانەوادانەشەو چەند یەکەیه‌کی سیاسی دەرکەوت کە ناوی ئەتا بەکیەکانیان لێنراو بەخاوەنەکانیشیان ئەوترا ئەتابەک^١.

- کۆچی دوا یی قلع ئەرسەلان مەترسییەکی گەورە ی لەسەر سنگی ئیمپراتۆری بیزەنتی لایبرد لەکاتیکی هەستیاردا، لەوکاتەدا بۆهیمۆند خۆی ئامادەکرد بۆ هێرشکردنە سەر بەلقان لەسالی ١١٠٧/ک/٥٠١ ز سەرەتا لەقەلای دوازو تۆکمەو، ئەلکسیوگومنینیش قوربانیدایە سنووری باشوری رۆژه‌لاتی ولاتەکی لەپێناو پاراستنی دوزاو بۆیە هاوپەیمانیتییەکی بەست لەگەڵ قلع ئەرسەلاندا کە بەپێی ئەو هاوپەیمانیتییە یارمەتییەکی سەربازی دەستگیر بوو، بەلام کۆچی دوا یی کتوپڕی و نەبوونی کەسایەتییەکی بەهێز بۆ جیگیرتنەو، هەلی بۆ رەخساندە هەتاوێک بەدلتیایییەو یەکلاییتەو بۆ رووبەر و رووبەوێ هێرشی بۆهیمۆند کە لەسالی ١١٠٨/ک/٥٠٢ ز^٢ لەبەرامبەریدا شکستی هێنا.

- کۆچی دوا یی قلع ئەرسەلان بارودۆخەکی لەناسیادا شەقاند، ئەو بوو گەورەترینی چوار کورپەکی کە ناوی مەلەک شا بوو دیل کرا لەلابەن سولتان محمەدو دوا ی جەنگی خاپور، لەهەمان کاتدا بێوژنەکی دەستی گرت بەسەر ملیەو هەریمە رۆژه‌لاتییەکاندا بەیارمەتی ئەمیر ئید بەرکەدانی نابەسەر و هری طفەرل ئەرسەلاندا، بچووکترین مندالی قلع ئەرسەلان بەسەر ولاتی رۆمەو، سەبارەت بەدوو براکی تیش کە ناویان مسعودو عەرەب بوو ئەو یەکەمیان لەولاتی دانشمندییەکان دادەژباو دوو میشیان لەقونیەدا جیگیربوو^٣.

- هەرەسپێنانی دەسەلاتی ناوهندی سەلجوقیە رۆمەکان لەبەرژەوێندی بیزەنتییەکاندا نەبوو، چونکە ئەوانە بەردەوام بوون لەهێرش بردن بۆ سەر زەوییه‌کانی ئیمپراتۆری، سەرباری ئەوەش ئیمپراتۆری بیزەنتی توانی دەستگیریت بەسەر هەندی لەقەلاکانی ناوچە

^١ تأريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى ل ١١١١.

^٢ هەمان سەرچاوه ل ١١٢.

^٣ هەمان سەرچاوه ل ١١٢.

سنورییه کاندای، به لām ناماده نه بوو سه رکیشی بکات و به ره و قیلیقییه یان به ره و ولاتی شام برپوات، ئەم هه لاسوک و ته شی له به رژه وه ندی سه لجوقیه کان بوو که یه کلابوونه وه بو چاره سه رکردنی گرفته ناو خۆییه کان^۲.

- جاولی سقاوه: دوی کۆچی دواپی قلج ئه رسلان و خنکانی له روبراری خاپوردا له سالی ۵۰۰هـ/ ۱۱۰۷ز له توانای جولیدا هه بوو بچیته ناو موصل، به لām ئەو دپنده ییه ی که له حوکمپرانیدا هه بوو وای لیکرد که خۆشنه و یستراو بیت له لایه ن خه لکه وه، هه روه ک هیچ شتیکی له جگرمش زیاتر نه کرد کاتی دانپیدانانی خۆی بو ده سه لانی سولتان محمه د علی ناشکرکرد، هه رچه نده که به ناوی ئەوه وه له موسلدا وتاری ده خوینده وه^۳، ئەوه بوو سه ره به خۆی خۆی راگه یاندو هه موو په یوه ندیه کی له گه لدا بچراند، ئەمه ش پالای نابه سولتان محمه د وه یه کێک له پیاوانی که مه ودودی کورپی تونتکین بوو راسپێریت هه تاوه کو جاولی له موصل ده ریکات و شوینی بگریته وه له مانگی ذي القعدةی سالی ۵۰۱هـ/ حوزه یانی ۱۱۰۸ز^۴ به م شیوه یه ش جاولی ناچاربوو که دوباره رابکات له موصل و، به ره و جه زیره به ریکه وت له ویش هه موو دوژمنانی ده ولته تی سلجوقی له ده وری کۆبوونه وه له سه روی هه مووشیا نه وه هۆزی به نی مه زیدی عه ره بی، هه روه ک دودلی نه نواند له هاوپه یمانیتی کردن له گه ل هیزه خاچه رسته کانی ده وروبه ردا، هه روه ک بلدوینی دووه دی بورجی ئەمیری ره های ئازادکردو هاوپه یمانتییه کی له گه لدا به ست دژ به سه لجوقیه کان^۵، مه ودودیش له نیه ندی خۆشحالی خه لکدا چوه موصل وه له مانگی صفری سالی ۵۰۲هـ/ ته یلولی ۱۱۰۸ز.

۵- شهره فولده وله له مه ودودی کورپی تونتکین ۵۰۱هـ + ۵۰۷هـ/ ۱۱۰۸ز ۱۱۱۳ز: مه ودود پله وپایه یه کی تاییه تی هه بووه له میژووی جیهاددا دژ به خاچه رسته کان، چه ند هۆکاریکیش رۆلی هه بوو له پیکه یهانی ئەم پله وپایه دا که گرنگترینیان - بی گومان - ئەوه ماوه زوه بوو که تیایدا ده رکه وت و ئەو مۆرکه ئیسلامیه به هیزه ی که به که ساییه تییه وه دیاربوو دلسۆزی بو نامانجه گه وره کانی موسلمانان و سیاسه تی دادگه رانه و لیپوردانه ی و توانای سه رکردایه تی کردنی بو

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۱۲.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۱۲.

^۳ الکامل فی التأریخ له الزنکین فی الموصل وبلاد الشامه وه ل ۶۸.

^۴ الکامل فی التأریخ له الزنکین فی الموصل وبلاد الشامه وه ل ۶۸.

^۵ تأریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۶۸.

^۶ الباهر لابن الاثیر ل ۱۷.

بزاوتی جیهادو دروستکردنی جوړه هه ما هه نگی بۆ یه کهم جار له نیوان سه رجه م هیزه ئیسلامیه کان له به ره کانی جه نگدا نه و کاره ی که له هیج سه رده می کدا به دی نه هاتوو ه جگه له سه رده می نه رته قییه کان و زه نگی دا... دوا جاریش سه رکه وتنی له دانانی خاچه رسته کان له هه لویستی به رگری کارداو به ده ست هینانی چهند سه رکه وتنیک که یه کیکیان له به رزاییه کانی ته به ریه دابوو له ناو جه رگی فه له ستیندا، دور له و گۆره پانه ی که والیه کانی پێشوو ی موسڵ راهاتبوون له سه ر رو به رو بوونه و ته ییدا له گه ل دوژمنه کانیدا... پاشان کوژرانی به خێرای پاش نه وه له مزگه وتی دیمه شقدا له سه ر دهستی شیعیه باتنی دوژمنه درنده کانی بزاوتی جیهادو به رگری و نه و دلته نگییه گه وره ی که جه ماوه ری موسڵمانی گرتوه و دوا ی تیرۆرکردنی و نه و وشه دلسۆزانه ی پێش شه هیدبوونی وتی هه مو نه مه پله و پاییه ی ئیسلامیه ی مه وود دوبات ده کاته وه وه ک پاله وانیک له پاله وانی جه نگه کانی خاچه رستی و پێشه نگیک له پێشه نگه یه که مه کانی جیهادو تیکۆشان^۱.

۱- هه لته تێ یه که می مه وود بۆ سه ره ها؛ له سالی ۵۰۳/ ۱۱۰۹ زدا و پاش چهند مانگیکی کهم له سه قامگیربوونی بارودۆخ بۆی له موصل داو دوا ی نه وه ی که فه رمانیکی له لایه ن سولتانی سه لجوقی محمه د کوپی مه له کشاوه پێگه شت بۆ جو لانه وه دژ به خاچه رسته کان، مه وود هه ستا به پێکهینانی هاو په یمانیتیه کی ئیسلامی که نه میری ئیلغازی نه رته قی نه میری ماردین به سه ربازی تورکمانه وه و سقمان قطبی نه میر نه رمینه و ناسراو به شای نه رمنه و ژماره یه کی زۆر له خه لکانی خۆ به خشی له خۆ گرتبوو^۲، نه مه ش یه کهم جار بوو که نه و ژماره زۆره له سه رکرده موسڵمانه کان کوپینه وه بۆ جه نگ کردن دژی خاچه رسته کان، بۆیه نه مه هه لته به ده روازه ی سه رده میکی نوێ له خه بات و تیکۆشان دژ به خاچه رسته کان و خالیککی گرنگی وه رچه رخان و گوپان له دابه شبوون و دهسته مۆییه وه به ره و کوپوونه وه و هیرش بردن^۳ داده نریت هه ر که خاچه رسته کان له په هادا به کوپوونه وه ی موسڵمانه کان ییان زانی راسته و خۆ بلدوین دی بورج نیردراویکی به ری خست بۆ به یتولمه قه دیسو داوا ی کر مه کی به په له ی کرد له شا بلدوین و خۆی له داوی یارمه تی کردن له "تاکردی فه رمان په وای نه تناکيه" بوارد چونکه گومانی له مه به سه ته کانی و ریککه وتنی له گه ل موسڵمانه کاند دژ به ره ها هه بوو، پاشا بلدوینیش له و کاته دا گه مارۆی شاری به یروتی دابوو، شوینی خۆی به جی نه هیشت هه تا وه کو

^۱ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۱۲.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۱۲، تأریخ الزنکین فی الموصل ل ۶۹.

^۳ نورالدین محمود، حسین مؤنس ل ۱۲۲.

دهستی به سهرداگرت و پاشان به په له به ره و باکور که وته ری و به هاوپیته تی برترامی نه میری طرابلس ، له نزیك سمیساتیشدا کومه لیک له سهرکرده کانی نه رمن په یوه نندیان پیوه کرد له سهروری هه مووشیانوه کوڅ باسیل، له کوتایي مانگی ذی الحجة/ کوتایي مانگی ته موزدا گه شته په هاو نه تابه ک مه وودیش دوو مانگ بوو گه ماروی په های دابوو به یی نه وهی بتوانی کارئ بکات، کاتی سوپای به یتولمه قه دیسی بیی گه ماروکه ی هه لگرت و پاشه کشه ی کرد بۆ حه پان به پیی نه خشه یه کی سهریازی توکمه و طفتکینی نه تابه کی دیمه شقیش په یوه نندی پیوه کرد، پاشا بلدوینیش برپاری راوه دونانی سوپای نیسلامی دا، به لام ده بوايه خاچیه رسته کانی یه کبخستایه پیش نه وهی به م کاره هه سستیت، بویه تانکردی فه رمانپوای نه نتاکییه ی بانگ کردو سهرکه وتوو بوو له ناشتکردنه وهی له گه ل فه رمانپه وای په هادا، مه وودیش به رده وام بوو له پاشه کشه کردنیدا هه تاوه کو خاچیه رسته کان بۆ شوینیکي دور راپنچ بکات که له بنکه کانیانوه دورییت و به هه لگه پانه وهی کتوپر به ره و باکور، به لام کرداری راوه دونانه که له پر وه ستاو هاوپه یمانییتی خاچیه رسته کانه له شاهیه وه، چونکه کومه لئ هۆکار کۆبویه وه که وای کرد خاچیه رسته کان واز له راوه دونان بیین و پاشه کشه بکه نه ناوچه که.

له هوکارانه ش:

● پاشا به لدوین به زهیی له پلانه که ی مه وودو ناگادارکرایه وه، بویه گه ماروی له سهر قه لای شناو هه لگرت که ده که ویتته باکورپی روژئاوایی حه پانه وه، هه روه ها له بینولمه قه دیسه وه ناگادارکرایه وه له جموجولیکي فاطمییه کان دژ به به یروت بویه برپاریدا واز له وهه لمه ته بیینیت.^۱

● چه ندپرپوگاگه نده یه ک له ناو خاچیه رسته کاندایا بولابویه وه، ده رباره ی نه وهی که رضوانی فه رمانپه وای حلب خوی ناماده کردوه بۆ هیرشکردنه سهر نه نتاکییه له کاتی ناماده نه بوونی نه میره که یدا، نه مهش تانکردی ناچارکرد واز له وهه لمه ته بیینیت.

● له سهر پای پاشا، که پیی وابوو هه ولدان و بۆ پاراستنی نه و شوینانیه که ده که ونه روژه لاتتی رووباری فوراته وه بئ سوده، بلدوین داوای له دانیشتوانه که ی کرد بگوینزه وه بۆ بهری روژئاواو چه ند پاسگایه کی سهریازی له قه لایی گه وره ی په هاو سروجی و چه ند قه لایه کی

^۱ ابن القلانسی ذیل تاریخ دمشق ل ۲۷۱.

^۲ تاریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۰.

^۳ تاریخ الزنکیین فب الموصل وبلاد الشام ل ۷۰.

بچوو کدا هیشتەو، له گەڵ بەهێزکردنی توانای بەرگری کردن تیایدا، هەرچی مەددودیشە ئەو هەستا بەهێزکردنە سەر بەشی دواوەی ئەو خاچەرستانە ی کە سەرگەرمی بە پێنەو هەبوون پاشان گەرانهو بە موصول^۱.

ب- **هەڵمەتی دووهمی مەودود دژ بە پەرەها:** هەڵمەتی دووهم پاش کە مەتر لە دوو سەل دەستی پێ کرد، دوا ی ئەو هەڵمەتی ئامادە باشییە ی کە وە فدیکی حەلەب داوایان کرد پاش هانتینیان بۆ بەغداد بۆ بانگەواز کردن بۆ جیهاد دوا ی ئەو هە ی کە بینینیان رضوان پۆچوو لە مل کە چکردن بۆ خاچەرستانەکان و ئەو شکستە یە کە دوا ی یە کانه ی کە روبە روی موسڵمانەکانی شام بویەو لە ئاکامدا چەندین پێگەییان کەوتە دەستی دوزمنان، بانگەوازی ئەو وە فەدی حەلەب جە ماوهری خەلکی بەغداد و زانایانی وروژاندو بە خۆپیشاندانیکی فراوانیان ئە نجامداو داوایانکرد لە بەرپر سە کانیان بە خەلیفە و سولتانەو کە هەستەن بە پاگە یاندنی جیهاد و ناردنی سوپا بۆ وەستاندنی پێشپەرە ی خاچەرستانەکان، ئەو وە بوو خەلیفە خێرا سولتانی سەلجوقی لەم پروداوە ناگادار کردو و دوا ی لێ کرد گرنگی بە مەسە لە کە بدات و بە دەم بانگەوازی موسڵمانانەو بێت، سولتانیش بە پە لە فرمانیدا بە مەودودی فرمانپەرە ی موصول بە پێکەشتانی هاو پەیمانێتیکی ئیسلامی نوێ و سەرکردایە تیشی بسپێرێت بە شا مەسعودی کوپری^۲ ئەو وە بوو لە ژێر سەرکردایە تی مەودودی فرمانپەرە ی خلاطو^۳ و تە بریزو^۴ و هەندێ ناوچە ی دیار بە کرو ئیلغازی و نەرتە قی کە ئە یازی کوپری لە جێی خۆیدا ناردبوو و هەردوو ئە میری کوردی ئە حمە دیل فرمانپەرە ی مەراغە و^۵، ئە بولە یجائی فرمانپەرە ی هەولێر لە گەڵ هەندێ لە شازادەکانی فارسدا بە سەرکردایە تی هەردوو شازادە ئە یلفکی کوپانی ئالتی بوورسوقی فرمانپەرە ی هەمەدان^۶.

هێزێ هاو پەیمانەکان دەستیانکرد بە کردارە سەریازییەکانیان لە مانگی موحرره می سالی ۵۰۵ هـ کۆچیدا/ مانگی تە مووزی سالی ۱۱۱۱ ز بە ئازادکردنی چەند پێگە بەک لە دەستی خاچەرستانەکان لە رۆژە لاتێ فوراتدا پاشان بە رێکەوتن بۆ گەمارۆدانی پەرەها، ئەم هەڵمەتەش ترسی

^۱ هەمان سەرچاوە ل ۷۰.

^۲ المقاومة الإسلامية لغزو الصليبي ل ۱۱۵. له الكامل في التاريخ وەرگیراوە.

^۳ قصة أرمنية الوسطى.

^۴ تبریز: لەبەناوایانگترین شارەکانی ئازەربایجانە.

^۵ مەراغە: گەورەترین و بەناوایانگترین شوێنە لە ئازەربایجاندا.

^۶ ذیل تاریخ دیمش ل ۲۷۹-۲۷۸.

خسته دلی دانیشتوانه وه، به لام هیچ هه لۆیستیکی تیا دا نه گۆرا، تۆكمه یی شاره كه خۆراگری خه لكه كه ی موسلمانه كانی ماندوو كرد بۆیه مه وود ناچار بوو له فورات بپه ریته وه بۆ هیژشكرده سهر تل باشر^۱ بهم شیوه یه سوپای موسلمانه كان رووی كرده تل باشر هه تاوه كو دوژمنه كانییان په لكیش بكه ن بر په ریته وه له فورات و له وێ به سه ریا ندا سه ربكه ون، به لام نه مه هه له یه ك بوو له لایه ن سه ركرده موسلمانه كانه وه، چونكه خاچه رسته كان توانییان له كاتی په ریته وه ییا ندا له فورات پیژه یه کی زۆر نازوقه و چه ك و كه رسته ی جهنگ بگو یژنه وه بۆ ره ها نه مش بووه هۆی به هیزبوونی دوا ی لاوازیوونێك كه خه ربكبوو شكستی پی ییئیت له به رده م موسلمانه كاندا نه گه ر به رده وام بوونا یه له سه ر گه مارۆكه یان^۲، زۆری نه خایه ند جۆسلینی فه رمانپه وای تل باشر كه روبه رووی فشاری هیژه ئیسلامیه یه كان بوویه وه توانی به رتیل بداته سه ركرده ی كوردی نه حمه دیل كه زۆریه ی هیژه موسلمانه كانی له گه لدا بوو نه ویش پاشه كشه ی كرد، به بی ئه وه ی گوێ به نا په زایی نه میره كانی تر^۳ پاشان رضوان هانای هیئا بۆ مه وودوو هیژه كانی بانگه یشت كرد بۆ چون بۆ چه له ب هه تاوه كو پێكه وه له وێ كاربكه ن دژ به خاچه رسته كان، مه وودویش ته ل باشری به ره و چه له ب به جی هیشت هه ر كه له تل باشر دووركه و تنه وه جوسلین به سه ركردایه تی هیژێك له سواره كانی هاته ده ره وه و په لاماری دواوه ی سوپاكه ی داو توانی نزیکه ی هه زار كه سییان لێكۆژی و پاشان به ده سته كه وتیكي زۆره وه گه پایه وه رضوانیش بۆ مه وودو راستگۆیا نه نه بوو نه وه بوو هه ر كه هیژه ئیسلامیه یه كان له چه له ب نزیک بوونه وه فه رمانیدا به داخستنی ده رگاكان به رویدا و چه ندین رێ و شوینی گرت به ر بۆ ریگرتن له و خۆپیشاندا ن و فه رمانیدا به ده سته گری كردنی ژماره یه کی زۆر له ناودارانی شاره كه و وهك بارمه به كاریه یئان، مه وودویش ناچار بوو كه سوپاكه ی به ره و باشور به ریت بۆ شیزه ر دوا ی ئه وه ی كه هیزشی كرده سهر چه ند پێگه یه کی خاچه رسته كان له باكووردا، له شیزه ردا له گه ل طفتكین دا كۆبوویه وه كه پیشتر رووی كردبووه به غداد بۆ داوا ی یارمه تی كردن بۆ گێژانه وه ی طرابلس، به لام ترسا دبمه شقی له ده ست بسینن بۆیه به نه ینی ناگربه سته ی له گه ل خاچه رسته كاندا مۆركردو سه باره ت به تانكردیش كه له به رامبه ر شیزردا سه نگه ری گرتبوو نه وه پاشه كشه ی كرد بۆ نه فامیه ی په نای برد بۆ پاشا بلدوین، نه ویش وه لامی دایه وه و فه رمانیدا به سواره كانی له رۆژه لاتی خاچه رستدا كه په یوه ندی پیوه بكه ن، نه وه بوو ژماره یه کی زۆریان په یوه ندییا ن پیوه كرد، تانكردیش هه سته به بانگكردنی شوینكه وتوانی

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۲.

^۲ نهر الذهاب للغزی (۸۳/۳).

^۳ مرأة الزمان (۳۶-۳۵/۸) المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۱۶.

له سه رجه م ناوچه كانی نه نتاکیه وه، هه رچی مه وودیشه خۆی له پشت شوراكانی شیردا قایم کردو پیش ئه وهی خاچه رسته کان کۆبنه وه که ژماره بیان شازده هه زار سه رباریوو به سه رکردایه تی پاشای بیتولمه قدیس و نه میره كانی ره هاو نه نطاکیه و طرابلس دیاره مه وود نهیده ویست دوژمنانی راپیچی بکه ن بۆ جه نگیکی یه کلاکه ره وه، به لام کاروباری سوپاکه ی به شیوه یه کی باش به رێوه نه ده چوو، چونکه طفتکین ناماده نه بوو یارمه تی بدات و هه تاوه کو به لێنی له مه وود و ده رگرت که به سوپاکه یه وه به ره و باشور پروات بۆ جه ننگکردن دژی خاچه رسته کان له فه له ستیندا سه رباری ترسناکی ئه م هه ول له رووی سه ربارییه وه، سه باره ت به برسقی کردیش ئه وه توشی نه خۆشی بوو ویستی به ره و ولاته که ی بگه رێته وه، شقمانی قطبی ش کتوپر کۆچی دوایی کرد سه ربارزه کانیشی به ره و باکور به تهرمه که یه وه کشانه وه نه حمه دیلش ده ستپیشخه ر بوو له پاشه کشه کردن به سه ربارزه کانیه وه له هه ولیدا بۆ ده ستگرتن به سه ره نه نديک له مۆلکه كانی سقماندا، به م شیوه مه وود نه ی توانی هێرش بکات به هۆی که مبه و نه وه ی رۆژ له دوا ی رۆژی هێزه كانی، هه ره ها ناماده نه بوو زستان له ده ره وه ی موصلدا به سه ره ربه ریت بۆیه به ره و موصل گه راپه وه ^۱. ئه م ده ستپیشخه ریه خراپانه که له لایه ن هه ندی ئه میره وه رویدا کاریگه ری راسته و خۆی هه بوو له سه ره نه گه ری به ده سه ته ی تانی هه ره که و تنیکی یه کجاری به سه ره به خاچه رسته کاند، وه که ئه وه ی که جگرمش و سقمان له جه نگی به لیخدا به ده ستیان هێنا، ئه م پروداوانه ش پاده ی په رته وازه یی سه رکرده ئیسلامیه کان و یه کته بوونیانی ده رخست، له و کاته دا که هێزه خاچه رسته کان له باکورو باشوری شامدا کۆبوونه وه و جۆره ده سه لات و سه رکردایه تییه کیان بۆ بلدوینی پاشای قودس به خشی به سه ره رجه م ئه میره خاچه رسته کاند ^۲.

سیاسه تی رضوان له ئیماره تی حه له بدا هه مووی شه ربوو ئه وه بوو ناشته وایی له گه ل ئیسماعیلی و خاچه رسته کاند کردو بوو به به هاوپه یمانیان دژ به دوژمنه موسولمانه کانیا ن له موسلمانان، هه ره ها چوو هه پال فه رمانه وایی نه نتاکیه دژ به جاوی فه رمانه وایی موصل له سائی (ده ۵۰)، کاتێ شازاده مه وودی فه رمانه وایی و موسلش هێرش کرده سه ره نه نتاکیه و تل باشه رضوان ئامانده نه بوو هاوکاری بکات و ده رگا کانی حه له بی به روودا داخست، به لکو له گه ل تانکه ردی خاچه رستدا هاوپه یمانیتی کرد که فه رمانه وایی نه نتاکیه بو دژ به موهاهییده کان، ده رگا کانی شاره که ش حه فده شه و به داخراوی مایه وه به روی سوپای ئیسلامدا ^۳، به لام خاچه رسته کان ئه م

^۱ مرأة الزمان (۳۵/۸-۳۸) المقاومة الإسلامية عماد الدين ل ۱۱۸.

^۲ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۱۸.

^۳ زبدة الحلب (۱۵۹/۳) الجهاد والتجديد ل ۱۱۹.

هه‌لۆیستانه‌ی رضوانیان له‌به‌رچاو نه‌گرت و هه‌ستان به‌گه‌مارۆدانی حلب له‌سالی ٥٠٤ داو
 گه‌مارۆکه‌شییان توندکرد، هه‌تا ئه‌وه‌بوو خه‌لکی ئاژه‌لی مرداره‌وه‌بوو و گه‌لای دارییان ده‌خواردو
 رژژه‌یه‌که‌ پاره‌بیان قه‌رزکرد به‌سه‌ر رضواندا که‌سالانه‌ بۆی ده‌بردن، هه‌روه‌ها ئیسماعیلیه‌ باطنیه‌
 شیعه‌کان پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رزییان هه‌بوو له‌حه‌له‌بدا، به‌هۆی لایه‌نگیری رضوان بۆ راکانییان و
 یارمه‌تیدانیان پاش ئه‌وه‌ش هه‌ستا به‌به‌کاره‌یتانیان له‌تیرۆکردنی رکا به‌ره‌ سیاسیه‌کانیدا،
 هه‌روه‌ها مه‌یلی بۆ فاتمه‌یه‌یه‌کانیش هه‌بوو، بۆیه‌ وتاری به‌ناوی مستعلی و افضل و وزیریه‌وه
 ده‌خوینده‌وه‌ ئه‌م وتارانه‌ش دوو سالی خایاند له‌حه‌له‌بدا، هه‌روه‌ه‌ ژيانامه‌یه‌کی خراپی هه‌بوو،
 باطنیه‌کانی له‌خۆ نزیک کرده‌وه‌ و یانه‌ی بانگه‌وازی له‌حه‌له‌بدا بۆ کردنه‌وه‌و ئه‌مه‌ش بوه‌ هۆی
 زۆربوونیان هه‌تا وه‌کو له‌سالی ٥٠٧ دا له‌ناوچوو^٢ میژوو نوس ئه‌بوولمه‌حاسن له‌وه‌سفیدا ئه‌لێ: زۆر
 روژدوو خراپه‌کاربووه‌ له‌دلیدا به‌زه‌یی به‌رامبه‌ر به‌ژێرده‌سته‌کان نه‌بوو، له‌و کاته‌شدا فره‌نجه‌کان
 به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر هێرش و تالانکاری..... و رضوانیش هیچ خۆی تێ نه‌ده‌گه‌یاند، پاشان ئه‌لب
 ئه‌رسه‌لانی کوپی شویتی گرت وه‌ که‌ناسرابوو به‌أخرس-واته‌ لال، ئه‌ویش هه‌ستا به‌لێدانی
 ئیسماعیلیه‌کان و کوشتنی أبو طاهری صائح و سه‌رکرده‌کانی تریان.

ج- هه‌له‌ته‌ی سییه‌می مه‌ودود دژ به‌ره‌ها: له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌مه‌ودود خۆی ته‌نها بینه‌یه‌وه
 له‌به‌ره‌ی جیه‌اد و تیکۆشاند، به‌لام له‌مانگی ذی القعدة‌ی ٥٠٥ هـ/ئایاری ١١١٣ زدا هه‌ستا
 به‌هێرشکردنه‌ سه‌ر ره‌ها به‌شیوه‌یه‌کی کتوپرو گه‌مارۆی به‌سه‌ردا سه‌پاند، به‌لام ئه‌م شاره
 توانی خۆراگرییت له‌به‌رامبه‌ریدا، بۆیه‌ وای به‌باشزانی هێزیکێ سه‌ریازی له‌ده‌ورییه‌ریدا
 به‌یلتیه‌وه‌ و هێرش بکاته‌ سه‌ر سروج له‌مانگی محه‌ره‌می سالی ٥٠٦ هـ/ته‌موزی ١١١٣ زدا به‌و
 پێیه‌ی که‌پێگه‌ی دوومی خاچه‌رسته‌کان له‌رۆژه‌لاتی فوراتدا به‌پێی ئه‌م پلانه‌ سه‌ریازییه‌ش
 مه‌ودود هه‌ستا به‌دابه‌شکردن و بێ هێزکردنی سوپاکه‌ی و ده‌ستبه‌رداری وریای خۆی بوو
 له‌به‌رامبه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا، ده‌ره‌نجام جوسلینی فره‌مانزه‌وای تل باشه‌ر پیایدا گه‌شته‌وه‌و
 کومه‌لێکی زۆر له‌سه‌ریازه‌کانی کوشت و شکستی پێ هێنا، ئه‌ویش ناچاربوو پاشه‌کشه‌بکات
 بۆ ره‌ها، به‌لام جوسلین پێشی که‌وت بۆ یارمه‌تیدانی بلدوین دی برج له‌به‌رگریکردن
 له‌شاره‌که‌ی، له‌وکاته‌شدا که‌ئهم رووداوانه‌ روویده‌دا ئه‌رمه‌نه‌کان هه‌ستان به‌پلانگیران

^١ الکامل فی التاریخ (٥٤٤/٨).

^٢ الجهاد والتجديد ل١١٩.

^٣ الکامل فب التاریخ (٥٣٣/٨) سیر أعلام النبلاء (٣١٥/١٩).

^٤ النجوم الزاهرة (٣٠٥/٥).

له ره هادا دژ به بلدوین و په یوه نندیان کرد به مه و دود وه هه تاوه کو له ده سه لاتی خاچه رسته کان زرگاریان بکات، نه وه بوو ریککه وتن له سه ره نه وه ی که یارمه تی بده ن بۆ ده سترگتن به سه ره قه لایه کدا که که رتی رۆژه لاتی شاره که ی پتی کۆنترۆل ده کریت و توانای ده سترگتنیشی به سه ره به شه که ی تریدا مسۆگه رده بیت، به لام گه شتنی خیری جوسلین بووه ریکر له به رده م جیبه جیکردنی ریککه وتننامه که داو موسلمانان کان به شوینی خۆیاندا گه پانه وه نواینتوانی نه و شاره له ده ست خاچه رسته کان بسیننه وه^۱.

د- هه لمه تی مه وود دژ به میرنشینی به یتوله قه دیس: جهنگی "الصنبرة" مه وود هه ره به رده وام بوو له سه ره پابه ندبوونی به بیروکی جیهاده وه دژ به خاچه رسته کان، نه مه ش نه و نه رکه بوو که سولتانی محمه دی سه لجوقی پتی سپاردبوو، به و پتییه ی که نوینه ری بوو له جه زیه و ولاتی شامدا نه وه بوو له سه ره تای سالی ۵۰۷هـ/ حوزه یرانی ۱۱۱۳ی ز به سه رکردایه تی هاوپه یمانییتییه کی نیسلامی که وته پتی بۆ کوشتاری خاچه رسته کان له بیت المقه دسدا وه که به ده مه وه چونیک بۆ هانا هینانی طغتکین ی نه تابه کی دیمه شق بۆی دوی نه وه ی که میرنشینه که ی روپه رووی هیترشی توندبوویه وه له لایه ن خاچه رسته کانی بیت لمه قدیسه وه که له دۆلی نه لتیمه وه دزه بیان کردبوو بۆ ناوچه ی بیقاع و له ویشه وه گه یشتبوونه به عله به ک، پاشان تمیرکی فه رمانپه وای شه نگارو نه یازی کوپی ئیلفازی نه میری ماردینیش هاتنه ناو نه م هاوپه یمانییتییه وه^۲، مه به سستی موسلمانان کانش ناوچه ی فه له ستن بوو سه رکه وتووش بوون له په لکیشکردنی پاشا بلدوین بۆ ناوچه ی دیمه شق هه تاوه کو پردی الصنبرة که نه که ویتته ریپه ووی سه ره وه ی رووباری ئوردن، له سیانزه ی مانگی موچه ره میشدا روپه روو بوونه وه که ده سستی پیکرد که به سه رکه وتن موسلمانان کان کۆتایی پیهات و خاچه رسته کان به ته وای تیکشکان و، پاشای به یتوله قه دیسیش گه رایه وه بۆ طبریة^۳، به لام زۆری نه خایه ند رۆجه ری نه میری نه نتاکیه و بونزی نه میری طرابلس هاتن به هانایه وه، به لام نه میری ره ها نه یتوانی به هانایه وه بیت، چونکه میرنشینه که ی پتیوستی به پاراستنی به رده وام هه بوو^۴. نه وه بوو موسلمانان کان پاش جهنگه که له پیشپه ویاندا به رده وامبوون

^۱ تاریخ النکین فی الموصل وبلاد الشام ل ۷۶.

^۲ الضبرة: شوینیکه له ئوردن به رامبه ره قه به ی نه فیه، له نێوان نه وئو گبرییه دا سی ریکابه.

^۳ الکامل فی التأریخ (۵۰/۸).

^۴ هه مان سه رچاوه (۵۰/۸).

^۵ ذیل تأریخ دمشق ل ۲۹۷-۲۹۷.

هه تاوه کو گه شتنه طبریة، به لām له وی پوو به پووی هاوپه یمانیتی خاچه رسته کان نه بوونه وه، به تایبته که وه رزی زستان دهستی پیکردبوو، بۆیه پاشه کشه یانکرد بۆ دیمه شق^۱ ئه وه ش یه که مجاریوو که موصل و دیمه شق هاوکاری یه که بکه نه له جهنگدا دژ به خاچه رسته کان له مهمله که تی به یتولمه قه دیسدا، گرنگی ئه تابه که مه و دودیش له وه دایه که: متمانه ی گێپا به وه بۆ موسلمانان کان و له بهرگریه وه گوپان به ره و هیرش بردن و بیرو که ی یه کیتی موسلمانانان خسته بواری جیبه جیکردنه وه و په هه ندیکی سیاسی و سه ر یازی پێداو، به م شتیه یه ئه میره کانینان ئاماده ی هاوکاری به ره همداریبون به نییه تی پاکه وه^۲.

ه- **کوژرانی مه و دود:** مه و دود هاوپه یمانه که ی نێردراوێکیان نارد بۆ لای سولتانی سه لجوقی له ئه سفه هانداو مژده ییان پێدا به وسه رکه و تنه ی که له سه ر دهستی یان به دی هاتوه، هه ندی له دهسته که وته کانیشیان نێردراوه دا نارد له گه ل چه ند دیلیکی فه ره نج و سه ره کانین، به لām دووری موسلمانان له ولاتی خۆیا نه وه و برانی کۆمه ک و ئازوقه و لییان و ساردی که شو هه وا ناچار یکردن که کرده وه سه ر یازی به کانینان بوه ستین و بگه رینه وه بۆ دیمه شق له بیست و یه کی ره بیعی یه که مدا به هیوا ی ئه وه ی دووباره بگه رینه وه بۆ کوشتاری خاچه رسته کان له به هاردا دوا ی ئه وه ی که مه و دود وه لāmی نامه که ی له سولتانه وه پێ بگات و ریتنماییه کانی له و یاره یه وه به ده ست بگات^۳ ئه وه بوو له رۆژی هه ییندا له مانگی ره بیعول ئه وه لدا چوه مزگه وتی دیمه شقه وه هه تا وه کو له گه ل طفتکین دا نوێژی تییادا بکه ن کاتێ له ونوێژی بوونه وه و هاتنه ده ره وه بۆ حه وشێ مزگه وته که و دهستی له دهستی طفتکین دابوو، باطنیک په لاماری داو خه نه ریکی لێداو چوار جار برینداری کرد، پاشان کابراییان کوشت و سه ر یان په راندو که س نه یده ناسی و پاشتر سوتاندیان، هه ستان به سووتاندنی، له و کاته شدا مه و دود به رۆژوبوو، هه لیانگرت و بر دییان بۆ مالی طفتکین و زۆر هه ولیاندا رۆژه که ی بشکین، به لām رازی نه بوو وتی: ئه مه وی به زمانی به رۆژو وه به خزمه تی په روه ردگار بگه م/ ئه وه بوو هه ر له و رۆژه دا گیانی سپارد ره حمه تی خوا ی لی بیته^۴، موسلمانانیش زۆر کاریگه ربوون به کوشتنی پاله وانیک له پاله وانه کانی جیهاد که ناسراو بوو به دلسۆزی و لی بران و بویری، زۆر دلته نگبون بۆ مه رگی خیرای، دوا ی ئه و سه رکه و تنه گه و ره ی له گه ل

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۹۷.

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل و بلاد الشام ل ۷۷.

^۳ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۲۲.

^۴ الكامل فی التاریخ (۵۵۱/۸).

هاو په یماننه که یدا له ناوچه رگه ی ولاتی خاچپه رسته کاندایه دهستی هیڼا، خه لکی دیمه شقیش بیزارۍ و توره یی خوځان دهر پری و نه و شار ه شله ژانیکۍ به خووه بینۍ که ماو په کی زوریو شتی وای به خووه نه بینیبوو خه لکه که ی به هیچ دانه ده مرکان ته نها به ئومیدی نه وه نه بیت که برینه کانی سهخت مه بیت و رزگاری بیت، به لام زوری نه برد هه والی شه هید بوونیان پینگه یشت دواۍ چهند کاتر میژیکۍ که م، بویه دووباره گه رانه وه سه رباری پيشووی خوځان و دلته نکۍ و خه م بالی به سه ردا کیشان، پاشای فه رمانپه وای به یتولمه قه دیسیش نامه په کی نوسی بؤ طغتكین که یتایدا هاتبوو: ئومه تیک که سه رکرده که ی له روژی جه ژندا له مالۍ په روه ردگار ه که یدا بکورژیت شیوای نه وه په خوا له ناوی به ریت^۱!! به لام پاشای فه رنه چ و ئه میره خاچپه رسته کانی تر نه یانده زانی یان خوځان واپیشانده دا که نازان نه وه ی که هاوکاری نه وان و مه ترسی گه وره په بؤ سه ر هر هه ولتیکۍ ئیسلامی بؤ کوشتاریان خودی نه و ئومه ته نییه که وایانده زانی سه رکرده که ی خوۍ کوشتووه، چونکه هه لویتستی نه م ئومه ته مان باسکرد به رامبه ر نه و پالنه وانه مو جاهیده، به لکو نه وه نه و کومه له باطنیه شیعه داخ له دله په که له سه ر مه زه بیتکی نوۍ بنیات نراوه که ناره زوویه کی زوری ویرانکاری هه په و پیشتر له ولاتی فارسدا دامه زینرا له لایه ن که سیکه وه به ناوی حه سنی کوپی صباح که پیشتریش باسمانکرد ده ولته فاطمی شبعه ی باطنی ش کومه کیان کرد، هه رگیز رقی نه و حه شاشانه به رامبه ر به گا وره کان زیاتر نه بوو له رقییان به رامبه ر به موسلمان ه سوننیه کان^۲ نه وه ش ئه مرق ده بینین باشتین به لگه په له سه ر نه مه.

و- نه و دهره نجامانده ی که له ناکامۍ هه لمه ته کانی پالنه وانی ئیسلامی مه وودوه به ده ست هاتن: وپرای نه و شکستانه ی که دوو چاری هه لمه ته کانی پالنه وانی ئیسلام مه وودوه دبویه وه، به لام چهند دهره نجامیکۍ گرنگۍ لیکه و ته وه له رپړه وی میژووی بزواتی جیهادی ئیسلامیدا دژ به خاچپه رسته کان که نه توانین له م خالانده کویان بکهینه وه:

● **میرنشینی مه وودود:** وپرای که می ماو هی- به خالیکۍ وهرچه رخان داده نریت له میژووی ململاتی ئیسلامی- خاچپه رستدا له و قوناغه به راییه دا، نه وه بوو بیرۆکه ی جیهاد بووه

^۱ تاریخ دمشق لابن القلانسی ل ۱۸۷-۱۸۸.

^۲ الکامل فی التأریخ (۵۵۱/۸).

^۳ المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي ل ۱۲۴.

حەقیقەتیکی بەرجەستەکراو^۱، سوارچاکی دڵسۆزی خۆی دۆزییەووە کە بۆ ماوەی نیوەی ئەو ماوەییەکی کە تیایدا فەرمانرەوای موصل بوو ئالاکەی هەلگرت^۲.

• ئەتوانین هەلەمەتەکانی مەودود دابنێین بەپێشەکییەک بۆ هەلەمەتەکانی عەمەدالدین زەنگی بە لەبەرچاو گرتنی ئەو سێ دەیهی کە لەنێوان سەرەدەمی هەردووکیاندا بوو و بوو هۆی رووخانی میرنشینی رەهای خاچەرست لەسالی ۱۱۴۴/ز/ ۵۳۹هـ، ئەوەبوو مەودود هەلەمەتە یەکەمەکانی ئاراستەیی رەهاو تل باشکردو کاری دەکرد بۆ ماندوکردنی خەلکی بەشیوەیهک کە ئەتوانین رێخۆشکەری وەسف بکەین بۆ هەولەکەکانی زەنگی، بەو پێیەی کە کاروانی جیهاد زنجیرەیهکی پێکەو بەستراوە و سەرکردە لەدوای سەرکردە درێژەی پێ دەدات.

• هەلەمەتەکانی مەودود لاوازی هیژە ئیسلامییەکانی ولاتی شام و جەزیرە و نادڵسۆزی هەندیکییانی دەرخواست بۆ مەسەلەی جیهاد دژ بەخاچەرستەکان^۳ سەرباری ئەو رۆڵە پێشەنگانەش کە مەودود پێی هەستا، هیشتا هەندێک کەس دەبینین کە پێی وایە عەمەدالدین زەنگی دانەری بەردی بناغەی جیهاد بوو دژ بەخاچەرستەکان^۴، ئەمەش مافخواردن و ناحەقییە کە بەرامبەر بەرۆکی ئەو سەرکردە سەلجوقییە، راستی مەسەلەکەش ئەوەیە: کە ئەو میژوونوسانەی کە میژووی ئەو قوناغەیان نوسیویەتەو کە قوناغی ملەلانی ئیسلامی و خاچەرستییه سەرسام بوون بەو رۆڵە گەورە و ئەو دەسکەوتە مەزنانەی کە عەمەدالدین زەنگی بە دەستی هێناوە، وە کە رووخانی یەکەم میرنشینی خاچەرست کە لەناوچە کەدا دامەزرا لێرەشەو وە واتیکەشتوون کە قوناغەکانی پێش تر گرنگی و بایەخیکی ئەو تۆپیان نەبوو، لەکاتی کەدا کە رێخۆشکەری سەرەکی بوو بۆ ئەو دەسکەوتە سالی ۱۱۴۴/ز/ ۵۳۹هـ ئەبێ رۆلی پرۆیاگەندە کاری و سیاسی سەرکەوتووو کاریگەری میژوونوسی عێراقی مەزن ئێین الاثیریش لەیادەنەکەین کە لەرێی کتێبە نایابەکیەو دەربارەی دامەزێنەری خانەوادەی زەنگی وای لە میژوونوسان کردووە کە بەجۆریک لەجۆرەکان کاریگەرین پێی، بەشیوەیهک کە عەمەدالدین زەنگی خستە ئەو هەلوێستەو لەرووی هەلسەنگاندنی رۆلی میژووییەو، دیارە هیژە بەسە بۆ مەودود کە سەرکەوتوو بوو لەلێدانی بوونی خاچەرستنی لەجەلیل دا، کە ناوچەیهکە بۆ ماوەی دوو دەیه بوو چالاکێ موسڵمانەکانی پێ گەشتبوو، هەرەها

^۱ شرف الدین مودود ل ۱۵۰ عبد الغیی رمضان.

^۲ الحوب الصلیبیة بین الشرق والغرب ل ۱۵۶.

^۳ هەمان سەرچاوه ل ۱۵۶.

^۴ هەمان سەرچاوه ل ۱۵۷.

ئەو ھەندەى بەسە كەسەر كەوت بەسەر دامە زۆر ئىنەرى شان شىنى بەيتولمە قەدىسدا، ئەشتوانىن بگەينە دىدىكى ھاوبەش بەو ھى كەپىمان واپىت كەسەر كەردەكانى جىھادى ئىسلامى تەواو كەرى يەكترن و ھىچ ناكۆكىيەك لەننۆانىيان دانىيە ئەو ھى كەمەودود پىئى ھەستا- دواتر سودى ھەبوو بۆ سەر كەردەى مەزن صلاح الدىنى ئەيوپى، بۆيە ئەتوانىن بلىئىن ئەمرو صنىرەيە و سبەينى حطىن، سىياقى گشتى مۆزوى ئەو ناوچەبەش لەسەدەى شەشى كۆچى و دواز دەى زانىدا ئەمە دۇپات دەكاتەو، بەھەر حال لەكاتى بەراودەردى ھەولەكانى مەودود لەگەل پىشنانى خۇيدا وەك كرىقواو جكرمش و جاولى سقاوہ بۆمان دەردەكەوئى كە ئەو رۆلانە پەلەو ھەلكشاوہ، چونكە كەرىقوا تەنھا خەرىكبوو بەدەمەوەچوونى ئەنتاكىيە و جكرمىش كەمىك زىاترى كرد بەھۆى ھاوبەيمانىتى كردنى لەگەل سقمانى كورپى ئەرتەقدا بەشۆوہيەك كەبووہ ھۆى سەر كەوتنى لەجەنگى ھەپاندا ٤٩٨ك/ ١١٠٤ز، بەلام مەودود رۆلى گەورەتربوو بەشۆوہيەك كەتوانى شكست بەخاچەرستەكان بىئىت لەجەنگى الصنىرەدا لەسالى ٥٠٧ك ١١١٣ز دا، ئەمەش بۆمان ئەسەلمىتى كە لەماوہى نۆ سالداتوانى دوو شكستى گەورە بەسەر خاچەرستەكاندا بىئىت، بەلام ئەو كۆسپەى كەمەبوو برىتى بوو لەسود وەر نەگرتن لەو دوو سەر كەوتنە بۆ رامالئىنى دوزمان لەناوچەكانىيانداو سەر كەوتنى خىراو كتوپر بەسەرياندا بەجۆر كە ئەتوانن قەرەبووى زىانەكانىيان بەكەنەوہ، بەلام پاشماوہى ديار دەى پەرتەوازەبوونى سىياسى و رقەبەرايەتى نۆوان سەر كەردە ئىسلامىيەكان رىگربوو لەبەردەم بەدبەھاتنى ئەم مەسەلەيەدا.^١

٦- نجم الدين ئىلغازى فەرمانرەوای ماردىن: بزواتى جىھادى ئىسلامى دژ بە خاچەرستەكان پەيوەندىيەكى بەھىزى ھەبوو بەسەر كەردەكانى موصلەوہ ئەوانەى كە لەژێردەسەلاتى سەلجۇقىيەكاندا بوون، ھەر وەك كۆچى دواى سولتان مەمەدى كورپى مەلەكشاو بۆ ھۆى بانگەھىشتەكردنى ئەقسنقر لەموصلەوہ ھەتاوہكو شىنكىيە بەغداى بى بسپىزدىت،^٢ ئەو كارەى كەبووہ ھۆى ئەوہى موسل پىگەو گرنگى خۆى بەشۆوہيەكى كاتى لەدەست بەدات لەپاەرايەتى بزواتى جىھاددا دژ بەخاچەرستەكان و گواستەنەوہى ئەم پاەرايەتییە بۆ نجم الدين ئىلغازى فەرمانرەوای ماردىن ئىلغازىش كارەكانى بەدەست گرتن بەسەر ھەلەبدا دەست پىكرد لەسالى ٥١١ك/ ١١١٧ز لەبەر گرنگى بۆ ھەر سەر كەردايەتییەكى سەربازى و

^١ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق ولبغرب ل١٥٧.

^٢ ھەمان سەرچاوہ ل١٥٨.

^٣ الوافي بلوفيات (٣١٠/٩) النجوم الزهرة (٣١٤/٥).

سیاسی که بیه‌وی پوویه پووی خاچپه رسته کان بپیته وه ئەمەش بەهۆی ئەو تاییه تەندییە گرنگانه وه که تاییدابوو وه ک ناوهندیکی ستراتیژی گرنگ لەرووی مۆیی و سەربازی و سیاسی و ئابورییه وه، هەر وه ها حەلەب دەکەوتە نێوان دوو میرنشین خاچپه رسته وه که ئەوانیش رەهاو ئەنتاکییه بوون، لەهەمان کاتیشدا ئەتوانی پەيوەندی بکات بەهێزە ئیسلامییه تورکمانانە وه که لەناوچەیی جەزیرەدا پلۆبوونە وه، بۆیه دەست بەسەراگرێتی وه کردنە وهی دەرگاوابوو بۆ سەرکردایەتی بزۆتی جیهاد هەر ئەمەش بۆ نجم‌الدین ئیلغازی و بلکی کۆپی بەهرامی برازای و دواتریش ئوقسنقزی برسقی و عمادالدین زەنکی و نورالدین محمود روویدا، سەبارەت بەوورده کارییه کانی دەستگرێتی نجم‌الدین ئیلغازی بەسەر حەلەبدا لەسالی ٥١١هـ/ ١١١٧زدا ئەو هێندە شت تاییداروویدا که تەماعی خستە بەر خاچپه رسته کان هەتاوه کو دەست بگرن بەسەریدا، چونکه لاوازی و تەنگزەیی ئابووری زۆری بۆ هێنابوو بەرادەیه کە خەلکە کهی دەستەوسان کردبوو لەبەرانبەر پێشکەشکردنی ئالف بۆ ئازەلەکانیان، بەلام لەبەر مەترسی دەست بەسەراگرێتی شارەکهیان لەلایەن خاچپه رسته کانه وه ناچاربوون هانابەرن بۆنجم‌الدین ئیلغازی و لەهەمان سالددا حەلەبی بەدەسته وەبدەن نجم‌الدین ئیلغازیش دەستی دایە بەهێزکردنی دەسلاتی لەهەندێ شویندا وه کو بالنسرو هەندێ پیاوی حەلەبی دەستگیرکرد هەتاوه کو پارەییان ئی وه گرێت بۆ رێککه و تن پێی لەگەڵ خاچپه رسته کاند، بۆیه خەلکی حەلەب لەخۆی و سەربازەکانی بیزاربوون بەقسەیی أبین العدم- و ئەمەش ناچاریکرد حەلەب بەجێ بهێڵێت و بەره و ماردین بەرێ بکەوێت دواي ئەو هی که حسام‌الدین تمر تاشی لەجێی خۆیدا دانا، ئەو هوبوو سەربازەکانی لەبالنسدا ئەو گرانییهیان قۆسته وه که رووی تێکردبوون و لەهەمان سالددا ٥١١هـ/ ١١١٧ز، ناردیان بەدواي خاچپه رسته کاند هەتاوه کو ئەو شارەییان بدەن بەدەسته وه، ئەمەش ئیلغازی ناچارکرد بۆ گەرانە وه بەسەراگرێتی هێزیکێ تورکمان بەره و حەلەب، کاتی خاچپه رسته کان هەستیان بەمەترسی کرد، باشە کشەیانکردو دووبارە ئیلغازی دەستی بەسەراگرته وه و پاشان گەرایه وه بۆ ماردین دواي ئەو هی ناگره سستیکی لەگەڵدا مۆرکردن که نابێ هیچ لایه کییان دەستدریژی بکاتە سەرمولکی ئەوی تریان.^٢

^١ الأمارات الأرتقية في بلاد الشام والجزيرة ل ٢٣٤-٢٣٥.

^٢ زبدة الحلب (١٨٠/٣) الجهاد ضد الصليبيين في الشوق الإسلامي ل ١٣٥.

نێردراوی نارد بۆ به‌غدا هه‌تاوه‌كو ره‌شېگير نه‌فیر ژ به‌خاچه‌رسته‌كان رابگه‌یه‌نیت و خه‌لبه‌ی
 عه‌باسی المسترشد بالله و سولتانی سه‌لجوقی مه‌حمودی کوپی مه‌مه‌دی کوپی
 مه‌له‌کشاهیش له‌وکاره‌ی خاچه‌رسته‌كان دژ به‌ولاتی جه‌زیره‌ ناگاردار بکاته‌وه‌ که هه‌ستان
 به‌ده‌ست گرتن به‌سه‌ر قه‌لایه‌ک له‌نزیک ره‌ها و عطیری فه‌رمانه‌واییان کوشتوه‌^۱، نه‌وه‌بوو
 نجم الدین ئیلغازی پێشتر له‌گه‌ڵ طفتکین دا ریڤ که وتبوو له‌سالی ۵۱۳ه‌/ک/ ۱۱۱۸ز له‌سه‌ر
 روبه‌روبوونه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌كان له‌مانگی صفری سالی داهاتودا ۵۱۳ه‌/ک/ ۱۱۱۹ز له‌شام ز
 ئیلغازیش پێش نه‌و واده‌ دیاریکراوه‌ به‌ره‌و ره‌ها که وته‌ری و گه‌مارۆیه‌کی توندی به‌سه‌ردا
 سه‌پاند، نه‌مه‌ش خاچه‌رسته‌کانی ناوی ناچارکرد که ریڤکه‌وتنی له‌گه‌ڵدا مۆریکه‌ن به‌رامبه‌ر
 به‌نازادکردنی نه‌و دیله‌ موسلمانانه‌ی که لایانه‌ ، نه‌ویش به‌مه‌رازی بوو مه‌رجیشی بۆ دانان
 که نابێ به‌ری که‌ون بۆ یارمه‌تیدانی نه‌میری نه‌تناکییه‌ له‌حاله‌تی روودانی روبه‌روبوونه‌وه
 له‌گه‌ڵدا نه‌وانیش ره‌زامه‌ندیان پێشاندا نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر لاوازی و ملکه‌چی
 خاچه‌رسته‌كان له‌ناوچه‌ی جه‌زیره‌دا بۆ داخوازییه‌کانی نه‌میره‌ موسلمانانه‌کان.^۲

● جه‌نگی ساحه‌ الدم-گۆره‌پانی خوین- دواي نه‌وه‌ی که ئیلغازی دلتیابوو له‌وه‌ی که
 له‌پشته‌وه‌ لێی نادریت به‌ره‌و ولاتی شام که وته‌ری و ئۆسامه‌ی کوپی مباره‌کی کوپی شبل
 کلایی نه‌میر طغان نه‌رسه‌لانی فه‌رمانه‌وای به‌دلێس و نه‌رزنیش هاتنه‌ ناو سوپاکه‌یه‌وه‌ و
 پێکه‌وه‌ به‌پێکه‌وتن هه‌تاوه‌كو گه‌شتنه‌ نزیکي الآثارب له‌زه‌وی سه‌رمه‌دا له‌ره‌بیعی یه‌که‌می
 سالی ۵۱۳ه‌/ک/ ۱۱۱۹ز داو له‌وئ چاوه‌روانی گه‌شتنی ظهیر الدین طفتکینیی ده‌کرد،
 خاچه‌رسته‌کانیش به‌سه‌رکردایه‌تی رۆجه‌ری فه‌رمانه‌وای نه‌تناکیه‌ له‌تل عف‌ریندا
 جێگیربوویبون و ده‌ستیاندایه‌ دروستکردنی شوریایه‌ک تیایدا، به‌لام به‌خه‌یالیاندا نه‌ده‌هات
 که نجم الدین ئیلغازی له‌و شوینه‌دا بدات به‌سه‌ریاندا، هه‌روه‌ها وایانده‌زانی که (أثارب) یان
 (زورنا) یان ده‌ست ده‌که‌وێت، ته‌نانه‌ت نه‌وه‌نده‌ له‌خۆ بایبوون به‌هۆی توکم‌ه‌یی
 شوینه‌که‌یان وه‌ ناردییان بۆ لای ئیلغازی و پێیان ده‌وت: خۆت ماندوومه‌که‌ به‌هاتن بۆ لامان
 ئێمه‌ خه‌ریکه‌ ده‌گه‌ینه‌ لات^۳، پاش درێژه‌کێشانی چاوه‌روانی ئیلغازی به‌دیار
 هاوچه‌یمانکه‌یه‌وه‌، وه‌لامی خواستی نه‌میره‌کانی دایه‌وه‌ بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر خاچه‌رسته‌كان
 به‌شیوه‌یه‌کی غافلگیرانه‌ نه‌وه‌بوو خاچه‌رسته‌كان به‌خۆییان نه‌زانی هه‌تاوه‌كو په‌رچه‌می

^۱ الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۵۳.

^۲ الامارات الارتقية في بلاد الشام والجزيرة، عماد الدين خليل ل ۲۴۱.

^۳ زبدة الطلب (۱۹۰/۳) الجهاد ضد لبصليبين ل ۱۵۴.

موسڵمانه كانییان بینى كه له هه موو لایه كه وه دهوړى دابوون، نه مهش له رۆژى هه ینى شازدهى ره بیعی یه كه مى سالى ٥١٢هـ/ ١١١٩ز دا بوو پاشان قازى حلب ابو الفضل خشاب هاته دهروه و تاریكى به پیژى دا بو موسڵمانه كان و وړه ی به رزكردنه وه و هیمه تی جولاندن بو حیها دكردن، بۆیه موسڵمانان له هه موو لایه كه وه هیژشیان كرده سه ر خاچه رسته كان و تیر وه ك گولله به سه ریاندا ده بارى و له كاتیكدا كه له هه موو لایه كه وه شمشیر خرابووه كهردنیان و ته نها خه لكیكى كه مییان لێده ریا زیو نه وانی تریشیان كوژاویان برینداربوون، له ناو كوژاوه كانیشدا رۆجه رى فه رمانه وای نه نتاکییه هه بوو كه ده ستپیشخه رى كرد له روبه روبوونه وه ی موسڵماناندا پیش كه شتنى هیژه كانى به یتوالمقه دیس و طرابلس و شوینه كانى تر، هه فتا و نه وه نده سواریش له سواره كانى خاچه رسته كان به دیل گیران و هه وڵیاندا كه به رامیه ر به سئ سه د هه زار دینار ئازاد بكرین، به لام نجم الدین ئیلغازى به وه قایل نه بوو، به لكو فه رمانى كوشتنى هه موویانیدا.

نهم چه نگهش لای میژوونوسه لاتینه كان و نه و میژوونوسه هاوچه رخانه ی كه له وانه وه شتیان گواستوته وه ناسراوه به ساحة الدم - واته گۆره پانى حویته، له بهر رۆژى نه و خه لكه خاچه رسته ی كه تیايدا كوژا له به رامیه ر كوژانى ژماره یه كى كه م له موسڵمانان^١.

• نه و ره هه ندانه ی كه سه ركه وتن به سه ر خاچه رسته كان له جهنگى ساحة الدمدا به ده ستى هینا: گرنگى نه و شكسته ی كه به سه ر خاچه رسته كاندا هات ته نها له و سه ركه وتنه سه ریا زیه دانه بوو كه نجم الدین ئیلغازى تۆماری كرد به سه ریاندا، به لكو له وه تیپه رى كرد بو دروست بوونی به ره یه كى ئیسلامى یه كگرتوو كه له نه میره موسڵمانه كانى شام و جه زیره پیکه اتبوو، به لكو له وهش تیپه رى كرد بو درخستنه وه ی هه لب له هه ره شه ی خاچه رسته كان به تاییه ت پاش ده ستگرتنى نجم الدین ئیلغازى به سه ر قه لایه كدا له نزیک أثارب له هه مان سالد، نه مه جگه له وه ی كه كاره ساتیكى گه وړه بوو نه نتاکییه ی بییه ش كرد له رۆجه رى سه ركرده و سوپاكه ی، نه مهش وایكرد (سریان) ئاشوورى و نه رمه نه كان له نه نتاکییه دا گومان له به سودى مانه وه یاندا له گه ل خاچه رسته كاندا بكن، هه ر نه مه شبووه پالنه ریان بو خو پزگار كردن له خاچه رسته رۆژئاواییه كان له دواتردا^٢، هه روه ها ابن العدیم باسى نه وه ده كات كه نجم الدین ئیلغازى دواى كوژایی هاتنى جهنگه كه چووه ختوه ته كه ی

^١ السرق الادسط والحروب الصليبية (٤٧٣/١) الامارات الأرتقية ل ٢٤٢.

^٢ الاعتبار ل ٤٠، ٤١، الحركة الصليبية (٤٩٣/١).

رۆجەرو هەتاوێ کو لەوێ موسڵمانەکان دەسکەوتەکانییانی رادەست کەن، بەلام ئەو هەموو دەسکەوتەکانی گێڕایەوێ بۆ جەنگاوەرەکان جگە لەچەکیك نەبێ کە کردیە دیاری بۆ پاشاکانی ئیسلام هەتاوێ کو خۆشەویستی جیهادی ئیسلامی لەدایاندا دژ بەخاچەرستەکان زیندوو بکاتەوێ^۱، هەرۆها ئیلغازی توانای زنجیرەیهک سەرکەوتن لەباکوپی شامدا تۆمار بکات، ئەمەش کەشیکی هێمن و ئارامی بۆ موسڵمانەکان رەخساند و توانیان شکستیکی تەواو بەو سوپایەبێنن کە بەسەرکردایەتی بلدوینی پاشای بەیتولمەدیس بەرێ کەوتبوو بۆ بەدەموە هاتنی رۆجەری فەرمانرەوای ئەنتاککیە^۲ نجم الدین ئیلغازیش بەمە وازی نەهێنا، بەلکە لەئەرتاحدا لەگەڵ طفەتکەنی، هاوێپەمانی دا کۆبووێو وەو رێککەوتن لەسەر هێرشکردنە سەر آثاربو و زردنا و توانییان لەدەستی خاچەرستەکانی بستیئەو، پاشان ئیلغازی بەچەند کەسێکی کەمەو لەموسڵمانان بەرەو دانیت بەرێ کەوت و لەگەڵ بلدوینی پاشای بەیتولمەدیس و رووبەرتی فەرمانرەوای زردنادا پوێروبووێو شەپ لەنیوانییاندا هەلگیرسا لەجمادی یەکی می سالی ۵۱۳هـ/ ۱۱۱۹ز داو بەسەرکەوتنی نجم الدین ئیلغازی کۆتایی پێتات و خاچەرستەکان شکستییان خوارد و دواي ئەوێ کە نجم الدین راوهدونانیان خۆیان لەقەلای هابدا قایمکرد^۳، پاشان نجم الدین ئیلغازی گەرایەوێ بۆ حەلب و پیاوێکانیشی لەرێگەي گەرانهوێو دا رووبەری رۆبەرتی فەرمانرەوایی زردنا بوونەو بەهاوێپیەتی هێزێک لەخاچەرستان، سوپاکەي ئیلغازیش پەلاماری دان و خاچەرستەکانی ناچارکرد کەبگەرێنەوێ بۆ قەلای هاب، لەهەمان کاتیشدا رووبەرتی الأبرص بەدیلی کەوتە بەردەستی موسڵمانەکان و ئەوانیش بریدیان بۆ حەلب بۆ لای ئیلغازی، ئەویش ناردی بۆ دیمەشق بۆ لای طفەتکین لەوێ زیندانی کرا هەتاوێ کو بەئازارکۆشتی^۴، لەکۆتایی جمادی یەکی می ۵۱۳هـ/ ۱۱۱۹ز ئیلغازی حەلبی بەرەو ماردین بەجێ هێشت بەهۆی ئەو تەنگژە دارییەو کە پێیدا تێپەری، چونکە حەلبیش هیندە لاوازبوو کەنەیدەتوانی تیايدا بمیئیتەو^۵.

● ئابلقەدانی ئەنتاککیە و مۆرکردنی ئاگر بەست لەگەڵ پاشای بەیتولمەدیسدا: وێپرای سەرقالبونی نجم الدین ئیلغازی بەهەندێ کاروباری ئیدارییەو لەماردیندا، بەلام توانی

^۱ زبدة الحلب (۱۹۰/۳) الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۵.

^۲ الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۵.

^۳ زبدة الحلب (۱۹۰/۳) الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۶.

^۴ تأريخ الحروب الصليبية (۲/۳۴۵).

^۵ الجهاد ضد الصليبيين ل ۱۵۶.

سوڤايەك لە توركمانەكان كۆبكاتهووە لە فوراتهووە بیا نەڕێنێتەووە بەرەو ولاتی شام لە ساڵی ٥١٤هـ/ ١١٢٠ز داو لە گەڵ طغتكین دا كۆبویهووە پێكەووە بەرێی كەوتن بەرەو ئەنتاكیەو گەمارۆیان بەسەردا سەپاند، بەلام دەسەلاتییان بەسەریدا نەشكا، بۆیە چوونە ناو قنسیرینو شەو رۆژێك گەمارۆییاندا، بەلام لەوێش هیچیان پێنەكرا، لەم كاتەشدا ظهیر الدین طغتكین پێشنیاری كرد بۆ هاورێكەیی كە دەست لە گەمارۆدانێ هەلگریت و هەریەكەیان بگەڕێنەووە بۆ ولاتی خۆی، نجم الدینیش ئامۆژگاری هاورێكەیی قبولكردو گەریاوە بۆ حەلب دواي ئەوەی كە رادەیی بەهێزی خاچەپرستەكانی بۆ دەرکەوت سەربازە توركمانەكانیشی بلأوهیانكردو ئیلاغزیش ناچاربوو ئاگر بەستێك لە گەڵ پاشای بەیتولمەقەدیسدا بلدوینی دووهم مۆریكات بەمەرجێك مەعررەو كفرطاب و بادەو ضیاع جبل السماق بدرێتە خاچەپرستەكانو ئەم ئاگر بەستەش هەتاوەكو كۆتایی ساڵ بەردەوام بێت.^١

● هەلۆه شانهوێ رێككەوتنەكە: خاچەپرستەكان پابەندنەبوو بەم رێكەوتنامەیەووە جوسلینی فرمانرەوای تل باشر لە هەمان ساڵدا ٥١٤هـ/ ١١٣٠ز هەستا بەهێرشكردنە سەر ئەو ناوچانەیی كە سەر بە حەلب بوون، ئەمەش خەلكی حەلبی ناچاركرد كە نارەزاییەكی توند بنێرن بۆ بلدوینی دووهم پاشای بەیتولمەقەدیسو تیایدا ئاگاداری كردهووە لە هێرشو دەستدرێژییەكانی جوسلین بۆ سەر مۆسڵمانەكان، بەلام ئەو بەم شیوێیە وەلامی دانەووە: كە هیچ دەسەلاتێك بەسەر جوسلیندا نییە^٢، خاچەپرستەكانیش بەمەوازییان نەهێنا، بەلكو لە ئەنتاكیەووە هێرشیان كرده سەر ولاتی شیزو كۆمەلێکیان لە مۆسڵمانەكان بە دیلگرت و چەند داخوارییەكی زۆریان خستە بەردەم ئەمیری عەرەب أبو العساكر سلطانی كورێ منقذ ئەویش ناچاربوو لە گەڵیاندا رێك بكەوێت بەرامبەر بەوێی كە بڕێك پارەیان بدات^٣، لە گەڵ هەموو ئەمانەشدا خاچەپرستەكان هەلی نەبوونی ئیلاغزیان لە حەلبدا قۆستەووە بۆیە لە صفری ساڵی ٥١٥هـ/ ١١٢١ز هێرشیان كرده سەر أثارب و هەستان بەسوتاندنی ئەو خانوو دەرغل و دانەیی كە تیایدا بوو، بلدوینی دووهمیش هێرشی كرده سەر خودی حەلب و گەمارۆیەكی توندی بەسەردا سەپاند كە بوو هۆی ئەوێی پەنجا كەس لە خەلكەكەیی ببنە دیل بە دەستییەووە، حەلبییەكانیش سەرکەوتووبوون لەرزگار كردنی براكانییان و توانییان

^١ هەمان سەرچاوە ل ١٥٢.

^٢ هەمان سەرچاوە ل ١٥٧، ١٥٦.

^٣ هەمان سەرچاوە ل ١٥٦.

خاچپەرسته کان ناچار بەکشانهوه بۆئەنتاکییە بکەن^۱، وادیارە نجم الدین ئیلغازی ناچاربوو ماوه یەک لەلە ماردیندا بمێنێنەوه، ئەمەش وایکرد کە نامە بنێرێت بۆ سولهیمانی کوپی ئیلغازی جێگیری خۆی لەحەلبداو فەرمانی پێ بکات کە پێککەوتن لەگەڵ خاچپەرستهکاندا مۆریکات، بەپێی ئەم رێککەوتنەش خاچپەرستهکان دەستیان گرت بەسەر سرمین و لیلۆن و هەندێ لەناوچە کشتوکالییەکانی دەورووبەری حەلب و آثارب^۲.

• یاخیبوونی سلێمانی کوپی ئیلغازی لەباوکی: هەرچەندە ئەو رێککەوتنە سولهیمانی کوپی ئیلغازی مۆی کرد لەبەرژۆهەندێ موسڵمانەکاندا نەبوو، بەلام سولهیمان هەوڵی نەدا بۆ چارەسەرکردنی ئەو پشێوی و شلەژانەی کە بەسەر حەلبدا هات، بەلکو یاخیبوونی خۆی دژ لەباوکی سەرەخۆیی خۆی لەحەلبدا راگەیاند، ئەم هەنگاوەشی خاچپەرستانی هاندا بۆ تەنگ هەلچنین بەحەلب و داگیرکردنی هەندێ ناوچە لەدەورووبەریدا ئەمەش لەجمادی دوووەمی سالی ۱۵۱ ک ۱۱۲۱ زدا، داوایان لەسولهیمانی فەرمانڕەوای کرد کە دەستبەرداری آثارب بێت بۆ بەلدوینی دوووەمی پاشای بەیتولمەقەدیس، بەلام دانیشتوانی موسڵمانی آثارب نامادەنەبوون ملکەچی خاچپەرستهکان بن ئەمەش بەلدوینی ناچارکرد هەتاوێکو پاشەکشە بکات بۆ ئەنتاکییە و لەوێشەوه بۆ بەیتولمەقەدیس^۳.

• لەناوبردنی یاخیبوونەکە: نەجمالدین ئیلغازیش هەرکەهەوڵی یاخیبوونی کوپەرکە ی بیست لەحەلبدا یەکسەر کەوتەری بەرهو حەلب و هەموو ئەوانە سزادا کە لەپشت یاخیبوونی کوپەرکە یەوهەبوون، کاتی سولهیمان ئەو سزا توندە ی بینی کە بەسەر هاوکارەکانیدا سەپێترا ترساو هەلات بۆ دیمەشق و داوای مافی پەناوەتی لەطفتکێبی فەرمانڕەوای کرد، ئەوه بوو هەرکە بارودۆخ بۆ ئیلغازی یەکلایبویەوه و توانی کۆتایی بەئاژاوەکە بێنێت، بدرالدولە سولهیمانی کوپی عبدالجباری کوپی ئەرتەقی برازای تیا دا دانا وەک جێنشینی خۆی، ئەویش رێککەوتنێکی یەک سالی لەگەڵ خاچپەرستهکاندا مۆرکرد، ئامانجی ئیلغازیش لەو رێککەوتنە بۆ سورد وەرگرتن بوو لەکات هەتاوێکو بگەرێتەوه دیارەکرو هەتاوێکو پێی دەکرێ هێز کۆبکاتەوه بۆ دووبارە هێرشکردنە سەریان، وێرایی مەترسی لەوهی کە خاچپەرستهکان هێرش بکەن سەر حەلب و برازاکەشی نەتوانی بەرپەرچیان بداتەوه^۴.

^۱ زبدة الحلب (۱۹۹/۲) الجهاد ضد لبلصیین ۱۵۷.

^۲ زبدة الحلب (۱۹۹/۹-۲۰۵) الجهاد ضد الصلییین ۱۵۷.

^۳ زبدة الحلب (۱۹۹/۹-۲۰۵) الجهاد ضد الصلییین ۱۵۷.

^۴ الامارات الادتیة ل. ۶۰.

له ماردینیشدا نجم الدین ئیلفازی توانی زۆرتین خه‌لکی تورکمان کۆبکاته‌وه و پاشان به‌ره و لا‌تی شام بیانبات له مانگی ره‌بیعی دووه‌می سالی ٥١٦هـ/ ١١٢٢ز، به‌سود وهرگرتن له و نا‌کۆکیه‌ی که له‌نیوان به‌لدوینی پاشای به‌یتولمه‌قه‌دیس و یونزی فه‌رمانه‌وه‌ی طرابلسدا هه‌بوو، به‌لام نجم‌الدین ئیلفازی نه‌یتوانی سه‌رکه‌وتنیکی یه‌کلاکه‌ره‌وه به‌ده‌ست بێنیت به‌سه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا، سه‌ریاری په‌یوه‌ندی کردنی بلکی کوپی به‌رامی کوپی ئه‌رته‌ق و ظهیر الدین طغتكین پیوه‌ی، به‌لام نه‌یتوانی ده‌سه‌لات و هه‌ژمونی خۆی به‌سه‌ر ته‌واوی ناوچه‌ی حه‌له‌بدا به‌سه‌پنیت^١.

● کۆچی دوا‌ی ئیلفازی و کاریگه‌ری له‌سه‌ر موس‌لمانانه‌کان: له‌مانگی ره‌مه‌زانی سالی ٥١٦هـ/ ١١٢٢ز ئیلفازی هه‌ستی خراپ‌بوونی باری ته‌ندروستی کرد و گه‌پایه‌وه بۆ میافارقین و له‌ویش گیانی سپارد، به‌و نه‌نده‌یه‌ش که کۆچی دوا‌ی ئیلفازی کاره‌سات‌بوو بۆ موس‌لمانانی و لا‌تی شام و جه‌زیره به‌گشتی، به‌لام ئه‌م کاره‌ساته گه‌وره‌تریو بۆ خه‌لکی حه‌له‌ب، چونکه نجم الدین ئیلفازی ئومیدی خاچه‌رسته‌کانی بری‌بوو بۆ ده‌ست گرتن به‌سه‌ر حه‌له‌بدا، گرنگی کۆچی دوا‌ی ئیلفازی ته‌نها به‌مه‌وه نه‌وه‌ستا، به‌لکو بووه هۆی هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ی میرنشینه‌که‌ی و له‌نیوان مناله‌کانیدا دابه‌شکراو حسام الدین تمرتاش ماردین و سوله‌یمان میافارقینی به‌رکه‌وت و حه‌له‌بیش به‌ده‌ست سلیمانی کوپی عب‌الجباری کوپی ئه‌رته‌قی برا‌زایه‌وه مایه‌وه، بلکی کوپی به‌رامی کوپی ئه‌رته‌قی‌ش قه‌لا‌ی خرت‌برتی به‌ده‌سته‌وه مایه‌وه و دواتریش حه‌پانی خسته‌سه‌ر^٢. سه‌ریاری ئه‌وه‌ی که حه‌له‌ب پێشتر پش‌تی به‌و سه‌ریازه‌ تورکمانانه ئه‌به‌ست که ئیلفازی کۆی ده‌کردنه‌وه له‌با‌کوپی جه‌زیره‌وه، به‌لام دواتر ئه‌و په‌گه‌زه‌ مرو‌یه‌ی له‌ده‌ستدا که هه‌میشه تایی ترازوی موس‌لمانانی به‌سه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا زال ده‌کرد، ئه‌مه‌ش حه‌له‌بی کرده ئامانجی هێرشه‌کانی خاچه‌رستان به‌هۆی لاوازی و که‌م توانایی سوله‌یمان کوپی عب‌الجباری کوپی ئه‌رته‌قی فه‌رمانه‌وه‌ی له‌به‌رامبه‌ر هێرشه‌کاندا، ئه‌وه‌بوو هه‌لی مردنی نجم الدین یان قۆسته‌وه و به‌سه‌رکردایه‌تی به‌لدوینی دووه‌می پاشای به‌یتولمه‌قه‌دیس هێرشیان کرده سه‌ر بزاعه و بالس له‌سه‌ر روویاری فورات و به‌مه‌شه‌وه نه‌وه‌ستان، به‌لکو توانیان ده‌ست بگرن به‌سه‌ر قه‌لا‌ی البیره‌دا، هه‌تا وه‌کو وایلیه‌ت حه‌له‌ب له‌لایه‌ن خاچه‌رسته‌کانه‌وه ئاب‌لو‌قه دراب‌وو، ئه‌مه‌ش سوله‌یمانی ناچار کرد

^١ نور الدین محمود والصليبون حسن حبشي ل ٢٠.

^٢ الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ١٦٠.

که ریککه و تننامه یه کیان له گه لدا مۆریکات له سالی ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳ز که به پیتی نه و ریککه و تننامه یه سوله یمان دستی له قه لای اثارب هه لگرت بۆیان^۱.

۷- **بلکی کوپی بهرامی کوپی نه رته ق:** بلکی کوپی بهرام فه رمانپه وای قه لای (خرتبرت) پاش نیلغازی مامی نالای جیهادی هه لگرت و رکابه ریکی سه سه ختی خاچه رسته کان بوو، زۆر خولای له ناویردنی خاچه رسته کانبوو نه ک به ته نها له جه زیره دا، به لکو له ته وای و لاتی شامدا، کاره سه ره کییه کانی هه ره له کاتی نه خۆشی نجم الدین نلغازی مامیه وه ده ست پێ کرد له ره جه به سالی ۵۱۶هـ/ ۱۱۲۳ز به گه مارۆدانی ره ها، به لام نه یتوانی داگیریکات دوی گه مارۆیه کی دورودریژ، نه مه ش ناچاریکرد هه تاوه کو پاشه کشه بکات، خاچه رسته کانیش له بهر نه مه هۆیه گه شتنه نه و به وای یه که پێویسته کۆمه کی له جوسلینی دوزمنی سه سه ختی موسلمان هه کانه و که زۆر ته ماعکاربوو وه ریگرن. که له وکاته دا له گه ل بلدیونی پاشای به یتولمه قه دیسدابوو له البیره، لیژه شدا نه یانویست سود له بلادیوونه وه ی سه ریاژه کانی بلکی کوپی به هرامی کوپی نه رتق وه ریگرن پاش گه پانه وه ی له ره ها، به لام بلکی کوپی بهرام توانی بۆ سه یه ک بۆ جوسلین و خاچه رسته یه کی قوپو لیته وه تێریو له ناوی باران نه مه ش بووه هۆی نه وه ی که نه سه په کانیانی له ناو لیتاودا گیریکات و له هه مان کاتیشدا خۆی و پیاوه کانی که له چوار سه د سوار تێپه ریان نه ده کرد تیربارانییان کردن و ته نها ژماره یه کی که میان ئی ده ریاژبوو جوسلین و جالیرانی پورزای فه رمانپه وای البیره ش له سالی ۵۱۶هـ/ ۱۱۲۲ز دا ده ستگیرکران له نه نجای نه مه سه رکه و تنه ی بلکی کوپی بهرام هیزو ناویانگی مه عه وی خاچه رسته کان له و لاتی شامدا له ناوچوو، هه ره ها ئاره زووی په لاماردان و لیدانیان له لایه ن موسلمان هه کانه وه په ره ی سه ند^۲. بلکی کوپی بهرامی کوپی نه رته قیش هه ولیدا له جوسلین و هاوړی دیلکراوه کانییه وه به لیئنی به ده سه ته وه دانی ره های ده ست که ویت به رامبه ر به نازادکردنیان، به لام نه وان نه مه یان ره تکرده وه وتیان: ئیمه ولاته که مان وه کو حوشر وایه بۆمان، هه رکاتی حوشره که مان مرد نه بی بگوێزینه وه بۆ حوشریکی تر، نه و شویتانه ش که به ده ست ئیمه وه بوو نیستا به ده سه تی خه لکی تره وه یه^۳، پاشان بلکی کوپی بهرام دیله کانی برد بۆ قه لای خرتبرت و چه ند که سیکی راسپارد بۆ پاسه وانی کردنیان و له سالی ۵۱۷هـ/ ۱۱۲۳ز به ره وه قه لای کرکری سه ره به میرنشینی ره ها که و ته ری بۆ ده ست

زیده الحلب (۳۰۶/۲) الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۰.

نور الدين محمود والصليبيون حسن حبسي ل ۳۰.

الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۰.

به سه راگرتنی^۱، پاشا به لدوینی پاشای به یتولمه قه دیسیش که سه ره رشتی ره هاو نه تئاکیه شی گرتبووه نه ستو ده رکی به وه کرد که پتویسته له سه ری هه ولیدات بۆ رزگار کردنی جوسلین له دیلی و ری بگریت له داگیر کردنی کرکر له سه ده سستی بلکی کوپی بهرام و بۆ موسلمانانی سه لمینیت که هیزی خاچه رسته کان هیشتا توانای گورز وه شانندن و هیترشی ماوه، بۆیه بلدوین به سه رکردایه تی سوپا که یه وه چوو ده ره وه هه تاوه کو گه شته که ناری رۆژه لاتی روبری سنج که یه کیکه له لقه کانی فورات به ئاراسته ی سه ریا زگی بلکی کوپی بهرام که گه مارۆی له سه رک کرکر هه لگرتبوو و گه پ بویه وه بۆ پوو به پوو نه وه ی بلدوینی دوو ه می پاشای به یتولمه قه دیس، جهنگ له نیوان هه ردوو لادا له تۆزده ی مانگی صفری ۱۲۳/هـ ۱۲۳۲ زدا هه لگیرساو سه رباری که می سوپای موسلمانان کان، به لام شکستیات به خاچه رسته کان هیئا گرنگی نه جهنگش ته نها له سه رکه وتنی بلکی کوپی بهرامدا نه بوو، به لکو له وه ش تپهری بۆ به دیل گرتنی بلدوینی دوو ه پاشای به یتولمه قه دیس و ده سترگتن به سه ر قه لای کرکردا، پاشان بلك دیله نوێکه ی برد بۆ قه لای خرتبرت و خستییه پال جوسلین و سه رکرده خاچه رسته کانی تر^۲ به م شیوه یه هه موو میرنشینه خاچه رسته کان، ره هاو نه تئاکیه و شانیشینی به یتولمه قه دیس چۆلبوو له سه رکرده کانیاان، نه مهش بووه هۆی شه ژانی باری خاچه رسته کان له جه زیره و ولاتی شام، به لام هیزه ئیسلامیه کان له ولاتی شام له و کاته دا نه یانتوانی نه م هه له بقۆز نه وه و میرنشینه کانیاان له ناو به رن و کۆتایی به مه ترسیان بێتن^۳.

● گه مارۆدانی حه له ب له لایه ن خاچه رسته کانه وه: سه باره ت به بلکی کوپی به هرامی کوپی نه رته ق نه وه دوا ی نه وه ی که دیله کانی کۆکرده وه له قه لای خرتبردا هه ستا به رۆیشتن به ره و حه پان بۆ ده ست به سه راگرتنی له ره بیعی یه که می سالی ۱۲۳/هـ ۱۲۳۲، نه مهش به مه به سستی به هیژ کردنی پیگه ی خۆی و نه مهشی بۆ چوو سه ر، هه ره ها بلکی کوپی بهرام ئاره نووی ده سگرتنی به سه ر حه له بيشدا هه بوو که له ژیر ده سستی سلیمانی کوپی عدا لجا ردا بوو دوا ی نه وه ی ده ستيگرت به سه ر حه پاندا، چونکه گرنگی حه له بی ده زانی له رووی ستراتیژیه وه، که ناتوانی هیچ نه نجامیکی یه کلاکه ره وه به ده ست بێتیت نه گه ر حه له ب نه خاته سه ر میرنشینه که ی، هه تاوه کو بنکه یه کی هه بیت له ولاتی شامدا و به هۆیه وه بتوانیت له روبه ریکی

^۱ زبدة الحلب (۳/ ۲۰۶) الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي (۱۶۰).

^۲ نور الدين محمود والصليبيون في الشرق الاسلامي ل ۱۶۱.

^۳ الجهاد ضد الصليبين في الشرق الاسلامي ل ۱۶۰.

فراواندا جموجۆل بکات و یه کلابیته وه بۆ کوشتاری خاچهرسته کان^۱، هه بۆیه بلکی کوپی بهرام گه مارۆی خسته سه ره له ب هه تاوه کو دانیشتیوانی ناچار کرد که له به ره به یانی جمادی یه که می سالی ۵۱۷هـ / ۱۱۲۳زدا^۲ به دهسته وه ی بدن، به لام بلکی کوپی بهرام نه یتوانی زیاتر به ده وهام بیته له سه ره کوشتاری خاچهرسته کان له شامدا، چونکه هه والی هه لاتنی جوسلینی له به ندیخانه پی گه شت به یارمه تی کۆمه لی له ئهرمه نه کان له وانه ی که بلکی کوپی بهرام له خرتبرتدا به باشی مامه لی له گه لدا کردبوون، بۆیه له ره جه بی هه مان سالدا ۵۱۷هـ / ۱۱۲۳ز به خیرایی گه پایه وه بۆ خرتبرت و توانی ئاسایشی بۆ بگێرێته وه و دیله کانی تریش بگۆزێته وه بۆ چه پان دوا ی سزادانی ئه و ئهرمه نیانه ی که له وییوون^۳. جوسلینی فه رمانپه وای ره هاش که له به ندیخانه ده ربازبوو توانی سوپایه ک له خاچهرسته کانی به یتولمه قه دیسو و نه تاکیه پێک بیێ و به ره و چه له ب به پێ بکه ویت ته نگ به موسولمانه کانی ئه و شاره هه لچنی، به مه ش وازی نه هینا، به لکو گۆپی موسلمانه کانی له ناوچه کانی ده ور به ریدا هه لدا یه وه گو مارۆ که شی هه تاوه کو مانگی ره مه زانی سالی ۵۱۷هـ / ۱۱۲۳ز به ده وهام بوو، به لام کاتی نه یتوانی داگیری بکات ناچاری گه رانه وه به ره و تل باشر بوو، به لام دوا ی گه رانه وه ی جوسلین بۆ تل باشر چه له ب رزگاری نه بوو له گه مارۆدان له لایه ن خاچهرسته کانه وه، به لکو دووچاری گه مارۆیه کی تر بوویه وه له لایه ن خاچهرسته کانی نه تاکیه وه، ئه مه ش بووه هۆی بچرانی په یوه ندی له نیوان چه له ب و ناوچه موسلمان نشینه کانی تر له شامدا، ئه و ناوچهانی که ئازوقه و که ل و په لیان بۆ ده نارد^۴. له م حاله شدا بلکی کوپی بهرامی کوپی ئه رته ق ناچار بوو په نابه ریت بۆ نه قشنقری برسقی، فه رمانپه وای موصل و ظه ر الدین طفنکین فه رمانپه وای دیمه شق بۆ لابردنی ئه و سته مه له سه ره خه لکی چه له ب و لێدانی خاچهرسته کان به شیوه یه ک که بلکی کوپی بهرام به توانیت پاش ئه وه بگه ریته وه بۆ چه له ب و کاروباره کانی رێک بخته وه، بۆ ئه م مه به سته ش له سالی ۵۱۷هـ / ۱۱۲۳ز دا هه ریه ک له نه قسنقرو ظه ر الدین طفنکین به سه رکردابه تی هیزه کانی یانه وه گه شته لای و له فورات په پینه وه و له عزاز لایاندا، به لام ئه و خاچهرسته کانه ی که کۆبوونه وه تیایدا توانیان موسلمانه کانی تیادا وه ده رنێن بۆیه هه ریه که یان گه پانه وه بۆ ولاتی خۆی و بلکی کوپی بهرامیش له سالی ۵۱۸هـ / ۱۱۲۴ز چووه

^۱ تلامارت الادتیقه ل ۲۶۸.

^۲ الکامل فی التاریخ (۸/ ۶۳۳، ۶۳۲).

^۳ الجهاد ضد الصلیبین فی الشرق الاسلامی ل ۱۶۱.

^۴ الجهاد ضد الصلیبین فی الشرق الاسلامی ل ۱۶۱.

حەلەبەووە کۆمەڵێک لە نەیارانی تیا دا لە ناو بردو پشێوی و جەردەیی تیا نەهێشت و یەكێك لە كچه كانی رضوانی مارە كرد بۆ بته و كردنی پە یوە ندی لە گەڵ سلجوقییه كاندا حەلەبی كرده پایتەختی خۆی و بنكه یەك بۆ دەرچوون بۆ لێدانی خاچە رسته كان، هەریە مەشەووە نەو هستا، بە لكو دیلە كانی لە حەلەبەووە بۆ گواستەووە و لە قەلای حەلەبدا زیندانی كردن، دیارە ئەم كارەشی بۆ دلتیابوون بوو لە هەر هەولێك كە بۆ رزگار كردنیان بدریت لە كاتی دوركەوتنەویدا لیتیان، بە لگەش لە سەر ئەمە ئەو یە كاتێ تێپێکی سەربازی ئامادە كرد لە صفری سالی ٥١٨ هـ / ١١٢٤ ز بۆ جەنگ كردن دژ بە خاچە رسته كان لە عزا زدا لە گەڵیاندا نەروێشت نەو هكو هەندی لە دانیشتیوانی نە یاری لە حەلەبدا ناپاکی لە گەڵدا بكن و دیلە كان ئازاد بكن.^١

• كۆژانی بلکی كۆپی بهرام: مەرگ مۆلەتی بلکی كۆپی بهرامی نە دا و لە كاتی كیدا كە فەرەنجە كانی گە مارۆدابوو لە لای قەلای منیجدا مەرگ یە خە ی پێگرت بە هۆی تیرێکی وێڵەووە كە بە رێكەوت و بوو هۆی گیان لە دەستدانی، ئەو بوو سەربازە كانی شە ژان و بلاو بیان لێ كرد و بە كۆژانی مۆسڵمانە كان پیاویکی مە زنیان لە دەستدا كە كرده وە كانی سە لماندیان سە هەر كرده و فەرماندە یە كە كە هەولی ئەدا بۆ یە كخستنی مۆسڵمانە كانیدا لە شام و جە زیرەدا دژ بە خاچە رسته كان، ئە شتوانین بڵێن بە كۆژانی بلکی كۆپی بهرام لە سالی ٥١٨ هـ / ١١٢٤ ز كۆتای هات رابەراییە تێ كردنی بزواتی جیهادی ئیسلامی لە لایەن ئە و تە قیە كانەو، هەر چە نده حسام الدین تمر تاشی كۆپی ئیلفازی توانی دوا ی كۆژانی بلکی كۆپی بهرام دەست بگرت بە سەر حەلەبدا، بە لām لە سەر دەمی ئە ودا حەلەب بارو دۆخیکی ئارامی نە بوو، بە لكو بارو دۆخی تێكچوو و مۆسڵمانان تیایدا لاوازیوون، چونكە گەنجیتی یاری كردن فەرمانڕەوایی و هەول دانی لە بیر بردەو، تەنها بەم تەمبەلێ و خەمسار دیە شەو نەو هستا لە بەرامبەر جیهاد كردندا، بە لكو میانجیگەری أبی العساكر سلطانی كۆری منقذی فەرمانڕەوای شیزەری قبول كرد بۆ ئازاد كردنی بلدوینی پاشای بەیتولمە قەدیس كە دیلی بلکی كۆپی بهرام بوو.^٢ ئەمەش بوو هۆی زیاد بوونی ئارەزووی خاچە رسته كان و بە رزیوونەو ی و رە یان بۆ لێدانی مۆسڵمانان و کاریگەری زۆریشی هەبوو لە بەهێز كردنی بەرگری خاچە رسته كان بۆ زاوتی زیندوو كردنەو ی بیروكە ی جیهادی ئیسلامی كە لە قزناغی

^١ زبدة الحلب (٢١٦/٢-٢١٧) الجهاد ضد الصليبيين ل ١٦٤.

^٢ الجهاد ضد الصليبيين ل ١٦٢، ١٦٣.

داماتودا كه نه قسنقر برسقى و فه رمانپه وای موصل و ظهير الدين طغتكينى فه رمانپه وای ديمه شق رابه رايه تيبان ده كرد^۱.

۸- جيهادى نه مېرى موصل ئاق سنقر برسقى بۇرژگارکردنى حەلەب:

۱- حەلەب به رهنگارى خاچپه رسته كان ده بېتته وه: حەلەب چه ندين جار روبه رووى فشارو هيرشى خاچپه رسته كان بويه وه هر له ده ستيپكردى شالوى خاچپه رسته كان بۆ سەر ولاتى شامو جه زيره، ترسناكترين و ديارترينى ئو هيرشانهش له سالى ۵۱۸ك بوو، دياره ئو داگيركه رانه گرنگى له پاده به ده رى ئم شاره يان ده زانى به تاييه ت كه وهك ناوه نديكى ستراتيژى زيندوو به كارده هات له بوارى مړى و سه ريارى و سياسى و ئابوورى و هتله كانى گواستنه وه دا چونكه ئه كه ويته ناوه نديكى توكمى نيتوان دوو ميرنشينى خاچپه رسته وه، كه ئه وانيش: ميرنشينى به هال رۆژه لاتى جه زيره ي فوراته وه و هتاكيبه له رۆژئاوا وه له سەر ده ريارى ناوه راست ئه مەش واليده كرد كه له يه ك كاتدا بتوانيت په يوه ندى بكات به و هيرشه ئيسلاميه توركمانا نه ي له جه زيره و فورات و ئه نادۆل و باكوپرى شامدا بلأوبوبونه وه ئه مەش بناغه يه كى به هيزه بۆ به رده و امبوونى بزاوتى جيهاد و يه ديهيتنانى چەند ئامانجيكى يه كلاكه ره وه دژ به خاچپه رسته كان له به رامبه ريشدا داگيرکردنى حەلەب و لكاندى به قه واره ي خاچپه رسته وه هاتوچۆ نيتوان ره هاو هتاكيبه مسۆگەر ده كات و پېكهيتنانى يه كيتى سه ريارى و سياسى له نيتوانياندا خيراتر ده كات كه رۆللكى ترسناكى ده بى له به رژه وه ندى داگيركه ران^۲. دياره خەلكى حەلەب بيش ده ركيان به گرنگى كۆتايى هيتان به م بارودۆخه پڕ دلە راوكتيه و پتيوستى راده ستركى به ئه ميريكى به هيزكرد بوو بۆيه نارديان به دواى ئيلغازى ئه رته قيداً كه فه رمانپه وای دياربه كريبو داوايان ليكرد به ره و ئه وى به ريكه ويته هه تاوه كو شاره كه ي راده ست بكەن، له سالى ۵۱۱ك دا ئه ویش پيشپه روى كرد به ره و حەلەب كاروباره كانى گرته ده ست و ده سه لاتى خۆى به سەر هه موو ناوچه كانيدا سه پاند، به لام سه رقال بوونى ئم پياوه به كاروبارى ميرنشينه كه ي خۆيه وه له زۆريه ي كاته كاندا ده بووه هۆى ئاماده نه بوون و پشتگوئى خستنى كيشه كانى حەلەب، خاچپه رسته كانيش ئه مەيان ده قۆسته وه و هيرشه كانيان بۆ سەر حەلەب چپ ده كرده وه، هه ركه ئيلغازى ئه رته قى له پره مه زانى سالى ۵۱۶ك كوچى دواى كرد خاچپه رسته كان هه ولياندا ئم هه له بقۆزنه وه بۆ دابه شكردنى

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۳.

^۲ دراست تاريخيه ل ۱۲، ۱۳.

میرنشینە که لەنێوان کۆپەکانی داو دا بپێنی حەلب لەو هیژانە که لە دیاربە کردا دەجەنگان لە پێناو بە دەسەپێنانی چەند سەرکەوتنێکی خێرا لە باکوپی شامدا، بە لām دەرکەوتنی بلکی کۆپی بهرام برازای و رابەراییە تیکردنی بزاوتی جیهاد لە لایەن ئەو وە دژ بە خاچەپرستەکان، بوووە رێگر لە بەردەمیانداو حەلبی لە مەترسییەکی مسۆگەر رزگار کرد، بە لām کۆزانی بلك دواى سالتیک لە بوونی بە فرمانپەرە وای گواستەنە وای فەرمانپەرە وایەتی بۆ حسام الدین تەمراشی نامۆزای که ناسراو بوو بە لاوازی و دۆپاوی، رێخۆشکەریو لە بەردەم خاچەپرستەکاندا هەتاووە کۆ توندترین بەرامبەر بە حەلب و بە ئاواتی خۆیان بگەن که خۆی لە دەست بە سەرراگرتنیدا دەبینییەو، هەر وەها میژوونوس ابن العدیم باسی چۆنیتی خراپبوونی بارودۆخی حەلب دەکات پاش وەرگرتنی دەسەلات لە لایەن تەمراشەو، ئەلئ: سەبارەت بە تەمراش ئەو کاتئ بوو پاشای حەلب مەندالئ و یاریکردن هەولێدان و جیهاد و کاروبارەکانی حوکمرانی لەبەر بردەو، بۆیە بارودۆخ بەرە و خراپیی رۆشت و موسوڵمانەکان لاوازبوون^۱، هەر وەها تەمراش فەرمانپەرە وای خۆی بە ئازادکردنی بلدیونی پاشای بەیتولمەقەدیس دەست پێکرد که پێشتر لە لایەن بلكەو بە دیل گیرابوو، ئەمەشی بەرامبەر بە پارە یەکی که م کرد، تەمراشیش لەزینداندان ئازادی کرد و هینای بۆ مەجلیسی خۆی و پێکەو^۲ نانیاں خوارد و پاشان تەمراش عەبایەکی پاشایانە ی کردە سەر شانی و ئەسپە کەیان بۆ هینایەو که پێشتر بلك لئیی سەندبوو^۳، بە لām پاش ئەو رۆزی نه خایاند تەمراش پاشەکشە ی کرد بۆ دیاربە کرى ولاتی خۆی، هەتاووە کۆ سیاسەتی دابراپەرە و بکات و تیریک بۆ دۆزمنان نه هاوێژئ، بەم شیوە یەش هەلیان بۆ پەرخسا هەتاووە کۆ مەرۆی سەر حەلب توند تر بکەن و ئەو ئامانجەیان بە دی بێننکه چەندین سال بوو خەویان پێو دەبینی، بەم شیوە یە حەلب لە سالی ۵۱۸ هە کۆ مەرۆیەکی بە خۆو بینی که ترسناکترین گەمارۆبوو که لە میژووی دوورودرێژی جەنگە خاچەپرستەکاندا رووبەرپووی بێتەو^۴.

ب- ئا پاکێ نواندنی دببسی کۆری صدقە ی مەزیدی ئەمیری حللە: هەولێدان بۆ رووخانی حەلب بە ناپاکییە ک دەستی پێکرد که یە کێک لە ئەمیرە عەرەبەکان پێی هەستا بە ناوی دببسی کۆری صدقە ی مەزیدی ئەمیری حیللە که ئەو کە وێتە باشووری بەغداو، ئەم پیاو لە دەست خیاڵەتی عەباسی و سولتانی سەلجوقی هەلاتبوو بە هۆی وروژاندن و پیلان گێپێ بەردەوامی

^۱ زبدة الحلب (۲/۳۰۲).

^۲ الاعتبار ل ۱۰۳، ۱۲۰، ۱۲۱.

^۳ دراسات تاريخية د. عماد الدين خليل ل ۱۶.

له دژيان، نه وه بوو به خاچه رسته كاني ووت: كه نه و پشتيوان و هاوكاري له حه له ب دا هه يه و هه ركاتي به سه ركردايه تي سوپايه كه وه ببينن ولا تي پاده ست نه كهن، له ووشتانه ش كه به خاچه رسته كاني ووت: خه لگه كه ي شيعه ن و به هؤي مه زه به وه مه يليان بو من هه يه، هه ركاتي بمبينن ولا ته كه م نه دن به ده سته وه، له پيئا و نه م يارمه تيبه شدا پاره يه كي زؤري پيئدان^١، هه روه ها بلدوين به ليني دا به نه ميري نه نتاكيه و نه ميري ره ها كه شتي زؤريان پيشكه ش بكات له به رامبه ر يارمه تيدانيدا و تي: من له حه له بدا جيگرو گوپرايه لي ئيه وم^٢، له كؤتايشدا تواني له گه ل خاچه رسته كاندا بگاته ريگكه وتنيك كه به پيئي نه م ريگكه وتنه حه له ب بو نه و ده بيت، به لام مال و سامان و چهند شوينيكي نزيك حه له ب بو نه وان بيت^٣، نه وه بوو بلدوين به سه ركردايه تي هيژه كانييه وه پيشره وي كردو له پووياري قويقدا له نزيك حه له ب لايدا و هه موو ناوچه كشتوكالييه كاني ده وروبه ري تيگدا پاشان به ره و حه له ب به ري كه وتو له كؤتايي شه عباني ٥١٨ هه گيشته ناوي و جوسليني نه ميري ره هاش به هاورييه تي دبيسي كوپي صدقه^٤ پيشره ويان كرد- دبيس وه ك باو باپراني شيعه بوو^٥ به ره و ناوچه يه كي تري ده وروبه ري حه له ب و به هه مان شيوه هه ستان به تيگداني زهويه كشتوكالييه كاني، نه و زيانانه ش به نزيكه ي سه ده هه زار دينار مه زه نده ده كرا، پاشان له گه ل بلدويندا كه وتنه پي و چوونه ناو حه له به وه، له ويش كؤمه لي (خيانه تكاري) تر له گه لياندا كؤبويه وه و له پيئا و دلنيابوون له به رژه وه ندييه كانيان و دابه شكرخي ده سكه وته كان له حاله تي گيراني حه له بدا: له وانه سولتان شاي كوپي رضواني سلجوقي و عيسي كوپي سالمى كوپي مالكي عه قيلي و ياغي سيان كوپي عبدالجباري نه رته قى..... هه موويان له هه موو لايه كه وه گه مارؤيان خسته سه ر حه له ب^٦ و خويان له سه ر مانه وه يه كي دورودريژو راهيئنان بپارياندا به جيئي نه هيئن

^١ الكامل في تاريخ (٦٤٣/٨).

^٢ زيد تاريخ دمشق ل ٢١٢.

^٣ الاعتبار ل ١٠٣، زبدة حلب (٢٢٢/٢-٢٢٣).

^٤ دراسات تاريخية د. عماد الدين خليل ل ١٥.

^٥ سير اعلام النبلاء (٦١٣/١٩).

^٦ زبدة حلب (٢٢٥/٢-٢٢٦).

هه تاوه کو داگیرى ده کەن، خانوشیان بۆ خۆپاراستن له گەرماو سه رما بنیاتنا^١، ئه مه وێرای سێ سه د خێوه ت، له کاتی کدا که ئه وه له حه له بدا ته نها پێنج سه د سوار هه بوو^٢.

ج- کاری دوژمن کارانه ی خاچه رسته کان دژ به خه لگی حه له ب: داگیر کران هه ستان به هێرشى به رده وام بۆ سه ر حه له ب و دره خته کانیا ن به ی و بیستان و زه ویه کشتوکاله کانیا ن تیکدا ئه مه ش وه ک هه ولێک بۆ روخانی ئابووری حه له ب که پشتی به کشتوکال ده به ست به پله ی یه که م، هه روه ها هه ستان به تیکدانی شوپنه کان و هه لدا نه وه ی گۆر ی موسلمان هه کان و بردنی کفنه کانیا ن و تابوته کانیشیا ن بۆ نا ن خواردن به کار ده هێنا، هه روه ها قاچ و ده ستیا ن به گوریس ده به ست و به به ر قاچ و خه لگی حه له به وه رایان ده کیشان و هاواریان ده کرد: ئه مه محه مه دی پیغه مبه رتانه (ص)!! هه روه ها کۆمه لێکیان قورئانیکیان هێنا و هاواریان کرد: ئه ی موسلمانان سه یری کتێبه که تان بکه ن!! پاشان یه کێکیان کونی کرد و پاشان به دوو تاله ده زوو به سته ی به خواری سکی هیستری که وه و ئه ویش پیسای پیدا ده کرد.... هه رکه ئه و دیمه نه شیا ن ده بی نی چه پله یان لێ ده دا و له خۆشیدا پێ ده که نین^٣.

د- به رگری جه ماوه ری خه لگی حه له ب: خاچه رسته کان به مه شه وه نه وه ستان، به لکو هه ر موسلمان تیکیا ن ده ستبکه و تایه خراپیا ن پێ ده کرد و ئه مه ش موسلمان هه کانی ناچار کرد به هه مان شیوه مامه له یان له گه لدا بکه ن، قاضی أبو الفضلی کوپی خشابیش سه ر کردایه تی به رگری ئیسلامی ده کرد، پێشتریش له سه ر ئه م به رگری کر نه راهات بوو له سه ره تایی ئه وه ده یه یه دا و خاوه نی جه ماوه ری کۆ زۆر بوو له حه له بدا، ئه وه بوو فه رمانی دا به ئاراسته کردنی گورزی راسته وخۆ بۆ ناوچه رگی سه ر یازگه کانی دوژمن و بۆ ئه م کاره ش کۆمه لێ له جه نگاوه رانی حه له ب به نه یتنی ده رچوون بۆ هێرش کردنه سه ر ئه م سه ر یازگانه، پاش کوشتن و به دیل گرتنی که سانی ک ده گه رانه وه بکه کانیا ن، له هه مان کاتیشدا نێردرا و له نیوان هه ردوو لادا ده هاتن و ده چوون بۆ گه شته ری که وتنی ک، به لام بێ هیچ ده ره نجامێک^٤.

ه- په نا بردنی خه لگی حه له ب بۆ فه رمانه روای دیار یه گر: موسلمانان له حه له بدا ته نگیا ن پێ هه لچنرا و ماندو بوون و برسی ته ی زۆری بۆ هێنان، بۆیه بدر الدینی ئه رته قی و کۆمه لێک له گه وه به یرسان ری ک که وتن له سه ر نار دنی وه فدیک له سه ر کرده کانی حه له ب بۆ دیار یه گر بۆ داوای

^١ الکامل فی التاریخ (٦٤٢/٨).

^٢ زیده حلب (٢٢٤/٢-٢٢٥). دراسات تاریخیه ل ١٥٠.

^٣ دراسات تاریخیه ل ١٥٠.

^٤ هه مان سه رچاوه ل ١٦، ذیل تاریخ دمشق ل ٢١٢.

یارمه‌تی کردن له‌حسام الدین تمرتاشی فرمانپه‌وایی، نه‌وه‌بوو سێ نه‌ندامه‌که‌ی وه‌فده‌که به‌شه‌ودا دزه‌یان کردو رۆشتن بۆ ماردین بنکه‌ی دیاربهر- هه‌تاوه‌کو هانا به‌رن بۆ نه‌میره‌که‌ی، به‌لکو گرنگی به‌و مه‌ینه‌تی و نه‌هامه‌تییه‌ی هه‌لب‌بدات، کاتێ گه‌شتنه‌ نه‌وێ حسام الدین سه‌رقالی ده‌ستگرتن بوو به‌سه‌ر ولاتی براکه‌یدا که له‌و ساڵه‌دا کۆچی دوا‌یی کردبوو، نه‌م کاره‌ش وایکرد که کاروباری هه‌لب‌پشتگوێ بخت و به‌ده‌م داواکارییه‌کانی وه‌فده‌که‌وه نه‌چیت، نه‌ندامانی وه‌فده‌که‌ ماوه‌یه‌ک له‌ماردیندا مانه‌وه‌و حسام الدین یان هان ده‌دا که به‌ده‌م هه‌لب‌ه‌وه‌ بچیت هه‌تاوه‌کو له‌و گه‌مارۆیه‌ رزگاری بکات، نه‌ویش به‌لێنی پێ دان و نه‌مڕۆ سبه‌ی پێکردن، بێ نه‌وه‌ی هه‌یج کارێک بکات، نه‌وانیش ناگاداریان کرده‌وه که نه‌یان‌ه‌وێ خۆی به‌ته‌نها به‌وات و هه‌لبه‌یه‌کان خۆیان روبه‌رووی دوژمن ده‌بنه‌وه^١، به‌لام هه‌وله‌کانیان له‌کۆتایی‌دا شکستی هێنا و وه‌فده‌که‌ توانیان له‌و چاودێریه‌ رزگاریان بێت که حسام الدین خستبوویه سه‌ریان هه‌تاوه‌کو ماردین به‌جێ نه‌هێلن بۆ داوای یارمه‌تیکردن له‌نه‌میرێکی تر له‌ترسی لاوازیوونی زیاتری ده‌سه‌لات و له‌ده‌ستدانی شاری هه‌لب‌ب، هه‌روه‌ها وه‌فده‌که‌ توانی په‌یوه‌ندی به‌والی سلجوقی موسڵه‌وه‌ بکات که آقسنقر برسقی بوو^٢.

و- **أق سنقر برسقی و به‌ده‌مه‌وه‌ چوونی بۆ بانگه‌وازی خه‌لکی هه‌لب‌ب**: له‌وکاته‌دا برسقی نه‌خۆش بوو، لاوازیش زۆری بۆ هێنا بوو، بۆیه نه‌یان‌ده‌هێشت که‌س سه‌ردانی بکات جگه له‌پزیشکه‌کان، نه‌م هه‌واله‌ش له‌رێی که‌سانیکه‌وه‌ گه‌یشت به‌ دبیس، نه‌ویش مژده‌یدا به‌سه‌ریازه‌کانی و الله اکبر و الحمد لله یان ده‌کرد، هه‌ندێ له‌هاوه‌لانی هاواریان له‌خه‌لکی هه‌لب‌ب ده‌کرد: نه‌و که‌سه‌ش مرد که‌نومیدتان پێی بوو، هه‌لبه‌یه‌کانیش خه‌ریکبوو گیانیان ده‌رده‌چوو^٣، کاتێ خه‌لکی هه‌لب‌ب داوای مۆله‌تیان کردو برسقی مۆله‌تی چوونه‌ ژووره‌وه‌ی پێدان، نه‌وانیش چوونه‌ لای هانایان بۆ بردو باسی نه‌و مه‌ترسیانه‌یان کرد که‌روبه‌رووی هه‌لب‌ب بووه‌ته‌وه‌و نه‌و مه‌ینه‌تیانه‌یان خسته‌ روو که‌خه‌لکی هه‌لب‌ب به‌ده‌سته‌تییه‌وه‌ ده‌نالێتن، نه‌ویش وه‌لامی دانه‌وه‌و ووتی: ئێوه نه‌م نه‌خۆشی و باروڤۆخه‌ی من ده‌بینن، به‌لام من نه‌زیم کردوه‌ بۆ په‌روه‌ردگار نه‌گه‌ر شیفا م‌بدات له‌م نه‌خۆشییه‌ هه‌موو هه‌ولێکم نه‌خه‌مه‌ گه‌ر بۆ رووبه‌پووبوونه‌وه‌ی نه‌وه‌ی که‌ ولاته‌که‌تان دوچار ی بووه‌و دژ به‌دوژمنه‌کانتان نه‌جه‌نگیم، نه‌وه‌بوو پێش تیپه‌پوونی سێ رۆژ به‌سه‌ر نه‌و دیداره‌دا یه‌کسه‌ر تاکه‌ی له‌کۆل

^١ دراسات تاريخية ل ١٦.

^٢ زبدة حلب (٢٢٧/٢) دراسات تاريخية ل ١٧.

^٣ دراسات تاريخية ل ١٧.

بوویه وه و به ره و چاکبونه وه رۆیشت و خێوه تی له ده ره وه ی موسڵدا هه لدا و هیزه کانی
 بانگه یشت کرد هه تا وه کو خۆیان ئاماده بکه ن بۆ رویه روویونه وه ی خاچه رستان و
 زرگارکردنی هه له ب، له ما وه ی چه ند رۆژیکیشدا به ته وا ی سوپا که ی ئاماده بوو موسڵی
 به جیه یشت و به ره و الرحبه که وه رێ، له ویشه وه ناردنی به دوا ی طغتكین ی ئه مبری دیمه شق و
 خیرخانی ئه مبری حمص و داوا ی کۆمه کی لێ کردن بۆ به ئه نجام گه یاندنی کاره که ی، ئه وانیش
 سه ربازه کانیان نارد بۆ په یوه ندی کردن به سوپا که ی برسقیه وه که له وکاته دا به ره و باس
 به رێ که وتبوو که له نزیک هه له بدایه، له ویشه وه ناردی بۆ لای به رپرسیانی هه له ب مه رجیکی
 پیشه وه ختی بۆ دانان که قه لای هه له ب بده ن به ده ست جیگره کانیه وه هه تا وه کو خۆیانی تیا دا
 قایم بکه ن، له حا له تی شکست خواردنی له به رده م خاچه رسته کاندان ئه وانیش مه رجه که یان
 قبولکرد، هه رکه کاروبار که وته ده ست جیگره کانی برسقی دانیابوویه وه له بوونی پاسه وان و
 پاسگایه کی باش له حا له تی پاشه کشه کردندا، ده ستی دایه پیشه روه ی کردن پوه و پێگه ی
 هیزه خاچه رسته کان که ئابلقه ی هه له بیاندا بوو^۱. سه ره تای هیزه کانی بورسقی له رۆژی
 پێنج شه مه بیست و دووی ذی الحجه ی سا لی ۵۱۸ هـ دا گه شته هه له ب، هه رکه برسقی
 به هیزه ریکخوا ییه کانییه وه گه شته به ره وه خیرا خاچه رسته کان چوونه پێگه ی به رگری
 به هیزه ترو له کێوی جوسندا له سه ر رێگای ئه نتاکیه سه نگه ریان لیدا، به م شیوه که وتنه
 حا له تی به رگریه وه دوا ی ئه وه ی که له حا له تی هیرشبردندا بوون، خه لکی هه له بیش چوونه
 ده ره وه بۆ خێوه ته کانیان و پێداویستییه کانیان تیا دا ده سه کو وت به شیکیشیان چوون به ده م
 برسقییه وه بۆ پیشوازی لیکردن و به ده مه وه چوونی له کاتی گه شته نیدا ئه م پیا وه ش
 له مه به ستی خاچه رسته کان له پاشه کشه کردن و وه رگرتنی هه لویستی به رگریکاری تێگه شت
 بۆیه په له ی نه کرد له هیرش کردنه سه ریان پیش ریکسخته وه ی سه ره له نو ی هیزه کانی
 له ترسی ئه وه ی که سوپا که ی توشی شکست ببیت و هه له بیش دا گیر بکری ت، هه روه ها
 چا و ساغه کانی نارد هه تا وه کو ئه و هیزانه بگێر نه وه که پیشه روه یان کردوه بۆ سه ربازگه کانیان
 له هه له بدا و ئه م پلانه شی به م شیوه پوونکرده وه ده یوت: کێ له پشته وه به مانپاریزی ئه گه ر
 بگه رینه وه بۆمان و موسلمانان له ناویه رن؟ به لام خوا ی گه وه شه ری ئه وانی دوورخسته وه
 با بچینه شه ره که و به هیزی بکه ی و سه یری به رژه وه ندی بکه ی پاشان خۆمان کۆنه که ی نه وه و
 دینی نه ده ره وه بۆیان به پشتیوانی خوا. به م شیوه یه بورسقی چووه هه له به وه و هه ستا

^۱ نه ر الذه ب (۸۶/۳-۸۷) در اسات تاریخیه ل ۱۸.

به چاره سهرکردنی گهروگرفته کانی و به رزکردنه وهی ناستی ئابووری و کۆمه لایه تی و، دادگه ری
 بلاوکرده وه و برپاری لابرندی باج و سته مه داراییه کان و نه ههشتنی تالانکردنی مال و مولکی
 خه لکی ده کرد، دادپهروه ریشی هه موو حه له بییه کانی گرتنه وه دواي ئه وهی ریگریکرد
 له سته مو مال بردن و ده سه لاتی خۆسه پینه کان له ماوهی گه مارۆی خاچه رسته کاندای،
 ههروه ها برسقی به مه شه وه نه وه ستا، به لکو هه ستا به هه ولدانیکی زۆر بۆ هیتانی نازوقه و
 دانه وێله بۆ شاره که هه تاوه کو که میك گرانی سوك بکات و ئه و نه هه مه تی و ته نگاویه که م
 بکاته وه که خه لکی حه له ب به ده سته وه ده یاننا لاند، ئه وه بوو زۆری نه برد چالاکی کشتوکالی
 گه رایه وه و ناوچه ی حه له ب گه رایه وه باری ئاسایی خۆی، کشتیاره کان ده ستیان کرده وه
 به کارکردن له وزه و یانه دا که لێی ده رکرابوون و چالاکی بازرگانی گه رایه وه دۆخی دارانی خۆی
 به هۆی ئه و ئاسایش و هیمنییه ی که بالی به سهر ناوچه که دا کیشا بوو^۱ به م شیوه یه برسقی
 توانای ئه و گه مارۆیه تیک بشکێتی که خاچه رسته کان به سهر حه له بدا سه پاندیان و ئه و شوینه
 گرنگه رزگار بکات له گه وره ترین مه ترسی که به درێژای جهنگه کانی خاچه رستی روبه رووی
 بوو بته وه و له گه ل موسلدا بۆ یه که م جار یه کیبخت له سه ره تای ده سپێکردنی ئه م
 جهنگانه وه، ئه م کاره ش بواری ره خساند بۆ ئه م سهر کرده و بۆ عماد الدین زهنکی بۆ سوود
 وه رگرتن له م یه کیتییه بۆ تۆمارکردنی چه ندین سه رکه وتن دژ به داگیرکه ران^۲، میژوونوسی
 ئینگلیزی هاوچه رخ ستیفن رنسمان ده لێ: ... ئه و میرنشینه ی که برسقی پێکی هیتا، بوو
 به ناوک بۆ ئه و ده ولته ئیسلامیه یه کگرتووه ی که له شامدا له سه رده می زهنکی و ئه یوبی و
 مه مالیکه کاندای سه ری هه لدا. ئه و خاچه رستانه ش که رژیمی پاشایه تی له به یتولمه قه دیسدا
 یه کی خستن پووبه رووی چهند هه یزکی په رته وازه ده بوونه وه که به ش به ش بوونیان هیتنه ی
 تر لاوازی کردبوون، که واته ئه و یه کگرتنه وه ی که له نیوان حه له ب و موسلدا روویدا
 به سه ره تای یه کخستنی به ره ی جیهاد داده نریت که له چاره ی نوسرابوو پۆژیک له پۆژان هه یزی
 خاچه رسته کان له شامدا له ناوبه ریت^۳. ههروه ها تیبینی سوربوونی موسلمانان ده که ین
 له سه ر چوونه ناو قه واره یه کی ئیسلامی سوونی به چاوپۆشی له سه ر کردایه تییه که ی تورک بیت

^۱ زبده حلب (۲۲۹/۲-۲۳۰) دراسات تاریخیه ل ۱۹.

^۲ دراسات تاریخیه ل ۱۹.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۲۰.

^۴ الشرق الاوسط والحروب الصلیبیه (۴۸۵/۱-۴۸۶-۴۸۷).

یان عەرب یان هەر نەتەوێهێکی تر، بەلکو گرنگ ئەوێبوو کە بەرگری لە ئیسلام و موسڵمانان بکات لە ژێر ئالای ئەهلی سووننەتدا.

ز- **کوژرانی بۆرسقی**؛ لە ساڵی ٥٣٠ ک داو لە هەشتی ذی القعدة دا قسیم الدولة أقسنقر بۆرسقی لەشاری موسڵدا بە دەست باطنیەکان لە روژی هەینی و لە مزگەوتدا کوژرا لە کاتی کیدا کە نوێژی هەینی لە گەڵ خەڵکیدا دەکرد، ئەو شەوێش لە خەویدا بینیبووی کە چەند سەگێک پەلاماریان داو و ئەویش هەندیکێانی کوشتوو و ئەوانی تریش ئازاریان پێگەیاندوو، کاتی خەوێکی بۆ هاوریکانی گێڕایەو داویان لێکرد چەند روژێک لە ماڵ دەرنەچێت ئەویش وتی: هەرگیز جومعه بۆ هیچ شتێک وازی ناھێنم، بەلام ئەوان رێگریان کردو نەیانھێشت بێتە دەرەو، هەر سووربوو لەسەر ئامادەبوونی لە نوێژی جومعه دا بۆیه قورئانەکی هەلگرت و یەکەم شتێک کە بەرچاوی کەوت نایەتی: ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ (الأحزاب ٣٨)، واتە: بەردەوامیش کارو فەرمانەکانی خوا بپار لەسەر داو.^١

پاشان بەپەلە هات بۆ مزگەوت و هەمیشە لە پیزی یەکەمدا نوێژی دەکرد، ئەوێبوو زیاتر لە دەکەس پەلاماریان دا بە ئەندازەی ئەو سەگانی کە بینینی و بەچەقۆ برینداریان کردو ئەویش سێ کەسی لەوان کوشت و خۆشی گیانی سپارد پەحمەتی خۆی لێبێت، فەرماندە یەکی تورکی چاک بوو، ژانایان و پیاوچاکی خۆش دەویستو لە باشترین والییەکان بوو پارێزگاری لە نوێژەکانی دەکرد لە کاتی خۆیداو بەردەوام بوو لەسەر شەو نوێژ.

ح- **باگنیەکان، ترسناکترین کۆسپ لە بەردەم بزاوتی جیهاتدا**؛ باطنیەکان دوژمنایەتی خۆیان بۆ سەرکردایەتی بزاوتی جیهاد سەلماند لەو سەردەمەو کە خەنجەرە ژەهراویەکانییان رێگەیان بۆ خاچپەرستەکان خۆشکرد بۆ جێپێکردنەو لە ولاتی شام و جەزیرەدا لەسەر حسابی موسڵمانان، هەروەها میژوو بۆمان دەگێڕێتەو کە چۆن سەرکردەکانی جیهاد لەو سەردەمەدا لە هەندێ کاتدا لە شەهیدیدا یەکیان دەگرتەو پێشتر شرف الدین مودود تیرۆرکراو ئیستاش آق سنقر بۆرسقی پەویەرووی هەمان چارەنوس دەبێتەو، ئەمەش دەسەلمێت: کە رێبازی ئیسماعیلی تراری لەو کاتدا مەترسیدارترین کۆسپ بوو لە بەردەم بزاوتی جیهادی ئیسلامیدا دژ بە داگیرکەرەکان بەهۆی بوونی دوژمن لە یەک کاتدا لە بەردەم

^١ تەفسیری ئاسان ل ٤٢٣.

^٢ الكامل في التاريخ (٨).

سەرکردایەتی سوننەدا بە جۆریک کە ئەو نەهاوەتیانە مان پێشان دەدات کە روبەرووی ئەو سەرکردانە بوو ئەو^١ لە بەرگریکردنیدا لە بیروباوەرو ئاین و نیشتمانی ئەم نۆمەتە. ئەگەر چی ئاق سنقر شەهیدبوو، بەلام کاروانی تیکۆشەران ئاوەدان و ئامادەییە بۆ جەنگ کردن لە پێناو خوادا، ئەو بوو لەرەبیعی دووھەمی ساڵی ٥١٢ هـ ١٢٢٧ز سولتان محمود میرنشین موسڵی سپارد بە عماد الدین زەنکی و بەدەرکەوتنی لەسەر شاتۆی رووداوەکان لاپەرەییەکی نوێ ھەلدارییەو لەھاوکیشەکانی ھێزدا لەنیوان موسڵمانەکان و خاچپەرستەکاندا، عماد الدین ھەستا بە پیکھێنانی بەرەییەکی ئیسلامی بە کگرتوو دژ بە خاچپەرستەکان و دەستی گرت بەسەر ئەو قەلاو تەپۆلکەنەیی کە نزیک بوو لێوھێ وەک دورگی ئابن عمرو نصیبین و شەنگارو ولاتی خاپوورو حەران، پاشان بیری لە دەستبەسەرگرتنی حەلب کردووە کە گەورەترین ناوەندبوو لە باکووری شامدا، ئەو بوو کاتی کە بە تیکچوونی بارودۆخی حەلبی زانی لە گەڵ ھەر شەکانی ھەریەک لە جوسلینی دووھەمی فەرمانرەوای رەھاو بووھیمۆندی دووھەمی فەرمانرەوای ئەنتاکیە بەپەلە گەشتە حەلب و خەلکە کەشی بەخۆشحالیو ھاتن بەدەمیو ھەویش لەرۆژی دووشەممە ١٢ی جمادی دووھەمی ساڵی ٥٢٢ هـ یونیۆی ١٢٢٨زدا^٢ چوو حەلبەو ھەو کاروبارەکانی ریکخست و سەربازو فەرماندەکانی دامەزراند ئێین ئەسیریش گرنگی ئەم ئازادکردنە باس دەکات و دەلێت: ئەگەر خوا ی گەورە بەزەیی بەرامبەر موسڵمانان نەوانادایە بەھاتنی ئەم سەرکردەیی ئەو فەرەنچەکان دەستیان دەگرت بەسەر ھەموویدا دەگرت^٣.

پێنجەم: گرنگترین کارەکانی عماد الدین زەنکی ئازادکردنی رەھا بوو:

عماد الدین زەنکی توانای بەشیکی زۆر لە بەرنامەکە ی بەدی بێنیت و شوێنێکی تایبەت بۆخۆی لە میژووی ئیسلامدا تۆمارکرد، وەک سیاسییەکی لێھاتوو سەربازیکی بەتوانا و موسڵمان و ھۆشیار کەپە ی بەو مەترسییە بردووە کە لەلایەن خاچپەرستەکانو ھەو روبەرووی جیھانی ئیسلامی دەبوو ھەو بگۆریت توانی ئاراستە ی ئەو بارودۆخە میژووییە لە بەرژەوھندی موسڵمانان، ئەمەش بەکۆکردنەو ھێزە ئیسلامییەکان پاش لەناو بردنی ھۆکارەکانی بەش بەشبوون و جیاوازی و یەکخستنی شارو میرنشینە سەریەخۆکان لە چوارچێوھێ یەک دەوڵەتدا، کەبەتوانای خۆی توانی

^١ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ١٦٦.

^٢ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى في الجهاد ضد الصليبيين خلال الحركة الصليبية ل ٤٨.

^٣ الكامل في التاريخ (٦٦٣/٨).

^٤ الكامل في التاريخ (٦٦٤/٨).

سود له ژۆرتین توانا وه ریگریټ له پیناو جیبه جیگر دنی به رنامه دولایه نه کهیدا که بریتی بوو له پیکه پینانی به ره ی ئیسلامی و لیدانی خاچپه رسته کان، ئه مهش به باشی له باسکردنی عماد الدین زه نکیدا له کتێبه که مدا سه بارهت به ده وه له تی زه نکى روون کردۆته وه، هه روه ها ئازادکردنی ره ها به یه کێک له گرن گرتین ده سه که وه ته کانی عما الدین زه نکى داده نریت، چونکه میرنشینی ره های خاچپه رست یه که مین میرنشینی خاچپه رست بوو له رۆژه لاتدا که له سالی ٤٩١ ک ١٠٩٧ز به سه رکردایه تی بلدوینی یه که م دامه زراو به رده وام بوو له فه رمانپه وایه تی کردنی ئه و میرنشینه دا هه تا وه کو سالی ٤٩٤ ک ١١٠٠ز کاتێ بوو به فه رمانپه وای به یتولمه قه دیس پاش کۆچی دواى جورفری پاشای به یتولمه قه دیس، هه روه ها ره ها تایبه تمه ندیه کی جیاوازی هه بوو که بریتی بوو له پیکه که ی که ده که وه ته حه وزی ناوه راستی رویاری فوراته وه ئه مهش وایکرد ئه رکی به رگریکردنی له میرنشینه خاچپه رسته کان له ولاتی شامدا له ئه ستق بگریټ، ئه مهش به هۆی نزیکیه وه له خلافتی عه باسی و پاشان به هۆی وه ستانی له به رامبه ر تورکمانه کاندایه که ناوچه ی جه زیره پرپوو لییان دواى ئه و هه لۆه شانه وه ی که توشی سلجوقیه کان هات له ولاتی شام و عیراقدا پاش کۆچی دواى مه لیک شاه ٤٨٥ ک ١٠٩٢ز، گرن گى ره ها ش ته نها له پیکه ستراتیژیه کهیدا بوونی له هیلتی پێشه وه ی به گری له میرنشینه خاچپه رسته کاندایه نه بوو، به لکو هه ره شه یه کی سه ره کی بوو بۆ هیله کانی گواستنه وه ی ئیسلامی له نێوان شام و ئاسیای بچووک و عیراق و ناوچه ی جه زیره دا^٢. هه رچه نه ده ره ها ش نه ئه که وه چوارچێوه ی زه ویه پیرۆزه کانه وه، به لام خاچپه رسته کان به پیرۆزترین شاریان ده زانی پاش به یتولمه قه دیس و ئه نتاکیه و قوسته نتینه، هه روه ها زۆری سامانی یارمه تی فه رمانپه واکانی ره های ده دا بۆ فراوانکردنی روبه رى ولاته کیان، بۆیه میرنشینی ره ها که ده که وه هه ردوو کوناری ده ریای فورات له راوندان و عین سانه وه له رۆژئاوا وه درێژه ده بویه وه هه تا وه کو رۆژه لاتى به نسى و کيسوم له باکور وه منبج له باشوور وه^٣، هه روه ها به هۆی فه رمانپه واکانیه وه که به به هیزی و ئازایه تی ناسرابوون ره ها گرن گیه کی تایبه تی پهیدا کرد و توانی له به رامبه ر موسلمانه کاندایه خۆراگریټ، ئه مه سه رباری ئه وه ی که ره ها به ده ست دوو خاڵی لاوازه وه ده ینا لاند که یه که میان ئه و سنوره سروشتیه بوو که هیچ به ربه ستێکی تێدانه بوو که بیاپاریزێ، دووهمیشیان نه بوونی هه مامه نگی و هاو په گه زی بوو له نێوان دانیشتوانه کهیدا که تیکه له یه ک بوون له گاواره کانی رۆژه لات و "سریان و ئه رمه ن و یه عاقیبه کان" و گاواره رۆژئاوا ییه کان ئه مه جگه له موسلمانه کان که هه ندێ شاریان پێک ده هیتا وه ک

^١ سلاجته ایران و العراق، عبدالمنعم حسین، ل: ٨٤

^٢ اماراة الرها علیة الجوی ل: ٣٤.

^٣ الحركة الصلیبیه (٤٢٤/١) الحهاد ضد الصلیبین ل: ٢٣٠.

سروج و البیره که له ژێر دهستی خاچهرسته کاندابوو،^۱ ههروهها ئهم شاره تهنها لای خاچهرسته کان گرنگ نه بوو، به لکو لای موسلمانەکانیش به گرنگترینی ئه و پێگانه دادهنرا که ده بێ دهستی به سهردا بگيریت، ئه وه تا ئێین الاثير باسی له پێگه ی گرنگی ده کات له ولاتی جهزیره دا به هۆی پێگه ی له نێوان موسل و حه له بداو وه ک شاری سه ره کی جهزیره وه سفی ده کات و به قه لای ولاتی ئیسلامی دادهیت، ئه مه ش وای له هیزه ئیسلامیه کان کردوه له شام و عیراقدا که ئاره زووی ده ست به سه راگرتنی بکن به بهرده وامی.^۲

۱- بارودوخی ناوخوای میرنشینی ره ها: بارودوخی ناوخوای ره ها له باربوو بو عماد الدین زه نکى، چونکه جوسلینی دووه می فه رمانپه وای به که سیستییه لاوازو شوین ئاره زوو که وتوو نه داری توانایه کی سیاسى و دوربینى ناسرابوو، دیاره جوسلینی دووه م کاریگه رى ئه رمه نییه کانی پێوه دیاربوو، چونکه دایکی له وانبوو، بۆیه هه ر له منالییه وه مه یلی بو ئه رمه ن و گاوه رۆژه لاتیه کانی تری پێوه دیاربوو له گاوه رکانی رۆژه لات به باشتری ده زانین، ئه مه ش خاچهرسته کانی وروژاندو جوړیک له نا ئارامی له ناو میرنشینه که یدا خو لقاند، ههروهها فه رمانپه وای ره ها به وه ناسرابوو که حه زی له پشوددان و خوا پاراستنه، ته نانه ت له کاتیکدا که عماد الدین زه نکى هیرشی کرده سه ر میرنشینه که ی وازی له شاره که ی هیناو له تل باشردا نیشته جی بوو که ده که ویته که ناری خوړئاوای فورات، جا ئه گه ر زانیشمان که موسلمانەکان له هه موو لایه که وه ده وری ئه م میرنشینه یان دابوو و روباری فوراتیش له شوینه کانی تری خاچهرسته کانی جیا کردبوویه وه له ولاتی شامدا، ئه وه ئه توانین بیرۆکه یه کی گشتی لای خو مان پێک بێنین سه باره ت به هۆکاره کانی رووخانی ئه م میرنشینه، شایه نی باسه ئه م میرنشینه مه ترسییه کی گه وری له سه ر رێگه کانی هات و چۆی نیوان موسل و حه له بو به غداد و سلجوقه پۆمه کانی ئاسیای بچووک دروست کردبوو، ههروهک به ربه ستیک بوو له بهرده م دروست بوونی یه کبوونی ئیسلامی دا له ناوچه ی شام و جهزیره به هۆی جو لانه وه ی بهرده وامی له بهرژه وه ندى نه یارانی عماد الدین زه نکى که یه کێک بوو له فه رمانده موسلمانەکانی ناوچه که^۳. بۆیه ئازادکردنی پێویستییه کی سیاسى سه ربازی و ئابووری و ئایینی بوو.^۴

^۱ الجهاد ضد الصليبين ل ۲۳۱.

^۲ التأريخ الباهر ل ۶۶.

^۳ تأريخ الزنكيين في الموصل وبلاد الشام ل ۱۴۹.

^۴ هه مان سه رچاوه لا ۱۴۹.

۲- کرده سه‌ریازییه‌کانی نازاد سازی؛ عماد الدین زهنکی ئەو بارودۆخەى قۆستەوێه که پێشتر باسمان کردو هەولیدا فێلێک بەکاربێنیت که بەکورتترین رێگە ئامانجەکانی بپێکێت، ئەشیزانی که ناتوانن مەبەستەکانی بەدی بپێنیت هەتاوێه کو جوسلین و هیژەکانی لەره‌هادا بن تیایدا بمێنێتەو، بۆیه بەدوای رێگە چاره‌یه‌کدا ده‌گه‌را بۆ دۆزینەوێه‌ی هۆکاریک که پال بەرکابه‌ره‌که‌یه‌وه بنی بۆ دورخستنه‌وێه‌ی له‌پایته‌ختی میرنشینه‌که‌ی، بۆیه به‌ره‌و ئامه‌د به‌رێکه‌وتو دواى پيشان ده‌دا که ئەیه‌وێ گه‌مارۆی بداتو مەبەستی تەنها ئەوێتییه، له‌هه‌مان کاتیشدا هه‌ستا به‌بلاوکردنه‌وێه‌ی چاوساغ و هه‌والگره‌کانی له‌ناوچه‌ی ره‌هادا هه‌تاوێه‌کو یه‌ک به‌ یه‌ک ئاگاداری بکه‌نه‌وه له‌جموجۆله‌کانی ئەمیره‌که‌ی، ئەویش هه‌ر که‌یینی زهنکی سه‌رقاله به‌رێکخستنی سوپاکه‌یه‌وه له‌دیاریه‌کرداو ده‌ستی به‌تال نیه‌ بۆ هێرش هێنان بۆ سه‌ر پێگه‌کانی خاچه‌رستان، به‌سوپاکه‌یه‌وه میرنشینه‌که‌ی به‌جێ هێشت، دواى ئەوێه‌ی که‌ریو شوینی خۆپاریزی گرتە به‌ر به‌مۆرکردنی له‌گه‌ڵ فرار ئەرسه‌لانی فه‌رمانپه‌وای قه‌لای کینادا که‌په‌نای هێنا بۆ جوسلین پاش ئەوێه‌ی له‌لایه‌ن زهنکیه‌وه هه‌په‌ی لیکرا. پاشان به‌ره‌و تل باشر که‌وته‌ری که‌ده‌که‌وێته سه‌ر که‌ناری رۆژئاوای فورات، هه‌تاکو له‌وێه‌ی خۆی له‌هه‌ر به‌رپرسیاریتییه‌ک بدزێته‌وه‌و یه‌کلای بپێته‌وه بۆ ئاره‌زووه‌که‌کانی، پاراستنی ره‌هاشی به‌جێ هێشت بۆ دانیشتوانه‌که‌ی له‌ئهرمه‌نو سریان و نه‌ستوری و یه‌عقوبیه‌کان، که‌زۆربه‌یان له‌وو بازرگانانه‌بوون که‌هیچ شاره‌زاییه‌کییان نه‌بوو له‌جه‌نگدا، له‌هه‌مان کاتدا کۆمه‌لی سه‌ریازی به‌کرێگیراو ئەرکی به‌رگریکردنیان له‌قه‌لاکه‌ گرتبوویه‌ نه‌ستۆ. ئەوه‌بوو چاوساغ و هه‌والگره‌کانی عماد الدین زهنکی ئاگاداریان کردووه له‌وێه‌ی که‌هه‌میشه ئاواتی بۆ ده‌خواست ئەویش به‌په‌له به‌ره‌و ره‌ها به‌رێکه‌وتو بۆ خێرا گه‌یشتنیش پشتی به‌حوشتری هه‌لبژێردراو به‌ستبوو هه‌موو موسولمانێکی تواناشی خسته‌ گه‌ر بۆ جیهادکردن له‌پێناو به‌رزکردنه‌وێه‌ی وشه‌ی خواداو زۆری نه‌خایه‌ند کۆمه‌لانیکی زۆر له‌خه‌لکانی خۆبه‌خش لای ئاماده‌بوون و به‌هۆیانوه له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ره‌های گه‌مارۆداو له‌سه‌ره‌تاşدا ویستی رێگه‌ی ناشتی بگرێته به‌ر، به‌لکو به‌ی به‌کارهێنانی هیژ به‌ئامانجی خۆی بگات، بۆیه نامه‌یه‌کی ئاراسته‌ی خه‌لکی ره‌ها کرد و پێشنیاری په‌نادانی کردو^۱ و داوای لیکردن ده‌رگاکانی بۆ بکه‌نه‌وه هه‌تاوێه‌کو

^۱ الباهر ل ٦٧ عما الدین زهنکی ل ١٥٩.

^۲ عماد الدین زهنکی ل ١٥٩.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه ل ١٥٢.

^۴ هه‌مان سه‌رچاوه ل ١٥٢.

ناچار نه بیټ شور او دیواره کانیان بپوځینځیت و شوینه که یان پښ چوډ بکات، به لام نه وان په نادانیان په تکرده وه، بویه زهنگی هستا به توندکردنی گه ماروی سهریان به به کارهینانی نامیره گه وره کانی گه مارودان که بۆ رووخاندنی شوراکانیان له گه ل ځویدا هینابوی پیش نه وهی هه ل بۆ خاچه رسته کان بپه خست بۆ کڅوونه وه و پېشپړه وی کردن بۆ رزگارکردنی نه م پیگه مه ترسیداره هرکه جوسلینیش به م هیرشی زانی داوی فریا که وتنی له سرجه م میرنشین خاچه رسته کان کرد له شامدا، به لام که س به هانا به وه نه هات جگه له (میلزاند) که سهرپرشتیاری به یتولمه قه دیس بوو، هیزه فریاگوزاری به که شی پاش کۆتایی هاتنی جهنگه که گه یشته به ره وه^۱ هروه ها هه ولئکیدا بۆ چوونه ناو شاره که وه و ناردنی فریاگوزاری بۆ به هیوکردنی به رگری، به لام نه م کاره ی پینه کراو له بیست و شه شی جمادی دووه می ۵۳۹ ک و پاش تیپه ربوونی بیست و هشت رۆژ به سهر ده ستپیکردنی گه مارو که دا هه ندی به شی شورا که روخا به هوی نه و لیدانه توندو چپو پړه ی که ناراسته ی کرا، نه وه بوو هیزه موسلمانان کانشاره که یان پامالی^۲ پاش دو رۆژیش قه لاکه ی خوی دابه دهسته وه و قه شی به عقیبی برصوما هستا نه جامدانی به ریوشوینی به دهسته وه دانی رها بۆ زهنگی^۳.

۳- **سیاسه تی عماد الدین زهنگی له ره هادا:** داوی نه وهی که عماد الدین زهنگی ره های نازاد کرد پی و ابو که نابیت نه و ولاته ویران بکړیت^۴ بویه فرمانی دابه سهریازه کانی که کاری کوشتن و گرتن و تالانکردن کۆتایی پښ بینو نه وهی که دهستیان به سهرراگرتوه بیگه ریښنه وه نه وانیش هه موویان گه پانه وه جگه له چنده شتیکی که م و ده گمن، پاش نه وه ش فرمانیکی تری ده رکردو داوی په له کردنی کرد له ریڅخسته وهی کاروباره کانی ره هادا و ناوه دانکردنه وهی نه وهی که رووخابوو له ماوهی گه ماروی چنده هه فته ییداو خه لکانیکیشی دانا که به شیاوی ده زانین بۆ ریڅخستنی کاروباره کانی و پاراستن و کارکردن بۆ به رژه وهندییه کانی شاره که، هروه ها به لینی هه لس و که وتی باش و دادگه ریشیدا به خه لکه که ی^۵ مه به ستیشی له م کاره راکیشانی خه لکی نه سللی شاره که بوو که گاوری رۆژه لاتی بوون دژ به خاچه رسته

^۱ الحركة الضليبية (۶۰۶/۲، ۶۰۵) عاشور عماد الدین زنگی ل ۱۰۲.

^۲ ذیل تاریخ دمشق ل (۲۷۹-۲۸۰) عماد الدین زنگی ل ۱۰۲.

^۳ عماد الدین زنگی ل ۱۰۳.

^۴ الكامل في التاريخ له تاريخ الزنكيين في الموصل ل ۱۰۳.

^۵ ذیل تاریخ دمشق ل ۲۸۰ عماد الدین زنگی ل ۱۰۳.

کاسۆلیکه کان، ههستانیشی به تیکدانی چه ند کلێسایه کی کاسۆلیکی و هیشتنه وهی کلێسا رۆژه لاتیهه کان ئە مه ده سه لمیتهت^۱.

۴- ئەو هۆکارانه ی که یارمه تی عماده دینیاندا بۆ گێڕانه وهی ره ها؛ چه ندین هۆکارمان هه یه که یارمه تیده ربوون بۆ رزگارکردنی ره ها له لایه ن عماد الدین وه له وانه:

- گه شه کردنی بزواتی جیهادی ئیسلامی هه تاوه کو سه رده می ئەو دروینه ی ئەزموونی موسلمانان له و بواره دا، گومانیش له وه دانییه که ئەو ئەزمونانه ی پێشوو سه لماندیان که میرنشینی ره ها چانسی رووخانی له میرنشینه خاچه رسته کانی تر زیاتره له سه ر ده سته سه رکرده کانی جیهادی ئیسلامی له و کاته دا زیاتر بوو، دیاره هیرش و په لاماره به رده وامه کانی ئەتابکه کانی موسلێش به شیوه یه کی تایبه ت له ماوه ی چوارده یه دا ئەو میرنشینه ی ماندو کردبوو به جۆرێک که وه ک مه رگیکی هیواش بوو بۆی هه تاوه کو له و ساڵه دا به یه کجاری له ناویرا.

- لێهاتووی عماد الدینی زه نکبش له رووی سه ربازییه وه یه کێک بوو له و هۆکارانه ئەوه بوو دوا ی دلتیا بوونی خاچه رسته کان له هیرش نه کردنی بۆیان کتوپر هیشی کرده سه ربان وه لی ئاماده نه بوونی ئەمیره که یمانی قۆسته وه -جوسلینی دووه م- و گورزیکی که مه و شکی نی ئاراسته کرد که به رووخانی کۆتایی هات، به م شیوه یه ئەو سه رکرده موسلمانانه مه زنه سه لماندی که کاتیکی گونجای بۆ ئەو کاره سه ربازییه گه وره یه هه لێژاردووه.

- سه رباری ئەمانه ش: ئەو ناکۆکییه ی که له نێوان میرنشینی ره ها و ئەنتاکیه دا هه بوو کاریگه ری خۆی هه بوو له سه ر میرنشینی ره ها و بووه هۆی ماندووکردنی له پووی سیاسی و سه ربازییه وه^۲ به جۆرێک که سه لماندی ئەو ناکۆکیانه ی که له نێوان سه رکرده خاچه رسته کانا رووی ده دا رۆل و کاریگه ری هه بوو له سه ر قه واره ی سیاسیان، خۆشه ختانه ش میرنشینی ره ها باجی ئەوه یداو که وته ده سته ئه وانه ی که شاوی بوون له سه رکرده کانی جیهادی ئیسلامی له و کاته دا.

- له لایه کی تریشه وه نابێ بێ ئاگابین له که سایه تی ئەمیری ره ها (جوسلینی دووه م) که (له ئاستیکی باشدا نه یوو) له رووی لێهاتنی سیاسی و سه ربازییه وه وه ک جوسلینی یه که می باوکی و مه یلی ژیا نی راباردن و ئاره زووبازی هه بوو به رده وام هه وێی بۆ چێژه کاتیه کان ده دا،

^۱ عماد الدین زنگی ل ۱۵۳.

^۲ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۲.

تەننەت چەندىن جار رەھەت بەرە و تل باشر بەجى دەھىشت ھەتاوھەكو لەوئى ھەموو جۆرە خراپەكارىيەك ئەنجامى بدات ئەوھەبوو مۇسلمانانىش بەم لايەنەيان زانى و بەباشى سوديان ئۆ وەرگرت و ھىزىيان كىردە سەر رەھاو لەكاتى ئامادەنەبوونى جوسلىنى دووھم تىياداو توانيان دەستى بەسەرا بگرن.^۱

- ديارە ئەو نەوھ نوئيەى خاچپەرستەكان كەجىي نەوھى يەكەمى گرتەوھ كە ھەستا بەدامەزاندن و پاراستنى ئەو قەوارە خاچپەرستە و نەيدەتوانى پارىزگارى لەوھە بكات كەنەوھى پيش خۆيان بنىاتيان نا، بەلكو دەرکى بەگرنكى رۆئى مېژوويى خۆى نەكرد لەپىنگە زۆر ھەستيارەدا كە لەھەموو لايەكەوھ لەلايەن مۇسلمانانەوھ دەورە درابوون، بەم شىوھە جوسلىنى دووھم - بەبى ئەوھى بزائى بەشداری كرد لەسەر خستنى بزافى جىھادى ئىسلامى لەو كاتەدا بەسەر كىردايتى سەر كىردەى مەزن عماد الدين زەنكى.^۲

- بەھەر حال، ئەگەر ئىكەن مېژوونوسە رۆژئاوايىەكان ھەوليان دابى ھۆكارە ناوخۆيەكان و لاوازييان لەمىرنشنى رەھا دا وەك تاكە ھۆكارىك نيشاندابى بۆ رووخانى ئەو مىرنشە ئامانجىشيان لەپشت ئەمەوھ لاواز كىردنى چالاكى سىياسى و سەربازى مۇسلمانەكانە، بەلام لۆژىكى مېژو پىمان دەلى ھۆكارە ناوخۆيى و دەرەكەيەكان پىكەوھ رۆليان ھەبوو لەو سەر كەوتەنى سالى ۵۳۹ك/ ۱۱۴۴ز دا. ديارە ناكۆكى و كوشتارى ناوخۆيى و دەرەنجامەكانى ھەرچەندە گرنكى بوويىت بەلام ھەرگىز بەبى كىردە سەربازىەكانى سەر كىردەى بەھەرەمەند عماد الدين زەنكى و سەربازەكانى مىرنشنى رەھا نەدەپوخا ئەو سەر كەوتە يەدى نەدەھات.^۳

۵- ھەلۆيىستى زاناي ئەرمەنى لە ئازاد كىردنى رەھاو ئەوھى كە لەصقلىەدا رووى داو خەويىكى عمادەدين پاش مردنى؛ ھەلۆيىستى زانا موساى ئەرمەنى لە ئازاد كىردنى رەھا دا: زانا بانگوئىژ موساى ئەرمەنى كە مامۆستابوو لەيەكەك لەخوئىندنگەكانى موسلدا ھەلۆيىستىكى ستايشكراوى ھەبوو لە ئازاد كىردنى رەھا دا، ئەوھەبوو ھەستا بەبەكار ھىتانی جەنگى دەررونى لەشالوھەكەى عمادەدين زەنكى دا بۆ سەر رەھا لەسالى ۵۳۹ك/ ۱۱۴۵ز دا وەك جەنگاوەرىك بەشداری لەگەمارۆى رەھا كىرد بىرۆكەيەكى زىرەكانەى بۆ ھات لەكاتى گەمارۆدانى رەھا لەلايەن عمادەدين زەنكىيەوھ، پاشا دابەزىيە بازار پۆشاكى ئەرمەنى كپى ھەتاوھەكو

^۱ ھەمان سەرچاوە ۱۶۲.

^۲ ھەمان سەرچاوە ۱۶۳.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۲.

خاچپەرسته‌کان نه‌یناسنه‌وه و گومانێ لێنه‌که‌ن^١، ئەلێ: چوومه بازارو پۆشاکێکی ئەرمه‌نیم کړی و له‌بهرم کرد^٢ وگه‌شتمه ولاته‌که‌یان هه‌تاوه‌کو لێی وردبمه‌وه و هه‌والی بزانی، پاشان هام بۆ مزگه‌وت و چوومه ناوییه‌وه و مناره‌که‌یم بینی و له‌دای خۆمدا وتم نه‌چمه‌ سه‌ر مناره‌که‌و بانگ نه‌ده‌م و چی رووته‌دات با‌رووبدات پاشان چوومه سه‌ری و هاوارم کرد الله اکبر الله اکبر و بانگم داو بێ باوه‌په‌کانیش به‌سه‌ر شو‌راکانه‌وه ب‌وون هاوار له‌شاره‌که‌دا به‌رزبوویه‌وه که‌موسڵمانه‌کان له‌لایه‌که‌یتره‌وه هێرشیان هێناوه‌ته‌ سه‌ر وشار، بێ باوه‌په‌کانیش وازیان له‌جه‌نگ هێنا و له‌سه‌ر شو‌راکه‌ دابه‌زین و موسڵمانه‌کان چون سه‌ر شو‌راکه‌ و هێرشیان هێنا به‌ سه‌ر شاره‌که‌^٣.

● **پاشای دورگه‌ی صقلیه:** پاشای دورگه‌ی صقلیه له‌فره‌نجه‌کان بوو کاتێ ره‌ها ئازادکرا ب‌یا و چاکێم مه‌غریبی موسڵمانی تێدا بوو پاشاش زۆر ریزی لێده‌نا و بانگی ده‌کرد و گوێی لێده‌گرت و پێش قه‌شه‌ و راهیبه‌کانی خۆیان ده‌خست کاتێ ره‌ها ئازادکرا ئه‌م پاشایه سوپایه‌کی له‌فره‌نجه‌کان له‌ده‌ریایه‌وه به‌ره‌و ئه‌فریقا به‌ریخست و توانیان هێرش بکه‌ن و دیلیان هه‌بێت و چه‌ند شوینێک تالان بکه‌ن پاشان هه‌والی ئه‌م دبل و ده‌سکه‌وت و تالانیانه گه‌شت به‌پاشا له‌کاتیه‌شدا دانیشتبوو و ئه‌و زانا مه‌غریبییه‌شی له‌لابو، وه‌نه‌وزی ده‌دا و پاشا به‌خه‌به‌ری هێنا و تی: ئه‌ی زانا ئه‌وه هاوه‌لانی ئیمه‌ و او وایان کردوه به‌موسڵمانه‌کان، مه‌مه‌د له‌کوینییه‌ و یۆ سه‌ری نه‌خستن؟ ئه‌ویش پێی وت: ئه‌و سه‌رقالی ئازادکردنی ره‌ها بوو- مه‌به‌ستی شوینکه‌ و توانی پێغه‌مبه‌ر د.خ- فره‌نجه‌کانیش به‌مه‌ پێکه‌نین، به‌لام پاشا پێی وت: پێ مه‌که‌نن، سویند به‌خوا له‌خۆیه‌وه و انالیت پاشا به‌مه‌ زۆر دلگران بوو، ئه‌وه‌بوو پاش تێپه‌ر بوونی کاتیکی که‌م هه‌والی ئازادکردنی ره‌هایان له‌لایه‌ن موسڵمانه‌کانه‌وه پێ گه‌یشت و گه‌وه‌یی ئه‌م سه‌ر شو‌ریه‌ش خۆشی ئه‌م هه‌واله‌ی له‌بیربردنه‌وه، به‌هۆی گرنگی ره‌ها به‌لای گاوه‌رکه‌نه‌وه^٤.

^١ موقف فقهاء الشام وقضاتها في الغزو الصليبي ل٢٢.

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه له‌ بغية الطلب في التأريخ حلب.

^٣ بغية الطلب في التأريخ حلب (٢٨٥١/٩) موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي ل١٢٢.

^٤ كتاب الدواستين في أخبار الدولتين (١٤١/١).

• **خەوێك بە شەهیدمەوه دواى كۆژرانی**؛ ئەگێر ئەوه كە پیاوچاكێك وتوێه تی: شەهید عمادە دینم لە خەودا بینی باش كۆژرانی لە باشترین حالدا بوو، منیش پێم ووت: خوا چی لە گەڵدا كردی؟ ئەویش ووتی: لێم خۆشبوو وتم: بەهۆی چییەوه؟ وتی: بەهۆی رزگار كردنی رەهاو^۱.

• **شكست خواردنی پلانیكى خەلکی رەها**؛ زۆری نەبرد خەلکی رەها لە سالی دواتردا هەستان بە پلانیك بۆ لە ناو بردنی موسلمانەكان و گێڕانەوهی شارەكە بۆ ژێر دەستی خاچەریستەكان دواى بانگەێشتكردنی جوسلین، بەلام زەنكى هەر زوو پەى بەم هەولە ترسانكە بردو هەستا بە دەستگیركردنی دانەرانی و لەسێدارەدانىیان، پاش ئەو هەشتا هەستا بە لەسێدارەدانى ژمارەیهك لە ئەرمنەكان هەتاوهكو بوارییان نەبێ جارێكى تر لە پشتهوه خەنجەریدەن لە موسلمانەكان و گرنگترین شوێنییان بەو ئاسانییه بدن بە دەست دوژمنانەوه^۲.

۶- **دەرە نجامەكانى ئازادكردنى رەها**؛ ئازادكردنى رەها لە لایەن عمادە دین زەكکیه وه بە گرنگترین دەستكەوت دادەنرێت بۆى لە ماوهى حوكمرانیدا ئەم سەرکەوتنەش دەرە نجامى گرنكى هەبوو لە جیهانى ئىسلامى و مەسیحیدا، بە كورتیش گرنگترین دەرە نجامەكانى ئەمانەن:

أ- موسلمانان دلتیابوون لە وهى كە بزوى جیهادی ئىسلامى گەشتۆتە قۇناغىكى پێگە یشتووو لە قۇناغى هەرزه كاری سیاسى تێپەریبوه، ئەمەش ماف خواردن و كەم كردنەوهى تێكۆشانى سەركردهكانى پێش زەنكى نییه وهك مەودود، ئەگەر چی ریهه یەكەم میرنشینی خاچەریست بوو كە لە سەر دەستییان روخا، بەلام ئەمە سەرەتایه و ئەمۆكە رەها دەروخی و سبەینیشە قەوارە بێگانهكانى تر، هەر ئەمەش رویداو لە ئیستاش بەدواوه میلهكانى كاترۆمێر ناگەریتەوه دواوه، بەلكو بەو پەپى متمانەوه هەنگاو بەرهو پێشەوه دەنیت.

ب- دوبات بوونەوهى لۆژىكى میژوو كە ئەو جۆره قەوارە ناشەرعیانه تاسەر نامیننەوه لە خاكى موسلماناندا، چونكە رۆلەكانى ئەم ناوچەیه خاوهنى شوناسێكى ئاینى یەكگرتوون و بەو بارودۆخه سیاسى و سەربازیه نامۆیه رازى نابن بەم شیۆهیهش هەماهنگى گەریه وه بۆ باكوپى عێراق و چیتەر رەهاش رۆلى جیاكەر وه قەوارەى خاچەریستى رێگرى بەریهستى لە نێوان سلجوقیهكانى ئاسیای بچوك و سەلجوقیهكانى عێراق و ولاتى فارسدا نەبینى^۳.

ج- فشار لە سەر ئەو پشتهینه خاچەریستیه زیادبوو كە لە ئەنتاكیه وه درێژدەبوویه وه لە باكوره وه بەرهو ئیلات (الرشراش) لە یاشووره وه لە روبارى ئوردن لە خۆره لاتەوه

^۱ هەمان سەرچاوه (۱/۱۴۱).

^۲ عماد الدین زەنكى ل ۱۵۷.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۴-۱۶۵.

هه تاوه کو که ناری شام - جگه له عه سقه لان - چونکه صور به میرنشینی رابلوس و شانشینیی بهیتولمه قه دیسه وه پښتر له سالی ۱۱۲۴ز/ ۵۱۸ هـ روخابون ، گومانیش له وه دانیه که ره های سه ره رمی خاچیه رستان بۆ هه تاهه تایی روخا، ئیستاش دهستی بالایه له وه قه واره خاچیه رستانه دا که ماونه ته وه، بۆیه فشاری سه ربازی له سه ر زیاتربوو له لایه ن هیزه ئیسلامیه کانه وه که ده ستیان گرت به سه ر پشویه وهی شام که له ده شتی که ناری شامدا خۆی ده بینیه وه، وه ک نه وهی جهنگه که له سه ر ناستی جوگرافی بوو ییت له نیوان که نارو پشته وهیدا، لایه نی به که م - که نار - پشته به کۆمه کی ده ره کی نه وروپی ده به ست به شیوه یه کی سه ره کی، لایه نی دووه میش پشته به توانا ناوخویه فراوانه کانی ده به ست که له گه ل ده ره که وتنی سه رکرده کانی به کبونی نیوان موسلماناندا گرنگی زیاتری به یداکرد.

د- روخانی ره ها به م شیوه یه بووه هۆی جولانی نه و هاوپه یمانیه به رگریکاریه ستراتیژییه ی که له نیوان قه واره ی خاچیه رست له رۆژه لاتداو ره حمی دایک له خۆرئاوای نه وروپایدا، چونکه رۆژئاوا رازی نه بوو نه و درێژبوونه وه سیاسی و میژویه ی له رۆژه لاتدا هه رس بیئت، به لکو ده بی ده ستیوه ریدات له پیئاو گه رانه وه ی بارودۆخ بۆ دۆخی خۆی و له باربردنی چالاکیه کانی میرنشینی موسل، لیره شه وه په یدابوونی خاچیه رسته کان له سالی ۱۱۴۷-۱۱۴۹ز/ ۵۴۲- ۵۴۴ هـ که به شالوی خاچیه رستی دوهم ناسرابوو ده ره نجامیکی راسته وخۆی روخانی ره ها بوو، نه مه ش بۆمان ده رده خات که چۆن سه رکرده کانی جیهادی ئیسلامی دژ به چه ندین هیزی جیهانی جهنگاون، نه و هیزانه ش ته نها هیزی ناوخۆیی سنوردانه بوون له رووی کاریگه ری و چالاکیه وه، به لکو به شیکیبوون له ململانیه کی کیشوه ری یاخود جیهانی به جۆریک که پیگه یه کی دیاریان پښ ده بخشیت له میژووی موسلماناندا - به گشتی و له سه رده می جهنگه خاچیه رستیه کاندا به تایبه تی.

ه- هه روه ها له و ده ره نجامه زۆرانه ی که له م سه ره که وتنه دا به دی هات: به رزیبوونه وه ی پله وپایه ی عماده دین زه نکی به شیوه یه کی به رچاو، نه وه بوو له سه رکرده یه کی ناوخۆیی و ناوچه ییه وه له پووی چالاکی و کاریگه ریه و گۆپا بۆ سه رکرده یه ک که ناوی له سالنامه ی لاتینی و سربانییه کاندا زۆر ده هات نه مه ش ره نگدانه وه ی نه و کاریگه ریه گه وره یه یه که هه بیوو له سه ر رووداوه کانی رۆژه لاتی لاتینیدا. ، سه باره ت به موسلمانان کانش نه وه پیگه و پایه یه کی دیاری هه بوو، چونکه سازکردنی ره ها پیگه ی عماده دین زه نکی به رامبه ر به سولتان

مه‌سعوودی سه‌لجوقی و خه‌لیفه‌ی عه‌باسی المقتفی لامر الله که کۆمه‌لێکی زۆر نازناوی پێ به‌خشی که به‌وپه‌ری لێهاتوویه‌وه به‌ده‌ستی هێنا، وه‌ک ئه‌میری سه‌ر فرازو پایه‌ی ئیسلام و گه‌وره‌ی سولتانه‌کان و سه‌رکرده‌ی سوپای موسلمانانه‌کان و پاشای ئه‌میره‌کان و ئه‌میری عێراقیه‌کان و شام^۱. ئه‌م سه‌رکه‌وته‌ش عماده‌دین زنگی کرد به‌به‌رگریکاری یه‌که‌م له‌ئاین و تیکۆشه‌ر له‌پێناو به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی خوادا، له‌ناوه‌ند ئیسلامیه‌کانیشدا چه‌ندین باس و خواس ده‌رباره‌ی که‌سایه‌تی ده‌کرا که‌را ده‌ی ئه‌و ریزلێنان و سه‌رسامیه‌ ده‌رده‌خات که‌ده‌ستی که‌وت پاش به‌ده‌ست هێنانی ئه‌و سه‌رکه‌وته‌ مه‌زنه، ئه‌م ئازادکردنه‌ش رێخۆشکه‌ربوو بۆ عماده‌دین زنگی هه‌تا وه‌کو درێژه به‌ئازادکردنی قه‌لاکانی ده‌ورو به‌ر بدات و ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر دوژمنه‌کانی له‌ناوچه‌که‌دا به‌سه‌پێنێت، هه‌روه‌ها ئازادکردنی ره‌ها رۆلێکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌رزگارکردنی میرنشینه‌که‌ی عماده‌دین زنگی له‌مه‌ترسی به‌رده‌وام بوونی هێرشه‌کانی خاچه‌رستان بۆ سه‌ری به‌م شیوه‌یه‌ش خه‌لکه‌که‌ی دوا‌ی ترس که‌وته‌نه باردۆخێکی ئارامه‌وه^۲ ئه‌مه‌ش له‌مژده‌ نزیک و دونیاییه‌کانی مۆقی باوه‌رداره‌.

۷- رای رۆژه‌ لاتناس جۆن لامۆنت ده‌رباره‌ی عماده‌دین: رۆژه‌ لاتناس جۆن لامۆنت یه‌کێکه

له‌دیارتین میژوونوسه ئه‌مریکیه‌کان نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی رابردودا، چه‌ندین نوسراویشی له‌بۆاری خاچه‌رستیدا هه‌یه به‌تایبه‌ت لێکۆلینه‌وه‌ گشتگیره‌که‌ی ده‌رباره‌ی مولکایه‌تی ده‌ره‌به‌گایه‌تی له‌شانشینی به‌یتوله‌قه‌دیسدا، لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی تریشی به‌ناویشانی جه‌نگی خاچه‌رستی و جیهاد له‌چوارچۆیه‌ی کتێبی که‌له‌پوری ئیسلامیدا، که‌نبیه‌ فارس بلاری کرده‌وه‌و تیایدا لامۆنت هه‌ولێ داوه‌ که‌بیرۆکه‌ی جیهاد لای موسلمانان ئه‌وکاته به‌دروبخاته‌وه‌ و جۆلانه‌وه‌ی سه‌رکرده‌ ئیسلامیه‌کانی له‌وکاته‌دا به‌کاریگه‌ی پالنه‌ره ئابووری و سیاسیه‌کان لێک داوه‌ته‌وه‌ وای داده‌نی که‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک عماده‌دین الزنگی پالنه‌وانی جیهاده‌نبوه‌، چونکه‌ عماده‌دین هه‌رچه‌نده‌ له‌زووه‌وه‌ ئاره‌زووی گێرانه‌وه‌ی ره‌های بووه‌ وه‌ک کمال الدین بن العیدیم ده‌لێ: به‌لام ئه‌م کاره‌ی به‌پوونی ته‌نها له‌م دوا‌ییانه‌دا ئه‌نجام داو پاش ئه‌وه‌ی ئه‌میری حه‌ران أبو المعالی فضل الله بن ماهان هانی دا بۆ ئه‌و کاره‌و ئاسانی ده‌سته‌به‌سه‌راگرته‌نی ئه‌و شاره‌ی بۆ روونکرده‌وه^۳، پاشان له‌سه‌ر قسه‌کانیدا ده‌رواته‌ ئه‌لێت: وادیاره‌ که‌ ئه‌و بۆ خۆی داگیرکردنی ره‌های به‌ده‌رچوون له‌سیاسه‌تی خۆی ده‌زانی و وه‌ک

^۱ تاریخ الزنیک فی الموصل وبلاد الشام ل ۱۶۵.

^۲ همان سه‌راجه‌ ل ۱۵۶.

^۳ الحروب الصلیبیه العلاقات بین الشرق والغرب ل ۱۶۶.

کاریکیکی لئی ده‌پوانی که ده‌ره‌نجامی هاندانی خه‌لگانی تر بۆ بیټ^۱، هه‌روه‌ها ئه‌لئ: زه‌نگی ده‌ست به‌سه‌راگرتنی هه‌ماو هه‌له‌بو جه‌نگه‌کانی دژی ئه‌رته‌قییه‌کانی به‌لاوه‌ گرنگ‌تریو له‌جه‌نگی خاچه‌رسته‌کان، به‌لام هه‌رگیز هاوپه‌یمانییته‌ی له‌گه‌ل لاتینه‌کاندا پئی ناخۆش نه‌بوو ئه‌گه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی تێدا‌بوایه^۲، ئه‌شتوانین ئه‌و رایانه‌ به‌م شیوه‌یه‌ پوچه‌ل بکه‌ینه‌وه‌:

- هه‌ستانی عماده‌دین زنگی به‌هێرشکردنه‌ سه‌ر ره‌ها له‌کاتیکی دره‌نگدا‌بوو هه‌رچه‌نده‌ ئه‌مه‌ له‌رۆلئ جیهادی ئه‌و که‌مناکاته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و ده‌یویست توانای ئه‌و میرنشینه‌ خاچه‌رسته‌ به‌کاربه‌ریته‌ به‌و مملانی و جه‌نگانه‌ی که‌دژ به‌پێگه‌ و ناوچه‌کانیان ده‌یکرد، پاشان هه‌ستیت به‌هێرشکردنه‌ سه‌ر خودی میرنشینه‌ که‌ پاش ئه‌وه‌ی که‌ توانای برینی قولایی به‌رگریه‌کانیان ده‌بیته‌، وخاله‌ به‌هێزو لاوازه‌کانیان ده‌زانیت، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئاساییه‌ که‌ وایببینین که‌ ئامۆژگاری ئه‌میری هه‌پان بۆ زه‌نگی به‌رووخانی ره‌ها هیچی له‌مه‌سه‌له‌که‌ نه‌ده‌گوری ئه‌گه‌ر زه‌نگی ئه‌و بریاره‌ی نه‌دایه‌ و پلانی بۆ دانه‌نايه‌، زۆر قورسیشه‌ بتوانین روخانی ره‌ها به‌و شیوه‌یه‌ ببینین که‌ لامۆنت باسی ده‌کات، به‌لکو ئه‌وه‌ پلان و نه‌خشه‌یه‌کی میژینه‌ی زه‌نگیه‌کان بوو، سه‌باره‌ت به‌هۆی په‌له‌نه‌کردنی زه‌نگی له‌ئازادکردنیشیدا ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر پێته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی نه‌بووه‌ که‌ خێرا هیزه‌کانی له‌روبه‌روبوونه‌وه‌یه‌کی پیشه‌وه‌ختا به‌کاربێنیت که‌ ده‌ره‌نجامی دیارو مسۆگه‌ری نه‌بیته‌ له‌قۆناغی سه‌ره‌تای هوکمه‌رانی، بۆیه‌ ئه‌توانین ساه‌وه‌ختی ئازادکردنی ئه‌ها به‌وشیوه‌ی که‌ سه‌رچاوه‌ لاتینی و سریانی و عه‌ره‌بیه‌کان باسیانکردوه‌ به‌به‌لگه‌ دابنێن له‌سه‌ر لیته‌اتوویی زه‌نگی له‌رووی سیاسیه‌وه‌، واش ده‌رئه‌که‌وێت که‌ ئه‌و قسه‌ی لامۆنت که‌ گوايه‌ رووخانی ره‌ها دووربووه‌ له‌سیاسه‌تی عماده‌دین زه‌نگی گه‌وره‌ترین وته‌یه‌ که‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی میژوویی پالپشته‌ نا، کات، چونکه‌ ئاشکرایه‌ زه‌نگی له‌سوپای مه‌ودودا بووه‌ و به‌ده‌قی قسه‌ی ئیبن الاثیر: له‌گه‌لیدا به‌شداری جه‌نگه‌کانی کردوه‌^۳، گومانیش له‌وه‌دانیه‌ که‌ زه‌نگی به‌باشی گرنگی رووخانی ره‌های ده‌زانی، به‌لکو ئه‌و خه‌ونه‌ له‌زه‌وه‌ له‌ئ هاتوچه‌ندیشه‌یدا جێگیربووه‌، له‌وانه‌شه‌ ویستبێتی له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا سه‌رکه‌وێت که‌ پێشتر مه‌ودود شکستی تێدا‌هێنا، و رووخانیشی به‌مه‌سه‌له‌یه‌کی پتویسته‌ ده‌زانی به‌وپێه‌ی نزیکترین ئامانجی خاچه‌رسته‌ له‌موسله‌وه‌، هه‌ر وه‌ک به‌دیته‌نانی ئه‌و

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۱۶۶.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۱۶۶.

^۳ الباهر ل ۱۷ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۷.

ئامانجە لەوانەى پەيوەندىکردنى بەباکورى شا مەوہ ئاسان تریکات بەتایبەت لەپێى لەپوانگەى تێپوانینی یەکیئەخوازو دوربینانەى وردى زەنگیەوہ^۱.

- گریمانەى جون لامونت سەبارەت بەوہى کەزەنگى ئەیتوانى لەگەڵ لاتیندا ھاوێپەیمانیتى بکات لەپێتاو بەرژەوہندى سیاسیدا، پالېشتى لیھاتوویى زەنگى دەکات لەپووی سیاسىوہ، ئەوہبوو جارجاریک پەناى دەبرد بۆ مۆرکردنى رێککەوتنامە لەگەڵ خاچەرستەکاندا لەپێتاو پشوو دان و ئەکەوتنە ناو دوو بەرەى جەنگەوہ، بەرەى رۆژھەلات بەو مەملانێیەى کە لەگەڵ ھێزە سیاسىیەکانیدا ھەبوو، بەرەى رو لەگەڵ بەرپوونەوہ لەگەڵ خاچەرستەکاندا. پاشان ئەیویست ھەردوو لادەلیابکاتەوہ بەھۆى ئەم جۆرە رێککەوتنانەوہ، کاتیکدا لەنییەتى ھەبوو بەنەپێنى پەلامارى رەھابەدات، بۆیە گەمارۆدانى لەلایەن زەنگیەوہ کاریکى کتوپرپوو بۆ خەلکەکەى^۲.

- وەتەنى ئەوہى تاکە ئامانجى زەنگى رووخانى رەھا نەبوو، بەلکە ھەولێ بنیات نانەوہى دەولەتى خۆى داوہ لەسەر حسابى دراوسێکانى چ موسلمان بن یان خاچەرست ئەوہ دەبێ تێبینى ئەوہ بکەین کەسەرچەم ئەو سەرکردە ئیسلامیانەى کە لەسەردەمى جەنگەکانى خاچەرستیدا پەیدا بوون بەدرێژایى سەدەى دواوە و سیانزەى زانی/ شەشەمى و ھەوتەمى کۆچى و بەشداریوون لەجیھادکردندا مۆرکى تەماحى سیاسیان پێوە دیاربوو و ھەولیان داوہ پایەکانى دەولەتەکیان بەھێزیکەن لەسەر حسابى دەولەتانى دراوسێى، بەلام مەبەست لێرەدا ئەوہیە کە تەماحى سیاسى وەک پێشتر باسم کرد، لەپێى تەقاندنەوہى دۆزى سەرەکی ئومەتەوہ کرا کە لەجیھادا، چونکە ھۆى دەبێتیتەوہ ھەندى لەو سەرکردانە ئەیتوانى رازى بن بەژيانى ملکەچى و لاوازی لەبەرامبەر خاچەرستەکاندا بێ ئەوہى ئامادەى فراوانخوایى بن لەسەر حسابى ئەوان لەپێتاو خۆ لادان لەکیشەى سیاسى و کەوتنەوہى جەنگ لەئێوانیاندا تەنانەت ئەگەر ناوچەکانى ژێر دەسەلاتیشیان رووبەرووی دەستدریژی ببوایەتەوہ، بەلام بەوہ رازى نەبوون و رووبەروونەوہ یان ھەلبژاردو توانای خۆیان نیشاندا بۆ گۆرینی جوگرافیای سیاسى ناوچەکە لەپێى بەئەنجام گەیانەنى پەرۆژە جیھادییەکانەوہ^۳ پێویستە بزانرێت کە شاراوہنییە لای لیکۆلەرانى میژووی پەيوەندییە ئیسلامیەکان لەگەڵ ھێزە گاوەرەکاندا لەقوناعى جەنگەکانى خاچەرستیدا کەچۆن بەشێک لەرۆژھەلات ئاسان

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ١٦٧.

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ١٦٧.

^۳ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ١٦٨.

سوربوون له سەر ئه وهی که ده سه که وه ته کان له موسلمانان داپن و گومان له قوناغه که شه کانی میژوویاندا بکن، ههروهک گیانی تۆله سه ندنه وه له کۆمه لگا کانداهیه به رامبه ر به بیرۆکه ی جیهاد که چله پۆه ی ئیسلامه، بۆیه زۆر سوربوون له سەر نکولی کردن و گومان لیکردنی و خراپ مامه له کردن له گه ل سهرجه م نه زمونه جیهادییه کانی پێشتری موسلمانان هه تا وه کو له داهاتودا دووباره کاری پێ نه کهن، به م شیوه نه توانین دان به وه دا بنیین- به شیوه یه کی بابه تی و به بێ زۆر کردن له بریاراندا- که سه رده می جهنگه کانی خاچه رستی گواستنه وه یه کی چۆنایه تی بوو بۆ که شه دان به بیرۆکه ی جیهاد له ئیسلامدا، چونکه جیهادی نه م جاره دژ به دۆزمنیکه که له سەر زه وی ئیسلام جینشین بووه دوا ی لاوازیوونی موسلمانان کان ده رنه نجامی ململانێ ناوخۆیه کانیان، جا نه گه ر بزانه ن که شوناسی ئاینیان له مه ترسیدابوو له به رامبه ر پڕۆژه کانی به گا ورکردندا که ده زگای پاپا ئومیدی گه وه ی پێ هه بوو، نه وه ده رک به وه ده که ی که چه نده بیرۆکه ی جیهاد بیرۆکه یه کی سه ره کییه له سه رده می جهنگه خاچه رستییه کانداه، له راستیدا سه رچاوه رۆژئاوییه کان هه ولێ شیواندنی وینه ی نه م تیکۆشه ره گه وه یه یان داوه له کۆن و نویدا و له گرنگترین نه و کتێبه هاوچه رخانه ش کتێبی الحروب المقدسة الحروب الصليبية وأثرها على العالم اليوم، خاوه نی نه م کتێبه کارین ارمسترونغ ده رباره ی عماده دین زکی نه لیت: به هه یج شیوه یه ک نه م پیاوه پێشه نگ نه بووه، به لکو سه رخۆشیکی به د ره وشت بوو که زۆر که م به هۆش خۆی ده هاته وه، ههروهک توندوتیژو دلره ق بوو هاوشیوه ی زۆربه ی پیاوانی جهنگ له سه رده می خۆیدا^۱ بێگومان ژیا ننامه ی نه م پیاوه نه م قسانه به درۆ ده خاته وه و میژونوسه کانی ش به شه هید وه سفیان کردوو، نه مه ش خه لاتیک ی گه وره یه و نادری به که سێک که زۆر شیاوی نه و وه سفه گه وره یه نه بیته، ههروه ها ده رباره ی ژیا ننامه ی نه لێن که با شترین ژیا ننامه ی هه بووه له ناو پاشا کانداه له هه موویان لێ برا و تریوه و هاو لاتیانی له ئاسایشیکی ته واودا ژیا ون که تیایدا به هیز نه یه توانیوه ده ستریز ی بکاته سه ر لاواز^۲، ههروهک شه ریه تی به گه وره ده گرتو سنوره کانی جێبه جێده کرد له ده وه له ته که ی خۆیدا و چه ند دادوه ریکی راسپاردبوو بۆ نه م مه به سته، دیاره ئامانج ی هه ندێ له رۆژه لاتناسان بریتی بووه له:

^۱ الحروب الصليبية العلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۶۸.

^۲ الحرب المقدسة الحملات الصليبية وأثرها على العالم اليوم ل ۳۴۵.

^۳ كتاب الدواستين في أخبار الدولتين (۱۵۷/۱).

- ناشیرین کردنی ئەوەکە سەنەئەتی کە ھێمای جیھاد و تێکۆشان بوون ھەتاوێکە نەوێکە کانیان بێ بەش بێ لە پێشەنگێک کە وەرەیان بەرزبکاتووە و ھیمەتییان بچوێنێ.
- لاوازکردنی گیانی قوربانیان و خۆبەختکردن و شەھیدی و جیھاد لە ئومەتدا ھەتاوێکە بێتوان وەک رانە مەپ پێش خۆییان بکەن.
- ھەولێدان بۆ داپاراندنی ئومەت لە میژووی خۆی بە درۆ و شیواندن ھەتاوێکە نەگەرێتووە بۆ میژووی دەوڵەتێکە خۆی و پەندووانەتی ئێوەرنەگەرێت.
- نوسینەکانییان ھەلقوللای گیانیکی خاچەرستانەتی و داخ لەدەڵ بەرامبەر بە ئەو پالەوانانەتی کە ھاوکاربوون لە شکست پێھێنانی پڕۆژەی خاچەرستانیدا، بۆیە رۆژھەڵاتناسان ھەولیانداوە وێنەتی عمادەدین زنگی بشیوێن.
- ژیانامەتی عمادەدین زەنگی و خەڵکانی ھاوکار و دڵسۆزی دەورووبەری وەک قازی شارەزوری ھیچ گومانێک ناھێڵێت لە درۆزنی ئەو رۆژھەڵاتناسانە، کە ھەولیانداوە راستەکان ژێر پێ بخەن و تۆمەتی ناپارەوا بۆ ئەو پیاوێکە مەزنە ھەڵبەستن دیارە ئەزمونی تێکۆشانی شیاوی لێکۆڵینەووە شیکردنەووەی قولە لەگەڵ بەستەنەووەی ئەو پەندووانانەتی کە پێی دەگەین بە واقیعی ھاوچەرخمانەووە ھەتاوێکە سودی ئێوەریگرین بۆ ھەولێدانێک لێپاروانە لە پێتێناو بەرھەوێشچوون و بوژانەووەی ئومەتێک ئیسلامیدا.
- ۸- ستایش کردنی شاعیران بۆ عمادەدین لە کاتی ئازادکردنی رەھادا: زۆریک لە لێکۆڵەر و نوسەرانی گرنگیان بە ئەدەبی سەردەمی جەنگەکانی خاچەرستانەووە، بە لێکۆڵەرانیان بە ئەدەبی دواکەوتوو ناوێریان کردووە، لەمەشدا قسەتی رۆژھەڵاتناسەکانیان پەیرەوکردووە کە دەیانەوێت لە لێکۆڵینەووەی میژوو ئەدەبی ئەم جەنگانە دوربیکەوینەووە لەبەر چەندین ھۆ لەوانە ئارەزوویان لەوێ کە لەدەردەبەیی و دڵپەرقی خاچەرستانەکان ئاگادارنەبێن، پاشان ھەتاوێکە ھەست بە سەرەرزێ و شانازی نەکەین کاتێک میژووی پالەوانانی ئیسلام دەخوینینووە بە کوردووەرەب و تورکەووە- کاتێک لە ژێر ئالای ئیسلامدا سوپای ئیسلامییان بەرێوە دەبرد- کە وەک جەنگاوێکە تێکۆشەر و سەرکەوتوو گەرێتر لە ئەتەووە پەرستێ و نیشتمانچێتی نەقامی بیران دەکردووە و خۆشەویستی خوا و پیغەمبەر و تێکۆشان لە پێتێناو خواو رەزامەندیدا کۆی دەکردنەووە، لە راستیدا ئەدەبی ئەم سەردەمە ھیشتا پێویستی بە لێکۆڵینەووەی زۆر، پاشان پێویستی بە ھەڵسەنگاندنەووەی سەرلەنوێ ھەیە، لەو کاتەشدا دەبینین راکانمان بە شێوەیەکی پۆزەتیف گۆپاوە، چونکە ئێمە زۆر شتی تیا دەبینین کە شیاوی لێکۆڵینەووەبێت و زۆر شیعری ناسک ھەیە لە بواری ھەماسەت و دەسفی جەنگ.

ستایشی پالەوانەکان، ھەروەھا زۆر شیعری غەمباری و گریان ھەیە لە پیاوھە ئادانیاندا^۱. ئەمەش چەکیك شیعری جوانە کە پەییوستە بە ئازادکردنی رەھاو ستایشکردنی عمامەدەدین زەنکی، ئەو ھەتا ئێبن الأثیر و ھەسفی سوپای عیادەدین دەکات لەکاتی چوونە دەرەویدا بۆ ئازادکردنی رەھاو ئەلئیت:

ظننت البرّ بحراً من سلاج	بجيش جاش بالفرسان حتى
تخاطبنا بأفواه الرّياح	والسنة من العذبات حُمر
وغُرَّتْهُ عمود للصباح	وأروع جيشه ليلٌ بهيم
قليل الصفح ما بين الصفاح	صفوح عند قدرته ولكن
وهيئته جناحاً للجناح ^۲	فكان ثباته للقلب قلباً

۱- قەيسەرانی ستایشی عمامەدەدین دەکات لە ئازادکردنی رەھاو: شاعیر دەلێ:

هو السيف لا يغنيك إلا جلاذه وهل طوق الأملاك إلا نجاده

ئەم ئازادکردنە ئاوازیکی خۆشی ھەبوو لە دەروونی خەلکیادو بە ئازادکردنی رەھا تیروانیی فەرەنجەکان بۆ ھێزێ موسلمانەکان گۆراو عمامەدەدین زەنکی گەراندیو ھە بۆ ولاتی ئیسلام دواي ئەو ھە فەرەنجەکان نیو سەدە حکومرانییان کرد ھەروەھا لە وشەراندەدا ھاتوو:

سناها وإن قات العيون انتقاده	وعن ثغر هذا النصر فلتأخذ الطي
ولم يك يسمو الدين لولا عمامه	سمت قبه الإسلام فخرا بطوله
عن الله ما لا يستطاع ذيادة	وذاذ قسيم الدولة ابن قسيمها
رواسية عزا وأطمأن مهاده	ليهن بي الإيمان أمن ترفعت
سهي إلى يوم المعاد معاده	وفتح حديث في السماع حديثه
عليها فوافي كل صدر فؤاده	أراح قلوباً طرن من وكناتها
على غير ما عند العلوج اعتقاده	لقد كان في فتح الرها دلالة
ولم يعن عند القوم عنهم ولاده	يرجون ميلاد ابن مريم نصره
يفل حديد الهند عنها حداده	مدينة إفك منذ خمسين حجة
ترقت إليه خان طرفاً سواده	تفوت مدى الأبصار حتى لو أنها
إلى أن ثناها من يعز قياده	وجامحة عز الملوك قيادها

^۱ شعر الجهاد الشامي في مواجهة الصليبيين لـ ۱۰.

^۲ كتاب الروضتين في أخبار الدولتين (۱۳۹/۱).

فأوسعها حر القراع مؤيد
 كأن سنا لمع الأسنة حوله
 فأضرمها تارين: حربا وخدعة
 فيما ظفرا عما البلاد صلاحه
 فلا مطلق إلا وشد وثاقه
 ولا منبر إلا ترنح عوده
 فإن يشكل الإبرنز فيها حياته
 وياتت سرايا القمص تقمص دونها
 إلى ين يا أسرى الضلالة بعدها
 وريدكم لا مانع من مظفر
 مصيب سهام الرأي لو أن عزمه
 وقل للملوك الكفر سلم بعدها
 كذا عن طريق الصبح أيتها الدجي
 ومن كان أملاك السموات حنده
 والله عزم ماء سيحان ورده
 إن الصفائح يوم صافحت الرها
 ففتح الفتوح مبشرا بتمامه
 لله أية وقفة بدرية
 ظفر كمال الدين كنت لقاحة
 وأمدكم جيش الملائك نصره
 جنبوا الدبور وقد تم ريح الصبا
 أترى الرها الورهاء يوم تمتعت
 لا أين يا أسرى المهالك بعدها
 شدا إلى أرض الفرنجة بعدها
 أفغركم و الثار رهن دمائكم
 وإذا رأيت الليث يجمع نفسه
 صفات مجدك لفظ جل معناه

بصير بتمرين الألد لداده
 شرار ولكن في يديه زناده
 فما راع إلا السيف حتما يفاده
 بمن كان قد عم البلاد فساده
 ولا موثق إلا وحل صفاده
 ولا مصحف إلا أنار مداده
 وإلا فقل للنجم كيف سهاده
 كما يتترى عن حريق جراحه
 لقد ذل غاويكم وعز رشاده
 يعاند أسباب القضاء عناده
 رمى سد ذي القرنين أصمى سداده
 ممالكها إن البلاد بلاده
 في ظالما غال الظلام امتداده
 قاية أرض لم ترضها جياده
 وروضة قسطنطينية مستزاده
 عطفت عليها كل أشوس ناكب
 كالفجر في صدر النهار الآيب
 نصرت صحابتها بأيمن صاحب
 كم ناهض باحرب غير محارب
 بكتائب محفوفة بكتائب
 جند النبوة هل لها من غالب
 ظنت وجوب السور سورة لاعب
 ضاق القضاء على نجاة الهارب
 إن الدروب على الطريق للأحب
 ما كان من إطراق لحظ الطالب
 دون الفريسة فهو عين الوائب
 فلا استرد الذي أعطاكه الله

يا صارما يمين قائمة
أصبحت دون ملوك الأرض منفردا
فذاك من حاولت مسعاك عمته
قل للأعادي ألا موتوا به عمدا
ما زال يسمك والأيام تخدمه
حتى تعالت عن الشعري مشاعره
وقد روى الناس عن فتح أتيح له
على المنابر من أنبائه، أرج
فتح أعاد على الإسلام يهجنه
يهدى بمتعصم بالله فتكته
إن الرها غير عمورية وكذا
أخذت الكواكب عزا ما بعى أحد
حتى دلفت لها بالعزم يشحذه
مشمرا وبنو الإسلامفي شغل
يا محيي العدل إذ قامت نوابه
يا نعمة الله يستضيفي المزيد بها
أيقاك للدين و الدنيا تحوطها
أيا ملكا ألقى على الشرك كلكلا
جمعت إلى فتح الرها سد باب
هو الفتح أنس كل فتح حديثه
فضضت به نقش الخواتم بعده
تجردت للإسلام دون ملوكه
أخو الحرب عدتق القراع مقطما
بعماد الدين أضحت عروة الدين
واستزادت بقسيم الدولة
ملك أسهر عينا لم يزل
لاخلت من كحل النصر فقد

وفي أعالي أعادي الله حداه
بلا شبيهه إذ الأملاك أشباه
جهلا وقصر عن مسعاك مسعا
فالله خبيكم والله أعطاه
فيما ابتلاه وتدني ما توخاه
قدرا وجاوزت الجوزاء نعلاه
مظل أفف الدنيا جناحاه
مقطوبة بفتيق المسك زياه
فافتر مبسمه واهتز عطفاه
حديثها نسخ الماضي وأنساه
من رامها ليس مغزا، كمغزاه
من الملوك لها وقما فواتاه
رأي بيت فوق النجم مسراه
عن بده غرس لهم أثمار عقباه
وعامر الجود لما مع معناه
للساكرين ويستقني صفايه
من لم يتوجك هذا التاج الإ هو
أناخ على أماته كاكا الشكل
بجمعك بين النهب والأسر و القتل
وتوج مسطور الرواية و النقل
جزيت جزاء الصدق عن خاتم الرسل
تبتك أسباب المذلة و الخذل
يشوب بإقدام الفتى حنكة الكهل
معصوبا بها الفتح المبين
القسيم في ادحاض كيد المارقين
همها تشديد هم الراقين
فقات غيظا عيون الحاسدين

كل يوم مر من أيامه
 لو جرى الإنصاف في أوصافه
 ما روى الراوون بل ما سطوروا
 إذ أناخ الشرك في أكنافه
 وقعة طاحت بكلب الروم من
 إن حمت مصر فقد قام لها
 والرها لو لم تكن إلا الرها
 درج الدهر عليها معصرا
 هم قسطنطين أن يفرعها
 ولكم من ملك حاولها
 هي أخت النجم إلا انها
 منيت منه بليث قائد
 زارها يزأر في أسد وغى
 صولجوا البيض بضرب نثر
 يا لها همة ثغر أضحكت
 برنست رأس برنس ذلة
 وسروج مذ وعت أسراجها
 تلك أقفال رماها الله من
 شام منه الشام برقاً ودفه
 كم كنيس كنست آرامها
 همة تمسي وتضحى عزمة
 قل لقوم غرهم إمهاله
 إنه الموت الذي يدرك من
 وهو يحكي ممسكي عروته
 من يطع يتج ومن يعص يكن
 أقسم الجدد بأن تبقى لكى
 وتفويض العدل في أقطارها

فهو عيد عائد للمسلمين
 كان أولها أمير المؤمنين
 مثل ما خطت له ايدي السنين
 بمئي ألف تلاها بمنين
 قطعه التين إلى قطع الوتين
 واضح البرهان أن الصين صين
 لكفت حسما لشك الممترين
 لم تدنس بمرام اللا مسين
 ومضى لم يحو منها قسط طين
 فتحلى الحين وسما في الجبين
 منه كالنجم لرأي المبصرين
 بعران الذل أساد العرين
 تبدل الأسد في الزأر الأتين
 الهام في ساحاتها نثر الكرين
 من بني القلف ثغور الشامتين
 بعدما جاست ججوايا جوسلين
 فرقت جماعها عنها عضين
 عزمه الماضي بخير الفاتحين
 مؤمن الخوف مخيف الآمنين
 منه بعد الروح في ظل السفين
 ليس حصن إن نحتج بحصين
 سنذوقون شذاه بعد حين
 فر منه فشجا للغافلين
 إنها جبل لمن تاب متين
 من غداة عبرة الآخرين
 تملك الأرض يمينا لا يمين
 منسيا مؤلم عسف الجائرين

لا تزل دارك كيف انتقلت

كعبة محفوفة بالطائفين

كل يوم يتحلى جيدها

من نظيم المدح بالدر الثمين

كلما أخلص فيها دعوة

لك ألسن الخلف أمين

٩- کرده سه ریا زییه کان دواي نازاد کردنی ره ها : نازاد کردنی ره ها سه ره تایه ک بوو روداوی تری به دوا داهات، چونکه قورس نه بوو له سه ره عماده دین زنگی که به رده وام بیست له سه ره کاره که ی بو نازاد کردنی پیگه کانی تری خاچیه رستان که سه ره به میرنیشینی ره هابوون، ئه ویش هه لی لاوازیوونی بارودوخی خاچیه رسته کانی له ناوچه که دا قوسته وه^١ به ره و سروج که و ته ری که ده سه ته به رداری پاسگا که ی بوون و هه لاتن و عماده دینیش دهستی گرت به سه ریدا پاشان قه لاکانی ده و روبه ریشی یه که له دوا ی یه که و تنه ده سستییه وه^٢، هه تاوه کو وایلیهات به هه ر شوینیک و قه لایه کدا تیپه ری بکر دایه خویان ده دا به ده سته وه^٣، پاشان رووی کرده قه لای ئه لبره ی توکمه که به سه ره فور اتدا ده یروانی به گرنگ ترینی ئه و قه لایانه داده نرا که مابوویه وه به ده ست جوسلینی دو وه مه وه و له هه مووشیان توکمه تریوو عماده دین ئابلوقه ی به سه ردا سه پاندو سه رچه م کومه کی و گه شتنی ئازوقه ی لی قه ده غه کرد، به لام له م کاته دا هه والی کوژرانی جینشینی خوی له موسلدا پیگه شت و ناچار بوو که گه ماروکه هه لگریت و به په له بگه ریته وه بو پایه ته ختی میرنشینه که ی بو گێرانه وه ی هیمنی بوی : به لام خاچیه رسته کانی قه لاکه له وه ده ترسان که دوباره هیرش بکاته سه ریان بویه نار دیان بو لای حسام الدین تمر تاشی ئه رته قی و ئاگاداریان کرده وه که ئاره زویان لییه ئه م پیگه یه ی خویانی به ده سته وه بدن پیش ئه وه ی بکه ویته ده ست ئه و دوژمنه سه رسه ختانه یان، به م شیوه یه خاچیه رسته کانی ره ها سه رجه م قه لاکانیان له روزه لاتی فور اتدا^٤ له ده ستدا له ناکامی له ده ستدانی بنکه ی سه ره کیان له په رژه وهندی زه نکی، پییه ش ته نها چه ند قه لایه که به ده ست جوسلینه وه مایه وه که ده که و تنه خوړئاوای فور اته وه وه ک تل باشرو مرعو و دلوک و

^١ تاریخ الزنکیین فی الموصل ویلاد الشام ل ١٥٦.

^٢ ذیل تاریخ دمشق ل ٢٨٠ عماد الدین زنگی ل ١٥٦.

^٣ ذیل تاریخ دمشق ل ٢٨٠ عماد الدین زنگی ل ١٥٧.

^٤ مفرج الکروب (٩٦/١) عماد الدین زنگی ل ١٥٧.

سمیسات و عینتاب و عزاز، ههروهه‌ها نور الدین محمود باشت‌ر توانی - هه‌موویان رابم‌آیت و یه‌که‌مین میرنشینی خاچ‌په‌رست له‌ناو‌به‌ریت^۲.

۱۰- له‌وشی‌وازان‌ه‌ی که‌زه‌نکی ده‌یگرته به‌ر بۆ‌روه‌یه‌روبوونه‌وه‌ی خاچ‌په‌رسته‌کان؛ عماده‌دین زه‌نکی له‌روه‌یه‌روبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل خاچ‌په‌رسته‌کاندا ته‌نها شی‌وازی جه‌نگی نیزامی نه‌ده‌گرته‌به‌ر، چونکه نه‌مه وای پتویست ده‌کرد که‌به‌به‌رده‌وامی له‌ولاتی شامدا بمینیت‌ه‌وه، و هه‌موو هی‌زه‌کانی به‌کارب‌ینیت بۆ‌کوشتاری نه‌و دو‌ژمنانه، لی‌ره‌شه‌وه نه‌یده‌توانی ده‌ستی خالی بب‌یت بۆ‌چاره‌سه‌رکردنی کیش‌ه‌کانی له‌ع‌یراقداد هه‌روه‌ها گرنکی سود‌وه‌رگرتن له‌هی‌ره‌کان که‌شتبوو، واته په‌لاماردان و پاشه‌کشه‌ی خ‌یرا، به‌تایبه‌ت له‌و ماوه‌یه‌دا که‌له‌شامدا ئاماده نه‌بوو، چونکه نه‌م جو‌ره جه‌نگه ده‌ره‌نجامی باشی بۆ‌ده‌سته‌به‌ر ده‌کات: که‌یه‌که‌میان نی‌گه‌رانکردنی خاچ‌په‌رستان و بوار پ‌ئ نه‌دان‌یه‌نه بۆ‌ری‌ک‌خ‌سته‌نه‌وه‌ی هی‌زه‌کانیان و پ‌لاندانان بۆ‌هی‌ره‌شکردنه سه‌ر پ‌ی‌گه‌کانی موس‌لمانان له‌ناو‌چه‌که‌دا و‌یرای به‌خشینی توانای به‌رگری‌کردن له‌ناو‌هنده‌کانیان و پاراستنی، دو‌وه‌میشیان: لاوا‌زکردنی هی‌زه‌سه‌ربازی و ئابووری‌یه‌کانی دو‌ژمن، به‌ه‌وی نه‌و کوشتن و بر‌پ‌ین و و‌یران‌کاری‌یه‌ی که‌ له‌وجه‌نگا نه‌ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه، سی‌یه‌م. ده‌ره‌نجامیش بر‌یت‌یه: له‌ب‌چ‌راندنی په‌یوه‌ندی له‌نی‌وان ناو‌هنده‌کانی خاچ‌په‌رستی له‌با‌کو‌پی شامدا و بوار نه‌دان به‌کو‌بو‌نه‌وه‌و وه‌شاندنی گورزی یه‌ک‌لا‌که‌ره‌وه له‌موس‌لمانان^۳، هه‌روه‌ها زه‌نکی له‌م جو‌ره جه‌نگه‌دا پشتی به‌جه‌نگاوه‌رانی تورک‌مان ده‌به‌ست، وه‌ک زه‌مینه‌سازیه‌ک‌یش بۆ‌نه‌م کاره هه‌ستا به‌پ‌ته‌و‌کردنی په‌یوه‌ندی‌یه‌کانی له‌گه‌ل سه‌ر‌کرده‌کانیاندا و پ‌وسته سه‌ربازی‌ه‌ گه‌وره‌کانی پ‌ئ سپاردن و کاری ده‌کرد بۆ‌دانانی سه‌ر‌کرده‌ی زیره‌ک له‌تورک‌مانه‌ نیت‌ک‌ین و له‌ج تورکی و یاروق و ه‌ت‌دو جه‌نگاوه‌ره ئازاکان بۆ‌نه‌جامدانی نه‌وه‌ی که‌نه‌مرۆ پ‌ئ‌ی ده‌وترئ جه‌نگی به‌رگری و پارتیزانی، هه‌روه‌ها حه‌له‌بی کرده ناو‌ه‌ندی‌ک ب‌ویان له‌به‌ر گرنکی پ‌ی‌گه‌که‌ی بۆ‌قه‌لاو شورا خاچ‌په‌رستی و ئیسلامیه‌کان، چونکه له‌ناو‌ه‌ندی نه‌تاکیه‌و ره‌های خاچ‌په‌رست‌یدا‌بوو ده‌سه‌ل‌اتی به‌سه‌ر هی‌له‌کانی گواستنه‌وه‌ی له‌نی‌وانیاندا هه‌بوو، هه‌روه‌ک داده‌ن‌رئ به‌باش‌ترین بن‌که‌ی سه‌ربازی بۆ‌ئاراسته‌کردنی هی‌ره‌شی خ‌یرا د‌ژی پ‌ی‌گه‌و جموجو‌لی خاچ‌په‌رسته‌کان و، کاروانی کو‌مه‌کی و ئازوقه‌ه‌ینان، نه‌وه‌بوو کو‌مه‌ل‌یک له‌تورک‌مانه‌کان هه‌ستان به‌چه‌ندین هی‌ره‌شی د‌ژ به‌سو‌پای

^۱ عماد الدین زنکی ل ۱۵۷.

^۲ عماد الدین زنکی ل ۱۵۷.

^۳ عماد الدین زنکی ل ۱۵۷.

دوژمنان و سەربازگە و کاروان و شوێنی کۆبوونە وەیان و هیچ سالتیک لە ساڵەکانی مەملانێ لەم دیاردەییە بە دەرنەبوو، جەنگی پارتیزانیش کە تورکمانەکان پێی هەڵدەستان و بەهۆیە وە زیانی زۆریان گەیاند بە پێزەکانی دوژمن بۆ نمونە لە رەجەبی سالی ٣٥٤ ک دا زەنکی هێزێکی سەربازی ئامادە کرد کە هەستا بە پەلاماردانی عزازی خاچەرست، لە سالی دواتریشدا پێکدادانی ئەلەنیوان سوارو جوسلیندا لە باکوپی حەلەب روویدا و بوە هۆی سەرکەوتنی خاچەرستەکان و کوژرانی ژمارە یەک لە موسڵمانەکان، ئەمەش سواری ناچار کرد چەند هێرشێک بکاتە سەر ریحی أثارب و دەست بە سەر ئەندازیک مال و مولک و بە رووبوومیدا بگریت، زۆریشی نەخایاند پاش سالتیکی تر لە ٥٢٦ ی کۆچیدا پەلاماریکی خاچەرستەکانی تل باشریدا و خەلک زۆری ئی کوشتن، بەم شیوەیە سوارو سەربازە تورکمانەکانیش بەردەوامبوون لە هێرشکردنە سەر خاچەرستەکان هەركاتی هەلیان بۆ رەخسابێ، ئەوەبوو لە صفری سالی ٥٢٧ ک چەند پێکدادانی ئەلەنیوان هەردوو لادا رویدا، کە یەکیکیان لە نزیک قنسیرین بوو، لە کاتی هەستانی بلدوینی پاشای بەیتولمەقەدیس بەهەولێک بۆ هێرشکردنە سەر دەوربەری حەلەب و سوارو کۆمەلێک لە سەربازەکانی رووبەرووی بوونە وە لە ئاکامدا موسڵمانەکان شکستیان خوارد و پاشەکشەیانکرد بۆ حەلەب، بەلام سەرکردە ئازاکەیان دووبارە بۆیان دەرچوو پەلاماری کۆمەلێکی دان و ریزەییەکی زۆری کوشت و بەدیل گرت و ئەوانی تریشیان هەلاتن بەرەو ولاتی خۆیان و ئەویش گەرایە وە بۆ حەلەب و سەری کوژاوەکانی پێ بوو ئەو رۆژە رۆژێکی مەزن بوو^١ زۆری نەبرد خاچەرستانی رەها هەستان بە هێرشکردنە سەر ناوچەکانی دەوربەری حەلەب، سواریش هاتە دەرە وە بۆیان بەهاورێتیەتی حسان بعلبکی ئەمیری مەنبەخ و کتوپر دای بە سەریاندا و توانی ژمارەییەکی زۆریان لە ناو بەریت و پاشماوەکەشی بەدیل گرت، پاشان گەرایە وە بۆ حەلەب بێ ئەوەی هیچ سەربازێکی بریندار بێت^٢، لە مانگی جەمادی یەکەمی هەمان شالیشتدا سوار بە سەرۆکایەتی هێزێک لە سوارەکانی هەستا بە هێرشکردنە سەر تەل باشرو خاچەرستەکانیش بەرپەرچیان دایە وە، بەلام توانی ژال بێت بە سەریاندا و هەزار کەسی ئی کوشت و سەری هەموویانی بردە وە بۆ حەلەب^٣، لەرپەییەکی یەکەمی سالی دواتریشدا فەرماندەیی پێگەیی قەموسی خاچەرست بەرەو

^١ عماد الدين زنکی ل ١٦٠.

^٢ ذیل تاریخ دمشق ل ٢٤٠-٢٤١ عماد الدين زنکی ل ١٦٠.

^٣ عماد الدين زنکی ل ١٦٠.

^٤ عماد الدين زنکی ل ١٦١.

قنسرین کەوتەرێ بەسەرۆکایەتی هێزێک لەسوارەکانی ئەنتاکیە، سوپای حەلەبیش بەسەرۆکایەتی سوار روبەرویانی بوووە و جەنگە کە بەسەرکەوتنی خاچەریستەکان کۆتایی ھات و زەنکیش ناچاربوو رێککەوتنیان لەگەڵدا مۆریکات، بەلام زۆری نەخایەند ھێرشێ کردە سەر یەکیەک لەسریەکانیان و توانی زۆرینەیان بکوژیت پاشان گەرایەوہ بۆ حەلەب: خەلکیش بەم سەرکەوتنە دڵخۆش بوون دواي دلتەنگ بوونیان بەشکستی پێشوو، بەلام پاش ماوہیەکی کەم سوارەکانی رەھا ھێرشیان ھێنايە سەر دەوریەری حەلەبی باکور لەکاتیکی کەبەرەو سەربازگەيەکی خاچەریستەکان دەچوون، بەلام سوارو ئەمیری منیج رێیان پێ گرتو ژمارەيەکی زۆریان لێ کوشتنو ژمارەيەکی زۆریشی لێ بەدیگرتن^١. پاشان سوار لەھەمان ساڵدا ھەستا بەھێرشکردنە سەر پێگە خاچەریستەکان لەناوچەي ئەلجەزوو^٢ زردناو توانی رێ بەدورژنەکانی بگرت لەحارمداو پاشان گەرایەوہ بۆ حەلەب بەدەسکەوت و دیلیکی نۆرەوہ^٣ دواتر روبەپێ ھێرشو پەلامارەکان بەرەبەرە فراوان دەبوون، پەجەبی سالی ٥٣٠ک ییش ھێرشێکی فراوانی بەخۆوہ بینی لەلایەن سوارەوہ کاتی بەسەرکردایەتی سێ ھەزار سواری تورکمانەوہ کەوتەرێ وکتوپر پەلاماری لازقیەو دەوریەری دا لەھێرشێکی کەخاچەریستەکان ھێچ حسابێکیان بۆ نەکردبوو، توانی حەوت ھەزار دیلیان لێ بگرتو رێژەيەکی زۆر دەسکەوتی دەستگیربوو دەیان گوندو کێلگەي رامالی و موسلمانەکان دەستیان گرت بەسەر دیلو دەسکەوتیکی زۆر دا، موسلمانەکانی ناوچەکەش زۆر خۆشاڵبوون بەم سەرکەوتنەي سوار کەکۆستیکی گەرەو کەم وینەبوو بۆ خاچەریستەکانی باکور^٤، لەراستییدا ئەو کێشە ناوخبیانیە کە ئەنتاکیە بەخۆیەوہ بینی دەرەنجای مەملانی بوو لەسەر دەسەلات لەسالەکانی ٥٢٩-٥٣٠ک داو تارادەيەکی باش رۆلی ھەبوو لەلاوازکردنی توانایی بەرگریکردنی لەبەرامبەر ھێرشەکانی موسلمانەکاندا^٥، ئەمەش پالی نابەسەرکردە کەیانەوہ بۆ قۆستەوہی ھەلەکەو تۆمارکردنی سەرکەوتنیکی گەرەو بەسەر خاچەریستانی باکوردا، لەکۆتاییەکانی سالی دواتریشدا سوار ھەستا بەھێرشێکی کتوپر دژ بەسریەيەکی گەرەو بیزەنتی کەبەرەو رۆژھەلات پێشپەرەي دەکردو توانی ژمارەيەکی لێ

^١ ذبدة حلب (٢٠٢/٢).

^٢ ئەلجەز: یەکیکە لەگوندەکانی حەلەب معجم البلدان (٧١/٢).

^٣ ذبدة حلب (٢٥٤/٢) عماد الینزکی ل ١٦١.

^٤ ذیل تاریخ دمشق ٢٥٥-٢٥٦ عماد الین زکی ل ١٦١.

^٥ الحروب الصليبية، العديني (٥١٠/١) عماد الینزکی ل ١٦١.

بکوژیت و برینداربکات پاشان گه پابه وه بۆ باره گای خۆی له حه‌ب^١. هیشتا چه‌ند مانگیك به‌سه‌ر ئه‌م هێرشه‌دا تێنه‌په‌رپیوو بو خاچه‌رست و بیزه‌نتیه‌كان هه‌ستان به‌ناردنی هێژکی هاوبه‌ش بۆ داگیرکردنی قه‌لای آثارب له‌نزیك حه‌له‌ب، دواى ئه‌وه‌ی ئامانجی خۆیان به‌ده‌ست هێناو پاراستنی دیله‌ موسڵمانه‌کانیان پى سپێردرا كه له‌وشوێنه‌دا كۆكرا‌بوونه‌وه، به‌لام سوار پاش ماوه‌یه‌ك به‌هێژیکه‌وه هێرشى بۆ سه‌ر بازگه‌ی خاچه‌رست و بیزه‌نتى هێناو توانی زۆریه‌ی دیله‌كان رزگاربکات و بیانیه‌پێتیه‌وه بۆ حه‌له‌ب و شار خۆشحالی و شادیه‌کی زۆری بۆ گه‌پابه‌وه به‌م سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌زنه^٢. له‌سالی ٥٣٣دا سوار هێرشى هێنايه سه‌ر چه‌ندین پێگه‌ی خاچه‌رستی و هه‌ندێ ده‌سکه‌وتی هه‌بوو، به‌لام سواره‌کانی خاچه‌رستان توانیان پیا‌یدا بگه‌نه‌وه و سه‌رکه‌ون به‌سه‌ر هێزه‌کانیدا ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆی به‌دیل گیرانی هه‌زار سوارلییان، خودی سواریش پاشه‌کشه‌ی کرد بۆ حه‌له‌ب له‌گه‌ڵ ئه‌و سه‌ربازانه‌یدا كه‌ ده‌ریازبوون^٣، به‌م شیوه‌ روبه‌روبوونه‌وه‌كان به‌دریژی چه‌ند سالی داها‌توو به‌رده‌وام بوون له‌سالی ٥٣٤- ٥٣٥یشدا هه‌ندێك ساردی روی تێکرد به‌هۆی شكسته‌پێنانی زه‌نکی له‌هه‌ولێكیدا بۆ ده‌ستگرتن به‌سه‌ر دیمه‌شقداو هاوبه‌یمانیتی خاچه‌رست و دیمه‌شقییه‌كان دژی، به‌لام ئه‌م پێكدادانانه سه‌ر له‌نوی له‌سالی ٥٣٦كو ساله‌كانیتردا سه‌رله‌نوی سه‌ری هه‌لدايه‌وه‌و، ئه‌وه‌بوو له‌مانگه‌کانی سه‌ره‌تای ئه‌م ساله‌دا خاچه‌رسته‌كان هه‌ستان به‌هێرشیه‌کی خه‌را دژ به‌هه‌ندێ پێگه‌ی ئیسلامی له‌روژئاوای حه‌له‌بدا، و کاتێ بڵا‌بوونه‌وه، سوار هێژکی له‌تورکه‌مانه‌كان نارد به‌سه‌رکردایه‌تی عه‌له‌مه‌دینی کوپی و په‌لاماری چه‌ند پێگه‌یه‌کی خاچه‌رستانیداو توانی بگاته‌ شورا‌کانی ئه‌نتاکیه‌، پاشان به‌کۆمه‌لی ده‌سکه‌وت و که‌له‌وپه‌له‌وه گه‌پابه‌وه، زۆری نه‌خایاند لجه‌ی تورکی په‌لاماری چه‌ند ناوچه‌یه‌کی خاچه‌رستانداو کۆمه‌لیك کوزراو ده‌ستکه‌وتی و دیلی هه‌بوو، ئه‌شلیین ژماره‌ی کوزراوه‌كان هه‌وسه‌د سه‌ربازبوو. له‌ره‌مه‌زانی هه‌مان سالی‌شدا سوار هێرشکرده سه‌ر سه‌ربازگه‌یه‌کی خاچه‌رستی له‌نزیك پردی الحیدید له‌باکو‌ری رۆژه‌لاتی ئه‌نتاکیه‌دا دواى ئه‌وه‌ی توانی به‌هێزه‌کانییه‌وه له‌زنی عاصی په‌رێتیه‌وه به‌ئاراسته‌ی سوپای دوژمن و توانی زۆریه‌ی سه‌ربازه‌کانی سه‌ربازگه‌که بکوژیت و ئه‌وانی تریشیان به‌دیل بگرت^٤. زۆری نه‌برد ئه‌میری ئه‌نتاکیه له‌سالی داها‌توودا که‌وتهری بۆ

^١ عماد الدین زنگی ل ١٦٢ ذی‌حجه حلب (٢/٢٦٣).

^٢ الکامل فی‌ التاریخ له عماد الدین زنگی ل ١٦٢.

^٣ ذی‌حجه حلب (٢/٢٧١) عماد الدین زنگی ل ١٦٢.

^٤ زی‌ده (٢/٢٧٦) عماد الدین زنگی ل ١٦٣.

هێرشکردنه سهر دۆلی به زاعهی نزیک حه له بو ئه ویش به ره په رچی دایه وه و ناچار یکرد پاشه کشه بکات، پاشان جوسلین هه له که ی قۆسته وه و هه ستا به هێرشکردنه سهر کۆبوونه وه ی موسلمان هه کان له که ناری رویاری فور اتداو، توانی نۆسه د که سیان لی به دیلبگری ت، دواتر هه ر دوو لاپتیان باشبوو ئاگر به ستیک رابگه یه نن بی ئه وه ی پشکی ئه میری ئه نتاکییه ی تیدا بی ت^۱، به م شیوه یه کوشتر به رده وام بوو له نیوان ئه م میرنشینه و هێزه کانی حه له بداو کاتیک کۆمه لیک ی زۆر له بازرگانانی ئه نتاکییه، له جمادی یه که می سالی ۵۲۸ هه به پاسه وانی کۆمه لیک سواره به ره و هه ندی ولاتی خاچه رستی دراوسی به پێ که وتنو پاره و که له په لیک ی زۆریان پێبوو، موسلمان هه کانیش کتوپر په لاماریان دان و توانیان سه رجه می ئه و هێزه له ناو به رن که ئه رکی پاراستنیانی گرتبووه ئه ستوو که له و په ل و شتومه که به نزخه کانیشیان بووه ده سه که وت بۆیان^۲ له کۆتای ی مانگی ذی القعدة ی هه مان سالی شدا کۆمه لیک سواره ی حه له ب هێرشیان کرده سهر سواره کانی خاچه رستان له کاتی کدا که سوطا ده رچوون و هه موویان یان له ناو به ر دوو فه رمان په وای باسوطایان به دیل گرت و سواریش له حه له بدا زیندانی کرد^۳.

به م شیوه یه هه ندی شیوازی زه نک ی ده بینین له پێناو به ده سه ته یانی به رنامه دولایه نه که ی واته پێکه یانی به ره یه کی ئیسلامی و لیدانی خاچه رسته کان، به خسته نه پووی په یوه ندی عماده دین زکی به هێزه ئیسلامیه کانه وه وه ک میرنشینی شارو میرنشینه ناو خۆیه کان له جزیره و شامو هۆزه کوردی و تورکمانه کان و- راده ی لیها تویی سیاسی و به هیزی پلانه سه ربازیه کانمان بۆ ده رده که ویت له پوانگی په یوه ندی ئاشته وایی و جه نگی له گه ل ئه و هیزانه ی که له م ناوچه یه دا بڵاوبوونه ته وه، چونکه ئه و به شیوه یه کی فه رمی له سولتانی سه لجوقی مه لیکشاهه له سالی ۵۲۲ هه بڵاوکراوه یه کی فه رمی پێگه شتبوو که دانی ده نا به ده سه لاتی شه رعی عماده دیندا له ناوچه کانی موصل و جه زیره و شامدا، ئه م بڵاوکرایه وه ش سالا نی دواتر دوپات بوویه وه، به لام ئه مه به س نه بوو بۆ جیگیرکردنی ده سه لاتی له م ماوه یه دا که ژماره یه کی زۆر له ئه میره کان توانیان ده سه لاتی خۆیان به سه ر ژماره یه کی زۆر شارو هه رێمه دا به سه پێنن و تاراده یه کی زۆر سه ره خۆبوون له ده سه لاتی سه لجوقی و سودیان وه رگرتبوو له چه ندین فا کته ری که سی و سیاسی و جوگرافی و ئابووری و مۆیی، که واته پێویستبوو زه نک ی ئه و هیزوو ده سه لاته زۆرانه بخاته ژێر رکێفی خۆیه وه که له ناوچه که داده بوون، به په یه کردنی شیوازی هێرش کردن، له سه ره تاوه. سه رباری ئه و مه ترسیانه ی که رو به رووی ئه م

^۱ عماد الدین زکی.

^۲ ذیل تاریخ دمشق ۲۷۸ زیده حلب (۲/۲۷۷-۲۷۸).

^۳ ذبده حلب (۲/۲۷۸) عماد الدین زکی ل ۱۶۳.

شیوازه ده‌بوویه‌وه که‌یه‌که‌میان ئە‌گه‌ری پێ‌که‌اتنی هاوپه‌یمانی‌تییه‌کی به‌رگری نه‌یاربوو له‌لایه‌ن ئە‌میره‌ نه‌یاره‌کانه‌وه له‌وانه‌شبوو ئە‌م هاوپه‌یمانی‌تییه‌ دواتر ب‌بیته هاوپه‌یمانی‌ته‌کی هێ‌رشه‌به‌ر، وه‌ک بۆ ئە‌رته‌قییه‌کان روویدا، دووه‌می ئە‌و مه‌ترسیانه‌ش نه‌بوونی پلانی‌ک بۆ پاشه‌کشه‌کردن له‌حاله‌تی شکست خواردن یان پاشه‌کشه‌دا له‌به‌رامبه‌ر ئە‌میره‌ ناوخۆییه‌کاندا که‌وه‌ک بازنه‌ ده‌وریان دابوو، به‌لام زه‌نکی گو‌تی به‌و مه‌ترسیانه‌ نه‌داو هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه هه‌ستا به‌هێ‌رشکردنه‌ سه‌ر ئە‌میره‌کانی ناوچه‌که‌و پالنه‌ریشی بریتی بوو له‌ئازایه‌تی و ته‌ماعی خۆی و دلتیا‌بوونی له‌و بنکه‌ جه‌ماوه‌رییه‌ی که‌زاده‌ی خۆشه‌ویستی و د‌لسۆزی جه‌ماوه‌ریبوو بۆ هه‌لۆ‌سته‌کانی پ‌یش‌ووی به‌رامبه‌ر به‌خاچه‌رسته‌کان، پ‌یش ئە‌وه‌ی ب‌بیته فه‌رمانه‌ره‌وای موس‌ل، هه‌روه‌ها بلا‌وکراوه‌که‌ی سول‌تانی‌ش له‌م بواره‌دا یارمه‌تی ده‌ری بوو بۆ گرتنه‌ ده‌ستی موس‌ل و جه‌زیره‌ و شام و دانپا‌دانانی به‌ئازادی زه‌نکی له‌په‌وه‌ریبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ پێ‌که‌اته‌ سیاسیه‌ ناوخۆییه‌کاندا و رامال‌نیان و په‌نا‌بردن بۆ هه‌ر هۆ‌کاری‌ک که‌ به‌گونج‌وای بزانی‌ت بۆ گه‌شتن به‌و ئاما‌نجه‌^۱، به‌لام له‌وه‌گرن‌گرت‌یش ئە‌و توانا‌ سیاسی و سه‌ربازییه‌بوو که‌ له‌عماده‌دین‌دا هه‌بوو و پ‌ر‌ای ئە‌و دور‌بینییه‌ی که‌هه‌یبوو، چونکه‌ ئە‌و هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه ئە‌یزانی که‌ ئە‌گه‌ر ر‌ی‌گای ناشتی و نه‌رم نیانی ب‌گ‌رت‌یه به‌ر به‌رامبه‌ر به‌ئە‌میره‌کانی ناوچه‌که‌و قه‌لا‌و شارو میرن‌شین‌ه‌کان به‌رده‌وام وه‌ک هۆ‌کاری‌کی مه‌ترسیدار د‌ژ به‌میرن‌شین‌ه‌که‌ی ده‌م‌ین‌ت‌یه‌وه، له‌به‌ر نزیک‌یان ل‌تیه‌وه‌و به‌هۆی ستراتیژی بوونی پ‌ی‌گه‌کانی، چونکه‌ ئە‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی گرن‌گه‌ بۆ سه‌پاندنی ده‌سه‌لات، چونکه‌ خالی به‌رزو به‌سه‌رناوچه‌که‌دا ده‌پوانی له‌به‌ر شۆ‌پ‌بوونه‌وه‌ی به‌سه‌ر موس‌ل و ه‌ی‌له‌کانی به‌رگری‌شی چه‌ند زنجیره‌ چیا‌یه‌ک و رووباری‌کی به‌یه‌ک‌دا‌چوو و قه‌لا‌ی تۆ‌که‌مه‌بوو، ئە‌و سیاسه‌تی دا‌پ‌ر‌انه‌ش که‌ ئە‌و ئە‌میرانه‌ گرتیا‌نه به‌ر به‌رامبه‌ر به‌و مه‌ترسیه‌ خا‌ج‌یه‌رسته‌ی که‌به‌ره‌و رۆ‌ژه‌لات پ‌یش‌پ‌ه‌وی ده‌کردو ئە‌و په‌رت‌ه‌وازه‌بونه‌ی که‌دو‌چاری توانا‌م‌رو‌یی و سه‌ربازی و ئابوورییه‌کانی موس‌لمانان بووبوه هۆی ب‌ی ده‌سه‌لاتی ئە‌م میرن‌شینانه‌ له‌به‌رامبه‌ر ئە‌م مه‌ترسییه‌ هێ‌رشه‌پ‌نه‌ره‌ی خا‌ج‌یه‌رستاندا. ئە‌مه له‌کاتی‌ک‌دا پ‌ی‌ویست بوو له‌سه‌ر زه‌نکی کار بکات بۆ نه‌ه‌یش‌ت‌نی ئە‌و کۆ‌سپانه‌ی که‌ده‌ه‌بوو ر‌ی‌گه‌ر له‌به‌رده‌م یه‌ک‌خ‌ست‌نی میرن‌شین‌ه‌ جیا‌وا‌زو په‌رشو بلا‌وه‌کان له‌به‌ره‌یه‌کی ئی‌سلامی یه‌ک‌گرت‌ودا.

شه‌شه‌م: کۆی ئە‌و رۆ‌ژه‌ سیاس‌ی و سه‌ربازییه‌ی عماده‌دین گ‌ی‌ر‌ای ئە‌سه‌ر شاف‌و‌ی می‌ژ‌زی ئی‌سلامی:
 ئە‌ه‌وانین ب‌ل‌ئین عماده‌دین ز‌نکی توانی به‌شی‌کی زۆ‌ر له‌به‌رنامه‌کانی ج‌ی‌به‌ج‌ی بکات و پ‌له‌و پایه‌یه‌کی تایبه‌ت بۆ خۆی له‌می‌ژ‌و‌وی ئی‌سلامدا به‌ده‌ست ب‌ی‌ن‌ت و وه‌ک سیاس‌ی و فه‌رمانده‌یه‌کی

^۱ عماد الدین زنگی ل ۱۶۵.

لێهاتووو موسڵمانێکی هۆشیار که پهی به و مهترسیانه بردبوو که دهووری جیهانی ئیسلامی دابوو له لایه ن خاچه رسته کانه وه ئه وه بوو توانی ئه و بارودۆخه میژوویییه له به رژه وه ندی موسڵمانان ئاراسته بکات، ئه وه ش به کۆکردنه وه ی هیزه ئیسلامییه کان، دوا ی له ناو بردنی هۆکاره کانی به ش به ش بوون و به کخستنی شارو میرنشینه جیابووه کان له چوار چێوه ی یه ک ده وله تداو به لێهاتووی خۆی توانی سود له زۆرتین تواناکان وه ربگریت بۆ وه ستاندنی هیزشی خاچه رستی، پاشان هه ستا به هیزشیکی ریکخواو بۆ سه ر بنکه کانی خاچه رستان ئه م هۆکارانه ش پالێان به زه نکیییه وه نا بۆ په یره وکردنی سیاسه تی هیزشکردن، که هه ندی جاریش په یوه ندی ناشتی و په یماننامه ی تی ده که وت که بارودۆخه که ده یخواست، له هه مان کاتیشدا زه نکێ کاری ده کرد بۆ پاراستنی سنوری میرنشینه که ی به ئاراسته ی رۆژه لات و باکوپی رۆژه لاتدا، چونکه له م شوێنانه دا کووردو تورکمانه کان له م ناوچه یه دا ره گه زێکی مه ترسیداربوون دژ به میرنشینه که ی به تایبته له کاتی تیکچوونی په یوه ندییه کانی له گه ل میرنشینه کانی رۆژئاوا دا، یان له کاتی دورکه وتنه وه ی له باره گاکه ی له موسڵدا، لێره شه وه به روونی گرنگی ئه و رۆله مان بۆ ده رده که ویت که عماده دین زه نکێ گێرای له میژووی ئیسلامیدا، چونکه دانه زیت به یه که م سه رکرده که هه ستابیت به کۆکردنه وه ی هیزه ئیسلامییه کان به پیتی به رنامه یه کی دیاریکراو هه تاوه کو به هۆیه وه روبه پووی مه ترسی خاچه رستان بپیته وه هه وله کانی پیش زه نکێ نه ی توانی بیانوه ستینیت به تایبته ئه وه ی که له سه رده می مه ووددی کوپی تونتکین و ۵۰۲-۵۰۷ هـ و ئیلغازی و بلکی ئه رته قی ۵۱۲-۵۱۸ هـ^۱، روویدا واشی بۆ ده چین که ئه گه ر زه نکێ بیتوانیا یه دیمه شق رزگاریکات وه هه وله که ی بۆ یه کخستنی شام به ئاکام بگه شتایه و ئه گه ر له لوتکه ی سه رکه وتنه کانیدا به سه ر خاچه رسته کاندان کورژرایه ئه وه ئه ی توانی ئه و به شانیه ی که مابوو له به رنامه که یدا پیاده ی بکات و ئیستا لیکۆله ر وینه یه کی ته وای ئه و رۆله ی بۆ ده رده که وت که له میژووی ئیسلامیدا پیتی هه ستاوه که رۆلێکی یه کلاکه ره وه یه و گرنگیشی کاتی روون ده بییه وه ئه گه ر بزانه ی که نور الدین محم دو پاش ئه ویش صلاح الدین، هه وله کانیا ن ته نها ته واکه ری ئه و کاره بوه که عماده دین زه نکێ پیتی هه ستاوه له سه ر هه مان رپه و بوو^۲.

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۱۶۶.

ههستا به هیزشکردنه سهر پیگهکانی خاچهرستان و چووه قولایی شوراکانی نه ناکیه دا، پاشان به دهسکه وت و دیلی ژوره گه رایه وه^۱، پاش ماوه یه کی که میش لهی تورکی هیزشی کرده سهر هه ندی ناوه چهی خاچهرست له باکوردا و ههستا به کوشتن و راپیچکردن و به دیل گرتنیان و واباس نه کهن که ژماره ی کورژاوه کان گه شتوته هه سه د پیاو^۲، له ره مه زانی هه مان سالی شدا سوار هیزشی کرده سهر سهر بازگه یه کی خاچهرسته کان له نزیک پردی الحدید که نه که ویتته باکورپی روزه لاتنی نه ناکیه، دواي ئه وه ی به هیزه کانیه وه له روباری العاصی په ریوه به ئاراسته ی کۆبونه وه ی دوژمن بیشره ی کردو توانی ژۆرینه ی نه ندامانی.

رووخانی میرنیشنی ره‌ها له‌لایه‌ن موسلمانانه‌كانه‌وه كاردانه‌وه‌یه‌كی توندی هه‌بوو له‌روژئاوای ئه‌وروپاییداو بووه هۆی په‌له‌کردن له‌ناردنی هه‌لمه‌تییکی خاچه‌رستی نویدا، داوی ئه‌وه‌ی كه‌رووخاتی ترسی خسته ده‌رونه‌كانه‌وه، نه‌ك ته‌نها به‌هۆی ئه‌و پله‌و پایه ئاینیه‌ی كه‌ئهم شاره هه‌یبوو، به‌لگو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی یه‌كه‌م میرنشینێكه‌ كه‌خاچه‌رسته‌كان له‌روژه‌لائی نزیکدا دایان مه‌زاندبیت، بۆیه‌ رووخانی سه‌ره‌تای له‌رژۆك بوونی ئه‌و بینا گه‌وره‌یه‌بوو كه‌خاچه‌رسته‌كان بنیاتیاننا له‌شالاوی خاچه‌رستنی یه‌كه‌مدا له‌روژه‌لائی نزیکدا، هه‌روه‌ها ئه‌وروپای رۆژئاوایی په‌ی به‌وه‌برد كه‌ئه‌گه‌ر په‌له‌ نه‌كات بۆ نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ رووخان و هه‌ره‌سه‌هێنانی دورنیه‌^۲، بانگه‌وازی فریاكه‌وتن و به‌ده‌مه‌وه‌ چوونیش له‌فره‌نجه‌كانی رۆژه‌لاته‌وه‌ گه‌شتبووه‌ پاپا یوجیبیوسی سییه‌م ئه‌وه‌بوو شارێنی به‌یتولمه‌قه‌دیس وه‌فدیکی پایه به‌رزنی نارد بۆ لای پاپا بۆ داوی فریاكه‌وتن و هانا بۆ بردنی پاش رووخانی ره‌ها^۱، پاپاش چه‌ند نێردراویکی نارد بۆ ئیمپراتۆری ئه‌لمانیا و پاشای فره‌نسا و هانی دان بۆ به‌ده‌مه‌وه‌چوونی فره‌نجه‌كان و رزگارکردنیان له‌مه‌ترسی موسلمانانه‌كان، له‌هه‌مان كاتیشدا یه‌كێك له‌پیاوه‌ناینیه‌ به‌ناویانگه‌كانی له‌فره‌نسادا به‌ناوی برنارد راسپارد بۆ بانگه‌وازکردن بۆ جه‌نگ دژ به‌موسلمانانه‌كان له‌روژه‌تدا، ئهم قه‌شه‌یه‌ش هه‌ستا به‌و رۆله‌ی كه‌ئۆربانی دووهم پیتی هه‌ستا ۴۹۰ك ۱۰۹۵ز له‌كاتی بانگه‌وازکردنیدا بۆ شالاوی یه‌كه‌می فره‌نجه‌كان^۳، ئه‌وه‌بوو ئیمپراتۆر كۆنرادی سییه‌م و لویسی چه‌وته‌می پاشای فره‌نسا به‌ده‌م

^٢ عماد الدين زنكي ل ١٦٣ زبدة حلب (٢/٢٧٥).

^٣ تاريخ زنكيين في الموصل وبلاد الشام ل١٧١.

^٤ دور نور الدين في نهضة الامة ل ٩٤.

^٥ دور نور الدين في نهضة الامة ل ٩٤.

بانگه وازه که یه وه هاتن، هه ریه که یان به سوپاکه یه وه نه وروپایان به جی هیشته به ره و قۆسته نئینه و له ویشه وه له تنگه ی بسفۆره وه به ره وئاسیای بچوک په پینه وه^۱.

۱- سه لجوییه کان سوپای نه لمانی له وناوده بهن؛ سوپای نه لمانی چه ند رۆژیک پێش سوپای فهره نسی که وتو له وکاته شدا که شتوبوه ناوچه ی دوریلیوم له رۆژه لاتى شارى نیقیه - هه مان نه و شوینه ی که فهره نجه کان له شالایى یه که مدا تیایدا سه رکه وتن به سه ر سه لجوییه کاندایه سه ر کردایه تی قلیج نه رسلان پێش په نجا سال- نه وه بوو سوپای نه لمانی که وته به رده ستی سوپای سولتان مه سعود نه میری سلجوییه رۆمه کان له ئاسیادا، سولتان مه سعودیش به پێی پلانیکی سه ربازی زیده کانه پاشکشه یکرد هه تاوه کو سوپای نه لمانی پێشپه روی بکات بۆ ناوچه رگه ی فریجیا، هه روه ها سولتان مه سعود سوپاکه ی له سه ر لوتکه ی چیاکانی ده وروبه ریان بلۆکرده وه هه ر که سه ربازه نه لمانیه کان که شته روباری باتیس نزیک دوریلیوم سوپای سلجویی په لاماری دان، له کاتیکیدا که ماندویتی و نینویتی زۆری بۆ هینابوون نه مه ش سه رکرده که یانی توشی شله ژان کردو ویستیان خۆیان له دۆلی نیوان چیاکاندا قایم بکه ن، به لام سلجوییه کان ئابلۆقه یان دانو تیر بارانیان کردنو سه ربازه نه لمانیه کانیش تاییه تمه ندی به کاره ی تانی تیریان له ده ستدابوو بۆ دورخستنه وه ی تورکه کان نه سه په کانیشیان ئالفیان لێ برابوو، له وکاته شدا کونرادی سییه م برپاری پاشه کشه و گه رانه وه ی دا بۆ نه و شوینه ی که لیوه ی هاتوون، به لام سلجوییه کان وازیان لێ نه هینان و په لاماری پێشه وه و ناوه راست و پشته وه ی سوپاکه یانداو پشیویان خسته ریزه کانیان و زیانیکی زۆریان پێ گهیاندن له نیوان دیلو کوژراودا. له راستیدا نه م جهنگه کوشتاریکی ترسناک بوو که تنو له سه ر ده ی سوپاکه ی تیاادا کوژراو کۆنرادی سییه میش دووجار برینداربوو که یه کیکیان له سه ریدابوو^۲، هه رچه نده کونرادی سییه م هه ولێ کۆکردنه وه ی سوپاکه ییدا، به لام بێ سود بوو، بۆیه له ئیواره دا جهنگه که ی به جی هیشته وله گه ل پاشماوه ی سوپاکه ییدا هه لاتن و به په له خۆیان گه یانده نیقیه، له کاتیکیدا که سلجوییه کان نه ندازه یه کی زۆر ده سه که وتیان هه بوو^۳، توانیان ده ست بگرن به سه ر هه موو که ل و په له کانی ناو سه ربازگه که دا له نه سه پ و ئازوقه و ژماره یه کی زۆر جهنگاوه ریان لێ به دیل گرتن و ده سه که وته کان بۆ ماوه ی چه ند مانگیک

^۱ دور نور الدین فی نهضة الامه ل ۹۴.

^۲ دور نور الدین فی نهضة الامه ل ۹۴.

^۳ تاریخ سلاجقه الروم فی اسیا الصغرى ل ۱۶۶.

له بازاری شاره ئیسلامیه کاند ده فرۆشران^۱. بهم شکسته گهره یهش ئه توانین دوپاتی بکهینه وه که سوپای ئه لمانی شکستی هیتا له به دهسته تپانی ئه و نامانجه ی که له پیناویدا هاتبوو بۆ رۆژه لات، ئه مهش کاریگهری خراپی هه بوو له سه ر شالاوی دووه می خاچه رسته کان^۲.

۲- سلجوقیه رۆمه کان کۆسپ بۆ پیشهره ی سوپای فره نسی دروست ده که ن: سوپای فره نسی به سه رکرایه تی پاشا لویسی حه و ته م پاش سوپای ئه لمانی به پتکه وت هیزه فره نسیه کانیش له پووی ژماره وه یه کسان بوون له گه ل سوپای فره نسیدا، به لام ئه مان ریکخراوتریوون، لویسی حه و ته میش ئیلبا تۆری خیزانی له گه ل خۆیدا هینابوو^۳، له وکاته شدا که جه نگ تیایدا رووی ده دا له نێوان سلجوقیه کان و سوپای ئه لمانیادا، هیزه کانی فره نسا له بسفۆره وه په رینه وه بۆ ئاسیای بچوک و گه شته نقیه و پاشای فره نسا ش به شکسته خواردنی ئیمپراتۆری ئه لمانیای زانی بۆیه خیرا خۆی گه یانده لای بۆ دلنه وایی کردن و یارمه تیدانی^۴، سه رباری ئه و ریوشوینانه ش که پاشای فره نسی گرتیه یه، به لام سولتانی سه لجوقی مه سعود له شاری دیکیر منیوم ی نزیک ئه نناکیه کتوپر په لاماری داو له سه ر پردی سه ر روباره که روبه پووی بویه وه وه جه نگیکی قورس له نێوانیاندا روویداو خاچه رسته کان توانیان رپه وی بۆ خۆیان له سه ر پرده که بکه نه وه و مه سعودیش پاشه کشه ی کرد بۆ ناو شوراکانی شار، پاش ئه وهش خاچه رسته کان دریزه یاندا به پیشهره ویان مه سعودیش ئاماده نه بوو دابه زیتته ده شته که وه بۆ راوه دونانیان، به لام هۆزه تورکمانه خیله کییه کان له ناوچه سنوره کاند هاتنه ده ست لییان و تیر بارانیان کردن و پاش راوه دونانیان دواوه ی سوپاکه یان په لامارداو ژماره یه کی زۆریان ئی کوشتن به تاییه ت نه خۆش و ویل بووه کانیان و ته نها تاریک بوونی دونیا بووه هۆی رزگاربوونی سوپای خاچه رسته له تیاچوونی ته واو، چونکه له گه ل تاریکبوونی دنیا دا تورکمانه کان پاشه کشه یان کرد^۵ سوپای فره نسیش نه تیوانی خۆی بکه یه نیتته ئه نناکیه هه تاوه کو زیانیکی زۆری پی نه گه شت، پاش ئه وه ی که ئیمپراتۆری رۆمانی له نه خۆشییه که ی چاکبوویه وه دریزه ی دا

^۱ ذیل تاریخ دمشق ل ۱۹۷.

^۲ تاریخ سلاجقة الروم في اسيا الغربی ل ۱۴۶.

^۳ تاریخ سلاجقة الروم في اسيا الغربی ل ۱۴۷.

^۴ هه مان سه رچاوه ۱۴۷.

^۵ هه مان سه رچاوه ۱۴۷.

به گهشته که ی به ره و فه له ستین له پێی ده ریاوه به که شتی بیزه نیتییه کان^۱ له ویش ئیمپراتۆری رۆمانی و پاشای فه ره نسا له قودس له گه ل پاشا بلدوینی سییییه مدا به یه ک گه یشتن و چاویان به ملیزاندی دایکی پاشا و گه وه سه رکرده کان و پیاوانی ئاینی شانیشینی به یتولمه قه دیس که وت و هه موان مه سه له ی ئامانجی شالاوه که یان تاوتوئ کرد که له پینا و داگیرکردنیدا هاتوون و بپاریاندا ئامانجی یه که میان بریتی بێت له داگیرکردنی دیمه شق^۲.

۳- هێرشێ خاچپه رستان بۆ سه ر دیمه شق؛ سوپای فه رنجه هاوپه یمانه کان به ره و دیمه شق

که وتنه ری، له و کاته شدا معین الدین أنر أتابک پاشا مجید الدین أبق ی کورپی محمدی کورپی بوری فه رمانزه وایه تی ده کرد، که نزیک ترین ئه میری موسلمان بوو له فه رنجه کانه وه له هه موویان زیاتر هاوکاری ده کردن^۳ هه ربۆیه پیشبینی ئه وه ی نه ده کرد که ببیته قوریانی یه که می ئه و سوپا زه به لاهه ی فه رنجه کان، به لام کاتێ به نیه تی فه رنجه کان و به ریکه وتنیانی زانی به ره و دیمه شق چه ند رێوشوێنیکێ گرت به ر بۆ به رگری کردن لێی و ناردی بۆ لای نور الدین محمود و سیف الدین غازی داو و داوای یارمه تی لێکردن^۴، نور الدین محمودیش نه ریتی وابوو بارودۆخی نیوده و له تی و هه ریمایه تی شیده کرده وه و چاودێری رووداوه کانی ده کرد و به وردی لیده کۆلیه وه و پاشان په ند وانه ی به سودی لێ هه لده کۆزی بۆ سودمه ندبوون لێی له دارشتنی سیاسه ته کانی له ئاینده دا، شالاوی خاچپه رستی ده وه میش گه وه ره ترین رووداویو له ناوچه که و جیهاندا له سالی ۵۴۳هـ / ۱۱۴۸ز یه که مین رووداوی له و جوړه ش بوو بۆ نوره دین مه حمود داوای گه شتنی به ده سه لات له سالی (۵۴۱هـ، ۱۱۴ک) دا تانه و کاته سیاسه تی پیشووی په یره و ده کرد و ئه وه بوو نور الدین پیشبینی ئه وه ی ده کرد که حلبی میرنشینی ئامانجی یه که م بێت له م هه لمه ته دا، چونکه ئه و هه لمه ته له ناکامی رووخانی میرنشینی ره ها له سه ر ده سستی عماد ابدین به ره و رۆژه لات به ریکه و تبوو له سالی ۵۳۹/۱۱۴۴ز، به لام ئه وه ی روویدا ئه وه بوو که هه لمه ته که ئامانجی خۆی گۆپی و به ره و دیمه شق که وته پێ و گه مارژیدا له هه ولێکدا بۆ داگیرکردنی ئه م گۆرپانکاریه ش کاریکی زۆر کتوپرو چاوه روان نه کراو بوو بۆ نور الدین و چاوه روان نه کراوتر بوو بۆ مجیر الدین بقی فه رمانپه وای دیمه شق و ئه تابه که که ی معین الدین أنر که هه لسه روێنه ری راسته قینه ی

^۱ دور نور الدین في نهضة الامه ل ۹۵.

^۲ دور نور الدین في نهضة الامه ل ۹۵.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۹۶.

کاروباره‌کانی میرنشینی دیمه‌شق بوو، دیاره کتوپرپیوونی ئەم مەسەلە یە بۆ نور الدین هۆکاره‌کانی زانرابون، بە‌لام سە‌بارەت بە‌دەسە‌لاتدارانی دیمه‌شق ئە‌وه هۆکە‌ی ئە‌وه‌بوو کە ئە‌وان بە‌تاکە دۆستی فەرەنجە‌کان دادە‌نران لە‌ناو مۆسڵمانە‌کانی ناوچە‌کە‌داو لە‌نیوانیاندا هاوکاریه‌کی پتە‌و هە‌بوو دژ بە‌عمادە‌دین زنگی کاتێ‌ ویستی دە‌ست بە‌سەر دیمه‌شقدا بگرێت، چاوه‌روانی‌ش نە‌دە‌کرا لە‌فەرەنجە‌کان کە‌هێرش بکە‌نە سەر دۆستە‌کانیان لە‌دیمه‌شق و واز لە‌دوژمنی یە‌که‌می خۆیان بێ‌ن لە‌حە‌له‌بدا، بە‌لام نور الدین محمود سودی لە‌م گۆرانکارییه‌ کتوپرە‌ وەرگرت لە‌ئامانجی هە‌لمە‌تە‌کە‌دا کە‌سەرپێ‌ی و گە‌وجانە‌ نە‌بوو وە‌ک هە‌ندێ‌ لە‌میژونوسان دە‌لێ‌ن.^۱ بە‌لکو پاش لێ‌کۆ‌لێ‌نە‌وه و لێ‌کدانە‌وه‌ی بارودۆخی ناوچە‌کە‌ هاتبوو، سەرکرده‌کانی هە‌لمە‌تە‌کە‌ لە‌کۆ‌بوونە‌وه چرۆ‌پرە‌کانیاندا کە‌ئە‌نجامیاندا بە‌بە‌شداری پاشای بە‌یتولمه‌قه‌دیس و فەرمانده‌کانی لە‌شاری عە‌ککادا پێ‌ش هێ‌رشکردنە سەر دیمه‌شق^۲، نۆ‌ره‌دین محمودیش لە‌ناوه‌روێ‌کی راسته‌قینه‌ی شالاوی پێ‌شووی فەرەنجە‌کان لە‌شالاوی یە‌که‌م و ئە‌وه‌ی نی‌ستا تیگە‌شت کە‌هیچ پە‌یوه‌ندییه‌کی بە‌گێ‌ڕانە‌وه‌ی گۆری مە‌سح و پاراستنی رێ‌گای حە‌ج بۆ قودس بە‌دریژایی کە‌ناری دە‌ریا لە‌باکو‌ره‌وه بە‌ره‌و قوسە‌تتینه‌وه‌نییه‌، وە‌ک سەرکرده‌کانی ئاینی مە‌سیحی ئە‌وانە‌ی کە‌پلانیا‌ن دارشتبوو بۆ ئە‌م جە‌نگە ئە‌یانوت، هە‌روه‌ها ئامانجی راسته‌قینه‌یان لە‌م هە‌لمە‌تە‌ی دوو‌ه‌مدا دو‌ربوو لە‌تۆ‌ڵە‌سە‌ندنە‌وه بۆ رووخانی رە‌ها بە‌و پێ‌یە‌ی هە‌لمە‌تە‌کە‌ رووی کردە دیمه‌شق کە‌هاو‌پە‌یمانی فەرەنجە‌کانە لە‌ناوچە‌کە‌داو بە‌ره‌و حە‌لب یان رە‌ها نە‌رۆ‌شت کە ئە‌و خە‌لکە‌ی تێ‌دا یە‌ کە‌دە‌بێ‌ تۆ‌ڵە‌ی لێ‌ ب‌سە‌ندرێ‌، بۆ‌یه نۆ‌ره‌دین محمود لە‌وه‌گە‌شتبوو کە‌ئامانجی ئە‌م هە‌لمە‌تە‌ داگیرکردنی رۆ‌ژه‌لاتی ئی‌سلامی و دە‌ست بە‌سەر‌دا گرتنییه‌تی وە‌ک چۆ‌ن پێ‌شتر ئی‌مپە‌راتۆ‌رییه‌تی رۆ‌مانی پێ‌ش ئی‌سلام دە‌ستی بە‌سەر‌دا گرتبوو، هە‌روه‌ها ئە‌وان لە‌هە‌ولیاندا بۆ‌گە‌یشتن بە‌م ئامانجە جیاوازی لە‌نیوان میرنشین و دە‌وله‌تە مۆسڵمانە‌کاندا ناکە‌ن بۆ‌یه هاو‌پە‌یمان و هاوکار لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌ی کە‌پۆ‌یه‌پوویان دە‌بێ‌تە‌وه وە‌ک یە‌کن، چونکە ئە‌وان دە‌یانە‌وێ‌ وڵاتی هە‌مووان داگیربکە‌ن و دە‌سە‌لات بە‌سەر هە‌موواندا ب‌سە‌پێ‌ن، بۆ‌یه وا باشە لە‌دیمه‌شقە‌وه دە‌ست پێ‌بکە‌ن کە‌بە‌دلی وڵاتی شام دادە‌نرێ‌ت و گە‌وره‌ترین میرنشینی مۆسڵمانە لە‌پووی رۆ‌یه‌پووه‌وه دە‌وله‌مە‌ندترینیانە لە‌داهاتدا لە‌رووی سە‌ربازیشه‌وه لاوازترینیانە پاش ئە‌ویش بە‌رێ‌ دە‌کە‌ون بە‌ره‌و حە‌لب و رە‌ها و مۆسڵ و

^۱ تاریخ الحروب الصليبية رنسيما ل ۵۲۳.

^۲ نور الدين محمود سيرة مجاهد صادق ل ۲۱۲-۲۱۳.

ناوچه‌کانی تر که واته نه مه جه‌نگی‌کی گشتگیره و چاودێر له‌دوره‌وه پارێزراو نابێت لیتی، به‌لکو پاش ماوه‌یه‌کی تریش بێت هه‌ر نۆره‌یدیت جا نه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ش وابێت نه‌وه نۆره‌دین به‌وسیاسته‌هه‌ دوربینه‌ی که‌پیتی ناسرابوو پتویسته‌هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به‌شداریت له‌م جه‌نگه‌دا، چونکه‌ دیمه‌شق بۆ نه‌وه‌که‌ له‌ب وایه‌ له‌م بارودوخه‌شدا به‌هێلی به‌رگری به‌که‌م داده‌نریت بۆ به‌رگری کردن له‌حه‌له‌بو موسڵ و ناوچه‌کانی تری وڵاتی ئیسلامی، بۆیه‌ ده‌بینین سوپاکه‌ی شان به‌ شانی سوپای سیف الدین غازی برای فه‌رمانه‌وه‌ایی موسڵ نزیک حمص و به‌عه‌به‌که‌ کۆده‌کاته‌وه‌و بۆ هه‌ماهه‌نگی کردن له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتدارانی دیمه‌شقدا بۆ نه‌جامدانی کاری هاویه‌ش له‌پێناو روبه‌پویونه‌وه‌ی داگیرکاری بیانی، نه‌م کۆبوونه‌وه‌ش کاریگه‌ری سه‌ره‌کی هه‌بوو له‌شکست هێنانی هێرشێ خاچه‌رستیدا بۆ سه‌ر دیمه‌شق نۆره‌دین محمودیش له‌م روداوه‌ گه‌وره‌وه‌ چه‌ندین وانه‌ گرنگی وه‌رگرت که‌ بۆچوون و به‌واکانی پێشوی دوپات ده‌کرده‌وه‌و له‌وه‌ پهندو وانه‌ش: گرنگی ستراتیژی میرنشینی دیمه‌شق له‌رووبه‌روبوونه‌وه‌ی یاندا دژ به‌فره‌ه‌جه‌کان و گرنگی ده‌ست به‌سه‌راگرانی به‌هه‌ر نرخی‌که‌ بێت، هه‌روه‌ها حساب کردن بۆ ده‌ستپێه‌ردانی نه‌روپا له‌مملاتی له‌گه‌ڵ میرنشینه‌ فه‌ره‌ه‌جه‌کاندا.^۱

۴- **هه‌لۆیستی پیاوانی ئایینی گاور له‌به‌رامبه‌ر شالۆی دووه‌می خاچه‌رسته‌کاندا:** سه‌باره‌ت به‌هه‌لۆیستی پیاوانی ئایینی مه‌سیحی به‌رامبه‌ر به‌رێکه‌وتنی شالۆی دووه‌می خاچه‌رسته‌کان به‌ره‌و رۆژه‌لات نه‌وه‌ هه‌ر که‌هه‌والی رووخانی میرنشینی ره‌هایان پێگه‌یشت له‌لایه‌ن عماده‌دین زه‌نکییه‌وه‌ له‌سالی ۵۳۹ه‌/ ۱۱۴۴ز دا نه‌م هه‌واله‌ گه‌شته‌ پایته‌خته‌کانی رۆژئاوای نه‌روپا و بووه‌ هۆی ترس و نیگه‌رانییه‌کی زۆر خاچه‌رسته‌کان تیگه‌یشتن که‌ نه‌وه‌ سه‌ره‌تای کۆتایی هێنانه‌ به‌میرنشینه‌ خاچه‌رسته‌کانی تر له‌زه‌وییه‌ پیرۆزه‌کاندا، بۆیه‌ په‌یوه‌ندیان کرد به‌به‌رپرسیانی میرنشینی نه‌تاکیه‌وه‌و هاتنه‌ سه‌ر نه‌و رایه‌ی که‌وه‌فدی‌که‌ بنێرن بۆ لای پاپا یوجینیۆسی سیییه‌م ۵۴۰ه‌ - ۵۴۸ه‌/ ۱۱۴۵-۱۱۵۳ز هه‌تاوه‌کو بانگه‌وازی‌که‌ت بۆ شالۆی‌کی نوێی خاچه‌رستی، له‌نه‌روپاشدا جموجولێکی فراوان په‌یداوو که‌به‌وپه‌ری لێپه‌رانه‌وه‌ بانگه‌وازی ده‌کرد بۆ پتویستی په‌له‌کردن له‌م هه‌لمه‌ته‌دا بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی میرنشینی ره‌ها بۆ گاوه‌کان، پاپا یوجینیۆسی سیییه‌میش هه‌ستا به‌بانگه‌یشت کردنی لویسی هه‌وته‌می پاشای فه‌ره‌نسا و کونزادی سیییه‌می ئه‌مپراتۆری ئه‌لمانیا هه‌تاوه‌کو رابه‌رایه‌تی نه‌م هه‌لمه‌ته‌ به‌که‌ن، لویسی هه‌وته‌میش خۆشحالی خۆی ده‌ری‌پێ

بۆبانگه‌ه‌شته‌كه‌ى پاپا و شوينكه‌وتوانى بانگه‌ه‌شت كرد بۆ كۆبوونه‌وه له‌گه‌لیدا بۆ قسه‌كردن ده‌رباره‌ى ئه‌و ئاماده‌كارىانه‌ى كه‌پتويسته‌ بيجرته‌ به‌ر، به‌لام ئه‌وان ه‌يچ د‌يگه‌ رميه‌كيان نيشان نه‌دا بۆ به‌شداری كردن له‌م هه‌لمه‌ته‌دا شالويسى هه‌وته‌م بپياريدا ج‌ي‌به‌ج‌ي‌كردنى بانگه‌ه‌شته‌كه‌ى پاپای دوا‌بخات بۆ ماوه‌ى س‌ن مانگ و په‌ناى برد بۆ يه‌ك‌ي‌ك له‌ناودارانی ئاينى مه‌سیحی له‌شان‌شینه‌كه‌یدا كه‌قدیس برناردبوو سه‌رۆكى د‌يرى كليرفۆ كه‌ناوبانگي‌كى زۆرى هه‌بوو زياتر له‌ده‌سه‌ل‌اتى پادشا به‌پ‌ت‌ى وته‌ى ميژوونوسى ئينگيلزى رانسيمان، ئه‌م پياوه‌ توانايه‌كى باشى هه‌بوو بۆ بپروا پته‌ينان و دانانى كارىگه‌رى له‌سه‌ر خه‌لك، هه‌ركه‌ پادشا لوي‌سى هه‌وته‌م و پاپا يوجيبوس ئه‌و داوايه‌يان ئاراسته‌كرد، قه‌شه‌ برنارد راسته‌وخۆ داخوازييه‌كه‌ى ج‌ي‌به‌ج‌ي‌كردو به‌هه‌موو توانايه‌وه‌ كارىكرد بۆ سه‌رخستنى ئه‌م هه‌وله‌^١.

هه‌روه‌ك چۆن پاپا ئۆربانى دووه‌م له‌كيلرمونته‌دا هه‌ستا به‌بانگه‌وازكردن بۆ شال‌اوى يه‌كه‌مى خاچه‌پرستى پ‌يش په‌نجا سال، به‌هه‌مان شي‌وه‌ قدیس برنارد له‌ده‌ره‌وه‌ى كل‌يس‌اى فيزيلييه‌دا له‌شوالى ٥٤٠هـ/مارسى ١١٤٦زدا وه‌ستا بۆ بانگه‌وازكردن بۆ شال‌اوى دووه‌مى خاچه‌پرستى و به‌ره‌وانب‌ي‌ژى و زمانپاراوى خۆى توانى بچ‌ي‌ته‌ ناو ئه‌و دل‌انه‌ى كه‌تينوى شه‌رو سه‌رك‌ي‌شيبوون و ئاگرى تى به‌ردان، كاتى خه‌لكى گو‌ي‌يان له‌ده‌رب‌ر‌پ‌نى پ‌ر جادوو زمانپاراوى گرت، كه‌وته‌ هاواركردن و داواى خاچيان ده‌كرد، له‌م كاته‌شدا قدیس برنارد پ‌وشاكه‌كانى سه‌ره‌وه‌ى له‌به‌ر خۆى داكه‌ندو شي‌وه‌ى خاچيان لى دروست كرد، ئه‌م قه‌شه‌يه‌و هاوكارانى به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر دورينى خاچ بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ى كه‌خۆبه‌خشان به‌شداریان له‌م هه‌لمه‌ته‌دا كرد^٢، داوى چه‌ند رۆژي‌ك قه‌شه‌ برنارد هه‌ستا به‌نوسينى نامه‌يه‌ك بۆ پاپا كه‌تيايدا راده‌ى كارىگه‌ربوونى خه‌لكى به‌پياوانى ئاينى مه‌سیحى و راده‌ى گو‌پ‌رايه‌ليان بۆ پياوه‌ ئاينيه‌كان ده‌خست له‌و كاته‌دا، تيايدا ئه‌ل‌ئ: فه‌رمانم پ‌ي‌كردن و به‌گو‌ي‌يان كردم ئه‌وكه‌سه‌ش كه‌فه‌رمانى ده‌دا ه‌يچ ده‌سه‌لاتي‌كى نه‌بوو، من گو‌پ‌رايه‌ليانم به‌ره‌مداركردوه‌، هه‌ر كه‌ده‌مم كرده‌وه‌ و قسه‌م كرد خاچه‌پرستان به‌ريژه‌يه‌كى زۆر ر‌ژان به‌سه‌رمدا، شارو لاد‌ي‌كان چۆلبوون له‌دان‌يشتوانه‌كانيان، يه‌ك پياو بۆ هه‌وت ئافه‌رت ده‌ست نه‌ده‌كه‌وت و له‌هه‌موو لايه‌كه‌وه‌ توشى ئه‌و ب‌ي‌وه‌ژنانه‌ ده‌بوويت كه‌ه‌يشتا مي‌رده‌كانيان زيندوون^٣ پاش ئه‌مه‌ به‌رده‌وام دل‌گه‌رمى قه‌شه‌ برنارد زياتر ده‌بوو داوى ئه‌و سه‌ركه‌وته‌نى له‌فه‌رنسادا به‌ده‌ستى ه‌ي‌نا ب‌وي‌ه‌ ده‌ستى دايه‌ گه‌ران به‌هه‌ريمه‌كانى ئه‌لمانيدا به‌هيوای راك‌ي‌شانى ئه‌لمانه‌كان بۆ به‌شداریكردن له‌م هه‌لمه‌ته‌داو

^١ تاريخ الحروب الصليبية رنسيمان (٤٠٧-٤٠٩).

^٢ دور الفهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى ل ٢٥٤.

^٣ دور الفهاء والعلماء المسلمين في الشرق الادنى ل ٢٥٥.

تارادهیهکی زۆر سەرکه وتوو له کاریگه‌ری دانان له سەر کۆنرا‌دی سی‌یه‌می پاشای ئه‌لمانیا بۆ په‌یوه‌ندیکردن به‌و جه‌نگه‌ پێڕۆزه‌وه‌ داوای لێ کردن که‌هه‌ستن به‌رافه‌کردنی راگه‌یاندنه‌که‌ی پاپا که‌ناردبووی بۆ سه‌جه‌م شاره‌کانی ئه‌وروپا له‌پێناو ئه‌وه‌ی که‌هه‌مووان هه‌ستن به‌ئهرکه‌کانیان کۆ یارمه‌تیدانی زه‌وی پێڕۆز له‌فه‌له‌ستین و بانگه‌یشتکردن بۆ ئازادکردنی^۱. هه‌روه‌ها رای به‌شداریبووان له‌م هه‌لمه‌ته‌دا هاته‌ سەر هێرشکردنه‌ سەر دیمه‌شق و داگیرکردنی، پیاوانی ئاینی مه‌سیحیش شان به‌شانی سه‌ریازه‌کان له‌گه‌مارۆی دیمه‌شقدا به‌شداریبون، له‌گه‌ڵ پادشای ئه‌لمانی کونرا‌دیشدا قه‌شه‌یه‌کی پیر هه‌بوو به‌ناوی "إلیاس" که‌پیاویکی ریش درێژبوو خه‌لکه‌که‌ متمانه‌یان پێی هه‌بوو، کاتێ دیمه‌شقییان گه‌مارۆدا ئه‌م قه‌شه‌یه‌ سواری گوێدرێژه‌که‌ی بوو و خاچیکی کرده‌ ملی و خاچیکی گرت به‌ده‌ستیه‌وه‌ قه‌شه‌کانی به‌خاچ کۆکرده‌وه‌ و پاشاو سواره‌کانی له‌یه‌رده‌ستیدا سوارکردو هیچ کام له‌و خاچه‌رستانه‌ی که‌به‌شدریان له‌گه‌مارۆکه‌دا کردبوو دوانه‌که‌وتن ته‌نها ئه‌وانه نه‌بی‌ت که‌ بۆ پاراستنی خێوه‌ته‌کان دانرا‌بون، ئه‌م قه‌شه‌یه‌ له‌به‌رده‌م هه‌مواندا وه‌ستابوو له‌پێشیان وه‌ ئه‌یوت: مه‌سیح به‌لێنی پێداوم که‌ئه‌مێۆ دیمه‌شق ئازاد ده‌که‌م و که‌س ناتوانی رێگیرم بکات، به‌لام ئه‌م پێشبینیه‌ی هه‌له‌ ده‌رچوو، چونکه‌ یه‌کێ له‌لاوه‌ موجهیده‌کان هێرشیان کرده‌ سه‌ری و خۆی و گوێدرێژه‌که‌ی کوشت^۲.

۵- سەرکه‌وتنی دیمه‌شق به‌سه‌ر شالاوی خاچه‌رستی دووه‌مدا: له‌په‌یعی یه‌که‌می سالی پینچ

سه‌دو چل و سێ فره‌نجه‌کان هێرشیان هێنا به‌ سەر دیمه‌شق به‌ده‌ هزار سوار و شه‌ست هزار پیاده‌وه‌، موسلمانه‌کانی دیمه‌شقیش هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ وه‌ستان به‌رامبه‌رییان و ئه‌وانیش سه‌دو سێ هزار که‌س بوون پاش روبه‌روبوونه‌وه‌ یه‌ک نزیکه‌ی دوو سه‌دییان لێ کۆژرا، پاشان له‌روژی دووه‌مدا پێکدادان رویدا و کۆمه‌لێکی تر شه‌هیدبوون له‌ فره‌نجه‌کانیش ژماره‌یه‌کی زۆر کۆژران له‌روژی پینچه‌میشدا غازێ کوپی ئه‌تابه‌ک له‌گه‌ڵ نوره‌دینی برابردا به‌بیست هزار جه‌نگاوه‌ره‌وه‌ گه‌شتنه‌ هه‌ما، خه‌لکی دیمه‌شقیش خه‌ریکی پارانه‌وه‌ و په‌نابردنبوون بۆ په‌روه‌ردگار و قورئانه‌که‌ی سه‌رده‌می پێشه‌وا عوسمانیان ده‌رهێنا بۆ گۆره‌پانی مزگه‌وت بۆ تکه‌کردن و مزگه‌وت پڕبوو له‌ ژن و منال و خه‌لکی سه‌ریان رووتکرد و هه‌ژاری خۆیان بۆ په‌روه‌ردگار ده‌ربێی ئه‌ویش هات به‌هانایانه‌وه‌^۳ خوای گه‌وره‌ ئه‌فه‌رموێت: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾ (النمل: ۶۲) واته‌: ئایا کێیه‌ جگه‌ له‌زاتی په‌روه‌ردگار که‌بی‌ت به‌هاناو

^۱ دور الفهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى ل ۲۰۰۵.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ۲۰۰۵.

^۳ شذرات الذمب (۲۱۹/۶).

هاواری لیتقه و ماو بئی دهره تان و بئی دالده وه کاتیک نزا ده کات و لئی ده پارێته وه ئه وسای به لاو ناخوشیکان لاده بات و ده تان کاته نیشته جئ و..... هتد^۱.

یه کێک له وه هۆکارانه ش که خوای گهره کردیه هۆ بۆ سه رخستنی خه لکی دیمه شق گه شتنی سوپای خه لکی موسڵ و حه له ب بوو له کاتی پێویست و گونجاودا، ئه وه بوو هه ریه که له سیف الدین غازی و نوره دینی برای په یوه نندیان کرد به معینه دین آنره وه بۆ هه ماهه نگیکردنی هاوکاری نێوانیان دژ به فه ره نه جه کان معین الدین آنریش فه رمانپه وای دیمه شقیش حه زی نه ده کرد سیف الدین و نوره دین بچه دیمه شقه وه، له هه مان کاتیشدا هه ره شه ی له فه ره نه جه کان ده کرد که ئه گهر هه ولێ په لاماردانی دیمه شق به دن ئه و دیمه شق راده ستی سیف الدین یان نوره دین ده کات، هه روه ها نامه ی له گه ل فه رمانپه وایانی قودسدا گۆرییه وه و به لێنی راده ستکردنی قه لای بیناسی پێدان ئه گهر بتوانن باوه ر به ئیمپراتۆر کونرادو پاشا لويس بێتن که پاشه کشه بکات له دیمه شق، ئه م په یوه ندیانه ش هاوکات بوو له گه ل رودانی ناکۆکی له نێوان فه ره نه جه کاندای سه باره ت به و که سه ی که حوکمرانی دیمه شق بکات له کاتی داگیرکردنیدا^۲. ئه وه بوو فه رمانپه واکانی قودس رازی بوون و پێشنیاره که ی معین الدین آنریان په سه ندکردو ئیمپراتۆر کونرادو پاشا لویسیشیان قایل کرد به پێویستی پاشه کشه کردن له ترسی ئه وه ی که دیمه شق راده وستی سیف الدین غازی "پاشای رۆژه لات^۳ بکێت. چونکه ئه گهر بکه وێته ده ستی ته ماع ده کاته قودس و هه ول داگیرکردنی ده دات به م شیوه کۆتایی به بوونی گاوه ره کان دیت له ناوچه ی رۆژه لاتدا، ئه وه بوو هیزه کانی فه ره نه ج پاشه کشه یان کرد بۆ فه له ستین و له وێشه وه ئیمپراتۆر کونراد له رێی ده ریاوه گه شته قوسته نتینه و له رێگه ی گه رانه ویدا بۆ ئه لمانیا، به لام پاشا لويس چه ند مانگێک دواکه وت و پاشان له رێی ده ریاوه گه شته وه فه ره نسای^۴ به م شیوه گه وهره ترین شالاری فه ره نه جه کان به شکستی ته واکۆتایی پێ هات و به هۆی هاوکاری کردنی میرنشینه ئیسلامیه کان وه که حه له ب و موسڵ له گه ل دیمه شق و سلجوقیه رۆمه کاندای به رامبه ر به دوزمنان، هه روه ها به هۆی بوونی ئیراده ی به رگری و روبه رو بوونه وه له ده روونی سه رکرده کاندای به پێچه وانه ی ئه و بارودۆخه ی که له شالاری یه که می خاچه رسته کاندای روویدا که توانی ئامانجه کانی خۆی بپێکێ به داگیرکردنی زۆریه ی ناوچه کانی شام به هۆی ناکۆکی ئه م میرنشینانه و نه بوونی ئیراده ی جه نگو و لاوازی گیانی به رگری له ده روونی فه رمانپه واکاندای نوه دینیش سود

^۱ ته فسیری ئاسان ل ۲۸۲.

^۲ تاریخ الحروب الصليبية (۲/ ۲۵۵).

^۳ الباهر ل ۸۹ دور نورالدین فی نهضیه الامه ل ۹۶.

^۴ نورالدین محمود، حسین مؤنس ل ۹۶.

وهرگری سه ره کی بوو له شکست هیئانی شالووی فرهنجی دووهه م پاش فرمانپره وای دیمه شق نه وه بوو گرنگی نه و رۆله ده رکهوت که خۆی و سیف الدین غازی برای پیتی ههستان له ناچارکردنی فرهنجه کاندای بۆ پاشه کشته کردن له دیمه شق به سه ره شۆرییه وه، لیڤه شه وه گرنگی هاوکاری و هه ماهه نگی نیتوان میرنشینه ئیسلامیه کان ده رکهوت بۆ پاراستنی له ته ماعی فرهنجه کان، نه مهش نه و کاره بوو که نوره دین محمود هه ولتی به دیهیتانی دها وه که ههنگاوی یه که م له سه ره ریی یه ککرتن که نامانجی ستراتیژی بوو له پیتنا و ئازادکردنی ولات له و داگیرکارییه فرهنجه کان، پاش شکستهیتانی شالووی دووه می خاچه پرسته کان نوره دین محمود پیڤه و بایهخی ته وای دیمه شقی بۆ ده رکهوت بۆ روبه رویونه وهی دوزمنان چ له پووی پیڤه ی جوگرافییه وه له به رامبه ره گه وره ترین به هیژترین میرنشینی فرهنجه کاندای (شانشین بیت المقدس) یاخود له رووی توانا و زۆری سه ره چاوه سروشتی و هیزی مۆییه وه، لیڤه شه وه بیروکه ی ده سبه سه راگرتنی له ده رونیدا چه سپی و دهستی دایه هه ولدان بۆ به دیهیتانی نه و بیروکه یه به پشت به ستن به هۆکاره ناشتیخوازانه کان و به سود وهرگرتن له نه زموونی باوکی له م بواره دا^۱.

۶- به شداریکردنی زانیانی مه غریب له به ره گرگیکردن له دیمه شقدا: به شداریکردنی راسته و خۆی زانیان له جه نگدا ته نها زانیانی شامی نه گرتوبه وه، به لکو هه ندی رۆایهت ناماژه به به شداری زانیانی مه غریب و نه نده لوس ده که ن که له ولاتی شامدا نیشته جیبیون له و جه نگانه دا، نه وه بوو کاتی شاری دیمه شق دوو چاری په لاماردان بوو له سالێ ۵۴۳ هـ ۱۱۴۷ زدا نه و زانیانه به شداری سوپای شاره که یان کرد بۆ روبه رویونه وهی نه و هیژشه، له و زانیانه ش زانی مه غریبی حجة الاسلام أبو الحجاج یوسفی کوری دوناس فهنده لاوی و مالیکی وشيخ عبدالرحمان الطلوني^۲. شيخ فهنده لاویش خواناس و دونیانه ویستیکی گه وره بوو کاتی به ریکهوت، معین الدینی فرمانپره وای دیمه شق روی لی ناو سلاوی لی کردو پیتی وت: نهی شیخ تو له سهرت نییه له که لماندا بییت ئیبه له بری تو ده جه نگیتن، تو توانای شه رکردنت نه ماوه، نه ویش فره موی: فره شتومه و کریویه تی، ئیبه ش وازناهیئنن مه به سستی فره مایشتی په ره درگا ربوو: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾ (التوبة: ۱۱۱)، ئینجا چوه پی شه وه و که وته کوشتاری فرهنجه کان هه تا وه کو به شه هیدی کوژرا ره حمه تی خوی لی بییت^۳.

^۱ موقف فقهاء الشام وقضلتها من الغزو الصليبي، ل: ۱۲۵.

^۲ موقف فقهاء الشام وقضلتها من الغزو الصليبي، ل: ۱۲۵.

^۳ أخبار الروضتين (۱۹۰/۱).

پاش کوشتارو خۆراگری نواندن شیخ حلحونی شه هیدکرا^۱. ههروهها شیخ فندلاوی لهخهودا بینرا دواى شه هیدبوونی و پێیان وت: له کویت؟ وتی: له بهههشتی عهدندا له سه ره جی^۲ و سیستمی روبه پووی یه ک^۲.

۷- ئه و شیعرانه ی که له باره یانه وه هاتووه:

أبو الندى حسانى كورى نميري كلبى له ستایشی مجیرالدینی فه رمان په وای دبعه شقدا ئه ئی:

عرج علی نجد لعلک منجدی	ینسیمها وبذکر سعدی مُسعدی
من قاتل الإفرنج دینا غیره	والخیل مثل السیل عند المشهد
رد الأمان بل ندب بـاسل	ومن الجباد بکل نهـد أجرد
ومن السیوف بکل غضب أبیض	ومن العجاج بکل نـقع أسود
حتى لوی الإسلام تحت لوائه	وغدا بمحمد من شریعة أحمد ^۳

۸- دهره نجامه کانی شالاوی دووه می خاچپه رستی: کۆمه لێک دهره نجام له شالاوی دووه می

خاچپه رستی که وتنه وه له وانه:

● ده ژمنایه تی ئه وروپای روژئاوا له گه ل ئیمپراتۆری بیزه نتیدا توندترکرد، چونکه ئه و

نه هامة تی و مهینه تیانە ی ئیمپراتۆری ئه لمانی کونزادی سییییه م و پاشای فه رهنسی لویسی

حه وته م چه شتیان به هۆی ئه و ریگه وشکانیه وه که به ناوچه کانی بیزه نته دا تیپه رده بی ئه و

دوژمنایه تییه به رده وام و ریشه داره ی سه لماند که له نیتوان هه ردولادا هه بوو، ئه مه ش

دوژمنایه تییه که به درێژای سه ده ی دوانزه یه می زاینی / شه شه می کۆچی له په ره سه نندابوو

هه تاوه کو ده گاته چله پۆپه له سه ره تای سه ده ی سیازده ی زانی / حه وته می کۆچیدا.

● ئه و هه لمه ته کاریگه ری هه بوو له سه ر سروشتی بوونی خاچپه رستی له روژه لاتدا: تیپینی

ئه وه ده کریت که بزوتنه وه ی خاچپه رستی په یوه ست بووه به هاوپه یمانی تییه کی به رگری

ستراتیژی له گه ل ئه وروپای روژئاوا ییدا، که هه موو پشتیوانییه کی مادی و مه عنه وی بو

دابینکرد له پێناو به ره وپیش چوون و گه شه سه نندیدا، به لکو به هه موو شیوه یه ک له وناوه نده

ئیسلامییه نه یاره دا ده یپاراست، ئیستاش دواى ئه و چاره نوسه ی که شالاوی دووه می

خاچپه رستی پێ گه شتوو به و هه مووه هیوا و ناوته ی که به سه رکه وتنییه وه به سترابوو،

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى ل ۱۱۷.

^۲ أخبار الروضتين (۱/۱۹۰).

^۳ أخبار الروضتين (۱/۱۹۳).

بە جوانی بۆمان دەردەخات کە پشت بەستنی خاچەرستەکان ئیستاش دواى ئو
سەرەنجامەى کە شالایى دووم پێى گەشت بەو هەموو هیواىەى کە بە سەرکەوتنیه وە
بە سترابوو، بە پوونی بۆمان دەردەکە ویت کە پشت بەستنی خاچەرستەکان بە کۆمەکی
دەرەکی ئەرۆپی لە ریی ئو هەلمەتە شکستخواردەرەو هیچ سودیکى نەبوو تەنانەت
نەیتوانی درژە بە داگیرکاریان بدات لە ناوچە موسلمانەکاندا بە هۆی ئو هەى کە تەماعیان بى
سنورەو بى ئەندازە نییە بوونی خاچەرستەکانیش بەردەوام وە کە مەتۆلکە یە ک و ابوو
کە گەشەى سروشتى بۆنە کرا بە هۆی پە یوەندى ناتەندروستى بە نیشتمانى دایکە وە
لە ئەرۆپادا و پشت بەستنی بە نیشتمان خالى لاوازی ئو مەتۆلکە یە بوو کە چارەسەرێکی
راستەقینەى نەبوو لە میکانیزمى مملانی خاچەرستى و ئیسلامى^۱، ئەمەش لەم سەرەدەمەدا
بە سەر ئیسرائیلدا جێبەجێ دەبیت.

● دەستەوسانى قەوارەى خاچەرستى بە توانا ناوخۆییەکانییه وە لە ئەنجامدانى گۆرانکاری
لە واقعین سالى ۵۳۹هـ ۱۱۴۴ز تەنانەت لە گەل پشت بەستن بە نیشتمانى دایکیشدا
هەردەستە وەسان بوو، هۆی ئەمەش لە پال هەولەکانى خاچەرستەکاندا بەرادە یە ک بوو
کە مێلەکانى کاترمیر نەتوان بۆ دواوەى بگەرێنە وە، بە لکو لێرە بە دواوە دەسکەوت لە دواى
دەسکەوت دیت هەتا وەکو بە تەواوى خاچەرستەکان لە ناوچە کە و دەردەندین بۆ
راستکردنە وەى هەلەى دابەشیبوونی ئیسلامى کە رێخۆشکەر بوو بۆ هاتنى خاچەرستەکان بۆ
ناوچە کە.

● دەرکەوتنى ئەستێرەى نورەدین محمود: شالایى ناوبراو پشتیانیه کی باش بوو بۆ
نورەدین محمود لە حەلەبدا، چونکە سەربارى مەترسى دیمەشقییه کان لە ئامانجە
سیاسییه کانى، بە لام پە یوەندى باشیان لە گەلیدا پەیدا کرد کە لە پێش ئو روداوانە
باشتر بوو^۲، پشتیانیان لە دۆخى سیاسى دە کرد لە باکوړى شامدا بە شێوە یە کى بە هێزتر،
هەروەها دیمەشقییه کان بە شێوە یە کى ناراستە و خۆ دانیشان بە بە هێزى نفوزى سیاسى داناو
داواى کۆمەکیان لیکرد دژ بە شانشینی بەیتوالمقدیسى هاوپەیمانى دۆنێیان^۳.

● لاوازی دەسەلاتدارانى دیمەشق: شالایى ناوبراو ئو لاوازییهى ئاشکرا کرد کە تەبە کى
دیمەشق پێى گەشتبوو، چونکە نەیتوانى روبەرۆى شالایى خاچەرستى ببیتە وە بۆسە رى،

^۱ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۴.

^۲ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۴.

^۳ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۵.

بۆیه داوای یارمەتی سەربازی دەرەکی کرد، گومانیش لەوەدا نییه کە نۆرەدین محمود پەیی بە لاوازییە برەببۆ بەشیوەیه کە وایلیکرد لەپیشتر زیاتر پلان دابنیت لەپێناو یەكخستنی بەرهی ئیسلامی و هێتانی دیمەشق بۆ ناو ئەو بەرهیه^۱.

• تێكشكاندن قەلائی العریمة: نۆرەدین محمود یەكەم هەلی قۆستەوێ کە بۆی رەخسا بۆ کارکردنی هاوبەش لەگەڵ معین الدین أنردا ئەو بوو رادیمۆندی طرابلس پششی بەست بە نۆرەدین محمود دژ بە یەكێك لە ئەمیرەکانی فەرەنجەکان، کە نامادەبوون لەگەڵ شالاوی دووهمی خاچەرستەکاندا لە ناو سوپای فەرەنسیدا کە برترند کونت تولوزیو، ئەم ئەمیرە لەگەڵ سوپای فەرەنسیدا نەگەراپاوه بۆ فەرەنسا داوی تەواویوونی هەلمەتە کە، بە لکو لەرێی دەریاوه لە تەنیششت کە ناری دەریاوه بەرەو باکور کەوتەری و لە میرنشینێ طرابلسدا دابەزیە ناو و شکانی و پەلاماری قەلائی العریمةی میرنشینێ طرابلسی داو خۆی تیا دا قایم کردو ئارەزووی خۆی دەرپەری بۆ دەست گرتن بە سەر طرابلس دا، چونکە خۆی بە شیاوتر دەزانی بۆ ئەو شویئە لە پرایمۆندی ئەمیری طرابلس رادیمۆندیش نەیتوانی زالبیت بە سەریدا بۆیه هەولیدا پشت بە میرنشینە فەرەنجەکانی تر ببەستیت، بەلام کاتێ هیچ وەلامیکی لەوانەو دەست نەکو، هانای بۆ نۆرەدین و معین الدین هێنا کە خێرا کەوتنەری و ئابلقە ی قەلاکە یانداو دەستیان گرت بە سەریداو هەموو ئەو کەسانە شیان بە دیلگرت کە تیا یەداوون پاشان شورا کە یان روخاندو لەگەڵ زەویدا یە کسانیا نکرده هەریە کە یان گەراپاوه بۆ شارە کە ی خۆی^۲. ئەم رووداوه ش بە لگەیه لە سەر ئەو بارودۆخە خراپە ی کە شکستخواردنی شالاوی دووهمی خاچەرستی خستییەو و کاریگەری خراپە ی لە سەر بارودۆخی میرنشینە فەرەنجەکان لە رۆژە لاتێ ئیسلامیدا^۳.

• تێكشکانی هەبەتی خاچەرستەکان لە دەروونی موسلماناندا: زۆریک لە میژوونسان شکستی شالاوی دووهمی خاچەرستی بە خالی وەرچەرخان دادەنێن لە میژووی مەملانی ئیسلامی- مەسیحیدا، چونکە سەربازی ئەوێ کە بوو مایە نەمانی هەبەتی خاچەرستەکان لە شامدا ئەمەش هێزە ئیسلامییەکانی هاندا بۆ پەلاماردانی بێ پەرە ی میرنشینە خاچەرستەکان، پاشان ئەمە ئەو بۆنە یەبوو کە ئەستێرە یەکی تر لە ئەستێرەکانی جیهادی خاچەرستی تیدا دەرکەوت کە ئەمەش نۆرەدین محمود زنجی بوو کە پڕۆژە کە ی باوکی بۆ یەكخستنی بەرهی

^۱ الحروب الصليبية والعلاقات بين الشرق والغرب ل ۱۸۵.

^۲ دور نورالدين محمود في نهضة الأمة ل ۹۷.

^۳ دور نورالدين محمود في نهضة الأمة ل ۹۸.

ئىسلامى دژ به خاچپه رسته كان زيندوكرده وه و ئه مه ش ئه و پرۆژه يه كه صلاح الدين ته و اوى ده كات و سهركه وتوو ده بىت له زه مينه خو شكردن بۆ گۆتايى هينان به جهنگى خاچپه رستان، ههروه ها نوره دين سهركه وتوبوو له قۆستنه وهى ئه و بارودۆخه ي كه به دواى شكستى شالائى دووهمى خاچپه رسته كاندا هات بۆ به كخستنى شام له ژيژ سهركردايه تى خۆيدا له سه ر حسابى فه رمانپه و اوى ديمه شق، پاشان ده ستنى كرده وه به جيهاد كردن دژ به خاچپه رسته كان به سهركه وتووى، ئه مه ش هيزه ئىسلاميه كانى ترى وهكو سه لجوقيه ره مه كان و ئه رته قى و توركمانه كانى هاندا بۆ پيشپه وى كردن بۆ روبه روبوونه وهى خاچپه رسته كان به تاييه ت له ره ها و ئه نتاكيه دا، به لكو هه و له كانبيان به كخست هه تا وهكو نوره دين زه نكى توانى هه موو ولاتى شام به ك بخت له ژيژ سهركردايه تى خۆيدا هه ر له ره ها وه له باكو ره وه هه تا وهكو حۆران له باشوردا ده و له تيكى ئىسلامى سه ربه خۆ دروست بوو كه پايته خته كه ي ديمه شق بوو، ئه مه ش هه نكاوى به كه م بوو به ره و پيكه پنانى ئه و به ره يه ي كه له فوراته وه دريژ ده بىته وه بۆ نيل بۆ به رپه رچدانه وهى راسته قينه ي ئه م مه ترسييه خاچپه رسته ي^۱.

باسی چوارەم: تێڕوانینی نۆرەدین بۆ مامەڵەکردن لەگەڵ دەوڵەتی فاطمیدا:

یەكەم: رەگ و ریشه‌ی شیعە‌ی ئیسماعیلی و دەوڵەتی فاطمی:

دوای مردنی پێشەوا جعفری کوپی محمدی صادق شیعەبوون بەدوو کۆمەڵ که‌خۆیان دایە پال جعفر الصادق: کۆمەڵێک پێشەوای و ئیمامەتییان ئەدایە پال موسی الکاظمی کوپی، ئەمەش دوانزە ئیمامیەکان بوون، کۆمەڵیکیش ئیمامەتی ئی دادەرەن و ئەلێن: ئیمام دوای جەغەر بریتییه‌ له‌ئیسماعیلی کوپی، ئەم کۆمەڵەش بەشیعی ئیسماعیلی ناسران^١. عبدالقاهر بغدادی دەربارە‌ی ئیسماعیلییه‌کان ئەلێت ئەمانە ئیمامەتیان بەخشی بەجەغەر و دواتریش دایانە پال ئیسماعیلی کوپی^٢ شەرستانیش ئەلێ: ئیسماعیلییه‌کان لەموسەوی و دوانزەئیمامییه‌کان بەو جیادەکرێتەو که‌ئیمامەتیان بۆ ئیسماعیلی کوپی جەغەر سەلماندووە که‌کوپی گەورەیه‌تی و پێشتر دەقی لەسەر هاتوو ئەلێت: صادق رەحمەتی خۆی لێبێت ژنی نەهیناو بەسەر دایکی ئیسماعیلداو که‌نیزەکیشی نەکردۆتە هاوسەری وەک چۆن پێغەمبەر (ﷺ) بۆ خەدیجەکردی و عەلیش بەرامبەر بەفاطمەکردی (ﷺ)^٣، که‌واتە ئیسماعیلییه‌ یەکیکە لەکۆمەڵەکانی شیعە و ئەدرێتە پال ئیسماعیلی کوپی جعفر الصادق و نازناوی زۆریان هەیه‌ که‌پێی ناسراون جگە لەنازناوی ئیسماعیلییه‌ له‌وانە باطنییەکان، ئەم ناوەشیان بۆیه‌ لێنراو، چونکە وتیانە هەموو رۆڵەتیک (ظاهر) ناوهرۆکیکی (باطنیکی) هەیه‌، هەموو دابەزێنراویکیش + سروش_ تاویل و لێکدانەو یەکی هەیه‌، قەرامطەو مەزەکییه‌ش له‌وان، ئەم دوو ناز ناوەشیان لەعێراقدا لێنراو، لەخوراسانیشتدا بە "ملحدەکان" واتە "بێ باوەران" ناسراون، بەلام خۆیان ئەو ناوانەیان پێ خۆش نییه‌، بەلکو ئەلێن: ئیمە ئیسماعیلین، چونکە بەمە له‌شیعه‌کانی تر جیادەکرێنەو^٤.

هەرودەها دەوڵەتی فاطمی شیعە له‌سالی ٩٠٩/٢٩٦ لەباکوپی ئەفریقادا لەسەر دەستی ئەبو عیدلله‌ی شیعە دامەزرا دوای شکستخواردنی قەیرەوان لەبەرامبەر هێزەکانیداو هەلاتنی زیاده‌ی ته‌غلوبی بۆ میسر له‌جمادی دووهمی ٢٩٦کداو^٥، به‌یعت دان بەعبدلله‌ی مه‌هدیش له‌قیرەوان دا

^١ الدولة الفاطمية العبيدية للصلابي ل ٣٥.

^٢ الفرق بين لبفرق ٦٢.

^٣ الملل والدخل (١٩١/١).

^٤ هەمان سەرچاوه (١٩٢/١).

^٥ موسعة المغرب العربي (٦٠/٣).

لهسالی ۲۹۷/ک/ ۹۱۰ز فرمانپه وایی نه بو عهبداللهی شیعه دوی ده سال بهرده وای کۆتایی پتهات به پیتی قسهی هه ندی له میژوونوسان^۱.

۱- **عبداللهی مه هدی خه لیفه ی یه که می شیعه:** عبدالله باوکی محمه ده یه که م خه لیفه ی خه وارویجه عوبه ییده باتنییه کانه که ئیسلامیان هه لگپرایه وه و خه لیفایه تی نه بو بکرو عومه ریان ره تکرده وه که به (رفض) ناسراو به نهیانی مه زه بی ئیسماعیلیان بلوکرده وه و بانگخواریان بۆ به ریخست و خه لکانی کۆی و نه زانیان بی هه له تانندن،^۲ ده بی باسی ره چه له ک و نه وه ی که ده رباره ی و تراوه ده کات و نه لئ: لیکۆله ران له سه ر نه وه ن که ره چه له کی نادیار و نه زانراوه، به جوریک که المعز که یه کیکه له خویان کاتئ ابن طباطبا پرسیری ده رباره ی ره چه له کی لی کرد ووتی: سبه ی بۆت ده رده هیتم، پاشان بۆ سه یینی هات و پارچه ئالتونیک ی فری داو نیوه ی شمشیره که ی له کێلان ده ره ینا و وتی: نه مه ره چه له کمه و فه رمانی پیدان که زیرتالان بکه ن ووتی: نه مه ره چه له کمه^۳ هه رچی شیخ طاهر الزاویموفتی لیبیا شه ره حمه تی خوای لیپیئت نه وه سه باره ت به ژیا نی عبیدالله مه هدی دا نه لئ: دامه زرینه ری ده وه له تی عوبه ییدی و یه که م ده سه لاتداره تیایدا و به ره چه لۆک عیراقیه له کوفه له دایک بوه له سالی ۲۶۰ک داو له شارۆچکه ی سلمیه پیگه ی ئیسماعیلیه باطنیه کان له باکوپی شام دا خۆی شارده وه، له رۆژی له دایک بو نیشیه وه تا کو نه و رۆژه ی که له سلمیه دانیشه جئ بوو به ناوی سه عیدی کوپی حسن کوپی أحمدی کوپی محمدی کوپی عبد الله کوپی مه یمونی قه دداخ نابرابوو له ناوچه ی سلمیه ی باره گای ئیسماعیله کان عه لی کوپی نه حمه دی کوپی محمه د کوپی ئیسماعیلی کوپی جه عفه ری صادق کۆچی دوا یی کردو، ئیسماعیلیه کانیشی چه ندین مه زاری نه یێتیان بۆ بنیات ناو بریاری گواسته نه وه ی ئیمامه تیان دا له نه وه ی ئیسماعیلی کوپی جعفر الصادق وه بۆ کوپه که یان به نیکاحی رۆحی.^۴ پاشان نه لئ: نه مه ره چه له ک وینه چه ی عبیداللهی مه هدی، ره چه له کی نه و عوبه ییدیا نه شه که نه درینه پالی،^۵ شایانی باسه عبیداله ی شیعه کاتئ چوه نه فریقیا وه "واته تونس": شیعه گه ریته کی قیزه ونی بلوکرده وه و جنیوی به ها وه لانی پیغه مبه ر (علیه السلام) خیزانه کانی ده داجه له عه لی

^۱ هه مان سه رچاوه (۷۰/۳).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۱۴۱/۱۵).

^۳ هه مان سه رچاوه (۱۴۱/۱۵).

^۴ تأریخ الفتح العربی فی لیبیا ل ۲۵۳.

^۵ الدولة الفاطمية العبيدية للصلاحي ل ۴۷.

كوپى أبوطالب و مقداد و عمارى كوپى ياسرو سه لمانى فارسى و شه بوزده پى غه فارى و لافى شه وهى لى ددها كه هاوه لانى پيغه مبهى (عليه السلام) دواى خوى هه لگه راونه ته وه جگه له وانهى كه ناومان بردن،^۱ شه لى سوننه تيش "سوننه كان" له قهيره واندا له سه رده مى خانه وادهى عوبه ييدا زور په راويژ خراوو شارواه بوون وه كه شه لى نيممه وابوون^۲ و به لاو مهينه تى زورىان به شيوه يه كى روزانه به سه ر داده هات. كاتى كوپانى عوبه يد خويان ئاشكراكرد و حسين الاعمى نابيتاى جنيو فروشيان دانا له بازار په كاندا مه تاوه كو به چهند شيعريك^۳ كه فيريكرا بوو جنيو بدات به جورىك كه كوتايى جنيوه كان ده گاته سه رخودى پيغه مبهى (عليه السلام)^۴ وه كو: نه فرهت له شه شكه وت و شه وهى كه تيايدا بوه هه روه ها له پوښاك (الكساء) و شه وهى له به رى كردوه چهندين ووشه ي تر مه به ست له شه شكه وتيش شه شكه وتى ثوره كه پيغه مبهى (عليه السلام) و شه بو به كر لاخويان تيايدا شارده وه هه روه ها جنيوى تيايه بو ئالو به يت كه پوښاك (الكساء) شه يانگريته وه، هه روه كه سه رى گويدريژو ئاژه ل به دوكان و كزگاكاندا هه لده واسراو ناوى هاوه لانى لى دهنوسرا، به م شيوه ته نكيان به شه لى سوننه ت هه لچنى و شه وهى قسه ي بگردايه يان بجولايه ته وه ده كوژرا ياخود ليدانيان ده كرد.^۵

۲- له تاوانه كانى عوبه يديه كان له باكوپى شه فريقتيادا: شيعه ئيسماعيليه كان چهندين تاوانى دزيويان شه نجام دا له وانه.

۱- روجون و زياده پوى هه ندى له بانگخوازانيان له عبيداللهى مه هيدا: ته نانه ت هه نديكيشيان كه يانديانه ئاستى خواو زانينى غه ييبان ده دايه پال و شه يانوت پيغه مبهى نيردراوه و په يمانيان له خه لك بو وه رگرت و به ئاره زوى خويان شتيان ده دايه پال هه نديكيان ده يانوت: مه هدى كوپى پيغه مبهى (د.خ) و به لگه ي خوايه به سه رخه لكه وه به هه نديكيشيان ده وت كه خواى به ديته نه رو روزيده ره،^۶ شه وهى كه وتويانه خوايه شه وه له قسه و ره فتارو دروشمى بانگه خوازه كانيدا ده رده كه ويئت، چونكه كابرا يه كه هه بوو پتيان ده ت أحمد البلوى النحاس: له نويزدا پوى ده كرده نشينگه يه كه كه تيكدا كه عبيداللهى تيدا بوو ده ركه وته روزئاواه بوو، كاتى گواستيه وه بو مه هديه كه شه كه ويئه، روزه لاتوه كابرا ئاراسته ي گوپى به ره و شه وي

^۱ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۲۹۱.

^۲ ترتيب المدارك (۳۱۸/۲).

^۳ هه مان سه رچاوه.

^۴ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۲۹۱.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۲۹۱.

له نوێژدا. ^۱ گرایه وه کو مه ککه ی پیرۆزوايه نه م بیروباوه پەش لای زۆرخه لک له و سه رده مه دا
 باوو بوو، نه وه تا به کێک له شاعیره کانی بنی عبید ده رباره ی مه هدیه دوا ی گوێزانه وه ی
 مه هدی بۆی نه ئی:

له نهك أيها الملك الهمام	قدوم للدهر ابتسام
لقد عظمت بأرض الغرب دار	بها الصلوات تقبل و الصيام
هي المهدية الحرم الموقى	كما بتهامة البلد الحرام
كان مقام إبراهيم فيه	ترى قدميك إن عدم المقام
وإن لثم الحجيج الركن أضحي	لنا بعراض قصر كم التمام
لك الدنيا ونسلك حيث كنتم	فكلكم لها أبدا إمام

هه روه ها له و شیعرا نه ی که ده رباره ی به خوازانی و تراوه، پیا به لدا نه ی که محمدی کوپی
 البیدیل کردویه تی که تیایدا نه ئی:

حل برقادة المسيح	حل بها آدم ونوح
حا بها أحمد المصطفى	حل بها الكبش والذبيح
حل بها الله ذو المعالي	وكل شيء سواه ریح

نه وه ش که نه ئین غه یبی زانیوه، نه وه له باوه پبونی هه ندیکیا نه وه ده رنه که ویت که کاتی
 سویندیان ده خوارد نه یانوت: به حه قی زانای غه یب و بینرا و گه وره مان که له په قاده یه، ^۲ زانینی
 غه یبیش له تاییه ته ندیه کانی په روه ردگاره و که س غه یب نازانی جگه له خوا، خوا ی گه وره
 نه فه رمویت: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ
 يُبْعَثُونَ﴾ (النمل: ۶۵).

هه روه ها سویند خواردن به دروستکرا و نا بیئت به لکو ته نها به به دیه یته ر ده بیئت، پیغه مبه ر (ﷺ)
 نه فه رمیت: (هه ر که س سویند ده خوات باب به خوا سویند بخوات یان بیته نگ بیئت). فه رموده ی
 زۆریش ده رباره ی نه ی کردنی له سویند خواردن به باو با پیران هاتوه. ^۳

ب- خۆسه پاندن و ستم کردن و له سیداره دانی هه ر که سیک که له سه ر مه زه بی نه وان نه بیئت،
 نه مه سه رباری نه وه ی که پێشتر با سمان کرد له سه ر زمانی قازی عیاض له تانه دان

^۱ الكواكب الدرية في السيرة النورية ل ۲۰۴ - ۲۰۵.

^۲ هه مان سه رچاوه (۲۲۱/۱).

^۳ کتاب التوحید محمد بن عبدالوهاب ل ۹۰.

له هاوه لآن وه ئواسینی سه ری ئاژه ل - که به پای شه وان ئاماژه یه بۆ ناوی هاوه لآن وێ پای کاره دزیوو نا په واکانی تریان،^۱ زۆر کردنی شیان له خه لک بۆ چونه سه رمه زه بیان له پێی ترساندنیا نه وه بوو به کوشتن، نه وه بوو به یه کجار برپاری له سیداره دانی چوار هه زار که سیان جێ به جێ کرد، القابسی نه لئ: نه وانه ی که له - دارالبحر دا - زیندانی عوبه یدیه کان دا مردن له مه هدی له کاتی هاتنی عبدالله هه تا وه کو ئیستا چوار هه زار پیاو نه که به ئازار کوژراو وه که هه موویان زاناو خواناس و پیاو چاکبوون،^۲ نه مه جگه له وانه ی که به بێ زیندانی ده کوژران یا خود له شه قامه کانی قه یره وان دا لێدان ده کران، نه مه ش کاریگه ری هه بوو له سه ر ژیا نی روژانه یان، له گه ل نه مه شدا نه مه مه ینه تیا نه لێ پراو سوربوو وه ده سترگتنی خه لکی مه غریبی عه ره بی به قورئان و سوننه ته وه زیاتر ده کرد.

ج- قه ده غه کردنی فتوادان به پێی مه زه بی پێشه و مالک: هه روه ها قه ده غه بوو که زانایان فتوا به پێی مه زه بی پێشه و مالیک بده ن و نه مه شیان به تاوانێک داده نا که سزا که ی لێدان و زیندانی کردن یان کوشتن بوو هه ندێ جار به دوا ی نه مه شدا روبه پوی جوړیک له توقاندنی ده رونی ده کرایه وه به بازاری قه یره واندان ئه یانگێراو هاواریان نه کرد: نه مه سزای نه وه که سه یه که مه زه بی مالک په یره و ده کات، هه روه ها رێیان به فتوا نه ده دا بۆ هێچ که سێکی تر نه گه ر له سه ر مه زه بی خۆیان نه بوا یه، وه ک نه وه ی که کردیان به زانای ناسراو هه نئ: أبو عبدالله محمدي کوپی عه باسی کوپی وه لید که له سالی سئ سه دو بیست و نۆدا کۆچی دوا یی کرد.^۳

د- هه لوه شانده نه وه ی هه ندێ سوننه تی متواتر "ده ماو ده م" مشهور "به ناو بانگ": یا خود زیاد کردنی هه ندێ ده سته واژه وه ک: حی علی خیر العمل له بانگ داو نه هیشتنی نوێژی ته راو یح،^۴ دوا ی نه وه ی که یه ک سال پێیان به کردنی دا، به هۆی نه مه شه وه خه لکانیکی زۆر وازیان له نوێژکردن له مزگه و ته دا هێنا، قورپه سه ر نه وه که سه ش که ده سته واژه ی حی علی خیر العملی نه وتایه، له م باره یه وه نه گێر نه وه که عروسی بانگو یژ کۆچ کردو له ۳۱۷ ک له یه کێک له مزگه و ته کاندان هه ندێ شیعه شایه تیا ن دا له سه ری که حی علی خیر العملی نه وتوه، سزا که شی بریتی بوو له بپینی زمان و پیشاندانی پاش نه وه ی که به ناو قه یره واندان گێرپایان،

^۱ جهود علماء المغرب ل ۳۱۲.

^۲ مدرسة الحديث بالقيروان (۷۶/۱).

^۳ رياض النفوس (۵۶/۲).

^۴ جهود علماء المغرب في الدفاع عقيدة أهل السنة ل ۳۰۹.

پاشان کوژرا^۱ به لام هه ندئ له زانایان له پیلانی عوبه یدیه کان و مه به سته گلاوه کانیاں گه شستن له پشت ئه م کاره وه که بریتیه له چۆل کردنی مزگهوت له نوێژکه ران بۆ رێگریش له م خراپه مۆله تیان دا به بانگ وێژه کان که حی علی خیر العمل زیاد بکن چونکه واز لێهێنان و نه وتنی خراپه ی زیاتر لی ده که ویته وه له و زانایانه ش: أبو الحسن علی کوپی محمدی کوپی مسروری عبدی دباغ کۆچکردوو له سالی ٢٥٩ ک^٢ که یه کێک بوو له زانا خواناس و پارێزکارو خواپه رسته کان ئه م پیاوه زوو له مه به سته عوبه یدیه کان تی گه شت ی به بانگ وێژه کانی ووت: له دلی خۆتاندا به پیتی سوننه ت بانگ بدهن که لیبوونه وه بلین: حی علی خیر العمل چونکه عوبه یدیه کان ئه یاننه وئ به م شیوه یه مزگه وته کان چۆل بکن وتنی ئه و ده سته واژه یه ش باشتره له چۆل بوونی مزگه وته کان.

ه- قه دهغه کردنی کۆبوونه وه: ده ولته ی فاطمی سوور بوو له سه ر قه دهغه کردنی کۆبوونه وه کان له ترسی شۆرش و راهه رین دژیان هه ر بۆیه گه په نایه کیان دانا بوو له سه ره تای شه ودا لیتیان ده داو هه رکه سیکیان دوا ی ئه وه ببینیایه ئه یاندا له ملی، ههروه ها ئه و خه لکه یان بلّوه پی ده کرد که بۆ به خاکسپاردنی زانایان کۆده بوونه وه.^٣

ئهم کرده وه یه ش تانیستا به رده وامه له و ریژمه پۆلیسیه سه رکه و ته کرانه ی که شتیکی تر نابینن جگه له وه ی که فه رمان په واژ سته مکارو فه رعه ونه که یان ده بیینی: ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (غافر: ٢٩).

و- له ناو بردنی هه ندئ له نوسراوه کانی ئه هلی سوننه ت: نوسراوه کانی ئه هلی سوننه تیان له ناو بردو رێگریان ده کرد له ئالوگۆرپی کردنیان له لایه ن خه لکه وه وه ک چۆن کتیه کانی أبو محمدی کوپی هاشم التجیبی یان له سالی ٣٤٦ ک قه دهغه کرد که حه وت بارکتیی به جی هیشت له دوا ی خۆی، هه مووی به ده سته ی خۆی نوسیوو، پاش گه یاندنی به سولتانی عوبه یدیه کان بردی و خه لکی لی بی به ش کرد.^٤

ز- رێگری کردن له وانه و تنه وه ی زانایانی سوننه مه زهه ب: رێگریان له وانه و تنه وه ی زانایانی ئه هلی سوننه ت ده کرد له مزگه وته کاند، ههروه ها بلاو کردنه وه ی زانست و کۆبوونه و یان له گه ل قوتابیاندا لی قه دهغه کرد بوون بۆیه کتیه کانی مه زهه بی سوننه ته نها له ماله کاند ده خوێنرا

^١ البيان المغرب (١٨٢/١ - ١٨٣).

^٢ ترتيب المراك (٥٢٥/٢ - ٥٢٨).

^٣ ريامن النفوس (٢٩/٢).

^٤ هه مان سه رچاوه (٤٢٣/٢).

له ترسی عوبه یه کان، نه وه بوو ابو محمدی کوپی ابی زیدو ابو محمدی کوپی التبان و خه لکانی تریش، به دزیه وه نه هاتن بۆلای ابی بکری کوپی اللباد شیخی سوننه کان له قهیره و انداو کتیبه کانیاں نه خسته ژۆر جله کانیاں به جۆرێک که ناوه پاستی له شیان عاره قی ده کرد له ترسی عوبه یه کان،^۱ نه م ریره وو شیوازه ش له لایه ن هه ندی ده وله تی چه وسینه ره وه تانیستاش له جیهانی ئیسلامیدا به رامبه ر به گه له کانیاں پیاده ده کریت و هه ندیکیاں نه م مه سه له یه به ته واوی قه ده غه نه که ن و هه ندیکی تریشیاں ته نها بواریه هه ندی مه سه له ی ئاینی ده دن که له گه ل به رژه وه ندی زله یزه کاند ده گونجی.

ح- شه ریه تیان یه ک خست و فه رزه کانیاں هه لگرت له سه ر نه وانه ی که شوین بانگه وازه که یان ده که وتن و ده برانه شوینیکی تاریکه وه عبیدالله فه روه یه کی هه لگه پاوه ی له به ردا بوو له سه ر ده ست و قاچی ده رۆشت و ده هاته لایان و پپی ده وتن: به خ پاشان نه به یئانه وه ده ره وه نه م کاره ی بۆ رافه نه کردن و نه یوت: نه وه ی که به سه رده ست و قاچه وه ی هاتمه ژوره وه نه وه من ده مه وی ئاگادارتان بکه مه وه که ئیوه وه ک گیانداروان و هیچی ترنین، نه پوناکی و نه نوێژو نه زه کات و نه هیچ فه رزێک له فه رزه کان، هه موو نه وانه تان له سه ر لاچه، نه و پۆشاکه ش که به هه لگه پاوی له به رم کردوه، نه وه نه مه وی ئاگادارتان بکه مه وه که ئیوه ئاینتان هه لگه پاندۆته وه، نه وه ش که ووتم به ح، نه وه نه مه وی پیتان رابگه یه نم که هه موو شته کان دروسته بۆتان له زیناو مه ی خواردنه وه ... هتد.^۲

ط- به زۆر رۆژوو شکاندن به خه لک پێش بینینی مانگ: زۆر جار خه لکیان ناچاری رۆژو شکاندن ده کرد پێش بینینی هیلالی مانگی شه ووال،^۳ به لکو نه و که سانه یان ده کوشت که فتوای نه وه یان ده دا که پۆژوو شکاندن دروست نیه هه تاوه کو هیلال نه بینیت، وه ک دژ به زانا ابن الحبلی قازی شاری به رقه کردیان الذهبی له باسی ژیانیدا نه لئ: پێشه وای شه هید دادوه ری شاری برقه محمد بن الحبلی نه میری برقه هات بۆلای ووتی: سه بینئ جه ژنه، ووتی: باهیلال ببینن نه گینا رۆژوو به خه لک ناشکینم و تاوانیاں به خه مه نه ستۆی خۆم، نه ویش ووتی: نامه که ی مه نسور بۆ نه مه هاتوه نه مه پای عوبه یه کان بوو به ژماره رۆژیاں ده کرده وه و گوئیان به هیلال نه ده دا نه وه بوو هیلال نه بینرا، به لام نه میری شاره که ته پلای لیدا و ئاماده سازی بۆ جه ژن کرد، دادوه ریش ووتی: ناچم و نوێژی جه ژنیاں بۆناکه م، نه میریش

^۱ مدرسة الحديث بالقیوان (۷۶/۱).

^۲ ریاض النفوس (۵۰۴/۲).

^۳ مدرسة القیوان (۷۳/۱).

فرمانی دا به پیاوێك وتاریان بۆ بدات و ئه‌ویش وتاره‌كه‌ی داپاشان نامه‌یه‌کی نوسی بۆ منصور و ئه‌ویش داوای دادوه‌ری کرد و بریدیان بۆلای و پێی وت: په‌شیمان به‌ره‌وه‌ لێت خۆش ده‌بم، به‌لام دادوه‌رپازی نه‌بوو، بۆیه فرمانی هه‌لواسینیداو له‌به‌ر خۆردا هه‌لواسرا هه‌تاوه‌کو مرد، زۆر هاواری ده‌کرد له‌تینویتی دا به‌لام ئاویان پێ نه‌ده‌دا، پاشان له‌سه‌ر دارێك له‌خاچیان دا نه‌فره‌تی خوا له‌سته‌مکاران بیست.^۱

ی- نه‌هێشتی شوینه‌واری خه‌لیفه سوننه مه‌زه‌به‌کان: ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌تی فاطمی له‌رۆژئاوای ئیسلامیدا (باکوپی ئه‌فریقا) کاریان بۆ سپینه‌وه‌ی ئاسه‌واری ئه‌و خه‌لیفه‌سوننیه‌ ده‌کرد که‌پێش خۆیان هاتبوون، ئه‌وه‌ بوو عبیدالله فه‌رمانێکی ده‌رکد بۆ سپینه‌وه‌ی ناوی ئه‌و فه‌رمانپه‌روایانه‌ی که‌ مزگه‌وت و قه‌لاو شوڕاکیانیان به‌ناوه‌و ناوی خۆی له‌بری ئه‌وان داده‌نا، هه‌روه‌ها ئه‌م شیععه باطینییه ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ماڵ و سامان و چه‌کی شوڕاکیاندا و ئه‌و خه‌لکانه‌شی ده‌رکرد که‌ پاسه‌وانی کۆشکی زیاده‌غه‌له‌بی بوون و کردی به‌جبه‌خانه‌ی چه‌ک.^۲

ک- برده‌ ژوره‌وه‌ی ئه‌سپه‌کانیان بۆ مزگه‌وت: یه‌کێک له‌تاوانه‌ زۆر زه‌به‌نده‌کانی عبیدالله ئه‌وه‌ بوو که‌ ئه‌سپی ده‌برده‌ مزگه‌وت، کاتێ له‌خاوه‌ن ئه‌سپه‌کانیان پرسى: بۆ ئه‌یانته‌یننه‌ مزگه‌وت؟ وتیان: پاشه‌پۆو میزیان پاکه‌، چونکه‌ ئه‌سپی مه‌هدیه‌ کاتێ کارگوزاری مزگه‌وته‌که‌ ئه‌مه‌ی ره‌تکرده‌وه‌ لای مه‌هدی سکا‌لایان کرد و ئه‌ویش کوشتی، ئه‌ین عذارى ئه‌لێت: له‌کۆتایی ژیا‌نیدا خوا‌ی گه‌وره‌ به‌نه‌خۆشیه‌کی قیزه‌ون تاقی کرده‌وه‌که‌، کره‌مێک بوو له‌کۆمیدا ناوسکی ئه‌خوارد ئه‌م ده‌رده‌شی پێوه‌بوو هه‌تاوه‌کو بوه‌ هۆی مردن،^۳ موسلمانانی هاوچه‌رخ کاتێ میژو‌ی ده‌وله‌تی فاطمی عوبه‌یدی ئه‌خویننه‌وه‌ ته‌نها ئه‌وه‌ ده‌زانن که‌ له‌سه‌ر میژو‌ی سیاسى ئه‌م ده‌وله‌ته‌ نوسراوه‌، فلان که‌س رۆشت و فلان که‌س شوینی گرت‌ه‌وه‌ و ئه‌م ده‌وله‌ته‌ ده‌وله‌تێک بوه‌ زانستی خۆش ویستوه‌ و بلایى کردۆته‌وه‌، مه‌به‌ستیش به‌مه‌بلا‌وکردنه‌وه‌ی کتیبی فه‌یله‌سوفه‌کانه‌، به‌لام ته‌نها که‌مینه‌یه‌ک باسی لێدانی زانانیانی سوننه‌ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت ئه‌و قوتابیانه‌ی که‌ میژو‌ی ئیسلامی ده‌خوینن باسی المعزالدین الله فاطمی وه‌ک پاله‌وانێک له‌پاله‌وانه‌کانی میژوو ئه‌که‌ن!، ئه‌مه‌ش هه‌موو ده‌ره‌نجامی نه‌بونی لێکدانه‌وه‌ی بیروباوه‌ڕ خوازان‌ه‌ی ئیسلامیه‌ بۆ میژوومان ته‌نانه‌ت هه‌ندێک له‌و میژوو نوسانه‌ی که‌ میژو‌یان

^۱ سیر اعلام النبلاء (۳۷۴/۱۵)

^۲ ریاض النفوس (۲۹/۲)

^۳ ابعید التاريخ نفسه ل ۳۹.

نوسیهوه ته وه کاریگر بیون به قوتابخانه رۆژه لاتناسیه کان، یان به بیرى شیعه گهرى، پاره یه کی زۆریشیان پى به خشراره بۆ شارده وهى راستیه کان و ساخته کردنى میژوو، تائه مپۆش ململانێی ئیسلامی و باطنی به رده وامه، چونکه بیژکه کان نامرن به لکو ته نها شیوه و روخساره کان ده گۆریت، دۆژمانی ئیسلامیش هیشتا به به رده وامی به نه پنی و ناشکراو به شه و و به رۆژ کارده که ن بۆ له ناو بردنی ئەم بیروباوه رپه راسته که ئومەت له پێشه وای ئازیزو هاوه له جوامیرۆ نه هل و به یتى پاک و بیگه رديه وه وه رگرتوه (ﷺ).

۳- **شیواژهکانی روبه رپوونه وهی مه غریبییه کان له گه ل ده وڵه تی فاگی عوبه یدیدا:** زانا یانی سوننه له مه غریب دا شیوازی جۆراو جۆریان گرت به ر بۆ روبه رپوونه وهی شیعه گهرى، وه ک به گری سلبی و به گری جه ده لی و به گری و روبه رپوونه وهی چه کداری، چه ند جۆریکی تری به رگریش هه بوو له ریگه ی بلۆکردنه وه و هۆنینه وهی شیعو ... هتد.

أ- **به رگری سلبی:** یه که م شیواژیک که زانا یانی سوننه له به رامبه ر ره وتی شیعه گهرى داگرتیانه به ربریتی بوو: له هۆکاری سلبی مه به ستیشمان پى: به شدارینه کردنی به کۆمه له هه ر شتی کدا که په یوه ندی به شیعه گهریه وه هیه، یان به ده سه لاتی بالا ده سه ته وه، ئەمه ش له مانگرتنی دادوه ره کانى ده وڵه ت و فره مانبه رانیدا خۆی ده بینیه وه، هه روه ها نه دانی باج به ده وڵه ت،^۱ له پوله ته کانى ئەم جۆره به رگریش ئاماده نه بوون له نوێژی هینی دا که بۆ نه یه ک بوو بۆ نه فره ت کردن له هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر مینبه ر: به هۆی ئەمه شه وه ماوه یه کی زۆر نوێژی هینی له قه یره واندان نه کرا،^۲ هه ندیکیش ته نها دوعایان لى ده کردن وه ک عبدالصمد الواعظ،^۳ هه وره ها وه ک أبو الاسحاق السبائی زاهید کاتى نوشته یه کی ئەکرد دواى خویندنی فاتیه و سوره تی ئیخلاص و مه عوزه تین ئەیوت: له به ر رقم له عبیدالله و نه وه کانى خۆشه ویستیم بۆ پیغه مبه ره که ت و هاوه لانی و ئالوبه یته که ی شیفاى هه رکه سی بده که روقیه ی شه رعیم بۆ کردوه،^۴ هه روه ها له پوله ته کانى به رگری سلبی ده نگ وه رگرتن بوو له هه رکه سی ک که له سولتانه وه نزیک بوايه یاخود به رگری له بونی بکردایه یان پاشاوی بۆ به پنایه ته وه، ئەمه ش له به ر فره مایشتی په روه ردگار ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ (المجادلة: ۲۲) واته:

^۱ مقدمة حسين مؤنس على رياض النفوس ل ۱۷.

^۲ البيان المغرب (۱/ ۲۷۷).

^۳ معالم الايمان (۳/ ۲۳۷).

^۴ معالم الايمان (۳/ ۷۱).

که سیکت دەست ناکه ویت باوه پیتن به خواو برۆژی دوایی، له کاتیکدا که سانیکیان خوش بویت که دژایه تی خواو پیغه مبه ره میان کردییت، نه گهر چی نه و دژمانه باوو باپیریان بن یان نه وه یان بن یان برایان بن یان عه شیره تیان بن. ته فیسیری ئاسات له ۵۴۵.

نه وه تا خه له فی کوپی ابی القاسم ی برانعی: کۆچکردوو له ۴۰۰^۱ هه موو زانایانی قهیره ووان دژی وهستان له به ربونی په یوه ندی له گه ل پاشاکانی عوبه ییدی داو وه رگرتنی دیاریه کانیاو دانانی کتیب له سه ره چه له کیان، توپه یی و بیزاریشیان دژی په ره ی سه ندکاتی ستایشکردنی عوبه ییدی کانیاو بینی که به خه تی دهستی نه و نوسرابوو نمونه ی به شیعریکی حطه هیتابویه وه که ده لئ: ^۲

لأولئك قوم إن بنوا أحسنوا البنا وإن عاهدوا أوفوا وإن عقدوا شدوا

به هۆی هه موونه مانه وه زانایانی قهیره ووان دفتوای وه لانانی کتیبه کانی و نه خویندنه وه یان دا، له به رامبه ریشدا نه و ناچار بوو کۆچ بکات بو صقلیه و له ویش پيشوازیه کی باشی لیکرا له لایه نه میره که یوه ^۳.

ب- به رگری جه ده لئ: به رگری جه ده لی به هیترین و فراوانترین جۆری به رگری بوو که زانایانی سوننه ی مه غریب پیی ههستان دژ به شیعه ی لادهر، کومه لئکی زۆر زاناش دره وشانه وه له ئاسمانی نه م مشتومرو گفتوگرو روبه روو بوونه وه بیروباوه ریه داو توانیان ببه زمانی گۆیاو به رگریکاری سوننه کان له ئاین، له وه که سانه ش که دره وشانه وه له بواری مشتومرو جه ده لدا شیخ عباده ی کوپی التبان کۆچکردوو (۳۷۱ ک)،^۴ نه م زانایه ناوبانگی ده رکردو به هۆی مشتومری له گه ل عوبه ییده کاندایه راده یه ک که خه لکی له شوینه دوره کانه وه ده هاتنه لای به هۆی زانیاری و شاره زایی له بواری به رگریکردن له مه زه بی نه هلی سوننه تدا، هه روه ها نه م پیشه وایه ویرای لئها تووی له مشتومرو جه ده لدا پیایوکی ئازاو چاونه ترشش بوو و سلی له مه رگ نه ده کرده وه، مالکی و دباغ ده گێرپنه وه که عبدالله ی ناسراو به فیلباز،^۵ فه رمانپه وای قهیره ووان به دوای زانایاندا ده گه را، نه وانیش له مالی ابن ابی زیدی قهیره وانیدا کۆبوونه وه و ابن التبان یش پیی وتن: من نه رۆم بو لای گیانم نه به خشم له پیتاوتاندا، چونکه نه گهر شتیک

^۱ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۲۲۴.

^۲ هه مان سه رچاوه له ۲۲۴.

^۳ هه مان سه رچاوه له ۲۲۴.

^۴ ترتيب المدارك (۵۱۷/۲-۵۲۴) شجرة النور الزكية (۹۵/۱-۹۶).

^۵ په کیکه له کاربه دهستانی عوبه ییده کان.

به سهر ئیوه دابیت ئیسلام توشی لاوازییه کی گه وره ده بیته^۱، پاشان چوو بۆ لای و خۆی و کۆمه له که ی له مه جلیسی مشت و مرپدا ده مکوت کرد ، پاش شکست هینانیشیان هیشتا شه رمیان نه ده کردو داوایان لیکرد بجیته سهر مه زه به که یان، به لām نه و رازی نه بوو وتی: چۆن زانایه که شه ست سالی ته مه نی بیته و هه لāl و هه رامی خوا بزانیت و وه لāmی هه فتا و دوو کۆمه ل بداته وه شتی وای پێ ده و تریت؟! نه گه ر بکه ن به دوو که رته وه واز له مه زه به یی خۆم ناهیتم^۲، دای نه وه به جیی هیشتن و نه وانیش بئ ئومید بوون لئی چه ند پیاوێکی ده وه لته ی فاطمیان ناردو شمشیریان لێ به رز کرده وه هه تا وه کو نه و هه لکانه ی که ده ببینن بترسن، به لām له ژێر نه و فشاره شدا به رده وام بوو له ریتنمونی ده کردنی هه لک و ئامۆژگاری پێشکه ش ده کردن و به یی ترس نه یوت: دامه زراوین، له نێوان ئیوه و خوادا ته نها ئیسلام هه یه، نه گه ر لێی دور بکه ونه وه تیا نه چن^۳. هه روه ها له وه ده ترسا که هه لکی له لایه ن عوبه یده ییه کانه وه سه ریان لێ بشیوینریت و نه یوت: سویند به خوا له گونا هه کردنیان ناترسم، چونکه په روه ردگاریان به خشنده یه، به لām ته نها له وه ده ترسم گومانیان له یی باوه ری عوبه یدییه کاندایه بیته و بچه دۆزه هه^۴. هه روه ها له وه که سانه ی که ناسرا بوون به دا کوکی کردن له ئیسلام و به لگه ی روون و به هیزیان ده خسته روو بانگخوازانی ده وه لته ی فاطمیان ده مکوت ده کرد أبو عوسمان سعیدی کوپی حداد کۆچیکردو له ۳۰۲ ک زمان حالێ نه هلی سوننه ت و ئیبن حه نبه لی مه غریب، سه له می ده رباره ی ده لێ: زانایه کی چاک و زمان پاراو خوا په رست و تاقانه ی سه رده می خۆی بوو له گفتوگۆ و وه لامدانه وه ی فاطمیه کاندایه^۵. الخشنی ده رباره ی نه لیت: وه لāmی بیده چییه کانی دایه وه نه وانه ی که پێچه وانه ی سوننه ت بوون و، له م بواره شدا رۆلێکی دیار و ئاسه واری باشی هه بوو نوینه ریکی باشی موسلمانان بوو به راده یه که هه لکی قهیره وان به احمدی کوپی حه نبه لیان ده چواند^۶، المالکی ده رباره ی نه لیت: چه ندین دانیشتنی هه بوو له گه ل بئ باوه راندا نه بوو عبیده الله ی شیعه وایی العباس و برای و عبیده الله، تیایدا بئ باوه ری و پاشکه زبوونه وایانی له ناین و په ک خستنی سیفه ته کانی

^۱ معالم الايمان (۱۱۳/۳).

^۲ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۲۷.

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۳۲۴.

^۴ معالم الايمان (۹۱/۳).

^۵ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۲۸.

^۶ طبقات الخشنی ۱۹۹ معالم الايمان (۲۰۹/۲).

په روږدگاری له لایه نه وانه وه روڼکړده وه^۱، هه روږه ها دهوله تی فاطمی له مه غریدا هه ولیدا که خه لکی ناچار بکات بۆ په پیره کړدنی مه وه بیان هه ندی جار له ریگه ی گفتوگوو به لکه هیتانه وه هه ندی جاریش له ریگه ی هه ره شه ی کوشتنه وه، نه مه ش خه لکی ترساندو په نایان برد بۆ نه بی سه عیدو پرسپاریان لیکرد ده رباره ی "تقیه"^۲، به لام نه و پتی رازینه بوو ووتی: من له نه وه د سال تیپه ریپوم، پیویستم به زیان نه ماوه و پیویسته مشتومرو مجاده له بکه م له سه ر ناین هه تاوه کو لای خوی گه وره پاساوم هه بیټ، نه وه بوو راستی کردو به م کاره هه ستاو پاش خوی گه وره پشتیان به و ده به ست له رویه رویونه وه ی شیعهدا^۳. له گرنگترین نه و بابه تانه ش که مشتومری له سه رکرا.

• **پیشخستنی عه لی به سه ر نه بوپه کر** (ﷺ)؛ په که مین گفتوگو وه ک خاوه نی "المعالم" ده لی: ده رباره ی چاکتر بوونی نه بوپه کرو عه لی بوو، نه وه بوو دوی کوپونه وه ی نیوان ابن الحدادو ابي عبدالله شیعهدا، نه بوو عبدالله ی پرسپاری کرد له ابن الحداد ووتی: نثوه خه لکانی تر فزل نه دهن به سه ر (أصحاب الکساء)؟! مه به ستی (أصحاب الکساء) محمد (ﷺ) عه لی و فاطمه و حسن و حسین (ﷺ) و مه به ستی له خه لکانی تر نه بوپه کر (ﷺ) بوو ابو عثمانیش ووتی: باشه کامیان به باشتر بزانی؟ پینج که س که جبریل شه شه میانه یاخود دوو که ش که خوی گه وره سیپیه میانه^۴؟! نه وسا کابرای شیعهدا ده مکوت بوو.

• **به پیشه و او نیمام زانیسی عه لی** (ﷺ)؛ له م گفتوگوپه دا نه بوو عبدالله ی شیعهدا ویستی بیسه لمینیت که "موالاة" له فهرموده ی "من کنت مولاه فهذا علی مولاه"^۵ دا، مه به ست پیی به ندایه تیپه، بویه ووتی: بۆچی خه لکی نابنه به نده بۆ نثمه؟ ابن الحدادیش ووتی: نه وه ویلایه ت و سه ر په رشتی به ندایه تی نیپه، به لکو سه ر په رشتی و گه وره بی نایینه به لکه شی به نایه تی: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ ۷۹ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۸۰، واته: بۆ هیچ ئاده میزادیکو که سیك نه گونجاوه که خوا کتیبی ناسمانی و فره مانپه وایی و

^۱ ریاض النفوس (۷۰/۲).

^۲ معالم الايمان (۲۹۸/۲) جهود علماء المغرب ل ۲۲۹.

^۳ سن التدمزي، تحفة الأموزي ژماره ۳۷۹۷ فهرموده یه کی باش و مامویه (حسن غریب).

^۴ سن التدمزي، تحفة الأموزي ژماره ۳۷۹۷ فهرموده یه کی باش و مامویه (حسن غریب).

^۵ جهود علماء المغرب في الدفاع عن عقيدة أهل السنة ل ۳۳۱.

پێغه مبه رایه تی پێ به خشیبیّت له وهودوا به خه لکی بلیت: وهرن بینه عهبدو بهنده ی من له جیاتی نه وه ی بهنده و عهبدی خوابن، به لکو (به خه لکیان ووتوه) ههولّ بدهن بۆ خوا بژین و لێ پێرین و بۆ ره زامه ندی په روهر دگار ههولّ بدهن، به وهش ده بنه خواناس و ره بانێ که به رنامه ی خوای فیری خه لکی بکه ن و خۆشتان به رده وام ههولّ بدهن فیری ببن (هیچ پێغه مبه رێک) فرمانی نه وه ی نه داوه که فریشته کان و پێغه مبه ران بکه ن به په روهر دگار (هه رگیز کاری له و جۆره له وان ناوه شیته وه) ئایا ئاراسته فرمانی بێ باوه ری و کوتا پێ بدات دوا ی نه وه ی که ئیوه موسلمانن و ملکه چی په روهر دگار؟! (ته فسیری ئاسان ل ۶۰). چونکه شتێک که خوای گه وه بۆ پێغه مبه ری بریار نه دا بێت بۆ خه لکی ئاسایشی بریار نادات، عه لیش (ﷺ) پێغه مبه ر نه بوه، به لکو وه زیرو هاوکاری پێغه مبه ربووه (ﷺ)، نه مه چه ند ئاماژه یه کی خیرابوو به شیکی که میشه له کۆمه له مشتومرو گفتوگۆیه که له نێوان هه ردولا رویدا.

ج- **رویه رو بوونه وه ی چه کداری:** زانایانی مه غریب ته نها به به رگری سلبی و جه ده لی وازیانه مه ئینا، به لکو هه ندیککیان چه کییان هه لگرت و چوونه ده ره وه بۆ جه نگ کردن دژ به فاطمیّه کان، نه وه تا جبله ی کوپی حمود الصدفی ریباهی به جیهیشت و چووه قه یوه وان، کاتێ ده رباره ی نه وه قسه ی له گه ل کرا و ووتی: ئیمه پاسه وانی دوژمنیکمان ده کرد له نێوان ئیمه و نه ودا ده ریا هه بوو ئیستا ئهم دوژمنه هاتۆته ناومان و نه مه ناخۆشتره پاشان ووتی: جیهاد کردنی نه مانه باشتره له جیهاد کردنی خه لکی هاوه لپه یاداکه ر^۱، به لگه شی بۆ نه مه نایه تی "التوبه ۱۲۳". واته: نه ی نه وانه ی باوه رتان هیناوه یجه نگن دژی نه و بێ باوه رانه ی که لیتان نزیک ده بنه وه و به ده ورو به رتاندان. ته فسیری ئاسان ل ۲۰۷.

هه ره ها له و زانایانه ش أبو قاسم حسنی کوپی مفرج کۆکردوو له ۳۰۹ ک که له و یه که مین که سانه بوو که دژ به ده سه لاتێ شیعه راپه ری و به شه هیدی مرد، عبیدالله ی مه هدی کوشتی، له گه ل پیاویکی تر دا له خاج دژا به ناوی أبو عبدالله ی سدري که پیاوچاکێک بوو په یمانیدابوو که جیهاد بکات دژ به مه هدی خه لکیشی بۆ نه و کاره هانده دا هه وائی نه مه ش به عبدالله گه یشت و فه رمانی کوشتنی دا^۲ هه ره ها کۆمه لێ زانایان هه نگاویکی گه وه رتیا ن ناوو فتوای پێویستی جیهادیان دژ به ده و له تی فاطمی عوبه یدیا ن راگه یاند، نه مه ش دوا ی کۆبوونه وه و راویژکردن بوو له نێوان زانایانی سوننه دا

^۱ تقیة: واته نه وه ی که مرفۆ شتێک پێشان بدات له ده وه باوه ری پێ نه بێت، نه مه ش یه کێکه له بنه ماکانی شیعه.

وه رگیز.

^۲ معام الايمان (۱۸۵/۲) جهود علماء المغرب ۳۲۷.

^۳ رياض النفوس (۱۶۹/۲-۱۷۲).

پاشان هاوپه یمانی تییه کان راگه یاند له گه‌ل ئه‌هلی قبیله‌دا دژ به‌فاطمیه کان که حوکمی بئ باوه‌ریان به‌سهردا سه‌پاندن به‌هۆی بیروبوو چوونه ناره‌واکانییانه‌وه زانا شیخ ابوبکری کوپی عبدالرحمانی خولانی ئه‌لئ: شیخ ابو اسحاق سبائی ره‌حه‌تی خوای لیبت له‌گه‌ل زانیانی ئه‌فریقیه و ئه‌بوو یه‌زیددا که و ته‌رئ بۆ جه‌نگ کردن دژ به‌فاطمیه‌کان، ئه‌بو اسحاقیش ئاماژه‌ی بۆ سه‌ریازی ئه‌بوو یه‌زیده‌کردو ئه‌یوت ئه‌وانه ئه‌هلی قبیله‌ن. ئاماژه‌شی به‌سه‌ریازی فاطمی ده‌کردو ئه‌یوت ئه‌وانه ئه‌هلی قبیله‌ن، پیوسته له‌سه‌رمان له‌گه‌ل ئه‌م ئه‌هلی قبیله‌نه‌دا برۆینه ده‌ره‌وه بۆ کوشتاری ئه‌وانه‌ی که ئه‌هلی قبیله‌ن، جا ئه‌گه‌ر به‌سه‌ریاندا سه‌رکه‌وتین ئه‌وه گوپراپه‌لئ ئه‌بئ به‌زیدناکه‌ین، چونکه خه‌وارچه‌و. خوای گه‌وری پیشه‌ویه‌کی داد په‌روه‌ری به‌سهردا زال ده‌کات و له‌ئیمه‌ی دۆرده‌خاته‌وه و له‌ده‌ستی رزگارمان ده‌کات، ئه‌و زاناو خواپه‌رستانه‌ش که له‌گه‌لیدا چوون بریتی‌بوون له‌: أبو العرب ابن تحیم وابو عبدالملك مروان نصران و أبو أسحاق السبائی أبو الفضل وأبو سلیمان وریع بن القطان و خه‌لکانیکی زۆری تریش^۱، ئه‌وه‌بوو له‌کاتی دیاریکراویدا زانیان چوونه ده‌ره‌وه و ناودارانی خه‌لکیشیان به‌دواوه‌بوو و پرا‌ی جه‌ماوه‌ریکی زۆر، هیچ زاناو پیاو چاکیک دوانه‌که‌وت جگه له‌په‌روه‌یه‌که‌که‌وته‌کان نه‌بی‌ت رییع القطانیش له‌پیشه‌وه‌ی ریزه‌کانه‌وه بوو به‌سواری ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه زریپۆش و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگی له‌خۆی ئالاندبوو ئه‌یوت: سوپاس بۆ ئه‌و خواجه‌ی که هیشتمیه‌وه هه‌تاوه‌کو گه‌شتم به‌کۆمه‌لێک باوه‌ردار که بۆ جیهادی دۆژمنانی تۆ پیغه‌مه‌ره‌که‌ت کۆبوونه‌ته‌وه^۲. زانیانی ئه‌و روه‌روبوونه‌وه‌دا رۆلێکی باشیان بینی وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌یان بۆ جیهادکردن له‌پیتناو خوادا پیشاندان، زیاتر له‌هه‌شتا زانیان ئی شه‌یدبوو، له‌وانه رییع القطان و ممیسی و خه‌لکانیکی تر، سه‌رکه‌وتنێکی گه‌وره‌یان به‌ده‌سته‌هتیاو خه‌ریک بوو ده‌ستبگرن به‌سه‌ر مه‌هدیه‌دا ئه‌گه‌ر فیلیان ئی نه‌کرایه و ئه‌بو یزید رووی راسته‌قینه‌ی خۆی هه‌له‌مالیایه و دژایه‌تی خۆی بۆ ئه‌هلی سوننه‌ت ده‌رنه‌خستایه به‌فه‌رمانکردن به‌سه‌ریازه‌کانی هه‌تاوه‌کو پشتی خه‌لکی قه‌یره‌وان به‌رده‌ن، ئه‌وه‌بوو به‌سه‌ریازه‌کانی ووت: ئه‌گه‌ر روه‌روویان بوونه‌وه ئه‌وا پشتی خه‌لکی قه‌یره‌وان به‌رده‌ن هه‌تاوه‌کو دۆژمنه‌کانیان زال بن به‌سه‌ریانداو به‌ده‌ستی ئه‌وان بکوژرێن نه‌ک ئیمه‌و رزگارمان بی‌ت له‌ده‌ستیان^۳ ئامانجیشی به‌م کاره‌ بۆگه‌ن و ناشیرینه‌ بریتی بوو له‌رزگاریوونی لیان، چونکه ئه‌گه‌ر زانیان و سه‌رۆک هۆزه‌کانی قه‌یره‌وان بکوژرێت ئه‌وه به‌ئاسانی به‌سه‌ر

^۱ الدولة الفاطمية العبيدية للصلاحي ۷۸.

^۲ الدولة الفاطمية العبيدية للصلاحي ۷۸.

^۳ معالم الايمان (۳/۳۷-۴۲).

^۴ الجان المغرب (۱/۲۱۸).

شوینیکه وتوانیندا زال ده بێت و ئاره زوی خوی بۆ هه ر شتیك كه بیه ویت بانگهیشتیان دهكات،^۱ بهلام به خراپترین شیوه شكستی خوارد، چونكه ژمارهیهکی زۆر له سه ر یازه كانی چوونه ریزی دوژمن و ته نها سه ر یازیکی كه می به ده وردا مایه وه و به خراپترین شیوه كوشتنیان، كوشتنیشی له ۳۰ی مجرمی سالی ۳۳۶ك بوو،^۲ ئهم روبه روبوونه وش دواتر کاریگه ری هه بوو له سه ر په یه ندی نیوان شیعه و سووننه له سه ر گۆره پانی مه غریب، چونكه به رگری به رده وام بوو هه تا وه كو پاش ده رچوونی فاطمیه كانی له مه غریب نه وه بوو نه گه ران به شوین ناوه نده كانی شیعه داو له هه ركوێ به دیان بكر دایه ن نه یانكوشتن و مالتیان به تالان نه بردن، ابن العذاری له البیان المغریدا باس دهكات كه خه لكێك له شاری قهیره واند هه بوون خویان له ژێر په رده ی شیعه دا هه شار دابوو خراپترین خه لكبوون، خه لكی شاره كه ش به گشتی هێرشیان كرده سه ر یان و خه لكێکی زۆریان ئی كوشتن و مال و مولکیان تالان كردن،^۳ قازی عیاضیش وه سفی ئهم روداوه نهكات و نه لئ: ده ستپێکی ئه مه له رۆژی هه ینی ناوه راستی محرم دابوو، خه لكی شیعه كانیان كوشت و سوتاندنیان و مال و مولکیان تالانكردن و خانووه كانیان روخاندن و ژن و مناله كانیان كوشتن و به قاچ رایانده كێشان، ئه مه ش هیزك بوو خوا زالی كرد به سه ر یاندا، ئهم مه سه له یه ش له قهیره وانه وه گوێزایه وه بۆ مه هدییه و شوینه كانی ترو به ناگر سوتاندنیان و كه سیان ئی نه هێشتن له نه فریقیدا جگه له وانه ی كه دیار نه مان.^۴ ئهم جۆره به رگری به ش توندترین جۆری به رگری بوو كه به هۆیه وه خوی گه وره زه ی مه غریبیان پاك كرده وه له مه زه به ی شیعه ی باگنی داهینراو.

د- به رگری له رێی نو سین و دانانی كتیبه وه: به رگری له رێی نو سین وه له هۆكاره به سودو کاریگه ره كانی به ره نگار یوونه وه ی شیعه بوو، كه رۆلێکی باشی هه بوو له نیگه رانكردن و بێزاركردنیان و راگه یاندنی جهنگ له لایه ن نه وانه وه دژ به هه ر كه سێك كه به و كار هه لده ستیت، هه روه ها کاریگه ری هه بوو له سه ر رو نكردنه وه ی راستی بۆ خه لك و چه سپاندنی بنه ماكانی سووننه ت ئهم نو ستن و دانرا وانه ش نه كر ان به دوو به شه وه:

- ئه و نو سرا وانه ی كه باسیان له مه سه له كانی عه قیده و بیروبا وه ر ده كرد به گشتی به پیتی رییازی نه هلی سووننه ت و جه ماعت، له و مه سه لانه ش كه باسی ده كرد مه سه له ی "إمامه" لای نه هلی سووننه ت و فه زلی نه بوو به كرو عومه رو عوسمان و عه ل (عليه السلام)، و ره وایه تی خه لیفایه تی نه و

^۱ هه مان سه رچاوه (۲۶۸/۱).

^۲ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غفيدة أهل السنة ل ۳۴۴.

^۳ البیان المغرب (۲۶۸/۱).

^۴ ترتیب المدارك (۶۲۵/۲).

سیانە بە پێچەوانەی رای شیعە و رازی بوون لە هەموو هاوێلانێ پێغەمبەر (ﷺ) بە بێ جیاوازی لە نێوانیانداو بە دادگەر و چاک زانیی سەرچەمیان بە پێچەوانەی شیعە کە بە بێ باوەرو گوناھباریان دەزانن جگە لە چەند کەسێکی کەم، ئەم جۆرە نووسینە کاریگەری باشی هەبوو لە سەر بەرچاوری و نەکردنەوێ خەڵکی بەرامبەر بە نایە کە یان و بلۆک کردنەوێ مەزەبێ راست بە جۆرێک کە وایان لێھات ھەرکەسێک پێچەوانەی ئەم بیروباوەرپانە بیری بکردایە تەو بە پێچەوانەی ئیسلام و دەرچوو لە ریزی موسڵمانیان دەزانی و ئەوێ کە بەرامبەر بێ باوەر پێویستبوو بۆ ئەویش بە پێویستیان دەزانی وەک دژایەتی کردن و کوشتن و دەنگ لێ وەرگرتن و جۆرەکانی تری مامەل، بە لکو بەھۆی ئەمەو بە گەرێتەو و پەشیمان بێتەو.^۱

- جۆری دووھەم: ئەو نووسینانە کە بە تایبەت بۆ وەلامدانەوێ شیعە و بیروباوەرە نارەواکانیان دەنوسرا، ئەم جۆرە نووسینەش وەک پێشتر باسمانکرد دەرەنجامی چەند بارودۆخیکی تایبەت بوو کە پێویستی دەکرد لە سەر ئەھلی سوننەت وەلامییان بدەنەو، گومانەکانیان پوچ بکەنەو، لەم جۆرە نووسینانەش ھەردوو کتێبی "الامامە" باس دەکەین کە دانراوی محمد بن سحنون بوون، و باشترین کتێب لەم بوارەدا نوسرا، عیسی کۆپی مسکین ئەلن: لەم بوارەدا شتی وەک ئەو دوو کتێبە نەنوسراوە^۲، ھەروەھا کتێبی "الامامە" ی پێشەوا ابراھیمی کۆپی عبداللە زبیری، ھەروەھا کتێبی "الرد علی الرافضة" ی ھەمان نوسەر. ئەم دوو کتێبە ھۆکاری لێدان و گیران و ئازاردانی بوو لە لایەن دەوڵەتی فاطمی عوبەیدیەو، چونکە ئەم جۆرە نووسینە کاریگەری خۆی ھەبوو لە بەرگریدا.^۳

۵- بەرگری شاعیرانی سوننە مەزەب: لە پال نووسیندا ھۆکاریکی تر ھەبوو کە بریتی بوو لە ھۆنینەوێ شیعەر دژ بە عوبەیدیەکان و بە خراپ باسکردنیان لەم بوارەشدا زۆر شاعیر دەرکەوتن لەوانە: أبو قاسم فزاری کە وەسفێ خۆیان و ھەلسو کەوتیان دەکردو ئەبوت:

عبدوا ملوکھم وظنوا انھم	نالوا بہم سبب النجاة عموما
وتمکن الشیطان من خطواتھم	فأراھم عوج الضلال قویما
رغبوا عن الصدیق و الفاروق فی	أحکامھم لا سلموا تسلیمما
واستبدلوا بہما ابن الأسود نابجا	وأبا قدارة واللعن تیمما

^۱ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غقيدة أهل السنة ل ۳۴۹.
^۲ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غقيدة أهل السنة ل ۳۴۹.
^۳ جهود علماء المغرب في الدفاع عن غقيدة أهل السنة ل ۳۴۹.

تبعوا كلاب جهنم وتأخروا
أمن اليهود؟ أم النصاري؟ أم هم
أم هم من الصابئين أم من عصابة
أم هم زنادقة معطلة رأوا
أم عصابة صنوية قد عظموا
سبحان من أبي العباد بكفرهم
يا رب فالعنهم و لقمهم
عجيب لفتنة أعمت وعمت
تزلزلت المدائن و البوادي
وضاقت كل أرض ذات عرض
فنجى القيروان وساكنيها
أحاط بأهلها علما و خبرا
وجللهم بعافية وأمن
وأثبت جلة العلماء فيها
ومنها سادة العلماء قدما
وفيها القوم عباد خيارا
هم افتكروا سبایا كل أرض
كفيناهم عظائمها جميعا
وسكنا قلوبا خافقات
وآوينا و آسینا وكنا
فبات طعامنا لهم طعاما
وكان لنا ثواب الله ذخرا
ولولا القيروان و ساكنوها
وليس لنا كما لهم حصون
ولا سور أحاط بنا ولكن
ولا نأري إلى بحر وإننا
ولكننا إلى القرآن نأوي
عمن أصارهم الإله نجوما
دهرية جعلوا الحديث قديما
عبدوا النجوم و أكثروا التنجیما
أن لا عذاب ولا تنجيما
النورین عن ظلماتهم تعظیما
وبتركهم حقبا وكان رحیما
بأبي يزيد من العذاب أليما
يقوم بها دعي أو كفور
لها وتلون منها الدهور
ولم تغن المعازل والقصور
إله دافع عنها قدير
وميز ما اكنته الصدور
وأسبل فوقها ستر ستر
بحار لا تعد ولا بحور
إذا عدوا وليس لها نظیر
فقد طاب الأرائل و الآخر
وفادوا ما استبد به المغير
فزالت عنهم تلك الشرور
أما عروقتها ضر ضریر
لهم أهلا و أكثرهم شطیر
هناك ودورنا للقوم دور
وقام بشكرنا منهم شكور
لغاب طعامهم و المخ ریر
ولا جبل أعاليه وعور
لنا من حفظ رب العرش سور
إذا قضى القضا تنحى البحور
وفي إيماننا البيض الذكور

عقائق کالبوارق مرهفات	بها تحمی الحرائم و الثغور
وسمر فی اعالیهن شهب	بها ظمأ مواردھا النحور
وإنا بعد من خوف وأمن	نحب إذا تشعبت الأمور
رسول الله و الصديق حیا	به ترجی السعادة و الحبور
وبعدهما نحب القوم طرا	وما اختلفوا فربهم غفور
ألا بابي و خاصتي وأمي	محمد البشير لنا النذیر
سأهدي ما حیيت له ثناء	مع الرکیان ینجد أو یغور

٤- المعز لدين الله فاطمی و چوونه بؤ میسر: بهوردی چاودیژی کاروباره کانی فه رمانپره و او

نه میره کانی میسری ده کردو دلی لئی دهدا بؤ ده ستگرتن به سهر میسردا، به مردنی کافوری نه خشیدیش سالی ۳۵۵ک دا بارودۆخی ولای میسر تیكچوو، معز لدينیش نه مه لهی قۆسته وهو، بۆسه برپاری داو پلانی داناو دهستی دایه لیدانی بیرو بنیاتنانی کۆشک له نتوان قهیره وان و سنوری میسردا بؤ نه مه بهسته ش سوپایه کی زۆری کۆکرده وهو پارو سامانیکی زۆری پیکه وه ناو جهوهر الصقلی به سه رکدایه تی هیزه کانی دانا که له سه ده زار زیاتر بوون، سوپای عوبه دیدیه کان که وته پئی بؤ گواستنه وهی مه زه بی باطنی بؤ میسر هه تاوه کو رزگاریان ببیت لهو قهیران و شۆپش و ململانی توندانهی که زانایانی سوننه مه زه ب رابه رایه تیان ده کرد به دریزایی پینج دهیه ی یه که له دوا یه که له باکوپی نه فریقادا، بؤ ره تکرده وهی باطنی و له پیتاوی راگه یاندنی بیرو باوه رپه کانی نه هلی سوننه تو جه ماعه تدا، معز لدينیش سودی وهرگرت له لاوازی حوکی نه خشیدی که سهر به ده وله تی عه باسی بووو توانی تیری ژه هراوی خۆی بهاویژیت، بۆیه سوپاکه ی له سهر خواستی هاوکارانی خسته پئی بؤ له ناو بردنی ده وله تی عه باسی، له مانگی جه مادی یه که می سالی ۳۸۵ک دا سوپاکه ی توانی به سه رکدایه تی جهوهر الصقلی به ئاسانی میسر بخاته سهر مولکی فاطمیه کان، جهوهر الصقلی ش نهو که سه یه که نه زه ری بنیات ناوه له سالی ۳۶۱ک هه تاوه کو لانکه یه که بیت بؤ پیگه یاندنی بانگخوازانی مه زه بی ئیسماعیلی، ههر که میسر که وته ژیر دهستی معز لدين فاطمی به سوپا و خیزان و مال و مولک و خه لکای ده ورو به ریه وه باکوپی نه فریقای به ره و میسر به جیه یشت هه تاوه کو خۆی فه رمانپره وایه تی بگریته نه ستقو کاروباری باکوپی نه فریقاشی سپارد به نه میری صنهاجی بلکین بن زیری پاشان طرابلس و سرت و برقه شی لکاند به میسره وه محه مه دی کوپی هانی نه نده لوسی شاعیریشی له گه لدا بوو که رۆچوو ببوو له ستایش کردن معزداو نه ئی:

فكأنما أنت النبي محمد
 ما شئت أنت لا ما شاءت الأقدار
 وكأنها أنصارك الأنصار
 فاحكم فأنت الواحد القهار
 هذا الذي تجدي شفاعته غداً
 حقاً وتحمد أن تراه النار

ههروهها دهريارهه موعز دهلئ:

النوار أنت وكل نور ظلمة
 والفوق أنت وكل فوق دون بيت شعر

ههروهها سهه رهتاي گه شتی معزالدين بۆ میسر له سالی ٣٦٢ك دا بوو ئیبن هانییش له برقه دا
 کوژرا له په جه بی سالی ٣٦٢ك له ته مه نی چلو دوو سالییدا ته ره که شتی وه کو سه گ فری درابوو
 له که نار ده ریای برقه داو معزالدينیش زۆری به داخ بوو بۆ کوژرانی و وتی: ئەم پیاوه ئومیدمان وابوو
 شانازی پیتوه بکهین له بهرام بهر شاعیرانی رۆژه لاتدا به لام بۆمان نه کرا، نه وه بوو معز الدین
 بهرده وام بوو له گه شته کهیدا هه تاوه کو گه یشته سنوری میسر و چوو هشاری نه سکه نده ره له ٢٣ی
 شهعبانی سالی ٣٦٢ك چهند وه فدیکی زۆر له ناودارو سه رکرده و دادوه ره کانی پیشوازیان لیکرد،
 ههروهها ده سه لاتی معزالدين له سبه ته وه له رۆژئاواوه درێژده بووه وه هه تاوه کو مه ککه له رۆژه لاتته وه
 ههروهها دانیشتوانی که نار هه کانی زه ریای نه تله سیش به فه رمانی نه و جولانه وه بۆ ماوه ی دوو سال و
 نیو له میسردا مایه وه وه له حه وتی ره ده بیعی یه که می سالی ٣٦٥ك له قاهره کۆچی دوایی کردو
 ده سه لاتی له نه فریقادا سی و دوو سالی خایاند.^٢

الذهبی دهلئ: له م کاته دا شیعه گه ری بره وی پیدراو لوتبه رزی گرتی له میسر و شام حیجازو
 له رۆژئاوا دا به هۆی ده ولته تی عوبه ییدی وه وه له عیراق و جه زیره و ولاتی عه جه م و بوه ییه کاند، ههروهها
 خلیفه مو طیع پله و پایه که ی که می هه بوو لای بوه ییه کان جه سه شتی لاواز بوو به هۆی ئیفلج و
 لال بوونی وه به م هۆیه شه وه له سه رک کار لایان برد الطائع لله ی کوپیان له شوینیدا داناو وتاریش
 به ناوی نه وه وه بوو له گه ل چهند شتیکی تر دا به م شپۆیه شانشینی معز که وره تر به ده سه لات تر
 بوو.^٣

٥- نه مانی ده ولته تی فاگمی له باکوړی نه فریقادا: هه ندی له زانا یانی مالیکی توانیان بگه نه
 دیوانی فه رمانه وایی له ده ولته تی صنهاجه دا که سه ر به ده ولته تی فاطمی بوو له میسردا و
 کاریگه رییان هه بوو له سه ر هه ندی له وه زیرو نه میره کانی که رۆلی باشیان هه بوو

^١ الفتح العربي في ليبيا، ل: ٣٦٣.

^٢ الفتح العربي في ليبيا، ل: ٣٦٣.

^٣ سير أعلام النبلاء (١١٣/١٥، ١١٤)

لهكه مكرده وهى فشارى دهولت له سهر زانايانى نههلى سوننهت و زانا نه بو الحسن الزجال توانى كار بكاته سهر نه مير معزالدين باديس صنهاجى به پهروه ده كردنى له سهر ريبازى نههلى سوننهت نه م پهروه ده كردنهش كاتى هاته بهرهم معزى فهريمان په واپه تى نه فريقاى گرت دهست له ذى الحجهى سالى ٤٠٦هـ دا. كارى زانا نه بو الحسن يش به نهينى بوو بى نه وهى هيچ به كيك له شيعه كان پيى بزاني، نه م زانايهش پياو چاك و خاوه ن په وشت و ناينو بيروياوه و دروست بوو زور پقى له مه زه بهى شيعه ي باطنى بوو توانى پيتمايى پست و دروست له دهرون و هزرى معزى كوپى باديسدا بجپينى كه دواتر له سهر دهستى نه و مه زه بهى شيعه ي نيسماعيلى له باكوپى نه فريقادا له ناو براو، ذهبيش وه سفى معز كوپى باديسى كردوه و به وهى كه پاشايه كى خاوه ن سام نازاو هيمهت بهرز، زانست دؤست و به خوشنده بووه، شاعيران ستايشيان كردوه و مه زه بهى پيشه و نه بو حه نيفه له نه فريقادا په ره ي سه ندو نه و يش خه لكى ولاته كه ي پابه ند كرد به مه زه بهى ماليكيه وه بو نه هيشتنى ناكوكى، وازى له گوپرايه لى كردنى عوبه يدیه كان هيناو وتارى به ناوى القائم بأمر الله عه باسيه وه ده دا، مستنسرش نيردراوى نارد له لاي و هه په شه ي ليكرد به لام نه و گوپى پينه دا^١، هه روه ها وه لامى نه و وتاره ي فاطمى دايه وه كه له ميسردا هه په شه ي ليكرد بوو و تبوى: بوچى شوين پيى باوو باپيران هه لئاگريت له گوپرايه لى و مل كه چ كردندا بؤمان، معزالدين باديسيش وه لامى دايه وه و تى: باوكى ترو باپيرانى من پاشاى مه غريب بوون پيش نه وهى هاوشيوه كانى تو بينه خاوه نى، حه قى نه وانه بينه خزمه تكارى نيمه^٢، هه روه ها كتيببه كانى ميژوو بؤمان روون ده كه نه وه كه معز بن باديس به شيويه كى پله به ندى دوزمنايه تى شيعه و ده سه لاتدارانى ميسرى كردوه نه مهش له سالى ٤٣٥هـ ده ركه وت كاتى بنكه ي سوپاو ديوان و ده ولته تى فراوان كرد، هه ستا به نه نجامدانى چه ند هه لمه تيك بو پاكرده وهى له بيو باوه په) باطنى(ه كان و ريبى نه ده دا جنيو به هاوه لاني پيغه مبه ر (عليه السلام) بدرت، و فه رمانى دا به سه ربازه كانى و خه لكى به گشتى كه هه ستن به كوشتنى هه ر كه سيك كه جنيو بدات به نه بو به كرى عومه ر(خوا لتيان رازى بيت)، به م شيويه خه لكى ده ستيان دايه له ناوبردى پاشماوه ي عوبه يدیه كان له باكوپى نه فريقادا هه تاوه كو باكوپى نه فريقا له بيو بوچونه خراپ و ناموكانيان پاك بكاته وه، زانايانيش ستايشى نه م كاره يان كرد كه معز بن باديس

^١ هه مان سه رچاوه، (١٤٠/١٨).

^٢ تاريخ الفتح العربي في ليبيا، لطاهر الزاوي، ل: ٣٨٩

سەرپەرشتی دەکردو شاعیرەکان شیعریان لەستایشیدا دەوت و قاسمی کوپی مەروان
دەربارەیی ئەم روداوانە دەئێت:

شاعیریکی تریش دەئێت:
وسوف یقتلون بكل أرض
كما قتلوا بأرض القيروان

یامعزالدين عش في رفعة
وسرور وأغبطا ووجل
أت أرضیت النبی المصطفی
وعتیقاً فی الملاعن السفلی
وجعلت القتل فیهم سنة
بأقاصی الأرض فی کل الدول^۱

هەر وهەما معزی کوپی بادیس بەردەوام بوو لەنزیکیبۆنەوه لەخەڵکو زانایان و مامۆستایانی
ئەهلی سوننەت و بەردەوام بوو لەپلانی کەیدا بۆدایرانی تەواو لەعوبەیدیەکان لەمیسردا، بۆیە
مەزەهەبی مالیکی کردە مەزەهەبی سەرەکی لەدەوڵەتە کەیدا و پەيوەندی کرد بەخیلافەتی
عەباسیەوه و ئالاکەیی گۆپی بۆ ئالای عەبباسیەکان و دروشمەکانیان بەرزکردەوه و ئالای
(فاطمی)یەکانی سوتاند، هەر وهەما فەرمانی دا بەهەڵوەشاندنەوهی مامەڵەکردن بەدینار و درەمی
عوبەیدیەکان کە ناوی خۆیانی پێوه بوو خەڵکی ۱۴۵ سالی بوو مامەڵەیان پێوه دەکرد و فەرمانی دا
بەلێدانی سکه و دراویکی نوێ کە لەدیویکی نووسی: لا اله الا الله محمد رسول الله و لەدیوێکی
تریشی نووسی (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (آل
عمران: ۸۵) هەر وهەما معزی کوپی بادیس سەرجهەم ئەو مەزەهەبانەیی لەناو برد کە دژ بەمەزەهەبی
سوننە بوون وەک صفیریەکان و نکاریەکان و موعتەزیلەکان و ئیباذییەکان، لەسالی ۴۴۳ هەتا
هەمووی چوو پال معزی کوپی بادیس کاتی جبارەیی کوپی مختار گوێزپایەلی خۆی پیشاندا بۆی و
یەكەم کە سێکیش کە سەرکردایەتی شالای پاکسازی دژی شیعەیی ئیسماعیلی لەطرابلسدا کردو
رووبەرۆی داب و نەریته ناپەرە واکانیان و بانگەوازه گومراکەیان وەستا زانانی علāmە عەلی کوپی
محمد المنتصر بوو کە بەباوکی حسن ناسراو بوو لەسالی ۴۳۳ هەتا کۆچی دوایی کرد^۲.

۶- هەوڵەکانی سلجوقیەکان بۆ پاراستنی عێراق لەشیعە گەری باطنی: دەوڵەتی فاطمی هەولی
دەست بەسەرگرتنی عێراق و رۆژه‌لاتی دەدا بۆیە هەستا بەناردنی بانگخواز بۆی، ئەوهو بوو
خەلیفە فاطمیەکان هەوڵەکانیان درێژە پێدا بۆ بڵاوکردنەوهی بانگەواکه‌یان بەسود وەرگرتن
لەو پشێوییەیی کە عێراقی گرتەوه، بۆ ئەمەش خەلیفەیی فاطمی الظاهر لإعزالدين الله

^۱ هەمان سەرچاوه، ۲۸۹.

^۲ تاریخ الفتح العربي في ليبيا، لظاهر الزاوي، ل: ۲۸۹.

بانگخوازانی خۆی نارد بۆ به‌غدا له‌سالی ٤٣٥ك دا، خه‌لێكی ژۆر به‌ده‌م بانگه‌وازه‌كه‌يانه‌وه هاتو چالاکی بانگخوازانیان له‌ولاتانی رۆژه‌لاتی ئیسلامیدا په‌ره‌ی سه‌ند له‌سه‌رده‌می المستنصر بالله‌ی فاطمیدا پاشان داوای له‌بانگخوازانی کرد که کوچ بکه‌ن بۆ ولاتی فارس و خۆراسان و نه‌و به‌ری ده‌ریا، له‌به‌ناوبانگترین بانگخوازو فه‌یله‌سوفه‌کانی مه‌زه‌بی شیعه‌ی ئیسماعیلیش المؤید فی الدین هبة‌الله‌ی شیرازی بوو که جار جار به‌ مؤید ده‌ناسرا، نه‌م بانگخواره‌ سه‌رکه‌وتوو بوو له‌کاریگه‌ری دانان له‌سه‌ر به‌ساسیری که یه‌کێک بوو له‌سه‌رکرده‌ سه‌ریازییه‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی و نه‌م سه‌رکرده‌یه‌ش توانی خه‌لیفه‌ قائم بامر الله له‌سه‌ر کار لابادت و ده‌ستبگرێت به‌سه‌ر به‌غداداو وتاری به‌ناوی فاطمیه‌کانه‌وه ده‌داو ده‌وله‌تی عه‌باسی له‌به‌غدا داپه‌ی و خه‌لیفه‌ی وه‌ده‌رنا بۆ نه‌نبار و له‌حه‌دیشه‌ زیندانی کرد لای مه‌ارشی کوپی مجلی عقیلی که فه‌رمانپه‌روای حدیثه‌ بوو نه‌ویش که یه‌کێک بو له‌ناودارانی بنی عقیل خۆی هه‌ستا به‌خه‌مه‌تکردنی، له‌سه‌رده‌می مستنصریشدا چل هه‌ینی وتار به‌ناوی فاطمیه‌کانه‌وه ده‌خوێندرایه‌وه^١. هه‌روه‌ها به‌ساسیری هه‌ولێ دا نه‌و رێککه‌وتنه‌ هه‌لوه‌شیتێته‌وه که له‌گه‌ڵ قه‌ریشی کوپی به‌دراندا مۆری کردبو سورش بوو له‌سه‌ر کۆچبیککردنی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بۆ میسر به‌لام قوهره‌یش دژی نه‌م هه‌وله‌ وه‌ستاو داوای له‌ نه‌میر محی الدینی کوپی مه‌ارشی عقیلی ئامۆزای کرد (فه‌رمانپه‌روایی حدیثه‌) که خه‌لیفه‌ بپارێژی و ژیانی مسۆگه‌ر بکات، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا به‌ساسیری ریی نه‌دا خه‌لیفه‌ القائم بامر الله بپروات بۆ حدیثه‌ هه‌تاوه‌کو دانپێدانانیکی پێ نووسی که مافی فه‌رمانپه‌روایه‌تی و خه‌لافه‌ت له‌نه‌وه‌کانی عه‌باس ده‌ستینێته‌وه هه‌تاوه‌کو نه‌وه‌ی فاطمه‌ زه‌هراء مابێت^٢، هه‌روه‌ها به‌ساسیری به‌مه‌ش وازی نه‌هێنا به‌لکو ده‌ستی گرت به‌سه‌ر جل و به‌رگو میزه‌ری خه‌لیفه‌دا^٣. و ناردی بۆ خه‌لیفه‌ مستنسر بالله‌ فاطمی، هه‌روه‌ها به‌ساسیری پێشتر ده‌ستی دابوو به‌کارهێنانی کۆمه‌ڵی خه‌لکی ساده‌و چه‌کی پێدابوون له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵی خه‌لکی بیکاردا ته‌ماعی خسته‌ به‌ریان بۆ تالانکردنی کۆشکی خه‌لیفایه‌تی و خه‌لکی که‌رخ (که شیعه‌ بوون) ماله‌کانی خه‌لکانی سوننه‌ مه‌زه‌به‌یان له‌باب البصره‌ تالان کردو مالی قاضی القضاة گه‌وره‌ی دادوه‌ران (الدماغانی)ش تالان کراو حی علی خیر العمل یان گێپرایه‌وه بۆ بانگو له‌هه‌موو مزگه‌وته‌کاندا به‌و شیوه‌یه‌ بانگ ده‌دا له‌جومه‌و نوێژه‌کانی جه‌ماعه‌تدا، هه‌روه‌ها وتار به‌ناوی خه‌لیفه‌ی فاطمیه‌وه ده‌خوێندرایه‌وه و ژۆریه‌ی تۆمارکه‌و

^١ تاریخ الفتح العربي، ل: ٣٩٠، ٣٩١.

^٢ الدولة السلاجقة للصّلاحي، ل: ٥٤٠.

^٣ أخبار الدول المنقطعة (٤٣٠/٣).

کتیبە بەسودەکان لەناو بران و دراویان بەناوی فاطمیەکانەوہ لە ئالتون و زیو لیداو، کۆشکی خەلیفە گەمارۆ دراو سەرۆکی سەرۆکەکان أبو القاسم ی کوپی مسلمە دەست گیر کرا. بساسیریش سەرزنەشتی توندی کردو پاشان لیدانیکی زۆریان کردو سوکایەتی زۆریان پیکردو پاشان خەلکی مائی خەلافەتیان تالان کردو ریژەیکە لە ژمارە نەهاتوی گەومەر و شتی بەنرخ ئاوریشم و کەل و پەل و جل و بەرگیان تیادا برد هەرەوہا لەرۆژی جەژنی قوریانی سالی ٤٥٠ ک بساسیری قوماشی سپی کردە بەرو و تار بیژو بانگوێژەکان و خۆی و هاوڵەکانیشی هەمان پوشاکیان پۆشی و پەرچەمی مستنصری و رمی میسریشی بەسەرەوہ بوو، پاشان وتاری بەناوی مستنصری فەرمانپەرەوای میسرەوہ خوێندەوہ، شیعیەکانیش لەو پەڕی خۆشحالییدا بوون بەوہی کە حی علی خیر العمل یان لەسەرانسەری عیقادا دەبیست، هەرەوہا بساسیری تۆلەیکەکی توندی لەخەلکی بەغدا کردەوہ و هەرکەسێ نە یاری بوایە دە یخستە دەریاو و رزق و رۆزی و بەخشینی فراوانیشی دەدا بە دۆست و هەواداران، رۆژی دوو شەممە بەرواری ٢٨ ی ذی الحجە وەزیر أبو القاسمی کوپی مسلمەیان هینا کە نازناوی سەرۆکی وەزیرانی لیترا بوو جەیکەکی خوری و قاپوتیکی لەباری سوری لەبەردا بوو ملوانکەیکەکی چەرمی بەگەردنەوہ بوو، سواری و شتریکیان کردو بەشارا گێریان و لەدواشیەوہ کەسیک هەبوو بە پارچە چەرمیک لێدەدا کاتی لەکەرخ پەرییەوہ هەندێ شتی پیسیان کرد بەسەریداو تەیان تیکردو جەنێو نەفرەتیان ئاراستە کرد، ئەمەش نەریتی هەمیشەییانە کاتیکی خەلکانی نە یاریان بەردەست دەکەوێت لەهەموو کات و ساتیکدا، پاشان بەرامبەر بەکۆشکی خەلیفایەتی وەستاندیان و ئەمیش نایەتی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ يَبْدَأُ الْخَيْرَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران ٢٦) واتە ئەو پێغەمبەر، ئەو ئیماندار، بێی خواپە تو خواوێن هەموو شتیکی، دەسەلات دەبەخشیت بەهەر کەسیک بتەوێت و دەسەلات وەردەگریتەوہ لەهەر کەسیک بتەوێت، هەر کەس بتەوێت بالا دەستی دەکەیت و، هەر کەسیکیشت بتەوێت زەلیل و بێدەسەلات و ژێردەستی دەکەیت هەرچی خێر هەبە هەر بەدەست تۆیە، بێگومان تو دەسەلاتداری بەسەر هەموو شتیکی. (تەفسیری ئاسان ل: ٥٣).

پاشان پێستی گامیشیان لەبەر کرد بەشاخەکانیەوہ و دوو قولایان نا لەچەناگە و بەتەختەیکەوہ بەرزیان کردەوہ و تا ئێوارە خۆی رادەتەکاند هەتاوہ کو گیانی لەدەستدا رەحمەتی

خواه‌ی‌لاییت، دوا قسه‌شی: سوپاس بۆ ئەو خواه‌ی که به‌خۆشی ژياندمی و به‌شه‌هیدی مراندمی^۱، له‌تایبه‌مه‌ندیه‌کانی که‌سایه‌تی شیعە‌ی باطنی که به‌دریژایی میژوو سه‌لمیتره‌وه په‌یره و کردنی شیوازی سه‌رکزی و هه‌ژاری و نه‌رم و نیانی له‌کاتی لاوازیدا به‌لام هه‌رکه هه‌ستیان به‌ده‌سه‌لاتداری کرد نه‌وه خراپه‌ترین جۆری ستم و تالان و لێدان و تۆله سه‌ندنه‌وه به‌کارده‌هێن، له‌وکاته‌شدا طغرل به‌گی سولتانی سه‌لجوقی که بوه‌یهیه‌کانی رامالی له‌ده‌ره‌وه‌ی عێراق بوو به‌سوپایه‌که‌وه دژی یاخی بووه‌کان ده‌جه‌نگاو ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ته‌که‌ی ده‌سه‌پاند، کاتی له‌و کاره بوویه‌وه به‌سوپاکه‌یه‌وه که‌پایه‌وه بۆ به‌غداو خه‌لیفه‌ی عه‌باسی که‌پانده‌وه بۆ خیلافه‌ت دوا‌ی رزگار کردنی له‌دیلی و توانیشی به‌ساسیری راوه‌دوو بنیت و بیکوژیت، پاشان عێراق دووباره که‌پایه‌وه بۆ خیلافه‌تی عه‌باسی سوننی و ئه‌م رووداوه میژووویه‌نه‌شم له‌کتیبه‌که‌مدا (الدولة السلاجقة والمشرق الإسلامي لمقاومة التغلغل الباطني والغزو الصليبي) دا باس کردوه، سلجوقیه‌کان له‌و مه‌ترسیانه ده‌که‌یشتن که روویه‌روویان ده‌بیته‌وه له‌پشت بانگه‌وازی فاطمیه‌وه له‌ولاته‌کانی خیلافه‌تی عه‌باسیدا، بۆیه سیاسه‌تیکی دانایانه‌یان به‌کار هێنا پاش ئه‌وه‌ی جله‌وی ده‌سه‌لاتیان له‌به‌غدادا گرته ده‌ست که‌خۆی له‌دژایه‌تیکردنی بانگه‌وازی فاطمی و بانگخوازانیدا^۲ ده‌بینیه‌وه به‌توندی و لێپرانده‌وه، ئه‌وه بوو به‌دوا‌ی بانگخوازانیدا ده‌که‌پان به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌یان که له ولاتی فارسدا ئه‌و بانگه‌وازه‌یان بلأو کرده‌وه هه‌روه‌ها هه‌ستیان به‌دوور خسته‌نه‌وه‌ی فرمانبه‌ره شیعە‌کانی سه‌ر به‌مه‌زه‌به‌ی ئیسماعیلی له‌دیوانه‌کانی حکومه‌ت و پیشه ئاینیه‌کان و سوننه‌کانیان له‌شوینی ئه‌واندا داده‌مه‌زاند^۳.

۷- خۆبندنگه یاسایه‌کان و رۆڵیان له‌را‌پوونی سوننی و به‌رپه‌رچدانده‌وه‌ی هه‌زری شیعە‌دا:

بیرکردنه‌وه‌ی جددی له‌دامه‌زراندنی ئه‌م خۆبندنگه یاسایانه بۆ روویه‌پوینده‌وه‌ی هه‌لکشانی شیعە‌ی ئیمامی ئیسماعیلی پاش چوونه سه‌ر ته‌ختی سولتان ئه‌لب ئه‌سه‌لانی سه‌لجوقی له‌سالی ۴۵۵ هه‌. دا بوو، ئه‌م سولتانه پیاویکی به‌توانا و دله‌گه‌رمی سوننی دانا که حه‌سه‌نی کوپی عه‌لی ئیسماعیلی طوسی بوو که‌نازناوی نظام الملکی لێترابوو ئه‌م وه‌زیره پیتی وابوو ته‌نها روویه‌پووی سیاسی به‌س نییه له‌به‌رامبه‌ر شیعە‌ی ئیمامی ئیسماعیلیدا ئه‌م کاره به‌ته‌نها سه‌رکه‌وتوو نابیت بۆ ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن ئه‌گه‌ر شان به‌شانی ئه‌م به‌رگه‌یه به‌رگری هه‌زو بیریش هه‌نگاو نه‌نیت، چونکه شیعە‌ی ئیمامی بن یان ئیسماعیلی له‌م کاته‌دا چالاکانه کاریان ده‌کرد بۆ مه‌زه‌به‌که‌یان به‌شیوازی فیکری جۆراو جۆر ئه‌م چاکییه فیکریه‌ش ته‌نها

^۱ الدولة السلاجقة للصلاحي، ل: ۸۲.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۶۸.

^۳ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۶۸.

به چالاکی سوننی هاوشیوه سهرکه وتوو ده بیئت که به به لگه وه رووبه پووی ده بیته وه^۱،
 نه وه بوو ده وله تی فاطمی هه لده ستا به ناماده کردنی بانگخواز له ریی زانکوی نه زه ره وه که
 کرد بوویانه ده زگایه کی فیکرکاری تاییه تمه ند بۆ بلاوکردنه وهی مه زه به که یان له سالی ۳۷۸ ک
 دا^۲. نه مه سه ریاری به رنامه فیکرکاریه کان که به شیوه یه کی تاییه ت ناماده کرا له پایته ختی
 ده وله تی فاطمی دا بۆ ناماده کردنی بانگخوازان و روشنبیر کردنیان به روشنبیرییه کی مه زه بی
 فراوان پیش ناردنیان بۆ ولاته ئیسلامیه کان بۆ بلاوکردنه وهی مه زه بی ئیسماعیلی، نه مه ش
 کاریگه ری هه بوو له بره و دان به م مه زه به له هه ندی له ناوچه کانی رۆژه لاتی ئیسلامیدا
 ده رته نجامی نه م هه وله ریکخواو به رده وامانه بۆ بلاوکردنه وهی نه م بانگه وازه^۳، له به ر
 هه موو نه مانه نظام الملك بیرى له به رهن گاریوونه وهی ده سه لاتی شیعه کرده وه به هه مان نه و
 شیوازه ی که پیتی بلاو ده بیته وه. نه مه ش مانای وایه که نه و پیتی وابوو ده بی له پال به رگری
 سیاسیدا به رگری فیکریش هه بیئت^۴، ئوممه ت له سه ر قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر (د.خ) و بیرو
 باوه پئی نه هلی سوننه ت و جه ماعت که له سه ر وشه وه -وحی- وه رگیاره په روه رده بکریت،
 لیتره شه وه بیرى له کردنه وهی خویندنگه ی یاسایی کرده وه که له میژووشدا دراوه ته پالی،
 چونکه نه و لیبرا بۆ دامه زاندنی و دانانی نه خشه و پلان بۆی و مالی زۆری بۆ وه قف کردو
 مامۆستای باش و لیها تووی بۆ دانا بۆ یه کاریکی سه روستی بوو که به ناوی نه وه وه بیئت له ناو
 سه لجوقیه کاند^۵، خوی گه وره ش نظام الملك کۆمه ک کرد به شیوه یه ک که هاوشیوه ی که مه
 له میژووی سیاسی و زانستی و ئاینیدا، نه وه بوو خویندنگه کانی ماوه یه کی دوورو دریز
 به رده وام بوون به تاییه ت خویندنگه ی به غدا که نزیکه ی چوار سه ده به رده وام بوو، دوايه مین
 که سیکیش که ناسیبی بتمان له وانه ی که تیایدا خویندوویانه فه یروز نابادی خواوه نی قامووسی
 (المحیط) ه که له سالی ۸۱۷ کۆچی دواپی کردوه، چونکه نه م خویندنگانه له کۆتایی
 سه ده ی نۆی کۆچیدا کۆتاییان پیته ات^۶، بۆ ماوه یه کی زۆر په یامی خۆی گه یاند له ده رچاندنی
 زانایان له سه ر مه زه بی سوننی شافعی به تاییه ت له بواره کانی قه زاو حسه ب (چاودیژی و

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۱.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۹۱.

^۳ التأریخ السیاسی والفکری، ل: ۱۷۹.

^۴ التأریخ السیاسی والفکری، ل: ۱۷۹.

^۵ التأریخ السیاسی والفکری، ل: ۱۷۹.

^۶ نظام الملك، ل: ۴۰۱.

فتوادان) دا که گرنګترین وه زیفه بوون له و سرده مه دا، پاشان ئه وانه به جیهانی ئیسلامیدا بلّو بوونه وه و سنوری ده ولّه تی فاطمی باطنی یان له میسر دا به زاندو گیشتنه باکوپی ئه فریقاو پشتیوانی کومه کی ئاماده یی سوننه یان کرد له و ناوچه یه دا، له م خویندگانه ش نه وه یه ک ده رچوو که ژۆربه ی ئه و ئامانجانە ی به دیهینا که نظام الملک داینا بوو و ژۆربه ی ده رچوانیان کۆچیان ده کرد بۆ ناوچه کانی تر هه تاکو هه ستن به وتنه وه ی فیهقی شافعی و فرموده ی پیروژو بلّو کردنه وه ی بیروباوه پی ئه هلی سوننه ت له و شارانه دا که بۆی چوون یاخود ئه نجومه نی قه زاو فتوا ی تیا دا بگرته ئه ستن، یان هه ندی ئه رکی کارگێری گرنګیان پێبسی پێردریت له دیوانه کانی ده ولّه تا دا، السبکی له ئه بی ئیسحاقی شیرازی وه ده گێریتنه وه که یه که م ماموستای خویندنگه ی نیزامی به غدا بووه ده لیت: له چووندا بۆ خۆراسان به هر گوندو شاریک گه شتم ئه وه دادوهره که ی یان موفتیه که ی یاخود وتار بێژه که ی قوتابی یان هاو پیم بووه،^۱ ئه م خویندنگانه ش رۆلیان هه بووه له گێرانه وه ی رۆلی رییازی سوننه به شیوه یه که به هیز بۆ ناو ژبانی ئومه ت، هه روه ها کاریگه ری دیاری هه بوو له سه ر ته سکر کردنه وه ی رۆلی شیعه به تایبته کاتی بلّو کراره کانیان دژ به مه زه به ی شیعه ده رکه وت و پێشه و غه زالیش له پێشه وه ی ئه و بیریارانه دا بوو که جه نگیکی بپه روایان دژ به شیعه راگه یاند.^۲ ئه م خویندنگا یاسایانه ش به که له پوو رو زانیان و پیاوانیه وه رێخۆشکه ر بوون بۆ نوره دین زه نکو ئه یوبیه کان هه تا وه کو به و ئامانجان به گه ن که ئه و خویندنگایانه له پێناویدا دانران که بریتی بوو له کارکردن بۆ بالاده ست بوونی ئیسلامی راست و دروست له و شوێنانه ی که شیعه تیا دا لایه نگر ی هه بوو له و کاته دا وه ک میسرو شام.^۳

له و مه ترسییه گه ورنه ش که ئه مرۆ رووبه رووی ئومه ت ده بێته وه ئه و پرۆژه باطنیه نوێیه به که چالاکانه له هه موو جیهاندا کار ده کات و قورئان و سوننه ت بیروباوه پی ئومه ت و میژوو پیاوه مه زنه کانی کردۆته ئامانج، جا ئایا ئیمه په ند له و وانانه وه رده گرین و کار به سوننه ت و یاسا خوا بیه کان ده که یین له بانگه واز کردنماندا بۆ ئایینی راست و دروست که محمه د (ﷺ) لای خوا وه هیناویه تی، هه تا وه کو فره مان په واکانمان هاوشیوه ی ئه لب ئه رسه لان یان تیا دا هه لکه و ئی له ئازایه تیدا و له وه زیره کانیشماندا وه ک نظام الملک پهیدا بپیّت له هیمه ت و لی پێراند او له ناو زانایانیشماندا هاوشیوه ی جوینی و غه زالی و به غه و ی و گه یلانی و زانا پایه به رزه کانی مه غریب هه لکه و ئی

^۱ طبقات الشافعية (۸۹/۳).

^۲ الدولة السلاجقة والمشروع الاسلامي لمقاومة التغفل الباطني والغزو الصليبي، ل: ۲۰۳.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۰۴.

له داكۆكيكردياندا له قورئان و سوننه و هاوه لآن و مه سه له كانی هزری ئیسلامی راسته قینه و ههروه ها ده بی هۆکاره نوێكان بخهینه گه پ بۆ بلۆکردنه وهی بیرو باوه په راست و دروسته كانی ئیسلام و میژوی باوه پیتکاراو هزری پهنگینی له پیتی كه ناله ئاسمانیه كان و ئینته رنیت و چاپخانه و گۆزارو رۆژنامه و كتیب و كۆپو كۆبوونه وه و كۆنگره و پرۆگرام و قوتابخانه و زانكۆكان و هۆکاره كانی بانگه وازكردن به هه موو جۆره كانیه وه، مه به ستیسمان له مه دا ره زامه ندی په روه ردگاو رۆژی دواپی و هاوپتیته پیغمبه ران و پیاو چاكان و راستگۆیان و شه هیدان بیته.

۸- هه وه له كانی پیشه وا غه زالی بۆ تیکشاندنی شیعه ی باطنی: یه كێك له به ره مه كانی خوێندنگه نیزامیه كان ئه وه بوو كه ریخۆشكه ر بوون بۆ بالاده ست بووونی مه زه به بی سوننی، ئه م مه سه له یه ش به و ئاسانی به ده ست نه هات به لكو ده رته نجامی چه ندین هه ولی بیوچان و قوربانیدانی رۆرو یه كخستنی تواناكان بوو، له دیارترین ده رته نجامه كانی شی كه مبون ه وه ی هه ژمونی بیری شیعه بوو به تاییه ت دوا ی ئه وه ی چه ندین نووسراوی دژ به شیعه له م خوێندگانه وه ده رچوون، پیشه وا غه زالی به پیشه وه ی ئه و بیاریانه دایه كه جه نگیکی توندیان دژ به شیعه ی باطنی به رپا كړدو وه ك خۆی ده لیت: چه ند كتیبیکی له و باره یه وه داناوه له وانه: فضائح الباطنية، كه له لایه ن خه لیفه مستظهره وه داوا ی نووسینی لیكرا بوو له ٨٧٤ك دا، به لام ئه وه ی كه جیتی سه رسوپرمانه ئازایه تی غه زالی بوو له هه لمه ته كه یدا دژ به ئیسماعیلی باطنیه كان، ئه مه له كاتێكدا بوو كه بانگخوازانیا ن له ولاتی فارسدا بلۆبوونه وه و مه ترسیان په ره ی سه ند تا ئه و راده یی كه هه ستان به دروستكردنی قه لاو شورا و هه په شه یان له ئاسایش و ئارامی خه لك ده كړدو هه ستان به تیروكردنی خه لك به شیوه یه كی به رفران، ئه م تیروكردنه ش رۆرێك له سیاسی و بیاریه كانی گرت ه وه و له سه رو هه مووشیا نه وه خودی نظام الملك، غه زالی هه ستا به م هه لمه ته له سه ر خواستی ده سه لات له گه ل ئاره زووی غه زالی زانا ی سوننی مه زه ب بۆ به رگریكردن له ئیسلامی راسته قینه ^۱، ئه مه ش شتیکی جوانه كاتێك هه وه له كانی ده سه لاتی سیاسی له گه ل زانایاندا یه كده گرت ه وه له به دیه پتانی ئامانجه كانی ئیسلامدا له ریتی چه ند ده زگایه كی به سه وده وه بۆ كۆمه لگه و ده ولت، وه ك ئه وه ی كه خوێندنگه یاساییه كان پیتی هه ستان بۆ رووبه روو بوونه وه ی هزرو هه ژمونی شیعه ی باطنی، ئه وه بوو ده ولته تی فاطمی به هۆی فه لسه فه و بیروباوه پی باطنیه وه خۆی به هیژ

^۱ الدولة السلاجقة للصلاحي، ل: ۳۸۰.

^۲ رجال الفكر والدعوة (۳۰۴/۱) الغزالي للقرضاوي، ل: ۵۷.

دهکردو له بهرگي ئابني سياسيدا خۆي دهردهخست، بهم پيښهش مه ترسي له فەلسەفە زياتر بوو بۆ ئيسلام وهك ماموستا نه دهوئ ده لئيت: چونكه فەلسەفە له كۆشككي بهر زدا ده ژيان دورر بوو له خهلكو جه ماوه^۱، به لام (باطني) يه كان دزه يان ده كرده كومه لگه و ژه هري خويان پيادا ده پزانده، و پاداشتي مادي گه وري بۆ ترخانكرا بوو، له جيهاني ئيسلاميشدا له كوتايي سه ده ي پيښه مدا كه سيك نه بوو وهك غه زالي شياو بيت بۆ وه لامدانه وه دوزينه وه ي نه نتيه كان وه ه لوه شانده وه ي نه وه ي كه بيرۆكه كانيان له سهر بنيات ده نين، نوسينه كان غه زاليش كاريگه ريبه كي به هيزيان هه بوو له بواري وه لامدانه وه ي باطنيه كانداو تواني به هوي هزي به هيزو نه و ناويانگي كه به ده ستي هيتابو زانسته شهرعي و عقيله كان له فەلسەفو لۆژيك و بيروباوه پ بخته گه پ بۆ ه لته كاندن ريه و ريشه ي مه زه بي باطني و نه و ته به ناويانگي ده رباره وتن كه وهك په ندي ليتهاووه ده لئيت: به رواالت ره فز ده كه نو له ناوه پوكيشدا كوفري ته واو، مه به ستي له ره فز ره فز كرن خيلافه تي نه بو به كرو عومه ره (ﷺ) نه وان له ژير په رده ي شيعه دا خويان هه شارداوه و شيعه ش نين، به لكو نه وه ده مامكيكه له پشتيه وه پلانه كانيان ده شارنه وه بۆ ليداني ئيسلام، له و كاره باشانه ش كه بۆ غه زالي ده ژميردريت: به رده و امبووني له سهر په خنه گرتن له م كومه له و په رده لادان له سهر بيروبو چونه پيچه وانه و دژه كانيان و كرده وه و نيه ته خراپه كانيان، له كاتيكدا له و سه رده مه دا وانراو بوو كه له وانه يه نه وه ره خنه گرتنه ببته هوي كوشتني، به تاييه ت كه به چاوي خوي كورزاني پياوي گه وري ده ولت نظام الملك ي بينيبوو، هه روه ها شيعه ي باطني هه په شيه يان له هه ر تاكيك ده كرده كه به مه ترسيان بزانيايه بۆ سه ر خويان چ له پياواني ده سه لاتدار بوايه ياخود له ماموستاياني ئابني نه مه شيان به كوشتن و ژه هر ده رخوا ردا ن پياده ده كرد يان به چه ندين شيوازيتر كه به باشي شاره زاي بوو بوون و به وردى پياده يان ده كرد، نه مه ش نه گه ر به لگه بي له سه ر شتيك نه وه به لگه يه له سه ر نازايه تي غه زالي بۆ وتني راستي و روويه رووبوونه وه ي نا په وايي، به هه ر نرخك بيت چونكه هيج شتيكي تووش نابيت كه خوا له سه ري نه نوسييت^۲. نه مه ش وانه و بير خستنه وه يه كه بۆ زاناياني هاوچه رخ كه راستگو بن له گه ل په روه ردا ردا له روويه رووبوونه وه ي باطني نو يكاندا، چونكه من هه ندي به ناو زانام ديوه كه لتيان ده ترسنو له خه مي كوشتن يان تيرۆكردن يان تومه تي تائيبيان هه يه،

^۱ الجهاد من الهجرة الى الدعوة والدولة، ل: ۱۴۷.

^۲ الامام الغزالي بين مراحله وناقديه، ل: ۶۲.

هه‌ندیکیشیان که وتونه‌ته ژێر ده‌رزی بیهۆشکردنی باطنی و چه‌ند روپاماییه‌ک که هیچ قورساییه‌کی نییه‌ له‌ ترازووی شه‌رعدا، یاخود چه‌ند حسابیکی دونیایی کورت خایه‌ن، بۆیه ده‌ست به‌رداریان بوون هه‌تاوه‌کو یاری به‌ بیروباوه‌رو پڕۆزییه‌کانی ئومه‌ته‌وه‌ بکه‌ن و هه‌ندی له‌ زانایانی ئومه‌تیش رۆلێان هه‌بووه‌ له‌ بێ هۆشکردنی چه‌ماوه‌ریکی به‌ رفراوان له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌ شدا که ده‌زانن ئه‌وانه‌ چه‌نده مه‌ترسییان هه‌یه‌ بۆ بیروباوه‌رو ره‌وشتی ئومه‌ت، ئایا ئه‌و زانایانه‌ له‌و رۆژه‌دا ناترسن که‌ دڵ و چاوه‌کان تیايدا ده‌له‌رزن و خوای گه‌وره‌ پرسیار له‌ راستگۆییان ده‌کات ده‌رباره‌ی راستگۆیان.

دووهم: هه‌لمه‌ته‌ سه‌ربازییه‌کانی نوره‌دین بۆ سه‌ر میسر:

وه‌زیری فاطمی ئیبن السلاری سوننی مه‌زه‌ب هه‌ستا به‌هه‌ولدان بۆ په‌یوه‌ندیکردن به‌نوره‌دینه‌وه‌ له‌ پێناو ئه‌نجامدانی چه‌ند هی‌رشینکی سه‌ربازی هاوبه‌ش له‌ سه‌ر بنه‌مای پێش‌ره‌ویکردنی نوره‌دین له‌ باکو‌ره‌وه‌ که‌ شتیگه‌لی فاطمیش هه‌ستیت به‌ هی‌رشکردنه‌ سه‌ر شاره‌ که‌نارییه‌کانی خاچه‌رستان، ئه‌وه‌ بوو ئوسامه‌ی کو‌ری من‌ف‌ذ بووه‌ ناو‌ب‌ژیوان له‌ نێوان هه‌ردوو لاداو ئیبن السلاریش پێش‌نیاری بۆ کرد که‌ پاره‌و دیارییه‌کان به‌ ریت بۆ سولتانی حه‌له‌ب و هه‌ستت به‌ هی‌رشکردنه‌ سه‌ر طبریه‌، له‌ هه‌مانکاتیشدا که‌ شتیگه‌لی فاطمی هه‌له‌ده‌ستیت به‌ هی‌رشکردنه‌ سه‌ر غه‌ززه‌، له‌ حاله‌تی رازی‌بوونی نوره‌دین به‌مه‌ ئیبن من‌ف‌ذ پاره‌ی پێش‌که‌ش ده‌کات بۆ یارمه‌تیدانی، ئه‌گه‌ر رازیش نه‌بوو ئه‌وه‌ له‌ سه‌ر ئه‌مه‌ی دواییه‌ که‌ به‌و پاره‌یه‌ کۆمه‌له‌ سوارێک بخاته‌ پێ بۆ جه‌نگ کردن دژی خاچه‌رستان له‌ نزیک عه‌سقه‌لان، به‌لام ئه‌و کاتێ گه‌یشته‌ ب‌ص‌ری و چاوی به‌نوره‌دین که‌وت راده‌ی سه‌رقاڵ‌بوونی به‌دیمه‌شقه‌وه‌وه‌ بۆ روونکرده‌وه‌ که‌ به‌ربه‌ستییکی تۆکه‌میه‌و ری‌گه‌ره‌ له‌ هاوکاری هاوبه‌ش له‌ گه‌ڵ فاطمیه‌کاندا، چونکه‌ له‌و کاته‌دا هی‌شتا ده‌ستی به‌ سه‌ردا نه‌گرتبوو^١. تێبینی ئه‌وه‌ش ده‌ک‌ری‌ت که‌ ئیبن السلار به‌رده‌وام بوو له‌ مل‌مل‌انییدا له‌ گه‌ڵ خاچه‌رسته‌کاندا بۆیه له‌ ساڵی ٥٤٦ه‌/ ١١٥١ز که‌ شتیگه‌لیکی ئاماده‌کرد که‌ پاره‌یه‌کی زۆری تیا‌دا سه‌رف‌کرد‌بوو و هی‌رشی پێ‌ک‌رده‌ سه‌ر شاره‌ که‌ناریه‌کانی خاچه‌رسته‌کان و به‌ ئامانجی خۆی گه‌یشته‌، ده‌ه‌بیش باسی ئیبن سه‌لار ده‌کات و ده‌لێ‌ت: پاله‌وانی‌کی ئازا بوو، ده‌ست‌پێ‌ش‌خه‌رو سام‌دارو شافیعی و سوننی بوو، له‌ سه‌ر ئابینی عوبه‌یدییه‌کان نه‌بوو، له‌ گه‌ڵ السلفی دا ئاهه‌نگی گێ‌راو خوێند‌نگه‌یه‌کی بۆ کرده‌وه‌ به‌لام سته‌م و ناحه‌قی تیا‌ بوو^٢، هه‌روه‌ها ئه‌و هه‌ولانه‌ی پێ‌ش‌وو له‌ سه‌رده‌می وه‌زاره‌تی الطلائع ئیبن روزه‌یک

^١ فن الصراع الإسلامي الصليبي، ل: ٨٣.

^٢ اتعاظ الحنفاء (٣/٣٠٣).

دووباره بوویه وه که په یوه ندى به نوره دین محمود وه کرد له ریگه ی ئوسامه ی کوپى منځه وه به لام نوره دین په لى نه کردو پټى وابوو که هیشتا بارودوخ له بار نییه، هه روه ها له نیتوان ئوسامی کوپى منځو پاشای سالتح ئه بو الغارات طلائع ی کوپى روزه یك شه په شیعیر هه بووه له و شیعیرانه ش که طلائع کوپى رزیک وتی:

فَقُولُوا لِلنَّوْرِ الدِّينِ لَا قُلْ حَدُّهُ وَلَا حَكَمَتْ فِيهِ اللَّيَالِي الْغَوَاشِمُ
تَجْهَزْ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ وَلَا تَهِنْ وَتُظْهِرْ فَتُوراً إِنْ مَضَتْ مِنْكَ حَارِمٌ

هه روه ها له و شیعیرانه ش نه م شیعیره ی که بۆ ئوسامه ی کوپى منځى نووسى:

يَاسِيداً سَيِّمُوا بِهِمَّتَهُ	إِلَى لِرُتْبِ الْعَالِيَةِ
فِي نَالٍ مِنْهَا حِينَ يَحْرَمُ	غَيْرَةَ أَوْفَى مَزِيهِ
أَتَيْتَ الصَّدِيقَ وَإِنْ بَعْدَتْ	وَصَاحِبَ الشِّيمِ الرُّضِيَةِ
نَبِيكَ أَنْ جِيوشَنَا	فَعَلْتَ فَعَالَ الْجَاهِلِيَةِ
سَارَتْ إِلَى الْأَعْدَاءِ مِنْ	أَبْطَاحُهَا مِثْلًا سَرِيَةٍ
فَتَغِيرُ هَذِي بَكْرَةَ	وَتَعَاوِدُ الْأُخْرَى عَسِيَةٍ
فَالْوَيْنَ مِنْهَا لِلْفَرَنْجِ	فَقَدْ لَقُوا جَهْدَ الْبَلِيَةِ
جَاءَتْ رُؤُوسُهُمْ تَلُوحُ	عَلَى رُؤُوسِ السَّهْمِيَةِ
وَقَلَائِعُ قَدْ قَسَمَتْ	بَيْنَ الْجُنُودِ عَلَى السُّوِيَةِ
وَخِلَافُكَ كَثُرَتْ مِنْ	الْأَسْرَى تَقَادُ إِلَى الْمَنِيَةِ
فَانْهَضْ فَقَدْ أَنْبَيْتَ مَجْدَ	الدِّينِ بِالْحَالِ الْجَلِيَةِ
وَأَلَمَ بَنُورُ الدِّينِ وَأَعْلَمَهُ	بِهَاتِيكَ الْقَضِيَةِ
فَهُوَ الَّذِي مَا زَالَ يَخْلُصُ	مِنْهُ أَفْعَالًا وَنِيَةً
وَيَبِيدُ جَمْعَ الْكُفْرِ بِالْبَيْضِ	الرِّقَاقِ الْمَشْرِفِيَةِ
فَعَسَاهُ يَنْهَضُ نَهْضَةً	يَفْنِي بِهَا تِلْكَ الْبَقِيَّةَ
إِمَّا لِنَصْرَةِ دِينِهِ	أَوْ لِمُلْكِهِ أَوْ لِلْحَمِيَةِ
قُلْ لَا بِنَ مَنْفَذٍ الَّذِي	قَدْ حَازَ فِي الْفَضْلِ الْكَمَالَ
فَلِذَلِكَ قَدْ أَضْحَى الْأَنَامُ	عَلَى مَكَارِمِهِ عِيَالًا
كَمْ قَدْ بَعَثْنَا لِحُوكِ	الْأَشْعَارِ مَسْرُوعَةً عَجَالًا

وَصَدَدَتْ عَنْهَا حِينَ رَامَتْ	مِنْ مُحَاسِنِكَ الْوَصَالَا
هَلَا بَذَلْتُ لَنَا مَقَالَا	حِينَ لَمْ تَبْذُلْ فَعَالَا
مَعَ أَنَا نَوَلِيكَ صَبْرَا	فِي الْمَوَدَّةِ وَاحْتِمَالَا
وَنَبَشُكَ الْأَخْبَارَ إِن	أَصَحَّتْ قِصَارَا أَوْ طَوَالَا
سَارَتْ سَرَايَاكَ لِقَصْدِ	الشَّامِ تَعْتَسِفُ الرَّمَالَا
تَرْجِي إِلَى الْأَعْدَادِ	جَرْدِ الْخَيْلِ أَتْبَاعَا تَوَالِي
فَلَوْ أَنَّ نَوْرَ الدِّينِ	يَجْعَلُ فَعَالَنَا فِيهِمْ مَثَالَا
وَيَسِيرُ الْأَجْنَادَ جَهْرَا	كَيْ يَنَازِلَهُمْ نَزَالَا
وَوَفَّى لَنَا وَلِأَهْلِ دَوْلَتِهِ	بِمَا قَدْ كَانَ قَالَا
لِرَأْيْتِ لِلْإِفْرَنْجِ طَرَا	فِي مَعَاقِلِهَا اعْتِقَالَا
وَتَجْهَزُوا لِلسَّيْرِ نَحْوِ	الْغَرْبِ أَوْ قَصَدُوا الشَّمَالَا
وَإِذَا أَبَى إِلَّا اطْرَاحَا	لِلنَّصِيحَةِ وَاعْتِزَالَا
عَدْنَا بِتَسْلِيمِ الْأُمُورِ	لِحُكْمِ خَالِقِنَا تَعَالَى
يَا أَشْرَفَ أَوْزَارِءِ أَخْلَاقَا	وَأَكْرَمِهِمْ فَعَالَا
نَبْهَتْ عَبْدَا طَالَمَا	نَبْهَتْهُ قَدْرَا وَحَالَا
وَعَتْبَتْهُ فَأَفْلَتْهُ	فَخَرَا وَمَجْدَا لَنْ يَنَالَا
لَكِنْ ذَاكَ الْعَتْبُ يَشْغُلُ	فِي جَوَانِحِهِ اشْتِعَالَا
وَإِشْدَادُ يَدَيْكَ بُوْدَ	نَوْرَ الدِّينِ وَالْقَى بِهِ الرِّجَالَا
فَهُوَ الْمُخَامِي عَنْ بِلَادِ	الشَّامِ جَمَاعَا أَنْ تَذَالَا
وَمُبِيدُ أَمْلَاكَ الْفَرَنْجِ	وَجَمْعُهُمْ حَالَا فَحَالَا
مَلِكٌ يَتَّبِعُ الدَّهْرَ	وَالدُّنْيَا بِدَوْلَتِهِ اخْتِيَالَا
جَمْعُ الْخِلَالِ الصَّالِحَاتِ	فَلَمْ يَدَعْ مِنْهَا جَلَالَا
فَإِذَا بَدَا لِلنَّاطِرِينَ	رَأَتْ عِيُونُهُمُ الْكَمَالَا
فَبَقِيَّتُهُ لِلْمُسْلِمِينَ	حَتَّى وَلِلدُّنْيَا جَمَالَا

هه روه ها نوره دين نه چوو هه پوه يمانى سه ريزيه وه له گه ل پلانك كو پى روزه يكدا به لكو گرنگى ده دا به په يوه نديه دبلوماسيه كان، نه وه بوو بالويزيك له لايه نوره دينه وه له سالى ١١٥٢ ك/ ١١٥٧ ز گه يشته و نه م كار هه له سالى دها تودا دووباره بوويه وه واته سالى ١١٥٣ ك/ ١١٥٨ ز، وه لام

دهولته فاطميش نه وه بوو كه نهو بالويزه نوره دين گيرد راوه ته وه بو ولاته كه ي به چه ندين ديارى و چه كه وه كه به سئ هه زار دينار مه زنده ده كريت پاره و سامانتيكيش كه به حه فتا هه زار مه زنده ده كرا له پيتاو كومه كي كردنى ململاني نوره دين دژ به خاچه رسته كان^۱، هه روه ها نوره دين بالويزيكي ترى له سالي ۵۵۴ ك/ ۱۱۵۹ ز ناردو له لايه كي تريشه وه دهولته فاطمى هاوسوزى خوى بو ده رپى و عاضد له سالي ۵۵۵ ك/ ۱۱۶۰ ز هيماي خوى بو نارد ليكدانه وهى لوژيكيانه ش بو نه م مه سه له يه نه وه يه كه (فاطمى) يه كان دواى نه وهى عه سقه لانيان له ده ست دا له سالي ۵۴۸ ك/ ۱۱۵۳ ز به ته واوى له مه ترسى خاچه رستان و پيوستى سود وه رگرتن له هيزى دهولته نوره دين و قورساى سياسى و سه رباى تتيگه يشتن^۲.

۱- **پالنه ركهانى نازاد كردنى ميسر لاي نوره دين**: نازاد كردنى ميسر كه وه ره ترين ده سته كه وتى نوره دين بوو ره حمه تى خواى لييت، نه وه بوو توای دهولته فاطمى عوبه يدى بپوخيتت كه بو ماوهى دو سه ده به رده وام بوو له سه رگه نده لى سياسى و تيكدانى بپرو باوه پ له سه رجه م ناوچه كانى جيهانى ئيسلاميدا، چونكه نه وان بوون يارمه تى خاچه رسته كانيان دا بو داگير كردنى ولاتى شام نه مه ش له رتتى هاوپه يمانيتتى و هاوكارى كردنى نيونيان وه، هه روه ها نه وان بوون كه مه زه بى باطنييان بلاك كرده وه له جيهانى ئيسلاميدا، كاتيكيكيش پشيوى ده سه لاتى گرت وه له ميسرداو وه زيره كان ده ستيان به سه ر كاروباره كاندا گرتو خه ليفه كان په راويزخران، ته ماعيان كرده ميسرو جار له دواى جار هيرشيان بو ده هيتان بويه نوره دين محمود هه لمه ته سه رباىيه كانى يه كلاك كرده وه بو رزگار كردنى ميسر لييان و، له پيتاو گيرانه وهى زهوى كينانه بو ريبازى نه هلى سوننه ت و جه ماعه ت، يه كخسته نه وهى گوتارى موسولمانان^۳، ده ستوانين ديارترين نهو پالنه رانه ي كه بوونه هوى هيرشكردن بوسه ميسر له مانه دا كورت بكه ينه وه:

پالنه رى يه كه م: نهو حاله تى پشيويه ي كه ميسرى گرت وه له كوئا روزه كانيدا، نه وه بوو دهولته به ده ست زور رواله تى گه نده لى و له به ريه ك هه لوه شانده نه وه ده ينالاند، هه تا نهو پاده يه يه ي كه كوژرانى خه ليفه و وه زير كاريكى ئاساى بوو، له ململاني نيوان وه زيره كاندا، ياخود وه زيرى خه ليفه دا، نه وه بوو خه ليفه ظاهر له سه ر ده ستى وه زيره كه ي كوژاو وه زيره كان زال بوون به سه ر خه ليفه كانى دواى نه وداو به ناره زوى خويان كه سيان هه لده بژارد، هه روه ها وه زيره كانيش

^۱ فن الصراع الاسلامي الصليبي، ل: ۸۴.

^۲ فن الصراع الاسلامي الصليبي، ل: ۸۴.

^۳ الجهاد والتجديد، ل: ۱۹۵.

یه کتریان ده کوشت ئه وه بوو له یهك سالدای سێ كهس بوونه وه زیر: عادلی كوری روزیک و شاورو ضوغام، بهم شیوه یه ده ولت لاواز بوو و پشێوی بایی به سهر ولتدا کیشاو له کوتایی ئهم ململانییه شدا شاور به دهستی ضوغام ده رکراو هانای برد بۆ نوره دین محمود که بارودۆخه که ی به له بار زانی بۆ یه کخستنی شام و میسر.

پالنه ری دووهم: ته ماعی خاچه رسته کان پایی به سهر کرده ی موجهید نوره دینه وه نا بۆ بیر کردنه وه ی جیدی بۆ هینانی میسر بۆ ناو به ره ی ئیسلامی، ههروه ها ئه وه به لئینه ی که له خه لیفه ی عه باسییه وه سه باره ت به ئازادی کار کردنی له شام و میسر دا وه ریگرت زیاتر هانی دا بۆ به نه نجامگه یان دنی ئهم کاره ^۱.

پالنه ری سییه م: له به هیزترینی ئه وه هۆکارانه ی که بوونه هۆی له ناو بردنی خه لافه تی فاطمی عوبهیدی، هۆکاری بیروباوه ری بوو، چونکه ئهم ده ولته ته بیروباوه ری باطنی هه بوو مه زه بهیشی ئیسماعیلی بوو، یه کیتی موسولمانانی نه هیشت و به رده ووام هاوکاری دوژمنانیان ده کرد ^۲. بۆیه پێویست بوو یه کتیه کی به هیز له بیروباوه ردا پێک به یتریت که خه لافه تی عه باسی و زهوی کینه وه ولاتی شام له خۆ بگریته ^۳.

له م بارودۆخه دا که نوره دینی شه هید به هیوا ی هیزش کرده سهر میسر بوو وه زیری فاطمی شاور ی کوری مجیر السعدی گه شته دیمه شق له سالی ۵۵۹ هه ک دا داوای په نادانی کرد له به رامبه ر ئه وه که سه ی که پله و پایه ی به زۆر لێزه وت کرد بوو ههروه ها شاور به لئینی به نوره دین دا که یهك له سهر سیی داها تی میسری پێدات دوا ی پێدانی موچه ی به سه ر یازه کانی به رامبه ر به یارمه تیدانیدا دژ به ضرغام ، به مه رجیک ببیته جێنشینی نوره دین له میسر دا، ههروه ها ئه سه ده دین شیرکۆش له میسر دا به سوپا که یه وه بمینیته وه له گه ل شاوردا کاروباری ولات به رپوه به ریت به فه رمانی نوره دین ^۴، به لام نوره دین دوو دل بوو ئایا که سێک بۆ ئهم کاره ره وانه بکات یان نا هه تا وه کو نوێژی ئیستیخاره ی کرد، سه رباری ئه وه مه ترسییان هه ش که رووبه پووی ده بوو یه وه هه ر له به ر بوونی خاچه رسته ان له که ناره کانی شام و به یتولمه قه دیسدا هه تا وه کو گومان کردن له دل سوژی شاور السعیدی ^۵، پاشان

^۱ الجهاد والتجديد، ل: ۱۹۶.

^۲ الجهاد والتجديد، ل: ۱۹۷.

^۳ مصر والشام في عهد الأيوبيين والمعاليك، ل: ۱۳.

^۴ الكامل في التاريخ له الجهاد والتجديد وه وه رگبراه، ل: ۱۹۸.

^۵ الكامل في التاريخ له الجهاد والتجديد وه وه رگبراه، ل: ۱۹۸.

نوره دین چەند ھەڵمەتیکی یەک لەدوا یەکی بەرێخستو ئاراستەی میسری کرد لەساڵی ٥٥٩ هەتاوەکو ٥٦٤ هەتاوەکو بەسەرکردایەتی ئەسەدەدین شێرکۆ.^١

٢- **شالۆی یەكەمی نوره دین ٥٥٩ هـ:** نوره دین مەحمود بپاریدا کە ھەڵمەتیکی سەربازی ئاراستەی میسر بکات بەسەرکردایەتی ئەسەدەدین شێرکۆ بۆ بەدیھێنانی دوو ئامانجی سەرەکی:

• ئاگادار بوون لەبارودۆخی ناوڤۆیی میسر لەنزیکەو وەك رێخۆشکەریەك بۆ دەست بەسەرگرتنی، بەتایبەت کەشاوور بەلێنی پێداوێ ئێگەر بگەرێت وە بۆ پۆستەکە ی ئەو ھەموو خەرجییەکانی ھەڵمەتەکە لەئەستۆ دەگرت سەربازی ئەستۆ گرتنی مانەوێ ئەسەدەدین شێرکۆو سەربازەکانی لەمیسردا.

• گەپاندنەوێ شاوور وەزیری لەسەرکار لابراوی فاطمیەکان بۆ پۆستەکە ی، ئەو ھەتاوێ ھەتاوێ بەو ئامادەکارییانە ی زانی کە لەدیمەشق دا دەگرت بۆ ئامادەکردنی ھەڵمەتێك بۆ یارمەتیدانی شاوور، بۆیە خۆی ئامادەکردو ھاناشی برد بۆ عەموری یەكەم لەھەولێکیدا بۆ چوونە ناو گەمە ی ھاوسەنگ کردنی ھێزەکانو، پێککەوتنێکی لەگەڵدا مۆر کرد، بۆ یارمەتیدانی دژ بەنورەدین مەحمود لەبەرامبەریشدا بەلێنی پێدا کە سەرانی ساڵانە بدات بەو شێوھە یی کە پاشا دیاری دەکات ھەروەھا پازی بوو بەوێ کە میسر بپێتە پاشکۆی خاچەپرستەکانو خەلیفە ی فاطمی العاضدیشی ناچارکرد کە ئەو رێککەوتنە مۆر بکات،^٢ ئاسایش بوو کە عەموری یەكەم ئەم پێشنیارە قبول بکات چونکە ھەلێکی زیڕینی پێدەبەخشێت بۆ چوونە ناو میسرو وە ئەمەش ئەو ئاواتە یە کە زیاتر لەنیو سەدە خاچەپرستەکان ھەولیان بۆ دەدا، بۆیە خێرا ھەڵمەتیکی سەربازی بەرێخست بۆ ھێرشکردنە سەر میسرو ئەسەدەدین شێرکۆش بەسەرۆکایەتی شالۆی یەكەم بەرەو میسر بەرێکەوت لەجەمادی دووھەمی ٥٥٩ هـ / نیسانی ١١٦٤ ز بەھاوپیئەتی صلاحەدین یوسفی کوپی ئەیوبی برزای کە تەمەنی لەبێست و ھەتاوێ ساڵ زیاتر بوو رێگە ی دیاریکراوی گرتبوو بەر بۆ ھەڵمەتەکە کە بەناو ئەو زەویانە دا تێدەپەری کە خاچەپرستەکان دەستیان بەسەردا گرتبوو،^٣ بۆئەوێ دلتیاشیان بکاتو وە لەھەڵمەتەکە ی و گیانی سەربازەکانیشی پارێزراو بیت نورەالدین مەحمود کاری لەسەر دوو میحوەر دەکرد:

^١ الجهاد والتجديد، ل: ١٩٨.

^٢ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ٣٢٨.

^٣ النوادر السلطانية والحاسن الیوسفیة، ل: ٧٦.

یه که هه: له گه‌ل هه‌لمه‌تته که‌یدا به‌سوپاکه‌یه‌وه رۆیشت هه‌تاوه‌کو له‌دیمه‌شق تیپه‌رین بۆ رینگرتن له‌رووبه‌پووبوونه‌وه‌یان.

دوو هه: هه‌ستا به‌هێرش‌کردنه‌ سه‌ر که‌ناره‌کانی باکوپی شانیشینی بیت المقدیسی هاوسی دیمه‌شق، له‌پیناو راکیشانی سه‌رنجی خاچه‌رسته‌کان به‌ره‌و میسر^۱.

ئه‌وه‌ بپو ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆ به‌سه‌ر‌کردایه‌تی سوپا زۆره‌که‌یه‌وه به‌ناو بیاباندا به‌رێکه‌وت به‌هاورپیه‌تی شاور و له‌کرک په‌رپیه‌وه به‌شه‌وبه‌کو پاشان ئه‌یله‌دا تیپه‌پی و دواتریش سوه‌یس و له‌وتشه‌وه بۆ قاهره‌ هینده‌ش خیرا ده‌پۆشت که‌ توانی له‌به‌رزه‌خی سوه‌یس به‌پێته‌وه پێش ئه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان خۆیان ئاماده‌ بکه‌ن بۆ ده‌ستیۆه‌ردان، ئه‌وه‌ بوو ضوغام هیزیکێ سه‌ربازی ره‌وانه‌ کرد به‌سه‌ر‌کایه‌تی براهیه‌کی خۆی که‌ ناوی ناصر الدین بوو بۆ به‌ره‌نگارپوونه‌وه‌ی و له‌ناکامی ئه‌م رووبه‌پووبوونه‌یه‌دا که‌ له‌بلبیسدا روویدا ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆ سه‌رکه‌وتنیکێ گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هینا و ناصرالدینیش به‌شکستخواردوویی گه‌راپه‌وه بۆ قاهره‌، ئه‌سه‌ده‌الدین شێرکۆش پاوه‌دووی ناو له‌کۆتایی جه‌مادی کۆتایدا گه‌شته‌ پایته‌ختی میسر و له‌ویش ضوغام به‌هه‌موو هیزه‌کانیه‌وه هاته‌ده‌ر بۆی چونکه‌ ده‌یزانی ئه‌م جه‌نگه‌جه‌نگی کۆتاییه‌تی و ئه‌م رووبه‌پووبوونه‌یه‌ش له‌ژێر شوراکانی قاهره‌دا روویدا و جه‌نگه‌که‌ش توندو تیزێ به‌خۆوه‌ بینی و به‌سه‌رکه‌وتنی ئه‌سه‌ده‌دین کۆتایی هات دواي ئه‌وه‌ی سوپا و خه‌لکی و خه‌لیفه‌ پشتی ضوغامیان به‌ردا، له‌کاتی هه‌له‌اتنیشدا له‌نزیک ئه‌و شوێنه‌ی که‌ به‌مه‌زاری خاتوو نفیسه‌ ناسراوه‌ له‌مانگی ره‌جه‌بی ٥٥٩ه‌ک/ حوزه‌یرانی ١١٦٤ز کۆژرا له‌گه‌ل ناصرالدینی براهیدا، پاشان ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆ به‌سه‌رکه‌وتویی چووه قاهره‌وه و شاورێ گێراپه‌وه بۆ پۆسته‌که‌ی له‌وه‌زاره‌تدا، پاشان له‌ده‌ره‌وه‌ی قاهره‌دا سه‌ربازگه‌یه‌کی دروستکرد^۲. دواي ئه‌وه‌ی که‌ شاور گه‌راپه‌وه‌ی بۆ پۆستی وه‌زاره‌ت مسوکه‌ر کرد گه‌راپه‌وه سه‌ر سروشتی کۆنی خۆی که‌ به‌فرت و فیل ناسرا بوو هه‌تاوه‌کو بجێته‌ مملانییه‌کی نوێوه له‌گه‌ل ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆدا، ئه‌وه‌ بوو له‌گه‌ل خه‌لکیدا خراب مامه‌له‌ی ده‌کردو به‌لینه‌کانی بۆ نوره‌دین له‌بیر خۆی برده‌وه‌و خیرا نیشانه‌کانی ناپاکێ لێده‌رکه‌وت و رێکه‌وتنه‌که‌ی له‌گه‌لدا هه‌له‌وه‌شاندوه‌، داواي کرد له‌شێرکۆ که‌ میسر چۆل بکات و خیرا به‌هیزه‌کانیه‌وه بجێته‌وه بۆ شام، به‌لام شێرکۆ ئه‌م داوايه‌ی ره‌تکرده‌وه‌وه‌ لامی هه‌لوێسته‌ ناجیگیره‌که‌ی دایه‌وه‌وه‌ ده‌ستی گرت به‌سه‌ر بلبیسدا و حوکمرانی ناوچه‌ی رۆژه‌لاتی میسری له‌ئه‌ستۆ گرت^۳، شاوریش ناچار بوو په‌نا

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۲۹.

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۲۹.

^۳ الباهر ل ۱۳۱-۱۳۳ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل ۳۳۰.

به ریت بۆ پاشا عه مووری یه کهم که له ئاماده سازیدا بوو بۆ هێرشکردنه سه ر میسرو ئهم پیشنیارانە ی خسته به رده می :

● بۆ هر قۆناغێك له قۆناغه كانی گه شته كه ی له به یتوالمه قدیسه وه بۆ رووباری نیل که بیست و حه وت قۆناغه بری هه زار دیناری پیده دات.

● دیاریه که ده به خشیته به هر که سیك که هاوپیته تی بکات له سواره کان ئسبتاریه که برپرپی پشتی سوپای شانیشینی بیت المقدس یان پیکنده هیئا، وه که هه ولێك بۆ هاندانی سواره کان ی بۆ به شداریبون له هه لمه ته که دا.

● پاره ی ئالفی ئه سپه کانیا ن له نه ستق ده گریت به رامبه ر به یارمه تیدانی بۆ وه ده رنانی نه سه ده الدین له میسردا، به م شیوه شاوړ چووه ناو گه می سیاسی نیوان دوژمنه گه وه که نه وه هه ولێ ده دا بۆ به رژه وه ندی خۆی بیانورویژینیته، گومانیش له وه دا نییه که عه مووری یه که م له و کاته دا چاودێری پیشهاته کان ی هه لویستی سیاسی سه ربازی ده کرد له میسردا، کاتی به جموجۆله کان ی نه سه ده دین شیرکۆی زانی مه ترسییه کان ی زیاتر بوون، که بانگهیشته که ی شاوړیشی به ده ست گه یشت خۆشحالی خۆی ده برپی ئهم هه له ی له کیس خۆی نه دا بۆ چوونه ناو میسر هه رچه نه ده هاو په یمانه که ی گۆپاوه، چونکه نه مه بۆ ئه و گرنگیه کی نییه، به لکو گرنگ نه وه یه که نه و بجیته میسره وه.^۲

۳- **شالای دووه می عه مووری بۆ سه ر میسر:** شالای یه که می عه مووری شکستی هیئا بۆ سه ر میسرو ناچار بوو پاشه کشه بکات و بگه پێته وه بۆ به یتولمه قدیسه نه مه ش له سالی ٥٥٨هـ / ١١٦٣زدا بوو هه ر که بۆ جاری دووه می هه لی بۆ ره خسا بۆ چوونه ناو میسر پاش بانگهیشتکردنی له لایه ن شاوړه وه، خیرا کۆبوونه وه یه کی گریدا له به یتولمه قدیسه به ئاماده بوونی بارۆنه کان ی میرنشینه که، تیایدا بریاریدا به ده م بانگهیشته که ی شاوړه وه بچن دوی نه وه ی که پوونی کرده وه بۆ کۆبوونه وه که که له توانایدا هه یه هه لمه تێک به ریبخات بۆ داگیر کردنی میسر به بی نه وه ی به رگریه کان ی شانیشینه که ی لاوازی بیته، به تاییه ت که له و کاته دا له نه وروپاوه ژماره یه ک حاجی گه شتبون بۆ سه ردانی به یتولمه قدیسه که ده توانزا سودیان لێوه ریگیریت بۆ لایه نی سه ربازی و به هیوا بوو که بتوانی میسر داگیر بکات بۆ خاچه رسته کان و بریاریشیدا که بوهموندی سییه م ئه میری ئه نطاکیه به پێوه بردنی

^۱ تاریخ الزنکیين في الموصل، ل: ۲۳۰.

^۲ تاریخ الزنکیين في الموصل، ل: ۲۳۰.

کاروباره‌کانی شانشینه‌کی له‌ه‌ستۆ بگرت له‌کاتی ئاماده‌نه‌بوونیدا^۱. دواتر پاشای به‌یتوله‌قدیس خیرا به‌ره‌و میسر به‌ریکه‌وت به‌سه‌رکردایه‌تی هیزه‌کانیه‌وه بۆ جاری دوهم له‌مانگی ره‌مه‌زانی سالی ۵۵۹ه‌ک/ ثابی ۱۱۶۴ز و له‌گه‌ڵ گه‌یشتنیدا بۆ فاقوس^۲ په‌یوه‌ندی کرد به‌شاوره‌وه‌و ریکه‌وتن له‌سه‌ر گه‌مارۆدانی ئه‌سه‌ده‌دین شیرکو له‌بلبیسدا ئه‌م قه‌لایه‌ش سێ سانگ له‌به‌رامبه‌ر ئابلقه‌که‌دا خۆی گرت له‌و ماوه‌یه‌شدا شیرکو به‌باشی به‌رگری له‌سه‌نگه‌ره‌کانی کرد^۳ به‌لام کتوپر عه‌مموڕی یه‌که‌م بریاری دا که بچینه‌ دانوسخانه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌سه‌ده‌دین دا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ردوو لا میسر به‌جێ به‌یڵین، به‌لام ئایا چی له‌ئاسۆی سیاسیدا رویدا هه‌تاوه‌کو هه‌ل‌سیت به‌م هه‌نگاه‌ه‌؟ لی‌ره‌دا زیری و بلیمه‌تی نوره‌دین له‌رووی سه‌ربازی سه‌رکردایه‌تیه‌وه ده‌رده‌که‌وێت، چونکه عه‌موری یه‌که‌م هه‌والی ناخۆشی پێگه‌یشت له‌شامه‌وه که ئه‌ویش فشاری هێنانی نوره‌دین محمود بوو بۆ سه‌ر مولکه‌کانی، بۆیه پێی باش بوو بگه‌ڕێته‌وه بۆ به‌رگری کردن لێی، له‌هه‌مان کاتیشدا تیگه‌یشت که هه‌لمه‌ته‌کی شکسته‌خواردوه چونکه ئه‌سه‌ده‌دین باش خۆی قایم کردبوو له‌بلبیسدا، له‌هه‌مان کاتدا هه‌لوێستی ئه‌سه‌ده‌دین شیرکویش زۆر زه‌حمه‌ت بوو، چونکه خه‌ریک بوو ئازووقه‌ی لێده‌بڕا سه‌رباری زۆری هه‌یزه‌ خاچه‌رستی و فاطمیه‌ هاویه‌شه‌کان له‌پرووی ژماره‌وه‌و له‌به‌رژه‌وه‌ندی نه‌بوونی باری سه‌ربازی بۆیه رازی بوو به‌دانوستان له‌پێناو به‌جیه‌یشتنی میسر^۴، ئه‌وه‌ بوو هه‌ردوو لا ریکه‌وتن له‌سه‌ر به‌جیه‌یشتنی میسر له‌مانگی ذی الحجه/ تشرینی یه‌که‌مدا، به‌م شیوه‌یه‌ سوپای ئیسلامی و خاچه‌رست به‌ته‌نیشت یه‌که‌وه به‌نیمچه‌ دورگه‌ی سینادا رویشتن دوا‌ی ئه‌وه‌ی شاوریان به‌جیه‌یشت هه‌تاوه‌کو ده‌ست به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدا بگرت شیرکویش دوا‌یه‌مین که‌س بوو که ئه‌م ولاته‌ی به‌جیه‌یشت بۆ گه‌یشتنه‌وه به‌ سوپاکه‌یدا^۵، شاوریش براوه‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌م ململانێ بوو که له‌به‌رژه‌وه‌ندی کۆتایی هات، ئه‌وه‌بوو به‌یه‌کجاری له‌سوپای ئیسلامی شام و خاچه‌رستی رزگاری بوو، پاش رزگار بوونیش له‌ضوغام بۆماوه‌ی دوو سال خۆی تا‌که ده‌سه‌لاتدار بوو له‌ولاتدا^۶. ئه‌سه‌ده‌دین شیرکویش پاش گه‌رانه‌وه‌ی

^۱ الکامل فی التاریخ له‌ تاریخ الزنکیین فی الموصله وه وه‌رگه‌راوه: ل: ۲۳۱.

^۲ فاقوس: شاریکه له‌قولایی میسری رۆژه‌لاتداو دوا شاری میسر له‌لای شامه‌وه(۲۳۲/۴).

^۳ تاریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۲۳۱.

^۴ تاریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۲۳۱.

^۵ تاریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۲۳۱.

^۶ تاریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۲۳۲.

له میسر خۆی خسته ژێر دهستی نوره دین محمودو میسر بویه وه به خولگه ی بیرکردنه وه و قسه کردنی مه جلیسه کانی و وازی هینا له راگۆڕینه وه له گه ل هاوه لانی میسریدا که به رده وامی هه والی ئه وییان پێده گه یاند، له و ماوه یه شدا نوره دین محمود به ئه رکێک ناردی بۆ به غدا ، ئه ویش هه لی ئاماده بوونی له پایته ختی خه لافه تدا قۆسته وه بۆ هه لئانی خه لیفه مستنجد بالله به گێترانه وه ی بارودۆخی میسر و ئه وه ی که به چاوی خۆی بینویه تی، خه لیفه ش کاریگه ر بوو به مه ی که بیستی و هانیدا بۆ گه رانه وه بۆ میسر^۱. هه رچه نده هه لمه ته که ی ئه سه ده دین شیرکۆ ئامانجه کانی به دینه هینا له میسردا، به لام ئه نجامی کۆتایی ئه وه بوو که موڵکه کانی نوره دین محمود له شامدا به هیزتر بوو و پله و پایه ی زیاتر بوو له جیهانی ئیسلامیداو، بوو به یه کێک له هیزه گه وره کانی ناوچه که، له به رامبه ریشدا موڵکی خاچه رسته کان پاشه ککشی کرد به ره و که ناری ده ریاو تووشی نا ئومیدی بوون^۲. هه رچۆنێک بوو شیرکۆ عه مموری یه که م خاکی میسریان به جیه یشت و هه ریه که یان له بارودۆخی ناله باری سیاسی و باری خرابی ئابوری و لا ته که یان ئاگا دار بوون، ئه مه وێرایی ئه و سامان و سه رچاوه مۆییه گه وره یه ی که پالێشتیکێ گه وره یه بۆ هه رکه سیك که دهستی به سه ردا بگریت، هه روه ها شاو ره لی ده رچوونیانی له میسر قۆسته وه گه راپیه وه سه ر خوو نه ریتی پێشووی که له کوشتن و سته مکردن و بردنی مالی خه لکدا خۆی ده بینیه وه، به جۆرێک که هه یج شتیکی بۆ خه لیفه ی فاطمی عاضد نه هیشتبووه وه به ته واوی ته نگی پێهه لچنی نامه یه کی نووسی بۆ بۆ نوره دین محمود هه تاوه کو به هانا یه وه بیته و رزگاری بکات له دهستی^۳.

۴- **شالای دووه می نوره دین**: نوره دین محمود هیزی پتووستی ئاماده کردو به ریی خست بۆ میسر له سالێ ۶۲هـ/ کانونی دووه می ۱۱۶۷زدا به سه رکردایه تی ئه سه ده دین شیرکۆ به هاو پێیه تی صلاح الدینی برازای و کۆمه لێ ئه میریشی له گه لیدا نارد^۴، ژماره ی ئه م هیزانه ش گه شته دوو هه زار سوار^۵ نوره دینیش هه تاوه کو قه راغی شار له گه لیدا رویشته. له ترسی رێگه پیگرتنی له لایه ن خاچه رسته کانه وه^۶، پاشان سه ربازانی هه لمه ته که به رێگه یه کی

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل: ۳۲۲.

^۲ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل: ۳۲۲.

^۳ النجوم الزاهرة (۳۴۸/۵).

^۴ تاریخ الزنکین فی الموصل، ل: ۳۴۳.

^۵ کتاب الروضتين فی أخبار الدولتين (۱۳/۳).

^۶ الکامل فی التاریخ الزنکین فی الموصل، ۳۴۳.

پرمه ترسيدا رۆيشتن، چونكه ئه و خاچپه رستانه ئى كه له سه ر ريگا كانيان بوون و له كركو شويكدا جيگير بووبوون، له وانه بوو به سه رياندا بده ن و ده ستيان ليپوه شينن، له كاتيكدان وهان دور بوون له ناوچه كانيان وه، هه روه ها بيا بان نشينه كان به دوايان وه بوون و هه واليان ده گواسته وه بۆ خاچپه رسته كان، بۆيه پتويست بوو له سه ريان كه جار جاريك ريگاي هاتووچويان بگۆرپ بۆخۆشاردنه وه، هه روه ك سروشتيش پيشپه وي دوا ده خستن نه وه بوو گه رده لولويكي لماري توند به پوياندا هه لي كرڊو كۆمه له پياويكي ليكوشتن و وپاري له ناو برڊني بريك ئازووقه، سه رباري هه موو نه مانه ش دريژهيان دا به گه شته كه يان به ره و ميسر، به لام دواكه و تنيان بواري ره خساند بۆ شاور كه هانا به ريت بۆ عه مووري يه كه م، چونكه له خويندنه وه ي پووداوه كانه وه گه شت بووه نه و پوياي كه نه گه ر نه مجاره نه سه ده دين شيركو بيته ميسر، نه وه تيايدا ده مينتيته وه به ئاساني به جيي ناهي ليت، بۆيه دوو دلي نه نواند له په يوه نديكرڊن به پاشاي به يتولمه قديس و دانوستاندن له گه لي داو، روونكرڊنه وه ئه و مه ترسي يه كه نوره دين مه حمود ده يييت بۆ شان شيني به يتولمه ديس نه گه ر بيتو ده ست به سه ر ميسر دا بگريت، عه مووري يه كه ميسر خۆشحالي خۆي بۆ بانگهي شته كه ده رپري چونكه چاوي بريپوه ساماني ميسرو به هيواي ده ست به سه راگرتني و دورخستنه وه سوپاي نوره دين مه حمود بوو ليي، هه تا وه كو نه تواني چوارده وري شان شينه كه ي بدات كه كه وتۆته ناوه راستي مو لكه كانى نوره دين مه حموده وه^١. پيش نه وه ئاماده كارييه كان ته واو بن هه وال گه يشت كه نه سه ده دين شيركو خه ريكه بيا باني سينا ده برپيت، نه مه ش عه مووري يه كه مي ناچار كرڊ كه نه و ژماره سه رياره ي كه بۆي كۆبووه ته وه بيان نيريت بۆ ريگرتن له پيشپه وي نه سه ده دين، به لام نه م ريوشوينه له كاتي خويدا دوا كه وتبوو، هه رچه نده سوپاي نه سه ده دين رووبه پويي گه رده لولويكي لماري بوويه وه بووه هۆي لاواز كرڊني پيشپه وي و خه ريك بوو سه رياره كانى له ناو به ريت، به لام دواچار تواني خۆي بگه يه نتيته به رزه خي سويس له مانگي ره بيهي دووهم/ سه ره تاي مانگي شو بادا، هه روه ها نه سه ده دين شيركو زاني كه سوپاي خاچپه رسته كان كه وتووه ته پيشپه وي به ره و ميسر، بۆيه هه ستا به بريني بيا بان به ئاراسته ي باشوري رۆژئاوا هه تا وه كو خۆي له پووبه رووبوونه وه يه كي پيشو هخت لابات له گه ل خاچپه رسته كاندا، هه تا گه يشته رووباري

^١ المفروج الكرب (١٤٩/١) تاريخ الزنكين في الموصل، ٣٤٣.

نیل له نزیک ئیطفیح له دووری چل میل له باشوری قاهره وه^١، پاشان په پیه وه بۆ که ناری روژئاواو کردیه ریزه وی خۆی هه تاوه کو گه شته جیزه وه لوی له بهرام بهر قسطاطدا سه نگه ری لیداو بۆ ماوه ی په نجاو نه وه نده روژ حوکمرانی ناوچه ی روژ ئاوا ی کرد^٢.

ا- **شالآوی عه موری سییه م بۆ سه ر میسرو دانوستانی خاچیه رستی فاطمی یه کان؛ عه موری** یه که م له به یتولمه قدیس ده رچوو له مانگی ره بیعی یه که می سالی ٥٦٢هـ / کانونی دووهم ١١٦٧زداو به ره و میسر به ریکه وت له شالآوی سییه میدا بۆ سه ر میسر، نه وه بوو ریکه ی ئاسایی نیوان غه زه و عه ریشی بری پاشان له بیانه وه تیپه ری بۆ بلبیس وشاوریش تووشی به هۆی گه شتنی کتوپرو هه ماهه نگه نه کردنی له گه لیدا تووشی دله پاوکۆ بوو، وادیاره هیشتا به گه شتنی شیرکۆی بۆ ئیطفیح نه زانیبوو، دلنایش نه بوو هه تاوه کو چاوساغه کانی نارد بۆ بیابان بۆ زانینی راستی بارودۆخه که، له م کاته شدا چوو هه ره وه بۆ پیشوازی کردن له پاشای خاچیه رسته کان و چاوی پیکه وت، عه موری یه که میش له سه ربازگه کیدا میوانداری کرد له که نار رووباری نیلدا له دووری میلێکه وه له شورا کانی قاهره وه^٣، گفتوگۆی له گه ل شاوردا ده ست پیکرد و شاوریش به ئینتی دا که چوار سه د هه زار دیناری پێبدات له بهرام بهر ده رکردنی نه سه ده دین شیرکۆ له میسر، به مه رجیک نیوه ی نه م پێژه یه یه کسه ر بدریئت و نیوه که ی تریشی دوا یی بدریئت، به مه رجیشی گرت که عه موری یه که م سویند بخواز له سه ری^٤، بۆ پشتگیری کردنی نه م ریکه وتنه و پیدانی سیفته ی فره می عه موری یه که م هه ریه که له هیوی گه وه ری قیساریه و جفری پیشپه وی سواره کانی داویه ی نارد بۆ لای خه لیفه ی فاطمی بۆ وه رگرتنی په زامه ندی فره می له سه ری، دوو نیردراوه که ش زۆر به گه رمی پیشوازیان لیکراو له کوشکی فاطمیدا و ریکه وتنه که په سه ند کرا^٥، مه سه له یه کی ئاسایش بوو که خاچیه رسته کان پیشوازی له م ریکه وتنه بکه ن چونکه ده یانکاته پارێزه ری میسرو خیلافه تی فاطمی و نه سه ده دین شیرکۆش دوو ده خاته وه وه ک رکابه ری یه که میان بۆ ده ستگرتن به سه ر نه م ولاته دا^٦.

^١ الکامل فی التاریخ له الزنکیین فی الموصل، ٣٤٣.

^٢ الکامل فی التاریخ له الزنکیین فی الموصل، ٣٤٣.

^٣ ولیم الصوری (٨٩٦/٣).

^٤ هه مان سه رچاوه (٨٩٩/٣) تاریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ٣٤٤.

^٥ تاریخ الزنکیین، ل: ٣٤٤.

^٦ تاریخ الزنکیین، ل: ٣٤٤.

ب- جهنگی نه لبا بهین: نه وه بو نه سه ده دین و سه ریا زه کانی نوره دین به ره و صعی

به ریکه و تبوونگه شتنه شوینیک که به نه لبا بهین ناسرا بوو، سوپای میسریه کان و
فه ره نجییه کانش به دوا یاندا رویشتن هه تا وه کو له بیست و پینجی جه مادی یه که مدا پتیا ندا
گه شتنه وه، نه وه بوو چه ند سیخوړپکی نارد بووه ناویان کاتئ هاتنه وه هه والیان پتیا
که ژماره و که ره سه ته یان زوره و لیبراویشن له به دوا دا چونیدا نه ویش برپاری
روبه پووبوونه وه وه کوشتاری دان، به لام له وه ده ترسا که دهرونی سه ریا زه کانی لاواز بیتو
نه توانن دان به خو یاندا بگرن له شوینه مه ترسیداره دا که نه گهری په ککه و تنیان
له سه لامه تییان زیاتره له بهر که می ژماره و دووریان له ولاته کانیانه وه بویه پاوړی پتیکردن،
نه وانیش هه موویان رایان و ابو که له نیل بیه پتیه وه بۆ که ناری روژه لات و بگ پتیه وه بۆ شام و
پتیا و ابو: نه گهر شکستمان خوارد (که گومانی تیا دا نییه) بۆ کوئ بچین و په نا بۆ کوئ
به رین؟ له کاتیکدا که سه ریا زو خه لک و جوتیار هه مووی دژمانه و ثاوات بۆ له ناویردندان
ده خوازن. دیاره هه قی خویشیان بوو به تاییه ت، نه وان دوو هه زار سوار بوون دور له ولاتی
خو یان و به رامبه ر به ده یان هه زار جه نگا ور له حالیکدا هه موو خه لکی ولاته که دژمنیان بوو،
کاتئ نه مه یان و ت که سیک له سه ریا زانی نوره دین به ناوی شه ره فه دین بوزغوشه وه هه ستا
(که ناسرا بوو به نازایه تی) وتی: نه وه ی له کوژران و برینداری و به دیل گرتن ده ترسیت با
خز مه تی پاشا نه کات، به لکو ببیته جوتیار یان له گه ل خیزانه کهیدا له ماله وه دانیشیت،
سویند به خوا نه گهر بگه پینیه وه بۆ لای پاشای دادپه رور به بی سه رکه و تن و
روبه رو بوونه وه ده یه که ببیته پاسا و بۆتان نه وه هه موو ده سته که و ته کانتان لیده سستینیته وه
که تا نه مړ ده سستان که و تو وه و پیتان ده لیت: ثایا پاره و سامانی موسولمانان ده به ن و
له دژمنه کانیان هه ل دین و شوینیک و هه کو میسر ده دین به ده ست بیبا وه په وه؟
نه سه ده دینیش وتی: نه مه پای منه و کاریشی پتیه که م نه وه بوو صلاح الدین یوسفی کوپی
نه یو بیش هاوړا بوو له گه لیاندا، پاشان لایه نگرانی نه م رایه زور بوون و له سه ر پوویه پوونه وه
کو بوونه وه، نه مه ش سامو شکوی نوره دین ده رده خات له دلای فه رمانده و سه ریا زه کانیاندا،
نه وه بوو نه سه ده دین له شوینی خویدا مایه وه و به ناماده باشییه وه هه تا وه کو میسری و
فه ره نه کان گه شتنه لای (لیره شدا ژیری نه سه ده دین شیرکوو نه زمونی سه ریا زی ده رکه و ت
کاتئ قورسای خسته ناوه راست هه تا وه کو خو ی پت زور بکات وتی به وانه ی که له گه لیدا
بوون: فه ره نه و میسریه کان و ده زانن من له ناوه راستدام بویه هیرش و هیزی خو یان
نا راسته ی نه وئ ده که ن، جا نه گهر هیرشیان بۆ هینان نه وه با وه پیا ن پتیه که م

به كوشت نه ده‌دهن له ده‌ستيان هه‌لبێن نه‌گه‌ر وازيان ليه‌پێنان نه‌وه شوپينيان كه‌ون پاشان هه‌ستا به‌هه‌لبژاردنى كۆمه‌لێكى به‌هيزو نازا لپيان كه‌ ناشناى ئارامگرى و نازايه‌تيان بوو، له‌لای راسته‌وه وه‌ستاندنى كاتى هه‌ردوو لا رووبه‌روو بوونه‌وه فره‌نجه‌كان نه‌وه‌يان كرد كه نه‌سه‌ده‌دين وتى هيزشيان كرده سهر ناوه‌ندى سوپاكه‌وچونكه وايان ده‌زانى نه‌سه‌ده‌دينى تيادايه، نه‌وانه‌ش كه له‌وى بوون شه‌پكى سوپاكيان كرد له‌گه‌لياند پاشان له‌بن ده‌ستيان هه‌لاتنو نه‌وانيش شوپينيان كه‌وتن، پاشان نه‌سه‌ده‌دين و نه‌وانه‌ى كه له‌گه‌ليدا بوون هيزشيان كرده سهر نه‌و سه‌ريازانه‌يان كه مابونه‌وه له‌فره‌نجه‌كان و شكستيان پيه‌پينان و شمشيرى نايه مليان و زۆربه‌يان كوشت بريندار كرد پاشماوه‌شيان هه‌لاتن، كاتى فره‌نجه‌كان نه‌وانه‌ى كه‌شوین موسولمانه‌كان كه‌وتبوون گه‌پانه‌وه بينيان شوپينى جه‌نگه‌كه چۆل بووه له‌هاوه‌له‌كانيان يه‌كسه‌ر هه‌لاتن نه‌مه‌ش سه‌يرترين رووداويكه كه له‌ميژودا نووسرا بيت كه‌دوو هه‌زار سوار سه‌ريازه‌كانى ميسرو فره‌نجه‌كانى كه‌نار ده‌ريا شكست پيه‌پينان.^١

ج- **گه‌مارۆى نه‌سكه‌نده‌ريه**: پاشان نه‌سه‌ده‌دين به‌ره‌و سه‌ريازگه‌ى نه‌سكه‌نده‌ريه به‌ريكه‌وت، هه‌رچى له‌و لادى و ده‌شته‌دا بوو له‌مال و مولك ده‌ستيان به‌سه‌ردا گرت، دواتر گه‌شته نه‌سكه‌نده‌ريه به‌بى جه‌نگ ده‌ستى به‌سه‌ردا گرت، دانىشتوانه‌كه‌ى راده‌ستيان كردو نه‌ویش صلاح الدينى بزازى تيدا دانا، پاشان گه‌پايه‌وه صعيدو ده‌ستى به‌سه‌ردا گرت و پارو سامانه‌كه‌ى بردو تيايدا مايه‌وه هه‌تاوه‌كو مانگى ره‌مه‌زانى گرت، ميسرى و فره‌نجه‌كانيش گه‌پانه‌وه قاهيره‌ خويان كۆكرده‌وه و خه‌لكيكيان له‌شوپينى نه‌وانه‌دا دانا كه لپيان كوژا بوون، پاش زۆربوونيان به‌ره‌و نه‌سكه‌نده‌ريه به‌ريكه‌وتن، كه صلاح الدينى تيدا بوو له‌گه‌ل كۆمه‌له سه‌ريازيكد، خه‌لكه‌كه‌شى له‌ترسى فره‌نجه‌كان هاوكاريان ده‌كردن، نه‌وه‌بوو گه‌مارۆيان له‌سهر تووند بوو خۆراك كه‌م بووه‌يه‌وه، به‌لام دانيان به‌خوياندا گرت، پاشان نه‌سه‌ده‌دينيش له‌صعيدو وه به‌ره‌و لايان به‌ريكه‌وت، شاوريش هه‌ندى له‌و توركمانانه‌ى تيكدا بوو كه له‌گه‌ليدا بوون، نيژدراوى ميسرى و فره‌نجه‌كانيش ده‌هاتنه لاي و داواى ناشته‌واييان ليدە‌کرد.^٢

د- **دانوستانه‌كانى نوره‌دين و خاچيه‌رسته‌كان سه‌باره‌ت به‌به‌جيه‌پشتنى ميسر**: دواى دانوستانى كه‌نيتوان هه‌ردوولا دا ناشته‌واييه‌كيان مۆر كرد له‌سهر نه‌م بنه‌مايانه‌ى خواره‌وه:

^١ الباهر، ل: ١٣٢-١٣٣ كتاب الروضتين (١٣/٣).

^٢ كتاب الروضتين في أخبار الدولتين (١٤/٣).

- هه لگرتنی گه مارۆ له سهر نه سکه نده ریه .

- ئال وگۆکردنی دیله کان

- ئازادکردنی سه ریاژه کانی نوره دین له نه سکه نده ریه دا.

- شیرکو سه ریاژه کانی میسر به جیبه یێلن.

- ری پێنه گرتنیان له ریگه دا له لایه هیزه خاچه رستانه کانه وه .

ئه گهر خوێندنه وه یه کی خیرا بکه ین بۆ ره وتی رووداوه کان، به و شیوه یه ی که له سهر زه وی روویدا، نه و پێشنیاره ئالوگۆر کراوانه ی که بۆ گرێدانی ناشته واییه که خزانه روو نه و رووداوانه ی که پاش ریگه وتنه که روویاندا ده توانین ئه م تییبینیانه ره چاو بکه ین: ئه وه بوو هه ردوو لا نوره دین و خاچه رست و فاطمی یه کان ریگه وتن له سهر :

- ده رچوونی هیزه کانی نوره دین و خاچه رسته کان له میسر

- ئالوگۆرکردنی دیله کان.

- شاور به لێن ده دات که هاو لاتیانی خۆی له نه سکه نده ریه دا سزا نه دات هه روه ها له شوێنه کانی تر دا.

به رامبه ر به و یارمه تییه ی که پیشکه شی ئه سه ده دین شیرکو یان کردوه^۱. هه رچۆنێک بێت، عه موری یه که م له مانگی شه وال/ ئابدا چوو ه ناو نه سکه نده ریه وه له هه مان کاتدا صلاح الدین به کاروانێکی سه ربازی چو پره وه شاره که ی به جیبه یشت هه رچه نده خه لکه که ی زۆر دلته نگ بوون به ده رچوونی له و شاره، هه ردوو سه رکرده ش به یه ک گه یشتن و هه ردوو لا سه رسام بون به یه کتر، ته نانه ت پاشای به تولمه قدیس هه ستا به کۆمه کی کردنی سه لآحه دین به چه ند به له میك بۆ گواستنه وه ی برینداره کان بۆ ولاتی شام^۲، به لام کیشه ی دانیشتوانی شاره که کۆتایی پێنه هات، چونکه هه ر که شوێنکه وتوانی شاور چوو نه ناو شاره که وه یه کسه ر ده ستیان دایه ده ستگیرکردنی هه ر که سێک که گومانی هاوکاری کردنی سه لآحه دینی لێکرایت، سه لآحه دینیش ناره زایی خۆی بۆ عه موری یه که م ده ربهری و نه ویش ئامۆژگاری شاورێ کرد که ده ستگیرکراوه کان ئازاد بکات^۳. ئه مه ش جاری دووه م بوو که شاور ناپاکی تیادا نواند، ئه مه ش وانه یه کی توند بوو بۆ سه لآحه دین،

^۱ تأریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۳۵۰.

^۲ تأریخ الزنکیین فی الموصل، ل: ۳۵۱.

^۳ تأریخ الفاطمین، ل: ۴۹۴.

بۆيە پىتى ئەدا بەدووبارە بوونەوھى بەدەستى خۆى تۆلەى لەشاور کردەوھ کاتىك كەھىزەكانى شام كەپانەوھ بۆ مىسر لەسالى ٥٦٤ھ - ١١٦٨ز^١.

ه- دەسلاتی خاچپەرستەكان بەسەر مىسرەوھ: ھەريەك لەئەسەدەدين شىركۆو سەلاحەدين مىسريان بەجىھىشت لەمانگى ذى القعدة/ مانگى ئەيلولدا، بەلام عەمورى يەكەم چەند ھەفتەيەك دواكەوت چونكە بەقاھىرەدا تىپەپى ھەتاوھكو دەسلاتی خاچپەرستەكان بەسەر دەولەتى فاطمى وشاوردەا بسەپىنت كەديارتىن روالەتەكانى برىتیبوون لە:

• دانى سەرانەيەكى سالانە كە ئەندازەكەى سەد ھەزار دىنارە بەخاچپەرستەكان.

• ھىشتەوھى ھىزىك لەسوارەكانيان بۆ پاراستنى دەرگاكانى قاھىرە، بۆ رىگرتن لەنورەدين مەحمود ئەگەر دووبارە ھەولى ھىرشکردنى دا.

• دانانى نوێنەرەك لەبرى پاشاى خاچپەرست لەقاھىرەدا كە بەشدار بىت لەكاروبارەكانى دەسلەتدا^٢.

ديارە بىرۆكەى خاوەندارىتى مىسر ھىشتا لەھزرى سياسى عەمورى يەكەمدا بەچالاكى مابوويوھ، نەيدەتوانى دەست بەردارى ببىت، بۆ دەويست پاش رىكخستنى كاروبارەكانى لەولەتى شامدا بگەرپتەوھ، ئەمەش دەرئەنجامى چاوتى برىنى بۆ سامانى مىسرولەپىتئاو پاراستنى قەوارەكەى لەولەتى شامدا، پاشان گەرايوھ بۆ فەلەستىن^٣. بەم رىو شويئانەش دەسلەتى بەسەر مىسردا چەسپاوەدەرئەنجامى ئەمەش ملەلانى نىوان نورەدينو عەمورى يەكەم بەردەوامى بەخۆى بىنى^٤.

و- شالەوى سىيەمى نورەدين بۆ سەر مىسر لەسالى ٥٦٤ھ: ھزى ئەم ھەلمەتەش ئەوھ بوو كە فرەنجەكان پىنگەيەكيان بۆ خۆيان لەقاھىرەدا دانائەستيان گرت بەسەر دەروازەكانىداو بەشىوھەيەكى سەمكارانە حوكمى موسولمانەكانيان دەكرد، كاتى بىنيان كەكەس نىيە پووبەپوويان بوەستىت ناردیان بەدواى عەمورى يەكەمى پاشايان لەقودسداو داوايان لىكرد كەبىت بۆ دەست بەسەراگرتنى مىسرولەسالى ئاسانى ئەم كارەيان بۆ كرد، بەلام ئەو دوو دلى نواند چونكە لەدەرئەنجامى خراپى ئەم كارە دەرئەنجامى پاشان لەگەل سوارەكانىدا بەناوەدلىوھ كەوتە پى ھەتاوھكو گەشتەنە بلبىس لەسەرەتاي صەفرداوەستيان داہە

^١ ھەمان سەرچاوە، ل: ٤٩٥.

^٢ ھەمان سەرچاوە، ل: ٤٩٥.

^٣ النجوم الزاهرة (٣٤٩/٥).

^٤ تاريخ الفاطميين، ل: ٤٩٥.

کوشتن و دیل کردن و تالانکردنی، پاشان به ره و فسطاط رویشتن و شاویش فه رمانی سوتاندنی داو داوای کرد له خه لکه که ی بگوازنه وه بۆ قاهره وه که ل و په له کانیا ن بینن نه وه کو فره نه کان بیگرن و تالانی بکه ن، نه وانیش شاره که یان چۆل کردو ئاگریان تیبه رداو بۆ ماوه ی په نجاو چوار رۆژ ئاگر ده یسوتاند، پاشان فره نه کان قاهره یان گه مارۆ داو ته نگیان پیته لچنی، شاویش سه ره پرشتی سه ریاژه کانی ده رکرد تیایدا، کاتی زۆری بۆ هاتو نه ی توانی رووبه روویان ببیته وه په نای برد بۆ فیلێک و نامه یه کی نارد بۆ عه موری پاشایان و به لئینی دا هه زار دیناری میسری پێبدات و هه ندیکیشی وه ک پێشه کی بۆ بنیڕیت، نه وه بوو سه د هه زار دیناری بۆ ناردو داوای لێکردن که ناوچه که جیبه یلن هه تاوه کو پاره یان بۆ کۆکردنه وه ی پاره بۆیان به لām ته نها پێنج هه زار دیناری پی کۆکرایه وه چونکه میسریه کان خانوو سوتاو مالّ براو بوون^۱.

ز- **عاضد په نا بۆ نوره دین محمود ده بات**: عاضدی فه رمانه یای میسر داوای که و تنه وه ی ئاگره که له میسردا نێردراو یکی نارد بۆلای نوره دین و هانای بۆ برد باسی لاوای موسولمانه کانی بۆ کرد له به رامبه ر فره نه کاندا له نامه که شدا قزّی ژنانی ناردبوو تیایدا نووسیوو: نه مه قزّی ژنانی کۆشکی منه داوای فریا که و تن ده که ن له تو هه تاوه کو له ده ست فره نه کان رزگاریان بکه ی ت^۲، چه ند پێشنیار یکیشی بۆ خسته پوو به رامبه ر به رزگارکردنی ولاته که ی له ده ست خاچه رسته کان له وانه:

● پێدانی یه ک له سه ر سیّی ولاتی میسر.

● پێدانی زه وی به فه رمانده کانی.

● رێکه دان به مانه وه ی شیرکۆ له میسردا^۳.

ح- **ئه سه ده دین شیرکۆ به ره و میسر به رێکه و ت ده چیته قاهره وه**: یاسای هه ل: نوره دین ده ستی دایه ئاماده کردنی سوپا به شێوه یه کی باش و دووسه د هه زار دیناریشی دا به سه رکرده ی هه لمه ته که نه مه جگه له پۆشاک و لاغ و که رهسته ی جه نگ، سه ره پیشکیشی کرد له سه ربازو که نه ی نه دا هه تاوه کو چی پێویسته بیبات، نه سه ده دینیش دوو هه زار سه ربازی سواره و شه ش هه زار سواریشی له تورکمانه کان کۆکرده وه و له گه ل نوره دیندا پێکه وه هه تاوه کو

^۱ کتاب الروضتين، له جیهاد والتجدید وه ل: ۳۰۳.

^۲ کامل فی التاریخ له الجهاد والتجدید وه، ل: ۳۰۳.

^۳ تاریخ الفاطمین، محمد سهیل طقوس، ل: ۴۰۵.

دەروازەى دیمەشق رویشتن، پاشان کەوتنە پێ بەرەو راس الماء^۱، هەر سواریکیش لەلایەن نۆرەدینەوە بیست دیناری پێدراو وەك یارمەتیک بەدەر لەمووچە، کۆمەڵیکی تر ئەمیریشی خستە تەك شیرکۆدا نارد کە سەڵاحەدینی ئەیوبی یەکیکیان بوو، ئەسەدەدینیش بەلێپراوانەو بەپێ کەوت کاتێ لەمیسر نزیک بوووە، فرەنجهکان دەستی بەتالۆ سەر شوپی و ناو میدیهو گەپانەو بۆ ولاتەکیان، نۆرەدینیش بەبیستنی ئەم هەوالە زۆر دلخۆش بوو فەرمانی دا بەلێدانی تەپلی سەرکەوتن لەولاتدا، کاتێ ئەسەدەدین گەشتە قاهرە لەگەڵ عازددا کۆبوووە ئەویش دیاری خۆی پیشکەش کردو خەلکی میسر بەهاتنی دلخۆش بوون و خەلاتیکی زۆر پیشکەش بەسەربازەکانی کرا^۲.

ط- کۆژانی شاور: شاور ئەوێ لەناخیدا بوو ناشکرای نەدەکردو دەستی دەستی دەکرد بەئەسەدەدین لەپێدانی ئەو پارەیی کە بەلێنی پێدابوو لەگەڵ مووچەى سەربازەکانیدا، دەیویست دووبارە ناپاکی بنوێنێت، بۆیە بریاری دا خوانیک بۆ ئەسەدەدین و ئەمیرەکانی رێک بخاتو لەو کاتەشدا بیانکوژێت، بەلام کاملی کۆپی ئەم کارەى رەتکردهو ووتی: سویند بەخوا ئەگەر بتهوێت ئەو کارە بکەیت ئەسەدەدین ناگادار دەکەمەو باوکیشی وتی: سویند بەخوا ئەگەر وانەکەین ئەو هەموومان دەکوژێین. ئەویش وتی: راست دەکەى. ئەگەر بکوژێین و ولاتیشمان بەدەست فرەنجهکانەو بێت، ئەو کاتە هەر ئەوێندە خۆشە کە فرەنجهکان ببیستن کە شیرکۆ گیراوە ئیتەر یەکسەر دێنەو، ئەگەر عازدیش پەنا بۆ نۆرەدین بەریت ئەو کات نایەت بەهانامانەو، بەم شیوێ شاور وازی لەپلانەکەى هێنا^۳. لەکۆتایشدا سەڵاحەدین و چەند ئەمیریکی رێککەوتن لەسەر خۆ رزگار کردن لەدەست ئەم ناپاکی فێلبازە بۆیە دەستگیریان کرد، کاتێ عازد ئەمەى بیست ناردی بۆلای شیرکۆ بۆ داوای سەرى ئەسەدەدینیش فەرمانی کوشتنی داو کوشتیان و سەرەکیان لەحەقدەى رەبیعی دووهمی سالی ۶۴۳ک دا نارد بۆ عازد^۴.

^۱ الجهاد والتجديد، ل: ۳۰۲ رأس الماء له ناوچهى حوران.

^۲ كتاب الروضتين في أخبار الدولتين (۵۵/۳).

^۳ مه‌مان سەرچاوه، (۵۶/۳).

^۴ الجهاد والتجديد، ل: ۲۰۳.

ی- ئەسەدەدەدین وەزارەتە کە ی عاضد لە ئەستۆ دەگرت؛

ئەسەدەدەدین چوو قەمیرە وەو رووی کردە کۆشکی عاچد ئەویش پۆستی وەزارەتی پێسپاردو نازناوی پاشای سەرکەوتوو (الملك المنصور) (أمیر الجیوش)ی فەرماندەیی سوپای لیتا، شیرکۆش خەلکانی باوە پێکراوی کردە بەرپرسی شوێنەکان و سەربازەکانی بەولادتدا بەش کرد، شاعیرانیش ستایشی ئەسەدەدەدین شیرکۆیان کردوو بەهۆی ئەم کارو سەرکەوتنە یە وەو العماد دەلی:

بلغت بالجد مالا يبلغ البشر ونلت ماعجزت نيله القدر
أصحت بالعدل والإقدام منفرداً فقل لنا: أعلي أنت ام عمرُ
إفخر فإن ملوك الأرض أذلهم ماقد فعلت فكلُ فيك مفتكرُ
سهرت إذ رقدوا بل هُجَّتْ إذ سكنا وُصِّلْتُ إذ جنوا، بل طُلْتُ إذ قصرُوا

ك- کۆچی دوایی ئەسەدەدەدین: وەزارەتی شیرکۆ زۆری نەخایاند، چونکە لەبیست و دووی جەمادی دووهمی ساڵی ٥٦٤ هـ کۆچی دوایی کردو فەرمانپەر وایە کە ی دوو مانگ و پێنج رۆژ بوو رەحمەتی فراوانی پەرورەدگاری لێبێت، سەلاحەدینی برازاشی بوووە جێنشینی لە وەزارەتە کەیدا، ئەسەدەدەدینیش یەکیک بوو لە فەرماندە گەرەکانی نۆرەدین، پاشای دادپەروریش بۆ ئەو هەنگاو گەرە هێشتبوو یە کە زەمینەسازی بۆ دەکرد، کە ئەویش لکاندنێ میسر بوو بەولاتی شامەو، ئەسەدەدەدین بەرەحمەت بێت زۆر بەخشندە بوو لە گەل سەربازەکانیداو، زۆر یە کلاکەرەو وەو یاسا چەسپێن بوو لە ناویانداو سام و شکۆی لای سەربازەکانی هەبوو لە گەل ئەو وەشدا خۆشیان دەوێست و لە گەلیدا شالۆی گەرەیان ئەنجامداو رووبەرپووی مەترسی زۆر بوونەو، کە سودی باشی هەبوو بۆ ئیسلام و موسوڵمانان و رۆڵی هەبوو لە بەهێزکردنی پرۆژەی رووبەرپوونەو، داگیرکاری خاچەرستی کە نۆرەدین محمود وواتریش سەلاحەدین رابەرپایەتیان دەکرد، هەر وەها شیرکۆ نازا و لێھاتوو بە جەرگ بوو، بەهێز بوو لە خوا پەرستیداو توندو تیز بوو لە بەرامبەر بێباوەران و پەرستیشی زۆرو پاک و دیندار بوو، خێرو بێری زۆری دەکردو خەلکی زاناو ئایین پەرورەری خۆشدەوێست، زۆر لە خۆ بردو بەسۆز بوو بۆ خزمەکانی بەلام زۆر دەستی بۆ شل نەدەکردن، پارەو

^١ کتاب الروضتين، ل: ٢٠٣-٢٠٤.

^٢ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٤.

^٣ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٤.

سامان و نه سپو مهرو مالآت و وشترکی زوری به جیهیشت و ویرای پینج سه د کویله،
که نه وانیش نه سه دیه کان بوون که زۆلیان مه بوو له بنیاتنانی دهوله تی نه یویدا.^۱
سینه م: و مزاره تی سه لاهه دین له میسرو نه و کارانه ی که به نه نجامی گه یاند:

سه لاهه دین پیشت لیهاتووی خوی له کاتی هاوریه تی مامیدا پیشاندابوو، له کاتی هه لاهه ته کانی
شیرکۆدا بۆ سه ر میسر، بۆیه پاش کۆچی دوا یی مامی وه زاره ته که ی گرته دهست، له ته مه نی سی و
یه ک سالی دا عاضد هه لی بژارد، چونکه که مه ته مه نترین نه میر بوو نه ویش نو میدی نه وه ی پپی مه بوو
که زیاتر گوپراه لی بیته به لام (الملك الناصر) (پاشای سه رکه وتوو) وه ک عاضد ناوی لی تابوو
فاطمیه کانی هیوا بر کردو، دهستی دایه پاکیشانی دلی خه لک به لای خۆیدا و نه و پارانه ی به سه ردا
دابه ش کردن که مامی کۆی کردبوویه وه، خه لکیش مه یلیان بۆی مه بوو و خۆشیان ده ویست و توانای
به ته واوی دهست به سه ر سوپادا بگریته^۲، نه و کارانه ش که سه لاهه دین به نه نجامی گه یاند گه وره و
گرنگ بوون و توانی ناوه نده کانی هیز له ناو به ریت.

۱- **پیلانی نه مینداری خیلافه ت:** روداو گه لیک زۆرباش وه رگرتنی پۆستی وه زاره ت له لایه ن
سه لاهه دینه وه رویدا، به تاییه ت که میسر به قوناغیکی ترسناکدا تیده په پی، چونکه دهوله تی
فاطمی هیشتا مابوو سوپاو پیاوه گه وره کانی دهوله ت پالپشتی بوون، هه ره شه ی
خاچه رستانیش هیشتا له نزیک ده روزه کانی رۆژه لات میسره وه خوی مه لاس دابوو، بۆیه
پتویست بوو له سه ر سه لاهه دین که لیهاتووی خوی له ده سه لاتدا به سه لمینیت هه تاوه کو
ده سه لات بۆی یه کلا ببیته وه بۆ روویه روویه ونه وه ی نه و پیشهاته سیاسیه ی که دینه پیش،
زوری نه خایاند توانایه کی فراوانی پیشاندا له به رپۆیه بردنی کاروباره کانی ولاتداو سوریش بوو
له سه ر ده سترگرتن به سه ر هه موو ده سه لاته کاندا به وانه شه وه که تاییه تن به خه لیفه وه هه روه ها
چه ند پۆ شوینیکی گرته به ر که ده سه لات ی ته واوی بۆ مسۆگه ر ده کرد له وانه:

* پاکیشانی دلی خه لکی میسر به و پاره و سامانه ی که پپی به خشین و خۆشه ویستی خسته
دلپانه وه.

* سه ربازو خزمه تکاره کانی نه سه ده دین شیرکۆی خسته ژیر پکیفی خۆیه وه و به ته واوی دهستی
گرت به سه ر سوپادا دوا ی نه وه ی که به باشی مامه له ی له گه لدا کردن.

^۱ الموسوعة الشاملة (ج ۲۴/۷۳).

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۰۵.

*پێگهی خۆی به هێز کرد به هۆی ئه و یارمه تیه سه ربازیانه ی که له نوره دین محمود ده وه پێی ده گه یشت، له گه ل یه کێک له یارمه تیه سه ربازییه کانیشدا شمس الدین توران شای کوپی ئه یوبی بپای گه یشت^۱، ئه و رێوشوێنانه ش که سه لآحه دین گرتیه بهر به وه هۆی به هێز کردنی ده سه لاتیه به سه ر داهاته کانی ولاتداو، لایه نگیری عاضدی که م کرده وه پێگهی ئیما مه تی لاواز کردو بوه مایه ی بێزاری گه وره ی طواشیه کان که ئه مینداری خه لافه ت و سه ربازی سوپای سودان و خه لکی ولاتی نۆبه (سودان) بوو، ئه م پیاوه تیگه یشت که ئه م پێیازه ی که سه لآحه دین گرتوویه تیه بهر ئه گه ر به رده وام بێت، ده بێته هۆی له ناو بردنی ده ولته ی فاطمی له ئیستا یان داهاتوو وادیاره ئه میش چاوی برپیووه جێنشینی شاور، کاتی نه یتوانی له پیلان و نه خشه که یدا سه رکه وتوو بێت ده ستی دایه پیلان گێران بۆ له ناو بردنی سه لآحه دین و هه ولی په یوه ندی کردنی دا به عه موری یه که می پاشای بیست المقدسه وه بۆ هاندانی بۆ هێرش کردنه سه ر میسر، به و هیوا یه ی له کاتی ده رچوونی سه لآحه دیندا بۆ روویه پوو بوو نه وه ی ئه میش هه ستیت به ده ستگیر کردنی پاشماوه ی سوپاکه ی له قاهره داو پۆستی وه زاره ت بگریته ئه ستوو ولات له گه ل خاچه سه ته کاندا دابه ش بکات، به لام سه لآحه دین به م پلانه ی زانی کاتی یه کێک له هاوکارانی گومانی کرد له شیوه ی ئه و دوو خوفه ی که نێردراوی ئه مینداری خیلافه ت ئه ینێری بۆ عه موری یه که م، بۆیه دوو خوفه که ی بردو ده زووه کانی ده ره ئینا و نامه یه کی تیا دا دۆزییه وه، به م شیوه یه ئه مینداری خیلافه ت ده ستگیر کراو ئه م هه له شی قۆسته وه بۆ له ناو بردنی، به لام هه والی له قبوونی پێگهی له میسردا خاچه سه ته کانی هاندا بۆ هه ولدانی دووباره بۆ هێرش کردنه سه ر میسر^۲، سه لآحه دینیش هه ستا به دوور خسته نه وه ی هه موو خزمه تکاره سودانیه کان له کۆشک و به هاالدین قراقوشی کرد به بهر پررسی ناو کۆشک، ئه ویش به بێ فه رمانی ئه و هیچ کاریکی گه وره یان بچوکی نه ده کرد^۳.

۲- جه نگی سودان: کاتی الطواشی^۴ ئه مینداری خیلافه ت و خزمه تگوزاری حه به شی کوزراو خزمه تکاره کانی تر دوور خرا نه وه تووپه بوون و نزیکه ی په نجا هه زار که سیان کۆ کرده وه و

^۱ تاریخ الفاطميين، ل: ۵۰۹ البداية والنهاية (۴۳۳/۱۶).

^۲ کامل فی التاریخ له تاریخ الفاطميين، ل: ۵۱۰.

^۳ البداية والنهاية (۴۳۴/۱۶).

^۴ الطواشی: کۆی طاشیه ئه و خزمه تگوزارانه بوون که له کۆشکی سولتاندا کاریان ده کردو ده سه لاتیکێ نۆریان

له گەل سوپای سه لاهه دیندا له نیوان دوو کۆشکه که دا پووبه پووبوونه وه و خه لکێکی زۆر له ههردوو لا کوژران، عاضدیش له کۆشکه که یه وه سه ییری جهنگه که ی ده کردو سوپای شامیش له کۆشکه که وه بهرد باران کراو لیثیه وه تیریان بۆ ده هات، وتیان: ئه وه به فه رمانی عاضد بووه، وتیشیان به فه رمانی ئه وه نه بووه، پاشان شمس الدوله نورانشای برای سه لاهه دین که ناماده ی جهنگه که بووو نوره دین نارد بووی بۆ یارمه تیدانی سه لاهه دین فه رمانی سوتاندنی ئه و شوێنه ی دا که عاضد لیثیه وه ده یروانی، پاشان ده رگا که ی کرایه وه و هاواریان کرد: ئه میری باوه رداران فه رمانتان پێده کات که ئه و سودانیانه له ولاته که تان وه ده رنێن، به م شیوه یه شامیه کان به هیز بوون و سودانیه کان ترسان و سه لاهه دینیش سه ربازه کانی نارد بۆ گه ره که که یان که به مه نصرالباب زویله ناسراو بوو مال و مندالیانی تیا دا بوو خانووه کانی سوتاندن و ئه وانیش هه لاتن و له کاتی راوه دوانیاندا خه لکێکی زۆری لیکوشتن، پاشان داوی په نادانیان کردو سه لاهه دینیش داواکه یانی قبول کردو ناردنی بۆ ناوچه ی جیزه، پاشان شمس الدوله تورانشاو سه لاهه دینی برای چوون بۆیان و خه لکێکی زۆری لیکوشتن و ته نها خه لکێکی که میان لیمایه وه: ﴿فَتِلْكَ يَبُوتُهُمْ حَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (النمل ٥٢)^١ وادیاره عاضدی فه رمان په وای میسر له وکاته دا ئاگادار بوو له پیلانی ئه مینداری خیلافه ت، چونکه ناگونجی ئه وه له کۆشکی دا روویدات به بی زانیاری ئه و، هاویشتنی به ردو تیریش بۆ سوپای سه لاهه دین له کۆشکی عاضده وه ئه مه دووپات ده کاته وه، ته نانه ت عاضد بۆخۆشی چاودێری جهنگه که که ی ده کرد^٢. په ی بردن به م پیلانه له ئه ستۆی دیوانی ئینشائو قازی الفاضل دا بوو که ئه ندازیاری سه ره کی له ناوبردنی فاطمیه کان و چه سپاندنی مه زه بی سونه بوو له میسر دا که دواتر به درێژی باسی ده که یان له کاتی قسه کردنماندا سه باره ت به ده وله تی ئه یوبی به پشتیوانی په روه ردار.

قازی الفاضل چاودێری دیوانی ئینشائو ئه و که سانه ی ده کرد که لیی ده رچوون، سیخوپه کانیش به هه موو لایه کدا بلاو بووبوونه وه، له کۆشکه کان و ناو سه ربازه کان و سه ر سنورو وێستگه کانی پۆسته و په یوه ندی کردنی نیوان میسرو فره نجد، ئه م سیخوپانه ش په یوه ندی پاسته و خۆیان به قازی فاضله وه هه بوو به هۆی نێردراوه کانیه وه پاپۆرتی خۆیان پێشکه ش ده کردو به کۆتری نامه به ره وه بۆیان نارد^٣.

^١ البداية والنهاية (١٦/٤٣٥).

^٢ الطريق الى القدس، ل: ٩١.

^٣ القاضي الفاضل عبدالرحيم البيساني العسقلاني، ل: ١٣٠، ١٣١.

٣- له ناوبردنی ئه رمه نه گان؛ سه ركه و تنی سه لاهه دین ته نها به له ناوبردنی هیزه گانی سودان کوتایی نه هات به لكو له ناوبردنی هیزی ئه رمه نیشی به دوا دا هات، ئه مانیش هیزی دوهم بوون دوا ی سودان له پووی به هیزی ژماره وه، ئه وه بوو خانوویه کی ئه رمه نه گانی له نیوان هه ردو کوشکا سوتاند به ژماره یه ك سه ریازی ئه رمه نه وه كه زۆرینه یان تیر هاویژ بوون و موچه یان لای ده ولت هه بوو، ئه وانیش پێشتر هه ولیان دابوو كۆسپ دروست بكن بۆ پێشپه وی هیزه گانی سه لاهه دین له کاتی جه نگیدا دژی به سودان، به تیر هاویشتن بۆیان بۆیه به سزای خۆیان گه یه ندان ئه وانه ش كه مانه وه لییان له لایه ن سه لاهه دینه وه دوورخرانه وه بۆ صعید، به له ناو بردنی هیزی سودان و ئه رمه نیش سه لاهه دین توانی ده ولتی فاطمی تاراده یه کی باش لاواز بکات، به جۆرێك كه ئاشکرا بوو له ناوبردنی ده ولتی فاطمیش زۆری نه ماوه ^١.

٤- گرنگی دانی سه لاهه دین به به هیژکردنی سوپا که ی؛ هه ر كه سه لاهه دین وه زاره تی گرت هه ست دهستی کرد به ئاماده کردنی سوپای ئه یوبی هه تاوه كو بپێته ناوکیك بۆ سوپا یه کی میسری نوێ كه بتوانی به رگری له ده سه لاتیان و ولاتی میسر بکات له به رامبه ر هه رپه شه ی فره نجه کاند، تیکچوونی سوپای فاطمی و له به ریه ك هه لوه شانه وه شی لا شاراوه نه بوو، چونكه له سێ گه شته که یدا بۆ میسر له نیوان سا له گانی (٥٥٩هـ - ٥٦٤هـ / ١١٦٣ز - ١١٦٨ز) دا ئه و سوپا یه ی تاقیکردبووه یه وه به باشی شاره زای بوو له پووی سه رچاوه مۆیسی و مادی و جه نجه کانه وه هه روه ها له پووی ریکخستنی تیپه گانی كه له سه ر بنه مای ره گز دانرابوون وه ك سودان و ئه رمه ن و میسریه کان و ده یله م و توره کانه و عه ره به کان، هه روه ها به وردی بارودۆخی هه موو تیپێك له م تیپانه ی ده زانی ^٢، پێشتریش قازی الفاضل له به پێوه بردنی ئه م هیژانه دا کاری کردبوو كه له سه رده می روزیکی کوپی صالحدا و له هه ندێ کاری سه ریازیدا. هاوکاریبوو له شالۆی دووه می فره نجه گانی شام بۆ سه ر میسر وهك پێشتر ئاماژه مان پێدا، هه روه ها فه رمانده ی تیپه جیا جیا گانی ئه م هیژانه ی بیانی له کاتی کدا كه ململانێ دا بوون له سه ر ده سه لات ئه و کاره ی كه هیزه گانی ماندوو کردو میسری به پاده یه کی زۆر لاواز کرد به جۆرێك كه نه یده توانی به رگری له سه ربه خۆی خۆی یاخود مانه وه ی بکات، هه روه ها قازی الفاضل زۆرێك له هیزه میسریه گانی ده ناسی له ریی کارکردنیه وه له گه لیاندا له دیوانی سوپا و دیوانی ئینشادا كه مامه له ی له گه ل دیوانی سوپا ده کردو سه ربه رشتی سیخو پو نێردراوه گانی ده کرد،

^١ القاضي الفاضل عبدالرحيم البيساني العسقلاني، ل: ١٣٠، ١٣١.

^٢ هه مان سه رچاوه، ل: ١٣٣.

^٣ القاضي الفاضل عبدالرحيم البيساني العسقلاني، ل: ١٣٦.

بۆيە چاك ئەم ھىزانەى دەناسى و بە ئاگا بوو لە ھەموو تىپەکانى و مەبەستى سەرکردەکانیان، ھىچ زانیاریەکیشى لەم زانیاریانە لەسەڵاھەدین نەشاردبوو و بە لکو ھەمووی بە کارھێنا بوو بۆ رێکخستنى سوپای ئەیوبى و بە پێوە بردنى، بە درێژایى کارکردنىشى لە گەڵ سەڵاھەدیندا سەرپەرشتى سەربازەکانى دەکرد، چاودێرى ئامادەسازى و رێکخستنى و سەرچاوە داراییەکانى دەکرد، لەمیسرەو ھەبۆ شام ھارپێتەى دەکرد ھەتا وەکو لە تەنشت سەڵاھەدیندا بچەنگین و لە شامیش ھەبۆ میسر ھەتا وەکو ئامادەباش و ساز بێت بۆ ھەڵمەتەکانى داھاتوو دژ بە فرەنجەکان، ھەروەھا سەڵاھەدین لەسەرھەتای دەست بە کار بوونیەو لەو زارەتدا سوپایەکی گەورەى پێکھێنا کە بە تێپەرپوونى کات لە پووی ژمارەو کەرەستەو ھەروەھا زیاد بوون بوو فراوان بوونی کارە سەربازى کەنىشى دژ بە فرەنجەکان یارمەتیدەرى بوو لەم بوارەدا، پاسەوانى تاییەتیش لەمیسردا بپرپەى پشتى ئەم سوپایە بوون، پاشان ئەو سوپا جەماوەرییەى کە لەئەمیری کەرت و ناوچەکان و سەربازەکانیان پێک دەھاتن، بە تاییەت لە شام و جزیرەدا دواى سالى ٧٠٥ھ / ١١٧٤ز ھەروەھا بیابان نشینەکانیش^١، ئەمەش بە شێوەیەکی تەواو لەباسى دەولەتى ئەیوبى و سەڵاھەدیندا دەبێت بە پشتیوانى پەرورەدگار روون دەکردتەو.

چوارەم: بەرەنگاریبوونەى شالۆى خاچەرستى بیزەنتى ھاوبەش و گەمارۆى دومیاط ٥٦٥ھ:
فرەنجەکان درکیان بە ترسناکی بارودۆخیان کردبوو پاش ئازادکردنى میسرو ھەرگرتنى پۆستى ھەزارەت لە لایەن سەڵاھەدینەو، بۆیە پاشای قودس عەمورى یەكەم و ئیمپراتۆریەتى بیزەنتى رێککەوتن لەسەر ھێشکردن بۆ سەر میسر بە کەشتیگەلەکانیانەو ھەبۆ جێبەجێکردنى ئەو ھاوبەیمانیەتیش گەمارۆى دومیاطیان دا^٢ سەڵاھەدینیش ھێزەکانى بەسەرکردایەتى شەھاب الدین محمود خالى و تقى الدین عومەرى برازای ناردو، نوێنەرێکیشى نارد بۆ لای نورەدین و ئەو مەترسیانەى بۆ باس کرد کە رووبەروویان دەبێتەو و تى: ئەگەر فریای دومیاط نەکەوم فرەنجەکان دەستى بەسەردا دەگرن، ئەگەر بەرەو ئویش بەرێکەوم میسریەکان دەست دەکەن بە خراپەو لە گوێرپایەلیم دەردەچن و بە شوێنمدا دێن و فرەنجەکانیش لە پێشمەو ھەو بە ھەردوولا لە ناومان دەبەن^٣. ئەو ھەبوو نورەدینیش ھەستا بەو پۆلەى کەلێنى چاوەڕوان دەکراو پیرایێکى دروستى داو ھێزێکى بەرێخست بۆ لای، خوێشى بەرێکەوت بەرەو فرەنجەکانى ولاتى شام و دەستى کرد بە ھێرشکردنە

^١ القاضى الفاضل، ل: ١٢٧.

^٢ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٧.

^٣ الجهاد والتجديد، ل: ٢٠٧.

سەر قه‌لاو پێگه‌کانیان و سهریه‌کانی توانیان بگه‌ نه‌ ئاستێک که‌ پێشتر پێینه‌ گه‌ یشتبوون له‌ پێناو سوک کردنی فشار له‌ سهر میسر، نه‌ مه‌ش به‌ هه‌یزکردن و پشتیوانیه‌کی باش بوو بۆ سه‌لاحه‌دین هه‌تاوه‌کو بتوانیت باشتر میسر کۆنترۆڵ بکات و به‌کلاش بێته‌وه‌ بۆ هاوکاری کردن بۆ به‌ده‌سه‌ته‌ییانی ئامانجی ستراتیژی گه‌وره‌ که‌ خۆی له‌رزگارکردنی که‌ناره‌کانی ولاتی شامدا ده‌بینیه‌وه‌ له‌ده‌ستی داگیر که‌ری فره‌نجی^۱، نه‌وه‌بوو پاسگای دومیاط رۆلێکی پاله‌وانانه‌ی گێرا له‌پاریژگاریکردن له‌و شاره‌و زنجیرێکی زه‌به‌لاحیان فرێدایه‌ ده‌ریاکه‌وه‌ بووه‌ رێگر له‌به‌رده‌م گه‌شتنی که‌شتیه‌ یۆنانیه‌کاندا و موسوڵمانه‌ به‌رگریکاره‌کانیش زیانیکی زۆریان گه‌یانده‌ به‌که‌شتیگه‌لی بیزه‌نتی یۆنانی و بارانیکی زۆریش سه‌ریازگه‌ی خاچه‌رسته‌کانی کرده‌ زۆنگاو بۆیه‌ خۆیان ئاماده‌کرد بۆ گه‌رانه‌وه‌و به‌جیه‌یه‌شتنی دومیاط ده‌ی گه‌مارۆدانێک که‌ په‌نجا رۆژی خایاند، کاتێ که‌شتیگه‌لی بیزه‌نتی له‌ده‌ریاوه‌ که‌وته‌ پێ، گه‌رده‌لولێکی توند هه‌لی کردو ده‌ریاوانه‌کانیان که‌ خه‌ریک بوو له‌برسا ده‌مردن نه‌یانتوانی که‌شتیه‌کانیان کۆنترۆڵ بکه‌ن و زۆربه‌یان نوقمی ئاوو بوون و خوای گه‌وره‌ش سه‌رکه‌وتنیکی مه‌زنی کرده‌ خه‌لاتی موسوڵمانان^۲.

۱- **هۆکاره‌کانی شکستی هه‌له‌مه‌ته‌که‌ بۆ سه‌ردومیایگ:** هۆی تێکشاندنی شالۆی خاچه‌رسته‌کان بۆ سه‌ردومیاط ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ چه‌ندین هۆکار که‌ په‌یوه‌ندی به‌موسوڵمانه‌کان و خاچه‌رسته‌کان و بیزه‌نتیه‌کانه‌وه‌ هه‌یه‌ به‌تایبه‌ت به‌هه‌ردوو لایه‌نی خاچه‌رسته‌ی و بیزه‌نتی پێکه‌وه‌:

أ- **سه‌باره‌ت به‌لایه‌نی ئیسلامی ده‌توانین ئهم هۆکارانه‌ ده‌ست نیشان بکه‌ین:**

- خۆراگری خه‌لکی دومیایگ له‌به‌رامبه‌ر داگیرکه‌راندا.
- په‌له‌کردن له‌کۆمه‌کی کردنی شاره‌که‌ که‌ به‌نازوقه‌و چه‌ک له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه‌ که‌بووه‌ هۆی به‌رزکردنه‌وه‌ی وه‌ی دانیه‌شتوانی گه‌مارۆدراوی شاره‌که‌.
- هاوکاری راستگۆیانه‌ له‌نیوان هه‌یزه‌ ئیسلامیه‌کان له‌ولاتی شام و میسردا به‌ئامانجی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی داگیرکه‌ران.

• توانای جه‌نگی هه‌یزه‌ ئیسلامیه‌کان و باشی پلان و رێکخه‌شتنی وردیان^۳.

- هه‌لۆیستی هاوکاری و پشتگیرانه‌ی نوره‌دین محمود، نه‌وه‌بوو چه‌ند کومه‌کیه‌کی به‌ک له‌ده‌ی به‌کی نارد. پاشان نوره‌دین ئاماده‌نه‌بوونی فره‌نجه‌کانی له‌ولاته‌که‌یاندا قۆسته‌وه‌و

^۱ دور نورالدین محمود في نهضة الأمة، ل: ۱۶۰.

^۲ الجهاد والتجديد، ل: ۲۰۸.

^۳ تاريخ الزنكيين في الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۷۹.

به سوپایه کی زۆره وه په لاماری دان و چوو و لاتیانه وه و مال و سامانیکی زۆری بردن و پیاوانیکی زۆری لیکوشتن و ژن و منالیکی زۆری لێ گرتن، کاتی فرههجهکان به میان زانی ناچار بوون دومیاط به جێبهێڵن و بگهڕێنه وه بۆ شام^۱.

● سود وهرگرنتی باشی موسولمانهکان له وهه لانهی که بۆیان رهخسا، ئه وه بوو ههلی برسپوونی بیزهنتیهکانیان قۆسته وه و هێرشیکێ توندیان کرده سهریان که کاریگه ری باشی هه بوو، ههروه ها سودیان له هه لکردنی بای باش وهرگرت بۆ ئاگر تێبهردانی که شتیگه لی بیزهنتی به هۆی سوتینه ریکه وه^۲، له هه موو ئه مانه ش گرنگتر پشتیوانی و پارێزگاری و له گه لابیونی پهروهردگارو دابه زاندنی سه رکه وتنی بوو بۆ بهنده تیکۆشه رهکانی.

ب- سه بارهت به لایه نی خاچه رستی:

● پاشا عموری یه که م سێ رۆژ هێرش خۆی بۆ سه رشاره که دوا خست هه تا وه کو که شتیگه لی بیزهنتی بگاته جێ، ئه مه ش هه لیکێ باشی بۆ موسولمانهکان رهخساند بۆ تۆکه مه کردنی شاره که و ناردنی جهنگا وه ره که رهسته ی زیاتر بۆی^۳.

● خۆلادانی هیزه خاچه رسته کان له کۆمه کی پێشکه شکردن به سوپای بیزهنتی کاتی رووبه پروی هێرش بوویه وه له لایه ن موسولمانه کانه وه و بینینی هه لۆیستی بینه ر^۴.

ج- سه بارهت به لایه نی بیزهنتیش ده توانین ئه م هۆکاره ده ستنیشان بکه یین:

● به کار نه هێنانی که شتیگه لی بیزهنتی به شیویه کی سه ربازی له لایه ن فره مانده کونتوستیفانقسه وه و ده رکه وتنی وه ک سه رکرده یه کی وشکانی نه ک ده ریایی.

● رۆلی که شتیگه لی بیزهنتی کورت بوویه وه له گواسته وه ی هیزه کان بۆ که ناری دومیاط.

● سه رکرده ی بیزهنتی تێروانیکی سه ربازی دروستی نه بوو، کاتی که شتییه بیزهنتیهکانی به ته نیشته یه که وه هیشه وه له نیلدا، ئه مه ش کاری هیزه ئیسلامیهکانی ئاسان کرد بۆ ئاگر تێبهردانی چه ند دانه یه کیان.

● هێواشی سه رکرده ی بیزهنتی له جێبه جێکردنی ئه و بنه ما سه ربازیا نه ی که ئاسایشی که شتییهکانی مسۆگه ر ده کات کاتی ریی دا به ده ریا وانهکانی له ده ره وه ی که شتییهکانیاندا به مێننه وه له کاتی به رپۆه چوونی کرده سه ربازییهکاندا.

^۱ البداية والنهاية (۴۴۰/۱۶).

^۲ تاریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۰، معالم الأمراطورية البيزنطية محمود سعيد عمران، ۳۳۰.

^۳ تاریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۰.

^۴ تاریخ الزنکیین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۰.

• بڵاوبونه‌وه‌ی برسییتی له‌نیوان هێزه‌ بیزه‌نتیه‌کاندا.

د- چه‌ند هۆکاریکی هاوبه‌ش که په‌یوه‌ستن به‌ خاچه‌رست و بیزه‌نتیه‌کانه‌وه، له‌وانه:

۱- خراپ هه‌لبژاردنی کاتی ده‌رچوونی هه‌لمه‌ته‌که‌ و جێبه‌جێکردنی گه‌مارۆکه‌ له‌وه‌رزی زستاندا، که‌بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی سوپای هاوپه‌یمانان رووبه‌په‌روی لافاو ببێته‌وه‌ و نه‌مه‌ش بووه‌ هۆی نوقوم بوونی سه‌ربازگه‌که‌یان و به‌هۆی نه‌و گه‌رده‌لوله‌ی که‌ بووه‌ هۆی دوورخستنه‌وه‌ی که‌شتیه‌کانیان له‌که‌ناره‌که‌.

۲- خراپ هه‌لبژاردنی نه‌و شوێنه‌ی که‌ سه‌ربازه‌ هاوپه‌یمانه‌کان کردیانه‌ سه‌ربازگه‌، که‌نه‌ویش نه‌و ناوچه‌یه‌یه‌ که‌ به‌دریژایی که‌نار ده‌ریا درێژده‌بێته‌وه‌، نزیکه‌ی میلیک ده‌بوو چونکه‌ جێگه‌ی نه‌و هه‌موو سه‌ربازه‌ نه‌ده‌بوویه‌وه‌ که‌ به‌په‌نجا هه‌زار که‌س مه‌زه‌نده‌ ده‌کراو هه‌موو له‌م شوێنه‌ ته‌سکه‌دا کۆکرانه‌وه‌و ئازادی جوله‌و بڵاوبونه‌وه‌ی پێیوستان له‌ده‌ست دا بۆ چوونه‌ ناو جه‌نگیکی سه‌رکه‌وتوه‌وه‌.

۳- خراپ هه‌لبژاردنی شوێنه‌که‌ وای کرد که‌ هێزه‌ هاوپه‌یمانه‌کان ببه‌ نامانجی هێرش و په‌لاماری موسولمانه‌کان.

۴- نه‌بوونی سه‌رکردایه‌تیه‌کی یه‌کگرتوو، نه‌بوونی هه‌ماهه‌نگی له‌نیوان هه‌ردوو سه‌رکرده‌ی خاچه‌رست و بیزه‌نتیدا، نه‌مه‌ش بووه‌ هۆی شکست هێنانی کرده‌ سه‌ربازیه‌یه‌کان بۆ سه‌ر نه‌و شاره‌و بڵاوبونه‌وه‌ی په‌وپاگه‌نده‌ له‌ناو سه‌ربازگه‌کانیاندا و تۆمه‌تبارکردنی یه‌کتر به‌وه‌ی که‌ هۆکاری شکست هێنانی هه‌لمه‌ته‌که‌یه‌^۱.

۲- دهرنه‌ نجامه‌کانی هه‌لمه‌ته‌که‌ بۆ سه‌ردومیاط: دوا‌ی شکست هێنانی هه‌لمه‌ته‌ هاوبه‌شه‌که‌ بۆ سه‌ردومیاط نه‌م رووداوه‌ بووه‌ خالی وه‌رچه‌رخانی گرنگ له‌مێژووی رۆژه‌لاتی نزیکه‌دا، چونکه‌ نه‌گه‌ر نه‌م هاوپه‌یمانیته‌یه‌ خاچه‌رسته‌یه‌ سه‌رکه‌وتوو بوایه‌ له‌به‌دیته‌نایی نه‌نجامه‌کانیدا نه‌وه‌ له‌وانه‌ بوو ببێته‌ رێگر له‌به‌رده‌م یه‌کگرتنی شام و میسردا که‌مه‌ترسیه‌یه‌کی راسته‌وخۆ بوو بۆ سه‌ر خاچه‌رسته‌کان له‌شامدا، هه‌روه‌ها له‌مه‌رێک ده‌بوو له‌به‌رده‌م هه‌ولێ موسولمانه‌کاندا بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان و وه‌ده‌رنانیان له‌ناوچه‌که‌.

• شکسته‌یتانی شالایی گاوه‌ره‌کان خالی وه‌رچه‌رخان بوو له‌دیاریکردنی ئاینده‌ی سه‌لاحه‌دیندا، وه‌ک که‌سیکی به‌تواناو، میسرو ده‌وله‌تی فاطمی دلتیا کرده‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ سه‌لاحه‌دین توانای پاراستنی نه‌و ولاته‌ی هه‌یه‌ له‌به‌رامبه‌ر هێرشه‌کانی دوژمندا، نه‌مه‌ وێپرای

^۱ تاریخ الزنکین فی الموصل وبلاد الشام، ل: ۲۸۱.

پاریزگاریکردن له پێگه که ی له بهرامبه ر پیلانی ناحه زاندا، به م شیوه یه ش توانی بپێته جیی سه رسامی هه مان.

● موسولمانه کانی کرده هیزێک که هه پ.

● هه ره شه ی راسته وخۆ له میرنشیه نه خاچه رسته کان ده که ن به شیوه یه ک که رۆژ له دوا ی رۆژ خاچه رسته کان هه ستیان به ته نگ پێته لچنیینی زیاتر ده کرد دوا ی ئه وه ی که پێشتر ته نها مه ترسی نوره دینیان له سه ر بوو له باکوره وه، به لام ئیستا ده بی هیزه کانیان له نیوان باکورو باشوردا دابه ش بکه ن بۆ روویه پوو بوونه وه ی نوره دین مه حمودو سه لاهه دین له یه ک کاتدا^۱.

● ئه که ر وه رگرتنی پۆسته وه زاره رت له لایه ن سه لاهه دینه وه سه ره تای کۆتایی هینان بیت به ده وه له تی فاطمی ئه وه شکسته خواردنی گا وره کان له دومیا ط، هه نگاو یکی تر بوو بۆ له ناو بر دنی ئه م ده وه له ته چونکه خه لیفه عاضد هه ول ی رزگار بوونی ده دا له ده سه لاتی سه لاهه دین، به لام ئه و شکسته ی که دو چاری هه لمه ته که بوو، عاضد ی بپه یوا کردو بواری یه کلا کردنه وه ی ده سه لاتی شی به سه لاهه دین به خشی له میسردا، ئه مه جگه به ئاکامگه یان دنی هه وه له کانی بۆ لاوا زکردنی مه زه بی شیعه ی ئیسماعیلی، به م شیوه یه ده وه له تی فاطمی دوا هیوا ی له ده ست دا بۆ رزگار بوون له ده ست سه لاهه دین و سه لاهه دینیش بووه گه و ره ی میسر به بی رکابه ر^۲.

۲- گه یشتنی نجم الدین ئه یوب بۆ میسر: سه لاهه دین داوا ی له نوره دین کرد که باوکی بنی ریت بۆ لای و نوره دینش ره زامه ندی خۆی له سه ر ئه م داوا یه نیشان داو داوا ی له نه جمه دین ئه یوب کرد که خۆی ئاماده بکات بۆ به رێکه و تن به ره و میسرو نامه یه کیشی پێدا نارد بۆ سه لاهه دین که تیایدا فره مان ی پێده کرد که په له بکات له هه لوه شانده نه وه ی خه لافه تی فاطمی له میسردا و خۆینده نه وه ی وتار به ناوی خه لیفه ی عه باسییه وه^۳، له گه ل کاروانی نه جمه دین ئه یوبیشدا ژماره یه کی نۆر باز رگان و خاوه ن به رژه وه ندی به رێکه و تن، نوره دین مه حمودیش مه ترسی هه بوو له وه ی که فره نجه کان ری به کاروانه که بگرن بۆیه به سو پا که یه وه به ره و کرک به رێکه و تو گه مارۆی دا هه تا وه کو له تی په رپوونی کاروانه که و له و ناوچه یه دلتیا بوو پاشان به جیی هیشت و گه راپه وه بۆ دیعه شق^۴، دواتر نه جمه دین ئه یوبی باوکی سه لاهه دین گه یشته قا هره و له بیست و چواری ره جه بی سا لی ۵۶۵ هـ دا عاضدیش خاوه نی کۆشک چوو ه ده ره وه

^۱ تاریخ الزنکیين في الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۱.

^۲ تاریخ الزنکیين في الموصل وبلاد الشام، ل: ۳۸۲.

^۳ دور نورالدین محمود في نهضة الأمة، ل: ۱۱۵.

^۴ دور نورالدین محمود في نهضة الأمة، ل: ۱۱۶.

بۆ پێشوازی لێکردنی و ریزیکی نۆزی لێنا، هه مان روودای پێغه مبه ر یوسف (ﷺ) له گه ل باوکیدا یه عقوب (ﷺ) بۆ سه لاهه دین و باوکی دووباره بوویه وه . کاتێ هاته لای و بینی کوپه که ی ده سه لاتداری میسه ره و وتی: ﴿ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ﴾ (یوسف ۹۹) هه روه ها باسی نه وه ده که ن (الملك الناصر) سه لاهه دین و عاضد چوونه ده ره وه بۆ پێشوازیکردن له باوکی و له گه لیدا کۆبوونه وه هه ندێ له ناماده بوان ثایه تی: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (یوسف ۱۰۰)، کاتێ سه لاهه دین له گه ل باوکیدا کۆبووه وه ریزیکی نۆزی لێنا وه ک نه ریتی خۆی وه هه موو کاروباره کانی دایه ده ست، به لام باوکی به مه پازی نه بوو وتی: کوپی شیرینم خوای گه وره بۆیه تۆی هه لێژاردوه بۆ نه م کاره چونکه شیایوی خۆته له بهر نه وه نابێ نه و کاره بگۆپی^۱. سه لاهه دینیش گه نجینه کانی دایه ده ست و له ناوچه ی لؤلؤه که به سه ر که ندای قاهره دا ده روانی نه شته جێکرد^۲. ده رباره ی نه م رووداوه سه لاهه دین کۆبوونه وه ی له گه ل باوکیدا عماره الیمانی ده ئی:

من شاکر والله اعظم شاکر	ما کان نعمی بنی آیوب
طلب الهدی نصرا فقال وقد أتوا	حسی فأتتم غایه المطلوب
جلبوا إلى دمیاط عند حصارها	عز القوی وذلة المغلوب
وحلوا عن الإسلام فیها کربة	لو لم یجلوها أتت بکروب
فالناس فی أعمال مصر کلها	وعتقاؤهم من نازح و غریب
إن لم تظن الناس قشرا فارغا	وهم اللباب فأت غیری لیب
صحت به مصر وکانت قبله	تشکو سقاما لم یعن بطیب
عجبا لمعزة أتت فی عصره	والدهر ولاد لكل عجیب
رد الإله به قضیه یوسف	نسقا علی ضرب من التقریب
جاءته إخوته ووالده إلى	مصصر علی التدریج و الترتیب

ده گێژنه وه کاتێ سه لاهه دین له گه ل باوکیدا کۆبوویه وه له خانوی وه زاره تداو پێکه وه له سه ر راخه رێک دانیشتن، نه جمه دین باسی نه وه ی کرد که سه لاهه دین له و شه وه دا له دایک بووه که نه و

^۱ مفرج الکروب (۱/۱۸۶).

^۲ مفرج الکروب (۱/۱۸۶).

تیایدا له قه لای تکریت دهرکراوه و وتی: ره شیبینی دایگرتم و به د بین بووم به رامبه ر به وهی که به سه رمدا هات، نوسه ریکی گا ورم له گه لدا بوو وتی: که ورم تو چوو زانی کئی ده لئی نه مندا له پاشایه کی گه ووه به ناوبانگو پایه داری لیده رنا چیت، ده لئی قسه ی نه م پیاوه سوژی بۆ سه لآحه دین جولاند، ناماده بو انیش هه موو سه رسام بوون به م رووداوه ره حمه تی خوا له هه موویان^۱. هه روه ها نه جمه دین نه یوب له سالی ۵۶۸ هـ دا کۆچی دواپی کرد، دوا ی نه وه ی له کاتی سوار بوونیدا نه سه په که ی سه رکه شی نواندو نه جمه دین که وته خواره وه له باب النصر له روژی دوو شه ممه هه ژده یه می ذی الحجه و بردیا نه وه بۆ مالی خۆی و هه شت روژ ژیاو پاشان له روژی سێ شه ممه بیست و هه وته می ذی الحجه دا کۆچی دواپی کرد، نه جمه دین پیاویکی به خشنده و به سوژو میهره بان و لیبوره بوو، به رده رگای ماله که شی پرپوو له وه فدی جوړاو جوړ، هه روه ها نه جمه دین گه ووه بوو له ده رونی خه لکیدا له رووی ناین و چاکه و هه لئسو که وت و سیاسه تی باشه وه، هه ر که سیکیش له خه لکانی زانستخا زو دینداری سه ردانی بکردایه میوانداری باشی ده کردو پارهی پیدیه به خشی، هه رکه سیکی دینداریشی بناسیایه سه ردانی ده کرد^۲، له و کاته شدا سه لآحه دین له ولاتی کرک و شه و به ک دا بوو بۆ جه نگ دژی داگیر که ران و نه جمه دینیش له پال گۆپی نه سه ده دینی برایدا نێژرا له الدار السلطانیة پاشان پیکه وه گوێزانه وه بۆ شاری مه دینه ی پیرۆزو دورودو سلاو له سه ره نه و پیغه مبه ره ی که جیتنشینه تیایدا، گۆره که شیان له تربه الوزیر جمال الدین-ی نه سفه هانیدایه که وه زیری موصل بووه^۳. عماره ی یه مانیش شیوه نی بۆ ده کات و ده لئی:

صفو الحیاة وإن طال المدى کدر	وحادث الموت لا یقی ولا یذر
وما یزال لسان الدهر ینذرنا	لو أثرت عندنا الآیات والنذر
فلا تقل غرت الدنيا مطامعنا	فما مع الموت لا غش وکدر
کأس إذا ما الردى حیاة بها	لم ینج من شکرها أنشی ولا ذکر
کم شامخ العز لا قی الذل من یدها	ما أضعف القدر إن ألوی به القدر
فی کل جیل وعصر من وقائعها	شعوا یقطر منها الناب والظفر
أودی علی وعثمان بمخجها	ولم یفتها أبو بکر ولا عمر
ومن أراد التأسی فی مصیبتہ	بفقوری برسول الله معتبر

^۱ مفرج الکروب (۱۸۶/۱).

^۲ عیون الروضتین (۲۵۲/۲).

^۳ هه مان سه رچاوه، (۲۴۹/۲).

ههروهه نه جمه دین چه ند کوپێکی له دواى خۆى به جێهێشت له وانه سه لاهه دین یوسف الناصر، سه یفالدين أبابکر العادل، شمس الدوله توران شاو شاهنشاه و سيف الاسلام طغتكين و تاج الملوك بوری، له کچانیش ست الشام و ره بیهه خاتوون^۱.

پێنجهم: هه ئوه شانده وهى خه لافه تى فاطمى عوبه یدى:

ئهم ههنگاهه یه کێکه له مه زنتین ئه و کارانه ی که سه لاهه دین پێى ههستا، ئه وه بوو نوره دین سوربوو له سه ر کۆتایى هێتان به خیلافه تى فاطمى هه ر بۆیه نامه یه کى نووسى بۆ سه لاهه دینى جێنشینی و فه رمانى پێدا که وتار به ناوى خه لیفه ی عه باسى المستضی وه به بخوینێته وه سه لاهه دینیش پۆزشى هێتایه وه چونکه ده ترسا خه لکى میسر دژى بوه ستنه وه به وه ی مه یلیان به لای فاطمه هه کاند، ههروهه له بهر ئاماده نه بوونى به باشى بۆ ئهم کاره، به لام نوره دین نامه یه کى بۆ نارد وه: پابه ندی کرد به و مه سه له یه وه به شیوه یه ک که بواری بۆ دواخستنى ئه و کاره نه هێشته وه، خه لیفه ی عه باسیش پێشتر نامه یه کى نارد بوو بۆ نوره دین و گله یی لێده کرد به وه ی دواکه وتنى خوینده وه ی وتار به ناوى ئه وه وه له میسر دا. ئه وه بوو الملك العادل (نوره دین) نه جمه دین ئه یوبى بانگ کردو نامه یه کى پێدا نارد که تیایدا ها تیبوو: ئه مه فه رمانێکه و ده بێ جێبه جێی بکری، هه تا وه کو ئهم کاره باش و پله و پایه پاکه مان ده ست بکه وێت پێش مردن به تاییه ت. که پێشه وای سه رده م (المستنجد) به ته وای چاوه رپێه تى و گرنگترین ئاوا ته به لایه وه^۲، به لام سه لاهه دین دوو دل بوو له رووخاندنى ئه و خیلافه ته ده ترسا، چونکه میراتى عوبه یدیه کان له میسر دا ته مه نى له دوو سه د سال زیاتره، نوره دینیش ئازاد کردنى میسرى به نیعمه تێک ده زانى له نیعمه ته کانى پهروه ردار له پێناو یه کخستنى ولات له سه ر رێبازى ئه هلى سوننه ت و نه هێشتنى بیدعه ی شیعه گه رى^۳، ههروهه به باشیش له بارودێخى سه لاهه دین تێده گه شت و به ناوى ئه میر (ئه سفه هلا ره وه) بانگى ده کرد، ئه گه ر بيشیویستایه ئه وه له میسر دا له سه ر کار لای ده برد و ولاتێکى تری پێده سپارد، ئه مه ش ئه و قسه یه بوو که نه جمه دین بۆ سه لاهه دینى درکاند له میسر دا: ئه گه ر بیویستایه له سه ر کار لات به ری ت نامه یه کى ده نارد هه تا وه کو بچیت وه بۆ لای و ولاته که ی ده دایه ده ست که سیکی تر^۴، له و به لگانه ش که ریژگرتنى نوره دین له سه لاهه دین ده سه لمێنێ ئه وه بوو له وتاره که یدا ها تو وه بۆ ئیبن نه بى عصرون کاتى دا بوهرى میسرى پێسپارد و تیا یدا ده لێ: تۆ کو په که ت دین هه تا وه کو بتان نێرم بۆ

^۱ عیون الروضتين (۲/۲۵۹).

^۲ کتاب الروضتين له الجهاد والتجديد وه، ل: ۲۰۲.

^۳ الجهاد والتجديد، ل: ۲۱۵.

^۴ کتاب الروضتين له الجهاد والتجديد وه، ل: ۲۱۵.

میسر، ئەمەش بە پەزە زامەندی هاو پێکەم سەلاحە دین و رێککە و تن لە گەڵیدا، خوای گەورە سەرکە و تووی بکات من زۆر سوپاسی دەکەم، خوا پاداشتی بداتە وەو بیھێڵێتە وە، چونکە مانە وەو پیاو چاک و سەلاحەکان مایە ی چاک بوونی ھەموانە^۱، کەواتە حەقیقەتی پە یوھەندی نێوان ئەم دوو سەرکەدە یە ریزگرتنی دۆلایەنە و نر خاندنی ھەوڵی یە کترە و دواتریش باس لە پە یوھەندی نێوانیان دەکەین بە پشتیوانی پە روھردگار ھە روھە و ھە لامی ئەو نوسەرانی دە دە ینە وە کە پیاو یە تە کانی ئێبێن أبی طی و شیعە یان وەرگرتوو کە سور بوو لە سەر شێواندن و ناشرینکردنی پە یوھەندی نێوانیان و تانە دان لە ژیا ننامە یان تا ئەو شوێنە ی کە بۆی کرابێت.

۱- پە یوھەندی ئە ھە لۆھە شان دە ھە وێ و تار دان بە ناوی خە لیفە ی فاطمی یە وە: سە لاحە دین سودی وەرگرت لە قازی فاضل ئەو پیاوھ گەورە و کەم و یتە یە، ئە وە بوو یار مە تی دا بۆ دانانی پلانێکی تۆکە و ورد لە پێتێ و لە ناو بردنی دە وڵە تی فاطمی و مە زە ھە بی شیعە ی ئێسما عیلى و سە لاحە دینیش بە و پە پێ وردە کاری وە ھە ستا بە جێ یە جێ کردنی، پاش ئە وە ی کە سە لاحە دین میسر یە کانی سازدا بۆ کو دە تا کردن و نینۆکی دە زگای فاطمی کرد، پاش لە سەر کار لا بردنی دادو ەرە شیعە کان و ھە لۆھە شان دە ھە ی ئە نجو مە نە کانی بانگە وازو لە ناو بردنی سەر چا وە کانی مە زە ھە بی شیعە، ئە وە بوو لە ساڵی ٥٦٥ ک/ ١١٦٩ زدا (حی علی خیر العمل) محمد علی خیر البشری لە بانگدا لا برد، مە قریزیش باسی ئە وە دە کات کە ئە مە یە کە م نە نگ ی بوو بە سەر دە وڵە تدا داھات^۲. پاش ئە وە لە رۆژی ھە یینیدا دە ی ذی الحجە ٥٦٥ ک/ ١١٦٩-١١٧٠ زدا ھە رمانی دا کە ناوی خە لیفە کای راشدین ئە بو بە کرو عومەر و عوسمان و عە لی بێریت، لە و تاردا پاشان باسی عاضد بکریت بە جۆرێک کە گومان لای شیعە کان دروست بکات، ئە وە بوو و تار بیژ دە یوت: خوا یە گیان عاجد باش بکە بۆ ئاینە کە ت^۳. ھە روھە دادو ەری لە قاھیرە دا سپارد بە زانا عیسای ھە کاری سوننی و ئە ویشدا دو ەری شافیعی مە زە ھە بی لە ھە موو شو ئینێکی و لا تدا دان و قوتا بخانە ی دامە زرا ند بۆ خو ئیندنی مە زە ھە بی سوننیە کان، ئە مە لە کاتی کدا بوو کە تە نگ ی بە عاضد ھە لچنی بوو دە رما لێ کانی دە بپێ و بی یە شێ دە کرد لە پارە و ئە سب و خزمە تکار و رێو ەرە سمی خە لیفایە تی قە دە غە کرد کە خۆ ی لە ئاھە نگە فە رمیە کانی جە ژنە کان و.... ھتد دا دە ببینی وە، خە لیفە ی لە کۆشکە کە یدا بە ند کرد بوو نە یدە ھێ شت لە کۆشکە کە ی بێتە دە رە وە تە نھا بۆ چە ند بۆ نە یە کی کە م نە بی ت لە وانە دە رچوونی بۆ پیشوا زی کردنی نە جمە دین ئە یو بی

^۱ ھە مان سەر چا وە، ل: ٢١٥.

^۲ المقیزی (الإتعاظ) (٣/٣١٧)، القاضی الفاضل ١٣٧.

^۳ المقیزی (الإتعاظ) (٣/٣١٧)، القاضی الفاضل ١٣٧.

باوکی سه لآحه دین به م شیوه یه عاضد له کۆشکه کهیدا که ناری گرت و بوو به نیچیری خه م نه خوژی^۱ له م کاته دا سه لآحه دین تیگه یشت که بارودۆخه که له باره بۆ له ناو بردنی ده وله تی فاطمی که له حاله تی ئاوا بووندا بوو بۆ ئه م مه به سته ش نه نجومه نیکی که وری پیکه یناو فرمانده کانی سوپا و زانیانی سوننه و صوفیه کانی کۆکرده وه داوای راویژو ئامۆژگاری لیکردن هه موو ئاماده یوانیش ریککه وتن له سهر هه لگرتنی ئه وه هه نگاوه یه کلاکه ره وه یه له ژبانی ئه و ولاته دا^۲. له سه ره تای سالی ۵۶۷هـ / ۱۱۷۱-۱۱۷۲ز دا سه لآحه دین وتاری به ناوی فاطمیه کانه وه نه هیشته و ئه م کاره شی به پله بهندی کرد له جومعه ی یکه می موحره می ۵۶۷هـ- ۱۱۷۱-۱۱۷۲ز دا ناوی عاضدی له وتاردا لایردو له هه فته ی دووه میشدا به ناوی مستضیء بامر الله باوکی الحسنی کوپی المستنجده بالله وتاری خوینده وه به م شیوه یه ئه و جۆره وتاره کۆتایی پتهات وه تا ئه مڕۆش له میسردا وتاری فاطمی دووباره نه بووه ته وه^۳.

تیبینی ئه وه ش ده کریت که وتار به ناوی عه باسیه کانه وه یه که مجار له ئه سکه نده ریه دا پیش قاهره دا چونکه ئه وئ هه ره له سهر مه زه به ی سوننی مابوویه وه به درێژایی سه رده می فاطمیه کان^۴، ئه وه عاضد له ده یه می محرمی سالی ۵۶۷هـ- ۱۱۷۱-۱۱۷۲ز دا^۵ کۆچی دوا یی کردو ده لێن سه لآحه دین کاتێ هه والی کۆچی دوا یی عاضدی فاطمی بیست دوا ی چه ند رۆژیک په شیمان بوو له وه دا که په له ی کردووه له لای بردنی ناوی له وتاردا وتی: ئه گه ر بمزانیایه له م کاته دا ده مریت ئازارمان نه ده دا به هه لگرتنی ناوی له وتاردا، قازی الفاضلیش پیکه نی وتی: ئه گه بیزانیایه ناوی لانا به نه ده مرد^۶. ئه وه بوو ئاماده یوان زه رده خه نه یه کیان یۆ ئه م سووعه ته ی نیوان وه زیر سه لآحه دین و نوسه رو راویژکاره که ی کرد. که دوا په ره ی لاپه ره کانی میژووی ده وله تی فاطمی عوبهیدی تیایدا پیچرایه وه^۷.

۲- **کۆچی دوا ی العاضد له سالی ۵۶۷هـ**: ئیبن کثیر ده لێ: عاضد له زمانه وانیدا واته: قاطع واته بره ر ده وله تیان له ودا بردایه وه، ناوی عبدالله یه و باوکی محمده ی کوپی یوسف الحافظ ی

^۱ الخطط المقریزی له صلاح الدین الأیوبی قلعجی یه وه، ل: ۱۶۱.

^۲ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلعجی، ل: ۱۶۲.

^۳ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلعجی، ل: ۱۶۲.

^۴ القاضي الفاضل، ل: ۱۳۷.

^۵ تاریخ مصر الإسلامیة زمن سلاطین بنی أبوب، ل: ۵۹.

^۶ القاضي الفاضل، ل: ۱۳۹.

^۷ القاضي الفاضل، ل: ۱۳۹.

كوپى محمەدى كوپى مستنصر كوپى الظاهرى كوپى الحاكم كوپى العزيزى كوپى المعزى
كوپى مەنصورى قائمى كوپى المەھدى يەكەمىن پاشاى فاطمىيەكانەو لەدايكبوونى العاضد
لەسالى چل وشەش دا بوو بېست و يەك سالّ ثيا، ژياننامەى ژۆر خراپ بوو شيعەيەكى پيس
بوو نەگەر بۆى بكرايە هەرچى سوننە هەيە دەيكوشت^١.

٣- خوشحالى موسولمانان بەنەمانى دەولەتى فاطمى: كاتى هەوالّ بەشا نۆرەدين گەيشت
و هەفدىكى نارد بۆ لای خەليفەى عەباسى و ئاگادارى كۆردەو و هەفدەكە بەهاورپيەتى ئىبن أبى
عصرون بوو، ئەو بوو بەغداد رازينرايەو و دەرگاكانى داخران و موسولمانەكان ژۆر دلخۆش
بوون، پيشتەر وتار بەناوى عەباسىيەكانەو لەميسردا هەلگيرابو و لەسالى ٣٥٩ك لەسەردەمى
خەلافەتى المطيعى عەباسيدا كاتى فاكيمەكان دەستيان بەسەر ميسردا گرت لەسەردەمى
المعزى فاطميدا بنياتنەرى قاھيرە و هەتاوەكو ئەم كاتەى ئيستا كە دەيكۆردە ٢٠٨ سالّ^٢
شاعيرەكانيش لەگەلّ ئەم رووداو و گەورەيەدا ئاويته بوون و كاريگەرى ژۆرى لەسەريان هەبوو
ئەو بوو عيمادى ئەصفەهانى دەلى:

توفي العاضد الدعي فما	يفتح ذو بدعة بمصر فما
وعصر فرعونها انقضى وغدا	يوسفها في الأمور محتكما
قد طفت جرة الغواة وقد	داخ من الشرك كل ما اضطرما
وصار شمل الصلاح ملتئما	بها وعقد السداد منتظما
لما غدا مشعرا شعار بني	العباس حقا والباطل اکتما
وبات داعي التوحيد منتظرا	ومن دعاة الأشراك منتقما
وظل أهل الضلال في ظلل	داحية من غيابة وعمى
وارتبك الجاهلون في ظلم	لما أضاءت منابر العلمما
وعاد بالمستضيء متهتدا	بناء حق قد كان منهتدا
واعتلّت الدولة التي اضطهدت	وانتصر الدين بعدها اهتضمما
واهتز عطف الإسلام من جذل	وافتر ثغر الإيمن وابتسمما
واستبشرت أوجه الهدى فرحا	فلقرع الكفر سنة ندما
عاد حريم الأعداء منتهك	الحمى وفيء الطغاة مقتسمما

^١ البداية والنهاية، (٤٥١/١٦).

^٢ هەمان سەرچاوە، (٤٥٠/١٦).

له راستیدا نوره دین محمود نه هیشتنی ده وله تی فاطمی به نامانجیکی ستراتیژی ده زانی بو له ناوبردنی قهواره ی خاچه رستی و ده سه لاتی باطنی له ولاتی شامدا بویه سور بو له سه ر گه پاندنه وه ی میسر بو ده سه لاتی نیسلامی راسته قینه نه وه بوو هه ستا به دانانی نه خشه ی پیویست و سوپایه کی باشی ناماده کردو چهند نه میریکی لیها تووی بو دیاری کرد خوی گه وره ش خواستی له سه ر دهستی سه ربازی دل سوژو فرمانده ی ده ست پاک سه لاهه دین به ده سته ینا که هه ستا به جیبه جیکردنی سیاسه تی دانایانه ی نوره دین جیی خوشیه تی ئومه تی نیسلامی و سه رکرده کانی دلخوش بن به م مژده گه وره یه که بریتی بوو له نه هیشتنی ده وله تی شیعیه ی باطنی.

٤- نه و په ندو وانانه ی که له له ناوچوونی فاطمیه کان له میسردا و مرده گیردریت: ماوه ی

حوکمپانی فاطمیه کان دو سه دو هه شتا سال و شتیك بوو، به لام خیرا چوونه میژووه وه وه ک نه وه ی هه رگیز تیایدا نه زیابن، یه کم پاشاشیان المهدی، خه لکی سلمیه بووکه ناسنگه ریکی به ره چه له ک جوله که بوو هاته ولاتی مه غریبه وه ناوی عبیدالله ی له خزی ناو لافی نه وه ی لیذا که خانه دانو له بنه ماله ی عه لی و فاطمیه یه (علیه السلام) وتی که نه و مه هدیه، نه م باسه ش له لایه ن چه ندین زانای پایه به رزه وه گیردراوه ته وه وه کو قازی نه بو به کری باقلانی و شیخ حامد نیسفرایینی و چهند گه وره زانایه کی تره وه مه به ست نه وه یه که نه م لافلیده ره دروژنه نه و دروئی بوو چوه سه ر که له ولاتانه دا کردی و کومه لئ خه لکی خواپه رستی نه زانیش پشتیوانیان لیکردو به م شیوه یه ده وله ت و ده سه لاتی گرتنه ده ست و شاریکی دروست کرد ناوی نا مه هدیه به ناوی خویه وه، پاشان بووه پاشایه کی گوئی بوو گیراو که به ناشکرا خه لافه تی نه بو به کوه عومه رت ده کاته وه له ناخیشدا بئی باوه ری ته واوی ده شارده وه، پاش خوئی قائیمی کوپی و دواتریش نه لمه تصور پاشان المعز، که یه که م که سیکیان بوو که بیته میسره وه قاهره ی بوو بنیات نرا، پاش نه ویش العزیزو الحاکم و الظاهر و المستنصر و المستعلی و الامر و الحافظ و الظاهر و پاشان الفائزو دواتریش العاضد که دوا هه مینیان بوو، کوی گشتیان چوارده پاشاو ماوه که شیان دوو سه دو نه وه و نه وه نده سال بوو، هه روه ها فاطمیه کان ده وله مه ندرتینو پاره دارترین خه لیفه و سته مکارترین و دلره قترینیان بوون، هه روه ک پیسترین و نا پاکترین پاشا بوون، بیدعه و کاری خراپه له ده وله تیاندا سه ری هه لداو

خراپه کاران نۆز بوون پیاو چاک و زانایان و خواناسانیان ناودا کهم بویه وه ، ههروهه له خاکی شامیشدا نوصهیری و دورزی و حه شیشی بلۆ بوویه وه و خاچه رسته کانیش به ته وای دهستیان گرت به سه ره که ناره کانی شامدا ته نانه ت قودسی پیروژو نابلس و عجلون و غه ورو ولاتی غه ززه و عه سقلان و کرک و شوبه ک و طبریه بانپاس و صور عشلیت و صیداو به یروت و عه ککا و صفو طرابلس و نه نطاکیه و نه و شوینانه ی که سه ره به م ناوچانه بوون هه تاوه کو ولاتی نایاس^۱ و سیس^۲، یان داگیرکردو دهستیان گرت به سه ره ولاتی نامه دور هه و رأس العین و چه ندین ناوچه ی تر، خه لکیکی زۆریشیان کوشت که ته نه خوی گه و ره خۆی ژماره یان ده زانی و پیرای بردنی سه دان ژن و مندالی موسولمانان که له ژماره و باس نایه ت و زۆری نه مابو ده ست به سه ره دیمه شقیشدا بگرن، به لام خوی گه و ره پاراستی، کاتی سه رده می نه وان به سه ره چوو ده سه لاتیان نه ما هه موو نه م ناوچانه گه پایه وه بۆ موسولمانان و بیباوه پانیش به سه ره شوپی گه پانه وه ته نه سه رشوپی ماندویتیان بۆ مایه وه^۳.

شه شه م: له بار بردنی کو ده تایه ک بۆ گێرانه وه ی ده ولته ی فاطمی:

ده ولته ت و کۆمه لگه ی نه و کاته ی میسر له قوناغی گۆرپانکاری گه و ره دا بوو، گۆرانکاریه ک که خه لافه ت و سیستم و ده زگا و پیاوانی فه رمان په و بۆ ماوه ی دوو سه ده کاریگه ریان هه بوو له سه ره هه موو بواره کانی کۆمه لگه بۆ حوکمیکی نوێ و ده ولته یکی نوێ که سیستم و ده زگا و پیاوی ئایینی تایبه ت به خۆیه وه ده ستی داوه ته گۆرپانکاریه کی په له بیه ندی، نه وه بوو سه لاهه دین هه ولی پاکیشانی دلی جه ماوه ری ده دا بۆ لای خۆی و تارپاده یه کی باش سه رکه وتوو بوو، به لام هه ندی له بیر یارانی ده ولته ی فاطمی و پیاوانی و چه ند ده سته و تا قمی که ئیمتیازات و ده سه لاتیان له ده سته دا بوو له سه ره لایه نگیری خۆیان مانه وه بۆ فاطمه کان بۆ نه و ده سته که وتو بیرو بۆ چوونانه ی که فاطمه کان نوینه رایه تیا ده کرد^۴ بۆیه نه و هیزانه که له چه ند سه ربازو نه میرو نوسه رو فه رمان به ری دیوان و خیزانی وه زیره کانی پیشوو وه ک خانه واده ی روزه یکه و شاور پیکهاتبوون هه ستان به پیلان دانا بۆ له ناو بردنی حوکمی سه لاهه دین و گێرانه وه ی ده ولته ی فاطمی^۵، عماده دین نه سفه هانیش باسیان ده کات و ده لی: کۆمه لیک له بان کخوازانی نه و ده ولته ته تونده روو ده مارگیره کۆبوونه وه و به نه یینی

^۱ ایاس: شاریکه له ولاتی نه رمه ندا له که ناری ده ری.

^۲ سیس: پایته ختی ولاتی نه رمه نه، صبح الأعشی (۱۳۴/۴).

^۳ البداية والنهاية (۴۵۷/۱۶).

^۴ صلاح الدین القائد وعصره د. مصطفى الحیاری، ل: ۱۶۸.

^۵ کتاب الروضتین فی الأخبار الدولتین (۲۸۲/۲).

سەردانی یەکتریان کرد بە نەینێ بە هیوای گەشتن بە ئاواتێک کە بوو مایەیی مەرگیان ئەو بوو خەلیفە وەزیریان دیاریکردو راو راویژی خۆیان تەواو رکدو بە شەودا خویان پێکخست، هەولێ خۆیان بۆ یەکشەست^۱ وادیارە پلانیان کە یان زۆر وردو تۆکمە بوو، خەلیفە وەزیریان دەست نیشانکردو چەند جارێک نامەیان بۆ فرەنجەکان نووسی و لە یەکیاندا داوایان لێکردن هێرش بکەنە سەر میسر لە کاتی کدا کە سەلاحەدین لە کەرك بوو هەروەها ئەوانە لە دەوری عمارەیی الیمنی زاناو ئەدیبی سوننی مەزەب کە لایەنگیری فاطمەکان بوو کۆبوونەو. هەستان بە نامە گۆڕینەو لە گەڵ فرەنجەکاندا، پیلان گیران وایان دەزانی کە نەینێ بوونی تەواوی کارەکانیان بەرەو سەرکەوتن و دەبات، بەلام ئەوانە کە قازی الفاضل لە پێگەی دیوانی ئینشاء وە خەریکی چاودێرکردن و بەوردی هەتاوەکو کاتی ئاشکراکردنی پیلانەکان دێت، سەرچاوەکانیش دەربارەی ئاشکراکردنی پیلانەکان دوو چیرۆکی جیاواز باس دەکەن لە هەندێ وردەکاریدا، یەکە میان ئەو یە کە یەکیک لە نوسەرانی دیوان بەناوی عبد الصمدی کاتب، کە ملکەچی تەواوی بۆ قازی الفاضل دەنەند، بەلام رۆژێکیان قازی بیینی و ئاوی لێنەدایەو قازیش وتی: ئەم ئەو دەگەینێ کە ئەمیش نە یاری سەلاحەدین، پاشان ئێین نەجای واعیظی بانگ کردو ئەم مەسەلەیی بۆ باسکردو داوی لێکرد کە بە دوا داچوونی بۆ بکات، ئەویش داوی بە دوا دا چوون گەشتە راستی مەسەلە کە، پاشان قازی الفاضل ناردی بۆ لای سەلاحەدین و پیتی وت: کاتژمێر ئەو ئەندە لای ئامادە دەبیت و ئەو باسەیی بۆ دەکەیت، ئەویش لای سەلاحەدین ئامادە بوو لە مزگەوتداو باسی مەسەلە کەیی بۆ کرد، پاشان سەلاحەدین بانگی کردو داوی روونکردنەو لێکردن، ئەوانیش دانیان بە پیلانەکاندا نا، ئەویش دەستگیری کردو فرمانی لە خاچدانی بۆ دەکرکردن^۲، رێوایەتی دوو هەمیش ئاماژە بۆ ئەو دەکات کە پیلان گیران زەینەدینی کوپی نەجای واعظیان بە شدار کردووە لە پلانیان کە یانداو ئەویش سەرەتا وا خۆی پیشان دا کە لە گەڵیادایە بەلام دواتر پیلانە کەیی ئاشکرا کرد بۆ سەلاحەدین و داوی لێکرد مۆلکەکانی ئێین کاملی پییبه خشی، سەلاحەدینیش رازی بوو داوی لێکرد تێکەڵاویان بکات بۆ زانیینی مەبەستەکان، ئەمیش هەموو گۆرانکارییەکانی پێراگەیانداو پاشان نێردراویکی فرەنجەکان بە دیارییە کەو هات بۆ لای سەلاحەدین و نامە یەکی ئاشکراو نامە یەکی نەینێ پییوو بۆ پلانگیرەکان، بەم شێوە یە سەلاحەدین ئاگادار بوویەو^۳، هەروەها قازیش فاضل بۆ خۆی ئاماژەیی بە وردەکارییەکانی ئەم پلانی داو کە لە نامە کە یە کدا ئاراستەیی نۆرەدینی کرد لەبری سەلاحەدین،

^۱ کتاب الروضتين فی الأخبار الدولتين (۲/۲۸۲).

^۲ القاضي الفاضل، ل: ۱۴۶.

^۳ القاضي الفاضل، ل: ۱۴۶، مفرج الکروب، (۱/۲۴۵، ۲۴۴).

ئەم نامەيش بەلگەيە لەسەر ئاگاداری وردی لەم پلانه، بەلگە بەشداريکردنی لەپوچەلکردنەویدا، لەوانەشە ئەو ئەو کەسە داناییت کە لەوردهکاریهکانی پیلانە کە ئاگارداری کردەو، وە کە لەنامە کەدا ئاماژە بەسیخوڕهکانی دیوانی نینشانی میسری دەکات لەفرەنجهکان و خەلکانی تر کە پەيوەندیان بەدیوانەو هەیه^۱، هەروەها لەو نامەيەدا قازی الفاضل بەدەستی خۆی نووسی بۆ نۆرەدین بەناوی سەلاحەدینەو دواي ئەو لیکۆلینەوانەي کە سەلاحەدین ئەنجامی دا، بەشیوەيەکی تایبەت و گشتگیر قسە لەسەرەتاکانی پیلانە کەو بەره وپیشچوونەکانی و چۆنیتی ئاشکرا کردن و لەخاچدانی پیلان گێڕەکان لەبەردەم ماله کانیاندا دەکات^۲.

۱- سەلاحەدین بەردەوام پاش لەناوبردنی خیلافەتی فاطمیش هیشتا (سەربازانی میسر) و خەلکی ناو کۆشکی فاطمی بەدوژمنی دەوڵەت و بوونی خۆی دەزانی و چاوەپوان بوو کە هەستن بەکارێک لەدژی بۆیە هەمیشە خۆی لێدەپاراستن و چاودێری بەسەریانەو دانابوو بەبەردەوامی ئاگادار بوو لێیان، لەگەڵ ئەوەشدا بەردەوام بەنهیتی هەموو هۆکاریکیان دەگرته بەر بۆ تۆڵە کردنەو لێی.

۲- ئەوان هەر لەپاگەیانندی وتاری عەباسیەکانەو هەتاوێک دەستگیرکردنیان، لەهەموو کات و سات و سال و رۆژیکدا لەپیلانگێڕی و کۆبوونەویدا بوون و نێردراویان دەناردە لای خاچەرستەکان بۆ هاوکاری کردنیان لەپێناو بەدیھێنانی مەبەستەکانیاندا، ئەو کارەش کە زۆر بەلایانەو خۆش بوو پشتیان پێدەبەست ئەو نامە گۆڕینەو بەردەوامە بوو لەگەڵ فرەنجهکاندا هەیانبوو، کەتیایدا تەماعیان دەخستە بەریان و هاتن و پیشپەویان لا شیرین دەکردن^۳. بەلام فرەنجهکان لەسەرەتادا وەلامیان نەدانەو لەترسی سەلاحەدین بەلام لەهەمان کاتدا بێئومێدیان نەدەکردن لەیارمەتیدانیان لەکاتی پێویستدا.

۳- کارگەیشته ئەوێ نامەیان نووسی بۆ پاشای خاچەرستەکان لەو کاتەدا کە سەلاحەدین هەستا بەشالاری دووهمی بۆ سەر ولاتی کرک و شوبەک بەژمارەيەکی زۆری هیژەکانیەو، داویان لێکرد کە هەستێ بەو رۆلێ کە لەسەری رێککەوتوون و لەنامە کەیاندا نووسیویان: کە ئەو دوورەو هەلە کە لەبارەو ئەگەر عەموری بەهیژەکانیەو بەرەو صورو أیلە پیشپەوی بکات ئەو رێ لەسەلاحەدین دەگری و بواي گەرانەوێ نامی نیت و لەو کاتەشدا قاهیرە راپەرین دەکات "خەلکی ناو کۆشک و سەرجهم سەربازانی فاطمیەکان لەمیسردا" و کۆمەلە

^۱ القاضی الفاضل، ل: ۱۴۶.

^۲ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۶۹.

^۳ کتاب الروضتين (۲/ ۲۷۸).

سودانیه کان و ئه رمه نیه کان و ئیسماعیله کان خانه واده ی سه لآحه دین و هاوکاران و پیاوه کانی له پایته خدا له ناو ده بات^۱.

به لام هۆشیاری سه لآحه دین و ئه ته کنیک و ئۆپه راسیۆنانه ی که پێی هه ستا عه موری شپزه کرد له و کاته دا که هه وڵی ده دا جموجوڵی سه لآحه دین چاودێری بکات له نه قه بدا له باشوری ئوردن، ههروه ها چالاکی خۆی له لای ئاوه کانی الکرم له کتۆه کانی خه لیلدا راگرت له ترسی ئه وه ی که سه لآحه دین هه لی جموجوڵی هه له ی پاشا بقۆزێته وه، روویکاته ناچه کانی رۆژئاوای ئوردون و ده ریای مردوو.

۴- ناوێد نه بوونی پلانگیران: کاتێ جرج (جورج یان جور جیوس) نووسه ری نامه ی بۆ پاشا مه موری که یشته قاهیره بۆگه یاندنی نامه یه ک بۆ سه لآحه دین. (وادیاره نامه گۆرینه وه به رده وام بووه، خیرا په یوه ندیان پێوه کردو) نامه یه کیان پێدانارد بۆ پاشا عه موری: که سه ربه رزه کان په رته وازه ن و له ناوچه جیا جیاکاندا بلآو بوونه ته وه و کاتی وه رزی دروینیه و ته نها هه ندیکیان له قاهیره دا ماونه ته وه، ئه گه ر که شتیگه لیگ بنیڕی بۆ هه ندی ناوچه، ئه وه فلآنه که س ده نیڕی بۆ رووبه روو بووه نه وه ت و سه لآحه دین به ته نها ده مینێته وه له شارداو ئیمه ش به و کاره هه لده ستین که پێشتر له شۆپشدا باسما ن کرد^۲، ئه مه ش به لگه یه کی تره له سه ر هه وڵدانیان بۆ سود وه رگرتن له بارودۆخی له بار، له به رنه وه ی که کۆکردنه وه ی به رو بووم له کێلگه کانه وه له و کاته دا که ئه میری ناوچه کان و سه ربه رزه کانیان تیا دا رووده که نه ناوچه کانیان بۆ وه رگرتنی پشکه کانیان و دابه شکردنی، ئه مه ش حاله تیکی ئاسایی و زانراوه له میژووی ناوچه که له سه ده کانی ناوه پاستدا^۳.

۵- پاشا عه موری هه رکاتێ بیویستایه بارودۆخی میسر بزانی یان په یوه نده ی بکات به پلانگیرانه وه بۆ گه فته گۆکردن له گه لیاندا، جورجی نیڕده ی ده نارد بۆ لای سه لآحه دین: به روا له ت بۆ ئیمه و به نه ئینی بۆ لای ئه وان بوو، ئه و پیاوه تیه ی ده خسته به رده ممان که هه رگیز ده رومان په سه نده ی نه ده کردو له گه ل ئه وانیشدا ئه و شته نا په وایه ی گرێده دا که ده مانزانی، خه لکی ناو کۆشک و میسریه کانیش (سه ربه رزه کان) له کاتی ئه م کۆمه کیانه دا نیڕدراویان هه بوو که ها تووچۆی ده کردو نامه ی ده برد بۆ فره نه جه کان^۴.

^۱ کتاب الروضتین (۲/ ۲۷۸).

^۲ کتاب الروضتین (۲/ ۲۷۸).

^۳ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۷۰.

^۴ کتاب الروضتین (۲/ ۲۸۷).

٦- سیاسه‌تی سه‌لاحه‌دین له‌م ماوه‌یه‌دا وابوو که نه‌گه‌ر هاوکارانی گومانیان له‌یه‌کێک له‌و کۆمه‌لانه‌دا بکردایه‌و ده‌ستگیریان بکردنايه‌و هه‌چ به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ریان ده‌ست نه‌که‌وتایه‌، ئازادی ده‌کردن به‌لام لێخۆش بوون چاو قایم ترو نه‌رمی نواندن توند تری ده‌کردن^١.

٧- پیلان گێڕان له‌هه‌مان کاتدا په‌یوه‌ندیان کرد به‌(شیخ الجبل)ی سنان^٢، سه‌رکرده‌ی ئیسماعیلیه‌ نزاریه‌کان له‌ولا‌تی شامداو داوای یارمه‌تیان لێکرد به‌بیانوی ئه‌وه‌ی: که‌یه‌ک بانگه‌وازیان هه‌یه‌و جیاوازی نیوانیان نابێت به‌بایسی ئه‌وه‌ی که‌پشتیوانی له‌یه‌کتر نه‌که‌ن^٣. بۆیه‌ داوایان لێکرد که‌هه‌ستت به‌تیرۆرکردنی پاشا وه‌ک نه‌ریتی خۆیان، یان هه‌ستت به‌پیلان گێڕان دژ به‌پاشا، نێردراوی نیوانیشیان خالی ئه‌ین قرجله‌ بوو^٤ که‌یه‌کێک بوو له‌پیاوانی پیششویی ده‌وله‌تی فاطمی، وا دیاره‌ هه‌ردووکیان لای (صاحب الجبل) بوون له‌کاتی ناشکرا بوونی پلانه‌که‌دا بۆیه‌ په‌نایان برد بۆ خاچه‌رسته‌کان^٥.

٨- ناشکراش نییه‌ که‌ پیلانگێڕه‌کان په‌یوه‌ندیان کردبێت به‌پاشای صقلیه‌وه‌ بۆ ناردنی که‌شتیگه‌لێک به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ یان له‌ریگه‌ی پاشای خاچه‌رسته‌کانه‌وه‌، به‌لام که‌شتیگه‌له‌که‌ پاش شکسته‌یتانی پیلانه‌که‌ گه‌یشه‌ ئه‌سکه‌نده‌ریه‌و پێکهاتبوو له‌٢٠٠ که‌شتیو ژماره‌یه‌کی زۆر سوارو پیاده‌ی له‌خۆ ده‌گرتو وتوشی زیانیکی زۆر بوو چونکه‌ پاشا عه‌موری له‌وشکانیدا پیششپه‌وی نه‌کرد وه‌ک له‌سه‌ری رێککه‌وتبوون به‌هۆی له‌ناوبردنی توندی پیلانگێڕانه‌وه‌^٦.

٩- له‌دوايه‌مین جاری هاتنی جوړج دا به‌نامه‌یه‌که‌وه‌ بۆ دیوانی سه‌لاحه‌دین، نامه‌یه‌که‌ گه‌یشه‌ دیوان که‌ تیایدا هاتبوو^٧ "له‌وه‌لگه‌ خاچه‌رسته‌نه‌ی که‌جێی گومان نین بیستومانه‌ که‌ ئه‌مه‌ نێردراوی فیل و ته‌له‌که‌یه‌ نه‌ک دۆستایه‌تی" پیاوه‌کانی سه‌لاحه‌دینیش رێ و شوینی پێویستیان گرت به‌ر بۆ چاودێریکردنی به‌بێ ئه‌وه‌ی بزانی‌ت، و هه‌چ گومانیکیان له‌لا نه‌درکاند، ئه‌ویش هه‌ستا به‌په‌یوه‌ندیکردن به‌خه‌لکی ناو کۆشکی فاطمی و پیلانگێڕان و فه‌رمانده‌کانی سوپای فاطمی و کۆمه‌لێک له‌گا‌ورو جوله‌که‌کان، لێره‌دا پیاوانی سه‌لاحه‌دین توانیان چاودێریک

^١ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (٢/٢٨٧).

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (٢/٢٨٧).

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (٢/٢٨٧).

^٤ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (٢/٢٨٧).

^٥ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (٢/٢٨٧).

^٦ صلاح ادین القاند وعصره‌، ل: ١٧٢.

بخه نه ناویانه وه (که سیکمان دزه پیکرده ناویان^۱ ودهستی دایه گواستننه وهی هه واله کانیان بۆمان)^۲.

۱۰- بهم شیوهیه پرپواگهنده ده رباره ی پلانه که له ناو خه لکیدا بلآو بوویه وه و پیاوانی ده ولته تی سه لآحه دینیش له ناشکرا بوونی مه سه له که و هه لاتنی سه رانی ئاژاوه که ده ترسان، بۆیه برپاری ده ستگیر کردنیان داو یه که یه که هینانیانه روو: نه ویش داوای رونکردنه وهی لی کردن و نه وانش دانیان به و پلانه دا ناو پاسا ویشیان نه وه بوو که نان برآو کراون^۳.

۱۱- له لیکۆلینه وه و دانپا دانانه کانه وه ده رده که ویت که نه وان خه لیفه و وه زیریان ده ستنیشان کردوه و ناکۆکیشیان له سه ر خه لیفه و وه زیر که وتۆته نیوان (خانه واده ی روزه یکه و شاور).

۱۲- سه لآحه دین داوای فتوای زانیانی کرد ده رباره یان، نه وانش فتوای کوشتیان دان، کاتی سه لآحه دین دوو دلی نواند له جیبه جیکردنی نه و فتوایه دا خه لکی راویژپیکرا و فتوا ده ر داوای په له کردنیان کرد له جیبه جیکردنی حوکه که دا، نه ویش برپاری کوشتن و له خاچدانی بۆ ده ر کردن و به ده رگای کۆشک و دارخورماکانی به رامبه ریه وه هه لآسرا^۴. نه و که سه به ناویانگانه ش که له سیداره دران بریتیبوون له: عماره ی کوپی عه لی یه مه نی شاعیر و عه بدولصه مه دی کاتب و قازی عویرسو داعی الدعات ئیبن عبدالقوی، قازی فاضلش به شیوه یه کی راستگۆیا نه ویستی تکا بۆ عه ماره بکات لای سه لآحه دین سه رباری نه و دوژمنایه تیه کۆنه ی که له نیوانیاندا هه بوو به لآم عه ماره وای زانی نه مه فیله بۆیه نه و کاره ی ره تکرده وه و له گه ل نه وانی تردا له خاچ درآ^۵.

۱۳- سه بهاره ت به خه لکی ناو کۆشکیش نه وه هه ر له سه ره تاوه ده ستگیر کران و پاشان گوێزرانه وه بۆ شوینی جیا جیا و کۆشکه که شی دایه دهستی العادلی برای، چونکه سه لآحه دین پنی وابوو: که نه وان هه رچه نه ده تیایدا یه هه ر ناکۆکی له سه ر به رده وام ده بیت چونکه بابه تیکه ته مامی لینا بریت^۶.

^۱ صلاح ادین القائد وعصره، له کتاب الروضتین ل: ۱۷۲.

^۲ صلاح ادین القائد وعصره، له کتاب الروضتین ل: ۱۷۲.

^۳ صلاح ادین القائد وعصره، له کتاب الروضتین ل: ۱۷۲.

^۴ کتاب الروضتین فی أخبار الدولتین (۲/۲۸۹).

^۵ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ۱۷۳.

^۶ کتاب الروضتین (۲/۲۹۰).

١٤- تائيفه‌ی ئیسماعیلی له‌ولاتی میسر ده‌ریه‌ده‌ر کران و دورخانه‌وه، ئه‌و خه‌لگه‌ی تریش که مابویه‌وه ئه‌وه له‌قه‌یره‌دا راگه‌یه‌نرا: که‌ده‌بێ هه‌موو سه‌ریازه‌کان و خه‌لگه‌ی ناو کۆشک و سودانیه‌کان کۆچ بکه‌ن بۆ ئه‌وپه‌ری ولاتی صعید^١.

١٥- لیکۆلینه‌وه‌و پشکنینه‌کانیش له‌م رووه‌وه سه‌لماندی که بانگخوازێک له‌ئسکه‌نده‌ریه‌دا هه‌یه که زۆرینه‌ی خه‌لگه‌که‌ سوننه‌ بوون به‌ناوی قدید القفاص) و بانگه‌وازه‌که‌شی له‌ولاتی شام و میسر بڵاوبوه‌یه‌وه و خه‌لگه‌ی خاوه‌ن پیشه‌ش له‌سه‌ریازگه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا به‌شیک له‌داهاتی خۆیانی پێده‌ده‌ن و ژنانیش پاره‌یه‌کی زۆری بۆ ده‌به‌ن^٢. هه‌روه‌ها نوسراو و پارچه‌ی زۆری لایه‌ که به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر بېباوه‌ری ئاشکرا^٣، به‌م شیوه‌یه‌ سه‌لاحه‌دین به‌پشتیوانی په‌روه‌ردگار و پاشان به‌ئارامگری و سه‌رکردایه‌تی به‌هیزی توانی ئه‌م ئاژاوه‌یه‌ له‌ناو به‌ریت که له‌ده‌ره‌نجامدا پالێ پێوه‌ نا بۆ گه‌شتن بریارێکی یه‌کلاکه‌ره‌وه سه‌باره‌ت به‌پاشماوه‌کانی ده‌وله‌تی فاطمی و گه‌وره‌ پیاوان و ده‌سته‌و دایه‌ره‌و سه‌ریازو سودانیه‌کان^٤.

عه‌ماره‌ی کورپی عه‌لی یه‌مه‌نی شاعیر: الذه‌بی ده‌ریاره‌ی ده‌لێت: ئه‌بو محمهد، عه‌ماره‌ی کورپی عه‌لی کورپی زه‌یدانی حکمی مذهبجی یه‌مه‌نی شافعیی فرضی، شاعیر، خاوه‌نی دیوانی به‌ناوبانگ له‌سائێ پێنج سه‌د و پاژده‌دا له‌دایک بووه له‌زبید ماوه‌یه‌ک خویندویتی و له‌سائێ چل و نو‌دا حه‌جی کردووه‌و ئه‌میری مه‌که‌که‌ش، قاسمی کورپی فلیته‌ ناردی بۆ لای فائز له‌میسردا ئه‌میش به‌شیعر ستایشی کرد، بیروباوه‌پیشی روون و دروست بوو ده‌ریاره‌ی ئه‌بو به‌کرو عومه‌ر ئه‌وه‌تا عماره ئه‌گێرپێته‌وه که صالحی کورپی روزه‌یک دانوستانی له‌گه‌ڵدا کرد و تی: بیروباوه‌پرت چۆنه سه‌باره‌ت به ئه‌بو به‌کرو عومه‌ر؟ و تی پێم وایه ئه‌گه‌ر ئه‌وان نه‌بونا یه ئه‌وه ئیسلام بۆ ئێمه‌و ئێوه نه‌ده‌ما و ئا ئه‌بینم که خۆشه‌ویستیان پێویسته، ئه‌ویش پێکه‌نی، چونکه پیاویکی ژێرو تیگه‌یشتو بوو، قسه‌ی زانایانی سوننه‌ی بیستبوو الذه‌بی ده‌لێ: ئه‌مه لێبوردیه‌یه که له‌که‌سیکی له‌ باشه‌وه وێپرای شیعه‌ بوونی^٥.

هه‌روه‌ها ئێبن واصل سه‌باره‌ت به‌هۆکاری هۆگری عه‌ماره‌ی یه‌مه‌نی بۆ فاطمیه‌کان ده‌لێ: عه‌ماره‌ی کورپی عه‌لی یه‌مه‌نی زۆر ده‌مارگیر بوو بۆیان چونکه له‌یه‌مه‌نه‌وه هاته‌ لایان و ئه‌وانیش

^١ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ١٧٣.

^٢ کتاب الروضتین (٢٩٠/٢).

^٣ کتاب الروضتین (٢٩٠/٢).

^٤ صلاح ادین القائد وعصره، ل: ١٧٣.

^٥ سیر أعلام النبلاء (٥٩٥/٢٠).

چاك بوون له گه لیداو ده سه لاتیان پید، شهویش شهوئی له بهرچاو بوو، مرؤفیش وهك وتراوه
(به ندهی چاكه یه) ههروه ها شهو پیاوه له سه مهزه بهی شهوان نه بوو به لكو سوننی و شافیعی بووه،
كاتی فاطمیه كان له ناو چوون به جوانترین شیعر شیوهنی بۆ كردن و به زمانی داکۆکی لیده كردن
چونكه به دهست پیتی نه كرا، كاتی كۆمه لئ خه لكیش ده ستیان دایه جموجۆل بۆ گه پاندنه وهی
ده سه لات بۆیان په یوه ندهی پێوه كردن وهك سوپاسگوزاریهك بۆ چاكه كانیان به رامبه ری وهه
شه مش بووه هۆكار بۆ له سیداره دانی^۱. وهك باسمان كرد، ههروه ها عه ماره باسی جیاوازی خۆی
ده كات لئیان له پووی مهزه به وه له هۆنراوه یه كدا كه تیایدا ده لئیت:

أفَاعِلُهُمْ فِي الْجُودِ أَفْعَالُ سَنَةٍ وَأَنْ خَالِقُونِي فِي اعْتِقَادِ التَّشْيِعِ^۲

ذهبیش ده رباره ی شهو دپه شیعره ده لئیت: خۆزگه ته نها شیعه بوایه، یان شه بو به كرو
عومه ری به دل نه بوایه، چونكه ده لئین: شه وه لگه پاوه ته وه و بۆ باوه پ بووه^۳، چونكه عه ماره
له شیوهنی عاضدو فاطمیه كاندا ده لئیت:

أسْفِي عَلَى زَمَنِ الْإِمَامِ الْعَاضِدِ	أَسْفُ الْعَقِيمِ عَلَى فِرَاقِ الْوَاحِدِ
جَالِسْتُ مِنْ وَزْرَائِهِ وَصَحْبَتِ مِنْ	أَمْرَائِهِ أَهْلُ الثَّنَاءِ الْخَالِدِ
لَهْفِي عَلَى حِجْرَاتِ قَصْرِكَ إِذْ خَلْتُ	يَا ابْنَ النَّبِيِّ مِنْ اَزْدِحَامِ الْوَاغِدِ
وَعَلَى انْفِرَادِكَ مِنْ عَسَاكِرِكَ الَّذِي	كَانُوا كَأَمْوَاجِ الْخِطْمِ الرَّاَكِدِ
قَلَدْتُ الْمُؤْمِنَ الْخِلَافَةَ أَمْرَهُمْ	فَكَيْفَا وَقَصْرٍ عَنْ صَلَاحِ الْفَاسِدِ
فَعَسَى اللَّيَالِي أَنْ تَرُدَّ إِلَيْكُمْ	مَا عَوَدْتُكُمْ مِنْ جَمِيلِ عَوَانِدِ
يَا عَاذِلِي فِي هَوَى أُنْبَاءِ فَاطِمَةَ	لَكَ الْمَلَامَةُ إِنْ قَصُرَا فِي عَاذِلِي
بِاللَّهِ زُرْ سَاحَةَ الْقَصْرِينِ وَابْكِ مَعِي	عَلَيْهِمَا لَا عَلَى صَفِينِ وَالْجَمَلِ
وَقُلْ لِأَهْلِهِمَا وَاللَّهِ مَا التَّحَمْتُ	فِيكُمْ قُرُوحِي وَلَا جُرُوحِي بِمَنْدَمَلِ
مَاذَا تَرَى كَانَتْ الْإِفْرَنْجُ فَاعِلَةٌ	فِي نَسْلِ آلِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِي

من لیره دا سه رسام له عه ماره ی یه مه نی كه چۆن فاطمیه كان شه لاوینیت ته وهو سوژی خۆی بۆ
بیده و جه ژن و كۆشكه كانیان ده رده بریت و رووبه پووی ده ول تهی سوننی نوئی له میسردا
ده وه ستیت و به رگری له فاطمیه كان و درۆكانیان ده كات كه ده لئین ئیمه له وه چه ی پیرۆزی

^۱ مفرج الكروب (۲۱۲/۱).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۵۹۶/۲۰).

^۳ سیر اعلام النبلاء (۵۹۶/۲۰).

پێغه‌مبەرین، ئایا که‌لوپه‌لی دونه‌ی‌ی له‌ناوچوو ئه‌م کاره ده‌کات به‌بیرو باوه‌یه دروسته‌کان به‌و شیوه‌یه‌ی که به‌عه‌ماره‌ی یه‌مه‌نی کرد یاخود ئایا دیاری به‌خشین و پله‌و پایه‌و واله‌مرۆڤ ده‌کات که‌ده‌سته‌به‌رداری بیروباوه‌یه‌ی راست و دروستی بێت و فرمێسک بۆ پاشماوه‌ی ده‌وله‌تی فاطمی شیعه بریژیت؟ بچیته ناو پرۆژه‌یه‌کی پیلانگێپی دژ به‌پرۆژه‌ی ئیسلامی به‌رگریکار دژ به‌خاچه‌رستان له‌ولای ئیسلامیدا؟ به‌راستی ئه‌مه شتیکی سه‌یره.

- گه‌مارۆی ئه‌سکه‌نده‌ریه :

خه‌لکی ئه‌سکه‌نده‌ریه هاوکار بون له‌سه‌رکه‌وتنی پرۆژه‌ی سوننی له‌میسردا و به‌رگریان کرد له‌سه‌لاحه‌دین کاتیک که‌گه‌مارۆ دراو به‌ئازایه‌تی و پیاوه‌تیه‌کی که‌م و ینه‌وه به‌رگریان له‌شاره‌که کرد، موسوڵمانانی میسریش به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و خه‌لکی ئه‌سکه‌نده‌ریه‌ش به‌تایبه‌تی هه‌میشه‌و به‌رده‌وام له‌سه‌نگه‌ری به‌رگری کردندا بوون له‌کێشه‌کانی ئوممه‌ت له‌کۆن و نویدا هینده‌ش توانای هزری و ماده‌ی و پێنوسی به‌هێزو سروشتی پاکیان هه‌یه له‌پێشه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌دا بن که به‌ره‌چیی پرۆژه‌ی شیعه‌ی باطنی و پرۆژه‌ی ئه‌مریکی رۆژئاوایی بده‌نه‌وه هه‌ر له‌کۆنیشه‌وه میسریه‌یکان به‌ره‌نگاری ده‌سه‌لاتی شیعه‌ی باگنی و شالاه‌کانی خاچه‌رستی بوونه‌وته‌وه و هاوکاری برا سوننه‌کانیان کردوه له‌رووی هزری و بیرو باوه‌یه‌ی سیاسی و سه‌ربازی و ئابوری و راگه‌یاندنه‌وه هه‌تاوه‌کو توانرا پرۆژه‌ی شیعه‌ی باطنی له‌ناو بیری بۆیه ده‌بینین نوسه‌رانی شیعه زۆر رق له‌دڵن به‌رامبه‌ر به‌میسرو ده‌ریاره‌ی خه‌لکه‌که‌ش ده‌لێن: خه‌لکی میسر نه‌فره‌تیا ن لێکراوه له‌سه‌ر زمانی داود (سلاوی خوای لیبیت) خوای گه‌وره کردوونی به‌مه‌یمون و به‌به‌راز کاتی خوای گه‌وره‌ش له‌بنی ئیسرائیل توپه‌ بووله‌میسردا نیشته‌جێی کردن و هه‌ر که‌لێشیان رازی بوو له‌میسر دووری خستنه‌وه.^۱ هه‌روه‌ها ده‌لێن: میسر خراپترین ولاته، زیندانی ئه‌و که‌سانه‌ی به‌نی ئیسرائیله که خوای گه‌وره لێیان ره‌نجا بوو^۲، هه‌روه‌ها وتویه: دورکه‌وته‌وه له‌میسر تیایدا نه‌مێننه‌وه چونکه توشی به‌د ره‌وشتی ده‌بن^۳، چهند ریوایه‌تیکی تریشیان هه‌یه سه‌باره‌ت به‌خراپ باسکردنی میسرو قسه‌وتن به‌خه‌لکه‌که‌ی و خۆپاراستن لێیان و ئه‌م ریوایه‌تانه‌شیان داوه‌ته پال پێغه‌مبهر (ﷺ) و محمده باقرو عه‌لی الباقر، ئه‌مه رای‌شیعه‌یه سه‌باره‌ت به‌میسر له‌و سه‌رده‌مه ئیسلامیه پهرشنگدارانه‌دا، ئه‌نجومه‌نی شیعه‌ش لێکدانه‌وه‌ی بۆ ئه‌م ده‌قانه ئه‌وه‌یه که له‌و کاته‌دا میسر

^۱ بحار الأنوار (۲۰۸/۶۰) تفسیر القمی ل: ۵۹۶.

^۲ تفسیر العیاشی (۳۰۴/۱) البرهان (۴۵۶/۱).

^۳ تفسیر العیاشی (۳۰۵/۱) البرهان (۴۵۷/۱).

^۴ بحار الأنوار (۲۱۱/۶۰) اصول الشیعه (۹۰۰/۲).

خراپترین ولات بووه، چونکه خه لکه که ی خراپترین و بئ باوه پترین خه لکه بوون^۱، وادیاره ئه م ده قانه ره نگدانه وه ی رقو کینه ی شیعه یه دژ به میسرو خه لکه که ی که ده رنه نجامی رووخانی ده ولته ی ئیسماعیلی برایانه له سهر دهستی سه لآحه دین، که ههستا به پاککردنه وه ی زهوی کینانه له پیسی و بۆگه نیان، جانا یا ئه م وته تاریکانه دژ به میسرو خه لکه خۆشه ویسته که ی له کوئ و وه سیه تی پیغه مبه ر(علیه السلام) له کوئ که داوای چاکه کردن ده کات له گه ل خه لکی میسردا^۲؟! ئه مه ش ئه و کارانه یه (خوینه ری به ریز) که خه لکی ئه سکه نده ری به پی ههستان بۆ به رگریکردن له ئیسلام و ده ولته سونیه نوئییه که ی له میسردا، ئه وه بوو ئه سکه نده ری به روبه پووی دابه زاندنی هیژ بووه وه له لایه ن صقلیه وه وه له رۆژه کانی کۆتایی سالی ۶۹ هـ کۆتایی ته مموزی سالی ۱۱۷۴ ز دا که شتیگه لی نورماندیش له دوو سه د که شتی پیکده هات و^۳ ده شلین سه دو هه شتا که شتی که په نجا هه زار پیای تیادا بوو له نیتوانیادا سی هه زار سه ریاز وه ک جیبه جیکردنی ئه و پیلانه فراوانه ی که خه لکانی لایه نگری فاطمیه کان له گه ل هه ردو پاشای به تمولموقه دیس و صقلیه دا له سه ری ریککه و تبوون به مه بهستی زیندوو کردنه وه ی خه لافه تی فاطمی^۴. له میسردا و گێرانه وه ی بانگه وازی شیعه بۆ دۆخی جارانی خۆی، هه روه ها شالووی نۆرماندی له ۱۶ ی ذی الحجه دا گه یشته به رده م ئه سکه نده ری به دوای ئه وه ی له لایه که وه پیلانه که ئاشکرا بووه و پیلان گێره کانی ناوخۆ له ناو بران له لایه کیتیش هه وه پاش کۆچی دوایی عه مووری یه که م پاشای به تمولموقه دیس. ئه وه بوو نۆرمان دهستی دایه هیژ کردنه سهر ئه سکه نده ری به توانیان چه ند که شتی که میسری نوقوم بکه ن که له و که ناره دا له نگه ری گرتبوو^۵. سوپای ئه یوبی و خه لکی ئه سکه نده ری به رگری که ی ئازایانه یان نواندو زبپۆشه کانی دوژمنیان سوتاند که له نزیك شورا که دا جیگیر کرا بوون له و کاته شدا سه لآحه دین ئاماده نه بوو له ئه سکه نده ری به داو کاتی گه یشته وه ناوی: ماندویتی و برینی جه نگاوه ره کانی ساپیژ بوو هه ریبه که یان وای ده زانی سه لآحه دینی له گه ل دایه، جه نگی ئه و که سه ی ده کرد که ده یه ویت خه لکی جه نگی ببینن^۶. ئه مه ش خاچه رسته کانی ناچار کرد که خۆیان به دهسته وه بده ن و زۆرینه یان یان دیل کران. به م شیوه یه سه لآحه دین و خه لکی ئه سکه نده ری به گورزیکی کوشنده یان

^۱ مسلم (۲/۲۹۷۰).

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۳۸۲.

^۳ تاريخ القبائل العربية في عصر الدولتين الأيوبيه والمملوكية، ل: ۸۰.

^۴ تاريخ القبائل العربية في عصر الدولتين الأيوبيه والمملوكية، ل: ۸۱.

^۵ الكامل في التاريخ له الجيش الأيوبي هوه، ل: ۳۸۳.

^۶ الكامل في التاريخ له الجيش الأيوبي هوه، ل: ۳۸۳.

وهشان له خاوه نانی بیروکی داگیر کاری، به شیوه یه که جاریکی تر بیر له و کاره نه که نه وه له سه رده می سه لاهه دیندا هه رچه نده به ته وای وازیان له م بیروکیه نه هینا، و پاش سه لاهه دین به چاره که سه ده یه که ده ستیان کرده وه به هیزشکردن^۱.

- پیلانی کفر الدوله :

له و پیلانانه ی که رووبه رووی سه لاهه دین بوویه وه له میسردا نه و پیلانانه بوو، له نه سوان قوصدا روویدا له سالی ۵۷۰ هـ د، نه وه بوه کفر الدوله که کار به دهستی نه سوان عه ره ب بوو سودانیه کانی کۆ کرده وه رووی کرده قاهره به مه بهستی گه پاندنه وه ی ده ولته ی فاطمی، بو نه مه بهستی ش پاره یه کی زوری سه رف کردو کۆمه لیک هه واداریشی لی کۆبووه وه ده که سیان له نه میره کانی سه لاهه دین کوشتو له گوندی (طود) یش پیاوێک هاته دهره وه که به قیاس شادی ناسرا بوو ناوچه ی قوص ی گرتو ده ستو مال و مولکی تالان کردن، سه لاهه دینیش الملك العادلی برای به سوپایه کی زۆره وه ئاماده کردو.... نه ویش که وته پئی و شادی له ناو بردو کۆمه له که ی بلّوه پیکرد پاشان پووبه پووی کفر الدوله بوویه وه له ناوچه ی طود دا. و جهنگ له نینوانیدا روویدا و دای کورانی کفر الدوله زۆرینه ی سه رباره کانی هه لاتنو و مه لیک عادلیش له ۱۸ ی سه فهدا گه یشته وه قاهره^۲، به م شیوه یه سه لاهه دین توانی کۆتایی به ئازاوه بینیت و نه و خه لکه په رته وازه و پیلانگیره له ناو به ریت و کۆتایی به پیلانگیره ی ئازاوه چیت ی بینیت و به ته وای و ته ی شاعیری به سه ردا ده چه سپیت که ده لیت:

وتأتي على قدر الكرام المكارم

على قدر أهل العزم تأتي العزائم

وتصغر في عين العظيم العظائم^۳

وتعظم في عين الصغير صغارها

حه وته م: نه و هۆکارانه ی که سه لاهه دین گرتیه به ر بو له ناویردنی مه زه به و سرینه وه ی

نسه واری فاطمی یه کان:

ئاسان نییه مه زه به یێک به ته وای به نه بپر بکریت، ته نها به گۆپینی سیستمی سیاسی له ولاتیک به لکو گۆپانکاری پتویستی به چه ندین سال و گرتنه به ری رێ و شوین هه یه که ته نها^۴ له هیزو زبروزه نگدا خۆی نابینیته وه، بۆیه تیبینی ده کریت که سه لاهه دین چه ندین هۆکارو ئامراز ی گرتوه ته به ر له پینا و کۆتایه پینان به بانگه وازی فاطمی له میسردا، هه ندی له م شیوازان هه توندو

^۱ الکامل فی التاریخ له الجیش الأیوبی وهه ، ل: ۳۸۳.

^۲ سیره صلاح الدین لابن شداد ۴۷-۴۸ الکامل فی التاریخ، صلاح الدین علون، ل: ۳۸.

^۳ صلاح الدین عبدالله علون، ل: ۳۸.

^۴ تاریخ الاسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۵۶.

تیزو یه کلاکه ره وه بوون و هه ندیکیشیان شیوانزی فیل و پله به ندی پتوه دیار بوو هه ندیکیشیان هتیزی سه ریا زیان تبادا به کار هتیزاو نه وانیش تریشیان ریگی بانگه وازو فیرکردن و پتسه لماندن و راکیشان له ریگی ده زگا کومه لایه تی و ئاینی و خیرخوازیه کان و نه وه قفانه ی که ته رخان ده کرئ بۆ دابین کردنی خه رچی بۆی گرتبوویه بهر^۱ نه مهش هه ندیکن له و ئامرازانه:

۱- **زه لیلکردنی خه لیفه ی فاطمی العاضد:** سه لآحه دین هه ستا به زه لیلکردنی که سایه تی خه لیفه ی عاضد له پیناو لاوازکردنی بیروکه ی (ولایهت) دا که هه موو تیوورو بیروباوه په کانی ئیسماعیلیه کانی له سه ر بنیات ده نریت و ده سه لاتداره فاطمیه کانیش لایه وه پیروزی خویان وه رده گرن، نه وه بوو خه لیفه ی فاطمی ناچارکرد که به پیتی خوی بجیت بۆ پیشوانزی کردن له نجه دین نه یوبی باوکی له کاتی گه شتنی بۆ میسر، سه رباری نه وه نریت و رسومه ی که فاطمیه کان سوور بوون له سه ری که خوی له گه وره یی خه لیفه ی فاطمی و ده رخستن بۆ خه لک هه تاوه کو به هوی ژۆر ده رکه وتنی له ناو خه لکدا پله و پایه ی دانه به زیت و بۆ نه وه ی جوهره پیروزیه کی به به ردا بکریت، ته نانهت نه بو شامه باسی نه وه ده کات که عاضد هه تاوه کو باب الفتوح به ده م نه جمه دینه وه چوو که هه رگیز شتی وایان لینه دیبوو، بۆیه به سه ریرترین ژۆر له لایه ن خه لکه وه له قه لآم ده درا^۲، به لکو عاضد ناچار بوو که پپچه وانیه ی داب و نه ریت و بنه ماو ریوره سمه کانی ده ولت بجولیته وه و نازناوه کانی وزراء السیوف و الملك الأفضل لیتاو له کژشکه وه دیاری و شتی به نرخی بۆ هیتنا^۳. پاشان سه لآحه دین به رده وام بوو له سه ر سوکایه تی کردن به خه لیفه به که مکردنه وه ی پیگه ی روحی له نیتوان لایه نگرو پشتیوانانی ده ولت ته کهیدا له م بواره شدا دهستی گرت به سه ر که لو په لو مولکی تایبهت و نه سه په کانیدا به بیانوی پتیویتی ژۆری پیتی بۆ جیهادکردن، ته نانهت خه لیفه له کژتایدا ده ستبهرداری نه سه په تاییه ته که ی خوی بوو که ته نها نه وه ی هه بوو به لآم سه لآحه دین پوزشی هیتنایه وه به وه ی که پتیویتی پیتی نیه، شاراوهش نییه که نه م سوکایه تی پیکردنه به رده وام و نه نقهسته بۆ دورخستنه وه و دابپرنی خه لکو ده رنه که وتنی له بۆنه کاندا بوو هه تاوه کو میسرییه کان له بیری بکه ن^۴.

^۱ تاریخ الاسلامیه زمن سلاطین بني اُیوب، ل: ۵۶.

^۲ کتاب الروضتین له تاریخ میصر الاسلامیه، ل: ۶۵.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۵۷.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۵۷.

٢- دابه زاندن و که مکردنه وهی پله و پایهی کۆشکی خه لیفه ی فاطمی؛ سه لاهه دین کاری ده کرد بۆ که مکردنه وهی پله و پایهی کۆشکی خه لیفه تی فاطمی، به وهی که نه میره کورده کانی ده ولته تی تبادا جینشین کرد نه م کاره شی بۆ دوپاتکردنه وهی روخانی ده ولته تی فاطمی بوو چونکه ده ولته تی فاطمی به دریزایی سه ده کانی که شه سه ندنی ناسراو بوو به (ده ولته تی قه یسه ری)^١ له بهر نه وهی که خه لیفه کانیا ن له کۆشکه کانی قاهره دا نیشته جیده بوون، نه وه بوو له سالی ٥٦٦هـ / ١١٧٠زدا سه لاهه دین ده سستی گرت به سه ر کۆشکه کانی فاطمیه کاندو دایه ده سستی قهره قوشی خزمه تکاری پاشان سه ربازو خزمه کانی تبادا نیشته جی کردو باوکی کرده کۆشکی لؤلؤه وهی سه رکه ندای قاهره پاشان الملك العادل برای تبادا نیشته جی بوو له کاتی جینشین دانانی له لایه ن سه لاهه دینه وه^٢.

٣- نه هیشتنی وتاری فاطمی له نه زه ره داو هه لوه شانده وهی وتنه وهی هزری فاطمی تیایدا: زۆری نه خایاند سه لاهه دین گورزیک کوشنده ی ئاراسته ی بانگه وازی فاطمی کرد له میسردا نه ویش له سالی ٥٦٧هـ / ١١٧٠زدا بوو کاتی هه ستا به نه هیشتنی وتاری فاطمی له نه زه ره دا که فاطمیه کان کردبوویانه زانکویه ک بۆ بلاوکردنه وهی زانسته کانی بانگه وازی شیعه ی ئیسماعیلی^٣. نه مه ش دوا ی نه وه هات که پۆستی قه زا (دادوه ری) سپارد به سه دره دین عبدالملکی کوپی درباس، و کاری به مه زه به ی نه و کرد که تیایدا ریگه به دوو وتار بۆ جومعه له یه ک شارداو نادریت، وه ک له مه زه به ی پێشه و شافعیدا هه یه، بۆیه وتاری مزگه وتی نه زه ره ی نه هیشت و وتاری مزگه وتی حاکی هیشته وه چونکه فراوانتر بوو، نه وه بوو بۆ ماوه ی سه د سال له و به رواره وه مزگه وتی نه زه ره نوێژی هه ینی تیایدا نه کرا، هه تاوه کو دووباره له سه دره می پاشا ظاهر بیبرسدا گێردرایه وه^٤، هه روه ا سه لاهه دین نه م هه نگاره بویرانه ی پشتگیری کرد به نه هیشتنی نه و دروشم و سروته ئاینیا نه ی که فاطمیه کان هینایانه میسر به دریزایی ماوه ی حوکمرانیان به رده وام بوون له بانگو سه لاواتدانی شیعانه، پاشان بانگی که پانده وه سه ر مه زه به یی سوننه و به و شیوه یه به رده وام بوو^٥، هه روه ا سه لاهه دین نه وهی قه ده غه کرد که بانگوێزه کان کردبوویانه نه ریت و سلوویان ده نارد بۆ خه لیفه ی فاطمی

^١ هه مان سه رچاوه، ل: ٥٧.

^٢ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ٦١، ٦٠.

^٣ هه مان سه رچاوه، ل: ٩٣.

^٤ الخطط للمقریزی (٥٣/٤).

^٥ الخطط للمقریزی (٥٣/٤) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ٩٣.

له بانگدا^۱، ههروهه و تارى ههينى له مزگهوتى حاكمدا به شيوهى سوننيانه ده درا كه تيايدا دوعا بۆ هاوه لانو شوينكه وتوانيان دهكرا (ر.خ) ههروهه بۆ خيزانه كانى پيغه مبه رو عه باسو هه مزه ي مامى، خوشى له سه ر ده ستورى عه باسيه كان جلى ره شى له به ر ده كرد^۲، گومانيش له وه دا كه نه هيشتنى و تارى شيعانه له مزگهوتى نه زه رو په كخستنى خوئندنى مه زه به ي شيعه له نه زه ردا كه له سه ر ده مى فاطميذا گه وره ترين ناوه ند بووه بۆ بانگه وازى ئيسماعيلى له ميسرو جيهانداو^۳، پاشان گزيرنى نه زه ر بۆ زانكويه كى سوننى و خوئندنى و زانسته كانى سوننه ت تيايدا به ر ده وام بوونى تا نه مړوؤ كۆچ كردنى زانا يانى سوننه بۆ خوئندنى وانه وتنه وه تيايدا بووه هؤى بلاويونه وهى زانسته كانى سوننه ت له ميسرو زۆريه ي ناوچه كانى جيهانى ئيسلاميدا^۴.

۴- **له ناو بردن سوتاندنى كتيبه كانى شيعه ي ئيسماعيلى:** سه لاه دين هه ستا به له ناو بردنى گه نجينه كانى كۆشكى فاطمى و هه نديكىشى به ديارى نارد بۆ نوره دين زه نكى و بريكيشى بۆ خه ليفه ي عه باسى و پاشماوه كه شى دانا بۆ فرۆشتن به شيوه يه ك كه نه م فرۆشتنه ده سالى خاياند^۵، پاشان به ده ست ريبوارانى هاتوو روشتوه وه گويزرايه وه بۆ ولاتانى تر^۶، ههروهه ده ستى گرت به سه ر كتيبه كانى بانگه وازى ئيسماعيليدا كه له كتيبخانه ي كۆشكى فاطمى هكاندا هه بوو، هه ستا به سوتاندن و فرپيدانى له كئوى مقطم دا، پاشان كتيبه نامه زه به به كانى ترى به خشيه وه به سه ر گه وره زانا يان و لايه نگرانى ده وه ته كهيدا وه كو عمادى نه سفه انى و قاضى و فاضلو أبى شامه ي نه سفه هانى، نه مه ش دوپاتى ده كاته وه كه مه به ستى سه لاه دين ته نها سوتاندنى كتيبه كانى بانگه وازى شيعه بووه^۷، ئاشكراشه كه كتيبه كانى بانگه وازى ئيسماعيلى له گرنگترين نه و هؤكارانه بوون كه بانگخوازه فاطميه كان به كار يان ده هئينا بۆ بره و دان به بانگه وازه كه يان، ده سه لاتدارانى نه يوبيش به جوړيک نه و

^۱ تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ۹۳.

^۲ تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ۹۳.

^۳ تاريخ مصر الاسلاميه زمن سلاطين بني أيوب، ل: ۹۷.

^۴ تاريخ مصر الاسلاميه زمن سلاطين بني أيوب، ل: ۹۷.

^۵ كتاب الروضتين (۲/۲۱۰) تاريخ ميسر الاسلاميه، ل: ۶۱.

^۶ تاريخ ميسر الاسلاميه، ل: ۶۱.

^۷ هه مان سه رچاوه، ل: ۶۳.

کتیبانه یان سوتاند که له و سه رچاوه کانی بانگه وازی ئیسماعیلی ته نها ئه و کتیبانه مانه وه که لایه نگرانی فاطمیه کان له یه مه ن و هنددا پاراستوبیان پاش روخانی ده و له ته که یان له میسردا^۱.

۵- **هه لوه شانده وهی سه رجه م جه ژنه مه زه بیه کانیان**: کاریگه ری و مه ترسی جه ژن و

ماته مینی و حوسه ینییه مه زه بیه کانی شیعه له بره و دان به مه زه ب و چه سپاندنی بیرو باوه پی شیعه له دهرونی میسرپییه کاند له سه لآحه دین شاراه نه بوو بۆیه هه ستا به هه لوه شانده وهی جه ژنه مه زه بیه کانیان و ئه مه ش بووه هۆی نه مانیان له میسردا، به لیزانی سیاسی و له پروانگه یه کی بیرو باوه پیه وه له سه رینه مای قه لآچۆ کردنی یه ده کانی شیعه توانی ئه و جه ژنه مه زه بیه کانه قه ده غه بکات که پێچه وانه ی قورئان و سوننه تن، بۆ ته و او کردنی ئه م هه نگاوه ش ئه یوبیه کان هه ستان به دانانی جه ژن و بۆنه ئایینییه کانی سوننه له میسردا به و شیوه یه ی که تا ئه مپۆش به رده وامه^۲.

۶- **هه لوه شانده وهی باج و مامه له کردن به دراوی فاطمی یه کان**: هاوکات له گه ل

هه لوه شانده وهی باج و رسومی فاطمیدا مامه له کردن به دراوه که شیانی هه لوه شینرایه وه، به تاییه ت که مۆرکی بیروباوه پی فاطمی پێوه بوو که پشتوانی ده کرد له مافیان له خه لیفایه تیدا "لا اله الا الله، محمد رسول الله، علي ولي الله" هه روه ها ناوی خه لیفه ی فاطمیه کانی له سه ربوو له گه ل ده سه وازه کانی بیرو باوه پی فاطمیدا، سه رباری ئه مه شمهنده ئی له و دراوانه بۆیاده کان بوون و له جه ژن و بۆنه مه زه بیه کاند ده درا به لایه نگرانیان بۆ راکێشانیان به لای بیرو باوه پی ده و له تدا^۳.

۷- **پاراستنی ئه ندامانی خانه واده ی فاطمی**: سولتان سه لآحه دین پارێزگاری له خانه واده و

مناله کانی عاضد کردو له ده ره وهی کۆشک و له شوێنێکی تاییه تدا داینان و پێداویستی بۆ دابین کردن و سپاردنی به قه ره قووشی خزمه تگوزاری و ژن و پیاویانی له یه ک جیا کرده وه هه تاوه کو زوو کۆتاییان پێییت^۴، دیاره سیاسه ت وایده خواست نه ریتی پاشاش وابوو که خانه واده ی فاطمی له لاین ئه یوبیه کانه وه بخه رینه بازنه وه، نه وه کو خه لکێک له لایه نگرانیان په یدا بپییت که لایه نگرو هه وادارانیان له ده وریان کۆبکاته وه بۆگه پاندنه وهی ده سه لاتیان^۵.

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۶۳.

^۲ تأریخ الشعوب الاسلامیه، ل: ۶۳، ۶۴، ۶۵.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۶۶.

^۴ کتاب الروضتین (۲/۲۱۰).

^۵ تأریخ الشعوب الاسلامیه، ل: ۶۶.

۸- لاوازکردنی پایتهختی فاطمی: دوی نهوهی که نهیوبیهکان ناوهندی حکومرانیان له میسر دا

گواستهوه بۆ قلعه الجبل، که کاریکی سه ریازی دوربیانه بوو مه بهست پیتی به هیزکردنی میسر بوو له بهرامهر هیزه کانی فرهجه کاند، نه مه له یان قۆستهوه بۆ لاوازکردنی شاری قاهره ی پایتهختی فاطمیهکان که به درزیایی ماوهی حوکمرانیان وه ک شاریکی پاشایی تایبته به خلیفه و پیاوانی دهولته و سه ریازو به پررسی دیوانهکان مایه وه ، له هه مان کاتیشدا قه لاو شورایه کی سه ریازیش بوو به جۆرێک که زۆرینه ی خه لگی میسر نیشه جیی فسطاط^۱ بوون، مه قریزیش به م شیوهیه له سه رلاوازکردنی پایتهختی فاطمیهکان دهویتی و دهلیت: قاهره بوو به شاری نیشه جیی بوون دوی نهوهی که قه لایه ک بوو په نای بۆ ده براو کۆشکی روولیکراوی خه لیفه بوو، به م شیوهیه پاش سه روه ری لاوازکراو پاش ریز لێنان سوکایه تی پیکرا، نه مه ش نه ریتی پاشاکانه، هه میشه شوینه واری پێش خۆیان ده سپنه وه و ناوی دوزمه کانیان کویر ده که نه وه وادیان ده سپنه وه^۲. به لام نه م کاره ی سه لاهه دین له پێناو خواو سه رخستنی پێغه مبه ره که یدا بووه (ﷺ).

۹- زیندو کردنه وه ی مه سه له ی ساخته بوونی گێرانه وه ی ره چه له کی فاطمی بۆ خانه واده ی

پێغه مبه ره (ﷺ): له گه ل له ناو بردنی که له پوری فاطمی له لایه ن نه یوبیه کانه وه هه ستان به زیندو کردنه وه ی مه سه له ی ساخته کردنی گێرانه وه ی ره چه له کی فاطمی بۆ خانه واده ی پێغه مبه ره (ﷺ)، روونکردنه وه ی نه وه ی که فاطمیهکان له بنه چه یه کی جوله که یان ناگرپه رسته وه سه رچاوه ده گرن، به م شیوهیه ش به رده وام بوون له هه لته کاندنی نه و پالپشته شه رعیه (ساخته کراوه ی) خیلافه تدا، هه روه ک زانیانی باوه پ پیکراویش به سوپاسه وه هه ولی زۆریان بۆ په رده هه لمالین له سه ر ره چه له کیان، له و زانیانه ش ئیبن خه له کان و ئیبن ابی شامه و ئیبن واصل و هتد، نه مانیش ناوی (نه وه ی عوبه یید) یان لێناون وه ک ئاماژه یه ک بۆ عوبه ییداللهی کورشی مه یمونی کوپی القداحی ناگرپه رست، ته نانه ت نه بو شامه ناگادارمان ده کاته وه که کتیبیکی سه ریه خۆی داناوه تیایدا ساخته بوونی ره چه له کی فاطمیهکان ده سه لمینیت^۳، هه روه ها نه بو شامه له کتیبی الدوختین چه ند لاپه ره یه کی دورو دریزی

^۱ المماره العربیه فی مصر الاسلامیه، ل: ۳۲۴ - ۳۲۶.

^۲ تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۷۶.

^۳ کتاب الروضتین له تاریخ میصر الاسلامیه وه، ل: ۷۰.

ته‌رخانکردوه بۆ روونکردنه‌وه‌ی ساخته‌بوونی گه‌پاندنه‌وه‌ی په‌چه‌له‌کیان بۆ خانه‌واده‌ی پیرۆزی پیتغه‌مبه‌ر (ع‌ع‌ه).^۱

۱۰- به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر راوه‌دوونانی پاشماوه‌کانی شیعه له‌شام و یه‌مه‌ندا: به‌م شیوه‌ی نه‌هلی سوننه‌ت به‌په‌رایه‌تی نوره‌دین مه‌حمود ده‌وله‌تی فاطمیان له‌ناو برد به‌که‌له‌پوڕی پاشماوه‌کانیشیه‌وه، نه‌وه‌بوو پاش راوه‌دوونانی شوێنکه‌وتوانیان له‌میسردا شیعه‌گه‌ری که‌مبوویه‌وه به‌ره‌و خۆشاردنه‌وه‌و به‌نه‌یتی بوون رۆیشت، نه‌مانی مه‌زه‌بی شیعه‌ی ئیسماعیلیش له‌میسردا هاوکاتبوو له‌گه‌ڵ جێگه‌یێر کردنی سوپای نوره‌دین له‌سالی ۵۶۴ه‌/ ۱۱۶۸ز دا هه‌روه‌ها نه‌یوبیه‌کان به‌فه‌رمانی سه‌لاح‌دین به‌رده‌وامبوون له‌ناو‌بردنی بانگه‌وازی ئیسماعیلی له‌میسرو یه‌مه‌ن و شامدا درێژه‌یان دا به‌و هه‌ولانه‌ی که‌ غه‌زنه‌وی و سه‌لجوقی و زه‌نکیه‌کانی ده‌ستیان پێک‌کرد بۆ رووبه‌رووبونه‌وه‌ی بانگه‌وازی شیعه‌گه‌ری و بلالو‌کردنه‌وه‌ی بانگه‌وازی سوننی له‌ئێران و شامدا، هه‌روه‌ها شیعه‌گه‌ری ورده‌ورده له‌میسردا به‌ره‌و لاوازی ده‌چوو هه‌تاوه‌کو به‌ته‌واوی خه‌لکه‌که‌ی هاتنه سه‌رمه‌زه‌بی نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت.^۲

بێگومان نه‌و‌رێ و شوێنانه‌ی که‌ سه‌رانی نه‌هلی سوننه‌ت وه‌ک نوره‌دین و سه‌لاح‌دین گرتیان به‌ر بۆ به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی هه‌ژموونی شیعه رافزێ زیندو‌کردنه‌وه‌ی مه‌زه‌بی سوننه‌ت به‌ره‌می باشی هه‌بوو، توانی مه‌زه‌بی شیعه‌ی رافزێ ببن‌پ بکات به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو، نه‌مه‌ش تیگه‌یشتنی قول و وردی نه‌وان ده‌سه‌لمێتی له‌کاتی‌کدا که‌ ئوممه‌ت زۆر پێویستی به‌و کاره هه‌بوو نه‌وانه مه‌زه‌بیانه‌ش که‌ لێوه‌ی فێر بین نه‌ویه که: ریشه‌کێشکردنی بیدعه له‌کۆمه‌لگه ئیسلامیه‌کاندا پێویستی به‌ تێپه‌وانینی‌کی گشتگیر و پرۆژه‌یه‌کی تێروته‌سه‌ل هه‌یه بۆ زیندو‌کردنه‌وه‌ی ئیسلامی دروست و به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی بیری باطنی و په‌روه‌رده‌کردنی ئوممه‌ت له‌سه‌ر سه‌ندنه‌وه‌ی مافه‌کانی و به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی داگیرکه‌ره خاچه‌رسته‌کان، هه‌روه‌ها سه‌لاح‌دین و نه‌یوبیه‌کان سودمه‌ند بوون له‌ئه‌ه‌ژموونی نوره‌دین له‌ب‌واری زیندو‌کردنه‌وه‌ی سوننه‌و به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی شیعه‌گه‌ری و ئاماده‌کردنی ئوممه‌ت بۆ به‌رگری‌کردن و سه‌ندنه‌وه‌ی مافه‌کانی له‌دو‌ژمنان، بۆیه سه‌لاح‌دین له‌بۆشاییه‌وه ده‌ستی پێنه‌کرد به‌ئ‌کو سودی له‌و هۆکارانه وه‌رگرت که نوره‌دین ده‌یگرته به‌ر وه‌ک دامه‌زاندنی خۆپێندنگه‌ی سوننی و یانه‌ی فه‌رمووده قه‌زاوه‌ت کردن به‌پێی مه‌زه‌بی سوننی و هاندانی سۆفیگه‌ری سوننی و دانانی وه‌قف بۆ ده‌زگا‌کانی کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی و

^۱ کتاب الروضتين (۲/ ۲۱۴ بۆ ۲۲۳).

^۲ تاریخ میصر الاسلامیه، ل: ۷۶.

سەرپەرشتی کردنی راسته وخۆی خۆبندنگه کان و به کارهێنانی حسبه (چاودێری) و بلۆکردنه وهی بیرو باوه پێ نههلی سوننهت، ورده کارییه کانی ئەم باسهش به پششتیوانی پهروه دگار له باسی دهوڵهتی ئه یووبیدا درێژه پێده دهین، ههروه ها لیکۆله محمد حمدان خالد القیسی هه ستاوه به پیشه کهشکردنی نامهیه کی ماسته ره زانکۆی یه رموکی ئوردوندا سه بارهت به کاریگه ری هه وڵه پهروه ورده یه کانی سه لاهه دین له گۆرپینی واقعی کۆمه لگهی میسریدا که ده کریت له و بواره دا سودی لێوه ربگیریت، به یه که خستنی ناوچه که له سالی ٥٦٩ هـ / ١١٧٤ زدا له میرنشینی نوره دیندا، ئەم میرنشینه ناوچه کانی سودان و حجازو یه مه ن و میسری گرت هه و رۆژه لاتی نیسلا می کرد به یه که دهوڵهت که فه رمانی له یه که سه رکرده وه وه رده گرت، که به تامه زۆرییه وه بۆ نه و نامانجه ستراتیژییه ی ده پوانی که له سه ره تای هوکمه پانییه وه هه وڵی به دیهێنانی ده دا که بریتی بوو له ئازادکردنی وڵاتی شام له فره نجه داگیر که ره کان^١ ئەم نامانجهش به ره و به دیهاتن ده پۆشت بۆیه فه رمانی دا به دروستکردنی مینه به ریکی گه وره بۆ مرگه وتی ئەقسا هه تا وه کو له گه ل خۆیدا بییات کاتیک که به رێده که ویت بۆ ئازادکردنی قودس^٢، نامه یه کیشی نووسی بۆ سه لاهه دین و فه رمانی پیکرد به سه رکردایه تی سوپای میسره وه که بکه ویت هه تا وه کو له قه لای که رکی فره نجییه کاندای پێی بگات^٣، سه لاهه دینیش به و شیوه یه ی که نوره دین وتی و ئابلقه ی قه لای شوبکی (له باشوری که رن) داو کاتئ نوره دینیش به مه ی زانی له دیمه شقه وه به ره و باشور که وته پێ هه تا وه کو بگات به سه لاهه دین، به لām پێش گه یشتنی به سه لاهه دین نامه یه کی لێوه به ده ست گه یشت که باسی له تیکچوونی بارودۆخی میسر ده کردو مه ترسی خۆی پیشانده دا له ده ستگرتنی نه یارانی به سه ر کاروباره کانی دا، که پێویست ده کات بگه رپته وه بۆی بۆ سه قامگیرکردنی بارودۆخ تیایدا و سالی داهاتوو ده گه رپته وه بۆ جیهاد کردن له گه ل نوره دیندا^٤. دیاره نوره دین زۆر گرنگی ده دا به هه لکه ندنی بێبا وه پان و ده رکردنیان له وڵاتی شام کاتئ هه ندئ گه نجینه ی کۆشکی فاطمیه کانی پێگه یشت له گه ل پێشه سازه ده گمه نه کانی زێرو مرواری، وتی: سویند به خوا پێویستمان به م پاره یه نیه و هیچ پێویستییه کی پێ پرناکه ی نه وه، ئەو ده زانی که ئێمه ئەگه ر پێویستمان به زێر بوایه له میسردارێزمان تیادا سه رف نه ده کرد، به لām ئەو ده زانی که سه نگه ره کانی شام پێویستی به پاره و

^١ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ١١٨.

^٢ هکذا ظهر جیل صلاح الدین له دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ١١٨.

^٣ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ١١٨.

^٤ الباهر ل ١٥٨ دور نورالدین فی النهضة الأمة، ل: ١١٨.

پیاوو کۆمهکی ههیه بۆ هه لکه دندی بێ باوه پان له ولاتی شام^۱. واته نهو مه به سستی له پارهو پیاوو تهنها ریشه کێشکردنی بیباوه پانه له که ناره کانی نهو ولاته^۲. بپیاره سه لآحه دین له گه ل نوره دیندا هاواریبون له نامانجه ستراتیژی یکاندا به لام له تیکچوونی بارودۆخی میسر ده ترسا، بۆیه به پله ی یه که م خه می ریکخستنی کاروباری میسری بوو پاشان خه می مه سه له ی شامی ده خوارد، بۆیه ناچاربوو بگه پێته وه بۆ میسر، وادیاره نوره دینیش بیری له وه ده که وه که به سوپا که یه وه بچێته میسرو گه مارۆی خاچه رسته کان بدات، سه لآحه دینیش هه سستی به مه کردبوو بۆیه خزمه کانی خۆی که له ناویاندا نه جمه دینی باوکیشی شهاب الدینی حارمی مامی^۳ هه بوو کۆکرده وه له گه ل چه ند فه رمانه یه کی سوپادا و راوێژی پێکردن ده رباره ی نیه تی نوره دین بۆ هاتنه ناو میسره وه له سه ر کارلاردنی سه لآحه دین تیایدا، نهو بوو یه کێک له برازاکانی پێشنیاری کرد که خۆی ناماده بکات بۆ کوشتاری نوره دین نه گه ر به رهو میسر هات، هه ندی له ناماده بوانیش هاواریبون له گه لیدا، خیرا نجمه دینی باوکی سه رزه نشتی نهوانه ی کردو وتی: من باوکتم و نه ش شهاب الدینی خالته و ئیمه له هه موو نه مانه ی که لیره ن زیاتر تۆمان خۆش ده وێ، سوێند به خوا نه گه ر من و خالته نوره دین ببینن ناتوانن هیچ کاری: بکه ین جگه له ماچکردنی زهوی له بهر پێی داو نه گه ر فه رمانمان پێبکات به دین له گه ر دنت نهو نهو کاره ده که ین جا نه گه ر ئیمه وایین، ده بی خه لکی تر چۆن بیت؟ هه موو نه م نه میرانه ش که لای تۆن نه گه ر نوره دین ببینن ناتوانن به سه ر نه سپه کانیانه وه خۆیان بگرن، نه م ولاته ش مولکی نهو، ئیمه جیگیرو خزمه تگوزاری نهوین، جا نه گه ر بیه وێ له سه ر کار لات به ریت گوێپایه لی ده بین، رای باشیش نهو یه که نامه یه ک بنوسی له گه ل نێرده یه کدا بینیری و تیایدا بلێت: بیستومه که تۆ ده ته ویت بکه ویته پێ بۆ ده ست گرتن به سه ر نه م ولاته دا، نازانم که ی پێویست به وه ده کات، ده توانی به ریزت نێردراویک بنیتریت و ده سپێک بخاته مله وه و به مه ینت بۆ لات، چونکه هیچ که سیک نییه لی ره ریکری نهو به کات^۴. پاشان به ناماده بوونی وت: هه ستن به رۆن، ئیمه خزمه تگوزاری نوره دینین، هه رچی ده یه وێ با بیکات، نهو بوو له سه ر نه م پایه کۆتاییان به دانیشتنه که هینا و زۆریه یان نه م هه والیه یان بۆ نوره دین نووسی^۵، کاتی نه جمه دین به ته نهایی له گه ل سه لآحه دینی کوپیدا مایه وه و پێی وت: تۆ نه زان و که م زانیاریت، نهو خه لکه زۆره

^۱ کتاب الروضتين له الجيهاد والتجيد وه، ل: ۲۱۳.

^۲ الجيهاد والتجيد، ل: ۲۱۳.

^۳ دور نورالدين في النهضة الأمة، ل: ۱۱۸.

^۴ کتاب الروضتين (۲/۲۲۸).

^۵ کتاب الروضتين (۲/۲۲۸).

کۆده که یته وه رازی دلی خۆتیان بۆ باس ده کهیت، ئه گهر نوره دین ته مه هواله بیستی که تو ده ته وی ته و لاتهی لی قه دهغه بکهیت، نه وه خۆی یه کلایی ده کاته وه و بو ته رو ده کاته ئیره، نه گهر پووش بکاته ئیره نه وه خه لکه ی که لیره دا کو تر کړ نه وه یه کیکیان نابینی پشتیوانیت لی بکاته و راده ستی نوره دین ده کهن، به لام نیستاو دوا ی ته مه جلیسه مه موویان نامه ی بۆ ده نوسن و باسی قسه که ی منی بۆ ده کهن تو ش ده بی نه وه کاره بکهیت و نامه یه که به مه جو ره بنوسی: بۆچی خۆت زه حمه ت ده ده ی؟ ته نه ا خزمه تکار ی بئیره و گوریستیک بخاته ملمه وه دیم، نه گهر نه مه بیستی ت ئیتر نایه ت و به کاری تره وه سه رقال ده بیته^۱.

وه که ده رده که ویت نه جمه دین نه یوب خو شه ویستی و گو یزایه لیه کی زۆری مه بو وه بۆ نوره دین زه نک ی نه وه بو وه سه لاهه دینیش به گو یی رایه که ی باوکی کرد، کات ی نوره دین (ره حمه تی خوایی لی بیته) مه سه له که ی به مه شیوه یه بینی ده ست به ردار ی نیه ته که ی بو وه مه سه له که ش به وه شیوه یه ده رچو و نه جمه دین ده یوت^۲، له سه ره تای سالی ۵۶۸هـ/ ۱۱۷۳ز پاش گه پانه وه ی نوره دین له نازه ربه یجان و نه رمینیا بلا وکرا وه یه کی به ده ست گه یشت له خه لیفه ی موصل و جه زی ره و نه ربیل و خلاط و شام و لات ی قلج نه ر سه لان و می سه ره وه له مانگی شه والی هه مان سالی شدا سه لاهه دین به سو پاکه یه وه به ره و الک رک که و ته پۆ ئا بلو قه ی به سه ردا سه پاند و نوره دینیشی نا گادا ر کرده وه سه باره ت به هاته نه ده ره وه ی بۆ جی به جکردنی ری ککه و ته که ی سالی پی شو نه وه بو نوره دینیش له لای خو یه وه دی مه شقی به جی به یشت و به ره و سه لاهه دین که و ته ری کات ی گه یشته الرقیم له نا وه راست ی ئوردندا نامه یه کی له سه لاهه دینه وه پی گه یشت که تیایدا نا گادا ری کرده وه که باوکی له می سه ر نه خو شه و ده تر سیته بمریته و می سه ریه کانیش نه وه له بقۆز نه وه و ده ست بگرن به سه ر ولاندا و خو یان تیایدا قا یم بکه ن بۆ یه نا چاره بگه پته وه بۆ می سه ر^۳. کات ی نوره دین به مه ی زانی وتی: پاراستنی می سه ر گرن گتره لاما ن له شو ی نه کا نی تر^۴. پشان زۆری نه خایاند مه تر سیه کا نی سه لاهه دین هاته دی و شو پشیکی گه وه در ی به رپا بو وه سه ر کړ دایه تی جه وه ری نه مینداری خه لافه ت پاش نه وه ش پیلانیکی گه وه ره به رپا بو وه که عه ماره ی یه مه نی و لایه نگرانی تری مه زه بی شیعه تیایدا به شدار بو ون که پی شتر ئا مازه مان پیداو له سالی ۵۶۸هـ نوره دین چه ند هی رشیکی کرده سه ر خا چپه رسته کان عیما دی نه سفه هانیش له گه ل الملك العادلدا بو نوره دین پی ی وت: چۆن وه سفی

^۱ کتاب الروضتین (۲/۲۲۹).

^۲ هه مان سه رچا وه (۲/۲۲۸).

^۳ هه مان سه رچا وه (۲/۲۲۸).

^۴ هه مان سه رچا وه (۲/۲۲۸).

ئەمە دەكەى كە روويدا؟ ئەويش بەھۇنراوھىەك ستايشى كىردو ئەم ھۇنراوھىەش دەريارەى
بەرگىکردنى نوردەدين بوو لەھۆران و تيايدا دەلئ:

وبَدَّت بعصرك آية الإحسان	عقدت بنصرك راية الإيمان
الصيد اللبث وفارس الفرسان	ياغالب الغلب الملوك وصائد
حزت الفخار على دوي التيجان	يا سالب التيجان من أربابها
في كل إقليم بكل لسان	محمود المحمود ما بين الورى
أقسمت مالك في البسيطة ثان	يا واحدا في الفضل غير مشارك
لك مؤذن أبدا بكل أمان	أحلى أمانيك الجهاد وإنه
حرب لقمع المشركين عوان	كم بكر فتح ولدته طباط من
قد سار في الآفاق و البلدان	كم وقعة لك بالفرنح حديثها
وقرت رأس برنسهم بستان	قمصت قومصهم رداء من ردي
بالذل في الأقياد والأسجان	وملكت رق ملوكهم وتركتهم
وسحبتهم هونا على الأذقان	وجعلت في أعناقهم أغلالهم
والبيض تخضب بالنجيع القاني	إذ في السواوغ تحطم السمر القنا
والهام رقص عوالي المران	وعلى غناء المشرقية في الطلي
نار تألق من خلال دخان	وكان بين النقع لمع حديدھا
فيه بري الصارم الطمان	في مازق ورد الوريد مكفل
لتنوب عنها أنجم الخرصان	عطى العجاج به نجوم سمائه
طرق الضلال ومركب الطغيان	أو م كفاهم ذاك حتى عاودوا
لما أتيت بواضح الرهان	وجلوت نور الدين طلعة كفرم
والرأي قبل شجاعة الشجعان	وهزمتهم بالرأي قبل لقاتهم
والكفر منك مضعضع الأركان	أصبحت للإسلام ركنا ثابتا
الماضي وشدت مباني الإيمان	قوضت الناس الضلال بعزمك
لله في سر وفي إعلان	قل أين مثلك في الملوك مجاهد
لكن وثقت بنصرة الرحمن	لم تلقهم ثقة بقوة شوكة
لا يستقل بثقله الثقلان	ما زال عزمك مستقلا بالذي
ما كان في وسع ولا إمكان	وبلغت بالتأييد أقصى مبلغ

دانت لك الدنيا فقاصيه‌ا إذا	حققته لنفاذ أمرک داني
فمن العراق إلى الشام إلى ذرا	مصر إلى قوص إلى أسوان
لم تله من باقي البلاد وإنما	ألهاك فرض الغزو عن همدان
للروم والإفرنج منك مصائب	بالترك و الأكراد و العريان
أذعنت لله المهيمن إذ عنت	لك أوجه الأملاك بالإدعان
أنت الذي دون الملوك وجدته	ملان من عرف ومن عرفان
في بأس عمرو في يسالة حيدر	في نطق قسى في تقى سلمان
سر لو أن الوحي ينزل أنزلت	في شأنها سور من القرآن
فاسلم طويل العمر ممتد المدى	صافي الحياة مخلص السلطان

١١- دهست گرتن به سه ره مه غریبی نزیکداو لکاندنی به میرنشینی نه یوبیه وه: سه لآحه دین کاری ده کرد له پیئاو به هیژکردنی نه وه ده سته وتانه ی که له میسردا به دهستی هیئا، هه تاوه کو کت و پر له دهستی نه دات، هه وه کانیشی به لکاندنی مه غریبی نزیک به میسره وه کو تایی پیهات، نه وه بوو باکوپی نه فریقا له سه رده می یه که مین فتوحاتی ئیسلامیه وه لکابوو به میسره وه، بۆیه سروشتی بوو که سه لآحه دین چاو بپریتته ولاته کانی له لایه که وه بۆ سود وه رگرتن له و سامانانه ی که تیایدایه، نه مه له لایه که له لایه کی تریشه وه به هوی نه و پیگه به هیژه ی که هه یانبوو بۆ پاراستنی سنوری رۆژئاوای میسر، نه وه بوو له سالی ٥٦٨ هـ د/ ١١٧٣ زدا سه لآحه دین هیژکی سه ریازی نارد بۆ مه غریبی نزیک به سه رکردایه تی شرف الدین قهراقوش، خزمه تکاری مظفر تقی لدین عمری کوپی شاهنشاهی کوپی نه یوب، نه ویش چووهر طرابلس و برقه وه هندئ ناوچه ی مه غریبی نزیک وه ک قابس به لام نه گیشته مه دیه و صفاقس و قفصه و تونس^١.

١٢- لکاندنی یه مه ن به میسره وه: لکاندنی یه مه ن به میسره وه له چوارچیوه ی نه وه نه خشه یه ی نوره دین دابوو که مه به ست پیتی یه کخستنی به ره ی ئیسلامی بوو بۆ رووبه پوو بوونه وه ی هیژشی خاچپه رستی^٢، نه م سیاسه تی لکاندنی یه مه ن به میسره وه له لایه ن سه لآحه دینه وه بووه هوی:

^١ تاریخ الأیوبیین فی المصر وبلاد الشام، ل: ٤٦.

^٢ تاریخ الیمن الاسلامی د. محمد عبده السرویدی ل: (٢١١).

- أ- تهنگ هه لچنین به لایه نگرانی فاطمی کان به تایبته که والی یه مهن عبدالنبی کوپی مه هدی شیعه یه کی سهر به خه لیفه ی فاطمی بوو له میسردا.
- ب- به هۆیه وه سه لآحه دین توانی پاراستنی سنوره کانی باشوری میسر مسۆگهر بکات: له بهر ئه وه ی که لکاندن یه مهن که به دهروازه ی ده ریای سور داده نریت له باشوره وه، ده سه لآتی سه ربازی و بازگانی به سهر هه ریمه کانی باشوردا مسۆگهر ده کات و نه گهری نزیکبونه وه ی نئوان خاچه رستان که به هیوای ده ستگرتن به سهر ده ریای سورو حه به شیعه کاندای که ئایینی گاوریان هه بوو دوورده خاته وه ههروه ها بۆ ئه وه ی نه که ویتته بهر پلاری خاچه رسته کان له که ناری ده ریای ناوه پاست له باکو رو حه به شیعه کان له که ناره کانی ده ریای سور له باشوره وه.
- ۱۳- یه مهن له و کاته دا به قۆناغی نا ئارامیدا تپه پی ده کردو مملانیسی سیاسی و ئایینی و مه زه بی زۆری بۆ هینابوو، به تایبته له نئوان زبیدو سه نعا، هه ره وه ها درۆز نیکیش پهیدا بوو که لافی ئه وه ی لیده دا که مه هدی چاوه پوانکراوه که ئه ویش عبد النبی کوپی مه دی بوو توانی ده ست بگریته به سهر یه مه نداو وتاری به ناوی خۆیه وه ده خوینده وه دوای ئه وه ی وتار خوینده وه ی بۆ عه باسیه کان نه هیشته و خۆی ناونا (ئیمام) و له سهر گۆپی باوکی گومه زیکی گه وری دروست کردو فه رمانی کرد به خه لکی یه مهن که حه جی بۆ بکه ن و ریگریکردن له چون بۆ حه ج بۆ مه ککه.

- ۱۴- سه لآحه دین ویستی سنوریک بۆ ئه م سه رکێشانه دابنیت که هه ره شه له یه کیتی موسلمانان ده کات به تاتیبه ته که خه لکی یه مهن داوای به ده مه وه چونیان لیکرد^۱ هه رچۆنیک بیت ئه و: سه لآحه دین سهریه یه کی به ریخسته به سه رکردایه تی شمس الدوله توران شای برای گه وری که چوو مه ککه و پاش ئه نجامدانی عومره به ره و زبید به ریکه وتو ده ستی به سه ردا گرت پاشان به ره و عه ده ن به ریکه وتو ده ستی به سه راگرت و ریگری له تالانکردنی کرد له لایه ن سوپاکه یه وه و وتی: ئیمه نه هاتووین بۆ وێرانکردنی ئه م ولاته به لکو بۆ ئاوه دانکردنه وه ی هاتووین، پاشان به ره و قه لاو شو راکانی تر به ریکه وتو هه مو یه مهنی به ته واوی نازاد کردو وتاری به ناوی خه لیفه ی عه باسیه وه خوینده وه^۲، عبدالنبی لافلیده ری ئیمامه تی کوشت و یه مهنی لی^۳ رزگار کردو گه پاندیه وه دۆخی جارانی^۴، پاشان شمس الدوله ش نامه یه کی بۆ پاشا ناصر صلاح الدین نووسی و هه والی سه رکه وتنی پێداو به قه زلی خوای زانی، سه لآحه دینیش

^۱ تاریخ الأیوبیین فی المصر وبلاد الشام، ل: ۴۶.

^۲ الطريق الی بیت المقدیس، ل: ۹۶.

^۳ الطريق الی بیت المقدیس، ل: ۹۶.

ئەو ھەواللەي نووسى بۆ نۆرەدين، ئەيش نامەي نارد بۆ خەليفەي عەباسى و مژدەي نازادکردنى يە مەن و خویندەنەوئى و تار بۆ خەليفەي پېدا^۱.

۱۵- نازادکردنى ولاتى نەوبە (سودان): نەوبە لەو کاتەدا شانشینىكى گاورد بوو پايتەخنەكەشى شارى دنقلە بوو كە دەكەوئتە سەرەوئى نىلو پەيوەندى پتەوى لەگەل ميسردا ھەبوو لەكاتى فتوحاتى ئىسلامىيەو كاتى دەولەتى ئەيوپىش لەميسردا دروست بوو، سەلاخەدين ويستى ولاتى نەوبە نازاد بکات لەپېناو پاراستنى ميسر لەوئى لەباشورەو دەستدریژى بکريته سەر، بۆيە توران شای براى نارد لەمانگى جەمادى دووئى سالى ۵۶۸هـ/كانوونى دووئى ۱۱۷۳زدا نارد بۆ ولاتى نەوبەن ئەو ھەبوو ئىبرىمى رزگار کردو دەستكەوت و دىلى نۆرى ھەبوو پاشان گەپايەو بۆ قوص، ئىسلام چوو چەند شوئىنكىيەو كە پېشتەر ئەسپى موسولمانەكان پېسى نەنابوو ناپەيوەو ئىبرامىمى كوردى كرد بە والى تاييدا^۲، ئەم نازادکردنەش ھۆكاريك بوو بۆ نەھيشتنى ئەو بەرپەستانەي كە پېنگر بوون لەبلاو بوونەوئى ئىسلام لەو ناوچەيەدا^۳.

ھەشتەم: راستى ساردى نىوان سەلاخەدين و نۆرەدين:

مىژوونوسان باسى پەيوەندى نىوان سەلاخەدين و نۆرەدينان کردو، ئىبن ئەشیر ئەبو شامە لەئىبن طى يەو ھۆكارەكانى ئەو ساردى باس دەكەن كە كەوتوتە نىوان نۆرەدين و سەلاخەدينەو لەسالى ۵۶۷هـ دا كاتى رىككەوتن لەسەر گەمارۆدانى الكرك و پاشان سەلاخەدين پاشەكشەي كرد پېش گەشتنى نۆرەدين^۴، لەئىبن الأثير و ئىبن أبى طى يەو كۆمەليك مىژوونوس ئەم باسەيان گېراوئەو^۵، كۆمەلنى نوسەرى ھاوچەرخىش ئەم باسەيان گويژاوتەو بەبى بزارکردن و زیادەروپيان کردووە لەليكدانەووە ليكۆلینەو لەھۆكارەكانى ساردى نىوانيان و دەرئەنجامەكانىدا پەيوەندى نىوان سەلاخەدين و نۆرەدينان بەشپەيوەيەكى دوژمنكارانە ليكدانەوئەو، لەو قسانەش كە کردوويانە گوايە ھەريەك لەسەلاخەدين و نۆرەدين لەيەكتر ترسان و سەلاخەدين ھەولى داو بۆ رزگار بوون لەدەسەلاتى نۆرەدين و دەيوست ناوچەي الكرك وە بەرپەستىك لەنىوانياندا

^۱ الطريق الى بيت المقدس، ل: ۹۶.

^۲ تاريخ الأيوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ۴۶.

^۳ جيهاد الأيوبيين والمعاليك ضد الصليبيين والمغول د. فرستال ۵۲.

^۴ الباهر (۱۵۸، ۱۵۹) كتاب الروضتين (۲/۲۲۷).

^۵ نورالدين زنكي في الأدب العربي، ل: ۱۱۶.

بمبیتتهوه، نوره دینیش خۆی به هه له زانیوه له ناردنی ئه سه ده دین و سه لاهه دین بۆ میسرو وه سفکردنی نوره دین به دوژمنی سه سه ختی سه لاهه دین و چه ندین شتی تر^۱.

ئهم بۆچونه نارهوایانهش ته نها لای ئیبن طیء و ئیبن اثیر باسکراوه:

هه رچی ئیبن آبی طی ئه وه هه ولای داوه به و درۆزنی و فیلبازییهی که پیناسراوه تانه یدات له په یوه ندی نیتوان ئهم دوو پیاوه، و ئه و تۆمه تباره به و شته نه شیواوهی که ده یداته پال نوره دین، چونکه نوره دین شیعهی حه له بی ملکه چککردوه و دروشمه کانی هه لوه شانده وه و سوننه ی به هیز کرد، باوکی ئیبن طی ش له سه رانی شیعه بوو له لایه ن نوره دینه وه دورخایه وه له حه له ب، بۆیه ده بینین ئیبن ئه بی طی زۆر هیز ده کاته سه ر نوره دین و هه ول ده دات په یوه ندی نیتوان ئهم دوو پیاوه مه زنه به درۆ بۆگه کانی بشیویتی^۲.

سه باره ت به ئیبن الاثیریش: ئه وه گومان هه یه له و شتانه ی که ده رباره ی سه لاهه دین نوسیویه تی و زۆر جار به دوا ی پاساوێکدا ده گه پێ بۆ ره خنه گرتن و شکاندنی سه لاهه دین به تاییه ت له کاتی به راورد کردنی نیتوان ئه ووو نوره دیندا^۳، ئهم میژوونوسه ی مالی زه نکسی له هه ردوو کتێبه که یدا (الکامل فی التأریخ والباهر فی تأریخ الدوله الاتابکیه) ئه و رایانه ی له کتێبه که یدا باس کردوه که کۆمه لێ میژوونوس لییه وه ده گێر نه وه و پوخته ی ئهم رایه ش ئه وه ده گه یه نی که سه لاهه دین به ئه مه ک نه بووه بۆ نوره دینی مامۆستای، به لکو هه ر له سه قامگیر بوونی ده سه لاتیه وه له میسردا هه ولای جیا بوونه وه و سه ره خۆیی ده دا لێی ته نانته هه ولای کێپرکی کردنی ده سه لاتی سیاسی داوه له ولاتی شامدا، هه موو ئهم رایانه^۴، ئیبن الاثیر دوا ی کۆچی دوا یی کردنی سه لاهه دین و ناچار بوونی بۆ ده رچوون بۆ ولاتی شام به سه رکردایه تی سوپاکه یه وه هیتانی مولکه کانی نوره دینی مامۆستایی بۆ ناو مولکه کانی خۆی له ناو میسردا، چونکه ده رچوونی سه لاهه دین به سوپاکه یه وه بۆ شام و له پیتناو گێرانه وه ی گه رانه وه ی به ره ی نیسلامی یه کگرتوو بوو که عیما د الدین زه نکسی و نوره دینی کوپی خویان ماندوو کرد له پیتناو پیکهیتنانیدا و دوا ی کۆچی دوا یی نوره دین خه ریک بوو هه لده وه شایه وه و، باروئۆخ ده گه راپه وه بۆ دۆخی لاوازی و په رته وازه یی پیشوو، دوا ی دابه ش بوونی مالی زه نکیش بۆ حزبی دیمه شق و حزبی حه له ب و کوپه منداله که ی

^۱ نورالدین محمود فی الأدب العربی فی عصر الحروب الصلیبیة، ل: ۱۱۷.

^۲ کتاب الروضتین (۱۱۸/۲)، ۱۱۷.

^۳ دراسة فی تأریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۶۳.

^۴ تأریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی آیوب، ل: ۲۲.

به ناوی سالتج ئیسماعیل نهیتوانی دووباره شانشینه که ی باوکی یه کبخاته وه^۱، نه وه بوو سه لآحه دین نامه یه کی نووسی بۆ خه لیفه ی عه باسی و بۆ کوپه که ی نوره دین و ئاگاداری ده کرده وه که ده رچوونی بۆ شام بۆ یه کخستنی موسولمانانه دژ به فره نه که کان^۲.

واش پیده چیت ده بریت که ئه م رایانه ی ئین ئه ئیر ده یانلێته وه وو میژوو نووسه کان لییه وه ده یگێر نه وه سه باره ت به وه فادار نه بوونی سه لآحه دین بۆ خانه واده ی زه نکو و نه و پیاو یه تانه ی که له و باره یه وه هاتوو میژوو نووسه کان خۆیان دایان پشت بیت بۆ لیکدانه وه ی نه و پیاو یه تانه ی که سه لآحه دین پاش وه فاتو نوره دین گرتیه به ر، هه روه ها هۆگری ئین ئه ئیر بۆ خانه واده ی زه نکو هۆکار یکی تر بوو، پاشان هاوسۆز نه بوونی له گه ل سه لآحه دیندا به هۆی نه وه ی که سه لآحه دین نه و بنه ماله و مولکه کانی له ناو برد، هه روه ک میژوو نووسان تیبینی نه وه یان کردوه ئین ئه ئیر له هه ردوو تاریخه که یدا الکامل والباهر ژۆردابه زیوه ته سه سه لآحه دین و به دوا ی هه له و که م و کورتیه کانییدا گه رپاوه^۳، له راستیشدا سه لآحه دین باشترین سه ریا ز بووه بۆ گوێپایه لی نوره دینی سه رکرده ی و نه مه ش چه ند به لگه یه که له سه ره نه وه:

۱- عیمادی ئه سفه هانی ده لێت: سه لآحه دین له فه رمانی نوره دین ده رنه ده چوو و کاری به باشی و به هیزیه وه بۆ ده کردو ده گه رپایه وه بۆ راو بیرو بۆ چوونه کانی^۴.

۲- نه بو شامه: نه میش هه ستا به پوچه لکرده وه ی تۆمه ته کانی ئین ئه ئیر سه باره ت به ده رچوونی له گوێپایه لی نوره دین، به پێی رای نه بوو شامه نوره دین ره خنه ی له سه لآحه دین نه گرتوه به هۆی زیاده ره وه ی کردنی له به خشین و خه رجکردنی پاره دا به بێ پرس و راویژکردن به نوره دین^۵. ئه م رایه شی به به لگه نامه یه ک دووپات ده کاته وه که خۆی بینویه ی به خه تی نوره دین نوسراوه و تیایدا نوره دین بۆ قازی اُبی عصرون که قازی نوره دین له شامداو سه لآحه دین له میسردا بوو باسی سه رسامی ته واوی خۆی ده کات به سه لآحه دین و هه ستانی به سه رخستنی مه زه بی سوننی له ناو بردنی ده وه تی فاطمی و مه زه بی شیعه له میسردا و داواشی له نه بی عصرون کردوه که پشتگیری سه لآحه دین بکات له م کاره مه زنه دا^۶.

^۱ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی ایوب، ل: ۲۲.

^۲ مرآة الزمان (۳۲۷، ۳۲۸/۸) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۲.

^۳ التعریف بامورضتین فی عهد المغول والترکمان، ل: ۳۸-۴۹.

^۴ کتاب الروضتین له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

^۵ کتاب الروضتین له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

^۶ کتاب الروضتین له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

۳- له راستیدا هه موو نه وهه نگاهه یه کلاکه ره وانه ی که سه لآحه دین گرتیه بهر بۆ روخاندنی ده ولته تی فاطمی له میسر داو له ناو بردنی بانگه وازی ئیسماعیلی تیایدا، به فه رمانی راسته وخۆی نوره دین بوو جیبه جیگر دینشی پاش گه یشتنی نه جمه دین نه یوب باوکی سه لآحه دین له لایه ن نوره دینه وه بۆ میسر هه تاوه کو بۆ خۆی سه ره په رشتی نه و کاره بکات و یارمه تی سه لآحه دین بدات بۆ له ناو بردنی بانگه وازی شیعه ی ئیسماعیلی^۱.

۴- به لگه یه کیش که به ته واوی شوینکه وته یی سه لآحه دین بۆ نوره دین و خۆیه جینشین زانیی له میسر دا ده سه لمیتی نه وه یه که وتار به ناوی نه وه وه ده خویندرا یه وه له هه موو ناوچه کانی ده ولته تی فاطمیدا له کاتیکدا که سه لآحه دین وه زیری عاضدی خه لیفه ی فاطمی بوو^۲، پاشان وتار بیژه کانی میسر نزیان بۆ نوره دین ده کرد پاش خه لیفه، نه مه سه رباری لیدانی دراو به ناوی المستضیء بأمر الله والملك العادل نوره دین وه له کۆلینی ناوی هه ره که یان له سه ر دیویکی نه و دراوه^۳.

۵- هاتنی ئین قه یسه رانی وه زیری نوره دین بۆ میسر له سالی ۵۶۸هـ - ۵۶۹هـ بۆ پیداچونه وه ی حساباتی ولات و بینینی بارودوخ و دیاریکردنی نه و بره پاره سالانه ی که سه لآحه دین دهیدا به نوره دین، مه سه له یه کی سروشتی بوو و پاشکۆیه تی میسری بۆ نوره دین دووپاتده کرده وه^۴.

۶- خه لافه تی عه باسیش نه مه ی ده زانی، بۆیه جیاوازی له نێوان پله و پایه ی نازناوه کانی خه لیفه دا هه بوو بۆ هه رلایه ک و خه لات و دیاریه کانی سه لآحه دینی که متر دانابوو له نوره دین نه وه بوو دوو شمشیری کرده خه لاتی نوره دین وه ک ئامازه یه ک بۆ بهر په رسیاریتی له هه ردوو ولاتی میسرو شام، نوره دینیش له لایه ن خۆیه وه خه لاتی نارد بۆ سه لآحه دین و خیزانه که ی نه مه ره کانی له میسر دا^۵ بۆ دووپاتکردنه وه ی شوینکه وته بیان بۆی.

^۱ کتاب الروضتين له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۴.

^۲ کتاب الروضتين له تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۴.

^۳ السلوك، المقریزی (۴۵/۱) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۴.

^۴ تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۳.

^۵ مفرج الکروب (۲۱۹/۱) تاریخ مصر الاسلامیه، ل: ۲۵.

٧- سه لاهه دين ريزو شكوى پاشاي ده پاراست و خوى نه ده برده ريزى نوره دينى گه وره يه وه، نه وه بوو نيتر دراوه كانى نوره دين هه واليان نارد بوى: كه سه لاهه دين ديارى و پوشاكه كانى نه وه له بهر ده كات و نه و بړه پاره يه ي سالانه كه له سهرى ريككه وتوون به بهر ده وامى ده نيتر يټ^١.

٨- نه گه ر هه موو نه و رى و شوپنهانى كه سه لاهه دين گرتيه بهر بۆ روخاندنى خيلافه تى فاطمى وتار خويندنه وه به ناوى عه باسيه كانه وه و له ناو بردنى بانگه وازى ئيسماعيلى له ميسردا به پرتنمايى راسته و خوى نوره دين و دواى ناردنى نه جمه دينى باوكى سه لاهه دين بووبيت نه وه ده ست به سه راگرتنى يه مهن و لكاندنى به ميسره وه به هه مان شيوه به مؤله تى نوره دين بوو له پيتناو له ناو بردنى بانگه وازى شيعه ئيسماعيلى و هيتانى يه مهن بۆ بهر ي بهر نه نگار بوونه وه به جورىك نوره دين نه م مژده يه ي نارد بۆ خه ليفه ي عه باسى، هه روه ها لكاندنى مه غريب به ميسره وه هيرش كردنه سهر ولاتى نه وبه (سودان) يش به هه مان شيوه، و تپاي مژده دان به خه ليفه به بۆنه ي نزيك بوونه وه ي ئازاد كردنى قودس و قوسته نتيه^٢، نه وه بوو نوره دين نامه يه كى بۆ خه ليفه ي عه باسى نووسى كه تيايدا هاتبوو: قوسته نتيه و قودس يش بهر وه ئازاد بوون ده پۆن و خواى گه وره ش به ميه ره باني خوى ليكردنه وه ي بهر بووم ده كاته خه لاتى نه هلى ئيسلام و خزمه تگوزارتان سهركه وتوو ده كات بۆ به ده سه تهيتانى ره زامه ندى پيشه واكه ي، له و شته باشانه ش كه له م رۆژه پرسنگداره دا رووياندا، نه وه سه كه وته گه وره يه بوو كه بۆ موسولمانه كان به ديها ت و ئازاد كردنى ولاتى نه وبه ي ليكه وته وه و گه يشتن به چه ند شوپنيك كه پيشتر نه سپى موسولمانه كان پيى تى نه ناوه هه روه ها سه ربازه كان ده ستيان گرت به سهر برقه و قه لاكانيدا هه تاوه كو سنورى مه غريب^٣.

٩- هه ر له جيگير بوونى سه لاهه دينه وه له ميسردا هه تاوه كو كوچى دوايى نوره دين، به رده وام بوو له ناردنى شته به نرخه كانى كوڤشى فاطمى بۆ نوره دين وهك هيمايه ك بۆ شوپنيكه وته يى، هه روه ها به رده وام بوو له سهر ئاگادار كردنه وه ي نوره دين له هه موو گه وره و بچوكيك كه له ميسردا روويده دا، بۆنموونه نامه يه ك به ديده كه ي ت كه تيايدا باسى راپه رپنى پاشماوه كانى فاطمه هه كان ده كات له ناو يشياندا عه ماره ي يه مهنى باس ده كات^٤. هيج شتيكش هينده ي هاوكارى ستراتيژيان له كوشتارى خاچپه رسته كاندا به لگه نيه له سهر بوونى هاوكارى

^١ السلوك، المقرئى (٤٧/١) تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ٢٦.

^٢ مفرج الكروب (٢٣٥/١) تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ٢٧.

^٣ مفرج الكروب (٢٣٥/١) تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ٢٧.

^٤ مفرج الكروب (٢٣٥/١) تاريخ مصر الاسلاميه، ل: ٢٧.

له نیتوانیادا، ئەوەتا ئەبو شامە باس لەو دەکات و دەلی: لەسالی ٥٦٨ ک/ ١١٧٢ زدا هەردوو سولتان نۆرەدین لەشام و سەلاحەدین لەمیسر سەرپەرشتی جیهادی خاچەرستەکانیان دەکرد، هەروەها عیماد ئەم رووداو (بەجیهادی دووسولتانەکان دژ بەفرەنجەکان وەسف دەکات) ^١ ئەمەش لەو نامەیە سەلاحەدیندا بۆ خەلیفەی عەباسی دووپات کراوەتەووە کەتیایدا دەلیت: لەگەڵ نۆرەدیندا رێککەوتین لەسەر گرتنی هەردوو لای داگیرکەرەکان لەمیسر و شامەو، بەندە (سەلاحەدین) بەسەربازەکانمەووە لەوشکانی و دەریاو و نۆرەدینیش لەلای دەشت و سەختایی شامەو ^٢.

١٠- ئەوەبوو سەلاحەدین پاشکۆیەتی خۆی دەرپێی بۆ خانەوادەی نۆرەدین تەنانت دواى کۆچی دوايشی لەسالی ٥٦٩ ک/ ١١٧٣ زدا، بەجۆرێک کە سەلاحەدین بەناوی الصالح ئیسماعیلی کۆرپەو و تارى دەخوێندەو و دراویشی بەناویەو لێداو، ^٣ پرسەنامەشی نارد بۆ سەرەخۆشی بۆ کۆچی دواى نۆرەدین، ^٤ بەم پێیەش دەتوانین بڵێین کە هەتاووەکو کۆچی دواى نۆرەدینیش میسر و شام یەکیان گرتبوو بەسەرکردایەتی نۆرەدین، ^٥ سەلاحەدینیش تەنها کار بەدەستێکی ئەو بوو لەمیسردان عمادەدینی ئەسفەهانیش ئەمەمان بۆ دووپاتەدەکاتەو لەکاتیکیدا کەستایشی نۆرەدین دەکات و دەلیت:

بملك مصر أهنيء مالك الأمم فثق وأبشر بنصر الله عن أمم
فملك مصر وملك الشام قد نُظما في عقد عز من الإسلام منتظم

لەهەموو حالەتەکانیشدا پەيوەندی سەلاحەدین لەگەڵ نۆرەدیندا نەگەیشتوووەتە رادەى دوژمنایەتی، هیچ پاساوێکیشی نییە بۆ لێکدانەوێ جیاوازی بیرو راوەک ساردی و پشتکردنەیهک، وەک ژمارەیهک لەمیژوونوس و نوسەرەکان دوپاتی دەکەنەو، هەمووی مەسەلەکش ئەوەیە نۆرەدین چاوی بپێبوو ميسر وەک سەرچاوەی داهاستەکان هەتاووەکو خەرجی دابین بکات دژ بەخاچەرستەکان لەشامدا، چونکە سەرچاوەیهکی وزەى مۆیى خەباتگیر، سەلاحەدینیش لەنۆرەدین زیاتر ئاگادار بوو لەوێ کە لەمیسردا دەگوزەراو ئەو مەترسیانەى کەئامادەباشی

^١ مفرج الکوب (٢٣٥/١) تأريخ مصر الإسلامية، ل: ٢٧.

^٢ كتاب الروضتين له تأريخ الشعوب الإسلامية، ل: ٢٧.

^٣ السلوك، المقرئى (٥٥/١) تأريخ مصر الإسلامية، ل: ٢٨.

^٤ كتاب الروضتين له تأريخ مصر الإسلامية، ل: ٢٧.

^٥ كتاب الروضتين له تأريخ مصر الإسلامية، ل: ٢٨.

^٦ كتاب الروضتين له تأريخ مصر الإسلامية، ل: ٢٧.

لایه نگرانی فاطمی هکان بۆ چوونه پالّ فره نه هکان دروستی ده کرد، بۆیه گرنگی ده دا به بنیاتنانی سوپایه کی به هیز به جۆرێک که بتوانیت ده سلات به سه ر میسر دا بگریت و پیتی وابوو چه سپاندنی قه واره ی ده وه تی نوێ له میسر دا له پیشت ره هه تا وه کو گرنگی دان به مه سه له کانی شام^۱. ئەمهش هاو پابه له گه لّ ئەوه ی که نوره دین ووتی به و نێردراوه ی که سه لّاحه دین ناردی بۆ پۆزش هێنانه وه له گه مارۆدانی الکرك، پاراستنی میسر لایمان گرنگتره له شویتنه کانی تر^۲. سه لّاحه دین له سه ره مان رێپه وی نوره دین به رده وام بوو له سه رخستن و چه سپاندنی پرۆژه ی سوننی، سه رکردایه تیش له ئیسلامدا قۆرخ نییه بۆ خیزانی ئەیبوی یان زه نکی یان هه ر خانه واده یه کی تر هه رچه نده پله و پایه ی به رزییت به لگو ئەمه بۆ هه رکه سه ینکه که کارو کرده وه کانی پاش پشتیوانی خوا پی شنه نگ ی پی دبات و خۆشه ویستی و ریزو پشتیوانی و هاوکاری خه لک پی شی بخت، بۆ نموونه ئەبوو به کرخ. خ ئوممه ت پی شی خست پاش پیغه مبه ره که ی و به یعه تی پی دا هه روه ها عومه ر درێژه ی دا به و کاروانه و عوسمان و عه لیش رخ به دوا یاندا هاتن، خزمه تکردنی ئایین و موسو لمانانیش له پی ش هه موو شتی که وه بوو له هزری سه لّاحه دیندا.

نۆیه م: وه فاته کردنی نوره دین:

عمادی ئەصفه هانی ده لّی: نوره دین ره حمه تی خوائ لی بیّت فره مان ی دا به پاک کردنه وه ی (خه ته نه کردنی) پاشا صالح ئیسماعیلی کوپی له رۆژی جه ژنی ره مه زاندا و ئاهه نگمان گێرا بۆ ئەم بۆنه یه و بازاره کانی دیمه شق بۆ ماوه ی چه ند رۆژێکدا خران، منیش هۆنراوه یه کم بۆ ده ربهرینی خۆشی بۆ جه ژن و پاکبوونه وه نووسی که تیایدا هاتوه:

عیدان: فطر و طهر	فتح قریب ونصر
کلاهما لك فيه	حقاً هناء وأجر
وفيها بالتهاني	رسمٌ لنا مستمر
طهارة طاب منها	أصلٌ وفرغٌ وذكر ^۳

ده لّی: له رۆژی جه ژندا که رۆژی یه کشه ممه بوو وه ک نه ریتی خوی نوره دین به پشتیوانی په روه ردگار سواری ئەسه په که ی بوو له تاو ئاپۆره ی سه ربازه کانیدا و قه ده ریش پیتی ده وت: ئەمه دوا یه مین جه ژنته پاشان له گۆره پانی الأخضر ی سه رودا وه ستا بۆنه وه ی له گه ردنی بدری،

^۱ نورالدین زنکی في الأدب العربي في الحروب الصليبية، ل ۱۱۹.

^۲ زبدة حلب (۳۳۹/۲) نورالدین زنکی في الأدب العربي في الحروب الصليبية، ل ۱۱۹.

^۳ کتاب الروضتين (۳۰۸/۲).

پیشتریش خێوه ته که ی له گۆره پانی آخضر دا هه لدا بوو فه رمانی دانانی مینبه ری دابوو، و تارپیژ قازی شمس الدین کوری فراشی قازی سوپاس و تازی بۆ خویندنه وه و دوا ی نویژو یادکردنه وه ی په روه ردگار گه پایه وه قه لاو سیمایه کی جوان و نورانی هه بوو میزه ره که شی وه کو تور که کان و خاوه ن مولکه کان به سه ر شان و بالی دا به ردا بوویه وه، پاشان له سه ر خوانی ئاماده بووین و به ته واوی ریزی کمان بۆ به ست که به ده ر بوو له که م و کورتی^۱... له رۆژی دووشه ممه شدا له کاتی کدا که گه وه کان له که لیدا ده رۆیشتن و تیگه یشتوان گفتو گویان له که لدا ده کردو همام الدین مودودیشیان تیدا بوو که له که سایه تیه گه وه ره کانی ئه و سه رده مه بوو له سه ره تای ده ول ته تی نوره دیندا والی حه له ب بوو رۆژ به ئه زمون و دنیا دیده بوو... قسه یه کی به نوره دین وت که په ندی تیدا بوو بۆ هه ر که سێک که له و رۆژگار ده له خۆی بایی بوویت: ئایا سالتکی تر ده مینین هه تا وه کو لیژ ده کو بینه وه؟ نوره دینیش وتی: ئایا مانگیکی تر ده مینین؟ سال دووره، ئه وه بوو ئه و قسه یه یان هاته دی و نوره دین نه که یشته مانگیک و هه ممامیش سالتی پر نه کرده وه پاشان نوره دین ده ستی کرد به یاری کردن به تۆپ له که ل هاوکارانیدا، پاشان ئه میریکی تر ریی پیگرت به ناوی یه ره نقوش و پتی وت: باش^۲ ئه ش بووه هۆی بیژاری و توره بوونی به پیچه وانه ی سروشتی خۆی که لیژ ده و میهره بان بوو بۆیه لئی تووره بوو سه رزه نشتی کردو په لکیشی کرد بۆ ناو قه لا که و دابه زی و ماوه یه ک له به ر چاوه ون بوو، هه فته یه ک له ماله وه دا مایه وه و سه ر قالی میوانه کانی و سه رگه رمی نه خۆشیه که ی بوو، خه لکیش له ئاهه نگی خۆیاندا رۆچوو بوون، یه کێک مالی ده به خشی و یه کێکیش گیانی ده کرد به قوربانی، ئه م خۆشیانه ش به ناخۆشی کۆتایی هات و پاش ئه ویش ده سه لات بۆ که س دانه مه زرا ته نها الملك الصالح نه بیّت^۳ ده لئ: پاشان نه خۆشی زۆری بۆ هیئاو پزیشکه کانی ش ئامۆژگاری برینیان کرد به لام ئه و رازی نه بوو، که سێکی سامدار بوو بۆیه دووباره یان نه کرده وه له که لیدا، به م شیوه یه له رۆژی چوار شه ممه یازده ی شه و والدا گه پایه وه بۆ خزمه ت په روه ردگار، به راستی یه کێک بوو له به نده چاک و سالحه کانی په روه ردگار^۴، هه روه ها کۆچکردنیشی به هۆی ته نگه نه فه سیه که یه وه بوو، که به پزیشکه کان چاره سه ر نه کراو^۵ له رۆژی چوار شه ممه یازده ی شه والی سالتی ۵۶۹ هه ک کۆچی دوا یی کردو له قه لای دیمه شق به خاک سپێردرا پاشان گویژرایه وه بۆ نزیک ئه و

^۱ کتاب الروضتين (۲/۳۰۸).

^۲ کتاب الروضتين (۲/۳۰۸).

^۳ کتاب الروضتين (۲/۳۰۹).

^۴ کتاب الروضتين (۲/۳۱۰).

^۵ هه مان سه رچاوه (۲/۳۱۴).

خویندنگه یه ی که بۆ هاوه لانی ئه بو حه نیفه بنیاتی نابوو له ته نیشت الخواصین له شه قامی روژناوا^۱.
 ره حمه تی خوا له گیانی پاکی بیت چهند سور بوو له سه ر شه هیدی و ده یوت: زۆر هه ولێ شه هید
 بوونم داوه و پیتی نه گه شتووم، الذهبی ده لیت: ئه وه بوو له سه ر جیگا به پله ی شه هیدی گه شت و
 خه لکیش ده یانوت: نوره دینی شه هید^۲، شاعیرانیش به چه نندین هۆنراوه ی جوان شیوه نیان بۆ
 ده کرد که جوانترینیان ئه م شیعره ی عیمادی ئه سفه هانییه که ده یوت:

والدھر فی غم لفقء امیره	الدين فی ظلم لغیة نورة
والشام حافظ ملکه وصغوره	فلیندب الإسلام حامی أخطاره
إذ كان هذا الخطب فی مقدوره	ما أعظم المقدار فی أخطاره
قوت نواظرهم بفقء نظیره	ما أكثر المتأسفین لفقء من
أو ما كفاه الموت فی تذکیره	ما أغوص الإنسان فی نسیانه
لله طوع ل عن خلوص ضمیره	من للمساجد والمدارس بانیا
فلقد أصیب برکنه و طهره	من ینصر الإسلام فی غزواته
من للهدی یغی فکاک أسیره	من للفرنج ومن لأسر ملوکها
من للزمان مسهلا لوعوره	من للخطوب مذللا لجماعها
من مشرق فی الداجیات بنوره	من کاشف للمعاضلات رأیه
من للیتیم ومن لجبر کسیره	من للکریم ومن لنعش عثاره
من للجهاد ومن لحفظ أموره	من للبلاد ومنم لنصر جیوشها
برواحه غزوه وبکورہ	من للفتوح محاولا أبکارها
ووفوده من للحجا ووفوره	من للعلا وعهودها من للندی
یحجز ولیل الشریک فی دیموره	ما کنت أحسب نوردین محمد
عن محفل متشرق بمحضوره	أعزز علی بأن أراه مغیبا
مذ غیبت غاض الندی ببحوره	لهفی علی تلك الأنامل إنها
فضع العلامة منک فی منشوره	ولقد أتى من کنت تجری رسمه
فارفع ظلامته بنصر عشره	لقد أتى من کنت تکشف کره
وقع له بالأمن من محذوره	ولقد أتى من کنت تؤمن سره

^۱ هه مان سه رچاوه (۲/۲۱۳).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۲۰/۵۳۷).

ولقد أتى من كنت تؤثر قربه
والجيش قد ركب الغداة لعرضه
أنت الذي أحيت شرع محمد
كم قد أمرت بحفر خندق معقل
كم قيصر للروم رمت بقسیره
أوتيت فتح حصونه وملكت
أزهدت في دار الفناء وأهلها
أوما وعدت القدس أنك منجز
فمتى تجبر القدسي من دنس العدی
یا حاملین سریره مهلا فمن
یا عابرين بنعضع أنشقتم
نزلت ملائكة السماء لدفنه
ومن الجفاء لع مقامی بعده
حیاك معتل الثبا بنسیمه
ولبست رضوان المهمین ساحبا
وسكنت علین فی فردوسه

فادم له التقريب في تقريره
فاركب ليبصره أوان عبوره
وقضيت بعد وفاته بنشوره
حتى سكنت اللحد في محفرون
إرواء بيض الهد من تاموره
عقر بلاد وسيت أهل قصوره
ورغبت في الخلد المقيم وحوره
ميعاده في فتحه وظهوره
وتقدس الرحمن في تطهيره
عجب نهوضكم بحمل ثبیره
من صالح الأعمال نشر عبیره
مستجمعين على شفیر حضریره
هلا وفیت وسرت عند مسیره
وسقاك منهل الحیا بدروره
أذیال سندس خزه وحریره
حلف المسرة ظافرا بأجوره

دواى كۆچى دوايى نوره دين ئالاي جيهادى له لايه ن سه لاهه دينى ئه يوبى قوتابى زيره كو
سه رباى دلسۆزى-يه وه به رزكرايه وه كه جيهادى خۆى له سه ره ئه وه بنياتنا كه نوره دين دايمه زرانده
بوو له جيهاد كرده بى باوه پان و توانى ئه م كاره به جوانترين شيوه ئه نجام بدات.

به‌شی دووهم: درووست بوونی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی

باسی یه‌که‌م: خانه‌واده‌ی سه‌لا‌حه‌دین و په‌روه‌رده‌بوونی

یه‌که‌م: ره‌چه‌له‌کی سه‌لا‌حه‌دین:

سه‌لا‌حه‌دین له‌خیزانیکی کوردی، خانه‌دان و پایه‌داره، ئه‌م خیزانه‌ش سه‌ر به‌هۆزێکی کورده، یه‌کیکه‌ له‌ناودارترین هۆزه‌کانی کورد له‌رووی په‌چه‌له‌که‌وه، ئه‌م هۆزه‌ش به‌ ره‌وادێ ناسراون، له‌شارۆچکه‌ی دوینی سه‌ر سنوری ئازهره‌بایجان له‌نزیك شاری تفلیسی ئه‌رمه‌نیه‌وه هاتوون و ئه‌یوبیه‌کان ده‌درینه پال ئه‌یوبی کورپی شادی و ئه‌یوبی ئه‌یوبی به‌خانه‌دانترین هۆزیان ده‌زانن چونکه هه‌رگیز کۆیلایه‌تیان^۲ به‌خۆیانوه نه‌دیوه، هه‌روه‌ها نه‌جمه‌دین ئه‌یوبی باوکی سه‌لا‌حه‌دین و ئه‌سه‌ده‌دین شیرکۆی مامی کاتن له‌عیراقه‌وه هاتن بۆ وڵاتی شوانکاره نه‌بوون به‌لکو زۆر به‌ناگاو شاره‌زا بوون له‌کاروباره سیاسی و ئیداریه‌کاندا، هه‌رچه‌نده هه‌ندێ له‌ئه‌یوبیه‌کان هه‌ولیانداوه نکلێ له‌کوردبوونی خۆیان بکه‌ن و خۆیان به‌عه‌ره‌بو و ئه‌مه‌وی له‌قه‌له‌م بده‌ن^۳، به‌لام ره‌چه‌له‌کیان هه‌رچه‌یه‌ک بێت ئه‌وه ده‌رکه‌وتنیان له‌سه‌ر شانقێ پووداوه‌کان له‌پۆژه‌ه‌لاتی ئه‌یسلامیدا له‌سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی / دوازه‌ی زاینیه‌وه بوو کاتن شادی باپیره گه‌وره‌یان هه‌ندێ پۆستی کارگێری له‌قه‌له‌ی تکریتدا پێسپێردرا که له‌و کاته‌دا مولکی به‌هه‌رزێ خزمه‌تگه‌زاری که یه‌کیک بووه له‌ئهمیره‌کانی سولتانی سلجوقی محمه‌دی کورپی ملکشاه^۴، تکریتیش که ده‌که‌وته به‌ری راستی رووباری دیجله له‌باکوپی سامه‌را ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر سه‌رجه‌م ئه‌ریگایانه‌دا هه‌بوو که به‌عیراق و وڵاتی شامدا تێپه‌ر ده‌بوون، زۆرینه‌ی دانیشتوانیشی کورد بوون، شادی بن له‌گه‌ڵ دوو کورپه‌که‌یدا نه‌جمه‌دین ئه‌یوب و ئه‌سه‌ده‌دین شیرکۆدا گواستیه‌وه بۆی و پله به‌ پله به‌پۆسته ئیداریه‌کاندا سه‌رکه‌وت هه‌تاوه‌کو پۆستی شهنه‌(پۆلیسی) گرته ده‌ست و کاتن کۆچی دوا‌یی کرد نه‌جمه‌دین ئه‌یوب بووه جێنشینی^۵، سه‌یر له‌وه‌دایه که هه‌ندێ میژوو نووس فیال له‌لیکۆلینه‌وه‌کانیاندا ده‌که‌ن

^۱ التأریخ الباهر للدولة الأتابکية، ل: ۱۱۹.

^۲ التأریخ الباهر للدولة الأتابکية، ل: ۱۱۹.

^۳ الخطط، المقریزي (۴۰۴/۳).

^۴ تاریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۲.

^۵ تاریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۲.

ههتاوه کو بنه ماله ی سه لآحه دین له زنجیره ی باو با پیرانه وه ببه ستنه وه به (مُصر) وه که ده چیتته سه ر
 عه دنان، له پرتی ئه م لیکۆلینه وانه شه وه که له گه ل لیکۆلینه وه ی زانستی و راستیشدا ناگونجی هه ول
 ده دن هه موو که سایه تیه کی مه زنی ناعه رب پشتا و پشت ببه نه وه سه ر ره چه له کی عه رب، وه ک
 ئه وه ی هه رچی پیاوه تی و چاکه هه یه کورتبو بیسته وه له عه ره بدا و تایبته بیت به وان، یان وه ک
 ئه وه ی موسولمانی غه یه ره عه رب (به پیتی تیپوانینی ئه وان) توانای بنیاتنانی هیچ سه روه ری و
 شارستانیه تیکیان نه بیته و شیاوی ناوداری نه بن^۱، یان نه توانن ئاینه که یان به شمشیر و زمان سه ر
 بخه ن، به لام ئه گه سه رنجی میژوو بده ی و به دوا دا چون بۆ که سایه تیه مه زنه کانی میژووی ئیسلام
 بکه ی ن، ده بینن نه ته وه کانی تر رۆلی به رچاویان هه بووه له شارستانی ئیسلامیدا له وینه ی محمه د
 فاتح و نوره دین و عماده دین له تورک و نظام الملك له فارس و بنه ماله ی ئه یوبی له کورد و یوسفی کورپی
 تاشفین له به ریه ر، دیاره خوای گه و ره ریزی له عه رب ناوه به بلا و کردنه وه ی په یامی ئیسلام
 هه رکه سیك دلسۆزی ئاینه که ی بیت خوای گه و ره ریژداری ده کات و ئیمه دژ به ده مارگیری کوێرانه و
 ره گه زیه رستی بۆگه نین، چونکه ئیسلام له سه ر بنه مای: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (الحجرات ۱۰).
 دامه زراوه ئه مه ش نه گزهر^۲: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ (الحجرات: ۱۳).

هه روه ها نه جمه دین هه ستاوه به خزمه تکردنی سولتانی سه لجوقی محمه دی کورپی مه لکشاه و
 ئه ویش ده ستپاک و ژیری و جوامیری تیادا به دیکرد و قه لای تکریتی پيسپارد و نه جمه دینیش
 به باشتین شیوه به پرتووی برد و به ته وای کۆنترۆلی کرد و خه لکی خراپه کار و چه ته ی تیادا
 نه هیشته و ئه مه ش بووه هۆی ئاوه دان بوونه وه و باش بوونی باری گوزهران تیادا^۳، هه روه ها ئه بو
 شامه باسی ئه وه ده کات که ئه سه ده دین شیرکۆ له پیشه وه ی ئه میره کاندای بووه لای سه لجوقیه کان و
 ناوچه یه کی به رفراوانیان بۆ ته رخانکردبوو له تکریت و ده ورو به ریدا که نه رخه که ی سالانه به تۆسه د
 دینار مه زنده ده کرا^۴، ئه مه ش پیژه یه کی زۆر بوو بۆ ئه و کاته^۵.

دووهم: له دایکبوونی سه لآحه دین:

سه لآحه دین له سالی ۵۳۲ ک/ ۱۱۷۳ زدا له قه لای تکریت له دایک بووه که شارۆچکه یه کی کۆنه
 له نزیک به غدا و، له باکو ریه وه قه لایه کی هه یه که به سه ر دیجله دا ده پوانیته، که پاشاکانی فارس

^۱ تاریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۲.

^۲ تاریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۸.

^۳ کتاب الروضتين (۲/ ۲۵۲).

^۴ کتاب الروضتين (۲/ ۲۵۷).

^۵ تاریخ بیت المقدس د. محمد الحافظ النقر، ل: ۱۳۳.

به رزگارکردنی له کوشتن یان به دیل گران نه مهش له کاتیکدا بوو که عیماده دین زهنگی فرمانپه وای موسل له نزیك تکريت له سهرده می والی به غدادا رووبه پووی سه لجوقیه کان بوویه وه و سوپاکه ی له بهرام بهر سولتانی سه لجوقیدا تیکشکا و له کاتی پاشه کشه و که پانه وه یدا بۆ موسل به تکريتدا تیپه پی و گیانی خۆی و سوپاکه ی که و ته دهست نه جمه دین نه یوبی والی تکريت که ده یواتوانی بیانکوژیت یان رزگاریان بکات نه جمه دین نه یوبیش چاکه ی هه لپژاردو له گه ل شێرکۆی برابدا ههستان به یارمه تیدانی عیماده دین و ریگه ی رزگاریوونیان بۆ ئاسانکردو هه تا وه کو که یشته وه موسل، نه م مامه له جوان وه لۆیسته مهردانهش کاریگه ری باش و ده رنه نجامی چاکه ی هه بوو له بنیاتنانی مولکی نه یوب و به رپاکردنی سه روهری ئیسلام له سهردهستی سه للاحه دین^۱ کاتی نه م دوو پیاوه که یشته موسل عیماده دین به گه رمی پیشوازی لیکردن و پاداشتی چاکه ی دانه وه وه ک باسمان کرد نه وه بوو زهوی پیدان هه تا وه کو به سه ره رزی بژین^۲، له خزمهت عیماده دینیشدا بنه ماله ی نه یوبی که شه ی کردو نه جمه دین و شێرکۆی برای بوون به یه کیک له باشترین سه رکرده کانی، ماوه یه ک پاش نه وه عیماده دین کوژاو نوره دین کاروباری گرتنه دهست نه ویش به یارمه تی نه یوبیه کان توانی دیمه شق بێنیتنه ناو ده وله ته که یه وه وه له دیمه شقدا سه للاحه دین زانسته ئیسلامیه کان فیزیو له گه ل فیزیوونی هونه ره کانی سوار چاکه ی پاوو تیر هاوێژی و پێداویستیه کانی تری پاله وانیتی^۳، کاتی نوره دین محمود زهنگی هه ستا به ئازادکردنی به عله به ک له سالی ۵۳۴هـ دا نه جمه دین نه یوبی کرد به والی تیایدا به لام موجیره دینی فرمانپه وای دیمه شق هه ستا به گه مارۆدانی نه جمه دین له به عله به کداو نه جمه دینیش نامه ی بۆ نوره دین مه حمودو سه یفه دین غازی نارادو داوای لیکردن که بێن به هانایه وه به لام نه وان سه رگه رمی کاری تریوون بۆیه دوا ی گه مارۆیه کی دورودریژ هه ردو لا سولحیان کردو نه جمه دین نه یوب چوو دیمه شقه وه بوو به یه کیک له نه میره گه وره کانی^۴، به م شیوه یه سه للاحه دین ته مه نی سه ره تای مندالی له به عله به کدا برده سه ره له سالی ۵۳۴/ ۱۱۴۰زداو ناوه ناوه ده سترژی خاچه رسته کانی ده بینی بۆ سه ر ولاتانی ئیسلام، کاتی خاچه رسته کانیش هێرشیان کرده سه ره ده شتی بیقاعی ته نیشته به عله به ک له سالی ۵۴۶هـ که نه جمه دین و نه سه ده دین شێرکۆ به په رچیان دانه وه و پاش شکست پێهێنانیان ژماره یه ک دیلیان لیکرتن^۵، له هه مان سالییدا

^۱ صلاح الدین علوان، ل: ۲۱ موسوعة الشاملة (ج ۱۴۲/۲۴).

^۲ صلاح الدین علوان، ل: ۲۱.

^۳ موسوعة تاریخ الاسلامی، الشلیبی (ج ۱۸۷/۵).

^۴ النجوم الزاهرة (۵/۶) مفرج الکروب (۸/۱).

^۵ کتاب الروضتین (۴۸/۱).

سەلاحەدەدین پەيوەندی کرد بە سوپای ئەسەدەدەدین مامیەو و ئەویش هاوێتی نۆرەدەدین بوو کە سەرکردایەتی زەنکیەکانی گرتە ئەستۆ دواى کۆژرانی باوکی، واش دیار بوو کە نۆرەدەدین پەى بە توانا سەربازى و کارگێڕییەکانى سەلاحەدەدین برد بوو، ئەو وەتا ئەبو شامە باسى ئەو دەکات کە سەلاحەدەدین چوو وەتە لای نۆرەدەدین و ئەویش ماچی کردوو و بەخششی بۆ بڕیوەتەو^۱. هەرەها پشیتی پێ دەبەست و لەخۆی نزیکى دەکردهو و تاییهتەندى پێدەدا، بەردەوامیش سەلاحەدەدینى پێش دەخست بەجۆرێک دەبیوت دەیهوێ پلەى بالاترى پێدات^۲، هەرەو کە نۆرەدەدین رایدهسپارد هەتاوێ کو بچیتە لای مامى و راویژی پێیکات لەهەندێ مەسەلەدا کە پەيوەندى بەدەوڵەت و باج و گرنتیهکانەو هەبوو، چونکە نۆرەدەدین گرنگى دەدا بەپاویژی گەرە سەرکردەکانى^۳، ئەم ئەرکەى سەلاحەدەدینیش لەئێستادا بە(نەینى پارێژ) یان ئەفسەرى تاییهتى نۆرەدەدین ناو دەبریت^۴. سەبارەت بەجۆنێتى وەرگرتنى پۆستەکان لەلایەن سەلاحەدەدینەو ئیبن الفرات بۆمان روونەکاتەو و دەلێ: سەلاحەدەدین لەژێر چاودێرى باوکیدا گەرە بوو، کاتیک الملك العادل نۆرەدەدین دەسەلاتى گرتە دەست لەدیمەشقادا نەجمەدەدین ئەیوب یوسفى کوپى خستە خزمەتى و ئاماژەکانى خۆشەختى بەسەلاحەدەدینەو بەدى دەکراو لەنۆرەدەدینیشەو سەلاحەدەدین رێگەى خێرو چاکە فێر بوو لەچاکەکارى و بێرکردنەو لەجیهاد هەتاوێ کو گەشتە ئاستیک کە لەگەڵ مامیدا (ئەسەدەدین شێرکۆ) کەوتە پێ بۆ میسر لەویش ئەسەدەدین خۆى کار بەدەستى یەکەم بوو سەلاحەدەدینى برازاشى راستەوخۆ بەگرنگى و ژیری و سیاسەتیکى جوان کاروبارەکانى بەرپۆهەبرد^۵. لەسەر دەمی والى بوونى باوکیدا لەبەلەبە کەدا سەلاحەدەدین زانستە ئیسلامیهکانى خویندو خۆى لەسەر هونەرەکانى جەنگ و تۆپ و هونەرەکانى تری چینه فەرمانپەر واکان راھینا و پراى لێھاتوویى لەیاری جۆکاندا کە یاریەکی وەرزشى رۆژەلاتیەو یاریزانەکان بەسەرپشیتی ئەسپەو دەیکەن و ئەمەشى لەباوکیەو وەرگرت ئەمانە و پراى گرنگى دانى بەزانستە شەرعیهکان^۶. لەمەو بەپشت بەستن بەوێ کە باسکراو دەگەینە ئەو دەرئەنجامەى کە ئەو قۆناغەى سەلاحەدەدین تیايدا ژیا لەشامدا پێش ئەوێ پۆستیکى سەربازى گرنگ لەئەستۆ بگریت چاودێرى پێشھاتە سیاسى و سەربازیهکانى

^۱ کتاب الروضتين (۴۸/۱) الفكر السوفى الأیوبى، ل: ۸۲.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۶ الفكر السوفى الأیوبى، ل: ۸۲.

^۳ الکواکب الدرية فى السيرة النورية، ل: ۴۳.

^۴ الفكر السوفى الأیوبى، ل: ۸۳.

^۵ الفكر السوفى الأیوبى، ل: ۸۳.

^۶ الفكر السوفى الأیوبى، ل: ۸۳.

سەرگۆره پانی ئیسلامی ده کرد که گرنگترینیان ململانی دژ به خاچه رسته کان و پشت به سستی نوره دین به باوکی و شیرکۆی مامی بوو، بۆیه پتیویست بوو که ئەم پرووداوانه کاری تیبکه ن هه چهنده به شداری تیدا نه کردبوو، ههروه ها پتیویست بوو ههستی ناماده سازی بۆ داهاتو لای خۆی گه شه پی بدات هه تاوه کو ناماده بیته بۆ پۆسته بالاکانی ده ولته^۱. ده شتوانین بڵێین که سه لاهه دین نه شو و نه می کرد له باوهشی خێزانه کهیدا و له نه جمه دین نه یوبی باوکیه وه لیها تووی سیاسی و له شیرکۆی مامیه وه نازایه تی وهرگرت، به م پتیبه لیزانینی سیاسی و گیانی سه ربازی بوونه تایبه ته ندی و له سه ریان په روه رده بوو، ههروه ها فیتری زانسته کانی سه رده می خۆی بوو قورئانی له بهر کردو شه ریه تی خوینده وه و له فهرمووده شاره زا بوو له سه رده سستی گه و ره زانایانی ناوچه ی شام و جه زیره دا فیتری زانسته کان بوو وه ک شیخ قطب الدین نیسابوری^۲، پاشان سه لاهه دین کاریگه ر بوو به سولتان نوره دین که نمونه یه کی جوانی دلسۆزی و هه سته کردن به بهرپرسیاریتی ئایینی بوو لییه وه سه لاهه دین فیتری دلسۆزی و فیداکاری و چۆنیتی رازو نیازکردن بوو له گه ل په روه ردگارا دا له نوێژه تایبه تیه کانییدا له میحرابه کانییدا بۆ وهرگرتنی وزه و هیژ بۆ جهاد و تیکۆشان، ههروه ها له ویشه وه سه رکردایه تی پرۆژه ی ئیسلامی وهرگرت و بووه میراتگری و فیر بوو که چۆن رووبه پووی گه شه و بلاو بوونه وه ی شیه و داگیرکاری خاچه رستی ببیته وه ئەمه شم له کتیبه که مدا سه باره ت به ده ولته تی زه نکێ و ژیا ننامه ی نوره دین مه حمودی شه هید روونکردووه ته وه .

سه لاهه دین به م شیوه یه بهرنگی سه ره رزیدا سه رکه وت و له سه ر سوارچاکی په روه رده بوو و خۆی راهیئا له سه ر جه نگ و جهاد و موماره سه ی سیاسه ت و به پێوه بردنی کاروباره کانی کرد و وه ک شاعیر ده لێت:

وینشأ ناشیء الفتيان فينا علی ماکان قد عودہ أبوه

له و ماوه یه شدا که سه لاهه دین له دیمه شقدا به سه ری برد له پاش ده ست به سه راگرتنی له لایه ن نوره دینی کۆری عماده دین زه نکیه وه که سایه تی که م وینه ی سه لاهه دین ده رکه وت و بووه مایه ی ریزو خۆشه و یستی و پیزانینی هه مووان به لکو پێگه و پله و پایه ی هاوتابو له گه ل پله و پایه ی فره مانپه وای دیمه شقدا، له ناوکۆمه لگه شدا وه ک لاویکی هیمن و به په وشته و ئاین په روه رو دلگه رم بۆ ئیسلام ده رده که ووت ئەمه ش به هۆی ئەو په وشته به رزییه ی که له نوره دینه وه وهریگرتبوو که پله و پایه یه کی تایبه تی هه بوو لای، یه کێک له و پۆستانه ش که له دیمه شق له سه رده می نوره دیندا

^۱ الفكر السوفی الأیوبی، ج: ۸۲.

^۲ القدس تاریخ وحضارة عبلة المهدي، ج: ۱۸۲.

پیسپیژدربوو سه رۆکی پۆلیس بوو که به جوانترین شیوه پیتی هه ستاو تونی دیمه شق له دزه کان پاک بکاته وه وه خراپه کاران دووربخاته وه هیمنی و ئاسایش بۆ ولاتی شام بگێژیتته وه، خه لکی دلتیابوون له گیان ومالتیان و له سایه ی ژیانیکێ ئارام وو خوشیدا ژیانیان به سه ربرد، هه سانی کوپی نه میری ناسراو (به عرقله) دیمه شقی خۆشحالی خۆی ده رده به پی به وه رگرتنی پۆستی سه رۆکی پۆلیس له لایه ن سه لاهه دینه وه ده لئ:

فانی لکم ناصح فی المقال

رویدکم یالصوص الشام

یوسف رب الحجا والجمال

أتاکم سمي النبی الکریم

وهذا یقطع أیدی الرجال^۱

فذلك یقطع أیدی النساء

سه باره ت به و ماوهیه ی که سه لاهه دین له میسر دا به سه ری برد نه وه به گه وه ره ترین نه و رۆژانه داده نریتکه پاله وانیتی و لیها تووی سه ربازی که م وینه ی سه لاهه دینی تیا ده رده که ویت، نه وه بوو له گه ل شیرکۆی مامیدا به شدار بوو له هه رسن هه لمه ته که یدا بۆ سه ر میسرو یه کێک بوو له پیاوه مه زنه کانی، پاله وانیتی و لیها توویه کی که م وینه ی نواند له هونه ره کانی جهنگ و کوشتا ریدا، پاشان به زیره کی و پلانی وردی توانی له گه ل نه سه ده دینی مامیدا میسر بلکینن به ده ولته تی نوره دینه وه دوای رزگار کردنی گه لی مه زنی میسر له چنگی ده ولته تی فاطمی شیعه، له مه ی له پیشه وه باسکرا نه گه یه نه وه ی که سه لاهه دین له سه ره تای ساله کانی ته مه نی مندالی و له ده یه ی دووه م و سییه می لاوتیدا له سه ره وشتی به رز په روه رده بوو و له هاوپییه تی نه میرو سه رکرده کانه وه فیری نه ریته ره سه نه کان و لیها تووی سه ربازی و ئازایه تی و بویری بوو نه مه ش وای لیکرد که شیایوی^۲ نه وه بیت که بپیته که سیکی نمونه یی و مه زن که توانی دنیا بهه ژینیت و به شدار بوو له دروست کردنی سه رده میکی گرنگ له میژووی شکواری نیسلا مسدا.

چوارهم: که ی ده ولته تی نه یوی دامه زرا؟

میژوون و نوسان جیاوازیان هیه سه باره ت به سه رتای ده ستپیکردنی ده ولته تی نه یوی و هه ندیک پێیان وایه له وه رگرتنی پۆستی وه زاره ت له لایه ن سه لاهه دینه وه بۆ خه لیفه ی فاطمی العاضد الدین الله سالی ۵۶۴ هـ / ۱۱۶۹ زدا ده ست پیده کات^۳، هه ندیکی تریش ده یگێژیتته وه بۆ ساته وه ختی وتارخویندنه وه به ناوی خه لیفه ی عه باسییه وه له میسر دا، که پاش نه وه عاضد کۆچی دوای کردو

^۱ صلاح الدین، عبدالله علوان، ل: ۲۲.

^۲ صلاح الدین، علوان، ل: ۲۳.

^۳ سلاطین فی المشرق العربی د. عصام شبارو الأیوبین، ل: ۱۳۹.

خه لافه تی فاطمیش رووخا له سالی ٦٧هـ / ١١٧١، راسته ده سه لاتی سه لاهه دین له وه رگرتنی
 پۆستی وه زاره ته وه دهستی پیکرد پاشان به ههنگاوی له ناو بردنی دهوله تی فاطمی به هیزتری کرد،
 به لām له پووی شه رعیه وه نه وهیشتا سه ر به ده سه لاتی نوره دین مه حمود بوو که زۆری نه برد کۆچی
 دواپی کرد له سالی ٦٩هـ / ١١٧٤ز، له بهر نه مه سالی کۆچی دوایکردنی توره دین به رای ئیمه
 میژووی دامه زراندنی دهوله تی نه یوبیه که خه لیقه ی عه پاسی المستضیء بالله دانی پیادا نا له سالی
 ٧٠هـ / ١١٧٥زدا^١.

باسی دووهم: رهوشت بهرزی سه لاهه دین

که سایه تی سه لاهه دین هه لگری ریزه یه کی زۆر له رهوشتی جوان بوو که یارمه تی ده ری بوو بۆ به دیهینانی ئامانجه مه زنه کانی، له گرنه گرتین ئه و رهوشتانه ش ئازایه تی و به خشنده یی و ئه مه کداری و لیبورده یی و دادگه ری و پیاوه تی و جوامیری و په ناگرتنی به هیزی به خواو خۆشه ویستی جیهاد و ئارامگری و خواویستی و سوور بوونی له سه ر زانسته خوازی و خاکی بوون... هتد. ئه مه ش دیارترین ئه و رهوشتانه و به هیزترین ئه و سیفه تانه ن:

یه کهم: پارێزگاری و په رستشی خوای گه و ره:

ده فه رموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (الأعراف: ۹۶)، واته: خوا ئه گه ر خه لکی شاره کان به راستی باوه رپان بهینایه و خۆیان به راستایه، ئه وواو بیگومان ئیبه ده رگای فه پویه ره که تی ئاسمان و زه وییان له سه ر ده کردنه وه به لام ئه وان که په یام و پیغه مبه رانی ئیبه یان به درۆزانی، جا ئیبه ش به هۆی ئه و کارو کرده وانه ی که ده یانکرد و گرتمانز له ناومان بردن (ته فسیری ئاسان، ل: ۱۶۳).

دیاره ترسی خواو به دیهینانی به ندایه تی ته وواو بۆی مرۆف ده پارێزیت له پیلان و ته له که ی دوژمنان خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبُرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ (آل عمران: ۱۲۰)، واته: جائه گه ر خۆگر بن و پارێزگار بن له پیلان و ته له که ی ئه وان هیچ زیانیکتان پێناگه یه نیت چونکه به راستی خوا ده وری پیلانیانی داوه و ئاگایه به هه موو کارو کرده وه و نه خشه کانیان. (ته فسیری ئاسان، ل: ۶۵).

گومانیش له وه دا نییه که پارێزگاری و په رستشی په روه دگارو ترسان لێی و گومانی باش بردن پێی و پشت پێبه ستنی یه که م شتی که که ده بی موسولمان پێی بناسریت و باشترین شتی که یه که خۆی پێی برازی نیتته وه چونکه ئه وه موسولمان ده کات به شیری کی هه لمه تبه ر که هه رگیز نابه زێ و پاله وانیکی ده ست پێشخه ر که له مه رگ ناترسیت و ئازایه کی هیرش به ر که دوژمن به هیچ نازانیت، ئه م تاییه تمه ندی باوه رو په رستشه ش له سه لاهه دیندا به دی هاتبوو^۱. ئه مه ش رای قازی به هادینی ناسراو به ئیبن شه داد که هاوچه رخی سه لاهه دین بووه و هاوپییه تی کردووه و ئاگاداری ژبانی بووه و بۆمان باس ده کات و ده نویست:

بیروباوه ری: سه لاهه دین ره حمه تی خوای لیبیت بیروباوه ری به هیز بوو، زۆر یادی په روه ردگاری ده کرد، بیروباوه ری له سه ر به لگه و پشکنین و گه ران له گه ل شیخ و گه و ره زانایاندا

^۱ صلاح الدین الأيوبي بطل حطين محرّر القدس، علوان، ل: ۱۳۹.

بنیات نرابوو، به م شیوه یه ش توانی بیروباوه پی له ته شیهو چواندن بپارێزیت و دور بیت له لادانی (تعطیل) دارنینی سیفه ته کان له پهروهردگارو رێره وی دامه زراوی په یه وه ده کرد به پیتی یاسای تیروانینی دروست که په سه ند بوو لای گه وه زانا یان ههروه ها شیخی پیشه واک قطب الدین نه یسابوری رهحمه تی خوی لیبت بیرو باوه ریکی بۆ کۆکردبوویه وه که هه موو شته پتویسته کانی نه و بواره ی له خۆ گرتبوو، نه ویش هینده گینگ بوو به لایه وه که به مندالانی ده و ته وه هه تا وه کو له مندالیه وه له هزریاندا بچه سپی، بۆ خۆشم بینومه که نه وان به له بهر بۆیان ده و ته وه.

۱- نوێژ: سه لاهه دین رهحمه تی خوی لیبت زۆر پابه ندی نوێژی به کۆمه ل بوو ته نانه ت رۆژیک باسی نه وه ی کرد که چه ندین ساله نوێژی به کۆمه لی نه فه وتاندووه، هه رکاتیکیش نه خۆش بوایه نه وه ئیمامیکی بانگ ده کردو زۆری له خۆی ده رکردنوێژه که ی به کۆمه ل ده کرد، ههروه ها له سه ر سوننه ت و راتبه کانیش به رده وام بوو، شه وانیش چه ند پکاتیکی هه بوو نه گه ر خه به ری ببوایه ته وه نه گه رنا پیش نوێژی به یانی ده یکردن، هه رگیز نوێژی نه فه وتاندووه مه گه ر هۆشی له ده ست دا بیت وه که نه و سێ رۆژه ی هۆشی له خۆی چوو بوو له کاتی نه خۆشیدا، بۆخۆشم بینومه له نه خۆشی مه رگیدا نوێژی ده کرد که تیایدا هه ر به پتیه مرده هه رکاتیکیش کاتی نوێژ بهاتایه و نه و له رۆیشتندا بوایه داده به زی نوێژی ده کرد.

۲- زه کات: سه باره ت به زه کاتیش نه وه سه لاهه دین (ﷺ) هه رچی له سه ر پتویست بوو به خشیویه تی و خێرو به خشیینی تریش هه موو مال و مولکی گرته وه و له و هه موو مال و مولکه ی که هه یبو له زێرو زیو ته نها چل و حه وت دره می ناصری و یه ک پاچه ئالتونی صوری به جیهیشت به بێ نه وه ی هه یچ مولک و مال و خانوو بیستان و گوندو کێلگه و هه یچ جۆره مولکیکی تر به جی به ئیلت، رهحمه تی خوی لیبت.

۳- رۆژوی ره مه زان: چه ند رۆژیک رۆژوو قه رزار بوو، به هۆی چه ند نه خۆشیه ک که له ره مه زانه کاندای تووشی بوو بوو قازی فاضلیش نه و رۆژانه ی بۆ بژاردبوو، له و ساله شدا که کۆچی دوا یی کرد هه ستا به گرتنه وه ی نه و رۆژانه و زیاتر له مانگی ک به رۆژو بوو له به ری نه و رۆژانه ی که له دوو ره مه زاندا له کیسی چوو بوو، به هۆی نه خۆشی و سه رقاقال بوون به جیهادو تیکۆشانه وه، وادیار بوو رۆژوو زۆر له گه ل سروشتیدا نه ده گونجا به لام خوی گه وه یارمه تی داو قه رزه کانی گرته وه،^۲ نه وه بوو نه و به رۆژوو ده بوو منیش بۆم ده بژارد چونکه قازی له وێ بوو ده یوت:

^۱ سیره السلطان الناصر صلاح الأيوبي ثبین شداد، ل: ۵۸.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۹۵.

(نازانم چى رووده دات) واديار بوو كه خواى په روهدگار دهيوست پاك ببيتته وه بويه بهرده وام به رۆژوو بۆ هه تاوه كو كۆچى دواى كرد^۱.

۴- سه باره تا به چه ج؛ نه وه به نيازى نه نجامدانى بوو به تاييه ت له و سالا هدا كه كۆچى دواى كرد، خۆى بۆ ئاماده كردو فهرمانى دا به خۆ سازدان و ته نها نه وه مابوو به ريبكه ون، به لام به هۆى سه رقالي و كه مى كاته وه نه و كارهى بۆ نه كرا بويه دواى خست بۆ سالى داهاتوو به لام قه ده رى خواى گه وه بوارى نه دا نه مه ش لاي هه موو خه لكى نه و كاته ئاشكرا بوو^۲.

۵- گوڤگرتنى له قورئانى پيرۆز؛ سه لاهه دين ره حمه تى خواى لبيت زۆر چه زى له گوڤگرتن بوو له قورئانى پيرۆز، به راده يه كه كه ئيمامى نوڤتى هه لده بزاردو به مه رچى دانابوو كه شاره زان ببيت له زانسته كانى قورئان و به باشى له به رى بيت هه رو هه لاهه كاتيكدا كه به شه ودا له بورجه كهيدا ده مابه وه كه سىكى راده سپارد هه تاوه كو قورئانى بۆ بخوڤيتته وه^۳، له جزم و دوان و سيانيش تيده په پى، هه روه كه له مه جيليشى گشتى خوشيدا نه م كارهى ده كرد، جار يكيان به لاي منالتيكدا تيه په پى كه له به رده ستى باوكيدا قورئانى ده خوڤند، نه ويش هه ستا به نزىك كردنه وه ي له خۆى و به خشينى به شه بيتستانيك به خۆى و باوكى، هه رو هه سه لاهه دين (ﷺ) دلنه رم و هه ست ناسك و فرميسك ريژ بوو، كاتى قورئانى ده بيس ت دلى دادمه زراوو فرميسك به چاويدا ده هات^۴.

۶- گوڤگرتنى له فهرموده ي پيرۆز؛ سه لاهه دين ره حمه تى خواى لبيت زۆر ئاره زوى بيس تنى فهرموده ي هه بوو، هه ركاتى بيبى ستايه شى خيك گيړانه وه ي باشه و فهرموده ي زۆرى بيس توه، نه وه نه گه ر به اتايه بۆ مه جيليسى سه لاهه دين ده يه تئاو خۆى و خزمه تگوزارو منداله كانى و ده ست و پڻوه نده كانى گوڤبى ستى ده بوون و فهرمانى ده كرد به خه لكى لاي دابنيشن وه كه ريژلينا نيك بۆى، نه گه ر نه و شى خه ش له و كه سانه بوايه نه ده چوونه كوشكى سولتان و خۆى له سولتان به دوور ده گرت نه وه سه لاهه دين خۆى سه ردانى ده كردو گوڤبى ستى ده بوو، نه وه بوو سه ردانى حافظى نه سفه هانى كرد له نه سكه نده ريه داو چه ندين فهرموده ي ليوه گيړاوه ته وه، هه رو هه سه لاهه دين (ره حمه تى خواى لبيت) چه زى ده كرد خۆى فهرموده بخوڤيتته وه هه ميشه له كاتى ته نهايدا بانگى ده كردو چه ند كتيبيكى فهرموده ي

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۹۵.

^۲ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ل ۹۵.

^۳ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ل ۹۵.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۶۰.

دههیناو بۆی دهخویندمهوه نهگهرفهرمودهیهکی بخویندایه و ئامۆژگاری تیا بویه دلی نهرم دهبوو فرمیتسک بهچاویدا دههاته خوارهوه^۱.

۷- **بهگهورهگرتنی دروشم و سروته ئایینهکان:** ههروهه سله لاهه دین رهحمهتی خوی لیبیت زۆر بهگهورهیهوه دهپروانیه دروشمه ئایینهکان، باوهپی بهزیندوو بونهوهی مروقهکان و بلۆکردنه وهیان و پاداشت دانهوهی چاکه کاران به بهههشت و خراپه کار به دۆزهخ بههیز بوو، باوهپی به تهواوی نهوشتانه ههبوو که له شه ریعه تدا هاتوون و رقی له فه یله سوف و (معطلة) نهوانه ی که خوی گهوره له سیغه تهکانی داده پهن، و دهریه کان - سروشت په رسته کان - و دوژمنانی شه ریعه ت بوو، فه رمایشی کرد به مه لیک الظاهر ی کوپی که هه ستیت به کوشتنی گه نجیک به ناوی سهروه ردی که دهوتر دژ به شه ریعه ته و دروشمه ئایینهکانی ره تده کرده وه، پێشتر کوپه که ی ده ستگیری کرد بوو کاتێ نهوشتانه ی لیبیستبوو سولتانیشی لی ناگادار کردبوو نهویش فه رمانی هه لواسینی دا بۆ چه ند روژیک و پاشان کوشتی.

۸- **گومانی باشی به په روه مردگار:** ئیبن شه داد ده لێ: سله لاهه دین به رهحمهت بیت گومانی باش بوو به رامبه ر به خوا و زۆر پشتی پێ ده به ست و هه میشه ده گه راپیه وه بۆ لای، شوینه واری نه مه شی به باشی پێوه دیار بوو خۆم نه م رووداوه م لیبینی: کاتێ فه ره نهجه کان له نزیک - بیت نوبه - که شوینتیکی نزیکی قودسه لایاندا بوو سولتانیش له قودسدابوو چاو ساغی ده نارد بۆ ناگاداریبون له دوژمن^۲، نه وه بوو هه والی نه وه هات که دوژمنان سورن له سه ر گه مارۆدان و داگیرکردنی قودسو کوشتارکردن تیایدا، نه مه ش موسلمان هه کانێ ترسانده ویش فه ماندهکانی کوژ کرده وه نه م مه ترسیه ی له گه لدا تاوتوێ کردن و روپۆزی پێکردن ده رباره ی مانه وه له قودسدان وانیش روپاییان ده کردو ئاشکرا و نه ینی وه که یه کنه بوو زۆریه یان سوربوون له سه ر نه وه ی که هه یج به رژه وه ندیه که له مانه وه ی خودی سله لاهه دین له قودسدانیه، چونکه نه وه ئیسلام توشی مه ترسی ده کات و وتیان: ئیعه تیایدا ده مینیه نه وه و تۆ به کۆمه لێ سه ربازه وه بپۆره ده ره وه بۆ پویه روپوونه وه ی دوژمن وه که نه وه ی له عه کادا کردیان، ههروهه سله لاهه دین و سه ربازهکانی سه رقالی رێگریکردن له ئازوقه و تهنگ پێ هه لچینی دوژمنان، نه وانیش هه لده ستن به پاراستنی شاره که و به رگری لێکردنی نه وه بوو نه نجومه نی شوریان له سه ر نه مه ریکه وت، به لام سله لاهه دین سوربوو له سه ر نه وه ی که خۆی له شاردا

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۶۱.

^۲ سیره السلطان الناصر صلاح الدین ل ۶۱.

بمینیتته وه، چونکه ده یزانی نه گهر خۆی تیایدا نه مینیتته وه که س تیایدا نامینیتته وه، کاتێ
 فه رمانده کان چوونه وه بۆ ماله کانیاں هه والیان نارد بۆی که نه وان نامیننه وه نه گهر الملك
 العادلی برای یان یه کێک له کوپه کانی نه مینیتته وه هه تاوه کو خۆی سه ره رشتیاں بکات و
 فه رمان له خۆیه وه وه رگرن نه ویش تیگه یشت که نه مه ئاماژه یه بۆ ئاماده نه بوونیاں بۆ مانه وه
 له قودسدا، بۆیه دلی ته نگو بیرى په رته وازه بوو نه و شه وه له خزمه تیدا مامه وه وه وه رزی
 زستانبوو دووبه دوو ماینه وه شوینه کانمان دابهش ده کردو پێداویستیمان بۆ داده نا بهم
 کاره وه خه ریک بووین هه تاوه کو به زه یم پیایدا هاته وه وه له تیکچوونی ده ترسام- وادیاره
 سه لاهه دین فشاری خۆینی به رزبووه- منیش تکام لیکرد هه تاوه کو پشوویدا، به لگو
 ماوه یه ک بخه ویت، نه ویش وتی: له وانه یه تۆ خه وت بیت؟ پاشان هه ستاو منیش هه ر که
 هه ستامو گه شتمه ماله وه یه کسه ر بانگی به یانی فه رموو، چوم بۆ لای بۆ نوریزکردن، چونکه
 زۆربه ی کات نوێژی به یانیم له گه لداکرد، کاتێ چومه لای بینیم ئاویه چاویدا دیته خواره وه
 فه رموی: به هیه چ شیوه یه ک خه وم بۆ نه هات، منیش وتم: نه زانم ووتی چۆن؟ وتم، چونکه
 منیش نه خه وتووم وکاتی خه ونه مابوو پاشان نوێژمانکردو ده ستمان کرده وه به کاری خۆمان و
 پێم وت: روداوێکم به سه ره هاتوو که وانه زانم وتی چیه؟ وتم: پشت به ستن به خواو گه رانه وه بۆ
 لای و په نابردن بۆی بۆ هه لگرتنی نه م گرفته له سه رمان نه ویش وتی: بۆ نه وه ده بی چی
 بکه ین؟ وتم: نه مرق جومعه یه گه وره مان خۆی بشوات و نوێژی هه ینی له قودسدا بکات له شوینی
 بلندبوونه وه ی پێغه مبه ر (ﷺ)، پاشان گه وره مان شتیک بکات به خێر له سه ر ده ستی
 که سیک که متمانە ی پێی هه یه و دواتر دوورکات نوێژ له نێوان بانگو قامه تدا بکات و تیایدا
 نزایه کی زۆر بکات، چونکه فه رموده یه کی صحیحی ده رباره هاتوو پاشان نه لیت: حوایه گیان
 هۆکاره مرق فکرده کانی سه ر زه وی به بنه بست گه شتوون و ته نها پشت به ستن به تۆوه
 ده سگرتن به به رنامه که ت و په ناهینان بۆ تۆ ماوه تۆمان به سه و پشت و په نامان هه ر تۆیت.
 نه گه ر نه مانه بلتیت نه وه خوای گه وره له وه به خشنده تره که بی ئومیدت بکات،
 سه لاهه دینیش هه موو نه وانه ی کردو منیش وه ک نه ریتی خۆم له ته نیشتییه وه نوێژم کرد/
 نه ویش دوو رکاته که ی له نێوان بانگو قامه تدا کردو پاشان بینیم کپنوشی بر دو
 فرمیسکه کانی به پیشی دا ده تکایه سه ر به رماله که ی، به لام نه مده زانی چی ده وت، نه وه بوو
 پیش تیپه ر بونی نه و رۆژه نامه یه ک له عزه دین جوریدیکی فه رمانه وای الیزک- وه هات و
 ئاگاداری نه کردینه وه که فه ره نهجه کان شله ژاون و نه مرق هه موو سه ربازه کانیاں به ره و بیابان
 به ریکه وتوون و تا نیوه رۆ له وێ بوون پاشان گه راپونه ته وه بۆ خێوه ته کانیاں، له یه

شەممە شەدا نامە یەکی تەرەت کە ئەوێ دویات کردەو، پاشان لە کاتی نیوهرۆدا سیخورێک هات و هەوایی دا کە ناگۆکی کەوتۆتە نێوانیان و فرەنسیسیەکانیان^۱، پێیان وایە کە دەبێ گەمارۆی قودس بدەن، ئەنکارتارەکانیش^۲ پێیان وابوو کە نابێ ئاینی گاور تووشی مەترسی بکەیت و هەلیان بدەن ئەو چیا یە بەو بێ ئاوییە، چونکە سولتان هەموو کانییەکانی دەورووبەری قودسی تێکدا بوو، پاشان چوونەو بەو راویژکردن، چونکە نە ریتیان وابوو راویژیان دەکرد بۆ جەنگ بە سەرپشتی ئەسپەکانیان و ئەو بوو دە کەسیان بۆ ئەو کارە دەستنیشان کرد و کردیانە دادوهر و هەرچیان بوتایە لە قەسیان دەرنە ئەچوون، ئەو بوو سەرلە بەیانی دوو شەممە مژدە دەر هات و ناگاداری کردنەو کە روشتوون و ناوچە کە یان بەرەو رەملە بە جێهێشتوو، من ئەمە م بینێ وەک بە لگە یە ک بۆ پشت بەستن و گە پانەو ی بۆ پەرورەدگار^۳.

دووهم: دادگەری:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۹۰)، واتە: (بە راستی خوا فرمان دەدات بە داد پەرورەری و چاکە کاری و یارمەتیدان و... هتد) (تەفسیری ئاسان، ل: ۳۷۷). دیارە فرمانکردنی پەرورەدگاریش بە کاریک پێویست فەرزیوونی ئەو کارە دەگە یە نیت وەک دە فەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ (النساء: ۱۳۵)، واتە: ئەو ئەوانە ی باوەرێتان هێناو هەمیشە راگری دادوهری بن و شایەتی بۆ خوا بدەن، پاشایەتیە کەشیان بۆ خۆتان و دایک و باوکتان یان خزمانیش هەبێت، ئەگەر کە سێک لەوانە دەوڵە مەند بێت یان هەژار خوا بەرژەو ندی ئەوان چاکتر دەزانێت لە ئێو، ئەکەن شوێن ئارەزووی نەفس بکەون و لە دادپەرورەری لابدەن (زمان بگوین) و شایەتی ناحەقی بدەن، یان پشت هەلبکەن، ئەو چاک بزێن خوا ناگادارە بە کاروکرده وە تان (تەفسیری ئاسان، ل: ۱۰۰).

سیفەتی دادگەریش لە دیارترین سیفەتەکانی سەڵاحە دین بوو، باوەرپیشی وابوو کە دادگەری یەکیکە لە یاساکانی پەرورەگار لە بونە وەر داو بەرەمیکی شە لە بەرەمەکانی باوەر ئەمەشی لەنورە دینی مامۆستای گەورە یەو فێربوو بوو کە بنەمای دادگەری نوێ کردەو و سەڵاحە دینی لەسەر

^۱ واتە خاچەرستە لاتینیە فەرەنسیەکان کە بە زۆری هەلمەتی یە کەم و دوو می خاچەرستەکان لەوان پێکھاتبوو.

^۲ مەبەست بە ئەنکارتار پاشا ریشارد شیردلی پاشای انکلترا یە.

^۳ سیرة السلطان صلاح الدین، ابن شداد ل ۶۴.

په‌روه‌رده‌کرد، سه‌لاحه‌دین دادپه‌روه‌رو پشتیوانی چه‌وساوه‌کان بوو له‌به‌رامبه‌ر ده‌سته‌لاتدارانداو
 هه‌موو رۆژیکێ دووشه‌مه‌و پێنج‌شه‌مه‌ له‌مه‌جلیسیکی گشتیدا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ داده‌نیشت و
 زانیان و دادوه‌ران له‌گه‌ڵیدا ئاماده‌ده‌بوون و ده‌رگایان بۆ خاوه‌ن کێشه‌کان والا ده‌کرد هه‌تاوه‌کو
 هه‌موو که‌سیک بگاته‌ لای به‌گه‌وره‌و بچووک و پیره‌ژن و پیره‌ پیاوه‌و ئه‌مه‌شی له‌شارداو له‌کاتی
 گه‌شت و گه‌ڕانیشدا ده‌کرد، هه‌میشه‌ش ئاماده‌بوو بۆ ئه‌و چیرۆکه‌کانی که‌ده‌خرانه‌ پێش‌چاوی
 په‌رده‌ی له‌سه‌ر ناوه‌قیه‌کان هه‌ڵده‌دايه‌وه، هه‌موو رۆژی چیرۆکه‌کانی کۆده‌کرده‌وه‌و ده‌رگای
 دادگه‌ری والا ده‌کرد و هه‌رگیز که‌سیکی ره‌ت نه‌کردۆته‌وه‌ که‌بۆ یه‌کلاکردنه‌وه‌ی کێشه‌یه‌ک هاتبێت،
 پاشان له‌گه‌ڵ نوسه‌ره‌که‌یدا ماوه‌یه‌ک داده‌نیشت به‌شه‌ودا بێت یان رۆژوو له‌کێشه‌کانی به‌و
 شیوه‌یه‌ی که‌په‌روه‌ردگار ده‌یخسته‌ دایه‌وه، به‌رده‌وام یادی په‌روه‌ردگاریشی فه‌رامۆش نه‌ده‌کرد و
 به‌خوێندنی قورئانه‌وه‌ خه‌ریک ده‌بوو، زۆر دانه‌رم و میهره‌بان بوو به‌رامبه‌ر به‌ژێرده‌سته‌کانی و
 پشتیوانی ئاین بوو، هه‌رکه‌سیکیش هانای بۆ به‌ردایه‌ گۆبیستی ده‌بوو و گه‌رفته‌که‌ی بۆ
 چاره‌سه‌رده‌کرد، ئه‌وه‌بوو پیاویکی خه‌لکی دیمه‌شق به‌ناوی زه‌هیره‌وه‌ سکالای تقی الدینی برزای
 سه‌لاحه‌دینی لاکرد، ئه‌ویش ناریدی به‌شوینیدا هه‌تاوه‌کو بیهێنن بۆ مه‌جلیسی دادوه‌ری، کاتی
 هینایان و دوو شایه‌تی ناسراو قسه‌ و هه‌رگه‌راو شایه‌تیان له‌سه‌ردا، قاضی أبا القاسمی (قاضی
 حماه) راسپارد بۆ دادگاییکردنی، پاش ئاماده‌بوونی شایه‌ته‌کان و شایه‌تی دانیان پاش ئه‌وه‌ی
 بریکار دروستی بریکاریه‌که‌ی سه‌لماندو نه‌یاره‌که‌شی ره‌تیده‌کرده‌وه^١، قاضی ابن شداد وتی: کاتی
 بریکاریه‌که‌ جێگیر بوو فه‌رمانمکرد به‌أبا القاسم که‌هه‌ردوولا یه‌کسان بکات ئه‌ویش
 کردی (به‌رامبه‌ره‌که‌شی خزمی سوڵتان بوو) پاشان دادگاییه‌که‌ به‌پۆه‌چووو سویند خواردن
 رووبه‌پوی تقی الدین کرایه‌وه‌و مه‌جلیسه‌که‌ به‌و شیوه‌ی کۆتایی هات به‌هۆی هاتنی شه‌وه‌وه، تقی
 الدینیش یه‌کێک بوو له‌خۆشه‌وێستین که‌سه‌کانی به‌لایه‌وه، به‌لام هه‌ق و راستی له‌پێش هه‌موو
 شتیکه‌وه‌ بوو له‌لای^٢. ئه‌وه‌ش که‌دادگه‌ری ده‌سه‌لمیڤت ئه‌وه‌یه‌ که‌ئو به‌رامبه‌ر به‌پکابه‌ره‌که‌ی
 ده‌وه‌ستا له‌دادگادا بێ ئه‌وه‌ی پتی نه‌نگی و شوره‌یی بێت، چونکه‌ هه‌ق به‌لای ئه‌وه‌وه‌ له‌هه‌موو
 شتیک له‌پێشتربوو، جارێکیان بازگانیک به‌ناوی (عمر خلاطی) داوايه‌کی له‌سه‌ر سه‌لاحه‌دین
 تۆمارکرد که‌هه‌ستاوه‌ به‌بردنی کویله‌یه‌کی به‌ناوی (سنقر) و هه‌موو موڵک و مالی ئه‌م کویله‌یه‌ی
 به‌ناپه‌وا بردووه، کاتیک ئه‌م بازرگانه‌ سکالانه‌که‌ی پیشکه‌ش به‌قاضی ابن شداد کرد، سه‌لاحه‌دین

^١ سيرة السلطان الناصر لابن شداد ، ل: ٦٦.

^٢ سيرة السلطان الناصر لابن شداد ، ل: ٦٦.

لیبوردیه کی گه وده ی نواندو به سنگیکی فراوانه وه له بهرام بهریه وه وه ستاو هه ریه که به لگه و شایه ته کاخی خۆیانیان هیتا هه تاوه کو له کۆتاییدا بۆ درۆزنی و ناهه قی داواکه ی کابرا بۆ دادوهر رووبویه وه له گه ل نه مه شدا سه لاهه دین رازی نه بوو خاوه ن داواکه به دهستی به تاله وه به جیته وه ، به لگو فه رمانیدا که پۆشاکیک و بپیک پاره ی بده نی هه تاوه کو به خشنده یی خۆی بسه لمینیت له کاتی کدا که توانای تۆ له کردنه وه ی هه بوو^۱ هه روه ها له نیشانه کاخی دادگه ری هه ستانی به چاو دپیری کردنی به رژه وه ندیه کاخی خه لک و نه هیشتنی هه ندی باج وه ک بارسوکیه ک بۆ خه لک و لابردنی سته م له سه ر شانیان ، ابن جبیریش له باسی چاکه کاخی سه لاهه دیندا باسی لابردنی زۆریک له و باج و خه رجیانه ده کات که به سه ر خه لکیدا سه پینرابوون ، له کپین و فروشتنه کانا ندا ، ته نانه ت باج بۆ خواردنه وه ی ناوی نیل دانرابوو ، به لام سه لاهه دین هه موو نه وانه ی نه هیشته^۲ ، هه روه ها باجیک هه بوو که رژه که ی حه وت دینارو نیو بوو به سه ر حاجیه کانا سه پینرابوو له کاتی چونیا ندا بۆ حیجاز بۆ ئاوه دان کردنه وه ی مه که و مه دینه و یارمه تیدانی خه لکی تیا یاندا و فاته مه کانیش زیاده په ویان ده کرد له کۆ کردنه وه ی ئه م باجاونه داو سزای توندی ئه و که سه یان ده دا که ناماده نه بویه بی دات ، به لام سه لاهه دین نه مه شی نه هیشته و له بری ئه وه هاوکاریه کی مادی دانا که یه کسان بوو به وه ی که له حاجیه کان وه رده گیراو سالانه ده درا به خه لکی حیجاز به م شیوه یه ش حاجیه کاخی رزگار کرد له چنگی باج وه رگه رکان ، به تاییه ت که پژه یه کی زۆریان هه ژار بوون و نه یانده توانی ئه و پاره یه بده ن که لپیان داوا ده کرد ، به م شیوه یه خوای گه وره له سه ر دهستی ئه م سولتانه دادگه ره موسلمانانی له به لایه کی گه وره رزگار کرد^۳ ، له راستیدا دادگه ری به هیزترین و پیروترین پارێزه بۆ مو لک و ده ولت چونکه گو پراپه لی و خۆشه ویستی مسو گه ر ده کات و چاکسازی بۆ کاره کان و نه ش و نه ما کردن بۆ سامانه کان ده گپژێته وه و هاو لاتیان ده بو ژینیتته وه بۆیه خوای گه وره مرو فه کاخی بانگه یشت کردوه بۆ به دیه تانی و هانیدا ون بۆ پاراستنی^۴.

سێیه م : نازایه تی :

نازایه تی یه کیکه له پێویستترین سیفه ته کاخی پاشاو پێویسته ببێته به شیک له سروشتی ، هه تاوه کو بتوانیت به سام و شکو بیت و دوژمن بی هیوا بکات له چاو پرینه خا ک و ولاتی و بتوانیت به هۆیه وه ولات بپارێزیت و پارێزگاری له هاو لاتیانی بکات ، سه لاهه دین به ره حمه ت بیت یه کیک بوو

^۱ سیره السلطان الناصر لابن شداد ، ل : ۶۶ ، صلاح الدین ، علوان ، ل : ۱۴۳.

^۲ رحله ابن جبیر له ، صلاح الدین وه ، علوان ، ل : ۱۴۳.

^۳ هه مان سه رچاوه ، صلاح الدین وه ، علوان ، ل : ۱۴۴.

^۴ النهج المسلوك فی سياسة الملوك ، ل : ۱۰۳.

له مڕۆڤ هه ره ئازاكان و، دهرونی به هیژو دلی دامه زراو توندو تۆل و چاوه ترس بوو، جارێکیان بینیم به رامبه ر به کۆمه لێکی ژۆر له فره نهجه کان وه ستابوو که به رده وام هیژیان بۆ ده هات، به لام ئەم به رده وام و ئارامگرو به هیژبوو، ههروهك دواى نوێژى عه سر حه فتاو ئەوه نده كه شتیان گه شته عه ككا، به لام ئەم و ره ی به رنه دا، ئەوه بوو فه رمانی به کۆمه لێك ده كردو خۆشی له گه ل کۆمه لێکی كه مدا ده مایه وه بۆ رووبه روو بوونه وه ی ئەو سوپا و گه و ره یان ، ئیبن شداد ده لێت: پرسیارم كرد له بالیانی کوپی بارزان كه یه كێك بوو له گه و ره پاشاكانی كه نار ده ریا سه لآحه دینیش ره حمه تی خواى لیبت لای دانیشتبوو، له رۆژی مۆركردنی ئاشته واییدا ده رباره ی ژماره یان، وه رگێڤه كه ش به ده می ئەوه وه وتی ده لێت: من و فه رمانڤه وای صیدا (كه ئەوه وش یه كێك بوو له پاشاو كه سه زیره كه كانی) به روه و سه ربازه كانمان ده رۆیشتن له صوردا، كاتى نزیکیان بووینه وه، گره ومان له سه ر كردن من وتم شه س سه د هه زارن ئەو وتی پێنج سه د هه زارن یان به پێچه وانه وه وتم: چه ندیان لێكوژراوه ؟ وتی به كوشتن نزیکه ی سه د هه زار، به لام به خنكان و مردن نازانم، له و كۆمه له یه ش ته نها كه مینه یه كیان گه پابه وه، هه روه ها سه لآحه دین رۆژی جارێك یان دوو جار به ده وری دوژمندا ده سوپابه وه ئەگه ر لێیان وه نزیک بووایه، كاتى جه نگیش گه رم ده بوو سه لآحه دین به ناو ریزه كاندا ده گه راو كوړێکی له گه لدا بوو و قه لغانێكیشی به ده سه ته وه بوو سه ربازه كانی ده بړی له پاسته وه بۆ چه پ و هیژشبه ره كانی رێكه ده خست و فه رمانی پێشڤه وى و وه ستانی له و شوێنه دا پێده كردن كه به باشی ده زانی، هه روه ها نزیک ده بووه وه له دوژمن و ده چووه ته نیشتیانه وه^١، ئیبن شداد ده لێت: به شێك فه رموده ی بۆ خوێنرایه وه له نێوان هه ردوو ریزه كه دا ئەوه ش له به ر ئەوه بوو كه من پێم وت: فه رموده له هه موو شوێنێکی پیرۆزدا بیستراوه، به لام بیسترا بیت كه له نێوان هه ردوو ریزه كه دا گوێبیستی بن، جا ئەگه ر گه و ره مان حه ز ده كات ئەوه ی لێوه باس بكریت ئەوه باشه، ئەوه وش مۆله تی داو به شیکیان هێناو كه سیکیان هێنا كه شاره زا بوو خوێندیه وه بۆمان و ئێمه ش به سواری و لآخه كانمان وه بوین له نێوان هه ردوو ریزه كه دا ماوه یه ك ده رۆشتین و ماوه یه ك ده وه ستاین. هه رگیزیش نه مبینیوه سه لآحه دین دوژمن به ژۆر بزانی تی یان به گه و ره بۆیان بپوانی تی، به لكو به رده وام بیری ده كرده وه له پلانداناندا بوو هه موو به شه كانی ده هێنا یه یادى خۆی و هه ر به شه ی به پێی پتووست رێكه ده خست به بێ توپه یی و هه لچوون، ئەوه بوو له (المصاف الأكبر) له عه ككا موسلمانه كان تێكشكان، ته نانه ت دل و ناوه ندی سوپا كه ش

^١ النهج المسلوك فى سياسة الملوك، ل: ١٠٣.

هه لهات و قه لغان و ئالاكه شيان كه وت^١، به لام سه لاهه دين (ﷺ) خۆپاگري نواندو به چه ند كه سيكي كه مه وه رويكرده خه لكه كه و كۆي كردنه وه به ري ليگرتن و شه رمه زاري كردن هه تاوه كو بگه رتيته وه به رده وام نه م كارهي كرد هه تاوه كو سوپاي موسلمان هه كان سه ركه وتن له و رۆژه داو نزيكه ي حه وت هه زار پياده و سواريان ليكوژرا^٢، به لام سه لاهه دين هه ر خۆراگر بوو، هه رتاوه كو لاوازي موسولمانه كانى بۆ ده ركه وت ئينجا برپياري سولحي دا هه رچه نده لاوازي و كوشتاري رۆر به دوژمنانه وه ديار بوو به لام نه وان چاوه پوانى كۆمه كي بوون و نيمه چاوه پوانى نه بووين. بۆيه به رژه وه ندى له ريكه كه وتندا بوو، نه مه ش كاتيگ ده ركه وت كه قه زاوقه ده ر هه گبه ي خۆي بۆ ناشكرا كردين^٣.

چواره م: به خشنده يي:

به خشنده يي كروكي ره وشتى جوان و چله پۆپه ي پياوه تيه، هه موو جوانى و باشيه ك له وه سفيدا و تراوه^٤، له نه نه سه وه (ﷺ) ده لييت: پيغه مبه ر (ﷺ) باشترين كه سو به خشنده ترين و ئازاترين كه س بوو^٥، له جابريشه وه (ﷺ) ده لييت: هه رگيز شتيكيان له پيغه مبه ر داوا نه كردوه و بلي نه^٦ شافعيش ده لييت:

وإن كثرت عيوبك في البرا وسرك أن يكون لها غطاء
تستر بالسخاء فكل عيب يغطيه كما قيل السخاء^٧

به خشنده يي سولتان سه لاهه دين له وه ديارتر بوو كه بنوسرييت و به ناوبانگتر بوو له باسكردن به لام نيمه به شيويه كي گشتى ئاماژه ي پى ده ده دين نه وه بوو له گه ل نه وه هه موو مولكه دا كه هه يبوو كاتي مرد له گه نجينه كانيدا ته نها چلو حه وت دره مي ناصري زيو هه بوو له گه ل يه ك پارچه زيپي صوريدا^٨ هه روه ها سه لاهه دين به ناوبانگ بوو به به خشنده يي و نه وه ي له كو شكه كانيدا هه بوو له گه وه رو پاره دابه شي كرد به سه ر نه ميرو هاوپريكانيدا هيچي بۆ خۆي نه هيشته وه هه روه ها

^١ ئالاي تاييه تي سولتان سه لاهه دين زه ردبوو له ناوه پاستيشدا هه لويه كي سور هه بوو.

^٢ ئالاي تاييه تي سولتان سه لاهه دين زه ردبوو له ناوه پاستيشدا هه لويه كي سور هه بوو.

^٣ سيرة الناصر صلاح الدين، ابن شداد، ل: ٧٤.

^٤ الأفلاق بين الطبع والتطبيع، ل: ١٥٧.

^٥ البخاري ژماره ٣٠٤٠.

^٦ البخاري ژماره ٦٠٣٤.

^٧ الأفلاق بين الطبع والتطبيع ص ١٥٩.

^٨ سيرة الناصر صلاح الدين لابن شداد ص ٧٠.

دیاریشی دەنارد بۆ هەریەکان ئەوەبوو کاتی ئامەدی ئازاد کرد قرأ أرسلان داوای لێکرد ئەویش پێی بەخشی^۱ هەروەها لەکاتی تەنگانەشدا وەک کاتی فراوانی هەر بەردهوام بوو لەبەخشیندا جاریکیان باسی لەبەخشندەیی خۆی دەکردو دەیوت: سوێند بەخوا ئەگەر هەموو دنیا ببەخشێت بەکەسیکی هەڵدەرو ئاواتە خواز ئەوە بە زۆری نازانم بۆی ئەگەر هەموو گەنجینەکانی بۆ بەتال^۲ کەم هێشتا شیاوی ئەو ئارەقی نیوچەوانەیی نییە کە بۆی رشتووم.

هێندەش بەخشندە بوو ئەگەر بیزانیایە لەگەنجینەکانیدا پارە هەیە ئەوە پشووێ نەدەدا ئەو پارەییە دەبەخشی، ئەگەر پارەیه‌کیشی بدایە بەکەسیک پاشان بوێرایە ئەو ئەندازەیی بەشی ناکات دوو هێندەیی پێ دەدا^۳ هەر پیاویکی بەتەمەنیشی ببینیایە بەزەیی پێدا دەهاتەوه و پارەیی پێ دەداو چاکەیی لەگەڵدا دەکرد، هەر هەتیویکیشیان بهێنایە تە لای ئەو رەحمەتی بۆ دایک و پیاوکی دەناردو دڵنەوایی دەکردو یارمەتی دەدا، ئەگەر سەرپەرشتیارێکی گەورەشی هەبوایە پارەکەیی بەو دەدا ئەگینا هەر ئەوەندەیی پێ دەدا کە پێویستی بوایە ئەوێ تریشی دەدا بەو کەسە کە پەرەدەکردنی لەئەستۆ گرت بوو. عێمادی ئەصفەهانیش باسی بەخشندەیی دەکاو دەلی: ئارەزووی بەخشینی ئەو دیاری و باجانەیی هەبوو کە دەهێنران، زۆرجار پێش گەشتنی پارە دەبێهەخشی و حەوالەیی دەکرد بۆیان هەرکەسێکیش بهاتایە بۆ پارە دەستی بەروویەوه نەدەنا بەلکو بەنەرمی وەلامی دەدایەوه و داوای چاوەڕوانی لێ دەکردو دەیوت: ئێستا هیچمان لا نییە،^۴ لەوەش زیاتری دەدا بەداواکار کە دەیویست، زەرەخەنەشی بۆ دەکرد وەک ئەوەی کە هیچی پێ نەدابی^۵ ژمارەیی ئەو ئەسپانەش کە بەخشی بەئامادەبووان لەگەڵیدا بۆ جیهاد لەماوەی سێ سالددا لەوکاتەوهی کە فرەنجەکان دابەزینە عەککا لەرەجەبی سالی ۵۸۵ هەوێهەتاوهکو روژی مۆرکردنی رێککەوتن لەشەعبانی سالی ۵۸۸ هەوێهەتاوهزار ئەسپ و ماین مەزەندە دەکرێن. ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷} ^{۳۹۸} ^{۳۹۹} ^{۴۰۰} ^{۴۰۱} ^{۴۰۲} ^{۴۰۳} ^{۴۰۴} ^{۴۰۵} ^{۴۰۶} ^{۴۰۷} ^{۴۰۸} ^{۴۰۹} ^{۴۱۰} ^{۴۱۱} ^{۴۱۲} ^{۴۱۳} ^{۴۱۴} ^{۴۱۵} ^{۴۱۶} ^{۴۱۷} ^{۴۱۸} ^{۴۱۹} ^{۴۲۰} ^{۴۲۱} ^{۴۲۲} ^{۴۲۳} ^{۴۲۴} ^{۴۲۵} ^{۴۲۶} ^{۴۲۷} ^{۴۲۸} ^{۴۲۹} ^{۴۳۰} ^{۴۳۱} ^{۴۳۲} ^{۴۳۳} ^{۴۳۴} ^{۴۳۵} ^{۴۳۶} ^{۴۳۷} ^{۴۳۸} ^{۴۳۹} ^{۴۴۰} ^{۴۴۱} ^{۴۴۲} ^{۴۴۳} ^{۴۴۴} ^{۴۴۵} ^{۴۴۶} ^{۴۴۷} ^{۴۴۸} ^{۴۴۹} ^{۴۵۰} ^{۴۵۱} ^{۴۵۲} ^{۴۵۳} ^{۴۵۴} ^{۴۵۵} ^{۴۵۶} ^{۴۵۷} ^{۴۵۸} ^{۴۵۹} ^{۴۶۰} ^{۴۶۱} ^{۴۶۲} ^{۴۶۳} ^{۴۶۴} ^{۴۶۵} ^{۴۶۶} ^{۴۶۷} ^{۴۶۸} ^{۴۶۹} ^{۴۷۰} ^{۴۷۱} ^{۴۷۲} ^{۴۷۳} ^{۴۷۴} ^{۴۷۵} ^{۴۷۶} ^{۴۷۷} ^{۴۷۸} ^{۴۷۹} ^{۴۸۰} ^{۴۸۱} ^{۴۸۲} ^{۴۸۳} ^{۴۸۴} ^{۴۸۵} ^{۴۸۶} ^{۴۸۷} ^{۴۸۸} ^{۴۸۹} ^{۴۹۰} ^{۴۹۱} ^{۴۹۲} ^{۴۹۳} ^{۴۹۴} ^{۴۹۵} ^{۴۹۶} ^{۴۹۷} ^{۴۹۸} ^{۴۹۹} ^{۵۰۰} ^{۵۰۱} ^{۵۰۲} ^{۵۰۳} ^{۵۰۴} ^{۵۰۵} ^{۵۰۶} ^{۵۰۷} ^{۵۰۸} ^{۵۰۹} ^{۵۱۰} ^{۵۱۱} ^{۵۱۲} ^{۵۱۳} ^{۵۱۴} ^{۵۱۵} ^{۵۱۶} ^{۵۱۷} ^{۵۱۸} ^{۵۱۹} ^{۵۲۰} ^{۵۲۱} ^{۵۲۲} ^{۵۲۳} ^{۵۲۴} ^{۵۲۵} ^{۵۲۶} ^{۵۲۷} ^{۵۲۸} ^{۵۲۹} ^{۵۳۰} ^{۵۳۱} ^{۵۳۲} ^{۵۳۳} ^{۵۳۴} ^{۵۳۵} ^{۵۳۶} ^{۵۳۷} ^{۵۳۸} ^{۵۳۹} ^{۵۴۰} ^{۵۴۱} ^{۵۴۲} ^{۵۴۳} ^{۵۴۴} ^{۵۴۵} ^{۵۴۶} ^{۵۴۷} ^{۵۴۸} ^{۵۴۹} ^{۵۵۰} ^{۵۵۱} ^{۵۵۲} ^{۵۵۳} ^{۵۵۴} ^{۵۵۵} ^{۵۵۶} ^{۵۵۷} ^{۵۵۸} ^{۵۵۹} ^{۵۶۰} ^{۵۶۱} ^{۵۶۲} ^{۵۶۳} ^{۵۶۴} ^{۵۶۵} ^{۵۶۶} ^{۵۶۷} ^{۵۶۸} ^{۵۶۹} ^{۵۷۰} ^{۵۷۱} ^{۵۷۲} ^{۵۷۳} ^{۵۷۴} ^{۵۷۵} ^{۵۷۶} ^{۵۷۷} ^{۵۷۸} ^{۵۷۹} ^{۵۸۰} ^{۵۸۱} ^{۵۸۲} ^{۵۸۳} ^{۵۸۴} ^{۵۸۵} ^{۵۸۶} ^{۵۸۷} ^{۵۸۸} ^{۵۸۹} ^{۵۹۰} ^{۵۹۱} ^{۵۹۲} ^{۵۹۳} ^{۵۹۴} ^{۵۹۵} ^{۵۹۶} ^{۵۹۷} ^{۵۹۸} ^{۵۹۹} ^{۶۰۰} ^{۶۰۱} ^{۶۰۲} ^{۶۰۳} ^{۶۰۴} ^{۶۰۵} ^{۶۰۶} ^{۶۰۷} ^{۶۰۸} ^{۶۰۹} ^{۶۱۰} ^{۶۱۱} ^{۶۱۲} ^{۶۱۳} ^{۶۱۴} ^{۶۱۵} ^{۶۱۶} ^{۶۱۷} ^{۶۱۸} ^{۶۱۹} ^{۶۲۰} ^{۶۲۱} ^{۶۲۲} ^{۶۲۳} ^{۶۲۴} ^{۶۲۵} ^{۶۲۶} ^{۶۲۷} ^{۶۲۸} ^{۶۲۹} ^{۶۳۰} ^{۶۳۱} ^{۶۳۲} ^{۶۳۳} ^{۶۳۴} ^{۶۳۵} ^{۶۳۶} ^{۶۳۷} ^{۶۳۸} ^{۶۳۹} ^{۶۴۰} ^{۶۴۱} ^{۶۴۲} ^{۶۴۳} ^{۶۴۴} ^{۶۴۵} ^{۶۴۶} ^{۶۴۷} ^{۶۴۸} ^{۶۴۹} ^{۶۵۰} ^{۶۵۱} ^{۶۵۲} ^{۶۵۳} ^{۶۵۴} ^{۶۵۵} ^{۶۵۶} ^{۶۵۷} ^{۶۵۸} ^{۶۵۹} ^{۶۶۰} ^{۶۶۱} ^{۶۶۲} ^{۶۶۳} ^{۶۶۴} ^{۶۶۵} ^{۶۶۶} ^{۶۶۷} ^{۶۶۸} ^{۶۶۹} ^{۶۷۰} ^{۶۷۱} ^{۶۷۲} ^{۶۷۳} ^{۶۷۴} ^{۶۷۵} ^{۶۷۶} ^{۶۷۷} ^{۶۷۸} ^{۶۷۹} ^{۶۸۰} ^{۶۸۱} ^{۶۸۲} ^{۶۸۳} ^{۶۸۴} ^{۶۸۵} ^{۶۸۶} ^{۶۸۷} ^{۶۸۸} ^{۶۸۹} ^{۶۹۰} ^{۶۹۱} ^{۶۹۲} ^{۶۹۳} ^{۶۹۴} ^{۶۹۵} ^{۶۹۶} ^{۶۹۷} ^{۶۹۸} ^{۶۹۹} ^{۷۰۰} ^{۷۰۱} ^{۷۰۲} ^{۷۰۳} ^{۷۰۴} ^{۷۰۵} ^{۷۰۶} ^{۷۰۷} ^{۷۰۸} ^{۷۰۹} ^{۷۱۰} ^{۷۱۱} ^{۷۱۲} ^{۷۱۳} ^{۷۱۴} ^{۷۱۵} ^{۷۱۶} ^{۷۱۷} ^{۷۱۸} ^{۷۱۹} ^{۷۲۰} ^{۷۲۱} ^{۷۲۲} ^{۷۲۳} ^{۷۲۴} ^{۷۲۵} ^{۷۲۶} ^{۷۲۷} ^{۷۲۸} ^{۷۲۹} ^{۷۳۰} ^{۷۳۱} ^{۷۳۲} ^{۷۳۳} ^{۷۳۴} ^{۷۳۵} ^{۷۳۶} ^{۷۳۷} ^{۷۳۸} ^{۷۳۹} ^{۷۴۰} ^{۷۴۱} ^{۷۴۲} ^{۷۴۳} ^{۷۴۴} ^{۷۴۵} ^{۷۴۶} ^{۷۴۷} ^{۷۴۸} ^{۷۴۹} ^{۷۵۰} ^{۷۵۱} ^{۷۵۲} ^{۷۵۳} ^{۷۵۴} ^{۷۵۵} ^{۷۵۶} ^{۷۵۷} ^{۷۵۸} ^{۷۵۹} ^{۷۶۰} ^{۷۶۱} ^{۷۶۲} ^{۷۶۳} ^{۷۶۴} ^{۷۶۵} ^{۷۶۶} ^{۷۶۷} ^{۷۶۸} ^{۷۶۹} ^{۷۷۰} ^{۷۷۱} ^{۷۷۲} ^{۷۷۳} ^{۷۷۴} ^{۷۷۵} ^{۷۷۶} ^{۷۷۷} ^{۷۷۸} ^{۷۷۹} ^{۷۸۰} ^{۷۸۱} ^{۷۸۲} ^{۷۸۳} ^{۷۸۴} ^{۷۸۵} ^{۷۸۶} ^{۷۸۷} ^{۷۸۸} ^{۷۸۹} ^{۷۹۰} ^{۷۹۱} ^{۷۹۲} ^{۷۹۳} ^{۷۹۴} ^{۷۹۵} ^{۷۹۶} ^{۷۹۷} ^{۷۹۸} ^{۷۹۹} ^{۸۰۰} ^{۸۰۱} ^{۸۰۲} ^{۸۰۳} ^{۸۰۴} ^{۸۰۵} ^{۸۰۶} ^{۸۰۷} ^{۸۰۸} ^{۸۰۹} ^{۸۱۰} ^{۸۱۱} ^{۸۱۲} ^{۸۱۳} ^{۸۱۴} ^{۸۱۵} ^{۸۱۶} ^{۸۱۷} ^{۸۱۸} ^{۸۱۹} ^{۸۲۰} ^{۸۲۱} ^{۸۲۲} ^{۸۲۳} ^{۸۲۴} ^{۸۲۵} ^{۸۲۶} ^{۸۲۷} ^{۸۲۸} ^{۸۲۹} ^{۸۳۰} ^{۸۳۱} ^{۸۳۲} ^{۸۳۳} ^{۸۳۴} ^{۸۳۵} ^{۸۳۶} ^{۸۳۷} ^{۸۳۸} ^{۸۳۹} ^{۸۴۰} ^{۸۴۱} ^{۸۴۲} ^{۸۴۳} ^{۸۴۴} ^{۸۴۵} ^{۸۴۶} ^{۸۴۷} ^{۸۴۸} ^{۸۴۹} ^{۸۵۰} ^{۸۵۱} ^{۸۵۲} ^{۸۵۳} ^{۸۵۴} ^{۸۵۵} ^{۸۵۶} ^{۸۵۷} ^{۸۵۸} ^{۸۵۹} ^{۸۶۰} ^{۸۶۱} ^{۸۶۲} ^{۸۶۳} ^{۸۶۴} ^{۸۶۵} ^{۸۶۶} ^{۸۶۷} ^{۸۶۸} ^{۸۶۹} ^{۸۷۰} ^{۸۷۱} ^{۸۷۲} ^{۸۷۳} ^{۸۷۴} ^{۸۷۵} ^{۸۷۶} ^{۸۷۷} ^{۸۷۸} ^{۸۷۹} ^{۸۸۰} ^{۸۸۱} ^{۸۸۲} ^{۸۸۳} ^{۸۸۴} ^{۸۸۵} ^{۸۸۶} ^{۸۸۷} ^{۸۸۸} ^{۸۸۹} ^{۸۹۰} ^{۸۹۱} ^{۸۹۲} ^{۸۹۳} ^{۸۹۴} ^{۸۹۵} ^{۸۹۶} ^{۸۹۷} ^{۸۹۸} ^{۸۹۹} ^{۹۰۰} ^{۹۰۱} ^{۹۰۲} ^{۹۰۳} ^{۹۰۴} ^{۹۰۵} ^{۹۰۶} ^{۹۰۷} ^{۹۰۸} ^{۹۰۹} ^{۹۱۰} ^{۹۱۱} ^{۹۱۲} ^{۹۱۳} ^{۹۱۴} ^{۹۱۵} ^{۹۱۶} ^{۹۱۷} ^{۹۱۸} ^{۹۱۹} ^{۹۲۰} ^{۹۲۱} ^{۹۲۲} ^{۹۲۳} ^{۹۲۴} ^{۹۲۵} ^{۹۲۶} ^{۹۲۷} ^{۹۲۸} ^{۹۲۹} ^{۹۳۰} ^{۹۳۱} ^{۹۳۲} ^{۹۳۳} ^{۹۳۴} ^{۹۳۵} ^{۹۳۶} ^{۹۳۷} ^{۹۳۸} ^{۹۳۹} ^{۹۴۰} ^{۹۴۱} ^{۹۴۲} ^{۹۴۳} ^{۹۴۴} ^{۹۴۵} ^{۹۴۶} ^{۹۴۷} ^{۹۴۸} ^{۹۴۹} ^{۹۵۰} ^{۹۵۱} ^{۹۵۲} ^{۹۵۳} ^{۹۵۴} ^{۹۵۵} ^{۹۵۶} ^{۹۵۷} ^{۹۵۸} ^{۹۵۹} ^{۹۶۰} ^{۹۶۱} ^{۹۶۲} ^{۹۶۳} ^{۹۶۴} ^{۹۶۵} ^{۹۶۶} ^{۹۶۷} ^{۹۶۸} ^{۹۶۹} ^{۹۷۰} ^{۹۷۱} ^{۹۷۲} ^{۹۷۳} ^۹

چاوه پوانی بی^۱ کاتی کۆچی دواپی کرد هینده پاره ی نه بوو که زه کاتی لی بکه ویت چونکه له خیرکردندا هه مووی به کارهتیا بوو^۲ قازی ابن شداد نه لی: روژیکیان گویم لی بوو له باسی خۆیدا دهیوت: نه کری له ناو خه لکیدا که سانیک هه بن که وه ک چۆن له خاک ده پوانن ئاواش له سامان بپوانن^۳.

پینجهه: گرنگیدانی به جیهاد:

سه للاحه دین (ﷺ) هه میشه دهست به کاربوو بۆ جیهاد گرنگی زۆری پێده دا نه گهر که سیکیش سویند بخوات و بلێت پاش ده رجونی بۆ جیهاد هیچ دینارو دره میکی له شتیکی تر جگه له جیهادو ریکخستنی سوپادا سه رف نه کردوو نه وه راست ده کاتو سوینده که ی ناکه وی، له راستیدا خۆشه ویستی و ههزی جیهاد به ته واوی دلی پر کردبوو به جۆرێک که به بهرده وامی باسی لیوه ده کردو خه ریکی که رهسته کانی بوو و گرنگی به پیاوه کانی ده داو هه زیشی له هاوڕێیه تی نه وه که سانه بوو که باسیان ده کردو خه لکیان بۆ هان ده دا، نه وه بوو له خۆشه ویستی جیهادو تیکۆشان له پیناو خوادا مال و مندال و ولات و خاک و زیدی خۆی به جیهاد هت^۴ و رازی بوو به نیشته جیبوون له ژۆر خیه تیکدا که ره شه با راست و چه پی پێده کردو شه ویکیان له عه ککادا خیه ته که ی که وت به سه ریدا به هۆی ره شه بایه کی تونده وه نه گهر داری ناوه راستی خیه ته که نه بوايه گیانی له دهست ده دا، هه مو نه مانه ش تامه زۆیی و خۆراگری زیاتر ده کرد، نه گهر که سیکیش بیویستایه لییه وه نزیک بیته وه نه وه به باسی جیهاد دهستی پێده کرد، چه ند کتیبیکیشی له باره ی جیهاده وه بۆ نوسرا، ئیبن شهداد ده لی: من یه کێک بووم له وه که سانه ی که کتیبیکم بۆ کۆکرده وه، له باره ی جیهاده وه و باسی ره وشته کانی جیهادو هه مو نه و ئایه ت و فرمودانه کردبوو که له باره یه وه هاتوونو لیکدانه وه م بۆ نه زانراوه کانیان کردبوو، سه للاحه دینیش زۆر ده یخوینده وه و گرنگی پێده دا هه تاوه کو الملك الأفضلی کورپی لپی وه رگرتو وتی نه وه ده گێرمه وه که لییه وه بیستومه: له مانگی ذی القعه دی سالی ۵۸۴ ک دا دهستی گرت به سه ر کوکبداو فرمایشتی کرد به سوپاو، سه ربازه کانی میسریش گه رانه وه بۆ میسرو له پیشه وه یاندا الملك العادل هه بوو نه ویش له گه لیدا ره وشت هه تاوه کو خوا حافیزی لی بکاتو نووی جیژن له قودسدا بکاتو ئیمه ش له خزمه تیدا ده پۆشتین، کاتی نووی جیژن له قودسدا کرد به خه یالیدا هات که له گه لیدا بجیت بۆ عه سقلان له وی خوا حافیزیان لی

^۱ تاریخ الايوبیین في مصر و بلاد الشام ل ۲۲۲.

^۲ تاریخ الايوبیین في مصر و بلاد الشام ل ۲۲۲.

^۳ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۷۱.

^۴ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ۷۶.

بکات و له که نار ده ریاوه بگه پێته وه و سهردانی ناوچه که ناریه کانی بکات هه تاوه کو عه ککاو کاروباره کانی رێک بخات، به لام هاوه لانی رایان وابوو که نه و کاره نه کات، چونکه نه گهر سه ریازه کان برۆن ژماره یه کی که میان لی ده مینیتته وه و فره نه کانی ش له صوردان نه مهش مه ترسییه کی گه وره یه ی تیا به به لام نه و گوئی نه گرت و له گه ل سه ریازه کان و براکه یدا رۆشت و له عه سقه لاند خوا حافیزی لی کردن، ئیتمهش له خزمه تیدا به که نار ده ریا دا به رێکه وتین به ره و عه ککا، نه و کاتانهش زستانێکی سهخت بوو ده ریا ش شه پۆلی توندی ده دا وه ک کۆ به رز ده بویه وه، منیش یه که م جارم بوو که ده ریا ببینم، بۆیه زۆر ترسام و نه گهر که سێک پێی بوتایه م یه ک میل برۆیتته ده ریا وه هه موو دنیات پێ ده دم نه مده کردو گالته م به پای نه و که سه ی ده هات که ده چیتته ده ریا وه بۆ ده سته که وتنی دینار یان دره مه مێکو، رای نه و که سه م پێ په سه ند بوو که شایه تی که سێک قبول ناکات که ده ریا وان بێت، هه موو نه مانه م به خه یالدا هات له ترسی گه ره سی نه و شه پۆلانه ی ده ریا که ببینم له کاتی که شیدا که له م خه یالانه دا بووم سه لآحه دین ره حمه تی خوای لی بێت ناوپی لی دامه وه وتی: شتیکت بۆ باس نه که م؟ وتم: به لی، وتی: به خه یالدا هاتوه که هه ر کاتی خوای گه ره ناوچه کانی تری که ناری له سه ر ده ستمان ئازاد کردن، ولات بهش بکه م و وه سیهت بکه م و به جیی به یل و بچه م ده ریا وه بگه مه دورگه کانیا ن و راوه دو یا ن بنیم هه تا وه کو یا ن که سێک له سه ر زه ویدا نه هیل م به بی با وه پی، یا ن ده مر م، نه م قسه یه ش زۆر کاری لیکردم چونکه پێچه وانیه ی نه وه بوو که به خه یالی مندا هات، منیش پیم وت: له سه ر زه ویدا له گه وره مان ئازاتر نییه و له ویش مکو رتر نییه بۆ سه رخستنی ئاینی خوا، وتی: چۆن؟ وتم: ئازایه تیه که له به ر نه وه ی گه وره مان له م ده ریا ترسنا که ناترسی و سه رخستنی ئاینیش له به ر نه وه که گه وره مان رازی نابێ بی با وه پا ن ته نها له ناوچه یه کدا نه مینن به لکو ده یه وی له ته واوی سه ر زه ویدا نه مینن، وتم: به لی نه مه ته نها نیهت و ئاواتیکی جوانه، چونکه گه وره مان قه لا و په نا گه ی ئیسلامه و نابێ خۆی بخاته مه ترسییه وه، نه ویش وتی: من رای تۆم نه وی با شترین مه رگ کامه یه؟ منیش وتم: مه رگه له پینا و خوا دا، وتی: دوا ئاواتی منیش نه وه یه که له پینا و خوا دا بمرم^۱. هه روه ها له نامه که ی قاضی الفاضل بۆ سه لآحه دین که به مه به ستی جیهاد و ده رکردنی دوزمن له خاکی موسو لمانا ندا رووی له شام نابوو، به لام چه ند مه سه له یه ک بوونه رێگر له به ر ده م سه لآحه دیندا بۆ ده سته پێشخه ری کردن بۆ جیهاد بۆیه سو لتان زۆر خه می پێ خوارد، قاضی الفاضلیش نامه یه کی نویسی بۆ سو ککردنی باری خه می که تیا یدا هاتبوو: سه بارهت به نیگه رانی گه وره مان بۆ نه و کاتانه ی که ویستی له جیهاد دا به سه ری به ریت و کۆ سه په کان

^۱ سیری السلطان الناصر صلاح الدین ل ۷۹.

رێیان پێ نه دا، نه وه گه وه مان نیه تی خۆی بۆ نوسراوه، ئایا خوا ئاگادار نییه له مه بهستی بهنده که ی؟ ههروه ها خۆی گه وه بهنده کانی له سه ر کرده وه یه ک سزا نادا ت که له توانایاندا نه بی ت به لکو لی پرسی نه وه به پێی نییه ت و توانایه، بۆیه به و پێیه ی که گه وه مان هۆکاره کانی جیهادی گرتۆ ته به رو ری گای بۆ پاک کردۆ ته وه نه وه له طاعه تدا یه هه تا وه کو له وێ بی ت و له و پێنا وه دا ماندو بی ت هه جیش بۆیه گه وه یه چونکه دوه و ماندو بوونی زۆری ده وێ تا پێی ده که ی ت، نه گه ر خۆی گه وه رش به چه ند رۆژێکی که م هه مو شو ی نه کانی بۆ موسو لمانان ئازاد بکر دایه و کێشه ی نێوان موسو لمانان و دوژمنانی ئیسلامی یه کلا بکر دایه ته وه، نه وه جیهاد و ماندو بوونی نه ده ویست و مان وه له سه نگه رو چا وه پوانیدا خێری نه ده ما و کۆتایی پێ ده ها ت^۱.

شه شه م: لی بۆ ده یی:

لی بۆ ده یی به لگه ی ره وشت جوانییه و ناو نی شان ی هیممه ت به رزییه و یه کێکه له پیرۆزترینی ره وشته کان و شیا وترین یانه بۆ خه لکی ژیه و هۆشه من ده کان، له به ر نه و ئارامی و دانیایی و خۆشی و چی ژو نه ستۆ پاکی و ئاسوده یی ده روون و سو پاسگوزاری و خۆ به رزگرتن له تۆ له سه نده نه وه ی که تیادیایه، بۆیه که سی ک نا توانی ت جوامی ر بی ت هه تا وه کو نه م ره وشته له خۆیدا به رجه سته نه کا ت^۲ خۆی گه وه ده فه رمو ی ت: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ (الاعراف ۱۹۹)، واته کاری ئاسان له خه لکی تر دا وا بکه و چا و پۆشی له هه له و که م و کورتیی هه کانیان بکه و فه رمان بده به چا که و کرده وه یه ک که په سه ندی شه رعه، رووش وه رگێ په و پشت بکه له نه فام و تێ نه که شتوان^۳.

صفوح عن الاجرام كأنه
من العفو لم يعرف الناس مجرمًا
وليس يبالي أن يكون به الأذى
إذا ما الأذى لم يغشى بالكره مسلماً

له راستیدا سولتان سه لآحه دین زۆر میهره بان و لی بۆ ده بو و زۆر جار له تاوانباران خۆش ده بو و ره وشت به رزو ئارامگر بو و له سه ر ناخۆشییه کان، زۆر چا و پۆشی له هه له ی ها و پێکانی ده کرد و قسه ی ناخۆشی به رامبه ر خۆی ده بیست له ها وه له کانی وه به لām نه پێی ده وتن و نه روشی له گه لیاندا ده گۆرا، رۆژێکیان دانیشتبو و یه کێک له ئاماده بووان پێ لا وه که ی فێ دوا و که و ته به رده م سه لآحه دین به لām نه و رووی وه رچه رخان ده وک نه وه ی خۆی لی بی ئاگا بکا ت^۴، ههروه ها قاضی شهاب الدین

^۱ بیت المقدس و المسجد الاقصی، محمد سراب ۱۱۳ل.

^۲ الاخلاق بین الطبع و التطبیع ل ۱۳۸.

^۳ ته فسیری ئاسان ل ۱۳۸.

^۴ ته فسیری ئاسان ل ۱۴۰.

^۵ الموسوعة الشاملة (۴۴/۴۴).

هه‌روه‌ها صلاح‌الدین (ره) له‌و‌که‌سانه‌وه‌ که‌ هانایان بۆ ده‌هیناو سکا‌لایان لاده‌کرد توندترین ناخۆشترین شتی ده‌بیست و به‌روویه‌کی خۆشه‌وه‌ وه‌ری ده‌گرت وه‌ک ئه‌م رووداوه‌ که‌ ده‌گمه‌ن شتی وا‌نوسراوه‌: که‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو که‌ یه‌کی‌که‌ له‌ پاشاکانی فره‌نج له‌ یافاوه‌ به‌ری‌که‌ وتبوو به‌لام سوپا جییان هیشتبوو بۆیه‌ پاشه‌کشه‌ی کردو‌گه‌پایه‌وه‌ بۆ‌النطرون که‌شوینێ‌که‌ له‌یافاوه‌ دوو‌قوناغ بۆ که‌سی خیراو سی‌قوناغ بۆ که‌سی ئاسایی دووره‌، پاشان سوپای به‌ری‌خست به‌ره‌و قیساریه‌ به‌ری‌که‌وت به‌لکو یارمه‌تی و کۆمه‌کیان لێ‌وه‌ وه‌رگریست و به‌ئامانجی خۆی بگات، ئه‌وه‌ بوو فره‌نجه‌کانی یافا به‌مه‌یان زانی ئه‌وانیش بریتی بوون له‌پاشا ریتشارد شیردل و هاوه‌له‌کانی ئه‌ویش هه‌ستا به‌پڕچه‌ک کردن و ریک‌خستنی زۆری‌نه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌لیدا بوون بۆ قیساریه‌ بۆ پاراستنی ئه‌و هیزه‌ی که‌ بۆ کۆمه‌کی به‌ری‌که‌ وتبوو ئه‌وه‌ بوو ریتشارد شیردل به‌چه‌ند که‌سی‌کی که‌مه‌وه‌ مایه‌وه‌ چونکه‌ ده‌یزانی سه‌لاحه‌دین دووره‌ لێ‌یان‌ه‌وه‌، کاتی‌سه‌لاحه‌دین گه‌شته‌ قیساریه‌ و بینێ هاوکاری و کۆمه‌کیان بۆ هاتووه‌ و زانی که‌ ناتوانی به‌ئامانجی خۆی بگات له‌سه‌ره‌تای شه‌ودا هه‌تاوه‌کو کۆتایی به‌پۆه‌بوو و سه‌ر له‌به‌یانی گه‌شته‌ یافا و ریتشارد شیردل‌یش به‌سی سه‌د پیاده‌و هه‌قده‌ سواره‌وه‌ له‌وێ له‌ده‌ره‌وه‌ی شاردا خێوه‌تیکی هه‌لدا‌بوو، سه‌ریازه‌کانیش شوینی که‌وتن و ئه‌ویش سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی بوو دیاره‌ ئه‌و نه‌فره‌ت لێ‌کراوه‌ زۆر ئازاو لێ‌هاتوو شاره‌زا بوو له‌چه‌نگداو له‌به‌رده‌م موسولمانه‌کاندا خۆپاگری نواندو نه‌یه‌یشت بچه‌ شاره‌که‌وه‌، پاشان سوپای موسولمانان ئاماده‌ بوو بۆ چه‌نگ و سولتانی‌ش داوای لێ‌کرد که‌ فرسه‌ت بگرن و له‌کاتی گونجاودا هێرش بکه‌ن، به‌لام هه‌ندێ له‌ئه‌میره‌ کورده‌کان به‌زبری و توندی وه‌لامیان دایه‌وه‌ ئه‌ویش جله‌وی ئه‌سه‌په‌که‌ی گرت و وه‌ک ئه‌وه‌ی توپه‌ بووی‌ت وایار بوو ئه‌یزانی له‌و رۆژه‌دا کاریکیان له‌ده‌ست نایه‌ت، بۆیه‌ فه‌رمانیدا خێوه‌ته‌که‌ی کۆبکه‌نه‌وه‌و جیی هیشتن و گه‌پایه‌وه‌، بۆیه‌ خه‌لکه‌که‌ش ده‌ستیان له‌کوشتار هه‌لگرت، ئه‌وه‌ بوو سولتان هه‌ر له‌رۆشتندا بوو هه‌تاوه‌کو گه‌شته‌ یازور که‌شوینێ‌کی دلگیره‌ له‌وێ خێوه‌ته‌که‌یان بۆ هه‌لداو دابه‌زی و سه‌ریازه‌کانیش لاینداو خێوه‌تیان هه‌لدا، زۆری‌به‌ی ئه‌میره‌کانیش له‌ترساندا ئه‌له‌رزین و وایان ده‌زانی که‌ زۆریان لێ‌توو‌په‌ بووه‌، ئه‌لێ: ئه‌وه‌نده‌ ده‌ترسام نه‌م ده‌وێ‌را بچه‌ لای هه‌تاوه‌کو خۆی بانگی کردم، ئه‌لێ: بینیم له‌دیمه‌شقه‌وه‌ میوه‌ی زۆری بۆ هاتووه‌ و وتی: ئه‌میره‌کان بانگ بکه‌ن با شتی‌که‌ بخۆن، ئه‌لێ: ئینجا هاتمه‌وه‌ سه‌ر خۆم و دلخۆش بووم و ئه‌میره‌کانم بانگ کرد، ئه‌وانیش به‌ترسه‌وه‌ هاتن، کاتی‌که‌ رووخۆشی و کرانه‌وه‌یان بینێ به‌روویاندا دانیابوون و خۆشی رووی تێ‌کردن، پاشان به‌نیه‌تی به‌جی هیشتنی ناوچه‌که‌وه‌ لای هه‌ستان وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌یج

شتیک رووی نه دابیت^۱ لیبوردییشی (رهحمه تی خوی لی بیت) ته نهها به رامبه ره به شوینکه وتوان و ژیر دهسته و سه ربازه کانی نه بوو به لکو له وهش تیپه پی کرد بۆ دوژمنه کانی نه وانه ی که له جهنگدا بوون له گه لیداو کوشتاریان ده کرد^۲، وهك دواتر باسی ده کهین به پشتیوانی په روهردگار.

حهوته م: ده سترگرتنی به هوکاره کانی پیاو ته وه:

پیاو ته تی کۆی ره وشته جوانه کانو نه ریته په سهنده کانو نیشانه ی مهردایه تییه، نه م ره وشته هوکاره بۆ ریژداربوونی خاوه نه که ی و گه وره بوونی له چاوی به رامبه ره کاند، راستی پیاو ته تیش به هیزی دهروونی و ده سپیکی کرده وه جوانه کانه، که ستایشکردنی به دوا دایت به پیی عه قل و شرع و نه ریت^۳. ابن القیم ده فهرمویت: کرۆکی پیاو ته تی بریتییه له خو دوورگرتن له قسه و کرده وه ره وشته نزم و پیشاندانی ته تی بۆ دۆست و دوژمن، پیاو ته تی سامانی: له باش سه رفکردن و دانانی له شوینه باشه کاند به پیی شرع و عه قل و نه ریت، پیاو ته تی له چاکه شدا بریتییه له خیراکردن و ئاسانکاری و ریژلینان و به نهیانی کردن و باسنه کردنی دوا ی نه جامدانی، پیاو ته تی وازهینانی له خراپه ش بریتییه له: وازهینانی له ناکۆکی و گلهیی و داواکاری و چه ندو چون کردن^۴. شاعیر ده لیت:

إني لتطر بني الخلال كريمة طرب العريب بأوبه و تلاق

وتهزنی ذکری المروءة و الندی بین الشماثل هزه المشتاق

سه لاحه دینیش (ﷺ) پیاو ته تی زۆر بوو، پوخۆش و به ئابوو بوو، پیشوازی گهرم بوو بۆ میوانه کانی نه یده هیشته میوانی بپوات هه تاوه کو نه کی نه کات، هه ر داوا یه کیشی هه بوا یه بۆی جیبه جی ده کردو ریژی له میوان ده گرت با بی باوه پیش بوا یه، قاضی ابن شداد نه لی: جاریکیان بینیم فه رمانپه وای صیدا هات بۆ لای بۆ ناصر، نه ویش ریژی زۆری گرت و نانی له گه ل خواردو باسی ئیسلامی بۆ کردو چه ند نمونه یه کی له ئاکاره جوانه کانی بۆ خسته پوو و هانیدا بۆ موسولمان بوون. هه روه ها ریژی ده نا له و شیخ و زانا و پیاو چاک و ناودارانه که ده هاتنه لای و خه لاتی ده کردن، داواشی لیده کردین هه ر زانایه کی ناودار به لای خپوه تگه که یدا تیپه پی بیهیننه لای و هه تاوه کو له چاکی و به خشنده یی و به هره مه ند بیت و به شیوه یه کی جوان خرمه تی بکات، نه وه بوو له سالی ۵۸۴ هـ دا پیاویکی زانا سه ردانی کردین که زانست و ته صه وفی تیادا کۆبوو بوویه وه که سیکی به تواناو

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۸۸.

^۲ صلاح الدين الايوبي، علوان ۱۴۹.

^۳ التعريفات للجرجاني ل ۱۱۱.

^۴ تهذيب و راج السالكين (۶۹۷/۳ - ۶۹۹).

^۵ ديوان المروءة، أحمد بركات، الاخلاق بين الطبع و الطبع ل ۱۹۶.

سەرقاتی زانست و زانیاری بوو، پاش حەج کردن هاتبوو بۆ قودس کاتیڤ جی دەستی سولتان تیایدا نینیبوو بپاریدا بوو که بێت بۆ سەردانی، ئەو بوو بەچەندە سەربازیکەو هەشتە لامان و هەستم پێ نەکرد هەتاو هەتاو خێوەتە کە مەو هە پاشان بە خێر هاتنم کردو پرسیارم لیکرد دەربارە ی هۆکاری سەردانە کە ی، ئەویش ئاگاداری کردمەو هە کە دەیه ویت سولتان سەلاحەدین ببینیت لەبەر ئەو کارە جوان و شوێنەواریە باشانە ی که لێو ی بیستوو، منیش ئەو شەو سولتانم لە هاتنی ئەو پیاو هە ئاگادار کردەو، ئەویش داوای کردو فرمودە یەکی بۆ باس کردو سوپاسی کرد لەسەر ئەو کارانە ی که بۆ ئیسلامی کردوو هەنانیدا بۆ چاکەکردن، پاشان بە جێمان هێشت و شەو لای من مایەو و لە خێوەتە کە مەدا کاتی نوێژی بە یانیمان کرد خوا حافیزی لێ کردم بە لام من پێم جوان نەبوو که واپرات بە ی ئەو ی سولتان خوا حافیزی لێ بکات بە لام ئەو گوێی پێ نەدا و تی: کاری خۆم کردو هیچ مە بەستی کیشم نەبوو جگە لە بینین و سەردانی ئینجا رۆشت پاش چەند شەوێک سولتان هەوایی پرسسی و منیش بۆم باس کرد، بە لام گلەیی لیکردم که چۆن ئاگادارم نەکردۆتەو لە رۆشتنی و تی: چۆن پیاوێکی ئاوا دێتە لامان و دەروا بە ی ئەو ی چاکە یەکی لە گەلدا بکەین؟ بەو کارە زۆر نیگەرانی بوو، منیش ناچار بووم نامە یە ک بنوسم بۆ محی الدینی قاضی دیمە شق و رام سپارد که پرسیارم دەربارە ی ئەو کابرایە بۆ بکات و پارچە نوسراوێکی بگە یە نیتە دەست که تیایدا باسی ناپازی بوونی سولتانم کردبوو لەو ی که بە ی ئاگاداری ئەو رۆشتبوو، داوام لیکرد بگە ییتەو هەوایی تیبە کیش هەبوو لە نیاوماندا که ئەو ی دەخواست، ئەو بوو زۆری نەبرد گە پایەو هەو منیش سولتانم ئاگادار کردەو ئەویش و تی: لە گەل خۆتدا بیهێنە بۆ لام، منیش لە گەلدا رۆشتم سولتانیش بە گەرمی پێشوازی لیکردو زۆر خوشحال بوو بە سەردانە کە ی و چەند رۆژێک لە لای خۆی هێشتیەو و پۆشاکێکی باشی پێدا و لاخیکێ باشی بۆ دا بین کردو جل و بەرگیشی پێدا بۆ خێزان و دراوسی و شوێنکە و توانی و بپێ پارەش بۆ خەرجی خۆی، زاناکەش بە نزایەکی زۆر سوپاسگوزاریەو بە جی هێشت^۱. ابن شداد ئەل: جاریکیان دیلیکی فرەنجیان هێنا یە بەردەستی و زۆر دەرترسا، وەرگێرە کەش پێی و تی: لە چی دەرترسی، و تی: پێش ئەو ی ئەم دەم و چاو هە بینم زۆر دەرترسام بە لام دوا ی بینین و ئامادە بوونم لەبەر دەستیدا دنیابووم که من خێر دە بینم، سەلاحەدینیش بە زەیی پێدا هاتەو و چاکە ی لە گەلدا کردو ئازادی کرد^۲، جاریکیان لە خەزمەتیدا بووم بە سواری لە بەرامبەر فرەنجەکاندا ئەو بوو هێزیکێ پێشەو ی

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۱.

^۲ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۱.

سوپا گه شته به ره وه و ژنیکیان له گه لدا بوو ژور ده کپوزایه وه ده گریاو ملوانکه یه کی له ملدا بوو پتیشپه وی سوپاکه ش وتی: ئه مه له ناو فره نه کهانه وه هاتوو داوای بینینی توی کرد، ئیمه ش هینامان بۆلات، سولتانیش فرمانیکرد به وه رگپړه که ی که پرسپاری لی بکات ئه ویش وتی: دزه موسولمانه کان دوینی شه و هاتونه ته خپوه ته که م و که که میان بردوو، دوینی شه ویش هه تاوه کو به یانی من هاوارم کردوو و پتیا و تم: پاشاکه یان میهره بانه و ئه تنیرین بۆ لای داوای که که ته تی لی بکه و به م شپوه یه هاتم، منیش که که م له تو ده ویت؟ سه لاهه دینیش به زه یی پیدا هاته وه و فرمیسک به چاویدا هاته خواره وه، فرمانیدا به که سیڤ که بجپته سه رپازگه و که هه والی ئه و که که بچوکه بپرسیت و بلیت: هه رکه س کپیویه تی پاره که ی ده ده ینه وه بۆمان بینیته وه، ژوری پی نه چوو سواره که گه پایه وه که که ی به سه رشانه وه بوو، هه ر که ئافره ته که ی بینی خوی دا به زه ویداو ده م و چاوی ده هینا به زه ویداو خه لکیش بۆی گریان و پاشان دهستی به رزکرده وه بۆ ئاسمان و نه مان ده زانی چی ده وت، پاشان که که ی پی درایه وه به پی کرا هه تاوه کو گه شته وه ناو فره نه که کان^۱.

هه ره ها کاتیک ئه لبرهنس ئه رنات فرمانپه وای که رکه له گه ل پاشای فره نه که کان له که ناردا هاتنه لای له پاش به دیلگیرانیان له جه نگی حطیندا له سالی ۵۸۳ هه ئه م رووداوه ش له شوینی خویدا به دریزی باسی ده که ی (به پشتیوانی خوا) هینانیشیان له سه ر داوای سه لاهه دین بوو، ئه م ئه رناته ش بی باوه رپکی سته مگارو به هیز بوو، له کاتی ئاگر بهستی نیوان ئه وو موسولمانه کاند کاروانیک به ناوچه کهیدا تپه پ بوو بوو ئه ویش هه ستا بوو به په لاماردانی و بردنی که له وه له کانیا و ئازاردانی کاروانچییه کان و زیندانی کردنیان له زیندانی ته سک و ته نگه لاند، ئه وانیش ئاگر بهست و ریکه و تنه که یان بیرخسته وه به لام ئه و وتی: بلین به موحه مه ده که تان رزگارتان بکات، کاتی به سه لاهه دین به مه ی زانی، نه زری کرد که هه ر کاتی خوا سه ری خست به سه ریدا بیکوژیت. کاتی سه رکه وت به سه ریداو به دیلی هینایانه به ر دهستی ژور سور بوو له سه ر کوشتنی (وه که وه فایه که بۆ نه زره که ی) ئه وه بوو له گه ل پاشادا هینایان و پاشا داوای ئاوی کردو ئاویان بۆ هینا و خواردیه وه پاشان ئاوه که ی دا به ئه رنات و سولتانیش به وه رگپړه که ی وت: بلی به پاشا: تو ئاوت پیداو، چونکه من ئاوو خواردنی پی ناده م، چونکه پیاوه تی ئه وه ده خوازنی که ئازاری که سیڤ نه ده م که نه کی کردووم، پاشان به دهستی خوی دای له گه ردنی و نه زره که ی برده سه رو دهستی کرد به سه ر عه ککاداو هه موو دیله کانی ئازاد کرد که نزیکه ی چوار هه زار دیل بوون و هینده پاره ی پیدان که

^۱ سيرة الناصر صلاح الدين ل ۹۳.

وهستاوه^١. وتراویشه: ئارامگری بریتییە لەوەی لە بەرامبەر بە لاو نه هامة تیدا به نه ده به وه مامه له بکهیت^٢، خوای گه وره ش باسی ئارامگری له نه وه دو نه وه نده شوینی قورئاندا کردوه نه مه ش پتویست بوونی ده سه لمینیت، زۆرتین پله و پایه و چاکه شی بۆ (صبر) بریار داوه و کردویه تی به به ره می، چه ند شتیکیشی بریار داوه بۆ ئارامگران که بۆ خه لکی تری بریار نه داوه، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ (البقرة ١٥٧)، واته: ئا نه وانه چه نده ها ستایش و ره حمه ت و میهره بانی هه ر به سه ر نه واند ده باریت له لایه ن په روه ردگاریا هه وه نه وانه نه وه که سانه ن رییازی هیدایه تیان وه رگرتوه^٣.

له سه عدی کوپی نه بی وه قاصه وه نه لئ: وتم نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، کی له مه مو که س زیاتر تا قی ده کریته وه؟ فه رموی پیغه مبه ران پاشان باشتین که س دوی نه وان وه ره وه ها، هه مو به نده یه که به پیی بیروباوه ری تا قی ده کریته وه جا نه گه ر باوه ری به هیز بیت نه وه تا قی کردنه وه ی سه ختر ده بیت، نه گه ر باوه ریشی لاواز بیت تا قی کردنه وه ی لاواز ده بیت، هینده ش مروّف توشی به لاو تا قی کردنه وه ده بیت هه تاوه کو ه یچ گونا ه یکی له سه ر نامینیت^٤. شاعیر ده لیت:

أصبر قليلاً و كن بالله معتصماً ولا تعجلن، فإن العجز بالعمل
الصبر مثل اسمه في كل نائبة لكن عواقبه أحلى من العسل^٥

سه لاهه دینیش ره حمه تی خوای لی بیت ئارامگر بوو له سه ر تالی ژیان له گه ل نه وه شدا که توانای خوش ژیا نی هه بوو، هه ره ها نمو نه یه کی جوانی ئارامگری و خۆراگری بوو له گۆره پانه کانی جیهاد و له کاتی نه هامة تی و کۆسته کاند، قاضی ابن شداد نه لئ: بینیم له سه وزاییه کانی عه ککادا، زۆر نه خوش بوو به هۆی نه وه دومه لانه وه که له ورگیه وه هه تاوه کو نه ژنۆی ده ری کرد بوو به جۆرێک که نه یده توانی دابنیشیت به لکو شانی دانه داو له سه ر لانه که وت له خێوه ته که یداو نه یده هیشت خواردن له به رده ستیدا دابنن له به رنه وه ی که نده ی توانی دابنیشیت و فه رمانی ده کرد خواردنه که ی بدری به خه لکی تر، له گه ل نه وه شدا له خێوه تی جه نگدا به رامبه ر به دوژمن ده مایه وه و سوپای دابه ش کردبوو به سه ر چه پ و راست و ناوه راست و دلدا وه که ناماده باشی بۆ جه نگ، له گه ل هه موو نه مه شدا به یانی زوو هه تاوه کو نوێژی نیوه پۆ به سواری نه سپه وه به سه ر سوپا که یدا ده گه پاو له عه سریشه وه

^١ الاخلاق بين الطبع و التطبع ل ١٩٧.

^٢ الاخلاق بين الطبع و التطبع ل ١٩٧.

^٣ ته فسیری ئاسان ٢٤.

^٤ صحیح الجامع الألبانی (٩٩٢/١) السلسلة الصحيحة رقم ١٤٣.

^٥ الاخلاق بين الطبع و التطبع ل ١٩٧.

بۆ مەغریب بە ھەمان شێوەی ئارامگر بوو لە سەر ئەو ئازارە زۆرەیی کە بە ھۆی ئەو دوو مەلانیوە
 دەچەشت و منیش سەرسام بووم پێی، ئەویش دەیوت: کاتی سواری ئەسپ دەبم ئازاریان نامێنێ
 ھەتا وەکو دادەبەزم، ئەمەش چاودێرییەکی خوازی، ئەو بوو کاتی نەخۆش کەوت ئێمە لە خەپرێوە
 بووین و لە تل الحجل دواکەوت بە ھۆی نەخۆشییە وە فرەنجیەکانیش بە مەیان زانی، بۆیە
 بە لاماریاندان بە ئومێدی وەشانندی گورزیکی کاریگر لێیان. بە ھۆی نەخۆشییەکی سەلاحەدینە وە،
 ئەو بوو لە قۆناغی یەکەمدا چوونە دەرە وە بۆ لای ئەو بیرانەیی کە لای تەپۆلکە کەدان
 سەلاحەدینیش رەحمەتی خۆی لێ بێت فەرمانیدا بە کۆکردنە وە کۆچ و بارەکانیان و رۆشتن بەرەو
 ناصرە، لە و کاتەدا عەمادەدینی فەرمانرەوای شەنگاریش نەخۆش بوو، بۆیە مۆلەتی پێدا کە لە گەل
 کۆچ و بارە کەدا بێت و خۆشی لەوئایە وە، پاشان دوژمن لە رۆژی دوووەمدا بە شوێنماندا ھات،
 ئەویش ئەو ئازارە وە کە پێتوێی بوو سواری ئەسپەکی بوو سەربازەکانی رێکخست بۆ
 رووبەر و بوونە وە دوژمن و لای راستی سپارد بە الملک العادل و لای چەپی سپارد بە تقی الدین عمر،
 الملک الظاہری کۆپیشی لە ناوەنددا لە گەل الملک الأفضلدا دانا، خۆشی چوو وە ھەموویانە وە،
 ھەر کە لە تەپۆلکە کە دابەزی دیلیکی فرەنجیان ھێنا بەر دەستی، ئەویش فەرمانی کوشتنی داو
 لە بەردەمیدا دایان لە گەردنی، پاش ئەو پێشکاری موسوڵمان بوونیان بۆ کرد و ئەویش رەتی
 کردە وە، ھەرچەندە دوژمن بە دوا بەشی سەرە وە رووبارە کەدا دەگەرێ ئەویش پشستی لێ دەگرتن
 ھەتا وەکو لە خێو تەکانیان دایان بێت ئەو بوو ماوہیە ک دەپۆشت و ماوہیەکیش دادەبەزی بۆ
 پشوودان دەستەسپێکی داو و بە سەریدا لە بەر کاریگرەیی تیشکی خۆر لە سەری بە لام نەبەشت
 خێو تە بۆ ھەڵبدری بۆ ئەو دوژمن بە لاوازی نەزانی بەو شێوە ماوہیە و ھەتا وەکو دوژمن چوو
 بەشی سەرە وە رووبارە کە ئەویش چوو نزیکیان و لە تەپۆلکە یە کدا نیشتە جێ بوو کە دەپوانی
 بە سەریاندا ھەتا وەکو شە و ھات، پاشان فەرمانیدا بە سەربازەکانی کە بە گە پێتوێ وە شوێنەکانیان و
 بە شمشیرەکانیانە وە ئامادە بن خۆشی لە گەل ئێمەدا کشایە وە بۆ لوتکەیی چیاکە و لەوئ
 خێو تەیکمان بۆ ھەلدا ئەو شە و ھەش من و پزیشک چارەسەرمان دەکرد و سەرقالی کردبوین، ئەویش
 ماوہیە ک دەخەوت و ماوہیە ک ھەل دەستا کاتی سەیری دوژمنم کرد بینیم لە رۆژناوای رووبارە کە وە
 بەرەو خێو تەکانیان بەرێکە و تەوون لەو رۆژەدا موسوڵمانەکان تەنگیان پێ ھەلچنی بوو کۆرەکانی
 الملک الظاہر و الملک الأفضل و الملک الظافر و ئەوانی تریش کە ئامادە بوون ناردە بەرەو جەنگ و
 جگە لە من و ئالا ھەلگرو چەند مندالێک کە سی لە دەوری خۆی نەبەشت کە سێک لە دورە وە سەیری
 بکردایە وای دەزانی خەلکیکی زۆری لە دورە و بەردایە لە بەر ئەو ھەموو ئالایانەیی کە ھەلیان گرتبوو،
 بە لام تەنھا یەک کەسی تیا بوو کە بە تەنھا بەرامبەر جەماوەریکی زۆر دەوێستا، ئەو بوو

به رده وام ده هاته پيش و به به رده واميش لتيان ده كوژاو هه ركه سيكيان لي بكوژايه ده يانناشت و هه ركه سيكيان لي بريندار بووايه هه لتيان ده گرت هه تاوه كو نه زانري چه نديان لي كوژاو يان بريندار بووه، به م شيويه به پتوه بوون و نيمه ش نه مانينين هه تاوه كو ژوريان بو هينان و دابه زينه نزيك پرده كه، هه ركه فره نجه كانيش دابه زينه سه ره زوي موسولمانه كان بي نوميده ده بوون له وه ي بتوان به تاكاميك بگه، چونكه له حاله تي دابه زيندا به باشي خويان ده پاراست بويه له شوييني خويدا مايه وه و سه ربازه كانيش به سوار نه سپه كانيان وه بوون له نزيك دوژمن هه تاوه كو كوژايي روژ، پاشان فره مانى پيكردن كه بميننه وه وهك شه وي پيشتر و نيمه چوينه وه بو مال وه وهك شه وي پيشوو و هه تاوه كو به ره به يان هه ر له ته نگ پي هه لچيني دوژمندا بووين هه تاوه كو دوژمن شوينه كه ي به جي هيشت و نه ويش بيزار بوو له جه نگو و كوشتار، پاشان له خيوه ته كه ي نزيك بونه وه و له ويشه وه خه لكانيك هاتنه ده ره وه كه رزگاريان كرد هه تاوه كو گه شتته وه خيوه ته كانيان، جا سه يري نه م نارامگري و خوژاگريه بكه، نه م پياوه ي چه نده به رزكردوته^١، قاضي ابن شداد نه لي: جاريكيان بينيم هه والي كوچي دوايي كوچي هه رزه كاري به ناوي نيسماعيل وه ده خوينده وه، نه وه بوو له سه ر ناوه كه وه ستاو به كه سي نه وت هه تاوه كو له كه ساني ترمان بيست، هيچ ئاسه وارنكيشي پتوه ده رنه كه وت جكه له وه ي كاتي كاغه زه كه ي خوينده وه فرميسك به چاويدا هات^٢. شه ويكي شيان گه ماروي صفدي دابوو نه يوت: ناخه وين هه تاوه كو نه مشه و پينچ مه نجه نيق دانه مه زرين^٣ بو هه ر مه نجه نيق كيش كو مه ليكي دانا كه سه ره رشتي دانانيان ده كرد، نيمه به دريژايي شه و له خزمه تيدا بوين له خوشترين ژيان و به چيژترين كاتدا، به رده واميش نيردراوه كان هه والي دانسي مه نجه نيقه كانيان پي ده گه ياند هه تاوه كو كاتي روژ بويه وه هه موو مه نجه نيقه كان دانرابوون، نه و شه وانه ش دريژترين و ساردرتين شه و بوون بارانيكي ژوريشي تيدا باري، نه وه بوو له و شه وه دا هه والي كوچي دوايي تقى الدين عمري برازاي پي گه يشت له كاتيكد ا به رامبه ر فره نجه كان وه ستا بووين و هه موو شه وي ره شه با خيوه ته كاني هه لده كه ندين و خه لكي به ده ره وه ده مانه وه هه تاوه كو به ياني له الرمله دا^٤ و دوژمنيش له يازور دابوو، له نيوانيشماندا ماوه يه كي كه م هه بوو، نه ويش الملك العادل و علم الدين سليمان كوچي جندر سابق الدينى كوچي الدايه و عزالدين المقدمي هيناو خه لكي له خيوه ته كه ي دورخستنه وه و پاشان نامه يه كي ده ره يناو گريانيكي ژوري كرد و نيمه شي

^١ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ٨٣.

^٢ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ٨٣.

^٣ ئاميريك ه له تهخته دروست ده كريت دوولاي هه يه و له نيوانياندا تيريكي دريژ هه يه.

^٤ سيرة السلطان الناصر صلاح الدين ل ٨٤.

خسته گریان به بئی نه وهی بزانی هوی چیه پاشان به گریان وه وتی: تقی الدین کۆچی دواپی کرد^۱ پاشان گریانی زیاتر بوو خه لکه کهش گریان، منیش به خۆمدا چوومه وه و وتم: داوای لیخۆشبوون ده کهین خوای گه وره له م حاله ته سه یر بکه ن بزانی ئیوه له کوین و له چیدان و واز له شتی تر بیتن^۲، ئه ویش وتی: به لئی لیمان خۆشبه خوایه و چه ند جارێک دووباره ی کرده وه پاشان وتی: با کهس به مه نه زانی، پاشان داوای که مێک گولای کرد و چاوه کانی پی شت و دواتر خواردنیان هینا و خه لکی کۆبوونه وه بۆی و کهس به مه ی نه زانی هه تا وه کو دوژمن گه پایه وه بۆ یافا و ئیمهش گه پاینه وه بۆ النطرون، که شوینی سه ره کیمان بوو.

نۆیه م: نه مه کداری:

وه فاداری له سیفه ته به رزو ره وشته گه وره کانه و خوای گه ورهش فرهانی کرد وه به بنده کانی که پابه ند بن پیوه ی و ستایشی نه وانه ی کرد وه که نه نجای ده دن خوای گه وره ده فره موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا.....﴾ (المائدة)، واته: نه ی نه وانه ی باوه پتان هینا وه به نه مک و به وه فا بن به رامبه ر به لێن و په یمانه کانتان^۳. هه روه ها ده فره موی: ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِرًّا﴾ (الانسان ۷)، واته: نه و به خته وه رانه یه کێک له سیفه تیان نه وه یه: وه فا به نه زر ده که ن یاخود به لێنیکیان داوه وه فادارن^۴ شاعیریش ده لیت:

إذا قلت في شيء نعم فاتمه فان نعم دين علي الحر واجب

والا فقل لا تسترح ولا ترح بها لئلا يقول الناس انك كاذب^۵

سه لاهه دینیش نمونه بوو له بواری وه فا کردن به په یماندا و هه رکاتی سولعی بکردایه پابه ند ده بوو پیوه ی نه گه ر به لێنیشی بدایه نه یبرده سه ر، ابن واصل له به تریارکی قودسه وه ده یگێرێته وه کاتی نه و شارهی به جیه یشت دوا ی ده ست به سه راگرتنی له لایه ن سه لاهه دینه وه، پاره یه کی نۆر نۆری پی بوو و سه لاهه دینیش رێگری لێ نه کرد کاتی وتیان نه و پارانه ی لێ وه رگه ره هه تا وه کو بۆ به هیزکردنی موسولمانان به کاری بێنیت وتی: سه تمی لێ ناکه م و په یمان ناشکینم، بۆیه ته نها نه وه نده ی لێ وه رگرت که له که سه ئاساییه کانی تری وه رده گرت که بریتی بوو له ده دینار، پاشان له گه ل به تریارک و هاوڕێکاندا هیزکی نارد بۆ پاراستنیان و گه یاندیان به شاری صور که بوو بووه

^۱ سیره السلطان الناصر صلاح الدین له ۸۴.

^۲ سیره السلطان الناصر صلاح الدین له ۸۴.

^۳ ته فسیری ئاسان له ۱۰۶.

^۴ ته فسیری ئاسان له ۵۷۹.

^۵ الهج المسلوک فی سیاسة الملوك له ۱۱۷.

دهیہم : خاکی بوون :

PDF 4 KURD

ماو به قاجی سه لآحه دینداو به لآم نه و هه رده می به خنده وه بووه^۱، هه روه ها سه لآحه دین پێشه وایه کی باش بوو بۆ شوێنکه و توانای خۆی دهستی ده دایه و کارو پاشان داوای ده کرد له خه لکی تر چاوی ئی بکه ن نه مه ش به لگه یه له سه ر تیگه یشتنی دروستی چونکه نه و ده یزانی که پله ی به رز له هه ر کۆمه لگه یه کدا بۆ نه و که سانه یه که کار ده که ن، کاریش بناغه ی هه لسه لگاندنی تاک و کۆمه لگا کانه و میحوه ری هه موو په یوه ندییه کۆمه لآیه تیبه کانه به هۆی نه مه شه وه خه لکی به گشتی خوشیان ده ویست و دلسۆز بوون له خزمه تکردن و هاوسۆزبوون له گه لیدا نه م خوشه ویستییه ش نه ینی سه رکه و تنو به هیزی بوو چونکه نه و شتانه ی که خه لکی تر به زۆرو تۆقاندن دهستی ده که و ت نه و به خوشه ویستی و هاوسۆزی و ره وشتی جوان دهستی که و ت^۲ هاوه لانیشی چاویان ئی ده کرد و پێش برکیتیان ده کرد له چاکه داو وه ک خوای گه وره ده فه رمو یئ: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ (الحجر ۴۷)، واته: له کاتی کدا هه رچی کینه و بوغزه له دل و ده روونیاندا ده رمان کیشاوه... هتد^۳.

نه وه بوو کاتی سه لآحه دین بریاری بنیاتنانی شواری قودسیداو چوار ده وری هه لکه ند خۆی نه و کاره ی گرت هه ستوو به سه ر شانی خۆی به ردی نه گواسته وه و خه لکی و زانایان و ده وه له مه ند ه کانه و خزمه ته کانی و خه لکانی هه ژاریش چاویان لیکرد نه مه ش خوشه ویستی خستبووه دلی خه لگه وه، له سالی ۵۸۷هـ - ۱۱۹۱ز معزالدین قه یسه ر شاه محمد کوپی بلج نه رسه لان فه رمان په وای ولاتی رۆم هات بۆ لای سولتان سه لآحه دین و نه ویش ریژی لێناو کچی العادلی برای ئی ماره کرد، کاتی سه لآحه دین سوار بوو بۆ خوا حافیزی ئی کردنی معزالدین به پیاده ده پوشت سه لآحه دینیش دابه زی، کاتی سولتان سه رکه و ت معزالدین یارمه تیداو سواری کرد، علاء الدین کوپی عزالدینی فه رمان په وای موسلایش له و کاته دا له گه ل سه لآحه دیندا بوو و هه ستا به ریک کردنی جله کانی، بۆیه هه ندی له ئاماده بووان سه رسامی خۆیان نیشانداو به چپه به یه کتریان ده و ت: باکت نییه نه ی کوپی نه یوب هه ر چۆنیک بمريت، پاشایه کی سه لجوقی و کوپی نه تابه ک زه نکی سوارت ده که ن^۴، نه مه کورته یه ک بوو ده رباره ی لآیه نی ره وشتی دامه زینه ری ده وه لته ی نه یوبی.

هه روه ها سه لآحه دین ناسراو بوو به کۆمه لیک سیفه تی جوان و ئاکاری به رز وه ک وره به رزی و ئیداره ی به هیزو توانای چاره سه رکردنی کێشه کانه و پلان دانان و ئا پاسته کردن و ریکخستن و

^۱ النوادر السلطانية ل ۶۳.

^۲ تاریخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام ل ۲۲۵.

^۳ ته فسیری ئاسان ل ۳۶۴.

^۴ الكامل في التاريخ له تاریخ الايوبيين ل ۳۳۵.

چاودیری و چەندین سیفەتی تر، بەهۆی ئەو سیفەتە خواویستانەش کە پەرەردگار تیایدا داینابوو توانی شام و موصل و مصر و شویئەکانی تر لەژێر سەرکردایەتی خۆیدا یەکیخات و سەرکەوتنی گەرە بەسەر خاچیەریستەکاندا لەحطین تۆمار بکات و بیت المقدس بگێڕێتەوە بۆ موسولمانان، ئەو بەبوو هەولە بێ و چانەکانی ئەنجامی باشیان هەبوو لەسەر ئاستی تاکە کەس و کۆمەلگە دەولەت و پڕۆژە بەرگریکارییەکی بوو مەشخەڵێک بۆ ئەوانەی کە کاریان بۆ گێڕانەوەی سەرورەری ئیسلام دەکرد، هەرۆهە سەلاحەدین رۆژنکیان باسی نەیتنی و سەرچاوەی هیزی خۆی کرد لەکاتی کە قەسە لەگەڵ العەلک الظاهر غازیدا دەکرد، دواي مۆرکردنی ناشتەوایی لەگەڵ ریتشارد شیردلدا پیش ئەوێ بچیت بۆ حەلەب وەسیەتی بۆ کردو وتی: وەسیەتت بۆ دەکەم بەترسان لەپەرەردگار، چونکە ئەو سەری هەموو چاکەیهکە، فەرمانت پێ دەکەم بەوێ کە پەرەردگار فەرمانی پێکردووی، چونکە ئەو هۆکاری رزگاریتە، هەرۆهە ئاگادارت دەکەم ئەو لەخوێن و دەستخستە ناویەو چونکە خوێن ناخەوێ!، هەرۆهە وەسیەتت بۆ دەکەم بەپاراستنی دڵی ژێر دەستەکان و سەرنجدانی کاروبارەکانیان، چونکە تۆ ئەمینی من و خۆی گەرە و بەسەریانەو هەرۆهە وەسیەتی راگرتنی دڵی ئەمیرۆکار بە دەست و گەرە پیاوانت بۆ دەکەم، چونکە ئەم پلەوپایە کە من پێی گەشتوم بە مودارات و دڵراگرتنی خەڵک بوو، هەرگیز رق لەکەس هەلمەگرە، چونکە مەرگ کەس ناهێڵێت وە ئاگاشت لەوێش بێت کە لەنیوان تۆ و خەڵکیدا هەیە، چونکە خوا لێت خۆش نابێت تا ئەوان لێت رازی نەبن بەلام ئەوێ کە لەنیوان تۆ و خادایە ئەو بەپەشیمانبوونەو گەرە پانەو لێت خۆش دەبێت چونکە پەرەردگار بەخشندهیه^۱.

^۱ النوادر السلطانية و المحاسن اليوسفية ل: ۳۵۲، ۳۵۳.

باسی سییه م: بیروباوه‌ری ده‌وله‌تی نه‌یویی

گه‌پانه‌وه بۆ شوناسی ئوممه‌تی ئیسلامی و بیروباوه‌ری نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت له‌دیارتیرین ناماژه‌کانی نوێ بوونه‌وه بوو له‌سه‌رده‌می زه‌نکی و نه‌یوییدا نه‌وه بوو لادان درێژه‌ی کیشا بوو بیدعه‌ش ب‌لاو بووبوویه‌وه ده‌وله‌تیکی سته‌مکاری وه‌ك ده‌وله‌تی فاطمی عوبه‌یدیش له‌میسردا پارێزگاری ئی ده‌کرد بۆیه گه‌پانه‌وه بۆ کارکردن به‌قورئان و سوننه‌ت له‌گه‌وره‌ترین ده‌ستکه‌وته‌کانی هه‌ردوو ده‌وله‌تی نوره‌دین و سه‌لاحه‌دین بوو، نه‌وه بوو توانرا دادگه‌ری به‌رپا بکریته‌ و بیدعه له‌ناویریتی ده‌وله‌ت ره‌نگ ریژکارا به‌ره‌نگی ئیسلامی پاک و بیگه‌رد، سه‌لاحه‌دینیش به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر رییازی نوره‌دین زه‌نکی له‌جێبه‌جێکردنی شه‌رع له‌سه‌رجه‌م کاروباره‌کانی ده‌وله‌تداو جێبه‌جێکردنی دادگه‌ری و له‌ناویردنی سته‌مکاری و خۆی سه‌رپه‌رشتی هه‌لگرتنی سته‌می ده‌کردو پشتی به‌ دادوه‌ران و زانایان ده‌به‌ست دیاره سه‌لاحه‌دین که‌سیکی باوه‌ردار و خواپه‌رست و له‌خوا ترسو پارێزکار بوو متمانه‌ی به‌خوای گه‌وره زۆر بوو هه‌میشه په‌نای بۆ ده‌بردو بیروباوه‌ری دروست بوو یادی خوای گه‌وره‌شی زۆر ده‌کرد ده‌وله‌ته‌که‌شی به‌بیروباوه‌ری نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت گۆش ده‌کرد که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) روونی کردبوویه‌وه خه‌لیفه‌کانی راشدین له‌سه‌ری ده‌پۆشتن و نه‌یویییه‌کانیش پاش سه‌لاحه‌دین له‌سه‌ری به‌رده‌وام بوون هه‌روه‌ك سه‌لاحه‌دین دروشمه ئاینیه‌کانی زۆر به‌گه‌وره راده‌گرت و رقی له‌فه‌یله‌سوف و موعظه‌کان و دوژمنانی شه‌ریعه‌ت بوو. نه‌گه‌ر ببیستایه‌ که‌سیك بێ باوه‌رو دژ به‌دینه له‌ولاته‌که‌یدا فه‌رمانی کوشتنی ده‌دا، نه‌وه بوو رووبه‌رووی مه‌زه‌بی شیعه‌ی ئیسماعیلی و هه‌ستاو توانی نه‌و پلانه جێبه‌جێ بکات که نوره‌دین زه‌نکی دایناو بۆ له‌ناویردنی ده‌وله‌تی فاطمی عوبه‌یدی و کاری ده‌کرد بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌ نا‌په‌واکان له‌میسردا و گێرانه‌وه‌ی بیروباوه‌ری ئیسلامی دروست بۆی له‌رێی ستراتیژیکی روونه‌وه، ده‌وله‌تی نه‌یوبیش سودی و هه‌رگرت له‌هه‌وله‌ زانستی و هۆکاره بانگخوازیه‌کانی ده‌وله‌ته‌کانی سلجوقی و زه‌نکی و غه‌زنه‌وی چونکه ده‌وله‌تی نه‌یویی دواي چه‌ند ده‌وله‌تیکی سوننی هات که رۆلیان هه‌بوو له‌ب‌لاوکردنه‌وه‌ی قورئان و سوننه‌ت له‌ناو ئوممه‌تی ئیسلامیدا، سه‌لاحه‌دینیش گرنگی ده‌دا به‌پاراستنی بنه‌ماکانی بیروباوه‌ری ئیسلامی به‌پێی مه‌زه‌بی نه‌هلی سوننه‌ت په‌یره‌وی رییازی نه‌شعه‌ری بوو و سوڕبوو له‌سه‌ر به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی هه‌ر لادانیك لی‌ی و له‌ناویردنی رواله‌ته‌کانی، زۆرینه‌ی نه‌یویییه‌کانیش شاره‌زا بوون له‌بنه‌ماکانی نه‌م بیروباوه‌ره^١، ئیبن شه‌دداد ده‌رباره‌ی سه‌لاحه‌دین نه‌لی: سه‌لاحه‌دین به‌ره‌حمه‌ت بێ بیروباوه‌ری باش بوو، زۆر یادی

په‌روه‌ردگاری ده‌کردو بیروباوه‌پی له‌به‌لگه‌وه وه‌رگرتبوو له‌رتی لیکۆلینه‌وه و پشکنین له‌گه‌ل زاناو شیخه‌گه‌وره‌کانه‌وه، به‌م شیوه‌یه بیروباوه‌پی پارێزراو بوو له‌ته‌شبهیه و لیکچوواندن پیه‌روه‌ردگاری دارپیننی له‌سیفه‌ته‌کانی (تعطیل)... شیخ قطب الدین نیسابوریش بیروباوه‌پێکی بۆ کۆکردبووه‌وه که هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌خۆگرتبوو که پێویست بوون له‌م به‌واره‌دا، سه‌لاحه‌دینیش هێنده‌مکۆپ بوو له‌سه‌ری منداڵه‌ بجوکه‌کانی فێرده‌کرد هه‌تاوه‌کو له‌منداڵیه‌وه له‌میشکياندا بچه‌سپێ، بۆ خۆشم بینیمون له‌به‌رده‌ستیدا نه‌یانخوێنده‌وه^١، ده‌ولته‌ی نه‌یووبیش هه‌ولێ زۆری ده‌دا بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌پی نه‌هلی سوننه‌ت له‌میسرداو سه‌لاحه‌دینیش سور بوو له‌سه‌رئه‌وه‌ی که بیروباوه‌پی نه‌هلی سوننه‌ت با‌لاده‌ست بێت له‌و ده‌زگا هه‌زیانه‌دا که بنیاتی نابوون له‌میسردا^٢.

یه‌که‌م: گرنگیدانی نه‌یووبیه‌کان به‌دامه‌زراندنی خوێندنگه‌ سونیه‌کان:

ئه‌م قۆناغه‌ له‌ساڵی ٥٧٣ه‌/١١٧٦ز وه‌ ده‌ستی پێکرد دوا‌ی ئه‌وه‌ی که سه‌لاحه‌دین توانی زۆربه‌ی ناوچه‌کانی شام کۆنترۆڵ بکات و پاشان بگه‌رێته‌وه بۆ میسر بۆ به‌پێوه‌بردنی کاروباره‌کانی، له‌م ساڵه‌دا فه‌رمانیدا به‌بنیاتنانی دوو خوێندنگه‌: یه‌که‌میان بۆ شافعییه‌کان بوو لای گۆپی پێشه‌وايانی و به‌خوێندنگه‌ی سه‌لاحیه‌ ناسراو بوو، دووه‌میشیان بۆ حه‌نه‌فیه‌کان. دوا به‌دوا‌ی ئه‌مانه‌ش دروستکردنی خوێندنگه‌ بۆ سوننیه‌کان به‌رده‌وام بوو له‌چه‌ند شوێنێکی جیا‌جیای قاهره‌و شوێنه‌کانی تری ولاته‌دا، له‌لایه‌ن ئه‌میره‌ نه‌یووبیه‌کان و هاوکارانیانه‌وه دیاره‌ ناتوانین باس له‌ هه‌موو ئه‌و خوێندنگایانه‌ بکه‌ین له‌به‌ر زۆری، چونکه‌ دامه‌زراندنی خوێندنگه‌ بووه‌ نه‌ریتێکی په‌یره‌و‌کراو له‌لایه‌ن به‌رپرسیانی ده‌ولته‌ به‌ژن و پیا‌وه‌وه له‌م ماوه‌یه‌دا^٣، بۆیه‌ ته‌نها باس له‌ خوێندنگه‌ به‌ناویانگه‌کان ده‌که‌ین... که رۆلێان هه‌بووه‌ له‌په‌ڕژه‌ی گۆپینی مه‌زنی ژینگه‌ی میسر له‌مه‌زه‌بی شیعه‌وه بۆ مه‌زه‌بی سوننی^٤.

١- خوێندنگه‌ی سه‌لاحی:

بنیاتنانی ئه‌م خوێندنگه‌یه‌ له‌ساڵی ٥٧٣ه‌/١١٧٦ز ده‌ستی پێکرد لای گۆپی پێشه‌وا شافعی ئه‌م خوێندنگه‌یه‌ش وه‌قف بوو بۆ شافعییه‌کان و سیوطی وه‌سقی ده‌کات و ده‌لێ: تاجی خوێندنگا‌کان بوو، پاشان باسی ده‌کات و ده‌لێ: وانه‌وتنه‌وه‌ تیا‌یدا سپێردرا به‌ نجم الدین الخبوشانی و ئه‌بن جیبریش سه‌ردانی ئه‌م خوێندنگه‌یه‌ی کرد له‌کۆتایی ذی الحجه‌ی ساڵی ٥٧٨ه‌/١١٨٣ز دا له‌وکاته‌شدا

^١ النورادر السلطانية و المجاسن اليوسفیه ل ٧٠.

^٢ التاريخ السياسي و الفکري ل ٢٤٦.

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه ٢٢٣.

^٤ هه‌مان سه‌رچاوه ٢٢٣.

کار بۆ فراوانکردنی دەکراو ئیبن جیبریش باسی ئەو دەکات که هاوشیوێی ئەم خۆیەندنگە یە بنیات نەنراوێ لەم وڵاتەدا و هاوشیوێی نییە لە فراوانی رووبەروو خۆشی بیناکەیدا، کە سێک کە بە ناویدا بگەرێت وادەزانێ کە شارێکی سەر بە خۆیە و تیچونی لە ژمارە نایەت، شیخ حەبوشانیش بۆ خۆی سەرپەرشتی دەکردو سولتانی ئەم شوێنانەش (سەلاحەدین) رێی پێداو بو بۆ ئەم مەبەستە و ئەبوت: ئەو ئەندە ی تر جوان و رازاوێ کە پێویستە لە سەرمان کە پششتیوانی ئی بکەین، هەر وەها ئیبن جیبر باسی ئەو دەکات کە ئارەزووی دیداری خبوشانی هەبوو چونکە بە ناویانگ بوو لە ئەندە لوسدا.^۱ رەنگە ئەم ئاماژە یە ئیبن جیبریش ئەو دوبات دەکاتە وە کە سەلاحەدین خۆیەندنگاکانی لە خەلکانی خاوەن زانست و چاکە و خواناسی هەلبژاردووە لە وانی کە ناویانگیان لە جیهانی ئیسلامیدا دەرکردبوو، هەتاوەکو بتوانن ئەو ئامانجانە بەدی بێنن کە هەولێ بۆ دەداو هۆکاریک بن بۆ راکێشانی زانستخوازان لە هەموو لایەکی جیهانی ئیسلامییە وە.^۲

۲- خۆیەندنگە ی المشهد الحسینی - مەزاری حوسەینی:

هەر وەها سەلاحەدین لە قاھیرەدا لە تەنیشت ئەو مەزارە ی کە (بە ناحەق) دەدرێتە پال حسینی خۆیەندنگە یەکی بنیاتناو مائیکێ ژۆری بۆ وەقف کرد.^۳ هەر وەها مەقریزی لە کاتی باسکردنی مەشەدی حوسەینیدا ئەلێ: کاتی کە سولتان ناصر بووێ دەسەلاتدار ئەلقە ی وانی و تەنە وە و فیهقی تیا داناو سپاردی بە زانا: البهاء دمشقی ئەویش لە میحرابە کەدا ئەنە نیشت کە گۆرە کە لە دواوە یە تی، کاتی معین الدین حسنی کوپی شیخ الشیوخ بوو وە زیری (الملک الکامل) لە وەقفە کانی پارە ی کۆکردووە ژۆریکی بۆ وانی و تەنە وە دروستکرد کە تا ئیستاش ماوە لە گەل چەند خانویە کەدا بۆ زانا عەلویە کان،^۴ جا ئەگەر ئامانجی گشتی سەلاحەدین لە دانانی خۆیەندنگە سونیە کان لە میسر دا بریتی بوو بێت لە جێگیرکردنی مەزەبی سوننە و لە ناو بردنی مەزەبی شیعی ئەو بنیاتنانی ئەم خۆیەندنگە یە لە ناو مەزاری حوسەینیدا ماناکایەکی تاییە تی هە یە، چونکە یە کێک بوو لە و دوا یە مین ئەو پێگانە ی کە شیعیە کان پەنایان بۆ دەبرد لە میسر دا لە گەل ئەو کە سەنە شدا کە فاطمیە کان توانیان دلایان راکێشن بە لای خۆیاندا لە خەلکی سادە ی سوننە، بۆ یە گرنگە کە خۆیەندنگە یە کە هە بێت لەم شوێنە دا بۆ فێرکردنی ئایینی راست و بەرەنگار بوونە وە ی ئەو بیدعەنە ی کە فاطمیە کان بلایان کردبو یە وە.^۵

^۱ رحلة ابن جبر ل ۲۱.

^۲ التأریخ السیاسی الفکری للمذهب السنی ۲۳۴

^۳ الوفیات لابن خلطان (۲۰۶/۶).

^۴ المواعظ و الاعتبار (۴۲۷/۱ - ۴۲۸).

^۵ التأریخ السیاسی الفکری ل ۲۳۵.

۳- خۆیئەنگەى فاضلیە:

لەو خۆیئەنگە گەرنەگەش کە لەم سەرەدەمەدا دامەزێنران خۆیئەنگەى فاضلى بوو کە القاضى الفاضل لەسالى ٥٨٠/ک/١١٨٤ز دا بنیاتیناوە وە قەسلى کرد بۆ شافىعى و مالىکیەکان و یەكێك لەهۆلەکانى بۆ خۆیئەنگەى قورئان و فێربوونى زانستى خۆیئەنگەى (علم القراءات) لەسەرەستى پێشەوا القاسم أبى محمدى شاطبى (خاوەنى شاطبىە کۆچکردوو لە ٥٩٦/ک/١٣٩٤ز) تەرخان کردبوو و کۆمەڵێكى زۆر کتێبى بۆ وەقف کردبوو کە ئەلەین سەد هەزار کتێب بوو، لەتەنیشتیشتیدا کتێبىكى بۆ فێرکردنى هەتیو وەقف کردبوو، المقریزىش باسى ئەم خۆیئەنگەى دەکات و دەلێ: ئەم خۆیئەنگەى یەكێك بوو لەگەورەترین و پێرۆزترین خۆیئەنگەى کانى قاهیرە^١، هەروەها السلطان العادلى براى سەلاحەدینیش خۆیئەنگەىەكى بۆ مالىکیەکان بنیات ناو صفى الدین عبدالله کوپى شاکرى وەزیریشى کۆچکردوو لە (٦٣٠/ک/١٢٣٣ز) دا هەمان شتى کردو خۆیئەنگەىەكى بۆ مالىکیەکان لەشوێنى نیشتهجێ بوونى وەزیری فاطمى یعقوبى کوپى کلسدا بنیاتنا، ابن شاکرىش زانایەكى شارەزا بوو لەمەزەبى پێشەوا مالیکدا^٢.

٤- یانەى فەرموودەى الکاملیه:

پاشا (الملك الکاملى کوپى عادل زۆر تامەزۆی بیستنى فەرموودە بوو سوننەت و خەلقى سوننەتخوازیشى زۆر خۆش دەویست و ئارەزووی بڵاوکردنەوى هەبوو، بۆیە لەقاهیرەدا هەستا بەدانانى یەكەم خۆیئەنگە بۆ خۆیئەنگەى فەرموودە کە بەخۆیئەنگەى لەکاملیه ناسراو بوو ئەمەش لەسالى ٦٢٢/ک/ ١٢٢٥ز دا^٣، ئەم خۆیئەنگەشى وەقف کرد بۆ ئەو کەسانەى کە سەرقالببون بەفەرموودەکانى پێغەمبەرەوه (ﷺ) پاش ئەوانیش زانایەكى شافىعى، الحافظ عمرى کوپى حسن ئەندەلوسى کرد بەشیخى و سەرپەرشتى خۆیئەنگەى پێ سپارد ئەم زانایەش بە (ئىبن دوحیه) ناسراو بوو ئەمەش لەسالى ٦٣٣/ک/ ١٢٣٥ز دا، ئەم زانایە زۆر بەناگا بوو لەفەرموودەو گەرنەگى زۆرى پێدەدا و پەرورەشیارى الملك الکاملیش بوو^٤.

٥- خۆیئەنگەى الصالحیه:

سەبارەت بەو خۆیئەنگەىەش کە صالح نجم الدینى کوپى ئەیوب بنیاتى نا ئەوه لەشوێنى کۆشكى رۆژەلاتى فاطمیه کاندا بوو، لەسالى ٦٣٩/ک/ ١٢٤١ز دا دايمەزاندو بێرۆکەى

^١ المواعظ و الاعتبار (٣٦٦/٢).

^٢ هەمان سەرچاوه (٣٦٥/٢)، (٣٧١).

^٣ هەمان سەرچاوه (٣٧٥/٢).

^٤ التأريخ السياسى و الفكرى للمذهب السنى ل ٢٣٦.

له خویندنگه‌ی موسته نصریه وه وه رگرتبوو و وه قفی کرد بۆ هر چوار مه زه به كه و چه ند وانه یه كی بۆ نه م مه زه به بانه تیایدا ریكخست له سالی ١٢٤٣/ك ١٢٤٣ داو مه قریزی ده رباره ی نه‌لی: نه و یه كه م كه سیکه له ولاتی میسرده كه وانه ی چوار مه زه به یی له شوینیکدا دانابیت^١، گرنگی نه م خویندنگه یه ش له وه دایه كه هه لی ره خساند بۆ چه نه به لیه كان هه تاوه كو هه وله كانیان پۆلی هه بیت له بزوتنه وه ی بوژاندنه وه ی مه زه به یی سوننه له میسرده، چونكه نه وان هه تاوه كو میژووی دامه زرانده ی نه م خویندنگه یه تاكه كۆمه لێك بوون له نێوان كۆمه له سونیه كاندا كه نه یوبیه كان له سه ره تا دا گرنگیان به دامه زرانده ی خویندنگه نه دابیت بۆیان. رهنگه نه مه ش به هۆی كه میانه وه بوو بیت، السیوطیش نه مه دوپات ده كاته وه له بهاسی زاناكانانیا له میسرده نه‌لی: نه وان زۆر كه م نه م میسرده و من هه والی بونیانه بیسته وه هه تاوه كو سه ده ی چه ته م وواتر، نهینسی نه مه ش روون ده كاته وه نه‌لی: مه زه به یی نه حمده (عَلَيْهِ السَّلَام) له ده ره وه ی عیراقدا ده رنه كه وت هه تاوه كو سه ده ی چواره م نه و سه ده یه ی كه عوبه ی دیه كان ده سه لاتی میسریان گرته ده ست و پێشه و او زانایان سی مه زه به كه ی تریان له ناو برد به كوشتن و دورخستنه وه ئاواره كردنیا و مه زه به یی شیعه یان بلۆكرده وه، كاتی ده وله ته كه یان روخا زاناكان له مه زه به بانه ی تروه گه پانه وه بۆی^٢، هه ولی نه یوبیه كانیش بۆ بنیات نانی خویندنگه له قاهره دا كورت نه بوو یه وه به لكو شاره كانی تریشی گرتبوو یه وه، نه وه بوو له فه بیومدا تقی الدین عمر دوو خویندنگه ی دامه زرانده: كه یه كێكیا شافعی و نه وی تریشیا مالیک ی بوو^٣، سلاحه دینیش خویندنگه یه كی بۆ شافعیه كان له نه سه كه نده ریه دا دامه زرانده له سالی ٥٧٧ هـ/١١٨١ زدا^٤، دیاره نه و وه قفه زۆرانه ی كه ته رخا كرابوون له گه له باشكردنی باری گوزه رانی مامۆستا و قوتابیه كاندا یه كێك بوو له و هۆكاره گرنگانه ی كه رۆلی هه بوو له كێشكردنی زانایان و زانسته خوازان بۆ میسر، یه كێك له نه ریه ته په پیره و كراوه كانیش نه وه بوو كه له كاتی دامه زرانده ی هه ر خویندنگه یه كدا هینده وه قفیا بۆ داده نا كه گرنتی به رده وامی ژیا نی زانستی تیادا مسۆگه ر بكات، نیه ن جیه نه‌لی: له شانازیه كانی نه م ولاته (نه سه كه نده ریه) و نه و سه روه ریا نه ی كه بۆ سولتانه كه ی ده گه رپێته وه: دامه زرانده ی خویندنگه و میواخانه كان بوو تیایدا^٥ بۆ خه لگی زانسته خوازان خوا به رست كه له ولاته دووره كانه وه نه هاتن و هه ریه كه یان خانویه كی ده ست ده كه وت كه تیایدا بژی و

^١ هه مان سه رچاوه ل ٢٣٦.

^٢ حن المحاضرة (١/٤٨٠).

^٣ المواعظ و الاعتبار (٢/٣٦٥).

^٤ الحافظ السلف: محمود زیتون ل ١٤٠.

^٥ التأریخ السیاسی الفکری ل ٢٣٧.

مامۆستایەك كه ئه وهنهره‌ی فێر ده‌کرد كه ده‌یویست، پاشان سولتان گرنگی زیاتریدا به‌و خه‌لکه‌ میوانه وه‌فرمانیدا كه گه‌رمایان بۆ دابین بکړیت بۆ خوشتنيان تیايدا وه‌خوشخانه‌شی بۆ ته‌رخان کردن بۆ چاره‌سهری نه‌خۆشه‌کانیان و پزیشکی‌شی دانا بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌یان^۱، هه‌روه‌ها ئه‌ین جیبر ناماژه به‌زۆری مزگه‌وته‌کانی ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا ده‌دات كه له‌تاقه شوێنێکدا چوار تا پینچ مزگه‌وت هه‌بووه، زۆرجار مزگه‌وته‌کان تیکه‌ل بوون واته‌ حوجره‌و خوێندنگه‌یان تیايدا بووه‌و پینشه‌وای خۆیان هه‌بووه‌و لای سولتان هه‌ژمار کراون و موچه‌یان هه‌بووه، بۆنمونه هه‌یانبووه پینچ دیناری میسری له‌مانگی‌کدا هه‌بووه‌و هه‌شبووه له‌وه زیاتریان كه‌متری هه‌بووه، ئه‌مه‌ش یه‌کی‌که له‌چاکه‌کانی سولتان^۲، ئه‌م وێنه جوانه‌ش كه ئه‌ین جیبر پيشانی داوه بۆ کاروه‌وه‌وله‌کانی سه‌لاحه‌دین له‌ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا ناماژه‌یه به‌مه‌زنی هه‌وله‌کانی له‌م بواره‌دا له‌ناوچه‌کانی تردا، چونکه ئه‌سکه‌نده‌ریه به‌برده‌وامی پێگه‌ی ئه‌هلی سوننه بووه له‌سه‌رده‌می فاطمیه‌کاندا، له‌کۆتاییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌شدا دوو خوێندنگه‌ی سوننی تیا‌بوو كه یه‌کی‌کیان مالکی بوو: كه ئه‌ویش خوێندنگه‌ی حافظ ی کوپی عه‌وفی زوه‌ری بوو، ئه‌وه‌ی تریشیان شافعی بوو: كه ئه‌ویش خوێندنگه‌ی حافظ ی سه‌له‌فی بوو، ئه‌م دوو خوێندنگه‌یه‌ش توانیان كه‌رۆلێکی به‌رچاو بگێرن بۆ پارێزگاری کردن له‌که‌له‌پوری سوننی له‌میسری فاطمیدا، ته‌نانه‌ت القاضی الفاضل ئه‌م راستییه‌ی له‌یه‌کێک له‌و نامانه‌دا باسکردووه كه سه‌لاحه‌دین بۆ نوره‌دینی نارد دوا‌ی دۆزینه‌وه‌ی بانگخوازی‌کی فاطمیه له‌ئه‌سکه‌نده‌ریه‌داو ئه‌لێ: یه‌کێک له‌وه‌ه‌واله‌ خوشانه‌ی كه‌ پێویسته گه‌وره‌مان بیزانی ئه‌وه‌یه كه هه‌موو خه‌لکی ئه‌سکه‌نده‌ریه له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئه‌هلی سوننه‌تن^۳، جا ئه‌گه‌ر وه‌قفه‌کانی سه‌لاحه‌دین له‌ئه‌سکه‌نده‌ریه‌دا كه‌ سوننی بوونی خۆی پاراست بوو به‌م چوپۆیه‌ بێت ئه‌وه له‌ناوچه‌کانی تردا كه‌ بانگه‌وازی فاطمیه‌کان تیا‌دا بره‌وی هه‌بووه زیاترو زۆتر بووه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه ئه‌و موچه‌یه بوو كه سه‌لاحه‌دین بۆ خه‌بوشانی له‌خوێندنگه‌ی الصلاحیه‌دا بری‌بویه‌وه و بری چل دیناری مانگانه پێ ده‌دا له‌بری وانه‌وتنه‌وه‌و ده‌ دیناریش بۆ سه‌ره‌رشتی کردنی وه‌قفه‌کانی خوێندنگه‌و شه‌ست ره‌تل‌ن له‌هه‌ر رۆژێکداو دوو کاروان ئاوی نیل^۴ پاشان ئه‌ین جوبه‌یریش زیاتر وێنه‌كه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه کاتی كه به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر به‌دواداچوونی هه‌وله‌کانی سه‌لاحه‌دین له‌قا‌هیره‌دا هه‌تاوه‌کو زانیاری بخاته به‌رده‌ست خوا‌زایارانی و ئه‌لێ: سه‌یر له‌وه‌دایه القرافه هه‌موو مزگه‌وتی بنیاتنراو

^۱ رحلة ابن جبر ۱۵.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه ۱۶، ۱۷.

^۳ كتاب الرضتين له‌ التأريخ السياس و الفكري ل ۲۳۸.

^۴ حسن المحاضرة (۵۷/۲).

دیمه‌نی ئاوه‌دانه، غه‌ریبو زاناو پیاوچاک و هه‌ژاران روویان لێ دهن‌او یارمه‌تی و هاوکاری هه‌مووشیان له‌لایه‌ن سولتانه‌وه‌ دابین ده‌کرا هه‌روه‌ها ئه‌و خویندن‌گانه‌ش که له‌میسرو قاهره‌دا بوون به‌هه‌مان شیوه‌ مانگانه یارمه‌تی ده‌دران و ئه‌و هاوکاریه‌ش که بۆ هه‌موو ئه‌و شویتانه دابین ده‌کرا پتر بوو له‌ دوو هه‌زار دیناری میسری له‌مانگیکدا^۱، له‌مه‌شه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت که سه‌لاحه‌دین له‌کاتیکیدا که به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر کاروانی ژیا‌ندنه‌وه‌ی مه‌زه‌بی سوننی له‌میسردا ته‌نها به‌بنیاتنانی خویندن‌گه‌ وازی نه‌هێتانه‌، به‌لکو سور بووه‌ له‌سه‌رئه‌وه‌ی که زانایانی سوننه‌ی بۆ بێ‌نیت له‌هه‌موو گۆشه‌و که‌ناریکی جیهانی ئیسلامیه‌وه‌ هه‌تاوه‌کو به‌هه‌وله‌کانیان به‌شداری بکه‌ن له‌م بوژاندنه‌وه‌ هه‌زیه‌دا، پاش ئه‌وه‌ی که قاتمیه‌کان هه‌موو هه‌وله‌کانیان ته‌رخان کرد بۆ له‌ناوبردنی زانایانی سوننه‌ له‌میسردا پێشتریش ئه‌و رته‌یه‌ی سیوطمان هێنا که‌باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد چۆن هه‌ستان به‌ له‌ناوبردنی زانایانی سنی مه‌زه‌بی سوننی به‌کوشتن و دورخستنه‌وه‌ ئاواره‌کردنیان، هه‌تاوه‌کو ئه‌و کاته‌ی که‌ده‌وله‌ته‌که‌یان پوخوا زانای سوننه‌ی سه‌رجه‌م مه‌زه‌به‌کان سه‌رله‌نوێ گه‌پانه‌وه‌ بۆی، له‌پاستیدا هه‌وله‌کانی سه‌لاحه‌دین گه‌وره‌ترین هاندەر بوو بۆ ئه‌م شالابی کۆچانه که‌زانا سوننیه‌کان کردیان بۆ میسر، هه‌روه‌ک چۆن سه‌لاحه‌دین گرنگی ده‌دا به‌هێنانی زانایانی به‌هه‌مان شیوه‌ گرنگی‌شی به‌هێنانی سۆفیه‌کان ده‌داو یه‌که‌م خانه‌قای له‌میسردا بۆ دروستکردن و کردیه‌ یانه‌ی ئه‌و سۆفیه هه‌ژارانه‌ی که له‌ولاتی جۆراوجۆره‌کانه‌وه‌ ده‌هاتن و وه‌قفی زۆری بۆ دابین کردن و شیخ‌یکیشی دانا بۆ سه‌ره‌رشتیکردن و به‌پێوه‌بردنی کاروباره‌کانیان که به‌شیخ الشیوخ ناسرا بوو، مه‌قریزی باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که‌دانیشتووه‌ سۆفیه‌کانی ئه‌و خانه‌قایه‌ ناسراو بوون به‌زانایی و خواناسی و ژماره‌شیان ده‌گه‌شته‌ سنی سه‌د که‌س، سولتانیش نان و گۆشت و سه‌له‌وی به‌شیوه‌یه‌کی روژانه‌ بۆ ده‌ناردن له‌گه‌ڵ چل دره‌مه‌دا که‌پاره‌ی پۆشاکێک بوو و له‌ته‌نیشته‌شیانه‌وه‌ گه‌رمایێکی بۆ دروستکرد بوون، هه‌رکه‌سیکیشیان ویستبێتی سه‌فه‌ر بکات پاره‌ی پێویستی بۆ دابین کراوه‌ ئه‌م گرنگیدانه‌ زۆره‌ش به‌کاروباری سۆفیه‌کان (به‌پای من) مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی هه‌بوو و په‌یوه‌ندی به‌بزاتی زیندوکردنه‌وه‌ی مه‌زه‌بی سوننیه‌وه‌ هه‌بوو، چونکه سه‌رباری ئه‌وه‌ی که سۆفیگه‌ری میانه‌په‌وانه ئاراسته‌یه‌کی رێژلینگیرا بوو له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتداران و جه‌ماوه‌ره‌وه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا، به‌لام گرنگی پێدانی به‌م شیوه‌یه‌ له‌میسردا به‌تایبه‌ت کارێکی ئامانجدار بوو و مه‌به‌ست پێی به‌دی هێنانی ئامانجێکی دیاریکراو بوو، ره‌نگه‌ نه‌هێنی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ بێت که سه‌رجه‌م ئه‌و هۆکارانه‌ی که فاطمیه‌کان له‌میسردا گرتیان به‌ر نه‌یتوانی سه‌رکه‌وتوو بێت له‌بانگه‌وازکردن بۆ مه‌زه‌به‌که‌یان و

^۱ رحلة ابن جبر ۲۲.

دزه پیکردنی بۆ ناو بیرویاوه پێ میسرییه کان به لām به ئاسانی کاری کرده لایه نی سۆزداریان، رواله ته کانی خه مباری و گریان بۆ حسین و ئاههنگ گێڕان بۆ له دایکبوونی ئەندامانی ئال و بهیت و گرنگیدانی فاطمیه کان به م ئاههنگانه کاریگه ری خۆی هه بوو له ههست و سۆزی میسرییه کاند و تا ئەمپۆش شوێنه واری ماوه له ناویاندا، ئەگه رچی سه لāحه دین هه ولێ راکێشانی زانیانی سوننهیدا له هه موو شوێنیکه وه بۆ میسر هه تاوه کو به هۆی زانسته کانیانه وه به شدار بن له بزوتنه وهی بوژاندنه وهی مه زه بی سوننیدا، ئەوه لایه نکی تریش هه بوو که پێویست بوو کار بۆ تێرکردن و گۆڕینی بکریته له و ئاراسته وه که فاطمیه کان پێیاندا بوو به ئاراسته یه کی تردا، ئەم لایه نه گرنگه ش بریتیه له لایه نی سۆزداري له خه لکدا که فاطمیه کان به ئاسانی ده ستیان به سه ردا گرتبوو، هه روه ها سۆفیه کان له و توێژه ده گمه نانه بوون که توانای تێرکردنی ئەو لایه نه یان هه بوو له و رۆژگاره دا به هۆی ره وهشتی جوان و دنیا نه ویستی و توانای بزواندن لایه نی سۆزداري خه لکه وه له رتی مه جلیسه کانی وه زعو ئامۆزگارییه وه سه رنجی خه لکی بۆ خۆیان و سروه کانیان رابکێشن، مه قیزی ده گێڕپته وه ده لیت: خه لکی له میسر وه ده هاتن بۆ قاهره هه تاوه کو سۆفیه کانی خانه قا که به (سعید السعداء) واته خۆشبه ختی خوشبه ختان ناسرابوون ببینن له کاتیکدا که به ره و مزگه وتی گه وهی الحاکم ده چوون بۆ ئەنجامدانی نوێژی هه ینی هه تاوه کو خێروبهره که تیان توش ببی به هۆیه وه^۱، هه روه ها سه لāحه دین و جێنشیننه کانی به هۆی هه ولē کانیانه وه توانیان میسر له و داپرانه فیکریه ده ریپنن که تێی که وتبوو په یوه ندی پته وی به ناوه ند ه کانی رۆشن بیری سوننی له جیهانی ئیسلامیدا گری بده نه وه وه ک به غداد و دیمه شق و قورطبه دای ئەوهی که فاطمیه کان هه موو په یوه ندیه کانیان له گه ل ئەم ناوه ند ه دا بچراند و به ره مه هیتانی میسر له بواری فیکری سوننه دا بۆ ماوه ی زیاتر له دوو سه ده و نیو دواکه وت^۲.

دووم: هه ولێ ئەیوبیه کان له شام و جه زیره دا:

ئهم گرنگیدانه زۆره که له میسر دا به بزواتی زیندو کردنه وهی مه زه بی سوننی ده درا، مانای ئەوه نییه که ئەیوبیه کان ئەو ناوچانه ی تریان پشتگوێ خستوه که بارودۆخیان هاو شیوه ی بارودۆخی میسر نه بووه، به لکو وه ک ده بینن که مه ترخه میان نه کردوه له بلāو کردنه وهی رۆشن بیری سوننی له هه موو ناوچه کاند، له مه شدا هه مووان له هه ولێ به رده و امدا بوون هه ر له سولتان و نه میره کان به ژن و پیاوه وه هه تاوه کو هاوکار و وه زیرو فه رمانده و زاناو نوسه ران. زۆرینه ی ئەوانه

^۱ المواعظ و الاعتبار (۲/ ۴۱۵، ۴۱۶).

^۲ سيرة القاهرة، التاريخ السياسي و الفكري ل- ۲۴۰.

سور بوون له سه ر بنیاتانی خویندنگه و دامه زرانندی له ولاتی شام و جه زیره دا: نه وه تا سه لاهه دین له شارێ قودسدا خویندنگه یه کی دامه زرانده بۆ شافعیه کان و له دیمه شقیش خویندنگه یه کی تری بۆ مالیکه کان بنیاتنا، خانوه که ی خویشی له میسردا کرده خانه قایه ک بۆ سۆفییه کان پاش گواستنه وه ی بۆ ولاتی شام، تقی الدین عمریش خویندنگه یه کی له شارێ ره ها دامه زرانده، عه زیزه عوسمانی کوپی سه لاهه دینیش خویندنگه یه کی ته واو کرد که الملك الافضلی برای دهستی به دروستکردنی کرد بوو له دیمه شقدا و به خویندنگه ی عه زیزه ده ناسرا، معظم عیسای کوپی العادلش خویندنگه یه کی بۆ حه نه فیه کان بنیاتنا که به معظمیه ناسرا بوو، سه یفولئیسلا می برای صلاح الدینیش خویندنگه یه کی وه قف کرد بۆ حه نه لیه کان له دیمه شقدا^۱، الأشرف کوپی العادلش یانه ی فه رموده ی الأشرفیه ی له و شارهدا بنیاتنا^۲ ه ره ها القاضی الفاضلیش یانه ی فه رموده ی الفاضلیه ی نزیک مزگه وتی نه مه وی بنیاتنا^۳، ست الشام (خوشکی صلاح الدین) یش خویندنگه یه کی بۆ شافعیه کان له دیمه شقدا دامه زرانده^۴، ره بیعه خاتونی خوشکیش هه مان کاری کردو خویندنگه که شی وه قف کرد بۆ حه نه لیه کان له دیمه شقدا^۵، نه مه و پرای چه ندین خویندنگه ی تر که زۆرو بلاو بوون، ته نانه ت عزه دینی کوپی شه دداد له و خویندنگانه ته نها له شارێ دیمه شقدا نه وه دو خویندنگه ی بژاردوه، که له نتیان چوار مه زه به که ی سوننه دا دابه ش بوو بوون، نه مه جگه له شوینه کانی تر که بۆ فیژکردن و وانه و تنه وه به کار ده هینران وه ک مزگه وته نه مه ویه کان^۶ و هه ره ها ابن جبیر وینه ی ژیا نی زانستی له شارێ دیمه شقدا به تاییه ت له ناو مزگه وته کانی دا ده گیرینه وه، له کاتی کدا که له سالی ۵۸۰ ک/ ۱۱۸۴ ز دا سه ردانی نه م شاره ی کردبوو، بۆیه ده رباره ی مزگه وتی نه مه وی ده لی: نه لقه ی تیا بوو بۆ وانه و تنه وه به قوتابیان، یارمه تی باشیش هه بوو بۆ مامۆستا کانی، مالیکه کانیش گۆشه یه کیان هه بوو بۆ وانه و تنه وه له لای رۆژئاوا ی مزگه وته که وه، که قوتابیه مه غریبییه کانی تیا دا کۆده بوونه وه که یارمه تییه کی دیاریکراویان هه بوو، شوینه کانی نه م

^۱ الدارس فی التأریخ المدارس (۵۷۹/۱).

^۲ التأریخ السیاس و الفکری للمذهب السنی ل ۲۴۱.

^۳ الدارس فی التأریخ المدارس (۵۷۹/۱).

^۴ التأریخ السیاس و الفکری ل ۲۴۱.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱ له مرآة الزمانه وه.

^۶ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱ له مرآة الزمانه وه.

^۷ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۱ له مرآة الزمانه وه.

مژگه و ته ریزگره له غه ریب و زانستخوازن فراوان و ژۆر بوون^۱ ده باره ی گۆږه پانه کانی مژگه و تیش نه لێ: به شیک له گۆږه پانه کانی چه ند بیستان و زه ویه کی وه قف کراو بوو، ته نانه ت نه وقاف خه ریک بوو هه موو شاره کی ده گرته وه و مژگه و تو خویندنگه و خانه قایه کیش که تازه بنیات بنزایه سولتان وه قفی بۆ دابین ده کرد... هه روه ها ژنه خاتون و شکۆداره کانیش هه لده ستان به بنیاتیانی مژگه و تو سه نگه رو خویندنگه و پاره ی ژۆریان بۆ خه رج ده کردو پرێکیان له سامانی خویان بۆ وه قف ده کرد، هه ندی له نه میره کانیش نه م کارانه یان ده کردو پێش پرکیان بۆ نه م کاره خێرو پیرۆزانه ده کرد^۲، هه روه ها حه له بیش پشکی باشی له م هه ولانه دا به رکه و تېوو، قاضی بهاء الدینی کوپی شدادیش نه رکی وانه و تنه وه ی تیا دا گرتېوو نه ستر که الظاهر سه ره پرشتی نه وقافی هه موو حه له بی پی سپارد بوو^۳ هه روه ها ابن شداد خویندنگه ی صاحبه ی شافیه ی دروست کردو له ته نیشته شه وه خانه یه کی بۆ فه رموده دامه زرانده، که بووه ناوه ندیک بۆ کۆبوونه وه ی هۆگرانی فه رموده و نیشته جی بونیان تیا دا، له م ناوه نده دا فه رموده ده خویندراو ده نو سرا یه وه نه مه ش به رده وام بوو هه تا وه کو هاتنی ته تاره کان، گوندیکیشی له گونده کانی حه له ب بۆ نه م ناوه نده وه قف کردبوو له نزیک نه میشه وه خانویه کی بنیاتنا بۆ سو فیه کان^۴، به درێژایی سه رده می نه یو بییه کانیش حه له ب وه ک قه لای زانست و ابوو، که زانستخوازن له هه موو شوینه کانه وه روویان لێ دهنه، نه مه ش پاش فه زلی خوا ده ره نجامی نه وه وه لده زانستیه بوو که ئه یب شداد پیی هه ستاو گرنگی ده دا به ریکخستنێ کاروباره کانی و زانایانی کۆکرده وه تیا دا که بووه هۆی ناوه دان بوونه وه ی نه وه موو خویندنگه یه و هاتنی زانایان بۆی له ولاته جۆراو جۆره کانه وه، ده ره نجام سه رقالبوون به زانست و سود لێ وه رگرنتی په ره ی سه ند، ابن خلکانیش باسی نه وه ده کات که په یوه ندی کردوه به و خویندنگه یه ی که ئه یب شداد دا یه زانده وه له گه ل برا که دا، ابن شدادیش بۆ خۆی وانه ی تیا دا ده و ته وه و چوار زانای به ریزی تر بابه ته کانیا ن دووباره ده کردوه، هه روه ها ئه یب خه له کان ئاماژه به وه ده دات که زانایان له حه له بدو له سه رده می ئه یب شه د دادا ریزیکێ ژۆریان هه بووه و به باشی خزمه ت کراون، به تاییه ت نه و کۆمه له ی که له خویندنگه که دا بوون نه وه بوو ئاماده ی دان بشته کانی سولتان ده بوون و له سه رخوانی نه و رۆژویان ده شکاند، قاضیش له دوا ی نوێژی جومعه وانه یه کی فه رموده ی هه بوو که

^۱ رحلة ابن جبر ل ۲۲۰.

^۲ رحلة ابن جبر ل ۲۲۳.

^۳ أعلام النبلاء بتاريخ حلب الشهباء (۳۵۶ - ۳۵۵/۴).

^۴ التأريخ السیسی و الفکری للمذهب السنی ل ۲۴۳.

نۆڤزكه رهكان گۆڤيستی ده‌بوون^١، ابن واصليش باسی ئه‌وه ده‌كاته كه له‌كۆتایی سالی ٦٢٧ك/ ١٢٣٠ز دا به‌رهو چه‌له‌ب به‌ریكه‌وتوه هه‌تاوه‌كو فیه و ئوصول و ریزمان و زمانی تیا دا بلیته‌وه و شاد بیت به‌دیداری ئیبن شه‌داد كه له‌خویندنگی صاحبه‌دا بو^٢.

سینیه: ره‌گه‌زه‌كاني رۆشنییری سوننی له‌سه‌رده‌می ئه‌یویدا:

گرنگیدانی سه‌لاحه‌دینی ئه‌یویی و سولتانه‌كاني دواي ئه‌وه به‌سه‌رخستن و چه‌سپاندنی مه‌زه‌بی ئه‌هلی سوننه‌ت له‌ولاتانه‌دا كه فه‌رمانه‌وه‌ی بوون گرنگی دانێکی هه‌مه‌لایه‌نه و چه‌وپه‌ر بوو به‌تایبه‌ت له‌شاره‌كاني قاهره و ئه‌سكه‌نده‌ریه و دیمه‌شق و چه‌له‌ب و... هتد. گرنگترین ره‌گه‌زو پێكهاته‌كاني رۆشنییری سوننیش كه له‌كاتنه‌دا جێی بایه‌خی ئه‌یوبیه‌كان بوو بریتی بوون له:

١- قورئانی پیرۆز:

ئه‌یوبیه‌كان گرنگیان ده‌دا به‌وتنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز به‌مندالان و له‌به‌ركردنیان ئه‌وه‌تا ئیبن جوبه‌یر باس ده‌كاته و ده‌لێت: صلاح الدین فه‌رمانیدا به‌ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی چه‌ند شوینێك له‌میسرداو مامۆستایانی بۆ وه‌تنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز دیاری کرد هه‌تاوه‌كو مندالی هه‌ژاران و هه‌تیوان فیتری قورئان بکه‌ن و یارمه‌تی باشیان بۆ دابین کرابو^٣، هه‌روه‌ها قاضی بهاء الدینی کوپی شه‌داد و یتیمونه‌یه‌ك له‌گرنگیدانی زۆری سه‌لاحه‌دینمان به‌قورئانی پیرۆز نیشان ده‌دات و باسی ئه‌وه ده‌كاته كه رۆژنێکیان به‌لای منائیکی بچو‌كا تیپه‌پیوه كه سه‌رقالی قورئان خویندن بوو، ئه‌ویش سه‌رسام بووه به‌خویندنه‌وه‌كه‌ی، بۆیه له‌خۆی نزیکي کرده‌وه و له‌خواردنه‌می تاییه‌تی خۆی به‌شیدا و به‌شه‌ کێلگه‌یه‌کی بۆ خۆی و باوکی وه‌قف کرد هه‌روه‌ها مه‌رجی دانا بوو بۆ مامۆستای ئه‌و خویندنگه‌یه ده‌بی شاره‌زا بیت له‌زانسته‌كاني قورئان و به‌باشی له‌به‌ری بیت^٤، پیشتریش باسی ئه‌وه‌مان کرد كه القاضی الفاضل له‌ته‌نیشته‌ خویندنگه‌یه‌وه له‌قاهره‌دا چه‌ند نوسه‌ریکی دانا‌بوو كه وه‌قفی کردبوون بۆ پڕۆژه‌ی وتنه‌وه‌ی قورئان به‌هه‌تیوان، هه‌روه‌ك یه‌كێك له‌هۆله‌كاني ئه‌م خویندنگه‌یه‌ی تاییه‌ت کردبوو بۆ وتنه‌وه‌ی قورئان و زانسته‌كاني، کاتی ئیبن جبیریش سه‌یودانی مزگه‌وتی ئه‌مه‌وی کرد بینی كه ئیواره‌و به‌یانی قورئانی تیا دا ده‌خوینرێت و قورئان خویننه‌کانیش یارمه‌تی ده‌درێن و نزیکه‌ی پینج سه‌د که‌س به‌و یارمه‌تیانه‌ ده‌ژین، له‌دواي لیبونه‌وه‌شیان له‌خویندنه‌وه‌ی قورئانی به‌یانی له‌به‌رامبه‌ر هه‌ر مامۆستایه‌کدا مندالێك داده‌نیشی و فیتری قورئانی ده‌كاته، منداله‌کانیش

^١ وفيات الأعيان (٦/ ٨٧ - ٨٩).

^٢ مفرج الکوب (٤/ ٣١١ - ٣١٢).

^٣ رحلة ابن جبیر ل ٢٥.

^٤ سيرة صلاح الدين (٩)، التأريخ السياسي والفكري (٢٤٣).

یارمه تییه کی دیاریکراویان هه بوو که پێیان ده درا جگه له وانه یان که ده وله مند بوون، چونکه نه وان باوکیان رێیان پێ نه ده دان بۆ وه رگرتنی^۱، ههروه ها ئین جییر شوێنێکی تری بینی له دیمه شقدا که مندالان تیایدا فیڕی قورئان ده بوون وه قفییکی باشی بۆ دانرا بوو و ماموستایانیش نه و نه دانه یان لێ ده برد که به شی منداله کان و پۆشاک و خه رجیان بکات^۲. زانستی خوێندنه وه کانی قورئانیش (علم القراءات) له (دار الحديث الاشرفیه) دا له دیمه شق^۳ و خوێندنه گی قاهره له له بدا ده خوێنران^۴.

۲- فهرموده ی پێرۆز:

ئه یوبیه کان گرنگی باشیان دها به فهرموده ی پێغه مبه ر (ﷺ)، ئهم گرنگه ش بۆ پرکردنه وه ی دوو پێویستی سه ره کی بوو که رووبه رووی کۆمه لگه ی ئیسلامی بووبوویه وه له میسرو شامدا، یه کیکیان گشتی بوو نه وی تریشیان تاییه ت به هه ندێ ژینگه وه، گشتیه که نه وه بوو که موسو لمانه کان ده سته ویه خه بوون له گه ل دوزمنێکدا که هه میشه له مه لاسدا بوو بۆیان و سوکایه تی به پێرۆزیه کانیا ن ده کرد، هاندانی موسو لمانه کانیش بۆ رووبه روو بوونه وه یان پێویستی به گرنگیدانێکی زۆر هه بوو به فهرموده کانی پێغه مبه ر (ﷺ)، به تاییه ت نه وانه ی که په یوه ندییا ن به م بواره وه هیه، بۆیه تییینی ده کرا که سه لاهه دین گرنگی زۆری به فهرموده ی پێغه مبه ر دها و گوێبیستی ده بوو و دوباره ی ده کرده وه هه ولێ گوێبیست بوونی دها و هانی نوسی نی دها له وباره یه وه، عیمادی ئه سفه هانیش باسی نه وه ده کات که له گه لیدا چه ند جارێک سه ردانی حافظ ی سلفی کردوه له سه ردانه کهیدا بۆ ئه سکه نده ریه له سالی ۵۷۳هـ / ۱۱۷۶ز دا و گوێبیستی فهرموده بوه لێیه وه^۵. ههروه ها سو لتان سه لاهه دین خۆی و کۆپه کانی گوێبیستی کتییی مو طای پێشه و مالیک بوون. له زانایه کی ئه سکه ندریه وه به ناوی ابن عه وف الزوه ری له سالی ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز دا^۶ ههروه ها بهاء الدینی کوپی شداد وه سفی سه لاهه دین ده کات و ده لیت: زۆر تامه زۆری بیستی فهرموده بوو، ده چوو بۆ لای نه و زانایانه ی که خۆیا ن دوور ده گرت له هاتنه ناو مه جلیسی ده سه لاتدارانه وه هه تا وه کو لایا ن گوێبیستی فهرموده بیت ههروه ها ابن شدار درێژه به قسه کانی دها و ده لێ: سه لاهه دین هه زی لێ بوو خۆی فهرموده بخوێنێته وه کاتیکیش ته نها بوایه منی

^۱ رحلة ابن حبر ۲۲۰.

^۲ هه مان سه رچا وه ۲۲۰، التأریخ السیاسی و الفکری ۲۴۳.

^۳ حسن المحاضرة (۵۰۶/۲).

^۴ أعلام النبلاء (۳۵۵/۴ - ۳۵۶) التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۴).

^۵ کتاب الروضتین له التأریخ السیاسی و الفکری وه (۲۴۵).

^۶ طبقات الشافعية (۲۲۶/۴).

بانگ ده کردو چه ند کتیبیکی فهرموده‌ی دهه‌یناو ده‌یخوینده‌وه^۱ نه‌گه‌ر که‌سیکیش بیویسایه لیتی نزیک بیته‌وه هانی ده‌دا بۆ جیهادو هه‌ندی باسی له‌و باره‌وه بۆ ده‌کرد این شداد چه‌ند کتیبیکی له‌سه‌ر جیهاد بۆ نوسی بوو منیش خۆم کتیبیکی گشتگیرم بۆ نووسی بوو که تیایدا ره‌وشته‌کانی جیهادو نه‌و ئایه‌تانه‌ی که باسی ده‌که‌ن نه‌و فهرمودانه‌ی که له‌گه‌رده‌یی ده‌دوین کۆکرا‌بوویه‌وه، نه‌ویش ره‌حه‌تی خوای لی بیته زۆر ده‌یخوینده‌وه هه‌تا‌وه‌کو الافضلی کوپی لیتی سه‌ند^۲، گرنگیدانی‌ش به‌فهرموده‌وه ته‌نها تاییه‌ت نه‌بوو به‌سه‌لاحه‌دین به‌لکو زۆریک له‌ئه‌میره‌ ئه‌یوبیه‌کان هه‌ولتی بیستن و گێرانه‌وه‌ی فهرموده‌یان ده‌دا له‌وانه‌ تقی الدین عومه‌ر که‌گوپیستی فهرموده‌ ده‌بوو له‌لای السلفی له‌ئه‌سکه‌نده‌رییه^۳، هه‌روه‌ها الملك الكامل که‌ریبازی نوره‌دینی گرت‌ه‌به‌رو یه‌که‌مین خانه‌ی فهرموده‌ی له‌میسردا دامه‌زاندو السیوطیش وه‌سقی ده‌کات به‌وه‌ی که سوننه‌ت و هه‌لگرانی زۆر به‌گه‌وره‌ زانیوه‌و خۆشی له‌ السلفیه‌یه‌وه‌ گوپیستی فهرموده‌ بووه‌و مؤله‌تیشی پێداوه^۴ هه‌روه‌ها کوپه‌زای ابن الجوزی وه‌سفی ده‌کات به‌وه‌ی که قسه‌ی به‌پێزی ده‌رباره‌ی صحیحی مسلم هه‌بوو^(۵) سه‌باره‌ت به‌ الأشرفی کوپی العادل نه‌وه‌ ئه‌ویش له‌ (دار الحدیث الأشرفیه) دا که‌خۆی دایمه‌زاند له‌دیمه‌شقا گوپیستی صحیحی بخاری بوو^۶ نه‌م هه‌ولانه‌ش که ئه‌یوبیه‌کان پێی هه‌ستان وه‌لامدانه‌وه‌ی پێداویستییه‌کی گشتی بوو که‌په‌یوه‌ست بوو به‌داخوازییه‌کانی جیهاده‌وه‌ له‌پێناو خوا‌داو هاندانی موسولمانان بۆی و به‌زکردنه‌وه‌ی توانای موسولمانه‌کان له‌ریی په‌روه‌رده‌و رۆشنی‌ب‌کردنیانه‌وه‌ به‌ره‌گه‌زیکی گرنگی رۆشنی‌بری و سوننی، سه‌باره‌ت به‌پێداویستییه‌ تاییه‌ته‌که‌ که‌پتووستی به‌گرنگیدانی زیاتر هه‌بوو به‌فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، نه‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌و ژینگانه‌وه‌ هه‌بوو که‌کلته‌وری شیعه‌ تیادا باو بوو له‌سه‌رده‌می که‌له‌سه‌رده‌مه‌کاندا، چونکه‌ شیعه‌کان ته‌نها نه‌و فهرمودانه‌ به‌صحیح ده‌زانن که‌ ئالویه‌یت هه‌ستاوه‌ به‌گێرانه‌وه‌یان نه‌وه‌ش که ئه‌یده‌نه‌ پال ئالویه‌یت به‌ده‌ر نییه‌ له‌دروو هه‌لبه‌ستن وه‌ک ریوایه‌ته‌کانی زاره‌ و جابر نه‌لجه‌عفی و خه‌لکانی درۆزنی تر، هه‌روه‌ها تانه‌ده‌دن له‌فهرموده‌کانی ترو ئه‌مه‌ش ده‌که‌نه‌ هۆکاریک بۆ تانه‌دان

^۱ سیره‌ صلاح الدین (۱۰) التأریخ السیس و الفکری (۲۴۵).

^۲ التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

^۳ المواظ و الاعتبار (۲/۲۶۵).

^۴ حسن المحاضرة (۲/۳۳ - ۳۴) التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

^(۵) التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

^۶ التأریخ السیاسی و الفکری (۲۴۵).

۳- رهگ وریشهی بیروباومری سوننی:

^١ التاريخ السياسي و الفكري (٢٤٦).

١ التّاريخ السياسي و الفكري (٢٤٦).

^١ شعبة العقيدة لأبي الحسن الأشعري و المنتسبين إليه ل ٢١.

^٤ سير أعلام النبلاء (١٥/٨٦).

^٤ سير أعلام النبلاء (١٥/٨٧).

سير أعلام النبلاء (١٥/٨٦).

كه لك بق ئوممه^١، ئىبن عه ساكرىش كىتیبكى نوسىوه بق بهرگىردن لىو و نۆز ستایشى كردووه به نوێكه ره وه (مجدد) داناهو و نهو رىوايه تانهى باسكردووه كه ده ربارهى هۆزو بنه ماله كهى هاتوون^٢، ههروه ها السبكى ش له طبقات الشافعيه دا هه مان كارى كردووه له يه كێك له و قسانه شدا كه ده ربارهى ده يكات ده لى: شىخ و پيشهنگمان بق لای خوا شىخ نه بو الحسن نه شعهرى به سىرى شىخى رىبانى په پیره وانى سوننه ت و جه ماعه ت و پيشه وای زانایانى بیروباوه پو سه رخه رى سونه تى سه روه رى پىغه مبه ران و بهرگىكار له ئاین و تىكۆشه ر له پىناو پاراستنى بیروباوه پى موسولمانان به شىوه يه كى كه كاریگه رى بهرده وام بێت هه تاوه كو نهو رۆژه ی كه خه لگى له بهرده م په روه ردگادا ده وه ستن، پيشه وایه كى زاناو خواناس و چاكه كار بوو، شه رعى پاراست له قسه ی هه لبه ستر او هه ستا به سه رخستنى ئىسلام به شىوه يه كى باش، نه مه له گه ل چه ندىن زانای تر كه ستایشى خۆى و كار ه كانیان ده كرد^٣.

أ- **ئهو قوناغانه ی كه پیايدا تپیه رپوه:** أبو الحسنی نه شعهرى له رووى بیروباوه رپوه ته مه نى به سى قوناغاندا تپیه رپوه:

قوناغى يه كه م: زۆرىنه ی سه رچاوه كان يه كده نگن له سه رنه وه ی كه نه شعهرى له قوناغى يه كه مى زيانیدا له ژىر سایه ی موعته زيله دا ژیاوه و په پیره وى لىكردوون و له و ماوه يه شدا هاوپى شىخه كى بووه كه له هه مان كاتدا باوه پياره ی بووه به ناوى (الجبانى) هه تاوه كو ته مه نى چل سالى^٤.

قوناغى دووه م: دواى ده رچوونى له موعته زيله و جيا بوونه وه ی لىيان رىبانى عبدالله كوپى سه عىدى كوپى كىلابى به سىرى^٥ گرته به رو ده ستنى دایه وه لامدانه وه ی موعته زيله به پشت به ستن به و ياساو مه سه لانه ی كه عبدالله كوپى كلاب باسى ده كردن^٦. ئىبن تیمیه ره حمه تى خواى لى بىت نه لىت: نه بولحه سه نى نه شعهرى كاتىك وازى له موعته زيله هینا رىبانى أبى محمدى كوپى كلابى گرته به رو^٧ كىتیبى (اللمع فى الرد على أهل الذیغ و البدع) نوینه رایه تى نه م قوناغى ده كات^٨ ئىبن

^١ ترتيب المدارك (٢٤/٥).

^٢ موقف ابن تیمیه من الاشاعة (٣٣٩/١).

^٣ موقف ابن تیمیه من الاشاعة (٣٤٠/١).

^٤ شعبة العقيدة بين أبي الحسن و المنتسبين اليه ل ٣٩.

^٥ سير أعلام النبلاء (١٧٤/١١).

^٦ شعبة العقيدة بين أبي الحسن و المنتسبين اليه ل ٤٢.

^٧ الفتاوى (٥٥٦/٥) (١٠٣/٣).

كلابيش وه لامي موعته زيله و جوهه ميهى ده دايه وه به شيويه كه كه نزيك بوو له مه زه بهى نه هلى سوننه ت و فه رموده به لام كاتيک ده مه قاله وه لامدانه وه يان بۆ يه كتر په ره ي سهندو كلابيش به ريگه قيا سيه كان روويه پوو يان ده بويه وه چه ند بنه مايه كى بۆ سه لماندن كه نه وان خو يان داياننا وه ، ليژه شه وه بيده ده زه ي كرده ناو ري ياز كه يه وه ^١، هه روه ها ئين كلابيش مه زه به يكي نو يى داهيئا بوو كه له هه ندئ شتي دا ها وړا بوو له گه ل مه زه بهى سه له فو پيشينانداو له هه ندئ كي تري دا ها وړا بوو له گه ل موعته زيله و جوهه ميه دا ^٢.

له باره ي نه مه شه وه ئين تيميه ره حمه تى خوا لى بيت نه فه رموي ت: خه لگى پيش ابى محمدى كوپى كلاب دوو جوړ بوون: په يره وانى سوننه ت و جه ماعت سيفه ت و كرده وه كانى په روه ردگار ده سه لمينن به لام جوهه مى و موعته زيله كان نه م دوو مه سه له يه ره ت ده كه نه وه، قسه كه ي ئين كلابيش نه م سيفه تانه ي بۆ په روه ردگار ده سه لمينى، به لام نه وه ره ت ده كاته و كه نه و كرده وانه له په روه ردگاردا هه بن كه ده يه وي و بريارى دا وه ^٣ نه بو العباس قلانسى و ابو الحسنى نه شعهرىش ^٤ ها وړان له گه لي دا، نه م بنه مايه ش كه ئين كي لاب داهيئا پالينا به پيشه وا نه حمه دى كوپى حه نبه لو پيشه وايانى ترى سه له فه وه كه خه لكيان لى ناگاداريكه نه وه ^٥، نه م ري ياز هه ش كه ئين كي لابي به صرى داهيئا كه س پيش نه و په ي پى نه بر دبوو، نه شعهرىش ها وړا بوو له گه لي داو به هزى نه مه شه وه وه لامي جوهه مى و موعته زيله ي دايه وه ^٦.

قوناغى سييه م: نه شعهرى ماوه يه كه له سه ر ري يازى ئين كي لاب وه لامي موعته زيله ي ده دايه وه، به لام خوا ي گه وړه به رچاوى رو شن كرده وه و راستى نيشاندا نه ويش به گه پاندنه وه ي به ته واوى بۆ سه ر ري يازى نه هلى سوننه ت و جه ماعت و په يره وكر دنى ري يازيان و شو ينكه وتنى ري گه يان، نه مه ش نه وه بوو كه نه شعهرى ده يو يست له سه رى بيت له كاتيكا كه به خزمه ت په روه ردگار ده گات، بۆيه بي به ري بوونى خۆى له ري يازو مه زه به كانى تر پيشانداو ده ستى دايه بانگه واز كردن بۆ ري يازى

^١ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري و المنتسبين اليه ل ٤٢.

^٢ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري و المنتسبين اليه ل ٤٢.

^٣ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري و المنتسبين اليه ل ٤٤.

^٤ الفتاوى (١٣١/١٣ - ١٥٤).

^٥ موافقة صريح المعقول لصحيح المنقول (٤/٢ - ٥) على هاشم منهاج السنة.

^٦ مجموع الفتاوى (٣٦٨/١٣).

^٧ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري ل ٤٥.

سە لە فو بوو، شوێنکەوتە ی پێشەوا ئەحمەدی کوپی حەنبەل رەزای خۆی لێ بێت، ئەم قۆناغەش لە بەر گرنکی لە بواری بیروباوەردا نێمە بە سێ بەلگە بۆمان سەلماندوو^١:

یەكەم: وتە زانایان: زۆریك لە پێشەواو زانایان شایەتی گەپانەوی تەواو ئەشعەریان داوە بۆ سەر مەزەبی سە لە فی سالح، بێگومان ئەم پێشەوايانەش ئەم شایەتیەیان نەداوە هەتاوەکو باش لە ژبانی ورد نەبووبنەو و نەیانزانیبێت چۆن بوو و لە سەرچی گیرساوەتەو، لەو زانایانەش^٢:

• شیخی ئیسلام: ئین تیمیە^٣

• ئین القیم^٤

• حافظى ذهبی^٥

• حافظ ئین کثیر، ئەلئ: سێ حالەتیا بۆ شیخ أبی الحسن ئەشعەری باسکردوو:

یەكەمیان: موعتەزێلە بوونی كە بێگومان لێی پاشگەزبوویەو.

دووەمیان: سەلماندنی حەوت سیفەتە عەقلیەكان بۆ پەرورەدگار: كە ئەوانیش ژبان و زانین و توانا و بیست و بیست و بینین و قسەکردن، لەگەڵ لێكدانەوی سیفەتە خەبەرێەكان وەك روومەت و هەردوو دەست و قاچ و پێ و هاوشێوەكانی.

سێیەمیان: بڕیاردانی هەموو سیفەتەكان بەبێ چۆنیتی و چواندن بەپێی رێبازی سە لە ف

ئەمەش ئەو رێبازیە كە لە كۆتییى الإبانهدا گرتویەتیە بەر كە دواجار نوسی^٦.

• شیخ نوعمان الالوسی^٧

• شیخ أبو المعالی محمود الالوسی^٨

• عەللامەو زانای گەرە محب الدین الخطیب: كە لە باسکردنی ئەو قۆناغاندا كە ئەشعەری

پاییدا تێپەرپووەو گەپانەوی بەتەواوی بۆ مەزەبی سە لە ف دەلئ: أبو حسنی ئەشعەری

^١ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري ل ٤٧.

^٢ هەمان سەرچاوە ل ٤٧

^٣ الفتاوى (٥٣/٦).

^٤ إجماع الجيوش الإسلامية ل ١١٢.

^٥ سير أعلام النبلاء (٨٦/١٥).

^٦ إتحاف السادة المتقين، المرتضى الزبيدي ل ٤٨.

^٧ جلاء العينين ل ٢١٣.

^٨ غلبة الاماني في الرد على النبهاني (٤٨/٢).

كوپى ئىسماعىل لەگەورە زانايانى بواری بیروباوەرە لەئىسلامدا، یەكەمجار موعتەزێلە بوو و پاشان بوو قوتابی الجبائی، پاشان خۆی گەورە بەرچاو روونی پێ بەخشی کاتی لەنیوەی ئەمەن و سەرەتای پێگەشتنیدا بوو پاشگەزبونەوی خۆی راگەیاندا لەگورایی موعتەزێلە، پاشان لەم قۆناغەدا چالاکانە دەستیدا یە نوسین و مونا قەش و وتە وە و وە بۆ رەتدانە وە موعتەزێلە، بەپەڕە و کردنی رێگە یەکی مام ناوێند لەنێوان رێگای جەدەل و تەئویل و رێگای سە لەفدا، پاشان رێگاکە ی پالاقە کردو دلسۆزانە گەراپە وە بۆ رێگای سە لەف لەسەلماندنی هەر شتێک کە بە دەق سە لەماوێ لەمە سە لە غەیبیەکان کە خۆی گەورە باوەر پێھێنایە بە دلسۆزی وە پێویست کردووە، لە سەر ئەم رێبازەش دوا کتێبەکانی نوسیووە لەوانەش کتێبی (الإبانة) ئەو زانایانەش کە باسی ژياننامەیان کردووە ئەمە بە دوا کتێبی دادەنێن، ئەمەش ئەو حالەتە یە کە ویستووەتی لە سەری بێت کاتێک بە خزمەت پەروەردگار دەگات، هەر شتێکی تر کە پێچەوانە ی ئەمە بێت لەو شتانە ی کە دەردرێنە پالێ، یان ئەو شەریەکان چوێتە سەری، ئەو ئەو شەری لێی پاشگەزبونە وە بۆ ئەو ی کە لە کتێبی الابانە دا هاتووە^١.

حاله‌تی دووهم: دیداری ئەگە ئ حافظ زەکەریای ساجی

دوا ی وازمێنای لە موعتەزێلە و دەستە لگرتنی لە رێبازی ئیبن کیلاب رووی کردە پێشە وایانی (ئە هلی حدیث) کە ناسراو بە دروستی بیروباوەرە خاویێ رێبازیان هەتاوێ کو لێیانە وە رای سە لەفو (ئە هلی حدیث) وەرگرت لەو پێشە وایانەش زانای فەرمودە لە بە سەردا زەکەریای ساجی^٢ ئیبن تیمیە دەربارە ی ئەو شەری دە لێ: بێ ماکانی فەرمودە ی لە زەکەریای ساجی وە وەرگرت لە بە سەردا پاشان کاتی هاتە بە غدا چەند شتێکی تر لە حەنبەلیەکانە وە فێربوو، ئەمەش لە کۆتایی ئەمە نیدا بوو، وە ک خۆی و هاوێ لانی لە کتێبەکانیاندا باسی دە کە ن^٣، لە شوێنێکی تریشدا الذهبی لە باسی ژيانی الساجیدا دە لێت: أبو الحسنی ئەو شەری ئوصولی لە ئەو وە وە تە ی ئە هلی حە دیسو سە لەفی وەرگرتووە^٤ لە شوێنێکی تریشدا دەربارە ی الساجی ئە لێت: ئەو بولحە سەنی ئەو شەری لەو وە وە وە تە ی سە لەفی وەرگرتووە دەربارە ی سیفە تەکانی پەروەردگارو لە نو سراو کتێبەکانیدا

^١ بڕوانە: المنتقى الذهبی بقلیدوانی محب الدین الخطیب ذمارة ٣ ل ٤١.

^٢ شعبة العقيدة بین أبي الحسن الأشعري و المنتسبين الیه ل ٤٩.

^٣ الفتاوی (٣/٢٨٨).

^٤ تذکرة الحافظ الذهبی (٢/٧٠٩).

پشتی پی به ستووه^۱، ئین القیم^۲ و ئین کثیریش^۳ ئەم بە یەگەشتەووی ئەشعەری و ساجیان
سەلماندوو و بە خالی وەرچەر خانیان داناو لە ژانی ئەشعەریدا^۴ ئەمە وێرای زانی تر^۵.

حاله‌تی سییه‌م: کتییی الإبانه‌و ساغبوونه‌وی دانانی له‌لایهن ئەشعەریه‌وه:

دواین کتیب که ئەشعەری دایناو کتییی الإبانه‌یه، لەم کتیبەشدا باسی ئەو دەکات که ئەو
شوێنکه‌وتو و پێشەوا ئەحمەد و پابەندە بە بیروباوەری سەلەفی سالتو و شوین پێشەوایی
فەرمودە دەکەوێت، پاش ئەمەش باسی بیروباوەری سەلەفی سالت دەکات لە کاروبارەکانی ئایندە،
کۆمەڵێکی زۆریش لە زانایان ئەم کتیبەیان داووە پال ئەشعەری لە زانایانی پێشین و ئەم دواپیانەش^۶
نزیکتەری زاناش لە سەر دەمی ئەشعەریه‌وه ئین ئەلنەدیمە کۆچکردو لە ۳۸۵ ک ئەم زانایە لە کتییی
الفهرست باسی ژانی ئەشعەری دەکات و ناوی کۆمەڵی لە کتیبەکانی دەهینی لەوانە کتییی (التین فی
أصول السدين) دای ئەویش ئین عەساکەر هات و بەرگری ئەو ئەشعەری کرد و باسی کۆمەڵێک
لە کتیبەکانی کرد لەوانەش کتییی الإبانه‌و زۆر شتیشی لە کتییی (التبین) باس کرد بۆ ستایشکردنی
بیروباوەری راست و دروستی، ئین عەساکەر دەرپارەوی ئەشعەری ئەلئیت: کتیبەکانی لای ئەهلی عیلم
ناسراو بە ناویانگە بە بەهیزی و لیکۆلینەووی دروست، لای لیکۆلەرەوان و سەف کراوە،
هەرکە سێکیش کتییی الإبانه‌ی بخوینیتەو پلەوپایە ئەم زانایە بۆ دەر دەکەوێت لە رووی
زانست و باوەڕەو^۷. پاش ئەویش ئین درباس کۆچکردو ۶۵۹ ک هات و کتیبێکی دانا بۆ
بەرگریکردن لە ئەشعەری و کتییی الإبانه‌شی دایە پال و تی: پاشان.... بزانن باریان خۆی گەورە
هەموو لایە کمان سەرکەوتو بکات بۆ ئایینی راست و دروستی خۆی و رێنمونیمان بکات بۆ رێگە
راست که کتییی (الإبانه عن أصول الديانة) که پێشەوا أبو الحسن علی کوپی ئیسماعیلی ئەشعەری
دایناو ئەو بیروباوەریه‌یه که دواجار ئەشعەری پەڕەوی کردوو پاش گەڕانەووی لە ناو موعتەزێلە
بەفەزڵ و مەنتی پەروەردگارەو، هەر قەسەیه‌کی تر بدریتە پالی که جیاواز بێت لەووی لەم کتیبەدا
هاتوو ئەو لێی پاشگەزبووەوە و بێهەریوونی خۆی بۆ خوا دەرپێڕیوه هەروەها پەڕەوی

^۱ سیر أعلام النبلاء (۱۹۸/۴).

^۲ شعبة العقيدة بين أبي الحسن و المنتسبين اليه ل. ۵۰.

^۳ اجتماع الجيوس الاسلامية ل. ۹۷.

^۴ البداية و النهاية (۱۳۱/۱۱).

^۵ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الاشعري ل. ۵۰.

^۶ شيخ حماد ئەنصاری نامەیه‌کی نوسیووە تیایدا گەڕانەووی ئەشعەری بۆ مەزەبێ سەلەف سەلماندوو.

^۷ تبیین کذب المفتری ل. ۲۸.

له هاوه لآن و شوینکه وتوان و پیشه وایانی فرموده و رای پیشه وایانی که نه به ل کردوه (ﷺ)، نایا دوی نه مه ره وایه بلین: پاشگه زبوه ته وه؟ باشه له چس پاشگه زبیتته وه له قورئان و سوننه تی پیغه مبه ره که هاوه لآن و شوینکه وتوان و پیشه وایانی فرموده له سه ری بوون؟ له کاتیکدا دهیزانی که نه وه مه زه مبی نه وانه و خوی لیانی وه گنراویه تیه وه، نه مه سویند بق خوا شیوا نییه بدریته پال خه لکانی ساده نیتر چون ده دریته پال پیشه وایه کی وه که نه دوی نه وه ی باسی نه و کتیبه یمان کرد که کومه لی له پیشه وایانی ناو داره کانی نیسلام و زانایانی فرموده دهیده نه پالی و ستایشی ده که نه له سه ره و بیرورایانه ی که بیبه ری ده کات له و بیدعانه ی که دراونه ته پالی، پاشان ناوی کومه لی له و زانا و پیشه وایانه ی هیناوه که نه م کتیبه یان داوه ته پال نه شعری، له وانه: پیشه وایانی ابو علی حسنه ی کوپی علی کوپی نیبراهیمی فاسی کوچکردو له ۴۴۶ ک.

● حافظ ابو عثمانی صابونی کوچکردو له ۴۴۹ ک.

● حافظ نه بو به کری به یه قی کوچکردو له ۴۵۸ ک.

● زانای پیشه وایانی نه بولفه تح نصر نه لمه قدسی کوچکردو له ۴۹۰ ک.

● زانا نه بولمه عالی مجلی خاوه نی کتیبی الذخائر له فیه قدا کوچکردو له ۵۰۰ ک.^۲

هه روه ها زانای زوری هه ن که کتیبی الإبانه نه ده نه پال نه شعری جگه له وانه ی نیین درباس باسی کردون وه:

● پیشه وایانی نیین ته یمیه کوچکردو له ۷۲۸ ک.

● حافظی الذهبی کوچکردو له ۷۴۸ ک که نه لیت: کتیبی الإبانه به ناوبانگترین نوسراوی اُبی الحسن، حافظ ابن عساکر نه مه ی ئاشکرا کردو پیشه وایانی محی الدینی نه وه ویش به خه تی خوی له به ریگرتوته وه.^۳

● پیشه وایانی نیین القیم کوچکردو له ۷۵۱ ک.^۴

● حافظ نیین کثیر کوچکردو له ۷۷۴ ک.

● عه للامه نیین فرخونی مالیکی کوچکردو له ۷۹۹ ک، هه روه ها کومه کی تری زور هه ن که له هه ژمار نایه و هه مووشیان نه م کتیبه یان داوه ته پال نه شعری به دوایه مین کتیبیان

^۱ رسالة الذب عن أبي الحسن الأشعري لابن درباس ل ۱۰۷ ليکۆلینه وه ی د. علی ناصر الفقهي.

^۲ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري والمنتسبين إليه ل ۵۲.

^۳ مختصر العلل ل ۲۳۹.

^۴ اجتماع الجيوش الإسلامية ل ۱۱۳ ک.

^۵ الديباج المذهب ل ۱۹۵.

داناوه^١. ههروهه مێژوونوسان کۆمهڵی هۆکاریان باس کردووه بۆ گه پانهوهی أبی الحسن بۆ مه زه بهی نه هلی سوننه تو وازهێنان له موعته زیله که گرنه گرتینیان به زه بهی و میهره بانی و رێنمایی پهروه ردا گاره بۆی.

ب- **نهیانی گه وره بهی نه شعهری له مێژوودا:** دوا ی نه م گۆپانکاریه مه زنه نه بو له سه نهی نه شعهری هه ستا به بانگه واز کردن بۆ بیروباوهری نه هلی سوننه تو به رگری ئی کردنی به دلگه رمی و باوه په وه وه لامدان هوهی موعته زیله و شوینکه وتنیان له مه جلیس و ناوه نده کانیا نده بۆ بپراوه تانیان به وهی که خۆی دوا جار باوهری پێهێناوه له بیروباوهری نه هلی سوننه تو مه زه بهی سه له ف، چالاکیشی له م بواره دا له سه رده می پێشوو ی زیاتر بوو، ههروهه خۆی سه ردا نی موعته زیله ی ده کردو مونا قه شه ی ده کردن، بۆیه له وه باره ی وه پێیان وت: چۆن تیکه لی خه لکی بیده چی نه که یه تو نه چیه لایان له کاتیکدا که ده بهی لێیان دور بیت؟ نه ویش فه رموو ی: نه وان خه لکی ده سه لاتداران و والی و قازیان تێدا یه و له بهر نه وه دانا به زن و نایه نه خواره وه هه تا وه کو له گه لیا نده بدویم، جا نه گه ر نه وان نه یه نه خواره وه بۆ لای من و منیش نه چم بۆ لای نه وان، نه ی چۆن هه ق ده رده که ویت و بزانه که نه هلی سوننه تو پشتیوانیان هه یه که به به لگه ی به هیز را کانیان ده سه لمیتن^٢. نه م هه وله مه زن و تیکۆشانه بپوچا نانه ش بوو سه رخستنی مه زه بهی نه هلی سوننه تو شیاو ی ستایش و نرخاندنه، دیا ره ئاستی نه قلی و ژیری نه بوله سه نهی نه شعهری به رزتر بووه له ئاستی هاو ته مه ن و هاو پێکانی و خاوه نی دا هیتان و شا گاری گه وره بووه له بواری نه قلی و ژیریدا، وه لامی به لگه کانی موعته زیله و بیروباوهره کانیا نی به ئاسانی ده دا یه وه به وه پێی متمانه و توانا وه پوچه لی ده کرده وه. وه ک چۆن ما مۆستایه کی شا ره زا وه لامی گو ما نی قوتا به یه کی خۆی ده دا ته وه و گرفته کانیان چاره سه ر ده کات، ههروهه پێشه و نه شعهری پێشه وایه کی تیکۆشه رو مو جته هید بوو له زانستی که لامدا و یه کێک بووه له دامه زرینه رانی، هه مو زانایانی تریش که دوا ی نه و ها توون به زیره کی و تێپوانینه ورد و ته به هیزه کانی کاری گه ربوون^٣.

ج- **نه بوله سه نهی نه شعهری بیروباوهری خۆیمان بۆ راقه ده کات:** نه لیت: نه و قسه یه ی که ئیمه ده یلێن و نه و بیروباوهری که ئیمه ئاینداری له سه ر ده که ین بریتیه له پا به ند بوون به په را وه مه زنه که ی پهروه ردا گارو سوننه تی پێغه مبه رو نه وهی که ها وه لانه و شوینکه و توان و پێشه وایانی

^١ شعبة العقيدة بين أبي الحسن الأشعري ل ٥٣.

^٢ تبیین الکذب المفتری ل ١١٦.

^٣ رجال الفكر والدعوة في الإسلام (١٤٣/١٤٤).

فهرموده فرمویانه، ئیمه پابه‌ن‌دین به‌وه‌وه به‌وه‌ی که ئه‌بو عبدالله أحمدی کوری حه‌به‌ل
 فرمویه‌تی خوی گه‌وره پایه به‌رزی بکات و پاداشنی به‌خیری بداته‌وه، ناپازین به‌وه‌ی
 که‌نه‌یارانی وتویانه، چونکه ئه‌و ئه‌و سه‌رکرده ته‌واوه‌یه که‌خوی گه‌وره به‌هۆیه‌وه هه‌قی
 رونکرده‌وه و گومرایی هه‌لگرت و ریبازی خۆی پێ رونکرده‌وه و بیدعه چیه‌کانی ده‌م کوت
 کرد و گومانه‌کانی ره‌وانده‌وه، ده‌سا ره‌حه‌تی خوی لیبیت چه‌ند پێشه‌وایه‌کی پێشپه‌وه
 هاورپیه‌کی مه‌زن و گه‌وره‌بوو^۱. هه‌روه‌ها خزمه‌ته‌کانی ئه‌شعهری ته‌نها خۆی له‌پشتیوانی
 کردن له‌بیروباوه‌ری ئه‌هلی سوننه‌ت و سه‌له‌فدا نه‌بینیه‌وه، چونکه حه‌به‌لی و زانایانی
 فهرموده به‌و کاره هه‌ستابوون و که‌مه‌رخه‌م نه‌بوون تیادا، به‌لکو بلیمه‌تی له‌وه‌دایه
 که‌هه‌ستا به‌هێناوه‌ی به‌لگه و پاساوی ئه‌قلی و لۆژیکی بۆ ئه‌م بیروباوه‌رانه و یه‌که‌یه‌که
 روبه‌روی بیروباوه‌ری موخته‌زیله و فه‌لسه‌فه‌چیه‌کان ده‌بوویه‌وه، هه‌موو ئه‌مانه‌شی به‌زمانیک
 ئه‌نجام دا که‌ئهو‌ان لێی تێ ده‌گه‌یشتن شیوازی که‌تاشنابون پێی به‌م پێشه‌ش توانی
 بیسه‌لمینیت که‌ئهم ئاین و بیروباوه‌ره راست و دروستی له‌لایه‌ن ئه‌قل و لۆژیکه‌وه پالپشتی
 ده‌کرێن و ئه‌قلی دروست پێشتیوانی ئاینی راسته‌و هیچ ململانی و دژایه‌تییه‌کیان له‌نیواندا
 نییه^۲ سه‌رچاوه‌کانی بیروباوه‌ر لای ئه‌بولحه‌سه‌نی ئه‌شعهری: ئه‌شعهری باوه‌ری و ابو
 که‌سه‌رچاوه‌ی بیروباوه‌رو ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی که‌په‌یوه‌ست به‌باوه‌رپه‌شته نادیاره‌کانه‌وه-
 میتافیزیک-بریتییه له‌قورئان و سوننه‌ت و ئه‌وه‌ی که‌پێغه‌مبه‌ران هێناویانه نه‌ک ته‌نها ئه‌قل و
 ژیری و قیاس و میتافیزیکی یۆنانی، به‌لام بێ ده‌نگیوونی به‌باش نه‌ده‌زانی به‌رامبه‌ر ئه‌و
 مه‌سه‌لانه‌ی به‌تپه‌ریوونی کات په‌یدا‌بوون، به‌هۆی تیکه‌ل بوونی نه‌ته‌وه‌ و ئاین و فه‌لیه‌فه
 بێگانه‌کان له‌گه‌ل ئومه‌تی ئیسلامیدا، که‌له‌ناکامیدا چه‌ندین ده‌سته و گروپ دروست بوون،
 به‌لکو پێی و ابو بێ ده‌نگ بوون به‌رامبه‌ر به‌و مه‌سه‌لانه‌ زیان به‌ئیسلاام ده‌گه‌یه‌نیت و سام
 شکۆی سوننه‌ت ناهێلێ و واپێشان ده‌دری‌ت که‌سوننه‌ت له‌رووی ئه‌قلی و زانستیه‌وه لاوازه‌و،
 زانایانی ئاینیش ده‌سته‌وسانن له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م په‌وتانه و روبه‌رویوونه‌وه‌ی هێرشه‌کانیاندا،
 هه‌روه‌ها خه‌لکی گومرپاش ئه‌مه‌ ده‌قۆزنه‌وه‌ و دزه ده‌که‌نه‌ ناو ئه‌هلی سوننه‌ت و بیروباوه‌ری
 راست و گومانه‌کانیان له‌ناویاندا بلۆده‌که‌نه‌وه‌ و گه‌نجه‌ رۆشن‌بیره‌کانیان راده‌کێشن به‌لای
 خۆیاندا، هه‌روه‌ها ئه‌شعهری باوه‌ری و ابو که‌سه‌رچاوه‌ی بیروباوه‌ر بریتییه له‌سروش و

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه له‌.

^۲ رجال الفكر والدعوة في الإسلام (۱/۱۴۷).

(وحی) پیغمبرایه تی محمد (ﷺ)، ریگای فیروبونیشی بریتییه له قورئان و سوننه ت و نه وهی که له هاوه لانه وه ها تووه ﷺ، نه مهش جیاوازی و خالی ناکۆکی نیوان نه وو موخته زیله یه، چونکه نه و له م بواره دا پپچه وانه ی موخته زیله یه، به لام له گه ل نه وه شدا پیی وابوو که به رگریکردن له بیروباوه ری دروست و چاندنی له دلی نه وه ی نویدا پییوستی به قسه کردنه به زمانی سه رده م و به کارهینانی زاراه زانستییه کان و روبه روبونه وه ی نه یاران به و شیوازه نه قلی و لۆژیک یه ی که نه وان په پیره وی نه کهن، نه مهشی ته نها به دروست نهیده زانی، به لکو به باشترین جیهاد و گوره ترین کاری ده زانی له و سه رده مه دا، نه مهش خالی جیاکه روهه بوو له نیوان نه وو هه ندی له حه نبه لیه کان و زانیانی فه رموده دا، که دانه به زینیان بۆ نه م ناسته به گونا ه ده زانی و پیی ته نگا و ده بوون^۱.

د- هه ندی له نوسراوه کانی نه بولحه سه نی نه شه ری: کاری نه بولحه سه نی نه شه ری ته نها مونا قه شه و مشتومر نه بوو، به لکو له پاش خۆی کتییخانه یه کی به جی هشت که هه مووی نوسرا و دانراوی خۆی بو و له بواره کانی به رگری کردن له سوننه ت و راهه کردنی بیروباوه ری دروست ده دوان، هه روه ها راهه ی قورئانیشی کردوه و که مترین شتیکیش که له سه ر نه و ته فسیره ی و ترا بیته نه وه یه که سی به رگ بووه وه ه ندی له نوسه رانیش نه لێن نوسراوه کانی نه گاته نزیکه ی سی سه د کتیب^۲ و زۆربه شیان له وه لامی موخته زیله دایه و هه ندیکیشی وه لامه بۆ مه زه به کانی تر له و کتیبانه ش کتیبی (الفصول) که وه لامه بۆ فه یله سو ف و سرو شته پرست و بوره می و جوله که و گا ورو ناگر په رسته کان، نه م کتیبه زۆر گه وره یه و دوانزه به ش له خۆ ده گریت، ئین خه له کانیش با سی کتیبه کانی (اللمع) و "ایضاح البرهان" و "التبيين عن أصول الدين" و "الشرح والتفصيل في الرد على الإفك والتضليل" ده کات جگه له زانسته نه قلی و بیروباوه ریه کانیش چه ند نوسراوێکی هه یه له زانسته شه رعییه کاند و هه کو "کتاب القیاس" و "کتاب الاجتهاد" و "خبر الواحد" و کتیبیک ده رباره ی وه لامدانه وه ی ئین راوه ندی له ره تکر دنه وه ی "تواتر" دا، هه روه ها له کتیبی "العمد" دا با س له و کتیب و نوسرا وانه ی ده کات که تا سا لی ۳۲۰ ته واوی کردون واته چوار سا ل پیش وه فا تکر دنی، که شه ست و هه شت کتیب، زۆربه شیان له ده به رگ و زیاتردا خۆیان ده بیننه وه، له کۆتایی ته مه نیشیدا چه ند کتیبیکێ زۆری نوسی، هه روه ها کتیبی "مقالات الاسلامیین" یشیی

^۱ رجال الفكر والدعوة (۱/۱۴۸).

^۲ تبیین کذب المفتری ل ۱۳۶.

ئەيسە لمىنى كەئەو تەنھا زانای بىروباوەر نەووە، بەلگە مێژوونوستى دەستپاکی زانستى بىروباوەر بوو و رۆژھەلاتناسەکانىش دانىان ناوہ بەوردى و پاکی و راستگۆیى لەھىتانی زانیارىدا^۱. کتیبەکانى کۆمەلە و ئاینەکانىش بەلگەن لەسەر پاکی و وردى لەگىرانەووە و ەەرگرتنى زانیارىیەکاندا^۲.

۵- **تیکۆشانی لەبۆاری پەرستشدا:** ئەبۆلحەسەنى ئەشعەرى تەنھا پیاوی ئەقل و زانست و لىکۆلینەو نەبوو، بەلگە لەگەل ئەویدا کەگەشتبوو ەلە پىشوايەتى و ئىجتىھاد لەئەقل و زانستدا، لەھەمان کاتدا کۆششى زۆرى لەپەرستشەکاندا دەکرد و خۆى بەپەوشتە جوانەکان رازاندبوو ە ئەمەش یەکیکە لەتایبەتمەندىیەکانى زانا پىشینهکان، کە سەرقالبونىان بەزانستەو نەبوو ە رىگر لەکۆشش کردنىان لەپەرستشەکاندا بەدەمەو ەبوونى بەردەوامیان بۆى، بەلگە وانەوتنەو و خویندن و پەرستشيان پیکەو کۆکردبوو ە لەگەل ئەمەشدا خوا وىست و دنیا نەویستبوون ئەحمەد کوپى عەلى فقیه ئەلئى: چەند سالىک لەبەسەردا خزمەتى ئەبۆلحەسەنى ئەشعەرىم کردو لەبەغداشدا لەگەلئى زىاوم ەتاو ەکو کۆچى دواى کرد رەحمەتى خواى لىبىت کەسم نەبینوو ە لەو لەخواترس تربىت، ەیچ شىخىکىشم نەبینوو، ەئىندەى ئەو بەشەرم بىت لەمەسەلە دۇنایىیەکانیدا و لەویش چالاکترم نەبینوو ە ەولدا نیدا بۆ کارکردن بۆ رۆژى دواى^۳. ەروەھا لەو باسەشەو ەبو الحسن السرى بۆ دەکات باس دەمات دەربارەى پەرستش و خواپەرستى بەشەودا بۆمان دەردەکەوت کەچەندە مەکوو بەھىزبوو ەلەبەندایەتیدا، ئىبن خەلەکانىش ئەلئى: لەبەر ەو ەبوسى زەویەکی وەقف کراوى دەخوارد کەبلالى کوپى ەبى بردەى کوپى ەبو موسى وەقفى کردبوو بۆ مەنالەکانى و خەرجى رۆژانەشى ەفدە ەرھەم بوو، ئەمەش بەپىتى ووتەى الخطیب^۴.

۶- **ئەو بىروباوەرى کە ەبى الحسنى ئەشعەرى لەسەرى بوو ەتاو ەکو کۆچى دواى کرد:** ئەبۆلحەسەنى ئەشعەرى ئەلئى: ئەمە گىرانەو ەى کۆى ئەو بىروباوەر ە کەئەلى سوننەت و فەرموودە لەسەرى بوون:

^۱ رجال الفكر والدعوة (۱/۱۵۰).

^۲ رجال الفكر والدعوة (۱/۱۵۰).

^۳ تبیین الکذب المفتری ل ۱۴۱.

^۴ رجال الفكر والدعوة (۱/۱۵۰).

^۵ وفيات الأعیان (۱/۴۱۲).

- ١- داننان به بوونی خواو فریشه ته کان و پیغه مبه ران و ناسینی محمد وهك به نده و پیغه مبه ری خوا.
- ٢- به هه شت راسته و ناگری دۆزه خیش راسته و رۆژی دواپی بئ هیچ گومانیک به پۆیه و خوای گه وره و نه وانه زیندوو ده کاته وه كه له گزردان.
- ٣- خوای گه وره له سه ر عهرشی خۆیه تی وهك ئەفه رموی ﴿الرحمن علی العرش استوی﴾ (طه: ٥).
- ٤- خوای گه وره دوچاوی ههیه به بی چۆنیتی وهك ئەفه رموی ﴿تجری بأعیننا﴾ (القمر: ١٤).
- ٥- هه روه ها دو دهستی ههیه به بی چۆنیتی وهك ئەفه رموی ﴿خلقت بیدي﴾ (ص: ٧٥).
- ٦- هه روه ها خوای گه وره رومه تی ههیه وهك ئەفه رموی ﴿وبیقی وجه ربك ذو الجلال والإكرام﴾ (الرحمن: ٢٧).
- ٧- به ناوه پیرۆزه کانی په روه ردگار ناوتری به شیک نییه له خوا وهك موخته زیله و خه واریج تو یانه.
- ٨- دانیان به وه دا ناوه كه خوای گه وره زانایه وهكو ئەفه رموی ﴿أنزله بعلمه﴾ (النساء: ١٦٦)، هه روه ها ئەفه رموی ﴿وما تحمل من أنثی ولا تضع إلا بعلمه﴾ (فاطر: ١١).
- ٩- هه روه ها بیستن و بینینیان بۆ په روه ردگار بریار داوه و وهك موخته زیله ره تیان نه کردۆته وه.
- ١٠- هیزیان بۆ خوا بریار داوه وهك خوای گه وره ئەفه رموی: ﴿أو لم یروا أن الله الذی خلقهم هو أشد منهم قوة﴾ (فصلت: ١٥).
- ١١- وتویانه: هیچ خێرو شه پێك له سه ر زه ویدا به بی ویستی خوا رو نادات.
- ١٢- هه مو شته کان به ویستی خوا پوو ده دهن، وهك خوای گه وره ئەفه رموی ﴿وما تشاءون إلا أن یشاء الله﴾ (التکویر: ٢٩)، هه روهك موسلمانانیش ده لیت: هه رشتی خوا بیه وی ده بی نه وهی نه یه وی نابیت.
- ١٣- وتویانه: هیچ كه سێك ناتوانی شتێك بكات پێش نه وه واده یه كه بۆی دانراوه یان شتێك بكات كه خوای گه وره بۆی نه یه ویستی.
- ١٤- بریار یان داوه كه هیچ به دیه پنه رێك نییه جگه له په روه ردگارو خراپی مرۆفه کان و کاره کانیان خوا به دی دیت و، هه روه ها مرۆفه کان ناتوانن هیچ به دی بین.
- ١٥- ئەلین قورئان قسه و فرمایشتی خوایه و به دیه پنه راو نییه.
- ١٦- هه ر كه س بلی وشه کانی به دیه پنه راو یان له سه ر یان بووه ستی نه وه بیده چیه به لایانه وه و ناوتری وشه کانی قورئان به دیه پنه راو یان نا.
- ١٧- ئەلین: خوای گه وره له قیامه تدا به چاوی سه ر ده بینریت وهك چۆن مانگ له شه وی چواره یه مییدا ده بینریت و باوه ردان ئەیین و بی باوه ران ناییین، چونكه له نتوان نه و.

خودا به ربه ست و په رده هه یه خوی گه وره نۀ فەر مویت ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِئِذٍ لَّمْ حُجُّوْنَ﴾ (المطففين) هه روهك موسی سلاوی خوی لیبت داوی بینینی له په روه ردگار کرد له دنیا دا خوی گه ورهش خوی پیشانی کتوه که داو توانیده وه و تیی گه یاند که له دنیا دا خوا نابینت، به لکو له رۆزی دوایدا نه بیت.

۱۸- هیچ که سیک له نه هلی قیبله به هوی گونا هه وهك زیناو دزی و هاو شیوه کانیه وه له تاوانه گه وره کان به بی باوه نازان، به لکو به لایانه وه باوه پدارن هه چهنده گونا هه گه وره شیان نه نجام دایت.

۱۹- باوه په لایانه وه بریتییه له باوه هیتان به خواو فریشته کان و پیغه مبه ران و کتییه ئاسمانیه کان و به قه در به خیرو شه ریه وه چاک و خراپییه وه، هه روه ها نه و شته ی که بو ئه وان نه بووه هه رگیز بویان نه ده بوو نه وهش که بویان بووه هه رگیز له وان تیپه رنه ده بوو.

۲۰- ئیسلام بریتییه له وهی که شایه نی بده ی که هیچ خوایه ک نییه جگه له الله و محمدیش نیردراوی خوایه به و شیوه ی که له فەر مووده که دا هاتووه و ئیسلامیش به لایانه وه جیاوازه له ئیمان.

۲۱- دان به وه دا ده نین که خوی گه وره دلۀ کان ده گوری.

۲۲- دان به شه فاعه تی پیغه مبه ردا ده نین که بو نه و خه لکانه یه که خواوه نی گونا هه گه وره کانن له ئومه ته که یدا، هه روه ها دان به سزای ناو گوپ داده نین و حوز صراطو زیندو بوونه وهی دوی مردن به راست ده زانن.

۲۳- لپرسنه وهی په روه ردگار بو به نده کانی و وه ستانیان له به رده م په روه ردگار دا هه ق و راسته.

۲۴- دان به وه دا ده نین که باوه پ قسه و کرده وه یه زیاده و کم ده کات و نالین به دیه پترواوه یان نا.

۲۵- نه لین: ناوه کانی خوا به شیکن له خوی گه وره.

۲۶- بریاری چوونه ناو دۆزه خ بو که سیک ناده ن که گونا هه گه وره ی نه نجام داوه و بریاری چوونه به هه شتیش بو که سیک ناده ن که یه کتا په رست بیت، هه تاوه کو خوی گه وه ی به ویستی خوی بریاریان له باره وه ده دات و نه لین: کاریان ده سپیرین په روه ردگار نه گه ر بیه وئ سزایان ده دات و نه گه ر بیشیه وئ لیان خوش ده بیت، هه روه ها باوه ریان به وه هه یه که خوی گه وره خه لکانیکی یه کتا په رست له دۆزه خ ده ردینت به و شیوه ی که له ریواته کاند له پیغه مبه روه ده د.خ هاتووه.

۲۷- دژ به جه ده ل و مشتومرن له نایندا و جیاوازین له قه ده ردا و له گه ل باوه رهیتان و ملکه کردندا نبو ریوایه ته راسته کان و نه و شوینه وارانیه که که سانی متمانه پیکرا و گه

به شیوه یه کی پشتاوپشت هه تا ده گاته پیغه مبه ری خوا، ناشلین چۆن و بۆچی، چونکه نه وه بیدعه یه .

۲۸- نه لاین: خوای گه وره فه رمانی به خراپه نه کردوه، به لکونه هی لی کردوه و رازیش نه بووه به شه ره چه نده ری به ره دانی ده دات.

۲۹- ری زو مافی نه وانه ده زانن و ده پارین که خوای گه وره بۆ هاوه لیتی پیغه مبه ره که ی له لێاردون چاکه کانیا ن لی وه رده گرن و بیده نگ ده بن له وه ی له نیتوانیا ندا روویداوه به گه وره و بچوکیانه وه .

۳۰- هه ره ها نه بو به کر پاشان عومه ر پاشان عه لی ﷺ پیش ئوممه ت ده خه ن له چاکه و فه زلدا.

۳۱- دان به وه دا ده نین که نه وان خه لیغه ی راشیدو رینونی کراون و له هه موو خه لک باشترن پاش پیغه مبه ر ﷺ.

۳۲- باوه ریا ن به و فه رموده نه هه یه که له پیغه مبه ره وه هاتوون ﷺ: خوای گه وره دائه به زیت بۆ ئاسمانی دونیا و نه لیت: ئایا که سیک هه یه داوا ی لیخوش بکات؟ وه که له فه رموده که دا له پیغه مبه ره وه هاتوه ﷺ.

۳۳- ده ست ده گرن به قورئان و سوننه ته وه .

۳۴- شوین سه له فو پیشه وایانی پیشووی ئیسلام نه که ون وشتیک دانا هینن که خوا ری پی نه داییت.

۳۵- دان به وه دا ده نین که خوای گه وره له قیامه تدا دیغت وه که نه فه رمویت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (الفجر ۲۲).

۳۶- هه ره ها باوه ریا ن هه یه که خوای گه وره له بنده کانی نزیک ده بیته وه به هه ر شیوه یه که بیه ویت

۳۷- باوه ریا ن به نوێ کردن هه یه له پشت هه موو ئیمامیکه وه خواناس بیت یا ن گونا هبار.

۳۸- باوه ریا ن به مه سح کردن یه سه ر خوفدا هه یه وه که سونه تیک له سه فه رو کاتی نیشته جی بووندا.

۳۹- جیهاد کردنی هاوه لگه ران به پیویست ده زانن هه ر له و کاته وه که پیغه مبه ر ﷺ نیردراوه هه تا وه کو دوا یه مین کۆمه ل که روبه رووی ده ججال ده بنه وه و دوا ی نه وانیش.

۴۰- رایانوا یه که دروسته دوعا بۆ پیشه واو ده سه لاتدارانی موسلمانان بکریت و نابیت چه ک یا ن شمشیر یا ن له رودا به رزبکریته وه هه ره که نابیت له کاتی ئاماژا وه ی نیتوان موسلماناندا بجه نگین.

- ٤١- باوهریان به هاتنه ده ره وهی ده جال و کوشتنی به دهستی عیسی کوری مه ره مهیه.
- ٤٢- باوهریان به نه کیرو مونکه رو شه و په وهی و بلندبونه وه و خه و بینن مهیه.
- ٤٣- هه روه ها نزاکردن بۆ مردووی موسلمانان و خیرکردن بۆیان پێیان ده گات.
- ٤٤- باوهریان به وه مهیه که له دنیا دا ساحرو جادوگر ههیه ساحرو جادو گریش بی باوهر وه وهك خوای گه وه نه فه رمویت، هه روه ها سیحر ههیه و ده بیته له دنیا دا.
- ٤٥- باوهریان به نوێژکردن ههیه له سه ره ره كه سیك كه به موسلمانانی بهریت چاك بیته یان خراپ و میراتیشیان لێ ده بریت.
- ٤٦- باوهریان به وه مهیه که به ههشت و دۆزه خ نروستکراون.
- ٤٧- وه ره كه سیك بهریت نه وه به نه جهل و له واده ی مه رگی خۆیدا ده مریت، هه ره كه سیكیش بکوژیت نه وه به نه جهلی خۆی ده روات.
- ٤٨- رزق و رۆزی له خوا وهیه و ده یادت به به نده کانی حه لال بیته یان حه رام.
- ٤٩- هه روه ها شه یان وه سه وه سه و دلّه خۆرپه بۆ مرۆڤ نروست ده کات ده یخاته گومان وه له وه.
- ٥٠- پیاو چا کانی ش له وانه یه خوای گه وه نیشانه و کاریان له سه ره ده ست به دی بیته و کارو باریکیان پێ بسپێریت.
- ٥١- هه روه ها سوننه ت قورئان ناسپێته وه، چونکه قورئان له خوا وهیه.
- ٥٢- منالانی ش نه گر مردن کاروباریان به ده ست خواجه نه گر بیه وئ سزایان ده دات یان به ویستی خۆی له گه لیاندا ده جو لیتته وه.
- ٥٣- خوای گه وه زانایه به وهی که به نده کانی ده یکه ن و نویسیویه تی که نه وه ده بیته و کاروباره کان هه مو به دهستی په ره ردگارن.
- ٥٤- هه روه ها باوهریان به ئارامگرتن ههیه له سه ره برپاره کانی په ره ردگارو ده ست گرتن به وه وه که فه رمانی پێ کرده وه و وازه یان له وهی که قه ده غه ی کرده وه و کارکردن به دلسۆزی و ئامۆژگاری کردنی موسلمانان، هه روه ها په رستش له گه ل پیاوچا کاندا به دینداری ده زانن له گه ل ئامۆژگاری کردنی کۆمه لێ موسلمانان و دورکه و تنه وه له تاوانه گه ره کانی وهك زیناو شایه تی درۆ ده مارگیری و خۆبه لزانین و خۆ هه لکێشان و به سوک سه یرکردنی خه لک و له خۆبایی بوون به ناره وا ده زانن.
- ٥٥- هه روه ها باوهریان به پێویستی دورکه و تنه وه ههیه له هه ره كه سیك که بانگه واز بکات بۆ بیده.
- ٥٦- هه روه ها سه ره قال بوون به خۆینده وهی قورئان و نویسنه وهی شوینه واری پیاوچا که خۆیندن و لیکۆلینه وهی شه ره له گه ل خاکی بوون و ره و شته رزی و چا که کاری.

خه لکی و از هیئتان له غه یبه ت و قسه هیئتان و ئاژاوه نانه وه و ردبونه وه له خواردن و خواردنه وه به پیئویست ده زانن.

۵۷- ئه مه کۆی ئه و شتانه یه که فه رمانی پێ ده که ن و باوه ریان پێی هه یه، ئیمه ش له گه ل هه موو ئه م شتانه داین که وتویانه پشت و په ناشمان هه ر په روه ر دگاره و سه ره نجامی شمان هه ر بۆ لای ئه وه^۱. ئه مه بیرو باوه ری پێشه و ئه شعهرییه که دوا جار له سه ری جیگه ر بوو بۆ خۆی ئاشکرای کردوه و یه کێکی شه له و شوینه واران ه ی که پاش کۆچی دوا ی کردنی به جی هیش و رۆژێ هه بوو له هۆشیار کردنه وه ی نه وه ی ئوممه ت و په روه ر ده کردنی له سه ر ب نه ماکانی ئه های سوننه ت و جه ماعه ت له سه ر ده می خویندنگه نیزامیه کانی سه لجوقیه کاندایان له سه ر ده می زه نک ی و ئه یوبی و مه مالیک و عوسمانیه کاندایه تا وه کو ئه م پۆ وه ک دادگه ری زانستی ش (ئینصافی علمی) ده لێن مه زه بی ئه شعهری به و شیوه نه مایه وه که له کاتی کۆچی دوا ی کردنی ئه شعهری دا له سه ری بوو به جۆرێک که جیاوازی له چه ندین مه سه له دا تێ که وت، له به ناویانگترین ئه وزانایانه ش که ئیجتهدایان کردو جیاوازی یون له گه ل ئه شعهریدا له چه ند مه سه له یه کدا، ئه بوو به کۆی باقلانی و ئیبن فورک و عبدالقاهری به غدادی و به یه قی و قشه یی و جوه ینی و غه زالی و هتد ئه مانه به پله ی جیا جیا جیاوازیان له گه لیدا هه بوو، د. عبدالرحمن بن صالح المحمودیش هه ستاوه به به دوا داچوونی ئه م گۆرانکاریه به ورده کاریه وه له کتیه به نه رخه کهیدا "موقف ابن تیمیة من الأشاعرة".

کۆچی دوا یی: کۆچی کردنی پێشه و ئه شعهری (ره حمه تی خوا ی لیبیت) له سال ی ۳۲۴ ک دا بوو و له به غداش نێژرا، له پرۆژه ی الزوایا^۲ له کاتی به خاک سپاردنی ته ره که شیدا هاواریان کرد: ئه م پۆ پشتیوانی سوننه ت کۆچی دوا یی کرد^۳. ئه مه ئه و بیرو باوه ره سوننیه بوو که ده ول ته ی ئه یوبی له سه ری ده رۆیشت، هه روه ها زانایانی سوننه هه ستان به پوچه لکردنه وه ی بیرۆکه ی ده ق (النص)^۴ که شیعه کان باوه ریان پێی هه بوو و مه زه بی خۆیان یان له مه سه له ی ئیمامه تدا له سه ر بنیات نا بوو پوچه لی ئه م بیرۆکه شیان به هه لبژاردنی ئه بوو به کۆی به یعه ت دانی موسلمانان پێی له رۆژی السقیفه دا

^۱ اعتقاد أهل السنة أصحاب الحديث سرع حملة ما حكاها عنهم أبو موسى الأشعري وقررقفی مقالاته. د. محمد

عبدالرحمن الخمیس ۱ له تا وه کو ۱۷۱ دکتۆریش هه ستاوه به رافه کردنی ئه م ب نه مایانه.

^۲ وفيات الأعيان (۱/ ۴۱۲).

^۳ رجال الفكر والدعوة (۱/ ۱۵۱).

^۴ تۆقوری ده ق "النص": مه به ست پێی بوونی ده ق له پێغه مبه روه سه باره ت به ده ست نیشان کردنی ئیمانه کان گواه ده ق ها توه و هه موو پێشه واکانی شیعه ی دیاری کردوه و جگه له وان که س بۆی نییه ببێته پێشه واک. و مرگه

سه لماند^۱ له هه مان کاتيشدا بانگخووانی سوننه ره و ابوونی دهسه لاتی خلیفه عباسی یه سونه کانیان دووپات ده کرده وه بۆ فه رمان په وایی کردنی هه موو ولاتانی موسلمان له گه ل روون کردنه وه ی ناره واییه کانی هزری شیععی اسماعیلی و نه و چه واشه کاریبانه ی که تییدایه، و پرای ناشکر اکردنی ناراستی فاطمی بوون و سه ر به عه لی کوپی نه بی طالب بوونی ره چه له کیان. نه یوبیه کانیش سودیان له سلجوقی و زه نکیه کانه وه و هر گرت له شیوازه کانی بلأو کردنه وه ی بیروباوهری سوننی ئیسلامی له میسرو سه رجه م ناوچه کانی ده ولته تی نه یوبیدا، بیروباوهری سوننی ئیسلامی و هۆکاره کانی بلأو کردنه وه له لایه که وه و فیهقی شافعی له لایه کی تره وه نه و دوو باله ی بانگه واز سوننی بوو که نه یوبیه کان بلأویان کرده وه دوا ی نه وه ی ده ولته تی شیععی ئسماعیلیان له ناو برد^۲.

لیکۆلینه وه فیهقیه کان: نه یوبیه کان گرنگیه کی زۆریان به م لقه ی رۆشنیری سوننی ده دا، نه مه ش له ریی نه و خویندنگه زۆرانه وه که بنیاتیان تاو کردیان به وه قف بۆ زانیانی مه زه بیکی دیاریکراو یان وه قفی هاو به ش له نێوان مه زه به کاند، وه که نه وه ی له خویندنگه ی الفاضلیه دا هه بوو که وه قف و تاییه ت کرابوو بۆ مه زه بی شافعی و مالکی، هه روه ها خویندنگه ی ظاهر یه حه له ب که وه قف کرابوو بۆ شافعی و حه نه فیه کان و خویندنگه ی صالحیه ش له قاهره که الصالح نجم الدین نه یوب ته رخانی کرد به چوار مه زه به فیهقیه که ی سوننه، به لام گرنگی دانی نه یوبیه کان به مه زه بی شافعی زیاتربوو به و پییه ی مه زه بی فه رمی ده ولته بوو قه زاو دادوه ریش له سه ر نه و ده کراو سه رجه م نه یوبیه کانیش په پیره ویان ل ده کردو که سیان له ونه ریته به دهر نه بوون جگه له الملك المعظم عیسی ی کوری العادل که حه نه فی مه زه ب بوو کورپه کانیشی شوینی که وتن نه مه سه رباری نه وه ی که هه موو نه وانه ی که پۆسته سه ره کیه کانی ده ولته تی سه لاهه دینیان له نه ستو گرتبوو شافعی مه زه ب بوون، نه م که سایه تیانه ش وه : القاضي الفاضل والعماد الاصفهانی عبهاء الدین ی کوری شه داد، نه مه ش نه وه دووپات ده کاته وه که پیشتر ئاماژه یان پێدا که نوره دینی حه نه فی مه زه ب زۆریه ی پیاوهره کانی شافعی مه زه ب بوون و زۆریه شیان ده رچووی خویندنگه نیزامیه کان بوون، وه ک قاضي کمال الدینی شاره زوری و ئیبن ابی عسرون^۳ و خه لکانی تر. نه مانه ره گه زه سه ره کیه کانی رۆشنیری سوننه بوون که ده زگا هزریه کانی گرتبوویه وه له سه رده می نه یوبیه کاند او هه روه ها نه یوبیه کان بایه خیان به بلأو کردنه وه و چه سپاندنی ده دا به تاییه ت

^۱ تاریخ مصر زمن سلاکین بنی ایوب ل ۱۵۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۶، ۱۶۳.

^۳ التأریخ الیاسی والفکری ل ۲۴۴.

له میسردا، دهره نجامی نه و بارودوخه میژوویییه ی که پیایدا تیپه ربوو وه که ناوه ندو پیگه ی سه ره کی بانگه وازی شیعه ی ئیسماعیلی، نه وه بوو ره گه زه کانی رۆشنیبری سوننی قورئانی پیروژو فهرمووده ی پیغه مبه رو لیکنۆلینه وه فیهیه سوننیه کان بنه ماکانی بیروباوه ری تیا دا کۆبووبویه وه، پاشان له مانه تیپه ری کرد بۆ هه رشتیک که خزمه ت به و رۆشنیبرییه بکات له نه ده ب و زانسته کانی زمان، به لām لیکنۆلینه وه نه قلیه فه لسه فیهیه کان پشکیان تیا یدا نه بوو، به لکو نه و خه لگانه ی که به دوا ی نه م جوړه رۆشنیبرییه دا ده گه پان به شه رمه وه به دوا یدا ده گه پان، به هۆی خراپ سه یرکردنی سه رقالبوون به م زانستانه وه له ناوه ندو زانسته کانی سوننه دا، هه روه که نه وانه ی که سه رقالب بوون به و زانستانه وه له ناوکۆمه لدا په سه ندکراو نه بوون و له ناوه ندو زانسته کانی سوننه شدا ره تده کرانه وه^۱ نمونه ش له م به واره دا زۆره له وانه نه وه ی که سه لاهه دین رقی له فه یله سوfo موعطلیه و ده هریه کان بوو^۲، واپیته چیت دزایه تی کردنی زانسته فه لسه فیهیه کان له وژینگه دا دوو هۆکاری هه بوو ییت:

یه که م: نه م هه لۆیسته کاردا نه وه یه ک بوو دژیه مه زه بی شیعه که به شیوه یه کی به رچاو پشتی به فه لسه فه ده به ست له پیکه یێنانی بیروباوه ره کانی و بانگه واز کردن بۆی، لیته شه وه زانایانی سوننه دژی وه ستان، چونکه باوه رپان و ابو که مه زه بی سوننه رو و ئاشکرایه و خه لک به ئاسانی لیتی تی ده گن بێ نه وه ی پتویست به په نا بردن بۆ فه لسه فه و لۆژیک بکات وه که ئیبن صه لاح له فتوا که یدا بۆی چوه^۳.

دووهم: فه لسه فه ره وه نه قی خۆی له ده ست دابوو و پله و پایه ی جارانی نه مابوو به تاییه ت دوا ی نه وه ی که پێشه و غه زالی ره خنه کانی خۆی ئاراسته کرد له کتییی: تهافت الفلاسفه دا، هیشتا کاریگه ری غه زالیش وه وتینی خۆی له ده ست نه دابوو له کۆمه لگه سونیه کان له وسه رده مانی پاش کۆچی دوا یی خۆیدا^۴.

چوارهم: زیندو کردنه وه ی ده ولته تی خه لافه تی عه بّاسی له لایه ن نه یوبیه کانه وه:

ده ولته تی نه یوبی له کۆتایی سه ده ی شه شه می کۆچی و سه ره تای سه ده ی حه وته می کۆچیدا توانی ده سه لاتی سیاسی خه لافه تی عه بّاسی زیندوو بکاته وه له زۆرینه ی ناوچه کانی رۆژه لاتی ئیسلامیدا، نه وه بوو پاش له ناو بردنی خیلافه تی فاتمی له میسردا، له لایه ن نه یوبیه کانه وه له سالی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۴۸.

^۲ سیره صلاح الدین ل ۱۰.

^۳ الحیاة العلمية في مصر الشام ل ۶.

^۴ التأريخ السياسي والفکری للمذهب السني ل ۳۵۱.

٥٧٦هـ/ ١١٧١ز دا توانجیان له سالی ٥٦٩هـ/ ١١٧٣ز ولاتی یه من ئازاد بکن که به به هیترین و کونترین پیگه ی بانگه وازی فاطمی داده نراو توانیان نه و بانگخوازه فاطمیه تیایدا له ناو بهرن که به عبدالنبی کوپی مه هدی ناسرابوو، و تاریشیان به ناوی عه باسیه کانه وه خوینده وه له سه رمینه به کانی یه من و له یه مه نیشه وه ده سه لاتی خویان بلوو کرده وه به ره و دوو حهره مه پیروژه که ی مه که و مه دینه وه له ویش توانیان و تار به ناوی خه لیفه ی به غدا وه بخویننه وه^١. به م پییهش ده سه لاتی رۆحی به سه ر جیهانی دنیه لایدا بۆ خه لافه تی عه باسی گۆپایه وه چونکه پارێزه ری هه ردوو دهره مه پیروژه که یه دوا ی نه وه ی بۆ ماوه یه کی زۆر خه لافه تی فاطمی نه م کاره ی له نه ستۆ گرتبوو^٢ هه ندی ئاماژهش هه ن که میژوو نووسه میسری و یه منی شامیه کانی سه رده می هاوچه رخه کانی ئازادکردنی یه من له لایه ن ئه یوبیه کانه وه^٣ روونی ده کاته وه که نه م ئازادکردنه هه نگاوکی ئایدۆلۆژی بوو بۆ له ناو بردنی بانگه وازی فاطمی، سه ره تا سه لجوقیه مان و دواتریش زه نکیه کان هه ولیان بۆ داو ئه یوبیه کانیش جیبه جیان کردو هه رگیزیش هه نگاوێک نه بوو بۆ جیاکردنه وه ی ئه یوبیه کان له نوره دین زه نکس^٤، له کاتی ئازادکردنی یه مه نیشدا له لایه ن ئه یوبیه کانه وه سووریون له سه ر هینانی کتیه کانی بانگه وازی سوونی له گه ل سوپا کانیاندا بۆ یه من و کارکردن بۆ بلاوکردنه وه ی له ولاتی یه مه ندا، نه مهش بۆ له ناو بردنی کتیه کانی بانگه وازی شیعه له ویدا، وه ک کتیه کانی موخته زیله و زهیدی و فاطمیه کان که هینرابوو بۆ ولاتی یه من له ولاتی ده یله مه وه له سه رده می پییه وه زهیدییه کانی یه من و له سه رده می ده سه لاتی فاطمیدا له ولاتی یه من^٥، له لایه کی تریشه وه ئه وروپییه کان هه ولیان ده دا بۆ لکاندن مه غریبی ئیسلامی به میسره وه دهرهینانی له ژیر ده سه لاتی ده وله تی موه حیدین بۆ به رژه وه ندی عه باسیه کان، هه روه ها سه لاحه دین سووریو له سه ر ریزگرتنی خه لیفه کانی عه باسی و نه م ریبازه شی درێژه پیدانی ریبازی نوره دین بوو که کوپه زا که ی ابن الجوزی وه سفی ده کات به وه ی که : گۆپایه لی خه لیفه ی به دینداری ده زانی^٦. نه م ریزگرتنه شی هه لقو لای باوه ربوونی بوو به پیویستی گۆپایه لی کردنی خه لیفه کانی عه باسی، نه مهش به روونی له یه کی که له نامه کانی القاضي الفاضل دا بۆ خه لیفه ناصر ده رده که ویت

^١ رحلة ابن جبير ل ٧٣ تاریخ مصر الاسلامیه زمن بنی ایوب ل ١٨٣.

^٢ النفود الفاطمی فی جزیره العرب، جمال سرور ل ١٨٣.

^٣ تاریخ مصر زمن بنی ایوب ل ١٨٣.

^٤ تاریخ مصر زمن بنی ایوب ل ١٨٣.

^٥ تاریخ مصر زمن بنی ایوب ل ١٨٣.

^٦ مراة الزمان (٢١٣/٨) التاريخ السياسي والفکري ل ٢٥١.

دوای ده سترگرتنی سه لاهه دین به سهر حه له ب دا که تیایدا هاتبوو: ئەم سێ مه به سته: جیهادوتی
 کۆشان له پێناو خواو نه هیشتنی سته مکردن له بنده کانی خواو، گوێرایه لیکردنی خلیفه بریتین
 له مه به سته کانی خزمه تگوزار نه گهر نه وولاته ی بۆ نازادکراو، ده سکه وتیکی دونه یاییه نه گهر
 بیه خشی، خوای گهره ش ده زانی که نه و بۆ زیانیکی خوشتر نه جهنگاو مه به سته ته نه ا نه و
 کارانه یه که به پیۆستی ده زانین.^۱

کاتیکی خلیفه الناصرل دین الله گله ییه کی ئاراسته ی سه لاهه دین کرد سه به ا رت به وه ی
 که چۆن نازناوی الملك الناصری له خو ناوه له کاتیکی که نه وه نازناوی نه میری باوه داران و خلیفه یه،
 نه ویش دکه سیکی نارده لای و پۆزشی بۆ هینایه وه به وه ی که نه و کاره ی له سه رده می خلیفه
 المستضی دا بوه و ئیستاش نه گهر خلیفه نازناویکی تری بۆ دیاری بکات نه وه لاری نیه و
 وازه نازناوی پی شوی دینیت، به م شیوه یه ژۆر به نه ده ب بوو به رامبه ر به خلیفه ^۲ و نه یویه کانی
 تریش هه مان ریبازیان به رامبه ر به خلیفه کان په پیره و ده کرد.^۳

پینچه م: پاراستنی ریگای هه ج و دوو هه رمه پیروژه که له لایه ن سولتانه کانی نه یویه وه:

سلجوقیه کانی رۆلی سه ره کیان هه بوو له گه راندنه وه ی ده سه لاتی عه باسیه کان بۆ حیجازو
 ده ره مانی شوینه پیروژه کان له ژیر رکیتی ده ولته ی فاتی شیع، له سه رده می نوره دین یشدا
 هه ولێ ژۆریدا بۆ چاکه کردن له گه ل خه لکی مه ککه و مه دینه و سه ربازانی نارد بۆ پاراستنی مه دینه ی
 پیروژو شوراو هه ساری مه دینه ی ته واو کردو بیریکی بۆ لیداو بیریکی باش پاره ی دانا بۆ نه میره
 عه ره به کان بۆ پاراستنی ریگای نیوان حیجازو دیمه شق و هه روه ها پاره شی بریه وه بۆ نه میری
 مه ککه، سورا ی مه دینه شی ته واو کردو کاریزیکی بۆ لیدا. بۆیه پاش خلیفه ی عه باسی ناوی نه ویش
 له وتاری هه یی دا ده براو دوعای خیری بۆ ده کرا، زانیاریه کی ژۆرگرنگیش هه یه که بایه خیکی
 ژۆری هه یه بۆ لیکۆله ی میژوی بنه ماله ی نه ییوی، بریتییه له وه ی که وه رگرتنی پۆستی نه میری
 حاجیه کانی شام له لایه ن دامه زینه ری نه م بنه ماله یه وه له سه رده می نوره دین دا گرنه گرتن هۆکار
 بوو بۆ به میژ بوونی نه م بنه ماله خاوه ن خولیا یه، نه مه ش له سالی ۵۵۱هـ / ۵۵۶هـ له سه رده می
 نوره دین دا ده سته ی پێ کردو پاش نه ویش أسدالدین شیرکۆی برای نه م پۆسته ی له نه سترگرت
 که باسی نه وه ده کات کاتێ چوه ته لای نوره دین زه نکێ وه که نه میری حاجیه کان له دیمه شقه وه

^۱ کتاب الروضتين (۴۸/۲) التأريخ السياسي والفكري ل ۲۵۱.

^۲ حسن المحاضرة (۲۰/۲) طبقات الشافعية (۴ ۳۴۱).

^۳ حسن المحاضرة (۲۰/۲) طبقات الشافعية (۴ ۳۴۱).

^۴ الذهب المسبوك له تأريخ مصر الاسلاميه ل ۲۰۳.

ناردویتی^۱. ههروهه شێرکۆ له ژيانیدا پارهیهکی زۆری به خشیوه له پێناو بهریاکردنی دروشم و سروته دینی و خێرخوازیهکان له دوو حهره مه پێرژه که دا به هاوکاری وه زیر جمال الدینی وه زیری فه زمانپه وای موسڵ، ههروهه وه سیه تی کرد بۆ هاوڕیکه ی که له ته نیشته مزگه وتی پێغه مبه ر (ﷺ) له مه دینه دابینژن^۲.

پاشاکانی ئه یوبیش مکوربوون له سه ر به دیه پێانی ئه م ئاوات وه سیه ته، بۆیه هه ستان به گواسته وه ی روفاتی نه جمه دین ئه یوب و شێرکۆی برای دوا ی به خاکسپاردنیان له میسرداو سه رله نوێ له مه دینه دا به خاکیان سپاردن به پێی وه سیه تی خۆیان^۳، ههروهه ده سه لات وه ژمونی حیجاز له سه رده ستی سولتان و پاشاکانی ده وله تی ئه یوبی به رده وام بوو، ئه م ده سه لاتش خۆی له گه پانه وه ی خویندنی وتار به ناوی خه لیفه ی عه باسی له که عبه دا له لایه ن ئه میری مه ککه و سولتانی ئه یوبی فه زمانپه وای میسرو پاشای یه مه نه وه که به هه مان شێوه ئه یوبی بوو، ئه مه ش سه رباری ئه نجامدانی رێوره شه مه کانی خه لیفه له رێوره سه مه کانی هه ریه ک له ئه میره کانی مه ککه و مه دینه به هاوڕیکه تی ئه میری حاجیه کانی عێراق، ههروهه مه راسیمی له سه ر کارلایردنی ئه میری مه دینه و مه ککه یان جێگره کانیان له ته نیشته مزگه وتی پێغه مبه ردا د.خ ده خوینرایه وه^۴. ههروهه ناردنی پۆشاکه که عبه هه مووسا ئێک به دروشمی عه باسیه کانه وه بوو، که بریتی بوو له قوماشیکه ره ش که به سوور نه خشیترابوو ناوی خه لیفه و چه ند ده سه تا وه یه کی له به رژه وه ندی ئه و تیا بوو^۵، ههروهه خه لیفه ی عه باسیه کان ئاوه دانکردنه وه ی که عبه و مزگه وتی پێغه مبه ریان د.خ گرته بووه ئه ستۆو مافی به رزکردنه وه ی ئالاش له عه ره فه دا پارێزراوو بۆ خه لیفه ی عه باسی^۶، بۆ دووپاتکردنه وه ی سه ره رشتیاری خه لیفه ی عه باسی بۆ حه ره می مه ککه ئه میری حاجیه کانی عێراق خۆی سالانه مه راسیمی پۆشته کردنه وه ی که عبه ی ئه نجام ده دا^۷، ههروهه جبه ی خه لیفه ش ره ش بوو وه ک هێمایه ک بۆ عه باسیه کان له به غداشه وه ده نێردرا بۆ حه ره می مه ککه - که عبه - هه تاوه کو ئه میر

^۱ تاریخ مصر الاسلامیه زمن سلاطین بنی أبوب ل ۲۰۴.

^۲ مرآة الزمان (۳۵۰/۸) تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۴.

^۳ مرآة الزمان (۳۵۰/۸) تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۴.

^۴ مرآة الزمان (۳۵۰/۸) تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۴.

^۵ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۵.

^۶ النجوم الذاهرة (۱۰۵/۶) تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۵.

^۷ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۶.

له بهری بکات له کاتی وتاری ههینیدا، وهك هه موو ئه و تاربیژانه ی که سه ر به ده وله تی عه باسی بوون به پیتی قسه ی ئین جییر^۱.

۱- سه لاهه دینی ئه یوبی خزمه تگوزاری هه ردوو هه ره می پیرۆز: سه لاهه دینی ئه یوبی له نوره دین زه نکی مامۆستایه وه پۆستی سولتانی بۆ مایه وه له گه ل ئه و په یامه دا که نوره دین هه ییوو خۆی له یه که خستنی به ره ی ئیسلامی دا ده بینیه وه. دژ به داگیر که ران له ریگه ی زیندو کردنه وه ی خه لافه تی عه باسی و سه رخستنی بانگه وازی سوننیه وه. هه روه ها ریخسترنو مسۆگه رکردنی ریگه ی هه جیشی له مامۆستاکه یه وه بۆ مایه وه و فه رمانیدا به هه لوه شانده وه ی ئه و باجه ی که له جده له که ناری ده ریای سورد له حاجیان وه رده گیرا، له بری ئه وه ش سالانه هه شتا هه زار ئه رده ب گه نمی بۆ ئه ناردن به ده ریادا. هاوشیوه ی ئه وه ش بۆ خه لکی مارستان ئه نێردرا له مه که که ئه مه جگه له وه ی چه ند وه قفیککی بۆ حاجیه کان و هه ردوو شوینه پیرۆزه که دانا بوو^۲، بۆ کرینی پێداویستی و ئازوقه بۆیان له کاتی هه جدا^۳. هه روه ها چه ند ناوچه یه کی ته رخان کرد له صعیدی میسرو یه مه ندا بۆ ئه میری مه که که^۴، به هه مان شیوه له صعیدی میسردا ناوچه یه کی بۆ ئه میری مه دینه - مجازو مناله کانی دابین کردبوو که له سه رچاوه ئه یوبیه کاندا باسنه کراوه، هه رچه ند به لگه نامه کانی دادگای شه رعی دووپاتی ئه که نه وه له چه ند تۆمارگه یه کدا که هه تاوه کو ئه مۆق پارێزران له تۆماری "مصلحه الشهر العقاری"^۵. هه روه ها سه لاهه دین هه موو ئه وانه ی هه لگرت به لابرینی باجه کان که چه ند باجیککی ناشه رعی بوو له بازرگانه کان کۆده کرانه وه بۆ ئاسانکردنی ریگای هه ج و ریخۆشکهری بۆی دوا ی ئه وه ی که حاجیه کان نه یانده زانی فه رزی هه ج به جی بین^۶ هه موو ئه و خزمه ته گه وانه ی که سه لاهه دین پێشکشی کرد به حاجیانی مالی خوا وای کرد که ببیته پارێزه ری هه ردوو هه ره مه پیرۆزه که و یه کێک له سه رکرده سیاسیه کانی جیهانی ئیسلامی به شیوه یه کی گشتی^۷. ئاشکراشه که جیهانی ئیسلامی کاریگه ربوو به هه وله کانی

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۶.

^۲ مرآة الزمان (۳۳۸/۸) تأریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۷.

^۳ تأریخ مصر الاسلامیه ل ۲۰۷ رحله ان جییر ل ۳۰-۳۱.

^۴ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۷.

^۵ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۸.

^۶ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۸.

^۷ هه مان سه رچاوه ل ۲۰۹.

سه لاهه دین بۆیه کاتێ که دوعای بۆده کرا له سه ر مینبه ره کانی مه ککه و مه دینه دواى خه لیفه ی عه باسى هه موو زمانه کان ئامینیان بۆ ده کردو له هه موو شویتیکه وه، نه گه ر خواى گه وره ش رۆژێ به نده یه کى خۆش بویت، خۆشه ویستی ده خاته دلى خه لکه وه و نه وه ش مافى سه لاهه دین بوو به سه ر یانه وه له به ر نه و گرنگییه زۆره ی که پیتی ده دان و هه لگرتنى نه و باجه زۆرانه له سه ر یان^۱. هه روه ها ئیبن جبیر دواى باسکردنى نزاکردنى وتا ر بیژ بۆ سه لاهه دین نه لێ: سه لاهه دین خاوه ن کارى به ناویانگو پله و پایه ی به رزه، هه رکاتى نزاى بۆ بکرایه ده نگى ئامین له هه ردوو حه ره مه ککه وه به رزه بویه وه دلى دلسۆزو نه ته ی راستگۆیانه ش که پر له ملکه چی و خشوع بوون پیشتگیری نه م زمانه یان ده کرد نه مش به هۆى نه و ستایشه جوانه وه بوو که خوا به م سولتانه دادپه روه ره ی به خشیبوو له گه ل نه و خۆشه ویستیه ی که له دلى خه لکیدا بۆى دانا بوو، دیاره به نده کانی خواش شایه ته کانی خوان له سه ر زه ویدا^۲. ئیبن جبیر نه لێ: بیستمان که نامه ی سه لاهه دین گه یشتوه به نه میر مکه ر، گرنگترین شتیش تیايدا بریتى بوو له ئاراسته کردنى حاجیان و جه خت کردنه وه له سه ر به ده مه وه بوون و خۆشگوزه رانییان و هه لگرتنى ئازارو ده ستدریژی له سه ر یان و خزمه تگوزارو شویتیکه وتوانیش بۆ نه مه ئاگادار بکریه وه، هه روه ها ووتى: ئیمه و ئیوه به به ره که تی نه و حاجیانه ده ژین، سه یری نه و پله بالا و مه به سه ته پیروژه بکه چه ند گه وره یه و بشزانه فه زلى خواى گه وره له زیاده بووندا یه بۆ هه ر که سیك که چاک بیٹ له گه ل به نده کانیدا، چاودیری په روه ردگار په یوه سه ته به و که سانه ی که خه م و خولیا یان خزمه تی به نده کانیه تی، خواى گه وره ش پاداشتی چاکه کاران مسۆگه ر ده کات^۳. له راستیدا سه لاهه دین که مه ر خه مى نه نواند له زامنکردنى ریگه ی هه ج و ئاسانکردنى بۆ حاجیانی مالى خوا و به رده وام بوو له سه ر نامه نووسین بۆ نه میرى مه ککه و داواى چاودیریکردن و هاوکارى کردنى حاجیان له کاتى گه شتیان بۆ حه ره مى مه ککه^۴، هه روه ک پیش نه ویش نه میرى به رقه نامه ی بۆ نویسو وه سه یه تی بۆکرد که ئاگای له حاجیانی مه غریب و نه نده لوس بیٹ له کاتیکدا که به میرنیشینه که یدا تی په رده بن^۵، هه روه ها بایه خى به گۆرینه وه ی نیردراوو وه فدی دۆستانه

^۱ رحلة ابن جبیر ۷۳ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۰.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۸۰ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۰.

^۳ رحلة ابن جبیر ل ۷۴.

^۴ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۰.

^۵ تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۰.

دهدا له گه ل نه میری مه دینه ی پیروژداو ریژی له نیردراوه کانی ده گرت و شانازی به دیاریه کانیانه وه ده کرد. چونکه له لایه ن نه میری مه دینه ی پیغه مبه ر ﷺ ه وه هاتوه^۱.

۲- پاراستنی ریگای وشکانی حاجیانی مه غریبو میسرو نه نده لوس له لایه ن سه لاهه دینه وه؛

خاچه رسته کان ده رکیان به مه ترسی فره یزه ی حه ج کرد وه ک پایه یه کی سه ره کی له پایه کانی نیسلام که یه کیتی رۆحی بۆ موسلمانان به دی دینیت و په یوه ندیه کۆمه لایه تی و هزیه کان له نیوانیادا توندوتۆل ده کات نه م په یوه ندیانه ش ههستی خۆشه ویستی و ئینتیمایان بۆ یه ک ئومهت و کیانی کۆمه لایه تییه تیان به هیز ده کات بۆیه دهستیان دایه هیز کردنه سه ر کاروانه کانی حه ج و بازرگانی میسر که به بیابانی سینا و ریگای به ناویانگی حاجیاندا تیپه رده بوو، پاش دهست به سه راگرتنیان، تالانیان ده کردن^۲ نه مه ش بووه هۆی په کخستنی ریگای وشکانی نه و حاجیانه ی که له میسرو مه غریبو نه نده لوسه وه ده هاتن و ناچار یان ده کردن هه تاوه کو ریگایه کی دور بگرته به ر که له نه سه کهنده ریه وه دهست پی ده کات هه تاوه کو فنسطاط و پاشان به شاری قوص ی صعیدی میسردا تیپه ر ده بی و پاشان بیابانی عیازیان ده بپی و هه تاوه کو ده گشته مینای عیذاب له که نار ده ریای سور له ویشه وه سواری که شتی بچووک ده بوون که به "الجلاب" ناسرابوو هه تاوه کو مینای جدده، نه م که شته ش رۆر دورو درێژو گران بوو و حاجیه کان به دهستییه وه ده یان نا لاند^۳، برپینی ریگای وشکانی حه جیش له لایه ن خاچه رسته کانه وه دوی داگیرکردنی قه لای الکرك بوو، نه مه ش وای کرد که گپه رانه وه ی قه لای الکرك یه کێک بێت له نامانجه کانی نوره دین زه نکێ و^۴، پاش نه ویش سه لاهه دینی نه یوبی کاتێ جینشینێ بوو له میسردا پی ش نه وه ی میرنشینه که ی بۆ یه کلا ببێته وه، بۆیه نوره دین دهستی کرد به که مارۆدانی الکرك واته له یه ک کاتدا له شام و میسره وه که مارۆی دابووو خه ریک بوو بیگپه رپه ته وه ژیر ده سه لاتی خۆی کاتێ سه لاهه دین بووه سولتانی میرنشینه که و ده سه لاتی بۆ یه کلا بویه وه الکركی کرده نامانجی یه که م و هیزشی خۆی بۆ سه ر فره نجه کان درێژه پێدا هه تاوه کو دهست بگریت به سه ر ریگای کاروان و بازرگانی نیوان میسرو شام که به سینادا تیپه رده بوو و ریگای وشکانی حه جی میسر مسۆگه ر بکاته وه دوی داخرانی گومانیش له وه دا نییه که شالاوی ده ریای نه رناط بۆ سه ر ده ریای

^۱ صبح الأعشى (۱/ ۵۹-۶۱) تأریخ مصر ل ۲۱۰.

^۲ مرآة الزمان (۸/ ۴۵۱ بۆ ۴۶۶).

^۳ رحلة ابن جبير ل ۲۸-۵۳.

^۴ الباهر ل ۱۵۸ تأریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۲.

سورو هه ولدانی بۆ گهشتن به زهوییه کانی حجازو فراندنی جهستهی پیروزی پیغه مبه علیه السلام. به لگهیه له سه ره وهی که زانیاری تهواوی هه بووه ده ربارهی گرنگی جه جکردنی موسلمانان و رۆشتنیان بۆ زیارهتی مه دینهی پیروزی مزگهوتی پیروزی پیغه مبه علیه السلام، به لام سه رکردهی گهشتیگه لی میسری "لؤلؤ" که مته رخه می نه نواند له به دیل گرتنی فره نجه کان و هینانیان بۆ قاهره و به شیوانیکی پر سوکایه تی وه ک ئین جبر بۆمان باس ده کات پاشان لؤلؤ هه ندی له و دینهی نارد بۆ مه دینهی پیروزی له وی سه رپردران، که واته سه یرنیه که نازناوه کانی "خزمه تگوزاری دوو حه ره مه پیروزه که" و "رزگار که ری به یتولمه قه دیس له ده ست هاوه لگه ران" به خشراوه به سه لاهه دین^۱. نه وهی که عیمادی نه سفه هانی میژوو نوسی سه لاهه دین نه یلێت که زامنکردنی ریگه ی حه ج بۆ مه ککه گرنگترین پالنه ری سه لاهه دین بوو بۆ ئازادکردنی به یتولمه قه دیس و سه ندنه وهی له ده ستی خاچه رسته کان نه مه ش باشتین به لگه یه له سه ره نه و بایه خه زۆره ی که جسه هانی ئیسلامی ده یدا به زامنکردنی ریگه ی حاجیه موسلمانانه کان بۆ مه ککه و سوربوونی نه یوبیه کان له سه ره به نه نجام گه یاندنی نه و کاره^۲.

۳- سه ره پهرشتی کردنی راسته وخۆی وه زری حه ج له لایه ن پاشاکانی نه یوبیه وه: پاشاکانی نه یوبی به رده وام بوون له سه ره پاراستنی ریگه ی حه ج و زامنکردنی و پاراستنی لیوای حه جی عێراقی که نوینه رایه تی ده سه لاتی رۆحی خه لیفه ی ده کرد له جیهانی ئیسلامیدا، نه مه ش له به رژه وه ندی نه یوبیه کانی یه مه ندا بوو هه تاوه کو سه لاهه دین له ژياندا بوو، پاش کۆچی دوایی سه لاهه دینیش سولتانی میسر له هه ردوو حه ره مه که دا وتاری ده دا^۳. نه وه بوو له سالی ۵۸۳ هـ ۱۱۸۶ زدا سیف الاسلام طشتکین ی پاشای یه مه ن گه شته که عبه هه تاوه کو ریگری له بانگی شیعهانه به "حي على خير العمل" بکات و پێ له و کۆیلانه بگریته که سه ره به نه میری مه ککه ن و حاجیان نه بن، هه روه ها بۆ داواکردنی کلیلی که عبه له نه میری مه ککه، هه تاوه کو خۆی بیه تیه پارێژهری که عبه به شیوه یه کی فیعلی نه مه ش دوا ی نه وه هاتبوو که نه میری مه ککه هه ولێ داخستنی ده رگای که عبه و سپاردنی کليله کانی به خزمه تگوزارانی له بنی شیهب دا بوو که پیغه مبه علیه السلام باسی نه وهی کردوه که به ده ستیانه وه نه مینیتیه وه تاروژی قیامه ت هه تاوه کو طشتکین ناچار بکات به گه رانه وه بێ نه وهی داوای کلیلی که عبه بکات،

^۱ مفرج الکروب (۱۲۷/۲-۱۳۲).

^۲ النوادر السلطانية له تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۳.

^۳ الفتح، العماد الأسفهانى ل ۱۹۱، تاریخ مصر الاسلامیه ل ۲۱۳.

^۴ رحلة ابن حبير ل ۸۰.

ئەو ھەبوو طشتکین ھەپەشەى ئەو ھى کرد کە بە زۆر دەبیات بۆیە ئەمیری مەککە ملکەچ بوو کلیلەکانی رادەستی طشتکین کرد، ئەویش ھەستا بە گێرپانەو ھى بۆ بنی شیبە^۱، ئەو ھى کە بایە خدانى ئە یوببیەکان بە ھەرزى حەج دووبات ئەکاتەو ئەو یە کە نوێنەرانى نوسەرانى سەلاحەدین باسى ئەکەن کە چەند رێپەرە سمیکى تاییبەتى دانائەو بۆ پیشوازی کردن لە کاروانى حەجى شام، ئەمەش لە کاتی کدا بوو کە لە دیمە شقدا نیشته جێ بوو، ئەو ھەبوو سەلاحەدین جلو بەرگى سەریازی دەپۆشى و لە فەستیفالێكى گشتیدا بە شەقامەکانى دیمە شقدا دەگەر^۲. ئەگەر چى مێژوونوسان تێبینى ئەو ھەیان کردووە کە ھىچ یەکیک لە سولتانە ئە یوببیەکانى میسر حەجى نە کردووە بە ھۆى سەرقالبۆنى بەردەوامیان بە تیکۆشان و جیھاد دژ بە خاچپەرستەکان، بەلام ئە ئە یوببیەکانى یەمەن الملك المعظم شمس الدولة تورانشاه بەرئى سەلاحەدین و رزگارکەرى یەمەن و یەكەمین پادشا تیایدا^۳ حەجى ئە نجام داو، پاشان الملك المسعود ناسراو بە باقسيس كورپی الملك الكاملی سولتانى میسر^۴، حەجى کردووە، لە ئە یوببیەکانى شامیش الملك المعظم عيسى كورپی العادل أبى بكر فەرمانپەرەو ھى دیمە شقو الملك الناصر داودى كورپی المعظم عيسى فەرمانپەرەو ھى الكرك حەجیان کردووە^۵. ئە یوببیەکانى لە سەردەمى سەلاحەدینەو شەرەفى پاراستنى فەریزەى حەج و سەرپەرشتى کردنى ھەردوو ھەرەمى پەرۆزو پشتیانیکردنى ھەژموونى سیاسى ئەمیری لیواى حەجى عیراقى بە سەر ولاتى حىجازدا لە ئەستۆ گرتووە، ھەر ھەما سولتانى ئە یوببى بوو بە پارێزەرى بانگەوازى عەباسى و کارى کرد بۆ بلۆکردنەو ھى بانگەوازیان لە سەر جەم ولاتانى ئیسلامیدا چ لە ژێر دەسەلاتى دەولەتى فاطمیدا یاخود دەسەلاتى دەولەتى موخیدەین لە مەغریبیدا، لە سەر ھەو ئەو شەھەو لە و ناوچانەى شام کە ھێشتا لە دەست خاچپەرستەکان نە سەندرابوویەو، گومانیش لەو ھەدانییە کە ھەستانى یەكلاکەرەو ھى سولتانە ئە یوببیەکان بە لە ئەستۆ گرتنى ئەرکى بانگەوازى عەباسى و پاراستنى خەلیفەى عەباسى و پابەندکردنى پاشاکانى دەورووبەر بە گوتراپایەلیکردن شوێنکەوتنى، پالێشتیکى شەرعى بوو بۆ دەسەلاتى

^۱ مرآة الزمان (۳۳۸/۸) تاریخ مصر الاسلامیة ۲۱۲.

^۲ النوادر السلطانية له تاریخ مصر الاسلامیة ل ۲۲۶.

^۳ الذهب المسووک ل ۷۰-۷۳، تاریخ مصر ل ۲۲۷.

^۴ تاریخ مصر ل ۲۲۷.

^۵ الذهب المسووک ل ۷۶-۷۹.

ئەيۇبىيەكان و سەرکردايەتى سياسى لىجىهائى ئىسلامىدا پى بەخشىن^۱، شاينى باسە يەكەمىن سولتانى سوننى كەهەستا بەپاراستنى فەريزەى حەج پىش نۆرەدىن زەنكى و شاگردە ئەيۇبىيەكانى، برىتى بوو لەسولتان مەحمودى غوزنەوى يەكەمىن سولتانى سوننى و كۆنترىنبان لەمىژووى رۆژەلاتى ئىسلامىدا^۲، پاشان سەلجوقىيەكان بوونە مىراتگرى دواتر سولتان مەلىكشای سەلجوقى كەيەكەم كەسىك بوو ھۆكارەكانى پاراستنى ئەم فەريزەى بۆ سولتانەكانى دواى خۆى ديارىكرد ئەو بوو ھەوزى ناوى نا لەسەر رىگای حىجاز بنىاتناو باج و سەرئانەكانى پىشوازى حەجى ھەلگرت و لەبرى ئەو پەرەى پرەو بوو ئەمىرەكان كەپىش ئەو لە ھەر خاجىيەك ھەوت دىنارى ئالتونىيان وەرەدەگرت، ھەرەھا بەخشىشى زۆرى دابەدانىشتوانى دەوروپەرى كەعبە و عەرەبە بىابان نشىنەكان^۳.

شەھەم: رۆبەر بوونە ھەى شىعە گەرى لە لایەن ئەيۇبىيەكانە ھە ئەمىسرو شام و يەمەندا:

ئاسان نىيە مەزھەبىك لە مەزھەبەكان بەگۆرىنى سىستەمىكى سياسى لەولاتىكدا پىشە كىش بكرىت، بەلكو ئەو پىووستى بەگۆرانكارى چەند سالە و گرتنە بەرى رۆشويىنى جۆراو جۆر ھەيە نەك ھىزى زۆر، ھەك تىبىنىش دەكرىت سەلاحەدىن چەند شىوازىكى گرتەبەر بۆ لەناوبردى بانگەوازى فاطمى لەمىسردا ھەندى لەو شىوازانە توندوتىژى و يەكلا كەردنە ھەى راستە و خۆى پىو دياربوو، لە ھەندىكى ترىشىدا شىوازى فىل و پلە بەندى گرتەبەر ھىزى سەربازىشى لە ھەندەكەى ترىدا بەكار ھىنا لە ھەمان كاتدا لە ھەندى شىوازى ترىشدا رىگەى بانگەواز و فىركەردن و پى سەلماندنى گرتەبەر لەگەل پاكىشانىيان لە رى دامەزراو كۆمەلايەتى و ئاينىيە خىرخوازييەكان و ئەومال و مولكەى كەبۆى ھەقف دەكرىت القاضى الفاضلىش رۆلى ديارى ھەبوو لەدانانى ئەم ستراتىژىدا، باسى ئەم شىوازانەشم لەباسى رووخانى دەولەتى فاطمىدا كەردو ھەكەيەكە لەگرتنەگرتىن ھۆكارەكانى: لاواز كەردنى خەلىفە عاضدى فاطمى و دامەزاندنى پلە و پاىە و شكۆى كۆشكى دەولەتى فاطمى و نەھىشتنى نوژى ھەينىيان لەمزگەوتى ئەزھەردا ھەلوە شاندنە ھەى خويندنى مەزھەبى فاطمى و سوتاندنى سەرچاو و كىتەبەكانى شىعەى ئىسماعىلى و نەھىشتنى ھەموو جەژنە مەزھەبىيەكان و سەرىنە ھەى باج و مامەلەنە كەردن بەدراوى فاطمى و بوارنەدان بەدەرەكەوتنى ئەندامانى خىزانى فاطمى و لاواز كەردنى پايتەختى دەولەتى فاطمى و زىندو كەردنە ھەى باسى

^۱ تارىخ مصر الاسلامىة ۲۲۲.

^۲ تارىخ مصر الاسلامىة ل ۲۲۲.

^۳ تارىخ مصر الاسلامىة ل ۲۲۲.

^۴ تارىخ مصر الاسلامىة ل ۱۸۱.

ساخته کراوی ره چه له کی فاطمی و راست نه بوونی ئه وهی که وه چه ی پتغه مبه رن ^{مترادف} و
 به رده و امبوون له راوه دونانی پاشماوهی شیعه گه ری له شام و یه مه ندا^۱ وادیاره شیعه و لایه نگرانی
 فاطمیه کان له میسر دا هه لاهاتبوون بۆ صعیدی میسر و له ده روبه ری یه کێک له ئه میره دلگه رمه کانی
 ده ولته تی فاطمیدا کۆبوونه وه که نازناوی کنز الدوله تی لیترا بوو، به لام سه لاهه دین الملك العادل ی
 برای به هیژیکه وه ناردو توانی له ناویان به ریت^۲، ئه وه بوو ده ولته تی ئه یوبی به توندی روبه رووی ئه و
 هه ولانه ده بویه وه که ده دران بۆ گه پانه وهی مه زه به ی شیعه ی ئیسماعیلی بۆ میسر و به رده و امیش
 بوون له سه رخشتنی بیروباوه پی سوننه و له ناوبردنی که له پوری شیعه ی ئیسماعیلی و راوه دونانی و
 لایه نگرانیان له قاهره و صعیدا به پاده یه ک که س نه یده وێرا خۆی ئاشکرا بکات و دوا جار ئه م
 مه زه به له میسر دا له ناوچو^۳. پاشان له شام و یه مه نیشدا به رده و امبوون له پاره و دونانی
 شوینکه و تواندا هه تا وه کو توانیان له یه مه ن و شامیشدا ئه م بانگه وازه له ناو به رن و ئه و هه نگا وانه یان
 به کۆتا گه یاندن که خه زنه وی و سه لجوقی و زه نکیه کان ده ستیاندایه بۆ روبه رو بوونه وهی بانگه وازی
 شیعه ی ئیسماعیلی و بلاو کور دنه وهی بانگه وازی سوننی له ئێران و شامدا^۴. لێره شه وه ئیسماعیلییه کان
 تیگه یشتن که ئه و کاره ساته ی که به روخانی ده ولته تی فاطمی توشیان بوو هه رگیز کاره ساتی وایان
 له سه ر ده ستی سولتانه غوزنه وی و سه لجوقیه کان توش نه بوو بوو، چونکه ده ولته تی فاطمی
 گه وره ترین ده ولته تی شیعه مه زه به بوو که له میژوودا دروست بوو بیت و توانی بیستی ده ستبگریت به سه ر
 خه لافه تداو خه ریک بوو هه موو جیهانی ئیسلامی بخاته ژێر رکێفی خۆیه وه کاتیک که له به غدا و تاربان
 به ناوه وه ده خوێنرایه وه له سالی ۴۵۰/ ۱۰۵۸زدا^۵. لێره شه وه سه یر نییه ئه گه ر شیعه
 ئیسماعیلییه کان وه ک روخینه ری ده ولته ته که یان بۆ سه لاهه دین بپروان^۶ بۆیه قه له مه شیعه کان
 به درێژای میژوو ماندو بیزار نه بوون له شیواندنێ ژیا ننامه ی الناصر سه لاهه دین. به م شیوه یه
 شیعه گه ری رۆژ به رۆژ له میسر دا لاوازه بوو هه تا وه کو خه ریک بوو به ته واوی له ولاتدا نه مینییت و میسر
 بووه په یڕه وکاری مه زه به ی ئه هلی سوننه و جه ماعه ت.

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۵۳ بۆ ۷۷.

^۲ تأریخ مصر الاسلامیه ل ۷۵.

^۳ تأریخ مصر الاسلامیه ل ۷۷.

^۴ تأریخ مصر الاسلامیه ل ۷۸.

^۵ تأریخ مصر الاسلامیه ل ۷۵.

^۶ تأریخ مصر الاسلامیه ل ۷۷.

ههتههه: نهو هۆکارانهی که یارمهتی نهیوبیهکانی دا بۆ زیندوکردنهوهی مهزهبی سوننه:

نهو هۆکارهه که یارمهتی دههه نهیوبیهکان بوو بۆ زیندوکردنهوهی مهزهبی سوننه بریتیبوو له ریشه دارنه بوونی مهزهبی شیععه له میسرداو وهه گرگرتنی دوو هه لۆیست بهرامبهههه له لایهه میسرییه که نهوه، یه که میان هه لۆیستی سه رسامبوون به هه لگهه نهه مهزهبه دهه نهجاسی نهو هه ولانهی که دابو یان بۆ بۆلۆکردنهوهی مهزهبه که یان، که تیایدا شیوازی ئاههنگو بانگههشتو سفره و خوان دهه پازینه درا یه وهه به خشیینی دیاری و به خشیینی زۆرو زیادههوهی و خوشگوزه رانییان دهه گرته بهه که هه موو بواره کهانی ژانیانی دهه گرته وهه له گهه نهو شیوه شکومه ندو دهه وله مه ندانهی که پیتی دهه ناسرانه هه میشه سوربوون له سهه دهه که وتن له سههه^۱. هه لۆیستی دووه مییان: نهوانهه که بانگه وازه که یان په سه ندکریبوو و چوو بوونه ریزیانه وهه زۆربهی نهوانهش بۆ پاره یان دهه سه لاتو پۆست یان له ترسی لیدان و سزادان په یوه ندیان پتوه کردبوون، هه ردوو گروپه کهش مهزهبه که یان وهه که بیروباوهه وهه نهه گرتبوو، هه روهه فاطمیه کهان شیوازی مژده دان و ترسانندیان گرتبووه بهه له بانگه وازیاندا بۆ مهزهبه که یان نهوه بوو یه عقوقی کوپی کلس کاتئ بووه وهه زیر بۆ العزیز له ماله کهی خۆیدا زانیانی کۆکرده وهه و ئازوقه ی بۆ هه موویان برپه وهه^۲، هه روهه فاطمیه کهان دوا ی جیگیربوونیان له میسردا- هه موو فهه رمانبه ره کهانیان ناچار کرد که شوین مهزهبه که یان بکههون، لیژه شه وهه پاراستنی پۆست و بهه رزیبونه وهه وهه گرگرتنی پۆسته بالا کهان پتویستی به وهه هه بوو که نهو که سهه خۆی وهه که شیععه پیشانبدات، نههش پیمان دهه نه که ئاره زوی وهه گرگرتنی پۆسته کهانی دهه ولته هۆکاریک بوو بۆ دهه ست هه لگرتن له مهزهبی سوننه و پابه ندبوون به مهزهبی شیععه وهه^۳ نهو هه لۆیستهه توقینه رانهش که نه یانگرته بهه ر بۆ سهه پاندنی مهزهبه که یان زۆربوون: له سهالی ۳۸۱ ک ۹۹۱ ز دا پیاویک پاش لیدان بهه شاردا گیردرا له سهه نهوهی که کتیبی موطلای پیشه واهلیکی لایبو، هه روهه سوننه له سهه رده می الحاکم بأمر الله دا چهه سینترانه وهه و ناچار کران که جنیو بهه واهه لان له سهه دیواری ماله کهانیان بنوسن و نهوانیش بهه ناچاری نهو کاره یان کرد، له ئاکامی نهه شالاوی چهه ساندنه وهه شدا له سهه رده می الحاکم دا خه لکی پیشه پرکییان دهه کرد بۆ چههونه ناو مهزهبی شیععه وهه له ترساندا، بۆ نهه کارهش گه وهه دی دانهه ران دانیهشت بوو... نهوانیش له سهه رجهه

^۱ تاریخ التریبه الاسلامیه ل ۴۱۲-۴۱۳.

^۲ المواعظ والأعتبار (۳۴۱/۲) التاریخ الساسی والفکری ل ۲۵۴.

^۳ تاریخ الدوله الفاطمیه المغرب ومصر سوریه وبلاد العرب ل ۲۱۸.

^۴ المواعظ والأعتبار (۳۴۱/۲) التاریخ الساسی والفکری ل ۲۵۴.

^۵ هه مان سهه رچاوه ل ۲۵۴.

شوێنه كانه وه ده هاتن و قه ره با ئغییه کی گه وه دروست بوو،، بوه هۆی مردنی چه ن دین ژن و پیاو، له سه رده می الظاهریشدا هیشتا مه زه بی مالیکی به هیزبوو، بۆیه خه لیفه ناچاربوو زانا کانیان له و ولاته وه ده رنێن له سالی ٤١٦ / ١٠٢٥ ز داو فه رمانی دا به بانگخوازانیان که کتییی "دعائم الاسلام" ی بنه ماکانی بیروباوه ری ئیسماعیلی و کتیبه کانی تریان پێ له به ربکه ن و دیاری و خه لاتیشی دانا بۆ هه ر که سێک که له به ری بکات^١، له مه شه وه ده رنه که ویت که ئه م مه زه به له سه ر پایه ی جیگیر بنیات نه نرابوو له میسردا، بۆیه کاتی سه لاحه دین هاتووو خوێندنگه سونیه کانی دامه زران دو ده زگای قه زای سپارد به شافعییه کان و به دوا ی ئه وه شه دا خه لافه تی روخاند راسته وخۆ شافعی وه الکیه کان لایه نگرانی خۆیان په یداکرد و مه زه بی شیعه ی ئیسماعیلی به ته واوی له میسردا توایه وه^٢. سوپاس و ستایش بۆ خوا تانیستاش شیعه هه ولێ ئه وه ده دن که جێ پێیه ک بۆ خۆیان بکه نه وه، به لām خۆشه ویستی میسریه کان بۆ ئاینه شکۆداره کیان و دامه زراویان به درێژای دامه زراو چه ن دین سه ده له سه ر نه گۆرپه کانی به لگه ی بیروباوه ری دروستی سوننی و تیگه شتنی دروست بۆ قورئان و خۆشه ویستی پاستگۆیانه بۆ پێغه مبه رو شوێنکه وتنی رێنماییه کانی خه لافه تی راشدین وایکردوه که هه وله کانی شیعه بێناکام بێت، دیاره خوێندنگه سونیه کان پشتیوانی ئومه ت بوون بۆ ده سترگرتن به قورئان و سووننه ت و ناگاکردنه وه یان له بیده و داهێنان و له رێی ئه و ئایه تانه ی قورئانه وه که فه رمان به گوێراپه لێ خواو پێغه مبه ره که ی د.خ ده که ن^٣ خوا ی گه ره ئه فه رمو ویت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (النور، ٥٤)، واته: پێیان بلێ فه رمانبه ردار ی خواو فه رمانبه ردار ی پێغه مبه رب ﷺ خۆ نه گه ر پشتیان هه لگه ر ئه وه ئه و ته نها گه یاندنی په یامی خوا ی له سه ر شانه ئیوه ش سه رپێچی و یاخی بوونه که تان له سه ر شان ده که ویت، خۆ نه گه ر فه رمانبه ردار ی بن و گوێراپه ل و ملکه چی بن به راستی ئه وه هیدایه ت وه رده گرن، دانیاش بن که ئه رکی سه رشانی پێغه مبه ر د.خ ته نها گه یاندنی روون و ناشکرایه (ته فسیری ئاسان ل ٣٥٧)، هه روه ها ده فه رمو ویت: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلْلُونَ مِنْكُمْ لِرِوَادًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور ٦٣). ئه وه ی که یارمه تیده ری ئه یوبییه کان بۆ به دیه ی تانی ئاماژه کانیان له میسردا: میسر بۆوه ناوچه ی

^١ هه مان سه رچاوه ل ٢٥٤.

^٢ هه مان سه رچاوه (٣٤١/٢-٣٤٢).

^٣ سه رچاوه ی پێشوو (٣٤٣/٢) التاریخ السیاسی ل ٢٥٥.

^٤ تذخیر المسلمین فی الابتداع والبدع فی الدین ل ٢٥.

پاکستان و چالاکی زانایانی سوونه به جیاوازی مه زه به کانییه وه، به م پێیهش رۆلێکی جوانیان گێرا له گێرانه وهی میسر بۆ باوهشی سوونه ئەمەش لە پێی وانه وتنه وه له خوێندنگانه دا که دامه زێنرا بوون یان له رێگه ی ئامۆزگاری یان نو سین و دانانی کتێبه وه، ئەم هه ولانه ش به رده وام بوو له راوه دونانی پاشماوه کانی شیعە ی ئیسماعیلی له میسردا، زۆرینه ی ئەو زانایانه ش که به شداری ئە یوبییه کانیان کرد له هه ولە کانیاندا له ئاستێکی باشی به پرپر سیاریتی دا بوون له رووی ره وشت و زانست و ئاین داریه وه، هه روه ک زۆرینه شیان به شداریان له ژیا نی سیاسی کۆمه لایه تیدا هه بوو، وه القاضی الفاضل و عیمادی ئە صفه هانی و به هانه دین کوپی شه رداد و شرف الدین کوپی ئە بی عه سرون والعز کوپی عبدالسلام، ته نانه ت هه ندیکیان به شداری کاریگه ریان هه بوو له گێره پانی کاتی جه نگو و جیه ادا وه ک زانا عیسای هه کاری و زۆرینه شیان بوێرێکی باشیان ده نواند له روبه روبوونه وهی ده سه لاتداران و ئامۆزگاری کردنیاندا، نمو نه یه کی جوان بوو بۆ خه لکی به گشتی، لێره شه وه کاریگه ریان له سه ر خه لکی به باشی دیار بوو، هه روه ک زۆرێک له ئە یوبییه کان زانا بوون و رۆلێان هه بوو له سه رخستنی مه زه به ی سو ننی دا که دواتر به پشتیوانی په روه ردگار به درێژی باسی لێ وه ده که ی ن.

هه شته م: رێنماییه په روه رده ییه کان له بۆ چوونه کانی سه لاهه دیندا

له و رێنماییه په روه رده ییانه ی له بۆ چوونه کانی سه لاهه دیندا وه ک سه رکرده یه کی سیاسی و سه رۆکیکی ئیسلامی:

١- به په رستش زانی نی گوێرا یه لێ سه رکرده: ده رباره ی گوێرا یه لێ کردنی بۆ خه لیفه عه باسی ئە لێ: ئێمه گوێرا یه لێ پێشه و به خوا په رستی ده زانی و ئە وه به لامانه وه پایه یه که له پایه کانی ئیسلام، هه روه ها ئە لێ: به هۆی ئە مه وه فه زلی خوا به سه رمانه وه ده رکه وت به سه رخستنی ده وه لت و له ناو بردنی نه یار و ناخه زانی.^٢

٢- پاک کردنه وهی مینبه ره کانی بانگه واز له سه رانی بیدعه: ده رباره ی پاک کردنه وهی مینبه ره کان له بانگخوازه شیعە کان ئە لێ: توانیمان مینبه ره کان له پیسی بانگخوازه کانیان پاک بکه ی نه وه ئە و کاره شمان له پێنا و دنیا دا نه کردوه، چونکه بی مانایه کاریک بۆ دنیا ئە نجام بده ی ت که پاداشتی له رۆژی دوا ییدا بێت، به لām باسکردنی نیعمه تی خواش پێویسته.^٣

^١ التاریخ السیاسی و الفکری ل ٢٥٥، ٢٥٦.

^٢ مصفار الحقائق ٦٢ - ٦٥ أثر جهود صلاح الدين التربوية في التغير واقع المجتمع المصري ل ٨٢.

^٣ لأثر جهود صلاح الدين التربوية ل ٨٢.

۳- نه هیکردن له ده مارگیری بۆ مه زهه ب؛ له نامه یه کدا بۆ العادلی برای که جینشینی بوو له میسردا له کاتیکدا که هه ندی کاری تیکده رانه له هه ندی که سه وه رویدا بوو نه لی: کارگه شته نه وه ی که له ولاتی میسردا کومه لیک له زانا یان به کومه کی و پشتیوانی کومه لی شمشیری ده ست ده ستیان دایه بلاوکردنه وه ی خراپه و کاریان بۆ زیندووکردنه وه ی ده مارگیری ده کرد به جۆریک که دوژمنانان دلخۆش ده کردو باستیکیان زیندوو ده کرده وه که ده مارگیری به کی نه فامانه یه و خوی گه و ره زرگاری کردبوین لی، خوی گه و ره ده فهرمویت: ﴿وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (آل عمران ۱۰۳)، فهرمایشتی په روه ردگاریش به لگه یه بۆ که سیک که گوپرایه ل و ملکه چ بیته. ئەم ده مارگیری به بۆ مه زهه ب به رده وام بوو له پرکردنی دله کان له رق و کینه و بارگای کردنی دژ به یه ک، خوی گه و ره ده نه می له کی به رکی و موجه له کردنی خه لکی ده مارگیر کردوو و ئیتر ده بی موجه له کردنی هاویرویاوه پ چون بی؟ دیاره ره وایه مه گه به شیوه یه کی جوان بیته، ئیتمه ده زانین که ئەم کاره به ژوه ندیه که به دی ناهینیت و نه تیکی باشی له پشته وه نییه و نه و نه ده به ش باشه بۆ خه لف (پاشینان) که سه له ف و پشینان نواندویانه جا بایه کیک له ئیتمه کاتیک شتیک ده نوی بۆ خوا بزانی ده رباره ی چی نویسه و بۆ کیتی نویسه ^۱.

۴- هاندانی بۆ دادگه ری و چاکه کردن له گه ل ژیرده سته کاندای: هه روه ها سه لاهه دین سور بوو له سه ر هاندان و ئاراسته کردنی والیه کانی و ده یوت: بادادگه رین نه وانه ی که به نده کانی خوا وه ک سپارده و نه مانه تیک خراوه ته ژیر ده ستیان، با له پله ی دادگه ریشه وه به ره و چاکه کردن هه نگاوینین، هه کاتی کار به که سیک سپێردرا با پاک بیته و ئاره زوو له ده روونیدا جی نه کاته وه و شه یتانیش نه توانی نشینگه یه ک لای پیک بینی و نه گه ر قورسایه کیشیان که وته سه رشان به قورسی نه زان ^۲. هه روه ها ده لیت له م سه رده مه دا وه رگرتنی به رتیل بلاو بووه ته وه که نه مه ر گوینه دانه به فهرمانی پیغه مبه ر (ﷺ) که نه می له وه رگرتنی ده کات وه ک وه رگرتنی سو وایه که نه فره ت له و که سه کراوه که ده یدات و نه وه ش که ده یخوات ^۳.

^۱ کتاب الرضتین (۱۷۸/۲).

^۲ صبح الاعشی للقلشندی (۱۴۴/۳ - ۱۴۸)

^۳ سه ره چاوه ی پێشو (۱۴۴/۳ - ۱۴۸) اثر جهود صلاح الدین ل ۸۴.

۵- گرنگیدان به مه سه له ی قه زاو دادوه ری: له م باره یه شه وه ده لیت: سه باره ت به قازی و دادوه ره کان که پایه ن بۆ شه ریه ت و بۆ جیبه جیکردنی حوکه مه کانی سه ربازی و بۆ پاراستنی زانسته کانی و که نجینه یه کی له بن نه هاتون، شه وه پیویسته پشت به له یه کیک زیاتریان نه به ستریت و بۆ یه کلایی کردنه وه ی کیشه کانیش خاوه ن ده سه لاته کانیا ن به کاربه یتریت، مه سه له ی ده سه لاتیش نابۆ بدریته ده ست که سیك که داوای ده کات به لگو ده بی به که سی بدری که پشت گوپی پی نادات هه لپه ی بۆ ناکات^۱. له راستیدا سه لاهه دین سوور بوو له سه ر که پانه وه بۆ بانه ماکانی قورشان و سوننه ت و شه م بانه مایانه شی له ری هه وله کانیه وه بۆ بنه پکردنی بیدعه و سه ریچیه شه رعیه کان و هه ستانی به پاراستنی پرۆگرامه شه رعیه کان و کارکردن بۆ ده ست پیوه گرتن و بلاوکردنه وه ی بانه مای هه لی یه کسان ی زانستی و به ستنه وه ی ئوممه ت به واقعی خۆیه وه له ری بیروباوه ره راست و دروسته که یه وه، به م شیوه یه که وته کار بۆ به ده سته یانی سه رکه وته مه زن و نایابه کانی: هه ر له ئازاد کردنی بیت المقدسه وه هه تاوه کو فتوحات و ئازادسازییه کانی تر.

^۱ سه ره چاوه ی پیشوو (۱۴۴/۳ - ۱۴۸) اثر جهود صلاح الدین ل ۸۴.

باسی چوارم: پله و پایه‌ی زانایان و شه‌عزنان لای سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی

سه‌لاحه‌دین له‌وه تیگه‌یشتبوو که یه‌کێک له‌هۆکاره‌کانی به‌ده‌سته‌پێنانی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر خاچه‌رستی داگیرکه‌رو هه‌لکشانی شیعە‌گه‌ریدا بریتییه له‌بوونی سه‌رکرده‌ی خوا ویست، چونکه ئه‌م سه‌رکرده‌یه‌تییه ده‌توانی ئوممه‌ت به‌ره‌و ئامانجه دیاریکه‌راوه‌کانی به‌رێت پاش کۆمه‌کی و پشتیوانی په‌روه‌ردگار، هه‌روه‌ک به‌پوای ته‌واوی هه‌بوو به‌وه‌ی که ده‌بی زانایانی خوا ویست له‌سه‌ره‌وه‌ی ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌تییه‌دا بن، چونکه ئه‌وان دڵ و چاوی ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌تییه‌ خواویسته‌ن، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین ده‌یزانی که ئازادکردنی ولاتان و یه‌کششتنیان ته‌نها کاریکی سه‌ربازی یان سیاسی نیه، به‌لکو زۆر له‌وه زیاتره چونکه ده‌بوایه به‌ره‌نگاری مه‌زه‌به‌ی شیعە‌ی ئیسماعیلی بپێته‌وه‌که مه‌ترسیه‌کی ناوخۆیی بوو هه‌ره‌شه‌ی له‌بیرو باوه‌پێ ئوممه‌تی ئیسلامی و خاوینی ئاین و ململانیی شارستانی له‌گه‌ڵ رۆژئاوای ئه‌وروپی گاوردا ده‌کردو، به‌بی پێشه‌دارکردن و ساغ کردنه‌وه‌ی بیرو باوه‌پێ (تأسیل)ی ئوممه‌تی ئیسلامی سه‌رکه‌وتنه‌کانیان ته‌نها چه‌ند کاریکی لاهه‌کی ده‌بیته‌و نه‌گه‌ری هه‌لکشانه‌و داکشانه‌و گۆرانی به‌رده‌وامی هه‌بیته‌وه‌ک هه‌میشه‌ روو ده‌دات، ئه‌مه‌ش به‌سه‌رکه‌وتنیکی ده‌ره‌کی و ئازادکردنی قه‌لایه‌ک ناکیته‌ به‌لکو به‌بنیاتنانی ئوممه‌تیکی جه‌نگاوه‌ر که‌ بزانیته‌ چۆن بیروباوه‌پێ خۆی و که‌سایه‌تی شارستانی بپاریزیته‌ له‌په‌رته‌واژه‌بون و فه‌وتان، به‌م پێشه‌ش هه‌موو ره‌گه‌زیکی سه‌ربازی و ده‌سه‌که‌وتنیکی سیاسی ئه‌بیته‌ ده‌سه‌که‌وتنیکی بنیاتنه‌رانه‌که‌ هی‌زو ره‌سه‌نایه‌تی و تۆکه‌می کۆمه‌لگه‌ی جه‌نگاوه‌ر زیاد ده‌کات، نه‌ک ته‌نها شت که‌له‌که‌ کردنیکی رێژه‌یی که‌ به‌ره‌گی لێدانیک و دوان ده‌گریته‌و له‌سییه‌م و چواره‌مدا هه‌ره‌س دینیت، له‌گه‌ڵ هه‌ره‌سه‌پێنانیشیدا هه‌ولێ چه‌ندین سالی دورودریژ به‌هه‌در ده‌چیت^۱ دیاره‌ چالاکی زانستی له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا و گرنگیدانی به‌زانایان درێژه‌پێدانیکی سروشتی سه‌رده‌می نوره‌دین زه‌نکی بوو و هه‌رگیز چالاکی زانستیش له‌وکاته‌دا ته‌ره‌فیکی فیکری و ده‌ره‌اویشه‌یه‌کی کلاسیکی ده‌زگا‌کانی ده‌وله‌ت نه‌بوو به‌لکو لێبرانیکی ئامانجدار بوو له‌پێناو چه‌سپاندن و ریشه‌دارکردنی بیرو باوه‌پێدا و ئه‌یوبیه‌کانیش گرنگیان ده‌دابه‌ زانایان و به‌شداربوون له‌چه‌سپاندن و به‌ره‌پێدانی مه‌زه‌به‌ی سوننه‌دا، ئه‌وه‌ بوو سه‌لاحه‌دین بیرو باوه‌پێ خۆی به‌ به‌لگه‌وه‌رده‌گرت له‌رێی پشکنین و لیکۆلینه‌وه‌ له‌گه‌ڵ زانا‌گه‌وره‌کاندا، بۆ تیگه‌یشتن له‌هه‌رشتیک که‌ پێویستی به‌تیگه‌یشتن هه‌یه، به‌هۆرێک که‌ ئه‌گه‌ر قه‌سه‌یه‌کیان له‌به‌رده‌می دابکرده‌یه‌ قه‌سه‌ی باشی ده‌رباره‌ ده‌کرد بائه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌

^۱ عصر الدولة الذنكية للصلاحي، ل ۲۴۹ نورالدین محمود الرجل والتجربة ل ۲۴۹.

له زانایانیشه وه نه هاتییّت^۱، ههروهه سوربوو له سه ره وهی که له گه ل چه ند زانایه کی نزکی خۆیدا کۆبیته وه وه نه دی فه رموده و فیهی بۆ بخوینیتسه وه، یان له مه جلیسی قه زادا ئاماده بیّت^۲، چه ند جارێکیش باسی ئه وه مان کرد که ئاره زووی بیستنی فه رموده ی پیرۆزی هه بوه و سه ردانی گه وه زانایانی فه رموده ی کردوه بۆ وه رگرتنی فه رموده لیانه وه، هه وه ها سوربوونی له سه ر ئه وه ی که کۆپه کانی له سه ر ریز گرتنی زانست و زانایان په روه رده ببن، بۆیه ده ی بردن بۆ مه جلیسه کانی عیلم و ئه وانیش له سه رخۆشه ویستی زانست و ریزگرتن له زانایان په روه رده بوون^۳.

ههروهه ها سه لاهه دین ریزی له زانایانی سه رده می زهنگی ده گرت و هاوکاری ئه کردن، ئه میرو وه زیره کانی ده ولته که شی هه موو له زاناکه وه کان بوون، به ناو بانگرتینیشیان القاضی الفاضل نوسه رو راویژکارو وه زیری که ناوی عبدالرحیمی کوپی عه لی بوو، سه لاهه دین له باره یه وه ئه لێ: ولاتانمان به شمشیره که م رزگار نه کردوه به لکو به رای القاضی الفاضل، ئه م پیاوه له پال لیهاتوو یی سیاسیدا زۆر پارێزکارو له خواتر سیش بوو، رۆژوو نوێژو قورئان خویندنی زۆربوو، خاکی و خۆبه که م زان بوو، چاکه کار بوو له گه ل هه ژارانداو زۆر سه ردانی نه خۆشی ده کرد^۴. ئه مه ش ژياننامه ی گرنگترین زانایان و رۆلی سیاسی و زانستی و جیهادی و په روه رده ییانه له سه رده می سه لاهه دیندا:

یه که م: القاضی الفاضل:

پیشه و او زانای ره وان بیژ القاضی الفاضل، زیندو که ره وه ی ئابین و ده سه ته راستی ده ولته و گه وه ی ره وان بیژان ئه بو عه لی عبدالرحیمی کوپی حه سه نه ی عه سه قلانی، به رپرسی دیوانی ئینشاء له سه رده می سه لاهه دین داو له پیریدا له آبی طاهر السلفی و آبی محمد العثمانی و آبی القاسم ی کوپی عساکر، آبی طاهر کوپی عثمان و عثمانی کوپی فرج العبدری یه وه فه رموده ی بیستوه^۵ جواننوسی و به هیزی داپشتنی پێ سپێردراو له و بواره دا ده ستێکی بالا و ئه زمونیکی باشی هه بوو، داهینه ر بوو له ده ره برپینی مانا و داهیتانی ووشه ی جواندا^۶، ئه م هونه ره ی له یوسفی کوپی الخلال به رپرسی دیوانی ئینشانی سه رده می العاضده وه وه رگرت، پاشان ماوه یه که له به ره کانی جه نگدا

^۱ سیره صلاح الدین، ابن شداد ل ۲۵۶.

^۲ سیره صلاح الدین ل ۱۲، ۲۸.

^۳ التاريخ السياسي والفکري ل ۲۵۶.

^۴ هکذا ظهر جیل صلاح الدین ل ۲۶۲.

^۵ سیر اعلام النبلاء (۲۱/ ۳۳۹).

^۶ سیر اعلام النبلاء (۲۱/ ۳۳۹).

خزمه تی کردو دواتریش کوپی الصالح بن روزیک داوای کردو له دیوانی ئینشادا کارئ پی سپارد،^۱ عیمادی ئه سغه هانی ئه لئ: ژبانی به خوشی به سه ربرد، هیچ کاریکی چاکی نه هیشته وه که نه یکردیبت، یان به لئینکی به ههشتی نه هیشته وه هه لئ بۆ نه دایبت، هه ر په یمانیکی چاکه شی زانیبیت مۆری کردوه، چاکه کانی له گهردنه کاندایه و خیره کانی بيشومارن، به تاییهت ئه وه قفانه ی که بۆ نازادکردنی دیل و یارمه تی دانی شافعی و مالیکیه کان له خویندنداو فیژکردنی هه تیوان ته رخانی کردبوو، دادوه ری مافه کان و گهیه نه ری راستیه کان بوو، سولتان به گوئی ده کردو رای وهرده گرت و شارو هه ریمه کانی به هۆی راکانی ئه وه نازاد ده کرد، منیش یه کێک بووم له چاکه کانی و قه رزاری به خششه کانیم، نوسینه کانی که تیه ی سه رکه وتن و گه وه ره کانی رۆژگار بوون، لیهاتویی لای هه مووان ئاشکرا بوو، دهسته واژه کانیشی جادیی بون و په وانبیزیشی ته واوکه ری ده ولته و فه زلده ری سه رده می سه لاهه دین بوو به سه رسه رده مه کانی تردا، شیوازی پیشینانی سپیه وه به و شیوازه نویانه ی که دایه پنا، هه رگیز نه مبینوه دوعایه ک دوباره بنوسیته وه له نامه کانیدا یان وشه یه ک له قسه دا دووباره بکاته وه^۲، هه روه ها له کتیبی الخریده دا ده رباره ی ئه لئ: پیش ئه وه ی باس له ناودارانی میسر بکه م باس له ئه و که سه ده که م که باسی هه موو پیاوچا کانی سه رده م وه ک دل و پێک وایه له ده ربای ئه و دا، که نه ویش القاضي الفاضله هه تاوه کو ئه وه ی که ئه لئ: ئه وه کو شه ریعه ته که ی محمد وایه که شه ریعه ته کانی تری سپروه ته وه، بیرۆکه ی داده هیئاو پاشای کۆنترۆلکردبوو به بیروپراکانیوه بوبوه هه وینی ده سه لاتئ، له پۆژیکدا هینده شتی ده نوسی که ئه گه ر بۆ هه موو نوسه ره کان دابنرایه ئه وه باشترین نوسین بوو، قسی کوپی ساعده ی له په وانبیزئ دا و قه یس له ژیریدا پیئ نه ده گه شتن و خاته م و عه مریش هاوتای نه بون له به خشنده یی و نازایه تیدا^۳. منته له کرده وه دیاو درۆله قسهیدا نه بوو، وه فادارو خاوه ن پیاوه تی و پاکی و جوامیزئ بوو له و ئه ولیایانه ش بوو که که رامه تیان هه بوو له نویژی سوننه ت بیزار نه ده بوو و له په یوه ندی و سه ردانیش داماندوونه ده بوو^۴، حافظي مندری ده رباره ی ئه لئ: سولتان به ته واوی مه یلی بۆی هه بوو، زۆر پیشی ده خست، چاکه ی زۆر بوو شوینه واری جوانی پاش خۆی به جئ هیشت^۵ هه روه ها الموفق عبداللطيف ئه لئ: القاضي الفاضل زۆر هۆگری نوسین و کتیب بوو، دیندارو پاک و پاریزکاربوو به رده وام بوو

^۱ هه مان سه رچاوه (۲۱/ ۳۳۹).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۲۱/ ۳۴۰).

^۳ هه مان سه رچاوه (۲۱/ ۳۴۲).

^۴ هه مان سه رچاوه (۲۱/ ۳۴۲).

^۵ هه مان سه رچاوه (۲۱/ ۳۴۲).

له سه رویره کانی شه وو رۆژوو قورئان خویندن، نه سه ده دین هیئای و سه رسام بوو پیی پاشان سه لاهه دین هیشتیه وه لای خوی، نه م پیاوه رابواردنی که م و چاکه ی زۆر بوو، به رده وام بوو له سه ر شه ونوژوو سه رقال ده بوو به ته فسیرو نه ده به وه، که م گرنکی به "نحو" ی عه ره بی ده دا به لام سه لیه ی به هیز بوو، ده برپینی که م وینه بوو، لای ابن سناء الملك بیست و دوو به رگ نوسین و لای ابن القطان بیست به رگی هه بوو، جل و به رگ و خواردن و ژن هیئانی که م بوو، پۆشاک ی سپی ده پۆشی و له گه ل خۆیدا خزمه تگوزاریکی سه رده خست و نه یده هیشت که سی تری له گه لدا بیئت له به خاک سپاردنی تهرم و سه ردانی نه خۆشدا زۆر ئاماده ده بوو چاکه ی ناسراو بوو به نهینی و ئاشکرا جهسته ی لاوازو شیوه ی ناسکو که مێک پشتی چه ماوه بوو که به هوی جبه که یه وه داده پۆشرا، چاکه ی له گه ل زانایاندا ده کردو به خشیخی پی ده دان و هه رگیز تۆله ی له دوزمنانی نه ده کرده وه مه گه ر به چاکه کردن یان لای خۆش بون لێیان، داهاتیخی له سالتیکدا نزیکه ی په نجا هه زار دینار بوو جگه له نه و شوینه بازرگانیه ی که له هیندو مه غریب داهه یبوو^۱ به شیوه یه کی کتوپر کۆچی دوا یی کرد، زۆر پیویستی به مه رگ بوو چونکه به ره و کاتیکی نه هات نه پۆشتن نه مه ش به لگه یه له سه رچاودیری خوی گه وره بۆی^۲، نه بوو شامه ده رباره ی نه لیت: خاوه نی رای دروست و نه قلیکی پیگه یشتوو بوو، سولتان زۆر پیزی لای ده نا و پاوژی پی ده کردو رای وه رده گرتو به گویشی ده کردو ئازاد کردنی شاره کانیش به هوی په یه وه ی کردنی راجوانه کانی حه وه وه بوو، نوسینه کانیشی که تیه ی سه رکه وتن بوون^۳. هه ره ها القاضی الفاضل له زۆر کاردا به شداری کردوه چه ند پۆستیکیشی گرتۆته نه ستۆ له وانه:

۱- **سه روکایه تی دیوانی ئینشا:** کاتی سه لاهه دین وه زیری ده ولتی فاتمی بوو له میسردا، وه ک سولتان حسابی بۆده کراو نازناوی سولتانیشی لای نرابوو، قاضی الفاضل یش سه روکی دیوانی ئینشاء بوو وه ک وه زیری سولتان وابوو^۴، القاضی فاضل وه ک سه روکی دیوانی ئینشاء مایه وه له کاتیکیدا که نازناوی جیگری سه روکی دیوانی ئینشای هه بوو نه مه ش وه ک ریزلینانیکی بۆ شیخ الموفق أبی الحجاج ی کوپی خلال ی مامۆستا و سه ره پرشتی، هه رگیز ابن خلال یش هه ستی به وه نه کردبوو که نه وشوینی گرتۆته وه، له حالیکدا که له وانه یه ابن خلال پیتی خوش بویئت چونکه ریزی القاضی الفاضلی ده گرتو هۆگری بوو خولیا ی نه وه ی بوو

^۱ سیر أعلام النبلاء (۳۴۳/۲۱).

^۲ سیر أعلام النبلاء (۳۴۳/۲۱).

^۳ کتاب الروضتين (۲/۲۴۱).

^۴ القاضی الفاضل عبدالرحیم البیانی ل ۱۲۴.

كه بهرده وام بێت له سه‌رنه‌و شۆازو راده‌ربرينه‌ كه هيبوو، دياره‌ نه‌م قوتابه‌شى ناو مي‌دى
 نه‌كردو له‌دواساله‌كاني ته‌مه‌نيدا وه‌ك كوړپيكي گوي‌پايه‌ل مامه‌له‌ي له‌گه‌ل دا ده‌كرد.^۱
 سه‌رۆكايه‌تى ديواني ئينشائيش گه‌وره‌ترين ئاوانى القاضى الفاضل بوو له‌ناو پۆسته‌كاندا،
 نه‌وه‌ بوو دواى مملانييه‌ك كه‌ بيه‌ست و يه‌ك سال‌ى خاياندوتيايدا توشى جوړه‌ها مه‌ينه‌تى بوو
 گه‌شته‌ نه‌و پۆسته‌ي كه‌هه‌ندى له‌نوسه‌ره‌ ميسريه‌كان له‌هه‌ول‌ى نه‌وه‌ دابوون كه‌ لى‌ زه‌وت
 بكه‌ن دواى وه‌رگرتنى، نه‌و پۆسته‌ش نازناوى شىخى زۆر به‌ريز يان گه‌وره‌ي به‌پيژو نوسه‌رى
 كاغه‌زى پي‌رۆزو به‌رپرسى ديواني ئينشائى لى‌ نرا.^۲ به‌لام نازناوى القاضى الفاضلى زياتر بۆ
 به‌كارده‌هيترا ناوى خو‌شى كه‌ عبدالرحيم البيسانى العسقلانى بوو زياتر پى‌ى ده‌ناسرا
 كه‌ ئاماژه‌ به‌ زي‌دو شوپنى له‌دايك بونى ده‌كرد به‌تاييه‌ت له‌و نوسينانه‌وه‌ كه‌ لى‌يه‌وه‌ هاتوه‌،
 خو‌شى هه‌رچه‌نده‌ نه‌و نازناوه‌ي به‌شپۆه‌يه‌كى فه‌رمى و به‌پو‌الله‌ت په‌سه‌ند بوو، به‌لام نه‌و
 نه‌و مملانييه‌ي گرتنه‌ نه‌ستۆكه‌له‌ زي‌دو شوپنى له‌دايك بوونى يه‌وه‌ وه‌رگيرابوو، هه‌روه‌ها
 القاضى الفاضل ديواني ئينشائى له‌ميسردا گرتنه‌ ده‌ست، سه‌ربارى بونى چه‌ندين نوسه‌ر
 كه‌له‌پوى ته‌مه‌نه‌وه‌له‌و گه‌وره‌تر بوون به‌لام نه‌و له‌سه‌ره‌تاي چونه‌ ديواني ئينشاوه‌ وه‌ك
 قوتابيه‌ك چاوپي‌كه‌وتنى له‌گه‌ل كردن و له‌سه‌رده‌ستى هه‌نديكيان خو‌ي راهي‌ناوه‌ك قاضي ئيبين
 اثيري كوړى بيان، پاشان ده‌ستى دايه‌ كاركردن له‌گه‌ل ياندان و بازي دابه‌سه‌رياندا نه‌وانيش هه‌ر
 له‌شوپنى خو‌ياندا بوون نه‌مه‌ش مه‌ترسى لاي هه‌نديكيان دروست كرد، ئاشكراشه‌
 كه‌كه‌سايه‌تى كاراي القاضى الفاضل و تواناي خو‌گونجاندن و زي‌ره‌كى كه‌م وىنه‌و نه‌زموونى
 به‌هي‌زى له‌بواري خانى هي‌زو لاوازي سه‌ركرده‌كاندا له‌و هو‌كارانه‌بوون كه‌بوونه‌ هو‌ي
 به‌رزي‌بوونه‌وه‌ي به‌وشپۆه‌ خي‌رايه‌، شپۆوازي هونه‌ريشى چه‌ند بو‌ارو ئاسۆيه‌كى له‌به‌رده‌م دا
 والا‌كرد نه‌مه‌ش به‌لگه‌يه‌له‌سه‌ر گرنگى نه‌ده‌ب له‌سياسه‌تدا و گرنگيدانى پياوانى ده‌وله‌ت له‌و
 سه‌رده‌مه‌دا به‌نه‌ده‌بو نه‌ديبان و هاوكارى كردنى خاوه‌ن به‌هه‌ره‌كانيان^۳، هه‌ر كه‌ القاضى
 الفاضليش له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دين دا سه‌رۆكايه‌تى ديواني ئينشائى گرتنه‌ نه‌ستۆ ده‌ستى دايه‌
 كاركردن بۆ له‌ناو بردنى ده‌وله‌تى فاته‌مى نه‌مه‌ش هه‌ل‌دان و خو‌ ئاماده‌كردن به‌شپۆه‌يه‌كى

^۱ القاضى الفاضل ل ۱۲۵.

^۲ القاضى الفاضل ل ۱۲۵.

^۳ القاضى الفاضل ل ۱۳۵.

قوناغ به ندی بۆ له ناو بردنی دهولهتی فاتیو و یه کهم ههنگاویش که بهم ئاراسته دا گرتیه بهر بریتی بوو له ئاماده کردنی سوپایه کی ئه یوبی که پلانی کوده تای پی جی به جی بکات^۱.

۲- القاضی الفاضل، سوپای سه لاهه دین؛ له سه ره تای ده ست به کاربونیوه وه وه که وزیر

سه لاهه دین ده ستی دایه ئاماده کردنی سوپای ئه یوبی هه تاوه کو ببیته ناوکیک جبۆ سوپای نوئی میسر که ئه رکی پاراستنی میسر له هێرش خاچه رستان له ئه ستۆبگریته، تیکچونی بارودۆخی سوپای فاتیویشی لا شاراوه نه بوو چونکه له هه رسی گه شته کهیدا بۆ میسر ئه م سوپایه ی تاقیکردبویه وه له نێوان سا له کانی (۵۵۹ - ۵۶۴ هـ) دا به باشی شاره زای سه رچاوه مروی و دارایی و سه ربازییه کانی بوو و له پروی ریکخستن و تیه کانییه وه که له سه ربینه مای ره گه ز دانرابوو وه کو سوودان و ئه رمه ن و میسرییه کان و ده یله م و تورکه کان و عه ره به کان و بارودۆخی هه موو تیبیک له م تیه پانه ش زانیاری هه بوو^۲ القاضی الفاضل یش له سه رده می روزه یکی کوپی صالحدا له به ریوه بردنی ئه م هیزانه دا کاری کرد بوو، له گه ئیشیدا له هه ندێ پرویه روبوونه وه ی سه ربازییدا له کاتی هه له متی دووه می فره نه شامیه کاندای بۆ سه ر میسر به شداری کردبوو، و فه رمانده ی سه رجه م تیه کانی بینیبوو له کاتی که مملانیان بوو له سه ر ده سه لات ئه مه ش ئه و هیزانه ی لاواز کردو میسریشی به ته وای ماندو کرد به پاده ییه ک که توانای به رگری کردن له سه ر به خۆی خۆی له ده ست دا، هه روه ها القاضی الفاضل زۆرشتی ده رباره ی هیزه کانی میسر ده زانی له پتی کارکردنی له گه لیان له دیوانی سوپا و دیوانی ئینشادا که له گه ل دیوانی سوپادا مامه له ی ده کرد، چاودیری وه فدیو نێردراو و چاوساغو سیخوپه کانی ده کرد، بۆیه به باشی شاره زا بوو له م هیزانه، خاله لاوازه کانی ده زانی و شاره زای ده رباره ی هه موو تیه پ و سه رکرده کانی هه بوو، له گه یاندنی ئه م زانیارییه شدا به سه لاهه دین که مه رখে می نه ده کرد، به لکوری نه مایی ده کرد بۆ ریکخستن و به ریوه بردنی سوپای ئه یوبی و به درژیایی ئه و ماوه ی که له گه ل سه لاهه دین دا بوو سه ره ره شتی سوپا که ی ده کردو چاودیری ئاماده کردن و ریکخستن و سه رچاوه داراییه کانی ئه کرد. هه روه ها هاوڕیه تی سوپای ده کرد له میسره وه بۆ شام هه تاوه کو شان به شانی سه لاهه دین بجه نگین و له شامیشه وه بۆ میسر هه تاوه کو خۆی سازو ئاماده ی بکات بۆ هێرش تر بۆ سه ر فره نه کانه^۳. له گه ل ئه وه شدا که القاضی الفاضل سه روکی دیوانی ئینشا و وه زیری

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۶

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۱۳۶

^۳ هه مان سه رچاوه ل ۱۲۷.

دهولت بوو لای سه لاهه دین به لām به ناگابوو له هه موو گه وره و بچوکیک له سوپادا، به حوکمی نه و په یوه نډیه ی که دیوانی ئینشا له گه ل دیوانی سوپادا هه ییوو، هه روه ها به شداری نه کرد له دانانی پلانه سه ریا زیه کانداو سه رپه شتی کومه کی کردن و پرچه ک کردنی سوپاو که شتیگه لی ده کردو به به رده وامیش به م نه رکانه هه لده ستا به درێژایی ماوه ی کارکردنی له گه ل سه لاهه دین دا.

۳- القاضي الفاضل و له ناوبردنی فاطمیه نه یاره کان؛ القاضي الفاضل بنه ماکانی جموجۆله سیاسیه کانی له سه ره تای سهرده می سه لاهه دین دا له نه زمونی پېشتیه وه وه رگرتبوو له کۆشکی فاتی و ناو سوپاو کارکردنی له گه ل وه زیرو به رپوه به ره کاند، ده رکی به وه ش کرد بوو که نه م ده زگایانه و نه و که سایه تیانه ی که تیا یاندا کارده که ن لانکه یه بۆ نه و پیلانانه ی که کۆتایی نایه و پشتیوانی نه و فیلاننه شن که دوا یی نایه ن، دیاره قاضي له گه ل هه مو ییاندای مامه له ی کردووه و، دلنیا بوو له وه ی که دوو دلێ نانوینن له په نابردن بۆ فره نه که کان سه ریا زی نه و هه مووه نه هامه تیه ی که به سه ره نه وان و گه لی میسر دا تی په پی له پیناو پاراستنی ده سه لاتیاندا، به تاییه ت نه گه ر ده سه لاتی سه لاهه دین یان نه یوبیه کان به مه ترسی بزانه بۆ سه رخۆیان لی ره شه وه له و کاته وه ی که سه لاهه دین ده سه لاتی پی دا ده سستی دایه دانانی سیخوړو هه والگره کانی له ناو نه و ده زگا و کومه له و که سانه دا که نه یناسین و له شه پیا ن نه ترسا، نه م ده زگا و کومه لانه ش ده سستیان کرد به جموجۆل و پلان دانان بۆ له ناوبردنی ده سه لاتی سه لاهه دین، نه مینداری خه لافه تیش بوه سه رکرده ی نه م گروپانه و ده سستی دایه جموجۆل و چالاکي، ناشکرا کردنی پیلانه کانیش له نه رکه کانی دیوانی ئینشا و خودی قاضي فاضل بوو که به به رده وامي چاودیری نوسه رانی دیوانی ئینشای ده کرد به تاییه ت نه وانه یان که نه ازاد کرابوون، هه وله کانی قاضي فاضلیلیش رۆلی هه بوو له ناشکرا کردنی پیلانی نه مینداری و خیلافه ت و توانرا له ناوبریت و سه لاهه دینیش هیزی نه رمه نه کانی له ناوبردو مه ترسی نه هیشتن، که به دووه م هیز داده نرا دوا ی سودانیه کان له رووی هیزو ژماره وه نه وه بوو خانویه کی نه رمه نییه کانی له نیوان هه ردوو کۆشکدا به کومه لی سه ریا زی نه رمه نه وه سوتاند، که زۆربه یان تیرواویژ بوون و موچه ی حکومه تیان هه بوو، چونکه نه وانه هه ولی نه وه یان دابوو که کۆسپ بۆ جموجۆلی هیزه کانی سه لاهه دین دروست بکه ن له کاتی رووبه پووبوونه وه ی له گه ل سودانیه کاند او هه ستا بوون به تیربارانکردنیان بۆیه به سزای خۆیان

گەشتن، هەرچیشیان لى مايه وه دوورخرانه وه بۆ صعيد^١. پاشان توانرا سامى دهوله تى فاطمي نه هيلري له ماوه ي پينج مانگى يه كه مى دهسه لاتی سه لاهه دیندا، پاش دوو سالیس توانرا سیستمى کارگيرى میسرى بگوریت بۆ سیستمى نه یوبى سوننى نوئى، القاضى الفاضلیس رۆلى هه بوو له م گورانکارییه دا که ریخۆشکه ر بوو بۆ دهستگرتنى ته وای سه لاهه دین به سه ر میسردا^٢.

گيرانه وه ی ریکخستنى ئیدارى له میسردا:

القاضى الفاضل دهستى کرد به جیبه جی کردنى نه خشه ی له ناوبردنى رژىمى حوکمى فاطمى به له ناوبردنى پیاوانى دهوله ت و به پررسى دیوانه کان و نوسه رانى لایه نگرى فاطمیه کان، به حوکمى کارکردنیشى له دیوانه کاندایا گادار بوو له پیاوانى دهوله ت و به پررسى دیوان و نوسه رانى و ئینتیمای سیاسى و مه زه بیان، نه وه بوو هاوپپیه تى هه ندیکیان و کى به رکبى هه ندیکى تریانى کرد هه تاوه کو هه لى بۆ ره خسا بۆ له ناوبردنیان و شه ویش نه وه له ی قۆسته وه و توانى ژماره یه کى زۆر نوسه رى شیعە ی ئیسماعیلی و گاوو جوله که له ناوبه ریت له ترسى نه وه ی که له گه ل پاشماوه ی فاطمیه کاندایا هه ستن به پیلانگێرپان و په یوه ندی بکه ن به فره نجه کانه وه، به ناوی نه و دیوانانه وه که کارى تیا دا ده که ن، ئاماژه شی به مه ترسى نه و نوسه رانه له زیاتر له نامه یه کى فه رمیدا بۆ خه لیفه ی عه باسى و بۆ نوره دین ده دا، له یه کێک له نامه کانیشیدا که له برى سه لاهه دین ناردى بۆ خه لیفه المستخىء (٥٧٠/١١٧٤ - ١١٧٥ ز) دا وه سفى بارودۆخى میسر له ژێر سایه ی فاطمیه کان ده کات و نه لى: کۆشکه کانیا ن حه وشى پر سێبه رو هه وای فێنک و دیمه نى جوانى تیا به که دلپفین و هه ست هه ژینه و پینوسى نوسه رانیشیا ن وه ک کاریگه رى هه یه، نه م گومانه شى له جیى خۆیدا بوو و دواتر به دى هات، کاتى هه ستن به دارشتنى پیلانێک بۆ له ناوبردنى دهسه لاتی سه لاهه دین، هه روه ک چۆن نه و نوسه رو ئیداریانه ی له کارخست که گومانى لییا ن هه بوو نه وه به هه مان شیوه نه وانه ی هیشته وه که بیگومان بوو لییا ن چونکه پێویستی به ئیداره و زانیارى و شاره زایى و هاوکاریا ن هه بوو له جیبه جی کردنى نه خشه ی کو ده تاکه دا، له پێشه وه ی نه وانه شدا الخطیر بن مماتى سه رۆکى دیوانى سوپا و یه کێک له دۆسته کانی القاضى الفاضل، ئیبن مماتى خزمه تى دیوانى سوپا ی له سه ره ده مى شاوردا کرد بوو و له سه ر ده ستنى نه سه ده دین شیۆرکۆش چوه ناو مه زه بى سوننه وه، به به رده وامى نزیک بوو له قاضى الفاضله وه هه تاوه کو سالى ٥٧٨ هه ک کۆچى دوا یى کرد، دوا ی خۆشى

^١ القاضى الفاضل (١٣٣ - ١٣٠).

^٢ القاضى الفاضل (١٣٤).

ئەسەدى كۆپى مەتى كۆپى ديارى كرا بۆ سەرپەرشتىكرىنى ديوان، ئەسەدىش ۋەك باۋكى دىئۆز بوو بۆ القاضى الفاضل كەپشتى دەبەست بە بەپۆە بىردىن دىئۆزى لەكاتى ئامادە نەبوونى لەمىسردا، ھەر ۋەھا القاضى الفاضل الأثير بن بيانى ھىشتەۋە كە بەرپىرسى ديوانى النظر بوو بەھەمان شىۋە سوننە مەزھەب بوو ئەم ئىبن بەيانەش لە القاضى الفاضل بەتەمەنتر بوو و كاتى القاضى الفاضل یش ھاتە ديوانى ئىنشاۋە ئەم پىاۋە كارى تىدا دەكرى، كاتى لەئەسكەندەر ەشەۋە گەپاۋە بۆ قاھىرە داكۆكى لىكرى، القاضى الفاضل یش بەردەوام بوو لەكاركرىن و پىشت بەستىن بەئىبن بەيان تەنانت لەكاتى بەسالچوون و لەكارەكتىنىشا مۇچە بۆ بىرەۋە بۆ بۆ دابىن كر، ھەر ۋەھا ئەبوالھەسەنى مەخزومى ھىشتەۋە كە بەھەمان شىۋە سوننە بوو ۋەك چاۋدىرى ديوانى ئەنجومەن و مەجلىس و خۆشى سەرۆكايەتى ديوانى ئىنشاۋ سەرپەرشتىارى گىشتى ۋەك ۋەزىر گرتەدەست پاشان قاضى دەستى دايە ئاراستەكرىنى ديوانەكان بەھاۋكارى كرىنىان بۆ خزمەتكىرىنى ئامانجەكانى سەلاھەدىن و دەۋلەتەكى^۱ و پېرۆزە ئىسلامىيە گەرەكەى.

۴- القاضى الفاضل و زىندووكرىنەۋەى مەزھەبى سوننى لەمىسردا: ئەسكەندەر ەشەۋە نەۋەندى

سەرەكى زىندووكرىنەۋەى مەزھەبى سوننە بوو لەمىسردا، ئەمەش لەسەر دەستى چەند زانايەك روويىدا كە لەمەغرىبەۋە ھاتىبون ۋەك ئەبى بەكرى الطرطوشى لەرۆزەلاتىشەۋە ۋەك السلفى ئەم زانايانەى چەندىن خويىندىنگەيان تىادا دامەزاند كەكارىگەرى زۆرى ھەبوو لەسەر زىندووكرىنەۋەى مەزھەبى سوننى، جىھادكرىن دژ بەفرەنچەكان ئەمەش ھۆكارى پالپىشتى كرىنى ئەسەدەدىن و سەلاھەدىنمان لەلايەن خەلگى ئەسكەندەر ەشەۋە بۆ روون دەكاتەۋە سەبارەت بەقاھىرەش ئەۋە ۋەك ئەسكەندەر ەشەۋە، خويىندىنگە و زاناي سوننەى تيا نەبوو بەلام ئەم بارودۇخە بەدەرەكەۋەتنى سەلاھەدىن لەسەر شائۆى سىياسى گۆپا لەگەل ئەۋەدا كە نورەدىن و ئەسەدەدىن سوديان لەھەندى خەلگى سوننە ۋەرگرت پىش ۋەرگرتى پۆستى ۋەزارەت لەلايەن سەلاھەدىنەۋە بۆ دەستخستىنى پىشتىۋانىەكى جەماۋەرى بۆ جومۇلەكانيان لەناۋ مىسردا بەلام ئەم خەلگە كەمە بەتەنھا بەس نەبوو پىۋىستى بەشۆپىشكى رۆشەنبىرى دەكرى كە بەھۆبەۋە مىسر بگىر دىرتەۋە بۆ مەزھەبى سوننى بەشىۋەيەكى پلەبەندى، سەلاھەدىنىش چاكسازىەكانى لەمىسردا بەدامەزاندنى چەند خويىندىنگايەك دەستى پىكرى كە ھەر چوار مەزھەبەكەى تىادا دەخويىندرا، يەكەمىيانى بۆ

^۱ النظم المالية في مصر زمن الأيوبيين (۹۳ - ۸۰).

^۲ القاضى الفاضل ۱۳۵.

مه زهه بی شافیعی بنیاتنا له جیی زیندانی مه عونه دا، نه و زیندانه ی که ژماره یه کی زۆر له سه رکرده کانی میسری له خۆ گرتیوو (٥٦٦) ک (١١٧٠ - ١١٧١) ز دا، نه مهش یه که م خویندنگابو له میسردا. ههروهه له سالی ٥٦٦ ک ١١٧٠ ز خویندنگایه کی بۆ مالکیه کان دامه زراند له نزیک مزگه وتی عه مرئ کوی عاص که به القمحیه ناسرابوو، تقی الدین عمری کوی شاهنشاه نه یوبی برازای سه لاهه دینیش خویندنگایه کی بۆ شافیعیه کان دامه زراندن و چند شوینیکی بۆ وه قف کرد^١. نه م خویندنگانه سه ره تایی بنیات نانه وه ی مه زهه بی سوننه بوو، دواتر خه لکیکی زۆر تیایدا به شداری کرد که له نه یوبیه کان و نه میریه کانیان له سه رده می سه لاهه دیندا له میسر، ههروهه القاضی الفاضل به خویندنگایه ک به شداری کرد که یه کێک بوو له وه ده وه مه ندرتین نه و خویندنگایانه و به شی زۆری کتێبه کانی که نجینه ی فاتییه کانی تیادا دانا هه رچه نده بیرۆکه ی بنیات نانی نه م خویندنگا سوننیانه له شامه وه وه رگیرابوو لاسایی کردنه وه ی نوره دین مه حمود بوو که هه ستابوو به بنیاتنانی چه ند خویندنگایه ک له شامدا که له روی پرۆگرام و بابه ته وه نزیک بوون له خویندنگای نیزامی له به غداد به لام سه رپه رشتی کردن و پالپشتی دارایی وه لێژاردنی مامۆستایان تیادا له ده سه لاتی القاضی الفاضل دا بوو، یه کیک له چاکسازیه ئیداریه کانیشی له سه رده می وه زاره تی سه لاهه دیندا بوو، نه ویش بریتی بوو له جیاکردنه وه ی دیوانی (الأعباس) فاتی که سه رپه رشتی به ریوه بردنی ده زگا ئاینیه کان و کۆمه کی و هاوکاری کردنی له رئی دیوانی (الأموال) دارایی یه وه و کردنی به دیوانیکی سه ربه خۆ که راسته وخۆ وه زیر سه رپه رشتی ده کرد واته سه لاهه دین، پیش له ناو بردنی فاتییه کان و دواتریش له ژێر سه رپه رشتی خۆیدا بوو پاش له ناو بردنیان، لێره شه وه بوو به به رپرسی یه که م له به ریوه بردنی نه م ده زگا گرنگانه وه لێژاردنی مامۆستا و قورئان خوین و فه رموده و ئیمام و وتارییژ تیایاندا^٢، هه موو نه مانه له وه هۆکارانه بوون که به هۆیانه وه گۆرپانکاری ده کرا، ئاشکراشه که سه لاهه دین پشستی به لێزانین و لێپه اتوویی القاضی الفاضل نه به ست له هه لێژاردنی نه و که سانه له میسردا، کاتیکیش که چه وشام بارودۆخه که به وشپوه یه مایه وه، نه وه بوو له بواری په روه رده یی و ئایینی دا پراویژی پئ ده کرد، پاش نه وهش که سه لاهه دین میسریه کانی سازکرد بۆ کو ده تا کردن و نینۆک کردنی ده وه ته ی فاتی وه ک باسما ن کرد، ده ستی دایه خۆ ئاماده کردن بۆ له ناو بردنی یه کجاری

^١ الخطط (٣٦٤/٢).

^٢ القاضي الفاضل ل ١٣٦.

رێڤه سمه کانی خه لافه تی فاتی ئه وه بوو له ساڵی ٥٦٥هـ / ١١٦٩ز دا حی علی خیر العمل
محمود علی خیر البشری مه قریزیش ئه وه بهیه کهم نهنگی دانه نیت که توشی ده ولت بوو.^١

● پاشان له رۆژی ههینی دهی ذی الحجهی ساڵی ٥٦٥هـ / ١١٦٩ - ١١٧٠ز دا فهرمانی دا که ناوی
ئه بوبه کوه عومره و عوسمان و علی له وتاری ههینی دا بهیتریت.

● پاش ئه وهش فهرمانی دا که العاضد به جوریک باس بکریت که گومان دروست بکات لای
شیعه کان، ئه وه بوو وتاریبیز ئه یوت: خواجه گیان عاضد چاک بکهیت بۆ ئاینه که ت.^٢

● زانا عیسای هه کاری که کوردیکی نزیک بوو له سه لاهه دینه وه دانا به قاضی قاهره، ئه م
کاره شی سه ره تایه ک بوو بۆ گۆرپینی وه لا سۆزی خه لکی قاهره که زۆرینه یان
له ئیسماعیلیه کان بوون.^٣

● هه روه ها قاضیه شیعه کانی میسری له سه رکار لایرو دواتریش دهستی گرت به سه ر مو لک و
مالی عاضد و کۆشکه کانی داو پادهستی الطواشی بهاء الدین قراقوشی ئه سه دی کرد، ئه ویش
کاروباره کانی گرت ده ست و چاودیری هه موو جموجولیکی ده کرد، ته نانه ت خه لیفه عاضد
وه ک به ندکراوی لێهاتبوو له کۆشکه کهیدا.^٤

● له سه ره تایه ساڵی ٥٦٧هـ، ١١٧١ - ١١٧٢ز دا سه لاهه دین وتاری به ناو خه لیفه کانی
فاتمیه وه هه لوه شانده وه به شیوه یه کی پله به ندی، له هه فته ی یه که م دا له محرمی ساڵی
٥٦٧هـ / ١١٧١ - ١١٧٢ز دا ناوی عاضدی له وتاردا نه هیشت، له وتاری دووه میشدا به ناوی
خه لیفه المستضیی بأمرا لله أبي محمد الحسنی کوپی المستخجد بالله وه وتار خوینرایه وه
وتاری فاتی کوتایی پێهات، العاضدیش له ده ی محرم ی ساڵی ٥٦٧هـ / ١١٧١ - ١١٧٢ز
دا^٥ کۆچی دوایی کرد، ئه م عاشورایه ش جیاوازیبوو له و عاشورایانه ی که میسریه کان
له گه وره به پرسانی ده ولته ی فاتمیه وه بینیبویان، که هه لده ستان به چه ند بیدعه یه ک له وانه
وتاری دلته زین و شیوه ن گێران بۆ ئالوبه یی علی عليه السلام به شیوه یه ک که پقو کینه ی زۆری
له ده رونیاندا ده ورۆژاند به هۆی ئه و چیرۆکه هه لبه ستراوو درو ئاشکرایانه وه، پاشان جنیودان

^١ اتعاظ الخنفاء (٣/٢١٧).

^٢ اتعاظ الخنفاء (٣/٢١٧).

^٣ اتعاظ الخنفاء (٣/٢١٧).

^٤ القاضي الفاضل ل ١٢٧.

^٥ اتعاظ الحنفاء (٣/٢٢٥ - ٢٢٦).

^٦ القاضي الفاضل ل ١٢٧.

به هاوه لآن و خه لیفه کانی راشدین و نه مه ویه کان، پاشان نه چونه وه بۆ مالّ بۆ خواردنی
 قهره خه رمان و چهند خواردنیکى تر که بو بۆ نه ریتیک بۆنه وه کانی دواى خویان و له سه رده مى
 نیستادا به عاشورا ناسراوه، دواتر له به یانی رۆژى داهاتوودا سالتیکى نوێ له ژياناندا ده ستن
 پێ ده کردو چاویان به دواى خه لیفه دا ده گێرا نه ویش خۆى نه شارده وه له کۆشکه که یدا له رۆژى
 عاشورادا له چیشتنیگا شدا قاضی القضاة "دادوهرى گه وره" و شایه تحاله کان به جل و به رگى
 تاییه ته وه سواری نه سپه کانیان ده بون و نه رۆشتن بۆ مه زارى حسین و دانه نیشتن و خوینه رانی
 کۆشک و وتاریبژه کانیشیان له گه لدا بوو، پاشان وه زیر ده هات و ده چووه پیشه وه ی مه جلیس و
 له م لاو نه ولاشیه وه قاضی و بانگخوازی هه بوون، پاشان قورئان خوینه کان ماوه ماوه
 قورئانیان ده خویندو خه لککه ش هه موو به خشوع وه ده وه ستان هه رکه له خویندنه وه که
 ده بوونه وه شاعیره کان هه لده ستان، که له شاعیرانی ده ره وه ی کۆشک بوون، چهند پارچه
 شعریکیان ده خویند وه که به تاییه ت بۆ نه م بۆنه یه ئاماده کرابوو، شیعهره کانیشیان شیوه
 بوو بۆ ئال و به یت، جانه گه ر وه زیر شیعه بوايه ژۆر رۆده چوون نه گه ر سوننه ش بوايه زوو لێ
 ده بوونه وه به م شیوه یه بۆ ماوه ی سێ کاتژمێر ده مانه وه، دواى لێ بوونه وه له قورئان
 خویندن و هۆنینه وه ی شعر، نێردراوه کانی خه لیفه نه هاتن و بانگیان ده کردن و یه که مین که س
 که ده رۆشت وه زیر بوو به ده سه ته سپرێکى بچووک وه نه چووه وه بۆ مالّ، به لام قاضی القضاة
 بانگخوازو هاوڕێکانیان نه رۆشتن بۆ ده رگای زیڤى کۆشک و له وێ دیمه نیکیان نه بینى
 که جیاوازیو له وه ی که پیشتر بینیبوو یان، قالی یه گرانبه هاکان پێچرابوونه وه هه تاوه کو چهند
 هه سپرێکى ساده شوێنیان بگریته وه، به پرپرسی نه و ده رگایه ش دانیشتبوو چاوه رپێ
 ده کردن، نه وانیش دانه نیشتن، خه لکی ناودارى ولاتیش له زانایان و سه ریازان له ده ورپه رو
 ته نیشتیانه وه بوون، پاشان دووباره قورئان خوینه کان قورئانیان ده خویندو پاشان شیعر
 ده خویندرايه وه و ئاماده بووان ده ستیان ده کرد به گریان دواتر خوانی خه مگینی راده خراو،
 هه زار قاپ نیسکینه و ترشیات و په نیرو ماشت و هه نگوین و کولێره ی جواو جۆر داده نرا...
 کاتی نیوه رۆش به پرپرسی ده رگا و به پرپرسی خاوه که ده وه ستان و فه رموویان له خه لک ده کرد
 بۆ نان خواردن، یه که م که سێکیش که ده هاته ژۆره وه قاضی پاشان بانگخوازیو
 ده رگا وانه که ش له نزیکاندا ده ده نیشته له بری وه زیرو هه رکه سێک بیویستایه نه هاته ژۆره وه
 دواى نان خواردنیش هه مووان له هۆله که ده رده چوون و، خه لکانیکیش به گریان و هاواره وه

به قاهره دا ده گه ران و باززگانه كانيش هه تاوه كو عه سر دووانه كانيان داده خست پاشان نه يانكرده وه^١. پاش ئه م بيدعانه ش زيان ده گه رايه وه بۆ دۆخى ئاسايى خۆى، القاضى الفاضل يش به شدارى له م ئاهه نگانه دا ده كرد به حوكمى كاره كه ى و نزيكى له ده زگاي فاطميه وه، به لام ئه م عاشورايه جياواز بوو له عاشوراكانى تر كه ميسرىيه كان له سهرى راهاتيون، چونكه قاضى القضاة و بانگخوازى تيا دانه بوو، به هۆى له سهر كار لابرا نيا بوو، ههروه ها شيعر خويندنه وه و شيوه نكردن له گه ره كه كانى قاهره دانه ما، چونكه ئه م ئاهه نكه به جۆريكى تريو، كه ئه ويش ئاهه نكي تر انبوو به بۆنه ى نه هيشتنى ئه و رسي و ره سمانه وه كه ميسرىيه كان بۆ ماوه ى دووسه د سال ئه نجاميان نه دا، ههروه ها ئاهه نكي له ناوبردنى دانه رانى ئه و ئاهه نگو مه راسيمانه و هيما و ئاماژه كانى بوو، سه لاحه دينيش وه ك وه زير نه چوو بۆ ئه و شويته ى كه ناوى مه زارى حسينى لى نراوه، به لكو چوو بۆ مزگه وتى عه مرى كورپى عاص بۆ نويز كردن له كه ل كۆمه لىك له خه لكى شام و ميسردا دواى نويزيش له ته نيشت القاضى الفاضل وه دانيش بۆ تاوتويكردن ئه و كارانه ى كه له هه فته ى پيشودا كودويانه كه تيايدا خه لافه تى فاطمى هه لوه شينرايه وه و بانگه وازى تيا دا بۆ خه ليفه ى عه باسى كرا، له وكاته دا سه ريارىك به په له هاته لايان و شتيكى پيوتن و چووه ده ره وه، سه لاحه دين و القاضى الفاضل يش به شيوه يه كه سه ىرى يه كيان كرد كه دلخۆشى و خوشحالى پيوه دياربوو، پاشان سه لاحه دين ده م و چاوى گۆراو ووتى: ئه گه ر بمانزانايه له م رۆژه دا ده مريت- مه به ستى خه ليفه عاضديو- ناومان له وتارى هه ينى دا لانه ده برد، القاضى الفاضل يش پيگه نى ووتى: قوربان ئه گه ر بيزانايه ناوى له وتاردا لانا به ن نه ده مرد^٢، ئاماده بوانيش بزه يه كه گرتنى بۆ ئه م سوعبه ته ى نيوان وه زير سه لاحه دين و قاضى الفاضل ى نوسه رو راويژكارى كه دوا لاپه ره ى ميژووى ده وه ته ى فاطمى تيا دا پيچرايه وه، ئه وه بوو العاضد كه دوا خه ليفه بوو له م رۆژه دا مرد كه رۆژى عاشوراي سالى ٥٦٧هـ / ١١٧١ زيبوو واته رۆژى يادكرده وه ى كوژراني حسين كورپى على عليه السلام^٣.

٥- **القاضي الفاضل و له ناوبردنى ده وه ته ى فاطمى:** ميژوونوسى ميسرى مه قيرزى ئاماژه به رۆلى القاضي الفاضل ده كات له و كوده تايه دا كه به سه ر ده وه ته ى فاطميدا كراو، ئه لى: سه لاحه دين پشتى ده به ست به القاضي الفاضل بر له ناوبردنى ده وه ته ى فاطمى و ئه م

^١ الخطط (١/٤٣١-٤٣٢-٤٩٠).

^٢ أخبار الدولتين له القاضي الفاضل و له ١٣٩٠.

^٣ القاضي الفاضل له ١٣٩٠.

کارهشی بۆکرا، بۆیه کردی بهراویژکارو وهزیری خۆی^۱. وشهی (پشتی بهست) ئاماژه به بهرۆلی القاضي الفاضل له جێبه جێکردنی پلانی لهناوبردنی دهولهتی فاطمیدا، ههروهها ههلبژاردنی القاضي الفاضل دهستنیشان کردنی وهك وهزیر دهریپی نرخاندن و پێزانینی سهلاحه دینه بۆ رۆلی القاضي الفاضل له پلانه ترسناکهدا، ههروهها له دامه زاناندنی بتهماکانی دهولهتی ئه یوبیدا که پیش ئهم پلانه بوو ئهم دهستنیشان کردنه ئاماژه به کی روه به داننانی سهلاحه دین بهرۆلی القاضي الفاضل له لهناوبردنی فاطمییه کان و گرنگی بۆ پلانهکانی سهلاحه دین له داها تودا، سهلاحه دینیش بهرهمی ههلبژاردنه ی القاضي الفاضلی وهك وهزیری خۆی ههتا وهكو مردنی چیه وه، بۆ گومان کارهکانی القاضي الفاضل له ئیداره ی میسریدا له سهردهمی ئه سه ده دین شیرکودا و نوسینهکانی له سهردهمی سهلاحه دیندا ئاماژه به که بۆ رۆلی گرنگی له پالپشتی کردنی سوننه کان له میسریدا، له ریتی نهخشه یه کی سوننیه نه شه وه ههولێ دها بۆ لهناوبردنی هۆکارهکانی بهش بهش بوونی له جیهانی ئیسلامی له پێناو پاراستنی میسر له هه ره شه ی فره نه که کان و ئازا کردنی فه له ستین، ئهم هه له شی له گه ل سهلاحه دیندا بۆ ره خساو به خێرای جێبه جێی کرد، چونکه ئه وه سهلاحه دینی به سه رکرده یه کی به توانا ده بینی که توانای رزگار کردنی میسری هه یه له مه ترسی فره نه که کان و ئه شتوانی شتی زۆر پیشکهش به ئومه ته که ی بکات، بۆیه هه موو توانا فراوانهکانی خسته بهردهم سهلاحه دین له زانیاری و ئه زمون و ئیداره و ئه ده بو و شیعر، به یارمه تی و هاوکاری ئه ویش جۆریک له سه قامگیری ناوخۆیی بۆ میسر دهسته به رکرد دوا ی ئه وه مووه نه هامه تی و مه یه تییه ی که تووشی گه له که ی بوو سهلاحه دینیش ده رکی به وه کرد که القاضي الفاضل مرقفیککی گه وره یه له رووی عه قل و زانست و پله و پایه وه و ئه توانی بیگه یه نیته ئاماژه کهانی له میسریدا به هو ی توانا فراوانه کانییه وه، یه م شیوه یه ئهم دوو پیاوه ده ستیان نایه ناو دهستی یه کتر بۆ به ده پێنانی ئاما نه جیککی گه وره که هه ریه که یان له بواری خۆیدا کاری بۆ جێبه جێکردنی ده کرد^۲. به راستی القاضي الفاضل سیاسه ته دارو پیاویکی گه وره ی ده وله ت بوو که واقیعه تی سیاسی و زیره کی و نه رمی نواندنی له گه ل ئاما نه جیککی گه وره ی واکه خۆی بۆ ته رخا ن کردبوو کۆ کردبوویه وه و ماوه یه کی دورودێژ دانی به خۆیدا گرت بۆ به ده پێنانی و بپوای وابوو که ریگه ی ئیسلام بریتیه یه له ریابازی ئه هلی سوننه ته وه ر

^۱ الخطط (۲/ ۲۶۶).

^۲ القاضي الفاضل ۱۴۱.

رێگهیهکی تر به ره و ناکۆکی و لاوازکردنی بیروباوهرو تواناکانمان نه بات هه میشه ش خاکی فهلهستینیش هه میشه له یاد بوو، بۆیه کاتێ هه لێکی بۆ په خسا بۆ گێڕانه وهی و دلتیابوو له راستگویی سه لاهه دین له جیهادکردن له پێناویدا، ئێرا ده و لێبرانی به هیزبوو نه گهر چی هه لێزاردنی گه یاندیه په یه کی بالا و په ی وه زیری پێ درا له ده وه له تی سه لاهه دیندا و بووه که سی دووهم به مه ش گه شته نه و ناسته ی که هه موو که سیکی سیاسی به ئاواتیه وه یه تی له به دیه ئنانی ئامانجه کانی و سه رکه وتن له دۆزه که یدا، به به شداری کردنی بۆ پلان دانان و کارکردندا نه مه ش شایه تی به هره ی زۆرو زیره کی که م وینه ی بۆ ده دا.^۱

ههروه ها القاضی الفاضل وته بیژێ ره سمی سه لاهه دین بوو له ده ره وه ی ناوه وه ری ولاتدا، به پێی قسه ی ئیبن کثیریش له مال و مندالی خو شه ویستربوو به لایه وه^۲، سولتانیش هه میشه ئاماژه ی به چاکه و لێها تووی ده کردو^۳. نه یوت: و امه زانن من نه م ولاته م به شمشیره کانی ئیوه کردۆته مولکی خۆم، به لکو به پێنوسی الفاضل بوو^۴ ههروه ها القاضی الفاضل په و پایه کی به رزی هه بوو له ده وه له تداو ده ستی راستی سه لاهه دین بووه، چونکه وه زیرو راویژکاری بوو هیچ فره مانیه کی به یی راویژو ته کبیری نه و نه ده کرد^۵، ههروه ها نه م زانا خوا ویسته چه ند وانه یه کی گرنگمان فیژده کات له وانه: دانه بران له کاروباری خه لکو کاری کۆمه لایه تی و حکومی و سوربوون له سه ره ده سخستنی نه زموون و گرنگی ده رکه وتن و تاییه ته مندی له نه نجامدانی کاره کانداد و ده ستگرتن به ریازی نه هلی سوننه ت و هاوکاری کردن له گه ل براکانیدا له بواری بیروباوه ری دروست و خسته نه گه ری وزه و تواناکان بۆ خزمه تی پرۆژه ی سوننی، ههروه ها نمونه ی سه رکرده ی سوننی و پلانی عه مه لی پێشکه ش به سه لاهه دین کردو که مه رخه می نه کرد له ده ره برینی راو راویژو نه زموون بۆی، ههروه ک ژبانی نه م پیاوه خویندنگه یه که بۆ تیگه یشتن له مه به سه ته کانی شه ریعه ت و تیگه یشن له به رژه وه ندی و زیانه کان (مصالحو مفاسد) و بنیاتنانی ده وه له ت و له ناوچوونی، ههروه ها له و بیریارو موفتیه گه وه ری ده وه له تی سه لاهه دینه وه فیژی گرنگی مامه له کردنی دادگه رانه ده بین له گه ل خه لکی ساده ی شیهه دا له گه ل ویستنی خێرو خو شی بۆیان و خوین نه پشتنیان و سوربوون له سه ر

^۱ القاضی الفاضل ل ۱۵۷.

^۲ القاضی الفاضل ل ۱۵۹.

^۳ البداية والنهاية له دور الفقهاء والعلماء ل ۱۳۲.

^۴ النجوم الزاهرة (۱۵۷/۶).

^۵ الخطط (۳۶۶/۲) دور الفقهاء والعلماء ل ۱۳۲.

فیرکردنیان و چونکه به کارهینانی هیز به رامبه به پیلانگیژان و گروپه چه کداره یاخییه کان و نه که سانه ده بیته که جگه له هیز هیچ شتیکی تر سه دی نییه له گه لایاندا.

٦- القاضي الفاضل جيهادو تیکۆشان: القاضي الفاضل هاوریه تی سه لاهه دینی کرد له هه مو غه زاکانیدا له ولاتی شام، پاشان له میسر دا مایه وه بۆ سه ره رشتنی کردنی ئیداری دارایی و کاری ده کرد بۆ پر چه ککردنی سوپا و ناماده کردنی گه شتی گه ل، پاش نه وه ش گه پایه وه بۆ ولاتی شام و له لای سه لاهه دین مایه وه هه تا وه کو دوا نه خو شیی و کۆچی دوا ی له گه ل قاضي ئین شه داد له سالی ٥٨٩هـ / ١١٩٣ز^١ هه روه ها چه ند هه لۆیستیکی به کلاکه ره وه ی القاضي الفاضل هه بوون که پله و پایه و گرنگیان له ده وه لاتی سه لاهه دیندا دوپات ده کرده وه، نه وه بوو کاتی سولتان سه لاهه دین له مرچ الصفر دا بوو له ولاتی شام له سالی ٥٧١هـ / ١١٧٦ز دا خاچه رسته کان داوی ئاگر به ستیان لیکرد نه ویش به ناچاری رازی بوو، چونکه نه و سالا له شامدا نه هاتی بوو پاشان سوپاکه ی به هاوریه تی القاضي الفاضل نارد بۆ میسر هه تا وه کو نه ندامانی سوپاکه ی پشویه ک به دن و ترسیشی هه بوو له وه ی که له میسر دا باری نه منی تیک بجیت له و ماوه یه دا که نه و له وئ نییه، بۆیه ناردنی نه م سوپایه ی له گه ل القاضي الفاضل دا نه و په ری لیزانین و ناماده سازی بوو هه تا وه کو پارێزگاری له ئاسایشی ناوچه که بکات^٢. له گه ل نه وه شدا هه میشه القاضي الفاضل هاوریی سولتان بوو له جیهادو تیکۆشاند، نه وه ش که نه مه دووپات نه کاته وه نه و نامه یه یه که ناردی بۆ سولتان سه لاهه دین و تیایدا پۆزشی بۆ ده هینایه وه که ناتوانی له جیهاد کردندا دژ به خاچه رسته کان له علی حارم له سالی ٥٧٣هـ / ١١٧٧ز دا به شداریت، چونکه نه یه وئ به شداری چه ج بکات/ ئین واصل نه ئی : القاضي الفاضل له میسر دا مایه وه به نییه تی چه جکردن له سالی داهاتودا و نامه یه کی گه شت به ده ستی سولتان که تیایدا هاتبوو: سه باره ت به نیگه رانی گه وره مان له و کاتانه ی که به تاله تیایدا له وفه ریزه یه ی که له پیتا ویدا له مال ده رچوو وه په یدا بوونی به ره به ستی بی کۆتا نه وه گه وره مان نییه تی خو ی بۆ حساب ده کریت، چونکه خوای گه وره زانا و به ناگایه له به نده کانی و پرسیار له به ر ناکات ده رباره ی ته واوی کاره که ی، نه گه ر له توانا و ده سه لاتیدا نه بیته، به لکو پرسیار ده رباره ی نییه تی ده کات یان لپرسینه وه ی به پیتی توانای خاوه نه که که یه تی به سه ر نه و کرده وه دا جانه گه ر گه وره مان هۆکاره کانی جیهاد بگریته به ر

^١ وفیات الاعیان (٢٠٣/٧-٢٠٣).

^٢ الکامل فی التاریخ (٧٩/١٠).

ئامادە سازى بۆ بىكەت ئەو لە تەعەت و پەرستىشى خوادادايە و پاداشتىش بە پىتى
مەندوبوونە، حەجىش بۆيە بەگەرە زانراو لە بەر ئەو ھەول و مەندوبوونەى كە بۆى دەدرىت،
جا ئەگەر گەرەمان لە چەند رۆژىكدا ھەموو شوپنەكانى ئازاد بىكردايە و مەسەلەى نىوان
ھاوەلگەران و مۇسلمانانى يەكلا بىكردايە تەو ئەو جىھاد پىويستى نەدەما و چاوەپوانى و
مانەو لە سەنگەرەكاندا ھىچ پاداشتىكى نەدەبوو.^۱

۷- القاضي الفاضل وهك ئەدبىيەك: القاضي الفاضل لە سەر دەمى خۆيدا وهك ئەدبىيش
ناسرابوو، قوتابخانەى كى پەخشانىش بە ناوى القاضي الفاضل وه ناسرابوو كە توانى يادى
لە نىوان ئەدبىيانى زىندوو راگرىت و وهك ئىدارەى كى بە تواناش ئىدارە كەى خستبوو يەزى
وەزىرە ھەلگە و تەو ھەكان و وهك مەفكەش ژيانى تەرخان كەردبوو بۆ خەزەمەتى ئەو گەلانەى
كە مامەلەى لە گەلدا دەكەردن بۆ جىھاد كەردن لە پىتا و رەگار كەردنى ئەو ناوچە ئىسلاميانەى
كە گەلانەى رۆژناوایى بە زۆر داگرىيان كەردبوو لە راستىدا تواناى بە باشى چەند رۆژىك بىنىت،
تەنەت مەوونوسان بە نمونەى مەفكەش زانراو لە سەر دەمى خۆيدا و زۆر كەس
سەر سامن لە شىواى نوسىنى القاضي الفاضل ھەرچەندە تىگەيشتنى بە لايانەو ئاسان نىيە،
ئەمەش بەلگەى لە سەر رۆشن بىرەى كى فراوان و شارەزايە كى ورد لە ئەدەب و فەرمودە و فەقھو
زانستەكانى تەو تىگەيشتنى قولى بۆ قورئان، چونكە القاضي الفاضل گەرەتەين كەتەبخانەى
ھەبوو لە سەر دەمى خۆيدا، كە مەوونوسان بە بالادا ھەلەدەن و ستايشى ناوەرۆكى دەكەن،
ھەر ھەسا باسى ئەو دەكەن كە سەد ھەزار كەتەبى تىابوو، جا ئەگەر ئەمە وابىت ئىتر چۆن
دارشتنى بە لاواز و سەف دەكرىت، ھەر ھەسا ئەم پىاو تەنە ئىدارى و سىياسى نەبوو، بەلگە
مامۇستايە كى گەرەش بوو لە مامۇستاكەنى سەر دەمى خۆى، ماو ھەسا خانەنشىنى خۆشى
بەوانەوتنەو ھەر رۆشن بىر كەردنى نەو ھەسا بە سەر دەبەرد، شىواى دەرپرەنى القاضي یش
شىواى سىيەمى دەرپرەنە كە تايەتە بە زمانى عەرەبىيەو لە پال دوو شىوازە باو ھەسا
تەردا كە ئەوانىش شىعرو پەخشانى مرسل- رەھان، ديارە دەرپرەنى ئەدەبى عەرەبى سى
نمونەى ھەيە: يەكەم و كۆنترىنيان ئەو نمونە شىعريەى كە سەرەتا كەى ئەگەر تەو بۆ
شىعري نەفامى (جاھلى) و تەمەش درىژ دەبىتەو، شىواى دوو ميان شىواى پەخشانى
رەھا (النثر المرسل) كە بىر تەيە لەو شىوازەى كە كەتەبەكانى مەفكەش و فەقھ و ئوسول و
تەفسىرو زانستەكانى تەرى پى نوسراو كە ئەقلى عەرەبى و ئىسلامى دا پەيتەنابون، شىواى

^۱ مەرج الكروب (۶۸/۲) القاضي الفاضل ل ۳۴۹.

ستییه‌میش بریتیه له‌شیوازی په‌خشانی هونەری لەم بواره‌شدا ئەدەبی مەقامات و ئەدەبی نامەکان (الرسائل) کە ئەگەر پێتەوه بۆ سەرەتای گۆرانی ئەدەبی په‌خشان کە لەعبدالحمید الکاتیدا خۆی دەبینیتەوه ئەم شیوازه‌ش لەسەر دەمی القاضي الفاضل و هاوڕێکانداو خەڵکی سەر دەمیدا بابوو، شیوازی په‌سه‌ند کراو بوو ئەک هەر لەلایەنی ره‌وانبێژییه‌وه، بە‌لکو لەلایەنی کاریگەریشیه‌وه، ئەو نامانەش کە القاضي الفاضل و هاوڕێکانی نوسیان چەند روئکردنەوه و بە‌یانێکی سیاسی و کۆمە‌لایەتی و چەند مەقامێک بوون کە مانای جۆراو جۆریان لە‌خۆ دە‌گرت^۱، ئەوه‌ی کە هیچ گومانێک لە‌سەر ئەم نامە و نوسینانە ناهێڵێت لە‌په‌روی شیوازو دەرپڕینی زمانەوانییەوه ئەو ئامازانەیه‌ کە کراوه بۆ ئەدەب و دانانی و په‌ند و ته‌ی به‌نرخ و فه‌مروده‌ی په‌ڕۆزو تێکە‌لکێش کردنی قورئانی په‌ڕۆز، سەریاری ئەو وێنانە‌ی کە به‌کاریان دێنێ بۆ دەرچوون لە‌گە‌ڵ رووداوه‌کاندا^۲.

۸- **بانگە‌واز کردنی بۆ پاراستنی یه‌کیته‌ی دوا‌ی کۆچی دوا‌یی سه‌لاحه‌دین؛** القاضي الفاضل توانی پارێزگاری لە‌کە‌سایه‌تی مە‌عنه‌وی خۆی بکات پاش کۆچی دوا‌یی سه‌لاحه‌دین، هەرچه‌نده هه‌ڵپه‌ی نه‌ده‌کردو دڵگه‌رم نه‌بوو بۆ ده‌ستپه‌ردان له‌کاروباره‌کانی ده‌وله‌تدا، به‌‌لکو دا‌پرا‌نی له‌سیاسه‌ت و گۆشه‌گیر و ته‌رخان کردنی سه‌له‌کانی دا‌هاتوو ته‌مه‌نی بۆ خۆ‌په‌ندنگه‌ی الفاضلی ی هه‌ڵبژارد بێ گومان وازه‌ینانی‌شی له‌سیاسه‌ت لەم ماوه‌یه‌دا بۆ‌چه‌ند هۆکاریک ئە‌گەر پێتەوه له‌وانه: به‌‌کۆچی دوا‌یی سه‌لاحه‌دین ئەو په‌یاوه‌ی له‌ده‌ست چوو کە هه‌موو هیواو ئاواته‌کانی پێوه به‌‌سه‌توو له‌سەر ده‌میدا گه‌شته په‌له‌ و پایه‌یه‌کی بالا کە‌خه‌لکی ته‌رخه‌ویشی پێوه نه‌ده‌بینی هه‌روه‌ک به‌‌شێکی زۆری ژبانی ته‌رخان کرد بۆ ئامۆزگاری و رێ‌نموونی کردنی به‌‌وه‌په‌ری دڵسۆزی و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه به‌‌پاده‌یه‌ک کە نه‌یده‌توانی له‌ژبانییدا لێ‌ی دا‌په‌ریت ئیتر ئە‌بێ دوا‌ی مه‌رگ و له‌ده‌ستدانی سه‌لاحه‌دین و نا‌ئومێدبوونی له‌ژبان چۆن به‌‌توانیت؟ وه‌ک له‌هه‌ندێ نامه‌شیدا ئامازه‌ی پێ ده‌دات ئاواتی شادبوونه به‌‌دیداری سه‌لاحه‌دین له‌روژی دوا‌یدا لەم باره‌یه‌وه ئە‌لێ: په‌‌یمانمان نه‌داوه به‌‌دوونیا له‌سەر ئەوه‌ی کە هه‌تا هه‌تا به‌‌تیا‌یدا بژین یان مه‌رگ سه‌ردانمان نه‌کات هەرچه‌نده دوا‌ش بکه‌وێت، خۆشه‌ویسته‌ی به‌‌جێمان دێ‌لن ئە‌گەر بیریشیان بکه‌وین ئە‌وه روژگارو زه‌مانه‌ ئە‌و قونا‌غانه‌ن کە ده‌مانگه‌یه‌ن پێیان و هه‌ناسه‌کانیش هه‌نگاوه‌کانمان کە نه‌یکمان ده‌کە‌نه‌وه لێ‌یان ئێمه هه‌موو روژیک به‌‌ره‌و روویان

^۱ القاضي الفاضل ل ۳۴۹، ۳۵۰.

^۲ القاضي الفاضل ل ۳۵۰.

ههنگاو ده‌نێن ئێتر چۆن دڵته‌نگیمان که‌م نابێت‌وه له‌حالتێکدا که‌روژانه‌ ئه‌و ماوه‌ی نێوانمان که‌م ده‌بێت‌وه^١، کاتێ هاورپێکانی ده‌بینی یادی ده‌کرده‌وه‌و نه‌گه‌ر خه‌لکی به‌ده‌وری خۆیدا ببینیایه‌ وینه‌ی ئه‌وی ده‌هاته‌ پێش چاو، له‌یه‌کێک له‌نامه‌کانیشیدا بۆ عماد الدین ئه‌لێ: روژه‌ خوشه‌کانیش واده‌یه‌کی هه‌بوو که‌کۆبوونه‌وه‌ بوو له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دیندا، شه‌وی بینینی شه‌وی قه‌دریو کاتێ ئه‌و ده‌ژیاو ژیا‌ن خوشبوو، کاتێ مردیش مردن خوش بوو، جانه‌گه‌ر که‌سی‌ک دوو شتی دژ به‌یه‌کی به‌هۆیه‌وه‌ خوش بێت و دوو قوناغیش خوش بکات له‌کاتێکدا که‌ژیا‌ن هه‌ر به‌یه‌کیانه‌وه‌ خوشه‌ ئه‌وه‌ دله‌کان ناهه‌قیان نییه‌ نه‌گه‌ر خورپه‌یان پیا‌بێت و چاوه‌کانیش هه‌قیانه‌ فرمی‌سک بباری‌ن^٢، هه‌روه‌ک دای کۆچی دای سه‌لاحه‌دین القاضی الفاضل وه‌کو بزۆینه‌ری سیاسی نه‌مایه‌وه‌، چونکه‌ ده‌ولت دابه‌ش بوو و ئه‌و کاره‌ش که‌پێی هه‌لده‌ستا له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا دابه‌ش بوو به‌سه‌ر چه‌ند که‌سی‌کدا، که‌له‌نیوانیاندا که‌سانێک هه‌بوون که‌ئێ و لێیان رازی نه‌بوو، وه‌ک صفی الدین کورپی شوکر وه‌زیری الملك العادل ضیاء الدین وقزیری الملك الأفضل که‌هه‌ر له‌سه‌ره‌تا هه‌ولێ دا هه‌تاوه‌کو له‌هاورپێانی و له‌باوک و راویژکارانی دور بخاته‌وه‌، هه‌روه‌ها القاضی الفاضلیش له‌وه‌تێگه‌یشت که‌کۆچی دای سه‌لاحه‌دین کۆتایی رێگه‌یه‌ بۆ ئه‌و له‌هه‌ندێ له‌نامه‌ براهینه‌کانیدا "الرسائل الاخوانیه" هه‌ست و نه‌ستی خۆی ده‌ری‌پێ که‌له‌یه‌کێکیاندا ده‌لێ: من بێزاربووم له‌ژیا‌ن، چونکه‌ دای ئه‌وه‌ی وه‌ک چاو خه‌زمه‌تم ده‌کرد و وه‌ک پوشم لێهات و ته‌مه‌نیش ناخۆشی زۆریو، به‌لام له‌هه‌مووی ناخۆشتر ئه‌وه‌بوو که‌له‌کۆتایی پشتیوانی دا بوو له‌کاتێکدا که‌هێزو توانامان به‌ره‌و لاوازی ده‌چوو^٣.

ئه‌شتوانین بڵێن به‌کۆچی دای سه‌لاحه‌دین خه‌ونیکی گه‌وره‌ی القاضی الفاضل له‌بارچوو، که‌به‌شیکی زۆری ته‌مه‌نی و ژیا‌نی بۆ ته‌رخان کردبوو، ئه‌وه‌ش به‌دابه‌شکردنی ئه‌و ولاته‌ی که‌ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ولێ یه‌کخه‌ستنی و به‌هێزکردنی دا له‌نیوان کوره‌کانی سه‌لاحه‌دیندا که‌که‌وتنه‌ کێ‌پێکێ کردن له‌سه‌ری و خۆپه‌رستانه‌ له‌سه‌ری ده‌جانه‌نگان و دوژمنی خۆ مه‌لاس دای سه‌رسنوریان له‌بیرکردبوو، ئه‌وه‌بوو قاضی الفاضلیش بانگه‌یشتی ده‌کردن بۆ هاورپه‌یمانیتێ و هه‌ولێ لێک نزیککردنه‌وه‌یانی ده‌دا و هێچ بۆنه‌یه‌کی نه‌هێشته‌وه‌ که‌تیایدا پێویستی یه‌کخه‌ستی ریزه‌کانیان بیره‌خاته‌وه‌، بۆیه‌ هه‌ستا به‌نوسینی نامه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆشی که‌تیایدا هاتبوو: واده‌رنه‌که‌وی نه‌گه‌ر

^١ هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ٣٤٤.

^٢ الکتاب الروضتين له‌ القاضی الفاضل ل ٣٤٦.

^٣ القاضی الفاضل ل ٣٤٦.

ئۆيۈە رېك بکەون ئۆيۈە تەنھا کەسايەتۈ بەپېزى ئۆيتان لەدەست داوہ، بەلام ئەگەر وانەکەن ئۆيۈە نەھامەتییەکانى داھاتوو لەکۆچى دواى باوکتان گەرەتر دەبنو ئۆيۈەش گەرەترين نەھامەتییە^۱.

ھەرۈھە القاضى الفاضل ھەستا بەبېنىنى رۆلى ناوېزىوان بۆ سولھکردن لەنىوان العزیز عثمان کورى صلاح الدينى پاشاى مىسرو الافضل ى کورى صلاح الدين پاشاى شام^۲. ھەرۈەک کارى دەکرد بۆ يارمەتيدانى العادل أبى بکرى برأى صلاح الدين بەتەمەنترين خزمى سەلاحەدينو بەئەزمونترينيان ھەتاوہ کو ھەلويسى سەر بەرزانە و خوراکرانە بنويىنى دژ بەھەرەشەى خاچپەرستەکان ئۆيۈەبوو لەنامەيەکدا لەسالى ۵۳۹ھ/ ۱۱۹۶ز دا بۆى نووسى: ئۆيۈەى کەپېشھاتووہ لەگەشتنى دوزمنى نەفرەت لیکراو بۆ نزیک بەیروت مەترسییەکە بۆ ولات کەئافرەتى شیردەر لەھۆش خۆى دەبانو تەنگانەيەکە کەھزرەکان توشى تەنگانە ئەکا، ئیسلامى ئەمړۆ پېتيەکی جینگىرى ھەيە ئەگەر بخلیسکى و ھەموو شتیکتان لەدەست دەچىو ئەگەر جینگىرىشې ئۆيۈە سەرکەوتن مسۆگەرەو ئۆ پېتەش پېى العادليە يە ھیمەتیش ھیمەتى پېشینیەى شمشیربازانە، جا بۆ خواو لەبەر خوا دامەزراوينو شوین بەدوژمنتان لێژیکەنو لەبەر خوا شەو نخونى بکېشن، چونکە ئەم شەو شەوى خەونیيە، گوئ بەقسەى ئەم و ئۆ مەدەن و باسى ھەلەى ئەم و ئۆ کۆ ھاتووہ و کۆ نەھاتووہ مەکەن، بەلکو بزانت کەئۆيۈە ھەموو ئیسلامنو بۆ باوہرانیش بەھەموویانەو ھاتوون، ھەریەک لەئۆيۈە سېبەرى خوان جانەگەر خۆ راگرین ئۆ سېبەرى خوا ھەرگیز ناسرپتەوہ ئارامبگرن، چونکە خوا پشٹیوانى ئارامگرانە، ئەمە تەنھا پەلە ھەوریکە و تېپەر دەبى و شەویکە و رۆژى بەسەردادى و بازەرگانىيەکە و قازانچ دەکات^۳، بەلام پاش ئۆيۈە بېنى چەند شاریکى ترکەوتە دەست فرەنجەکانەوہ بۆیە ھەناسەى ھەل دەکېشا بۆ ھەلوہشانەوہى ئۆ يەکیتییەى کەسەلاحەدين بنیاتی نا، ئەمەش القاضى الفاضلى گۆشەگیرترکردو ئۆ نەخۆشیانەش کەکەلەکەبۆبوون بەسەریەوہ ھۆکارىک بوو بۆ دورخستەنەوہى لەبارودۆخى سیاسى، چونکە جەستەى لاوازو پەرەخۆشى بوو، ئەمەش وایدەکرد کەلەھەندى غەزادا دوابکەوئیت لەسەردەمى سەلاحەدیندا، لەنامەکانیشدا ئامازەى زۆر ھەن بۆ نەخۆشى و لاوازى کەپاش وەفاتی سەلاحەدين زیاترېوون^۴، لەنامەيەکیشدا بۆ عیمادى ئەسفەھانى ھاورى ئۆلئ: گەرەمان ئۆزانئ کەسى بچوک حالى چۆنە ئەگەر گەرەکەى لەدەست بدات، ھەرۈہە لاوازو کەم توانا ئەگەر بانگبکريت بۆ

^۱ ھەمان سەرچاوە ل ۳۴۷.

^۲ ھەمان سەرچاوە ل ۳۴۷.

^۳ الکتاب الروضتين له القاضى الفاضل ل ۳۴۶.

^۴ القاضى الفاضل ل ۳۴۶.

تیکۆشان ئه‌لێی دنیام نه‌ناسیوه هه‌تاوه‌کو ئه‌م رۆژانه، هه‌رگیز نالێی من بووم بێ ده‌سه‌لاتیم بۆ کاتێ مەرگ دانابوو، من چاوه‌ڕێم ده‌کرد له‌شه‌ودا به‌خه‌وتوویی بمرم یان له‌جیگاشدا به‌سه‌رسامییه‌وه^١. هه‌روه‌ها له‌نامه‌یه‌کی تردا وه‌سفی باری جه‌سته‌ی خۆی بۆ ده‌کات و ئه‌لێ: ئه‌م نامه‌یه‌م له‌کاتی‌که‌دا نووسی که‌قاچم تووشی چه‌ند لویه‌ک بووه‌و له‌پێ که‌وتوووم زه‌ردوو ره‌ش هه‌لگه‌راوم، هێچ شوێنێکم باش نییه جگه‌ له‌نه‌خۆشیه‌که‌م و کاتێ به‌ته‌نیام هاوار یه‌سه‌ر شه‌یتاندا ده‌که‌م^٢. هه‌روه‌ها له‌نامه‌یه‌کی تردا بۆی ئه‌لێ: سه‌یاره‌ت به‌باری جه‌سته‌م ئه‌وه هه‌ر مه‌پرسه جومگه‌کانم بێ هێزو دانه‌کانم له‌ق و لۆق بوون و لوی قاچه‌کانیشم ناگری به‌رداوه‌ته گیانم، شتیکیشم بۆ زیادبووه که‌وه‌ک که‌م بوونه‌وه وایه ئه‌ویش ئه‌و گۆچانه‌یه‌که سیبه‌ری هاتۆته پال سیبه‌رم^٣.

هه‌روه‌ها وه‌سفی ئازاره‌کانی ده‌کات له‌کۆتایی ژباندا بۆ عمار الدین و ئه‌لێ: هه‌لسوکه‌وتی هه‌رزه‌کارانیش ناگریکی هه‌لگه‌رساوه، پێم وایه ئازامگرتن له‌سه‌ر نه‌خۆشیه‌که زۆر خۆشتره له‌مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ ئه‌واندا، بۆیه برسیم ئه‌بێت و داوی خواردن ناکه‌م تینوم ئه‌بێت داوی ئاو ناکه‌م، ده‌ستم پانه‌خه‌م و ئه‌لێم به‌سه‌ریدا بپۆن و قاچم درێژ ئه‌که‌م و ئه‌لێم رایکیشن^٤.

٩- **کۆچی دواى القاضي الفاضل:** دواى ئه‌م هه‌مووه ئازاره‌ جه‌سته‌یی و مه‌عنه‌ویانه له‌شه‌شه‌می ره‌بیبی یه‌که‌می ساڵی ٥٦٩ه‌/ ١١٩٩زدا کۆچی دواى کرد، عمارى ئه‌سفه‌هانی ده‌رباره‌ی رووداوه‌کانی ئه‌م ساڵه‌ ئه‌لێت: نه‌هامه‌تی گه‌وره‌و به‌لای مه‌زن و کۆستی پیاو چاکان له‌م ساڵه‌دابوو ئه‌ویش به‌کۆچی دواى القاضي الفاضل بۆ زیدی مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له‌ماله‌که‌یدا له‌قه‌اهره‌، هه‌روه‌ها باسی ئه‌وه ده‌کات که‌شه‌وێ پێش مردنی له‌خوێندنگا که‌یدا کاری کردووه و له‌گه‌ڵ زانا ئیبن سلامدا دانیشتووه و باسی چه‌ند شتیکیان کردووه، ئه‌وشه‌وه‌ش له‌شه‌وه‌کانی تر رووخۆشتر و گه‌شتر بوو، باس و قسه‌کانیان خۆش بوو دانیشتنه‌که‌یان درێژه‌ی کێشا و پاشان به‌له‌ش ساغی و زمان پاراوییه‌وه به‌ره‌و ماله‌که‌ی به‌رێ که‌وت و به‌خزمه‌تگوزاره‌که‌ی ووت: گه‌رمه‌وه‌که‌م بۆ ئاماده‌بکه‌ و پاش خه‌وتنیشم دامپۆشه ئه‌وه‌بوو له‌به‌ره به‌یاندا هاته لای بۆ ئاگادارکردنه‌وه‌ی، به‌لام ئه‌و ده‌نگی خزمه‌تگوزاره‌که‌ی نه‌بیستوو ئه‌ویش نه‌یده‌زانی که‌مه‌رگ له‌قه‌سه‌ی خستووه و شتنی له‌که‌وسه‌ر بێ پێویستی کردووه

^١ القاضي الفاضل ل ٣٤٧.

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه ل ٣٤٧.

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه ل ٣٤٧.

^٤ هه‌مان سه‌رچاوه ل ٣٤٧.

^٥ الكتاب الروضتين له القاضي الفاضل ل ٣٤٧.

له شتنی دنیا کاتی باوکی هاته لای بینی بی دهنگو رووه، زانی که وادهی مهرگی هاتوه بویه نهو رۆژه تا ئیواره به دهنگیکی نزم دهینالاند، دهیزانی که نهو فهرمانی پهروهردگاری جیبه جیکردوه پاشان به دلخوشیهوه کۆچی دواپی کرد^۱. عماد الدینی نهسفه هانیش بهم جۆره باسی کۆچی دواپی دهکات: به شههیدبوون و سه رهبرزی کۆچی دواپی کردو خواپی که وردهش وهسییه ته که ی به دی هیناو له وه شدا چاوی له سهروه ری هه مووان کرد، له بهر نهوهی که هیچ کاریکی چاک نه مابوو که له ژياندا نه نجامی نه دات و مژدهی به ههشت نه ما کاری بۆ نه کات و هه مووان قه رزاری چاکه کانی بوون، وه قفه کانیشی بۆ کاری خیر له ژماره نه ده هاتن به تاییه تی نهو وه قفانهی که بۆ رزگارکردنی دیلی موسلمانان و یارمه تیدانی زانستخو زانی شافعی و مالیکی مه زه ب له خویندنگه کهیدا دابینی کردبوو، هه روه ها هاوکاری هه تیوان بوو بهو خیروبیتره ی که رۆژانه به سه ریدا ده رژاندن، بهم شیوه یه ژيانی دووه می له رۆژی دوایدا بۆخوی مسوگه رکردو، سولتانیش ره حمه تی خواپی لیبت مه به سستی سه لاهه دینه یه کیک بوو له شاکاره کانی نهو و پایه و کۆله که ی ده وله ته ی که ئازادکردنی هه ریمه کانیش ده ره نجامی راکانی نهو بوون^۲.

دووهم: الحافظ السلفی:

الحافظ أبو طاهر أحمدی کوری محمدی کوری أحمدی محمدی سیله فی نهسفه هانی^۳ یه کیک لهو زانایانه ی رۆژه لات که کۆچیان کرد بۆ میسرو له نهسکه ندهریه دا نیشته جیبوون و خواپی که وره خه لکیکی زۆری لی سوودمه ندکرد له بلۆکردنه وه ی مه زه بی سوننه دا.

۱- **هاتنی بۆ نهسکه ندهریه:** سیله فی له سالی ۵۱۱ هاته نهسکه ندهریه و له و کاته شدا ته مه نی سی و شهش سال بوو، نه زمونی باشی هه بوو و توانی زانستی زۆر ده ست خوی بخت، له بواری پیگه یشتووی هزرو پسپۆپی له بواری زانستی فه رموده دا گه شته ئاستی زانا پسپۆره کان، چونکه نهو ولاتی زۆر گه رابووو توانیبووی به خزمه ت زانای زۆر بگات و زانا گه وره کانی بواری فه رموده ی بینیبوو له بهر ده ستیاندا شاره زاییه کی باشی له زانستی (الروایة) گێرانه وه ی فه رموده و بنه ماکانی فه رموده و زانسته کانیدا پهیدا بکات، له کتێبه کانیشیاندا شتی جوان و به سوودی هه لده بژاردو به خه تی خوشی چه ند به شیکی زۆری

^۱ هه مان سه رچاوه ل ۳۴۷.

^۲ هه مان سه رچاوه ل ۳۴۸.

^۳ وفیات الاعیان (۲۲۵/۱) الحافظ أبو طاهر السلفی ل ۱۶.

نوسیه وه^١. ههروهه هاشاره زای و نه زمونیکی باشی هه بوو له نوسین و دانانی کتیبدا، چونکه پیشتر هه رهه نگیکی بۆ شیخه کانی له نه سفه هان دانابوو هه رهه نگیکی تریشی بۆ شیخه کانی له به غدادا نویسیبوو^٢، ههروهه هاشاره زاییه کی باسی وتنه وهی هه رموده و فیژکردنی هه بوو، چونکه نه و کاره ی پیشتر له نه سفه هاندا کردبوو له سالی ٤٩٢هـ، ههروهه ها له کاتی نیشته جی بوونیدا له دیمه شق سه رقائی وانه وتنه وه بوو له سالی ٥٠٩هـ بۆ ٥١١هـ ها بیگومان رۆشنبیری سیله فی له کاتی هاتنیدا ته نها له بواری هه رموده دا کورت نه بوو بویه وه، به لکو زاناو فه قیه بوو له مه زه بی نیمامی شافعی داو فیهی له خویندنگه ی نیزامی به غدادا خویندبوو له سه ر دهستی نه لکیا نه له ره رراسی و فخر الاسلام نه لشاشی و یوسف کوپی عه لی زنجانی، ههروهه ها سیلفی به باشی زانستی خویندنه وه کانی قورانی (قراءات) ی ده زانی و شاره زابوو له پیت و شیوازه کانی و له سه ر دهستی زانایانی به ناویانگ نه و زامسته ی خویندبوو^٣. الذهبی نه لی: له خه تی الحافظ عبدالغنی المقدسی یه وه (خطوط المشاریخ) سیله فیم له زانستی قراءات دا نقل کردوه به پیتی خویندنه وهی عاصم^٤ له سه ر دهستی اُبی سعد المطرز خویندویتی، رِیوایه تی حمزه شی^٥ الکساء نیشی بۆ علی محمدی کوپی نصر القصارو رِیوایه تی قانونیشی له نصری کوپی محمدی شیرازییه وه وه رگرتووه^٦ و رِیوایه تی قونیلش^٧ له عبداللهی کوپی أحمد الخرقی و لای هه ندی زانای تریش له سالی ٤٩١هـ دا خویندویتی، جگه شاره زایی سیلفی له هه رموده و فقهو زانستی خویندنه وه کانی قورئان پیش نیشته جی بوونی له نه سه ک نه ده ریهدا، شاره زاش بوو له نه ده بو زمانی عه ره بی، نه مانه شی کاتی خویندبوو که له به غدابوو له سه ر دهستی زانای زمانه وانی به ناویانگ زه که ریای کوپی یحیی ی کوپی عه لی ته بریزی شیخ ی نه ده ب له خویندنگه ی نظامیه دا، ههروهه ها شاعیریک بوو شعری ده نووسی و چیژی لیده بردوو هه زی له بیستنی ده کردو مه جلیس و دانیشته کانی که بۆ فیژخووانی هه رموده سازی ده دا به چه ند درِیژه شیعیکی کۆتایی پیده هینا که دانایی و ئاموژگاری

^١ سیر أعلام النبلاء له الحافظ أبو طاهر السلفي ل١٦٠.

^٢ أبو طاهر السلفي ل٩٦.

^٣ أبو طاهر السلفي ل٩٧.

^٤ نه بویه کری کوپی عاصم کوپی اُبی النجود له سالی ١٢٧ ک وفيات الاعيان (٢/٢٢٤).

^٥ حمزه ی کوپی حه بیبی کوپی عماره ناسراو به زیات.

^٦ عیسی ی کوپی وردان زه رقی که نازناوی قانونی لی نرابوو قورئان خوینی مه دینه.

^٧ قونیلی عه بدوو لره حممانی کوپی خالیدی مه ککی، به رپرسی پۆلیس بوو له مه که ده دا.

له خۆگرتبوو^۱، سیله فی ئەسکەندەریه و خەلگە کە ی خۆش دەویست، چونکە ئەوان ریزیان لێگرتبوو ئەویش بە شوێنێکی گونجای زانی بۆ نیشته جێبوون، چونکە ئەیتوانی لە هەمان کاتدا سود بەخش و سومەندیش بێت بۆیە بە شیۆه یەکی کاتی دەستبەرداری بیرۆکە ی چوون بۆ ئەندەلوس بوو ئەسکەندەریه ی کردە شوێنی نیشته جێبوونی خۆی ئەم بپارەشی بۆ چەن ھۆکارێک ئەگەر ایه وە سەرباری ریزو خۆشەویستی خەلکی ئەسکەندەریه بۆی، لەو ھۆکارانەش:

● ھەلگەوتە ی جوگرافی ئەسکەندەریه کە ئەکە وێتە ناوەندی ولاتی جیھانی ئیسلامی بە تاییەت نێوان حجاز لە رۆژھەلات و مەغریب و ئەندەلوس لە رۆژئاوا و ئەمەش کردبووی بە ناوەندی بە یەکگە یشتنی ئەو حاجیە ئەندەلوسی و مەغریبیانە ی کە تیایدا پشوویان دەدا بۆ ماوە ی چەند رۆژێک لە کاتی چوونیان بۆ سەفەری حەج و گەرانە وە یان لێی، ئەویش سودی لە و کاتانە دا وەر دەگرت و لە گ^۲ زاناو ئەدی و شارە زایاندا کۆدە بوویە وە و زلنست و ئەدی و رۆشن بیریان ئالوگۆر دە کرد ھەر دوولا سودیان لە یە کتری وەر دە گرت.

● ئەسکەندەریه لە سەرەتای سەدە ی شەشە می کۆچیدا ناوەندی بە یە کگە یشتنی زۆریک لە زانایانی شام بوو کە ولاتە کانیا ن بوبیو ھە گۆرە پانی جەنگە خاچە رستە کان و ھەندی لە شارە کانیشیلن کە و تە دەستی خاچە رستە کان و ھە ک قودس و رەملە و زۆریک لە شارە کەناریە کانی فەلەستین^۲، ئەمەش ئەو زانایانە ی ناچار کرد بۆ چۆلکردن و بە جێھێشتنی.

● ئاوارە بوونی ژمارە ی کی زۆر لە زانایانی موسڵمانی صلقلیە بەرە و ئەسکەندەریه دەای ئەو ی کە نۆرمان دورگە کە یانی داگیر کرد لە نیوہ ی دووہ می سەدە ی پینجە می کۆچیدا و ئاوارە بوونی ژمارە یە کی تریش لە زانایانی ئەندەلوس لە ئاکامی ئەو قەیرانە سیاسیە یە ک لە داوی یە کانیە کە ھەندی لە شارە کانی ئەندەلوس دوو چاری بوو، ئەمەش وای کرد لە زۆرینە ی زانایان کە کۆچ بکەن و داوای پەنابە رێتی و پاراستن بکەن و ھە کو زانای مالیکی بە ناوبانگ و ئەبوبە کر طەرطوشی و چەند وانا یە کی تر.

● خەلکی ئەسکەندەریه بە ھەرە مەندبوون لە ئازادی بیرو باوہ پی ئاینی - بە بە راورد لە گە ل قاھیرە دا ھەر چە ندە بە شیۆه یە کی فەرمی بە ژێر دەستە ی مەزھە بی فاطمی دانران، بە لام سوننی بوون و پە پەرە یان لە مەزھە بی پی شە و مالیک ئە کرد، ئەم ئازادییە رێژە یە ش وای کرد لە کەسانە ی کە دە ھاتنە میسر کە رووبکەن ئەسکەندەریه لە بری قاھیرە بۆ نیشته جێ بوون

^۱ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۹۹.

^۲ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۰.

تیایدا هه تاوه کو دوورین له فشاره کانی ده ولته تی فاطمی شیعه که پێچه وانه یه له گه ل
 بیروباوه ری سونیدا، ئەم هۆکارانه و چه ندین هۆکاریتیش وایکرد له الحافظ سیله فی
 که له ئەسکه نده ریه دا نیشته جی بێت، به لام به ره به ره تیایدا سه قامگیربوو، له کۆتایشدا
 له کاتی کدا که ته مه نی به ره و شه ست سا ل ده رۆیشت هاو سه رگیری له گه ل- ست الاهل- دا کرد
 که خه لکی ئەسکه نده ریه بوو، به م شیوه یه باری شانی قورس بوو، پاشان به ته واوه تی وازی
 له کۆچه ری هێنا دوا ی ئەوه که والی ئەسکه نده ریه ئیبن سه لار خویندنگه ی عادلیه ی بۆ
 بنیاتناو سه ره پرشتی کردنی پێسپاردو ئەویش به خو شحالیه وه تیایدا نیشته جی بوو ئەو
 شاره ی جینه هیشت هه تاوه کو کۆچی دوا ی کرد^۱.

۲- **چالاکی زانستی و خویندنگه که ی:** به گه شتنی الحافظ سیله فی به ئەسکه نده ریه خێرا ده سستی
 دایه و تنه وه ی فهرمووده له سا لی ۵۱۱ دا، شیخ أبو عبدالله ی رازی ناسراو به ئیبن خطاب زانای
 فهرمووده له ئەسکه نده ریه دا له سا لی ۵۲۵ هـ دا کۆچی دوا ی کرد، سیله فی شوینی گرت هه و
 بووه تا که شیخ و زانای فهرمووده ی له ئەسکه نده ریه دا به بن رکابه ر، پاشان رۆژ له دوا ی رۆژ
 ناویانگو ناسراوی زیاتر ده بوو، حاجیه کانی ئەنده لوسیش له هه موو شوینێکدا باسو
 هه والیان ده گه یانده ئەو شوینه ی که بۆی ده چوون، ئەمه ش وای کرد که قوتابیانی فهرمووده
 له میسرو ده ره وهیدا رووی لی بنین و کۆچو باریان بپێچنه وه بۆلای و له هه موو شوینێکه وه
 رووبکه نه ئەسکه نده ریه ها تاوه کو به زانای گه ره فهرمووده بگن، به م شیوه یه ش و تنه وه ی
 فهرمووده و گێرانه وه ی له ئەسکه نده ریه دا گه شه یکردو شوینی شیاوی خۆی گرت له م بواره ی
 خویندندا، ئەلین: ئەسکه نده ریه سه ر به میسربوو، خویندن و تنه وه ی فهرمووده تیایدا
 لاوازیو هه تاوه کو سیله فی تیایدا نیشته جی بوو پاشان خه لکی روویان تێکرد بۆ فهرمووده و
 زانستی خویندنه وه کان^۲.

۳- **خویندنگه ی عادلیه (السیلیفیه):** سیله فی ماوه ی چاره که سه ده یه ک ناویه ناو وانه ی
 ده وته وه ماوه یه ک له مزگه و تداو ماوه یه ک له مالی خۆیدا هه تاوه کو أبو الحسن کوپی سه لار
 ناسراو به الملك العادل بووه والی ئەسکه نده ریه، ئەم والیه ش رۆژ ریژی لێناو خویندنگه یه کی
 بۆ بنیاتنا به ناوی عادلیه ئەمه ش ئاماژه یه به ناوی "العادل" ی دامه زڕینه ری، پاشان به ناوی
 سیله فیه ناوی ده رکرد وه ک ئاماژه یه ک بۆ سیله فی مامۆستا تیایدا^۳، دکتۆر جماله الدین

^۱ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۱.

^۲ الاعلان بالتوبيخ لمن ذم التأريخ ل ۲۹۴.

^۳ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۴.

شیال یش له کتیبی (أعلام الاسكندرية) دا باسی ئه وه ده کات که له سالی ٥٤٤ ک بنیات نراوه^١، ههروهه دکتۆر حسین عبدالحمید صالح یش هه مان رای ههیه^٢، سه رچاوه میژوییه کانیش ئاماژه به وه ده که ن که ئیبن سه لار سونیه کی به ره چه له ک کوردبووه^٣، پابه ندبوونی خۆی به بیروباوه ری ئه هلی سونه و جه ماعه ته وه کاتی ئاشکرا کردوه که بوته به پررسی سه ربارگهی ئه سکه ندریه، پاشان هه ستا به نامه ناردن بۆ نوره دین محمودی فه رمانپه وای چه له ب بۆ هاوکاریکردن دژ به ده سه لاتی فاطمیه کان به م جۆره ش په یوه ندی خۆشه ویستی و دۆستایه تی نیوانیان پته و بوو، نوره دین کۆمه کی دارایی ده کرد، چونکه ئیبن سه لاریش وه ک ئه و سوونه بوو، ههروهه له بهر ئه وه ی نوره دین به هیواوی ئازادکردنی میسر بوو^٤. له وانه شه نوره دین رینمای ئیبن سه لاری کردبیت له نامه کانی نیوانیاندا که هه مان ئه زمونی سوریا جیه جی بکات بۆ له ناو بردنی مه زه بی فاطمی له رگهی کردنه وه ی خویندنگه وه ئیبن سه لاریش هه ستا به کردنه وه ی ئه م خویندنگه یه و وانه وتنه وه و سه ره رشتی کردنی سپارد به زانای گه وه ری فه رمووده حافظ ی سیله فی سونه مه زه بی^٥. سه رشتیش بوو ئه م شتانه هه مووی له سه رده می فه رمانپه وای ئیبن سه لار له م شارهدا رووبدات پیش ئه وه ی ده ست بگیریته به سه ر وه زاره تدا له ١٥ ی شه عبانی سالی ٥٤٤ ک، خه لیفه ی فاطمی الضافر هه ستی به مه ترسی ئیبن سه لارو خویندنگه سونیه که ی و کۆبوونه وه ی خه لکی سونه له ده وری کوردبوو ده ستی دایه پلان گیران له دژی و وه زاره تیشی سپارد به نجم الدینی کوپی مصالی وه زیری شیه که به ره گه ز مه غریبی بوو، ئه مه ش ئیبن سه لاری توره کرد، بۆیه هه ستا به کۆکردنه وه ی لایه نگرانی له خه لکی سونه ی ئه سکه ندریه و له گه لیاندا به ره و قاهیره به ریکه وتو توانی بچیته ناو قاهیره دوا ی ئه وه ی به سه ر ئیبن مصالدا! سه رکه وت له ناوچه ی الجزیره دا له ١٤ ی ره مه زانی ٥٤٤ ک^٦، له وانه یه زیاده ره ویمان نه کردبیت ئه گه ر بلتین هژی سه ره کی ململانتی نیوان ئیبن سه لارو مصال بریتیه له ململانتی نیوان بیروباوه ری ئه هلی سونه ت که نوره دین محمود پشتگیری ده کردو ئه هلی شیه که خه لیفه ی فاطمی نوینه رایه تی

^١ أعلام الاسكندرية ل ١٣٧.

^٢ الحافظ أبو طاهر ل ١٠٥.

^٣ وفيات الأعيان (٧٦/٢).

^٤ تأريخ الدولة الفاطمية في مصر ل ١٨٣.

^٥ الحركة الفكرية في مصر ل ١٥٨.

^٦ الكامل لابن أثير له الحافظ السيلفي ل ١٠٦.

ده کرد^۱، له راستیدا دروست کردنی ئەم خۆیەندنگە یە بوو مایە خۆشحالی خەلکی ئەسکەندەر یە و بە دیارییەکی گەورە ی ئیبن سەلاری فرمانرە وایان زانی کە پێویستە سوپاسی بکەن لە سەری، بۆیە شاعیرانیان دەستیان دایە ستایش کردن و پیاوە ئدان و دەربڕینی خۆشی و شادی خۆیان بۆی^۲. ئەو بوو حافظ سیلەفی سەرپەرشتی ئەم خۆیەندنگە یە گرته ئەستۆ کردی بە ناوەندی تیشکدانە وە بۆ گەرانه وە ی خەلکی میسر بۆ بیروباوەری ئەهلی سوننەت و مونتە دایە ک بۆ خەلکانی خاوەن هیزو رۆشنییری و ناوەندی ک بۆ یە کە یشتنی زانایانی فرەمۆدە و قوتابیانی و پیاوانی فیه و خۆیەندە وە کان و ئەدیبان و شاعیران و پیاوانی میژوو گێرەرە وە ی چیرۆک و سەرگوزشتە کان، بە م شێوە یە ش هۆگرانی تۆریوون و کاریگەری بۆ سەر خەلکی بەرە ی سەند و خەلکانێکی زۆر سودمە ندبوون لە و چاپێکە وتن و کۆپ و تارانە ی کە تیایدا پێشکەش دەکران، کاریگەریشی زیاتر بە خەلکی ئەسکەندەر یە وە دەرنە کەوت ئەمەش لە دوو شوێندا رەنگی دایە وە:

یە کە میان: ئەو رۆژی کە لە گەڵ ئیبن سەلاری وایاندا دەرچوون بۆ دەسگرتن بە سەر وەزارەتدا لە قاھیرە و. دوو میشیان: ئەو رۆژە بوو کە لە گەڵ سەلاحە دیندا دژ بە وەزیری فاطمی شارو خاچەرستە هاوکارەکانی جەنگا و وێرایی گەمارۆی سێ مانگی پشتیان بەرنا، بە لکو شان بە شانی دە جەنگان و بە سەر و مآلینە وە پشتیوانی بوون هەتا وەکو شاور گەمارۆکە ی هەلگرت^۳ سەلاحە دینیش ئەم چاکە یە لە بەر چاپو بو بۆ خەلکی ئەسکەندەر ییە و کاتێ دەوڵەتی فاطمی لە ناو برد و دەوڵەتی ئەبویی دروستکرد گرنگییەکی تایبەتی دا بە خەلکی ئەسکەندەر یە، ئەمەش بە هۆی پێگە ی ستراژیی ئەم شارە بۆ بەرگریکردن لە میسر و وێرایی ئەو ریزە تایبەتی کە خەلکی ئەسکەندەر یە هەیانبوو لە لای بە هۆی هەلویستی پالە وانا نەیان بەرامبەر گەمارۆی شار لە سالی ۵۶۳ هـ دا کاتێ هەموو توانایەکیان خستە خزمەت و بە سەر و مآلە وە بەرگریان لێکرد، بۆیە سەیر نییە کە سەلاحە دین لە سەرەتای وەرگرتنی پۆستی سولتانە وە فرماندە دات بە چاککردنە وە ی شورای ئەسکەندەر یە و بە هیزکردنی بورج و قەلاکانی و هینانی چەند دامەزراوە یە ک بۆی، نە ک هەر ئەمە، بە لکو لە سالی ۵۷۳ هـ دا خۆی سەردانی ئەسکەندەر یە کرد هەتا وەکو لە نزیکە وە بە سەری بکاتە وە و بێکەکانی رێکبخت و فرمانی تۆژە نکردنە وە ی بورج و شورا و حەسارە کە ی دەریکات^۴، لە م

^۱ تاریخ الدولة الفاطمية ل ۱۸۴.

^۲ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۶.

^۳ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۱۰۷.

^۴ مفرج الكرب (۵۶/۱).

سەردانەشدا سەلاحەدەدین کەشتیگەلی جەنگی بەسەرکێردەووە و ئەو فەرمانۆشکاری و خراپ بوونەیی بینی کە دوو چاری بووبوو فەرمانی نوێکردنەووە و بنیاتنانی کەشتی نوێی دەركردو بودجەیهکی تایبەتی بۆ دیاریکردو دیوانێکی سەربەخۆشی بۆ دانا لەگەڵ دانانی فەرماندەیهك بۆی بەناوی "فەرماندەیی کەشتیگەل"^۱، هەروەها ئەسکەندەریە بەردەوام جێی بایەخی سەلاحەدەدین بوو هەتاوێک جارێکی تر بواری سەردانی بۆ رەخسا لەسالی ۵۷۷هـ دای، لەم سەردانەشدا لەنزیكەووە چاکسازی و دامەزرێوەکانی بەسەرکێردەووە و فەرمانی دا کە پەلە بەکریست لەخزمەتکردن و جێبەجێکردنی پرۆژەکاندا، عیمادی ئەصفەهانی لەم سەردانەدا ئەلێ: سولتان لەمانگی رەمەزانی سالی ۵۷۷هـ دا هەستا بەسەردانی ئەسکەندەریە لەرێی البحیرەووە و لە السواری لایداو سەردانی ئەو شوراو حەسارو بەلەخانانەیی کرد کە فەرمانی کردبوو بەدروستکردنی و داوای بایەخ پێدانی زیاتر و تەواوکردنی کرد^۲، لەم سەردانەشدا ئەسکەندەریە گرنگیەکی باشی پێدرا لەلایەن سەلاحەدینەووە و دامەزراندنی دامو دەزگای ئاوەدانانی زۆری بەخۆوە بینی و خۆپێندگەیهکی گەورەیی دامەزراند بۆ قوتایبە بێگانهکان هەتاوێک تیایدا ئەدەبو و سەرچەم زانستەکان بخوینرێت و خانوویەکیشی بۆ بنیاتنان کە گەرماو نەخۆشخانەشی تیاوو بێ بەرامبەر تیایدا چارەسەر دەکران و چەند پزیشکیکی بۆ تەرخان کرابوو^۳، پاشان بنیاتنانی خۆپێندگە لەسەردەمی سەلاحەدیندا گەشەکردنێکی بەرچاوی بەخۆوە بینی بەپێی ئەو سیاسەتە گشتیەیی کە گرنگی زۆری بەبنیاتنانی خۆپێندگە دەدا وەکو هۆکاریکی قیصری بۆ لەناوبردنی فکری فاطمی شیعە، ئەو بوو چەندین خۆپێندگە لەماوەیهکی کەمدا بنیات نران ئەمەش بوو جێی سەرئەجی ئەو میژوو نوسانەیی کە سەردانی ئەسکەندەریەیان دەکردو چەندین شتیان لەسەر نووسی لەم بارەیهووەشوە ئێبن خزیمە کە لەسالی ۵۶۱هـ- ۱۱۶۴زدا سەردانی کردو تیایدا نیشتهجێ بوو و لەوەسفیدا ئەلێ: سەدو هەشتا خۆپێندگەیی بۆ فێرخوازان تیادابوو^۴، سەلاحەدینیش لەم سەردانەیدا فەرمانی دا بەبنیاتنانی مزگەوتی گەورەو گواستەووەی وتاریزی، دواي ئەوێ لەسەردەمی فاطمیەکاندا لەمزگەوتی العطارین دەکرا کە گەورەترین مزگەوت بوو لەم شارەدا^۵، پاش ئەوێش کۆمەڵێکی زۆر مزگەوت بنیات نراو ژمارەیی مزگەوتەکانیش لەم ماوەیهدا گەشتە ژمارەیهکی زۆر سەنجی ئەو میژوو نوسانەیی راکیشا کە سەردانی ئەو شارەیان

^۱ الحافظ أبو طاهر السلفي ل ۶۰.

^۲ کتاب الروزتين له الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۱.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۱.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۲.

^۵ تأريخ المساجد الأثرية ل ۶۷، حسن عبد الوهاب.

کردو به چه ندین شیوه مه زنده یان کردوو که هه ندیکیان زیاده رهوی زۆری تیا به^۱. ئیبن جبیریش که له سالێ ۵۷۸ هـ دا واته له سه رده می سه لاهه دیندا- سه ردانی ئهم شارهی کرد وه سفی زۆری مزگه وته کان ده کات و ده لێت: له هه موو شاره کان مزگه وتی زۆر تر بوو مه زنده کردنی خه لگیش بۆیان جیاوازه و زۆر که می هه یه، ئه وانه ی که زۆریان وتوو به دوا نزه هه زار مزگه وت ئه یخه ملێنن، ئه وانی تریش هه ندیکیان به هه شت هه زارو هه شه که متر ئه لێ به گشتی ژماره یان زۆر بووه و له یه ک شوین چوار تا پینچ مزگه وت هه بووه، له وانه شه به دهم یه که وه بووین و بۆ هه مووشیان ئیمام له لایه ن سولتانه وه دیاری کرابوو^۲، گرنگی دانی ئه یو بییه کانیش به ئاوه دان کردنه وه ی ئه سکه نده ریه به رده وام بوو پاش سه لاهه دین و هه مان سیاسه ت به ی ره وکرا هه تا وه کو کۆتایی سه ده ی شه شه می کۆچی^۳.

۴- تاییه تمه ندی که سییتی ابي الطاهری سه له فی:

أ- لیبرانی له ژیا نندا: الحافظ السلفي هه موو ژیا نی بۆ وانه وتنه وه و خویندنه وه و نوسین و وتاردان ته رخا ن کردبوو بۆ ئه وه ی بیژاری رووی تی بکات، سه راپای ژیا نی شی لیبران و تیکۆشا ن بووه وه ک الحافظ عبدالقادی الرهاوی قوتابی باسی ده کات و ئه لێ: پیم گه شتوو ه که له م ماوه ی مانه وهیدا له ئه سکه نده ریه نه چوو ه بۆ بیستا ن یان سه یران بۆ تا قه جا ری کیش، به لکو به رده وام له خویندنگه کهیدا بوو، هه ر کاتێ سه ردانی شمان بکرایه ئه مان بی نی سه رقائی خویندنه وه ی شتی که ته نانه ت منا ره ی ئه سکه نده ریه شی له تاقی که وه بینیبوو که له ماله کهیدا بوو^۴ ئیبن عیما دیش وه سفی ده کات ئه لێ: سیله فی بۆ ماوه ی شه ست و ئه وه نده سا ل له ئه سکه نده ریه دا نیشت ه جیبوو و تیایدا سه رقائی زانست و خویندنه وه و ده سخستنی کتیب بوو^۵.

ب- ریزانی له مه جلیسی خوی: سیله فی پیاویکی لیبورده و خاکی بوو، باوه شی بۆ خه لک و الآبوو، هاوده می خه لک بوو ئه وانیش هۆگری ئه و بوون، ئارامگربوو له سه ر ووشکی غه ربیا ن له گه لیدا ئه و که سانه ی خۆش ده ویست که سه ردانیان ده کردو به هه موو هه ست و نه ستیه وه رووی تی ده کردن و که م ته رخه م نه بووله سود پیگه یان دن و دلسۆزی و رووخۆشی له گه لیا نندا، خه لیل ئه لصه فدی له وه سفیدا ئه لێ: ئه گه ره هه لیه کی به رامبه ر که سی ک بکرایه وازی

^۱ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۲.

^۲ رحلة بن حيدر ل ۴۳.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۶۳.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۱۴.

^۵ شذرات الذهب (۲۵۵/۴).

لێنە دەهێنا هەتاوەکو پازنی دەکردو دڵی دەهێناپەوێ جێی خۆی بۆ ئەوێ کەسی لێ دانەبڕیت، بەلام هەرگیز رێی بەگالته و گەپ یان قسەکردن یان سەرقالکردنی بەرامبەر نەدەدا لەکاتی وانه و تنه وەدا جا ئەو کەسە هەر پلە و پایەیهکی هەبواپە، هەر کە لەباس و بابەتەکە ی دەبوەوێهە بوازی دەدا بە ئامادەبووان هەتاوەکو پرسیارو سەرنجەکانیان بخەنە روو، الحافظ الذهبی ئەگێڕێتەوێ کە سولتان سەلاحەدین بڕاکە ی رۆژێک هاتۆتە لای بۆ بیستنی فەرموودە بەهێواشی قسەیان لەگەڵ کردووە، وەزیرە کەشیان سیلە فی ناره زایی خۆی پێشاندان ووتی: ئەوێ چییە؟ ئێمە فەرموودە ی پێغەمبەر د.خ دەخوێنێنەوێ و ئێوێش قسە دەکەن؟ ئێنجا ئەوانیش بێدەنگ بوون.^۱

ج- **خۆشەویستی بۆ خوێندنەوێ و کۆکردنەوێ کتیب:** سیلە فی رەحمەتی خوای لێبێت خوێندنەوێ زۆربوو، خاوەن زاناریهکی باش بوو، لێ پراویبوو لە بەدواداچوونی زانستدان و زۆر بەدوای مەسەلە ئالۆزەکاندا دەچوو، ئیشکالاتەکانی روون دەکردەوێ، دوای وانه و تنه وێ به خوێندنەوێ و نوسین و لێدان و لێکۆلێنەوێ لەسەر کتیبی خەلکانی تر خەریک دەبوو، حافظ عبدالقادر رەهاوی دەربارە ی ئەلێ: هەرکاتێ سەردانمان بکردایە ئەمانینێ خەریکی خوێندنەوێ شتێکە هەر وەها زۆر تامە زۆی کتیب بوو سۆربوو لەسەر کۆکۆدەوێ و خاوەنداریتی، بەرادەیهک کە کۆمەلێکی زۆر کتیبی جۆراوجۆری کۆکردەوێ کە تەمەن بوازی خوێندنەوێ نەدا و کاتێ کۆچی دواشی کرد زۆربە ی کە پووی هەلێنابوو پێکەوێ لکابوو، دەرەنجامی شێداری کە شو و هەوای ئەسکەندەریه ئەمەش بووێ خراپبوونی زۆربە ی.

۵- **پە یوێندی لەگەڵ رۆشنییراندا:** ئەلقەکانی خوێندن لەمژگەوت و خوێندنگەدا خالی بەیه کگە یشتن و پە یوێندی نێوان سیلە فی و چین و توێژە رۆشنییرەکان بوو، لەرێی ئەم ئەلقانەشەوێ توانی کە پە یوێندی فراوانی لەگەڵ زانایان و فێرخوازانێ فەرموودە و پیاوانی مەزو ئەدەب وەک نوسەران و ئەدیبان و شاعیران و گەرە فەرمانبەرانی دەوڵەتدا هەبێت وەک والی و قاضی و هتد هەر وەها لەگەڵ خاوەن پێشە جۆراو جۆرەکاندا وەک پزێشکان و ئەندازیارەکان و بازەرگانان و خاوەن پە پراویزگە و ئیمامی مژگەوت و وتارییژو نوسەر و بانگوێژاندا، هەر وەها لەگەڵ زۆرینە ی حاجیانێ مەغریب و ئەندەلوس کە لە ئەسکەندەریه دا تیپەر دەبوون لەگەشتەکیاندا بەرەو حەج، سەبارەت بە پە یوێندی بە شاعیرانەوێ ئەوێ زۆر باش و تایبەتی بوو خۆشەویستی و هاوسۆزی بالی بەسەردا کێشابوو، ئەوێ بوو حەزی

له تێكه لاوی و گوێ بۆ گرتنیاں بوو دلی پێیان دهکرایه وه و زۆرجار شیعیان بۆ ده خوێنده وه، چونکه نه ویش وهك نه وان شاعیریوو، شیعی دهوت و چێژی لی ده بردو ره خه نشی لی ده گرت، حافظ ذهبی وه سفی دهکات و نه لی: خه زی له شیعر بوو شیعی دهنوسی و خه لاتی نه که سه شیه ده کرد که ستایشی شیعی بکردایه^۱.

۶- په یوه ندی له گه ل خه لکیدا: په یوه ندی له گه ل زۆر خو ش بوو، چونکه خاوه نی پله و پایه یه کی به رزبوو لایان، زۆر جار ده هاتنه لای هه تا وه کو به ره که تیان ده ست بکه ویت به هوی پارێزگاری و پیاو چاکییه وه، ته نانه ت زیارده ره ویا ن له ریزو حورمه تگرتنیدا ده کردو به که سێکی به ره که تیان ده زانی^۲. له و شته خو شانه ش که حافظ ذهبی نه یگێرتیه وه له م بواره دا نه وه یه که خه لکی نه سه که ندریه په نایان بۆ ده هیتا له کاتیکدا که ژنێک منال بوونی دوا بکه و تایه هه تا وه کو هه ندی نزا یان له کاغه زیکدا بۆنێرت، نه ویش بۆی دهنوسین و رێگری نه ده کردو ده قی نوسینه که شی نه مه بوو "خوا یه گیان نه وانه گو مانی باشیا ن به من بر دوه و ده سا تو ش بی ئومێدیا ن مه که لیم"^۳.

۷- په یوه ندی له گه ل ده ولته ی فاطمیدا: سیله فی زۆر خۆی لاده دا له پیکدا دان له گه ل ده ولته ی فاطمیدا هه تا وه کو ئازاری نه ده ن وهك چۆن زانا یانی تری نه سه که ندریه یان ئازار دا یان رێگری گێرانه وه و وتنه وه ی فه رموده ی لی بکه ن وهك له گه ل زانا یانی فه رموده أبی اسحاق الحبال المصری دا کردیا ن^۴. بۆیه خۆی ده بوارد له ره خه لیگرتن و دژایه تی کردنیا ن هه تا وه کو نه یان ورزێتی نه وانیش لیی دور که وتنه وه و وازیان لی هیتا، ته نانه ت هه ندیکیا ن ئاماده ی وانه کا نی ده بوون و گو ییا ن ده گرت، هه ره ها له و هۆکارانه ی که یارمه تی سیله فی دا بۆ که یان دنی په یامه که ی نه وه بوو که ده ولته ی فاطمی له و کاته دا له ما وه ی نیا و ن سا لی ۵۱۱م- ۶۷م به ره به ره نه ستیره ی به ره و ئا و ابو ن ده پو یشت و خۆی و خه لبه کا نیش لا وازو بی ئیراده و ئیداره بوون و وه زیره به شه پ هاتوه کا ن له سه ر کورسی حوکم هه موو کاروباره کا نیا ن له نه ستو گرتبوو، نه م وه زیرانه ش هینده به ته نگ په ی په کردنی مه زه بی فاطمی و پاراستنیه وه نه بوون و زیاتر گرنگیا ن به مانه وه ی خۆیا ن ده دا له ده سه لاتدا، ته نانه ت چه ند

^۱ سیر أعلام النبلاء له الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۲۸.

^۲ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۰.

^۳ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۰.

^۴ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۳۲.

وهزيريكيان سوننه بوون^١ سه رجه م ئهم وه زيرانه ش به جياوازي مه زه به كانيانه وه كه م تازور مه زه به بي فاطميان به لاوه گرنگ نه بوو^٢، په يوه نديشي به واليه سوننه نه وه ئه سكه نده ريه وه كه نه بوبونه شيعه خوځو باش بوو، چونكه خوځيان دهويست و ريزيان لي دهن او پله و پايه يان ده پاراستو له وانه كانيدا ناماده نه بوون و زانستيان ليوه رده گرت، بۆ نمونه والي قسطه نامري دوستايه تي و نامه گورينه وه ي له گه ل سيله فيدا هه بوو له معجم السفردا له باره يه وه ده لئ: ئهم قسطه ناوه يه كك بوو له و ئه مير ه ژيرانه ي كه حه زيان له دادگه ري و خوځنده وه ي كتيب بوو به تاييه ت ميژوو ژيان نامه ي پيشينان و له نتيوان منو ئه ودا دوستايه تي و نامه گورينه وه هه بوو^٣، سه باره ت به جيگيري والي ئه سكه نده ريه نه بوو ره ضا عبدالله ي كوري فضلي كوري دليلى الحضرمي ئه وه له باسي ژيانيدا نه لئ: هه ميشه ده هاته لام و پرسى پيډه كردم له و مه سه لانه دا كه گوماني تيدا هه بوو، كتيبى "البخاري ئيبين بطالي" لاخويندم بۆ فير بوون نه ك گيژانه وه، هه رچى به ئيبين سه لارى والي ئه سكه نده ريه شه ئه وه زور ريزى ليده ناو پله و پايه يه كى شياوى بۆ برپار ده داو خوځندن گه ي العادليه ي بۆ بنياتناو وانه وتنه وه و سه ره رشتى كردنى پيسپاردو وه قفى باشيشى بۆ ديارى كرد بۆ دابين كردنى خه رجى بۆ، ئه مانه ش نمونه ي په يوه نديه كانى حافظ سيله فى بوو له گه ل پياوه فهرميه كانى ده و له تي فاطميدا كه به گشتى په يوه نديه كى باش بوو و پيزو پيزانينى پتوه دياره، هه رچه نده ئه و سه ردانى هيج يه كيكيانى نه كردوه له ماله وه يان شوينى كاريدا^٤.

٨- **په يوه ندى له گه ل پياوانى ده و له تي ئه يوييدا**: حافظ سيله فى زور دلخوښ بوو به له ناوچوونى ده و له تي فاطمى شيعه و دامه زاندى ده و له تي ئه يوبى سوننى، كه له يه كه م ساته كانى ده ست به كار بوونيانه وه كاربان ده كرد بۆ په يره و كردنى بيروباوه ري ئه هلى سوننه ت و نه هيشتنى هه موو روا له ته كانى بيروباوه ري فاطمى و ترساندى هه ر كه سيك كه ئه يه وي مه زه به بي فاطمى بگيژيته وه يان بانگه وازى بۆ بكات، له گه ل ئه مه شدا حافظ سيله فى له ده رگاي هيج سولتان و ئه ميريكى ئه يوبييه كانى نه دا بۆ پيروزبايى يان سوپاس كردن، وه ك چو ن له گه ل فاطميه كانيشدا ئه م كاره ي نه كرد، ئه م هه لوښته ي سيله فيش زور گه وړه ي كرد لاي ئه يوبييه كان و ئه وان ده هاته لاي و له وانه كانيدا ناماده نه بوون و گوييسته قسه كانى نه بوون

^١ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ١٣٣.

^٢ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ١٣٥.

^٣ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ١٣٦.

^٤ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ١٣٦.

به ئه وپه ری ریزو پیزانینه وه، بۆ نمونه سه لاهه دین به و سام و شکۆ و پله و پایه وه که هه بیوو وه که فرمانپه وای میسر له قاهره وه چوو بۆ ئه سکه نده ریه و به هاورییه تی کوره کانی الأفضل علی و العزیز عثمان و العادله برای و عماد ئه سفه هانی سکرتری و گه وره پیاوانی ده ولته که ی بۆ سه ردان و بیستنی فه رموده له لای^۱. قاضی ئیبن شه داد له وه سفی ئه و سه ردانه دا له باسی خو په وشتی سه لاهه دین و هه زکردنی له بیستنی فه رموده ئه لئ: سولتان زۆر تامه زۆی بیستنی فه رموده بوو، هه رکاتی: ناوی شیخیکی بیستایه که گێرانه و ی به هیژو فه رموده ی زۆری بیستوه، ئه وه ئه گه ر ئه و زانایه بهاتایه بۆ لای ئه یهتتا و گوئیستی ده بوو، ئه گه ر ئه و زانایه ش ئاماده نه بووایه سه ردانی سولتان بکات خۆی ده چوو خزمه تی و گوئیستی ده بوو.... ئه وه بوو چه ند جارێک سه ردانی حافظ سیله فی کرد له ئه سکه نده ریه و فه رموده ی زۆری لیگێرپایه وه^۲، هه روه ها أبو شامه ی خاوه نی کتییی البروشتین له ئه سفه هانییه وه به وردی باسی ئه و سه ردانه مان بۆ ده گێرپته وه و ئه لئ: سولتان له رۆژی چوار شه ممه ی بیست و دووی شه عباندا له قاهره ده رچوو هه ردوو کوره که ی الأفضل علی و العزیز عثمانی له گه ل خۆیدا برد.... پاشان گه شتینه ئه سکه نده ریه له گه ل سولتاندا چوبه لای شیخ حافظ أبو الطاهر أحمدی کوپی محمدی سیلفی و ماوه یه ک لای ماینه وه له ده م و چاوییه وه نوری باوه رمان به دی ده کرد و سێ رۆژ لای بووین: پێنج شه ممه و هه ینی و شه ممه که چواره می مانگی ره مه زان بوو ئه و هه له مان باش قۆسته وه و ئه و سێ رۆژه ش خۆشترین رۆژه کانی ته مه نمان بوو^۳، یه کێک له و شته خۆشانه ش که له و سه ردانه دا رووی دا ئه وه بوو الملك العادل له و سێ رۆژه دا له ته نیشت سولتانی برایه وه داده نیشت و جارێکیان خۆی لارکرده وه و چپاندی به گوئییدا، کاتی حافظ سیله فی ئه مه ی بیننی سه رزه نشتی کردن و ناره زایی ده ربپی و ئینجا ئه وانیش بێده نگ بوون^۴.

۹- سیله فی شاعیر و په یوه ندی به شاعیرانه وه: حافظ سیله فی شاعیر بوو شیعی ریه ده وت و چیژی لێ ده برد و به وپه ری شاره زایییه وه ره خنه ی لێ ده گرت و هه زی له گوێگرتن بوو له شاعیران و به خشیشی ده دا به ئه و شاعیرانه ی که شیعه رکانیان به هیژیوو^۵، هه روه ها هه زی

^۱ السلوك للمقریزی له الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۷.

^۲ النور السلطانیة ل ۷ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۸.

^۳ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۸.

^۴ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۹.

^۵ الحافظ أبو الطاهر ل ۱۳۸.

له له به رکردنی شیعو گێڕانه وه و هێنانه وه ی بوو له دانیشتنه کانی داو دووباره ی نه کرده وه بۆ
گوێبیستانی به تاییهت شیعی نه و شاعیرانه ی که نه ئێ:

قالوا نفوس الدار سکنها وأنتم عندي نفوس النفوس

ههروه ها شاعیر ده ئێ:

نحن نخشي الإله في كل كرب ثم نساء عند طشف الكروب
كيف نرجو استجابة لدعاء قد سدنا طريقة بالذنون

پاشان شاعیر ده باره ی پیری ده ئێ:

حل المشيب بعارضي ومفارقي بنس القرن أراه غير مفارقي
رحل الشباب فقلت: قف لي ساعة حتى أودع. قال: إنك لاحقني

پاشان شاعیر ده باره ی ده روونه رزی ده ئێ:

منزلي منزل الكرام و نفسي نفس حر ترى المذلة كفرا
وإذا ما قنعت بالقوت دهري فلما أزور زيدا و عمرا

پاشان سه رسام بوو به وته ی آبی نیسحاقی شیعرانی ده رباری هاو پیتی به وه فا:

سألت الناس عن خل وفي فقالوا ما إلى هذا سبيل
تمسك إن ظفرت بودحر^١ فان الحر في الدنيا قليل

هه ندی کتیبیش چه ند سه رگوزشته یه کی سیله فی بۆ باس کردوین که له گه ل هه ندی شاعیردا
روویداوه، له وانه نه م سه رگوزشته یه باس ده کهین، چونکه کاریگه ری زۆری هه بووه له سه ر
جولاندنی هه ست و سۆزو خۆشه و یستی بۆ خزم و خویشه کانی له نه سفه هانی زیدی خۆیدا..... نه بو
نه حمه د عبدالله ی کوپی محمدی تجیبی نه نده لوسی ناسراو به ئیین مه لیح نه ئێ: نه بولحه جاجی
کوپی الشیخ نه م دێره شیعرانه ی بۆ ابو الطاهر ی سیله فی وت:

أيا من حل نور عيني ويا من حاز كل علا وزين

أنا مذ صرت عبدك زدت فخرا وزال بملكك نقصي و شيني

أتيتكم لأقرأ أو لأروي فعدت لمنزلي صفر الیدين

قريح القلب لم أظفر بشيء كاني لم أكن أهلا للذين

یروح الناس عنك بكل خير وأرجع لابساً خفي حنين

وما ذنبي سوى أنني غريب وقومي حيل بينهم وبيني

^١ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ١٧٣.

أبو محمدی کورپی ملیح نه لیت: أبو الحجاج پیی وتن: کاتیک أبو گاهر نه م دیرانه ی گوی لیبوو
گه شته نه وهی که ده لیم:

وما ذنبی سوی أني غریب وقومي حیل بینهم وینی

دهستی کرد به گریان و هاواری کرد: خزمه کانم لیم دابران نه مهش سۆزبوو بۆ نه سفه هانی زیدی و نه و
خزموو که سانه ی که لییان دابرابوو پاشان له هۆش خۆی چوو، نه مهش وای کرد له قوتاییه کانی
که سه رزه نشتی من بکه نو بلتین: نه مه چی بوو نه مرق کردت؟ پاشان شیخ برایه وه بۆ مالی خۆی و تا
چوار رۆژ نه هاته دهره وه^۱.

ههروه ها بۆ خوشی شیعی ده هۆنیه وه و له و شیعرانه ی که نه یوت:

إن علم الحديث علم رجال ترکوا الابتداع للاتباع
إذا جن ليلهم كتبوه وإذا أصبحوا غدوا للسمع

ههروه ها شانازی به زانستی و فرموده نه وه ده کرد که خوی گهره فیری کردبوو نه یوت:

إذا ذكرت بحار العلم يوما فقول المصطفى لا غير بحري
هو البحر المحيط وما عداء فأنهار صغار منه تجري

له م هۆنراوه شهیدا وه لامي (معطلة و محسمة) نه داته وه، پاشتر ناودارانای مه زه بهی شافیعی یه که
له دوا یه که باس ده کات هه تاوه کو ده گاته نه وهی که ده لی:

وأعلم بأن أعزهم وأجلهم شيخ الأنام سجية وفعلا

من لم يخف في اللع لومة لائم وبما رآه من الآذی بالا

ذاک ابن حنبل الامام المقتدی من فاق بین العالمین خطالا

۱۰- کۆچی دوا یی: سه ره به یانی رۆژی هه ینی- نه شلین شهوی هه ینی- پینچی ره بیعی دووه می
سالی ۵۷۶ هه خۆری ژیا نی سیله فی ئاوابووو نه سستیره ی له ئاسمانی نه سکه نده ریه دا بۆ
هه تاهه تایه له دره وشانه وه که وت، به م شیوه شهش کۆتایی به ژیا نیکی پر تیکۆشان هات
که نزیکه ی سه ده یه کی خایاندو خاوه نه که ی له خزمهت زانست و وانه وتنه وه و خۆیندنه وه و
نوسین و فیریوون و سود گه یاندندا به سه ری بردو بۆ رۆژیک ده ست به رداری نه م کارانه نه بوو
هیچ ریکریک نه ی توانی بیته به ره به ست له بهر ده میدا، به لکو بهرده وامو تا دوا ئیواره ی ژیا نی
سه رقالی سود گه یاندنبوو^۲، أبو طاهری کورپی عوضی هاویری که زانای مه زه بهی مالیکی بوو

^۱ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۱۷۳.

^۲ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ۲۵۴.

له ئه سكه نده ريه دا پاش نيوه رۆي رۆژي هه يني له مزگه وتي عبدالله ي كوپي عه مري كوپي عاصدا نوێژي له سه ركردو له گۆرستانى (وعلة) دا نيژرا كه ئين خه له كان باسى ده كات و ئه لئ: گۆرستانى كه له ناو هه ساره كه دا لاي الباب الأخضر^١، كۆمه لئ پياو چاكي تيدا نيژراوه وهك طرطوشى و هتد...^٢.

يه كيك له و ميژوو نوسه به ناوبانگانه ش كه سه ردانى گۆره كه ي كردوو ه أبو شامه ي خاوه ني كتيبي الروضتين في أخبار الدولتين، ئه مه شي له رووداو ه كانى سالى ٥٧٦ ه باس كردوو ه و ئه لئ: له م سالا دا حافظ سيله في كۆچي دوايى كردو سه ردانى گۆره كه شيم له ناو الباب الأخضر دا كرد^٣. له راستيدا الحافظ أبو الطاهر سيله في له زانا گه وره كانى ئومه ته و به بونيشي له و شاره دا ئه سكه نده ريه ناوبانگيكي جيهانى ده ركرد له بوارى فه رموده و زانستى خوێندنه وه كاندا به دريژايى سه ده ي شه شه مي كۆچي، بۆيه پيويسته له سه ر خه لكى ئه سكه نده ريه كه شانازي به م زانا پايه به رزه وه بكه ن و پادا شتى بده نه وه و به ناساندنى به نه وه كانى داهاتوو و زيندو راگرتنى ناوى به ناوانى خوێندنه يه ك بان په يمانگايه كي ئه و شاره به ناويه وه و بلاو كرده وه ي ئه و شوينه وارو كه له پوره ي كه به جى هيشت^٤.

سېپيه م: ئه بوو الطاهري كوپي عه وفى ئه سكه نده راني:

شيخي پيشه واو پيشه نكي موسلمانان زاناي ماليكيه كان ئيسماعيلى كوپي مه كي كوپي ئيسماعيلى كوپي عيساي كوپي عه وفى كوپي يه عقوبى كوپي محمدى كوپي عيساي كوپي عه بدوله ليكي كوپي حميدى كوپي هاوه لي پيغه مبه ر ﷺ، قوره يشى زوه رى عه وفى ئه سكه نده رى ماليكى له وه چه ي عه بدوله رحمانى كوپي عوف ﷺ، له سالى ٤٨٥ له داى كبووه له سه ر ده ستى ماموستا ئه بوبه كرى طرطوشى خوێندويه تى پيشى هاوه لانى كه وتوو له زيره كي و ليته اتويدا الموطاى أبي عبدالله ي رازى و طرطوشيه وه گيپراوه ته وه و پيشه واى سه ر ده مى خۆي و زانايه كي كه م ويته ي بوارى فيقه بووه و، فتوا له سه ر ئه و هه ستاو وه زۆر خواناس و دونياويست و خاوه ن په رستش بووه^٥، هه روه ها زۆر خاكي و ده رون پاك بووه و^٦. كوتايى ده وه لته فاطمى شيعه و

^١ يه كيكه ده روازه كانى ئه سكه نده ريه له كۆندا، ده كه وته لاي رۆژئاواه.

^٢ وفيات الأعيان (٢٢١/١).

^٣ كتاب الروضتين له الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ٢٥٥.

^٤ الحافظ أبو الطاهر السلفي ل ٢٥٥.

^٥ سير أعلام النبلاء (١٢٢/٢١).

^٦ هه مان سه رچاوه (١٢٣/٢١).

دامه زاناندنی دهوله تی نه یوبی به چاوی خۆی دیوه و سه لاهه دبئیش چووته خزمه تی بۆ نه سکه نده ریه له سالێ ٥٧٧ هـ داو له م سه ردا نه شدا سه لاهه دین زۆر به په رۆش بوو بۆ ئاماده بوون له گه ل کوره کانی خۆی و گه ره پیاوانی دهوله ته کهیدا له وانه کانی نه بو طاهرداو هه موویان پیکه وه گو بیستی "موطأ" ی مالک بوون له خزمه تیدا، عیمادی نه سفه هانیش نه م هه واله مان بۆ ده گهرتیه وه، چونکه نه و بۆ خۆی هاوڕییه تی سه لاهه دینی کردو تیایدا، نه لێ پاش مانگی ره مه زان سولتان به ره و نه سکه نده ریه به رێ کهوت له سالێ ٥٧٧ هـ دا له رێی البحیره وه و لای السواری خێوه تی هه لداو نه و هه سارو شواریه ی بینێ که تۆژه نی کردبوویه وه و نه و بینایانه ی که به ردی بناغه ی دانا بوون و فه رمانی کرد به په له کردن لێیان و ته و او کردنیان، سولتان ووتی سود له ئاماده بوونی شیخ أبو طاهری کوپی عه وف، نه وه بوو چوینه خزمه تی و مرطأی ئیمام مالکی بۆی گیرانه وه و ئیمه ش گو بیستی بوین نه م کتێبه شی به رێوایه ت و گیرانه وه ی طرطوشی بۆ باس کردین له ده یه ی کۆتایی شه والی^١. هه مووشمان پیمان وابوو که سه لاهه دین خێریکی باشی ده سکه توه به بونه قوتابی ئین عه وف و گو گرتن لێ، به م بۆنه یه شه وه قاضی عبدالره حیمی عه لی بیسانی نامه یه کی جوانی ئاراسته ی سه لاهه دین کردو تیایدا پیرۆزیایی لێکرد به بۆنه ی نه م گو بیستبو نه وه و تیایدا به راوردی کردبوو له نێوان نه م گه شته ی سه لاهه دین و دوو کوره که ی بۆ بیستنی الموطأ لای ئین عه وف و گه شته که ی هارون الرشید له گه ل دوو کوره کهیدا بۆ بیستنی هه مان کتێب لای ئیمام مالیکی دانه ری الموطأ، نه مه ش ده قی نامه که یه: خوای گه ره ده وله تی الملك الناصر پایه دار بکات، سه لاهی دونه یو دین و سولتانی ئیسلام و موسلمانان و زیندوو که ره وه ی ده وله تی نه میری باوه رداران، خۆشه ختی بۆ گه شته زانستییه که ی و خوای پاداشتی بداته وه و گه نجینه ی خیری به سه ردا برژێ و ده رفه تیش به خه لکی بدات بۆ سوپاسگوزاری نه و نیعمه ته گه ره، چونکه نه وه نیعمه تیکه بواری باشی ده وئ بۆ سوپاسگوزای ده ربهرین له سه ری، هه ره ها نورو رووناکی خۆی بخاته دلێه وه و هه ردوو گه شته که شی بۆ خواو له بهر خوا لێی وه رگری و نه و دوو رۆژه ی به چاکه و تیکۆشان بۆ بنوسی و نێوچه وانی گه شو دره وشاوه بکات. سوپاس بۆ نه و خوایه ش که دوو رۆژی پێ به خشیوه: رۆژیک که حه یبر له قه له مه که ی ده رژیت و رۆژیکیش که خوینی بێ باوه رپان له ژێر ئالیدا ده برژێ.

له یه که میاندا به دوائ فه رمووده ی پیغه مبه ردا ده گهری و شوینه واریکی دیارو به رچاو جێ ده هێلێ و له دووه میشدا هه ول ده دات بۆ سه رخستنی شه ریه تی پر هیدایه تی په ره ردگار به سه ر

^١ الديباج المذهب، ابن فرحون ل ٩٥٠.

^٢ کتاب الروضتين (٢٤/٢).

گومراپیداو خه لگانش هیمه تی زانایانیا بزواندوه له گهشتیاندا بۆ گواستنوه و بیستنی
 فهرمووده و به دوا داچوونی باوه رپێکراو دهسته بژێر کراوه کانی و چه ندین کتیبیان داناهه
 که مه به ستیان پیتی به رزکردنه وهی هیمه ته کان و ناگادار کردنه وه یان بووه، له گه ل به رزراگرتنی
 خاوه نه کانی و دهستخۆشی لیکردنیا، له م باره شه وه وتویانه: فلانه که س چووه بۆ گوپیست
 بوونی مسندی فلان و زهید چووه بۆ لای عه مر سه رباری دوری ماوه ی نیاوانیا، خاوه نی نه م
 گه شته ش خۆی بۆ زانست ته رخا ن کردوه و ته مه نی بۆ سه رف کردوه و هزی خۆی بۆ گوشیه
 هیمه تی به هیچ شتیک لاوا ن نابیت، نه گه ر نه مه بۆ خه لکی تر و ابیت نه ی نه بی بۆ پاشه یه ک چۆن
 بیت که بیرو هۆشی داگیر کردوه و کاروباری ثانی په روه ردگاری بۆ بپاوه ته وه، له که مترین کاتیکدا
 گه شت ده کات بۆ پاشماوه ی خێرو بۆ زانست و ده ست له پپو یستری ن کاری هه لده گریت و چه ند
 رۆلکی پی ده به خشی له کاتیکدا که به چرکه و سات له گه ل غه زا که راندا یه و خه میان ده خوات، نه شم
 بیستوهه فریشته ی سه ر شانی راست گه شتی بۆ ده سخستنی زانست بۆ هیچ پاشایه ک تۆمار
 کرد بیت جگه له هارونه ره شید ره حمه تی خوای لیبت، هه رچه ند نه و سه ردانی پتفه مبه ری (ﷺ)
 له گه ل خواستیکدا کۆ کرده وه له گه ل دوو کوره کهیدا چوونه خزمه ت مالیک- ره حمه تی خوای
 لیبت- بۆ بیستنی موطأ- که ره شیدی و ناصریه کان- سه لاحه دین کۆ ده نگ بوون له سه ر
 گوپیستبوون و سه فه رکردن بۆ وه رگرتنی نه وه ی که هارونه ره شیدیش داوای کردبوو له مالیک-
 ره حمه تی خوای لیبت- که مه جلیسیکی تایبه ت بۆ خۆی و نه مینو مه ئمونی کوپی ته رخا ن بکات و
 بۆ بیستنی موطأ نه ویش له وه لامدا پی ووت: نه مه سوننه تی ئامۆزا که ته واته پتفه مبه ر (ﷺ)-
 خه لکی تر پۆشیویانه و تۆش نه ته وی بآلوی بکه یته وه، نه مه ش دووه م گه شته له زه مانه داو یه که م
 گه شته له رووی باوه ره وه و خوای گه و ره به پینوسی فریشته ی نوسه ری چاکه ده ینوسی و تیایدا
 گه و ره مان شوینی هارون نه لپه شید نه گریت ته وه و عی و عوسمانیشی جیی نه مین و ئمئون ده گر نه وه
 نوسخه ی نه سلای واته نه و نوسخه ی که مالیک بۆ هارونه ره شیدی خۆیندۆ ته وه له گه نجینه ی کتیبی
 میسریدا بو، جا نه گه ر نه وه له گه نجینه که دا هه بیت نه وه به ره که تیکی گه و ره و تایبه ته ندیه کی
 مه زن و گه نجینه یه کی کۆن و به نرخه نه گه ر نا با به دوای نوسخه یه کی تر دا بگه رین که به خه تی موسای
 کوپی جه عفه ر نوسرا وه و مأمون سه ره په رشتی کردوه، نه م دوانه هه ر دوکیان پیرو زن و فه لی
 زانستیان پتیه دیاره و خوای گه و ره گه و ره مان له وه فه زله بی به ش نه کات، خوای گه و ره ش سولتانی
 بۆ نه م کاره رینوینی کردو ته ندروستی باشی پیداو له جه نگ و خوین به دوری گرت و دلای له هه موو

خه مێك داپنی و ریگهی خێری پیشان داو ئەم خێروبەرە کە تە ی دەسکەوت، ئومێد دەکەین تەندروست باشی و دلگوشادی بەردەوامبێ و خۆینی لێ بەدوربێ و بەچوونی بۆ شام خوێن رشتن کۆتایی پێ بێت و ناشتی بەرقەراریبێت و سەرکەوتن بە دەست بێنێت و، بەرە کەت بخاتە ریگە و گەشتیە وە ئینشاللاً^۱. لەم کاتە شەوێ ئێبێ عەوف پلە پایە یەکی باشی لای سەلاحەدین دەسکەوت و رێژو حورمەتی زۆری لێ دەنا و ئەگەر گرڤیتکی ئابینی یان سیاسی دەوڵەتی توش ببوایە دەینارد بەدواید و پووێژی پێ کرد و راو فتوای وەرگرت و ئێبێ فرحونیش ئەمەمان بۆ دوپات دەکاتە وە و ئەلئ: سولتان سەلاحەدینی کوپی ئە یوب رێژی ئێبێ عەوفی دەگرت و ئالوگۆپی نامە یان پێکە وە دەکرد و فتوای لێ وەر دەگرت^۲، هەروەها الصفدی لە کتێبە کەیدا "نکت الهمیان" باس لە یە کێک لەو نامانە دەکات لە کاتی باسکردنیدا لە ژیاانی قاضی شرف الدین عبداللەهی کوپی أبی عصرون، لە سەر دورستی مانە وە ی لەو پۆستی دادوهریدا دروست بوو دوا ی ئە وە ی کە توشی نابینایی بوو، ئێبێ أبی عصرونیش خۆی سوربوو لە سەر ئە وە ی کە لەو پۆستە دا بمینێتە وە بۆ یە نامیلکە یەکی نوسی و تیایدا پشتگیری ئە وە ی کرد کە قاضی نابینا بێت ئە مەش رایە کە کە مینە یە ک لە زانا یان ئە سەرینی و زۆرینە رەتی دەکەنە وە، وادیارە سەلاحەدینیش سوربوو لە سەر ئە وە ی ئێبێ أبی عصرون رازی بکات و هەستی بریندار ئە کات لە بەر بە سالانچوونی بۆ یە ناردی بۆ لای ئێبێ عەوف و داوای فتوای لێ کرد لەو بارە یە وە الصفدی ئە لێت: سولتان سەلاحەدین بە خەتی خۆی بۆ قاضی لفاضل ی نوسی: قاضی ئە لئ: دادوهری نابینا دروستە، لە گەڵ شیخ أبو الطاهر ئێبێ عوف دا کۆبەرە وە دەربارە ی ئە و فرمودانە ی کە لە بارە ی دادوهری نابینا وە هاتوون پرس یاری لێ بکە^۳. دیارە سەلاحەدین بە دەم راکانی ئێبێ عەوفە وە دەهات، ئە وە بوو پە لە ی کرد لە جێبە جێکردنی خواستە کە ی کاتێ داوای گێرانە وە ی باجی "الصادر" ی کرد کە باجێکە لە سەر بازرگانە فەرەنجە کان دانرا بوو لە ئە سە کە ندریە داو داها تە کە ی بە سەر زانا یانی ئە و شارە دا دا بە ش دە کرا^۴. هەروەها سەرچاوە کان باسی ئە وە دەکەن کە چالاکی ئێبێ عەوف تە نها لە وانە و تە وە دا کورت نە بوو یە وە، بە لکو هاو شی وە ی ئە و چالاکی لە بواری نوسیندا هە بوو ئە وە تا سیوطی ئە لئ: چە ندین کتێبی هە یە^۵، هەروەها شیخ

^۱ کتاب الروضتين (۲/۲۴-۲۵).

^۲ إعلام الاسكندرية ل ۱۱۹.

^۳ الوفیات (۲/۲۵۶) نکتب الهمیان ل ۱۸۵.

^۴ إعلام الاسكندرية ل ۱۲۰.

^۵ إعلام الاسكندرية ل ۱۲۰.

ئەبو طاهر كۆتیبى "تذكرة التذكرة في أصول الدين" و چەندىن كۆتیبى تىرى ھەبو^۱. لە سالى ۵۸۱ ھە تىبىن عەوف كۆچى دواى كردو لەئەسكەندەرىيەدا بەخاكسپىردرا لەتەمەنى نەو دەو شەشە سالىدا^۲.
 ئەو ھى كە ئەبو طاهرى سىلەفى وابو الطاهرى كوپى عەوف پىي ھەستان لەدەستخستنى زانست و بلاو كەردنەو ھى لەنيوان خەلكيدا و كار كەردن بۆ زىندو كەردنەو ھى مەزھەبى سوننە گەورە ترين جۆرى جىھادە، چونكە سەرقال بون بەدەستخستنى زانست و فێركەردنى خەلكى گەورە ترين جۆرى جىھادە بۆ كەسك كەنەتەى ساغ بىت و ھىچ كەردەو ھەكى پى ناگات، چونكە دەبىتە ھۆى زىندو كەردنەو ھى زانست و ناين و رىئەشاندانى خەلكانى نەزان و بانگەواز كەردن بۆ خىرو نەھى كەردن لەشەپو دەستخستنى خىر كى زۆر كە مەرفەكان ئاتاجن پىي^۳.

زانستىش پەرستش كە بەسەرقال بون پىو ھى مەرفە لەخوای گەورە نەزىك دەبىتەو زۆرىنەى پىشەوايانىش فەزلىان داو ھەسەر زۆر پەرستش كە گەورە و سەرەكيدا ئەمەش لەكاتى كەدا بوو كە زانست برەوى ھەبوو، جەنەبى لەئەمەردا پەلەوپاى چۆن بىت كەكەم بوەتەو ھەخەرىكە بەرەو نەمان دەچىت ديارە زانست مەراتى پىغەمبەرە (ﷺ) ھەركەس رى "ھەكە بگرتە بەر بەمەبەستى دەستخستنى زانست خوای گەورە رىگەى بەھەشتى بۆ ئاسان دەكات و سوودى پى دەكەنەت و ئەم سوودەشى لىو ھەلاو دەكاتەو بۆ خەلكانى تر، ئاشكراشە كە زانست بەكەكە لەو كەردەوانەى كە دواى مەركىش بەھانای مەرفەو ھەكەت كەلەپەرەى كەردەو ھەكانى دەپچىرتەو، بەلكو ئەھلى عىلم بەردەوام چاكەيان زىاد دەكات ھەتاو ھەكو بەھۆى زانستەكەيانەو ھەلكى رىئەمەى ھەركەن و شوین قەسەكانيان بەكون، بۆھ جىي خۆبەتەى مەرفەى ژىر كاتە بەنرخەكانى بۆ سەرف بكات و تەمەنى لەپىناودا دابىت و خۆى ئامادە بكات بۆ رۆزى ھەژارى و پىو بىستى^۴.

چوارەم: عەبدوللاى كوپى ئەبى عەسرون:

شىخ و پىشەواو زانای لىھاتوو، قورئان خوینى تاقانە و شىخى شافعیەكان و گەورەى دادو ھەران (قاضي القضاة) شەرفەدین زانای خەلكى شام ئەبو سەعد عەبدوللاى كوپى محمدى كوپى ھىبەتوللاى كوپى المظھرەى كوپى عەلى كوپى ئەبى عەسرونى كوپى ئەبى سەرى تەمىمى بەرەچەلەك ھەدەشى و موسلى و شافى^۵، ئەم زانایە لەسەردەمى نۆرەدیندا بوو تەقازى

^۱ إعلام الاسكندرية ل ۱۲۱.

^۲ سير أعلام النبلاء (۱۲۲/۲۱) السنة النبوية في القرن السادس ل ۶۷۷.

^۳ الأسباب والأعمال التي يضاعف بها الثواب.

^۴ ھەمان سەرچاو ھەل ۷۴.

^۵ سير أعلام النبلاء (۱۲/۲۱).

سنجار(شهنگار) ونصیبینو چه پاران و شاره کانی تری دیار به کروی له وی وه کو گه وره سه روکی دادوهران (القاضي القضاة) وابوو چهند قازیه کی وه ک بریکار دامه زانندبوو له شاره کاند او خوی سه ره رشتی ده کردن^۱، له سالی ۴۹۲ک یان ۴۹۳ک دا له موسل له دایکبووه و له سه رده سستی کومه له زانایه ک خویندویتی و دواتر گواستویه تیه وه بۆ چه له ب له سالی (۵۴۵هـ- ۱۱۵۰ز) دا پاشان هات بۆ دیمه شق له و کاته دا که نوره دین هاته ناویه وه و له مزگه تی چه له بدا ده سستی دایه خویندن و تیایدا نیشته جیوو، چهند کتییکی له باره ی فیهو مه زه به کانه وه نووسی و کومه لیککی زۆر قوتابی له یه ر ده سستی زانست و زانیاریان وه رگرت، چونکه زانایه کی گه وره بوو به زانانترین که سی سه رده می خوی و پیشه وای زانایانی مه زه بی شافیعی دانراوه، کاروکرده وه شی هاوشیوه ی زانست و زانیاری بووه، بۆیه نوره دین هبنایه پیشه وه کردیه سه ره رشتیاری بنیاتنانی قوتابخانه کان له چه له ب و حمص و به عله به ک و چهند شوینیکی تردا، زۆریشی نه خایه ند کردیه (لقاضي) و دادوهری دیار به کروی ده سه لاتی زۆری پی به خشی^۲، سالی ۵۵۶هـ- ۱۱۷۰زیشدا وه ک نوینه ری خوی ناردی بۆ لای خه لیفه نه لموسته چیی بۆ به غدا^۳.

۱- **عه بدلای کوری نه بی عه سرون و سه لاهه دینی نه یولی:** سه لاهه دین به یاشی عه بدلای کوری نه بی عه سرون ده ناسی، نه م ناسینه شی له سه رده می زه نکیه وه بوو، چونکه هه ردووکیان له ژیر چاودیری و له خزمه ت نوره دیندا په روه رده بوون به تایبه ت سه لاهه دینو، هه ردووکیان له پیاوه به توناکانی زه نکی بوون که یه کیکیان له بواری دادوهری و فتواو زانست و خویندندا کاری ده کردو نه وی تریشیان سه رقالی کاره سه ربازیه کان بوو و گرنگی زۆری پی ده دا، ره وتی رووداوه کانیش له سه رده می نوره دین محمود زه نکیه وه ده یسه لمینن که په یوه نندی نیوان نه م دوو پیاوه په ربوو له خو شه ویستی و دۆستایه تی و ریژی دوو لایه نه و هه ریه که یان به باشی نه وی تری ده ناسی و هه له کانی ده نرخاند، به لگه ش له سه ر نه مه نه و نامه یه بوو که سه لاهه دین له میسره وه ناردی بۆ نه بی عه سرون بۆ شام، دیاره هه لژاردنیشی له لایه ن سه لاهه دینه وه و تایبه تکردنی به م نامه به لگه یه له سه ر فه زلדانی به سه ر خه لکانی ترداو داننانه به رۆل و کاریگه ری له سه ر رووداوه کان، هه ر بۆیه نامه که ی جۆره گله ییه کی له خو گرتبوو ئومیده وار بوو که هه ولی جدی بدات بۆ هه ره سپیه تانی نه و ریککه وتنه غه در

^۱ عصر الدولة الزنكية للصلاحي ل ۲۴۱.

^۲ عصر الدولة الزنكية، ل ۲۴۲، وفيات الاعيان، ل ۲۴۲.

^۳ مراة الزمان (۲۸۳/۸)، عصر الدولة الزنكية، ل: ۲۴۳.

ئامیزە، عبداللەھى كوپى ئەبى عەسرونیش ئەو رىككەوتنەى پى باش نەبوو رەزامەندى لەسەر پىشان نەدابوو، بەلكو زۆر نىگەرەن بوو بۆ ئەو لاوازیەى كە موسلمانەكانى گرتبویەو، تەنانت پى خۆشبوو سەلاحەدین لەمیسرەو و پىكەو كارىكەن بۆ ھەلۆەشانەو، ئەو رىككەوتنەو كارىكەن بۆ دەرپەراندنى دوزمنى خاچپەرستى خۆسەپىن و داگیركەرى خاكى ئىسلامى لەشامدا،^۱ واديارە ئىبن ئەبى عەسرون وای بەباش دەزانى كە پاش كۆچى دواى نۆرەدین سەلاحەدین لەمیسرەو روىكەتە شام بۆ كۆتایى ھىتان بەناكۆكى ئەمیرەكان لەپاش نۆرەدین، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەو یە كە ئەو ئامادەنەبوو ئەم رىككەوتننامەىە ئىمزا- واژوو بکات وەك سەرچەم ئەمىرو دادوهرەكانى تری شام و ھەرەك یەكێك بوو لەكەسایەتییە گەرەكانى شام و دژ بەو ئەمیرانەش وەستا كە داواى بەردەوامبونىيان دەکرد لەسەر دژاىەتى سەلاحەدین و رىگرتن لەھاتنى بۆ شام ئەمەش وای كرد لەسەلاحەدین كە پۆستى قازى و دادوهرى ميسرى پى بسپێردریت،^۲ لەگەڵ ئەمەشدا عبداللەھى كوپى ئەبى عەسرون لەگەڵ الملك الصالح ئىسماعىلى كوپى نۆرەدین مەحمود زەنكى دا لەدیمەشقەو چوو بۆ حەلەب پىش گەشتنى سەلاحەدین بۆ دیمەشق، بەلام لەوێ زۆر نەمایەو و دوبارە گەرايەو بۆ دیمەشق و لەوكاتەشدا سەلاحەدین لەوێ بوو لەسالى ۵۷۲ھ ئەمەش لەكاتى سەرەمەرگى قازى كە ماله دىنى شارەزورى قازى شام لەسەردەمى سەلاحەدیندا بوو، ئەو بوو ئەبى عەسرون بەشداری كرد لەشتن و كفنكردنىداو لەبەخاكسپاردنىدا بەشداریبوو.^۳

۲- دانانى ئىبن ئەبى عەسرون بەقازى و دادوهر: كاتى كە ماله دىنى شارەزورى ھەستى بەنزیكبوونەو وادەى مەرگى كرد، پۆستى قەزاو دادوهرى سپیارد بەئەبى الفضائل قاسمى كوپى یەحیای كوپى عەبدوللای برازای كە نازناوى ضیاء الدینی ھەبوو، سەلاحەدینیش ناچاربوو كە رازى بێت، چونكە ضیاء الدین شیاو بوو بۆ دادوهرى و دادوهریش یەكێكە لەو پۆستە گرنگانەى كە بە پشتاوپشت ناگۆتێزێتەو،^۴ ھەرەھا كە ماله دىنى شارەزورى رۆلى ھەبوو لەریخۆشكردن بۆ پشوازی كردن لەسەلاحەدین، چونكە پى و ابوو كە لەئەمیرەكانى تر بەتواناترو لێھاتووترە بۆ روبەر و روبوونەو و خاچپەرستەكان، ئەم كارەشى لەو كارە گرنگانەى كە بۆ كمالە دىنى شارەزورى ھەژمار دەكریت، چونكە بەرژەو وەندى گشتى موسلمانى خستە

^۱ المدارس العسرونية في بلاد الشام/ د. صادق أحمد، ل ۲۹.

^۲ السلوك للمقريزي، له المدارس العسرونية ل ۲۹.

^۳ مفرج الكرب (۵۰/۲) المدارس العسرونية ل ۲۹.

^۴ المدارس العسرونية في بلاد الشام ل ۳۱.

پیش هه موو شتیکی ترو فه زلی سه لاهی دینی دا به سه سه رجه م نه میره کانی تر له شامدا، که هه ستان به مۆرکردنی ناشته وای له گه ل دۆزمنی خاچه رستیدا^۱ نه مهش له کاتی خۆیدا به دریزی باس ده کهین به پشتیوانی پهروه رداگار. به لام ئاره زووی سه لاهه دین بۆ دامه زرانندی کوپی آبی عه سرون له پۆستی قه زاو دادوه ردا له بهر نه م هۆیا نه بوو:

أ- به میزی که سایه تی زانستی و نه ده بی عبداللهی کوپی آبی عه سرون و پله و پایه ی وه ک شیخی مه زه بی شافعی له سه رده می خۆیدا، به شایه تی زۆرینه ی نه و خه لکانه ی که له و سه رده مه دا ژیاون^۲.

ب- نه و ریزو خۆشه و یستییه ی که سه لاهه دین بۆ شوێنکه و توانی مه زه بی شافعی هه یبوو، که هه ندی جار ده گه یشته راده ی ده مارگیری، چونکه نه و ده یویست ده ولت له سه ر مه زه بی شافعی یه کبخات.

ج- له ئامیزگرتنی ئه بن آبی عه سرون له لایه ن سه لاهه دینه وه له کاتی که دهات بۆ لای بۆ دیمه شق و له وهش زیاتر سپاردنی پۆستی قه زای میسر به کوپی نه بی عه سرون له سالێ ۵۷۰ هه ک وه م قریزی باسی ده کات، هه روه ها ناردنی نامه یه ک بۆی که هانی ده دا بۆ هه لوه شانده وه ی په یمان نامه ی دیمه شق له گه ل خاچه رسته کاندای هه مان سالدا^۳، نه مهش به لگه یه له سه ر نه وه ی که سه لاهه دین ه ریزو خۆشه و یستی زۆری هه بوه بۆی و ده یه وی بیهته دادوه ری، به لکو نه م نامه یه رێخۆشکه ربوو بۆ هه لبژاردنی له ئاینده دا.

د- هه روه ها په یوه ندی سه لاهه دین و کوپی نه بی عه سرون زۆر پته و توندوتۆڵ بوون و کوپی نه بی عه سرون خۆی سه ره رشتی هاو سه رگیری سه لاهه دینی له گه ل خاتوو عه سمه ت دینی کچی نه میر معینه دین نه نرو هاو سه ری سوڵتان نوره دین- پیش کۆچی دوا ی کردنی - که له قه لای دیمه شق دا نیشته جیبوو له سالێ ۵۷۲ هه ک^۴.

ه- بونی که سایه تی پایه به رزله ده ولته تی سه لاهه دین دا که پێیان باش بوو پۆستی - قاضی القضاة - گه روه ی دادوه ران له شامدا به سپێردرێت به عه بدو لای کوپی نه بی عه سرون، له و که سایه تیانه ش القاضی الفاضل که په یوه ندی توندوتۆڵی له گه لیدا هه بوو، کوپی نه بی عه سرونیش زۆر جار له نامه کانییدا به مجیره دین قاچی الفاجل ناوی ده برد وه ک ئاماژه یه ک

^۱ المدارس العسرونیه فی بلاد الشام ل ۳۵.

^۲ مفرج الکوب (۵۰/۲) المدارس العسرونیه ل ۳۴.

^۳ کتاب الروضتین (۲۳۱/۱)، المدارس العسرونیه، ل ۳۵.

^۴ هه مان سه رچاوه (۲۳۱/۱)، هه مان سه رچاوه ل ۳۵.

به پړيزو پله و پایه^۱، هه روه ها زانا عيسای هه کاريش يه کيک بوو له وکه سایه تی و نه میرانه ی سه لاهه دين که له سه رده ستی عبدالله کوږی نه بی عه سرون زانستی وه رگرت و حه زی ده کرد رۆژنيک مامۆستا که ی له پۆستی گه وره ی دادوه رانی شام دا بيينيت^۲، بئ گومان نه م دوو که سایه تيه ش کاريگه ريه کی زۆريان هه بوو له پاکيشانی سه لاهه دين به لای عبداللهی کوږی نه بی عه سرون داو سپاردنی قه زاو دادوه ری پیتی، دياره خه لکيش جياوازن له ئاره زوو بۆ چونه کانياندا^۳.

و- پلانی عه بدوللای کوږی نه بی عه سرون و هاوکارانی که ده ستیان دایه بلاوکردنه وه ی نه وه ی که ضيائه دين له سه رکار لاده بریت و له وانه يه توشي ناخوشي ببيت، نه مه ش ته نگاويه کی بۆ نه م پياوه دروست کردو ناچاری کرد که بيه وه ی و سه لامه تی هه لپزيری و ده ست له کار کيشانه وه ی خوی پيشکه ش بکات و ده ست له کار کيشانه وه که شی زۆر به خیرایی و بئ دودلی په سه ندکرا^۴. نه مه ش نه وه مان بۆپون ده کاته وه که سه لاهه دين ئاره زوی به لای عه بدوللای کوږی نه بی عه سرون دا بوو له هه مان کاتيشدا نه يده ويست ته نگ به ضيائه دين هه لچنی يان له سه ر کارلايات^۵، هه رچۆنيک بيت کۆی نه م هۆکارانه پيکه وه ريخوشکه ريپون بۆ نه وه ی شه ره فه دينی کوږی نه بی عه سروت پۆستی گه وره ی دادوه ران له نه ستۆبگريت له هه موو ناوچه کانی شام دا که له ژيژ رکيفی سه لاهه دينی نه يوبييدا پون له سالی ۵۷۳ هـ دا^۶، مه رجي سه لاهه دينيش بۆ نه م دامه زانده نه وه بوو که محی الدين أبو المعالی محمدي کوږی زه که يه دين و نه وحده داوود بريکاری که ماله دين له دادوه ری و قه زادا وه ک دوو دادوه ر دادوه ری بکه نو له بری سه لاهه دين هتيان و ده رکردنی حوکه مه کان بپيار بده نو دامه زاندينيشيان به ئيمزای خودی سولتان ده بيت^۷.

۲- به ره هه می زانستی کوږی نه بی عه سرون: کوږی نه بی عه سرون که سایه تيه کی تاييه تمه ندو خاوه نی سيفه تی ده گمه ن بوو، وه ک خاوه نی (النجوم الزاهره) وه سفی ده کات به وه ی که:

^۱ هه مان سه رچاوه (۲۳۱/۱)، هه مان سه رچاوه ل ۳۵.

^۲ وفیات الأعيان (۱۶۲/۳)، المدارس العسرونية، ل: ۳۶.

^۳ المدارس العسرونية، ل: ۳۶.

^۴ المدارس العسرونية، ل: ۳۶.

^۵ مفرج الکروب (۵۰/۲) المدارس العسرونية ل ۳۷.

^۶ سنا البرق الشامی، ل: ۱۱۳، المدارس العسرونية، ل: ۳۸.

^۷ سنا البرق الشامی، ل: ۱۱۳، المدارس العسرونية، ل: ۳۸.

پیشە وایه کی پیاو چاک و کتیب دانهریوو، السبکی ش خواهه نی کتیبی "طبقات الشافعية" وه سفی ده کات و نه لیت: نیشته جی دیمه شق و گهره ی دادوهران و زانا و پیشه وایان بوه^۱. موه فقه دین قودامه ی مه قیدیسش دهریاره ی ده لئ: پیشه وای زانیانی شافیعی مه زهه ب بوو له سه رده می خویدا، ئیبن سه لاحیش باسی ده کات و نه لئ: زانا ترین و تیگه شتو ترین خه لکی سه رده می خو ی بوو سه رچاوه ی فتواو حوکه شه رعیه کان بوو^۲، عیمادی نه سفه هانیش له وه سفی دا نه لئ: حوججه تولنیسلام موفتی عیراق و شام شیخی زانست و که له زانا، که به فتواکانی ئاینی به هیژکردو له سه رده می ئیمه ش دا له وشاره زاترینه له مه زهه بی شافیعی داو فه زل و چاکه ی هه موو شوینه کانی گرتبویه وه و چه ند دانراوو کتیبکی به پیژی له سه رمه زهه بی شافیعی هه بوو^۳، له وکتیبانه ش که کوپی نه بی عه سرون نوسی "صفوة المذهب في نهاية المطالب" که حوت به رگه، و "الانتصار" که چواربه رگه و "المرشد" که دوو به رگه و "الذريعة في معرفة الشريعة" یه ک به رگه و "التيسير" دهریاره ی جیاوازی که چواربه رگه و "مأخذ النظر" و "مختصر الفرائض" و "الارشاد المغرب في نصرة المذهب" که ته وای نه کردو کاریک پوی کرده حه له ب^۴.

هه روه ها چه ندين نوسراوی ترى هه یه له وانه (التنبیه في معرفة الأحكام) و (فوائد المذهب) له دوو به رگدا و (الموافق و المخالف) و (الفوائد المنذري) له دوو به رگدا. هه روه ها به شیکیشی له سه ر دروست دادوهری کردنی نابینا نوسیوه . به غدادیش له (هدایة العارفين) دا چه ند فتواو زنججیره فرموده یه کی باسکردوه.

۴- به ره هه می نه ده بی شه ره فه دینی کوپی نه بی عه سرون: شه ره فه دین له زانسته کانی فیهو نوصول و جیاوازی و فتوادان و قه زادا به ناویانگ بوو، هه روه ها له بواری نه ده بیشتا ناویانگی هه بوو، چونکه نه و شاعیرو نه دیب بوو و عیمادی نه سفه هانی و خه لکی تریش چه ندين کۆپله شیعیان هیئاوه که ره نگدانه وه ی هه سستی فراوان و نه ندیشه ی به پیژو ده وه مه ندو ده روونیکی به نه زمونه^۵، له و شیعرانه ش:

کل جمع الی شقاق بصیر
أی صفوما شابه تکدبر

^۱ النجوم الزاهرة (۱۰۹/۶)، المدارس العسرونية ل: ۱۲۲.

^۲ طبقات الشافعية (۱۳۲/۷)، المدارس العسرونية ل: ۱۲۲.

^۳ المدارس العسرونية، ل: ۱۲۲.

^۴ حذيرة القصر، شعراء الشام (۳۵۱/۲)، المدارس العسرونية، ل: ۱۲۲.

^۵ هه مانه سه رچاوه، ل: ۱۲۴.

أنت في اللهو و الآماني مقيم والمنايا في كل وقت تسير
و الذي غره بلوغ الآماني بسراب و خلب مغرور
ويك يانفسي أخلصي إن ربي بالذي أخفت الصدر بصير^١

ههروه ها له شيعره كانى:

أستخبري عن حنيني اليه و عن زفراني و فرط إشتياقي
لك الخير إن بقلبي اليك ظما لا يروبه الا التلاقي.

ههروه ها وتويه تى:

يا سائلي كيف حالي بعد فرقته وحاشاك مما بقلبي من تنائكا
قد أقسم الدمع لا يجفو الجفون أسي و النوم لازارها حتى الاقيكا^٢

ئمه كه سايه تى تاييه تمه ندى كورى ئه بى عه سرونه كه تىرو ته واوه و كارى گه رى خوى هه بووه له بوارى قه زاو فه تواو سياسته و كارگيرى و دبلوماسى و باليوزيداو، به ريژه يه كى باش به هره مه ندى بووه له زانست و ئه ده ب، ئه مه ش واى كرد به رزترين پؤستى ده ولت و هه ريگريت كه گه و ره ي دادوهران و باليوزو شينخ و مه رجه عى گه و ره ي مه زه بى شافيعى بوو له سه رده مى خويدا^٣.

٥- **روشتنى بۆ مزگينيدان به خه لافه تى عه باسى:** له و ئه ركه پيروژانه ي كه قاضى شه ره فه دينى كورى ئه بو عه سرون پيى هه ستا مزگينيدان بوو به خيلافه تى عه باسى له سالى ١٣٦٧ هـ - ١٣٧١ ز د، ده رباره ي نه هيشتنى و وتاردان به ناوى خه ليفه ي عاضدى فاطميه وه و خويندنه وه ي به ناوى خه ليفه موسته ضيئى عه باسيه وه، له گه ليشيدا چه ندين دانى ترى نويسيوو و به هر شارى كدا تيه پيووايه بوى ده خويندنه وه و ئه م مزگينييه گه و ره يه ي پيڤه دان، هه تاوه كو گه يشته به غداو خه لكى به غداش ريزى زورىان ليتاو هه واله كه شيان به رز نرخاندو دينارو پارهيان به سه ردا باراندو خه لات و دياريشيان نارد بۆ نوره دين و سه لآحه دين^٤، به م شيوه يه قاضى شه ره فه دينى كورى ئه بى عه سرون به رده وام بوو له به شدارى كردن له زيانى سياسيدا به زانست و راكانى و وه ك باليوزى سه لآحه دين بۆ خيلافه تى عه باسى له به غدا هه تاوه كو روودانى جهنگى حطين له سالى (١٣٨٣ هـ / ١٣٨٧ ز)، ميژوونووسيانيش به شداريان

^١ المدارس العسرونية، ل: ١٢٤.

^٢ المدارس العسرونية، ل: ١٢٦، النجوم الذهرة (١١/٦).

^٣ المدارس العسرونية، ل: ١٢٨.

^٤ السلوك (٦٤/١، ٦٥).

له گه ل سه لاهه دیندا له م چه نکه مه زنده دا دوپات کردو ته وه که تیايدا خوی گه وره ژوربه ی
شاره کانی که ناری شامو به یتولمه قه ده سی له سر ده ست رزگار کردن^۱.

۶- **عه بدوئلا کوری نه بی عه سرون تووشی نابینایی ده بییتا**: نه ره فه دینی کوپی عه سرون وه ک
قاضی مایه وه و حوکی به پپی شهره ع ده کرد هه تا وه کو سالی ۵۷۷هـ، له و کاته شدا تووشی
نابینایی بو و چاوی له ده ستدا، خه لکیش که وتنه قسه کردن له سر نه شیایوی بۆ دادوهری و
تانه یان له پریاره کانی ده دا^۲. لیتره شدا سه لاهه دین ژور ته نگاو ده بو و رووبه پووی گرفتگی
شهرعی بووه وه، چونکه نه وه نه یده ویست ههستی نه و هاوړپیه ی بریندار بکات که چاوی
له ده ستدا وه له پسته که ی لایببات و له هه مان کاتیشدا رووبه رووی و ته و ره خنه ی زانیانیش
ده بوویه وه که گومانیان ده کرد له شیایویتی کوپی نه بی عه صصرون بۆ قه زاو داوی له سر رکار
لادانیان لیده کرد، کوپی نه بی عه سرونیش خوی رووبه پووی نه م کیشیه بوویه وه و کتییگی
نوسی ده رباره ی دروستی دادوهری کردنی نابینا له مه شدا پیچه وانه ی ژورینه ی زانیان بوو،
به لگه ی کوپی نه بی عه سرونیش بۆ نه م مه سه له رایه ک بوو که له "جمع الجوامع"ی ره ویانیدا
ها تووه و شهره فه دینی کوپی نه بی عه سرونیش هه لیبژارد له بهر روشنایی نه وه به شیگی
نوسی ده رباره ی دروستی دادوهری نابینا و خووشی دادوهری مایه وه کاتی تووشی نابینا بوو،
به لگه ی ژورینه ی زانیانیش سه باره ت به نادرستی دادوهری کردنی نابینا نه وه بوو که نه و
رکابه ره کان و شایه ته کان ناناسی و ئیتر چۆن ده توانی دادوهری بکات له رووداوه کاندا،
به لگه ی نه و که سانه ش که به دروستیان ده زانی نه وه بوو که شوعه یب پیغه مبه ر نابینا بووه و
نه گه ر دروست بو بییت نابینا پیغه مبه رو ئیتر دراوی په ره ردگار بو بییت نه وه دادوهری کردنی
نابینا له پیشترو ره واته ر، چونکه پیغه مبه ر له دادوهر به پیزترو گه وره تره چونکه خوی گه وره
فه رزلی پیغه مبه ری داوه به سر خه لکانی تردا، هه روه ها و تراویشه: نابینایی شوعه یب نه
سه لمینراوه نه گه ر واش بو بییت نه و شوینکه و توانی نه وه نده که مبون پیو یستی
به دادوهری کردنی نه بووه له نیا نیا نندا، گریمان پیو یستیان به دادوهری کردنی بو بییت نه وه سروش
(وه حی) دابه زیوه و دادوهری کردووه، به لام سروش بۆ دادوهر و قاضی دانابه زریّت^۳
له به رامبه ر نه م گرفته شدا که قاضی شهره فه دینی کوپی نه بی عه سرون به ته نها به رامبه ر به
هه موو زانیان وه ستا له شامدا سه لاهه دین سه رسام بوو و نه یده زای چی بکات؟ بویه ناردی

^۱ دور الفقهاء و العلماء في الشرق الادنى، ل: ۱۳۵.

^۲ وفيات الأعيان (۵۴/۳)، المدرس العسرونية، ل: ۳۹۰.

^۳ کفر الکوب (۵۱/۲)، نکت الهميان، ل: ۶۰.

بۆ لای القاضی الفاضل که ئەو کاتە لەمیسردا بوو و داوای کۆمەکی لێکرد لەم مەسەلەیەدا بەوەی که پەیوەندی بە شیخ ئەبی طاهری کورپی عەوفی ئەسکەندەرییەوه بکات و پرسباری لێبکات دەربارەوی ئەو فەرمودانەی که سەبارەت بە دادوەری نابیناوه هاتوون^۱، بەلکو لای ئەو چارەبەکی بۆ ئەم گرفت و گریژ کۆتیرەیه دەست بکەوێت، ئەوه بوو زۆری نەخایاند وەلامی قاضی الفاضل گەیشتهوه دەستی سەلاحەدین و تیایدا هاتبوو: مەسەلەکه له دوو شت بەدەر نییه، خوای گەرەش باشترین دانەیان بۆ گەرەمان دیاری بکات، هێشتەوهی مەسەلەکه بەدەستی باوکهوه بەجۆرێک که پراو راویژو فتواو بەره که تی بمیڤیت و کۆپه که شێ بیته جێنشینی و به مەرج بگیری ت له گە لیدا که له هه له کردندا سزا دەدری، یاخود مەسەلەکه بسپێردریت به پێشه و قطب الدین چونکه ئەو پاشماوهی زانایان و پێشه نگیانه و نابێ که سی پێشی بخریت که له چینیکی بالاتر نه ییت له زانستدا^۲.

بەم وەلامەش سەلاحەدین دەروی لێکرایهوه و چارەسەری دۆزیهوه و سەرەفەدینی به بەرپرسی یه که می ده زنگای قه زاهێشتهوه و مەسەلە ی دادوەریشی سپارد به محي الدين أبي حامد محمدی کورپی شەرەفەدین به مەرجێک که باوکی دادوەری راستەقینە و سەرەکی بیته و ئەویش خۆی وا پیشان بدات که جیگری باوکیه تی، به جۆرێک که خەلکی نەزانن باوکی لابراره، بەم شیوهیهش شەرەفەدین وهک گەرە ی دادوەران له شامدا مایهوه و کۆپه که شێ بووه جیگری، ئەمەشی به هۆی داکوکیکردن له خۆیی و چونه ناو قولا یی شەرعهوه و دۆزینهوه ی به لگه بۆ دروستی دادوەری نابینا، پاشان به هاوکاری سەلاحەدین و پشتگیری قاضی الفاضل بۆی^۳.

۷- **کۆچی دوا یی کورپی ئەبی عەسرون**: قاضی کورپی ئەبی عەسرون له یازدهی رەمە زانی سالی ۵۸۵ هـ دا کۆچی دوا یی کرد^۴، کاتی ئەم هه والەش گەشت به القاضي الفاضل له میسردا نامه یه کی سەرەخۆشی نوسی که تیایدا هاتبوو: نامه ی زاتی پیرۆزتان گەیشته، خوای گەرە سەرکه وتووی بکات و خەلکانی پی دلخۆش بکات و ریگای خێری بۆ ئاسان بکات و کارو کرده وهشی بۆ خۆی ساغ بکاتهوه، له نامه که شدا هه والێک هه یه که که مېوونه وه ی ئیسلام و درز تیکه وتنی خەلکه، به لکو له درزیش تپیه پ ده کات بۆ رووخان، ئەمەش ئەو قەزاو بپیاره ی خوا یه سەبارەت به مردنی پێشه و شەرەفەدینی کورپی ئەبی عەسرون خوا لێی خۆش بیته و

^۱ وفيات الأعيان (۵۴/۳)، المدرس العسرونیه، ل: ۴۱.

^۲ مفرج الكرب (۷/۲، ۶۸)، المدرس العسرونیه، ل: ۴۱.

^۳ المدارس العسرونیه، ل: ۴۱.

^۴ سير أعلام النبلاء (۲۱، ۱۲۹).

ئەو كەموكورتى و زىيانەى كە بەھۆى كۆچى دوايىيەو توشى سەر زەوى ھاتو موسولمانانى نىگەران و نەيارانىانى خۆشحال كەرد، چونكە بەراستى ئەو ھىمىاى زانست و پاشماوھى بىاواچاكانى پىششىن بوو، زانستى لەم شامدا بلاوكردەوھو ھەركەسى فېر بوو بىت لەوھو بووھو فەزلى ئەوى تىايە، خواى گەرە ئاوى رەحمەتى بەسەر گۆرەكەيدا بىبارىنى، ديارە كەسەك خاوەنى ئەو ھەموو كىتوبە بەسودە بىت ياخود محى الدين كوپى بىت نامرىتو چونكە شوئەوارو زانستى زىندوو بەردەوامو منىش زۆر غەمگىنم كە ئامادەى بەخاكسپاردنى نەبووم، خواى گەرەش دەرزانى كە چەندە دلتەنگم بە لەدەستدانى و چۆل بوونى دونيا لەبەرەكەتى و لەدەستدانى نزاو پارانەوھەكانى، سوپاس بۆ خوا كە نەمرد ھەتاوھەكو چەند منالەيكى باش و بەرپۆز چەندىن زانستخوانى زانائى پى گەيانە كە خوئىندنگەكان ئاوەدان دەكەنەو، ھەرۆھە چەندىن قوتابخانەو مزگەوتى دروستكردو شەوو رۆژى بە ركوع و كرنوش بەسەر دەبرد، بەراستى ئەو زىندوو بەكارە جوانەكانىيەوھو ئىمەين كە بەھۆى لەدەستدانى ئەوھو مردوين^۱.

پىنجەم: زانا عىساي ھەكارى:

زانا ضيائەدين باوكى محمد كوپى عىساي كوپى محمدى كوپى عىساي ھەكارى، يەككە لەئەمىرەكانى دەولەتى سەلاھەدين و پىشتى پى بەستوو لەراوپاويژدا وانەى فيقھى لەخوئىندنگەى الزجاجىيە لەخەلەبدا دەوتەوھو، پەيوەندى كرد بەئەمىر ئەسەدەدين شىركۆى مامى سەلاھەدىنەوھو بوو بەپىشنىوژى و پىنج فەرزەى بۆ دەكرد، كاتى ئەسەدەدين بەرئى كەوت بۆ ولاتى مىسرو وەزارەتى گرتە دەست عىساي لەگەلدا بوو، سەلاھەدىنىش راويژى پىدەكردو راي وەردەگرتو پەپرەوى دەكردو رۆزى نازى زۆرى ھەبوو لاي و گەيەنەرى داخوازيەكانى خەلك بوو بەسەلاھەدىن^۲.

پىشتىوانى كردنى بۆ سەلاھەدىن لەو وەزارەتەكەيدا:

كاتى سەلاھەدىن وەزارەتى خەلىفە عاضدى گرتە دەست ھەندى لەئەمىرەكانى نەوھى نورەدىن نارازى بوون چونكە چاويان بربىبوو ئەو پۆستەو ئامادە نەبوون گوپرايەلى سەلاھەدىن بن و كارى لەگەلدا بكن^۳، تەنانت خەرىك بوو ئازاوەيەك لەنيوان ھىزەكانى نورەدىندا لەمىسر روويادات ئەگەر رۆلى عىساي ھەكارى نەبوايە كە كورد بوو، ئەوھو بوو بى وچان ھەولەى لەگەل ئەو ئەمىرەندا دەدا ھەتاوھەكو توانى لەدەورى سەلاھەدىن كۆيان بكاتەو بەجۆرەھا شىواز ھەر لەمژدە

^۱ المدارس العسرونية، ل: ۱۹۲.

^۲ وفيات الاعيان (۴/ ۴۹۷)، طبقات الشافعية (۷/ ۲۵۵).

^۳ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۳.

دانه وه هه تاوه کو هه پره شه و ترساندن، له م کارهش بهرده وام بوو هه تاوه کو ده ولته یاروفی دامه زانند و نه میش بریاریدا بگه پیتته وه بۆ شام بۆ خزمه تی نوره دین به مه رجیک سهر به سه لاهه دین بیت^۱، به م شتیوه یه نه و رۆله مه زنه دهرده که ویت که زانا عیسی هه کاری پیتی هه ستا بۆ پشتیوانیکردنی سه لاهه دین له وه زاره ته کهیدا، به هۆی به هیتی که سایه تی و زیره کیشه وه توانی ده سه لاتنی سه لاهه دین بچه سپینیت له سه ره تای وه گرگرتنی وه زاره تداو بواری بۆ بره خسیت هه تاوه کو خۆی یه کلایی بکاته وه بۆ مه سه له ی گه وره کانی تر مه به ستیشمان تیکۆشانه دژ به خاچه رسته کان^۲.

چاککردنه وه ی نیتوانی سه لاهه دین و نوره دین:

له مه شدا شیخ عیسی هه کاری رۆلی سه ره کی هه بوو توانی نیتوانی سه لاهه دین و نوره دین خۆش بکات، به وه ی که سه لاهه دین پۆزش بپینیتته وه له وه ی که نه یتوانی به ره و قه لای الکرك به ری بکه ویت بۆ یارمه تیدانی نوره دین و نوره دینیش نه م پۆزشه ی په سه ندکردو نامه یه کی بۆ سه لاهه دین نوسی که نه وه ی ده گه یاند: پاراستنی میسر له شتی تر به لامانه وه گرنگتره^۳، هه روه ها سه لاهه دین له رۆر کاروباردا پشتی به شیخ عیسی هه کاری ده به ست هه تاوه کو وای لی هات بووه یه کیک له نه میره گه وره کانی سه لاهه دین، هه روه ها سه لاهه دین ریژی ده نا له راو و بۆچوون و زانیارییه کانی و له رۆربه ی مه سه له کانی فه رمانه واییدا پرسی پیده کردو له رای دهرنه ده چوو^۴.

هاوکاریکردنی بۆ ریککه وتن له گه ل خه لکی موسلدا:

به دوا ی یه کدا هاتنی رووداوو هه لۆیسته کان گرنگی نه م زانایه یان دوپاتکرده وه له ده ولته تی سه لاهه دیندا، نه مه ش کاتی دهرکه وت که سه لاهه دین ویستی موسل گه مارۆ بدات و له ده سته نه تابه ک عیزه دین مه سعودی بیسیپینیتته وه بیگه پینیتته وه باوه شی به ره ی ئیسلامی و هاوکاریکردنی مسۆگه ر بکات دژ به خاچه رستان له جه نگی یه کلاکه ره وه ی له گه لیاندا، به لام دوا ی چه ند رووبه پووبوونه وه یه ک له نیتوانیاندا خه لیفه ی عه باسی هاته ناو کیشه که وه گه وره ی شیخه کان صدرالدینی نارد هه تاوه کو هه ردوولا ریکبخات^۵، سه دره دینیش ناردی بۆ لای سه لاهه دین و داوا ی لیکرد چه ند که سیکی باوه پپیکراوی خۆی بنیتریت بۆ دانوستانکردن له نیتوان هه ردوولادا، سولتانیش

^۱ الباهر، ل: ۱۴۲.

^۲ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۴.

^۳ دور العلماء اصلاح المجتمع زمن الحروب الصليبية، ل: ۶۲.

^۴ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۴.

^۵ كتاب الروضتين، له دور الفقهاء و العلماء وه، ل: ۱۲۶.

داوای له قاضی فاضل و شیخ عیسا کرد که ئاماده ی ئه و دانوستانه بن، ئه وانیش ئاماده بوون و به م شیوه یه ش گفتوگۆ دهستی پیکرد و گه شتنه ریکه وتن و سه لاهه دینیش ناوچه که ی به جی هیش و به م شیوه یه ش خوین له نیتوان موسولماناندا نه پزئا^۱.

دانوستان له گه ل وه زیری خلاطدا:

له سالی (٥٨١هـ - ١١٨٥هـ) دا زانا عیسا ی هه کاری هه ستا به ئه نجامدانی ئه رکیکی دبلۆماسی تر، کاتی سه لاهه دین ناردی بۆ گفتوگۆکردن له گه ل وه زیری خه لاطدا وه ک بریکاری خۆی، چونکه پاش ئه وه ی که شا ئه رمه ن سکمانی فه رمانپه وای خه لاط کۆچی دوا یی کرد سه یفه دین به کتمه ر شوینی گرته وه، پاله وان ئه تابه ک شه مه دین محمدی کوپی ئیلدکزی فه رمانپه وای عه جه میش به ریکه وت بۆ ئه وه ی خه للاطی له ده ست بسینیت، هه روه ها وه زیری خه لاطیش چاوی تی بریوو که ناوی مجدالدینی کوپی موه فه قی کوپی ره شیق بوو داوای له سه لاهه دین کرد که سنوریک بۆ ئه و ته ماعکارینه دابنیت، سولتانیش زانا عیسا ی هه کاری نارد و ئه رکیکی دبلۆماسی پی سپارد هه تا وه کو زه مینه سازی بکات بۆ ئه نجامدانی دانوستان له نیتوان لایه نه ناکۆکه کاند، ئه وه بوو وه زیری خه لاط قسه ی له گه ل عیسا ی هه کاریدا کرد و داوای لیکرد سولتان په له بکات له هاتنیدا پیش ئه وه ی پاله وان بگاته به ره وه، له وکاته شدا سه لاهه دین موسلی به جی هیشبوو به ره و خه لاط به ریکه وتبوو، کاتی پاله وانیش به م گۆرپانکاری و روداوانه ی زانی و دلتیابوو له پشتگیری عیسا ی هه کاری بۆ وه زیری خه لاط ترساو داوای سولتی کرد له گه ل وه زیری خه لاطدا و پاش مۆرکردنی سولحیش گه رپه وه ولاته که ی خۆی، ئه م کاره ش به حیکمه ت و دانایی زانا هیسا ی هه کاری بوو که له م ئه رکه دا سه رکه وتوو بوو و توانای هه ردوولا له سه ر میزی گفتوگۆ کۆ بکاته وه و دۆستایه تی و هاوسۆزی نیتوانیان بگێڕێته وه^۲.

پیاوی ئه رکه تاییه ته کان:

له سالی (٥٨٢هـ - ١١٨٦هـ) دا سولتان هه ستا به ئه نجامدانی چه ند گۆرپانکارییه ک له میسرو شامدا به تاییه ت له جینشین و بریکاره کانی خۆیدا ئه مه ش به مه به ستی دلتیابوونی له ناینده ی ولات داوای کۆچی دوا یی خۆی و دروست نه بوونی ناکۆکی له نیتوان جینشینه کانیدا که کوپانی خۆی بوون. ئه مه سه رباری راهیتانیا ن له سه ر سیاسه تی حوکمرانی له ژیا نی خۆیدا و پاراستنی ولات له دابه ش بوون، به تاییه ت که له سه روو به ندی خۆ ئاماده کردندا بوو بۆ جه نگیکی یه کلاکه ره وه دژبه خاچه رسته کان،

^۱ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۲۷.

^۲ مفرج الکروب (۱۶۸/۲، ۱۶۹).

کاتی هه والیی پێگه یشت که تقی الدین عمری برازی و جینشین له میسردا له گه ل ملک الافضلی کوریدا چهند هه ل سوکه وتیکی نه نجامداوه له کاتی نه خۆشکه وتنی سه لآحه دیندا له حه پان که به لگه یه له سه ر ئاره زووی تاکره وی و خۆسه پاندن به سه ر میسردا، هه ستا به ناردنی زانا عیسای هه کاری بۆ میسر که پیاویکی پایه به رز بوو به لایه وه سوپاش گوپرایه لیان ده کرد ، فه رمانی پێکرد که تقی الدین عمر له میسر وه ده رنی و خۆی له شوینیدا بمینیتته وه^۱ زانا عیسا هه کاریش هه ستا به جیبه جیکردنی داواکه ی و به ره و میسر به ریکه وت و داخوازییه که ی سه لآحه دینی جیبه جی کردو تیایدا مایه وه هه تا وه کو العادلی برای سه لآحه دین به هاوپیته تی العزیز عثمانی کورپی سه لآحه دین گه شته میسر، نه مه ش به لگه یه له سه ر نه و متمانه زۆره ی که سه لآحه دین به زانا عیسای هه کاری هه یبوو و دلنیا بوونی لێی به تایبته که ده یزانی هه کاری کاریگه ری زۆری هه یه له سه ر سوپا له میسردا^۲.

نازایه تی له جه نکه کانی خاچه رستیدا :

دوای نه وه ی که بارودۆخی ولات سه قامگیر بوو سه لآحه دین ده ستیدایه جیهادکردن له به ره ی شامدا به به شداری کۆمه لێکی زۆر زانای خۆبه خش، له پیش هه موشیان وه زانای عیسای هه کاری که به شیوه یه کی کرده یی به شداری ده کرد له تیکۆشان دژ به خاچه رستاندا و شمشیری هه لده گرت و له پینا و خوادا ده جه نگا، پۆشاکێ سه ربازی له به ر ده کردو میزه ره ی مه لاشی به سه ره وه بوو و هه ردو پۆشاکه که ی پێکه وه کۆ ده کرده وه^۳. سه رچاوه ئیسلامیه کانیش نه م به شدارییه یان بۆ نه م زانایه تۆمار کردوه، نه وه بوو له کاتی که سه لآحه دین چوو بۆ رووبه پووبوونه وه ی خاچه رسته کان له سالی ۵۷۳هـ - ۱۱۷۷زدا له عه سقه لاند هه ستا به په لاماردانی و خه لکیکی زۆری لێ کوشتن و زۆریکیشی لێ به دیل گرتن و ده وره یی شاره که شی سوتاند، پاشان به رده وام بوو به ره و ره مله و له ویش ده رکه وت و دیلی زۆری هه بوو به لām کاتی سوپاکه سه رقائی کۆکردنه وه ی ده سته که وته کان بوون و به گونده کاند هه لآه یوونه وه سه لآحه دینیش له گه ل چهند جه نگا وه ریکی که مدا مایه وه، خاچه رسته کان کتوپر هیرشیان هینا و موسولمانه کانیا ن شپه رزه کرد پاش رووبه پووبوونه وه یه ک ژماره یه کی زۆر له موسولمانان کوژرانو به دیل گیرا، زانا ضیائه دین عیسای هه کاری و ظهیره دینی براشی له و که سانه دا بوون که به دیل گران، نیه ن کثیریش باسی نه وه ده کات که عیسای هه کاری

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۲۸

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۲۹.

^۳ وفيات الأعيان (۴/ ۶۹۸)

له و رۆژهدا کوشتاریکی باشی کردوو^۱، به لگه شمان له سهر مه زنی پله پایه ی ئهم زانایه لای سه لاهه دین ئه وه یه که میژوونوسان باسیان کردوو که سه لاهه دین دوی دوو سال به بپی شه ست هه زار دینار ئازادی کرد^۲، هه روه ها میژوونوسان باسی ئه وه ده که ن که سه لاهه دین ته نها پارهی بۆ ئازادکردنی ئهم زانایه نه داوه به لکو کۆمه لێکی زۆریشی له داویه کان^۳ ئازادکرد، له وانه یان که به دیلی گرتبوون، ئهمه ش به لگه یه له سهر گه وده یی ئهم زانایه لای سه لاهه دینی ئه یوبی^۴ ئهمه و زانای پایه به رز عیسای هه کاری له سالی ۵۸۵ ک دا کۆچی دواپی کرد^۵.

شه شه م: زهینه دین عه لی کوپی نه جا:

له و هه لۆیسته جوانانه که کۆمه لی له زانایان پیی هه ستان و شیایوی ئاماژه پێدانه، ئه و داسۆزی و خه مخۆرییه بوو که له سالی ۵۶۹ ک/ ۱۱۷۴ ز دا نواندنیان له پێناو سه لامه تی و ئاسایشی ولاتداو سوربونیان له سهر پارێزگاری لیکردنی له هه لۆه شانوه و پارچه پارچه بوون، هه تاوه کو دوژمنانی ئیسلام چای تێ نه بپن، ئهمه ش له و کاته دا بوو که کۆمه لی شیعه له میسردا هه ستان به پیلانیک بۆ گێڕانه وه ی ده ولته ی فاطمی دوی ئه وه ی که له سه رده ستی سه لاهه دین روخیئرا له سالی ۵۶۷ ک/ ۱۱۷۱ ز، پیلانه که شیان به و شیوه بوو که بانگه یشتی گاوه کانی صقلیه و ولاتی شام بکه ن بۆ به ده مه وه چونیان بۆ میسر به رامبه ر به به خشیینی بپیک پاره و چه ند ناوچه یه ک پێیان، له پیلانه که شیاندا هاتبوو که له و کاته دا خاچه رسته کان دین و سه لاهه دینیش ده چیته ده ره وه بۆ رووبه پووبوونه و ه یان پیلانگێڕان له ناوه وه ی میسردا شوپش به رپا ده که ن و به م پێیه ش سولتان ئه که وێته نێوه ندی دوو ئاگره وه، ئاگری راپه رپین له ناو خۆرداو ئاگری خاچه رسته کان له ده ره وه دا، ئهمه ش ده بیته ی هۆی په رته وازه کردنی هیژه کانی و شسکت خواردنی له به رامبه ر خاچه رسته کاند، له ده ره وه و له ناوه وه شدا یاخیبووان ده ست ده گرن به سه ر ده سه لاتدا، سه رکرده ی ئهم پیلانگێڕانه ش له شیعه کاند زاناو شاعیر عماره ی کوپی ئه بی له سه ته ی یه مه نی^۶ و عه بدولسه مه دی کاتب و قاضی هیبه توللای کوپی عه بدوللا ئه له وه یرس و چه ندین سه ربازی میسری و

^۱ مفرج الکروب (۵۹/۲، ۶۰).

^۲ کتاب الروضتین، له دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۲۵.

^۳ کۆمه له جه نگاوه ریکی ئایینی گاوه بوون که به ره گز فه ره نسی بوون.

^۴ دور الفقهاء و العلماء المسلمین، ل: ۱۲۵.

^۵ وفيات الأعیان (۴/ ۴۹۷).

^۶ وفيات الأعیان (۳/ ۴۳۱، ۴۳۶).

پیاوانی سودان و کارمه ندانی ناو کۆشک و کۆمه لێک له ئەمێروسەریازی سەڵاحەدین^۱ بوون، گومانیش له وەدا نییه که ئەم پیلانە خیانەتیکی ئاشکرا بێهەڵە لایەن کۆمەڵەی شیعە وە لەوانەی که پشتیان دەبەست بە خاچەرستەکان بۆ کۆشتاری موسوڵمانەکان لە پێتیاو دەسکەوتنی چەند بەرژە وەندیبەکی که سەو تاییەت و، روخاندنی دەوڵەتی سوننی ئیسلامی سەڵاحەدین که تێدەکۆشا دژ بە دۆزمنانی ئاین، تەنانەت ئەم خیانەتە گەشتە ئاستیک که پارە بێهەشت بە خاچەرستەکان بۆ هاتن بۆ میسرو داگیرکردنی^۲.

وێستی پەرورەدگاریش وابوو که سەرەداوەکانی ئەم پیلانە لەسەر دەستی یەکیەک لە پیاوانی ئاینی و زانایانی دڵسۆزو روشنبیرو عەمخۆرو بەرژە وەندێخوازی ئومەتی ئیسلامی که ئێویش زەینەدین عەلی بوو ئاشکرا ببێت، ئێین ئەسیر ئەلئ: میهرەبانی پەرورەدگار له وەدا بوو که کۆمەڵە میسرێه که زەینەدین عەلی کوپی نەجای واعیظ و قاضی ناسراو بە ئێین نەجیەیان برده ریزی خۆیانە وە^۳ و خەلیفە و وزیر بانگخوازو قاضیان له ناو خۆیاندا دیاریکرد^۴، کاتی قاضی ئێین نەجیان برده ریزی خۆیانە وە و ئێویش کاتی هەستی بەمەترسی پیلانەکیان کرد، هەستا بە ئاگادارکردنە وە سەڵاحەدین لە هەموو وردە کارییه کانی پیلانە که، ئێویش داوای لێکرد که هاوکاریان بکات و لە هەموو گۆڕانکارییه کانی ئاگاداری بکاتە وە، ئێویش بە گوێی کردو بە وردی مەبەست و کارەکانیان دەگەیانده سەڵاحەدین^۵. لەبەر روشنایی ئەم زانیارییانە شدا سەڵاحەدین توانی له وردە کارییه کانی پیلانە که ئاگاداریبێتە وە و هاوکات له گەڵ ئەمە شدا نێردراویکی پاشای فرەنج له ناوچهی که نار دەریای ناوهراستدا گەشتە لای سەڵاحەدین و دیاری و نامە یەکی پێی بوو که بەرواڵەت بۆ سەڵاحەدین بوو و له ناوهرۆکدا بۆ ئەوان بوو، دیارە نامە گۆڕینە وە له نێوان گاوردەکان و ئەو کۆمەڵە دا هەبوو، سەڵاحەدینیش بەمە ی زانیو، یەکیەک له و گاوردانە ی که متمانە ی پێی هەبوو راسپارد هەتا وەکو له گەڵ نێردراو که یاندا بپروات و لەمە سە له که دلتیا بێت ئێویش رۆشت و راستی مە سە له که ی له نێردراو که وە بۆ هێنا، لەم کاتە شدا سەڵاحەدین له و هەوالە ی ئێین نەجیا بوو و فریای مە سە له که کهوت پێش روودانی و فەرمانی دەستگیرکردنی ئەو پلانگیرانە ی دەرکردو له ناوی

^۱ مفرج الکروب (۲۳۴/۱ - ۲۴۴).

^۲ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۳۰.

^۳ وفيات الأعيان (۵۳۰/۲).

^۴ السلوك (۷۴/۱، ۷۵)، دور الفقهاء و العلماء، ل: ۱۳۰.

^۵ مفرج الکروب (۲۴۴/۱، ۲۴۵).

بردن به م شێوهیه‌ش کۆتایی به‌نازاوه‌که هات^١، پاش ئهمه‌ش سولتان زه‌ینه‌دینی کوپی نه‌جای له‌خۆی نزیک‌کردوه‌و خه‌لات و پاره‌ی باشی پی به‌خشی و پێداویستییه‌کانی به‌ته‌واوی جێبه‌جێ کرد، هه‌روه‌ها راو‌او‌پێژی پی ده‌کردو سه‌رسام بوو به‌راکانی و^٢، نازناوی عه‌مری کوپی عاصی لی نابوو و راکانی جێبه‌جێ ده‌کرد چونکه ژێرو لیژان بوو، زۆریک له‌پیاوانی ده‌وله‌ت و خه‌لکانی سوننه له‌میسردا به‌گوێیان ده‌کردو له‌رای ده‌رنه ده‌چوون، هه‌روه‌ک پاشان ئه‌له‌ه‌زیزی کوپی سه‌لاحه‌دین پیتی وت: هه‌ر شتیکت به‌ به‌رژه‌وه‌ندی زانی بۆم بنوسه، چونکه من ته‌نها به‌رای تو کار ده‌که‌م^٣. هه‌روه‌ها ئه‌یبن جه‌وزی باسی ئه‌وه ده‌کات که ئه‌یبن نه‌جا چالاک بووه له‌ئامۆزگاریکردنی خه‌لک و گێرانه‌وه‌ی فه‌رموده‌دا، سه‌لاحه‌دین و کوپه‌کانیشی له‌مه‌جلیسیدا ئاماده ده‌بوون و گوێیستی وانه‌کانی ئه‌بوون و پله‌وپایه‌و ریزیکی زۆری هه‌بوو له‌ناو خه‌لکدا^٤ کاتی که سه‌لاحه‌دینیش که‌وته‌پێ بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان له‌ولاتی شامدا زه‌ینه‌دینی کوپی نه‌جا رووداوه‌کانی بۆ تو‌مار ده‌کرد^٥، له‌و شتانه‌ش که نوسیوی ئه‌وه بوو کاتی قه‌لا‌ی حمصی ئازاد کرد له‌سالی ٥٧٠هـ - ١١٧٤ز دا نامه‌یه‌کی بۆ نوسی که‌تاییدا به‌شێوه‌یه‌کی دو‌رو درێژ وه‌سفی قه‌لاکه‌ی بۆ ده‌کرد^٦، کاتی سه‌لاحه‌دینیش پیریاری مانه‌وه‌و جێگیربوونیدا له‌شامدا کوپی نه‌جا له‌سالی ٥٨٠هـ - ١١٨٤ز دا نامه‌یه‌کی بۆ نوسی و باسی جوانی و خێرو بیرو نیل و مزگه‌وته‌کانی بۆ ده‌کرد، پاشان به‌لگه‌ی له‌سه‌ر گه‌وره‌یی و فه‌زلی میسر به‌ چه‌ند ئایه‌ت و گێرانه‌وه‌و ئاسه‌وارێک هێنایه‌وه، سه‌لاحه‌دینیش به‌نامه‌یه‌ک وه‌لامی دایه‌وه (که‌ که‌چه‌زای ئه‌یبن جه‌وزی و ئه‌بو شامه هێناویانه) تاییدا باسی ئه‌وه ده‌کات که نیشته‌جێ بوون له‌شامدا باشترو ئاو و هه‌وای خوشتره‌و خوای گه‌وره‌ش له‌قورئاندا سویندی پی خواردوه، هه‌روه‌ها گله‌یی ئه‌وه‌ی لێده‌کرد که چۆن بیری دیمه‌شقی زیدی خۆی ناکاته‌وه‌و داوای لێکرد که بگوێزێته‌وه‌ بۆ دیمه‌شق و له‌کۆتایه‌که‌شیدا هاتبوو: زه‌ینه‌دین باسی خراپه‌کانی شام ده‌کات و منیش ئومید ده‌که‌م بگه‌رێته‌وه‌ بۆ هه‌ق و له‌گه‌ڵ هاو‌پێکانیدا بگه‌رێته‌وه‌ بۆی به‌پشتیوانی خوا^٧ هه‌رچۆنێک بێت ئه‌یبن نه‌جا به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر کارکردن له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دیندا هه‌تاوه‌کو

^١ الکامل فی التاریخ، له: دور الفقهاء و العلماء، ل: ١٣١.

^٢ کتاب الروضتین (٢٢٤/٢١٩/١).

^٣ دور الفقهاء و العلماء، ل: ١٣١.

^٤ مرآة الزمان، له: هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ٢٨٢.

^٥ کتاب الروضتین، له: هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ٢٨٤.

^٦ هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ٢٨٤.

^٧ کتاب الروضتین، له: هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ٢٨٤.

له ئازادکردنی بهیتولمه قديس به شدار بوو و پێكه وه چوونه ناويه وه و به كه م مه جلیسی وه عزو ئامۆزگاری له مزگهوتی ئه قصادا گریڤدا^١ كه دواتر باسی لێوه ده كه ئین به پشستیوانی خوا، دواجاریش ئه بولحه سه ن عه لی كۆپی نه جای ههنبه لی ناسراو به زهینه دین له ساڵی ٥٩٩ دا كۆچی دواپی كرد رهحمه تی خۆای لێ بیته^٢.

حه وته م: عیمادی ئه صفه هانی:

قازی و پیشه وا، زاناو موفتی، به پررسی دیوانی ئینشاو وه زیر عماده دین، باوکی عه بدوللا محمدی كۆپی حامدی كۆپی محمدی كۆپی عه بدوللا كۆپی عه لی كۆپی محمودی كۆپی هیبه ی ئه صفه هانی نوسه ر، كه به ئیبن أخی العزیز ناسرا بوو، هاته به غداو له خۆئینگه ی نامیه دا نیشته جی بوو، له بواری فیه قه دا لیه اتو بووه وه له سه ر دهستی ئه بی منصور سعیدی كۆپی ره زاز خۆئندویه تی و زمانی عه ره بی و جیاوازی به باشی زانیوه وه زانستی (الترسل) دا دهستیکی بالای هه بوو چه ندین کتیبی نویسه وه ناویانگی ده رکردوه، په یوه ندی به ئیبن هبیره وه کردوه و پاشان چوه ته دیمه شق له ساڵی ٥٦٢ ه و په یوه ندی کردوه به ده وه له ته وه و له دیوانی ئینشادا خزه ته تی کردوه له سه رده می نوره دینداو به فارسیش شتی ده نویسی، نوره دینیش وه ك نیردراوی خۆی ناردی بۆ لای المستنجد، و وانه وتنه وه ی - عیمادیه دا - ئامیری پی سپارد له ساڵی ٥٦٧ ه، پاشان له دیوانی ئه شرافدا دایمه زراند، کاتی نوره دین كۆچی دواپی كرد پشتگوێ خراو ئه ویش رووی کرده موسول و له وێ نه خۆش كه وت، پاشان گه پایه وه بۆ هه لب له کاتی کدا كه سه لآحه دین گه مارۆیدابوو له ساڵی ٥٧٠ ه دا، له وێ ده ستیدایه پیا به لآدانی سه لآحه دین و له لای مایه وه و نامه ی بۆ نارد ئه ویش نزیکي کرده وه له خۆی، کاتی القازی الفاضل له میسر ده رده چوو عیماده دین شوینی ده گرتوه^٣، به م شیوه یه عماد بووه بریکاری قازی الفاضل له هه موو کاروباره کانیداو پله و پایه ی جارانی ده سه که وته وه بوو به نویسه ری تایبه تی سه لآحه دین و^٤، ئه ویش هه موو کاروباره کانی پی ده نویسو متمانه ی پی به خشی و بوو به یه کێک له که سه نزیکه کانی که پاره ی دابه شه کردو کاروباره کانی به پێوه ده بردو به بی گه پانه وه بۆ سولتان ئیمزاو مۆری هه ر شتیکی ده کرد که پیی باش بوايه و پیدایهستی ئه و خه لکانه ی جیه جی ده کرد که روویان لێ ده ناو هاوشانی وه زیرو ناو دارانی ده ولت بوو هه رچه نده نه گه شته ئاستی القازی الفاضل لای سه لآحه دین، دوا ی ئه مه ش عماد له القازی

^١ هکذا طهر جیل صلاح الدین، ل: ٢٨٤.

^٢ وفیات الأعیان (٥٣٠/٢)

^٣ العماد القازی، د. حسین عاصی، ل: ٢١.

^٤ هه مان سه رچاوه، ل: ٢١، ٢٢.

الفاضل زیاتر لای سه لآحه دین ده مایه وه و القاضی الفاضل زۆرجار ئاماده نه ده بوو لای سولتان چونکه بۆ راپه پاندنی کاروباره کان سهردانی دیمه شق و قاهره ی ده کردو.... ههروهه له سهرده می سه لآحه دیندا نامه و بلۆکراوه و مزگینێ نامهی دهرده کردو نه چوه مه جلیسی راویژکردنه وه^۱.

کاتی سه لآحه دینیش کۆچی دوا یی کرد له سالی ۱۵۸۹ دا عماد زۆلی نه ماو ناوبانگی کۆژایه وه و کاروباره کانی به ره و خراپی چوون چونکه کۆپه کانی سه لآحه دین وه ک باوکیان مامه له یان له گه لدا نه ده کردو هه ستان به دورخستنه وه ی له پۆسته که ی، ده رباره ی نه مه ش عماد له پێشه کی البرق اشامیدا نه ئی: کاتی په روه ردگاری میهره بان سه لآحه دینی برده وه بۆ به هه شته که ی خۆی کۆپه کانی مولک و ده ولته که یان به شکردو منیش وتم: رێگه ی نه و ده گرن و درێژه به کاره کانی ده دهن و ریزم ده گرن و دلخۆشم ده کهن، به لām گومانه که م له جیی خۆیدا نه بوو و یارمه نی و به خششیان ئی گرته وه و سه رچاوه یان وشک کردم و پرۆژه کانیان شیواندم^۲. پاش کۆچی دوا یی سه لآحه دینیش نه و میژوونوسانه ی که باسی ژیا نی عمادیان کردوه به ه یچ شیوه یه ک باسیان نه هیناوه، یاقوت ده لیت: له مالی خۆیدا مایه وه و ده ستیدایه نوسین^۳، ههروهه ئین خه له کان ده لیت: له ماله وه دا مایه وه خه ریکی کارو نوسینی کتیب بوو.

به لām وادیاره عمار پاش ماوه یه ک گه راوه ته وه بۆ وانه وتنه وه و نوسین، نه مه ش له و نامه یه دا ده رده که ویت که القاضی الفاضل بۆ عمادی نارد له میسروه له ۵۹۵ هـ دا و تیایدا سکالای ته نهایی خۆی ده کات و توانای وانه وتنه وه و نوسینی عماد به نیعمه ت و به خششیک دانه نیت که شیایو سوپاسگوزارییه و، نه ئی: خوا ده زانی من له چ ته نهاییه کدام و ئۆقره م لیبراه له م سه رده مه ناخۆشه دا، و چاوه پێی (البرق الشامی) م که بیاری به سه رمدا و سه رقāl بوونی گه وره شمان به وانه وتنه وه و نوسینی پر ره وانبیژییه وه نیعمه ت و به هره یه که شیایو نه وه یه که زانایان سوپاسگوزاری بن، به رامبه ر به و چیژو خۆشیه ی که لیتی ده بن^۴. له و شیعرانه ش که ده یوت:

و للناس بالملك الناصر الصلاح صلاح و نصر کبیر
هو الشمس و افلاکة في البلاد و مطلعة شرجه و السریر
اذا ماسطا أو حبا واحتبی فما الليث؟ من حاتم؟ ما ثیر؟

^۱ سنا البرق الشامی، ل: ۵۲، العماد الاصفهانی للعاصی، ل: ۲۴.

^۲ إرشاد الأديب (۸۵/۷)

^۳ وفيات الأعيان (۱۵۲/۵)

^۴ كتاب الروضتين، له: العماد الأصفهانی، ل: ۲۶.

^۵ سير اعلام النبلاء (۲۴۹/۲۱)

ههروهه له کاروانیکدا بوو ده‌رباره‌ی القاضی الفاضل نه‌یوت:

أما الغبار فانه مما أثارته السناكب

فالجو منه مظلم لكن تباشير السناكب

يا دهر لي عبدالرحيم فلست أخشى مسّ نابك^١

پاشان عماد له‌روژی دووشه‌مه له‌سه‌ره‌تایی مانگی ره‌مه‌زانی سالی ١٣٩٧هـ/٥ی حه‌زه‌یرانی سالی ١٣٩١دا کۆچی دوا‌یی کردو له‌گۆپستانی سۆفیه‌کاندا له‌ده‌ره‌وه‌ی باب النصر به‌خک سپێردرا^٢.

هه‌شته‌م: نه‌خه‌بو‌شانی:

زانای پایه‌به‌رزو دنیا نه‌ویست، نجم الدین أبو البرکات محمدی کورپی موفه‌قی کورپی سه‌عیدی خه‌بو‌شانی شافعی سۆفی، له‌سه‌ر ده‌ستی محمدی کورپی یه‌حیا خویندویتی و زیره‌کی و لێهاتوویی پێوه‌ دیار بووه^٣، کتیبی (المحیط)ی خۆی له‌به‌ربووه‌ که‌ شازده‌ به‌رگ بووه‌ و به‌چه‌له‌ک خه‌لکی نیسا بووه‌ و ژبانی ساده‌ و زبیری هه‌بووه‌ و زۆر توندوتۆڵ بووه‌ له‌ئاینداو پێش نه‌وه‌ی بێته‌ میسره‌وه‌ ده‌یوت: نه‌چم بۆ میسرو ده‌سه‌لاتی عوبه‌یدی یه‌هودی ناهێلم، نه‌وه‌ بوو له‌قا‌هیره‌دا نیشته‌جی بوو و ده‌ستیدا‌یه‌ ره‌خنه‌گرتن له‌خه‌لکی کۆشک و قسه‌ پێ و تنیان، نه‌وانیش سه‌رسام بوو بوون له‌گه‌لیداو نه‌یاندانه‌زانی چی بکه‌ن و، پاره‌ و به‌خششیکێ زۆریان بۆ نارد که‌ ده‌لێن: چوار هه‌زار دینار بووه‌، نه‌ویش به‌ و نێردراوه‌ی وت که‌ بۆی هێنا بوو: له‌ناو‌بجیت نه‌م بیدعه‌یه‌ چیه‌؟ پاشان داوا‌ی لێکرد به‌خیرایی ب‌ه‌وات و ئالتونه‌کی بۆ فرێداو پاش لێدان و داگرتنی له‌سه‌ر پلێکانه‌کان^٤. کاتی هاته‌ میسره‌وه‌ له‌سالی ٦٥هـ دا له‌مزگه‌وتیکدا نیشته‌جی بوو، له‌وکاته‌شدا خه‌لیفه‌ی فاتمی العاضرل‌دین الله‌ خه‌ویکی بینی، له‌خه‌وه‌که‌شیدا دو‌پشکێک له‌مزگه‌وتیکێ نه‌و شاره‌وه‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌ پێوه‌یداو نه‌ویش به‌ترسه‌وه‌ راجه‌ل‌کاوه‌ سێکی بانگ کرد که‌ شاره‌زا بوو له‌لێکدانه‌وه‌ی خه‌ودا خه‌وه‌کی بۆ گێرپا‌یه‌وه‌ نه‌ویش وتی: نه‌میری باوه‌رداران له‌لاین پیاوێکه‌وه‌ زبانی پێ ده‌گات که‌ له‌و مزگه‌وته‌دا نیشته‌جی بووه‌، پاشان خه‌لیفه‌ فه‌رمانیدا به‌هێنانی نه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌و مزگه‌وته‌دا‌یه‌، نه‌وانیش چوون و سۆفیه‌کیان هێناو عاضدیش لێی پرسی له‌کوێوه‌ هاتووه‌ و که‌ی هاتووه‌ ته‌میسرو بۆچی هاتووه‌؟ نه‌ویش وه‌لامی دا‌یه‌وه‌، عاضدیش هه‌یج شتیکێ وای تیا‌یدا به‌دی نه‌کرد که‌جی گومان بێت به‌لکو هه‌ژاری و راستگویی بۆ ده‌رکه‌وت، بۆیه‌ برێک پاره‌ی پێداو پێی وت: نه‌ی شیخ دوعامان بۆ

^١ مه‌مان سه‌رچاوه (٣٥٠/٢١)

^٢ العماد الأصفهانی، ل: ٢٧

^٣ سیر أعلام النبلاء (٢٠٤/٢١)

^٤ طبقات السبکی (١٥/٧)، سیر أعلام النبلاء (٢٠٥/٢١)

بکه، پاشان ئازادی کردو ئه‌ویش هاته‌وه بۆ مزگه‌وت و تیایدا مایه‌وه هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که شێرکۆ هات له‌دیمه‌شقه‌وه و سولتان سه‌لاحه‌دین بووه وه‌زیری عاضدو ده‌ستیدا به‌رووخاندنی ده‌وله‌تی فاطمی، داوای فتوای له‌زانایانی میسر کرد، خه‌بوشانیش له‌هه‌موویان توندتر بوو به‌رامبه‌ریان و خراپه‌کانی باسکردن و به‌بێ باوه‌ری داده‌نان و زۆر له‌سه‌ریان ده‌دا، هه‌روه‌ها ئه‌م زانایه‌ فرمان به‌چاکه‌وه نه‌هی له‌خراپه‌ ده‌کرد، ئه‌وه بوو جارێکیان به‌رده‌رکی جێنشین میسر مظفرالدین عومه‌ر هاته‌لای و تی: تقی الدین سلّوت لێده‌کات، خه‌بوشانیش وتی: بلّی شقی الدین واته‌ یاخی له‌دین سلّوی خوای لی نه‌بیّت، کابراش وتی: ئه‌و پۆزش ده‌هێنێته‌وه و ده‌لی: شوینی نییه‌ بۆ فروشتنی ئاوی گه‌مه‌شامی، خه‌بوشانیش وتی: درۆ ئه‌کات، وتی: ئه‌گه‌ر شوینێک ئه‌زانیت پێمان بلّی، وتی: وه‌ره‌ پێشه‌وه، کاتی هاته‌ پێشه‌وه قژی گرتو به‌زله‌ هات به‌سه‌ریداو ئه‌یوت: من ئاوی گه‌مه‌شامی نافروشم، تا بزانه‌ له‌کۆی هه‌یه، پاشان له‌ده‌ستی رزگاریان کرد، به‌درژیایی ته‌مه‌نیشی پاره‌ی له‌پاشایه‌ک یان پاره‌ی وه‌قفی وه‌رنه‌گرتووه‌وه له‌و جلانه‌شدا کفن کرا که له‌به‌ریدا بوو، ئه‌مه‌و خه‌بوشانی له‌مانگی رژی القعه‌ی سالی ٥٨٧ه‌ک دا کۆچی دوایی کرد^١.

ئه‌مه‌ ژياننامه‌ی هه‌ند له‌زانایانی سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دین بوو، که پله‌و پایه‌یان زۆر به‌رزو شکۆدار بوو لای سه‌لاحه‌دین و مه‌جلیسی پێ بوو له‌پیاوچاک و زانایان، عیمادیش له‌م باره‌یه‌وه ئه‌لی: پێی باش بوو فه‌رموده‌ به‌سه‌نه‌ده‌وه باس بکریّت و، زانایانیش له‌زانستی شه‌رعی به‌سود بدوین، به‌هۆی زۆر گفتوگۆکردن و دانیشنی شه‌وه‌ له‌گه‌ل زانایان و داده‌رانا له‌وان شاره‌زاتر بوو له‌حوکم و به‌لگه‌ی شه‌رعی و هۆکاره‌کانی ره‌زانه‌ندی په‌روه‌ردگار^٢.

ئێین شه‌داده‌ لێیه‌وه ئه‌گێرێته‌وه: که هه‌ر کاتی بیبێستایه‌ زانایه‌ک هه‌یه‌ رێوایه‌تی باشه‌و فه‌رموده‌ی زۆری بیستوه‌، ئه‌وه ئه‌گه‌ر زاناکه‌ به‌هاتایه‌ بۆ لای داوای هێنانی ده‌کردو گوییستی فه‌رموده‌ ده‌بوو لێوه‌ی ئه‌گه‌ر زاناکه‌ش ئاماده‌ نه‌بوایه‌ بێته‌ لای سولتان به‌پێی خو‌ی ده‌چوو بۆ لای و کۆره‌کان و ده‌ورو به‌ریشی به‌شدار ده‌کرد له‌گه‌ل خۆیدا، په‌یوه‌ندیشی له‌گه‌ل پێشه‌وه‌ قطب الدینی نه‌یسا بوریدا په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هێز بوو، چونکه‌ به‌رده‌وام له‌گفتوگۆو مشتومردا بوو له‌گه‌ل

^١ الموسوعة اساملة في تاريخ الحروب الصليبية (٢٥/٤٢٧، ٤٢٨)

^٢ سير اعلام النبلاء (٢١/٢٠٧)

^٣ سير اعلام النبلاء (٢١/٢٠٧)

^٤ سير اعلام النبلاء (٢١/٢٠٧)

^٥ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ١٣٨.

^٦ النوادر السلطانية، ل: ٧، دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ١٣٨.

زانایاندا له و مه سه لانه دا که پټو یستی به تیگه یشتن هه بوو تیا یاندا^۱، به کورتی: زانایان و شه رعنا سان پله و پایه و گرنکیه کی تایبه تیان هه بوو لای سه لآحه دین و سۆزو چاودیری و ریزی مادی و مه عنه وی لی ده گرتن و راکانیان نرخینراو و به هه ند و هرگیراو بوو به لایه وه و پرس راویژیانی به پټو یست ده زانی له هه موو مه سه له شه رعیه کاندای که په یوه ست بوو به هه موو بواره کانی فرمانپه واییه وه، به م پټیه ش زانایان ده سه لاتی رۆحیان به سه ر بیرو هزی خه لکیدای په یدا کردو کاریگه ری نۆریان هه بوو له سه ر گه ل و حکومه ت، به لگه ش له سه ر نه مه ش نه وه یه که ده ولت جله وی به رگری و جه نگی دابوو یه ده ست زانایانی هاوشپوه ی عیسای هه کاری که له هه ردوو بواری ئاینی و سه ربازیدا شاره زار لیها توو بوو له سه ر ده می سه لآحه دیندا^۲.

^۱ دور الفقهاء و العلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۳۸.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۳۹.

باسی پینجهم: چاکسازی ئابوری و بواره کانی خه رچی

دهولت له سهرده می سه لاهه دیندا له قوناغی دهوله مهندی و خوشگوزهراندیدا بوو، به وپینهی داهاتی زۆر بوو و سه رچاوه کانی رۆزیشی جۆراوجۆر بوو، ئه توانین داهاته کانیش به م شیوهیه دیاری بکهین:

● دهستی گرت به سه رگه نجینه زۆره کانی فاتمیه کاندای دهستی گرتنی به سه ر میسردا.

● داهاتی سه رانه که له خه لکانی ناموسولمانه وه بۆی ده هات.

● داهاتی فیدیه که له دیله کانه وه بۆی ده هات.

● داهاتی دهستکه وت و غه نیمه ته کان که له کاتی جهنگدا دهستی ده که وت.

● داهاتی خه راج که له و زهویانه وهرده گیرا که به سولحو ئاشته وایی دهستی به سه ردا

گیرابوو،... وپرای چه ندین داهاتی ره واه و سه رچاوه ی سامانی تر، بۆ گومان سه لاهه دین له و سولتانانه نه بوو که پاره و مالیان له شتی لابه لایی و ناره وادا سه رف ده کرد، به لکو له پیناو خواو بنیاتنانی قه لاو حه سارو ئاوه دانکردنه وه ئه و بواره نه دا که سودی گشتیان هه یه خه رچی ده کرد¹.

یه که م: گرنگیدانی به کشتوکال و بازرگانی:

بۆنه وه ی سه لاهه دین ولاته که ی بپاریزیت له هه ژرای و قات و قپی که دهره نجامی جهنگ و رووبه پووبوونه وه کان دروست ده بیئت، گرنگی باشی ده دا به کشتوکال و هۆکاره کانی ئاودیری، هه تا وه کو زهوی باشتین به رووبومی هه بیئت، هه موو جۆره پیداو یستیه که به ره م بپنیت، ئه مه و میسرو شام هاوکاری یه کتریان ده کرد له ئالوگۆرکردنی به رووبومه کشتوکالییه کان و به هیزکردنی به رژه وهنده ئابورییه کان و دابینکردنی سامان و کۆمه کی پتویست بۆ سوپا، هه روه ها هه ردوو هه ریمه که هاوه له ویت بوون به رامبه ر به ده ستریزئی فره نه جه کان و، دابینکردنی ئازوقه و خۆراکی پتویست بۆ سوپای ئیسلام و، ئه وه بوو میسر له سه رده میدا بووه ئه لقه ی پیکه وه به ستنی رۆژه لات و رۆژئاوا، چه ند شارێکی ئه وروپیش به هۆی ئه م بازرگانیه وه بوژانه وه وه ک شاره کانی (بندقیه و پیزا) ئیتالی، دواتریش خه لکی بوندوقیه رازی بوون به دامه زراندنی بازا پێکی بازرگانی له ئه سکه نده ریه دا به ناوی (بازا پی ئه یك) سه لاهه دینیش گرنگیه کی زۆری ده دا به بازا ره بازرگانیه کان هه تا وه کو ئابوری ببوژیته وه ر به ره م زیاد بکات، به م شیوه یه بازا ره کان له میسرو شامدا زۆر بوون و ئه ویش بایه خی ده دا به چاکسازی و فراوانکردنی، ئیبن جبیری که پۆک -رحاله-

¹ صلاح الدین الأیوبی، عبدالله علوان، ل: ۱۲۵.

به چەند بازارپێك لهو بازارپانهدا تێپه‌پی کردوو له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا له‌ساڵی ٧٨ه‌ك داو سه‌رسامی خۆی تۆمار کردوو به‌رامبه‌ر به‌و سیستهمی که تاییدا په‌په‌وه ده‌کراو له‌لێدانیدا سه‌باره‌ت به‌شاری حه‌له‌ب نه‌ئێ: ئه‌م شاره زۆر گه‌وره‌یه‌و به‌ریکی دروستکراوه‌و دیمه‌نی دلگه‌یو بازارپه‌کانی فراوان و پێکه‌وه به‌ستراون به‌شیوه‌یه‌کی لاکێشه‌یی له‌پیشه‌یه‌که‌وه نه‌چینه ناو پیشه‌یه‌کی تهره‌وه‌و هه‌موو پیشه‌ گه‌وره‌کانی به‌م جۆره‌ تیا به‌هه‌مووشی به‌ته‌خته سه‌ری گه‌راوه‌و دانیش‌توانی له‌سیبهری چو‌و پێدا ده‌ژین، هه‌موو بازارپێکی مۆف سه‌رسام ده‌کات و چاو روون ده‌کاته‌وه و زۆربه‌ی دوکانه‌کانیشی به‌جوانی له‌ته‌خته دروستکراوه^١، ناصر خوسره‌و له‌کتیپی (سه‌فه‌نامه)دا وه‌سف‌ی شاری طرابلسی شام له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌دیندا ده‌کات و نه‌ئێت: ولاتیکی جوانه، به‌کیلگه‌و بیستانی و قامیشی شه‌کری زۆرو دره‌ختی نارنج و مۆزو لیمۆ ده‌وره‌دراوه‌و وێپای شوینی رست‌و چن‌ن که چوار یان پێنج یان شه‌ش چینه‌و بازارپو شوسته‌کانی جوان و پاک‌ن، ته‌نانه‌ت وا ده‌زانی هه‌موو بازارپێک کۆشکیکی رازاوه‌یه، له‌ناوه‌پاستی شاریشدا مزگه‌وتیکی گه‌وره هه‌یه، که به‌ نه‌خشی جوان و تۆکه رازینراوه‌ته‌وه‌و له‌گۆره‌پانه‌که‌شیدا گومه‌زه‌یه‌کی گه‌وره هه‌یه که له‌ژێردا حه‌وزێک هه‌بوو له‌خوارو ئاوه‌او پێژیک‌ی تیا‌بوو که له‌مسی زه‌رد دروست کربوو، هه‌روه‌ها له‌بازارپێشد شوینیکی ئاو خواردن هه‌بوو که پێنج به‌لوعه‌ی ئاوی ئی به‌سترا‌بوو بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی ئاوی ئی به‌رن^٢.

دووه‌م: گرنگیدان به‌پیشه‌سازی:

سه‌لاحه‌دین گرنگی ده‌دا به‌دروستکردنی چه‌ک و رست‌و چن‌ن و قوماشو پۆشاک‌ی حه‌ری‌ری ده‌زوو ئالتونی و زینی نه‌سپ و دروستکردنی شوشه، هه‌روه‌ها له‌سه‌رده‌میدا پیشه‌سازی قاصو قاچاغ و که‌شتی و به‌له‌م دروستکردن و چه‌ندین شتی پێویستی تر بلابوو بوویه‌وه‌ن که به‌ره‌می زیاده ده‌کرد و ئابوری ولات به‌هێزتر ده‌کرد^٣ هه‌روه‌ها پیشه‌وه‌ران له‌سه‌رده‌می ده‌وله‌تی نه‌یوبیدا له‌هه‌موو که‌س وه‌فادارتر بوون بۆدابونه‌ریته‌ کۆن و بۆماوه‌یه‌یه‌کانیان، نه‌وه‌ بوو کرێکارو پیشه‌وه‌ران له‌سه‌ر هه‌مان شیوازو رێه‌وی سه‌رده‌مانی پێش خۆیان به‌رده‌وام بوون، هه‌روه‌ها پیشه‌وه‌ران چه‌ند سه‌ندیکاو رێکخراویکیان هه‌بوو که مافه‌کانیان بۆ ده‌پاراستن و سه‌ره‌رشتی کارو نه‌رکه‌کانیان ده‌کرد به‌جۆرێک که سیستم و یاسای تاییه‌تی هه‌بوو که هه‌مووان رێزبان ئی ده‌گرت و ده‌وله‌تیش

^١ صلاح الدین الأيوبي، ل: ١٧٦.

^٢ صلاح الدین الأيوبي ل ١٧٧

^٣ الفنون الإسلامية في العصر الأيوبي (٥٤/١)

پشتیوانی لیده کرد^۱. یه کێك له نه ریته کانی سه ندیکاو رێکخواوه کانی پیشه وه رانیشت، بریتی بوو له پاراستنی نه یێنی پیشه کان و نه درکاندنی بۆ کهسانی ترو پاراستنی بۆ خاوهن کارو بنه ماله کانیان، رهنگه نه مهش هۆکاری تایبه تمه ند بوون هه ندی خه یزان بێت به پیشه یه کی دیاریکراو گواسته وه ی به شێوه یه کی پشتاوپشت له ناویاندا. به ناویانگه ترین ناوه ند هه پیشه سازیه کانیشت له سه رده می نه یو بیدا نه مانه ن:

۱- **شاری قاهیره:** مه به ست له دروستکردنی شاری قاهیره، بوونی به پایته ختی ده ولت و مایکی که وه بۆ هه موو میسر ییه کان نه بوو، به لکو مه به ست له دروستکردنی نه وه بوو که بیه ته شو یێنکی تایبه ت بۆ خه لیفه و سه ر یازو ده ست و پێوه ند ه که ی دوور له شاری فسطاط، به لام قاهیره دوا ی یه ک سه ده بووه قه ره بالغه ترین ناوه ندی ناوه دان و ژیا نی کۆمه لگه یه کی به هه موو چین و تو یژو پێداویستی یه کانی یه وه له خۆگرت و چن دین پیشه و پیشه سازی تیا دا ده رکه وت و له سه رده می نه یو بیدا بوو به بازا رپێکی که وه^۲. نا شکر اشه که بازا ره کانی قاهیره له سه رده می سه لاهه دیندا که شه کردنیکی باشی به خۆوه بی نی و چن دین گۆرپانکاری ئابوری و کۆمه لایه تی و مه زنی به خۆوه بی نی که بووه هۆی زیاده بوونی خوا ست له سه ر به ره مه کانی بازا ر به شێوه یه کی گه شتی. دیا ره نه م که شه کردنه ش بووه هۆی سه ره له دانی چن دین گۆرپانکاری که بازا ره کانی نه و شار ه به خۆیه وه بی نی له گرنگه ترین نه و گۆرپانکاریانه ش

آها علیها لیال ما ترکن لنا
إلا الأسی وعدلات من الحلم
عسی الراح إذا سارت مبلغة
توفي فقد غدر الأحباب بالذمم

ده رکه وتنی پسپۆرپێتی بوو له بازا ره کاندان، دانانی بازا ری تایبه ت بۆ هه ر که له لویه لێک نه مهش رێو شو یێنکی رێکخه رانه بوو که له سه رده می سه لاهه دیندا بۆ یه که م جار ده ستی پێکرت، هه روه ها تییینی نه وه ده کرێت که زۆرینه ی نه و بازا ره سه ره کییانه ی که له سه رده می نه یو بیدا ده رکه وتن تایبه ت بوون به فروشتنی که لویه لێکی دیاریکراو، نه مهش دیا رده یه که پێش سه رده می نه یو بی نه بوو، له و بازا رانه ش بازا ری تایبه ت هه بوو به فروشتنی جل و به رگی دووراو راخه رو پۆشاک، هه روه ها بازا ری (جه مه لۆنی که وه شه) له سه رده می سه لاهه دیندا بنیاتنراو تایبه ت بوو به فروشتنی قوماشی ئاو ریشم، بازا رپێکی ش تایبه ت بوو به فروشتنی که لویه لی بووک و خشل و زێ، بازا ری (بین القصرین) یشت تایبه ت بوو به شمشیر و «راوو قه لغان و رم و تیر، له گه ل پێداویستی یه کانی

^۱ هه مان سه رچاوه (۵۵/۱)

^۲ هه مان سه رچاوه (۵۵/۱)

سەربازىيەكانى تىرى وەك چەك و كەرەستەكانى تر، ئەمە جگە لەچەند بازارپەك كەتيايدا جل و بەرگى سەربازان و پۇشاكى سولتان و ئەمىرو وەزىرو دادوهرەكانى هەبوو و تاييەت بوو بەخەلكانى دەسەلاتدار، هەروەها هەندى بازارو پيشەسازى لەفسطاط وە گويززانە وە بۆ قاھىرە، ئەمەش دياردەيەكى سروشتى بوو هەتاوهرى رى بدرىت بەنيشتەجى بوونى خەلكى بەگشتى لەقاھىرەدا ئەمەش هەلىكە بۆ بازركان و پيشەوهرەكان هەتاوهرى بىنە قاھىرە و چالاكى خۆيان لەنزىك پياوانى دەولەتە وە ئەنجام بدەن، دواى رىزگاربوونى دەولەت لەو دەزگا پيشەسازىيەى كە لەبەر بوومدا هەبوو لەسەردەمى باطمىداو بوو هۆى رۆشتنى ژمارەيەك لەو پيشەوهرانە بۆ بازارە جوراوجۆرهكان بەمەبەستى كاركردن تيايدا، ئەمەش يارمەتيدەر بوو بۆ زيادبوونى چالاكى پيشەسازى و گەشەكردى لەقاھىرەدا، كە ئەمەش لەلاى خۆيە وە رۆلى هەبوو لەگەشەسەندنى بازركانى لەسەردەمى سەلاحەدىنى ئەيوبيدا^۱.

۲- شارى فسطاط: ئەتوانىن بلىين ئەو ناگرەى كە شاوهرەلى گىرساند خەريك بوو بەتەواوى فسطاط لەئاوبەرەيت، ئەگەر بنەمالەى ئەيوبي فرىاى نەكەوتنايه، ئەو هەبوو لەوكاتە وەى كە ئەسەدەدين شىركۆ وەزارەتى وەرگرت، سوربوونى خۆى نيشاندا لەسەر سەرلەنوئى بنىاتنانە وەى ئەوشارە، پاشان سەلاحەدىنى برازاي دريژەى بەم كارەداو گرنگىيەكى زۆرى بە فسطاط داو هەستا بەچاكسازىكردن لەمزگەوت و دەزگا سەرەكىيەكانىداو چەندىن خويندنەى تيايدا بنىاتناو لەكۆتايىشدا بەهۆى شوراو حەسارىكە وە لەگەل قاھىرەدا تىكەلى كردو بەم شىوهرەىش پاراستنى هەردووكيانى پىكە وە مسۆگەر كردو بەهۆى ئەم گرنگى پىدانەشە وە: ئاوەدانى وردە وردە گەپايە وە بۆ شاوهرەلى بنىاتنانە وەى فسطاط لەسەردەمى سەلاحەدىنە وە لەباربوو چەندىن بىناو بازارو كارگە دروستكران^۲ كارگەكانىش فسطاطيش بە (مسابك) ناوهرەند كرانو، ئەوترا (مسابك النحاس) كارگەى تواندە وەى مسو (مسابك الفولاذ) كارگەرى تواندە وەى پۆلاو بەوشىوهرە، گومانىش لەوهدا نىيە كە ئەو كارگەكانە كە لەفسطاط دا بوون، خامى كانزايى تياو لەقالبدراوى بەرھەم دەھيئا كە پىويست بوو بۆ پيشەسازى كانزاکان لەمىسردا بۆ دروستكردى چەك و ئاميرى جەنگى سەربارى ئاميرەكانى ناوماو و توحفە و (نەختىنە) جوراوجۆرهكان^۳.

^۱ عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين، ل: ۲۲۷ - ۳۳۳.

^۲ عمران القاهرة و خططها في عهد صلاح الدين، ل: ۲۴۹ - ۲۵۲.

^۳ الفنون الاسلامية في العصر الأيوبي (۱۴/۲)

٣- تنیس: تنیس به گرنگترین ناوهندی پیشه‌سازی رستن و چین داده‌نژی له‌سهرده‌می نه‌سوبیدا، نه‌وه بوو ژۆرینه‌ی میژوونوس و گه‌شتیاره‌کان رۆچون له‌پیشه‌سازی چیندا، نه‌م جۆره قامیشه‌ش له‌ده‌ره‌وه‌ی تنیسدا ده‌چیترا^١، شایانی باسه‌ ناوه‌دانی شاری تنیس به‌هۆی چالاکی پیشه‌سازی و بازرگانی خه‌لکه‌که‌یه‌وه بوو، هه‌تاوه‌کو پاشا الکامل محمدی کوپی نه‌یوب له‌ سالی (١٢٢٤/ک/ ١٢٢٦ز) شوراو خانوه‌کانی روخاند^٢.

٤- له‌و شارانه‌ش که له‌وکاته‌دا به‌ناویانگ بوون وه‌ک ناوه‌ندی پیشه‌سازی له‌سهرده‌می نه‌یوییدا: شاری دمیاط و نه‌خمیم و نه‌سکه‌نده‌رییه‌و دورگی الروضة و شاری دیمه‌شقو حه‌له‌بو^٣ چهند شارێکی تر.

سییه‌م: نه‌هیشتنی باج و رازی بوون به‌داهاته شه‌رعیه‌کان:

سه‌یر نییه که دواى کۆچی دواى سه‌لاحه‌دین له‌خه‌زینه‌که‌یدا ته‌نها ٤٦ دره‌می زیو و یه‌ک دینار زێر مابیت، چونکه داهاتی ولاته‌که‌ی ژۆر ژۆر بوو و خه‌رجیه سه‌ربازییه‌کانیشی ژۆر ده‌بوون، هه‌رچه‌نده نه‌و ناوچه‌نه‌ش ژۆر بوایه‌ن که ده‌که‌وتنه ده‌ستیه‌وه هێنده داهات و خه‌رجیه‌کانی ژۆرت ده‌بوون، هه‌میشه‌ش کاری به‌م بنه‌مایانه ده‌کرد:

١- هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی باج و (ضریبه) نادروسته‌کان له‌هه‌موو نه‌و ولاتانه‌دا که ئازاد کراو بوون.

٢- رازی بوون به‌داهاته شه‌رعیه‌کان وه‌ک زه‌کات و سه‌رانه و خه‌راج و ده‌ستکه‌وت و ده‌یه‌کی بازرگانی، داهاتی میسریش سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می بوو، چونکه میسری به‌شانشینی خۆی ده‌زانێ، بۆیه نه‌و باجانه‌ی تیا‌دا هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه که له‌سه‌ر مه‌غریبه‌یه‌کان دانرا بوو بۆ حه‌ج و باجی له‌سه‌ر بازرگانه‌کانی یه‌مه‌ن لا‌برد و وێرایی هه‌لگرتنی نه‌و باجانه‌ی که هاوشیوه‌ی نه‌مه بوون له‌دیمه‌شقدا له‌کاتی ئازادی کردنی‌دا هه‌روه‌ها له‌حه‌له‌بو و سنجار (شه‌نگار) و رقه‌شدا هه‌مان کاری کرد، سیاسه‌تی دارایی له‌و بلا‌وکراوه‌یه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که ده‌ری کرد له‌کاتی هه‌لگرتنی باج له‌سه‌ر رقه‌که‌ تیا‌دا هاتوه: خراپترین نه‌میر نه‌و که‌سه‌یه که کیسه‌ی پرکات و خه‌لکی هه‌زار بکات، و دورترین که‌سیشیا‌ن له‌راسته‌یه‌وه نه‌و که‌سه‌یه که به‌ناهه‌ق پاره له‌خه‌لک وه‌رگریت و نه‌و کاره‌ش به‌ره‌وا بزانیت، هه‌ر که‌سی‌کیش له‌به‌رخاتری خوا ده‌ستبه‌رداری شتێک بێت بۆی قه‌ره‌بوو ده‌کاته‌وه و هه‌رکه‌سی‌کیش قه‌رز بدات به‌خوا

^١ یه‌کێکه له‌شاره‌ جوانه‌کان، دورگی‌یه‌کی نزیک ده‌ریایه له‌میسردا له‌نتیوان نه‌له‌رماو دومیا‌دا.

^٢ الفنون الاسلامیة فی العصر الايوبي (١٤٥/٢١)

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه (١٤٦/٢)

^٤ هه‌مان سه‌رچاوه (١٤٦/٢ بۆ ١٤٨)

وهريده گرته وه، کاتی دقه شمان نازادکرد بینیمان چهوری ده خوریت و ستم ده کریت،
 ئیمهش فرمانمانداو پتویستیمان کرد له سهر خۆمان و سه رجهم والیه کان که ئهم باجانه
 هه لگرو.... فرمانمان دا ئهو ده رگایانه دابخرین و هه لبهو شینرینه وه و له دیوانه کاندایه
 نه هیلرین و هه موو ده و له مه ندو هه ژارانی لی ببه خشرین^۱ به شیوه یه کی هه میسه یی.

به م شیوه یه ئهو باجانه هه لگیرا که خاچه رسته کان له الصلت و البقاء و جبل عوف و السواد و
 جۆلندا وهریان ده گرت. فره نه جکانیش نیوه ی به روبومیان لی ده سه ندن، هه روه ها سه لآحه دین
 فره زی زه کاتی زیندوو کرده وه (که فاطمیه کان هه لیان وه شانده بویه وه) وه ک ناماژه یه ک بۆ
 که پانه وه ی مه زه بی ئه هلی سوننه و خستیه بری باجو سه رانه ناره واکانیان و گرنگی ده دا
 به کۆکردنه وه ی دیوانیکی بۆ ته رخان کردبوو که (سه ره رشتیاری زه کان) سه روکاری ده کردو
 موچه یه کی که می هه بوو، هه روه ها زه کات له زپرو زیوو بازرگانی و مه پو مالآت و کشتوکال
 وه رده گیرا، به لآم ماده ده خۆراکیه کانی وه ک کونجی و تۆی که تان و زه یتون و سه وزه زه کاتیان
 له سهر نه بوو، باجی خه راجیش به پتی سیستم و له کاتیکی دیاریکراودا وه رده گیرا، کاتی که پتویست
 بوو سالی هه تاوی بگۆردریت به سالی کۆچی له سالی ۵۶۷ هه ک دا چونکه کاتی کۆکردنه وه پیش کاتی
 به روبووم ده که وت سه لآحه دین ده سه برداری ئه وه بوو، به لآم شوینه کانی تری وه ک شام و جه زیره
 ئه وه خه راج به پتی رو به ری زه وی به فه ددان وه رده گیرا و گه نم و جۆ دوو ئه رده ب و نیو بوو بۆ یه ک
 فه ددان بوو، سو دمه نده کان باجه کانیان کۆده کرده وه ئه یانبرد بۆ دیوانی سولتان، هه روه ها پاقله و
 تۆکیش به هه مان شیوه بوو، هه ندی به روبومی تریش باجی له سهر بوو وه ک تری و به روبوومی
 دره خت، که له نیتوان دیناریکه وه تا پینج دیناردا بوو بۆ هه ره فه ددانیک، له سالی سینه میشدا له سی
 دینار زیاتر نه بوو، خه لکی غه یره دین و ئه هلی کیتابیش سه رانه یان ده دا به لآم ژنان و مندالان و پیاوه
 ئاینیه کانیان له سهریان نه بوو، هه روه ها پیشی ده و ترا باجی (الجوالی) کۆی جالیه و به پتی
 که سه کان ده گۆرا، له دیناریکه وه بۆ (۵ و ۴) دینارو جگه له دوو دره هم و نیو که ده بی هه مووان
 سالانه بیده، له به رئه وهش که ته خته و کانزاکان پتویست بوون بۆ دروستکردنی چه ک، ئه وه
 سه لآحه دین نه یده هیشت که س دهستی به سه ردا بگریت و له لایه ن ده و له ته وه قۆرخ کرابوو، چونکه

^۱ صلاح الدین الفارس الممجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۸.

^۲ صلاح الدین الفارس الممجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۸.

^۳ صلاح الدین الفارس الممجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۸.

له حاله تی شهردا بوو له گه ل فرهنجه كانداو ههركه سێكیش قاچاگی پتوه بگردایه سزایه کی توندی ده دا.

زۆریه ی داهاته کانی دهوله تیش له جهنگ و قهلاو ههسارو مرگه وتو قوتابخانه کانه و سهنگه ره کاندایه خرج دهکرا سهرباری موچه ی فه رمان به ران و دروستکردنی فرۆشگا له کچه و رێگا کاندایه.... هتد.

چوارهم: نه خوشخانه کان له سهردهمی سه لاهه دیندا:

له سهردهمی سه لاهه دیندا خویندنگه ی تاییه نه بوو بۆ خویندنی پزیشکی به لکو نه م پسه پۆریه له نه خوشخانه کاندایه دهوترایه وه، پاشان قوتابی پاش وه رگرتنی بابته که سهردانی نه خوشه کانی دهکردو به سهری دهکردنه وه بۆ زانینی باری ته ندروستی نه خوشه کان چاره سه رکردنیان^۱، ههروهها سه لاهه دین ههستا به بنیاتنانی چه ند نه خوشخانه یه که له سهردهمی خویدا له وانه:

• نه خوشخانه ی ناصری له قاهره دا: سه لاهه دین ههستا به بنیاتنانی نه خوشخانه ی ناصری

له قاهره داو، یه کێک له کۆشکه کانی هه لباردو کردی به نه خوشخانه یه کی گه وره، نه و کۆشکه ش زۆر هیمن و دور بوو له دهنگه دهنگو قه ره بالقی^۲. دکتۆر نه حمه د عیسی نه لئ: نه خوشخانه ی ناصری یان صلاحی یان نه خوشخانه ی سه لاهه دین: کاتی سه لاهه دین دهستی گرت به سه ر میسردا له سالی ۵۶۷هـ - ۱۱۷۱ز دا و کۆشکی فاطمییه کانی که وته ژێر دهستی له کۆشکه که دا هۆلێک هه بوو که العزیز بالله له سالی ۳۸۴م / ۹۹۴ز دا بنیاتی نابوو، سه لاهه دینیش کردی به نه خوشخانه و بووه نه خوشخانه یه کی به ناویانگ له ناو کۆشکه دا^۳، القاضي الفاضل یش ده رباره ی گۆپانکارییه کانی سالی ۵۷۷هـ / ۱۱۸۱ز نه لئ: سولتان سه لاهه دین یوسفی کوپی نه یوب فه رمانیدا به کردنه وه ی نه خوشخانه یه که بۆ نه خۆش و خه لکی لاوازو که م ده رامهت و بۆ نه م مه به سه ته ش شویتێک له ناو کۆشکه دا دیاریکراو فه رمانێکی دیوانی بۆ ده رکراو دووسه دیناری بۆ ته رخان کراو به روبومی ناوچه ی فه ییومی پی ده دراو پزیشک و جه پپاح و کارگوزارو کارمه ندی بۆ دیاریکراو خه لکیش سودی باشیان لی

^۱ صلاح الدین الفارس المجاهد و الملك الزاهد، ل: ۳۸۹.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۸۹.

^۳ تاریخ الأیوبیین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۲۱۴.

^۴ المستشفیات الاسلامیة، عبدالله، عبدالرزاق، ل: ۲۳.

^۵ تاریخ البیمارستانات فی الاسلام، ل: ۷۶ - ۷۷.

وهرگرتو تیايدا به سۆزوه مامه له یان له گه لدا ده کرا، ههروهها ئه نهخۆشخانهیه که لویهلی باشی بۆ دابین کرابوو که له کۆشکه جوانه کانه وه هینرا بوو و هه موو پێداویستییه کانی چاره سه رکردن و هه وانه وه ی تیدا بوو،^۱ ئهین جیبری گه پۆکیش وه سفی ئه نهخۆشخانهیه ده کات که سه لاهه دین له قاهیره دا بنیاتی نابوو و ئه لی: یه کێک له سه روه ربیه کانی ئه م سولتانه ئه نهخۆشخانهیه بوو که له قاهیره دا هه بوو، که له یه کێک له کۆشکه جوانه کانیدا بوو له روه ی فراوانی و رازاوه ییه وه، ته رخانی کرد بوو بۆ ئه م کاره باشه له بهر ره زامه ندی په روه دگا، سه ره رشتیاریکی شاره زاشی تیا دا دامه زاندو خه زینه ی ده رمانی دایه ده ست و ده سه لاتی به کاره یانی ده رمان و دروستکردنی به هه موو جۆره کانییه وه پێ به خشی، هه روه ها له کۆشکه دا قه ره ویله و جیگه یان بۆ نهخۆشکه کان دیاری کردبوو که به یانی و ئیواره تیايدا ده مانه وه و خواردن و خواردنه وه ی گونجاویان بۆ دابین ده کرا، به رامبه ر ئه م شوینه ش شوینێک تایبه ت کرابوو به ئافره تان و سه ره رشتیشیان بۆ دابین کرابوو، له ته نیشت ئه دوو شوینه شه وه شوینێکی فراوان دابین کرابوو که کورسی تیدا بوو به په نجه ره ی ئاسن ده وری گیرابوو بۆ شیشه کان، ئه وانیش رۆژانه که سێک به ده میانه وه بوو و پێداویستی بۆ جیه جی ده کردن، سولتانی هه موو ئه م شوینانه ی به سه ر ده کرده وه و جه ختی ده کرده وه له سه ر خزمه تکردن و گرنگی پێدانیان.^۲ عه لی موباره ک پاشا ئه لی: کاتی سولتان سه لاهه دین یوسفی کوپی ئه یوب بووه کاروباری گرت هه ست و کۆشکه کانی به سه ر ئه میره کانیدا دابه ش کرد بۆ نیشته جی بوون تیايدا، کۆشکی ته رخان کرد بۆ نهخۆشخانه و ئه م نهخۆشخانهیه ش ناسراو بوو به (العقیق) ده رگا که ی که وتبووه به رامبه ر گه ره کی ملوخیه وه که له کۆندا گه ره کی (قائد القواد) و ئیستاش ئه و خانویه که به (دار الغمری) ناسراوه له گه ل خانویه کانی ده وریه ریدا، وه ک له حجج الاملاکدا هاتوه که له کۆتایی گه ره که که دایه له لای ده رگا بچوکه که یه وه که ده که ویته لای کۆشکی (الشوق) و لێیه وه ده چیته ناو نهخۆشخانه ی عه تیق.^۳ هه روه ها سه باره ت به و پزیشکانه ی که له نهخۆشخانه ی ناسریدا کاریان ده کرد، ئه وه به ناویانگترینیان ئه مانه بوون: رضی الدین الرجبی، ابراهیمی کوپی الرئیس میمون،

^۱ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۶.

^۲ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۶.

^۳ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۷.

^۴ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۷.

کۆپی ئەبی ئەصبیعهو، شیخ السیدی کۆپی أبی البیانو، قاضی نفیس الدینی کۆپی الزبیر^۱.

● **نەخۆشخانەی ئەسکەندەرییه:** لەلایەن سەلاحەدینەو بنیاتنرا کاتێک لەسالی ۵۷۷هـ دا چوو ناویەو، و دەستی کرد بەخوێندنی الموطن لەسەر دەستی شیخ ابو الطاهر کۆپی أبی عوف و تیایدا خانویەکی دروستکرد بۆ مەغریبیەکان و قوتابخانەیهکیشی وەقف کرد بۆ توران شای برای^۲.

● **نەخۆشخانەی سەلاحی لەقودسدا:** ئەم نەخۆشخانەشی پاش رزگارکردنی قودس^۳ بنیات نا لەسالی ۵۸۳هـ/۱۱۸۷ز دا، (الموسوعة الفلسطينية) فەرھەنگی فەلەستینی دەریارە بيمارستانی سەلاحی لەقودسدا ئەلی: یەکێکە لەشاکارەکانی سولتان سەلاحەدینی ئەیوبی^۴. سەلاحەدینیش پزیشکی شارەزای بۆ دابین کرد و وەقفی زۆریشی بۆ تەرخان کردبوو، ئەم نەخۆشخانەیش یەکێک بوو لەبەناوایانگرتین نەخۆشخانەکان لەو سەردەمەداو زانستی پزیشکی تیا دا دەخوێنراو بەشیوەی پراکتیکیش تیا دا پیاده دەکرا^۵.

● **نەخۆشخانەی عەککا:** لەسالی ۵۸۳هـ داو دواى ئازادکردنی بەیتولموقدیس لەلایەن سولتان سەلاحەدینەو، لەریگەی گەپانەویدا بۆ دیمەشق سولتان لەعەککا لایداو چوو قەڵاکەیهو بەھادین قەراقوشی راسپارد بۆ نۆژەنکردنەو نوێکردنەو جوائیهکاتی و خانوی (ئەلئەسبتاریه)ی کرد بە دوو بەشەو وەقفی کرد بۆ ھەژاران و زانایان، خانوی (ئوسقوفی) کرد بە نەخۆشخانە و وەقفی باشی بۆ تەرخانکردو سەرپەرشتی سپارد بە قاضی جمال الدینی کۆپی أبی النحیب و بەسەرکەوتوویی گەپایەو بۆ دیمەشق^۶.

بەچاوپۆشی کردن لەفراوانی نەخۆشخانەکان کە لەوانەیه ھەندیکیان جیاوازیو بن لەوانی تریان لەرووی رووبەری باخچەو نەخشەسازی و ژمارەى نافورەکانەو، بەلام نەخۆشخانەکان بەشیوەیهکی گشتی نەخشەیهکی سەرەکیان ھەبوو کە پێکھاتبوو لە:

أ- چەند بەشیکی تاییەت بەپیاو و بەشی تریش کە تاییەت بوو بەژنو لەیەک جیا بوون.

^۱ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۸.

^۲ المستشفيات الإسلامية، ل: ۲۳۹.

^۳ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۵۰.

^۴ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۵۱.

^۵ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۵۳.

^۶ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۵۵.

- ب- قاوشى نەخۇشخانەكان بەپىي پىسپۇپى، ھۆلى تايىبەت ھەبوو بۇ ئەو نەخۇشخانەى كە توشى تابوبوون ھۆلى تریش بۇ نەخۇشپە ئەقلى و دەروونى و نەخۇشپەكانى چاوو... ھتد^۱.
- ج- قاوشى سەربەخۇ بۇ ئەو نەخۇشخانەى بەرەو چاكبونەو دەچوون ھەتاوەكو چاك دەبونەو.
- د- قاوشى پزىشكان بۇ پىشكىنى ئەو نەخۇشخانەى كە نەخەوینرابون.
- چەند ژوورىك بۇ پزىشكو كارمەندو كارگېرەكان.
- ھۆلىكى وائەوتنەو كەتيايدا پزىشكە گەرەكان وائەكانيان دەوتەو لەگەل قوتابپەكانياندا كۆدەبونەو.
- كىتپخانەىەك.
- چىشتخانەىەك بۇ لىئانى خواردەمەنى پاك و تەندروست، چونكە خواردن يەككە بوو لەرىگاكانى چارەسەر، ھەرەھا دەرمانى چارەسەرىشى تيايدا دروست دەكرا.
- دەرمانخانەىەك بۇ ئامادەكردنى دەرمان.
- چەند گەنجىنەىەك.
- ھۆلىك بۇ شۆردنى مردوو.
- مزگەوتىكى بچوك بۇ نوپژ كردن.
- ئەمە سەربارى كۆرەپان و باخچە كەچەندىن درەخت و ميوەو خواردەمەنى لەخۇگرتبوو، ژۆرىنەى ئەو نەخۇشخانەش خانوى تيا بوو بۇ كارمەندكانى^۲.
- پىنچەم: خانەقاى سۇفپەكان:**

وشەى خانەقا وشەىەكى فارسىيە لەبنەپەتدا بەماناى سقرەو خوان يان شوپنى نان خواردن دىت، پاشان بەو شوپنانه دەوترا كە پاشا و ئەمىرەكان بنىاتيان دەنا بۇ لەخۇگرتنى خەلكى رېيوارو نەناسراو و بېگانە بۇ دابىنكردنى بژىوى بۇيان و ھۆشياركردنەو، ھەرچەندە پىنچ فەرزەى نوپژ لەشوپنىكى ديارىكراوى ئەم خانەقاينەدا ئەنجام دەدرا، بەلام نوپژى ھەينى تيايدا نەدەكرا^۳، خانەقاش كەمالى سۇفپەكان بوو لەقوتابخانە دەچوو، چونكە بەراستى قوتابخانەى ئەو كەسانە بوو كە خۇيان بەكلاكرىدبوو ھە بۇ ژيانى دنپانەوېستى، چ ئەو كەسانە خەلكى سادە بن ياخود خاوەن پىشەكان كە كارپان دەكرد بۇ جېبەجېكرىدى بنەماى فەرمانكردن بەچاكەو قەدەغەكردنى

^۱ تنظيم صناعة الطب خلال عصور الحضارة العربية الاسلامية، ل: ۵۲۲.

^۲ تنظيم صناعة الطب خلال عصور الحضارة العربية الاسلامية، ل: ۵۲۲.

^۳ خانقاوات الصوفية في مصر في العصرين الايوبي والمملوكي (۲۲/۱).

خراپه له بازپه کاند، ئه م جوړه خانه قايش له رووى ئه رك و شيوه وه له قوتابخانه ده چو، به كورتى خانه قاكان له ئيسلامدا چهند خانويهك بوون بۆ زانست و خواپه رستى و رۆلى ئاينى و كۆمه لايه تى و رۆشنبىرى گرنگان ده گپړا له ژيانى كۆمه لگه ي ئيسلاميدا له سهره تايى دامه زرانديه وه، سهره تاوه په يمانگه يه ك بوون بۆ مه زه به به فيقه ييه كان و فهرموده و دواتريش ناوه نديكى تيشكده وه ي رۆشنبىرى بوو به موى ئه و هه مووه كتيبه ي كه له كتيبخانه كانياندا هه بوون له بواره جوړيه جوړه كانى زانست و زانياريدا.^۱

هه روهك وه زيفه ي ناو خانه قاكان جوړاو جوړو زۆربوو، كه پۆستى شيخ و پيشه و او سهرپه رشتياري وه قفه كان يه كه ميان بوو، چهند كاريكى ترى وهك مامۆستاي مه زه ب و جه راج و نوسه رو خه زنه دارى كتيب و شايت و بانگويزو سهرپه رشتياري گه رماو و چيشتليتنه رو چيت وليتنه رو خزمه تگوزارو ده رگاوان و ئاودپرو داهينه رو پيشه كانى تر. ئه م ئه ركه زۆرانه ش ئه گه ر به لگه بيت له سهر شتيك ئه وه به لگه يه له سهر ئه و ئه رك و پۆسته جوړاو جوړانه ي كه له م خانه قاينه دا هه بووه، هه ر يه كيكي شيان به پيى هه ول و ماندوبوونى كړيى ده درايه به جوړيك كه بگوڼجايه له گه ل ده ول و مه ندى و پله و پايه ي كۆمه لايه تيدا، ئه مه جگه له و كه لو و پهل و ئازوقه ي كه وه ريان ده گرت وهك سه وزه و گوشت و برنج و ماست و ههنگوين و شيرينى و هتد هه روه ها جل و به رگو و سابون و ئه و كه لو و په له زۆره ي كه وه ريان ده گرت.^۲ سه لاهه دينيش هه مان ريبازى توره دينى مامۆستاي په پره و ده كردو گرنكى به م ده زگايانه و ئه و كه سانه ده دا كه هاتوچوى خانه قايا ن ده كرد، چاكه ي له گه ل ده كردن و له زۆر كاروباردا راويژى پتده كردن و ريژى له زانايانيان ده ناو گوڼي بۆ ئامۆزگار ييه كانيان ده گرت، ئه وانيش پشتيوانى بوون له جه ننگه كانيدا دژى به خاچپه رسته كان،^۳ چونكه سه لاهه دين لاي باوكى په روه رده بوو بوو كه چاكه كارو ره وشت به رز بوو و چاكه ي زۆرى هه بوو بۆ هه ژاران و سؤفيه كان و له دانيشتنه كانياندا به شدارى ده كرد.^۴ ئيبن كه ثير ئه لى: ئازاو به جه رگ بوو، نوڅي زۆرى ده كردو خانه قايه كيشى له ديمه شق و يه كيكي تريش له ميسردا هه بوو،^۵ ئيبن خه له كانيش له به عله يه كدا خانه قايه كى سؤفيه كانى بينيوه كه پيى ده و ترا النجميه و دراوه ته پال باوكى

^۱ هه مان سه رچاوه (۲۲/۱).

^۲ خانقوات الصوفية في مصر (۲۳/۱)

^۳ هه مان سه رچاوه (۲۳/۱، ۲۴)

^۴ صلاح الدين و الصليبيون، أحمد الشامي، ل: ۸۱.

^۵ له البطولة و الفداء عند الصوفيين، ل: ۱۰۳.

^۶ البداية و النهاية، له البطولة و الفداء وه، ل: ۱۰۳.

سه‌لاحه‌دینو، ستایشی ده‌کات به‌وه‌ی که زۆر پیاوچاک بووه، به‌لام که‌سایه‌تی یه‌که‌م له‌رووی کاریگه‌ریه‌وه له‌سه‌ر که‌سایه‌تی و ره‌وشتی سه‌لاحه‌دین نوره‌دین مه‌حمودی گه‌وره و مامۆستای بووه، که لێیه‌وه فێری چاکه‌کاری خۆشویستنی خواناسان و تیکۆشان و جیهاد بوو، و هه‌مان رێبازی نه‌وی گرت به‌رو پێش نه‌وه‌ی هه‌ستێت به‌رزگارکردنی ولات له‌چنگی خاچه‌رسته‌کان بۆ ماوه‌ی دوا‌نزه سال له‌سالی ٥٧٠ هـ - ٥٨٢ هـ کاری کرد بۆ یه‌که‌خسته‌وه‌ی موسولمانان و ئاماده‌سازی مادی و روحي، و چه‌ندین خانه‌قاو فێرگه‌ی دامه‌زراندو کردنی به‌ناوه‌ندی سه‌ربازی و په‌روه‌رده‌یی، الص‌فوری نه‌لی: له‌هه‌موو نه‌مانه‌دا له‌نوره‌دین کاری زیاتری کردو ئه‌مه‌شی به‌شیعر هێناوه و نه‌لی:

أحيا الذي قدس نور الدين وزاد ما أمكن من تحسين^١

سه‌لاحه‌دینیش داده‌نرێت به‌یه‌که‌مین که‌سێک که ئه‌م شوێنه‌ی هێنا به‌میسره‌وه. فه‌لقه‌شه‌ندی نه‌لی: خانه‌قاو ته‌کیه‌کان پێش ده‌وله‌تی ئه‌یوبی له‌میسردا نه‌بوون و یه‌که‌م که‌س که دایه‌ینا سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی بوو، سیوطی و مه‌قریزی و زانایانی تریش هاو‌پان له‌وه‌دا که: سه‌لاحه‌دین یه‌که‌مین که‌س بوو که خانه‌قای دامه‌زراند بۆ سوڤیه‌یه‌کان له‌میسردا شوێنی زۆری بۆ وه‌قف کردو، خه‌لکانی ناو خانه‌قا ناسراو بوون به‌زانست و خواناسی و زانایانی پایه‌به‌رز سه‌رپه‌رشتیان ده‌کرد، له‌و پیاوانه‌ی که خه‌لکی چاوه‌ڕێی به‌ره‌که‌تی ده‌کردن له‌پاڵ ئه‌و وه‌زاره‌ت و ئه‌میری و به‌پۆه‌بردی کاروباری ده‌وله‌ت و سه‌رکردایه‌تی کردنی سوپایه‌که‌ی هه‌یانبوو^٢، ئه‌م مه‌سه‌لانه‌ش بوونه جێی سه‌رنجی ئه‌یوبی جو به‌یری ئه‌نده‌لوسی گه‌ڕۆک له‌گه‌شته‌که‌یدا به‌ره‌و رۆژه‌لات، بۆیه نه‌لی: له‌چاکه‌کانی ئه‌م ولاته (میسر) و ئه‌و سه‌روه‌ریانه‌ی که بۆ سوڵتانه‌که‌ی ده‌گه‌ڕێته‌وه: ئه‌و قوتابخانه‌و خانه‌قایانه‌ بوو که ته‌رخان کرا بوو بۆ خه‌لکی خواناس و په‌رستش‌گار.... ئه‌و سوڵتانه‌ش که ئه‌م سوننه‌ته باشانه‌ی دایه‌ینا سه‌لاحه‌دین بوو، سه‌لاحه‌دینی سه‌رکه‌وتوو، خ‌وای گه‌وره چاکی و سه‌رکه‌وتنی به‌رده‌وام بکات^٣.

هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین ره‌حمه‌تی خ‌وای لای بیته له‌هه‌موو ئه‌و شوێنه‌دا که‌چوو یوه‌ ناویان قوتابخانه‌ی زانسته شه‌رعییه‌کان و خانه‌قای له‌ته‌نیشت یه‌که‌وه بنیات نابوو، ئه‌وه بوو له‌کاتی ئازادکردنی قودسدا له‌سالی ٥٨٣ هـ فه‌رمانی کرد به‌موسولمانان که‌پاریزگاری له‌کلێسای قیامه بکه‌ن و له‌نزیکیه‌وه قوتابخانه‌یه‌کی بۆ زانایانی شافعی مه‌زه‌ب و ته‌کیه‌یه‌کی بۆ پیاوچاکه

^١ وفيات الأعيان (٢٥٧/١)

^٢ صبح الأعشى (٤/٧/٣)

^٣ الخطط (٤١٥/٢)، البطولة والفداء، ل: ١٠٤.

^٤ رحلة ئه‌یوب جیبی، ل: ٤٦، البطولة والفداء، ل: ١٠٥.

سۆفیه‌کان بنیات ناو چەند شوپنیککی بۆ وه‌قف کردو به‌م شتیه‌یه‌ش چاکه‌ی له‌گه‌ڵ هه‌ردوولا
کرد^۱ له‌کاتی ئازادکردنی عه‌ککاشدا، نیوه‌ی خانه‌ی (ئسبتاریه‌ی) کرده وه‌قف بۆ سۆفیه‌کان و
نیوه‌که‌ی تریشی وه‌قف کرد بۆ زانایان^۲، ئەمه‌ش سه‌یر نییه‌ بۆ سه‌لاحه‌دین، به‌تایبه‌ت ئەگه‌ر
بزانیت که هه‌ردوولا (سۆفی و زاناکان) هاوپی بوون له‌هه‌موو جه‌نگ و فتوحاته‌کانیدا،
میژوونوسانیش ئەم به‌شدارییه‌یان بۆ تۆمار کردوین، به‌تایبه‌ت له‌کاتی ئازادکردنی به‌یتومه‌قدیسه‌دا،
ئێین خه‌له‌کانی ئەلێ: ئەم ئازادکردنه‌وه‌ی زۆر مه‌زن بوو، خه‌لکانیک له‌زانایان و خه‌لکانیک زۆری
دوینا نه‌ویست و زاهید له‌گه‌لیدا ئاماده‌بوون^۳ ئێین الوردیش له‌تأریخه‌که‌یدا پالێشتی ئەمه‌ ده‌کات و
ئەلێ: له‌ئازادکردنی قودسه‌دا خه‌لکانیک زۆر له‌زاهید و دینیانه‌وستان و زانایانی میسرو شام ئاماده
بوون، به‌جۆرێک که که‌سیان لێ دوانه‌که‌وتبوو^۴، سه‌لاحه‌دینیش زانایانی سۆفی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌برد
بۆ وه‌رگرته‌ی راو راویژ پێکردنیان، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که ئاماده‌بوانیان پالنه‌ریکی به‌هێزه
بۆکوشتاری ئازایانه^۵. که‌سایه‌تی سه‌لاحه‌دینیش که‌سایه‌تییه‌کی خۆشه‌ویست بوو لای سۆفیه‌کان،
چونکه‌ رێبازی دینیانه‌ویستی هه‌لبژاردبوو و هیچ مالێکی نه‌بوو که زه‌کاتی بکه‌وێت و پاش خۆشی
چل‌وحه‌وت دره‌می ناصری و یه‌ک پارچه‌ ئالتونی جێهێشت و نه‌ موڵک و نه‌ خانوو نه‌ بیستان و هیچ
جۆره‌ سامانیکی جێ نه‌هێشت و، له‌دوینادا به‌خێوه‌تێک رازی بوو که ره‌شه‌با به‌چه‌پ و راستدا
ده‌یبرد و ده‌یه‌ینا^۶. هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین ئالتون و قوپی به‌لاوه‌ یه‌کسان بوو، ئێین شه‌دداد ئەلێ:
له‌کاتی قسه‌کردنیدا له‌سه‌لاحه‌دینم بیست وتی: ئەکرێت له‌خه‌لکدا که‌سانیک هه‌بن که وه‌کو خۆل
سه‌یری زێر بکه‌ن، دیاره‌ مه‌به‌ستی لێره‌دا خۆیه‌تی^۷، رێوایه‌تی زۆر هاتوو که دوینا نه‌ویستی و
ساده‌یی سه‌لاحه‌دینمان بۆ دوپات ده‌که‌نه‌وه‌ له‌خواردن و پۆشاکیدا له‌کاتی‌کدا که‌پاره‌ی زۆری
ده‌به‌خشی به‌زانایانی سۆفی و چەند گوندیکی به‌داهات و موڵکه‌کانیه‌وه‌ وه‌قف ده‌کرد بۆ خانه‌قاو
خه‌لکانی هه‌زار^۸، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین دیوه‌خانی بنیات ده‌نا له‌شویننه‌ دووره‌ ده‌سته‌کاندا که

^۱ الفتح النفسي و الفتح القدسي، ل: ۱۴۵.

^۲ وفیات الأعیان (۱۷۹/۷)

^۳ تنمة المختصر فی أخبار الشر (۱۴۷/۲)

^۴ البطولة و الفداء عند الصوفیة، ل: ۱۰۶.

^۵ النوادر السلطانية، ل: ۶، ۱۶.

^۶ البطولة و الفداء، ل: ۱۰۷.

^۷ تاریخ الأیوبیین، ل: ۲۱۵.

^۸ البطولة و الفداء، ل: ۱۰۸.

دووربوون له ناوه دانیه وه و له سهر ریگای شاره کان بۆ خزمه تکرډنی خه لکی ریوړو گه شتیار، ئیښ جیریش نه و دیوه خانه ی بینیبوو که سه لآحه دین له ریگای نیوان دیمه شق و حمصدا بنیاتی نابوو، و ناسراو بوو به (دیوه خانه ی سولتان) هه روه ها نه میر به هادین قهره قوشیش (دیوه خانه ی السبیل) تیادا بنیات نابوو^۱. هه روه که سه لآحه دین گرنگیده دا به راکیشانی زانایان و سؤفیه کان و یه که م خانه قای بۆ بنیات نان له میسر داو کردیه شوینی نه و سؤفیه هه ژارانیه که له ولاته دووره کانه وه هاتبوون و وه قفی زۆری بۆ دابین کردبوون و شیخیکی کردبووه سه رپه رشتیان که به (شیخی گه وره) ناسرا بوو، مه قریزیش باسی نه وه ده کات که: دانیشتوانی سؤفی نه م خانه قایه ناسرا بوون به زانست و خواناسی و ژماره شیان ده گه شته سی سهد که س، و سولتانیش رۆژانه نان و شیرینی بۆ دابین ده کردن و سالانه ش چل دره می بۆ پۆشاک کرین پیده دان و گه رماو یکیشی له ته نیشته خانه قاکه وه بۆ بنیات ده نان و هه رکه سیکیشیان بیویستایه سه فهر بکات نه وه نده پارهی ده دایه که پیی بگه شتایه ته جیی مه به سستی^۲ نه م گرنگی دانه شی به کاروباری سؤفیه کان چه ند ئامانجییکی له پشته وه بوو که هه ندیکیان په یوه ست بوو به بزاولتی بوژاندنه وه ی مه زه به یی سوننییه وه، چونکه سه رباری نه وه ی که سؤفیگه ری ئاراسته یه کی میانه په وانه ی ریژ لیگراو بوو له لایه ن فه رمان په واو جه ماوه روه به گشتی له و سه رده مه دا، به لام گرنگی پیدانی به م شیوه یه به تایبته له میسر دا کاریکیی ئامانجدار بوو و مه به ست پیی گه یشتن بوو به ئامانجییکی دیاریکراو، له وانه شه نه یینی نه مه نه وه بیته که فاطمیه کان له هه موو شیوازه کانیاندا ده سته وسان بوون له بانگه وازکردن بۆ مه زه به که یانداو نه یانده توانی دزه ی پیی بکه نه ناو بیروباوه پی میسر ییه کان و به لام به ئاسانی کاریان ده کرده لایه نی سۆزداریان، رواله ته کانی خه مباری و گریان و شیوه نکردن بۆ حسه ی (ﷺ) و ئاهه نگ گێران به بۆنه ی له دایکبوونی نه دمانانی ئالویه یته وه و زیندوراگرتنی له لایه ن فاطمیه کانه وه، هه موو نه مانه کاریگه ری خویان هه بوو له سهر هه ست و سۆزی میسر ییه کان و تا نه مپۆش ئاسه واری به دی ده کریت، دیاره نه گه ر سه لآحه دیی هه ولیدابیت زانایانی سوننه له هه موو شوینیکه وه کیش بکات هه تاوه کو به زانست و هزریان به شدار بن له بوژاندنه وه ی مه زه به یی سوننه دا، نه وه لایه نیکی تریش هه یه که پیویسته تیژ بکریت و له و ئاراسته وه که فاطمیه کان پییان داوه بگۆرډریت به ئاراسته یه کی تردا، بیگومان نه م لایه نه ش لایه نی سۆزداریه، که فاطمیه کان به ئاسانی ده ستیان به سه ردا گرتبوو^۳، سؤفیگه ری سوننی و شوینکه و توانیشی یه کی که بوون له گرنگترین نه و چین و

^۱ المواعظ و الاعتبار (۲/ ۴۱۵/ ۴۱۶).

^۲ التأریخ السیاسی و الفکری، ل: ۲۴۰.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۰.

تویژانه‌ی که ده‌یانتوانی ئەم کاره ئەنجام بدەن و ئەو لایەنه تێر بکەن بەهۆی رەهۆشتی جوان و هێمانە و دنیا نەویستی و توانای دواندنی خەڵک لەرێی مەجلیسی زیکرو ئامۆژگاری و هتدەوه^۱. سەلاحەدین و نۆرەدینیش توانیان سود لەو ژمارە زۆرەی سوفیه سوننەکان وەرگیرن بۆبۆژاندنەوه‌ی مەزەه‌بی سوننی و بەرپەرچدانەوه‌ی شیعه‌گەری و شالاری خاچەرستی.

شەشەم: چاکسازی کۆمەڵایەتی:

ژیانی کۆمەڵایەتی لەسەردەمی سەلاحەدیندا مۆرکی جدی بوو و رووبەرپووبوونەوه‌ی فرەنچ و لەناوبردنی دۆژمنی لەخۆگرتبوو.... زۆر دۆر بوو لەژیانی خۆهەلکێشان و خۆشکۆزەرائی درۆزنانەو، زیادەپەوی بۆ مانا، سەلاحەدینیش رەحمەتی خۆی ئی بیّت پێشەنگ بوو بۆ سەربازو ژێر دەستەکانی لەجلوبەرگی سادە و خواردەمەنی ئاسایی و مامەڵەی خاکیدا، عیمادی ئەصفەهانی لە وەسفێ جلوبەرگ و هەلس و کەوتیدا ئەلێ: تەنها شتیکی لەبەردەکرد کە لەبەرکردنی حەلāl بوايه وەك كەتان و لۆكە و خوری، هەركەسێكیش تێكەڵاوی بکردایە هەستی نەدەکرد تێكەڵاوی سولتان ئەكات لەبەر خاکی بوونی^۲ هەروەها سەلاحەدین وەرزشكار بوو حەزی لەسوارچاکی و یاری تۆپین بوو و خەڵکی بۆهان دەدا، خۆشی دواي نوێژی نیوہ پۆ سوار دەبوو بۆ سەیرکردنی یاری تۆپ و گۆچان پیاوانی دەوروبەریشی لەگەڵیدا دەپۆشتن، هەر کە دەگەشتە گۆرەپانەکە دانەبەزی بۆ سەیرکردنی یاریەکە و یاریزانەکانیش هەتاوہ کو نوێژی عەسر لەیاریەکەیاندا بەردەوام دەبوون، لەگەڵ خەڵکانی دەوروبەریدا بەشداری ئەم یاریە دەکرد، راوکردنیش یەکتێک بوو لەخولیاو ئارەزووہەکانی خەڵکی ئەو کاتەو، بەتاک تاکو بەکۆمەڵ دەچوون بۆ راوکردنی بالندەو ماسی و مراوی و کەرویشک و سەگیشیان لەراوہەکاندا بەکار دەهێنا، ئەمەش ئەگەر بەلگە بیّت لەسەر شتیك ئەو بەلگەیه لەسەر ئامادەي تەواو بۆ جەنگ و رووبەرپووبوونەوه بەوپەڕی هێزو تواناوه. لەو چاکسازیە گەورەنەش کە سەلاحەدین لەکۆمەڵگەي موسولماناندا ئەنجامیدا، نەهێشتنی دیاردەي بەد رەهۆشتی و رابواردنی نارەوا بوو کە لەسەردەمی فاطمیەکاندا باو بوو، بەتایبەت لەوہرزو بۆنەو جەژنەکانیاندا وەك جەژنی نەورۆز، ئەگەر بێشمانەوی رادەي ئەو بەدرەهۆشتییە بزانی کە لەکۆمەڵگەي میسریدا بلاوبوبوہوہ ئەوہ دەبێ گۆپیگیرین بۆ ئەو قسانەي کە مەقریزی لە (الخطط) کەیدا ئەیکات و ئەلێ: خراپەکاری باووبو لەجەژنی نەورۆزدا، خەڵکیکی زۆری لەگەڵ دابوو، خۆیان بەسەر خەڵکیدا فەرز دەکردو لەرێوہەسمێکدا کە لەمالی گەورەکاندا رێک دەخراو رازی

^۱ هەمان سەرچاوە، ل: ۲۴۰.

^۲ صلاح الدین الأيوبي، عبدالله ناصح، ل: ۱۷۸.

ده‌بوون به‌دیاری ساده و ژنی خراپه‌کار کۆده‌بوونه‌وه له‌ژێر کۆشکی لؤلؤدا به‌جۆرێک که خه‌لیفه
 ئه‌ییبین و ده‌نگ به‌رز ده‌کرایه‌وه و مه‌ی ده‌خورایه‌وه له‌رێگاویانه‌کاندا و خه‌لکی شه‌په‌ ئاوو مه‌یان
 ده‌کرد و ئه‌گه‌ر مۆفقیکی باش له‌مالی خۆی ده‌ربچوایه‌ پیایدا ئه‌پژێنرا و جل و به‌رگی پیس ده‌کرا و
 سوکایه‌تیان پێده‌کرد، جا یاده‌بوو خۆی رزگا و بکرایه‌ یاخود سوکایه‌تیان پێده‌کرد^١ به‌لام
 سه‌لاحه‌دین ئه‌م دیارده‌ خراپانه‌ی هه‌لوه‌شاندوه‌وه ژیاڵی پاك و بیگه‌ردی بۆ ده‌سته‌به‌رکردن و
 ره‌وشت و نه‌ریته جوانه‌کانی ئیسلامی بۆ گێرانه‌وه، له‌و دیارده‌ خراپانه‌ش که کۆتایی پێ هێنا بۆنه
 داهێنراوه‌کانی وه‌ک رۆژی عاشورا بوو که رۆژی ماته‌مین بوو لای فاطمه‌یه‌کان و له‌م رۆژه‌دا گریان و
 شیوه‌ن ده‌گێردا و ده‌ست له‌ئیش و کاره‌کان هه‌لده‌گیرا و بازاڕه‌کان داده‌خران و خه‌لکیش په‌ریشان و
 غه‌مگین بوون وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ریه‌کیکیان خۆشه‌ویسته‌ترین که‌سی له‌ده‌ستدا بێت، سه‌لاحه‌دینیش
 توانی هه‌موو ئه‌م داب و نه‌ریته ناره‌وايانه نه‌هێڵێت^٢. سه‌باره‌ت به‌ به‌خشنده‌یی و دابه‌شکردنی
 به‌خشش و یارمه‌تی به‌سه‌ر خه‌لکدا، ئه‌وه ئه‌توانیت به‌ئاره‌زووی خۆت باسی بکه‌یت، ئه‌وه بوو
 یارمه‌تی و به‌خشینی وه‌ک که‌سیک بوو که له‌نه‌بوونی نه‌ترسێت، چونکه تێپوانینی بۆ سامان وه‌ک
 تێپوانینی بۆ خۆل و ابوو، پێشتریش ئاماژه‌مان پێدا که کاتێ کۆچی دوا‌ی کرد هیچ مولک و خانوو و
 بێستان و گوند و کێلگه‌یه‌کی به‌جێ نه‌هێشت و خه‌زینه‌که‌شی ته‌نها چل و چه‌وت دره‌می ناصری زیو
 یه‌ک پارچه زێڕی تێدا بوو، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی که پارهی‌کی زۆری به‌سه‌ر پڕۆژه
 چاکسازییه‌کان و ئاماده‌کردنی که‌ره‌سته‌ی جه‌نگی و خه‌لکانی هه‌زارو شایسته‌دا دابه‌ش ده‌کرد...
 هه‌تا وه‌کو هاوکاری و به‌ده‌مه‌وه چوونی کۆمه‌لگه‌ به‌دی بێت و ده‌وله‌تیش به‌هێزو تاکه‌کانیش ژیاڵی
 نمونه‌ییان بۆ ده‌سته‌به‌ر بێت، ئه‌مه‌ش ئه‌و کاره‌ بوو که ئه‌م سولتانه دادپه‌روه‌رو سه‌رکرده
 پاله‌وانه‌کاری بۆ کرد، له‌و کاره‌ مه‌زنانه‌ش که یادی سه‌لاحه‌دینیان به‌رز راگرتوه: نه‌هێشتنی ئه‌و
 هه‌موو باجه‌ بوو که باری شانی تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی قورس کردبوو و ئارامی له‌خه‌لک بریبوو، وه‌ک
 ئه‌و باجانه‌ی که ئه‌میری مه‌که‌که له‌سه‌ر حاجیه‌کان دا‌ینابوو، ئه‌وه بوو فه‌رمانه‌په‌وی مه‌که‌که
 فه‌رمانیدا بوو که حاجیه‌کان پێشه‌کی له‌شاری جدّه باجه‌کانیان بده‌ن، ئه‌مه‌ش سه‌تمی تیا‌بوو بۆ
 حاجیه‌کان، به‌لام سه‌لاحه‌دین ئه‌م سیسته‌می هه‌لوه‌شاندوه‌وه ئه‌مه‌ی بۆ فه‌رمانه‌په‌وی مه‌که‌که
 قه‌ره‌بوو کرده‌وه و هه‌موو سالتی هه‌شت هه‌زار ئه‌رده‌ب گه‌نمی بۆ ده‌نارد و به‌مه‌رجی که به‌سه‌ر
 خه‌لکی هه‌ردوو چه‌ره‌می پێرۆزی مه‌که‌که و مه‌دینه‌دا دابه‌ش بکری، به‌م شیوه‌یه سه‌لاحه‌دین ئه‌م

^١ صلاح الدین الأيوبي، علوان، ل: ١٧٩.

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ١٨٠.

باجهکی له سەر خه لکی هه لگرتو به و قهره بوهش که دهیدا سودی گه یاند به دانیشتوانی هه ردوو
 حهره می پیرۆز، نه وهش که به لگه به له سەر کار به جیی و سوربوونی له سەر سه لامه تی کۆمه لگه و
 یه کیتی ئوممهت و ئاگادار کردنه وهی لهسته مکردن، نه وهیه که له وهسیه ته کهیدا هاتوو به بۆ الملک
 الظاهری کۆپی که ویلایه تی حه له بی پئی سپارد بوو، له م وهسیه ته شدا وهک قاضی ئیبن شه دداد
 نه یگێرپته وه نه لی: وهسیهت بۆ ده که م به له خواترسان چونکه نه وه بناغه ی هه موو چاکه یه که و
 فه رمانیش پێده که م به وهی که خوا فه رمانی پێکردووی چونکه نه وه هۆکاری رزگار بوونه،
 ئاگاداریشت نه که مه وه له خوین و دهستخسته خوینی خه لکیه وه چونکه خوین گوئی لی ناخه وینری،
 هه روه ها وهسیهت بۆ ده که م به راگرتنی دلی خه لکی و سه یرکردنی کاروباره کانیا ن چونکه تو
 نه مینداری من و خوات به سه ریا نه وه، هه روه ها وهسیه تی راگرتنی دلی نه میرو پیاوانی ده ولت و
 به رپرسانت بۆ ده که م، چونکه تو ته نها به خۆشپویی و دلپا گیرکردنی خه لکی ده گه یته نه و پله وپایه،
 رقت له کهس نه بیست چونکه مردن کهس نا هیلتیه وه، ئاگات له نیوانی خۆت و خه لکیش بیست چونکه
 به هۆی ره زامه ندی نه وانه وه خوا لیست خۆش ده بیست، نه وهی له نیوان توو په روه ردگاریشدا یه نه وه
 لیی خۆش ده بی چونکه په روه ردگار به خشنده و میهره بانه^۲.

نه مه گرنگترین نه و چاکسازی کۆمه لایه تی و راستکردنه وه ره وشتیا نه بوو که سه للاحه دین پئی
 هه ستا: هه تا وه کو کۆمه لگه ی ئیسلامی له سه رده می نه ودا شانازی به جوانترین ئاکارو باشترین
 نه ریت و شیواترین ره وشته و بکات.

حه و ته م: چاکسازی له بواری بیناسازیدا:

له م بواره شدا بایه خیکی باشیدا به شورا و حه ساری قاهره، کاتی که زۆربه ی روخابوو و بووبوو
 به ریگه یه ک که که سی نه ده گێرپایه وه، نه ویش هه ستا به تۆژه نکردنه وه و سه ره رشتیکردنی بۆ نه م
 کارهش به هانه دین قه راقوشی هه لێژارد، پیاوه ی نه م شورا یهش له سه ره تا وه تاکۆتایی به ده وری
 نه و شارانه دا درێژه ده بویه وه که شاری قاهره یان پێک ده هێنا له سه رده می نه ودا، که نه ویش شاری
 فسطاط بوو که عه مرێ کۆپی عاص دروستی کردبوو، له گه ل شاری العسکر که صالحی کۆپی عه لی
 عه باسی بنیاتیناو، شاری قاهرهش که جه وه ره الصقلی دروستی کرد، ئامانجیش له بنیاتنانی نه م
 حه ساره پاراستنی ولات بوو له پیلانی ناخه زان، له پال نه م حه ساره شدا قه لای (الجبل) ی بنیاتنا
 هه تا وه کو قاهره پارێزراوتر بیست له دوژمنان، به لام نه یوانی هه موو نه م کارانه ته واو بکات به هۆی

^۱ صلاح الدین، علوان، ل: ۱۸۱.

^۲ صلاح الدین، علوان، ل: ۱۸۱.

سەرقالببون بەجەنگە جۆراوجۆره کانه وه له سەرجه م بەره کاندای، ئەم قەلایەش یەکیکە لە شوێنە واره
تۆکمەکان لە میژووی میسر داو چەند جارێک دەستی گۆرانکاری پێ گەشتوو لە چەند سەردەمیکی
میژوودا، هەروەها لە قەلایانەی کە سەلاحەدین بنیاتینا: قەلای سینا کە لە نیوه دورگی سینادا
لە دوری ۵۷ کیلۆمەتره وه لە باکوپی رۆژه لاتی شاری سویسە وه بنیاتینا، هەروەک لە باشوری ئەم
قەلایە شەوه دوو مزگەوتی لە تەنیشت یەکە وه بنیاتنا، لە گەڵ حەزێکی ئاو بۆ تێرناوکردنی خەلکانی
تینوو، لە سەر یەکیک لە دوو دەرگا کە حەزە کەش نوسراوه: بسم الله الرحمن الرحيم، سلاو درودی
خوا لە سەر محمدی گەرەمان، خۆی گەرە مولکی گەرەمان الناصر صلاى دین و دنیا بپاریزیت،
پاشای ئیسلام و موسولمانان و جینشینی ئەمیری باوە پداران، ئەم تەنکیە لە لایەن پاشا علی کۆپی
ناصر العادل المظفر وه نۆژەن کراوه تەوه وه لە سالی ۵۹۰ هـ لێ بوە تەوه^۱ هەروەها م. نعم شقیر
لە کتێبی (تاریخ سیناء و العرب) دا ئەلێ: کە ئەو بەلای ئەم قەلای مزگەوتانە دا تێپەریوه و بینویەتی
قەلای کە دەرگایەکی گەرەمی هەیه لەلای باکوپی رۆژناوا وه لە سەر چوارچێوه کە شیه وه بەردیکی
میژووی عەرەبی چوارگۆشە هەبوو کە بە چەند پیتیکی دیار ناوی سەلاحەدینی لە سەر هەلکۆلرا
بوو: بسم الله الرحمن الرحيم خلد الله ملك مولانا الملك الناصر صلاح الدين، سلطان الاسلام
والمسلمين، يوسف العادل الناصر في جهادي الاخرة سنة ۵۸۳ هـ^۲ گرنگیدانی سەلاحەدین
بە دامەزراندنی قایمکاریە سەربازییەکان هەموو شتێک نەبوو، بەلکو گرنگیشی دەدا
بە ئاوه دانکردنە وهی دورگی الروضة و الجيزة و بنیاتنانی دەرگای پێوانەکان و هەلکەندنی جۆگە
بنیاتنانی نەخۆشخانە و خۆپێندنگە و خانەقاو شاری جیزە و الروضة یەکیک بوون لە گرنگترین
شوێنەکان لە سەردەمی سەلاحەدیندا، ئیبن جیبر لە گەشتە کەیدا ئەلێ: هەموو رۆژێکی یەکشەممە
لە الجیزە دا بازارێکی گەرە دادەنرا وه لە نێوان جیزە و میسریشدا دورگیە کە هەبوو کە خانوی جوانی
تیادا بوو لە گەڵ چەند شوپێنێکدا کە بۆ رابواردن و گەشت دانرابوون، هەروەها لە نێوان ئەوی و
میسردا کەنداویک هەبوو لە نیلدا و مزگەوتێکی گەرەمی تیاوو کە نوێژی هەینی تیادا دەرگا، دەرگای
پێوانەش کە کەم و زیادبوونی نیلی دەپێوا لە تەنیشت ئەم مزگەوتە وه بوو، بەردو روخام چەندین
هونەری جوانکاری لە خۆ دەگرت^۳، هەروەها سەلاحەدین ئاودێری بنیاتناو کەشتیگەلی نۆژەن کردە وه
دیوانێکی تایبەتی بۆ کەشتیگەل دانای ناوی نا (دیوانی کەشتیگەل) و دایە دەست العادل برای،

^۱ صلاح الدين الأيوبي، ل: ۱۶۸.

^۲ صلاح الدين الأيوبي، ل: ۱۶۹.

^۳ صلاح الدين الأيوبي، ل: ۱۷۰.

ههروهه ئهسکهندهریه و دومیاط له گرتگرتین بهندهره ده ریایه کان بوون له ولاتی میسرداو فسطاط و القوص گه وره ترین بهندهره کانی نیلی ئه و کاته بوون، ههروهه ئه و که شتیانه ی تیایدا دروست ده کرا که له بهره کانی جهنگدا ده مانه وه، یاخود ده چوون بۆ هیژش کردن له ده ریادا بۆ بهرزکردنه وه ی وشه ی الله و بهرزکردنه وه ی ئالای نیسلام، ههروهه سه لآحه دین به گرتگیه وه سه یری ئهسکهندهریه ی ده کرد وه ک ناوچه یه کی ستراتیژی بۆ بهره نگاری بوونه وه ی پرۆژه ی خاچه رستی، هه ر بۆیه فه رمانی نۆژه نکرده وه ی شوراو بورجه که یداو نه خۆشخانه ی تیادا دروستکردو گرتگیدا به پردو جۆگه تیایدا هه تاوه کو باری گوزه رانی کشتیارانی تیایدا باش بکات^۱.

چهند هۆکاری کیش رۆلی هه بوو له و گه شه کردنه ئاوه دانیه دا که سه رده می سه لآحه دین به خۆیه وه بیینی، له وانه ش: هۆکاری ئایینی و جوگرافی و سیاسی و کارگێڕی و ئابوری و سه ریازی و کۆمه لایه تی و رۆشنگیری، دکتۆر عه دنان محمد فایز الحارثیش هه ستاوه به رافه کردن و روونکردنه وه ی ئه م هۆکارانه له کتێبه به نرحه که یدا به ناو نیسانی (عمران القا هرة و خططها في عهد صلاح الدين الأيوبي)^۲ ههروهه دکتۆر عزالدين فرا ج له (مميزات العمارة في الطراز الأيوبي) دا ئه لێ: گرتگرتین رووخساره بیناسازییه کان له سه رده می ئه یو بییدا ئه و قایم کارییانه بوو که له شیوه ی ئه و بورج و ده روازانه دا خۆی ده بیینی وه که بۆ قه لاو شورا کانی میسر کرابوو، ئه و ده رگایانه ش که سه لآحه دین دروستی کردبوو له جۆری (منکسر) شکاو بوون که (الباشوره) یان پێ ده و تراو له و داهێتانه بیناسازییه بوو که تۆکمه یی زیاتریان به شورا کان به خشیبوو ریگای چوونه ژووره وه ش بۆی راسته وخۆی دیواره که ی نه ده بری وه ک جۆره ئاساییه کانی تر، به لکو دوژمن ناچار بوو که ده رگا که له نێوان دوو بورجه وه بپرێت که ده روازیه کی تیا بوو لێره وه تیر ده هاویژرا به بێ بوونی قه لغان ههروهه ره گه زیکی بیناسازی تر هه بوو که سه لآحه دین به کاری هێنا له قایم کارییه کاند، که ئه ویش شوێنیکی به ردینی دیارو ده رچوو بوو له دیواری حه ساره که و به (السقاطه) ناو ده برا چهند بۆشاییه کی به رزی تیا بوو که لێیه وه سه ربارزه کان تیره کانیان ده هاویشته بۆ دوژمن له پێش و ئه م لاو نه ولاوه، ههروهه مامۆستا کرینزیولیش سه لماندوویه تی که ئه م ره گه زه بیناسازییه رۆژه لاتیه، ههروهه که سه لماندی که به کاره یێنانی شیوازی هه یوانی به یه کدا چوو له خوێندنه کاند له میسردا په یدابوو وه هه رله ویش په ره ی سه ندووه، ئه و بیرۆکه یه له ده ره وه نه هێنراوه، ههروهه زه خره فه و

^۱ صلاح الین، علوان، ص: ۱۷۰

^۲ عمران القا هرة و خططها في عهد صلاح الدين، ل: ۴۰ - ۶۹.

نەخشی گەچین لەم سەردەمەدا گەشەیی کردو کارکردنیش بە بەرد بەرەوی هەبوو و نوسینی نوسخیش دەرکەوت و لەگەڵ نوسینی کوفیدا پێکەوه کاریان پێدەکرا^۱.

هەشتەم: چاکسازی ئیداری:

دەرکەوتنی دەولەتی ئەیوبی کاریگەری زۆری هەبوو لەهێنانەکایەیی بەرەپێشچوونی ئیداری گرنگدا، کە پێچەوانەی جیهانی ئیداری فاطمی بوو، قەلقەشەندی باسی ئەو دەکات کە دەولەتی ئەیوبی کاتێک بوو میراتگری حوکمی فاطمی لەزۆر شتدا جیاواز بوو لێی وەک ریزبەندی و رێکخستەکانی ناو میرنشینهکە، هەر بۆیە رووخساری میرنشینهکەیی گۆڕی^۲، چونکە هاتنی ئەیوبییەکان لەرۆژەلاتی جیهانی ئیسلامییەوه رووچیکێ نوێی هێنا لەبۆاری ئیداری و کارگێڕیدا کەسەرچاوەکەیی سیستمی سلجوقی و زەنکی و عەباسییەکان بوو، شیوازی ئەو گۆڕانکارییەش کە بەسەر ئەم ئیدارەدا داهێنانیان جوړاوجۆر بوو، گرنگترینیان داهێنانی پۆستی ئیداری نوێ بوو وەک پۆستی جیگری سولتان^۳، کە پەنگدانەوهی پێویستی چوونی سولتان بوو بۆ غەزا دەرەنجامی جەنگەکانی خاچەرستی، بۆیە پێویست بوو کە سێک بێتە جێنشینی سولتان لەکاتی ئاماندەنەبونی^۴، هەرۆهە سەلاحەدین دەولەتەکەیی دابەش کرد بەچەند هەریمێکی ئیدارییەوه کە هەر یەکەیان توانای تاییبەت و مۆرکی جیای هەبوو، وەک میسرو شام و باکوپی عێراق و نەوبەو و مەغریب و یەمەن و حجاز و زۆرینەی سالاەکانی فەرمانرەواییشی لەبەرەکانی جەنگدا بەسەر بردو سیاسەتی پلان دانان و جێبەجێکردن و سەرپەرشتی کردن و ئاراستەکردنی سیاسەتی بالایی دەولەتی مومارەسە دەکرد، بەلام ئازادی جێبەجێکردنی لەمەسەلە ناوخۆییەکاندا هێشتبۆیەوه بۆ والییەکان لەخۆئامادەکردن و بەرگریکردندا، بەپێی بارودۆخ و توانای هەر هەریمێک، ئەمەش لەئەمڕۆدا بە (لامەڕکەزیەت) ناو دەبرێت، لەراستیدا سەلاحەدین هەموو دەسەلاتەکانی لەدەستی خۆیدا قۆرغ کردبوو، هەرچەندە ئەو دەسەلاتداری سەرەکی دەولەت بوو، بەلکو ئەو دەیزانی کە دابەشکردنی دەسەلاتەکانی وادەکات کە هەر دەسەلاتێک بێتە چاودێر بەسەر دەسەلاتەکەیی ترەوهو بێتە هاوشانی لەبەرکارهێنانی دەسەلاتەکانیدا، هەرۆهە دابەشکردنی کار لەنیوان چەند کەسیکی لێهاتوو و کارامەدا چەند تاییبەتمەندییەک بەدەست دێنێت وەک باش ئەنجامدانی کاروخێرا بەئەنجام

^۱ فضل المسلمین علی الحضارة الأوروبية، ل: ۲۲۸.

^۲ صبح الأعشى (۵۰/۴)، عمران القاهرة و خطتها، ل: ۲۲۴.

^۳ عمران القاهرة و خطتها، ل: ۲۲۴.

^۴ الحركة الفكرية في مصر، عبداللطيف حمزة، ل: ۴۸.

گه یاندنی^۱، قاهرهش ناوهندی حکومه ته که ی بو و جیگرو وه زیره کانی تیایدا نیشته جی بوون و له قاهره وه فرمانی دهرده کرد بۆ هه ریمه کان و ولاتی شامیش ناوهندی جهنگ و جیهادی بوو دژ به خاچیه رسته کان^۲.

پۆسته گرنگه کانی دهوله تیشی سپارد به کوپو خزم و که سه دلسۆزه کانی، نه مهش بۆ پاراستنی سستم و رییازی فه رمانه وایی و سه رکردایه تی و، بۆ هه لئێژاردنیان پشتی به عه قلۆ ژیری ده به ست، ته نانه ت الملك الطاهر غازی له نه میریی حه له ب لابر دو سپاردی به العادلی برای کاتی به رژه وهندی دهوله ت نه وهی ده خواست، نه گه ر میرنشینیکی ئیسلامیشی به خستایه ته سه ر دهوله ته که ی فه رمانه واکه ی ده هیشه وه نه گه ر رازی بویه ن سه ر به ده سه لاتی نه و بنو، سیاسه ته کانی جیه جی بکه نو کار بۆ ئامانجه گشتیه ئیسلامیه کان بکه ن، هه ر که سیکیش رازی نه بویه ده سه تبهرداری ده بوو بۆ هه ر کوپیه که ده پوا بابپوا، شیوازی ناشتیانه شی ده گرتبه ر بۆ لیک تیگه یشتن له گه لیاندا، نه گه ر والیه کیش له ده سه لاتی ده رچوایه، چاوپۆشی له هه له کانی ده کردو به روویه کی گه شه وه پیشوازی لیده کردو زۆر ریزی لی دهنه، وه که له گه ل تقی الدین عمردا کاتی ویستی له گوپرایه لی ده ریجیت و به ره و مه غریب بپوات به هۆی له سه ر کار لابر دنی له میسردا، هه روه ها چاودیری به رژه وهندی گشتی ده کرد له دامه زاندن و له سه ر کار لابر دنی کار به ده ستاندا، سه رباری له به رچاوگرتنی بارودۆخی سیاسیی و سه ربازی دهوله ت، سیاسه تیشی ناسراو بوو به دادگه ری و خاکی بوون و ههستی که سی بریندار نه ده کردو خۆی له کهس به گه وره تر نه ده زانی و خۆسه پێن و توندوتیژ نه بوو^۳.

به هانه دین قه راقوش: به کیکه له پیاوانی ئیداره ی نه یوبی، نه م پیاوه کۆیله یه کی زۆمی بوو، له یه کی که له گونده کانی ئاسیای ناوه ند هه لاتبوو و چه ند شوینی کردبوو هه تاوه کو گه یشتبویه ولاتی شام پاشان بوو به خزمه تکاری نه سه ده دین شیرکو و نه ویش ئازایه تی و پیاوه تی تیادا به دی ده کردو به م هۆیه شه وه نزیکه کرده وه له خۆی و دهستی کرد به راهینانی له سه ر سوارچاکی و گه شه دان به به ره سه ربازییه کانی، پاشان له دیمه شقدا به به هانه دینی کوپی عه بدولای نه سه دی ناوی ده رکرد، وه سفکردنیشی به نازناوی نه سه دی له نه سه ده دین شیرکو و هاتبوو که هه ستا به کپین و په روه رده و فێرکردن و هۆکاریکیش بوو بۆ موسولمان بوونی، زۆری نه برد به هانه دین به پله کانی سوپادا سه رکه وت هه تاوه کو پله ی فه رمانده و نه میر، سه رکرده ی نه م سوپایهش سه رکرده ی پاله وان

^۱ تاریخ الأیوبیین: ل: ۲۱۱.

^۲ تاریخ الأیوبیین: ل: ۲۱۱.

^۳ تاریخ الأیوبیین: ل: ۲۱۱.

ئەسەدەدەین شێرکۆ بوو، کە لە کۆتایی دەوڵەتی فاطمیدا هاتە میسرەو، پاشان لەسەر دەستی سەلاحەدینی ئەیوبی دەوڵەتی فاطمی لەناو براو دەوڵەتی ئەیوبی لەجێیدا دامەزێنرا، مانای قەراقوشیش لەزمانی تورکیدا واتە هەلۆ ئەو بāلندە رەشە ناسراوەی کە بەهۆی ئازایەتیەوه ناوەکەی لەمرۆف دەنرێت یان مرۆفی پێ دەچۆنرێت، وشەکەش لەدوو بەش پێکھاتووە: (قەرە) مانای (رەش) و (قوش) مانای بازیان هەلۆ^۱. ئێین خەلکانیش کەمێک لەژیانی ئەدوێ و ئەلێ: ئەلێن خزمەتکاری ئەسەدەدەینی شێرکۆی مامی سەلاحەدین بوو و ئەو ئازادی کردووە، کاتیکیش سەلاحەدین لەوڵاتی میسردا دەسەڵاتی بۆ یەکلابلویەوه دەسەڵاتی کۆشکی پێ سپارد و کاروبارەکانی دایەدەست و پشتی پێ بەست بۆ بەرپۆەبردنی ئیش و کارەکانی تیایدا، چونکە پیاویکی رووخۆش و ھیممەت بەرزبوو^۲، ئێین کەسیریش لە (البدایة و النھایة) دا باسی ژیانی کردووە و ئەلێ: ئەمیر بەھائەدین قەراقوش زانایەکی گەرە بوو، خۆی تەرخان کردبوو بۆ خزمەتی سەربازی و ئیداری^۳. ژیانی ئەمیر بەھائەدین قەراقوشیش پڕ بوو لەدەستکەوتی گەرە و پالەوانتیی و دڵسۆزی بۆ ئیسلام و موسوڵمانان لەکاتی ھاوپیەتیکردنی سەرکردە سەلاحەدینی ئەیوبیدا ھەروەھا پاش کۆچی دوایی کردنی، ئەمەش وایلیکرد کە ببێتە جێی پیلانی دۆزمنانی داخ لەدۆخەلکانی ئێرەیی بەر^۴، لەو کارانەش کە پێی سپێردراو بەباشترین شیۆە ئەنجامیدا:

• **پاراستنی کۆشکی فاطمی:** ئەو بوو سەلاحەدین ئەرکی پاراستنی کۆشکی فاطمی پێ سپارد ھەتاوەکو ھیچ کەرەستەیکە نەگات بەدەست دۆزمنانی ئەھلی سوننەت، ئەمیر قەراقوشیش بەباشترین شیۆە ھەستا بەم کارەو شەونخونی دەکێشا لەپێناو پاراستنی کۆشکی فاطمیدا، بەلام پیلانگێڕان بێ سود ھەولیان دەدا کە پارە ی پتووستیان دەست بکەوێت بۆ جێبەجێکردنی ئەم پیلانە، بەلام سەرکەوتو نەبوون، ئەمەش یەکیک بوو لەو ھۆکارانەی کە یارمەتیدەر بوو بۆ شکست پتھێنانی ئەم پیلانە^۵. کە پیلانی ئەمینداری خیلانەت بوو و پتشتەر ئامازەمان پتیدا، کۆشکی دەوڵەتی فاطمیش شتی گرانبەھای وای تیدا بوو کە کەس نەیبینیوو، وەک پۆشاکی گرانبەھاو ملوانکە ی بەنرخ و گەوھەری دەگمەن لەیاقوت و بازنە ی زێرۆ قاپو قاچاخی زیو ملوانکە ی دۆر، ئەمیر قەراقوشیش ھەستا بە پاراستنی ئەم

^۱ حکم قراقوش، ل: ۱۴.

^۲ وفیات الاعیان، ل: حکم قراقوشەو، ل: ۱۵.

^۳ البدایة و النھایة، ل: حکم قراقوشەو، ل: ۱۵.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۱۵.

^۵ الفاشوش فی احکام قراقوش لابن مماتی، عبداللطیف حمزە، ل: ۳۴.

گەنجینە بەباشترین شیوە هەتا ئەو کاتەی کە خۆی گەورە سەلاحەدینی سەرخست و دەسەلاتی چەسپاند لەزەویدا.

● **بنیاتنانی قەلای (الجبل):** کاتێک سەلاحەدین لەشام گەڕایەوە ئەو دەستکەوتانەی بینی کە ئەمیر بەهائەدین بە دەستی هێنان لەوکاتەدا کە ئەو لێرە نەبوو و تیایدا کارامەیی و شارەزاییەکی ئەندازیاری زۆری نواندوو، فەرمانی پێکرد کە قەلایەکی بۆ بنیات بنیت بۆپاراستنی میسروو سەرپشکی کرد لەدیاریکردنی شوێن و قەبارەیدا ئەویش شوێنێکی بەرز و بۆ هەلژارد کەچپای المقطم بوو و کە بەسەر قاهیرەدا دەپوانی هەتاوەکو بپیته شوێنێک بۆ قەلاکە، ئەو بوو لەسالی (٥٧٢هـ)دا دەستی کرد بەدروستکردنی، بنیاتنانی ئەم قەلایەش بەشێک بوو لەکۆمەڵە قایمکاری و رێوشوێنێکی سەربازی کە ئەیوبییەکان گرتیانەبەر بۆ زامکردنی پاراستنی شارەکانی میسر وەک فسطاط و قاهیرە، هەربۆیە لەدەرەوە قەلاکە زۆر تۆکمە بوو و بورچ و دەرگای تۆکمە تیادا بوو، لەناوەوەشدا چەند بینایەکی سولتانان بەرز تیادا بوو کە جێی سەرنج و سەرسوپمانی هەموو ئەو کەسانە بوو کە سەردانیان وەسفیان کردوو لەمیزوونوس و گەڕۆکەکان، بینای قەلاکەش لەسەر تەپۆلگەیەکی بەردین دروستکراو بوو ئەمەش تۆکمە و بەهیزی زیاتری پێ بەخشیبوو،^١ ئێین جیبر لەگەشتەکەیدا ئەلێ: هەروەها بینای قەلاکەمان بینی کە حەسار و شوراوەک بوو لکابو بەقاهیرەو، قەلایەکی تۆکمە کەسولتان ئەیوبیست بیکاتە شوێنی نیشتەجێبوونی و شوراکی درێژ بکاتەو هەتاوەکو هەردوو شاری میسر و قاهیرە پێکەو بەلکێنی، ئەو کەسانەش کە لەبنیاتنانی ئەم قەلایەدا بەکارگیرابوون و کارەکانیان گرتبوو ئەستۆ وەک بەرد شکاندن و هەلکۆلینی و لێدانی خەندەق لە دەوری شورا کە بەپاچ و قولنگ هەڵدەکۆلراو یەکیک بوو لەو شتە سەرسوپھینەرانی کە هەتاوەکو ئیستا شوێنەواری ماو، دیلەکانی رۆمیش کە ژمارەییکی زۆر بوون و جگە لەوان کەس نەیدەتوانی ئەم کارە بکات.^٢

● **بیری یوسف:** ئەمیر بەهائەدین قەراقوش لەناو قەلاکەدا بیرێکی سەرسوپھینەری هەلکەند پاش هەلکۆلینیکی زۆر قول، ئەم بیرەش هەتاوەکو ئەمڕۆ بەبیری (یوسف) ناسراوە، ئەم ناوەشی بۆ یوسف سەلاحەدین دەگەرێتەو،^٣ مامۆستا عەلی باشا موبارک ئەلێ: ئەو بیرە

^١ حکم قراقوش، ل: ١٩.

^٢ حکم قراقوش، ل: ١٩.

^٣ رحلة ابن جبر، ل: ٢٢.

^٤ حکم قراقوش، ل: ٥٢.

که ناسراوه به (الخلزون) و له ناو قه لادا هه یه له سه رده می سه لاهه دیندا هه لکه ندراره و به مه به سستی دابین کردنی ناو بۆ ناو قه لاکه هه لکه نراوه نه گه ر توشی گه ماروۆ ئابلو قه دان هات له لایه ن دورمه نه وه^۱.

● **حه ساری قه اهیره و قه لاهو میسر:** نه میر به هانه دین دوا ی بنیاتنانی قه لاکه له سالی (۵۶۷هـ) دا هه ستا به درێژکردنه وه ی حه ساری قه اهیره ی فاطمی باکور به ره و رۆژناوا هه تاوه کو بگات به به نده ری المقسی له سه ر رووباری نیل، شوینی ئیستاشی مزگه وتی (الفتح الجدید) ی گۆره پانی (ره مسیس) ه که هه مان نه و شوینه یه مزگه وتی اولاد عنانی تیا بوو پیش گواسته نه وه ی، هه روه ها هه ستا به درێژکردنه وه ی حه ساره که هه تاوه کو گه یاندنی به شوری فاطمی باکوپی کۆن که نه که وته رۆژه لاتی گه په کی (الدرب الاحمر)، هه روه که هه ستا به درێژکردنه وه ی شوری هه کی تری سییه م له باشوری قه لاکه وه هه تاوه کو گه یاندنی به ده رگای القرافه ی شاری فسطاط به رووبه رێک که ده گاته نزیکه ی پێنج کیلومه ترونیه^۲، نه م حه ساره ش که به هانه دین قه راقوش بنیاتی نا سییه م شورا بوو که ده وری قه اهیره ی دابوو له سه رده می نه ودا، یه که م دانه شیان: فه رمانده ی رۆمی جه وه ره الصقلی بنیاتی نابوو، دووه میش: وه زیر به دره دین جه مالی فه رمانده ی سوپای بنیات نابوو، نه م دوو حه ساره ش له خشت دروستکرا بوون، سه باره ت به سییه م دانه ش: نه وه نه میر قه راقوش له به رد دروستی کرد بوو^۳. نه م شوری هه ش ده وری هه ر چوار شاره که ی دابوو که له سه رده می نه ودا شاری قه اهیره یان پێک هێنا بوو که نه وانیش: شاری فسطاط که عه مر ی کوپی عاص بنیاتی نا، شاری العسکر که صالحی کوپی عه لی عه باسی پێکه وه ی نا، شاری قه اهیره که له لایه ن جه وه ره الصقلیه وه دروستکرا له گه ل شاری میسر دا، شوری مه زنی قه اهیره ش یه که یکه له گه وره ترین نه و دامه زراوه سه ربازیانه ی که له سه رده می نه ودا بنیات نراو سه ره رشتیاری نه م کارو پرۆژه یه ش نه میر به هادین قه راقوش بوو که لیها توویو نه زمونیکی فراوان و هیممه تیکی به رزی نواند له بنیاتنانی دامو ده زگا سه ربازییه کاندا به جوړێک که سه لاهه دین پیویستی به بنیاتنانی هه ر ده زگایه کی سه ربازی هه بوایه پشتی به نه میر به هانه دین ده به ست^۴.

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۳، الخطط التوفیقیة (۶۹/۱).

^۲ حکم قرقوش، ل: ۲۶.

^۳ الفاشوش فی احکام قراقوش، ل: ۴۰.

^۴ حکم قراقوش، ل: ۲۷.

پێدهچیت هه‌لبه‌ستراو بیټ، چونکه سه‌لاحه‌دین له‌بارودۆخی میرنشینه‌که‌یدا پشته‌ی به‌و ده‌به‌ستو، نه‌گه‌ر متمانه‌ی به‌زانیا‌ری و لێهاتوویی نه‌بوایه‌ کاری پێ نه‌ده‌سپارد^١. له‌راستیدا کتیبی (الفاشوش فی احکام قراقوش)ی نه‌سه‌دی کوپی مماتی سه‌رچاوه‌ی نه‌و په‌نده‌یه‌ که له‌هموو شوێنێکدا بلأوبووه‌ته‌وه‌ هه‌ر له‌کاتی ده‌رجو‌نیه‌وه‌ هه‌تاوه‌کو نه‌مړۆ، نه‌م کتیبه‌ش کتیبیکی قه‌باره‌ بچوکه‌ چه‌ندین چیرۆک و شتی سه‌مه‌ره‌و گالته‌ئامیزی تیا‌یه‌و به‌زمانی خه‌لک (عامی) نوسراوه‌ته‌وه‌و باسی نه‌میر به‌هائه‌دین ده‌کات به‌پێچه‌وانه‌ی روا‌له‌تی راسته‌قینه‌ی خۆی، وه‌ک که سایه‌تیه‌کی گۆمیدی هاوشیوه‌ی که‌سایه‌تی ج‌ا که‌له‌پوری میلیدا پيشانی ده‌دا دیاره‌ ویستویه‌تی نه‌میر به‌هائه‌دین قه‌راقوش له‌که‌دار بکات^٢، ئین خه‌له‌کانیش پێی وایه‌ که کتیبی (الفاشوش) هه‌مووی هه‌لبه‌ستراوه‌ چونکه‌ نه‌سه‌دی کوپی مماتی نزیک بووه‌ به‌لکو شیک بووه‌ له‌ده‌سه‌لاتی نه‌یویی ئیتر چۆن گالته‌ ده‌کات به‌و رژێمه‌ که‌خۆی به‌شیکه‌ لێی یان له‌که‌داری ده‌کات^٣.

له‌راستیشدا پالنه‌ری نویسی نه‌م کتیبه‌ که نه‌میر به‌هائه‌دین و سه‌لاحه‌دین و تیکرای ده‌وله‌تی نه‌یویی له‌که‌دار ده‌کات، له‌پشته‌یه‌و شالۆیکی پرۆپاگه‌نده‌و سیاسی هه‌بووه‌ که مه‌به‌ست پێی له‌که‌دارکردنی سولتان سه‌لاحه‌دین و ده‌وله‌تی نه‌یویی بووه‌ له‌چه‌له‌پۆیه‌ی سه‌رکه‌وتنه‌کانیدا و مه‌به‌ست له‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌شی، ناشیرینکردنی نه‌م ده‌وله‌ته‌ بووه‌ که رۆلێکی به‌رچاوی هه‌بوو له‌ له‌ناو‌بردنی ده‌وله‌تی فاطمی و تیکشکاندنێ خا‌چه‌رسته‌ داگیرکه‌ره‌کاندا، نه‌شتوانین به‌و په‌ری دلتیاییه‌وه‌ بلێین که نویسی نه‌م کتیبه‌ به‌شیوازی نامه‌ی ئامۆزگاری بۆ سولتان سه‌لاحه‌دین و به‌زمانی خه‌لکی (عامی) به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر زیره‌کی نوسه‌ره‌که‌ی و ناپاکی مه‌به‌ستی، دیاره‌ توانیویه‌تی به‌م ئامانجه‌شی بگات، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌م زوو بلأوبوونه‌وه‌ی ناوه‌رۆکی نه‌م کتیبه‌ پر دۆیه‌و وتنه‌وه‌ی له‌سه‌ر زاری خه‌لکی و دوباره‌کردنه‌وه‌ی وه‌ک نه‌وه‌ی که چه‌ند راستیه‌کی حاشاهه‌لنه‌گریت، ته‌نانه‌ت سیوطی پێی کاریگر بووه‌و گێڕاویه‌تیه‌وه‌ بۆ قوتابییه‌کانی (وه‌ک له‌ده‌ستنوسی باریس) دا ده‌رده‌که‌وێت، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که سیوطی پێی وابوو که نه‌میر به‌هائه‌دین پیاو‌چاک بووه‌و زیاتر کاری خێری نه‌جام داوه‌^٤ له‌راستیدا ئامانجی کتیبی (الفاشوش فی احکام قراقوش) نه‌ه‌یشتنی متمانه‌یه‌ به‌ نه‌میر به‌هائه‌دین که یه‌کێک بووه‌ له‌فه‌رمانده‌و یاریده‌ده‌ره‌

^١ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ٤١.

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ٤١.

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ٤٧.

^٤ قراقوش و نواده‌، ل: ٦٩، حکم قراقوش، ل: ٥٣.

دیاره‌کانی سه‌لاحه‌دین که له‌ته‌نگانه‌دا پشته‌ی پی‌ به‌ستون، هه‌روه‌ها بۆ هه‌لنانی خه‌لکه‌ دژ به‌ ده‌وله‌تی نه‌یووبی سوننی که‌به‌هاتنی کۆتایی هه‌ینا به‌ده‌سه‌لاتی فاطمی شیععه‌ له‌میسردا، نه‌م کتێبه‌ش ئامرازیکه‌ له‌ئامرازه‌کانی پرۆپاگه‌نده‌ی سیاسی دژ به‌پرۆژه‌ی سوننی.

باسی شاه شہم: سیستمی سہ راز بیہ کان لہ سہ ردمی سہ لآ حہ دیندا

سه لآحه دین دهستی دایه قایمکردنی شاره کان و بنیاتنانی قه لآو ریځخستنی سوپا وه
خؤ ناماده کردنیک بؤ بهر په چدانه وهی هیژشی دوژمن، هه روه ها بایه خی ددها به هیژی دهریای
چونکه ده یزانی به هیژیی فره نجه کان له ده ریادایه و لاوازیان له وشکانیدایه، هه روه ک پټویسته
که شتیگه لیکي سه ربازی پټکه وه بنریت بؤ ریگرتن له و کاروانه دهریاییانه ی که فره نجه کان
ده یاننارد بؤ پالپشتکردنی میرنشیننه خاچه رسته کان له که ناره کانی شامداو هیئانی چه ک و
جه نگاوه رو ئازوقه بؤیان له کاتی توندو بوونی فشاری وشکانی له سه ریان، سه ربازی ئه مه ش
سه لآحه دین بؤی دهر که وت که بونیادی ده ولت له میسر دا لاوازه و پټویستی به سه رله نوی
ریځخستنه وهی کاروباره ئیداری و شه رعیه کان هه یه پیش رو په پوویونه وهی له گه ل فره نجه کاند،
هه روه ها سه لآحه دین په ی به مه ترسی بوونی په یوه ندی بازرگانی و هاتوچؤ له نیوان دهریای سورو
ناوه راست بؤد بوو و دهرکی به جیوازی به رژه وه ندی بازرگانه کانی شاره کانی ئه وروپای
رژه ه لاتیسی له گه ل خولای ئه میره کانی میرنشیننه لاتینییه کاند له ناوه راست و رژه ئاواو باکوپی
ئه وروپادا کردبوو، بویه هه سستا به مؤرکردنی ریځکه وتنیکی بازرگانی له گه لیاندا به رامبه ر
به جیابوونه وه و دابرانیان له ئه میره کانی میرنشیننه کان، مه سه له ی دوه میش ئه وه بوو که
سه لآحه دین دهرکی به وه کردبوو که فره نجه کان هه ولئ ددهن که ده سه لاتیان له که ناری شامو
فه له ستینه وه دریژ بکه نه وه بؤ دهریای سورو ئه گه ری هه په شه کردن له کاروانه بازرگانیه کان
له پشته وه و هه په شه کردن له کاروانی حاجیانی موسولمان هه بوو، بویه فه رمانیدا به نارندنی سوپا بؤ
یه من بؤ پاراستنی هیله کانی بازرگانی دهریایی و ریگرتن له کاری چه ته گه ری و ده ستر ریژی کردنه
سه ر کاروانی حاجیه کان^۱.

یه که م: گه شه کردنی دهر به گانه تی سه ریازی له سه رده می سه لاهه دیندا:

دهره به گایه تی (به خشینی زهوی) له به رامبه ر خزمه تی سه ربازیدا پیشکش ده کرا له سه رده می نه یوبیه کاندایه لام نه م به خشینه به شیوه ی پشتا و پشت نه بوو، هه روه که به خشینی زهوی له لایه ن سولتان نه یوبیه وه مانای نه وه نه بوو که مولگایه تی زهویه کشتوکالییه کان ده به خشریت به وکه سه، هه روه ها به هره مه ندبوونی نه و که سه شی نه ده که یاند له به روبومه کشتوکالییه کان بو ماوه یه کی درێژخایه ن، به لکو پیدانی نه و زهویه ته نها مافی نه وه ی ده دا به که سی پیدراو که کومه لی باجی دیاریکراو بو خووی و سه ربازه کانی کۆبکاته وه به رامبه ر به جه ند نه رکێکی مه ده نی و سه ربازی

^١ صلاح الدين الأيوبي، سقوط القدس و تحريرها، ل: ٩٤، ٩٥.

که پێویست بوو که پێوهی پابه‌ند بێت، صلاح الدینیش دهستی کرد به دابه‌شکردنی زه‌ویه‌کانی میسر به شیوه‌ی چه‌ند که رتیک و هه‌ندیکی به‌خشی به ئەندامانی بنه‌ماله‌که‌ی خۆی و هه‌ندیکی تریشی به‌سه‌ر فه‌رمانده‌و ئەمیره‌کانی سوپا که‌یدا دابه‌ش کرد، ئەوه بوو ئەسکه‌نده‌رییه‌و دومیا‌ط و بحیره‌ی ته‌رخان کرد بۆ باوکی و قوص و أسوان و عینابیشی بریه‌وه بۆ شمس الدین تورانشای برای، مه‌قریزی ئەمه‌ پشتر است ده‌کاته‌وه‌و له‌ الخططا ده‌لێ: هه‌ر له‌سه‌رده‌می سه‌لاح‌دینه‌وه‌ هه‌تاوه‌کو ئەم‌ق زه‌ویه‌یه‌کانی میسر به‌خشاوه‌ به‌سوڵتان و ئەمیره‌و سه‌ربازه‌کانی^١، دابه‌شکردنی زه‌ویه‌یه‌کانیش وه‌ک به‌خشینی سه‌ربازی له‌سه‌رده‌می سه‌لاح‌دینه‌دا ته‌نها له‌میسردا قورخ نه‌بوو، به‌لکو هه‌موو ئەو ولاتانه‌ی گرت‌وه‌ که سه‌لاح‌دین توانی بیهێتته‌ ناو پرۆژه‌ی یه‌کیته‌ی ئیسلامیه‌وه‌، چه‌ند رێگایه‌کیشی گرت‌به‌ر بۆ دابه‌شکردنی ئەو زه‌ویانه‌ به‌سه‌ر سه‌ربازو ئەمیره‌کاندا، که هه‌ندیکیان به‌مه‌به‌ستی جێ پێ‌قايم کردنی خۆی بوو له‌و ولاتانه‌دا که له‌ژێر رکێفی دابوون، وه‌ک ئەوه‌ی که رویدا کاتی‌ک ده‌ستی گرت به‌سه‌ر حمص و حماه‌ دا له‌سالی (٥٧٠ه‌/١١٧٤ن)، کاتی به‌شیکی دیاریکرد بۆ ناصرالدین محمدی کوپێ ئەسه‌ده‌دینی ئام‌وزای به‌شی دووه‌میش بۆشهابه‌دین حازمی برای^٢، هه‌روه‌ها سه‌لاح‌دین دابه‌شکردنی زه‌وی وه‌ک هۆکاری‌ک به‌کارده‌هێنا بۆ به‌دی هێنانی یه‌کیته‌ی ئیسلامی، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەمه‌ ئەو بانگه‌وازه‌یه‌ که ئاراسته‌ی کرد له‌کاتی دابه‌زینیدا له‌ (البیره) کاتی نامه‌ی نوسی بۆ پاشاکانی ده‌ورو به‌رو وتی: هه‌رکه‌س خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ بدات ولاتی پارێزراو ده‌بێت به‌مه‌رجێک بیهێته سه‌ربازی سوڵتان یان شوینکه‌وتوو و پشتیوانی بیت بۆ تیک‌وشان دژ به‌ بێ باوه‌ران^٣ ئەم کاره‌شی له‌گه‌ڵ عه‌اده‌دین زه‌نکی و عیزه‌دین مه‌سه‌عودی فه‌رمانه‌وه‌ی موس‌ل و له‌گه‌ڵ فه‌رمانه‌وه‌ی عینتابیشدا کرد که هه‌ستا به‌نامه‌ناردن بۆ سوڵتان و گوپراه‌لی خۆی بۆ دوپات کرده‌وه، کاتی سوڵتانیش چووه‌ ولاته‌که‌یه‌وه‌ به‌ده‌ست خۆیه‌وه‌ هێشتیه‌وه‌ ئەمه‌ش له‌سالی (٥٧٩ه‌/١١٨٣ن)^٤ هه‌روه‌ها سه‌لاح‌دین زه‌وی ده‌به‌خشی به‌پیاوه‌کانی وه‌ک پاداشتی‌ک به‌رامبه‌ر ئەو کارانه‌ی که ده‌یانکرد، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەمه‌ ئەوه‌ بوو که سه‌لاح‌دین له‌گه‌ڵ ئەمیری قه‌لای کیفادا کردی کاتی نامه‌ی کرده‌ مولکی به‌رامبه‌ر به‌و خزمه‌تانه‌ی که پێشکه‌شی کرد به‌سه‌لاح‌دین^٥، دواتر ئەوه‌ی که له‌گه‌ڵ سه‌یفه‌دین ئەمه‌ش‌طوبدا کردی کاتی

^١ الخطط المقریزی (٩٧/١).

^٢ صلاح الدین و الصلیبیون، عبدالله الغمدي، ل: ١٠٢.

^٣ مفرج الکوب (١٣٩/٢).

^٤ هه‌مان سه‌رچاوه (١٣٩/٢).

^٥ النجوم الزاهرة (٩٤/٦).

خاچپه رسته کان ئازادیان کرد له دیلی، سه لاهه دینیش به گهرمی پێشوازی لێکردو نابلس و ده‌رووبه‌ری پێ به‌خشی له‌سالی (٥٨٨هـ/١١٩٢ز)^١ هه‌روه‌ها تیپینی ئه‌وه ده‌کریت که سه‌لاهه‌دین له‌دابەشکردنی زه‌ویدا لایه‌نی ئه‌منی ده‌وله‌ته‌که‌ی ره‌چاوکردوه، ئه‌وه بوو چه‌ند جارێک زه‌وی برپه‌وه بوو هۆزه عه‌ره‌به‌یه‌کان که به‌زۆری ناپاکیان له‌گه‌ڵدا ده‌کردو به‌رووبه‌هه‌کانیان ده‌برد بۆ خاچپه‌رسته‌کان، بۆنموونه چه‌ند زه‌وییه‌کی جیا‌جیای به‌خشی به‌ هه‌ردوو هۆزی ج‌ذام و ثعلبه، ئه‌مه‌ش بۆ پاراستنی ئاسایش و هاندانی عه‌ره‌به‌کان بۆ جیه‌ادکردن له‌گه‌ڵیدا دژ به‌خاچپه‌رسته‌کان^٢.

هه‌روه‌ها له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ده‌ره‌به‌گایه‌تی ئه‌یوبی یان مولکیتی زه‌وی ئه‌وه بوو که رێی ده‌دا به‌خاوه‌ن زه‌وی یان پێ به‌خشاو که له‌مولک و زه‌ویه‌که‌وه به‌گوازیته‌وه بۆ یه‌کیکی تر، به‌لام ئه‌م گواستنه‌وه‌یه له‌رێگه‌ی پش‌تاو‌پشت و میراته‌وه نه‌بوو، به‌میراته‌بردنی مولک و زه‌ویش له‌سه‌رده‌می سه‌لاهه‌دیندا ته‌نها سی جار روی داوه^٣، به‌رامبه‌ر به‌و داها‌تانه‌ی که له‌ ئه‌و مولکه‌وه به‌ده‌ست ده‌هاتن، که‌سی خاوه‌ن مولک و پێ به‌خشاو (ده‌ره‌به‌گ) چه‌ند شتیکی له‌سه‌ر پێویست ده‌بوو که ده‌بوا‌یه جێبه‌جێی بکرا‌یه، ئه‌وانیش چه‌ند ئه‌رکیکی سه‌ربازی بوون له‌گه‌ڵ چه‌ند ئه‌رکیکی ناسه‌ربازیدا^٤ و هه‌ک جێبه‌جێکردنی مه‌رسوم و برپاره‌کانی سولتان و چه‌سپاندنی ئاسایش له‌و مولکه‌دا که بۆی برپاوه‌ته‌وه^٥، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا ئه‌و مولک و زه‌ویه‌ش چه‌ند ئه‌رکیکی مه‌ده‌نی له‌سه‌ر پێویست بوو، که‌گرن‌گترینیان په‌یوه‌ندیان به‌ئاو‌دێری و کشتوکاڵ کردن له‌و مولک و زه‌ویه‌دا و هه‌ندی خزمه‌ت‌گوزاری تایبه‌ت به‌سولتان^٦، هه‌ندی جاریش ئه‌و مولکه‌ زه‌وی چاکنه‌کراوی تیا‌دا بوو ده‌ره‌نجامی لێدانی که‌نال و پرد، له‌سه‌ر خاوه‌نه‌کانیشیان پێویست بوو هه‌موو هه‌ولێک به‌خه‌نه‌گه‌ر بۆ چا‌ککردنی ئه‌و زه‌ویانه، ئه‌مه سه‌رباری ئه‌وه‌ی که ده‌بوو خاوه‌ن مولک هه‌ستی به‌دروست‌کردنی پرد و تۆژه‌نکردنه‌وه و پاراستنی، که چه‌ند به‌نداوێکی کشتوکاڵی بچوک بوون و گرنگی خۆیان هه‌بوو له‌ئاو‌دێری ئه‌و مولک و زه‌ویانه‌دا، سه‌باره‌ت به‌پرده سولتانییه‌کانیش که چه‌ند به‌نداوێکی کشتوکاڵی گه‌وره‌ بوون و بۆ به‌رژه‌وه‌ندی هه‌رێمه‌کان دروست‌کرا‌بوون، ئه‌وه خاوه‌ن مولک به‌پر‌سیار نه‌بوو لێیان له‌لایه‌نی تیۆرییه‌وه به‌لکو له‌لایه‌نی پراکتیکییه‌وه لێیان به‌پر‌سیار بوو، ئه‌وه بوو خاوه‌ن

^١ مفرج الکروب (٢/٣٨١)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ١٠٢.

^٢ النظم المالیه فی مصر زمن الأیوبیین، ل: ٢٩.

^٣ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٣.

^٤ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٣.

^٥ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٤.

^٦ صلاح الدین و الثلیبیون، ل: ١٠٥.

مولکه کان یارمەتی سولتانان دەدا لە بنیاتنانی ئەم جۆرە پردانەدا ئەمەش بە ناردنی پیاو و مانگا و نامیروشتی تر بۆی، هەروەها خاوەن مولک بە شداری دەکرد لە هەلکەندن و جۆمەلەکردنی کەناڵ و جۆگەکاندا^۱. سەلاحەدینیش پەنای برد بۆ هەمان ئەو شیوازەیی که زەنکییەکانی پیش خۆی پەڕەیان دەکرد لە پێدانی موچە بە سوپا، ئەو بوو زەوی و مولکی دەدا بە ئەمیرەکانی لەبری ئەو موچەییە که دەبوو بیدات بە سەربازەکان. بەم پێشەش سەلاحەدین تەنها بانگەێشتی ئەو کەسە دەکرد که مولکەکی پێی دابوو بۆ تیکۆشان دژ بە خاپەرستەکان، ئەویش سوپاکەیی خۆی بە نازوقە و کەرەستە بە پێی دەکرد بۆ لای سولتان^۲. لە بەر ئەوەی که سەلاحەدین سەرجاوەی سەرەکی ئەو بەخشین و بڕینەوانەبوو، ئەیتوانی لە هەر کاتێکدا کە بیهێت هەلی بوە شینتێتەو بە تاییەت کاتێک کە پێی بە خشر او کە مەترخەمی بنواندایە لە ئەنجامدانی کارەکانیدا، یاخود هەلسوکه تێکی بنواندایە کە کاریگەری لە سەر ئەرکە سەربازییەکانی هەبایە، وەک ئەوەی که لە سالی (۷۲۳هـ/ ۱۱۷۷ن) دا روویا کاتێک نانی کۆمەلێک لە کوردەکانی بێرێ چونکە ھۆکاری شکستی سوپای ئیسلامی بوون لە جەنگی الرملەدا لە ناوچەی (تل الصافیة) بەرامبەر سوپای خاپەرستەکان کە ئەرنات سەرکردایەتی دەکرد^۳، لە راستیدا سستمی بڕینەوێ زەوی سەربازی گرنکییەکی زۆری هەبوو بۆ سوپای سەلاحەدین^۴، هەروەک سستمی (مولکایەتی زەوی سەربازی) بە ھۆی ئەرکەکانیەو خاوەن مولکی سزا دەدا هەر کاتێک کە مەترخەمی لەو ئەرکانەدا بنواندایە ئەمەش گرتی دلسۆزی و خۆراگری سەربازەکانی دەکرد لە کاتی جەنگ و رووبەر و رووبوونەو، ئەمە سەربازی ئەو کارە سەربازیانەیی که دژ بە دوژمن ئەنجامیان دەدا، ئیبن واصل و ئیبن کثیر لە رووداوەکانی سالی (۷۵۰هـ/ ۱۱۷۹ن) دا، کە عیزەدین فەرەخشاھ کە بە عەلەبەکی پێی بە خشرابوو لە وکاتەدا، هەستا بە ھێرشکردنە سەر صفدو بە سەلامەتی گەڕایەوێ دواي ئەوێ ژمارەییەکی زۆری لە سەربازەکانیان کوشت و دەستکەوتی زۆرو باشی هەبوو^۵، لە گەڵ ئەمەشدا سستمی بەخشینی زەوی سەربازی یەکیک بوو لە داھاتە سەرەکییەکانی دەوڵەتی ئەیوبی بوو چونکە سەرجاوەییەکی سەرەکی و ھەمیشە ئامادەبوو بۆ دا بە شکرەکانی بە سەر سوپای سولتان و سوپای ئەمیری ناوچە و مولکدارەکاندا، ئەمە

^۱ الخطط (۱۰۱/۱)، المنظم المالية، ل: ۳۴.

^۲ النجوم الزاهرة (۲۹/۶)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۰۶.

^۳ السلوك (۶۴/۱، ۶۵)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۰۷.

^۴ صلاح الدين، ل: ۱۰۷.

^۵ مفرج الكروب، ل: صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۰۷.

سەرباری ئەو خەرجییە سەربازیه گەڕگانی که سوپا لە کاتی جەنگدا هەیبوو،^۱ بەم پێیە ئەتوانین بڵێین که سەلاحەدین بە هۆی جێبەجێ کردنی سستمی مولکایەتی سەربازی لە دەوڵەتە کەیدا ئەرکی پێدانی چەك و نازوقە و کەرەستە جەنگی بە سوپا لە کۆل خۆی کردەو.^۲

دووهم: دیوانی سوپای سەلاحی؛

ئەم دیوانە بەرپرس بوو لە کاروبارە تایبەتەکانی سوپا، یەکیك لە شارەزاییی سوپا سەرپەرشتی دەکرد بە مەرجێك کە سێکی موسولمان و خاوەن پلە و پایە یەکی باش بێت.^۳ ئەم دیوانەش وەك وەزارەتی بەرگری نیستا وابوو، ئەو کەسەش کە سەرپەرشتی دەکرد بەرپرس بوو لە زانیی بارودۆخی سەربازەکان و تۆمارکردنی مەسەلە تایبەتەکان بە ئامادەبوون یان ئامادەنەبوون یاخود باری تەندروستی و مردنیان.^۴ هەرەها دەکرانی ئامار بە شیوە یەکی دەوری دەربارە ی ژمارە ی سوپا و ئەو بڕە پارە ی کە تەرخان کراوە بۆ یان یەکی تر بوو لە دەسەلاتەکانی دیوانی سوپا، لە و کارانەش کە تایبەت بوون بە دیوانی سوپا ئەو ی کە ئێبەن خەلەکان لە ژێانی الملک الظاهر غیاث الدینی کوپی صلاح الدین باسی دەکات کە رۆژێکیان بۆ کاروباری سەربازەکان دانیشتوو و دیوانی سوپای لە بەردەستدا بوو، هەر کە سەربازێك بەاتایەتە لای ناوی ئی دەپرسی هەتاو کە لە لیستی کدا تۆماری بکەن،^۵ فەرمانبەرەکانی دیوانی سوپاش هەلەستان بە تۆمارکردنی ناوی خاوەن مولک و زەوییه کان (بەگەکان) بە هەموو چین و توێژەکانیانەو. لە گەل ژمارە ی ئەو سەربازانە ی کە سەر بە ئەوان بوون لە ناوچەکانیاندا لە بەرامبەر هەر مولکێکی شەو و هێمایەکی نەینی هەبوو ئەمەش وەك خۆپاراستن و نەینی کارییه ک کە فەرمانبەرانی دیوان پەپەرەیان دەکردو، باسی بڕی بەرپروم و داھاتیان نە دەکرد مەگەر بە پێی بڕیاری تایبەتی سولتان.^۶ وادیارە دیوانی سوپا پارە ی بۆ ئەو قایمکاریانە خەرج دەکرد کە سەلاحەدین لە میسردا بایەخی پێ دەدا لە ترسی هێرشێ خاچەرستەکان لە کاتی کدا کە خۆی لە ولاتی شامدا نیشته جێ بوو، باشترین بەلگەش لە سەر ئەو قایمکاریانە خەرجکردنی پارە یەکی زۆر بوو بۆ بنیاتنانی شورای ئەویبێ لە قاھیرە داو، بنیاتنانی

^۱ النظم المالية في مصر، ل: ۴۰.

^۲ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۱۰.

^۳ الجيش الأيوبي و في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۰.

^۴ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۲۰.

^۵ وفيات الأعيان (۷/۴، ۷).

^۶ النظم المالية، ل: ۲۶، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۱۱۰.

قه لای الجبل له گۆشه یه کی کپوی المقطعدا^۱، هه روه ها قایمکردن و به هیزکردنی شاری دومیاط که قیزی نه لای هه زار دیناری تیچوو^۲، گرنگترین فه رمانبه ری دیوانی سوپاش بریتی بوو له چاودیر (ناظر) که به پررسی یه که م بوو له هه موو نه وشتانه ی که له دیواندا رووی ده دا، پاش نه ویش سه ره رشتیاری (متولی الديوان) دیوان ده هات که نه رکی سه ره پرشتی جبهه جیکردنی رینماییه کانی چاودیری له نه ستۆدا بوو، پاشان (المستوفی) ژمیریار که نه رکی داواکردنی لیستی موچه بوو له فه رمانبه ران له کاتی خۆیدا، نه موو جگه له چه ند فه رمانبه ریکی تر^۳.

سینیه م: جل و به رگی سه ربازان:

ده ولته تی نه یویی که زال بوو به سه ر ده ولته تی فاطمیداو بووه میراتگری، له تۆرکاروباری فه رمانپه واییدا جیاواز بوو لای و تۆر روخساری ده ولته تی پیشووی گۆپی و زیاتر له ده ولته تی نه تابه کی عماده دین زه نکی له موسل و الملك العادل، نوره دین مه حمودی کوپی له شامدا ده چوو. چونکه نه وان (کلێته) یان کللوی زه ردیان ده کرده سه ربان^۴ به بی میزه ره و قژیان به رده دایه وه له ژیری وه، هه موو نه میرو پاشاکان نه مه یان ده کرد^۵، به شیوه یه کی گشتیش نه توانین بلێین جل و به رگی سه ربازان له ده ولته تی نه یویدا هاوشیوه و درێژه پێده ری جل و به رگی سه ربازانی ده ولته تی زه نکی بوو.

چواره م: ئازوقه:

نه ریتی سوپا وابوو که هه میشه ئازوقه یان له دواوه ی سوپاکه دا ده ده نا، واته له (الساقه) دا که (الثقل) یشیان پی ده وت، به لام له هه لمه ت و هیرشیکدا ئازوقه که یان له ناوه پاستی سوپاکه دا دانا واته له نزیک دلی سوپاوه، رهنگه نه مه شیان له ترسی نه وه کردبیت که نه وه کو دوژمن ده ستی به سه ردا بگریت، نه وه بوو له ناوه پاستی جومادی یه که می سالی ۵۸۴هـ / ۱۱۸۸زدا سولتان که وته خوئاماده کردن بۆ رووبه پووبوونه وه ی دوژمن و له پێشدا لای راستی خسته پی و دلێشی له ناوه پاستدا دامه زراندو لای چه پیشی خسته کوتایی، له پیشی پێشه وه شدا مظفرالدینی کوپی زهینه دینی داناو ئازوقه شی خسته ناوه پاستی سوپاکه وه^۶، دیاره سه ربازه کان هه ندی که لوپه لی تایبه تی خۆیان

^۱ النظم المالية، ل: ۲۶، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۱۰.

^۲ الخطط (۲۱۵/۱)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۱۰.

^۳ الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۲.

^۴ الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۲.

^۵ الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۲۲.

^۶ مفرج الكروب (۲۵۶/۲)، الجيش الايوبي، ل: ۱۲۷.

له کۆله پششتا هه لگرتبوو که له پێست و چهرم دروستکراوو، له کاتی پێشپهوی کردنیشدا سه ریازه کان داده به زینه بازپوشت و مهکی پێوستان دهکپی که له ناو په نیرو پیاو گۆشتی و شکراوو هه ندی دانه ویله و پاقله مه نی و به روپوم خورما تپه پی نه ده کرد،^۱ کاتی ئاماده بوون بۆ هێشکردنه سه رهمله که به شکستی سه لاهه دین کۆتایی هات له سالی ۵۷۳هـ/ ۱۱۷۷ز عیمادی کاتب به شیوازی سه جع ئامیزی خۆی باس دهکات که پێی ناسرابوو و نه ئی: هاوار کرا له ناو سه ریازه کاند: شتومه کی ده روژی تر بکرن، نه وانیش نامه یه کیان نوسی بۆ بازپاری سوپا بۆ شت کرین لێی نه مهش بووه هۆی به رزبوونه وهی نرخێ شتومه ک^۲، ههروه ها له وهنگانه دا که پاش جهنگی حطین روویانداو له کاتی هێشکردنی سوپای ئه یوبی بۆ که ناری ده ریا له ناوچه ی میرنشینی طرابلسی خاچه رستدا له سالی ۵۸۴/ ۱۱۸۸ له ناو سه ریازه کاند هاوار کرا: ئیته ده چینه که نار ده ریا وه له ویش ئازوقه که مه و دوژمنیش له هه مو لایه که وهیه، ئازوقه ی مانگیك هه لگرن^۳، کاتی خه لکی عه ککا ته نگیان پێ هه لچنراو رووبه رووی که مارۆیه کی توند و دروور دیز بوونه وه، نه میر به ها نه دین قه ره قوش له ناو شار وه نامه یه کی نارد بۆ سوڵتان و سکا لای که می ئازوقه ی له لاده کرد، سوڵتانیش که شتییه کی که وه ئازوقه ی بۆ به ری خست، بۆ ئه وهش به سه لامه تی بگاته به ره وه هه ندی گاوری خه لکی به یروتی که موسو لمان بوو بوون خسته پێشه وهی که شتییه که، هه تا وه کو بتوانن گفتوگو بکه ن له گه ل دوژمنانداو به جل و به رگ و زمانیان بیانخه له تینن، بۆ زیاتر به هه له دا بردنیشیان فه رمانی پێدان که خاچ به سه ر که شتییه که وه به رز بکه نه وه، به رازیشیان له ناو که شتییه که دا راگیر کرد و به ره و عه ککا به ریکه وتن، له ریکه شدا خاچه رسته کان رێیان پێگرت، به لام نه مان توانیان بیانخه له تینن و وا خۆیان پیشان بده ن که خاچه رستن و ها تونه ته به نده ره که مارۆ درا وه که و^۴ چوار سه د غه راره که نمو برێکی نۆر په نیرو پیاو مه پو چه ند پێوستانیه کی تریان پێبوو، چه ند جار یکی ش ناردنی ئازوقه بۆ عه ککا دووباره بوویه وه له به ر درێژی ماوه ی ئابلقه که، کۆمه کیه کانیش له میسره وه ده هاتن، که سامانیکی نۆری تیا یه، نه مه جگه له وهی که له به یروته وه بۆیان ده نیردرا^۵، ههروه ها موسو لمانه کان هه موو ریکه و هۆکار یکیان ده گرته به ر بۆ ریکرتن

^۱ الجيش الیوبی فی عهد صلاح الدین، ل: ۱۲۷.

^۲ سنا البرق (۲۵۳/۱)

^۳ الجيش الیوبی فی عهد صلاح الدین، ل: ۱۲۷.

^۴ الفتق القسی، ص: ۴۱۷، الجيش الایوبی، ل: ۱۲۸.

^۵ مفرج الکروب (۲/۳۳)

^۶ الجيش الأیوبی فی عهد صلاح الدین، ل: ۱۲۸.

له داگیرکردنی عه ککا به لام دواتر شکستیان خواردو عه ککاش گیرا، بهزه حمهت گه شتینی ئازوقه ش گرنگترین هۆکاری داگیرکرانی بوو، ههروهک چهند شاریکیش که به دهستی خاپه رسته کانه وه بوو له بهر هه مان هۆکار که وته دهستی سوپای ئه یوبی^۱، تیبینی ئه وهش ده کریت ئه وهش ده که یه که سوپای ئه یوبی له جهنگه کاندایه نهی ده برد بۆ ریکرتن له گه شتینی کۆمه که کانه له پیتناو برسی کردن و لاوازبوون و خۆبه دهسته وه دانی دوژمندا، وهک ئه وهی که هه ستا به له ناویردنی کشتوکال و ره زو میوی خاپه رسته کانه و برینی دره خته کانیان له ناوچه ی کرکدا له هه ولێکدا بۆ لاوازکردنی رینودی شاتیونی فرمانپه وای کرک^۲، ههروه ها هه ستا به دوورینه وهی به رووبومی دوژمن هه تاوه کو دانه وێله که یان وشک بوو^۳.

پینچه م: خۆئاماده کردنی سه رپازی:

ئاماده سازی واته کۆی ئه و کارانه ی که سه رکرده پیتی هه لده ستی له بواری کۆکردنه وهی سوپا له گۆرپه پانی جهنگداو، پێشپه وی پیکردنی بۆ به ره کانی جهنگ یان هه ماههنگ کردنی هێزه کانی بۆ به رپه رچدانه وهی هێرشه کانی دوژمن و سه رکه وتن به سه ریدا^۴. چه مکی ئاماده سازیش له کۆن و نویدا له مه تیبه نه بووه، ئه وهی که گۆراوه شیوازه کانی ئاماده سازی و جۆری سوپا و ئه و که ره سه ته و ئامیرانه یه که به کاری دینیت. سه بارهت به و سه ستمه ش که سوپای ئه یوبی له سه ری ده رویشته ئه وه سه ستمی (تخمیس) پینتج به شی بوو^۵.

۱- **سه ستمی (تخمیس) پینتج به شی:** پیمان وایه که سه للاحه دین داهینه ری ئه م سه ستمه نه بووه، به لکو پینتج ئه ویش ئه م سه ستمه هه بووه، بۆیه ئه و جیاوازییه کی ئه وتۆی نه بووه له گه ل ئه و سه رکرده به ناوایانگانه ی که ئه م شیوازه یان جیبه جی کردووه^۶، ریکخستنی سوپای ئه یوبیش له سه ر شیوه ی چهند که تیبه یه ک بوو که له ریزبه ندی ئه ندامه سه ره کییه کانی له شی مرۆف یاخود له خاچ ده چوو، که قه د له ناوه راستیدا یه و وهک دلی سوپاکه وایه، سه ریش له پینتج به شی وهک پینتج به شی سوپا و به شی پینتج به شی، هه دوو ده ستیش له ته نیشته وهیه وهک لای چه پ و راست، پاشان هه ردوو قاچ پیکه وه له دواوه ن وهک کۆتایی و دواوه ی سوپا، به م

^۱ الجیش الأیوبی فی عهد صلاح الدین، ل: ۱۲۹.

^۲ الجیش الأیوبی فی عهد صلاح الدین، ل: ۱۲۹.

^۳ کتاب الروضتین، له الجیش الأیوبی، ل: ۱۲۹.

^۴ الجغرافیه العسکریه، طه الهاشمی، ل: ۸۳.

^۵ الجیش الأیوبی فی عهد صلاح الدین، ل: ۱۴۳.

^۶ الجیش الأیوبی فی عهد صلاح الدین، ل:

شیوهیه ده‌بینین که له‌پینچ به‌شدا سوپاکه ریکراوه لیڤه‌شه‌وه به (تخمیس) و پینچ به‌شه ناوزه‌د کرا^۱.

شوینی سولتانیش هه‌میشه له‌دل و ناوچه‌رگه‌ی سوپادا بوو و ئالاکانیشی به‌ده‌وردا بوو هه‌تاوه‌کو هه‌موو ئه‌میره‌کان ببینن بۆ جێبه‌جێکردنی ئه‌و رێنمایانه‌ی که لێیه‌وه ده‌رده‌چێ، هه‌روه‌ها بۆ پاراستن و به‌هێزکردن و سه‌رله‌نوێ ریکخستنه‌وه‌ی له‌کاتی شله‌ژاندا، هه‌ندی جاریش سولتان ئه‌هاته پێشه‌وه بۆ هاندان و به‌رزکردنه‌وه‌ی وره‌ی سوپا و ترس خستنه‌دلی دوزمن، سه‌لاحه‌دینیش فه‌رمانده‌و سه‌رکرده‌ دیارده‌ ناسراوه‌کانی له‌پیشه‌وه‌ی لای چه‌پ و راسته‌وه‌ داده‌ناو له‌پیشی پێشه‌وه‌شدا سوارچاک و رمبازو شمشیربازو که‌سه‌ چوست و چالاکه‌کانی داده‌نا له‌جموجۆل و رووبه‌پووبونه‌وه‌دا^۲.

۲- **ئه‌لقه‌ی تاییه‌ت و سولتانیه‌کان:** ئه‌لقه‌ی سولتانی له‌کۆمه‌له‌ سه‌ربازێک پێکهاتبوو، که به‌ده‌وری سه‌لاحه‌دیندا بوون، وه‌ک پاسه‌وانی تاییه‌ت، ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ش رۆلێکی به‌رچاوی هه‌بوو له‌جه‌نگه‌کاندا و له‌نازارکردنی که‌نار ده‌ریاو قه‌لا توکمه‌کانی خاچه‌رسته‌کاندا، هه‌روه‌ها ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ش به‌نازادکردنی قه‌لا و سه‌خت و توکمه‌ی برزییه‌ ئه‌کات، که چۆن سه‌لاحه‌دین سوپاکه‌ی دابه‌ش کرد بۆ سه‌ی به‌ش هه‌تاوه‌کو به‌تۆره‌ (سه‌ره‌) به‌هه‌نگین، کاتی نۆژه‌ی هه‌یه‌ تاییه‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌دین هات، به‌هه‌نگینی توندیان ئه‌نجامدا سه‌ریاری ئه‌و گه‌رمه‌ نۆژه‌ی که‌تیایدا ده‌جه‌نگان^۳، هه‌روه‌ها ئه‌م ئه‌لقه‌ی تاییه‌ته‌ رۆلی سه‌رپه‌رشتیاری هه‌بوو له‌گه‌مارۆی عه‌ککادا و له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا ده‌یگواسته‌وه‌ له‌نیوان تل‌الخویه و شفعمر و تل‌کیسان و ناوچه‌کانی ده‌ورووبه‌ری عه‌ککادا، ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ش تا که ئه‌لقه‌یه‌ک بوو که له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا مایه‌وه‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کان بۆ ناوچه‌کانی خویان بۆ پشودان به‌هۆی هاتنی وه‌رزێ زستانه‌وه‌ له‌سالی ۵۸۸ه‌/ ۱۱۹۲ز میسریه‌کانیش زۆرینه‌ی سه‌ربازانی ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌یان پێک ده‌هێنا^۴، ئه‌وه‌شی که گرنگی ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ی دوپات ده‌کرده‌وه‌ ئه‌وه‌ بوو که به‌ته‌نها له‌ناوچه‌رگه‌و ناوه‌راستی سوپای ئه‌یوبیدا بوو به‌پێی قسه‌ی ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ی که خۆی له‌ناو ئه‌لقه‌که‌دا بووه^۵، جاریکیان سولتان به‌ره‌و دوزمن رۆشت و ته‌نها ئه‌م ئه‌لقه‌یه‌ی له‌گه‌لدا بوو،

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ۱۴۴

^۲ مفرج الکروب (۲/ ۲۹۵)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۴۶

^۳ الکامل فی التاریخ، له‌ الجیش الأیوبیه‌وه، ل: ۱۴۸

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۱۴۹

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۴۹

پیاوانی ئەم بازنیەش ئەو تیپەیان پێک دەهێنا که به (تیپی سه‌لاحی یان ناسری) ناسراو بوو^۱، چونکه له و کاتەدا هەر کۆمەڵه‌ جه‌نگاوه‌ریک له‌ ژێر سه‌رکردایه‌تی فه‌رمانده‌یه‌ کدا به‌ نه‌گایه‌ن به‌ ناویه‌وه‌ ناو ده‌نرا، چونکه‌ خزمه‌تگوزارو خه‌ڵکانی ده‌وروبه‌ری خۆی بوون بۆنمونه‌ به‌ سه‌ربازانی نوره‌دین مه‌حمود نوریه‌یان ده‌وتو به‌ پیاوانی ئەسه‌ده‌دین شێرکۆش ئەسه‌دیو هه‌روه‌ک ئەبو شامه‌ ده‌گێرێته‌وه‌ که له‌ ناو پاشماوه‌ و شته‌ به‌ جێماوه‌کانی ئەسه‌ده‌دین له‌ میسریدا له‌ سالێ ٥٦٤ه‌/ ١١٦٨ز دا: کۆمەڵه‌ گه‌نجێک هه‌بوون، که ژماره‌یان پێنج سه‌د کۆیله‌ بوو، پێیان ده‌وترا ئەسه‌دی^۲. ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نێت که سوپای ئەییوبی سیستمی مه‌مالیکی تیدا بووه‌و سوپای میسری له‌ سه‌رده‌می مه‌مالیکدا له‌ پاشماوه‌ی سوپای ئەییوبی پێکهاتبوو که زۆریه‌ی له‌ مه‌مالیکه‌ تورکه‌کان و پاشماوه‌ی کورده‌کان پێکهاتبوو، به‌ پیاوانی سولتانیش که مه‌مالیک بوون ده‌وترا بازنه‌^۳. ئەییوبیه‌کانیش رێبازی سلجوقیه‌کان و ئەتابه‌که‌کانیان په‌یڤه‌ ده‌کرد (عمادالدین زنگی پاشان نوره‌دینی کوپی) له‌ پشت به‌ ستن به‌ مه‌مالیکه‌ تورکه‌کان و به‌ کارهێنانیان به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان له‌ سوپادا، سه‌باری ئەوه‌ی که ئەییوبیه‌کان یان دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌تی ئەییوبی ئەتابه‌کی و مه‌مالیکی که‌س نه‌بوون و هیچ که‌سێک له‌ بنه‌ماله‌ی ئەیوب کۆیلایه‌تی به‌خۆوه‌ نه‌بینیوه‌^۴.

۳- پۆله‌بندی کردنی سوپا به‌ پێی چه‌کی هه‌ر پۆلیک: سوپای سه‌لاحی له‌ سه‌ر بنه‌مای دابه‌شکردنی سوپا بۆ چه‌ند کۆمەڵه‌و گروپێک دروست بوو بوو. ئەم گروپانه‌ش وه‌ک که‌تیه‌ه‌ وابوون، له‌ سه‌رووی هه‌ر دوو سه‌د سواریان سه‌د و حه‌فتا سواریک ئەمیریکی موقه‌دده‌م هه‌بوو^۵، هه‌روه‌ها وتراوه‌ ئەو هێرشه‌ ئەوه‌نده‌ جۆر سوپا تیایدا به‌ شدار بوو^۶، هه‌ر جۆره‌ جه‌نگاوه‌ریکیش تاییه‌تمه‌ندی خۆی هه‌بوو که‌ پێی جیا ده‌کرایه‌وه‌ له‌ جۆره‌کانی تر، ئەم جیاکردنه‌وه‌ش به‌ جۆری چه‌ک و که‌ره‌سته‌و ئەو ئه‌ركانه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که له‌ نه‌ستۆیدا بوو، سوپاش ناتوانی‌ت سه‌رکه‌وتوانه‌ له‌ کرده‌ سه‌ربازییه‌کاندا جموجۆڵ بکات ئەگه‌ر

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ١٤٩.

^۲ کتاب الروضتین، له : الجیش الأیوبیه‌وه، ل: ١٤٩.

^۳ النجوم الزاهره (١٢٤/٦)، الجیش الأیوبی، ل: ١٤٩.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ١٥٠.

^۵ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ١٥١.

^۶ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ١٥١.

^۷ هه‌مان سه‌رچاوه، ل: ١٥١.

بهه ماههنگی و ته بایی کارنه کات و هه ر به شه و یارمه تی به شه که ی تر نه دات له کاتی
پێکداداندا به شیوه یه کی گشتیش دوو جۆری سه ره کی هه بوون له ناو سوپای ئه یو بییدا ئه مه
جگه له جۆره لاوه کییه کان که ئه وانیش:

أ- **جۆری سواره کان:** که شاده ماری سوپایه و نه رکی سه ره کیشی کوشتارو کۆکردنه وه ی
زانباری و به دوا داچوون بوو، له بهر ئه و خێراییه ی که ئه م دوو کرده یه پتووستیانه بۆ
هێرشکردن و دۆزینه وه و راوه دونانی دۆژمن و رێگریکردن له گه پانه وه ی بۆ بردنی ئازوقه و
که ره سته ی جه نگ، بۆ ئه م پۆسته ش خه لگی شاره زاو خاوه ن ئه زمون و فریاگوزاریان
هه لده بژارد، له کاتی هه والگریشدا خۆیان لاده دا له رووبه پوو بوونه وه ی دۆژمن چونکه
ئاما نجیان دۆزینه وه ی راده و قه باره ی هێزی دۆژمنو، په ی بردن به خاله لاوازه کانی بوو،
هه روه ها ئه م سوارانه هه لده ستان به به ده مه وه چوونی ئه و شوینانه ی که رووبه پووی
هێرش و مه ترسی کتوپر ده بوونه وه، به لام ئه م سوارانه ده خرا نه دوا ی پیاده کانه وه و
له دوا وه ی ریزه بنیدا بوون، وه ک طرطوسی باس ده کات و ده لێ: با ئه سپ سواره پاله وانه کان
له پشت پیاده کانه وه چاوه پتیی هێرش بکه ن^۱، هه ر که کاتی هێرش هات پێکه وه له گه ل
پیاده کاند هێرشیان ده کرد، ئه و تایبه ته ندییانه ش که پتووست بوو له سواری راسته قینه دا
هه بیته، ئه وه به تا قیکردنه وه ی له ش له رووی هێزی جه سته یی و شاره زایی له هونه ری
رووبه پوو بوونه وه ی دۆژمندا وه ک زۆرانبازی و شاره زایی به کاره یێنانی رم و هونه ری نیشانه
شکاندن دا دیاریده کرا^۲، سواره کانیش شمشیر و خه نجه ری درێژیان پێ بوو و کلاوو قه لغان و
پۆشاکی پارێزه ریان له به ردا بوو، ئه سپه کانیشیان کورتان و زینی به سه ره وه بوو^۳.

ب- **جۆری پیاده په و:** زۆرینه ی زۆری هێزه کانی سوپای پێکده هێنا و هه لده ستا به به نه نجام
گه یاندنی ئه رکه کانی جه نگ و گرتنه ئه ستۆی ده ره نجام و قورساییه کانی، ئه و چه کانه ش که
جه نگا وه ری پیاده په و هه لێ ده گرت له جۆری چه کی سوک بوون، چونکه ئه مان پیاده په و
بوون، شمشیر و که وان و رمی کورتیان به کار ده هێنا و هه لده ستان به وه ده رنانی سه ربازانی
دۆژمن له سه نگه ره کانیا ن و له ناو بردنیا ن^۴، گرنه گرتین شتێکی ش که به پیاده ره وه کان
ده سپێردرا بریتی بوو بیته له: پاراستنی سوپا له کاتی پێش په و ی کردندا بۆ رێگرتن له هێرش

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۴.

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۵۵.

^۳ الحياة العسكرية عند العرب، إحسان هندي، ل: ۱۶۶.

^۴ دروس في المعلومات الجغرافية، طه الهاشمي، ل: ۱۸.

بۆ ھېنان و ھەنگوتانە سەرى لەلایەن دوژمنەو و پاراستنی ئەو کاروانانەى كە ئازوقەو كەرەستەى جەنگیان ھەلگرتیبو لەكاتى ھاتوچۆكردندا^۱. لەریزىبەندى سوپاشدا پىادەپەوان ھەمیشە لەپىزەكانى پىشەویدا بوون و لەدواشیانەو و سوارەو پالەوانەكان دەھاتن^۲.

ج- جوۆرە یارمەتیدەرەكانى تر: ئەمانەش بەھۆى ئەو چەك و كەرەستە سەربازىیانەو و دەناسران كە بەكاریان دەھێنا، ھەروەھا ئەو ئەركانەى كە ئەنجامیان دەدا، وەك مەنجەنىقكارو زىڤۆشكارو نەوتپێنەر و ھەوالگرو ئازوقەھێنەر و كۆمەككارو... ھتد^۳.

سەلاحەدىنىش پىش بەرپێكەوتن بۆ گۆرەپانى جەنگ ھەلەدەستا بەوستاندن و ریزكردنى سوپاو دیارىكردنى شوینى ھەر جوۆرەو پێكردنەو ھى كەلپنەكان و دلنیابوون لە بەسودى ئەو چەكانەى كە جەنگاوەر ھەلى دەگرت ئەو ھەبوو پىش ئەو ھى بكەونە پى بۆ حطین سولتان لەرۆژى (عەرز) و نمایشدا وەستا بوو و سەربازەكانى ریزدەكردو بۆ ھەموو بۆسەى كیش شوینىكى ھەلەدەبژارد، ھەروەھا بۆ ھەر ئەمىرىكىش شوینىكى لەچەپ یان لەراستەو دەستنیشان دەكرد كە نابى بەجى بەھێلێت، ھىچ كۆمەلێكىشى وەلانەدەناو كەسى لى دورنەدەخستەو، ھەروەھا ئالای گەرەشى دەردەھێنا كە بەجالیشیە ناسرابوو^۴، لە ھەموو شوینىكىشدا تیرھاویژە لێھاتووەكانى ھەلەدەبژاردو وەسیەتى بۆ ھەر كۆمەلێك دەكرد بەو ھى كە ئاگیان لەكۆمەلەكانى تر بێت و دەیوت: ئەگەر چوینە خاكى دوژمنەو ئەمە شیوازی سەربازو داھاتو سەرجاوەكانیانەو شوینى بەشەكانى سوپاو پىشپەرەى پالەوانەكانمانە، كەسێكىش دیارىكراو لەسوپادا ئەركى بانگەوازو ھاندانى سەربازەكانى بۆ جەنگ پى سپێردرابوو لەپێناو بەرزكردنەو ھى وریان، شوینىشى لەنزىك سەلاحەدىنەو ھەبوو ھەر فرمانێك لەسەلاحەدىنەو دەربچاویە ئەو بەدەنگى بەرز دەیگەیان دەتێكراى سوپاكەو بەم كەسەش دەوترە چاوەش^۵ و ھاوازی لەخەك دەكرد كە ئامادە بنو پێویستە فلانە ئەمىر بەسەربازەكانیەو بچێت بۆ كۆمەكى فیسار ئەمىر چونكە دوژمن زۆرى بۆ ھیناوە، یاخود ھەلەدەستا بەگەرەمكردن و تاودانى سەربازەكان بەھۆى دروشمى تاییبەت و وروژینەروە لەوینەى (بۆى سەربازانى ئىسلام و جەنگاوەرانى یەكئەپەرەستى)^۶.

^۱ الجیش الأیوبى فی عهد صلاح الدین، ل: ۱۵۵.

^۲ الجیش الأیوبى فی عهد صلاح الدین، ل: ۱۵۵.

^۳ الجیش الأیوبى فی عهد صلاح الدین، ل: ۱۵۶.

^۴ ھەمان سەرجاو، ل: ۱۵۶.

^۵ چاوەش: یان شاویش: وشەىەكى تورکییە.

^۶ مفرج الکروب (۲/ ۲۹۵، ۳۲۶) الجیش الأیوبى، ل: ۱۵۷.

شەشەم: خۆبەخشەکان لە سوپای ئە یووبیدا:

سەرباری جەنگاوەرە سوارەو پیاوێ سەربازییەکان کە لە دیوانی سوپای ئە یووبیدا تۆمار کرابوون و سەربازەکانی مولکداری (بەگەکان) کە سەر بە دەوڵەتی ئە یووبی بوون و ئەو ئەمیرانە ی تر کە هاتبوونە ژێر رکێفی دەوڵەتی ئە یووبییەو ئەوانەش کە پالێشتی سوپای ئە یووبییان دەکرد بە جەنگاوەر لە کاتی پێویستیدا و وێ پای سەربازە تایبەتەکانی سولتان، کۆمەڵێک خۆبەخش هەبوون کە خۆیان خستبوووە خزمەتی سوپا وەک ئە نجامدانی ئەرکی جیهاد و تیکۆشان لە پێناو خواداو لە پێناو رزگارکردی زەوی موسوڵمانان لە داگیرکاری خاچپەرستان، لە راستیشدا سەر دەمی بوژانەو و هۆشیاری ئیسلامی بە دەرکەوتنی سەرکردە ی موحامید عمادە دین زەنگی دەستی پێکرد کە دامەزێنەری دەوڵەتی زەنگی بوو هەروەها لە سەر دەمی نۆرە دین محمودی شەهید کوپیدا. ئەم پەیمانەش لە سەر دەمی سەلاحە دیندا گەشتە چلە پۆپەو سەلاحە دین توانی رۆژانی سەرەتای جیهاد و تیکۆشانی موسوڵمانان لە سەرەتای ئیسلامدا بێنێتەو یاد، بۆیە سەیر نەبوو ئەگەر چەندین خەلکی خۆبەخش لە ریزی سوپای سەلاحە دیندا ببینن، بە تایبەت لە جەنگی حطین و رزگارکردنی بیت المقدس و جەنگەکانی دوا ی ئەو ئەمەش بوو جێی سەرنجی میژوونوسان ئێین کثیر باس دەکات کە سولتان کاتی بپاریدا بیت المقدس ئازاد بکات، زانیان و پیاوچاکان وەک خۆبەخش پە یوهندیان پێوە کرد.^۱

خۆبەخشەکانیش لە هەموو چین و توێژە کۆمەڵایەتیەکان بوون، گوندنشین و هۆزەکان و شارنشینان، لە هەزاران و دەوڵەمەندان، بە تایبەت زانیان و سۆفیەکان^۲، دەلی: نۆرە دین مەحمود فەرمانیدا کە بانگەواز بکری: بە ناو جەنگاوەرو موحامیدو تازە پێگە یشتوو خۆبەخشەکاندا لە لاوانی شارو خەلکی نەناسراو و غەریب بۆ خۆ ئامادەکردن بۆ رووبە روو بوونەو هە ی فەرەنجە بی باوەرو هاو لەگەرەکان^۳، وشە ی تازە پێگە یشتوو یان تازە هاتو بۆ خۆبەخشەکان بە کار دەهات، پاشان ئەم وشە یە ونبوو وشە ی خۆبەخش جێی گرتەو، هەردوو وشە کەش ئاماژە بەو دەکان کە ئەوانە سەربازی فەرمانی دەوڵەت نەبوون، بە لکو خۆبەخش بوون^۴. و تاربیژەکانیش لە مزگەوتەکاندا خەلکیان هان دەدا بۆ خۆبەخشکاری لە ریزی سوپا و ئیسلامدا، هەر کە و تاربیژەکانیش لە مینبەرەکانیان دادەبەزین نوێژخوێنەکان چەندین دروشم و تافیان دەکیشاو لە هەموو لایە کەو

^۱ البدایة النهایة، لة الجیش الأیوبیەو، ل: ۱۵۸.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۰.

^۳ ذیل تاریخ دمشق، ل: ۳۴۰، الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۰.

^۴ سنا البرق الشامی (۳۳۶/۱) الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۱.

یهك یهك و دهسته دهسته دههاتن بۆ سه‌ریازگه‌ی سوپای ئیسلامی، هه‌ندێ جاریش سه‌لاحه‌دین کاری کوشتنی دیله‌کانی ئه‌سپارد به‌خۆبه‌خشه‌کان به‌تایبه‌ت دیله‌ هه‌لگه‌راوه‌کان یان تیره‌هاوژیره‌ خاچه‌رسته‌کان، وه‌ك له‌ بیته‌ الاحزاندا له‌ساڵی ٥٧٥ه‌/ ١١٧٩ز روویدا^١. پاش سه‌رکه‌وتنیشی له‌حطیندا سه‌لاحه‌دین داوای کرد له‌خۆبه‌خشه‌ سوڤیه‌کان، كه‌ هه‌ر یه‌کیکیان دیلێکی سه‌ر به‌ هه‌ردوو تیپی خاچه‌رستی داویه‌و ئه‌ستاتیه‌ بکوژیت^٢ ته‌نانه‌ت خۆبه‌خشه‌کان ئه‌ركێکی مه‌زنیان ئه‌نجامدا له‌جه‌نگی حطینداو رۆلێان هه‌بوو له‌تۆمارکردنی سه‌رکه‌وتنێکی خێرا به‌سه‌ر دۆژمندا، کاتێ هه‌له‌متیان بردو ئاگریان به‌ردایه‌ ئه‌و پوشه‌ وشکه‌ی كه‌ له‌ده‌وری خاچه‌رسته‌کاندا بوو و ئاگر کۆپه‌ی سه‌ندو ته‌نگی به‌خاچه‌رسته‌کان هه‌لچنی وه‌لکردنی باش هۆکاریك بوو بۆ بردنی ئاگر و دوکه‌ل به‌ره‌و روویان^٣ و دوچاری برسیته‌ی و گه‌رمای دوکه‌ل بوونه‌وه، سه‌ریاری گه‌رمای جه‌نگه‌كه‌ وه‌ك ئه‌ین ئه‌ثیر نه‌لی^٤.

حه‌وته‌م: ئه‌و ته‌یمانه‌ی كه‌ پاشكۆی سوپا بوون:

١- ته‌یمی ئه‌ندازه‌یی: هه‌میشه‌ ته‌یمێکی ئه‌ندازه‌یی له‌گه‌ل سوپادا بوو، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ ته‌یمی پزیشکی، ته‌یمی ئه‌ندازه‌یی هه‌له‌ده‌ستا به‌چه‌ند ئه‌ركێك كه‌ تایبه‌ت بوون به‌ئه‌ندازیاری سه‌ریازی كه‌ جه‌نگ پێویسته‌یه‌تی، به‌تایبه‌ت جه‌نگی شوراو خه‌نده‌قه‌كان، وه‌ك دامه‌زراندنی ئامێره‌ سه‌ریازییه‌ گه‌وره‌كان وه‌ك مه‌جه‌نیق و زێپۆش و كه‌وانی گه‌وره‌ وه‌ك زیارو چه‌رخ و كه‌وانه‌ چه‌ند لاكان و نه‌وت پڕژینه‌كان، هه‌روه‌ها بنیاتنانی سه‌ریازگه‌و هه‌لکه‌ندنی بېرودیاریکردنی شوێنی سه‌پاندنی ئابلقه‌ له‌سه‌ر شوراو ئه‌و شارانه‌ی كه‌ ئه‌ویسترا ئازاد بکړیت، جگه‌ له‌ دروستکردنی پردو هه‌له‌ته‌کاندن و پڕکردنه‌وه‌ی خه‌نده‌ق و گۆڕینی رێپه‌وه‌ی رووباره‌کان و چه‌ندین کاری تر كه‌ ده‌كه‌وتنه‌ چوارچێوه‌ی ئه‌ركه‌کانی ئه‌م ته‌یبه‌وه، له‌کاتی گه‌مارۆی (بیته‌ المقدس) یشدا سه‌لاحه‌دین و سوپاکه‌ی بۆ ماوه‌ی پێنج رۆژ به‌ده‌وریدا ده‌سوپانه‌وه، له‌کۆتاییشدا شاره‌زایانی بواری ئه‌ندازیاری شوراو هه‌سار توانیان شوێنێکی گونداو بدۆزنه‌وه‌ له‌به‌شی باکوړی شوراكه‌وه، به‌ئاراسته‌ی ده‌رگای عه‌موداو کلێسای سه‌هیوند، سه‌لاحه‌دینیش فه‌رمانیدا كه‌ ئامێره‌کانی ئابلقه‌دان له‌و شوێنه‌دا دامه‌زرێنن^٥.

^١ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ١٦١.

^٢ كتاب الروضتين، له‌ الجيش الأيوبيه‌وه، ل: ١٦٢.

^٣ الكامل في التاريخ، له‌: الجيش الأيوبي، ل: ١٦٢.

^٤ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ١٦٣.

^٥ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ١٦١.

له سالێ ٥٨١هـ/ ١١٨٥ز دا و له کاتی گه مارۆدانی موسڵدا که سوپای سه لاهه دین دهسته وسان بوو له تۆمارکردنی هیچ پێشپهرووی و سه رکه و تنیکی راسته وخۆ تاییدا، وێرای دووباره کردنه وهی ههولێ کان به هۆی تۆکه ی شورا کانیه وه، ئه وه بوو هه ندی له پیاوانی پێشنیاران کرد که ئاراسته ی رووباری دیجله بگۆرێت هه تا وه کو تینویان ببێت و گه رمای رۆژو گه رمای ئاگرو دوکه ل و گه رمای کوشتار زۆریان بۆ بینیت، ئه م رایه ش خرایه به رده م زانای به ناویانگ فه خره دینی کوپی دهانی به غدادی که ئه ندازیاری سه رده می خۆی بوو،... ئه ویش وتی: ئه مه ده کریت و مه حال نییه ^١، له نامه یه کیشدا که سه لاهه دین بۆ خه لیفه ی عه باسی ناردو القاضی الفاضلی راویژکاری به ناویانگی نوسی هاتوه: ئه ندازیارانی خاوه ن ئه زمون ده لێن ئاسانه ئاراسته ی رووباری دیجله بگۆرین به جۆرێک که به موسڵدا نه پوات و رێپه وی دوور بێت لێیه وه، له م کاته شدا خه لکه که ی ناچار ده بن که به بی جهنگ و کوشتار بیده ن به دهسته وه، هیچ زیانی که روو نادات و که س نا کوژریت و که سیش بی ناوی زیانی پی ناگه یه نی ^٢، به لام سه لاهه دین ئه م پڕۆژه یه ی جێبه جێ نه کرد، له به ر گرانی و زۆری تیچوون و که می کات و بایه خدانی به پڕۆژه ی گرنگتر ^٣.

٢- **تییمی پزیشکی:** هاو پێه تیکردنی تیمی پزیشکی بۆ سوپا له به ره کانی جهنگدا بۆ چاره سه رکردنی نه خۆش و برینداره کان کاریکی زۆر پتویست بوو، پزیشکه کان و هاوکاره کانیان وه که نه خۆشخانه یه کی گه پۆک و ابوون و هه موو پێداویستییه کانیان له گه ل خۆیاندا هه لگرتبوو وه که ده رمان و ئامێرو گوێزه ره وه (نقاله) بۆ گواستنه وه ی نه خۆش و بریندار، ئه م که ره ستانه ش به پشستی و لاخیکه وه هه لده گیران و عیاده گه پۆکه که ش له ناو خێوه تدا دا نه راو ئه و که سانه ی تیا بوو که پتویستیان به چاره سه ره بوو، دیاره سه رده می سه لاهه دین سه رده می بوژانه وه ی بواری پزیشکی بوو ئه مه ش به هۆی زۆری داخواری له سه ری و ته رخانکردنی پاره بوی له لایه ن سه لاهه دین و ئه میره کانیه وه به شیوه یه کی به خشنده ن، له راستیشدا سه لاهه دین له سه ره تای ده ست به کاربونیه وه گرنگی به کاروباری پزیشکی ده دا، هه روه ها گرنگی به و پزیشکانه ش ده دا که خزمه تی ده وله تی فاطمی و ولاتی نوری ئه تا به کیان له شامدا ده کرد ^٤، له و پزیشکانه ش که به شدار بوو له و هه لمه تانه دا که

^١ کتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي، ل: ١٦٣.

^٢ مفرج الکروب (١٦٧/٢)، الجيش الأيوبي، ل: ١٦٣.

^٣ الجيش الأيوبي، ل: ١٦٣.

^٤ الجيش الأيوبي، ل: ١٦٤.

سوپای سه لاهه دین پئی هه لده ستا، نه بو زه که ریا نه مینی ده ولت یه حیای کوری ئیسماعیل نه نده لوسی که یه کێک بوو له قوتابییه کانی موه زه به دینی هه کیم. که به رده وام هاو پئی سوپای سه لاهه دین بوو له جه نگدا، پاشان وهک زۆریه ی پزیشکه کانی سه رده می خۆی له دیمه شق نیشته جی بوو، دیاره هۆی نیشته جیبوونیش له م شارهدا بوونی نه خووشخانه ی گه وره ی نوره دین بوو تیایدا، هۆی ده ستنیشانکردنی دیمه شقیش به هۆی نزیکیه وه بوو له به ره کانی جه نگه وه و ئاسان گه شتنی بریندارو نه خووشه کانی بۆی، نه مه و نه بو زه که ریا له کۆتایی ته مه نیدا په کی که وت و سه لاهه دینیش موچه ی بۆ بریه وه نه م موچه یه ش هه تا وه کو کۆچی دوایی به رده وام بوو، هه روه ها له گه ل چه ند پزیشکێکی تردا نه م کاره ی کرد وهک ئیبن دهانی به غدادی و ابي الفضل سلیمانی میسری^۱. له به ناویانگترین پزیشکه کانیش صلاح الدین موفق الدین أبو نصر أسعدی ناسراو به ئیبن مطرانی دیمه شقی که ناسراو بووه به وه ی له جه نگه کانی سولتاندا به شداری کردووه و له نه خووشخانه ی نوری له دیمه شقدا کاری ده کرد، چه ندين نوسراوی له بواری پزیشکیدا هه یه له وانه: المقالة الناصرية في حفظ الأمور الصحية^۲ و چه ند به ره مه یکی تر، عماده دین کاتب ده رباره ی نه م پزیشکه نه لی: لیها تو و روخۆش و دلسۆز بوو و جیی ریزی زۆری سه لاهه دین بوو و پله و پایه یه کی گه وره ی هه بوو له لای و خاوه ن زانیاری و زیره کی و پێشبینی بوو^۳. نه مه و سولتانیش پزیشکی تاییه تی خۆی هه بوو که له هێرش و جه نگه کاند هاو پێیه تی ده کرد، چونکه سولتان هه ندی ئازارو تی که چوونی باری ده روونی له گه لدا بووه و جار جاریش دوه ل به پشستییه وه ده ره اتوه ته نانه ت هه ندی له هاو پێیانی گله یی نه وه یان لیده کرد که گرنگی به ته ندروستی خۆی نادا و به پئی پتویست پشوو نادا، نه ویش وه لامی ده داته وه و ده یوت کاتی که سوازی نه سپ ده بم بۆ جیهاد ئازارم نامینی هه تا وه کو داده به زم^۴. دیاره نه م پزیشکه تاییه ته ش به ته نها چاره سه ری سولتانی نه ده کرد، به لکو چاره سه ری گه وره فه رمانده و نه میره کانی سوپاشی ده کرد، نه وه بوو کاتی زه یینه دین یوسفی فه رمانه وه ی هه ولێر به هۆی تاوه گیانی له ده ستدا له سالی ۵۸۶هـ/ ۱۱۹۰ز

^۱ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل: ۱۶۵

^۲ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل: ۱۶۵

^۳ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل: ۱۶۵

^۴ الفتح القسي، ل: ۵۷۶ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۵.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۶.

له کاتی گه مارۆدانی عه ککادا، پزیشکی سه لآحه دین چوو بۆ چاره سه رکردنی^۱ هه ندی جاریش سوڵتان خودی خۆی سه ره رشتی چاره سه رکردنی برینداره کانی ده کرد، وه ک له پاش شکسته پێنانی موسوڵمانه کان له جهنگی ئه رسوقدا روویدا له شه عبانی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱زدا کاتی دانیشته و داوی هینانی برینداره کانی کردو خۆی تیماری برینه کانی ده کردن^۲.

۳- **تیمی موسیقای سه ربازی:** کاتی که چاوهش بانگه وازی بۆ کۆبوونه وهی سه ربازه کان ده کرد، ئالا هه لده کراو کوسه کان پێکدا ده کێشرا^۳ ئه مهش وه ک موسیقای سه ربازی یان مارشی سه رده می ئیستا وابوو، بۆ وروژاندن و جولاندنی و ره ی سه ربازه کان به کارده هینرا^۴. رووداوه کانی میژووی ئه یویش ده یسه لمێن که موسیقا رۆلێکی گه و ره ی بینوه له سوپادا ته نانه ت شوێنێکی تایبه تی بۆ دیاری کرابوو که به ته پلخانه ناسراو بوو^۵، واته شوێنی ته پل، مه قریزیش سه باره ی به مه باسی ئه وه ده کات که داوی جێگه ربوونی سه لآحه دین له میسرداو کۆتایی هینان به ده سه لاتی فاطمییه کان کاروباری ته پلخانه ریکخرا، له قه لقه شه ندیش ئه مه مان بۆ مانا ده کات و ده لیت: ته پلخانه واته یانه ی ته پل، که ته پل و ئامیره کانی تری تیدا بوو، ئه م ئامیره شه ل کاتی جه نگدا چه ند جارێک له کاته کانی تریشدا رۆژی سی جار لیده دران^۶، ئه و که سه ش که ته پل لیده دا پێی ده و ترا (دبندار) به (زوپنا) لیده ریش ده و ترا (منفر) ئه و که سه ش که ده فره مه سه کانی به یه کدا ده کێشا پێی ده و ترا (کوسی)^۷، نه ریتیشیان وابوو که (کوسه کان) له کاتی هاتنی که سایه تییه کی سه ربازی گرنگدا لی بده ن، له گه ل لیدانیشیدا ئالا هه لده کراو زوپنا لیده درا، چه ند لیدانیکی تایبه تیش هه بوو بۆ ئه و کاتانه ی که پێویست بوو نه وه ستن له جه نگدا، با له کاتی شکسته شدا بوایه، له م کاته شدا کوسه کان به به رده وامی لیده دران بی پشوو^۸ هه روه ها چه ند لیدانی که هه بوون که تایبه ت بوون به سه رکه و تن، ئه وه بوو کاتی هه وال گه یشت له شه والی ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱زدا که که شتیگه لی

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۶۶

^۲ مفرج الکروب (۲/ ۳۶۸) الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۶

^۳ کوسات: چه ند ده فرێک له شیوه ی قه لغانیکی بچوکدا پێکدا ده کێشرین به پێی ئاوازیکی تایبه ت.

^۴ النوادر، ل: ۱۴۹، الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۶

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۷

^۶ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۷

^۷ صبح الأعشی (۴/ ۱۳)

^۸ الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۷.

ئىسلامى توانىويەتى دەست بگرتت بەسەر كەشتى فەرەنجەكاندا كەزىاتر لەپېنچ سەد خاچپەرستى تىدا بوو: موسولمانەكان زۆر دلخۆش بوون و تەپلى سەر كەوتن لىدە دراو زۆرپناى مزگىنى ژەنرا^۱.

۴- **هەلگىرانى ئالاکانى سوپا:** لەناو سوپادا كۆمەلێك هەبوون كە ئەرکیان هەلگىرەنى ئالای سوپا پاراستنى بوو، ئالاکەش وەك نیشانەيەك وابوو كە كۆمەلێكى لەكۆمەلێكى ترو دەولەتێكى لەدەولەتێكى تر جیا دەكردەووە و هەر دەولەتێكى ئىسلامى و ئائىسلامى ئالای تايبەتى خۆى هەبوو كە رەنگى ديارىكرایى هەبوو^۲. رەنگى ئالای سەلاحەدىنىش زەرد بوو لەناو پراستیدا وێنەى هەلۆيەك هەبوو وەك رەمزی هیزو متمانە بوون بەسەر كەوتن^۳، لەنيوان ئالاکانىشدا ئالایەك هەبوو كە لەئاو رىشمى زەردى نەخشىنراو بەزێر پێكهاىبوو و نازناو و ناوى سولتانی لەسەر بوو پێى دەوترا: العصابة، هەروەها ئالایەكى مەزنى تریش هەبوو كە لەسەر وەیدا چەند تالە مویەك هەبوو پێى دەوترا: جالیش، وێرپای چەند ئالایەكى زەردى بچوك كە بە سەناجق ناسراو بوون^۴ ئالای گەورەش هەمیشە لەگەڵ كەژاوەى سولتاندا بوو، عىمادىش باسى ئالای سەلاحى دەكات لەكاتى ئازادكردنى صیدا لەلایەن سوپای ئەيوبىيەو لەسالى ۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷زداو ئەللى: نێردراوى فەرمانرەواكەى كلیلهكانى هینا و تاریکییهكانى بەرووناكى خۆى رەواندەووە و ئالای زەرد بەدەستى سېپىيەو دەردەكەوت بەسەر شوراىەكەو^۵، ئەمە و ئالای سەلاحەدىن لەچەندین هۆنرەى شاعیرانى ئەوسەردەمەدا باسكراوە بەتایبەت لەو بۆنانەدا كە سوپای ئەيوبى سەر كەوتنى بەدەست هینا بەسەر خاچپەرستەكاندا و ئالای ئەيوبى تیايدا بەرزكراوەتەو، ئەو بوو كاتى موسولمانەكان سەر كەوتن بەسەریاندا لە بیت الأحزاندا لەسالى ۵۷۵هـ/ ۱۱۷۹ز كۆمەللى لەشاعیرانى پێرۆزبایيان لىكرد بەبۆنەى ئەم ئازادسازىيەو، لەو شاعیرانەش بەهائەدىن ئەبولحەسەنى ساعانى خۆراسانى كە لەهۆنراوێكیدا ئەللى:

وما رفعت أعلامك الصفر ساعة الى عدت أكبادها السود ترجف

^۱ مفرج الكرب (۲/ ۳۷۳، ۳۷۴)

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۸.

^۳ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۶۰.

^۴ صبح الأعشى (۴/ ۸)، الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۸.

^۵ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، ل: ۱۸۶.

^۶ الفتح القسى، ل: ۱۰۳، الجيش الأيوبي، ل: ۱۶۹.

کبا من أعالیه صلیب و بیعة وساد بة دین حنیف و مصحف
 أتسکن أوطان النبیین عصبه تمین لدى إیمانها حین تحلف
 نصحتکم و النصح فی الدین واجب ذروا بیت یعقوب فقد جاء یوسف^۱
 ههروهه (العلم الشاتانی) که ستایشی سه لاهه دین دهکات به قه سیده به کی رانی که
 له سه ره تاکه یدا هاتووه:

أری النصر مقرونا برایتک الصفرأ فسر و املك الدنيا فانت بها أحرى^۲
 دیاره ئالاکهش هیمای سهروه ریبه، هه ربویه له شوینه کانداهه لده کرا وهك: قه لاو که شتی و
 ده زگا سه ریازیبه سه ره کییه کان، کاتی لایه کیش شکستی ده خوارد یه که م شتیك که سه رکه وتوو
 ده یکرد بریتی بوو له هینانه خواره وهی ئالای شکست خواردوو وه لکردنی ئالای خوی له شوینیدا،
 وهك نه وهی که موسولمانه کان له و قه لایانه دا کردیان که ئازادیان کرد له دهستی خاچه رسته کان^۳،
 سه بارت به ئالای خاچه رسته کانیش که ئیین شه دداد وه سفی دهکات کاتی به سه ر
 عه ره بانه یه که وه بینوییه تی و نه لی: ئالای دوژمن له عه ره بانه یه کدا به رزکرا بویه وه به هیستر رایان
 ده کیشا، ئالاکه یان زۆر به رز بوو وهك مناره وابوو و رهنگی سپی مه یله و سور بوو^۴ له سه ر شیوه ی
 خاچ بوو و سه ربازه کانیان پارێزگاریان لیده کرد، واته ئالای خاچه رسته کان وهك ئالای ریخخراوی
 خاچی سوری نیو ده وه تی وابوو^۵.

هه شته م: پۆسته و هه والگریه کان:

۱- ریخخستنی کاروباری پۆسته: ریخخستنی کاروباری پۆستهش له پئی دیوانیکی تاییه ته وه
 ده کرا، که به دیوانی پۆسته ناوزهند ده کراو له ژۆر چاودیری چهند فه رمانبه ریخخدا بوو که
 به پێوه بردنی کاروباری نه م ده زگایه یان پی سپێردرا بوو^۱، ده زگای پۆسته و هه والگری
 نه یوبیش ناسراو بوو به وهی هه میشه له پیش ده زگاکانی خاچه رسته کانه وه بوو، بۆ نمونه
 له جه نگی الرمله دا که له سالی ۷۳هـ/ ۱۱۷۷زدا له باشوری فه له ستین روویداو

^۱ مفرج الکروب (۸۳/۲، ۸۴)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۶۹.

^۲ وفيات الأعیان (۲۱۱/۷)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۰.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۰.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۰، مفرج الکروب (۳۴۳/۲).

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۰.

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۱.

به شکستخوردنی سوپای سه لاهه دین کۆتایی پێهات، سه لماندی که سه لاهه دین پۆسته یه کی چالاکى هه یه، که به هۆی جولانه وهی خێرایه وه توانی ئه و پرۆپاگه ندانه کۆتایی پێبینیت که له میسردا بلایوو بوونه وه و باسیان له کورژانی سه لاهه دین ده کرا، ئه م جولانه وه ده ست و برده توانی ئه و که سانه بێ هیوا بکات که ملیان درێژ کردبوو بۆ له ناو بردنی ده سه لاتى سه لاهه دین له میسردا، ئه مه ش له کاتی که ده بوو که سه لاهه دین نێردراوه کانی له سه ر سنوری میسره وه به سواری خوشتره وه نارد بۆ قاهره هه تاوه کو دوپاتی بکه نه وه بۆ ئه و که سانه ی که خه یالی یاخیبوونیان هه بوو که سه لاهه دین زیندووه، کۆتری نامه به ریش مزگینى گه رانه وه ی بۆ قاهره هه ئینا^۱، له سالی ۱۱۸۲/هـ ۵۷۸ یشدلو کاتی سه لاهه دین له میسردا بوو، هه ستا به هێرشکردنه سه ر کرک و بۆماوه ی ده رۆژ گه مارۆی به سه ردا سه پاند، به لام کاتی که می ئازوقه ی سوپاکه ی بینى فه رمانی به جێهێشتنی ناوچه که و گه رانه وه بۆ میسرى ده کرد، میژونوسی ئه یوبی محمد کورپی تقی الدین عمر که له گه ل که ژاوه ی سولتاندا بوو ئه لێ: کاتی ئیمه که وتینه پێ چهند هه والگرتیک هاتن مژده ی سه رکه وتنی عیزه دین فه روخشای مامیا پێدا له غه زای ده بوریه دا^۲، هه روه ها سه لاهه دینیش هه ئنده وردبین و خیرابوون که هه واله کانیان کاتر میژر دواى کاتر میژر هه تاوه کو به ره به یان ده گه یاند^۳، به تایبته له کاتی گه مارۆدانی عه ککادا، له ناو هه والگره کانیشیدا چهند گاوریک هه بوون که سولتان له چه ندین بۆنه دا تاقی کردبوونه وه، گرنگی ئه وانه ش له وه دا بوو که زمانی دوژمنیان ده زانی و گومانیشیان لێ نه ده کرا که پیاوی سه لاهه دین بن، به هۆی رواله ت و شیوه ی ده ره کیان، بۆیه به رده وام ئه و هه والانه ی دوژمنیان ده گه یانده سوپای ئه یوبی که ئاسان نه بوون له رێی هه والگره موسولمانه کانه وه ده ستیان بکه ویت، ئه وه بوو شه ویک سه لاهه دینیان له نیازی دوژمن ئاگادارکره وه که ئه یانه ویت به شه ودا^۴ بده ن به سه ر سوپاکه یدا، هه روه ها ئاگاداریان کرده وه له و مه نجه نیقه گه رده یه ی که خاچه رستان هه زارو پینچ سه د دیناریان تیدا سه رف کردبوو و ئاماده کرابوو بۆ هێرش کردنه سه ر عه ککا^۵، ئه مه جگه له ئاگادارکردنه وه ی سه لاهه دین سه باره ت به شالاوی ئه لمانی، هه روه ها پۆسته له کاتی گه مارۆدانی عه ککادا هه موو ریکایه کی گرته به ر

^۱ کتاب الروضتين، له: الجیش الأیوبی یه وه، ل: ۱۷۵.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۵.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۵.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۶.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۶.

بۆ پەيوەندى كىردىن بەسەريازە گەمارۆدراوہكانەوہ، بۆ زانىنى بارودۆخى ناھەمواريان و ناردنى پارەى پتويست بۆيان، ئەوہبوو بەھۆى كۆترى نامەبەر و مەلەوانەكانەوہ پەيوەندى پتوہ دەكىردن رەنگە بەناوبانگترین چىرۆكى پالەوانانەش لەپۆستەى ئەيوبيدا چىرۆكى عەوام -مەلەوان- عيسا بىت، ئەم پياوہ ھەميشە راھاتبوو لەسەر چوونە ناو عەككا، سەربارى ئەو گەمارۆيەى كە بەسەريدا سەپىترا بوو، لەگەل خۆشيدا رىنمايىيەكانى سولتانى بەنامەيەكەوہ لەگەل بېرك پارەدا بەناو قەدى خۆيەوہ دەبەست، كاتى گەشتە عەككا كۆترىكيان ھەلەدەدا ھەتاوہكو سولتان ئاگادارىيتەوہ لەگەيشتەنيان بەسەلامەتى بۆ ئەو شارە، ئەوہ بوو شەوئىك دابەزىيە ناو دەرياو سى كيسى بەست بەخۆيەوہ كە ھەزار دىنارو چەند نامەيەكى تىابوو بۆ سەربازەكان، بەلام نەيتوانى بگاتو لەكەنارى عەككادا خنكا^۱. ئەوانيش زانىان توشى شتىك بووہ چونكە كۆترەكەى ھەلەنەفراند، ئەوہ بوو دواى چەند رۆژىك تەرمەكەيان دۆزىوہو چەند پارچەيەك زىرپو پاشماوہى نامەكانى پتوہ بەسترايوو، ئىبن شەدداديش لەسەر ئەمە دەدويى و ئەللى: كەسك نەبىنراوہ سىپاردەى لەژيانى و دواى مردنیشيدا وەك ئەم پياوہ گەياندىت.

۲- يەزەك (تيمى ھەوالگىرى): وشەى يەزەك فارسييە واتە (بىشپەرەوى سوپا) يەزەكيش: ئەو كۆمەلە ھەولگەرەيە كە ئەنئەردىن بۆ بەرەى دوژمن پىش ئەوہى سوپا بەرپى بكەوئىت بۆى، ئەو كارەش كە جەنگاوەرانى يەزەك پىي ھەلەدەستان بەشىك بوو لەرژىمى ھەوالگىرىو گەياندىنى زانىارييە سەريازىيەكان بەسەركردايەتى سوپا بەوپەرپى خىرايىيەوہ، كەواتە ئەتوانىن بلىين: يەزەك برىتييە لەچالاكى رۆژانەى پۆستە كەكۆمەللى كەسى پسپۆرپو ھەلبۆژدراو پىي ھەلەدەستانو دەپۆيشتن ھەتاوہكو لەنزيكەوہ ئاگادار بن لەوہى كە دوژمن پىي ھەلەدەستانيان دەيويست ئەنجامى بدات، ئەندامانى يەزەكيش لەنئوان خەلگانى خاوەن شارەزايى و فريياگوزاردا ھەلەدەبۆژدراو بۆ ھەستان بەم ئەركە، ئەمانەش خۆيان لادەدا لەرووبەرووبوونەوہ لەگەل دوژمندا لەكاتى بەئەنجام گەياندىنى ئەركەكانياندا، چونكە مەبەست لەكارى ئەوان برىتى بوو لە: زانىنى ھىزى دوژمنو دۆزىنەوہى خالى لاواز تيايدا، ھەر بۆيە ئەوان پۆشاكى پارىزەريان لەبەر نەدەكردو كەلوپەلى سەربازيشيان ھەلەدەگرت ھەتاوہكو جموجۆليان پەك نەخاتو ئەسپى ھىمنو خىراو بەھىزيان ھەلەدەبراژد كە بەناسانى

سەرکەش نەدەبوو^۱. لە راستیشدا مێژوونۆسه هاوچەرەکان بە تاییەت ئێین شەددادو عیمادی ئەسفەهانی باسی چەندین ئەرکیان کردووە کە یەزەک پێی هەستاو و ناردنی هەوالیش یەکیک بوو لە و کارانە^۲. بە لگەش لە سەر گرنگیدانی سەلاحەدین بە یەزەک ئەوەیە کە چەند کەسایەتییهکی سەرکردە ی دانا بۆ سەرپەرشتیکردنی وەک الملک العادلی برای سولتان و^۳ الملك الأفضل کوپی و گۆرەو ئەمیرەکانی وەک بەدرەدین دلدەرم یاروقی و عیزەدینی کوپی مقدم و عیزەدین جۆردیک و علم الدین سلیمانی کوپی جندەرو چەندانی تر، ئەو ئەمیرانەش بە نۆرە سەرپەرشتی یەزەکیان دەکرد، لەو ئەرکانەش کە بە یەزەک سەپێردرا بوو بە سەرکردنەو و زانینی هەوالی شارەکان بوو بە تاییەت بیت المقدس کاتی خاچەرستەکان دووبارە هەپەشە ی داگیرکردنیان دەکرد پاش ئازادکردنی لە سالی ۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷زدا، ئەوە بوو سەلاحەدین راستەوخۆ الملك العادلی بە سەرکردایەتی یەزەک نارد بۆ ئاگاداریبون لە توانای بەرگری ئەو شارە، العادلش بۆ ئەم مەبەستە لە رەمەزانی ۵۸۷هـ/ ۱۱۹۱زدا کەوتە پێ^۴، هەروەها ئەمیر عیزەدەین جۆردیک و جەمالەدین فەرەج و خەلکیکی تری نارد هەتاوێ کو بپۆن لە نزیک یافاوە وەک هەوالگر بۆ زانینی ژمارە ی سوارە و پیادە پەوێکان تیایدا و ئاگادارکردنەو ی سەلاحەدین لێی^۵، ئەوانیش رۆشتن، ئەوە بوو وایککەوت یەزەک و هەوالگرەکان بۆ سە یەکیان دانا، وەک لە رێگە ی یافادا رویدا، ئەم ئەرکەش سەپێردرا بە بەدرەدین دلدەرم، ئەویش بە دەوری رێگە دا بۆ سە یەکی بە چەند هەوالگریکی باش دانا، کاتیکی کۆمە لێک سوارە ی دۆژمن بە لایندا تێپەری بە کاروانیکی هەلگری ئازوقەو و رووبەرووی بوونەو^۶ پاش رووبەروو بوونەو یەک لە نێوانیاندا، هەوالگرەکان سەرکەوتن و دۆژمنیش سی کەسی لێ کورژاو کۆمە لێکیش بە دیلگیران^۷. بەم شیوە یەزەک چەند جارێک لە گەل خاچەرستەکاندا رووبەروو بوونەو، لە یەکیک لە رووبەروو بوونەو کاندا زۆری نە مابو پاشا ریتشارد شیردل دەستگیر بکەن دوا ی ئەوە ی کە بریندا یان کرد بە لام سەربازێکی خاچەرست

^۱ هەمان سەرچاوە، ل: ۱۷۸.

^۲ الكامل في التاريخ، ل: الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۸.

^۳ النوادر، ل: ۱۹۲، الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۸.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۹.

^۵ كتاب الرضتين، له الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۹.

^۶ الجيش الأيوبي، ل: ۱۷۹.

^۷ النوادر، ل: ۲۱۲.

بووه رینگرو خۆی فیدا کرد بۆی ئه و موسولمانه ی که برینداری کردبوو، به جل و بهرگی جوانیه وه خه ریک کردو موسولمانه که ش به وه وه خه ریک بوو و به دیلی گرت و پاشا توانی ده ریا ز ببیت و خۆی بشاریت وه، له م هه لمه ته شدا کۆمه لێک له سواره کانی کوزران و ژماره یه کی تریش به دیل گیران، پاشان به ترسو له رزه وه هه لاتن^۱، هه روه ها یه زه ک هه ستان له پاراستنی سوپای ئه یوبی له هیرشی کتوپری خاچه رسته کان، وه ک له ئه نطاکییه دا روویدا^۲، ئه م هه موو ئه رکه جۆراوجۆره ی که به یه زه ک سپێردرا بوو، به لگه یه له سه ر ئه و رۆل و پینگه گرنگه ی که یه زه ک له ناو سوپای ئه یوبیدا هه یبوو. ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که ئه و ریکخسته نه سه ربازییه ئازاترین و کارامه ترین سه ربازان سوپای ئه یوبی له خۆگرتووه و قه باره ی یه زه کیش په یوه ست بوو به و کاره وه که ئه نه جامی ده دا، هه ر بۆیه ژماره یه کی زۆر سواره ی له خۆده گرت، که هه ندی جار ژماره یان ده گه شته هه زار سوار، وه ک ئه و یه زه کانه ی که سه للاحه دین له عه ککادا دایمه زراند بوون، کاتی بپاریدا خۆی و سوپاکه ی بچه خروبه وه^۳، به م شیوه یه ئه بینین که یه زه ک به پیتی گه شه کردنی ئه رکه کانی گه شه ی کردووه له گه رمه ی ئه و رووبه روو بوونه وه خویناویه به رده واما نه دا که له گه ل داگیرکه راندا رووی ده داو، له تیمیکی تابه ت به کۆکردنه وه ی هه والی دوژمنه وه واته وه ک به شیک له کاری پۆسته و سیخوپری بووه ریکخسته نیک سوپا به ربازی چالاک و خاوه ن ئامانج که به رگری له بنکه کانی سوپا و شاره ئیسلامیه کان ده کات و هیرشی کتوپر ده کاته سه ر سه بازگه کانی دوژمن و هه لده ستیت به دانانی بۆسه بۆیان^۴.

۳- **کۆتری نامه بهر:** به کار هینانی کۆتری نامه بهر یان ئه وه ی که به کۆتری هۆشیار ناسرا بوو له بهر توانای سه رسوپه ینه ری بۆ گه رانه وه بۆ هیلانه که ی وێپرای دورکه و تنه وه ی زۆری لیتی. یه کێک بوو له هۆکاره کانی په یوه ندی پۆسته یی له سه رده می ئه یوبیدا^۵.

القاضی الفاضلیش چه ند وه سفیکی جوانی ئه م بالنده ی کردووه و ئه لێ: (ئه م بالنده یه فریشته ی پاشاکانه) ئاماژه ی به دابه زینی ده کات بۆ سه ر پاشا له ئاسما نه وه وه ک دابه زینی فریشته بۆ سه ر پێغه مبه ر (ﷺ) له ئاسما نه وه، له گه ل ئه و هه موو ئه مانه ته ی که تیایدا یه و هه رگیز

^۱ الفتح القسی، ل: ۵۵۲.

^۲ النوادر، ل: ۹۳، الجیش الأیوبی، ل: ۱۷۹.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

چاوه پیت ناپاکی لی ناکریت^۱. ئەم جۆره کۆتره سەرباری ئەوهی که هیلانە ی خۆی دەدۆزێتەوه، ناسراوه بەوهی که زۆر خێرایه له فەیندا^۲، لهوانه یه بگه یایه و ده یان سال دور بکه و تایه ته وه له هیلانە که ی به لام هیشتا هۆش و یادکه و تنه وه و مه یلی بۆ زیدی وه ک خۆی ده مایه وه هه تا وه که هه لیکی بۆ بره خسیت و بفریت ته وه بۆی^۳، هه ر بۆیه نرخی ئەم کۆترانه زۆر به رز بوو و گه شته حه وت سه د دینار وه نه دی جاریش هه زار دینار، نرخی یه ک هیلکه ی^۴ ئەم جۆره کۆتره گرنگه ش به بیست دینار بوو^۵، کۆتری پۆسته ش چه ند و یستگه یه کی هه بوو که هیلانە کانی تیدا بوو و خه لکانیکی پاسه وانی بۆ ته رخان کرا بوو که زۆر لیها توو و شاره زا بوون له بایه خ پیدان و دانپیدان و پشودانی و هه لفراندن و پشوازی لی کردنیدا، به لام نه ریتیان وابوو کاتی کۆتره که نامه که ی ده هینا پاسه وانه که لیی وه رنه ده گرت به لکو ئە به رد هه تا وه کو سولتان یان خه لیفه بۆ خۆی لیی وه رده گرت، نه وه کو له نامه که دا نه ینیه ک هه بیت که و پپو یست بکات که س پپی نه زانیت، ته نانه ت ئە گه ر کاتیش گونجاو نه بوایه وه ک ئە وهی که سولتان نانی بخواردا یه یان خه و تبا یه ئە وه ده سستی له خواردن هه لده گرت و له خه و هه لیان ده ستاند، هه تا وه کو کاریکی گرنگ له کیس خۆی و ژیر ده سته کانی نه دات و بۆ ئە وهی خودی خۆی نامه که هه لچریت^۶، یان ده بوایه سه رکرده ی پاسه وانه کان ئە و نه رکه ی ئە نجام بدا یه^۷.

نوره دین مه حمودیش هه ر له گرتنه ده سستی ده سه لات وه له حه له ب و شامدا وه ک عیما ده دین زه نک ی باوکی کۆتری به کار ده هینا، به لام ئە وهی که له سال ی ۶۷ هـ دا کردی، ئە وه بوو که هه ستا به ریکه ستنی کاروباره کانی کۆتر به شیوه یه کی نو ی و جه ختی ده کرد وه له سه ر گرنگی و بایه خ پیدانی، که واته چۆنیتی چاودێر کردنی کۆتر و ریکه ستنی شوینی نیشتنه وهی له هه موو ناوچه کانی ده ولّه تی نوره دین و ده ولّه تی ئە یوبی میرا تگری داو دیار یکردنی بورجی نیشتنه وه و رێو شوینی نو سینی نامه و چۆنیتی لکاندن نامه که به کۆتره که وه و پشوازی کردن لیی و کردنه وه و خویندنه وهی نامه که، هه موو ئە م کارانه ش پشش سولتان سه لاه دین هه بوون، ئە وهی که

^۱ کتاب الروضتين، له: الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۰.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۱.

^۳ دائرة المعارف (۱۶۸/۷)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۱.

^۴ صبح الأعشى (۲۹۰/۱۴)

^۵ صبح الأعشى (۲۹۰/۱۴)

^۶ حسن المحاضرة (۱۶۶/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۱.

^۷ الجیش الأیوبی، ل: ۱۸۱.

سه لآحه دین کردی تهنه بریتی بوو له به ستنه وهی میسر به شامه وه له پئی پۆستهی ئاسمانیه وه، هه تاوه کو تۆرپکی نیشتنه وه (فرۆکه خانه) دروست بو له میسر و شامدا که له دورترین ناوچهی باشوری میسر وه له ئه سوانه وه بۆ قاهره وه سوهریس و بۆ به لبیس و له ویشه وه بۆ شام و ههروهه له به لبیس وه بۆ صالحیه و قطیا^۱. له قشیا شه وه بۆ واره که له سه ر یگای غه زه دایه پاشان بۆ غه زه، واته بلبیس که نه که ویتنه رۆژه لاتی قاهره وه ناوه ندی نیشتنه وه کان بوو له میسردا، غه زه ش به هه مان شیوه بوو له باشوری فه له ستیندا له که ناری ده ریا چونکه هیلتیک لییه وه ده ستی پتده کرد بۆ ئه لئه لیل و ئه للوو قاقون^۲، پاشان جنین و له ویشه وه بۆ صفو بیسان و ئیرید طفس و له ویشه وه بۆ ضمین و^۳ پاشان بۆ دیمه شق، له هه ر یه کیک له م شارانه شه وه بۆ شاره کانی ده ورو به ری، ههروهه له بیسانه وه بۆ اذرعاع و^۴ له دیمه شقی شه وه کۆتره که ئازاد ده کرا بۆ به علبه ک و له ویشه وه بۆ قاره^۵. له قاره شه وه بۆ حمص و له ویشه وه بۆ حه ماه و پاشا مه عه ره وه حه له ب و بیر، به م شیوه سه رجه م شاره کانی شامی ده گرتنه وه^۶. بیگومان ئه م هه مو ویتسگه یه ژماره یه کی زۆر کۆتری له خۆ گرتبوو، له کاتیکی تریشدا ژماره ی ئه و کۆترانه ی که له بورجی قاهره دا هه بوون به دوو هه زار کۆتر مه زه نده ده کران^۷. پیشه ی پهروه رده کردنی کۆتریش بوو به پیشه یه کی به سود و پر قازانج، له بهر ئه و خواسته زۆره ی که له سه ری بوو به تایبته له کاتی که مارۆدانی عه ککا له لایه ن خاچه رسته کانه وه، عیماده دینی کاتب ئه لئ: واما ن لیها تبوو به بالای خاوه ن کۆتردا هه لبدیه ن و ستایشی بکه ن و داوی زۆتر ی لی بکه ن و به شه وو به رۆژدا داوی لی بکه ن هه تاوه کو به هوی زۆری نێردراوه کانه وه کۆتر له لایان که م بویه وه^۸، سوپای ئه یوبیش سودی له ده زگای پۆسته ی نوره دین وه رگرت و سه لآحه دین و یاریده ده ره کانیشی له کاتی ته نگانه دا به کاریان ده هینا، ئه وه بوو کۆتری پۆسته بهر مزگینسی رزگار بوونی سولتانی له جهنگی ره مله دا له فه له ستینه وه گه یانده میسر، عیماد ئه لئیت: به م بالنده دا مزگینیمان نارده به هوی نامه کانی ئه م

^۱ قطایا: گوندیکه له سه ر ریگهی میسر له ناوه راستی الرمل له نزیک ئه لفه رما.

^۲ قاقون: قه لایه که له نزیک ره مله له فه له ستیندا له دوری نیو رۆژه وه له قیساریه.

^۳ الضمین: گوندیکی سه ر به دیمه شقه له سه ره تایی حۆراندایه.

^۴ اذرعاع: شارۆچکه یه که له ده ورو به ری شامدا له ته نیشت عه مماندا.

^۵ قاره: گوندیکی گه وریه له سه ر ریگه یه که م گوندی حمصه.

^۶ صبح الأعشی (۴۹۳/۱۴)

^۷ الأریخ المدن الاسلامیه (۲۳۳/۱)، الحیاة العسكرية، ل: ۲۱۷.

^۸ الفتح القسی، ل: ۳۶.

بالمندوه كۆتاييمان به پروپاگه ندى دوژمنان هيئاو ترسمان گۆرى به دلتيايى و ئارامى^١. ههروهها سوپاى ئه يوبى كۆترى ئه و شوينا نهى له گه ل خۆيدا ده هيئا كه ده يويست په يوه نديان پتوه بكات، يان كاتى ده يويست داواى يارمه تيان لى بكات، وه كه ئه وهى له سالى ٥٧٤هـ / ١١٧٨ز دا كاتى كه خاچه رسته كان كۆبوونه وه و به ره و ديمه شق به ريكه وتن له گه ل پاشا كه ياندا و هيژيشيان كرده سهر گونده كانى ده و روبه رى و كوشتارو تالانى ئه نجامدا و خه لگانى كي شيان به ديل گرت، سه لاهه دينيش عيزه دين فره خشاى برازاي نارد به كۆمه لى سه ربازه وه بۆيان و فره مانى پيكره كه ههر كه لتيان نزيك بوويه وه به بالمندوه كدا هه والى بۆ بنيترت، فره شاش به سوپا كه يوه شويناى كه وت ئه وه ش كه به هيژى ريكه ستنى پۆسته ده گه يه نى له م سهرده مه دا، هاتن و په يوه ندى به رده وامى كۆتره كان به سه لاهه دينه وه بوو له كاتى مانه وهى دريژ خايه نيدا له به ره كانى جه نگدا له عه ككا. له و رووداوانه ش كه ئه ين شه ددا ئه يگيتر پتوه له ره مه زانى سالى ٥٨٧هـ / ١١٩٠ز دا سه لاهه دين كۆتريكى نارد له حه له به وه بۆ حه ماو له حه ماشه وه بۆ عه ككا كه له ژيتر باليدا نامه يه كه هه بوو كه تيايدا جيگره كانى الملك الظاهري فره مان په واي حه له ب رايان ده گه ياند كه هيژه كانى دوژمن له سه ربازانى ميرنشيني خاچه رستى ئه نطاكيه له حه له بدا هه ستاون به هيژشكرده سهر چه ند گونديكى سهر به حه له بو سوديان له لاوازي هيژه كانيان وه رگرتبوو به بۆنه ي چوونى سه ربازه كانيانه وه به سه ركردايه تى الملك الظاهر بۆ عه ككا، به لام ئه و هيژانه ي كه له حه له بدا مابوونه وه توانيان بۆسه يان بۆ دابني و تيكيان بشكيئن، به جۆريك كه به خۆيان نه زانى هه تاوه كو شمشيزيان نايه گه رديان و حه فتاو پينچ كه سيان لى كوشتن و خه لكى زۆريان لى به ديل گرتن^٢، ههروهها موسولمانه كان چه ندين شيوازيان داهينا بوو بۆ پاراستنى نه ينييه كانيان، هه تاوه كو دوژمن په ي پى نه بات، به تاييه ت له كاتى گه مارۆدانى عه ككا دا، ته نانه ت ره مزو هيماى تاييه تيان به كارد هينا كه به شفره ناسرابوو باسى چه ند شتيك بوو كه پيشتر له سه رى ريكه و تبوون، ئه وه تا عمار باس ئه كات كه پياوانى پۆسته بالمندوه و كتيبيان هه لده گرتو به بالمندوه و كتيبيشه وه ده گه رانه وه و نامه يان بۆ ده ناردين و نامه مان بۆ ده ناردين و به كۆتردا به شيوه ي شفره كه پيشتر له سه ر مانا كه ي ريكه و تبووين.

٤- **كه مين و بۆسه كان:** چالاكترين ماوه كه بۆسه ي تيدا دانراييت له ميژروى ئيسلاميدا بريتييه له سه رده مى جه نكه خاچه رسته كان به تاييه ت له سه رده مى سه لاهه ديندا به وهى نزيكى شوين و پيگه كانيان له يه كه وه و به رده وامبوونى له نيوان هيژه كانى ئيسلام و ئه و سه نكه رو

^١ سنا برق الشامي (٢٦٠/١).

^٢ الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين ل ١٨٧.

سەربازە خاچەپرستانەى كە لەكەنارى دەريا لەولائى شامدا بنیاتنرا بوون، بۆسەش واتە ناردنى سەريەك سەربازى سوارە بەئاراستەى دوزمن و لیدانى كتوپرو دەست لێوەشاندنى بەشیوەیهك كەنەگاتە رادەى جەنگى فراوان، واتە ئەم كەردەيه بەنەيتنى دەستى پێكرد، بۆيه پێويست بوو كۆمەلێك تايبەتمەندى لەو كەسانەدا هەييت كەهەلەبژێردرێن هەتاوێكو بتوانن وەك پێويست بەو ئەركە هەستن^۱، واديارە سەلاحەدینیش دواى سالى ۵۸۵هـ / ۱۱۸۹ز پێى وابوو كەباشتر وایە شیوازی بۆسە بگرنە بەرو، دەست وەشاندنى خێراو پاشەكشە پەپرەو بکەن كەدواتر بەشەپى پارتیزانى ناسرا، هەتاوێكو بواى پشودان بەدوژمن نەدریت و هێزەكانى لەدەوروپەرى عەككادا كۆنەكاتەوه، بەم پێشەش دەبوايه سوپای ئەيووبى لەلایەكەوه بەرگرى لەعەككا بكات و لەلایەكى تریشەوه گەمارۆ بەسەر خاچەپرستەكاندا بەسەپێنێت كەعەككايان ئابڵوقە دابوو و لێرەو لەوێش بۆسە بنیتهوه بۆ تەنگاوكردنى سوپای خاچەپرستەكان^۲.

دياره ئەو باروودۆخى كەسوپای ئەيووبى لەو كاتەدا پيادا تێپەردەبوو لەگەڵ شياوى زەوى شام (بەتايبەت زەوى فەلەستين) لەبەر بوونى دارودرەختى چروپ چيا تيايدا كە بۆسەدانەرەكان پەنايان بۆ دەبرد، ئەنجامدانى ئەم جۆرە كەردە سەربازيه سنوردارەى بەسەردا سەپاندبوون، كەمەبەست پێى تەنگ پێتەلچنێنى دوزمن و تێكدانى پشوو بوو، ئەم شیوازەش لەو جۆرە جەنگە دەچيێت كە بەجەنگى مەغاوير ناسراوه^۳.

نۆیهەم: بەرپۆهەبردنى كاروبارەكانى جەنگ و ناشتى و دیلهەكان:

۱- ئەنجوومەنى جەنگى سوپای سەلاحەدین: سروشتى بوو كە سەلاحەدین چەند یاریدەدەرێكى هەييت كەهاوكارى بن بۆئاراستە كردنى سیاسەتى جەنگ و دانانى پلانى سەربازیهەكان و بەرپۆهەبردنى كاروبارەكانى ولات، ئەو كەسانەش ئەنجومەنێكیان پێكدههێنا كە لەدەزگای (ئەركانى سوپای) ئیستا دەرچوو، كە لەسەلاحەدین سەركردایەتى دەكرد و براكانى ئەندامى بوون بەتايبەت الملك العادل و كوپە گەرەكانى بەتايبەت الملك الأفضل على والملك الظاهر غازى و برازاكانى وەك تقى الدين عومەر و شەهابەدین محمود حارمى خالوژاى و ئەمیرە گەرەكان و فرماندە خاوەن پیشە و نوێكان و القاضى الفاضلى راویژكارى دانا و قاضى سەربازى بەهائەدین كوپى شەدادى مێژوو نووس و بەهائەدین قراقوش و سەیفەدینى كوپى

^۱ الجيش الأيوبي فى عهد صلاح الدين، ل: ۱۸۹.

^۲ الجيش الأيوبي فى عهد صلاح الدين، ل: ۱۹۱.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۱۹۳.

مەشغۇبى ھەكاری و چەندین فەرماندەى تر وەك أبو الهجاء ى ھزیانی و علم الدین سلەیمانى كۆپى جەندرو ئەمىرى كەشتىگە لى مىسر حسام الدین لؤلؤ و فەرمانپەر و بەناوبانگە كانى شارو قەلاكانى وەك مظفەرالدین كەوكەبەرى و شەمس الدین كۆرە المقەدم و عىزەدەین جۆردىك و زانا ضیاء الدین عىسای ھەكارى، ھەرىكە لەوانەش مافى دەرىپىنى خۆى بەئەو پەپى ئازادى و راشكاو بیەو ھەبوو، چونكە مەبەستى سەرەكیان خزمەتى دەولەتى سەلاخەدەین و سوپاكەى بوو،^۱ ئەم ئەنجومەنەش ھەركاتى سەلاخەدەین بەپتویستى بزانیایە كۆدەبو یەو،^۲ لەم كەتیبەشدا تەبىئى ئەو دەكەین كە سەلاخەدەین راویژى بە ھاوەلانى كردو ھەموو بۆنە و روداو ە ترسانكە كانداو راكانى جیبە جیكردوون ھەندى جار بە دل و ھەندى جار بە نا بە دللى، ئەمەش لە پێناو پاراستى بەرژەو ھەندى موسلمانان و بۆرازی كردن و ەك ریزگرتن و بە ھەندو ە رگرتنى راو بیریۆ چو ە كانیان.^۳

۲- **نەخشە و شىوازە كانى جەنگ:** ئامانجى سەرەكى سوپای ئەیوبى لە جەنگدا بریتى بوو لە دەرپە پاندنى ئەو داگیركەرە خاچەرستانەى لە كەنارى شامدا جیگىر بوو بوون، كە لە باكور ەو لە ئەنطاکیە ەو بەر ەو عەسقەلان لە باشور ەو دەریژبوو بیەو ەو، ھەروەھا لە ھەندى بەشى ناوخۆى ەك بەیتولمەقدیس و كەرك رەھا و طبریە و... تە، ئامانجى ستراتیژى لە جەنگ كردنى ئەیوبىەكان بریتى بوو لە گێرپانە ەو ئەو زەوییانەى كە خاچەرستانەكان داگیریان كەردبوو لە كۆتایى ەكانى سەدەى پێنجەمى كۆچى و یازدە یەمى زاینیدا، لە پێناو گەشتن بەم ئامانجەش سوپای ئىسلامى ھەموو رێگە و شىوازىكى گرتە بەر چ لە رێگەى رۆبەر ەو بوونە ەو راستە و خۆ ەو لە گەل دۆزەندا، یان لە رێى لاواز كردنى لە رووى ئابورى و مەعنەوی ەو ەو گەمارۆدانى ناوچە سەرەكی ەكاندا بە تایبەت لە سەردەمى سەلاخەدەیندا، ھەموو تەكتىكێكىیان گرتە بەر بۆ لێدانى خاچەرستانەكان،^۴ ھەروەھا پلانە سەربازی ەكان لە سەردەمى ئەیوبیدا تەنھا لە لایەن سەلاخەدەین ەو دادەپێژان، بەلكو ئەنجومەنى راویژكارى ھاوکارى دەكەرد، ھەرچەندە سەرکردایەتى سەربازى سوپا بە دەست سەلاخەدەین ەو بوو، جارێش سەرکەوتن مسۆگەر بوو ئەگەر سەرکەردە پەيوەندى بەردەوامى

^۱ الجیش الأیوبى، ل: ۱۹۷.

^۲ الجیش الأیوبى، ل: ۲۰۳.

^۳ الجیش الأیوبى، ل: ۲۰۵.

^۴ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۰۶.

^۵ ھەمان سەرچاوە، ل: ۲۰۶.

ماوهیهکی دیاریکراو شه‌پری ده‌کرد، پاشان پشوویمان ده‌داو به‌شی دووهم به‌شه‌پ ده‌هات و به‌م شیوه‌یه، مه‌به‌ستیشی له‌په‌په‌وه‌کردنی ئه‌م شیوازه‌دا، ماندووکردنی خاچه‌رسته‌کان و بوارنه‌دان به‌پشوویدانیان بوو، به‌لام ئه‌م شیوازه‌ش له‌به‌رامبه‌ر! توکمه‌یی شورا‌کانی صوردا بی‌ئاگا بوو، ئه‌مه‌سه‌رباری باری تو‌بو‌گرافی شاره‌که^۱.

۵- **پلانی ناگۆکی خستنه‌ ریزه‌کانی خاچه‌رستان**: سه‌لاحه‌دین پلانی جیاوازی نانه‌وه‌ی له‌ نیوان ریزه‌کانی خاچه‌رستاندا په‌په‌وه‌کردو هه‌ولێ ده‌دا هه‌ندێ له‌سه‌رکرده‌کانیان رابک‌شیت به‌لای خۆیدا، له‌هه‌ولێکدا بۆ‌لاوا‌کردنیان، ئه‌یه‌ن شه‌داد باس ده‌کات که‌سولتان جارێکیان له‌مانگی شه‌والی ۵۷۸ه‌/ ۱۱۹۱زدا دانیش‌ت و داوای فه‌رمان‌پوایی سه‌یدای کردو ئه‌ویش داوای که‌یشتنی نامه‌یه‌ک پێی له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێکدا هات و نوێژیان له‌گه‌ڵدا کرد، میژوونوسی ناوبراویش ئاماده‌بوو، سولتانیش ریزی نا له‌میوانه‌ خاچه‌رسته‌کانی و گفتوگۆی له‌گه‌ڵدا‌کردن و له‌سه‌رخوانی خۆی میوانداری کردن، کاتی خواردن لا‌براو سولتان به‌ته‌نیا له‌گه‌ڵیاندا مایه‌وه‌ و له‌گه‌ڵ مه‌رکیز مونتفراتی فه‌رمان‌په‌وای صوردا رێکه‌وت، کۆمه‌ڵێک له‌فره‌جه‌کانیش هاتنه‌ پالی که‌فه‌رمان‌په‌وای سه‌یدایان تێدا‌بوو، مه‌رجی سه‌لاحه‌دینیش ئه‌وه‌بوو بۆ مه‌رکیز که‌دوژمنایه‌تی خۆی بۆ فره‌جه‌کان نا‌شکرا بکات، که‌پیش‌تر لییان جیا‌بوو‌بوویه‌وه، هۆی ئه‌مه‌ش ترسی زۆری بوو لییان له‌گه‌ڵ بوونی کێشه‌ له‌گه‌ڵیاندا به‌هۆی هاوسه‌رگه‌ریه‌وه، سولتانیش ره‌زامه‌ندی نیشاندا له‌سه‌ر مه‌رجه‌کانی ئه‌و به‌مه‌به‌ستی تێکدانی نیوانیان، وه‌ک ئه‌یه‌ن شه‌داد ده‌لیت^۲.

و- **پته‌وه‌کردنی په‌یوه‌ندی ئابوری و بازرگانی له‌گه‌ڵ شاره‌کانی ئیتالیادا**: له‌و رێوشوێنه‌ ژیرانه‌ی که‌سه‌لاحه‌دین گرتیه‌ به‌ر بۆ لاوا‌کردنی دوژمن له‌رووی ئابوریه‌وه، هه‌ستانی بوو به‌پته‌وه‌کردنی په‌یوه‌ندی بازرگانی ئابوری له‌گه‌ڵ ده‌وله‌ته‌ بجوکه‌کانی شاره‌کانی ئیتالیادا، وه‌ک (بیزاو‌جه‌نه‌واو بوندوقیه‌)، ئه‌وه‌بوو له‌و کاته‌وه‌ که‌ده‌سه‌لاتی میسری گرت‌ه‌ده‌ست هه‌ولێکی زۆری خسته‌گه‌ڕ بۆ هه‌تانی بازرگانی ئه‌و شارانه‌ بۆ میسرو، چه‌ند رێکه‌وتنیکی له‌گه‌ڵ ئه‌م ده‌وله‌ته‌ بجوکه‌کاندا سازدا به‌مه‌به‌ستی ئالو‌گه‌ڕکردنی بالیۆز له‌نیوانیاندا، ئه‌م رێکه‌وتنه‌مانه‌ش له‌دوو روه‌وه‌ به‌سود بوون:

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۰.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۱، الفت‌ح القیسی، ل: ۵۶۰.

۱- زیادکردنی داهاته کانی دهوله ته که ی به هۆی چالاکی باززگانییه وه، له پێناو دهستگه شتنی به پێویستییه کانی له ئاسن و تهخته و شه مع.

۲- لاوازکردنی باززگانی خاچه رسته کان: نه گهر زانیمان که سه لاهه دین هه ژمونی به سه ر ده ریای سورد هه بووه، گومانیش له وه دانیه که باززگانی بووه هۆی سه ر له نوێ گرنگیدانه وه ی به بنیاتنانه وه ی که شتیگه لی نه یوبی ئیسلامی^۱، نه وه تا له وتاریکدا که سه لاهه دین ئاراسته ی خه لیفه ی عه باسی کردووه له سالی ۵۷۱هـ/ ۱۱۷۵زدا هاتوو: له وه هیزانه ش بوندوقیی و به یشه نی و جه نه واییه کان هه موو نه مانه ماوه یه که ده بن به دوژمن و سه سه ختانه ده جه نگین، ماوه یه کیش ده بنه بالۆزو پشت به ئیسلام ده به ستن له سامان کوکردنه وه دا، ئیستاش هه موو ئامیژی که و کوشتار ده هیننه ولاتی ئیمه وه و له ئیمه نزیک ده پنه وه به کاره چاکه کانیا، منیش بریارم داوه له گه لیاندا به رده وام بم و ئاشتی و دۆستایه تیان به رمه سه ر زیاتر له وه ی که حه زی پیده که ن^۲. ئه م په یوه ندیا نه نیوان میسوو شاره ئیتالیه کانیش شتیکی نوێ نه بووه، به لکو درێژه پیدانی نه و حاله ته بوو که له سه رده می فاتییه کاند هه بوو^۳، به لام سه لاهه دین توانی بیپاریژیت و گه شه ی پیدبات.

ز- **ویرانکردنی شاره کان**: له باسی سه ریازییه کانی سه لاهه دیندا هه میشه باسی نه وه ده کریت که له سه له کانی کۆتای مملانییتی له گه ل خاچه رسته کاند هه پیتشارد شیردل سه رکر دایه تی ده کردن، ده سستی داوه ته تیکدانی شاری عی سه قه لان که کللی باشوری به تولمه قدیس و ریگه ی نه و کاروانان بوو که به ره و میسر ده پوشتن، مو سه لمانه کانیش به هۆی خو شنی نه م شاره وه نازناوی بوکی شامیان لیتابوو^۴، سو لتانیش کاتی په نای بو نه م کاره برد که سوپاکه ی نه ی توانی به رگری لیبکات^۵ و له وه ده ترسا که خاچه رسته کان ده سستی به سه ردابگرن، له حاله تی ئاوه دانیدا وه که له عه ککادا رویدا به م شتیه یه ش ریگه ی میسری لیبین^۶. دیاره سه لاهه دین پتی باش بوو هیزی به رگری سوپاکه ی هه لگری بۆ پاراستنی به ی تولمه قدیس، نه وه بوو راویژی بی الملك العادلی برای و گه وره نه میره کانی کرد له م باره یه وه نه وانیش

^۱ الجيش الأیوبی، ل: ۲۱۱.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۲.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۲.

^۴ الفتح القیسی، ل: ۵۵۰، الجيش الأیوبی، ل: ۲۱۲.

^۵ الجيش الأیوبی، ل: ۲۱۲.

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۳.

راکه یان لاپه سەند بوو، علم الدین سلیمانی کوپی جندیش که یه کێک بوو له گه و ره راویژکاره کان ده لێت: ئه وه یافایاو دوژمن هاتۆته ناویه وه، که شارێکه ده که وێته نیوان عه سقه لان و قودسه وه و ئیمه ش ناتوانین هه ردوو شاره که پێکه وه به پارێزین، جا له شوراو شوێنه به رزه کانیه و ده ست پێکه ن به م شیوه یه به یاری تێکدانی عه سقه لان درا، له راستیشدا ئه م شاره تاکه شارێک نه بوو که رووبه پووی ئه م چاره نوسه بویه وه، به لکو قه لای ره مله ش به هه مان شیوه روخێنراو^۱ قه لای نظرونیش که مولکی داویه کان بوو^۲ هه مان چاره نووسی هه بوو^۳. ئه مه سه رباری به شێک له شورا یافاو غه ززه و ئه لالدو داروم که ده که ونه به شی هه ره باشووری که ناری شام هه مان شتیش به سه ر شورا ی سرمینیه ی داها، ئه وه بوو دوا ی ئه وه ی که الملك الظاهر غازي ئازادی کرد له جه مادی کۆتایی سالی ۵۸۴هـ / ۱۱۸۸زدا خه لکه که ی هیئایه ده ره وه و له گه ل زه ویدا یه کسان ی کردو رووخاندی و ئاسه واری نه هیشت^۴، هه روه ها قه لای یازوری تێکدا له که ناره کانی ره مله دا له ده رووبه ری فه له ستین و شارۆچکه ی "بیت جبرین" یشی له گه لدا رووخاند پێش ئه وه ی له گه ل ریتشارددا سولج بکات^۵.

ح- مسۆگه رکرنی هاتوچۆی ریگه ی نیوان میسرو شام: هه روه ها یه کێک له پلانه ستراتیژییه کانی سه لاهه دین بریتی بوو له مسۆگه رکرنی هاتوچۆ له سه ر ریگای نیوان میسرو شام که دووری نیوانیان نزیکه ی سی رۆژ بوو^۶، هه روه ها سه لاهه دین قه لاو خانوبه ره ی بنیاتناو پاسه وانی به درێژای ریگای نیوان میسرو شام داناو توانی ئاسایش و هیمنی بگێڕێته وه بۆ سینا، سه لاهه دین و سه رکرده کانیشی واراها تبه ون که ریگه ی نیوان میسرو شام بگرنه به ر له هاتوچۆ یاندا^۷.

ط- پته وکردنی شارو سه نگه ره کان: هه روه ها گرنگی ده دات به تۆکه کردنی هه ردوو شاری میسرو قاهره و سه نگه ره کانی ئه و ولاته و ده روزه کانی که گرنگترینیان له سه رده می

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۳.

^۲ وفیات الاعیان (۱۷۵/۷).

^۳ الفتح القیسی، ل: ۲۴۷، الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۱.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۱. الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۱.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۴.

^۶ الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۲.

^۷ کتاب الروضتین، له: الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۱.

^۸ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۴.

سه لآحه دیندا بریتی بوو له: نه سکه نده ریه و دمیا طو ره شیدو عیذاب و تیس، هه روه ها سه لآحه دینیش له راده ی نه و مه ترسیه گه یشت که رووبه پوی میسر ده بیته وه له باکوره وه له لایه ن خاچه رسته کانه وه. نه و روودا وه ش که له دمیا طدا رویدا کاتی عه موری له وشکانی و ده ریا وه گه مارویدا له سالی ۱۱۶۹/۵۶۵ زدا وایکرد سه لآحه دین که گرنگیه کی زۆر بدات به نه م به ره یه ی جه نگو زۆر سور بوو له سه ر توکمه کردنی، هه روه ها گرنگیشی دده با به توکمه کردنی که ناره کانی ده ریای سور، گرنگترین نه و قایمکاریانه ش که له ناو میسر دا پپی هه ستا له شاری قاهره دا بوو، نه وه بوو دهستی کرد به بنیاتنانی شورای قاهره، چونکه زۆربه ی رووخابوو و وه ک ریگه یه کی ته ختی لیها تبوو که که سی نه ده گتپایه وه، نه مه و فه رامووشی خزمه تگوزاری کرد به والی تیایدا^۱.

۳- **وه رزی جه ننگ:** ناماده کارییه کان بۆ جه ننگ به کوتایی هاتنی وه رزی زستان و به رزبونه وه ی پله ی گه رماو هاتنی به هار دهستی پی ده کرد، نه و جه ننگانه ش که له زستاندا روویده دا ته نها چه ند پیکدادانیکی که م و سنوردار بوو و دانانی بۆ سه و ناردنی تیمی هه والگری بوو بۆ زانیی بارودوخی دوزمن، نه گه ره سهیری کاتی شه په کانش بکهین ده بینین که ده که وته هه شت تا نو مانگی پاش سه رماو به هاتنی زستان کوتای پی ده هات^۲، نه گه ره چاودی ری جموجۆلی رۆژانه ی سه لآحه دین بکهین که عیمادی کاتب و نیین شه ددادو میژوونوسه هاوچه رخ و داهاتووه کان یاداشتیان کردووه، ده بینین کوشتارو گه شتی سوپای ده وریه ره بۆ به ره ی جه ننگ له وه رزی زستاندا راده وه ستا، به لام هه ره که نه م وه رزه ساردو خلیسکه کوتایی ده هات به تایبته له ولاتی شامدا چالاکی ده گه پایه وه بۆ سوپا و سه ره له نوی خویان ناماده ده کرد بۆ رووبه پوو بونه وه ده گه شتنه گو په پانی جه ننگ^۳ دوا ی نه وه ی که وه رزی جه نگیش کوتای ده هات سه ر یازه کان ده گه پانه وه بۆ ولاته کانیان عیماد ده لیت: دوا ی نه وه ی که پایز پشته هه لکردو زستانی سه خت هی رشی هینا و سه رچیاکان به به فر سپی بوون قو رو چلپا و پهیدا بوو نه میره کان داوایان کرد له سه لآحه دین که مۆله تیان بدات بۆ گه پانه وه بۆ ولاته کانیان بۆ پشوودان و هه وانه وه پاشان فه رمان په وای شه نگارو دواتریش فه رمان په وای جه زیره ی نیین عومه رو دوا ی نه ویش کوپی فه رمان په وای موس له گه پانه وه بۆ ناوچه کانیان^۴ نیین شه داد له م

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۶.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۲۱۸.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۱۹.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۲۰، مفرج الکروب (۲/۲۴۶)

بارەیه‌وه له ژێر ناوێشانی: گه‌پانه‌وه‌ی سه‌ربازه‌كان له‌تێكۆشان: كاتی زستان هێرشى هێنا و ده‌ریا كه‌وته‌ شه‌پۆلدا ن دوژمن دانی ده‌بوو له‌وه‌ی كه‌هێرشى بۆ ناكرێت گه‌مارۆی له‌سه‌ر لاده‌برێت له‌به‌ر زۆرى وچرو پى باران سولتانی ریی دها به‌سه‌ربازه‌ موسلمانەكان كه‌بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ ولاته‌كانیان هه‌تاكو پشووێك بده‌ن و خزمه‌تى ئه‌سپه‌كانیان بكه‌ن و هه‌تاوه‌كو كاتی كاركردن^١ چه‌ند جارێكیش هاتنى سوپا بۆبه‌ده‌مه‌وه‌ هاتنى سوپای ناوه‌ندى سه‌لاحه‌دين دووباره‌بوویه‌وه‌ پاش كۆتای هاتنى وه‌رزى زستان پاشان ده‌گه‌پانه‌وه‌ بۆ ولاته‌كانیان به‌هاتنى ئه‌م وه‌رزه‌^٢. له‌ناو رۆژه‌كانى جه‌نگیشدا سه‌لاحه‌دين هيوای به‌رۆژى هه‌ينى هه‌بوو له‌به‌ر پێرۆزى و گه‌وره‌یى ئه‌م رۆژه‌ لای موسلمانان، ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌ نیه‌ كه‌سه‌لاحه‌دين له‌رۆژه‌كانى تردا ده‌سته‌به‌رى جه‌نگ و رووبه‌رووبوونه‌وه‌ بووه‌، چاوه‌ڕێ رۆژى هه‌ينى كردووه‌، به‌لام هه‌میشه‌ گه‌شبین بووه‌ به‌ده‌ره‌نجامى جه‌نگه‌كه‌ ئه‌گه‌ر له‌ رۆژى هه‌ينیدا بووایه‌، ئه‌وه‌بوو له‌جه‌نگى حطیندا سه‌ربازه‌كانى له‌رۆژى هه‌يندا به‌رێده‌کرد له‌مانگى ره‌بیعی یه‌كه‌مى ساڵى ٥٨٣ه‌داو بۆ به‌ره‌كه‌ت وه‌رگرتن له‌نزای وتاریژان له‌سه‌ر مینه‌به‌ر، كه‌ئه‌گه‌رى گیرابوونى زیاتره‌^٣، هه‌روه‌ها سوپای سه‌لاحه‌دين له‌رۆژى هه‌ينیدا چووه‌ عه‌ككاوه‌^٤، ئازادکردنى قه‌لاكانى كه‌نارى باكوپى ولاتى شامیش له‌هه‌مان كاتدا بوو، كه‌كه‌وتبوونه‌ ده‌رووبه‌رى میرنشینی خاچه‌رستى ئه‌نطاکیه‌، هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌رۆژى هه‌ينیدا روویا ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر گیرابوونى نزای وتاریژه‌ موسلمانەكان و سولتانی دڵخۆش دبوو، چونكه‌ خۆشحال بوو به‌وه‌ی كه‌فتوحاته‌كانى له‌و رۆژه‌دا بوو كه‌پاداشت تیايدا چه‌ند قاته‌^٥، به‌لكو ئه‌نجومه‌نى جه‌نگى سه‌لاحه‌دين واپلانى داده‌پشت كه‌جه‌نگ و رووبه‌روونه‌كان بكه‌وێته‌ رۆژى هه‌ينیه‌وه‌، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێت كه‌ئه‌م رۆژه‌ کاریگه‌رى هه‌بووه‌ له‌سه‌ر ده‌رونى جه‌نگاوه‌ره‌كان و قاره‌مانانه‌ رووبه‌رووى دوژمن ده‌بوونه‌وه‌^٦، ئیتمه‌ش پیمان وایه‌ سه‌ركه‌وتنو شكست په‌یوه‌ندى به‌رۆژى ديارىكراوه‌وه‌ نیه‌ و کاریگه‌رى رۆژى هه‌ينیش له‌سه‌ر سوپای

^١ كتاب الروضتين، له: الجیش الأیوبی، ل: ٢٢٠.

^٢ الجیش الأیوبی، ل: ٢٢١.

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ٢٢١.

^٤ وفیات الأعیان (١٧٥/٧).

^٥ الفتح القیسی، ل: ٢٤٧، الجیش الأیوبی، ل: ٢٢١.

^٦ الجیش الأیوبی، ل: ٢٢١.

سه لآحه دین کاریگه ریه کی ده روونی بوو، سه رکه وتنه کانیش له رۆژه کانی تریشدا روویده داو ته نها له م رۆژه دا قۆرخ نه بوو بوو چهند شکستیکیش له م رۆژه دا به سه ر سوپا که یدا هاتبوو.^۱

۴- **مامه له کردن له گه ل دیله کاند:** سه لآحه دین هه زی له خوین رشتن و تۆله سه ندنه وه له دیله خاچه رسته کان نه بوو هه رچهنده نه وان بۆ داگیرکردنی ولاتی موسلمانان هاتبون، له من باره یه شه وه لیه وه ده گپنه وه که ریگری له وه کردوو کورپه کانی دیلی خاچه رسته کان بکوژن، هه تاوه کو ئاره زووی خوین رشتن تیا یاندا گه شه نه کات، چونکه رهنکه نه گه نه گه کوشتنی دیلیان بگردایه به نه ریت، له ته مه نیکی که مدا، نه وا له سه ر نه و کاره رادین به بی جیاوازی له نیوان موسلمان و کافردا^۲، به لکو سه لآحه دین الملك الظاهری کوپی له ته مه نی بیست سالی دا ئاگادار کرده وه له مه ترسی خوین رشتن و نه مه شی له دوا وه سه یه تیدا بۆ نووسی له نه خووشی سه ره مه رگیدا^۳.

به شیوه یه کی گشتیش ده بینین مامه له یان جیاوازی بووه وه نه دی جار کاری رۆره ملییان پیکراوه و جار جاریش له دیمه شقدا به ندرکاون، یاخود ده خرا نه روو بۆ فرۆشتن یان ده کوژران، رهنکه راستیش بیت نه گه ر بلین: سه لآحه دین جیاوازی نه بووه له سه ر کرده کانی پیش خوی وه ک نوره دین مه حمود له مامه له کردنیدا هه گه ل دیله کاند، که له شیوازی حوکمرانیدا په یه وه ی لیده کردو نه ویش له هه نه دی بۆنه دا دیله کانی ده کوشت وه ک له سالی ۱۱۵۲/۵۵۲ز کاتیک دیله کانیا ن بۆ هیناو، فه رمانیدا به دان له گه ردنیا ن، زور جاریش نوره دین مه حمود زیندانی ده کردن، به تاییه ت سه ر کرده گه وره کان وه ک و نه رنا ط "رینۆدی شایتون" ی فه رمانپه وای نه نطاکیه و پاشای کرک که پا زده سال زیندانی کرد، پاشان نه میر کمشتکینی که یه کیک بوو له نه میره کانی نوره دین ئازای کرد وه ک تۆله سه ندنه وه یه ک له سه لآحه دین، مه به ستیش له هیشته وه ی دیله کان به زیندویه تی (به تاییه ت نه مه ریکه کان) بریتی بوو له سود وه رگرتن لیلیان له کرداری ئالوگۆر پیکردنیا ندا له گه ل دیله موسلمان ه کاند، چ به ئالوگۆر کردن بیت یان به فیدیه دان، به تاییه ت دیله مه غریبه کان، چونکه غه ریب بوون له شامداو، که سو و ناسراویان نه بوو تیایدا، ئیبن جبیر یاسی نه وه ده کات که فه زلی خوی گه وره بۆ دیله سه غریبه کان له شامدا له وه دابوو که ده سه ته لاتدارو ده وه له مه نده کان بریک پار ه یان تاییه ت ده کرد بۆ ئازادکردنی دیله کانی مه غریب^۴، سه لآحه دینیش سووربوو له سه ر شوین پیه خه لگرتنی نوره دین، ته نانه ت هه ستا به ئازادکردنی دیله هه ژاره کانی خاچه رستان به بی یه رامبه ر، وه ک

^۱ الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۲.

^۲ کتاب الروضتین، له: الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۴.

^۳ النوادر، ل: ۲۳۸، الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۴.

^۴ رحلة ابن جبیر، ل: ۲۳۸، الجيش الأیوبی، ل: ۲۲۵.

له ئازادکردنی بهیتولمه قەیسدا روویدا، ئەمە سەرباری هەستانی بە ئازادکردنی دیله موسڵمانەکان، دیارە ئەمەشی لە سەر پێویست بوو وەک بەرپرس لە ژبانی سەربازەکان، هەروەها بە ئازادکردنی دیلهکان هێزێکی نوێی بەندکرایی ئازادو زیاده کرد، ئەمەش کاریکی خێ رو چاکەیه، هەندێ لە ئەمیرەکانیشی بە هەمان شێوە دەجولاندهوه لە مظفر الدین کوکە بەری فەرمانپەرەیی هەولێرەوه دەگێرێنەوه کە نەوێ سەلاحەدین بوو، کە سالانە دووجار تێردراوی بە پارە ی زۆرەوه دەنارد بۆ ناوچەی کە ناری ولاتی شام بۆ ئازادکردنی دیلی موسڵمانەکان لە دەستی خاچەریستانەکان^۱. تەنانەت کچەزای ئیبن جوزی دەلێت: پارەو سامانی میرنشینەکی هەموو لە خێرو چاکەدا سەرف دەکرد، ئەم مێژوو نووسەش ژمارە ی دیله موسڵمانەکان ئەوانە ی کە ئەم ئەمیرە ئازادیکردن بە نزیکە ی شەست هەزادیل دەخەملاند. بە ژن و پیاو وە^۲. لە ورووداوە نەش کە باش جولانەوه و مامەلە کردنی لە گەل دیلهکاندا دەیسەمێن، ئەوێ کە لە سالێ ۵۸۷هـ / ۱۱۹۱ز روویدا کاتی چل و پێنج کەسی گاوریان لە بەیروتهوه هێنایە لاو لە نێوانیاندا پیاویکی پیرو بە سالآچوو هەبوو، کە ددانی لە دەم نە مابوو، کاتی هێنایانە لا ی سەلاحەدین داوای کرد لە وەرگێرێ کە پرسیاری لێبکات دەربارە ی ئەو هۆکارانە ی کە وایلیکردوو بەرەو رۆژەلات بێت لەو تەمەنە داو چەند پرسیاریکی تریشی لێکرد، خاچەریستانە پیرە کەش وەلامی پرسیارەکانی سولتانی دایەوه سولتانیش بە زەیی پیایدا هاتەوه و پارە ی پێداو پاش ئازادکردنی بە سواری و لاخیکەوه ناردیەوه بۆ سەربازگە ی دۆژمن^۳. لە هەمان کاتیشدا سەلاحەدین بە توندی تۆلە ی لە هەندێ دیل دەکردهوه، چونکە تاوانی زۆرو خراپیان ئەنجامدا بوو کە شیاوی لێخۆشبوون نەبوو، بە لکوو سوکایە تیشی پێدەکردن پێش کوشتنیان^۴، ئەمەش لە شوینی خۆیدا باسی دەکەین بە پشتیوانی پەرەردگار، بە لام سەلاحەدین بە گشتی پێی باش بوو دیل بە زیندوویە تی بهێلرێتەوه هەتاوه کو بۆ کارکردن سودی لێوەریگرت، ئەو هەبوو کاتی دەستی دایە دروستکردنی شورای قاهیرە (قەلای سەلاحەدین) ئەو دیلانە ی بە کاردە هێنا بۆ کارە قورسەکان وەک هێنای بەردو هەلکۆلینی تاشە بەردی گەورە و لێدانی خەندەقی دەوروپەری شورا، ئەم چال و خەندە قەش بە پاچ هەلەدە کە نراو لە بەرد پیکهاتبوو و زۆر سەر سوپهێنەر بوو، بۆیه کەس بە کەلکی ئەو کارە نە دەهات جگە لە دیله رۆمیهکان وەک ئیبن جییر دەلێت^۵: هەروەها

^۱ الجيش الأيوبي، ل: ۲۲۶.

^۲ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۲۶.

^۳ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۲۷.

^۴ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۲۷.

^۵ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۲۷.

میژوونوسیکی دواتری میسر ده لیت: قهراقوش له بنیاتنانی نه و قه لاو شورایه دا په نجا هه زار دیلی خاچپه رستی به کارهینا^۱.

۵- **ریکه وتنه نامه کانی نیوان سه لاهه دین و خاچپه رستان:** یه که م ریکه وتنی نیوان سه لاهه دین و خاچپه رسته کان له سه ره تای سالی ۵۷۱/ هاوینی ۱۱۷۵ ز دا بوو، واته له سه ره تای جیگه ربوونی سه لاهه دین له ولای شامدا، گومانیش له وه دا نییه که فشاری بارودوخی سیاسی و نابووری و سه ریازی و هند پالی پتوه نا بۆ مۆرکردنی ناگر به ست له گه ل خاچپه رسته کاند، نه مه و پرای پتویستی به کاتی زیاتر بۆ یه کلاکردنه وه ی ململانیی له گه ل کۆمه له ئیسلامیه رکا به ره کانی، بۆ ریگرتن له وه ی که په یوه ندی به خاچپه رسته کانه وه بکه ن له سه ره حسابی سه لاهه دین به تاییه ت نه تابه که کانی موسل و حه له ب^۲، تیگرپای نه م هۆکارانه پالیان به سولتانه وه نا بۆراگرتنی جهنگ و ناگر به ست مۆرکردن، کاتی ناگریه سته که ش چوو بهواری جیبه جیگه رسته وه، سولتان داوای کرد له سه ریازه میسریه کان که بگه پینه وه بۆ میسر، له بهر پتویست نه مانی پتیا و خرابی باری ئابووری له شامدا (وهک وتمان) نه مه جگه پتویستی میسر به سه ریازه کانی میسر بۆ رۆشتنه وه بۆ میسر^۳. له راستیشدا سه لاهه دین نه م ناگریه سته و ریکه وتنه کانی تری مۆرده کرد و چاوه پتی هه لوه شانده وه ی لۆ ده کردن و نه و نه گه ره ی له بهر چاوبوو، هه ربۆیه مه رج و خالی وای داده نا که دوژمنی بیه ستایه ته وه و ریگری نه و کاره ی لۆ بکر دایه، وهک روی دا، هه روهک هه رگیز چه کی فپۆ نه ده داو له دوژمن دلنیانه ده بوو به لکو هه میشه سوپاکه ی له حاله تی ئاماده باشیدا بوو، به رده وام چاودیری ده کردن له ترسی نه وه ی که نا پاک ی بنوینن، هه روه ها سه لاهه دین راویژی به نه نجومه نی جهنگ ده کرد کاتی بیویستایه له گه ل دوژمن دا له سه ر راگرتنی شه پ پۆ بکه ویت^۴.

دهیه م: چه که کانی سوپای نه ییوی:

به رده وامبونی حاله تی جهنگ له گه ل داگیرکه راندا که ناوچه که پیایدا تی ده په پری، به تاییه ت له ولاتی شام دا، بوه هۆی په یدابونی پیشه سازی سه ریازی چالاک به تاییه ت که نه م ناوچه یه ده و له مه ندبوو به ماده خامه سه ره تاییه کانی نه م بهاره، نه مه له گه ل بونی کۆمه لیک پیشه سازکاری لیها تو و کارامه، چونکه ولاتی شام به بونی ته خته تیایدا ناسراوه به هۆی دارستانه چپو

^۱ الخطل التوفيقية، على مبارك، ل: ۷۰.

^۲ كتاب الروضتين، له: الجيش الايوبي، ل: ۲۳۸.

^۳ سنن البرق (۱/ ۱۹۵)، الجيش الايوبي، ل: ۲۳۹.

^۴ الجيش الايوبي، ل: ۲۳۹.

په کانییه وه، به تاییهت درهختی سنه و بهرو سندیان و هه رمی و داربه پووژان و هتد، به لام ئه م ناوچه یه به وه ناسرابوو که ئاسنی که می تیدایه، به پرپر سه کانییش بۆ پرکردنه وه ی ئه م که م و کورتیه ههستان به هاوردنه کردنی ئاسن له ئیتالیا و ولاتی تره وه، که ته نه ا له موسل و هه ندی ناوچه ی شام دا هه بوو، واش پیده چی که ئاسن به به رده وامی له سه رده می جه نگه کانی خاچه رستیدا ده ره ئیتراییت، چ له لایه ن موسلمانانه وه یاخود له لایه ن ئه و خاچه رستانه وه که ئه م ناوچه یان داگیر کردبوو، ئه مه سه رباری ده وله مه ندی ناوچه ی موسل به ئاسن و قیرو نه وتی سپی پیویست بۆ ئاگر وه شینه کان، موسل ییش ماوه ناماوه به ره مه می زه وی و ده ستی پیشه سازکاره کانی ده به خشی به سه لاهه دین و چه ند باریک نه وتی سپی و قه لغان و رم و له هر جورێک باشترین و توکمه ترین بابیه تیان بۆ ده نارد، سه باره ت به میسریشه وه ده وله مه ندبوو به چه ندین جور ته خته که به کار ده هات بۆ دروستکردنی که شتی^۱، جوره کانی چه کیش ئه مانه بوون:

۱- **چه کی تاکه که سی:** ۱- شمشیر. ب- خنجر. ج- رم. د- ته ورداس. ه- ستون. و- که وان. ز- به رده هاویژ.

۲- **چه که قور سه کان:** ۱- نه وت و ئاگر هاویژه کان. ب- ئامیره کۆمه لیه کان وه کو مه نه نیق و زریبۆش و باشکۆکانی.

۳- **چه که کانی جه سه ت:** ئه و که لوپه لانه بوون که جه سه تیان ده پاراست وه ک پۆشاک ی پارێزه ره له ئاگر و به رگ و که ل و په لی ئه سپ^۲ و سیگۆشه کان، که ئامیرێکی بچوک بوو له ئاسن یان ته خته دروست ده کران و گۆشه یان هه بوو له شیوه ی درکدا وه ک سیگۆشه یه کی گۆشه تیژ^۳ و ابوو.

یازده یه م: هیزی ده ریایی ئه یوییه کان:

ستراتیژییه تی سه لاهه دین دوا ی گواسته نه وه ی له شامه وه بۆ میسر گۆپا کاتی بینی میسر چه ند خالێکی لاوازی تیدایه، ئه وه بوو ده ستی دایه توکمه کردنی شارو قه لاکانی و ریکخستنی سوپاکه ی بۆ به ره رچه دانه وه ی هه ره ئیشیک ی چاوه پوانکراو، هه روه ها سه لاهه دین بایه خی ده دا به بنیاتنانی هیزی ده ریایی، چونکه ده یزانی به هیزی فره نه چه کان له ده ریادایه و خالی لاوازیشیان له وشکانیدایه،

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۴.

^۲ الفتح القسی، ل: ۳۵۰.

^۳ الجیش الایوبی، ل: ۲۶۴.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۶-۲۹۰.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۲۳.

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۲۴.

بۆیە پێویست بوو هێزێکی دەریای بنیاتبنرێت بۆ رێگری لە کاروانە دەریایەکانی فەرەنجەکان
 کە هاوکارو پشتیوانی میرنشینه خاچەپرستەکان بوو لەکەناری شامداو، کۆمەکیان دەکردن
 بەنازوقە و چەک و پێدانی سەرباز هەراکاتی لەوشکانییەوه فشاریان بۆ بهێنرایە لێرەشەوه پێویستە
 ئاگامان لەدوو مەسەلەبێت کەسەلاحەدین ئەنجامیدا، جگە لەبنیاتنانی کەشتیگەلی سەریازی و
 تۆکمەکردنی شوراو قەلاکان، کەئەوانیش: یەکەمیان: ترسناکی پەیوەندی هێڵەکانی بازەرگانی و
 هاوچۆ لەنیوان هەردوو دەریای ناوەراست و سورد، دووهمیشیان: جیاوازی بەرژەوهندی بازەرگانی
 شارە ئەوروپییەکانی کەنار دەریای سپی ناوەراست لەخولیاو ئارەزووی ئەمیرەکانی میرنشینه
 لاتینیەکانی ناوەراست و رۆژەلات و رۆژئاوای ئەوروپا، بۆیە پەلەیی کرد لەمۆرکردنی چەند
 گرێبەستێکی بازەرگانی لەگەڵیاندا بەرامبەر بەنەهێشتنی پەیوەندیان لەگەڵ کەناری شام و
 فەلەستیندا بەرەو دەریای سوورو ئەگەری هەپەشە کردن لەکاروانە بازەرگانیەکان لەپشتەوه
 هەتاوەکو پاراستنی کاروانی حاجییانی موسڵمان بۆ حیجاز مسۆگەر بکات، بۆیە فەرمانی دا
 بەناردنی سوپاکەیی بۆ یەمەن بۆ مسۆگەرکردن و پاراستنی هێڵەکانی بازەرگانی دەریای و پێگرتن
 لەکاری چەتەگەری و دەست درێژی کردنە سەر کاروانی حاجییان^۱.

۱- چالاکی هێزی دەریای ئەیوبی: لیکۆلەر دەتوانێت تێبینی سی قوناغ بکات کە دەریاوانی
 ئەیوبی پیاویدا تێپەربووه:

ا- قوناغی بەرای: دەتوانین ناوی قوناغی ئامادەکاری و دانانی بناغە بۆ بنیاتنانی کەشتیگەلی
 ئەیوبی لەمیسردا لەم قوناغە بێن، بۆ ئەم مەبەستەش سەلاحەدین کۆمەڵێک چاکسازی
 ئەنجامدا، ئەوه بوو کەشتیگەلی سەر لەنوێ رێکخستەوه و دیوانێکی تایبەتی بۆ دانا
 بەسەرپەرشتی براکەیی و دەسەلاتی بردنی هەموو پێداویستەکان و چەدارکردنی هەموو ئەو
 پیاوانەی کە پێویستییەتی پێپەخشی، بەم شیوەیە ئەم دەولەتە نوێیە کەشتیگەلیکی
 پێکەوهنا کەتوانی بەکۆمەکی هێزە وشکانییەکان بەرگری لە سەنگەرەکانی میسر بکات
 لەسالی ۶۵هـ / ۱۱۶۷ز تا ۱۱۶۹زدا، هەروەها ئەم کەشتیگەلە لەبەر دەوام لەگەشەکردندا
 بوو، هەر کەسالی ۵۷۰هـ / ۱۱۷۹زیش هات ژمارەیان بەرزبوویەوه و گەشتە نزیکەی شەست
 کەشتی جەنگ و بیست بەلەمی راو، ئەوهبوو کەشتیە جەنگییەکان بەرەو کەنارەکانی ولاتی

^۱ صلاح الدین الأيوبي وليد نويهض، ل: ۹۴، ۹۵.

رۆم و بەرێکە و تن تهنگیان به که ناره کانی ولاتی فەرەنجەکان هەلچنی و هەزار کهسیان لێبه دیل
گرتن و کۆمه لێکیشیان له سەرانیان کوشت.^۱

ب- قۆناغی به هیزی که شتیگه لی ئه یوبی له میسردا: ئەم قۆناغەش له سالی ٥٧٥/ک/ ١١٨٠ ز
دهست پێده کات و له سالی ٥٧٩/ک/ ١١٨٣ ز کۆتایی دیت واته نزیکه ی چوار سالی خایاندووه،
له م ماوه یه شدا که شتیگه لی ئه یوبی توانی هه سستیت به کۆمه لێک هێرش دژ به که شتیگه لی
ده ریایی خاچه رسته کان و به رپه رچدانه وه ی کاره دوژمنکاریه کانی دوژمن دوا ی به هیزیوون و
زیادبوونی که ره سته ی ئەم که شتیگه له و چرکردنه وه ی هیمه ت و هه وه جیهادییه کان تیایدا،^۲
یه که م کرده ی سهر بازیش که که شتیگه لی ئه یوبی پێی هه ستا بریتی بوو له پێکدادانی له گه ل
دوژمندا له جه نگیکی ده ریایدا له سالی ٥٧٥/ک/ ١١٨٠ ز دا و سه رکه وتن به سه ریدا و توانی ده ست
به سه ر که شتیگه دابگریت که هه زار که سی تیدا بوو، هاوکات له گه ل ئەم سه رکه وتنه
ده ریاییه شدا سوپای ئه یوبی له وشکانیدا سه رکه وتنێکی له جه نگی بیت الأحزاندا تۆمارکردو
به م شیوه سه رکه وتن بالی به سه ر سوپادا کیشاو ده ریاو وشکانی پێکه وه گرته وه،^۳
سه لآحه دینیش به رده وام بوو له سه ر سه رکه وتنه کانی و خاچه رسته کان نه یانده توانی
رووبه پووی ببه وه و ته نها به سه رکه وتن و تیکدانی بیت الأحزان و په لاماردانی صورو صیداو
به یروت وازینه هیئا به لکو فره مانیدا به که شتیگه ل که دووباره له سه نگره کانی میسر ده رچنو
هێرش بکه نه سه ر عه ککا (قوسه تینیه ی شام) به پێی قسه ی القاضی الفاضل و لێره شدا
توانییان ده ست به سه ر چه ندین که شتیجا بگرن و هه موویان تیکشکامد، ئەم سه رکه وتنانه ش
له میژووی ئیسلامدا هاوشیوه ی نه بووه چ له حاله تی به هیزی ئیسلامدا یان له حاله تی لاوازی
کوفردا.^۴

دیاره سه رکه وتنی گه وره و خاوه ن ده نگدانه وه بریتی بوو له و سه رکه وتنه ی که که شتیگه لی
سه لآحه دین له ده ریای سورد تۆماریکرد، ئەوه بوو له شه عبانی سالی ٥٧٨/ک/ ١١٨٢ ز ئەمیری
ناسراوی خاچه رسته (ئهرناط رینودی شایتون) سه رقالبوونی سه لآحه دینی به گه مارۆدانی موسڵوه
قۆسته وه و پڕۆژه یه کی گه وره و ترسناکی دانا که مه به سته لی به ده ست هیئانی چه ند ئامانجیک
بوو، له واته:

^۱ الجيش الايوبي، ل: ٣٥٢.

^۲ كتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي، ل: ٣٥٣.

^۳ همان سه رچاوه، ل: ٣٥٣.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ٣٥٤.

• **دەستگرتن بە سەر دەریای سورا:** دواى دەست بە سەراگرتنى ئەیلە لە کەندای عەقەبە و عیذاب^۱ لە کەنارى باشوورى مىسردا کە بە سەر ئەو دەریایەدا دەوانیّت، ھەروەھا داگیرکردنى جەدە و رابغ لە کەنارى دورگەى عەرەبى و دواتریش داگیرکردنى عەدەن، بەم شتێوەیەش ئاوى ئەم دەریایە دەکەوێتە ژێر رەحمەتى خاچپەرستان و دەست دەگرن بە سەر ئەو رینگایەیدا کە دەروازەى بازىرگانییە، پاشان دەگەنە ئاوەکانى زەریای ھىندى.

• **ھەولەدانى بچراڤەدانى پەيوەندى لە نێوان ھەردوو ھەرەمى پیرۆزدا:** دوو دلەکەى جیھانى ئىسلامى و ناوچە و بەشەکانى ترى ئەم جیھانە چ لەرووى پەيوەندى دەریایەو وە بێت یان وشکانییەو، ئەم ھەولەش مەبەست پێى بزواندنى ھەستى سەرچەم موسلمانان و بلاوکردنەوێ شەپۆلێكى ترس و تۆقاندن بوو لە نێوانیاندا، تەنانەت خاچپەرستەکان سوربوون لە سەر چوونە ناو مەدینەى پیرۆزى پێغەمبەر دەرھێنانى روفاتى پێغەمبەر (ﷺ) لە گۆرەکەیدا^۲.

• **قایلکردنى میرنیشینی ھەبەشەى گاور بۆیە شداریکردن لە جەنگە خاچپەرستەکاندا:** ئەو بوو ئەرنات خۆى ئامادەکرد بۆ جێبەجێکردنى پرۆژەکەى لە ھەموو لایەکەو، فەرمانیدا بە بېرنى دارو باخى ئەو ناوچانەى کە لە ژێر دەستەلاتیدان و بېرنى دار خورماى ناوچەى عەریش، بە تەختەى ئەم درەختانەش چوارچێوەى کەشتى دروستکردو لە ئاوەکانى دەریای مردوو (بحر الميت) دا تاقیکردەو^۳، ھەروەھا خاچپەرستەکانى عەسقلانى راسپارد بۆ دروستکردنى کەشتى تر، ھەتاوھوکو کەشتیگەلێكى پێکھێنا کە لە پێنج کەشتى جەنگى گەرەو ژمارەى کى ژۆر کەشتى مامناوھندو بچوک کە پیاوھەکانى ھەستان بە گواستنەوێ پارچەکانى بە جیا بۆ کەنارى کەندای عەقەبە لە سەر پششى حوشترى بە کریگىراو کە مولکى بیاباننشینەکانى ناوچەکە بوو دواى ھەلخەلە تاندنیان بە پارە^۴.

پاشان ئەرنات سوپایەکى وشکانى ھێناو بەرھەو تەبوك بەرێخستن بۆ پێگرتن لە گەشتنى ھەر کۆمەکییەکى سەربازى کە فەرمانپەرەى ئەیلە لە مىسرو شامى داوا بکات، ھەروەھا ئەرنات رێگەى دەریای گرتەبەر و بەرھەو ئەیلە کەوتە پێى کە دواى بەرگرییەکى کەم دەستى بە سەراگرت، بە لامھێزەکانى نەیاننوانى دوورگەى قەلە یان فرعون داگیربکەن و لە بەرئەوێ خەلکەکەى

^۱ عیذاب: شارۆچکە و سەر بازگەى کى مىسرە لە سەر دەریای سور (قەلزەم)، شوێنى وەستانی کەشتیە.

^۲ ئین جېیر، ل: ۲۴، الجیش الأیوبى، ل: ۳۵۷.

^۳ الجیش الأیوبى، ل: ۳۵۷.

^۴ الجیش الأیوبى، ل: ۳۵۷، رحلة ابن جېیر/ ل: ۲۴.

نه يانهيشت دهستان بگاته ئاوو(روبهري تهنگاوي و ناخوشييه كي زۆربونه وه)^۱ وهك ابن الاثير دهليت، له هه مان كاتدا كه شتیه كانی تر كه وتنه پێ بۆ هێرشکردنه سهر كه ناری ئه فریقیاو په لاماری ههر شوین و شتیکیان ده دا كه پیایدا تیپه پینایه هه تاوه كو گه شتینه عیژابو توانیان دهست بگرن به سهر چهند كه شتییه كي بازرگانیدا كه پپ بوو له كه لویه لو له یه مه نو شوینه كانی تر وه هاتبوو وهك هیندو عه ده ن، له راستیشدا موسلمانەكان ترسان كاتێك بینیان كه شتی خاچه رسته كان له ده ریای سورا دین و ده چن، چونكه هه رگیز هه ره نجه كانیان له م ده ریایه دا نه بینوه، نه وهك بازرگان و نه وهك جهنگاوه ر^۲. هه روه ها خاچه رسته كان روودای ناخوشیان به سهر خه لگدا هینا و نزیكه ی شازده كه شتیای موسلمانەكانیان سوتاندو ده ستیشیان به سهر كه شتییه كه دا گرت كه كۆمه لی حاجی موسلمانیه هه لگرتبوو، ریژه یه كي زۆریش خوارد هه نیان سوتاند كه بۆ ئازوقه ی مه ككه و مه دینه دانرابوو، ئه مه و پیرای ئه و كوشتن و به دیل گرتن و لیدانی كه له وشكانی و ده ریادا نه نجامیاندا^۳، له عیژابیشه وه خاچه رسته كان به ره و كه ناری زۆره لاتی ده ریای سور(حیجان) رویشتن و ئاگریان به ردایه ئه و كه شتیانه كه له (حوراء و ینبع) دا وه ستابوون كه دوو به نده ری شاری مه دینه ی پیرۆز بوون، پاشان به ره و باشور پێشپه ویان كرد هه تاوه كو گه شتینه (رابغ) كه یه كێكه له به نده ره كانی مه ككه و كه شتییه كیان نوqm كرد كه حاجیه كان پێشوازیان لیده كردو به رو جدده ده رۆشت^۴. ئه م هه والانه له نامه یه كدا به سه لاهه دین گه شت كه پارێزه ری قه لای ئه یله بۆ سه لاهه دینی نارد بوو كاتی كه له موسلدا بوو، سولتانیش نامه یه كي نارد بۆ الملك العادلی براو جیگری له میسرداو، هانیدا بۆ گرتنه به ری ریوشوینی پێویست بۆ وه لامدان هه وه ی ده ستریزیکاران به شیوه یه كي خیرا، وادیاره الملك العادلی پێش گه شتنی ئه و نامه یه ش خۆی بۆ ئه م كار ه ئاماده كردبوو^۵، بۆیه فه رمانیدا به فه رمانده ی كه شتیگه ل حسام الدین لؤلؤ بۆ خو ئاماده كردن بۆ كرده یه كي سه ربازی و كه شتیگه لیکی ئۆزه نكرده وه له شاری میسرو ئه سكه نده ری دا پاشان پارچه پارچه ی كردو به سهر پشتی چهند و شتریکه وه و گواستیه وه بۆ كه ناری كه نداوی سويسو به شه كانی كه شتییه كه به هاو پێیه تی چهند جهنگاوه ریکی مه غریبی، كه هه ستا به به ستنی به شه كان، هه روه ها حسام الدین لؤلؤ هه ستان به دابه شكردنی كه شتی كه شتیگه له كه به دوو به شه وه، كۆمه لی یه كه م

^۱ الخطط (۸۶/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۲ تاریخ ابن خلدون (۶۵۵/۵)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۳ مفرج الکروب (۱۲۷/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۸.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۳۵۹.

بەرەوقەلای ئەیلە بەرێکەوت و دەستی گرت بەسەر جەم کەشتیەکانی دوژمنداو هەستا بەکوشتنی زۆری ئەوانەى کەتیايدا بوون، بەلام کۆمەلێکی زۆریان توانیان دەر یازین و لەدۆل و گردۆلکەکانی ناوچە کەدا خۆیان بشارنەو، حسام الدین یەش پیاوێکی بۆ ناردن و پاش دۆزینەو هەیان وەک هەلۆ دایان بەسەریاندا^۱، کۆمەلێ دوو هەمیش بەرەو عیذاب بەرێخست، بەلام کەسیان تیا دا نەبینی بۆیە هەستان بەپشکنینی ناوچە کەو بینیان لەکەناری حوراءا وەستان، ئەو هەبوو لەکەشتیەکانیان دابەزین دەستیان کرد بەکوشتار و راوەدونانی هەلاتوو هەکانیان و توانیان دەستگیریان بکەن و، ژمارەى دیلەکانیان گەشتە (۱۷۰) کەس و توانیان دیلە موسڵمانەکان ئازاد بکەن، پاشان دەستیانگرت بەسەر کەشتیەکانیاندا بەکەلوپەلەکانیانەو^۲، دواتر حسام الدین بەکەشتیگە لە سەرکەوتوو کە یەو گەراپەو بۆ میسر بەدیلەکانیەو کە زنجیر کرابو پێیان، گەراپەو هەشیان بۆ ئەسکەندەریە لە ۱۱ ذی الحجە ۵۷۸ هـ / ۱۸۲۳ زادا روژێکی مەزن بوو کە ئێب جیبری گەرۆک تیايدا گەشتە ئەو شارەو تیايدا کۆمەلێ خەلکی زۆری بینی کە هاتبوون بۆ بینینی دیلە رۆمیەکان بەسوار حوشرەو هەت بوون و تەپلۆ زوپایان لێدەدا^۳.

هەر و هەا الملك العادل فەرمانیدا بەدان لەگەردنیا هەتاو هەکەسی تر دووبارە رێگای ئەو دەریایە نەزانیت و رووی تێنەکات^۴، ئەو هەبوو سۆفی و زاناو خەلکانی پیاو چاک هەستان بەکوشتنیا^۵ هەر و هەکە نامەکەى قاضى الفاضلدا بۆ دیوانى خەلیفە لەبەغداد هاتوو: کوشتنى ئەو بى باو هەپانە پاشگەزبوونەو لێنەبوو، هێشتنەو هەشیان لەشەر عەدا بوار پێدراو نەبوو، هەر و هەکە هێشتنەو هەى هێچ یەکیکیشیان بەرژەو نەندى تیدا نەبوو... بۆیە دەبوا یە بیکوژین هەتاو هەکو هاو شێو هەکانیان پەندو هەریگرن، ئەم مەراسیمەش هێندە مەزن بوو هاو شێو هەى نەبوو^۶. واریکەوت ئەو وەرژە وەرزی حەج بوو موسڵمانەکان هەندى دیلیان لەگەل خۆیاندا برد بۆ مینا بۆ کوشتنیا^۷، سەرکەوتنى کەشتیگەلى سەلاحەدینیش لەبەر پەچدانەو هەى هێرشى خاچەپرستیدا ئەزمونێکی تال بوو بۆ هێرشبەران و رۆلى بەرچاوى هەبوو لەبەهێزکردنى ناویانگى سەلاحەدین و

^۱ الجيش الأيوبي، ل: ۳۵۹.

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۳۵۸.

^۳ كتاب الروضتين، ل: الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

^۴ الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

^۶ الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

^۷ الجيش الأيوبي، ل: ۳۶۰.

چته وکردنی پێگهی له نێوان موسڵماناندا، ههروهها ناوبانگی حسام الدین لؤلؤی فههماندهی کهشتیگه لی به هیژکرد،^۱ هه رچی ریکه خه ری هه لمه تی خاچه رسته کانیشه واته ئه میر نه رنات ئه وه توانی له دیلی هه لبیت و بگه پێته وه بۆشورای کرک وه ک گورگ زمانی به برینه کانیدا ده هینا^۲، هه تاوه کو درێژه ی بدات به پلان و پرۆژه دوژمنکاریه کانی دژ به موسڵمانان، به لام سه لاهه دین رایگه یاند که له وه وه لای خۆش نابیت که بۆ له که دارکردنی شکۆ و پیرۆزی هه ردوو هه ره می پیرۆزداویه تی، و خۆی ته رخانکردو بۆتۆله سه ندنه وه لی^۳، هه ر بۆیه ئه م سه رکرده خاچه رسته و هاوشیوه کانی نه یانتوانی ئه وه نه زمونه دووباره بکه نه وه له ده ریای سورد که وه ک ده ریایه کی ئیسلامی مایه وه، دوا چالاکیش که هیژی ده ریایانی سه لاهه دین پیتی هه ستا له م ماوه یه دا بریتیوو له ده رچوونی له سه ره تای سالی ۵۷۹هـ / ۱۱۸۳زدا بۆ قولاییه کانی ده ریای ناوه پاست بۆ گه پان به دوا ی که شتییه کانی خاچه رسته کاندان و توانیان که شتییه ک بدۆزنه وه که (۳۷۵) چه کداری به چه که کانیه وه تیا بوو^۴، پاره و چه کی هه لگرتبوو به ره و که ناری داگیرکرای شام به ریکه وتبوو، موسڵمانه کانیش رووبه پویان بونه وه وه هه ردوولا خۆپاگریان نواند، پاشان موسڵمانه کان سه رکه وتن و سه رجه م نه ندانانی ناو که شتییه که یان ده سنگیرکرد به خۆیان و ده سته که وته کانه وه گه پانه وه بۆ میسر^۵.

۱- قوئاغی پاش حطین هه تاوه کو سولخی ره مله ۵۸۳هـ - ۵۸۸هـ: سوپای سه لاهه دین به رده وام بوو له سه رکه وته کانیدا پاش سه رکه وتنی یه کلاکه ره وه ی حطین له به ره جۆراوچۆره کانی شه ردا، چ له ئازادکردنی سه ربازگه و قه لاه شوراکانی شامدا بیت یان له فه له ستین و غه وری روباری ئوردوندا، به لام چالاکی که شتیگه له که له خوار ئاستی پتویسته وه بوو، رۆلی سنوورداریوو له سوککردنی ئه وه جه نگانیه ی که خرابوو ئه سته قی سوپای وشکانی بۆ ئازادکردنی شاره که نارییه کان. ئه م بارودۆخه ش ده ره نجامی لاهزی هیژی ده ریایی ئه یوبی نه بوو به وه نه ندازه ی که په یوه ندی به هیژی ده ریایی خاچه رسته کانه وه هه بوو، سه لاهه دینیش ئاگای له م جیاوازییه بوو نه یده ویست که شتیگه له که ی به شداری جددی و راسته قینه بکات، چونکه ده ترسا له وه ی که دوژمن هه ستیت به هیژشکردنه سه رکه ناره کانی

^۱ الفتح القیسی، ل: ۲۴۱، الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۰.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۱.

^۳ مرآة الزمان (۲۸۹/۸)، مفرج الکروب (۱۸۵/۲).

^۴ مضمار الحقائق، ل: ۵۰، الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۱.

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۱.

میسر، ئەگەر بێت و هەموو هێزە دەریایەکان لە کەنارەکانی شامدا قۆرخ بکات، بۆیە دەبینین کە هێزی وشکانی تەنھا قەلاو شوراکانی ناوخری ولاتی ئازاد نەکرد، بەلکو هەستا بە ئازادکردنی شارەکانی کەنار دەریاش وەک عەککاو بە بیروت و عەسقەلان و لادیقیە و هتد. بەلام ئەمە رێگر نەبوو لەوەی کە کەشتیگە لە کەسێ هەستی بە هەندێ ئەرک بۆ هاوکاریکردنی سوپاکە، ئەوەبوو لە صورتدا سەلاحەدین هیچ چارهەیهکی نەما جگە لەوەی کە لەسێ لاوە بجەنگێن، بەرهەی شارە گەمەرۆدراوە کە بە شورا تۆکمە کە یەو و بەرهەی باکوور بەرهەی باشوری دەورووبەری شار، ئەوەبوو خاچپەرستەکان لە کەشتیەکانیانەو کە لەبەندەرە کەدا وەستابوون تیر بارانیان کردن و ژمارەیهکی زۆریان لە موسڵمانەکان کوشت و بریندار کردو نەیانپشت لە شارە کە نزیک ببنەو،^۱ بۆیە سەلاحەدین ناچاربوو بنێرێت بەدوای ئەو کەشتیە میسریانە ی کە لە ئاوەکانی عەککادا وەستابوون پاش تۆزە نەکردنەو، یان، کەشتیەکانیش لە کاتی پێویستدا گەشتن و موسڵمانەکانیش توانیان لە شورا ی شارە کەو وە نزیک ببنەو و لە زەوێ و دەریاوە هێرشیان بۆ هێناو تەنگیان پێ هەلچنی و وا چاوە پوان دەکرا کە ئەم شارە خۆی بە دەستەو بەدات. لەبەر روشنایی ئەم راستیانە شدا ئە کارە ی کە بەم کەشتیگە لە سپێردرا گرنگیەکی تایبەتی پەیدا کرد، چونکە پێویست بوو لە سەری کە گەمارۆی بەندەرە کە بەدات و لە هەمان کاتیشدا رێگرییەتی لە هاتنی کۆمەکی دەریایی بۆ خاچپەرستەکان بۆ صورت لەم هەل و مەرجە شدا پاساگاکە نەیدەتوانی بۆ ماوێهەکی زۆر خۆی بگرێت.^۲ بەلام موسڵمانەکان کە مەترەخە میان نواند لە ئەرکەکانیاندا کە بریتی بوو لە پاسەوانی کردن بۆ رێگرتن لە نزیک بونەو، کەشتیگە ی خاچپەرستەکان بۆ صورت، چونکە لە کاتی کدا کە پێنج کەشتی ئە یوبی پاسەوان بوون بۆ رێگرتن لە دەرچون و چوونە ناوێهە ی صورت لە لایەن خاچپەرستانەو وایان دەزانی کە بارودۆخە کە یان کۆنترۆل کردو بۆیە پاسەوانەکان دلتیا بوون و کاتی پارشیو خەوتن، پیاوانی هێزی دەریایی خاچپەرستیش ئەم هەلەیان قۆستەو بۆ لێدانیان: ئەوێ کە ویستیان کوشتیان و ئەوانی تریشیان بە کەشتیەکانەو بەدیل گرت و بردیان بۆ بەندەری صورت، سەریازەکانی سەلاحەدینیش لە وشکانییەو سەیریان دەکردن، فەرماندە ی کەشتیگە ی ئیسلامیش عبد السلام المغربی بوو کە ابن الأثیر بە ئازا و زیرەک وەسفی دەکات لە کار و ئەرکە کەیدا^۳ و بەدرانی فارسیشی لە گەلدابوو،^۴ هەندێ لە پیاوانی کەشتیگە لیش لە کەشتیەکاندا

^۱ الکامل فی التاریخ، له: الجیش الأیوبیەو، ل: ۳۱.

^۲ تاریخ البحرية السلامیة، ل: ۳۶۳.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۳.

^۴ هەمان سەرچاوە، ل: ۳۶۳.

به ديل گيران توانيان خويان فریڤډه نه ده ریاوه و هندیکیان به مه له کردن رزگاریان بوو، هندیکیان خنکان، پینچ که شتی که ی تریش به فرمانی سولتان به ره و به یروت به ریکه وتن (چونکه سودیکی نه وتویان لینه ده بینرا له بهر که میان) به لام که شتی خاچه رسته کان شوینیان که وتن، ناچار ده ریاوان و جه نگاهه ره موسلمانان کان خویان فریډایه و شکانی و که شتی کانیان به جیهیشت، به لام سه لاهه دین نه یه یشت نه م که شتیانه بکه ویتنه ده سستی خاچه رسته کانه وه و فرمانیدا به کومه لیک له پیاوانی که بکه نه لایان و کونیان تییکه ن، پاشان که پانه وه بۆ شه پر کردن له و شکانیدا دژ به شاری صور، وه ک چاوه ریش ده کرا: سولتان زور داته نگ بوو به هوی نه م نسکویه وه و بیتاوه رانیش زور دلخوشبون به و گوره زه^۱، به م شیوه یه ش که شتی که لی نه یوبی شکستی هینا له به شداری کردن له جه نگی یه کیک له شاره کانی که نار ده ریاوا که به ده سستی خاچه رسته کانه وه بوو، نه م کرده یه ش تاکه کرده یه ک بوو که نه م که شتی که له پی هه ستا له م بواره داو له نازاد کردنی شاره کانی ترده دووباره ی نه کرده وه، به لام تیپینی نه وه ده کړت که نه م که شتی که له دووباره که پاه وه بۆ چالاکي له روزگاری که مارؤدانی دريژخایه نی عه ککا له لایه ن سوپای خاچه رسته کانه وه، بۆ سه رخستنی نه م شاره و هینانی که ره سته و نازوقه و جه نگاهه ری پتویست^۲.

۲- گرتترین چاکسازیه ده ریایه کانی سه لاهه دین: سه لاهه دین هه ستا به کومه لیک چاکسازي

ده ریای له پیناو زیندو و کرده ی هیزی ده ریای له میسردا له و چاکسازيانه ش:

أ- کردنی دارستانه کانی میسر به مولکی ده ولت به تاییه ت دارستانه کانی (به نسوا و سفتو آشمونین و نه سیوط و نه خمیم و قوص)، نرخ یه ک دره ختیش سه د دینار بوو به پی و نه ی مه قریزی^۳. به پی نه م برپاره ش نه یه یشت که س ده ست به سه ر دارو دره خندا بگریت، بۆ سود وه رگرتن له دارو ته خته که ی، نه م بنه مایه ش تاکوتایی ده ولته ی نه یوبی له میسردا کاری پنده کرا، سه رباری نه و فرهاموشکاریه ش که روویه پووی که شتی که لی نه یوبی بویه وه، له م باره یه شه وه عثمان ابراهیم نابلسی که له سه رده می ده ولته ی نه یوبیدا ژیاوه ده لیت: دارستانه کان حوکی کانزا کانیان هه بوو و مولکی به یتولمالی موسلمانان بوو، که س هیچ پشک و به شتیکی تیادانه بوو^۴، نه م برپاره ش هه موو بابه ته سه ره کیه کانی ده گرتنه وه که ده ولت

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۶۲.

^۲ الفتح القیسی، ل: ۱۶۱.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۳۶۳.

^۴ الخطط (۱۹۳/۲)

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۳۳۲.

له ده‌ره‌وه ده‌یه‌ینا، به‌تایبه‌ت ئاسنو ته‌خته‌ که‌ ژۆر گرنگن بۆ پیشه‌سازی که‌شتی، وه‌ک باسیش ده‌کریت ده‌وله‌تی ئه‌یوبی په‌یوه‌ندی و ریکه‌وتنامه‌ی بازگانی هه‌بووه‌ له‌گه‌ڵ کۆماره‌کانی شاره‌کانی ئیتالیادا، به‌پیتی ئه‌و ریکه‌وتنه‌ش پێداویستی خۆی له‌م دوو ماده‌یه‌ ده‌ست ده‌که‌وی^۱، ئه‌وه‌ش که‌ ده‌یه‌سه‌لمیڤی^۲ ئه‌م پرپاره‌ ئه‌و که‌ره‌ستانه‌ی گرتۆته‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ میژوونوس نابلسی میسری ناوبراو باسی ده‌کات که‌ ئاسنو ته‌خته‌ و ره‌صاص و بابته‌کانی تر که‌ ده‌هینران بۆ ولاتی میسر له‌ریگه‌ی ده‌ریاوه‌ دیوان به‌قازانجیکی که‌م ده‌یفروشته‌وه‌، ئه‌مه‌ش بۆ دروستکردنی که‌شتی و باله‌ خانه‌ و جبه‌خانه‌ی چه‌ک^۳، هه‌روه‌ها له‌ئسکه‌نه‌ریه‌دا دیوانیک هه‌بوو که‌ به‌کۆگای سولتانی ناوده‌برا، کاری کرپنی شت و مه‌که‌ هاورده‌کراوه‌کان بوو که‌ ده‌وله‌ت پێویستی پێیان بوو بۆ مه‌به‌ستی سه‌ربازی، به‌تایبه‌ت دروستکردنی که‌شتی، سه‌رپه‌رشتیارانی ئه‌م کۆگایه‌ش ئه‌م که‌لوپه‌لانه‌یان به‌پاره‌ی ئه‌و پینچ یه‌که‌ ده‌کپی که‌ له‌بازرگانه‌کان ده‌سه‌ندرا وه‌ک باج، سه‌لاحه‌دینیش له‌بنیاتنانی که‌شتیگه‌له‌که‌یدا، جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ باسمان کرد سودی وه‌رده‌گرت له‌ته‌خته‌ی سنه‌ویه‌رو دره‌ختی مازو که‌ له‌دارستانه‌کانی لوبناندا هه‌بوو، هه‌روه‌ها له‌کانزای ئاسنیش که‌ له‌چیاکانی لوبنان ده‌رده‌هینرا^۴. ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ش راستییێت، ئه‌وه‌ کاتی رویداوه‌ که‌ ئه‌م ناوچانه‌ گه‌پانه‌وه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی موسلمانان، واته‌ دوا‌ی ساڵی ۵۸۳ه‌/ ۱۱۸۳ک.

ب- سه‌لاحه‌دین دیوانیکی تایبه‌ت کرد به‌که‌شتیگه‌ل که‌ به‌دیوان که‌شتیگه‌ل ناسرابوو خه‌راجی فیه‌یوم و رۆژه‌لات و رۆژئاوای بۆ ته‌رخانکرد که‌ به‌ری رۆژه‌لات ناوچه‌کانی به‌تین و ئه‌میریه‌ و مینای ئه‌گرته‌وه‌ و به‌ری رۆژئاواش ناوچه‌کانی سفطو نه‌یا و وه‌سیم و به‌ساتینی ده‌ره‌وه‌ی قاهیره‌ی ده‌گرته‌وه‌، جگه‌ له‌به‌روبوومی نه‌طرون که‌ له‌و کاته‌دا ده‌گه‌شته‌ هه‌شت هه‌زار دینار له‌سالیڤدا، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌و ماله‌ی که‌ وه‌ک زه‌کات وه‌ری ده‌گرت، که‌ ده‌گه‌شته‌ زیاتر له‌په‌نجا هه‌زار دینار، له‌گه‌ڵ کرپنی که‌شتیه‌ ده‌وله‌ تیه‌کاندا^۵.

ج- گرنگیدانی سه‌لاحه‌دین به‌به‌رزکردنه‌وه‌ی ئاستی بژێوی پیاوانی هیڤزی ده‌ریایی ئه‌وانه‌ی که‌ له‌دروستکردنی که‌شتی و پێداویستیه‌کانیدا کاریان ده‌کرد. بۆ باشکردنی بژێوی و هاندانی خه‌لکی بۆ په‌یوه‌ندی کردن به‌ریزه‌کانی هیڤزی ده‌ریایی و کارکردن له‌که‌شتیگه‌لدا، پرپار درا

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۳.

^۲ الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۳.

^۳ أحسن التقاسیم، له: الجیش الأیوبیه‌وه، ل: ۲۲۳.

^۴ الخطط (۱۹۲/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۲۲۴.

که دیناری که شتیگه ل سی له چواری دینار بیت دواى نه وهى که پینچ له سه ره شتی دینار تیک بوو، واته به زیاده کردنى له ۱۷,۵٪ نرخی دینارى پیشوو.^۱

د- دامه زړاندنى که سایه تی گرنگى سه ریاى به فهرماندهى که شتیگه ل هه رچه نده سه رچاوه کان ناماژه به ناوى نه و که سانه ناکه ن که له به پړوه بردنى کاروبارى ده ریاى نه یوبیه کاندای کاربان کردووه له ساله کانی سه ره تای میژووى ده وله تی نه یوبیدا، جگه له ناوى فهرماندهى به ناویانگ حسام الدین لؤلؤ که له رووداوى به رپه چدانه وهى ئه رناتپدا ناویانگی په یداکرد، که پیشتر باسمانکرد، هه روه ها ناوى فهرماندهى که شتیگه کانیش وهک: یه عقوبی حه له بی و جمال الدین محمد کوپى ئه رککزو به درانى فارسى و محمد کوپى ئیسحاق و عبد السلام المغربی وچه ندانى تر، دیاره دامه زړاندنى الملك العادلى براشى به به رپرسى گشتى ده زگای ده ریاوانى له م سالانه ی دواپیدا، به لگه یه کی روونه له سه رگرنگیدانى سه لآحه دین به مه سه له ی که شتیگه ل، کاتى الملك العادلیش ئه م کاره ی گرته ده ست، صفی الدین عبدالله کوپى عه لی کوپى شکر^۲ به یاریده ده رى خوى ده ستیشانکرد بۆ سه رپه رشتى کردنى به پړوه بردنى که شتیگه ل، سه لآحه دینیش ده سه لآتى فراوانى به خشى به فهرمانپه وای که شتیگه ل بۆ جیبه جیکردنى نه و ئه رکانه ی تاییه ت بوون به ده ریاوانى، دواى نه وهى که سه لآحه دین ناماده کارى که شتیگه ل ته واکردو له سالى ۵۷۲هـ/ ۱۱۷۶ نامه یه کی نوسى بۆ هه موو ولاته کان و ده یوت قسه قسه ی فهرمانپه وای که شتیگه له، ده بیت ریگری نه کریت له هه رکه سیک که پیاوه کانی بیبه ن و هه رشتیک که پتویستییه تی یان پیى هه بیت، فهرمانیشیدا به فهرمانپه وای که شتیگه ل که ده ریا جینه هیت^۳.

ه- سه لآحه دین بایه خى زۆرى ده دا به قایمکردنى سه ریا زگه کانی میسرو بریاریدا که هه ستیت به چه ند کاریکى فراوان له چه ند کانتیکى جیاوازا بۆ ناوه دانکردنه وهى بورچ و شوراکانى و هه لکه ندنى خه نده ق و به ده وریدا، بۆ ئه م کاره ش بریکى زۆر پارهى بۆ ته رخانکردو چه ند پیاویکی لیها توو کارامه ی دانا بۆ جیبه جیکردنى وهک به هه ئه دین قه راقوش، که ئه رکی نویکردنه وه و بنیاتنانى چه ندین بینای سه ریاى پیسپژدرا^۴ هه روه ها سه لآحه دین چه ند جاریک پړژه کانی تۆکه کارى و بنیاتنانى به رده وامى سه نگره کانی به سه رکرده وه له که نارى

^۱ الخطط (۱۹۴/۲)، الجيش الأيوبي، ل: ۳۳۴.

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۳۳۵.

^۳ كتاب الروضتين، له: الجيش الأيوبي، ل: ۳۳۵.

^۴ وفيات الأعيان (۹۱/۴)، الجيش الأيوبي، ل: ۳۳۵.

دهریای ناوه پستدا به تاییه ت نیسکه ندهریه و میاطو تنیس، نه وه بوو پاش گه پانه وهی له گه شتی یه که می له ولاتی شام له شه عبانی ۵۷۲هـ/ ۱۱۷۶زدا ههردوو کوپه که ی الملك الأفضل علی و الملك العزیز عثمان له گه ل عیمادی کاتب و میژوونوسی ناسراو چوون و به دمیاط تیپه پین و سه نگه رو سه ریا زگه کانیا ن به سه رکرده وه^۱ له سالی ۵۷۷هـ/ ۱۱۸۱ک سه لاهه دین جه نگاهه ری له وودو بورجه دا دانا که ده که ونه نه م لاو نه و لای شاره وه له لای ده ریا وه فره مانیدا به به ستنه وهی که شتی کان به زنجیریکه وه هه تا وه کو سه ریا زه به رگریکاره کان خۆیانی پتیه به به ستنه وه، نه گه ر دوژمن توانی له نیوان دوو بورجه که وه بیتیه ناوه وه، هه روه ها له هه مان سالدآ فره مانیدا به نوژنه نکرده وهی شورای دمیاطو گرتنی کون و که له به ره کانی، دواتریش سه لاهه دین فره مانیدا به هه لکه دنی خه نده قی دمیاطو دروستکردنی پردیک لای زنجیره ی بورجه که^۲، پاشان دمیاطی به جیهیشت به ره و سه ریا زگه ی نیسکه ندهریه به ریکه وت (وه ک میژوونوس ده لیت) نه و شورا باز نه ییه مان بینی که سولتان دایهینا، له گه ل نه و کارو شوینه واره جوانانه ی که جیهیشتن، پاشان ناوچه که ی جینه هیشت هه تا وه کو فره مانی ته و اوکردنی سه ریا زگه که و نوژنه نکرده وهی که شتیگه له که یدا^۳ نه مهش دووهم سه ردان و به سه رکرده وهی سه لاهه دین بوو که پپی هه ستا بوئیسکه ندهریه و سه ردان سیتیهم و کو تایشی بو نیسکه ندهریه له سالی ۵۷۷هـ/ ۱۱۸۱زدا بوو بو بینینی نه و شورایانه ی که نوپی کرد بوونه وه و نه و باله خانه ی که بناغه ی بو دانان و فره مانیدا به ته و اوکردن و بایه خ پیدانیا ن^۴، له و قایمکاریانهش که سه لاهه دین له نیسکه ندهریه دا نه نامیدا له م سه ردانیدا فره ماندانی بوو به فخرالدین قراجا به شکاندنی چوارسه د ستونی رۆمانی که له ده وری سنوری السواریدا بوون و فریدانی بو که نار ده ریا بو ریگرتن له گه شتی که شتی کانی دوژمن به شوینی وه ستان و بو لاوا زکردنی نه و شه پۆلانه ی ده ریا که بهر شورای نه سکه ندهریه ده که وتن^۵.

و- هاندانی خه لک له لایه ن سه لاهه دینه وه بو په یوه ندی کردن به ریزه کانی هیزی ده ریا وانیه وه: بو راکیشانی خه لکانی کارامه له ده ره وه، نه م هه ولانه شی سه رکه و تو بوون به هۆی نه و پاره و پاداشته نه ی که دیوانی ده ریا وانی دابینه ده کرد یان به هۆی زیندو کردنه وهی رۆحی جیهاد

^۱ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۶.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۳۳۹.

^۳ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۹.

^۴ کتاب الروضتین، له: الجيش الأیوبیه وه، ل: ۳۳۷.

^۵ الجيش الأیوبی، ل: ۳۳۷.

له دهرونی موسلمانانه کانداو هاندانیان بۆ کاری خۆبه خشانه و کارکردن له گهڵ که شتیگه لدا، ههتاوهکو وایلپهات که به خزمهتگوزاریه کانی که شتیگه لیان نهوت تیکۆشان له پێناو خوداو غهزاکه رانی دوژمنانی خواو خه لکی دوعاو نزاکانیان به بهر هه کات ده زانین^۱، سه لاهه دینیش بۆ خۆی نمونه یه یه کی به هیزی جیهادو تیکۆشان بوو، نه وهتا ئهین شه ددای میژونوسی که زۆر رودای ناو ده ریای بینویه، باسی نه وه ده کات که رۆژتیکیان سه لاهه دین ناوپی بۆ داوه ته وه له کۆتایی گفتوگۆیه کدا که له نیوانیاندا روی داوه پێی وتوه: بێر له وه ده که مه وه که هه ر کاتی خوای گه وره که ناره کانی بۆ نازاد کردین ولات دابهش بکه م وه سیهت بکه م و پاش مائناوایی سواری که شتی ببه م و بچه دورگه کانیانه وه و شوپینان بکه م وه ههتاوهکو که سیك نه هیلم له سه رزه ویدا که بی باوه پیت به خودا یا خود بمرم^۲.

۳- **رۆلی مه غریبه کان له که شتیگه لی سه لاهه دیندا:** مه غریبه کان له هه موو که س زیاتر به دهم بانگه وازی سه لاهه دینه وه هاتن بۆ کارکردن له بواری ده ریایانیدا و که شتیگه لی میسریش زیاتر پشتی به وان ده به ست، به جۆرێک که ئه م مه سه له یه له ده ست نه واندا قۆرخ بوو بوو وه که مه قریزی نه لی. له بهر شاره زایی باشیان له کاروباره کانی ده ریایانیدا^۳. زانراویشه که ناویانگی مه غریبه کان له رۆژه لاتدا دهنگی دابویه وه له بواری جیهادی ده ریاییدا له بهر لیها تووییان له که شتی رانی و هونه ره کانی جهنگی ده ریاییدا بۆیه هه ر له کۆنه وه به سواره کانی ده ریایا ناسرابوون و فامی و مه مالیک و عه سمانيه کانیان له به پۆه بردنی که شتیگه له کانیاندا پشتیان پێده به ستن، نه وهتا ئهین جیبری گه رۆک باسی نه وه ده کات که نه وه هه لمه ته ده ریایانیه ی که حسام الدین لؤلؤ دژ به خاچه رسته کان له ده ریای سورو له سه رده می سه لاهه دیندا نه نجامیدا ژماره یه کی زۆر ده ریایانه کارامه کانی مه غریبی تێدا بوو^۴، رهنگه گه وره ترین به لگه ش ده ریایه ی تایبه ته مند بوونی مه غریبه کان له بواری که شتیگه لی ده ریایدا له سه رده می سه للاحه دیندا نه وه یه که سه رچاوه کان ده یگێر نه وه که سه للاحه دین عبدالرحمنی کوپی منقذی بالیۆزی نارد بۆ لای پاشای مه غریب یه عقوبی مه نسوری موه حیدی و داوای یارمه تی ده ریایی لیکرد بۆ جهنگکردن دژ به سه ربازگه و مۆلگه خاچه رسته کان له شامدا. سه ربازی نه وه ش که وتراوه که گوايه مه نسور داواکه ی سه للاحه دینی ره تکردۆته وه، چونکه له نامه یه کدا نازناوی

^۱ الخطط (۱۹۴/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۲۸.

^۲ النوادر، ل: ۲۲، الجیش الأیوبی، ل: ۳۲۸.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۲، هه مان سه رچاوه، ل: ۳۲۸.

^۴ الخطط (۱۸۹/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۳۲۸.

ئەمىرى باوەردارانی لێنەناوە واتە دانی بەخەلافەتی دەولەتی موحیددین دانەناوە، ئەوە تا میژوونوسی مەغریبی السلای ناصری پێیوایە کە مەنسور دووسەدو هەشتا کەشتی جەنگی ناردووە بۆ رێگرتن لە مانەوێ کە شتیەکانی خاچەرستان لە کەنارەکانی شامدا^۱. سەبارەت بە بەشداری مەغریبەکانیش لە جیهاددا دژ بە خاچەرستەکان لە میسر یان شامدا لە هەردوو سواری و شکانی و دەریادا، بابەتێکی چڕوپڕ هەیە لە کتێبەکانی ژیا ننامە و گەشتەکاندا کە وەسفێ کاروپالەوانیەتیەکانیان دەکات و ناوی ئەو کەسانەیان باس دەکات کە شەهید بوون و لە فەلەستین بە خاک سپێردراون، کە رەنگە ئاماژەکردن بە گەرۆکی ئەندەلوسی ئێین جیبر بەس بێت کە سەردانی میسر و شامی کردووە، چونکە ئەم گەرۆکە مەغریبە زانیاری بەنرخێ پێداوین دەربارەى چالاکی موحاهیدە مەغریبەکان لە جەنگی خاچەرستیدا، بۆ نمونە ئاماژە بە و باجە زیادەیه دەکات کە خاچەرستەکان لە شامدا بە جیا بە سەر بازرگانه مەغریبەکاندا سەپاندیان بۆ ئەوێ بازرگانه موسلمانەکانی تر بگرێتەو، هۆی ئەمەش ئەوەبوو کە کۆمەڵێک لە پیاوێ کارامەکانی مەغریب شان بە شانی سولتان نورەدین مەحمود دژ بە خاچەرستەکان جەنگان و توانیان دەست بگرن بە سەر یەکیەک لە قەڵاکی خاچەرستەکاندا دواى ئەوێ کە ئازایەتیەکی کەم وێنەیان پیشاندان کە شیاوی باسکردن بوو، فرەنجەکانیش بەو تۆلەیان لێکردنەو کە باجێکی زیادەى یەك دیناری بخەنە سەر هەر بازرگانێکیان کە بە ناوچەکانی ژێر دەسلەتیاندا تێپەر دەبوون لە شامدا ئەمەش وەك سزایەك بۆ ئەوێ هەلۆیستە بویرانەیان، هەروەها ئێین جیبر ئاماژە بەو دەکات کە پاشا موسلمانەکان خەڵکانی دەولەمەند و ئافرەتە خانەدان و خاتونەکان لە رۆژەلاتدا هەستان بە فیدیەدان بۆ ئازادکردنی دیلە مەغریبەکان لە بەردوریان لە ولاتیانەو، ئەمە سەرباری ئەو پاره ژۆرەى کە وەقف کرابوو بۆ ئەو خەڵکە مەغریبە کە لە شامدا نیشتهجێبوو بوون^۲. رۆلی مەغریبەکانیش لەم بوارەدا مایەى شانازییە، چونکە هەمیشە پشتیوانی براکانیان بوون لە رۆژەلاتدا و لە هەموو بارودۆخێکدا رۆلیان هەبوو لە بوارە زانستیهکان و بەرهەکانی جەنگدا و ئەزموون و شارەزاییە جەنگیهکانیان پێشکەش بە برا رۆژەلاتیهکانیان و کردووە لە سەردەمی زەنکی و ئەیوبیدا و توانا سەربازیهکانیان خستۆتە خزمەتیانەو، لە پێناو بەرپەچدانەوێ کە شتیگە لەی خاچەرستەکان، ئەمەش ئەوەمان بۆ دەرەخات کە گەلانی موسلمان هەمیشە پێکەو

^۱ الاستقصا لأخبار دول المغرب الأقصى (۱۹۳/۲)، بحث فی تاریخ الحضارة، ل: ۸۹.

^۲ بحوث فی تاریخ الحضارة الإسلامية، ل: ۸۵.

کارلێکیان ههیه و له ژێر ئالای تێکۆشانی ئیسلامیدا کۆده بنهوه کاتیکی ئوممهت رووبه پووی مهترسی ده بێتهوه، لهو په ندو وانه گه و رانهش که وه رده گیریت ئه وه یه که موسلمانان به هۆی بیرو باوه رو ئاینه که یانه وه هه میشه سه رکه وتوون به سه ر بانگه شه نشتیمانی و نه ته وه ییه به رته سکه کاندای ئه وه تا نوره دینی تورکی و سه لاه الدینی کوردی و یوسفی کوپی تاشفی نی به ربه ری و خه لیفه ی عه باسی عه ره بی هه موویان له یه ک به رده دا بوون له ژێر ئالای ئه هلی سونهت و جه ماعه تدا. دیاره پاراستنی شوینه پیرۆزه کانی له ده سترژیی خاچه رسته کان گرنگترین شتی که که نه یوبییه کان له ماوه ی حوکمرانیاندا پیی هه ستان^۱، ده شتوانین بلیین که سه لاهه دین توانی سوپای وشکانی و که شتیگه لیککی ده ریای پیک بپنیت که چه کدار بوو به هه موو پیدایسته کانی جه نگ له چه ک و نازووقه و جه خانه، ئه مه ش به هۆی ئه و سیاسه ته حه کیمانه وه بوو که بۆ ریکخستنی سوپاکه ی په یڕه وی ده کرد، که له سه ر بنه مای زیندوو کردنه وه ی گیانی جیهادی ئیسلامی له ده رونیاندا دامه زرابوو، له گه ل په یڕه ویکردنی سیستمی (ده ره به گه یاتی-، مولکایه تی سه ریازی زه وی) له ولاته کهیدا که به هۆیه وه توانی به ره ی ئیسلامی یه کبخات وه ک ریکخسکه ری که بۆ ده سته پیکردنه وه ی پیرۆزه ی جیهادی ئیسلامی بۆ پاکتاو کردنی خاچه رستان له ولاتی شامداو پاش ئه وه هیه چ گرفت و به ریبه سته ک نه ما که ریکگریت له به رده م سه لاهه دیندا بۆ یه کلابونه وه بۆ جیهادی خاچه رستان و گیرانه وه ی به يتولمه قدیس^۲. جگه له یه کخسته نه وه ی به ره ی ناوخۆ، ئه مه شمان له به شی داها تودا بۆ روونده بێته وه به پشتیوانی په ره رداگار.

^۱ بلاد الحجاز منذ بداية عهد الشراف، ل: ۴۴.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۵۳.

باسی جهوتهم: ههوله کانی سه لاهه دینی نه یوبی بویه گهستنی بهرهی ئیسلامی

کۆچی دواهی نوره دین روداویکی کتوپرو چاوه پواننه کراو بوو، نه وه بوو له کاتی کدا که دیمه شق نامهنگی ده گێپرا به هۆی خه ته نه کردنی کورپه که یوه له جه ژنی ره مه زانی ٥٦٩ هـ، د، ولاتانی موسلمان به یه کجاری پاش دوو هه فته مائاواهی لیکرد، هه ر که هه واله که بلابویه وه هه موو ته ماعه کان ده رکه وتن نه که ته نها له بنه ماله ی نوره دین و خزمه کانیدا، به لکو له ناو فه رمانده و نه میره سه ربازیه کانیشدا، ته نانه له فره نهجه کانیشدا، هه تاوه کو به و په پی تواناوه سود له نه مانی نه و پیاوه وه ربگرن که چاره نویسی ناوچه که ی به دهسته وه بوو و به وه په ی هیزو شکوو دوربینیه وه له به رامبه ر فره نهجه کاندایه و ستاو ده وله تیکی به رفراوانی جیهیشت که له به رقه و یه مه نه وه بۆ شام و جزیره و موسل درێژ ده بویه وه، نه گه ر چاودپیری ره وتی رووداوه کانیش بکه ی ن پاش کۆچی دواهی نوره دین ده بینن که ململانیی نیوان هیزه کان دهستی پیکردوه هه موو کۆمه له کان به پپی هیزی خۆیان جولاونه ته وه^١.

● **بنه ماله ی زهنگی له موسل:** نوینه رو جینیشینی نوره دینی تیایدا که برزای خۆی بوو به ناوی سیف الدین غازی، سوپاکه ی کۆکرده وه بۆ یارمه تیدانی له جهنگی فره نهجه کاندایه، نه وه بوو به ره و نصیبین به ریکه وتو دهستی به سه ردا گرتو پاشان رووی له خاپور کردو دهستی به سه ردا گرت، پاشان به ره و حه رپان رۆشتو چه ند رۆژیک گه مارۆیدا، پاشان توانی دهستی به سه ردا بگریت دوا ی نه وه ی (قایماز حه رانی) فه رمانپه وای خۆی به دهسته وه دا که کۆیله ی نوره دین بوو، پاشان ره های ئابلقه داو له الخصى خزمه تگوزاری نوره دینی سه نده وه، پاشان هیزی نارد بۆ الرقه له سه ر روویاری فورات، له ویشه وه بۆ سروج، به م شیوه یه شاره کانی جه زیره که وتنه ژیر دهسته یه وه جگه له قه لای (جعبر)، نه ویش سه ر له نوێ باجی گێپاوه وه له بواری رابواردن و خواردنه وه دا شل گیری نواند^٢.

● **نه میره کانیش له دیمه شق پابه ندبون به الملك الصالحی منداله وه که کاتی سه لاهه دین جیی هیشته ته مه نی ١١ سال بوو بریاریاندا یه کبگرن و نه میر ئیبن المقدمیان کرده سه رکرده ی کۆمه له که یان و نه تابه کیه ی منداله که یان پێدا، واته سه ره رشتی په روه رده کردنی^٣.**

^١ صلاح الدین الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ١٤٥.

^٢ صلاح الدین الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ١٤٦، کتاب الروضتين (٣٢٧/٢).

^٣ صلاح الدین الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ١٤٦.

● ئۇمىر شىمس الدىن ئىبن الدايەش لەگەل دوو براكەيدا فەرمانپەرۋايى ھەلەبىيان گرتبۇە دەست بۇيە لەنىۋان زەنكىيەكانى رۇژھەلات و كۆمەلەي دىمەشقدا بېر دىراپو، ھەچەندە ھاۋىيى و دۆستى سەلاھەدىن بوو.^۱

• سەبارەت بە فرەنچە كانىش ئەو خېرا ھەلەكەتچى قۇستەو ھېرشىيان كىردە سەر قەللى بانىاس لە دەروازەى باشورى جۆلاند لە كۆتايى شەووالى سالى ٥٦٩هـ / ئايارى ١١٧٤زدا، ھاوسەرەكەى نۆرە دىنىش بە ئازايەتەكى كەم وىنەو (بەپىي و تەى و لىيام سورى) ناردى بۆلايان و داواى ھەلگرتنى گەمارۆى كرد بە رامبەر ئاگرىبەستى كاتى و پىدانى بېرىكى نۆر پارە، پاشاش ئەمەى رەتكردەو، بۆماو ھى دوو ھەفتە گەمارۆى بانىاسىدا، كە ئامىرەكانى تىادا تىك شكاندو لە كۆتايدا رازى بوو بە پارەكە بە رامبەر بە ئازادكرنى سوارە بە دىلگىراو ھىكانى خاچىرستەكان ئەو بوو پاش ئەو ھى مردو بە غدەو ھى چوارەم كە توشى گەپى بوو بوو بوە جىنشىنى^٢، ئەمە گىرپانەو ھى فرەنچەكانە، ھەرچى سەرچاو ھەرەبىەكانىشە باس لەو ھەكەن كە ئىبن المقدم وەك ئەتابەك چو ھەدەر بۆيان و لەگە ئىاندە ئاگرىبەستى مۆركرد بە مەرجىك كە بېرىكى نۆر پارەيان پىبدات، دىلە فرەنچەكان ئازاد بكەن، واش دىيارە كە ھاوسەرى نۆرە دىن كە كچى ئەتابەك ئەنرە، لايەنگرىكى نۆرى ھەبوو لە دىمەشقدا وەك دايكى پاشا، بۆيە نامەكە بە ناو ھى ئەو ھەبوو، ئەتابەك ابن المقدمىش فرەماندەى سوپا و بەپۆ ھەبەرى كاروبارەكانى دەو لەت بوو، بۆيە لەگەل فرەنچەكاندا رىكەوت لەسەر ئاگرىبەست و نەھىشتنى ھۆكارەكانى جەنگر ئازاوە^٣.

● سەبارەت بە سەلاخە دىنىش لەمىسردا، ئەو ھەوالەكەى لەرىي فەرەنچەكانەو ھە پىگەيشت، بۆيە باوھە پى نەكردو نامەيەكى نوسى بۆنورە دىن ووتى: ھەوالىك لەلايەن دوزمنى نەفرەتلىكراو ھاتوو ھەريارەى گەرەمان نورە دىن خواى گەرە بىپارىزىت لەناخۆشى، بەھۆى سەلامەتییەو ھە دلەكانمان رۆشن بكاتەو، كەگوايە نەخۆشى زۆرى بۆ ھىناو ھەمەش دلەتەنگى كردىن.. جا ئەگەر ئەم ھەوالە ناخۆشە (خوانەكردە) روى داوھ... ئەو ھەمولىك پاشاكانە ھەمىشە بۆ مندالەكانيان بوو، جا لەبەر خوا لەبەر خوا لەبەر خوا دلەو ھەستەكانتان بپارىزن لەناكۆكى ھەتاوھەكو دوزمن بەئامانجى خۆى نەگات، ناكۆك مەبن ھەتاوھەكو شكست نەھىنن، چونكە دوزمنان لەھەموو لايەكەو ھەدورىيان داو، ئىمەش

^۱ هه مان سه رجاوه، ل: ۱۴۶.

^٢ وليام الصوري (٩٧٣/٢٠)، صلاح الدين الفارس والمجاهد والملك الزاهد، ل: ١٤٦.

^۳ کتاب الروضتين، له : صلاح الدين وه، ۱۴۶.

پشتیوانی ئەم بنەمالەین و سەر شۆڕپان ناگەین، وەسییەتیشی پێشتر بۆ ئێمە ئەوەبوو کە ئەو کۆپەیی کە کاری پێسپاردبوو سعد الدین کەشتکینیش لەبەر دەستیدا بوو، جا ئەگەر ئەو وەسییەتە دەرکەوتوو و پەسەند کراوە ئەوە باشە ئەگینا ئێمە دەستمان لەناو دەستی ئەو کۆپەیدایە دژ بە هەر کەسێکیشین کە دوژمنایەتی بکات، هەتاوەکو ئەگەینە ئەو مەبەستە کە هەیبوو^۱ ئەوەبوو نامە یەکێ لە ئەمیرەکانی دیمە شقیشە و بە دەست گەیشته وە کە الملك الصالح ئیمزای کردبوو و دەیوت: خۆی گەورە تەمەنی گەورە مان الملك الناصر درێژ بکات و خۆی گەورە پاداشتمان بدات و لە باوکماندا (سەرکردەیی دادپەر وەر) پاشان هەموو ئەمیرە نامادە بوو هەکان لە سەر بە یەتەتی تەواو پەیمانی یەکلاکەر وە کۆبوونە وە و هیچ شتێک نییە لێرە نەینیی بیّت و سەر قالمەن بکات جگە لە فرەنجەکان خوا سەر شۆڕپان بکات، الملك العادل گەورە شمان تەنھا پشتی بە سەلاحەدین دەبەست و ئومێدی پێی هەبوو بۆ ئەم مەبەستە پێی خۆی و کۆپەکانی^۲... ئایا جگە لە گەورەیی بە پێرمان ناصری سەرکەوتوو سەر خەریکی ترمان هەیه^۳.

ئەمیرەکانی دیمە شقیش لە لایە کە وە دەیانویست دلتیای بکەن وە هەتاوەکو دوربێت و لە لایەکی تریشە وە هەتاوەکو سەر قال بیّت بە کۆشتاری فرەنجەکانە وە، چونکە نۆرەدین ئەو ئەرکە ی پێ سپاردبوو ئەوانیش شارەزای هیژی بوون و لە دەستی وەردانی دە ترسان، ئەوەبوو سەلاحەدین سێ رۆژ دانیش بۆ پرسە و نامە یەکێ سەرەخۆشی نوسی بۆ الملك الصالح کە لە کۆتایدا هاتبوو: سەبارەت بە دوژمنیش (خوا سەر شۆڕی بکات) ئەو خەزە تەکارت بە دوا یە وە یەتی بە شە و رۆژ هەتاوەکو لە شوینی خۆیدا هەراسانی دەکات، ئەمەش بچوکتێن فرەزی ئەو ماله پێرۆزە یە، ئەم نامە یەش رۆژی چوارەمی ذی القعدة نێردرا وە کە وتاری بە ناوی بەرێژ تانە وە تیادا خۆبێندرا وە تە وە... ئەم مەمۆی خەزە تەگوزاریشتان لە دوینی دە چیت لە خەزە تەکردندا و توانیویەتی ئەرکی سەر شانی جیبە جی بکات ووشە ی ئیسلام یە ک بخت و خۆی گەورە الملك الصالح مان بۆ بهێڵێت وە و بە هۆی ئەوە وە و لە سەر دەستی چاکسازی ئە نجام بدات و خەزە تەگوزاریشتان سەرکەوتوو بکات بۆ جی بە جی کردنی مەبەستەکانی لە بە هیژ کردنی دە سەلات و زۆر کردنی مولکید^۴، پاش ئەوەش لە نامە یکی تردا هاتبوو: خەزە تەگوزارتان بە رەدە وامە لە سەر پەرشتی کردنی کاروبارەکان و جی بە جی کردنی

^۱ صلاح الدین الفارس والمجاهد، ل: ۱۴۷.

^۲ کتاب الروضتين (۵۸۷/۲).

^۳ هەمان سەرچاوە (۵۸۶/۲)، صلاح الدین الفارس والمجاهد، ل: ۱۴۷.

^۴ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۴۸.

فرمانه‌كان و ئاماده‌کردنى سوپادا، وه‌میشه ئاماده باشه بۆ ئه‌وه‌ى فه‌رمانى پى بگريّت و جى به‌جى بکات يان کارى پى بسپيژدى و پى هه‌ستيت ياخود روبه‌پوى دوژمن ببیته‌وه و گورزيان لى بوه‌شيتيت، هه‌تاوه‌كو له‌و رۆژهدا كه‌خواى گه‌وره‌ په‌رده له‌سه‌ر کاره‌كان هه‌لده‌ماليت به‌ئهركى خۆى به‌رامبه‌ر به‌ده‌ولت هه‌ستاييت^١. هه‌روه‌ها دراوى به‌ناوى الملك الصالح وه‌ لى‌داو بپيكي بۆ ناردو و تاريشى به‌ناوى ئه‌وه‌وه ده‌خوينده‌وه^٢.

● چاودپيكردى رو‌داوه‌كانى شام و عىراق له‌لايه‌ن سه‌لاحه‌دينه‌وه: سه‌لاحه‌دين به‌رده‌وام چاودپي ر‌و‌داوه‌كانى ده‌كرد له‌شام و عىراقدا و كاتيكيش هه‌والى بيست له‌ميسردا بوو، ماوه‌يه‌ك ناره‌زايى نامى ده‌نوسى و ماوه‌يه‌كيش وه‌ك ئاموزگارى كه‌رو رينيشانده‌ر.

● كاتى بيستى كه‌سيف الدين غازى به‌شيكي له‌ميرنشينه‌كى مامى بريوه، نامه‌يه‌كى گله‌ى ئاميزى نوسى بۆ الملك الصالح چونكه ئاگادارى نه‌كردبويه‌وه هه‌تاوه‌كو له‌خزمه‌تي‌دا بيت و سيف الدين له‌و كارى په‌شيمان بکاته‌وه^٣.

● كاتى هه‌والى هيرشكردى فه‌ره‌نجه‌كان بۆ سه‌رياناس ئه‌و ئاگره‌سته‌ى بيست كه‌ ابن المقدم به‌پاره‌يه‌كى زۆر لى كپي‌بون، ناره‌زايى ده‌رپى به‌رامبه‌ر به‌و ريكه‌تنامه‌يه‌ و نامه‌ى نوسى بۆكۆمه‌ليكه‌ له‌ناوداران و وه‌ك ابن المقدم و قاضي ئيبى ابى عصرون له‌ديمه‌شقدا و ئه‌يوت: كاتى هه‌والى كۆچى دواى خوالىخوشبووم بيست به‌مه‌به‌ستى جيهاد كردن پاكردنه‌وه‌ى و لات له‌بى باوه‌ران له‌ميسر ده‌رچووم، هه‌والى ئه‌و ئاگره‌سته‌م پى گه‌يشته‌ كه‌ريخوشكه‌ريبوو بۆلاواز بوونى ئيسلام... شيخي گه‌وره‌شمان به‌كه‌م كه‌سيكه‌ بوو كه‌زمانى ته‌رخان كرد بۆره‌تكردنه‌وه‌ى ئه‌م كاره‌ چونكه به‌زمانى ئه‌و شمشيره‌كان ده‌خرينه‌ كي‌لان و مافه‌كان ساغ ده‌بنه‌وه^٤. ليره‌شه‌وه سه‌لاحه‌دين راده‌ى لاوازى ئه‌ميره‌كانى ديمه‌شقى بۆده‌ركه‌وت.

● كاتى ناكۆكى نيوان ئه‌ميره‌كانى ديمه‌شق و ئيبى الدايه‌ى بيست له‌حه‌له‌بدا سه‌ركرده شادبه‌خت _ فه‌رمانه‌ى قه‌لاى حه‌له‌ب _ توانى له‌گه‌ل ابن المقدم پيلان بگيريت و، الملك الصالح يش گوترياره‌وه بۆ حه‌له‌ب و پيلانيكيان ري‌كخست و به‌هۆيه‌وه ئيبى الدايه‌ و دوو براكه‌يان به‌ناهه‌ق ده‌ستگيركرد. پاش ئه‌وه‌ى به‌ئينييان پى دا كه‌بيكه‌نه ئه‌ته‌به‌كى ده‌ولت دواتر خستيانه زيندانه‌وه‌وه، پاش ليدانيان به‌ده‌ست و قاچ، دواجاريش ابن مقدم توپه‌ بوو و

^١ كتاب الدوختين، له: صلاح الدين المجاهد، ل: ١٤٨.

^٢ الباهر، ل: ١٦٢، ١٦٣، صلاح الدين المجاهد، ل: ١٤٨.

^٣ الكامل فى التاريخ (٤٠٥/١١، ٤٠٦).

^٤ كتاب الروختين (٥٨٩/٢) صلاح الدين المجاهد، ل: ١٤٩.

له دیمه شقوه نامهیه کی بۆ سه لآحه دین نوسی و بانگه یشتی کرد بۆ ده ستیوه ردان، سه لآحه دینیش سی مانگو نیو له میسر دا مایه وه و چاودیری بارودوخه که ی ده کرد له ۱۵ شه والوه هه تا وه کو سه ره تای سه هری سالی ۵۷۱هـ، و له نامه ناردن ماندونه ده بوو، له م کاته شدا سه رقالم بوو به دوو مه سه له وه: بزوتنه وه و جموجۆلی کنز الدوله له ناوخۆدا و هیرشی نۆرماندن صهقه لیه ی بۆ سه ر ئسکه نده ریه، که دوو مه ترسی گه وه بوون، کاتی که لی بویه وه تیگه یشت که ابن الدایه دوا به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئه میره کانی شام به پیتی به رژه وه ندی و ململانی خۆ په رستانه کانیا ن ره فتار ده که ن و به هیچ شیوه یه که ره چاری حه زو ویسته کانی نوره دینیا ن نه کردوه: سه لآحه دینیش باوه پی و ابوو که کوپی نوره دین پاش باوکی مجدالدین ئیبن الدایه شوینی ده گریته وه پاشان براکانی له حه له بدا که هاوپی و هاوپه یمانی بوون و دلتیا بوو لییان، به لام گرتن و لیدانیا ن به ناهه ق وای لی کرد که بلی: من له پێشترم به ره چا و کردنی به لێن و هه ولدانی باش، چونکه ئه گه ر ده سه لاتێ ئه وانه به رده وام بیته ئه وه یه کیتی و کۆ ده نگیه نامینیته و میسر له شام جیا ده بیته وه و بی باوه پان ته ماع ده که نه ولاتی ئیسلام بۆیه نامه یه کی نارد بۆ ابن المقدم که فه رمان په وای دیمه شق بوو و نا په زایی ده ریپی به رامبه ر به جیا بوونه وه و په رته وازه بونیا ن و که چۆن توانیویه به رامبه ر به ئه نداما ن و سه رانی ده ولته ت بوه ستن، چونکه ئه و کاروباری ده ولته ت و ئه وانه ی لامه به سته و به زیانی شیا ن نیگه رانه، ابن المقدم یش نامه یه کی بۆ نویسییه وه و داوای لی کرد کاری به سه ر ئه و مه سه له وه نه بیته و بیر ی لێ نه کاته وه و ئه یوت: شیاوی تو نیه بو تریت ته ماعت کردۆته مالی ئه و که سه ی که گه و ره ی کردیت و دایمه زان دیت و له میسر دا جیگری کردیت به لکو و اباشه تو سه رقالم چاکه و کاری باشی خۆت بیت^۲. لێ ره دا سه لآحه دین سه رسام ما بویه وه له نیوان به ده مه وه چونی ب نه مالی نوره دین و ئه مه کداری بۆیا ن و له نیوان تو مه تبار کردنیدا به وه ی که ته ماعی تیکردون، وادیاره زۆریه ی ئه و نامانه ش که له ناودارو زانا و ریش سپیا نی شامه وه پیتی ده گه شت مه سه له که ی یه کلا کرده وه و بریاریدا ده ستوهر بداته مه سه له که، ئه گه ر ئه م کاره شی نه کردایه له حالیکه دا که خه لکی دوا ی نوره دین ئومیدیا ن به و هه بوو، ئه وه ئه مپۆ سه لآحه دین باسی نه بوو و یه کێک له و ئه میرانه ی که زۆر ساده باس ده کرا^۳. سه لآحه دین له کۆتایی سه رده می نوره دیندا ته نها سه رکرده یه کی دیاره نه بوو له نیوان ئه میره کانیدا به لکوبو به ده زگایه کی سه ریازی سه ر به ئه وو

^۱ کتاب الروضتین (۵۸۹/۲)، صلاح الدین المجاهد، ل: ۱۴۹.

^۲ سنا البرق (۱۶۸/۱)، صلاح الدین، ل: ۱۴۹.

^۳ صلاح الدین المجاهد والملك الزاهد، ل: ۱۵۰.

خیزانیکی هاوکار بوو له گه ل^۱ فرمانده کانددا، که له سه ره تادا نه سه ده دین شیږکوو نجم الدین نه یوبو پاشان صلاح الدین و شهاب الدین و الحامی خالی پاشان براکانی، که تیا یاندا توران شاو طغتکین نه بوبکر^۲ العادل و بوری و هندی له براکانی سه لاهه دین و ناموزاکه ی و له گه ل^۱ هندی له کورانی صلاح الدین: الأفضل علی و الظاهر غازی و العزیز عثمان، که واته سی نه وهی سه رکړده بوون که خو یان خستبوویه خزمهت نووره دین و نالایان هه لگرت، نوره دینیش خو ی هه نديکیانی پیکه وه کړکړده وه هه تاوه کو به هوی خزمایه تیه وه به کتر بناسن، دیاره نوره دین دلتیا بوو له سه لاهه دین و هاوکاری کردنیان له گه لیداو زالبوونی به سه ریاند و هک ده سته یه ک له میسر دا، هه روه ک دلتیا بوون له وهی که سه لاهه دین به باشی کاره کان نه نجامه دات^۱.

به هیزی سه لاهه دینیش ته نها له مه دا نه بوو، به لکو له ده وه له مهندي میسر دا بوو له رووی نابوری و مرؤیشه وه، نه وزه ویه ش که له ژیر ده سستی نه ودا بسو فراوانترو گه وره تربوو له رووی روبه رو ده وه له مهندي وه له میرنشیننه که ی نوره دین له شام و جه زیره دا، چونکه میرنشیني سه لاهه دین له به رقه وه بۆ نه و به (سودان) و له ویشه وه بۆ یه مهن و دريژ ده بویه وه، به م شیوه یه بارودوخی سه لاهه دین و هک بارودوخی فرمانده کانی نوره دین نه بوو، به لکو له وان ده وه له مهن دترو پایه دارتر بوو، سی کوره که ی الدایه ش ته نها یه کیکیان ده رکه وت و نه وه له ی که بۆ سه لاهه دین ره خسا بۆنه و نه ره خسا که میسر و هک کومه لگه و^۲ تاقیگه یه ک و ابسو که توانا کانی بنه مال ی نه یوبی تیا ده رکه وت و سه لاهه دینیش باش نه مه ی ده زانی، و هک چۆن نه میره کانی تریش ده یان زانی^۲.

کاتی نه میره کانی دیمه شقیش کۆبونه وه له سه ر دژایه تیکردنی سه لاهه دین نیسماعلی خه زنه داری پاره و حسین نه لجراحی و شه هابه دین عه جمی و طواشی حوسامه دین ره یحان و له سه روی هه موشیان وه ابن المقدم به ناماده بونی قاضی کمال الدین شاره زوری، قاضی ووتی: ئیوه نه زانن که سه لاهه دینی فرمانپه وای میسر له خزمه تگوزارو پیاوانی نوره دینه و به رژه وه نندی له وه دایه که راوړی پی بکه ین له م کاره دا که نه یکه ین و اباشه له م مه سه له دا جیای نه که ینه وه هه تاوه کو له گوړپایه لیمان ده رنه چیت و نه وه نه کات به به لگه له دژمان، چونکه نه وه له ئیمه به هیژتره به وپیته ی هه موو میسری له ژیر ده ستدایه به م شیوه یه لیتره ده فرمانده په پرنیت و خو ی خزمه تی الملك الصالح ده کات... نه م و ته یه ی قاضی ش له گه ل^۱ مه رانه کانیا نندا نه ده گونجاو نه ترسان له وهی

^۱ صلاح الدین المجاهد و الملك الزاهد، ل: ۱۵۱.

^۲ صلاح الدین المجاهد و الملك الزاهد، ل: ۱۵۱.

سه لآحه دین بیته ناوچه که و نه وان ده رپه پینیت^۱... چونکه ده یانزانی نه گهر بیته نه و ولاته وه ده ریان نه نیت^۲، نه وه بوو سه لآحه دین له ئه رکه کانی بویه وه له میسر دا دای نه وه ی که زۆر بیزار و توپه بوو له وه ی که له شامدا رووی دها، به تاییه ت نه وه ی که له حه له بدا روویدا له جیا بوونه وه ی سوننه _ شیع و نا پاک ی نو اندن یان به رام به ر به ئین الدایه ی هاو پتی، هه ربۆیه نامه یه کی نوسی بۆ ابن المقدم و نه میره کانی بۆ دیمه شق و تیایدا نوسی بوی: نه گهر نوره دین بی زانیایه که یه کی کتان نه توانیت که ببیته جین شینی من و وه که من متمانه ی پی هه بویه نه وه میسری ده دایه ده ست که گه وره ترین میر نشین و ویلایه تیه تی، نه گهر مردنیش زوو یه خه ی پینه گرتایه په روه رده کردنی مناله کانی به که سیکی تر نه ده سپارد جگه له من، به لام ئیستا نه بینم ئیوه به ته نها بپیار له سر گه وره م و کوپه که ی ده دن، منیش دیم بۆ خزمه ت کوپه که ی و پاداشتی چاکه کانی باوکی ده ده مه وه به خزمه تیک که ئاسه واری دیار بیت و ئیوه ش له سر کاره خراپه کانتان سزاده دم که وازتان له به رگری کردن له ولات هیناوه^۳. به م شیوه یه سه لآحه دین خۆی به به پرس ده زانی له ده وه له تی الملك الصالح و باش پاراستنی^۴، هه روه ها نامه ی بۆ نه میره کانی حه له ب نوسی و ئاگاداری کردنه وه له هانتی بۆ شام، نه وانیش بی شه رمانه وه لامیان دایه وه^۵. وادیاره نه وان ده یانزانی که نه و میسر به جید ئیلت، هه ربۆیه نامه یه کیان نوسی بۆ فه رمان په وای موسل و داویان لیکرد که بیت بۆ ده سترتن به سه ر دیمه شقدا پیش سه لآحه دین، نه ویش نه م مه سه له یه ی به پلان زانی و نه هات به ده م بانگه وازه که یانه وه خه لکی دیمه شقیش داویان له ابن المقدم کرد (که گه رابوویه وه بۆ لایان) بانگه یشتی سه لآحه دین بکات هه تا وه کو کمشتکین که ده ستی به سه ر حه له بدا گرتبوو ده ست به سه ر دیمه شقدا نه گریت، نه وه بوو نامه یه کی زۆری پیگه یشت که داویان لیده کرد بیت بۆ شام بۆیه نه ویش بپاری رویشتنی دا^۶.

یه که م: ده سترتن به سه ر دیمه شقدا:

دای نه وه ی بارودوخی میسر سه قامگیر بوو و هیمنی به خۆوه بینی، سه لآحه دین خۆی ئاماده کرد بۆ پیش په وای کردن به ره و ولاتی شام دای پینچ مانگ له کوچی دای نوره دین، نه وه بوو له مانگی سه فه ری سالی ۵۷۶هـ/ نه یلولی ۱۱۷۴ی زاینیدا به سه روکایه تی حه وت سه د سه رباز

^۱ کتاب الروضتین (۵۸۹/۲)، صلاح الدین المجاهد، ل: ۱۵۱.

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۵۱.

^۳ الکامل فی التاریخ، له: صلاح الدین الفارس المجاهد، وه، ل: ۱۵۲.

^۴ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۵۲.

^۵ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۵۲.

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۵۲.

۱- وتاری سه لآحه دین که ئاڤاسته ی خه لیفه ی عه باسی کردبوو: سولتان سه لآحه دین وتاریژ شمس الدینی کوپی وه زیر اُبی المضاء نارد بۆ دیوانی العزیز به نامه یه که وه که القاضی الفاضل نوسراوئکی دوورو درژو جوانو به هیزی تیانوسیوو، که تاییدا ئامازه ی به چاکه و کاره کانی سولتان دابوو له جیهادکردن دژ به فره نجه کان له ژیانی نوره دیندا، پاشان له ئازادکردنی میسرو یه مهن و چند ناوچه یه کی زۆر له ده وروبه ری مه غریبدو و تاداران به ناوی عه باسیه کانه وه، که له سه ره تاکه یدا به نێردراوه که ی ئه وت: ئه گهر پیریاری باوه پکردن بدهین ئه وه به یه ککه یشترو دیدار پئویست ده بیئت و دلسۆزیش پئویستی به هه ول و نزا ده بیئت، با ئامازه به و رووانه بکه ین که تازه رویان داوه و هیچیان هه لبه ستراو نین وشتانیک تیا یاندا و تراوه که له وه زیاتر روویداوه، ئه مه ش دلسۆزکه ره و به ئاشکرا بارودۆخه که مان بۆ رونده کاته وه، چونکه خوائ گه وه به نه یینی ناپه رستریت:

ومن الغرائب أن تسیر غرائب فی الأرض لم یعلم بها المأمول
کالعیس أقتل ما یكون لها الصدی والماء فوق ظهورها محمول

جا ئه گهر ئیمه به دهستی خۆمان ئاگرمان گرتبیئت و خه لکی سودی له روناکیه که ی بردبیئت و ئامان به مشته هه لگۆز بیئت و خه لکی خوارد بیئیه وه، و گهر دزمان دابیته بهر تێرو خه لکیش سهیری کردبیئت، ئه وه پئویسته ئیمه ش که رهسته ی خۆمان وه ریگرینه وه و گوێپایه لیمان بکریئت و پشکی خۆمان هه بیئت له ناو دله کاند، ئه مه ش له بهر ئه وه بوو که ئیمه چاوه پئی ئه وه بووین له لایه ن خاوه ن نیعمه ته وه داوای ده ستیوه ردان و خزمه تکردنمان لێ بکریئت، وه ک چۆن ده ستپێشخه ر بووین ئاواش مافمان پئیدریئت، یه که م کاریشمان ئه وه بوو که ئیمه له شامدا بوین دژ به بی باوه پان تیده کوشاین و ناوچه کاندان ئازاد ده کرد، ... به سه ربازه کاندانه وه پێشپه ویمان ده کرد، ئیمه و باوک و مامان، جا چ شاریک ئازادکراوه یان چ پێگه یه ک گیراوه یان چ سه رکه وتنیک تۆمارکراوه که ئیمه ی تیدا نه بووین، پیموانیه که س له کاره کانی ئیمه بی ئاگابو بیئت و دوژمنیشمان نکۆلی نییه که کاروبار به ده ست ئیمه وه بیئت و پێشپه وی هه موان بکه ین و سه ربازه کان ریکبخه ین، ئه وه ش که ئیمه کردمان نیستا شوینه واری له شامدا ده رده که ویت، با خه لکی تریش باسی لێ بکات له میسریشدا به رده وام هه وائی خراب به رپێوه بردن و زالبوونی بچوکه کان به سه ر گه وره کاندان و لاوازیونی نیسلا تیایدا و سه رنه خستنی له لایه ن که سه وه ده گه شت، فره نجه کانیش ئه بیئت به پاره ی زۆر رووبه رویان بیئیه وه، که بپه که ی زۆر ترسناکه سوننه کانیش ئه گهر چی یه کده نگن، به لام چه وساو، حوکه مانی شه رعیش ئه گهر چی ناویان هه یه، به لام کاریان پێناکریئت و بیدعه ش تیایدا ئاشکرا بالآ دهسته، ئه و گومپاییانه ش که تایدا یه و ئاشکرا داوای دورکه وتنه وه له نیسلا و...

مه زه باش تیکه لی خوین و گوشتی خه لک بووه و نه و په یکه رانه ی که وه که چه ند خوا به ک وان جگه
 له خوا ده په رسترین و پاک و بیکه ردی بۆ په روه ردگار ئیمه ش وره مان خسته به ر خۆمان بۆ
 نازادکردنی شوینه کان و گیرانه وه ی هه لاتوه کان له ئیسلام، ده رخنه وه ی شته شاردراره کان
 ئیسلام، بۆیه به سوپایه کی مه زنه وه بۆی که وتینه ری و پاره و سامانیکی زۆرمان پیکه وه نا که زۆر
 ماندوی کردین و له گیرفانی خۆمان و به ئاره قی نیوچه وان و نرخ ی نه و دیله فرنجانه ی که که وتبونه
 ده ستمان په یدامانکردبوو، به لام چه ند شتیک هاتنه پێشه وه که بونه ریگر، پاشان چه ند نێردراویک
 هاتنه لای میسریه کان و داوای به ده مه وه چونی فره نجه کان یان کردو هه موو شتیکیش واده ی
 دیاریکراوی خۆی هه یه و هه موو هیوا به کیش ده روازه یه کی هه یه، یپیری په روه ردگاریش وابوو
 که ئیمه به باشترین شیوه بیگرینه ده ست و به شیوه یه کی به هیزو توکمه فره مانپوایی بکه ین،
 نه وه بوو فره نجه کان ناپاک یان نواند له گه ل میسریه کان و ناگر به ستیان شکاند و مه به ستیان بوو
 ئیسلام ریشه کیش بکه ن، میسریه کانیش له کاته دا نامه یان بۆ نوسین به هه مان شیوه خه لگی
 شامیش نامه یان بۆ نوسین، که نه گه ر به ده م کیشه که وه نه چین نه و له ده ست ده رده چیت، و نه گه ر
 روو به پووی دوژمنی نه مرۆ نه وه ستین نه وه له ده ست ده رده چیت و سبه ی فریای ناکه وین، ئیمه ش
 به نه میره به ناویانگه کانه وه که وتینه ری بۆ نه و ولاته ی که دوو شت بونه ریخۆشکه ر بۆمان:
 یه که میان نه وه ی که ده یانزانی ئیمه مه زه به ی راست سه رده خه ین و دوو میشیان نازادکردنیان و
 هه لگرتنی باج له سه ریان، نه وه بوو خوای که وره سه رکه وتنی خۆی ناردو دوژمن ئومید پراو ده ستی
 له و ولاته هه لگرتدای نه وه ی که خاک و ئاو و ولات و هه ریمه کان ی له ژیر ده ست بوو و خاچی
 به سه ریاندا هه لئواسبوو و، بتیان تیا دا دانا بوو، خه لکیش بۆ ئومید بوون له وه ی که نه و ناوچانه یان
 له ده ستبسه نریته وه، کاتی گه یشتینه نه و ولاته ژماره یه کی زۆر سه ربازی تیا بوو که سامانی زۆریان
 هه بوو و ریزه کانیشیان یه کخستبوو، بۆ جه نگی موسلمان به توانا تر بوون هه تا وه کو جه نگی بۆ
 باوه ران و فیلی نه ینیان به هیزو وره شیان زۆر به رز بوو، دیاره و سه د هه زار سه ربازی پیاده ی
 سودانیشیان له گه لدای بوو، که هه مو یان بیانین، هیه خوا به ک نانا سن جگه له خاوه نی کۆشک (پاشا)
 روگه شیان شوینی نه و و جیبه جی کردنی فرمانی نه وه، چه ند سه ربازیکی نه مره نیشیان تیا به که
 له سه رگاوریتی خۆیان مابونه وه و، سه رانه یان له سه ره لگیرابوو، به هیزو توانا و دلگه رم و کارامه
 بوون، چه ند خزمه تگوزاریکیشیان له کۆشکه کان یاندا هه بوو که گومرایی ده رازنده وه و خه لگی بۆ
 که مه ند کیش ده کرد. چه ند نوسه ریکیشیان که پیتنوسه کان یان ئیفلج کار بوون و
 خزمه تگوزاره کان یاش له گه ل ره شی ده م و چاودا ره شی ره چه له کیشان کۆکردبوو.
 ده وه ته کان یان گه وره بوون بوون و دان به گه وره کان ی تردا نانی و هینده لوتبه رزن کانی

ناچله كێنى، جا چۆن ده بێت ههنگاو هه لگزين و ئهم بارودخه چاره سه ربكهين، هه روها ئه مانه
 حه رمه كانيان به ئاشكرا هه لال كردوه و فه رزه كانيان په كخستوه به هۆى نه ريتى ناپواوه و
 به ليكدانه وه كانيان شه رعيان شيواندوه و وازيانه ينان له و مه به سته ي گه خوى گه و ره هه يبووه و
 بيباوه رپيه كيان بلوكردۆته وه كه ناوى ترى ليراوه و شه رعيك وه لاده نرين و حوكم به شى تر ده كريت،
 ئيمه ش به رده وام ئاگامان ليتيان بووه و به هه موو شيوه يه كه له گه ليتان رويشتووين و كارى وامانكردوه
 كه له تواناي مرؤفا نيبه، به لام ئه وان هانايان برد بۆ فره نجه كان و جاريك بۆ بلبيس و جاريك بۆ
 دمياط و هه ر جاره ش دوزمنيكي زوريان ده هيتايه سه رمان به تاييه ت له (دمياط) دا، كه هه زار
 كه شتيان هيتابوو، له نيوان جه نكاوه رو باره لگرداو له وشكانيشه وه دوو سه د هه زار سوارو
 پياده يان هيتا، دوو مانگ گه مارؤيانداو ئيتواره و به ياني به شه پ ده هاتن و ده نكي شمشيرو
 قه لغانه كان ده هات كه له هه موولايه كه وه مه رگيان ده هيتا، ئيمه ش له گه ل هه ردو دوزمني ئاشكراو
 په نه اندا ده جه نكاين و خورپاگريوين به رامبه ر به هه ردو لايه ني دووپو و يى باوه، هه تاوه كو خوى
 گه و ره سه ركه و تنى خوى خه لات كردين و ميسرى و فره نجه كان بى ئوميدبوون، پاشان به ربوييه
 تايفه كانى ترى وه كه ئه رمن و سودان و سه ريازه كان و له قاهيمه وه ده درماننان به فره مانى
 يه كه لاكه ره وه و به هۆى كارخراپه كانيانه وه و به شمشيرى هه لكيشراو و ئاگرى سوتينه ر، هه تاوه كو
 كوشك و ئه و خه لكانه ي كه تيايدا بوون له خزمه تگزارو مندالى پاشا په رته وازه بوون و بيدعه كانيان
 نه ماو بانگه وازيان كپبويه وه، به م شيوه يه قسه مان سه ركه وت و وتارمانداو په رچه مى ره شى مه زتمان
 هه لكرد، په روه ردگار سته مكارى گه و ره له ناويه ريوت و له و سوينه ده مان خۆش بيت كه گوناھى كه و تنى
 له گوناھى هيشته نه وى كه مته ر، كاتى ده ستمان به تال بوو. بيرمان له هيرشكرده سه ر ولاتى بى
 باوه پان كرده وه و هيچ سائيك نه بووه هيرش نه كه ين له وشكاني و ده رياوه و به كه شتى و پشتى
 ولاخه وه، هه تاوه كو ژماره يه كى زورمان كوشت و به ديل گرت و به زور ملكه چمان كردن¹. چه ندين
 پيگه وه و شويتيشمان ئازاد كرد كه پيشتر موسلمانان پيى نه گه يشتون به پيى يا خود به سوارى،
 له وشويتانه ش قه لايه كه له سه ريازگه ي ئه يله دا كه دوزمن له ناوچه ي ده رياى هيندا بنياتى نابوو،
 كه پييدا تيبه پ ده بوون بۆ هه ردو حه رهمى پيرؤزو يه مهن، هه روها هيرشيان كرده سه ر كه نارى
 حه رهمى پيرؤز چه ند ديليكي هه بوو، به لام توانيمان كوفر له م قوله وه بيده نگ بكه ين، له كاتيكدان كه
 زورى نه ماوو كه خه لكانى بيباوه پ ده ست به سه ر شويته پيرؤزه كاندا بگرن، و خه لكانيك بچه زيدو

¹ كتاب الروضتين (٣٦١١٢).

ئارامگەى پېغەمبەر (ﷺ) كە لەسەر ئاينەكەى نىن، پاشان خواى گەورە ئەم قەلايەى كەردەووە بوو بەپەناگەىەك بۆ جيهادو شوپىنك بۆ باليۆزى ولاتانو خەلگانى خواپەرست.

پاشان ئەلئى: لەيەمەنیشدا خەلگانك هەبوون وەك كۆپى مەهدى و گومراوبى باوەپو بىدعەچى و هەلگەپاوە، كە چەند شوپىنەوارىكى لەئىسلامدا هەبوو، تۆلەيەكيشى لەسەر بوو بۆ پېغەمبەر (ﷺ) چونكە هەستابوو بەگرتنى ئافەرەتى بەئابۆو بەپۆز بەپارەيەكى كەم فرۆشتبونى، هەرەها بىدعەيەكشى لەسەر بوو كەئەيش بانگکردنى خەلگ بوو بۆ سەرگۆپى باوكى و نانانى بەناوى كەعبەو، هەرەك هەستا بەبردن و لەناوپردنى پارەى هاوڵاتيانى بى تاوان، و داوينى حەرەمى حەلالكرد، ئىمەش براكەمان بەسوپاكەمانەو بە نارد دواى ئەوەى پارەيەكى زۆر چەكىكى باشمان بۆ پىكەو و ناو كەوتەپۆو سەرەكەوت سوپاس بۆ خوا، و ئىستا لەوتە تا هندو قسەمان بالا دەستە، لەمەغرىبىشدا كارى سەيرترمان ئەنجام داو، كارەكانىشمان بەخوين و رەنج بەئام گەياندو، ديارە لەوئى بنەمالەى بنى مؤمن بەو ناسرابوون كەكاروباريان بەرەو پيش چوو و ولاتيان ئاوەدانەو سوپاكەشيان بى شومارو روبەپوو بوئەويان سەختە، ئىمەش سوپاس بۆ خوا چەند ناوچەيەكى فراوانمان لىسەندن كەروپەرى مانگك رى دەپيت و هيز لەدواى هيز سوپامان بۆ دەنارد و ئەوانيش سەرەكەوتن لەدواى سەرەكەوتنتان تومارەكرد ئەو شوپىنە بەناوبانگ و پىر دانىشتوانەى كە دەستمان بەسەردا گرتو: برقە و قفصە و قسطيلية و توزر هەموو ئەمانەش وتاريان بەناوى گەورەمان المستضىء بأمراً لله تبادە ئەخويندريتەو و حوكمە شەرەيكەكان لەژىر ئالائى شەكاویدا جىبەجىدەكرىت، لەهەمان سالىشدا وەفدىك هاتە لامان كەوەفدى شارو ولاتەكان بينيان و لەهەفتا سوار پىكەتاتبوو كەهەموويان داوايان دەكرد ولاتەكان بىبىتە شوپىنەكەوتى سولتان و ئومىديان بەبەلئى ئىمە هەبوو لەهەپەشەمان دەترسان ئىمەش رىو رەسمى شوپىنكەوتيمان بۆ ئەنجامدان و پلە و پۆست و ئالان بلاكراو كەنمان بۆ دەرکردن و فەرمان و دادوهرى خۆمان بۆ برپادان، هەرچى دۆزمنانى دەوروبەريشە كەچاويان برىبوو ئەم ولاتە بەهيز دەسەلاتى گەورەو روبەپوومان دەبوونەو و لەسەر هەمووشيانەو سەمەكارى گەورە و جالوتى بى باوەپى فەرمانپەرەى قوسطنتىنە، خاوەنى ئەو دەولەتەى كەماوەيەكى زۆر دۇنيائى خواردو و ئاينى گاويرانى پەرپاكرد كە دەولەتەكەى هەموو ميرنشينەكانى خستبوو ژىر دەسەلاتى خۆى، لەگەل ئەم سەمەكارەدا چەند روبەپوو بوونەو يەكى دەريائى لەنىوانماندا رویداو چەند نىردراوئىك لەنىوانماندا ئالوگۆپ كرا^۱ بەنەيتى و ئاشكرا، لەميسرىش نەجولائىن هەتاو كۆ نىردراو كانيان لەماوەى

^۱ كتاب الروضتين (۳۶۵۱۲).

یه که هفتەدا دوو جار هاتنه لامان بە دوو نامەو، کە لە هەریە کێکیاندا ملکه چی و چەك فرێدانی خۆی
پیشان دەداو داوای ئاگر بەست و دۆستایەتی دەکرد، تەنانەت ئەو ئاگاداری کردینەو
لە فەرمانرەوای صقلیە و کەشتیگە لە کەسێ کە باس دەکری و لامان شاراو نەبوو. هەروەها لەو بێ
باوەرانی فەرمانرەوای صقلیە کە کاتی زانیوی کە فەرمانرەوای شام و قسطنطنینیە پێکەو
کۆبونەتەو لە جەنگی دمیاطداو هەردوولا تیکشکاو دۆپاون، ویستی هیزی خۆی تاقیبکاتەو
کەشتیگە لە کەسێ نوێ کردەو و سامان و کاتی خۆی تبادا سەرفکرد، کە ئیستا پێنج سال
کە رەستە کۆدە کاتەو و باشتریان هەڵدەبژێری و ئەم سال گەشتە ئەسکەندەریە و سوپایەکی هێنا
کە دەریای پێ کردبوو و سوپای و شکانیشی پێی هەریمێک بوو کە هەزگیز پاشایەکی شتی وای بو
کۆنە کرابووە، بەلام خوای گەرە سەر شۆپی کردو شکستی پێهێنا، لەو سوپا و هێزەش
کە هێنا بوونی سوپای بوندوقیەکان و بەیشەنیەکان و جەنەواییەکان هەموو ئەوانە پێکەو
هێرشیا دەهێنا و بەرپەچدانەو هیان زۆر زەحمەت بوو، ماوەیەکی شە ئەوانە ئەبنە بالیۆز پارە دینن
بۆمان هەریە کێکیان ئیستا کە رەستە کوشتاری خۆیمان بۆ دینن و بە کردەو
باشەکانی لیمان نزیک ئەکەوتەو و هەموو ئەمانە بپارمانداو لە گەلیاندا
بپۆین و ئاشتەوایی لە نێوانماندا بەرقەرارە، لەسەر ئەو شتانە
کە ئێمە دەمانەوێت و ئەوان پێیان خۆش نییە، کاتی خوای گەرەش
بپیری مەرگی نۆرەدینی فەرموو ئێمە بە نیازی غەزا بوین و سەربازانمان
خۆیان ئامادە دەکرد و فەرەنجەکانیش هاتنە بانیاس و خەریک
بوو دەستی بەسەردا بگرن و ویستیان هەلە کە بقۆزنەو، فەرمانرەوای
ئەو شارەش هانای بۆ ئێمە هێنا و ئێمەش بەرەو ئەو ناوچەیە
بە پێکەوتین، بەلام ئەوان ئاگر بەستی دیمەشقیان راگەیاندا
کە ئەگەر ئێمە نەچوینایە بە ئەنجام نەدەگەینەرا، پاشان
گەڕاینەو و لاڵی خۆمان و بەردەوام هەوالی ناکۆکی و پەرتە
وازە و لاڵی نوریان پێدگەشت، کە هەموو قەلایەکی فەرمانرەوایەکی
بۆ پەیدا بوو و هەر تەماعارێکی شۆینیکی بۆخۆی دا پێو و فەرەنجەکانیش
چەندین قەلایان دروستکردو و چاودێری ناوچە موسڵمانەکان
دەکەن و تەنگیان بە لاڵی شام هەلچنیوو و گەرە ئەمیرەکانی
نۆرەدینیش زیندانی یاخود سزا دراو و دەریە دەرکران و کویلە و
ماملیکەکان بونەتە خاوەنی و لاڵ کە تاتیکدا ئەوان بۆ گۆشەکان
دانراونە ک پێشی پێشەو و دەبێت بە پێو بوەستن ئەک
دانیشن لە مەجلیسدا، ئەوانە دەست و چا و شمشیریان درێژکرد و خراب
رەفتاریان کرد و فەرمانیاندا بە خراپە و نەهیان کرد لە چاکە،
هەریە کەش لەم دەسەڵاندارانە یارمەتی لە فەرەنجەکانەو
و دەردەگرت و بە پشت و پەنای خۆیانیان دەزانین، ئێمەش بۆمان
دەرکەوت ئەگەر

به يتولمه قدیس هۆكاری ئازادکردنی فهراههه نه كړيټ و فهلسه فهی بئ باوه پيش نه گهر بپياری ريشه كيڅ كړدنی نه دريټ، نهوا ره گوريشه داده كوټيټ و كه ليني زياتر نه كه ويټه ناو نايينه وه خواوه تواناكانيش گوناھي زياتريان ده گات، دياره ئيمه له ميسره وه ناتوانين هم كاره بكهين له بهر دوری شويته كه و نه بونی ناوه دانی و ماندوو بوونی ولاخه كانمان، به لام نه گهر له ميسر تپيه پين نهوا بهرزه وه ندی ئاشكرايه و سودی زياتره و توانامان باشتره و نه و لاتيه ليئمانه وه نزيك ده بيتيه وه هيټش بؤ كړدنی گونجاوه و نازوقه ش دابينكراوه و نه سپه كانيشمان پشوويان ده بيتيه و سهربازه كانيشمان زورتر ده بنو كات و دهره تيش زياتره و بيروباوه په ناږه و اكانيش له شامدا ناهيټين و نه ميريه ئيره يي به رو ته ماع زالبووه كان و نه قله نااماده بووه كان كوټايي پيټيټ و نه و كوپه نه پاريزين كه له دواي باوكي ده سه لاتي گرته ده ست، چونكه ئيمه نزيكترين ليئيه وه له وكه سانه ي كه به ناويه وه دنيا ده خوون و نه مه كداری خوټاني بؤ دهر نه خه نه له كاتيكا كه ستمی ليده كنه، مه به ستيشمان له ئيستادا هه ر شتيكه كه ده ولت به هيټ بكات و بانگه واز دوپات بكات وه و نومه ت يه كخات و ته بايي بپاريزيټ و ناوچه كانی تر رزگار بكات، و هه موو ريټوره سمه كان بؤ عه باسييه كان بهرپا بكات، كه ريټوره سمیكي گشتگيره له ميسرو يه مهن و مه غريب و شام و هه موو نه و شويئانه ي كه له ژير ركيټي ده ولته تي نوره دين دان، هه ر ناوچه يه كيش كه خواي گه وړه به شمشيري ئيمه و سهربازه كانمان رزگاری بكات، بؤ هه ر كه سيكي بكهين برا بيت يان كوپ نه وه زيندو راگرتنی به خششه كان و نوټكردنه وي بانگه وازه، به گشتيش شام كاروباره كانی نايه ته راسته به و خه لكه ي كه تيايداو به يتولمه قدیس كه سيك نيه بپاريزيټ، فه ره نه جه كانيش ئيمه باش ده ناسن وهك ركا به ريك كه بيټار نايټ له جه نك هه تاوه كو نه وان بيټار نه بن به شيويه كه نه گهر روبه پوويش ببينه وه نه وه به شمشير مه سه له كه يه كلاده كه ينه وه و نه و ديله ئازاد ده كه ين كه خواي گه وړه به نده كه ي شه و ره وي پيكر د بؤي^۱، هه روه ها له نامه يه كي تري القاضی الفاضل دا هاتوه: ده رچونی سه لآحه دينله مالی نوره دين ريكه وتنك بوو كه له نيوان نه وو نوره دين (ره حمه تي خواي ليټيټ) هه تاوه كو له ميسرو شامه وه دوژمنمان په لكيش بكهين، سه لآحه دينله ده رباو وشكانيه وه نوره دينيش له ده شت و كيوي شامه وه، به لام كاتي خواي گه وړه مه رگی يه كيكياني پيشخست و نه و رووداوانه روياندا كه نه يانزانين، و كه ليئنه كان بؤ موسلمانان ئاشكرا بوو و سه نگره كان دوپيټران و بؤچونه نادروسته كان زال بوون و باتنيه كان بوونه ده سه لات و سه رانی موسلمانان ده درا به كافران له بري موسولمانان، له لايه نه و نه و مه رانه وه كه بناغه ي ئيسلام بوون و سه ركه وتنه كانيان

تۆمارکردوو به شمشیره كانيان سكالای ديليتيان ده كرد ، فره نجه كان و بى باوه پانيش ده ستیان دایه باله خانه دروستکردن له سهر سنورى ده ولتهى ئيسلامى، ئاشكراشه كه دواى ئەم كارەى ئیমে فره نجه كان هه ستان به په نابردن بۆ گاواره لایه نگره كانيان له ولاته جور به جور هكاندا و نه وانیش خاچه كانيان به رزكرده وه و هه په شه یان له سته مكاره سه ركرده كه یان كرد و پیاوه ئاینى و قه شه كانیان خسته پى. موسلمانانیش وتیان: بى ئاگایى كارێك به مړۆف ده كات كه به ئاسانى قهره بوو ناكړیتته وه و هه ر یه كه له فه رمانپه وای صقلیه و پاشای ئەلمان و پاشاكانى ئەو به رى ده ریا و فه رمانپه وای دورگه كان وهك بوندوقیه و بیشانیه و جه نه واو شوینی تر. خۆیان به كه شتیگه لى به هیزه وه ئاماده كرده بو، ئەمړۆ ئەى ئەمیری باوه پداران پشتیوانانى به هیزترین به تایبته كه ئەوان هیزێكى ناپه و سهرده خه ن و ئەو هه ق و راستی و سهرده خاتو، ئەوان مړۆف ده په رستن و ئەو خوا ده په رستیت، خه لیفه ش وه لامى داخوازییه كانى سه لآحه دینی دایه وه و ده سه لاتى میسرو شامى پیتسپاردو، دار الخلافه ی بۆ نارد له كاتیكدا كه گه مارۆى حه ماى دابوو له سالى ٥٧٠ ك/ ١١٧٤ زدا به ته شریفات و مولكایه تی و مه راسیم و مۆلته پیدانه وه^٢، ئەمه ش به لگه یه له سهر ئاره زوى خه لافه تی عه باسى بۆ مامه له كردن له گه ل سه لآحه دیندا به شیوه یه كى راستگۆیانه چونكه پى و ابوو سه لآحه دین ئەو كه سایه تیه یه كه ئەو بۆشاییه پزده كاته وه كه نوره دین جییه یشتوو، هه روه ها ئەم داننا نه به سولتانیته ی سه لآحه دیندا وهك كه سایه تیه كى شیا و كارامه بۆ به رگریكردن له موسلمانان، ئەم نازناوه ش سام و شكۆی پیدا له به رده م ئەمیره موسلمان هكاندا به گشتی و خاچه رستاندا به تایبته تی، سه لآحه دینیش سه ربارى ئەو هیزه ی كه هه ببوو پتویسته ی به پالپشتی خیلافه ت هه بوو له ململانیددا له گه ل ئەمیره موسلمان ه ركابه ره كانیدا به تایبته زه نكیه كان، هه ر بۆیه خه لافه تی له سه رجه م جموجۆل و ده سه كه وته كانى ئاگادار ئەكرده وه هه تا وه كو پالپشتی مسۆگه ر بكات^٣.

٢- **چوونه ناو دیمه شقه وه:** سه لآحه دین به سوپا كه یه وه گه یشته دیمه شق و پیتشوازییه كى باشى لیکراو، ابن المقدم یش له رۆژى دووه مدا کلیله كانى شارى دابه ده سته وه، به لام قه لآكه ی لییاخی بوو كه به ده ستی خزمه تكارێكه وه بوو به ناوی جمال الدین ره یحان، سه لآحه دینیش توانی قایلی بكات له ده ستی وه رگریت، به م شیوه یه ش سه لآحه دین ده ستی گرت به سه ر دیمه شق و قه لآكه یدا به بیانوی پاراستنی الصالح ئیسماعیل له مه ترسی خاچه رسته كان و، ئەمیره ته ماعكاره كان، توانی ئەو مولكانه بگپیتته وه كه سه یفه دین غازی فه رمانپه وای

^١ كتاب الروضتين (٣٦٨١٢).

^٢ تأريخ الأيوبيين فى المصر والشام، ل: ٨٤.

^٣ تأريخ الأيوبيين فى المصر والشام، ل: ٨٤.

موسڵ و جه زيره دهستی به سهردا گرتبوو^١، ههروهها سه لاهه دین له دیمه شقدا سیاسه تی پشتگیری کردنی خه لکی په یه وکردو فه رمانی دا به به خشیانی پاره به خه لک و هه لوه شانده وهی باجه کان وه رگرتنی پاره ی زیاده له خه لک و باش مامه له کردن له گه ل دهرونه کاند، ههروهها ریژی دهنا له زانایان له بهر نه و کاریگه ریه زۆره ی که له سه ر خه لک هه یانبوو، نه وه بوو سه ردانی مائی قاضی کمال الدین شاره زوری کردو به دحالیبونی نیوانیانی ره واند هوه^٢، قاضی شاره زوریش وه لامی دایه وه و وتی: ئاسوده به فه رمان فه رمان خۆته و ولات ولاتی تۆیه^٣، وته کانی قاضی ش رایگه یاندنی خۆبه دهسته وه دانی ته وای دیمه شقه کان بوو بۆ سه لاهه دین و رازی بونیان بوو به ده سه لاتی، هه ر بۆیه خۆشحالی خۆیان ده ربپی^٤ و کاروباره کانیا ن پێسپاردو نه ویش به خۆشحالی و ریزلێنان و دلخۆشیه وه له گه لێاندا جولایه وه^٥.

پاشان سه لاهه دین و تارێکیدا بۆ خه لکی دیمه شق و تیایدا و تی: خوای گه وره دیمه شقی به لوتفی خۆی پێبه خشین نه ک به زۆر، سوپاس بۆ خوا هیچ تاوان و خراپه کاریه ک تیایدا روینه دا، و هه له یه کیشمان نه کردوه که کهس شتیکی له باره وه بلی، رهنگه بوتری: ... نه یانزانی که با تۆزو گه رد راده مالیت و به یانیش کۆتایی به شه و دینیت و شمشیریش هه والی راستره و هه قیش بینای به هیزتره و به تالیش به زه حمهت له ناوده چیت و که فیش له خۆیه وه نامینیت، به لام ئیمه پیمانوا به که لیبور دن نزیکتره له پارێزگاریه وه و نزیکتره له ریگای راستیشه وه بۆیه خوینمان نه رشت و دله کانمان ئاسوده کردو ده سه لاتمان وه ک خۆی هیشته وه به ناگری کینه مان وت ساردو سه لامهت به و سه یری بارودۆخی مالی نوره دینمان کرد (خوا پایه داری بکات) بینیمان که روناکی خامۆش بووه^٦، دوا ی ده ست به سه راگرتنی دیمه شق سه لاهه دین دهستی کرد به جیبه کردنی سیاسه ته که ی له یه کخستنی به ره ی ئیسلامی و سه ز له نوێ بنیاتنا نه وه ی، به جۆرێک که له باکوپی عێراقه وه درێژ بێته وه بۆ ولاتی شام و له وێشه وه بۆ میسر، هه تا وه کو پاش نه وه بتوانیت ده ست بداته جیهادی

^١ تاریخ الأيوبيين فی المصر والشام: ل: ٨٦.

^٢ دور المدن الفلسطينية فی مقاومة الغزو الصليبي، ل: ٥٣.

^٣ شذرات الذهب فی أخبار من ذهب (٢٤٣/٤).

^٤ شذرات الذهب فی أخبار من ذهب (٢٤٣/٤).

^٥ النجوم الزاهرة (٢٥/١).

^٦ سنا البرق الشامی، ل: ٧٧، المفکر السوقي الأيوبي، ل: ٧٧.

ئىسلامى دژ بە خاچەپرستان، وموسلمانەكان بە ھىزىترو توكمەترىن^۱. كاتى كەدىمە شقى كونترۆلگىردو دەستى گرت بە سەر قەلاکەيدا، ئالای دادگەرى و چاکەى ھەلگىردو ئاسەوارى سىتم و دەستىزىزگارى نەھىشت و ئەو خراپە و کارە ناپەوايانەى نەھىشت كە ئەمىرەكان لە پاش نۆرەدىن دايان ھىناپو كەخۆى لە باج و كارى ناپەوادا ئەبنىيەو^۲ پاشان بەردەوام بوو لە پىشپەويدا بە ئاراستەى باکور بۆ روبەروو بوونەو ھى كىمشتكىن لە ھەلەبدا، دواى ئەو ھى كە طغتكىنى براى دانا بە والى دىمە شقو توانى ھىمى بگرت و بەرەو ھەلەب پىشپەو ھى بکات، دواى ئەو ھى كە قەلاکەى بۆ كونترۆل نەكرا^۳.

۲- ھىرشكردنە سەر ھەلەب؛ الملك الصالح دواى مردنى باوكى دەسەلاتى گرتە دەست و بە ھۆى ئەو ھەشەو ھى كە بچوك بوو نەیدەزانى كاروبارى فەرمانپەرەواى بە پۆئەببات، بۆیە بوونى لەسەرەو ھى دەسەلاتدا تەنھا بەناو بوو، لەكاتىكدا كە یارىدەرانى توانیان دەستبگرن بەسەر تواناكانى ولاتداو ناوھندى دەسەلاتیان لەدىمە شقەو ھى گواستەو ھى بۆ ھەلەب^۴، لە ھەلەبىشەو ھى كىمشتكىن كەسەرپەشتىارى الملك الصالح بوو بە تەنھا دەستى گرتبوو بەسەر دەسەلاتى ئەو شارەداو دەستى كرد بە جىيە جىكردنى سىياسەتىكى تايبەت كە بەسەرپاندنى دەسەلاتو كۆكردنەو ھى لایەنگر بۆ خۆى كۆتایى پىدەھات، ئەو ھى بوو ابن الدايەى دەستگىركردو پلانى دانا بۆ دورخستەنەو ھى سەلاھەدىن لە ھەلەب بە ھەموو شىو ھى كاتىك سەلاھەدىنش بەرەو ھەلەب پىشپەو ھى كرد، كىمشتكىن نامەى كى بۆ نوسى و تۆمەتبارى كرد بەو ھى كە ھەزى لەپەلاماردان و دەستگرتنە بەسەر مولكى نۆرەدىن مەحمودى گەرەو الملك الصالح كۆپىدا^۵ لە راستىشدا سەلاھەدىن باش لەمە بەست و مەرەمەكانى كىمشتكىن گەشتبوو، بۆیە نامەى لەگەل الملك الصالحدا ئالوگۆر كرد بۆ رونكردنەو ھى مەسەلەكە و ئامۆزگارىكردنى بۆ رىگرتن لە تىكچوونى پەيوەندىيەكان لە نۆوانياندا^۶، وادىارە كە الملك الصالح یش رازى نەبوو لە ھەلسوكەوتى ئەمىرەكانى بەلام لاواز بوو و نەیدەتوانى لەخۆى دوورپان بختەو ھى ھەرەك خىرا دەكەوتە ژىركارىگەريانەو ھى بەر كەمى تەمەنى، یارىكردنى كىمشتكىنىش بە تواناكانى دەولەت ديارتري بەلگەبوو لەسەر لاوازی، ھەرەك رازى نەبوونى لەسەر دەستگىركردنى

^۱ تاریخ الأيوبيين فى المصر والشام، ل: ۵۶.

^۲ كتاب الروستين (۳۴۴/۲).

^۳ الكامل للابن الأثير، ل: تاريخ الأيوبيين، ل: ۵۶.

^۴ كنز الدرر (۵۸/۷-۵۹).

^۵ مرآة الزمان (۳۲۷/۸)، تاريخ الأيوبيين، ل: ۵۷.

^۶ تاريخ الأيوبيين فى مصر و بلاد الشام، ل: ۵۷.

عزالدين جورديک ی فه رمانپوای هه ماو نێردراوی سه لاهه دين بۆ لای بۆ مۆرکردنی رێککه وتن، کمشتکین گوێی به م ناره زاییه نه داو ناوبراوی به زنجیر کۆت کردو ئازا ریداو خستیه نه و بیره وه که کوپه کانی ئیبن الدایه ی تیخستبوو^۱، بۆیه ئاسایی بوو که سه لاهه دين به ره و هه له ب به رێ بکه ویت بۆ رزگارکردنی الملك الصالح و نێردراوه که ی له چنگی کمشتکین و ده ست گرتن به سه ر هه له بدا، له به ر گرنگی نه و شاره ش له پلانه که یدا بۆ یه کخستنی هیزه ئیسلامیه کان، نه وه بوو کمشتکین ده رگا کانی هه له بی داخست به رووی سه لاهه دیندا که له سی جه مادی کۆتایی سالی ۵۷۰هـ / ۳۰ی کانونی یه که می سالی ۱۱۷۴ز گه ماریدا^۲، خه لکه که شی هه موو ملکه چ بوون جگه له شیهه کان، الملك الصالح یش بانگه یشتی کردنه بۆ پاراستنی له پیاویک که نه یه ویت میراتی لێ زه وت بکات، نه وانیش بۆ پشتگیری کردنی چه ند مه رجیکیان هه بوو:

- ۵- به شی رۆژه لاتێ مزگه وته که یان بۆ ته رخان بکات.
 - ۶- ده سه ته واژه ی (حی علی خیر العمل) بگێرێته وه بۆ بانگو له بازاره کاندا پابه یه نریت
 - ۷- ناوی دوازه پێشه واو ئیمامه که له کاتی ته رم و جه نازه دا بگریت.
 - ۸- پێنج جار (الله اکبر) بکریت له سه ر ته رم.
 - ۹- گرێبه ستی هاو سه رگیران بسپێردریت به ابی الطاهر الحسینی.
- نه وه بوو الصالح اسماعیل له ژێر فشاری کمشتکین پازی بوو به مه رجه کانیان^۳، نه مه له کاتی که دا رویده دا که کمشتکین په نای برد بۆ هه شیشه و خاچه رسته کان، بۆ دو رخستنه وه ی سه لاهه دين له شواری هه له بو سنانی سه رکرده ی شیهه ی باطنی ئیسماعیلیش به مه رازی بوو و کومه لێک خۆبه ختکار (فیدائی) ی له جه مادی دووه می سالی ۵۷۰هـ / کانونی دووه می ۱۱۷۵ز دا نارد بۆ تیۆرکردنی سه لاهه دين به جلی سه ربازی وه وه هه ندیکیان توانیان بچه ختوه ته که یه وه و زۆری نه ما بوو پلانه که یان جێبه جێبکه ن، به لام کاره که یان ئاشکرا بوو سه لاهه دين له وه وه لێ تیۆرکاییه رزگاریبوو^۴. پاش شکسته یێنانی شیهه ی ئیسماعیلی له تیۆرکردنی سه لاهه دیندا کمشتکین نامه یه کی نارد بۆ ریمۆندی نه میری طرابلس و سه رپه شتیاری ته ختی شانیشینی به توله قدیس، که رێ بگریت له گه وه بوونی هیزی سه لاهه دين چونکه خاچه رسته کان نه یانده توانی رێگر بن له یه کیتی دیمه شق و

^۱ زبدة الطّب فی تاریخ الطّب (۲/ ۵۲۰)

^۲ تاریخ الأیوبیین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۵۷.

^۳ البداية والنهاية، ل: تاریخ الأیوبیین، ل: ۵۸.

^۴ مفرج الکروب (۸۲۴/۱۲).

قاهیره، به لام حە لەب لانیكەم كە ملە دەره وهی ئو یە كگرتنە یە، هەر بۆیە خاچە رستە كان دەركیان به وه كرد كە سەر بە خۆیی حە لەب و مانە وهی بە دەستبەنە ماله ی زەنکیه وه تاكە گرتنیه بۆ رێگرتن له بەرپابوونی یە كێتێکی ئیسلامی كە له نیلە وه درێژ دەبێتە وه بۆ فورات، له مەشدا بە رژه وه ندیان له گەل زەنگیه كاندا یە کی دەگرتە وه^۱، ریمۆندی سییه میش ههولیدا په نا به رین بۆ هۆکاره سیاسیه كان و نوێنه ری ناردبوو بۆ لای سه لاهه دین و هانیدا بۆ ناشته وایی و ریکه وتن و ئاماژه ی به وه ده دا: كە فره نجه كان یه کیانگرتووه بونه ته هیژ، به لام سه لاهه دین له وه په شه نه ترساو به هێرش كرده سەر ناوچه یه کی ده وروبه ری ئه نطاکیه وه لامی دایه وه^۲، لێره شدا ئه م فره مانپه وا خاچە رسته هیچ چاره یه کی نه ما بۆ دورخستنه وه ی سه لاهه دین جگه له هێرشكردنه سەر حمص، ئه وه بوو له ده وروبه ری حمص دا ده ركه وت و هێرش كرده سەر شوراكانی، به هۆی ئو پشتیوانی و كۆمه كیه وه كە پاسگای قه لاکه پێشكه شیده كرد، كە له سەر وه فاداری بۆ زەنکیه كان مابویه وه، ئه وه بوو سه لاهه دین ناچار بوو گه مارۆ له سەر حە لەب هه لگرت و شوراكانی به جیه یشت له پێناو رزگار كرده نی حمصدا، به لام ریمۆند هینده نه مایه وه هه تاوه كو روبه پوی بیه ته وه و گه رایه وه بۆ قه لای اكراد (كورده كان) پاش ئه وه ی دانیای بوو له به دیهاتنی مه به سه ته كه ی كاتی سه لاهه دینیش دانیابوو له پارێزواوی حمص، جیی هیشت و به ره و به عله به ك رۆیشت و ده ستی به سه رداگرت له (۴) ی ره مه زانی ۵۷۰ هـ (۳۰) ئازاری ۱۱۷۰ زدا^۳، ئه میره كانی حە له بیش ده یانزانی كە سه لاهه دین له رووی مادی و مه عنه ویه وه له وان به هێژتره، ئه وه بوو له پلانداناندا دژی به هه له داچوون و، پشتیان به سه تبوو به ئه گه ری وروژاندنی سی هیژ له دژی كە نه وانیش: موسل و فره نجه كان و ئیسماعیلیكان بوون، بۆ ئه م مه به سه تش نێردراویكیان به نامه یه کی بروسكاویه وه نارد كە نه ویش قطب الدین ینال كوپری حسان المنجی بوو، سه رباری ئه وه ش كە سه لاهه دین خۆی پێشوازی له م نێردراوه كرد و ژۆر به خیری هینا و سی ژۆر لای مایه وه، به لام ئو له كۆتاییدا نامه یه کی پێدا و وتی: ئو شمشیرانه ی كە موڵکی میسریان پێداین هیشتا به ده ستمانه وه یه و ئه و رمانه ی كە له كۆشکی فاطمیه كاندا بوو هیشتا به شانمانه وه یه، ئو پیاوانه ش كە ئه و سه ربازانه یان لیدورخستیه وه، ئه مۆ ریت لیده گرن و، به ربه رچت ده ده نه وه، چونكه تۆ له سنوری خۆت تیپه پراندووه، له كاتیكدا كە تۆ یه كێكت

^۱ الحركة الصليبية (۷۴۴/۲)، تأریخ الزنكین، ل: ۵۸.

^۲ كتاب الروضتين (۳۵۱/۲)، ۳۵۱/۲.

^۳ تأریخ الزنكین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۵۹.

^۴ الكامل فی التأریخ، له تأریخ الزنكین، ل: ۵۹.

له خزمه تکاره کانی نوره دین و پێویسته پارێزگاری له منداله کانی بکەیت^۱. سه لاهه دینیش بۆ هیچ شتێک له مانه وه لامي نه دایه وه، به لکو چاوپۆشی لیکردوو به شیوهیهکی نهرم پێی وت: چاک بزانه من بۆیه هاتووم بۆ شام بۆ یه کخستنی موسلمانان و پاراستنی خه لکه که ی و گرتنی که لێنه کانی و پهروه ده کردنی کورانی نوره دین، کۆتایی هینان به ده ستریزژی ده ستریزکاران، نین حسانیش وتی: نه خیر تو بۆ نه وه هاتویت که ده سه لات بۆ خۆت زه وت بکهیت و ئیمهش ریی نه وهت پێنا دهین، ده بیت خوینی بۆ برژیت و مندالی بۆ هه تیوو بکهیت، سه لاهه دینیش پێکه نی و ئامازه ی کرد بۆ هه ندی له پیاوانی که بیبه نه دهروه وه دانی به خۆیدا گرت هه رچه نه ده وه هیرشی کرده سه ر، سه لاهه دینیش وتی: سویند به خوا بۆ نه وه هاتووم ئه م الملك الصالح له ده ستی هاو شیوه کانی تو رزگار بکه م، چونکه ئیوه هۆکاری له ناوچونی ده سه لاتی بون^۲. نه وه بوو که مشتکین رازی نه بوو ملکه چی سه لاهه دین بیت و هه موو هه ولێکی خسته گه پ بۆ به ربه چدانه وه ی له و کاره زیره کانهش که که مشتکین به رامبه ر به سه لاهه دین به کاریهێنا:

● یاریکردن له سه ر ناکوکی تانیفی و دانوستاندن له گه ل کۆمه لی شیهه له ولاتداو ماستاو بۆ کردنیان، نه وانیش نه و مه رجان هه یان بۆ دانا که باسکران و پێشتر نوره دین قه ده غه ی کردبوو، به لام ئه م ریی به هه موو نه و شتانه دا هه تا وه کوبه رگری لێبکه ن^۳.

● یاریکردن به هه ست و سۆزی خه لک، نه وه بوو خه لکی کۆکرده وه که به شیکیان شیهه بوون و والکک الصالحی مندالی هینایه دهروه وه و تاریکی بۆ خوینده وه که که مشتکین خستبوویه سه ر زمانی وتی: من پهروه ده کراو و میوان و په نا هه ندی ئیوه م، گه وره تان به لامه وه وه ک باوک وایه و لاوتان وه ک برا وایه و بچوکتان وه ک کوپ وایه ... پاشان قورگی گیراو پلمه گریان بوو، خه لکیش به مه هه لئه تان میزه ره کانیا ن فری داو ده ستیا ن دایه گریان و هاوارکردن، وتیان: ئیمه ی کۆیه ی توو باوکتین و له به ر ده ستدا ده جه نگین و مال و گیانمان ده به خشین بۆت و ده ستیا ن کرد به نزا ره حمه ت بۆکردن و بۆ ناردن بۆ باوکی^۴، ئه م هاوپه یمانی تیه هه له بی و ئسماعیلی و موسلی و فه ره نه جش نه ی توانی بیته به ربه ست به رامبه ر په رژه ی یه کخستنی سه لاهه دین و به هاتنی مانگی نیسان هات سه لاهه دین ده ستی گرتبوو به سه ر سه رجه م ناوچه کانی ولاتی شامدا ته نانه ت شاری هه ماشی له باکووره وه کۆنترۆلکرد، پاش نه وه ی

^۱ کتاب الروضتین (۳۴۶/۲).

^۲ کتاب الروضتین (۳۴۶/۲)، صلاح الدین الملك المجاهد، ل: ۱۵۹.

^۳ صلاح الدین الملك المجاهد، ل: ۱۶۱.

^۴ کتاب الروضتین (۳۴۸، ۳۴۹/۲).

کاری ده کرد بۆ شه‌ریعت پێدانی ده‌سه‌لات و بارودۆخی نوێ له‌به‌رده‌م موسلماناندا، دیاره‌ پیشتر و تاره‌که‌یمان بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی المستضی‌ء بالله‌ روئکرده‌وه‌و که له‌نامه‌ درێژه‌که‌ی القاضی الفاضل‌دا هاتبوو و تیایدا باسی فتوحاته‌کان و جیهادی دژ به‌خاچه‌رستان و خزمه‌ته‌کانی ده‌وله‌تی عه‌باسی و که‌پاندنه‌وه‌ی خۆپندنه‌وه‌ی و تار به‌ناویانه‌وه‌و مسۆگه‌رکردنی رێگای حجازو یه‌مه‌نی کردبوو پاشان له‌نامه‌یه‌که‌دا ئاماژه‌ی داوه‌ به‌وه‌ی که ئه‌و بۆ چاکسازی کردن له‌کاروباره‌کان و پاراستنی سه‌نگه‌ره‌کان و خزمه‌تکردنی کوپه‌که‌ی نوره‌دین مه‌حمود هاتوه‌ بۆ شام و له‌کۆتاییدا داوای کردوه‌ که مه‌راسیمی شوێنه‌که‌ و ته‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌یه‌مه‌ن و میسرو مه‌غریبو ولاتی شام و هه‌موو ناوچه‌کانی نوره‌دین و هه‌ر ناوچه‌یه‌ک که ئازادی ده‌کات پێیبه‌خشیت^١.

٤- **جه‌نگی قرون هه‌ما:** سه‌یفه‌دین غازی فه‌رمانه‌روای موسڵ چاودێری فراوانخوازیه‌کانی سه‌لاحه‌دینی ده‌کرد له‌ولاتی شامداو نیگه‌ران بوو به‌ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر دیمه‌شق و حمص و هه‌ما و به‌عه‌له‌بکدا و که‌مارۆدانی هه‌له‌بیش توپه‌ی کرد، پاشان مه‌سه‌له‌که‌ی به‌باشی بۆ رووبویوه‌، چونکه‌ ئه‌گه‌ر سه‌لاحه‌دین به‌رده‌وام بوو له‌پیشپویداو توانی هه‌له‌ب بخاته‌ سه‌ر ده‌وله‌ته‌که‌ی، ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی ترسناک بۆ سه‌ر موسڵ چونکه‌ دواتر ده‌بیته‌ ئامانجیکی ئاسان بۆی، لی‌ره‌شه‌وه‌ سه‌یفه‌دین غازی دووهم ده‌رکی کردبه‌پێویستی یه‌کگرتنی له‌گه‌ڵ هه‌له‌بدا له‌هاوپه‌یمانیته‌یه‌کی به‌رگریدا دژ به‌سه‌لاحه‌دین^٢. ئه‌وه‌ بوو له‌وکاته‌دا صالح نیسماعیل که‌وته‌ ژێر فشاری سه‌لاحه‌دین و داوای کۆمه‌کی ئامۆزاکه‌ی کردکه‌ فه‌رمانه‌روای موسڵ بوو به‌ناردنی سه‌رباز بۆی، پاشان وه‌فده‌که‌ توانی قایلی بکات به‌وه‌ی که پێویسته‌ کۆمه‌کی الصالح نیسماعیل بکات بۆ وه‌ستان له‌به‌رامبه‌ر سه‌لاحه‌دین، چونکه‌ هه‌رکات توانی هه‌له‌ب داگیربکات ئه‌وه‌ په‌لاماری موسڵیش ده‌دات^٣، دیاره‌ سه‌یفه‌دین غازی دووه‌میش پێویستی به‌وه‌ نه‌بوو که‌سه‌ هانیبدا بۆ رووبه‌په‌و بونه‌وه‌ی سه‌لاحه‌دین، چونکه‌ ده‌یزانی که‌هه‌رکاتێک بێئاگا بوو له‌سه‌لاحه‌دین ئه‌وه‌ هه‌موو ولات ده‌گرێته‌وه‌ ده‌ست و جی پێی خۆی ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ سه‌ربازه‌کانی موسڵ و جه‌زیره‌ی کۆکرده‌وه‌و خۆی ئاماده‌کردبوو په‌رینه‌وه‌ له‌وفوراته‌وه‌ بۆ هه‌له‌ب، ناریدیشتی به‌داوای عیمالالدین زه‌نکی دووه‌می براشی که‌فه‌رمانه‌روای شه‌نگار بوو داوای لێکرد به‌هێژه‌کانییه‌وه‌ بگاته‌ لای، به‌لام عیمالالدین

^١ کتاب الروضتین (٢/٣٥٧-٣٦٦).

^٢ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ٦٠.

^٣ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ٦٠، له: تاریخ الأیوبین، ل: ٦٠.

داواکه ی جیبه جی نه کرد، چونکه سه لآحه دین پیشتەر به لای خۆیدا رایکی شابوو، به وه ی که نه و برا گه وره یه و هه قی نه وه ببیته گه وره ی بنه ماله ی زه نکى، نه مه ش فه رمان په وای موسلای ناچار کرد که برا که ی به زۆر ملکه چ بکات و هیژیکى سه ریا زیشی نارد بۆ حه له ب به سه رکردایه تی عیزه دین مه سعودی برای، عیزه دین مه سعودیش له ی فورات په پییه وه و به ئاراسته ی حه له ب که وته ری، کاتی گه یشته وه نه وئ سه ریا زه کانی تر په یوه نندیان پیوه کردو به ره و حه ما به پیکه وت و گه مارۆی دا پاش گفتوگۆ تاوتوی کردنی مه سه له که له نیتوان هه ردوو لای نه یوبی و زه نکیدا، هه ردوولا گه یشتینه نه و برپایه ی که به رژه وه ندى گشتی له وه دایه که لیکی گه ن و خویتنی موسلمانان نه پرژیت، بۆیه درێزه یان به دانوستانی نیوانیانداو گه یشتنه ریکه وتن له سه ر نه م خالانه :

● چاوپۆشی کردن له و جموجۆله ی موسل دژ به سه لآحه دین.

● سه لآحه دین ده سته ردارى نه و شارو قه لآیانه ده بیته که له ولاتی شامدا ده سته ی به سه ردا گرتوون به تایبته حمص و حما و ته نها دیمه شقی به ده سته وه ده میته یته، به مه رجیک که له ویش وه ک جینشینی الصالح نیسماعیل هه لسوکه وت بکات و وتارو دراویش به ناوی نه وه وه بیته

● سه لآحه دین هه موو نه و شتانه بگپه یته وه که له خه زینه بر دیه تی^۱، نه م ریکه تنه ش بارودۆخیکی باشی ره خساند بۆ زه نکیه کان هه تا وه کو لایه نگرانیا ن زۆر بکه ن له ولاتی شامدا، شکۆی ماله ی زه نکى گه پانده وه، رازی بوونی سه لآحه دینیش به بنه مای لیکی گه یشتن به مه به سته ی پاراستنی ولات بووله هه لوه شانه وه و دابه شبوون دورله به رژه وه ندى به تایبه تیه کان، به لام زه نکیه کان که شانازیا ن به هیزه کانیانه وه ده کردو هه لپه ی ده سه که وتنی نیمتیازی زیاتریان ده کرد به تایبه ت کاتی به که می ژماره ی سه ربازانی سه لآحه دینیا ن زانی، نه وه بوو داوای الرحبه و ده ور به ریا ن لیکرد، نه ویش ناماده نه بوو داخوازییه که یان جیبه جی بکات به بیانوی نه وه ی که به ده ست ناصر الدین محمدی کوپی نه سه ده دین ئامۆزایه وه یه تی و به هیچ شیوه یکه به وه رازی نابیت^۲، به م شیوه یه سه لآحه دین ریی نه دا به دروستبوونی هیچ جیا بونه وه ک له ریزه کانیدا، به لکو به وه شی زانیبوو که زه نکیه کان نه یانه ویت له نا وه وه ده ست له ریزه کانی بوه شین، بۆ پاراستنی ریزه کانی لا گرنگتر بوو، ده ره نجامی نه م رازی نه بونه ش زه نکیه کان بریاریاندا کرده وه سه ربازییه کانیان ده ست پێیکه نه وه، به لام سه لآحه دین توانی

^۱ الکامل فی التأریخ، له: تأریخ الأیوبین، ل: ۶۰.

^۲ کتاب الروضتین (۲/۳۷۸).

^۳ هه مان سه رضاه (۲/۳۷۹).

سوپای زهنگی شکست پیښښت له شوینکدا له سنوری حه ما له دۆلی رویاری عاصی که به (قرون حه ما) ناسراوه له باکوپی شاری حه ماوه له ۱۹ی رهمه زانی ۷۰ک/۲۳ی نیسانی سالی ۱۱۷۵ز، کومه لیک له نه میره کانی به دیل گرتو پاشان نازادی کردن و دوژمنانی هه تاوه کو دهروازه ی حه لب راونا گه مارۆی به سهر ئه و شارهدا بۆ جاری دووهم سه پاندو فرمانیدا که وتار به ناوی الملك الصالح وه نه خویندریتته وه و ناوی له دراودا سپریه وه له و ناوچانه ی که ده که وتنه ژیر ده سه لاتیه وه^۱، له گه ل ئه مه شدا پپی وانه بوو که هینده هیزی هیه که بتوانیت دریزه به جهنگ بدات، له لایان خوشیانه وه حه له بیه کان ئاره زوی ریکه وتنیان هه بوو^۲، دهره نجامی ئه و گفتوگۆو دانوستانه ش که له نیوان هه ردوولادا روویدا گه یشتنه ناگره ستیک که به پپی ئه و ناگر به سته سه لاهه دین ئه و ناوچانه ی که به ده سستییه وه یه تی له ولاتی شامدا ده بیته مولکی و هاوپه یمانه زه نکیه کانی ش ئه و ناوچانه یان پیده دریت که به ده ستیانه وه یه، له گه له ندی له وزه ویانه ی که نه که ویتته باکوپی حه ما وه کو المعرة^۳. و کفر طاب^۴، دوا ی مؤرکردنی ئه م ریکه تنه ش سه لاهه دین حه له بی به جیه یشت^۵، ئه م سه رکه وتنه ش که سه لاهه دین به ده سستی هینا یارمه تیده ر بوو بۆ چه سپاندنی پیگه ی به ته واوی له شامدا، له هه مان کاتیشدا پیگه ی رکابه ره کانی لاوازکرد، ئه مه ش پالی پیوه نا هه تاوه کو نازناوی (پاشای میسرو شام) له خۆی بنیت و به ناویه وه نزای بۆ ده کرا له میمبه ره کانیدا، هه روه ک دراوی ژیریشی به ناوی خویه وه لیدا^۶. له راستیشدا سه لاهه دین راستگۆ بوو له مامه له کردنی باش له گه ل الملك الصالح نیسماعیل داو، هه لیدا بره وای پیښښت که ئاماژه ی خزمه تکرده تی به دلسۆزیه وه، له هه مان کاتدا راشکاو بوو له وه دا که ری رکابه ره کانی نادا لئی نزیک بکه نه وه، صالحیش له لایه ن خویه وه ئه م خزمه ته ی به یه کیک له پیویستیه کانی بالاده ست بوونی خۆی ده زانی و به پیوستی ده زانی له سهر سه لاهه دین، به م ره تکرده وه نیجابه ش بۆ هه موو هه وله کانی لیکگه یشتن، سه لاهه دین هیچ چاره یه کی تری

^۱ تاریخ الزنکیین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۶۱.

^۲ تاریخ الزنکیین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۶۱.

^۳ المعرة: شاریکی گه وره یه له ناره چی حمص له نیوان حلب و حه ما دا

^۴ کفر طاب: شارۆچکه یه که له نیوان المعرة و حلبدا، الحمودی (۷۰۱۴هـ)

^۵ النوار الساطانية، ل: ۹۴.

^۶ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۱.

له بهردهمدا نه بوو جگه له خۇدا پښین له وه لاء و لایه نگرې، له م بارودوخه داو هیچ پاساویکی به دی نه ده کرد بۆ نه وهی که نازناوی پاشا له خوی نه نیت^۱

دیاره جهنگی القرون دهنگدانه وهی مه ترسیداری هه بوو وهك چۆن دهره نجامه که شی مه ترسیدار بوون، چونکه سولتان هه ر که له ریگه ی حه ماوه گه رایه وه نیردراوه کانی خه لیفه مستضیء گه یشتنه لای و ته شریفات و ری و ره سم و ئالا ره شه کان و نیمزای دیوان یان پیبوو بۆ بوون به سولتانی میسرو شام جگه له حه له ب، به م پییه ش بوو به سولتانی شه رعی و به هیزو گه وره ی هه موو ناوچه که و، میراتگری راسته قینه ی نوره دین، نه مه ش زه نکیه کانی نیگه ران کردو رقی حه له بی و فره نه کانی دژی زیاتر کردو، بووه هۆی هه لگیرساندنه وهی جه نگو وهك نه وهی ریگه وتنی له گه ل حه له بدا هیچ نه بویت^۲.

۵- **جهنگی (قتل السلطان)**: دوا هه ول بوو بۆ دهره پاندنی سه لاهه دین، چونکه جهنگی نیوان نه یوبی و زه نکیه کان به سه رکه وتنی له قرون حمادا کۆتایی نه هات، چونکه سه یفه دین غازی بی ئومید نه بوو کاتی هه والی شکستی بیستو، وه رگرتنی نازناو ته شریعاتی خه لیفه ش له لایه ن سه لاهه دینه وه بۆ حوکمکردنی میسرو ولاتی شام وروژاندی، نه مه جگه له لیدانی دراو به ناوی سه لاهه دینه وه، نه مه ش بووه هۆی نه وهی که بیر له تۆله سه ندنه وه بکاته وه و پلانیکی سه ربازی دابنیت بۆ گه مارۆدان و سه رکه وتن به سه ریداو نه مه ش به چوار میحوه ر ده کریت: • ناردی بۆ لای نه میره کانی حه له ب و گله یی لیکردن بۆ په له کردنیان له ریگه وتن له گه ل سه لاهه دینداو هانیدان بۆ هه لوه شانده نه وهی و پشتگیریکردنی له جهنگی داها تویدا^۳.

• بالیۆریکی نارد بۆ ریمۆندی سییه می فه رمانپه وای طرابلس و سه رپه رشتیاری میرنشینی به یتولمه قدیس و داوای لیکرد که له گه لیدا هاوپه یمانییتی مۆر بکات و پشتگیری بکات دژ به سه لاهه دین^۴.

• ویستی له مه به سه ته کانی سه لاهه دین تیڭگات و نیردراویکی بۆ نارد به بیانوی ناشته وایی و وه رگرتنی په یمان لیی، مه به سه تی سه ره کیشی ناشکرا کردنی پلان و مه به سه ته کانی سه لاهه دین و به هه لدا بردنی بوو، به لام نیردراوه که که وته هه لوه و نامه ی سه یفه دین غازی دووه می بۆ نه میره کانی حه له ب دهره ینا کاتی سه لاهه دینیش خویندیه وه له مه به سه تی

^۱ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۱.

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد، ل: ۱۷۰.

^۳ مفرج الکروب (۳۶/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۶۲.

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۲.

بنه ماله‌ی زه‌نکی و پلانیان گه‌یشت و له‌هه‌مان کاتیشتا زانی که‌ئه‌میره‌کانی‌ه‌له‌ب
 ریکه‌وتنه‌که‌یان هه‌لوه‌شاندۆتوه له‌ئاماده سازیدان بۆ ده‌ستپیکردنه‌وی جه‌نگ^١.

• هه‌ریه‌که‌ له‌فه‌رمانپه‌وایی قه‌لای کیفا^٢ و ماردین و ئه‌میره‌کانی تری تورکمانی به‌لای خۆیدا
 راکێشا، هه‌روه‌ک عمادالدین زه‌نکی براشی که‌فه‌رمانپه‌وای شه‌نگار بوو ئاماده‌یی خۆی
 ده‌رده‌بپی بۆ هاوکاریکردن له‌گه‌لیدا^٣. دیاره سه‌لاح‌دین له‌م بارودۆخه‌ دوژمنکارانه‌وه‌دوو
 نه‌بوو، بۆ ئه‌وه‌ش که‌ری بگری‌ت له‌هاوکاری سه‌یفه‌دین غازی و فه‌رمانپه‌وای طه‌رابلوس،
 پێشنیاری دۆستایه‌تی و ناشته‌وای له‌گه‌ل ئه‌مه‌ی دوایدا کرد ئه‌گه‌ر بێتوو به‌بێلایه‌نی
 بمی‌نێته‌وه، هه‌روه‌ک هه‌موو دیله‌ خاچه‌رسته‌کانی ئازادکرد وه‌ک هێمایه‌ک بۆ نیه‌ت پاک^٤،
 ئه‌وه‌ بوو سه‌یفه‌دین غازی ژماره‌یه‌کی زۆر سه‌ربازی کۆکرده‌وه‌و به‌ره‌و نصیبین پێشپه‌وی
 کرد^٥، ئه‌مه‌ش له‌مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می ساڵی ٥٧١ه‌/ ئه‌یلولی ١١٧٥ز دا بوو، هه‌تاوه‌کو
 کۆتایی وه‌رزی زستان تیایدا مایه‌وه، پاشان له‌فوراته‌وه‌ په‌ڕپیه‌وه‌ بۆ البیره^٦، نامه‌یکی نویسی
 بۆ سه‌عه‌د‌دین کمشتکین و الملك الصالح و ئیسماعیل بۆ پشتیوانی کردنی، ئه‌وه‌ بووریکه‌وتن
 که‌فه‌رمانپه‌وای موسڵ به‌ره‌و حه‌له‌ب پێشپه‌وی بکات و له‌گه‌ل برازاکه‌یدا کۆبی‌تته‌وه‌ بۆ
 بریاردان له‌سه‌ر هه‌نگاوی داهاتوو^٧، پاشان هه‌ردوو لا له‌شوینی‌کدا کۆبونه‌وه‌ به‌ (عین
 المبارکه) ده‌ناسراو بریاردا سوپای حه‌له‌ب بجێته‌ پال سوپای موسڵه‌وه، به‌م پێیه‌ش
 ژماره‌ی سوپا گه‌یشته‌ بیست هه‌زار سه‌رباز، پاشان ئه‌م سوپا زه‌به‌لاحه‌ به‌ئاراسته‌ی
 دیمه‌شق پێشپه‌وی کرد له‌مانگی ره‌مه‌زانی ساڵی ٥٧١ه‌/مانگی ئازاری ساڵی ١١٧٦زدا، له‌(تل
 السلطان) له‌دووری بیست میل له‌باشوری حه‌له‌به‌وه‌ جیگیربون^٨، له‌م کاته‌شدا کمشتکین
 بریاریدا هاوکاری خاچه‌رسته‌کان بکات بۆ ناچارکردنی سه‌لاح‌دین بۆ جه‌نگکردن له‌دوو
 به‌ره‌ی جه‌نگه‌وه‌ هه‌تاوه‌کو لاوازی بکات، بۆ ئه‌مه‌ش هه‌ستا به‌ئازادکردنی دیله‌

^١ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ٦٣.

^٢ قه‌لای کیفا: گوندیکی گه‌وره‌یه‌ به‌سه‌ر دنیسو دارادا ده‌پوانی‌ت.

^٣ زبدة الحلب (٥٢٣/٢).

^٤ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ٦٣.

^٥ نصیبین: شاریکی ئاوه‌دانه‌ له‌ولاتی جه‌زیره‌ له‌سه‌رجاده‌ی کاروانه‌کانی موسڵ و شامدا.

^٦ البیره: شارۆچکه‌یه‌که‌ له‌نزیک سمیساط له‌نیوان حه‌له‌ب و سه‌نگه‌ره‌کانی رۆمداو قه‌لایه‌کی تۆکه‌یه‌.

^٧ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ٦٣.

^٨ مفرج الکروب (٢/ ٣٨)، تاریخ الأیوبین، ل: ٦٣.

خاچپه رسته كانله حه له بداو به تاییهت رینۆڵد شاتیونی فه رمانپه وای ره ها وهك ده ستپیشخه ری و سه لماندنی نییهت پاکی^۱.

سه لآحه دینیش به ئاراسته ی رکا به ره کانی جموجۆلی کرد دوا ی گه شتنی کۆمه کی له میسره وه بۆی و له رووباری العاصی په پییه وه له لای شیزه ره وه^۲ له مانگی شه والی/ مانگی نیسان به قرون حه مادا تیپه پی هه تا وه کو گه یشته (تل السلطان) و ده رۆژ تیپه په پی سه یفه دین غازی به شیوه یه کی کتۆپ به سه ر یازه کانی وه له به رامبه ریدا ئاماده بوو، له و کاته شدا سه ر یازه کانی بلآوه یان کرد بوو بۆ ئاودانی ئه سه په کانیان، به لآم فه رمانپوای موسل دوو دل بوو له هیش کردنداو بپاریدا روبه رو بوونه وه که دوا بخت بۆ رۆژی دواتر^۳، کاتی که له به ره به یانی رۆژی داهاتوودا سه ر یازه کانی ئاماده کرد له ده ی شه وال/ دوا زده ی نیسان بۆ هیش کردنه سه ر سه ر یازگی سه لآحه دین کات تیپه پیبوو^۴، ئه وه بوو هه ردولا روبه روی یه کتر بوونه وه له جه نگیکی توندا، خه ریک بوو یه که م هیشی سوپای زه نکیه کان سه رکه و تئوییت، به لآم سه لآحه دین هیزه یه ده که کانی هیئا بۆ ره تدانه وه ی هیش که یان و هیله کانی دوزمنی تیکشکاند، توانی هه تا وه کو ئیواره جه نکه که یه کلابکاته وه، زه نکیه کان تووشی شکستی قورس بوون، هه نه دی له سه ر کرده کانیان بوون به دیلی سه لآحه دین، به لآم سه لآحه دین جوامیری نواندو ئازادی کردن^۵، ئه مه ش نه رمی نواندن بوو له بیر کردنه وه ی سیاسیدا، وادیاره مه به سستی راکشانی ئه وانه بوو به تاییهت که خه لکانیکی خاوه ن پله و پایه و کاریگه ریان تیدا بوو، که وای له سه یفه دین غازی دووهم کرد ئه م شکسته قبول بکات و بگه رپێته وه بۆ ولاته که ی^۶ دیاره له م جه نکه شدا جگه له دوزمنایه تی سه لآحه دین هیچ ده سته و تیکی نه بوو، ئه و مال و سامانه ش که له سه ر یازگه که یدا به جییه یشت سه لآحه دین به سه ر سه ر یازه کانیدا دابه شی کرد، ئه م سه رکه و تنه یه کلاکه ره وه ش، ری خۆشکه ر بوو بۆ سه لآحه دین بۆ ده سته گرتن به سه ر حه له ب و ده ور به ریداو لکاندنی به ده ولته که یه وه، به لآم له م کاته دا نه یده ویست سوپای سه یفه دین راوه دوو بنیته و گه مارۆی حه له ب بدات، ته نها به چه ند په لاماریک بۆ سه ر مولکه کانی رکا به ره که ی له ناوچه که دا وازیپێنا، پاش ئه وه ی سه ر یازه کانی ده ستیان گرت به سه ر ئه و قه لاو

^۱ ولیم الصوری (۹۸۶/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۶۴.

^۲ شیزر: قه لایه که که کوره یه کی تیدیاه له شامدا له نزیک المعرة و له نێوان المعرة و حمادا

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۶۴.

^۴ تاریخ الأیوبین، ل: ۶۴.

^۵ تاریخ الأیوبین، ل: ۶۴.

^۶ النوادر السلطانية، ل: ۵۹، تاریخ الأیوبین، ل: ۶۵.

شورانە دا کە دەکەوتتە باکوڕو باشووری حەلەبەو، دەرەنجامی ئەم پەرتەوازییەش کەریزی موسلمانانی گرتەووە هەردوولا پێیاریاندا کە دەست بە دانوستان بکەن بۆ چەسپاندنی ئاشتی و لە پێناو رێگەگرتن لە سود بردنی خاچپەرستەکان لەم بارودۆخە و لە پێناو بەرزەوهندی گشتی موسولماناندا، بۆ ئەم مەبەستەش هەر لایەنە و دەستی لەچەند مەرجێک هەلگرت و لەسەر ئەم خالانە ی خوارەووە رێککەوتن:

• هەموان یە کە دەست و یەک هەلۆیست بن بەرامبەر بە خاچ پەرستەکان.

• نابێت هیچ لایەک ئەم پەیمانە هەلبووە شینیتتووە.

• ئەگەر یەکیەک لەو دوو لایەنە رێکەوتنە کە ی هەلۆه شاندەووە یان پێچەوانەی جولایەو، ئەو

هەموان دژی دەووەستن هەتاووەکو پاشگەزبیتتووە.

• سەلاحەدین دەستبەرداری قەلائی عەزاز^۱ دەبێت بۆ الملك الصالح.

• ئەم رێکەوتنە لە مانگی محرمی ساڵی ۵۷۲هـ/تەموزی ۱۱۷۶ز^۲ دا بەسترا.

۶- کۆچی دوایی سەیفەدین غازی دووهم و عیزەدین مسعودی یەگەم: ئەو پێتاتانەی کە موسڵ

بە خۆیەووە بینی دوبارە موسڵی کردە جێی سەرنجی سەلاحەدین ئەووە بوو لە مانگی سەفەری

ساڵی ۵۷۶هـ/تەموزی ۱۱۸۰دا کۆچی دوایی کرد^۳ ئەووە بوو خەلکی لە ساڵی ۵۷۵هـ هاتنە

دەرەووە بۆ نوێژەبارانە لە ئاکامی ئەو قات و قەری و گرانیهی کە پوی لە ولات کردبوو،

سەیفەدینیش لە کەژاوە کە ی خۆی هاتە دەرەووە و خەلکیش وروژان و پەنایان بۆ هێناو داوایان

لیک کرد کە فەرمان بدات بە پێگرتن لە فروشتنی مە ی، ئەویش وەلامی دانەو، ئەوانیش

چونەووە شارو پویان کردە مالی مە ی فروشەکان دەرگاکیان شکاندن و تالانیان کردو

مە یەکانیان پژاندو، بێلەکانیان شکاندوکاری نادروستی ئۆریان کرد، خاوەنی ماله کانیش

پەنایان برد بۆ جێگره کانی سولتان و سکالایان کرد دژ بە پیاو چاکێک بە ناوی ابوالفرج الدقاق،

بەلام ئەو لە تالان و خراپە کاریه کانی خەلکدا بە شدارنەبوو بوو بە لکو تەنها مە ی پشتبوو، کاتی

بینی خەلک ماله کان تالان دەکەن رێگری لیکردن، بەلام ئەوان گوتیان پێ ئەدا، کاتی سکالای

لە دژ تۆمارکرا هێنایان بۆ قەلاو مشتەکوڵە یەکیان کیشا بە سەریداو میژەرە کە ی

کەوتە خوارەو، کاتی ئازادکراو ویستی دابەزیت لە قەلاکە بە سەری پوتەو دابەزیو

ئەوانیش ویستیان میژەرە کە ی ببستنەووە بە سەریه و، بەلام ئەو رازی نەبوو وتی: سویند

^۱ عزاز: گوندیکە قەلایەکی تیا یە لە باکووری حەلەب.

^۲ مفرج الکروب (۴۱۲)، تأریخ الأیوبین، ل: ۶۵.

^۳ تأریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۶.

به خوا سه رمدا ناپۆشم هه تاكو خوائ گه وره تۆلهم ده كاته وه له وكه سانهى كه سته ميان لى كردوم، نه وه بوو زۆرى نه خاياند نه وكه سه مرد كه نازارى دابوو، به دوائ نه وه شدا سه يفه دين نه خۆش كه وت و نه خۆشيه كه شى هه تا وه كو كۆچى دوائى به رده وام بوو، له وكاته شدا ته مهنى سى سال بوو، ماوهى فهرمانروايشى ده سال و چهند مانگك بوو و يه كيك بوو له كه سه زۆر جوانه كان و بالائى زۆر پيك بوو، روخۆش و پيست سپى بوو، ريشى باز نهى بوو، له شيشى مامناوه ندبو له نيوان لاوازى و قه لاويداومروفتكى ژيرو شكۆداربوو، زۆر خۆى پيچ نه ده دا له كاتى سواربوونى ولاخ و دانيشتندا، پاكداوين بوو هيچ شت يكي ليوه باس نه كراوه كه پيچه وانەى پاكيى بيت. هه روه كه به يقارو جوامير بوو، نه يده هيشت هيچ خزمه تگوزاريكى بچيته مالى هاوسه ره كانبيه وه، مه گه ر خزمه تگوزاره كه ته مهنى كه م بووايه، هه روه ها رقى له رشتنى خوين و بردنى پاره و پول بوو كه ميكيش روژدوره زيل بوو^١، پاش كۆچى دوايشى موسل كه وته گيژاويكه وه له سه ره مه سه لهى جيئيشينى، چونكه سه يفه دين غازى دووهم راى وابوو كه ده سه لات بسپردريت به معز الدين سنجرى كورپى كه له و كاته دا ته مهنى دوازه سال بوو، به لام له وه ده ترسا كه سه لاهه دين ده ست وه ريداته ناوميرنشينه كهى به تاييه ت كه كورپه كهى بجوك بوو، هه روه كه عيزه دين مه سعودى براشى دژ به م بۆچونه بوو به بيانوى نه وهى كه نه و مافى خۆيه تى و نه و شياوتره بۆ نه و كار وه نه ميره كانى موسليش پشتگيريان ده كرد، نه مير موجهه دين قايمازيش نه و مه ترسيانهى خسته پيش چاو سه يفه دين غازى دووهم كه رووبه روى ده وله تى نه يوبى ده بيته وه، نه گه ر منداليكى وه ك كورپه كهى نه و بكرپته پاشا، واش دياره كه سه يفه دين غازى باوه رپى هيناوه به راي نه ميره كانى بويه عزالدين مه سعودى كرده جيئيشينى خۆى^٢.

٧- كۆچى دوائ الملك الصالح نيسماعيل كورپى نوره دين مه حمود: كۆچى دوائ الملك صالح له بيست و پينجى سالى ٥٧٧هـ كۆچيدا بوو، هۆكاره كه شى (وهك باسكرا) نه وه يه كه نه مير علم الدين سليمانى كورپى جندر له راودا زه هرى ده رخوارد داوه له ناو هيئشووه تريدا، هه نديكيش ده لئين: ياقوتى نه لئه سه دى له نلو شه ربه تدا پتي داوه، ده شلئين: له خشكانجه يه كدا بوو، تووشى نازار بوو به و شيوه يه مايه وه هه تا وه كو مرد ره حمه تى خوائ ليبييت. نه ميش گه نجيكي جوان و پيكه و تووبوو، بيست سالى پر نه كرد بويه وه، يه كيكيبوو له پاكترين پاشاكان و

^١ تاريخ الأيوبيين فى مصر و بلاد الشام، ل: ٦٦.

^٢ الكامل فى التاريخ، (٩/٤٤٧، ٤٤٦).

هەر که سیکیش له باوکی بچیت نه وه سته می نه کردوه، پزیشکه کان مه ی خواردنه وه یان
وه کچاره سه ر بۆ داناو نه ویش فتوای له چه ند زانیه ک داوا کردنه وانیش فتوایان بۆ دا، پاشان
پیتی ووتن ئایا خواردنه وه ی مه ی نه چه لم نزیک یان دورد خاته وه ؟ ووتیان: نه خیر وتی:
سویند به خوا نایخۆمه وه هه تا وه کو نه چه م خزمه تی په ره ردگارو شتی کم خواردی که
قه ده غه ی کردوه، کاتی له خۆی بیزاربوو و نه خۆشی زۆری بۆ هینا نه میره کانی بانگکردو
که به یعت بده ن به عزالدین مه سعودی ئامۆزای و فره مانپه وای موسل له بهر به هیزی
ده سه لات و توانای وه تا وه کو نه هیلتیت ده ست سه لاهه دین بکه ویت، هه ره ها مه ترسیشی
هه بوو له وه ی به یعت به عماده دین زه نکى ئامۆزاو فره مانپه وای شه نگار بدات، چونکه میژدی
خوشکه که ی و په ره ره ده کراوی ده ستی باوکیه تی و ناتوانیت له سه لاهه دین بیپاریزیت، کاتی
کۆچی دوای کرد چه له بیه کان عیزالدین مه سعودی کۆپی قطب الدین یان بانگکرد،
که فره مانپه وای موسل بوو، نه ویش هات بۆ لایان و چوو نه ناو چه له به وه به شکۆمه ندیه کی
زۆره وه و نه و رۆژه ش رۆژیکى مه زن بوو، نه مه ش له بیستی شه والدا روویدا خه زینه و
به ره مه کانی وه رگرت وه موو چه که کانی ده سته سه را گرت، تقى الدین عمریش له شارى
مینجا بوو به ره و چه ما هه لات و بینى خه لکه که یه شوین دروشمى عیزالدین ی فره مانپه وای
موسل که ووتوو چه له بیه کانیش ته ماعیان خسته بهر ده م عیزالدین مه سعود بۆ داگیرکردنى
دیمه شق، له بهر سه رقال بونی سه لاهه دین له ولاتی میسرداو ئاماده نه بوونی
له دیمه شقدا، هه ره ک ئاگاداریان کرده وه له خۆشه ویستی خه لکی شام بۆ نه مماله نه تابه کیه،
نه ویش وتی: له نیتوان نيمه و نه واندا به لاین و په یمان هه یه، چۆن ناپاکى بنوینم. بۆیه ماوه ی
چه ند مانگیک له چه له ب مایه وه و پاشان به ره و الوقه رۆیشت و تایدا دابه زى و نوینه ره کانی
عمادالدین زه نکى برای هاتنه لای و داویان لیکرد چه له بیان بۆ بگۆپیته وه به شه نگارو زۆر
چه ختیان له سه ر نه و مه سه له یه کرده وه، براکه شى سه ره تا ئاماده نه بوو، به لام دواتر
به نابه دلئى نه و کاره ی نه نجامداو چه له بی راده ستکردن، عمادالدینیش سنجارو خاپورو
ره قى نصیبین و سروح و چه ند شوینیکى تری راده ستى نه و کرد، کاتیک سولتان سه لاهه دین
نه م مه سه لانه ی بیست به سه ر یازه کانیه و له میسره وه که وته پێ به ره و رۆژه لات گه شته
فورات و لیتی په پییه وه، هه ندئى له نه میره کانی موسلایش و یستیان به ری پینگرن، پاشان

سه لآحه دین دهستی گرت به سهر هه موو ولاتی جه زیره داو ویستی موسلایش گه مارۆ بدات، به لام بۆی نه چوو ه سهر، پاشان به ره و حه له ب هاتوو له عمادالدین زهنکی وه رگرت^۱.

۸- **گه مارۆی یه که می موسل:** ئه و پېشها ته سیاسیان ه که ولاتی شام و جه زیره و موسل پاش کۆچی دوا یی الملك الصالح نیسماعیل به خۆیه وه بینی پالی یه سه لآحه دینه وه نا بۆ به جیهیشتنی میسرو به ریکه وتن به ره و رۆژه لات هه تا وه کو نزیک بیت له و روداوانه ی که له ویدا رووده دات و به پپی پپیست دهست وه ربداته بارودۆخه که ئه و کاره ش که عزالدین مه سعودپپی هه ستابوو له حه له بدا به هه لوه شانده نه وه ی، ریکه وتنی نیوان ئه یوبی و زهنکی داده نا، چونکه ئه م شاره و قه لاکانی ده ور به ری سهر به ناوچه کان ژیر ده سه لاتی سه لآحه دینه و خلیفه پپی سپاردوو هه روه کئمه کاره ی عزالدین مه سعودیش ده بیته هۆی له ناو بردنی پرۆزه ی یه کیتی نیسلامی که سه لآحه دین هه ولئ به دیهینانی ده دا، بۆیه چه ند ریوشوینیکی گرت به ره له کاتی به ریکه وتنیدا به ره و رۆژه لات بۆ جیا کردنه وه ی حه له ب له ناوچه کان ده ور به ری له و ریوشوینانه ش:

۱- داوای له تقی الدین عمری برارای که فه رمانپوه وای حه مابوو و فروخ شا که فه رمانپوه وای دیمه شق و ئه میره کان تر کرد که هیترش بکه نه سهر ناوچه ی رۆژناوای جه زیره و بیخه نه سهر ناوچه کان تری ژیر ده سه لاتی ئه یوبی هه تا وه کو بینه ریگر له په رینه وه ی سوپای موسل له رووباری فورات، به لام تقی الدین نه ی توانی ری له عزالدین مه سعودی یه که م بگریت و مه سعودیش هاته ناوچه له به وه، هه روه ها فه روخ شاش سه رقان بوو په رچدانه وه ی هیتره کان ری نو لدا شاتیون که ده یویست له قه لای کرکه وه هیترش بکاته سهر دورگی عه ره بی^۲.

ب- نامه یه کی نووسی بۆ خلیفه عه باس الناصر الدین الله (۵۷۵هـ - ۶۲۲ک) (۱۱۸۰ز - ۱۲۲۵ن). که تیایدا باسی کارو جیهادی خۆی ده کرد له نیسلامدا، ئه و کاره مه زنانه ی که پېشکه شی خه لافه تی عه باسی کرد و رۆلئ خۆی خسته روو له روخاندنی خه لافه تی فاتمیدا و گێرانه وه ی ده سه لاتی عه باسی بۆ میسر، له هه مان کاتدا خراپی بارودۆخی ولاتی شام وهیترشکردنی خاچه رسته کان بۆ سهر حارم^۳ و ناپاکی فه رمانپوه وای موسل و ده ستدریژی کردنی سوپای حه له ب بۆ سهر ناوچه کان ژیر ده سه لاتی و هانا بردنیان بۆ خاچه رسته کان و نامه

^۱ البداية والنهاية (۵۵۳/۱۶).

^۲ تاریخ الأيوبيين فی مصر و بلاد الشام، ل: ۶۹.

^۳ حارم: شوریایه کی تۆکمه و شارۆچکه یه کی پرۆزه له لای ئه نطاکیه ئیستا سهر به حه له ب.

گۆرپنە وەیان لە گەڵ حەشیشەکاندا بە مەبەستی هاوکاریکردنیان دژ بە پڕۆژەی یەكێتی ئیسلامی کە سەڵاحەدین هەولێ پێکھێنانی دەدا، ئەوەشی یاد خستەو کە خەلیفە مستەزى بامر الله حەلەب و دەورووبەری خستۆتە ژێر دەسەلاتیەو، ئەویش تەنھا لە بەر کۆپرەکی نۆرەدین مەحمود دەستبەرداری بوو، ئێستاش داوای مافی خۆی دەکات، ئەمەشی بە م شێوەیە دەربیری: ئێستا با هەر کەسە و مافی خۆی وەرگرێت و بە بەشی خۆی رازی بێت، لەلای خۆشیەو عیزالدین مەسعودی یەكەم رویکردە خاچەرستەکان بۆ هێتان و هاندانیان بۆ هێرشکردنە سەر سەنگەرەکانی موسلمانان، هەتاوێکە سەلاحەدیت سەرقال بکات لە هێرشکردنە سەر ولاتەکی، سەلاحەدینیش بەهۆی ناپاکی فەرمانپەرەوای موسڵەو مایەو و بریاریدا گرنکی بە ناوچەی باکووری شام و جەزیرە بدات و رویکاتە حەلەب و موسڵ و لەکاتی بەرێکەوتنیشیدا بەرەو حەلەب مظفر الدین کەوێکە بەری فەرمانپەرەوای حەرەن چوو و پالێیەو و نامۆزگاری کرد بە پەرپنەو لە فورات و دەستگرتن بە سەر ئەو ناوچانەدا کە کەوتونە رۆژەلاتیەو و پێش بەرێکەوتن بۆ حەلەب، هەتاوێکە بەهۆی ئەوێوە شۆیتەکانی تری لەیاد نەچێت، هەرەها بەلێتی هاوکاری و کۆمەکیشی پێدا^۱. شایانی باسە کەوێکە بەری ناکۆک بوو لەگەڵ فەرمانپەرەوای موسڵ و قایمازی جێگریدا کە لەولایەتی ئەرپیل (هەولێر) دوری خستبویەو^۲، ئەو بوو سەلاحەدین بەرەو حەلەب بەرێکەوت پشت ئەستور بەبێبەری بوونی خەلیفە و بۆ ماوەی سێ رۆژ گەمارۆی حەلەبیدا لەمانگی جەمادی یەكەم/ ئەیلولدا پاشان بەرەو موسڵ بەرێکەوت بۆ دەرھێنانی لەژێر رکیفی بنەمالەئێ زەنکی، ئەو بوو سەرەتا دەستی گرت بە سەر جەزیرە و قەلاکانی دەورووبەریدا پاشان لەفوراتەو و پەرپنەو لەنزیک البیرە، کە مەمەدی کۆپی ئەلیاسی ئەرەقی فەرمانپەرەوای گۆرپەرەئێ بوو ئەرەقیەکانی قەلای کیفا و ماردینیش ملکەچی بوون پەرپنەوێان کرد بەسوپاکەییەو، ئەو بوو شارەکانی جەزیرە و رەھاو سروج^۳ و نصیبین و رەققە و خاپورو هتد یەك لەدوای یەك خۆیان بەدەستوەداو سەلاحەدینیش شاری رەھا دا بەکەوێکە بەری و حوسامەدین ئەباله یجای سەمینیشی کردە والو کار بەدەستی نصیبین، خاپوریشی بەخشی بە جمال الدین

^۱ مفرج الکروب (۲/ ۱۱۰-۱۱۲)، تاریخ الأيوبيين، ل: ۷۰.

^۲ الکامل فی التاریخ، ل: تاریخ الأيوبيين، ل: ۷۰.

^۳ تاریخ الأيوبيين فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۰.

^۴ سروج: شارۆچکە یەكە نزیک حەرەن لەولاتی میسر، الحموی (۲/ ۱۱۳)

خوشتترین^١، به م شیوهیه سه لاهه دین توانی دهست به سه ره مو و لاتى مضردا بگریت و هاوپه یمانیتیه ک دروست بکات دژ به میرنشینی موسل. له م حاله ته شدا ته نها به ریکه وتن بۆ موسل و دهستبه سه راگریتنی له بهر ده مدا مابوویه وه، چونکه موسل سه رچاوه ی دله پاوکۆ و مه ترسی و کۆسپیک بوو له بهرده م به دیه پتانی ئامانجه کانیدا که به بی دهستگریتن به سه ره موسل و شه نگارو جه زیره ی ئیبن عومهردا به دی نایه ت^٢. هه روه ها سه لاهه دین له مانگی ره جه بی سالی ٥٧٨هـ / کانونی یه که می ١١٨٢هـ گه شته موسل و ئابلقه یه کی توندی به سه ردا سه پاندو پاشان هیرشی بۆ کرد، به لام نه ی توانی دهستی به سه ردا بگریت به هۆی توکمه یی و به هیزی شوراکانی و ئه و ئاماده کاریه باشه ی که عیزالدین مه سعودی یه که م و قایمازی جیگری کرد بویان، هه ستابوون به کۆکردنه وه ی سه رباژیکی زۆر بۆ به رگری کردن لئی و چه ک و ئامیری جه نگی زۆریان له ده وره به ی شار دامه زرانده بوو^٣، سه لاهه دینیش له کاتی گه مارۆکه دا هه ستا به گه شتیکی به سه رکردنه وه به ده وره به ی شارداو دلتیا بوو له وه ی که ناتوانیت دهستی به سه ردا بگریت^٤، فه رمانه وای موسلیش له م کاته دا به هه موو لایه کدا که وته جموجۆل بۆ په یدا کردنی هاوپه یمان و قاضی به ها ئه دینی کوپی شه دادی نارد بۆ به غدادو په نای برده بۆ خه لیفه ی عه باسی بۆ دورخستنه وه ی سه لاهه دین له ولاته که ی، خه لیفه ش نامه یه کی نوسی بۆ شیخالشیوخ صدر الدین که له گه ل سه لاهه دیندا بوو، فه رمانی پی کرد که ببیتته ناو بیژوان له نێوان هه ردوولادا^٥، هه روه ها داوای کۆمه کی له^٦ قزل ئه رسه لانی فه رمانه وای ئه زره بایجان^٧ و په هله وانی کوپی ئیلدکزی ئه تابه کی هه مه دان کرد^٨ به لام ته نها بکتمری سقمان هات به ها نه یه وه و هه ستا به ناردنی وه فدیك بۆ لای سه لاهه دین بۆتکا کردن و وازه پێنان له موسل^٩، هه رچه نده سه لاهه دین داوای وه فده که ی بکتم ره تکرده وه، به لام تی کرای ئه م هۆکارانه بونه

^١ مفرج الکروب (١١٩/٢)، تاریخ الأیوبین، ل: ٧١.

^٢ جزیره ی ئیبن عومهر: شارۆچکه یه کی له بابکوری موسله وه سی رۆژ دووره، الحموی (١٣٨/٢).

^٣ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ٧١.

^٤ تاریخ الأیوبین، ل: ٧١.

^٥ مفرج الکروب (١٢٢/١)، تاریخ الأیوبین، ل: ٧١.

^٦ خلاط: شارۆچکه ی عامیره ی به ناویانگ که خاوه نی خێرو بیژیکی زۆره

^٧ ئازره بایجان: هه ری میکی به رفراوانه ناوه نده که ی شاری ته بریزه، الحموی (١٢٨/١)

^٨ هه مه دان: گه وره ترین شاره له هه ری می چیاکاندا

^٩ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ٧٢.

هۆی ئه وهی که به پلانه کهیدا بچیته وه بۆ ده ست به سه راگرتنی موسل له رتی هیزی سه رباریه وه، و ئاره زووی گرتنه به ری شیوازی سیاسی کرد، واش پیده چیت که سه لاهه دین تووشی ته نگه تاوی بویت له له ده ست دانی پله و پایه و پیگهی خۆی ترسابیت وه ک تیکۆشه ریک له پینا و ئیسلامدا، به هۆی ده رکه و تیه وه وه ک که سیت که چاوی برپوه ته میرنشینی موسل، بۆیه سولح و ئاشته وای پینشیار کرد بۆ عیزالدین مه سعودی یه که م، ئه ویش داوای گه راندنه وهی ئه و ناوچانه ی کرد که سه لاهه دین ده ستی گرتبوو، سه لاهه دینیش رازی بوو به مه رجیک که رازی نه بیت به ده ست به سه راگرتنی حه له ب، به لام فه رمانپه وای موسل رازی نه بوو ناپاکی به رامبه ر به براکه ی بنوینیت و سور بوو له سه ر هیلا نه وهی له ژیر رکیفی براکه یدا و ئاماده یی خۆی ده ربهری بۆ یارمه تی دانی ئه گه ر روبه روی مه ترسی بیته وه ^۱.

ج- ده ست به سه راگرتنی شه نگار: ده ره نجامی هه ره سه یثانی دانوسنه کان له نیوان هه ردوولا، سه لاهه دین رای وابوو که گه مارۆی له سه ر موسل توند تر بکات و دایپریت له حه له ب، شه نگالیش ئه و شاره بوو که ئه م سیاسه ته ی بۆ مسۆگه ر ده کرد بۆیه ئابلقه ی هه لگرت له سه ر موسل و به ره و شه نگار به ریکه وت. له ۱۶ ی شه عبانی سالی ۵۷۸/ک ۱۵ ی کانوونی یه که می سالی ۱۱۸۲/زدا، بۆ ماوه ی ۱۵ رۆژ گه مارۆیدا هه تاوه کو ده ستی به سه را گرت ^۲.

د- ده رنه نجامه کانی ده ست به سه را گرتنی شه نگار: ده ست به سه را گرتنی شه نگار بووه هۆی توپه بوونی ئه میره کانی جه زیره، بۆیه بانگه یشتیان کرد بۆ به ستنی هاوپه یمانیته یه کی به رگری دژ به سیاسه تی سه لاهه دین، چونکه هاتنی بۆ جه زیره و ده ستگرتنی به سه ر شه نگاردا بووه مایه ی بیزاریان، به و پیته ی که ئاسایشیان ده خاته مه ترسییه وه، هاوپه یمانیه تیه که ش له شاه ئه رمه ن سقمان فه رمانپه وای خلاط و قطب الدینی کوپی نجم الدین ابی فه رمانپه وای ماردین و ده ولته ی شاهی فه رمانپه وای به دلپس ^۳ و ئه رزن ^۴ له گه ل عزالدین مه سعودی یه که مدا ^۵ پیکهاتبوو، پاشان هاوپه یمانه کان چوونه ده ره وه بۆریه روو بوونه وهی به سود وه رگرتن له بلالو بوونه وهی سه رباره کانی به جه زیره دا، ئه وه بوو له ناوچه ی حرزمی ماردیندا سه ربارزگریان پیکه وه نا، کاتی سه لاهه دین به جموجۆله کانی زانی سوپا که ی

^۱ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۲.

^۲ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۷۲.

^۳ به دلپس: شارچکه یه که له ده رویه ری ئه رمینیا نزیک خلاط، الحموی (۳۵۸/۱).

^۴ ئه رزن: شارچکی به ناویانگه نزیک خلاط

^۵ تاریخ الزمان غریغوریوس الملطی، ل: ۱۹۹.

کۆکرده وه به رهو رأس العین به ریکه وت^۱ بۆ رووبه رووبونه وه یان، به لام نه وان وادیار بوو له رووبه روو بوونه وه ده ترسان بۆیه بلأوه یان لیکردو هه ریه که گه پرایه وه بۆ ولاتی خۆی^۲، به م شیوه یه عزالدین مه سعودی یه که م له هه وله کانیدا بۆ وه ده رنانی سه لآحه دین له ناوچه ی جهزیره شکستی هینا سه رباری پشگیری کردنی هه ندی له نه میره کان بۆی وه یه نده هینی به ده سه ته وه نه ما که بتوانیت کۆسپ بۆ پرۆژه کانی سه لآحه دین دروست بکات له ناوچه که دا^۳.

۵- ده سه ته سه را گرتنی نامه د: سه لآحه دین سودی له بلأوه پیکردنی نه یارانی و لاوازیان وه رگرتو به رهو نامه د پیشپه وی کرد پاش وه رگرتنی مۆله ت له لایه ن خه لیفه الناصر الدین الله وه بۆ هیزشکردنه سه ری نوره دین محهمه دی فه رمانپه وای قه لای کیفاش زۆر داوای هیزشکردنه سه رو ده ست به سه را گرتن و راستکردنه وه ی نه و شاره ی لیکرد، به پیتی نه و ریکه وتنه ی که له نیتوانیندا روویدا^۴، نه وه بوو سه لآحه دین له ۱۷ی ذی الحجه ی سالی ۷۸هـ/ک/۱۵ نیسانی ۱۱۸۲دا گه یشته نامه دو ئابلو قه ی به سه ردا سه پاند فه رمانپه واکه شی که محهمد کوپی ئیلدکز بوو زۆر لاواز ته نها به ناو ده سه لاتداریوو، ده سه لاتداری راسته قینه ش به هانه دین نیسان بوو، که زۆر پیسه که و به دره وشت بوو، ئازوقه و مال و سامانی له خه لک ناوچه گرتبویه وه، له م ماوه یه شدا سه لآحه دین نامه ی نارد بۆ گه وره نه میره کانی نامه دو به لێن و مژده ی پێده دان و هه په شی لێده ده کردن نه گه ر سور بن له سه ر جه نگو کوشتار^۵. نه م بارودۆخه ش که خه لکی تیکه وتبوو لاوازو بی هیزی کردن و بسووه هۆی رسوا بوون و خه مساردیان له به رگریکردندا، نه مه ش نیین نیسانی ناچار کرد که داوای نه مان و په نادان بکات بۆ خۆی و خیزانه که ی و ماوه ی سی رۆژ مۆله تی بدات بۆ گواسته نه وه ی سامان که نه جینه کانی، پاش کۆتایی هاتنی نه م مۆله ته ش سه لآحه دین له ۱۰ی موحه په می ۷۹هـ/ک/۱۶ی ئایاری ۱۱۸۲دا سه لآحه دین شاره که ی گرته ده سه ستو له گه ل ناوچه کانی ده وره ریدا راده ستی نوره دین محهمدی کردو فه رمانی پیکرد که دادگه ری تیا دا به ریا بکات و

^۱ رأس العین: شارێکی گه وره و به ناوبانگه له شاره کانی جهزیره له نیتوان هه ران و نصیبیندا

^۲ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۷۳.

^۳ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۳.

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۳.

^۵ تاریخ الأیوبین فی مصر و بلاد الشام، ل: ۷۳.

ستم نه هیئت و گوپرایه لَوْفه رمانبهرداری سولتان بیّت و، هرکاننیکیش داوای کومه کی له نامه د کرد بۆ رووبه روو بوونه وهی فرجه کان ناماده بیّت^۱.

دووم: یاش دەست گرتنی به سهرحه لهب:

بەسەر ناوچەى جەزىرەدا سەلاھەدەين بۆە دراوسىنى مىرنىشنى ھەلەب و بىرارىدا بىھىننىتە ژىر رەكئىفى خۇيەو ە پىش ئەو ى دەستبەسەر موسلىدا بگرىت، ھەر بۆيە لەفورات پەپىەو ە لەناوچەى تل خالدا بارگە و بنەى خست دەوروبەرى لەدەوروبەرى ھەلەب و ئابلوقەى بەسەردا سەپاند ھەتاو ەكە لەمانگى محرم ى سالى ۵۷۹ھ/ ئايارى ۱۱۸۳ز خۇى بەدەستەو ەدا، پاشان لەوئشەو ە بەرەو عىنتاب بەرپىكەوت^۲ و ناصر الدىن محمدى فەرمانپواشى ملکہچى خۇى پىشان داو داواى لىکرد كە وەك والى ئەو شوئىنە بىھىلئەتەو ە، سەلاھەدىنىش رازى بوو، پاشان لە عىنتابەو ە بەرەو ھەلەب پىشپەوى کرد و لە ۲۶ئى محرم/ ۲۱ئى ئاياردا گەشتە ھەلەب، بەلام يەكسەر جەنگى لەگەلدا نەکردن، بەلكو چوو ە المىدان الأخضر ە داوى چەند رۆژىك گواستىەو ە بۆ كىوى جوشنو و داى پىشانى عمادالدین زەنگى دوو ەم دەدا كە خانوو بۆ خۇى و سەربازەكانى دروستەكات ھەتاو ەكو ناچارى خۇبەدەستەو ەدانى بكات و رىئى لەخوئىن رشتن بگرىت^۲ عىمادالدین زەنگى دوو ەمىش ناچار بوو دانوستان بكات لەگەل سەلاھەدىندا بۆ بەدەستەو ە دانى شارەكەو ئەمىر حسام الدین طومان بوو ناوبىژيان لە نىوانىنداو لەسەر ئەم خالانە رىك كەوتن:

● عیما الدین زہنکی دووہم دستبرداری حہلہ ب بیٹ بؤ سہ لآحہ دین.

● سہ لاکھ دین شہ نگارو خاپور نصیبینو سروج بدات بہ عیمالدین زہنکی دوہم۔

● الرقه ش بدات به حسام الدين طومان.

● عيمادالدين زهنكى دووهم هيژه كانى دهخاته ژير فهرمانى سلاحه دين ههركاتى پيويستى پييان هه بوو.

●سه‌ل‌احدین هاته شارى حله‌به‌وه دواى مؤرکردنى ریکه‌وتننامه‌ی ناشتی له ۱۷ى صفرى سالى ۵۷۹هـ/ ۱۸ى حوزه‌برانى سالى ۱۱۸۳ز دا خه‌لکیش پیشوازیان لی‌کرد.^۴

۱- ناکامه کانی ده سنگرتن به سه ره ده بدا: به هیژبونی پیگی سه لاهه دین و پته و بونی به ره ی نیسلامی و به کلابونه وه ی بۆ کوشتاری خاچیه رسته کان هه ندیک بون

^١ تاريخ الأيوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ٧٤.

^۲ عینتاب: قه‌لایه‌کی توکمه‌یه له‌نیوان‌حه‌لب‌و‌ئ‌ن‌ط‌ا‌ک‌یه‌ دا‌ پی‌ش‌تر‌به‌د‌ل‌و‌ک‌ ن‌ا‌س‌ر‌ا‌ب‌و‌.

^٢ تاريخ الأيوبيين في الشام، ل: ٧٤.

^{٧٥} مفرج الكروب (١٤٢/٢)، تاريخ الأيوبيين، ل: ٧٥.

له ده ره نجامه کانی ده ستگرتن به سهر چه له بدا نه مهش ترسی خسته دلی فره نجه کان و نه م رووداوه یان به گه وره ترین شکۆزانی که روویه روویان بویته وه هه روه ها نه م رووداوه په یوه ندی سیاسی و سه ریازییه کانی نیوان میسرو ولاتی شامی دووپا تکرده وه، مولکه کانیشیانی له ولای شامدا له و میحوه ره دا قۆرخکرد، نه وه بوو بوهمندی سییه م که فره مانپه وای نه نطاکیه بوو داوای په نادانی له سه لاهه دین کردو سه لاهه دینیش به وه رازی بوو پاش به نه نجام گه یاندنی پلانته که ی بۆ یه کخستنی جیهانی نیسلامی له رۆژه ولاتی نزیکدا^۱.

● **گه مارۆی دووه می موسل:** نه و رووداوه پششها تانه ی که له موسلدا رویاندا سه لاهه دینی ناچار کرد که دووباره ده سه ورداته کاروباری موسل، نه بوو له مانگی جه مادی یه که می سالی ۵۷۹هـ / نه یولی ۱۱۸۳زدا عزالدین مه سعودی یه که م گوئی بۆ قسه لۆکی هه ندی له نه میره کانگرت دژ به مجاهد الدین قایمقازی جیگری (له وانه ی که دوژمنایه تی له نیوانیاندا هه بوو) و ده ستگیری کردو خستیه زیندانه وه و ده ستی گرت به سهر مال و مولکیدا، له ئه ربیل (هه ولێژ) و جه زیره ی ئیبن عومه ر شه ره زور^۲ و دقوقا^۳، و قه لای عقر الحمديه که له ژێر ده سه ولاتی قایمازدا بوو و چه ند جینشینکی ئیدا بوو که به ناوی نه وه وه حوکمیان ده کرد، کاتی قایماز ده ستگیرکرا، نه و نه میرانه ی یاخیبوون و زهینه دین یوسفی فره مانپه وای ئه ربیل و معز الدین سنجرشای فره مانپه وای جه زیره ی ئیبن عومه ر نامه ی وه فا داریان نارد بۆ سه لاهه دین به م شیوه یه ش نه م دوو شاره که وتنه ژێر ده سه ولاتی سه لاهه دینه وه، نه م هه لسوکه وته نا مه ستولانه ی عزالدین مه سعودی یه که م بووه هۆی لاوازکردنی هه لویستی خۆی به رامبه ر به سه لاهه دین، ناچار په نای برده به رسیاسه ت و قاضی به هانه دینی کوپی شه دادی نارد بۆ خه لیفه ی عه باسی له مانگی شه والی سالی ۵۷۹هـ / کانووی دووه می ۱۱۸۴زدا، داوای لیکرد که سهر له نوێ ببیته ناو بیژوان بۆ ناشته وای کردن له نیوان نه وو سه لاهه دیندا، خه لیفه ش وه لامی داخوازییه که ی دایه وه و شیخ الشیوخ و به شیر الخادمی نارد دانوستان له گه ل سه لاهه دیندا بکات بۆ چاره سه رکردنی کیشه کانی نیوان نه وه و فره مانپه وای موسل، محی الدین شاره زوریش وه ک نوینه ری فره مانپه وای موسل په یوه ندی پیوه کردن له گه ل قاضی ئیبن شه ددادا^۴، به لام دانوستانه کان به هۆی چه ند گرفتیکه وه وه ستیتران، به هۆی

^۱ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۵.

^۲ شه ره زور (شاره زور): ناوچه یه کی به رفراوانی ناو چایه له نیوان ئه ربیل و هه مه زاندا.

^۳ دقوقا: شاریکه له نیوان ئه ربیل و به غدادا، الحموی (۴/۵۵۹).

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۲، ۱۱۱، تاریخ الأیوبین، ل: ۷۶.

له ئیسماعیلیاتی نزیک موسل لایدا له مانگی ره بیعی یه که می ۵۸۱/ک/۱۱۸۵ز دا. وه پالپشتیکیش بۆ هه لۆیسته کانی نامه یه کی نارد بۆ خه لیفه ی عه باسی و ئاگاداری کرده وه له وه ی ئه یه ویت کاروباری موسل یه کلابکاته وه و ئاماژه شی به وه دا که خه لکه که ی به ناوی طغرلی سلجوقیه وه وتارده دن که سولتانی عه جه م و نه یاری خه لیفه یه، دراویشی به ناوی ئه وه وه لی دده دن و نامه ش له گه ل خاچه رسته کاندا ئالوگۆر ده که ن و هانیان دده دن بۆ هه ترشکردنه سه ر ولاتی موسلمانان، هه روه ها رونیکرده وه که ئه و بۆ پاوانخوازی و له ناو بردنی بنه ماله ی زه نک ی نه هاتوه، به لکو مه به ستی گێرانه وه یانه بۆ گوێرپایه لی خه لیفه و سه رخستنی ئیسلام و رێگری له سه ته مکاری و بی شه رمی نواندن به رامبه ر به موسلمانان و پچراندنی په یوه ندیان له گه ل سه لجوقیه بیگانه کاندا و ناچار کردنیان بۆ ریزگرتن له دراوسی و گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی^۱، ئه وه بوو فشاریکی به هه یزی خسته سه ر عه زالدین مه سعودی یه که م ئه مه ش ناچاری کرد که په نا بۆ ئاگر به ست به ریت و پاشان وه فدیکی نارد له لای که کهچه ئامۆزاکه ی نوره دین مه حمود و ژنانیکی تری تیا دا بوون، له گه ل کۆمه لیک له پیاو ماقولان بۆ داوای ئاشته وایی و ده ست هه لگرتن له گه مارۆدانی موسل، رای سه لاهه دینیش له گه ل په سه ندکردنی ریکه وتندا بوو ئه گه ر ناره زای زانا عیسی هه کاری و ئه میر عه لی کوپی ئه حمده المشطوب نه بوایه که هۆشداریان پێدا هه ستان به په سه ندکردنی سولح و پێیان وت: شوینیکی وه ک موسل له بهر ئافره تیک ده ستی لیه لئاگیریت، چونکه عه زالدین مه سعود به هۆی ده سه ته وسانی و بی توانایی له پاراستنی موسل ناردونی^۲، ئه ویش راکه یانی په سه ندکردو پۆزشی هه نایه وه بۆ وه فده که ی موسل و هه ستا به گه مارۆدانی موسل، به لام چه ند کۆسپیک هاته ری که گرنگترینیان:

- خه لکی موسل له لای رۆژه لات ی شاره که وه ده هاتنه دهره وه و دژ به هه یزه ئه یوبیه کان ده جه نگان و پاشان ده گه رانه وه بۆ ناو شار ئه مه ش سه لاهه دینی نیگه رانکرد.
- قایماز به ته واوی موه سل ی توکمه و قایم کردبوو و چاکسازی له سوپادا کردبوو هه تا وه کو بتوانی به ر په رچی ئه یوبیه کان بداته وه، به م شیوه یه سه ر یازه کانی خۆپاگران به رگریان ده کرد.

^۱ مفرج الکروب (۱۶۶/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۷۷.

^۲ الکامل فی التاریخ (۵/۶/۱۰)، تاریخ الأیوبین، ل: ۷۸.

● گه مارۆدانی موسڵ له کاتی کدا دهستی پێکرد که پلهی گهرما بهرز بوو، بۆیه سه لاهه دین
فه رمانی وه ستاندی جهنگی دا هه تاوه کو نه و گهرمایه کۆتایی دیت.

● وا ریکهوت له و کاته دا ئاوی روباری دیجله زۆر که میکردو نه ندازیاره کان ئامۆژگاری
سه لاهه دینیان کرد که رپرهری روباره که بگوریت و دوریخاته وه له موسڵ، هه تاوه کو
خه لکه که ی تینوو بین و ناچاری خۆبه دهسته وه دان بین، به لام سه لاهه دین پیتی وابوو که ئم
پرۆژه یه کاتیکی زۆر ده خایه نیت و هه ول و ماندوو بوونیکی زۆری ده ویت ده بیته هۆی مانوو
کردنی سوپا.

● قه ده ردا بوو که له کاتی گه مارۆکه دا ههریه ک له شاه ئهرمه نی فه رمانپهره وای خلای بی ئه وه ی
کورپک جیبه یلێت که جیی بگریته وه و نوره دین محمه دی فه رمانپهره وای ئامه دو قه لای کیفا^۱
مردن، سه لاهه دینیش ویستی کاروباری میرنیشینه ئهرته قیه کان ریکبخات به شیوه یه ک
که خزمه ت به ئامانجه کانی خۆی بکات^۲.

۲- **هه ولدا بو ده ستگرتن به سه ر خه لاطدا:** له دوا ی کۆچی دوا یی فه رمانپهره واکه ی یه کێک
له مه مالیکه کان به ناوی سسف الدین به کتمر دهستی گرت به سه ر خه لاطدا، سه لاهه دینیش
به هیوا بوو دهستی به سه ردا بگریت بۆ ئه م مه به سته ش راویژی کرد به سه رکرده
سه ر یازیه کانی، نه وانیش هه ندیکیان پای له گه ل درێژه داندا بوو به گه مارۆدانی موسڵ، به لام
هه ندیکی تر رایان وابوو که به ری بکه ویت بۆ خه لاط به بیانوی ئه وه ی که ئه وه ری خوشکهره
بۆ ده ستگرتن به سه ر شوراو قه لاکانی تری ناوچه که دا، له ئاکامی ئه م جیاوازییه شدا
سه لاهه دین دوو دل بوو له بپیارداندا و هه لویستی یه کلایی نه کرده وه هه تا ئه و کاته ی
که نامه ی بانگه یشتی له خه لکی خه لاطه وه پێگه یشت که تیایدا بانگه یشتیان ده کرد بۆ گرتنه
دهستی خه لاط^۳، له راستیشدا شمس الدینی کوپی په هله وانی کوپی ئیلدکزی فه رمانپهره وای
نازه رییجان و هه مه دان و چاوی بریبویه خه لاط پاش ئه وه ی هه وائی کۆچی دوا یی شای
ئهرمه نی بیست، بکمریش ترسی ئه وه ی لێنیشته که پۆسته که ی له ده ست بدات و خه لکی
خه لاطیش ئاماده نه بوون ملکه چی بن، بۆ رێگرتن و به رپه چدانه وه ی ئیلدکز، بکتمر له گه ل
پیاو ماقولانی شاره که دا ریکهوت له سه ر نامه ناردن بۆ سه لاهه دین و گوێپرایه لی نواندن بۆی،
ئه م کاره شیان به نیازی به گژیه کدا دانی سه لاهه دین و ئیلدکز ده کرد هه تاوه کو ناوچه که

^۱ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۸.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۷۸.

^۳ الکامل فی التاریخ، له: تاریخ الأیوبین، ل: ۷۹.

به ده ست خۆيانه وه بمیڤیتته وه، ئه وه بوو سه لاهه دین به ره و خه لاط به ریکه وت بێ ئه وه ی به نیازی بکتر بزانیت و له پێشه وه ی سوپاکه شیدا ناصر الدین محمدی کورێ شیرکزی ئاموزاو مظفر الدینی کورێ صاحبی فه رمانپه وای هه ران و چه ند که سیکی تری دانا، له بطوانه له نزیک خه لاط لاینداو، زانا عیسا ی هه کاری و غرس الدین قلج ئه رسه لانی نارد بۆ خه لاط بۆ بپارادانی رێ و شوینی خۆبه ده سه ته وه دانه که، خۆشی به ره و میافارقین به ریکه وت بۆ ده ست به سه راگرتنی، هه چی په هله وانیشه به ره و خه لاط به ریکه وت و له نزیک ئه و شاره بارگه ی خست، نێردراکانی بکتریش سه ردانی هه ردوو لایانی کردو هه رپه شه یان له په هله وان کرد که ئه گه ر هێرش بکاته سه ر خه لاط ئه و شاره که راده ستی سه لاهه دین ده که ن، به لام په هله وان توانی بکتر به لای خۆیدا رابکێشیت و که که ی خۆی لێ ماره بکات، بکتریش پۆزشی بۆ نێردراوه کانی سه لاهه دین هێنا یه وه و ئه وانیش به بێ ئه وه ی هیچ ئامانجێک به ده ست بێنن، ناوچه که یان به جیه هشت، به م شیوه یه ش هه وله کانی سه لاهه دین بۆ ده ست به سه راگرتنی خه لاط شکستی هێنا^۱. له لایه ن خۆشییه وه قطب الدین شقمان که بووه جێنشینی باوکی له فه رمانپه وایه تی ئامه دو قه لای کیفادا دانی به ده سه لاتی سه لاهه دین داناو گوێراپه لێ خۆی بۆ دووپاتکرده وه، چونکه مه ترسی ئه وه ی هه بوو که ئامه دی لیبسیڤیتته وه^۲.

۳- ده ست به سه راگرتنی میافارقین^۳: میافارقین له ژێر ده سه لاتی حسام الدین یولقی کورێ قطب الدین ئیلغازی فه رمانپه وای ماردیندا بوو که ته مه نی ده سال بوو، تیایدا پاسگه یه کی شاه ئه رمه نی فه رمانپه وای خه لاط هه بوو که ئه سه ده دین یه رنه فش سه رکردایه تی سه ریاژه کانی ده کردو ئاماده نه بوو بچیتته ژێر رکێفی سه لاهه دین و یاخی بوونی خۆی راگه یاند ئه مه ش سه لاهه دینی ناچارکرد هه تاوه ک و شاره که گه مارۆ بدات، به لام نه یه توانی ئه م شاره کۆنترۆلبکات، بۆیه په ئای برد بۆ شیوازی هه ولێ سیاسی و په یوه ندی کرد به هاوسه ری قطب الدینه وه که له ماردیندا نیشته جێ بوو بوو دوا ی تێگه یاند که یرنقش له گه لیدا ریککه وتوه له سه ر ته سلیم کردنی شاره که پێی، نێردراوێکیشی نارد بۆ لای قطب الدین و هه وائی پێدا که هاوسه ره که ی ده یه ویت شاره که یان راده ستی سه هه دین بکات، به م شیوازه سیاسی توانی ئه م شاره بخاته ژێر رکێفی خۆیه وه له ۲۹ ی جمادی یه که می سالی ۵۸۱ هـ / ۲۸ ی ئابی

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۷، ۱۱۸.

^۲ ئامه د: گه وهره ترین شاری دیا ریه کره و ناویانگی باشی هه یه.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۷، ۱۱۸.

سالی ١١٨٥ ز دا، له م کاته شدا نامه يه ک گيشته دهستی سه لآحه دينی له خه ليفه ی
عه باسيه وه که چاوديری و سه رپه رشی دياريه کړی پی ده سپارد له گه ل به رژه وه ندی هه تيوی
پاشا کانيان، نه وه بوو وتار له ولايه ته کانی نه رته قيدا به ناويه وه ده خوینريه وه دراو به ناوی
نه وه وه لیدرا.

سپیه م: گه ماروی سپیه می موسل و چوونه ژیر رکيفی سه لآحه دينه وه:

کاتی سه لآحه دين مه سه له ی میافارقینی یه کلاکرده وه، گه راپه وه بۆ موسل هه تاوه کو بۆ جاری
سپیه م گه ماروی بدات و ريگای نصیبینی گرت هه پاشان گه شت کفرزار له شه عبا نی سالی ٥٨١ ه
هه تاوه کو وه رزی زستان تیايدا مایه وه، پاشان نوینه ری عیزالدینی کوپی مه سعودی یه که می
فه رمانږه وای موسلی پیگه يشت که تیايدا داوای ريکه وتن و سولخی ده کرد.^٢

له و کاته شدا صلاح الدين نه خوش که وت و سه فہری کرد بۆ حه ران و عیزالدین مه سعودی
یه که ميش هه له که ی قوسته وه و هه وله کانی خسته وه گه بۆ ريکه وتن له گه ليدا دوا ی نه وه ی ناوميد
بوو له کۆمه کی خه ليفه بۆی و پشتگیری کردنی له لایه ن سولتانی عه جه مه وه، نه ویش به هائه دينی
کوپی شه ددای نارد و ده سه لاتی موړکردنی ريکه و تنامه که ی پيدا^٣، ريکه وتنه که ش نه م خالانه ی
له خۆده گرت :

١- عیزالدین مه سعودی یه که م نه تابه کی اموسل رادهستی سه لآحه دين بکات له گه ل شاره زوورو
ده وروبه ری و ولايه تی القوابی و هه موو ناوچه کانی پشته وه ی زاب و وilaيه تی بنی قفحاق^٤.

٢- سه لآحه دين ده ست له موسل و ده وروبه ری هه لگريت بۆ عيسزالدین مه سعودی زه نکي و نه و
به پړوه ی ببات به مهرجی که سه ر به سه لآحه دين بیت و خودی موختاری هه بیت له چوارچبه وه ی
ده وله تی نه یو بيدا.

٣- پتويسته له سه ر عیزالدین که به ناوی سه لآحه دينه وه وتار بخوینيته وه و تار بۆ سلجوقيه کان
کۆتای پتبيت، هه روه ها عیزالدین مه سعود رازی بوو له سه ر ليدانی دراوی به ناوی
سه لآحه دينه نوه له ناوچه کانی ژيرده سه لاتيدا.

^١ الکامل فی التأريخ (٩٠٨/١٠)، تأريخ الأيوبيين، ل: ٨٠.

^٢ الفكر السوقي الأيوبي: ل ١٨١.

^٣ النوادر السلطانية، ل: ١١٩.

^٤ الفكر السوقي الأيوبي: ل ١٦٢.

٤- پێویسته له سهر عیزالدین مه سعود كه له كاتی پێویستدا به خۆی و سه رباره كانیوه له خزمهت سه لاهه دین ئاماده بن و ههردولا پێكه وه به شداربن له جیهاد كردن دژ به خاچه رسته كانداو گێژانه وهی فه له ستین.

٥- ههردولا به ئێنی پابه ند بوون به م په یماننامه یه وه ده دهن، كه پرگه كانی له مانگی ذی الحجهی سالی ٥٨١/٣ی ئازاری سالی ١١٨٦دا دانراون و كار كردن به م رێكه وتنه به رده وام بوو و سه لاهه دینیش هه تا وه كو كۆچی دواي پابه ند بوو پێوه ی^١. به م رێكه وتنه ش سه لاهه دین توانی به ره ی ئیسلامی په كبخات له ژێر سه ركردایه تی خۆیداو بوو به به هیزترین فه رمانپه وای موسلمانان له ناوچه كه دا، به هۆی ئه م ده سته كه وته شه وه په كلا بویه وه بۆ هه ولدانی له پێناو ئامانجی گه وهریدا كه بریتیبوو له رزگار كردنی قودسو زه ویه داگیركراوه كانی تر له داگیركهره خاچه رسته كان^٢.

٦- قسه یك له سه ر په یوه ندی سه لاهه دین به بنه ماله ی زه نکییه وه: له كاته دا گومان ده كرا له راستی پالنه ری سه لاهه دین و نیازو مه به ستو په یوه ندی به بنه ماله ی زه نکییه وه، له لایه ن هه ندی له میژوو نوو سه كانی سه رده می خۆی و هه ندی له لیكۆله ره هاوچه ركه كانه وه، به لام ئه و گومانكردنه بی بایه خو به لگه په له به ر ئه م هۆیانه:

• سه لاهه دین زۆر بایه خی ده دا به وه ی كه به وردی پالنه رو مه به سه ته كانی خۆی به خه لیفه بگه یه نی له نامه كانیدا بۆی.

• هه میشه پالنه رو پاساوی سه لاهه دین بریتی بوو له جیهاد و تیکۆشان دژ به خاچه رسته كان و ئازاد كردنی به یتولمه قدیس، ئه مه وێپرای پێویستی په كخستنی ریزی موسلمانان له پێناو گه شه دان به به رده وامبوون له جیهاد كردن و سه ركه وتن تیایدا.

• هه میشه سه لاهه دین له مامه لهیدا له گه ل زه نکییه كاندا به خشنده و به پێژ بووه ته نانه ت پاش سه ركه وتن به سه ریشیاندا له جه نكداو له كاتی گه مارۆدان و شیوازه كانی سه پاندنی گه مارۆ به سه ریاندا.

• پاش په كخستنی میسرو ولاتی شام و مسۆگه ركردنی پشتیوانی ولاتی موسل، سه لاهه دین ده ستی دایه هه ولدان بۆ گه یشتن به ئامانجی دووه می كه خه می گه وره و سه ره کی بوو، كه ئه ویش تیکشكاندن سوپای مهیدانی میرنیشینی لاتینی و ئازاد كردنی به یتولمه قدیس بوو،

^١ النوادر السلطانية، ل: ١٦٣.

^٢ الفكر السوقي الأيوبي: ل ١٦٣.

ههك دواتریش ده‌بینین ئامانجی یه‌كه‌م له‌جه‌نگی حطیندا به‌دیهاو سه‌لماندی كه‌توانای
 بلاو‌کردنه‌وه‌وی هیزنی ئیسلامی گه‌وره‌و یه‌كگرتووی هه‌یه‌ له‌كات و شوینی پێویستدا ،
 له‌كاتێكدا كه‌مه‌سه‌له‌ی دووهم پاش جه‌نگی حطین به‌دیهاو دهره‌نجایی سه‌ركه‌وتن بۆ له‌و
 جه‌نگه‌دا^١.

له‌و ره‌وشتانه‌ش كه‌سه‌لاحه‌دین له‌سوڵحی موسڵدا پێی ناسرا بوونه‌وه‌بوو كه‌ناوچه‌ی موسڵی
 به‌جێ نه‌هێشت هه‌تاوه‌كو دیاری گه‌وره‌ی به‌خشی به‌فه‌رمانه‌وه‌ی موسڵو دایك و كچ و خێزانه‌كه‌ی
 نوره‌دین و ژماره‌یه‌ك له‌پیاوانی ده‌وله‌ت كه‌به‌های هه‌موویان ده‌گه‌یشته‌ ده‌هه‌زار دینار نه‌مه‌ جگه
 له‌ئه‌سپ و بۆنی خۆش و نه‌خینه‌ی رۆژئاوایی و جلو به‌رگ، دواتریش پاش چاك‌بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ
 العادلی برای و له‌سه‌ره‌تای سالی ٥٨٢ه‌ك دا به‌ره‌وحه‌له‌ب و پاشتریش دیمه‌شق به‌ریكه‌وت و نامه‌یه‌كه‌ی
 نوسی بۆ هه‌موو كاربه‌ده‌ستان و داوای ناردنی پاره‌ی زه‌كاتی لێكردن و هه‌ستا به‌به‌خشینه‌وه‌ی و
 ته‌نها له‌دیمه‌شقا پێنج هه‌زار دیناری میسری به‌خشییه‌وه^٢.

چوارهم : هه‌وله‌كانی شیعه‌ی ئیسماعیلی بۆ له‌ناوبردنی سه‌لاحه‌دین؛

ئیسماعیلیه‌ شیعه‌كان پاش كوچی دوا‌یی خه‌لیفه‌ فاطمی المستنصر له‌سالی ٤٨٧ه‌ك / ١٠٩٤ز دا
 بوون به‌دوو به‌شه‌وه‌: نزاریه‌كان كه‌پێتیان وابوو نزاری كوپه‌ گه‌وره‌ی خه‌لیفه‌ شیاو‌تره‌ بۆ
 خه‌لیفایه‌تی و پاش ئه‌وه‌ی روبه‌پوی هه‌لمه‌تی راوه‌دونان بونه‌وه‌ هه‌لاتن به‌ره‌و رۆژه‌لات،
 سه‌ركرده‌شیان هه‌سه‌نی كوپی صباح بوو كه‌كۆمه‌ڵی نزاری له‌ولاتی فارسدا دامه‌زراند و ناوی
 هه‌شیشیه‌و و باطنیه‌كانیان به‌سه‌ردا براو‌كۆمه‌ڵی دووهمیش به‌موس‌ته‌علیه‌كان ناوده‌بران،
 كه‌شوێنكه‌وتووی موس‌ته‌علی كوپی دووهمی موس‌ته‌نسر بوو.

هه‌سه‌نی كوپی صباح قوڵبوویه‌وه‌ له‌لێكۆلینه‌وه‌ی بیروباوه‌ری ئیسماعیلیدا^٣، ئهم پیاوه
 له‌هۆزی هه‌میری و شاری ره‌ی له‌ولاتی فارسدا گه‌وره‌بوو و هه‌ر له‌لاوێتییه‌وه‌ کاریگه‌ربوو
 به‌بانگه‌وازی ئیسماعیلی و سه‌ردانی میسری كرد و چاوی كه‌وت به‌المستنصر^٤، به‌م شیوه‌یه
 هه‌سه‌نی كوپی صباح بۆ ماوه‌ی هه‌ژده‌ مانگ له‌میسردا مایه‌وه‌و له‌لایه‌ن المستنصره‌وه
 میواندارییه‌كه‌ی گه‌رم كرا و پاره‌یه‌كه‌ی زۆری پێیه‌خشی و فه‌رمانی پێكرد كه‌خه‌لك بانگه‌واز بكات بۆ

^١ تاریخ الأیوبین فی مصر وبلاد الشام، ل: ٨١.

^٢ صلاح الدین الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ٢٣٠.

^٣ تاریخ الأیوبین، ل: ٩٦.

^٤ الخلافة العباسية، فاروق فوزی (١٨٨/٢)

مەزەھەبی ئیسماعیلی بەپێشەواوەتی المستنصر لەولایەتی فارسدا^۱، ھەروەھا ھەسەنی کوپی صەباح پێی وابوو کە دانانی نزار بەخەلیفە لەگەڵ رێنمایەکانی مەزەھەبی ئیسماعیلیدا دەگونجێت، کە بەمەرجی داناوە ئیمام کوپە گەورەیی باوکی بێت^۲. گومانیش لەوەدا نییە کە مانەوێ ھەسەنی کوپی صەباح لەمیسردا بواری ناسین و شارەزابوون و، بواری بارودۆخی دەولەتی فاطمیدا پێیدا لەگەڵ ناشنابوون ئەو بارودۆخی کە بانگەوازی ئیسماعیلی تێکەوتبوو لەسایەیی دەسەلاتی بەدر ئەلجەمالیدا، ئەوەبوو بپاریدا لەولایەتی فارس و خۆراساندا بانگەواز بۆ میتەنصریە بکات و سووریو لەسەر پێکھێنانی کۆمەلگەیەکی ئیسماعیلی^۳، ھەربۆیە کاتێک گەڕایەو بۆ ولایەتی فارس دەستی بەبلاوکردنەوێ بانگەوازی بانگەشتکردن بۆ بیعتەدان بە نزارو ھەتکەردنەوێ بە بیعتەدان بە مستعیلی و خۆشی بەبریکاری ئیمام دادەناو نەخشەی دەکێشا بۆ دامەزراندنی دەولەتیکی نوێی ئیسماعیلی لەرۆژھەلاتی ئیسلامیدا^۴، پاش ئەوێ کە گەڕایەو بۆ ولایەتی فارس و گەیشتە ئەسفەھان لەسالی ۴۷۳ک داو دەستی کرد بە بانگەوازیکردن بەنھێنی، کاتی نظام الملك یش تەنگی پێھەلچنی، کۆچی کرد بۆ قەزوین و دەستی گرت بەسەر قەلای تۆکمەیی (الموت) داو کردی بەبارەگا بۆ خۆی و کۆمەلەکەیی^۵. ئەو بوو دەستیای دایە پاوانخوازی و خراپەکاری لەولادتدا^۶ و ھەرکە ھەسەنی کوپی صباحیش دەستی گرت بەسەر قەلاکانی دەورووبەریداو بانگخوازەکانی بۆ بەدیھێنانی مەبەستەکانی بەناوچەکەدا بلاوکردەو^۷، زۆری نەخایاند توانی دەستبەگرت بەسەر تەواوی ئەو ناوچەییە کە دەکەوێتە باشووری قەزوین دواي ئەوێ کە دەستی گرت بەسەر قەلاکانی ناوچەکەدا کە نزیکەیی شەست قەلابوون، ئەم قەلایانەش بەزۆری لەناوچەییەکدا بوون کە لەباربوو بۆ کشتوکال لەنزیک سەرچاوەی ھەمیشەیی ئاودا، ھەر قەلایەکیش یەکەیی سەربازی ئابووری سەربەخۆی پێکدەھێناو خەڵکەکەیی پشتیان بەخۆیان دەبەست بۆ کشتوکال و بەرگریکردن لەناوچەکە لەبەرامبەر ھەر ھێرش و پەلاماریکدا^۸. ھەروەھا ھەسەنی کوپی صەباح لەسەردەمی نظام الملك سەلجوقیدا توانی

^۱ تاریخ الفاطميين، د. محمد طقوش، ل: ۳۹۲، ۳۹۳

^۲ ھەمان سەرچاوە، ل: ۳۹۳.

^۳ ھەمان سەرچاوە، ل: ۳۹۳.

^۴ الخلافة العباسية (۱۸۸/۲)

^۵ حركة الحشاشين، ل: ۶۵، ۶۶.

^۶ الجهاد والتجديد في القرن السادس الهجري، ل: ۹۵.

^۷ دولة الأسماعية في إيران، محمد السعيد، ل: ۹۵.

^۸ دولة السلاجقة، ل: ۹۷.

شوینکه وتوانی که زۆر هۆگری بوون ئارپاسته بکات بۆ به دهستهێنانی چه ند ئامانجێکی سیاسی بۆ رووبه روو بوونه وهی دوزمه کانی به تایبته خيلافه تی عه باسی سوننه، نه وه بوو به ره له ستهی ره وایه تی و شه رعه تی ده کرد له گه ل چه ند نه میرێکی موسلمانێ سلجوقیدا، به هیزترین چه کێکش که به کاریهێنا بریتیبوو له تیرۆرکردن^۱.

هه روه ها شوینکه وتوانی هه ستان به نه نجامدانی زنجیره یه ک کاری تیرۆرستهی که بوو هۆی له ناوچونی کۆمه لێ له نه میرو پیاوانی ده ولتهی عه باسی، نه مه ش به هیزی کردن و بوونه جیی مه ترسی و خه لکی لییان ده ترسا، هه روه ها هه سه نی کوپی سه باح و شوینکه وتوانی له شیهی ئیسلامی زۆر رقیان له سوننه بوو، نه وه بوو شیهی ئیسماعیلی په ره یسه ندو توانیان چه ند قه لایکی گرگ له شامدا کۆنترۆل بکه ن وه ک قدموسو علیقه و الکهف و مصیاف و چه ند قه لایه کی تر، به لام و دیار بوو که به هۆی رووخانی ده ولتهی فاطمیه وه له میسر ترسیان لێنیشتبوو و هه ستیان ده کرد که مه ترسی چاوه رپیان ده کات له ولاتی شامدا به تایبته که نوره دین مه حمودپاوانخوازی سنووردار کردبوون له رۆژه لاته وه، بۆ نه مه به سه شته ش سه رکردایه تی قه لای الموت له سالی ۵۵۸هـ / ۱۱۶۳ز دا ره شیده دین سنان البصری نارد که ناسرا بوو شیخی کێو (شیخ الجبل) بۆ سه ره پره شتهی کردنی هه ریمی نصریه له ولاتی شامدا، نه ویش به ره و هه له ب که وته ری و جلی ده رویشی له به رکردبوو بۆ نه وهی نه ناسریته وه و چه ند مانگی ک تیایدا مایه وه، پاشان له نیوان قه لاکانی هه شیشیه کاندا هاتووچۆی ده کرد هه تا وه کو له المصیافدا نیشته جی بوو^۲.

۱- هه ولێ تیرۆرکردنی سه لاهه دین له لایه ن شیهی ئیسماعیلیه وه؛ شیهه باطنی یه کان (هه شاشیه کان) زۆر رقیان له سه لاهه دین بوو چونکه هه ستابوو به روخاندنی خيلافه تی فاطمی و هه ولێ ده دا بۆ یه که خسته نی ولاتی شام و لکاندنی به میسره وه نه مه ش هه ره شه یه ک بوو بۆ ده سه لاتی نه وان، هه ریویه راشیده دین له گه ل هه موو خاچه رسته و زه نکیهه کان هاوکاری ده کرد بۆ له ناو بردنی^۳، راشیده دینیش گه وره و سه رکرده ی ئیسماعیلیه کان بوو ناویشی أبو الحسن سینانی کوپی سه لمانی کوپی مه مه دی به سری باطنی خاوه نی بانگه وازی نزاری بوو^۴، که سێکی به ره و شته و چاکه کاربوو، له فه لسه فه و میژوو ده کۆلییه وه

^۱ دولة السلاجقة، ل: ۹۷.

^۲ تاریخ الأيوبيين، ل: ۹۷.

^۳ سير الاعلام النبلاء (۱۸۳/۲۱).

^۴ سير الاعلام النبلاء (۱۸۳/۲۱).

پیاوه‌تی و زیره‌کی و فیلزانی تیدابوو^۱، الذهبی ده‌بارە ی ده‌لێت: نه‌یاری و خواپه‌رستی و ملکه‌چی و ئامۆزگاری تیدابوو، له‌سه‌ر به‌ردێك داده‌نیشت و ته‌نها زمانی ده‌جولا، شوێنه‌که و توانیشی رۆچون تیا‌دا و هه‌ندیکیان خواپه‌تیان ده‌دایه‌ پال، نه‌ویش به‌هۆی جادوگه‌ریه‌وه به‌ته‌واوی گومپایکردن، کتیبی زۆری هه‌بوو و خوێندنه‌وه‌شی زۆر بوو و ماوه‌یه‌کی زۆریش ژیا^۲، نه‌وه‌ بوو له‌سالی ۵۷۰هـ / ۱۱۷۴ز کاتیك الملك الصالح إسماعیل روی له‌راشده‌دین ناو داوای یارمه‌تی لێکردو پارهی‌ه‌کی زۆری پێبه‌خشی له‌گه‌ڵ چه‌ند گوندیکدا وه‌ك نرخێك بۆ کوشتنی سه‌لاحه‌دین، وا دیاره به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی هاوپه‌ش هه‌بوو که هه‌ردوو لای کۆکردبوویه‌وه که نه‌ویش دوژمنایه‌تی هه‌ردوولا بوو بۆ سه‌لاحه‌دین، بۆیه ره‌شیده‌دین سنان کۆمه‌لێکی له‌شوێنکه‌وتتوه خۆفیدا کاره‌کانی نارد بۆ سه‌ربازگه‌ی نه‌یویی، به‌لام نه‌میرێك به‌ناوی خمارتکین توانی پێیان بزانی‌ت‌وه‌ وانیش کوشتیان و له‌نیوه‌ی شه‌ودا توانیان بگه‌نه‌ خێوه‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌دین که له‌ناوچه‌رگه‌ی سه‌ربازگه‌که‌یدا بوو، نه‌وه‌ بوو یه‌کیکیان په‌لاماری سه‌لاحه‌دینی دا، هه‌تا وه‌کو بیکوژیت، به‌لام پێش نه‌وه‌ی بگاته‌ لای کوزراو، نه‌وانی تریش خۆپاگریان نواندو به‌رگریه‌کی باشیان له‌خۆیان کرد، پێش نه‌وه‌ی هه‌موویان بکوزژین، دوریشه‌ نه‌گه‌ر بلێن هه‌لنانی کمشتکین به‌ته‌نها پالنه‌ری سه‌ره‌کی ره‌شده‌دین بووه‌ بۆ کوشتنی سه‌لاحه‌دین، چونکه‌ نه‌و بۆ مه‌به‌سته‌کانی خۆی کاریده‌کردو، هۆی تری هه‌بوو، له‌وانه‌شه‌ هاتنی سه‌لاحه‌دین بۆ شام و هه‌لدانی بۆ یه‌کخستنی سوننه‌کان هۆکاریك له‌سه‌ر دروستکردن^۳.

۲- **هه‌ولێ دووهم:** ره‌شیده‌دین وازی نه‌هێنا له‌هه‌وله‌کانی بۆ تیرۆرکردنی سه‌لاحه‌دین و یپرای شکست هێنانی هه‌ولێ یه‌که‌می، به‌لکو سورتر بوو له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ نه‌وه‌ بوو له‌ذی القعه‌دی سالی (۵۷۱هـ / ۱۱۷۶ز) کۆمه‌لێك له‌شوێنکه‌وتوانی نارد به‌نه‌ینی و به‌جل و به‌رگی سه‌ربازانی سه‌لاحه‌دینه‌وه‌ و توانیان بچه‌ سه‌ربازگه‌ی نه‌یوبیه‌وه له‌کاتی گه‌مارۆدانی عه‌زاداو روبه‌رووی سه‌ربازه‌کانی سه‌لاحه‌دین ببینه‌وه، له‌کاتی‌کدا که سه‌ربازه‌کان سه‌رگه‌رمی ئابلقه‌دانی قه‌لاکه‌ بوون، سه‌لاحه‌دینیش به‌لای خێوه‌تی نه‌میر جادلی نه‌سه‌دیدا تێپه‌ی بۆ هاندانی سه‌ربازه‌کان بۆ درێژه‌دان به‌جه‌نگ، له‌و کاته‌دا یه‌کێك له‌ئیسماعیلیه‌کان هێرشێ بۆ هێنا و چه‌قۆیه‌کی دا له‌سه‌ری، به‌لام سه‌لاحه‌دین له‌وکاته‌دا کلۆیکی ئاسنینی له‌سه‌ردا بوو، دووباره‌ کابرا هێرشێ

^۱ سیر الاعلام النبلاء (۱۸۵/۲۱).

^۲ تأریخ الأیوبین ، ل: ۹۷.

^۳ تأریخ الأیوبین ، ل: ۹۷.

هینایه وه و روومه تی بریندار کرد، سه لاهه دینیش به دهستی گرتی و ویستی له په لاماردانی بخات و کابراش بهرده وام بوو له هیزشکردندا هه تاوه کو نه میر سیف الدین یانکوچ گه یشته لای و کابرای کوشت، پاشان خۆبه ختکاریکی تر هیزشی هینا و داودی کوپی منکلان بهر په رچیداوه وه و کوشتی، پاشان خۆبه ختکاری سییه م پیشپه وهی کرد، به لام نه میر عه له بولفه وارس رووبه رووی بویه وه و ناصرالدین محهمه دی کوپی شیرکو برینداریکرد و مرد، که سی جواره میش له ختیه ته که دا هه لهات و سه ربازه کان شوینی که وتن و کوشتیان^۱، نه م روداوه کتوپرپهش بووه هوی شله ژانی سه لاهه دین ته نانه ت هه ستا به پیشکینیی سه ربازه کانی و هه رکه سیکی نه ناسیایه دوری ده خسته وه و ری و شوینیکی خۆپاریزی زوری گرته بهر، بیگومان نه م روداوه کاریگری خوی هه بووه له سه رده رونی سه ربازه کانی، و بووه هوی وه ستاندنی جهنگ دژ به عزاز، به تاییه ت کاتییک که ده نگو باسی کوشتنی سه لاهه دین بلاویویه وه، بق خۆپاراستنی زیاتریش سه لاهه دین به ده وری ختیه ته که یدا چوارچتیه کی به ته خته دروستکردبوو، القاضی الفاضلیش نامه یه کی نارد بق دلتیا کردنی الملك العادلی برای سه لاهه دین له ته دروستی براکه ی و تیایدا ورده کارییه کانی روداوه که ی بق گتپرایه وه^۲.

۲- شیوازی رووبه رووبونه وهی نیسماعیلیه کان له لایهن سه لاهه دینه وه: سه لاهه دین نامه یه کی

نارد بق ره شیده دینی کوپی سنان و هه ره شه ی لیگرد نه ویش به م دپرا نه وه لایمی دایه وه.

يا للرجال لأمر حال مقطعه ما مرّقط علی سمعی توفعه
فاذا الذی بقراع السیف هددنا لا قام مصرع جنبی حین تصرعه
قام الحمام الی الباری یهدده واستیقظت لاسود البرأ صبعه

ورده کاییه کانی نامه که تم خۆینده وه و نه وه ره شانه مان بیست که به کرده وه و گوتار لیمانی دهکات، به خوا سه یره می شیک له بنگویتی فیلکدا گیزه گیز بکات، یاخود می شوله یه ک رووبه پوی په یکه ریک ببیته وه، پیش توش خه لکانیک نه وه ره شه یان کرد و نیمه ش تیکمان شکاندن، که س نه ی توانی پشتیوانیان بیت، نایا ئیه هه ق له ناوده به ن و نار ه و او به تال سه رده خه ن؟ سه ته مکارانیش ده زان که چون تیکده شکین، جا نه گه ر بریاری په پاندنی سه ری منت ده رکرد بیت یان بریاری له بنه یانی کیوه به رزه کانت دابیت نه وه بزانه که ته نها چه ند هیوایه کی ناراست و خه یالکی

^۱ تاریخ الیوبین ، ل: ۹۸.

^۲ تاریخ الیوبین ، ل: ۹۸.

نابه جییه، چونکه شته راسته کان به خه یال له ناوانچن، ههروهك چۆن رۆحه كان به نه خۆشی له ناوانچن، جا نه گهر بیینه وه بۆ روالهت و وازله هه ناو بیینن ئه وه پیغه مبه ر(ﷺ) پیشه نگیکی باشه بۆمان كه نه فەرمویت (هیچ پیغه مبه ری هینده ی من ئازار نه دراوه).^۱ ده شرانیت چی به سهر بنه ماله و لایه نگرانیدا هات، به لام هیشتا بانگه وازه كه ی هه ر ماوه، ئیوه ش بارودۆخی ئیعه ده زانن و ده زانن پیاوه كانمان چۆن، چۆن ئاواتی نه مان و زیكبوونه وه له مه رگ ده خوانن، له په نده كه شدا هاتووه: ئایا هه په شه له مرای ده كریت به ئاوی رووبار؟ جا چه ند هۆكاریك بۆ به لاو نه هامة تی ئاماده بكه و كه وایه ك بۆ نارپه حه تی له به ر بكه، چونكه پیش ئه وه ی بچوئلیت ده گه یه سه رت و وه كه سیكت به سهر دینم كه به دوا ی مه رگی خویدا بگه رپیت، ئه مه ش لای خوا زه حمه ت نییه، چاوه ریمانیه و سه ره تای سه ره تی (نحل) و كۆتای (ص) بخوینه ره وه.^۲

پاش هه وڵه شكست خواردووه كانیان بۆ تیرۆكردنی سه لآحه دین هه ستا به خۆپاریزیه کی ژۆر ته نانه ت ده ورری ختیه ته كه ی به ته خته گرتبوو،^۳ ههروهك ئه م رووداوه كاریگه ری ژۆری هه بوو له سه ر ده رونی سه ر یازه كان و توشی شله ژانی كردن و ده ستیان له چه نگ هه لگرت له به رامبه ر عازازدا، به هه مان شیوه خه لكیش شله ژان، كاتیك بیستیان سه لآحه دین كوژراوه، ئه مه ش سه لآحه دینی ناچار كرد كه به ناو سه ر یازه كانیدا بگه رپیت هه تا وه كو بیینن و دلنیا بن له سه لامه تی، هه روه ها القاضی الفاضلیش نامه یه کی نارد بۆ الملك العادلی برای سه لآحه دین و تیایدا دلنیا ی كرده وه و راستی رووداوه كه ی بۆ گێژاپه وه.^۴ سه لآحه دینیش سور بوو له سه ر دانانی سنووریک بۆ ئه م بزوتنه وه یه كه مه ترسی دروستكردبوو بۆ سه ر ولاتی شام بۆ ئه م مه به سه شه هه لمه تیکی سه ربازی ريكخست له مانگی موچه په می سالی ۵۷۲هـ ته موزی سالی ۱۱۷۶ز داو گه مارۆی قه لاكانی دان و مه نجه نیقی گه وره ی بۆدابه ست و ژۆریه یانی كوشت و برینداركرد و مه رو ماله ته كانی بردن و ناوچه كانی وێران كردن، هه تا وه كو شه ها به دینمه حمودی خالی تكای بۆ كردن كه فه رمانپه وای حه ماه بوو، ئه وانیش به هۆی دراوسێیه تیه وه داوای تكا كردنیا ن لێكردبوو، سه لآحه دینیش پاش تۆله سه ندنه وه^۵ لێیان به جییه هیشتن دوا ی ئه وه ی كه هیزو توانایانی له ناو برد.^۶

^۱ به سه نه دێکی لاواز گێژدراوه ته وه له فەرمووده ی آنسس و بریده و جابره وه، الجامع الصغیر.

^۲ سه ره تای سه ره تی النحل / (أتی أمر الله) و كۆتای ص: (ولتعلمن بأه بعد حين)

^۳ العماد الاصفهانی، ل: ۹۸، تاریخ الأیوبین، ل: ۹۸.

^۴ كتاب الروضتين، له: التاريخ الأیوبین، ل: ۹۸.

^۵ كتاب الروضتين (۴۲۳/۲)

^۶ موسوعة تاریخ العرب: العصر الأیوبی، ل: ۶۳.

ههروهه ها شهشاهه كان ناچاربوون كه له گه له سه لآحه دیندا ریکبكه ون پاش شهوهی ههوله یه كه له داوی یه كه كانین بۆ تیرۆركردنی شكستی هیناوه نه یانقوانی بهرپه رچی سوپاكه ی بده نه وه، بۆیه پێیان باش بوو به بی لایه نی به مینیتته وه هه تاوه كو شهوهی كه دوژمنی سه ره كیان بیته، هه رچۆنك بیته، سه رچاوه میژوویه كان ئاماژه یان به هیچ روبه روو بونه وه یه كه نه داوه پاش ریکه ووتنیان، به لام ابن الاثیر به ته نه ا بۆمان ده گیریتته وه كه هاوکاریان كردوه كاتێ سه لآحه دین داوی له ره شهیده دین سنان كرد كه ریتشارد شیردل و كۆنرا دی مونتفیراتی فه رمان په وا ی صور بكوژیت و به لێنی پێدا كه پاره یه كی زۆری پێدات له به رامبهردا، به لام سنان له وه ده ترسا كه سه لآحه دین له دوژمنه كانی رزگاری ببیت و یه كلا ببیتته وه بۆ شه شیشه كان و له ناویان به ریت، بۆیه ته نه ا كو نرا دی كوشت و وازی هینا له كوشتنی ریتشارد^۱.

پێنجهم: په یوه ندی سه لآحه دین له گه له سه لجوقیه كانی رۆمه كاندا:

عیزالدین قلیج ئه رسه لانی دووه مله سالی ۵۵۰هـ - ۵۵۸هـ/ ۱۱۵۵ - ۱۱۹۲ز دا سولتانی سه لجوقه رۆمه كان بوو، له نیتوان شهوو بیزه تهیه كانیشدا ململاتییه كه هه بوو كه به سه ركه و تنی شهو كو تایی پێهات له جهنگی میریوکی فالون له سالی ۵۷۱/ ۱۱۷۶ز دا سه ركه و تنه كه شی کاریگه ری هه بوو له سه رمانه وه ی بیزه ننتی، چونكه له م جهنگه دا توانی هینزی مهیدانی سوپای بیزه ننتی به ته واوی له ناویه ریت و میژوونوسه كان باسی شهوه ده كه ن كه شه م جهنگه چاره نووسی ئاسیای بچوك و رۆژه لاتی به شه وه یه كی په كجاری دیاریكردو چیتر بیزه ننتیه كان نه یان توانی پاش شهوه هه په شه له ولاتی شام بكه ن^۲.

۱- روه به روو بوونه وه ی یه كه م له نیتوان سه لآحه دین و قلیج ئه رسه لاند: قلیج ئه رسه لانی دووه م له ولاتی شامدا بیری له وه كرد ه وه ده یویست رینگایه كه بۆ خۆی ده سه ته به ربكات بۆ فورات، بۆیه نه رمی ده نواندو ده یویست به شه وه یه كی سیاسیانه خۆی نیشان بدات، له گه له صلاح الدین كۆبویه وه داوی قه لای (رعبان) و قه لای (كیسوم) ی لێكرد كه هه ردووکیان ده كه ویتته باشووری قلیج ئه رسه لانه وه، رعبان شارێكه له نیتوان هه له ب و سمیسا ط له نزیک فوجات^۳ و کیسوم گوندێكه له ده وروبه ری سمیسا ط^۴، شهوه بوو نیردراوی قلیج ئه رسه لان هات بۆ پێشكه شكردنی شه م داوا یه به بیانووی شهوه ی كه پێشتر مولكی سه لجوقیه رۆمه كان بووه و مه سه عودی باوكی

^۱ تاریخ الأیوبین ، ل: ۸۸.

^۲ موسوعة تاریخ العرب: العصر الأیوبی، ل: ۵۸.

^۳ معجم البلدان (۵۱/۳).

^۴ هه مان سه رچاوه (۴/ ۹۷/ ۴).

خستوو یه تیه سهر شام، پاشان به ناچار ی ده سته بر داریان بوو بۆ نوره دین مه حمود، نه نامه یه شی سه لاهه دینی توپه کردو رقی هه ستاو به توندی له گه ل نیردراوه که ی نه رسه لان قسه ی کرد، به لگو هه پره شه ی له قلع و نه رسه لانی دووه م کرد، پاشان نیردراوه که ی گه پرایه وه بۆ قونیه و سولتانه که ی له مه سه له که ناگادار کرده وه، قلع نه رسه لانیش توپه بوو هیرشی کرده سهر رعبان له سالی ٥٧٥هـ/ ١٧٩٩زدا به پررسی نه مه قه لایه ش شمس الدین کوپی مقدمی سهر به سه لاهه دین بووه، قلع نه رسه لانیش به سوپایه کی زۆره وه هیرشی کرده سهری که چه ند هه زار که سیك ده بوون، کاتیك سه لاهه دین به مه ی زانی هیرشکی سهریازی نارد که هه زار سوار ده بوون به سهر کردایه تی تقی الدین عومهری کوپی شاهنشای فه رمانپه وایی حه ماه^١ نه وه بوو به سوپاکه یه وه پێشپه وی کرد هه تا وه کو له سهریازگی سه لجوقی نزیک بوویه وه و به ده وریدا ده سوپایه وه بۆ زانیی بارودۆخی، کاتی بۆی ده رکه وت که سوپای نه رسه لان له پشودان و بی ناگایدایه، هه له که ی قۆسته وه و کۆمه لیک له سهریازه کانی به ده وری سهریازگی که دا بلاو کرده وه به نامیری مؤسیقاوه، خۆشی له لایه کی تره وه ناماده کرد بۆ هیرشکردنه سهر سهریازگی که، نه وه بوو له کاتی دیاریکراودا فه رمانی کرد به لیدانی مؤسیقا (ده هۆل و زوپنا) و به رپا کردنی ده نگه ده نگ، کاتی سهریازه سه لجوقیه کان ده نگی مؤسیقاو هات و هاواری پیاوان و پیکدادانی ئاسن و ته قه ی نال و نه سه په کانیان بیست که به به رده وامی به ده وری سهریازگی که دا ده سوپانه وه ترسان و واتیکه یشتن که له هه موو لایه که وه به ژماره یه کی زۆر سهریازگیه مارۆ دراون و هه موو هه لاتن و به شپه زه ی و شله ژاوی ناوچه که یان به جیه یشت و خپوه ت و باره کیان بۆ نه پێچرایه وه، له و کاته شدا تقی الدین عومهر به سهریازه کانیه وه هه لیکوتایه سهریان و زۆرینه ی کوشت و به دیل گرتن و نه وانیش به رده وام بوون له هه لاتن، پاشان دیله کانی نازاد کردو قلع و نه رسه لانیش گه پرایه وه بۆ ملطیه و به سهر شوپیی و شکست خواردوو یه وه، ملطیه ش شاریکه له ولاتی شامدا له سهر سنوری شامه^٢.

٢- **رووبه روو بوونه وه ی دووه مه له نیوان سه لاهه دین و قلع نه رسه لانی دووه مه**دا: دوی تپه پاندنی سالیك به سهر نه مه رووداوانه دا، سهر له نوێ رووبه روو بوونه وه له نیوان سه لاهه دین و قلع نه رسه لانددا سه ریه لداو هۆی نه مه ناکۆکیه ش مه سه له یه کی خیزانی بوو، نه وه بوو قلع نه رسه لانی دووه مه په یوه ندی سیاسی له گه ل فه رمانپه وای قه لای کیفایدا به ست. نه مه

^١ الکامل فی التأریخ (١٤٨/٩).

^٢ معجم البلدان (١٩٢/٥)، موسوعة تأریخ العرب، ل: ٥٩.

په یوه نډیانه شی توکمه تر کرد به هاوسه رگری کردنی کچه که ی که ناوی سلجوقه خاتون بوو له گه ل نوره دین محمه دی کوپی قره نرسه لانی فره مانپه وای قه لاکه و، قلج نرسه لانی دووه میش چند قه لایه کی پنبه خشی له ده ورویه ری ناوچه که ی خوی.... پاش ماوه یه کیش نوره دین محمد دلی چوو له گورانی بیژنک و خوازینی کردو ده سستبه رداری هاوسه ره سه لجوقیه که ی بوو، نه ویش نامه یه کی نویسی بواوکی وتیایدا سکالای خوی کرد، باوکیشی نامه یه کی ناردوپی پراگه یاند که یان ده بی باش بیته له گه لیدا یان لی جیابیته وه، به لام نه وگوئی پی نه دا، له به رنه مه قلج نرسه لانی دووه م برپاری دا که هه لمه تیکی سه ربازی دژیه نوره دین محمد نه نجام بدات بۆتۆله لی سه ندنه وه لی و ده ست گرتن به سه ر ولاته که یدا، نوره دینیش په نایی برد بۆسه لاحه دین و سه لاحه دینش نیردراویکی ناردو داوای لیکرد که واز له وه لمه ته ی بیتی که ده یه وی دژ به میرنشین کیفا نه نجامی بدات، نه ویش به وه وه لامی سه لاحه دینی دایه وه که چند قه لایه کی ده ورویه ری ولاته که ی پنبه خشیوه کاتی کچه که ی پیداه، به لام نه و خراپ ره فتاری له گه ل کچه که یدا کردوه بویه برپاری لیسه ندنه وه ی نه و قه لایانه ی داوه، پاشان نیردراوه کان له نیوان هه ردوولادا به رده وام بوون بی نه وه ی بگه نه نه نجامیک، نه مه ش سه لاحه دینی ناچار کرد که به ره و ولاتی رۆم به سوپاکه یه وه به رتیکه ویت، بۆ ریگرتن له قلج نرسه لانی دووه م، نه وه بوو نوره دینیش په یوه نندی پیوه کردو به ره و تل باشر پیشره ویان کرد که قه لایه کی توکمه یه له باکووری حه له به وه^۱ پاشان به رعباندا تیپه پین، کاتی قلج نرسه لانی دووه م به پیشره وی سوپای سه لاحه دینی زانی ترسا له وه ی شکست بینیت و به په له یه کی که یاریده ره گوره کانی نارد که نه ویش نه میر اختیار ی کوپی عفراس بوو، هه تاوه کو مه سه له که ی بۆ روون بکاته وه تیی بگه یه نیت که پیویسته نوره دین مه حمود له سه ر نه و ره فتاره ی سزا بدریت، کۆبوونه وه کان به ناماده بوونی هه ر سی لایه ن له مانگی جه مادی یه که م ۵۷۶هـ / تشرینی یه که م ۱۱۸۰دا به پیوه چوو^۲. دوا ی تاوتوی کردنیکی چروپی، سه لاحه دین سور بوو له سه ر بۆچونه که ی وه ره شه ی هه لکوتانه سه ر ملطیه و ولاتی سه لجوقی کرد نه گه ر قلج نرسه لان سور بیته له سه ر سزا دانی نوره دین محمه د، نه میره سه لجوقیه که ش له کاتی مانه وه یدا له سه ربازگی سه لاحه دیندا توندی سه لاحه دین و به هیزی و زۆری چه ک و ولاخه کانی بینیبوو، نه مه ش ترساندبووی، هه ر بویه هه ولیکی زۆری خسته گه ر

^۱ معجم البلدان (۴۰/۲)، موسوعة تأریخ العرب، ل: ۶۰.

^۲ موسوعة تأریخ العرب، ل: ۶۰.

بۆ روڭکردنه وهی مه سه له که له رووی شه رعیه وه، ئه وه بوو توانی مه سه له که به سه لاهه دین به لمینیت، دوا جار له سه ر ئه مه ریکه وتن:

• نوره دین محمه د گۆرانی بیژه که دواي سالتیک ته لاق بدات.

• نه گه ر ئه م کاره نه کات سه لاهه دین هاوکاری قلچ ئه رسه لان ده کات بۆ جه نڭکردن له دژی.

• هه موو ئه میره کانی موسل و دیار به کرونه رته قیه کان دینه ناو ئه م ریکه وتن وه.

وادیاره له په راوێزی دانوستانه کاندرا ریکه وتنیکي کراوه له نیتوان سه لاهه دین و ئه میری سه لجوقیدا له سه ر هاوکاریکردنی سه لاهه دین بۆ سه لجوقیه کاندز به ئه رمه نیه کان له کیلیکیه دا که هیرشیان ده کرده سه ر خاکی سه لجوقیه کان، به به لگهی ئه وهی که سه لاهه دین هه ستا به هیرشکردنه سه ر ئه رمه ن به شیوه یه کی راسته وخۆ پاش مۆرکردنی ریکه وتنانه که و پیش ئه وهی بگه پیتته وه بۆ ولاتی شام^۱.

هه رچۆنیک بووییت، ئه م رووبه روو بوونه وه یه کاریگه ری سلبی هه بوو له سه ر په یوه ندی هه ردولایه نی ئه یوبی و سه لجوقی له داها توودا ئه مه شله و هاوپه یمانیه تیدا ده رده که ویت که دواتر له نیتوان سه لاهه دین و ئیسحاق ئه نجیلۆسی ئیمپراطوری بیزه نتی له لایه ک و قلچ ئه رسه لانی دووه م و ئیمپراطور فریدریک بر بوسا له لایه کی تره وه به ستر^۲.

شه شه م: په یوه ندی سه لاهه دین له گه ل خه لافه تی عه باسیدا:

په یوه ندی سه لاهه دین عه باسیه کاندرا هه رگیز خراپ نه بووه و نه گه شتۆته ئاستی خراپی و دوژمنایه تی، ره نگه ماوه یه ک سارد بووییت، به لام نه گه یشتۆته ئاستی دوژمنایه تی نه گه ر سه رنجی سه لاهه دینیش بده یان ده ببینی که په یوه ست بووه به خه لیفه ی عه باسییه وه ئه مه ش به هۆی په یوه ست بوونی وه بووه به زه نکیه کانه وه، به و پێیه ی سه رکرده ی زه نکیه کان نوره دین مه حمود په یوه ست بووه به خه لیفه ی عه باسی المستضیء بامر الله زۆر خو شی ده ویست، چونکه هه لگری بیروباوه پی سوننی بوو، له به ر ئه وه زۆر سوڕبوو له سه ر پشتگیری کردنی دژ به خاچپه رسته کان^۳، لێره شه وه سه لاهه دین په یوه نییه کی باشی له گه ل خه لیفه ی عه باسیدا دامه زراند کاتیک که وه زیری خه لیفه عاضدی فاطمی بوو، له سالی ۵۶۷ ک/ ۱۱۷۱ زدا، ئه وه بوو سه لاهه دین هه نگاویکی گرنگی نا کاتیک

^۱ النواذر السلطانية، ل: ۹۸، الكامل فی التأریخ (۹/ ۴۴۷۹، ۴۷۷).

^۲ تأریخ الأیوبین، ل: ۹۲.

^۳ موسوعة تأریخ العرب، ل: ۵۴.

که وتاری به ناوی خلیفه‌ی فاطمیه وه هه‌لوه‌شاندوه و کردی به ناوی خلیفه‌ی عه‌باسیه وه له‌سه‌ر مینه‌ره‌کانی میسر، نه‌مه‌ش راگه‌یاندنی گوێپایه‌لی و پشتگیری به‌ بۆ خلیفه‌ی عه‌باسی^۱.

کاتی که‌نوره‌دین مه‌حمودیش کۆچی دوا‌یی کرد و خاچه‌رسته‌کان و بارودۆخی ناجیگیری ولاتی شامیان قۆسته‌وه و په‌لاماریاندا، سه‌لاحه‌دین نامه‌یه‌کی نارد بۆ خلیفه‌ی عه‌باسی و بارودۆخی ناوچه‌که‌ی بۆ خسته‌پوو و باسی هێرشێ خاچه‌رسته‌کان و هه‌وله‌کانی خۆی بۆ له‌ناو برنی خیلافه‌تی فاطمی له‌میسرداو هه‌ستانی به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان کاتی هێرشیان هێنایه سه‌رئه‌سکه‌نده‌ریه‌ و هۆکاری لکاندنێ یه‌مه‌ن به‌میسره‌وه بۆ کرد، پاش ئه‌م نامه‌ دورو درێژه‌ش که‌تیایدا سه‌لاحه‌دین ده‌سکه‌وته‌کانی خۆی هه‌ژمارکرد که‌خۆشه‌ویستی و گوێپایه‌لی بۆ خه‌لافه‌تی عه‌باسی ده‌سه‌لمێنن.

داوای کردله‌ خلیفه‌ که‌ پێ و ره‌سمیکی بۆ سازیکات که‌میسرو مه‌غریبو یه‌مه‌ن و شام بگریته‌وه، له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و شوێنانه‌ی که‌ به‌شیک بوون له‌ ویلایه‌تی نوره‌دین که‌خوا‌ی که‌وره به‌هۆی شمشیره‌کانه‌وه‌ رزگاری کردوه‌ بۆیان، ئه‌م رێ و ره‌سمه‌ش ده‌بیته‌ ئه‌و نیعمه‌تانه‌ زیندوو راگریته‌ و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تیدا بیته‌ که‌ پاشا پێویستیته‌^۲. ئه‌م به‌رنامه‌یه‌ی سه‌لاحه‌دین و ئه‌و ده‌ره‌نجامه‌ی که‌ هه‌یبوو بۆ خا‌لک بوو له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌تی سه‌لاحه‌دین بوو، چونکه‌ خلیفه وه‌لامی داواکارییه‌کانی دایه‌وه‌ و ده‌سه‌لاتی میسرو شامع پێبه‌خشی، دیاره‌ خلیفه‌ی عه‌باسی وه‌ک که‌ سایه‌تیه‌کی گونجاو لێی ده‌پوانی که‌ ده‌توانیته‌ رۆ‌لی نوره‌دین ببینی و بۆشای نوره‌دین پرپکاته‌وه، نه‌مه‌ش وای لیکرد که‌ دان به‌ سولتانیتی و ده‌سه‌لاتیدا بنی، چونکه‌ له‌ دیدی خلیفه‌دا تاکه‌ که‌سیک بوو که‌ بتوانیته‌ به‌رگری له‌ موسلمانان بکات، ئه‌م رێ و ره‌سمه‌ و شته‌کانی تر وه‌ک ناردنی دار الخلافه‌ بۆی کاتی که‌ گه‌مارۆ‌ی حه‌مای دابوو له‌ سالی ۵۷۰ه‌/ ۱۱۷۴ز دا که‌ تیایدا ته‌شریفات و مولکایه‌تی و مۆله‌تی تیا‌بوو هه‌موو ئه‌مانه‌ رۆ‌لیان هه‌بوو له‌ به‌هێزکردن و شکۆدارکردنی سه‌لاحه‌دیندا له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌میره‌ موسلمانانه‌کانیدا، هه‌روه‌ها له‌ به‌رامبه‌ر خاچه‌رسته‌کانیشدا که‌ دره‌وشانه‌وه‌ و ده‌رکه‌وتنی سه‌لاحه‌دین و ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ باشه‌ی که‌ له‌ گه‌ڵ خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا هه‌یبوو و نیگه‌رانی کردبوون، نه‌مه‌ش سودی هه‌بوو بۆ سه‌لاحه‌دین له‌ و نا‌کۆکیه‌کانیدا له‌ گه‌ڵ ئه‌و ئه‌میره‌ موسلمانانه‌دا که‌ نه‌یاری بوون یاخود ئاره‌زووی گرتنه‌ ده‌ستی ده‌سه‌لاتیان هه‌بوو وه‌ک زه‌نکیه‌کان، هه‌ریۆیه‌ به‌ به‌رده‌وامی خه‌لافه‌تی عه‌باسی له‌ ده‌سکه‌وت و کاره‌کانی ناگادار ده‌کرده‌وه‌ ئه‌مه‌شی وه‌ک به‌شیک له‌ گوێپایه‌لی و

^۱ موسوعة تأریخ العرب، ل: ۵۴.

^۲ صبح الأعشى للقلقشندي (۸۵/۱۳-۹۵).

خۆشه‌یستی و خه‌مخۆری بۆ خه‌لافه‌تی عه‌باسی پێشان داوه^١، به‌م پێیه‌ش په‌یوه‌نده‌کان له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ مستضی‌دا زۆر باش بوو.

١- کۆچی دوا‌ی خه‌لیفه‌ المستضی‌ ب‌أمر الله له‌سالی ٥٧٥ه‌ک دا؛ ناوی خه‌لیفه‌ أبو محمد الحسین

کۆری المستنجد بالله یوسفی کۆری المقتدی محمدی کۆری المستظهر أحمد کۆری المقتدی الهاشمی العباسییه، له‌کاتی مردنی باوکیدا به‌یعه‌تی خه‌لیفایه‌تی پێدرا له‌ره‌بیعی دووه‌می سالی ٥٦٦ه‌ک دا، به‌یعه‌ته‌که‌ش له‌لایه‌ن عضدالدین أبو الفرج ی کۆری سه‌رۆکی سه‌رۆکه‌کانه‌وه جی‌ به‌جێکراو مستضی‌ که‌سیکی نه‌رم و نیاو له‌سه‌رخۆ به‌به‌زه‌یی و خاوه‌ن خێرو چاکه‌ بوو، ابن‌الجوزی له‌ المنتظم‌دا ده‌لێ: کاتی به‌یعه‌تی پێدرا باجی هه‌لگرتوو مافه‌کانی گێڕایه‌وه بۆ خاوه‌نه‌کانیان و دادگری و به‌خشنده‌بییه‌کی نواند که‌ له‌ته‌مه‌نماندا نه‌مان دیوو، هه‌روه‌ها سامانیکی زۆری به‌سه‌ر هاشمییه‌کاندا دا به‌شکرد^٢، ابن‌الجوزی ده‌لێت:..... له‌سه‌رده‌می المستضی‌ دا ده‌وله‌تی عوبه‌یده‌یه‌کان له‌میسردا روخاو تیایدا به‌ناوی ئه‌مه‌وه وتار ده‌خوێندرایه‌وه و بازاڕه‌کان له‌خۆشیدا داخران و شیرینی ده‌به‌خشرایه‌وه و گومه‌ز دروستکراو منیش کتیییکم داناو ناوی (النصر علی مصر)م لێناو خسته‌م پێش چاوی پێشه‌وا مستضی‌^٣، هه‌روه‌ها له‌یه‌مه‌ندا وتاری بۆ خوێندرایه‌وه، ئه‌مه‌ وێرای برقه‌ و توزو و لا‌تی تورک و پاشاکان ملکه‌چی بوون، هه‌میشه‌ش داوای ابن‌الجوزی ده‌کردو داوای لێده‌کرد که‌ ئامۆژگاری خه‌لک بکات، حه‌زی له‌ مه‌زه‌بی حه‌نبه‌لیه‌کان بوو و له‌ده‌وله‌ته‌که‌ش شیعه‌گه‌ری لاواز بوو له‌به‌غداو میسردا و سوننه‌ سه‌رکه‌وت و ئاسایش به‌رقه‌رار بوو^٤.

سه‌ره‌تای نه‌خۆشی المستضی‌ یش له‌کۆتای مانگی شه‌والی سالی ٥٧٥ه‌ک دا بوو هاوسه‌ره‌که‌شی ویستی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ به‌شاریته‌وه، به‌لام نه‌یتوانی و ئا‌وازه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌به‌غدا به‌ره‌پابوو و خه‌لکی شوینی زۆریان تالان کردو مال و سامانیکی زۆریان برد، رۆژی هه‌ینی به‌رواری بیست و دووی شه‌وال هات وتار به‌ناوی شازاده‌ أبی‌ العباس ئه‌حمه‌دی کۆری مستضی‌ و که‌ خه‌لیفه‌ الناصر دین‌اللهیه‌ خوێندرایه‌وه و رۆژیکی مه‌زن بوو تیایدا زێریان هه‌لده‌دا به‌سه‌ر وتاریی‌و بانگێژو ئاماده‌بوواندا کاتی ناوی برا له‌سه‌ر مینه‌ر. نه‌خۆشی المستضی‌ و یش به‌تا ده‌ستی پێکرد له‌رۆژی جه‌ژنی ره‌مه‌زاند و مانگی‌ک به‌و حا‌له‌ته‌وه مایه‌وه و له‌شه‌والدا کۆچی دوا‌ی کرد له‌ته‌مه‌نی سی و نۆ سالی‌دا،

^١ کتاب‌ الروضتین، له: موسوعة تاریخ العرب وه، ل: ٥٥.

^٢ المنتظم (٢٣٣/١٠).

^٣ سیر‌ الأعلام النبلاء (٧٠/٢١).

^٤ سیر‌ الأعلام النبلاء (٧٠/٢١).

ماوهی خەلیفایە تیشی نۆسال و سێ مانگ و حەفدا رۆژ بوو، لە بەیانیشدا نۆیژی لە سەر کرا پاش شتێ و لە دار النصاردا نێژرا کە خۆی بنیاتی نابوو ئەمەش لە سەر وەسیەتی خۆی، لە پاش خۆشی دوو کۆپی بە جێهێشت، یەکە میان: شازادە و جێگری خۆی بوو کە ئەویش أبو عباس أحمد الناصر دین الله، ئە ویتیشیان: أبو منصور هاشم بوو، کە چەند سەرۆکێک داوای وەزیریان بۆ دەکردو کە سێک بوو زۆر فرمانی بە چاکە دەدا و رێگری لە خراپە دەکردو باجی لە سەر خەلکی هەلگرت و شتە داھێنراو نەنگەکانی نەهێشت و میهرەبان و سامدارو بەخشنده بوو و یەکێک بوو لە خەلیفە باشەکان رەحمەتی خۆی لێبێت، ئەو بوو پاش خۆشی بەیعت درا بە ناصری کۆپی بۆ خەلیفایەتی^۱.

۲- **پەییوەندی سەلاحەدین بە خەلافەتی عەباسییە و داوای المستعزی و: خەلیفە المستعزی** بالله کۆچی داوای کردو أبو عباس أحمدی کۆپی جێی گرتە وە کە نازناوی الناصر دین اللهی لە خۆی نابوو، سەلاحەدینیش بەیعتی پێداو وەفدیکی نارد بۆ بەغداد بۆ سەرەخۆشی کۆچی داوایی باوکی و پیرۆزیایی کردن لێی بە بۆنەی بوونی بە خەلیفە^۲، لەم کاتەشدا سیف الدین غازی یەکەمی فەرمانرەوای موسڵ کۆچی داوایی کردو عیزالدین مەسعودی یەکەمی برای شوینی گرتە وە، سەلاحەدینیش نامەیەکی نووسی بۆ خەلیفە و داوای لێکرد کە کاروبارەکانی پێبیسپێرێت بەو شیوەیە لە سەر دەمی باوکیدا هەبوو^۳، الناصر دین اللهش وەلامی داواکاریەکانی سەلاحەدینی داوە وەو شیخی شیخەکان صدر الدین أبا قاسم عبدالرحمن، شهاب الدین بشیر الخادمی نارد بۆ ئەوێ ئەو کارە ی پێبیسپێرێت و رێپەرەسمی بۆ ساز بەدات، ئەمەش لە مانگی رەجەبی/ کانونی یەکەمدا بوو و چەند نازناویکی سوننی لێنا لەوانە، الملك الأجل السيد صلاح الدين، ناصر الإسلام، عماد الدولة، فخر الملة، صفي الخلافة، تاج الملوك و السلاطين، قانع الكفرة والمشرکین، قاهر الخوارج و المرتدين عن المجاهدين، ألب غازي يوسفی کۆپی ئەیوب، خوا دەسەلاتی بپارێزێت و ئەم سیفەتانە ی تێدا بەدبێت^۴. هەر وەها فەرمانی لە خواترسان و پاراستنی نوێژو چون بۆ مزگەوت خۆپاراستن لە قەدەغە کراوەکان و چاکبوون لە گەل ژێر دەستەکان و دادگەر بوون لە گەل ئایاندان و پاراستنی سەنگەرەکان و جیهادکردنی بۆ

^۱ البداية والنهاية (۵۴۱/۱۶).

^۲ تاریخ الأيوبيين، ل: ۸۵.

^۳ كتاب الروضتين (۶۰، ۶۱، ۶۵/۳)، تاریخ الأيوبيين، ل: ۸۵.

^۴ مآثر الأناقة في معالم الخلافة (۸۸۱۸۷/۳).

باهوه پان و پشت به ستن به خواناسان له به پړوه بردنی کاروباری ولاتداو پاکیتی پيداو پاشان
 ناماژه ی به پټووستی سوپاسکردنی خه لافه ت کرد له سر نه و هه موه پړلینان و پله و پایانه^۱.
 به م شټویه سه لاهه دین دلټیاوو له پشتگیری خه لیفه بټوی و په سه ندکردنی
 نامه که ی به شټویه که باش، بټویه نامه یه کی بټووسی و تیايدا هاتوو: سوپاس بټوخوا به نه ندازه ی
 نه وکاره باشانه ی که له نیسلامدا کراون، ده ولته تی عه باسیش والیه کانی نه بومسلم ناوه دانی
 ناکاته وه چونکه نه و هات و رشت و گفرلېکیش پی ی ناکریت چونکه سه رکه وت و دواتر پوکایه وه،
 خزمه تگوزاریش توانی به رگی خه لافه ت له به ری نه یارانی لابه ریت به تیکشکاندنی بته کانی باطنی
 به شمشیره سه رکه وتوه که ی^۲، شایانی باسه له مینبه ری سه رجه م ناوچه کانی ژیر ده سه لاتیدا وتاری
 بټو خه لیفه ده خوینده وه و تاربیژه کانیش جل و به رگی ده ولته تی عه باسیان له به رده کردو نالای
 په شه کانیان به رزده کرده وه^۳.

له به رامبه ریشدا، خه لیفه ناماده نه بوو جل و به رگی په ش و میژره ری رهش بدات به یه کیک
 له نزیکه کانی یان به نه میره کان له وانه ی که له ژیر ده سه لاتی سه لاهه دینا بوون، نه مهش وهک
 ریزلینان له سه لاهه دین و نرخاندنی که سایه تی و جیا کردنه وه ی له خه لکانی تر، بټو نمونه له سالی
 ۵۷۸ هـ / ۱۱۸۲ ز دا ناماده نه بوو به رگو میژره ری رهش بدات به شازاده جمال الدین خوشتین که
 له موسل ه لات بوو ده یو یست په یوه ندی به سه لاهه دینه وه بکات^۴، نه مهش به لگه یه له سه ر
 ناره زووی راستگوییانه ی خه لیفه بټو پاراستنی په یوه ندی باشی له گه ل سه لاهه دینا^۵، به لام خه لیفه
 ویلایه تی موسلی پینه به خشی، هه رچه نده سه لاهه دین چهند نامه یه کی ناراسته ی به غداد کردو
 پټووستی خوی به گرتنه ده سی ویلایه تی موسلی تیا دا روونکرده وه، به لام نه م داوایه ی جیبه جی
 نه کرا، هه رچه نده میرنشینی نامه دی دیاریه کری پټبه خشرا^۶، دیاره موسل زور نزیک بوو له سنووری
 خه لافه ته وه و نه مهش مه ترسی لای خه لیفه دروستکردبوو، میژوونوسانیش هو ی پینه دانی ویلایه تی
 موسل به سه لاهه دین بټو نه وه ده گپړنه وه که خه لیفه ترساوه له دريژه بوونه وه ی ده سه لاتی
 سه لاهه دین و په لکیشانی بټو نه و ناوچانه ی نزیکن له خه لافه ته وه وهک جه زیره و موسل، له ناکوکی

^۱ کتاب الروضتين (۳-۸۵، ۸۶)، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۲ رحلة ابن جبر، ل: ۵۱، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۸۵.

^۴ تاریخ الأیوبین، ل: ۸۶.

^۵ کتاب الروضتين له، تاریخ الأیوبین، ل: ۸۶.

^۶ کتاب الروضتين، له: موسوعة تاریخ العرب وه، ل: ۵۷.

نیوان سه لآحه دین و سیف الدین غازی فه زمانه وای موسلیشدا سه لآحه دین وه لآمی داواکه ی خلیفه ی دایه وه و له شه نکال پاشه کشه ی کرد، به لآم سه لآحه دین گله یه کی ناسکی له خلیفه کرد بی نه وه ی له گوپراهی لی ده رچی و به رده وام بوو له سه ر نامه ناردن و ناگادار کردنه وه ی له ده سکه و ت کاره کانی به تاییه ت له جه نگی حطیندا و پتی وت: خزمه تگوزار هه والی شه م نازاد کرد مه زنه تان بۆ باس ده کات خلیفه ش متعانه ی به سه لآحه دین ده کردو شه م دلسۆزیه ی له شیوه ی ناردنی دیاری و تابلۆدا ده نرخاندو له تاو شه م تابلۆیا نه شدا تابلۆیه کی نارد که چند نایه تیکی تیادا نوسرا بوو بۆ هه لواسینی به ده رگای به یتولمه قدیسا و تیایدا ده یوت: خوای گه وره شه م نازاد کردنه ی له سه ر ده سستی بوژینه ری ده ولته ت و شمشیری سه رخه ری خۆی و بنده ی گوپراهی لی دلسۆز له په رستشیدا و تیکۆشه ر له ژیر ئالاکه یدا، یوسفی کوپی شه یوبی پشتیوانی شه میری باوه رداراندا به ده یتنا^۱. خه لکانی دوزمان و خراپه کاریشه ولیان ده دا بۆ تیکدانی نیوانی خلیفه و سه لآحه دین پاش جه نگی حطین^۲، شه مه ش له شوینی خۆیدا به پشتیوانی په روه ردار لیتی ده دوین.

حه وته م: په یوه ندی سه لآحه دین به ده ولته تی بیزه نته وه:

نیمپراتۆر مانویل کومین یه کیکبوو له سه سه خترین دوزمنانی سه لآحه دین و هاوپه یمانی خاچه رسته کان بوو، به لآم کاتی نیمپراتۆر شه ندروس نیقوسی کومنین ده سه لاتی له سالی ۵۷۸هـ/ ۱۱۸۲ز دا گرته ده ست بارودۆخه که گۆرا و په یوه ندی پته وی له گه ل سه لآحه دیندا هه بوو به هۆی شه و به رژه وه ندیه هاوبه شه ی که کۆی ده کردنه وه، چونکه دوزمنی یه که می نیمپراتۆره سلجوقیه کان بوو که سوپای بیزه نتیان تیکشکاند له جه نگی (میربۆکیفا) لون له کۆتای سالی ۵۷۱هـ/ ۱۱۷۶ز، هه روه که شه و رقو کینه ی که بیزه نته کان و شه ندرونیقوسی خاچه رسته لاتین و ئیتالیه کان هه یانبوو له به رنه وه وه ی که ده سستیان گرتبوو به سه ر خیره و بیرو ئابووری بیزه نته دا، شه مه ش وایکرد له شه نقوستی کومنین که زیاتر له سه لآحه دین نزیک بیته وه، شه م نزیکبونه وه ش به مه به سستی به رژه وه ندی هاوبه شه ی نیوان هه ر دوولا بوو دژ به لاتینه خاچه رسته کان به شیوه یه کی گشتی و سلجوقیه کان به شیوه یه کی تاییه تی، رۆژئاواییه شه ورپیه کانیش شه م نزیکبونه وه یان وه که پیشیل کردنی په یوه ندی ئایینی و تیپه پاندنی دابونه ریت له لایه ن بیزه نته کانه وه له قه لآم ده دا، چونکه جه نگی نیوان هه ردوولایه نی موسلمان و بیزه نته ی له سه ره تای ده رکه وتنی ئیسلامه وه به رده وام بوو، به لآم له گه ل شه وه شدا شه ندرونیقوسی کومنین و ئیسحاقی دووه م ئنجیلوسی جینشینی شه م

^۱ مختصرالتاریخ من اهل الزمان الی تاریخ بنی العباس، ل: ۵۷.

^۲ موسوعة تاریخ العرب، ل: ۵۷.

سیاسەتەیان گۆڤی و نزیک بونە وە لەسەڵاحەدین کە گەورەترین دوژمنی خاچەرستەکان بوو، بەلکو هەولێ زۆریان دەدا بۆ لەناوبردنی میرنیشینە خاچەرستەکان لە رۆژەلات دا، پێش ئەمەش نزیکبۆنە وە یەکی کەسی هەبووکاتێ ئەندرو نیقوسی کومینین دورخایە وە پاش لەسەرکار لابردنی لەمیرنشین کلیلکلیەدوای سالی (١١١٦) دا، ئەو بوو پەنای برد بۆدیمەشق و نۆرەدین مەحمودیش بەگەرمی پێشوازی لێکرد، ئەندرونیقوسی کومینیش بناغە ی ئەم پەیوەندیانە ی دانا کاتێک کە بالیۆزی خۆی نارد بۆلای سەڵاحەدین لەسالی (٥٨/١١٨٥) داو پێشنیازی دروستکردنی هاوپیەمانتییەکی کرد لەنێوانیاندا لەسەر چەند بێنەمایەکی کە گرنگترینیان.

● سەڵاحەدین خۆی سەرەبە ئەندرونیقوسی کومنین پێشان بدات چونکە ئەو ئیمپراتۆرە.

● هەردوولا هاوکاری یەکتربین دژ بە سلجوقیەکان و ئەگەر ناوچە ی ئاسیای بچوک لە سلجوقیەکان سەندرایە وە بخزیتە سەرمولگی ئیمپراتۆریەتە کە.

● ئەندرونیقوسی بەلێن دەدا بە یارمەتیدانی سەڵاحەدین لەخەباتیدا دژ بە خاچەرستەکان لەولاتی شام دا بەلام پێش ئەو ی سەڵاحەدین بپاری لەسەر وەلامدانە وە ی ئەم مەرجانە بدات ئەندرونیقوسی لەقودس دا لەسەر کار لابرا لەجمادی دووهمی سالی ٥٨١ هە یلولی ١١٨٥ زدا پاشان کوژراوئیسحاق ئەنجیلۆسی بوە ئیمپراتۆر لەسالی ١١٨٥-١١٩٥ زدا.^٢

سەڵاحەدینیش ئارەزووی لەبەردەوامبوونی لێکنزیکبوونە وە هەبوو لەگەڵ ئیمپراتۆر ئیسحاقی دووهمدا وە ک وەلامدانە وە یەکی بۆخواستی ئەو کە پاراستنی ئەم پەیوەندییانە ی بەگرنگ دەزانی بۆ رووبەرووبوونە وە ی دوژمنەکانی کە ئەوانیش: تۆرمانەکان بوون لەصقلیە کە هەپەشەیان لەقسطنطنییە ی پایتەخت دەکرد، وێری خاچەرستەکان لەشامداو سلجوقیەکانلە ئاسیای بچوکدا، بۆیە رێکەوتنامە کە ی پێشوو ی سەسەندکرد دوای ئەو ی کە چەندبەرگە یەکی هەموارکردبە جۆرێک لەگەڵ بەهیزی دەسەلاتی خۆیدا بگونجیت کە لە ئاستی هیزی شکستخواردووی بیزەنتیەکاندا نەبوو.^٣ ئەم رێکەوتنەش خاچەرستەکانی لەرۆژەلاتدا توپە کردو، ریمۆندی ئەمیر طرابلس هەستا بە دەستگیرکردنی ئەلکسیوسی برای ئیمپراتۆر، لەکاتێکدا کە لەدیمەشق وە بەرە و قسطنطنییە بەرێکەوتبوو، چونکە تا ئەوکاتەش هەر میوانی سەڵاحەدینبوو، ئەمەش لەکاتی تێپەڕبوونیدا بوو بەعەکادا لەسالی ٥٨٢ هـ / ١١٨٦ ز و پاش دەستگیرکردنیشی خستیە زیندانە وە، ئیمپراتۆر ئیسحاقیش هانای هیئا بۆسەڵاحەدین و هانی دا بۆ هێرشکردنە سەر خاچەرستەکان و فشار خستیە

^١ تاریخ الايوبيين، ل: ١٠٤، ١٠٥

^٢ تاریخ الأعمال المنجزة، ولیم الصوری (١٠٣٥/٢)

^٣ تاریخ الأعمال المنجزة، ولیم الصوری (١٠٣٥/٢)

سەریان بۆزگارکردنی براکەیی، لەسالی دواتریشدا ھێرشیکردەسەر میرنشینی بەیتولمەقدیسە خاچەپرست بەسود وەرگرتن لەو رووداوانەیی کا تیایدا روویان دەدا بۆ بەدیھێنانی ئامانجی یەکەمی کەبریتیبوو لەئێدانی خاچەپرستەکان، ئەوەبوو سەلاحەدین توانی قودس وشارەکانی کەنار دەریا رزگاربکات و ئەلکسیوسیش ئازادبکات ئەویش گەڕایەوێ بۆ قسطنطنینیە و پاش ئەویش کەسەلاحەدین سەرکەوت بەسەر خاچەپرستەکاندا چەندنێردراویکی بەدیاریەوێ نارد بۆ ئیمپراتۆری بیزەنتی و لەسەرکەوتن و دەستکەوتەکانی ئاگاداریکردەوێ، ئیمپراتۆریش لەکۆشکیکی ناوھەراسی شاردا میوەنداری نێردراوەکانی سەلاحەدینی کرد و ھاوێیەمانیستی خۆی لەگەڵ سەلاحەدیندا نوێ کردەوێ،^۱ ئیمپراتۆریش نامەیکە ھاویشیوەی ئەوێ سەلاحەدینی بۆ ناردەوێ و سەلاحەدینیش پێشوازی لەدوو نوێنەرەکە کرد لەمانگی ذی القعدەیی سالی ۵۸۳/ ۱۱۸۸ز دا دواي چەندڕۆژێک لەھەلگرتنی گەمارۆ لەسەر صور، بەئامادەبوونی کوپو ئەمیر و فەرمانبەرەکانی، ئیسحاقی دووھمیش لەنامەیکەیدا ستایشی ئەو کارانەیی دەکرد کەسەلاحەدین پێی ھەستاوێ ئەو ھەولانەیی کەخستییەگەر بۆ ئازادکردنی براکەیی و پێزانینی خۆی بۆ دەربرپی، ھەروەھا پرسباری لەدوو نێردراوەکە کرد، دەریارەیی بارودۆخی ئیمپراتۆریەکە، لەوانەیی گرنگترین ھەواییکی کەوێدەکە پێی بوو بریتیبوو لەوێ کە لەرۆژئاوا دا روویدا بوو لەبانگەشەکردن بۆ ھەلمەتییکی نوێی خاچەپرستی، سەلاحەدینیش بەم مەسەلەیی زانیبوو، لێرەشەوێ دڵسۆزی ئیسحاقی دووھمی بۆ دەرکەوت ھەردوولا نیگەران بوون بەم مەسەلەیی و سەلاحەدینیش ویستی ھاوکاری ئیسحاقی دووھم مسۆگەر بکات لەکاتی تێپەرپوونی شالاوێکە بە وڵاتەکیدا کەریپرەویکی سروشتی ھەلمەتە زەمینەکان بوو، ھەربۆیە لەکاتی گەڕانەوێ دوو نێردراوەکەدا چەند نێردراویکی لەگەڵدا نارد بۆ گفتوگۆکردن لەگەڵ ئیمپراتۆریەتی بیزەنتیدا سەبارەت بەدروستکردنی ھاوێیەمانیەتیەکی سەربازی لەنیوان ھەردوو دەولەتی بیزەنتی و ئەیوبیدا بۆ بەرپەرچدانەوێ ھێرشێ خاچەپرستەکان، یەکیێک لەو دیاردانەش کەسەلاحەدین بۆ ئیسحاقی دووھم ئنجلیوسی ناردبوو بریتی بوو لەمینبەرێک بۆ دانانی لەمزگەوتی قسطنطنینیە دا، لەگەڵ گرنگیدانی بەئاوھەدانی و ئەنجامدانی دروشمە ئاینیەکان تیایدا، ئیسحاقی دووھم ئنجلیوسیش ئارەزووی خۆی نیشاندان بۆ رەچاوکردنی دروشمە یۆنانیەکان لەکلیساکانی فەلسطیندا،^۲ دواتریش بەدریژی باس لەپەییوەندی ئەیوبیەکان بەبیزەنتیەکانەوێ لەشالای سینیەمی خاچەپرستیدا دەکەین بەپشتیوانی پەروەردگار.

^۱ موسوعة تاریخ العرب العصر الأيوبي، ل: ۶۵.

^۲ موسوعة تاریخ العرب العصر الأيوبي، ل: ۶۶.

هه شتەم: پەيوەندى سەلاحەدين بە خاچەپرستەكانەو پيش حەطين:

سەلاحەدين هەولێدەدا بۆ يەكخستنى ميسرو ولاتى شام، بەلام لەهەمان كاتدا لەو هەشەشتبوو كە رووبەروو بونەو هەي خاچەپرستەكان و سەرقالکردنيان نابيت پاش بەدەستەيتاني يەكيتى و يەكخستنى هەموو ناوچەكان بىت، هەريۆيە سەلاحەدين لەستراتيژى كاريدا پشتى بەم دوو هيلە بەستبوو: هيلى يەكخستن و هيلى بەرپەرچدانەو هەي خاچەپرستەكان و سود وەرگرتن لە هەر بارودۆخەكێك بۆ رووبەرووبونەو هەيان، لەسەر بەندى ئەمەشدا سەلاحەدين بى ئاگانەبوو لەپەرەوکردنى چەند سىتراتيژيک لەوانە:

أ- كارکردن لەپيتا و زياتر تۆكمەکردنى ناوچەكانى ژێردەسەلاتى لەميسرو ولاتى شامدا، لەرئى زيادکردنى هيزەسەريازەكانى هەهەردوو بەشى وشكانى و دەرياييه وه، ياخود لەرئى كارکردن بۆ بنياتناني قەلاو تۆكمەکردنى سەريازگەكان هەتاو هەكو پاراستنيكى باشتەر بۆ خۆى و سوپاكەى دەستەبەر بکات، ياخود بۆ سود لێوەرگرتنى وەك چەند ناوچەيەكى چاوديريکردنى قايمكارىەكانى خاچەپرستەكان، بۆ ئەم مەبەستەش هەستا بەتۆكمەکردنى حەسارو شورای قاھيرە و ئيسكەندەريە و دمياطو چەند قەلايەكى لەولاتى شامدا بنياتنا وەك قەلاى عجلون، هەروەها هەولێ دەدا بۆ دەستگرتن بەسەر ئەو قەلاو حەسارانەدا كەكەوتبوونە ژێر دەسەلاتى خاچەپرستەكان ياخود كارکردن بۆ پەكخستنى كارى خاچەپرستەكان لەبنياتناني قەلاو ئەو تۆكمەكارىيانەى كەمەترسى بوون بۆ سەر ناوچە ئيسلامىەكان.

ب- كارکردن بۆ مۆرکردنى رێكەوتنامە لەگەڵ ئەو هيزانەى كەدەتوانن كارىگەريان هەبىت بۆ پيشكەشکردنى كۆمەكى بەخاچەپرستەكان، ياخود تواناي كارتىکردنى بەرەى ئيسلامى هەبىت لەرووى سەريازىيەو، بۆ ئەم مەبەستەش زياتر گرنكى بەشارە بازىرگانىەكانى ئىتاليا دەدات.

ج- پەنابردن بۆ مۆرکردنى ئاگرىەست لەگەڵ هەندى لاىەنى خاچەپرستەدا بەمەبەستى يەكلابوونەو هەي بۆ رووبەروو بوونەو هەي لاىەنيكى خاچەپرستى تر، بەسود وەرگرتن لەبارودۆخ و ناكۆكى نيوان خاچەپرستەكان، بەتايبەت ئەو ناكۆكىەى كە لەنيوان ميرنشيني بەيتولمەقديس و طرابلسدا هەبوو، هەروەها سودى لەئاگرىەستەكان و وەرەگرت بۆ

ته‌واوکردنی قایمکارییه سه‌ریازییه‌کان و یه‌کخستنی ناوچه‌کان، ناوچه‌کان، چونکه سروشتی بارودۆخه‌که بوا‌ری پینه‌دا. که له‌هه‌مان کاتدا له‌چهند به‌ریه‌کی شه‌پدا به‌شداربیت^۱.

ئه‌وه بوو سه‌لا‌حه‌دین سودی له‌وبارودۆخه وه‌رگرت که له‌به‌رژه‌وه‌ندی به‌ری ئیسلامی بوو بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی ئه‌و ئامانجانه که به‌ئاراسته‌ی یه‌ک‌بووندا هه‌نگاویان ده‌نا، ئه‌مه له‌کاتی‌کدا بوو که به‌ری گاور له‌داب‌ه‌زیندا بوو به‌پێی قسه‌ی میژوونوس روبه‌رت باینه، هه‌روه‌ها سه‌لا‌حه‌دین سودی له‌و رۆحیه‌ته جیهادیه وه‌رگرت که له‌سه‌رده‌می عماده‌دین زه‌نکی و نوره‌دینی کورپییه‌وه رۆخساره‌کانی به‌ناشکرا ده‌رکه‌وتبوو، کاتی‌ک قسه له‌سه‌ر ئه‌و جه‌نگانه‌ش ده‌که‌ین که سه‌لا‌حه‌دین له‌م ماوه‌یه‌دا دژ به‌خا‌چه‌رسته‌کان نه‌نجامیدا، ده‌بی‌ بزانی‌ن که چهند جه‌نگیکی زۆر بوون و له‌زیاتر له‌شوینی‌کدا نه‌نجام دراو‌ن، به‌لام له‌م قۆناغه‌دا نه‌گه‌شتبوه ئاستی شه‌پی هه‌مه‌لایه‌نه و سه‌رتاسه‌ری له‌گه‌ل‌ خا‌چه‌رسته‌کاندا^۲، گرنگ‌ترینی ئه‌و جه‌نگانه‌ش بریتیه‌له:

۱- هه‌ی‌شه‌کانی خا‌چه‌رستان بۆ سه‌ر ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لا‌حه‌دین ۵۷۰هـ- ۵۷۲هـ:

یه‌که‌م ئه‌رکی‌ک که‌ریمۆندی سییه‌م پێی هه‌ستا، وه‌ک سه‌ره‌رشتیار (وصی) ته‌ختی شانیشینی به‌یتولمه‌قدیس بریتی بوو له‌کارکردن بۆ سنوردارکردنی هی‌زی سه‌لا‌حه‌دین و ریگرتن له‌ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر حه‌له‌دا، هه‌ریۆیه خا‌چه‌رسته‌کان وازیان نه‌هێنا له‌هه‌ی‌رشکردنه سه‌ر ناوچه‌کانی، له‌کاتی‌کدا که‌سه‌رگه‌رمی روبه‌روبو‌نه‌وه بوو له‌گه‌ل‌ زه‌نکییه‌کاندا، هه‌رچه‌نده ئه‌م هه‌ی‌رشانه کاریگه‌رییه‌کی نه‌تۆ‌پیان نه‌بوو، به‌هۆی ناته‌واوی بارودۆخی خا‌چه‌رسته‌کانه‌وه^۳ ئه‌وه بوو له‌مانگی مو‌حه‌ره‌می ۵۷۱هـ/ ئابی ۱۱۷۵ز دا پاشای خا‌چه‌رست بلدوینی چواره‌م هه‌لی سه‌رقالبوونی سه‌لا‌حه‌دینی قۆسته‌وه که‌نا‌چاربوو به‌ری جه‌نگی خا‌چه‌رسته‌کان هه‌ی‌ر بکاته‌وه هه‌تا‌وه‌کو یه‌ک‌لابیته‌وه بۆ جه‌نگ کردن له‌دژی سیف الدین غازی ئه‌میری مو‌سل، بۆ ئه‌وه‌ی له‌یه‌ک کاتدا له‌دو‌وبه‌ره‌دا نه‌جه‌نگی‌ت: زه‌نکییه‌کان له‌با‌کورو رۆژه‌لاته‌وه و خا‌چه‌رسته‌کان له‌باشوری رۆژئا‌واوه، بۆیه ئا‌گریه‌ستی له‌گه‌ل‌ شانیشینی بیتولمه‌قدیسدا نو‌ی‌ک‌رده‌وه^۴، به‌لام خا‌چه‌رسته‌کان ئا‌گریه‌سته‌که‌یان پێشیلکرد له‌سالی دواتردا له‌گه‌رمه‌ی مملانی‌ی سه‌لا‌حه‌دین له‌گه‌ل‌ زه‌نکیه‌کاندا، ئه‌وه بوو هه‌ی‌رشیان هه‌ینایه سه‌ر ئه‌و زه‌ویانه‌ی له‌ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌لا‌حه‌دیندا بوو و ریمۆندی سییه‌می فه‌رمانپه‌وای طرابلس په‌لاماری

^۱ دراسات فی تاریخ الأیوبین والمماليك، ل: ۹۱.

^۲ دراسات فی تاریخ الأیوبین والمماليك، ل: ۹۲.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

^۴ الكامل فی التاریخ (۴۲۲/۹)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

ناوچهی بیقاعیداو سوپای شانشینیش له باشوره وه به سه رکردایه تی شاهمفری سیدتبین هیرشی هینا، به لام پیده چیت ریمۆندی سییه دوچارى شکست بوو بیت له سه رده ستی ابن المقدمی نه میری به عله به ک، به لام هه ردو سوپای خاچه رست پیکه وه کۆبوونه وه و پیکدادان له گه ل شمس الدولة توران شاداپویدا که براو جیگری سه لاهه دین بوو له دیمه شقدا له ناوچهی عنجری بیقاعدا، له کاتیکدا که تورانشاه بۆ به ده مه وه چوونی به عله به ک به ریکه تبوو، به لام نه و روبه روو بونه وه یه کلاکه ره وه نه بوو، هه ر که سه لاهه دین له باکوره وه هات خاچه رسته کان له ناوچه که پاشه کشه یان کردو نه ویش نه یو یست به دوایاندا بجیت، به لکو گه پانه وه ی بۆ میسر پیاشرت بوو و تورانشای براشی له دیمه شقدا هیشته وه^۱.

۲- **خاچه رسته کان هیرش ده که نه سه ر حمص و حه ما؛** گومان له وه دا نییه که خاچه رسته کان هه لیکی زێڕینیان له ده ستدا بۆ لیدانی سه لاهه دین له میسر دا له کاتیکدا که جی پیتی خۆی له باکووری نه فریقدا قایم نه کردبوو، چونکه بارودۆخه که به ته واوی له به رژه وه ندی نه واندا بوودوای نه وه ی که نیم پراتۆریه تی بیزه ننتی هه موو توانایه کی خسته گر بۆ سه رخستنی نه م هه لمه ته، به تپه پوونی کاتیش سه لما که هه لی له وشپوه بۆ خاچه رسته کان جاریکی تر هه لئه که وتوه^۲، نه مه سه رباری شکست هینانی هه لمه تی هاویه شی بیزه ننتی - خاچه رستی بۆ سه ر میسر، به لام نه مه نه بووه رێگر له به رده م سود وه رگرتنی خاچه رسته کان له شالۆی فلمنکی بۆ هیرشکردنه سه ر زهویه ئیسلامیه کانی ژێر ده سه لاتی سه لاهه دین له ولاتی شامدا، نه وه بوو له ره بیعی یه که می سالی ۵۷۲هـ/ ۱۱ی ئه یلولی سالی ۱۱۷۶ سه لاهه دین له میسره وه به ره و شام به ریکه وت، دوا ی نه وه ی که له گه ل پاشا الصالح ئیسماعیلی فه رمانه وای حه له بدا به ریکه وت^۳، بلدوینی چواره میش نه م هه له ی قۆسته وه و داواکه ی دوباره کرده وه له فیلیب نه لزا سی سه باره ت به پیویستی روبه روو بوونه وه ی نه و هیزه ئیسلامیانه ی که له سه ر سنوری رۆژه لاتی هه ردو میرنشینی ره ها و طرابلس داو جیگیربوون، نه ویش داواکه ی په سه ند کردو به یتولمه قدیسی له مانگی ره بیعی دووه می سالی ۵۷۳هـ کۆتایی مانگی تشرینی یه که می سالی ۱۱۷۷ز به جیه هیشت و به ره و باکور به ریکه وت بۆ یارمه تی دانی هه ریه ک له ریمۆندی سییه می فه زمانه وای نه نطاکیه له سه ر داوا ی خۆیان، چونکه چاوه پوانی نه وه ده کرا که بتوان له ناماده نه بونی سه لاهه دیندا ده سه که وتیک به ده ست بێنن، پاشاش سه د

^۱ ولیم الصوری (۸۸۶/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

^۲ الحركة الصلیبیه (۷۵۴/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

^۳ النوادر السلطانیة، ل: ۹۶، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۲.

سوارو دووو پیداهه پوهی به کۆمه کی بۆنارد^۱، که تیه به کیش له وسوپا به هێرشى کرده سهر حمص و که وته بۆسه که یه وه وه موو نه وه دهستکه وتانه یان له دهستدا که پێشتر دهستیان به سهردا گرتبوو، له هه مان کاتدا فیلیپ و ریمۆندی سییه م به هیزه کانیه وه هێرشى کرده سهر هه ماو زۆری نه مابوو داگیریکه نه گهر خۆراگری موسلمانان نه بوايه، بۆیه به سهر شۆپیه وه پاشه کشه یان کردو دواى گه مارۆیه کی چوار زۆری بى نه وه ی هیچ ئامانجیک به دیینن. وادیاره نه وشکه سالى و بى به رو بومیه ش که ناوچه کانى گرتبوو وه یه کیک بوو له هۆکاره کانى نه م جهنگه، له و نامه یه ی القاضى الفاضلدا که ناردی بۆ به غداد به واژۆ سه لاهه دین ئاماژه ی بۆ نه م مه سه له یه تیدایه: بیباوه پان هاتنه دهره وه بۆ ولاتى شامو به شیوه یه کی به هیز رووبه روویان بوینه وه ناوچه کیان به جیهیشت وایان دانابوو که بدهن به سهر شامدا له کاتی که کات قات و قری و وشکه سالى رووی تیکردبوو، نه وه بوو له زۆری دووشه ممه بیست و یه کی جه مادی یه که م هاتنه ناوچه ی هه ماوه^۲.

۳- په لاماردانى حارم: حارم شاریکه ده که ویته زۆهه لاتی روباری عاصی له دورى دوانزه میلله وه له نه نطاکیه، نه وه بوو نه میری نه نطاکیه بوهمۆندی سییه م داویکرد له فیلیپ ئیلاماسی که هێرش بکاته سهر شارى حارم و به لێنى یارمه تیدانى پێدا، فیلیپیش به ره و حارم به ریکه وت به هاو پێه تی ریمۆندی سییه م، له و کاته شدا حارم له ژێر ده سه لاتی کمشتکیندا بوو که نه تابه کی پێشوو پاشای الملك الصالح ئیسماعیل بوو، که له و زۆرگاره دا دوچارى پشیوی بوو بوو به هۆی پشتیوانی خه لکه که ی له کمشتکین له ناکۆکی له گه ل الملك لصالح ئیسماعیلدا^۳، نه وه بوو حارم له لایه ن خاچه رسته کانه وه له سه ره تای مانگی جه مادی کۆتایی/ تشرینی دووه مدا گه مارۆ دراو خه لکی حارمیش ناکۆکیه کانیا ن وه لانا و به ره نگاری نه م گه مارۆیه بونه وه که چوار مانگی خایاندو توانیا ن به رگریه کی جوامیرانه بکه ن، له هه مان کاتیشدا هه لیه بیه کان ده ستیا ن دایه هێرشکردنه سهر زهویه نزیکه کانى خاچه رسته کان و الصالح ئیسماعیلیش تپپیکى سه ربازی ناردو توانی هیله کانى خاچه رسته کان بپێت و بجێته پالى پاسگای شاره که وه^۴، سه لاهه دینیش له هه مان کاتدا میسرى به جیهیشت هه تاوه کو هێرش بکاته سهر شانشینى به یتولمه قدیس خاچه رسته کانیش مه ترسی نه وه یان هه بوو که

^۱ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۱۹.

^۲ الکامل فی التأریخ (۶۳۰/۱۴۲۹/۹)

^۳ موسوعة تاریخ العرب، ل: ۷۴.

^۴ الکامل فی التأریخ (۶۳۱/۹).

حه له بیه کان هانا بهرن بۆ سه لآحه دین و نه شیانیویست که پشتیوانی له شانیشینی بهیتولمه قدیس بکه، به لام الملك الصالح نیسماعیل دانوستانی له گه لدا کردن له سه ره لگرتنی گه مارۆ که له به رامبه ر بێک پاره دا، هه ره که هه پره شه ی ته سلیم کردنی شاره که ی به سه لآحه دین کرد، نه وانیش گه مارۆ که یان هه لگرت و نه یانتوانی ده ست به سه ره نه و شاره دا بگرن^۱.

۴- **جه نگی ره مه له (الرملة):** نه مه جه نکه نه زمونیکی تال بوو بۆ سه لآحه دین و نه وه ی لیوه فیر بوو که هه له یه رو به رووی خاچه رستان ببیته وه پیش به کخستنی به ره ی نیسلا می، چونکه به یه کخستنی نه مه به ره یه هیژیکی له بن نه هاتوو ده ستگیر ده بیت که ناماده ی قوربانیدانه بۆ تیکشکاندی هیژی دوژمن نه مه سه رباری نه وه ی که سوپا که ی ده توانیت له رو به ریکی به رفراوانتر دا جموجۆل بکات، چونکه سه لآحه دین رو به ریکی به رفراوانی ولاتی شامی خستبوویه سه ره ده وله ته که ی له میسر دا له و کاته شه وه که به ره و دیمه شق به ریکه وت له سالی ۵۷۰/۱۱۷۴ز دا حمص و حه ما و حارمی لکاند به میسره وه، به لام هیشتا ناوچه یه کی به رفراوان له ده ره وه ی ده سه لاتیدا مابوو یه وه^۲. پاش نه وه ی که گه پایه وه بۆ میسر له سالی ۵۷۲ه/ ۱۱۷۶ز دا بریاریدا که هه ستیت به شالاویک دژی به خاچه رسته کان به بیست هه زار جه نگاوه ره وه له مانگی جه مادی به که می ۵۷۳ه/ شرینی دووه می ۱۱۷۷ز دا میسری به جه هیشت و له شاری بلبیسدا^۳ خپوه تی هه لدا و که ده قوناغ له شاری میسره وه دووره له سه ره ریگای شام^۴، پاشان له وپوه به ره و ناوچه کانی باشوری فه له ستین به ریکه وتن و له نزیک عه سقلان لایدا که به ده ست خاچه رسته کانه وه بوو، توانی ژماره یه ک له خاچه رسته کان به دیل بگریت و فره مانی کوشتنیانی ده رکرد^۵، نه وه بوو سه لآحه دین رو به رووی به رگریه کی نه وتق نه بویه وه و سه ر یازه کانی گونده کانیان رامالی و ده ستیان کرد به کۆکردنه وه ی ده سته وه ته کان، پاشان سه لآحه دین کۆمه لی له سه ر یازه کانی کۆکرده وه و به ره و شارۆچکه ی ره مه لی نزیک که نار ده ریا پیشره ی کرد که له و کاته دا یه کیک بوو له شاره گه وره کانی

^۱ تاریخ الأعمال (۲/ ۱۰۰۵)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ۷۶.

^۲ الجيش الأيوبي فی عهد صلاح الدین، ل: ۴۱۱.

^۳ مرآة الزمان، له: الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۱.

^۴ معجم البلدان (۱/ ۴۷۹).

^۵ مفرج الکروب، له: الجيش الأيوبي، ل: ۴۱۱.

فهلهستين^١، بهلام روويهرووی روبرای تل الصافیة بونهوه و بلاویبونهوه بۆ گهپان بهدوای شوینیکدا که لیوهی بهپهپهوهوه لهکاتیکیدا که لهم حالتهدا بون هیزیکی خاچهپرست هیزشی کرده سهریان پیش نهوهی خویان ریکبخه نهوه، واپیده چیت که خاچهپرستهکان چاودیتری جموجۆلهکانیان کردبن و لهکاتی گونجاودا پهلاماریان داون بهسهرکردایهتی نه میر نه رناطو پشتیوانی بلدوینی سییه م پاشای بهیتولمهقدیس^٢، لهوکاتهشدا سهلاحه دین تهنها ژمارهیهکی که م لهسهر بازو نه میرهکانی لهگه لدا بوو، چونکه زۆربهیان بۆ کۆکردنهوهی دهستکهوت بلاوهیان لیکردبوو^٣، نهوهبوو پیکدادان دهستی پیکردو سهر بازهکانی سهلاحه دین کۆبوونهوه و به رهنگاری خاچهپرستهکان بوونهوه چه ند فرماندهیهکی سهلاحه دین و هه ندیک له خزمهکانی نازایهتی و خۆپاگری زۆریان نواند بهتایبهت تهقی الدین عومهرو نهحمه دی کوپی و ضیاء عیسای ههکاری و ظهیر الدینی برای، بهلام نهو دووانه ی دوایی بهدیل گیران و دووسال لهزیندانا مانهوه له ناکامدا زانا عیسی ههکاری به شهست ههزار دینار نازادکرد^٤، نهوهبوو تهقی الدین عومه ر پیشپهوی کردو نازایانه دهستی دایه جهنگ له بهر دهستی مامیداو چه ند خاچهپرستیکی کوشت و پاشان نهحمه دی کوپی هاته پیشهوه و نازایهتی زۆری نواندو چه ند سهر بازیکی دوژمنی کوشت و بهسهلامهتی گهپایهوه لای باوکی، پاشان باوکی فهرمانی گهپانهوهی دووپاره ی دا بۆ کوشتاری دوژمن و پیتی وت: بگه ریوه نه ی نهحمه د، نهوه بوو نهحمه دیش گهپایهوه بۆ کوشتاریان و به شه پ هات تا کوو شه هیدبوو^٥، بهلام موسلمانهکان نه یانتوانی له بهرامبه ریاندا خۆپاگر بن و سهلاحه دینیش باسی شکستی کرد که چون گۆرپینی شوینی سهر بازهکان و لاکانی سوپا نه م دهره نجامه ناخۆشه ی لیکه وتهوه کاتی وتی: لهکاتیکیدا که دوژمن نزیکیان بوویهوه هه ندی لهسهر بازهکان پتیا ن باش بوو له لای راستهوه بچن بۆ لای چه پ له لای چه پیشهوه بچن بۆ ناوجه رگه ی سوپا هه تاوه کو نهو گردۆلکه یه ی که له زهوی رهمله دا هیه بکه ویتته پشتیان هوه نه ک پیشیان، لهکاتیکیدا که سه رگه رمی نه مپلانه بوو دوژمن هیزشی بۆ هینان^٦.

^١ یاقوت و اباسی دهکات که شاریکی گه وره یه له فهلهستین، پیشتر شاری گه وره ی بووه.

^٢ الجیش الأیوبی، کاستلان، ل: ٥٩، الجیش الأیوبی، ل: ٤١٢.

^٣ مفرج الکروب (٦١/٢)، الجیش الأیوبی، ل: ٤١٢.

^٤ سنا البرق الشامی (٢٥٦/١)، الجیش الأیوبی، ل: ٤١٢.

^٥ سنا البرق الشامی (٢٥٦/١)، الجیش الأیوبی، ل: ٤١٢.

^٦ کتاب الروضتین (٧٠٣/١)، الجیش الأیوبی، ل: ٤١٣.

• هۆکاره کانی شکسته پێنان له جهنگی رهمله دا.

• په لاماردانی کتوپری سوپای نه یویی له لایه ن خاچه رسته کانه وه له کاتی بللویبونه و یانداپیش نه وه ی ریزه کانیان ریکبخه نه وه.

• نه م په لاماره کتوپره کاریگه ری هه بوو له شله ژان و شپه رزه بوونی ریزو باله کانی سوپای نه یویی و بللویبونه وه ی فرمانده کانی سوپا و په نابردنیان بۆشیوازه کانی رووبه رووبونه وه ی تاکه که سی که له م حاله تانه دا سودی نه وتۆی نییه.

• ونبونی سه لاهه دین له بهر چاو به شیوه یه ک که وایان ده زانی کوژراوه.

• دورکه وتنه وه ی سوپای نه یویی له هیله کانی کۆمه کی و برانی نازوقه و ئاولیی^۱، نه وه ی که زۆری زیانه کانی سوپای نه یویی دوپاته ده کاته وه نه و وتیه ی میژوونوسانه که ده لێن: نه م شکسته سه رشۆپی و لاوازییه ک بوو که خوای گه وره ته نها به سه رکه وتنی حطین قه ره بووی کرده وه و کۆتای پیه ئینا^۲، له م جهنگه شدا زۆرینه ی نه وانه ی که له گه ل سه لاهه دیندا بوون له نیوان کوژراو بریندارو به دیلگیراودا بوون^۳، به لام خۆی به شیوه یه کی سه رسوپه ئینر له ناوه راستی جهنگدا هاته ده ره وه، به لام دوا ی شکسته که یه کێک له خاچه رسته کان هی رشی بۆ هیئاو زۆری نه مابوو پتی بگات، به لام پیش نه وه له به رده میدا کوژرا: پاشان فره نجه کان شوین سه لاهه دین که وتن و نه ویش ماوه یه ک رایده کردو ماوه یه ک ده وه ستا هه تاوه کو سه ر یازه کان پیایدا بگه نه وه، هه تاوه کو شه و داهات و ریگای وشکانی گرته به رو به ره و میسر به ریکه وت له گه ل چه ند که سیکی که مدا، له ریگه دا دوچار ی ماندویه تیه کی زۆر بوون و خواردن و ئاویان که مبوبیه وه و ولاخه کانیان له بهر دوری ریگا و تینویتی و برسیتی مردار بوونه وه^۴. له ریگه ی میسریشدا سه لاهه دین له بهر چاو ون بوو نه مه ش ترسو و دلله پاوکیی خسته ریزه کانه وه، نه وه بوو القاضی الفاضل و به هه ندی له هاوه لانی که وتنه گه ران به دوایدا و له ده شتدا بللویبونه وه و توانیان بیدۆزنه وه و هۆی نه و خواردمه نییه ی که پێیان بوو فریای که وتن، پاشان کاروانه که گه شته قاهره له ناوه راستی مانگی جه مادی دووه می ۵۷۳ ک/ کانونی یه که می ۱۱۷۵ ز دا^۵، به لام هه والی سه لامه تی پیشتر به وشتریکی خیرادا گه یشتبووه میسر^۱. بۆ دانانی

^۱ مفرج الکروب (۶۰/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۳.

^۲ النوادر، ل: ۵۳، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۳.

^۳ الكامل فی تاریخ العرب (۴۴۳/۱۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

^۴ مفرج الکروب (۶۰/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

^۵ مفرج الکروب (۶۰/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

سنوړيک بۆ هه‌رکه‌سیک که‌بیر له‌یاخییوون بکاته‌وه به‌تایبه‌ت لایه‌نگرانی فاتییه‌کان هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی دوپاتی بکاته‌وه که‌هیشتا زیندوه‌و له‌کاتی گه‌یشته‌ندا بۆ قاهیره‌ کۆتری نامه‌به‌ر نامه‌ی مزگینتی برد بۆ هه‌موو ناوچه‌کانی میسر بۆ دلنیا‌کردنه‌وه‌ی هه‌موان^۱.

جه‌نگی په‌مله‌ش ئه‌زمونیکی تال‌ بوو بۆ سه‌لاحه‌دین و زۆر شتی لیوه‌ فیژیوو بۆ رووبه‌پووبوونه‌وه‌کانی داهاتووی و یه‌که‌م شکستی گه‌وره‌ی خۆی و هیزه‌کانی بوو له‌به‌رامبه‌ر خاچه‌رسته‌کاندا، له‌لایه‌کی تریشه‌وه سه‌لاحه‌دین راستیه‌کی لا‌ ناشکرا بوو که‌په‌یوه‌ندی به‌م به‌ره‌ی جه‌نگه‌وه هه‌بوو دژ به‌خاچه‌رسته‌کان که‌ ئه‌ویش به‌رفراوانی هێلی فریاکه‌وتن و کۆمه‌کی بوو له‌نیوان پایته‌ختی خۆی له‌قاهیره‌و ده‌شته‌کانی فه‌له‌ستینداو سه‌ختی که‌می ئاوو گژوگیا تیایدا، ئه‌م راستیه‌ش لای خۆی و ئه‌میره‌کانی و القاضی الفاضل ناشکرا بوو، پێش سی‌ سال‌ له‌نامه‌که‌یدا بۆ بۆ خه‌لیفه‌ باسکرابوو کاتی‌ک که‌سه‌لاحه‌دین داوای شامو میسری له‌خه‌لیفه‌ ده‌کرد^۲: (ئی‌مه له‌میسره‌وه توانای له‌ناویردنی دوزمنمان نییه‌ له‌به‌ر دوری لی‌مانه‌وه‌و نه‌بوونی ئاوه‌دانی و نه‌بوونی له‌وه‌رگه‌ بۆ و‌لاخه‌کان که‌به‌هۆیه‌وه ئه‌توانی به‌هێز بی‌ت بۆ جیهاد، جا ئه‌گه‌ر بجینه‌ شامه‌وه ئه‌وه به‌رژه‌وه‌ندی ناشکرایه‌ و سودی باشی ده‌بی‌ت، ده‌ستمان پێیده‌گات و و‌لاخه‌کان پ‌شو ده‌ده‌ن و سه‌ریازه‌کان زۆر ده‌بن و کات له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئی‌مه‌دا ده‌بی‌ت^۳ ئه‌وه‌ بوو جه‌نگی ره‌مله‌ راستی ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی سه‌لماند له‌وکاته‌شه‌وه سه‌لاحه‌دین بریار گواسته‌نه‌وه‌ی شوینی نی‌شته‌جی‌بوونی سه‌ره‌کی‌دا بۆ شام داوای بنیات‌نانه‌وه‌ی سه‌ر له‌نوێ هێزی سه‌ربازی و سیاسی و گێ‌پانه‌وه‌ی بۆ دی‌مه‌شق، له‌و‌پ‌ش له‌نوره‌دین و ئه‌میره‌کانییه‌وه ئه‌زمونیکی زیاتری ده‌ستکه‌وت له‌پووبه‌پووبه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کانداو باش‌ر توانی جوگرافیای ناوچه‌که‌ بناسی‌ت ئه‌مه‌ و‌پ‌رای کورتی و نزیکی هێله‌کانی هاتوچۆو ئاسانی گه‌یاندنی ئازوقه‌ بۆ ئه‌وان و دوری و زه‌حمه‌ت گه‌شتنی دوزمن... له‌به‌ر ئه‌مه‌ و به‌و پێیه‌ی که‌ ئامانجی سه‌ره‌کی سه‌لاحه‌دین له‌کرده سه‌ریازه‌کانی له‌ئاینده‌دا بریتی بوو له‌ئازادکردنی قودس و و‌گێ‌پانه‌وه‌ی ئه‌و زه‌ویانه‌ی که‌خاچه‌رسته‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرت‌بوو، ئه‌وه‌ دی‌مه‌شق گونجاوترین بنکه‌ی سه‌ربازی بوو بۆ ئه‌م جو‌ره‌ کارانه‌ ، له‌به‌ر ئه‌مه‌ سه‌لاحه‌دین کردیه‌ بنکه‌ی سه‌ره‌کی و پایته‌ختی خۆی و ته‌نها بۆ سه‌ردان و به‌سه‌رکردنه‌وه ده‌چووه‌ میسر^۴.

^۱ سنا البرق الشامی (۲۶۰/۱)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

^۲ رنسیمان (۲۱۳/۲)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۱۴.

^۳ صلاح الدین القانده‌ وعصره‌، ل: ۲۱۲.

^۴ کتاب الروضتین (۲۱۳/۱)، صلاح الدین القانده‌ وعصره‌، ل: ۲۱۳.

^۵ صلاح الدین القانده‌ وعصره‌، ل: ۲۱۳.

٥- **جەنگی تل القاضی**: سەڵاحەدین چەند مانگێک پاش جەنگی رەملە لەمیسردا مایەو، هەتاوێک دۆنیابوووە لەوێ کە هەموو شتێک لە ژێر کۆنترۆڵی خۆیدا، پاشان بەجێهێشتو بەرەو دیمەشق بەریکەوتو لە رۆژی شەممە ٢٤ی شەوال ساڵی ١١٧٩زدا گەشتە دیمەشقو ئەو ساڵی لەوێ بەسەر برد هەموو ئەو جەنگەش کە لە کاتەدا رویدا لە هەستان بەچەند هێرشێک و لەمداوەی چەند هێرشێک تێپەر نەدەبوو، لە راستیشدا سەڵاحەدین سەرقال بوو بە گەمارۆدانی بەعلەبەک دواي ئەوێ کە محەممەدی کورێ عبدالملکی ناسراو بە أبی المقدمی فەرمانبەرە وای ئامادە نەبوو دەستی لێ هەلگریت و بۆ سەلح تورانشای بۆی سەڵاحەدین، بەلام سەڵاحەدین شورای مخاضة الأحزانی فەرمانۆش نەکردو بە ئەمیرەکانی راگەیاندا کە ئەگەر خاچەرستەکان لە بنیاتنانی ببنەو (ئەو دەچین بۆی دە یروختین) ^١ دواي ئەوێ لەمەسەلەي بەعلەبەک بویەو داوای لە خاچەرستەکان کرد کە شورای ناوبراو بپوختن ئەوانیش لە بەرامبەر داوای ئەو پارە پۆلەیان کرد کە لە بنیاتنانیدا سەرفیان کردبوو ئەویش پێشنیاری شەست هەزار دیناری بۆ کردن و پاشان کردی بەسەد هەزار، بەلام ئەوان بەمە قایل نەبوون ^٢، ئەو بوو لە مانگی ذی القعدة ساڵی ٥٧٤ هـ مانگی نیسانی ساڵی ١١٧٩زدا بڵدوینی چوارەم دەستدرێژی کردە سەر چەند شوانێکی موسڵمان کە بۆ لەوە پێندانی مەرو مالاتەکانیان هاتبۆنە لەوێ پگاکانی نزیک بایناس، همفری دی تورون سید تێنیش لەمەدا هاوکاری کردبوو، سەڵاحەدینیش هێزێکی سەربازی نارد بە سەرکردایەتی عزالدین فروخشای برازای بۆ ئاگاداربوون لە راستی رووداوێکە، ئەویش لە نزیک شقیف آرنون ^٣ دا رووبەرۆی دۆژمن بوویەو بە سەریاندا سەرکەوتو پاشا نەیدەتوانی رزگاری ببێت ئەگەر ئازایەتی همفری نەبایە کە لە جەنگەدا بریندار بوو و بەهۆی کاریگەری برینەکانیەو دواتر کۆچی دوایکردو کۆچیدوایشی زیانیکی گەورەبوو بۆ خاچەرستەکان ^٤.

سەڵاحەدینیش کاتی هەوالی سەرکەوتنی بیست لە گەمارۆی بیست الأحزاندا دیمەشقی بەجێهێشت، بەلام بە هێرشکردنە سەر پاسگاکی وازی هینا، چونکە هێڵەکانی بەرگری هیندە تۆکمەبوون کە پاش چەند رۆژێک سەڵاحەدینی ناچار بەکشانەوێ کردو لە تل القاضی لە دەشتی

^١ مفرج الکروب (٧٢/٢).

^٢ الکامل فی تاریخ العرب (٤٣٩/٩، ٤٤١)، تاریخ الأیوبین، ل: ١٢٧.

^٣ شقیف آرنون: قەلایەکی زۆر تۆکمە یە لە شەشە و تێکی چیاکەدا لە نزیک بایناس.

^٤ تاریخ الأیوبین، ل: ١٢٨.

مه‌رجعیون له‌روژئاوایی بانیا سدا سه‌ریازگی داناو سه‌ریازه‌کانی نارد بۆ هێرشکردنه سه‌ر الجلیل و جبل لبنان بۆ له‌ناوبردنی به‌روبومی ئه‌و زه‌ویانه‌ی که‌که‌وتونه‌ته‌ نێوان سه‌یداو به‌یرووت، ئه‌م هێرشانه‌ش بڵدوینی چواره‌میان توپه‌کردو گه‌شته‌ ئه‌و به‌روایه‌ی که‌ده‌بێت سنوڕێک بۆ ئه‌م هێرشانه‌ دابنرێت، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سوپاکه‌ی کۆکرده‌وه‌و چووه‌ ده‌روه‌ه‌ بۆ به‌ره‌چه‌دانه‌وه‌ی موسلما‌نه‌کان و ریمۆندی سییه‌می فه‌رمانپه‌وای طرابلسیش بۆ هه‌مان مه‌به‌ست بانگه‌یشت کردو زانی که‌فروخشا له‌که‌نار ده‌ریاوه‌ به‌ده‌سته‌که‌وتیکی زۆره‌وه‌ ده‌گه‌پێته‌وه‌ بۆیه‌ به‌ره‌و باکو‌ر به‌ریکه‌وت بۆ رێ پێ گرتنی له‌دۆلی مه‌رجعیون له‌نێوان روباری لیطانی و رێپه‌وی سه‌ره‌وه‌ی روباری ئوردوندا، به‌لام سه‌لاحه‌دین ئه‌م جموجۆله‌ی بینیو، له‌وکاته‌دا که‌پاشای خاچه‌رست له‌گه‌ڵ فروخشادا له‌پێکدانا دا بوون ریمۆندی سییه‌م و داویه‌ به‌ره‌و روباری ئوردن پێشپه‌ریان ده‌کرد، له‌ده‌روازه‌ی دۆله‌که‌شدا کتوپرچون به‌سه‌ر سه‌لاحه‌دینداو به‌هۆی ئه‌و پلانه‌ سه‌ریازییه‌وه‌ که‌جێبه‌جێکرد توانی هێرشێکی هه‌لگه‌پاوه‌ به‌ریت و سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست بێنیت و خاچه‌رسته‌کان هه‌لاتن، کاتێ گه‌یشتن به‌سوپای شانیشینی و به‌روپیان بونه‌وه‌ ناچار به‌هه‌لاتنیا‌ن کردو زۆریکیان لێ به‌دیل گرتن که‌اودوسانت ئه‌ماند یان له‌نێوانیا‌ندا بوو که‌سه‌رکرده‌ی داویه‌ بوو له‌گه‌ڵ بڵدوینی گه‌وره‌ی ره‌مله‌و هیوی فه‌رمانپه‌وای الجلیل^۱، رووبه‌رووبونه‌که‌ش له‌سه‌ره‌تای ساڵی ۵۷۵ه‌/ هاوینی ساڵی ۱۱۷۹ز دا روویدا، به‌لام سه‌لاحه‌دین سودی له‌م سه‌رکه‌وتنه‌ وه‌رنه‌گرت بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر به‌به‌یتولمه‌قدیس، چونکه‌ وایده‌زانی که‌پاشای خاچه‌رست که‌هیشتا ئازاد بوو ده‌یتوانی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ سه‌ریازه‌کانی بانگه‌یشت بکات و له‌ده‌وری کۆبینه‌وه‌، ئه‌مه‌ش ئه‌رکی سه‌لاحه‌دین گران ده‌کات به‌تایبه‌ت که‌ له‌وکاته‌دا کۆمه‌کی زۆر سواره‌ی به‌هێز گه‌یشتبوونه‌ شانشین بۆ حه‌ج کردن به‌سه‌روکایه‌تی هنری دوهم‌ ذی شامپانیای فه‌ره‌نسی، ئه‌مه‌ ئومیدیکی به‌خشی به‌خاچه‌رسته‌کان و وره‌یانی به‌رزکرده‌وه‌^۲، بۆیه‌ هێرشکردنه‌ سه‌ر به‌یتولمه‌قدیسش هێرشیکرده‌ سه‌ر شو‌رای بیت الأقزان له‌مانگی ئه‌یلولداو توانی دوا‌ی گه‌مارۆیه‌ک پێنج رۆژی خایاند بچێته‌ ناویه‌وه‌ و پاش تێکشکاندنی ته‌ختی زه‌وی کرد، هه‌روه‌ها هێرشی کرده‌ سه‌ر ناوچه‌ که‌نارییه‌کانی وه‌ک: صیداو به‌یرووت و په‌لاماری که‌شتیگه‌ی ده‌ریایی عه‌کایدو ئه‌و که‌شتیپه‌لانی تێکشکاند که‌له‌وێ وه‌ستابون^۳.

^۱ الکامل فی تاریخ العرب (۴۳۹/۹)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ۱۲۸.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۸.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۲۸، ولیم الصوری (۱۰۱۴-۱۰۱۵).

٦- ئاگر به سستی نئیوان صلاح الدین و بلدوینی چوارهم؛ زیانی خاچه رسته کان زۆر بوو و بلدوینی چواره میش بیزار بوو به م سهرکه و تنانه ی موسلمانان کان و هینچ چاریکی نه بوو جگه له داواکردنی ئاگر به سستی، سه لاهه دینیش داواکه ی په سهندکرد له بهر چه ند هۆیه کی تاییه ت به خۆی، له وهۆیانه ش:

• ده یویست چه له ب بخته ژیر ده سه لاتی خۆیه وه پیش نه وه ی گورزیکی په کلاکه ره وه ئاراسته ی خاچه رسته کان بکات، له هه مان کاتیشدا خۆی له هیرشی خاچه رسته کان بپاریزیت له کاتی هیرشکردنه سهر چه له بدا.

• په کیکی تر له وهۆکارانه نه وه بوو که ده یویست هه لمه تیک دژ به نه رمینیان نه نجام بدات. بۆنه وه ی په یوه ندی له گه ل قلیج نه رسه لانی دووه می سولتانی سلجوقه رۆمه کاندایه نجام بدات هه تا وه کو بیلایه ن بیهیلایته وه له نیوان نه وو خاچه رسته کاندایه ن وه ی خۆی په کلابکاته وه بۆهیرشکردنه سهر میرنشینی طرابلس، چونکه هه والی پینگه یشتبوو که په یوه ندی له نیوان خاچه رسته و بیزه نته کاندایه یه بۆ نوێکردنه وه ی هاوپه یمانی نیوانیان، هه روه ها که شتیگه له که ی هیرشیان کرده سهر نه نظرنوس که شارۆچکه یه که له که ناری شامداو دوا شارۆچکه ی سهر به دیمه شقه له که ناری ده ریاوه^١. پاشان دوورگه یه کی له ده ریادا ئازادکرد له نزیک قوسته نتینییه که پیتی ده و ترا: نه رواد، نه مه ش ریمۆندی ناچارکرد که ئاگر به سستی له گه لدا مۆر بکات و داوای هاتنه پال و بوون به شوینکه و ته ی بکات به هۆی نه و ناکوکیانه ی که له ناو شانشینی به یتولمه قدیسدا هه بوو^٢، هه رچی بلدوینی چواره میشه نه وه به هۆی زۆری پیکدادان و روویه روو بوونه وه کانی له گه ل سه لاهه دیندا ماندوو شه که ت بوویوو، بۆیه داوای ئاگر به سستی کرد، چونکه پتیویستی پیتی بوو بۆ ریکخستنه وه ی ریزه کانی و هه لباردنی هاوپه یمانی نوێ، ماوه ی ئاگر به سستی نیوانیشیان به دوو سال دیاریکرا، له مه شدا نه وه روون بوویه وه که نه و ماوه یه ی که پیش ئاگر به سته که دیاریکرا بوو مه به ست پیتی هیرشکردنه سهر خاچه رسته کان و رازی بوون بوو به ئاگر به سته که له پیتا و ریکخستنه وه ی ریزه کانی موسلمانان و ئاراسته کردنیدا^٣.

٧- سه لاهه دین و سواره ی دژ نه رناط: سه لاهه دین سودمه ند بوو له و ئاگر به سته ی که له گه ل فه رمانپه وای میرنشینی به یتولمه قدیسدا مۆری کرد، بۆ گواستنه وه ی چالاکیه سهر بازیه کانی بۆ

^١ معجم البلدان (١/٢٢٠)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ٨٢.

^٢ الکامل فی تاریخ العرب (٩/١٥١)، موسوعة تاریخ العرب، ل: ٨٢.

^٣ صلاح الدین فی بلاد مصر والشام والجزیره، ل: ٢٨٢.

ناوچه کانی ژێر دهسهلاتی خاچهپرستهکان له باکوپی ولاتی شامداو توانی چهند هێرشیکى دهريایی سهركهوتوو نه نجام بدات دژ به ميرنشینی طرابلس كه بهس بوو بۆ ناچارکردنى خاچهپرستهکان به سهركردایهتى ريموندی سنییه م بۆ مۆرکردنى ناگرهست له گهڵ سهلاحه دیندا، بۆ ماوهی پینچ سال له ساله کانی ۱۱۸۰ - ۱۱۸۵ ز^۱ دا سهلاحه دینیش سودمه ندبوو له دهسکهوته سهربازی و سیاسیه کانی بۆ گهشتن به ئامانجی سهركه کهریتهیوو له یه کخستنی ولاتی شام، نهوه بوو به چهند ههلمهتیک دهستیپنکرد. كه پيشتر ئاماره مان پێدا. دژ به ناوچه کای موسل و پاش نهوش ههستا به گه مارۆدانی ههلهبو دهستگرتن به سهريد، له وکاته شدا كه هیزه کانی سهلاحه دین گه مارۆی ههله بیان دابوو ئیسلامیه کان له میسر دا ههستابوون به نه نجامدانی کردیه کی سهركهوتوو له بهر هی باشوردا له ناوچه ی نه لداروم (له نیوان غزه و میسر دا) دا، هه موو نه م جهنگانهش نهوه یان سه لماند كه بهر هی خاچهپرستی له م ناوچه نهان ته نهانای بهرگریکردنی ههیه له هه ندی ناوچه ی ژێر دهسه لاتیداو توانای هێرشکردنیان له دهست داوه به به راورد له گهڵ سهرده می پيش دهركه وتنی سهلاحه دیندا، تاكه حاله تیکیش كه نه م راستیه ی تیه پراندییت، نه وهیرشانه بوو كه فه رمانپره وای نه لكرکی خاچهپرست دهیكرده سه ر موسلمانه كان كه سه ر به شانیشینی به يتولمه قديس بوو.^۲

نه رناطیش لای فره نجه كان به سواری دژ ناسرابوو، چونكه له و سوارانه نه بوو كه بایه خیان به شه رهیان نه ده دا پابه ندی بنه ماکانی سوارچاکی نه ده بوون، به لكو ته نهانای تالانی و فیل و په لاماردانی خه لکانی بی تاوان موسلمانیه هه بوو، هه ریویه هه ندی له میژوونووسه نه وره پیه كان وه ك نمونه ی سواری دژ له سه رده می خویدا وه سفیان کردووه . چونكه سیفه ته کانی چاوچنۆکی ناپاکی و دپه نده یی و ده مارگیری کویرانه ی تیدا کۆبووبویه وه نه و پانزه ساله زیندانیکردنه ی كه له هه له بدا به سه ریه رده هیه چ سودیکی نه بوو بۆ راستکردنه وه ی هه لسوکه وتی و چاا کردنی^۳، نه بو شامه ی میژوونووسیش به م شیویه وه سفی ده کات و ده لییت: ناپاکترینی فره نجه كان و خراپترین و نزمترین و گومرترینیانه و له هه موویان زیاتر په یمان هه لده وشیننیه وه و سویندی درۆ ده خوات^۴.

^۱ الحركة الصلیبية (۷۵۳/۲).

^۲ دراسات فی تاریخ الأیوبین و الممالیک، ل: ۹۵.

^۳ الحركة الصلیبية، عاشور (۶۱۷/۲)، الجهاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

^۴ کتاب الروضتين (۷۵۰/۲).

ئەو بوو ئەرنات ئەو ئاگرەستەى لە بیرخۆى بردەوہ کہ لەنیوان سەلاحەدین و شانشینی بەیتولمەقدیسدا مۆرکرا بوو، بەسەرکردایەتى هێژیک لەپیاوہکانى بەرێکەوتو لەبیابانى عەرەبدا رۆچوو ھەتاوہ کو گەیشتە (تیماء) ^۱، نیازیشى وابوو لەتەیمائەوہ ھێرش بکاتە سەر مەدینەى پیغەمبەر (ﷺ)، بۆیە دەستگرتن بەسەر ئەو ناوچە پیرۆزانەدا ^۲، بەلام فەرەخشای برازای سەلاحەدین و جیشینی لەدیمەشقادا، پەلامارى ئوردون و ئەلکرکیداو تالانیکرد، ئەمەش ئەرناتى ناچارکرد کہ بگەریتەوہ بۆ میرنشینەکەى بۆ بەرگریکردن، دواى ئەوہى کہ کاروانیکی گەورەى موسلمانانى تالانکرد کہ لەدیمەشقوہ بەرەو مەککە بەرێکەوتبوو سامانیکى زۆرى لێبرد ^۳. ئەمەش سەلاحەدینى تورپەکردو نێردراویکی نارد بۆ لای پاشای بەیتولمەقدیس و لۆمەى کرد لەسەر ئەو رووداووہ ئاگرەستەى نیوان ھەردوولای بیرخستەوہ داواى لێکرد کہ ئەرنات ناچاربکات بۆ گێرانیوہى سامانە بەتالانبراوہکان، پاشاش بۆ خۆى بیزار بوو لەئەرناتو نێردراویکی بۆ ناردو داواى سامانە تالانکراو دەھات و موسلمانەکانى لیکرد، بەلام ئەرنات گالتەى بەم سەرکردەى (پاشای نەخۆش) دەکردو ئامۆزگارپیەکەى رەتکردەوہ ^۴.

ھێرشەکانى ئەرنات سەرکەوتوو نەبوون لەرووى کاتەوہ، چونکہ لەکاتیکیدا بوو کہ ھێژى سەلاحەدین لەفراوانبوندا بوو، لەھەمان کاتیشدا شانشینی بەیتولمەقدیس و میرنشینە خاچەرستەکانى تر روو لەلاواز بوون و دوچارى قەیرانى ناوخۆى گەورە بووبوون، ئەوہ بوو گومان و بێمتەمانەى زۆریو بوو لەنیوان بلدینى چوارەمى فەرمانرەوای بەیتولمەقدیس و بۆھیمۇندى سییەمى ئەمىرى ئەنطاکیە و ریمۇندى سییەمى ئەمىرى طرابلسدا، ھەرەھا ئەم ھێرشانە لەکاتیکیدا بوون کہ شانشینی بەیتولمەقدیس رووبەرۆوى چەند گرفتیک بووبویەوہ وەك تیکچونى تەندروستى بلدینى چوارەم و تەختى پاشایەتى، لەسەرئاستى دەرەکیش پەیوہندیەکانى سەلاحەدین لەگەڵ شارەکانى ئیتالیا دا پتەو تر دەبون، ھەرەھا لەگەڵ فەرمانرەوای ئیمپراتۆرى بیزەنتیدا ئەلکس کومینى دووہم، ئەمەسەریارى ئەوہى کہ ئەم ھەلمەتانە سەلماندی کہ شانشینی بەیتولمەقدیس توانای کۆنترۆلکردنى ناوچەکانى ژێر دەسەلاتى خۆى نییە، چونکہ ئەرنات کہ سەر بەشانشینی بەیتولمەقدیسە ئامادەنەبوو پابەندبیت بەو رێکەوتنەوہ کہ لەنیوان ئەو شانشینەو سەلاحەدیندا مۆرکرا بوو، جگە لەوہى کہ ئەم ھێرشەى ئەرنات بۆ سەر ناوچە پیرۆزەکان بەخیر

^۱ الجهاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

^۲ الکامل فى التأريخ، حوادث سنة ۵۷۷هـ، الجهاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

^۳ الکامل فى التأريخ (۱۵۳/۹)، الجهاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

^۴ الحركة الصليبية (۶۰۶/۲)، الجهاد والتجديد، ل: ۲۳۱.

شکایه وه به سەر به رهی ئیسلامیدا ئیسمیدا، چونکه ئەم دەستدریژیانه وایکرد لەسەر جەم هێزە ئیسلامیەکانی ولاتی شام و جەزیرە بچنە پال سەڵاحە دینە وە بۆ بەرگریکردن لەناوچە پێرۆزەکان^۱.

پاشان سەڵاحە دین دەستیکرد بە سزادانی ئەرناط لەسەر هەموو کردە وە دزیوێهەکانی کە بەرامبەر بە کاروانی حاجییەکان ئەنجامیدابوو، ئەوەبوو چەند جارێک بەرەو کرک بەرێکەوت بەمە بەستی گەمارۆدانی لەسالی ۵۸۰/ک/ ۱۱۸۴ز و ۵۸۳/ک/ ۱۱۸۷ز دا ئەمە سەرباری ئەنجامدانی چەند کردە یەکی سەربازی لە بەرەو باکور لەناوچەی طبریەدا لەسالی ۵۸۳/ک/ ۱۱۸۷زدا، ئەم روداوانە لەکاتی کێدا روویاندا کە بەرەو ئیسلامی بەتەواوی یە کەرابوو دواي ئەو سولحەي کە لەگەڵ فەرمانرەوای موسڵدا مۆرکرا، بەلام بەرەو خاچەرستان بە دەست چەند کیشە یەکی وە دەینالاندو پاش کۆچی دواي بلدویونی چوارەم دانانی بلدویونی پێنجەم لەسالی ۱۱۸۵ز بەرەو خراپتر چوو، ئەوەبوو بلدویونی پێنجەمیش دواي سالی کۆچی دوايی کردو لێرەشەو شانشینی بەیتولمەقدیس چووێ ناو ملمانییە کە وە لەسەر دەسەلات کە تیایدا ریمۆندی سییەمی ئەمیری طرابلس بەشداریکردو گومان دروستبوو لەکۆچی دواي بلدوینی پێنجەمدا نایا بە شێوە یەکی ئاسایی بووێ یاخود ئەو لایەنانە ی کە چاویان بپێوێتە دەسەلاتی شانشینە کە لە پشت ئەم رووداوە بوون، چونکە دەلێن: ژەهری پێدراو^۲، ئەم مەسەلە یەش گەشە ئاستیک کە خاچەرستەکان بوون بە دوو سەربازگە ی دژی یەکی لەسەر میراتی شانشینی بەیتولمەقدیس: کۆمەلێک پشتیانان لەجای لوزجان و دەسەلاتی دەکرد لەقودسداو کۆمەلێکی تریش نە یاری ئەم دەسەلاتە بوون بە سەرۆکیەتی ریمۆندی سییەم ئەمیری طرابلس و بۆهیمۆندی سییەمی ئەمیری ئەنطاکیە^۳. ئەم بارودۆخە نا ئاساییە ی ناوخوا ی بەرەو خاچەرستەکان لە بەرامبەر یە وە یەکی و بەهێزی بەرەو ئیسلامی بە دیدە کرا، فەرمانرەوای کرک (ئەرناط) هەستا بە نەوانە وە ی کیشە لەگەڵ لایەنی ئیسلامیداو، شیوازی پابەند نەبوونی خوا ی بە ئاگریەست و رێکەوتنە کانه وە دووپاتکرده وە دەستدریژی کردە سەر چەند کاروانیکی بازرگانی لەنێوان دیمەشق و قاھیرەداو تالان و دەستکەوتیکی زۆری بردو بازرگان و پاسەوانەکانی بەدیل گرت، هەولەکانی سەڵاحە دینیش سەرکەوتوو نەبوون بۆ رازی بوون بە ئازادکردنی دیلەکان و سامانە بە تالانراوەکان، هەروەها هەولەکانی شانشینی بەیتولمەقدیسیش نەیتوانی ئەرناط ناچار بکات بە گێڕانە وە ی سامانەکان و ئازادکردنی دیلەکان، ئەمەش کاردانە وە یەکی ئیسلامی گەورە ی

^۱ دراسات فی تاریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۹۶.

^۲ دراسات فی تاریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۹۶.

^۳ دراسات فی تاریخ الأیوبین والممالیک، ل: ۹۷.

لێکەوتەو لە لایەن سەلاحەدینەو و بوو هۆکار بۆ جەنگی حەتین و دەرەنجامەکانی کە دواتر ئاماژەی پێدەدەین^۱، بە پشتیوانی پەرەردگار.

نۆیەم/ گەڕانگرتین وانه و پەند و سودەکانی لە ماوەی نیوان کۆچی دواى نۆرەدینەو هەتاوەکو جەنگی حەتین:

۱- ئەو ماوەیەى کە سەلاحەدین تیایدا بەرهى ئىسلامى یەگەست: دواى دوانزە ساڵ لە تیکۆشانى پەرچەرمەسەرى سەلاحەدین بوو بە گەورەى شام و میسرو موسڵ و ولاتانى تری موسلمان و هیژە موسلمانەکانى لە دەورى خۆى کۆکردەو، کە ژۆربەى جار گوێپایەلى بوون و هەندى جاریش بێدەنگ دەبوون، هۆکارەکانى بۆ بنیاتنانى ئەم بەره یەگەرتووەش لە چەند مەسەلەى کەدا خۆى دەبینیو، ئەمە جگە لە پشتبەستنى بە دەزگای سەربازى ئەبوی کە خۆى دايمەزاندبوو^۲:

أ- بپاری پەنادانى بۆ هەر کەسێک دەركرد کە بەبى کوشتار خۆى بە دەستەو بەدات بە مەرجێک کە سەربازەکانى یەکەن لە کاتى پشتگیری کردنیدا دژ بە دوژمنى دەرەکی وەك لە حصن کيفادا رویدا^۳.

ب- سەلاحەدین بە هۆى تیرەکانیەو پەرچە پێستى فرێدەدا کە تیایدا چەندین دەستەواژەى مژدەپێدان و هەپەشەى لەخۆگرتبوو بۆ ناو قەلاو شورا توکمەکان و بۆ ناچارکردنى خەلگەکەى بۆ خۆبەدەستەو دان دواى ئەوێ کە شەژانى دەرونى دەخستە ریزەکانیانەو.

ج- سەلاحەدى واى لە شارە بەهێز و توکمەکان دەگەياند کە ئەو هاتوو هەتاوەکو لە نزیکیدا نیشته جێبێت و ئەیهوێت لە تەنیشتیدا بەوێتەو، دواى گەمارۆدانى بەبى ئەوێ راستەوخۆ هێرشى بکاتە سەر، ئەمەش پالانەرێک بوو بۆ خەلگى ناو قەلاو شارە کە داواى پەتادان بکەن یاخود هەولبێدەن بۆ ناستەوايى بۆدورخستەوێ هێژە زەبەلاحەکانى سەلاحەدین لە شارەکانیانەو، چونکە ئەگەر لە نزیک ئەو شارە بمینیتەو ئەو زیانیکی زۆریان پێدەگەیهنیت، هەر ئەمەش لە کاتى گەمارۆدانى موسڵدا بۆ جارى سییەم رویدا لە سالى ۵۸۱ هـ^۴.

^۱ هەمان سەرچاوه، ل: ۹۷.

^۲ صلاح الدين المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۳۱.

^۳ تأريخ الوطن العربى والغز والصليبي، ل: ۱۶۰.

^۴ تأريخ الوطن العربى والغز والصليبي، ل: ۱۶۱.

د- له هه ندى كاتيشدا سه لاهه دين ده ستي له چهند داواكار ييه كه هه لده گرتو پاره ي زوى ده دا به نه ميري هه ندى قه لاوشوراكان له پيتاو ده ستگرتن به سه ر قه لاكيانا ندا بۆ خولا دان له كوشتار، وهك نه وهى كه له گه مار و دانى هه ردوو قه لاي حارم و ميا فارقيندا رويدا^۱.

ه- له هه ندى كاتيشدا په ناي ده بر د بۆ شى وازى سياسى وهك گر يدانى هاوپه يمانى له گه ل هه ندى له نه ميره كاندا به مه به ستي لاواز كردنى به رامبه رو هاندا نيان بۆ خۆ به ده سته وه دان، سه لاهه دينش نه م شى وازه ي تا قى كرده وه له گه ل عى ماد الدينى نه ميري شه نگاردا دژ به عى زه دين مه سعودى فه رمان په واي موسل^۲، به و شى وازانه ي پيشوو هه ندى جاريش به جهنگ سه لاهه دين توانى يه كتي تى به دى بپي نيت و زه مينه سازى بكات بۆ خو ئا ماده كردن بۆ قوناغى نازاد سازى^۳.

۲- **روخساره گشت ييه كانى هه ئويسته كانى سه لاهه دين له هه و له يه كيتى خوازه كانيدا**؛ نه و روخسارانه ش له چهند مه سه له يه كدا خو يان ده نو ينن.

ا- به خشنده ي له ساماندا و به سوك سه ير كردنى: نه مه ش له و سامانه زوره دا دهر ده كه و يت كه پي تيد را بوو ده يبه خشى به شو ينكه و توانى نه وانه ي كه سه ر دانيان ده كرد يان گو يه پايه لى بر ياره كانى بوون ياخود به لى نى خه لا ت كردنى پي دا بوون، نه مه له گه ل لي خو ش بوونى له هه مو با جه كو نه كانى نه و ولا تانه ي كه نازادى ده كردن و هه لو ه شان دنه وه ي باج و ماليات جگه له زه كات، نه مه ش رو لى خو ي هه بوو له را كي شانى خه لگى به لايدا بي ده نگ كردنى نه ياره كانى.

ب- په و شتى جوان: نه وه بوو دژ به و كه سانه ده جهنگا كه دژ به به رپا بوونى به ره يه كه ي به كگرتو بوون، به لام كاتى به سه ر ياندا سه ر كه وت نه يده هي شت شو ين يان بكه ون ياخود بر ينداره كانيان بكوژن و دي له كان يان ي نازاد ده كردو هه ندى جار له دوژ منانى خو ش ده بوو نا شكر اشى نه ده كرد، چونكه نه و ده يو يست ببينه دو ست و هاوپه يمانى.

ج- باوه پى ئى سلامى قول و به هي زى: كه ته نها له په ر سته شه كاندا خو ي نه ده بينيه وه، به لكو له باوه په ينانيدا به وهى كه جيهاد يه كه مجار له سه ر خو ي پيويسته پاشان له سه ر خه لكاني تر بۆ يه پارزى نه ده بوو هه تا وه كو نه و كار ه ي پى نه نجام ده دان.

د- واز هينانى له مير نشينه كان بۆ نه ميره كان: ياخود سپاردنى به سه ر كرده كان يان و كه سانى نزىك لى يانه وه ياخود به دوژ منانيان، چونكه نه و چي تر گرته ده ستي هيچ شو ين يكي ناو يت و ته نها

^۱ تاريخ الوطن العربى والغز والصليبى، ل: ۱۶۱.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۶۱.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۶۱.

سەربازىكى دەۋىت كەھىزى پىيۈستى لەكاتى گونجاۋدا پىشكەش بىكەن، ئەمەش ھۆكارى ئەو دانۇستانە دىلۇماسى دەست بەردارىبونانەيە (تەنازولات) كەدەيكدو ئەوپە نادانانەي كە بەدوژمنانى دەدا.

۵- لەبنەمالەي نۇرەدەين ئەمىرەكانى تىرىدا كەسايەتتەيەكى نەبوو كەبتوانىت ئەو ئامانجانە بەدىيىنىت كەنۇرەدەين و باۋكى ھەولەين بۇ دەدا جگە لەسەلاھەدەين.

۶- ھەولەدانى بۇ دەستە بەركردنى پەزەمەندى خەلىفە لەپال رەزەمەندى جەماۋەرى مۇسلىماناندا، چونكە بەردەوام پىيۋابو كەسەرچاۋەي شەرىعتى رۇخى ھەموو مۇسلىمانانە، بۇيە بەبەردەوامى نامەي بۇ دەناردو ھەموو ھەلىستەكانى بۇ پەۋندە كەردەو، جارجارىش نەيارانى تۆمەتباردە كەردو جارىكى تىرىش مۇلەتى ۋەردەگرتو لەجارى چۈرەمىشدا مۇگىنى پىدەداو بەم شىۋەيە ئالوگۇر كەردنى نامە بەردەوام بوو، لىرەشەو دەگەينە ئەو دەردەنجامەي كەھىزى سەلاھەدەين بەھۇي پەيۋەندى پتەۋى لەگەل جەماۋەرى مۇسلىماندا لەكاتى كارو جىھادىدا ۋەستانى ۋەك داكۇكىكارىك لەخواستى جەماۋەر خۇي لەپاراستنى ئاين و بىرو باۋەرپو بەرپەچدانەۋەي دۇژمناندا دەبىنيەۋە، جا ئەگەر چى سەلاھەين دۇ بەھەندى لەفەرمانپەۋا مۇسلىمانەكان ەنگاۋە، بەلام ئەو دۇي تەماع بەرژەۋەندىيە تايىبەتەكانيان دەجەنگا خەۋن و ئاۋاتەكانى جەماۋەرى لەناو دەبرد، ئەۋەبوو دوانزە سالى لەيەكخستنى بەرەي ئىسلامىدا بەسەر برد لەسالى ۵۷۰ك - ۵۸۲ك / ۱۱۷۴ز - ۱۱۸۶ز ھىۋاۋ ئاۋاتەكانىشى كەۋرەتر بوو لەتواناي جەستە و نەخۇشىيەكانى، چونكە ئەو پالەۋانىكى جەنگ بوو كەدۇچارى چەندىن نەخۇشى جەستەي بوۋبوو، بەلام خۇشەۋىستى جىھاد ئازارەكانى لەبىر بىر دېۋىيەسەر ئازارەكانىدا زالىكرد^۱.

۳- يەكتر تەۋاۋكەردنى دۇۋ كەسايەتى لەيەكخستىن و ئازادسازىدا؛ لەرۇوداۋ بەسەر ھاتەكانىيەۋە بەئاسانى لەۋە دەگەين كەكەسايەتى نۇرەدەين و كەسايەتى سەلاھەدەين ھەۋلەكانيان تىرو تەۋاۋ بوۋە بۇ يەكخستنى ئومەت لەسەر تىكۇشان و ئازادسازى خۇاي كەۋرەش كۆمەكى كەردن بۇ ئەۋ كارە، سەلاھەدەين ھات كەيەكك بو لەفەرمانپەۋاكانى نۇرەدەين بۇ ئەۋەي دىرژە بەرپەرەۋى نۇرەدەين بدات بۇ يەكخستنى ئومەتى ئىسلامى و كۆكردنەۋەي لەسەر باۋەرپو خۇشەۋىستى و لايەنگرى خۇاۋ پىغەمبەر (ﷺ) و باۋەرداران و بىبەرىيون لەدۇژمنانى خۇاۋ پىغەمبەرەكەي و باۋەرداران و كۇشتارى خاچەرىستان و ۋەدەرنانىيان لەۋلاتى مۇسلىمانان،

^۱ صلاح الدين المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۲۲.

توانیشی ئومەت لەرووی زانستی و شرعی و تیکۆشانەوه ببوژیتەوه و سزاو حەدەدەکانی جێبەجێکردو سەم و خراپەکاری لەناوبرد، پاشان دواى ئەوێ که خواى گەرە ئومەتى بۆ یەكخست كهوتەپێ بۆ جیهاد لەمیسرو شام و حیجاز و عیراق و یەمەندا هەتاوهكو بەگژ فرەنجهكاندا بچیت و لەخاکی موسلمانان وەدەریان نیت. هەرۆهە سەلاحەدین خۆی رایدەگەیاندا كە ئەو شتانیکی زۆری لەرەوشتی نۆرەدینەوه وەرگرتوووە بەتایبەت دادوهری لەحوکمرانی و جیهادکردندا، ئەو تا دەربارەى دادگەرى نۆرەدین رەحمەتى خواى لیبیت و وەرگرتنى لییهوه و لەلێدوانیدا لەسەردادگەرى نۆرەدین لەبەرەمبەر ئەو کەسانەى کە خراپ بوون لەگەڵیدا دەلێت: ئەمەیه هەق و راستى و هەرچى دادگەرى لەئیمەدا دەبینیت ئەو لەووه فێرى بووین^۱.

هەرۆهە ئەبوشامە دەربارەى یەكتر تەواکردنى ئەم دوو کەسایەتیه دەلێت: ماشەللایان لیبیت دوو پاشا بوون بەرەوشتى جوان و نەپتى پاک بەدواى یەكدا چوون و یەكێکیان حەنەفى و ئەوى ترىان شافعى بوو، خواى گەرە بەهۆی ئەوانەوه هیچ نەزانییهكى نەهیت، نۆرەدین سەرچاوهى هەموو ئەو خێرەیه و بەدادگەرى خۆی زەمینە سازى کردو بەسام و شکۆی لەولادتدا چەسپاندنى، لەگەڵ زۆرى ناکۆکی و فراوانى ولادت، هیند ولاتى ئازادکرد تا بتوانیت بەهۆیهوه درێژە بەتیکۆشان بدات و ریخۆشکەر بوو بۆ دواى خۆی و بۆ درێژەدان بەریگەکەى، بەلام سەلاحەدین تیکۆشانی زۆرترو ولاتى زیاتر ئاوەدانکردهوه و ئارامیگرت و خۆپاگرى نواندو و چانى نەداو سەنگەرى چۆلنەکرد، خواى گەرە وەرەش بەنرخترین ئازادسازى خەلاتکرد کە ئازادکردنى بەیولمەقدیس بوو، دەسا خواى گەرە لییان رازیبیت چەند شیاون بۆ وتەى شاعیر: یەكەم چى هیشتۆتەوه بۆ دواى خۆی^۲، هەرۆهە عمادالدین الکاتب دەربارەى نۆرەدینو سەلاحەدین دەلێت: ئەوان ئیسلاامیان نوێ کردەوه دواى كۆن بوونی^۳، بینای یەكئاپەرستى بەرزکردهوه دواى داروخان، پاش ئەوانیش خواى گەرە ئیسلاامى پالپشت کرد بە الملك الظاهر ركن الدین^۴.

۴- یەكخستنى ئومەت لەرێی هیژەوه: رووداوهكان باس لەوه دەکەن کە موسلمانان لەکاتى دەستپێکردنى جەنگەکانى خاچەپرستیدا پەرته‌وازه و چەند دەولەتیکی بەش بەش بوون، بەلکو چەند میرنشینیکی دژ بەیەكو ناکۆکبوون، ئەو بوو نۆرەدین مەحمودەات و ئومەتى

^۱ کتاب الروضتين فی أخبار الدولتين (٤١/١).

^۲ هەمان سەرچاوه (٤١/١).

^۳ مەبەستى كۆن بوونی تیگەیشتنە لەئاین ئەك خودى ئاین، چونکە ئیسلام هەمیشە نوێیه و كۆن نابیت.

^۴ مفرج الکروب (١٩٣/٢)، دروس و تأملات فی الحروب الصليبية، ل: ١٣٢.

له سەر جیهاد کۆکرده وه به دواندنیان به به لگه ی شه رعی ده رباره ی یه کیتی و ده سترگرتن به نایینی خواوه و کۆبونه وه بۆ کوشتاری خاچه رسته کان بۆ پاککردنه وه ی شوینه پیرۆزه کان، رووداوه کانیش سه لماندیان که یه کخستنی ئومه ت ته نها به هیوا و ئاواتی خواستنی گه لان به دی نایه ت به حه زو ئاره زوشیان نییه، به لکو پێویستی به بوونی فرمانپه وای دلسۆزو باوه پدارو یه کتا په رست هیه که به دلّ تامه زرو ی یه کخستنی ئومه ت بیّت ئه مه ش به هه ولّی کرده یی بیوچان و تیکۆشانی به رده وام به گیان و مالّ و جه سته ده یی به لکو له مه ش تپه پ ده بیّت بۆ به کاره یّانی هێزو رووبه رووبونه وه ی بانگخوازانی جیا بوونه وه وپارچه پارچه بوون به بیّ ئه مه هه رگیزیه کیتی و یه کگرتن روونادات، پاش ئه م پێشه کییه کورته سه یرنیه ئه گه ر ببینن نوره دین مه حمودی کوپی عیما دالدین زه نکو و بنه مالّی زه نکو یه گشتی و بنه مالّی ئه یو بیّش، له پێشه وه ی هه مو یاندا سه لّاحه دینی ئه یو بیّ ئالّی یه کبوونیان به رزکردۆته وه ی یه کبوونی ئوممه ت هه تا وه کو به یه کپیز رووبه پ،وی دوزمه نه داگیرکه ره کان بووه سستیّت و یه کخستنی له سەر جیهاد له پیتناوی خوا دا، زۆر شیلگی رانه کاریان ده کرد بۆ یه کخستنی و کوشتاری توندو جه نگی زۆریان به رپا کرد هه تا وه کو ولّانه کانیا ن ئازا دکردو ئه میره کانیا ن ملکه چ کرد بۆ یه کیتی و یه کبوون و تاریشیا ن وه ک روژی رونا ک ئاشکرا بوو، له هه مان کاتیشدا زۆر یه کلا که ره وه و بیّ دوو دلّی بوو یا ن ده بیّ به لّی بۆ یه کیتی بکریّت یا خود ئه و کار به ده سته له سەر کار لا بریّت^۱. هه روه ها سه لّاحه دینی ئه یو بیّ له سالّی ۵۸۰ هه ک پیتش جه نگی حطین و پیتش رزگار کردنی قودس و تاریکی ئاراسته ی زینه دین یوسف کوپی زینه دین عه لی کوچک له ئه ربیل و ناوچه و قه لاکانی ده و روبه ری که تیایدا هاتبوو: خوا ی گه و ره له زه ویدا به رقه راری و سه رکه وتوی کردو ی بۆ سه رخستنی هه ق و بالّاده سترکردنی و جیبه جیّکردنی فه رزه کان ئیمه ش پیمان باشه فه رزی جیهاد له پیتناوی خوا دا پیتش بخه ی ن هه تا وه کو ریّگی روونبکه ی نه وه و روبکه ی نه دوزمه نانی ئاین و باوه پداران له ولّاتانی موسلمان ه وه بانگه یشت بکه ی ن بۆ رووبه رووبونه وه ی دوزمه نانی ئیسلام، ریزه کانیا ن یه کبخه ی ن بۆ به رزکردنه وه ی ئالا که ی له زه ویدا هه تا وه کو له ئاسمان ه وه سه رکه و تهمان بۆ بباریّت، جا هه ر که سیّک یارمه تیمان بدات بۆ جیبه جیّکردنی ئه م فه رزه و ده سخستنی ئه م چا که یه ئه وه خه لاتی باش ده کریّت و ده ستخۆشی خۆی وه رده گریّت، هه ر که سیّکی ش خۆی بدات به زه ویدا و شو یّ ئاره زووی بکه ویت و پشت له نایینی راست هه لّبکات ئه و ئه گه ر تۆبه ی کردو و گه راپه وه ئه وه په سه ندی

^۱ تأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۳۶.

دهكهين و نه گهر سوريش بوو له سهر گومرایی نهوا له کاریده خهین و لایده بین^۱. نهوه تا هه مان میژوو نه مړۆ خۆی دووباره ده کاته وه و موسلماننه کان یه ک ئوممهت نین و هیچ دهوله تیکیان نییه که حوکمرانیان بکات، بۆیه په رته وازه بون و بارودوخیان له سهرده می جه ننگه کانی خاچه رستی خراپتره که ئیمه باسی لیوه ده کهین و ولاتیان به دهست دوزمنانیان وهیه و خیرو بیریان بۆ خویان نییه، ته نانهت ریازو یاساکانی دوزمنانیان به سهردا سه پیئراوه.

ئیسلام پیویست ده کات له سهر بانگخوازانی یه کببون که دژ به بانگخوازانی جوداخوازی بکۆشن و بیانیهینه سهر نه و ریگایه، خوای گه ورهش بی پیویسته له بهنده کانی^۲.

۵- **یه کببون خواستیکی جه ماوه ری گشتییه و فه رمانه وایه کی جوداخواز ناتوانیت ریگرییت له بهرامبه رییدا؛** کاتیک فه رمانه وای دیمه شق ناماده نه بوو پیشوازی له سه لاهه دین بکات، چونکه حه زی له یه کگرتن و تیکۆشان دژ به خاچه رسته کان نه بوو خه لکی دیمه شق نه م لاوازی نواندنه یان لیقبول نه کردو پیشوازیان له سه لاهه دین و سوپاکه ی سه لاهه دینیان کردو جه ماوه بوو به لایه نگری سه لاهه دین و ده سه لاتی که وته دهست^۳، نه وه تا سهر خه کی مه ملوک که فه رمانه وای قه لای حارم بوو و رازی نه بوو راده سستی سه لاهه دینی بکات کاتیک که سه لاهه دین به نامه نه و داوایه ی پیشکه شکرد، بۆ یه کخستنی هیزی موسلماننه کان دژ به خاچه رسته کان، نه وه بوو رازینه بوو و ناردی به دوا ی خاچه رسته کانداه تا وه کو بیپاریزن له سه لاهه دین، به لام کاتی سه ربازه کان نه مه یان بیست راپیچی زیندانیان کردو نامه یان نارد بۆ سه لاهه دین و داوای هاتن و په نادانیان لیکرد، نه ویش وه لامی داننه وه و قه لاکه یان ته سلیم کرد^۴.

۶- **یه کیتی نیوان میسرو شام و گرنگی:** یه کیتی نیوان میسرو شام ئاسه واری باشی هه بوو له سهر موسلمانان، چونکه نه وه به ره یه کی جه نگو بنکه یه کی جه ماوه ری به هیژو به رفراوانه بۆ به ره چه دانه وه ی خاچه رسته کان چونکه نه گهر بیانویستایه هیرش بکه نه سهر هه ناوچه یه ک له میسر یان له شام نه وه سوپای ناوچه که ی تر له ناماده باشیدا بوو بۆ کۆمه کی کردن و به رگریکردن لیی چ به ناردنی سوپای شام بۆ جه نگرکردن شان به شانیان یاخود به کردنه وه ی به ره یه کی نویی جه ننگ بۆ بلاوه پیکردن و لاوازکردنی هیژه کانی دوزمن و

^۱ کتاب الروضتین (۲/۳۲، ۳۳)، مفرج الکروب (۲/۱۶۳، ۱۶۴).

^۲ دروس و تأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۳۷.

^۳ الکامل فی التاریخ، دروس و تأملات، ل: ۱۳۸.

^۴ الکامل فی التاریخ، دروس و تأملات، ل: ۱۳۸.

که مکردنه وهی فشار له سهریان، به هه مان شیوهش نه گه ده سترژی بکرایه ته سه ره ره ناوچه یه کی شام سوپای میسر له ناماده باشیدا بوو بۆ به رگریکردن له براکانیان، ژياننامه ی سه لآحه دینیش بۆ مان روونده کاته وه که چۆن سوپای شام و میسر هاوکاری یه کتریان ده کرد بۆ جه ننگکردن دژ به خاچه رسته کان به تاییه ت له فه تحی عه سقه لان و شاره کانی که نار ده ریا یاخود به رگریکردن لێیان^۱. ئه وه بوو سه لآحه دین توانی یه کیتی به دیبیت هندی جار به شیوازی دبلوماسی و هندی جاریش به هه ره شه و تۆقاندن، هندی جاریش به کرده یه کی سه ربازی سنوردار، یه کیتی نیوان میسر و لاّتی شامی به دیهینا له گه ل به شیکی به رفرانی ناوچه ی فوراتدا، هه موو هیزه ئیسلامیه کان پابه ند کرد هه تاوه کو سنوری و لاّتی عه جه م، به به شداریکردن له جیهاددا دژی خاچه رسته کان، ئه و کاره شی به نه نجام گه یاند بی ئه وه ی جیهاد راگریت و کرده سه ربازییه کان به سه رکردایه تی خۆی یاخود ئه میره کان به رده وام بوو له بنکه ی سه ره کیه وه له دیمه شق^۲.

۷- القاجی الفاجل و هه وله کانی بۆ یه کخستنی موسلمانان: قاضی فاضل ئه و زانا گه وره یه بوو که کاریگه ری هه بوو له سه رده وله تی سه لآحه دین، سه لآحه دینیش راویژی پێده کردو به بی ئه و هه یچ کاریکی نه نجام نه ده داو هه یچ کارو رازیکی دلێ لێنه شارده وه^۳، پێنوسی قاضیش هۆکاری سه ره که وتنه سیاسی و هزری و راگه یاندنیه کانی ده وله تی سه لآحه دینی بوو چ له به رده وامبوون و په یوه ندی له گه ل خه لیفه ی عه باسیدا، وه ک پێشتر باسمانکرد یاخود په یوه ندی و پێکه وه بوونی له گه ل ئومه تی ئیسلامیدا له رتی وه رزی حه جه وه، سه لآحه دینیش نه رکه کارگری و کۆمه لایه تی و ئابووری و ئاسایشیه کانی له میسردا پێده سپاردو ئه ویش به باشترین شیوه نه نجامی ده دا، هه روه ها نامه ی بۆ ده ناردو داوای فتوای لێده کرد له زۆر کاروباردا، ئه مه ش چه ند به شیکی ئه و نامه یه یه که له القاضی الفاضله وه نێردراوه بۆ سه لآحه دین له شامدا.

أ- شورا و هه ساری قاهیره: سه به رت به شورا ی قاهیره ئه وه به و شیوه ی که گه وره مان فه رموی ده سته پیکراوه و بینا که ی به رزیۆته وه و به به رچاوه وه یه و به ته نیشته ریگه ی که ناردو بردومه وه، خوای گه وره ش ته مه نی گه وره مان درێژ بکات هه تاوه کو وه ک پشتویێنکی چه ماوه به ده وری ئه و دوو شارهدا ببینیّت، به لکو باز نه یه ک بیّت که ده سته ئیسلامی پی رازینرێته وه، ئه میر

^۱ صلاح الدین القائد وعصره، ل: ۲۰۳.

^۲ البداية والنهاية (۵۷۶/۱۶).

^۳ کتاب الروضتين (۶/۳).

بهاالدين قهراقوشيش به خۆى و پياوه كانيه وه قۆليان ليّه ئالماليوه و بهرده وام له خه ميدان به پيچه وانهى هاوشيوه كانى، زۆر رۆح سوكانه كاردەكات له گه‌ل ئه وه مه مووه ئهركه گرانهى كه له سه‌ر شانیه تی له ريكخستنى كاروبارى خه‌لكيدا^١.

ب- **دەبارەى مافى ئى سەندنه‌وهى دادوه‌رى وه‌زا له شرف الدين كورى أبى عسرونه‌وه**: كاتيك كه چاوى له ده‌ستدا چوو بۆ لای كۆپه‌كه‌ى وتى: مه‌سه‌له‌كه‌ له دوو شت به‌ده‌ر نيه‌، خواى گه‌وره‌ش خۆى باشتري‌ن به‌شيان بۆ گه‌وره‌مان دياريبكات ، نابيت ئه‌م ته‌نگاوييه‌ش له‌بىر بكه‌ين كه‌هه‌چ پاشايه‌ك له‌پاشاكانى ئيسلام پيى نه‌گه‌يشتوه‌ه يان ده‌بيت مه‌سه‌له‌كه‌ به‌ناوى باوكيه‌وه به‌ميتته‌وه به‌جۆرێك كه‌راى وه‌رگرت و راوێژى پي‌بكریت و فتواو به‌ره‌كه‌تى وه‌رگرت و كۆپه‌كه‌ى ببیت به‌جینشینی، به‌لام ده‌بيت سزادانايان بكه‌ينه مه‌رج له‌یه‌كه‌م هه‌له‌ و تیکه‌وتنداو به‌یه‌كه‌ هه‌له‌ له‌سه‌ر كار لایان به‌رين، چونكه‌ به‌هۆى خۆشويستنى مملانیوه‌ مرقۆ ده‌كه‌ويتته‌ ده‌ستخستنى كارى چاكه‌وه، ده‌بيت مه‌سه‌له‌كان بسپێردريت به‌پيشه‌وا قطب الدين چونكه‌ ئه‌وپاشماوه‌ى زاناکه‌وره‌كان و پيشه‌نگى هاوه‌لانه‌ و نابى كه‌سيك له‌ولاتدا پيش بكه‌ويت ئه‌گه‌ر په‌لێ له‌و به‌رزنه‌بيت له‌زانستدا^٢.

ج- **نامه‌یه‌ك ده‌باره‌ى پاساوه‌ینانه‌وه‌ بۆدواكه‌وتن له‌جيهاندا**: سه‌باره‌ت به‌نيگه‌رانى گه‌وره‌مان بۆ ئه‌وكاتانه‌ى كه‌ به‌فیرۆنه‌پوات دور له‌ وه‌رزهى كه‌ له‌ پێناويدا له‌مال ده‌رچوه‌، و به‌رده‌وامى كۆسپه‌كان كه‌كۆتاييان نيه‌ ئه‌وه‌گه‌وره‌مان نيه‌تى باشى خۆى بۆ ده‌نوسريت، ئاياخواى گه‌وره‌ زانانی به‌نیازی به‌نده‌كه‌ى؟ ، خواى گه‌وره‌ لێپرسینه‌وه‌ له‌گه‌ل مرقۆ دا ناکات له‌سه‌ر تیرۆته‌واوى کاره‌كانى، چونكه‌ ئه‌وه‌ به‌ده‌ستى مرقۆ نيه‌ به‌لكو نيه‌ت گرنگه‌ و پرسیار له‌ توانای كه‌سه‌كه‌ ده‌كریت و به‌پي‌توانای داواى ئى ده‌كریت، جا له‌به‌رئه‌وه‌ى كه‌گه‌وره‌مان هۆكاره‌كانى جيهادى به‌كاره‌یتاوه‌ و رێخۆشكەرى بۆ كرده‌ ئه‌وه‌ هه‌ر له‌تاعه‌تى په‌روه‌ردگاردایه‌ به‌رده‌وامى و پاداشتي‌شى به‌پيى ماندوبونیه‌تى، چونكه‌ هه‌ج بۆیه‌گه‌وره‌ و گرنگه‌ له‌به‌رئه‌و ماندوبونیه‌ى كه‌تيايدایه‌ جا ئه‌گه‌ر گه‌وره‌مان هه‌مووشوینه‌ گرنگه‌كانى له‌چه‌ند رۆژێكدا ئازادبکرایه‌ و مه‌سه‌له‌ى نێوان موسلمانان و بى‌ باوه‌ران یه‌كلا بکړايه‌ ته‌وه‌ ئه‌وه‌ ئه‌ركه‌كانى جيهاد كۆتاييان پي‌ده‌هات و نه‌ولاپه‌ پرچاكانه‌ى كه‌ به‌مانه‌وه‌ى ناوسه‌نگه‌رو چاوه‌پوانى تۆماركراون ده‌پي‌چرانه‌وه‌^٣.

^١ كتاب الروضتين (٦/٣).

^٢ كتاب الروضتين (٦/٣).

^٣ كتاب الروضتين (٦/٣).

د- ده‌بارە‌ی یادی کورانی سولتان: پێش ولامدانە‌وە‌ی بە‌شە‌کان، مژگینی دە‌دە‌ین بە‌وە‌ی کە‌وە‌ک نەریت بوە‌تە‌باو، خوای گە‌ورە‌ ئە‌و نەریتە‌ بهێڵێت و سە‌لامە‌تی و تە‌ندروستی و لە‌ش ساغی گە‌ورە‌مان و کۆرە‌بە‌پێزە‌کانی بگێرێتە‌وە‌ و خوای گە‌ورە‌ هە‌وایی خۆشیان لە‌گە‌ورە‌ مانە‌وە‌ پێ‌ بگە‌یە‌نێ‌و لە‌وانیشە‌وە‌ هە‌وایی خۆش بگە‌یە‌نێت بە‌گە‌ورە‌مان و زوو بە‌دیداری یە‌کترشادیان بکان.... چونکە‌ ئە‌وان خۆشی و جوانی دونیان و گولۆ‌ره‌یحانی ژیانن، ئە‌و دڵە‌ش کە‌توانای دوری ئە‌وانی بوییت دڵکی گە‌ورە‌یە‌، دڵکیش رازی بووییت بە‌بیستنی هە‌واییان ئە‌و دڵکی خاوە‌ن قە‌ناعە‌تە‌، چاویکیش لە‌دوری ئە‌وان خە‌وی لێکە‌وتبێت خە‌والبو، پاشایە‌کیش دانی بە‌خۆداگریت وەک ئە‌وان خۆپاگریت ئە‌و ئارامگرو خۆپاگرە‌، نیعمە‌تی خواش بۆیان خۆی لە‌ژیانی خۆشگوزەرانی‌دا دە‌بینێتە‌وە‌ و ئایا گە‌ردنی گە‌ورە‌مان بیری گە‌ردانە‌ و ملوانکە‌کانیان ناکاتە‌وە‌؟ چاوی تینوی بینینیان نییە‌؟ دلی لێ‌نادا بۆ دلیان؟

حە‌قی گە‌ورە‌مانە‌ (خوا ببپاریزێت) کە‌بلیت:

وما مثلُ هذا الشوق تحمل مضغةً ولكن قلبي في الهوى بقلوب

لە‌نامە‌یە‌کی تریشدا دە‌لیت: پاشا کۆرە‌کانی لە‌پاریزراوی و سە‌لامە‌تیدان یاخو ئە‌و پاریزراوی و سە‌لامە‌تیە‌یان لێ‌هە‌ڵە‌گریت، شکۆمە‌ندی سولتانیشیان پێ‌وە‌دیاری، هە‌موو ئە‌میرە‌کان بە‌وشێ‌وە‌ن و ملوانکە‌کە‌ هە‌مووی گە‌ورە‌وە‌ هە‌ریە‌کیکیان وەک موروی گە‌ورە‌ و پێ‌شە‌وە‌یە‌ و هیچ کامیان لە‌و سە‌لامە‌تی و تە‌ندروستی و پاریزراویە‌ بە‌دەر نییە‌... خوای گە‌ورە‌ تە‌مە‌نی گە‌ورە‌مان درێژ بکاتە‌تاوە‌کو لە‌نە‌وە‌ی ئە‌وان ئە‌و بێ‌نییت کە‌بە‌ پیرە‌یان (رە‌حمە‌تی وای لێ‌بێت) بینویە‌تی لە‌خانە‌وادی خۆی و لە‌سکی چوارە‌میاندا، ئە‌و سوارچاکە‌ مە‌زنانە‌ی جە‌نگ، کە‌پاشان ئیسلام بوون و هە‌ریە‌کیکیان کیسرایە‌ک بوو بۆ ئیسلام:

وما فيهم عتد العلاء صغير وصغار أبناء الكبار كبار

ئە‌وان ئە‌ستێ‌ره‌کانی زە‌وی و نە‌وێ‌هە‌کن لە‌یە‌ک سوارچاکی هێ‌زو خواپە‌رستی لە‌رۆژی رۆبەرۆبوونە‌وە‌ و رۆژی وە‌ستان لە‌بەرە‌مبەر پەرە‌ردا.

ه- ئە‌و نامانە‌ش: ئە‌وە‌ی کە‌فەرمانی پێ‌کراوە‌ وەک نە‌هێشتنی خراپە‌ ناشکراکان و لا‌بردنی هۆکارە‌کانی و داخستنی دەرگا‌کانی و پاراستنی هە‌رپاکێ‌ک و پاککردنە‌وە‌ی هە‌ر لە‌کە‌دارێ‌ک،

^١ کتاب الروضتين (٨/٣).

^٢ کتاب الروضتين (٩/٣)، المبتوتة: ئە‌و ژنە‌یە‌ کە‌تە‌لایکی ناتە‌واو دراوه‌.

ئەو خەلپە پاداشتی گەرەمان بەداتەو پاداشتی کەسێک توپەبێت و بیانەوێت رازی بکەن، خەلپە بختە سەر رێبازی شەڕ و ئەدەبی خۆی.^۱

و- دەربارەی لابردنی باج و مالیات لە سەر حاجییەکان: لە مەزگێنیانەی کە حاجییەکانی

میسرپێشتر هاوشتیوەیان نەدیوو، هیچ پاشایەکی کیش لە پاشاکانی ولاتی میسر شانازی وای تۆمار نەکردو، ئەویش نەمانی باج کۆکەرەو کە لە شارێ جێدەو ناوچەکانی تر، بەسە بۆ ئەم کارەش کە بەلگە لە سەر پێچەوانە کە هەبوو ئەمەش پاداشتی زیاتر دەکات، چەند زۆرە ئێو رزق و رۆژییەکی کە خەلپە گەرەمان لە سەر دەستی گەرەمان بەخشی بە خەلپە، چەند شیایە کە شوینی خۆی لە خەزەمەت ئێو دوو حەرەمە پێرۆزەدا دیارییەکان، کە خەلپەکانی خاوەن توانا دەستبەرداری بوون، بێبەشیش ئێو کە سەیه توانای هەبوو بێت و هەلی لە دەستدایەت لە گەرەمان شاراوەنێیە کە فرەنجەکان چەندە گرنگی بە قودس دەدەن و لە وێشکانی و دەریاو بە کەشتی و پشتی و لاخ و لە ناشتی و جەنگ و لە دورو و لە نزیکەو هەلێ بۆ دەدەن و دەپارێزن و لە بەرامبەر موسڵماناندا و لە دەکەن لە سەر خستنی دانیشتوانە کە پێدا و بەمال و گیان بە درێژای رۆژگار پەنایە گەرم بە خوا و لەوێ کە لە گومپاییدا بەرچاو روون بن و ئێمەش لە راستی دورکەوینەو و بەم هەموو توانایەو نەتوانین لا لە دانیشتوانە کە بکەینەو^۲ بەندەش لە سەرەتای رەجەدا بە پشتیوانی پەرەردگار دەیهوێت سەفەریکات بۆ حیجاز بۆ ئەنجامدانی فەریزەکی حەج بەقسە و کردار ئەو خەلپەش کە ئەمەسالا دەیانەوێت لە وێستانی هەینیدا بە شەڕ و لە نەمانی باج بە هەرەمەند بێن لە ژمارە نایەن، گەرەمان لە پاداشتدا لە گەڵاندا هاوبەشە بەدڵخۆش بێت بەوێ کە پاشاکان ماله کانیان بۆ رووخان ئاوەدان کردۆتەو، بەلام ئێو مالی پەرەردگاری ئاوەدانکردو خەلپە گەرەمان بە میهرەبانی خۆی مالی ئێو ئاوەدانە کاتەو پاشاکان چەند شەرمەزارن لە بەردەم پێغەمبەردا (ﷺ) لە کاتی کە کە مەترەخەن لە بەرامبەر تێرکردنی دراوسێکانی لەم سالا^۳.

ئەم حەجەش لە سالی ۷۴ هـ دابوو، لە سالی ۷۶ هـ قاضی الفاضل مۆلتی لە سەلاحەدین خواست بۆ حەج و سولتانیش رازیوو و نامەیهکی بۆ نوسی کە لەیه کەم دێردا پاشا بسم الله

^۱ هەمان سەرچاوە (۹/۳).

^۲ البرق الشامی (۱۰۶/۳)، کتاب الروضتین (۱۱/۳).

^۳ کتاب الروضتین (۱۱/۳).

نوسیبووی: به پشتیوانی خوای گه وره، خۆزگه منیشتان له گه ل بوايه هه تاوه کو سه رفرازی گه وره ده سته وتایه^۱.

له رىوايه تىكى تریشدا هاتوو هه سولتان سه لاهه دین وه لامى داواكه ی القاضى الفاضلدا نامه یكى نوسى له سالى ٥٧٤ هه تیايدا هاتبوو: نامه ی قاضى الفاضل پىگه یشت كه باس له وه ده كات كه به نیازه هه ج بكات، خوای گه وره پىروزی بكات له ده ریاوه نه چیت له العسکره وه به ره وه ئه یله بروات وه ویشه وه به رىبكه ویت وه سهر بازه كان شه وىك له ئه یله دا به ئیلتیه وه وه شه وىكیش یان كه متر له إرم، له قاطع إرم یش شه وىك، به م شیوه یه دوركه ویت وه وه به پشتیوانی په ره ردگار مه ترسى له سه رنامه ئیت، دووه میش: ده ستى ده گرىت و سوئندى ده ده ی كه نه بیته هاوسى، سییه میش: له سامانى الجوالى سى هه زار دینارى پیده دهیت و پیده لیت: ده بیته ئه مه به دهیت به خه لكى مه ككه وه مه دینه به ناوى منه وه نه ك خوت، ئه مه شتىكه ده بیته بىكهیت چونكه، خه لكى ده بیته وابكه وه ئیمه ش ده بیته ببیه خشین، ئه گه ر وتیشى: ئه وشته كه مه، ئه وا تو ئه و ریژه یه م له پارهى خوت به قه رز پیده، ئه گه ر ئه مانه نه كات، موله تى چونى پێناده م بۆ هه ج وه به و مه رجان نه بیته، ئه گه ر ویستیشى بابیت بۆ شام، چونكه من شوین و مالى ترم نه ماوه جگه له شام هه تاوه كو خوای گه وره نىوانى ئیمه وه فه ره نه جه كان یه كلا ده كاته وه: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (الأعراف: ٨٧). پاش گه پانه وه شى قاضى فاضل نامه یه كى نوسى بۆ زانا یانى مه ككه: خوای گه وره حیجاز تیژناو بكات وه كه عبه كه ی زیندوو راگریت، ئه ی چه نده بیرى مه ككه ده مه وه وه هه ناسه ی بۆ هه لده كیشم، له ناوچیت كه سىك كه نه یه ویت سه ردانى كه عبه بكات، خۆشه ختى بۆ كه سىك كه زانستى تیا داده خوئى،

آها عليها ليالٍ ماطر كن لنا
الأأسى وغدلاتٍ من الحلم
عسى الرياح اذا سارت مبلغة
توفى فقد غدر الأحباب بالدم

پاشان وتى: ئه و رىگه پىروژه ش چه ندىن پوداو قسه تیايدا روويدا كه هه موو ده رده دل بوو، له كۆتايشدا به سه لامهت گه شتىن، كاتىك له الكرك نزىك بووینه وه دوژمن هه ستاو نه یترانى بگه ریت وه یان خوى لابات، پاشان خوای گه وره له و كیشه یه ده ربازى كر دین و گه شتىنه ولاتى سولتان و

^۱ كتاب الروضتين (٢٤/٣)، وه ك نامازه یه ك به ئایه تى: ﴿وَلَمَّا أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

گهشتین به و رومه ته و له رووی گهشی بیبهش نه بوین و فه ژلشییمان به رچاوکه وت، بینیمان لهغه زادایه و جیهاد دهکات و کاتهکانی له تیکۆشاندا سهرف دهکات و نیازهکانی به دیدیتیت^۱.

ز- **ناره زووی سه لاهه دین بو چه جکردن له سالی ۵۷۶ کدا:** عماد ده لیت: له ره جه بدا

نێردراوهکانی دیوانی عه زیزی ناصری صدرالدین شیخی شیخهکان، أبو القاسم و له گه لیشیدا شهاب الدین بشیر گهشتن که تاییهت بوون به ریپیدان و خه لاتکردن و پۆستی نوێ پێسپاردن ئیمهش به ریزو شکۆه پیشوازیمان لیکردن، سولتانیش بو پیشوازی کردن سوار و لاخه که ی بو و مژده ی به رزبوونه وه به روخسارییه وه دیاربوو، کاتی نێردراوه به پێزهکان پێی گه یشتن و ریزو به گه وره گرتنی له سه ر پتویست بوو، له ئه سه په که ی دابه زی و ملکه چی و بجوکی نواندو نێردراوهکانیش دابه زینو سلاوی نه میری باوه پدارانیان پێگه یاندو ئه ویش نه رکه که ی قبولکردو زهوی ماچکرد پاشان سوار و لاخهکانیان بوون و چوونه ناو شار^۲. ئه وه بوو سولتان له صدر الدین وه هاو پێیه کی دلسۆزی ده سته که وت، پێشتریش نیازی سه ردانی ولاتی میسری هه بوو له ریگه ی ئه یله و الیریه، بۆیه داوایکرد له الشیخ الشیوخ که هاو پێیه تی بکات و هانیشیدا بو سه ردانی گۆپی شافیعی (خوای لی رازی بیته) وتی: ئه مسال ده مه ویت چه ج بکه م و له گه ل ئیوه دا بیته قاهره به مه رجی مانه وه ی دوو رۆژ، به لام نایه مه ناویانه وه، به لکو له التربه الشافعیه ده مینمه وه و له ویشه وه به ره و ده ریای عیذاب به پێده که وم^۳، به لکو رۆژی مانگی ره مه زان له مه ککه بگرم، ئه وه بوو ئه وه یان بو جیبه جیکردو هاو پێکانی گه پانده وه بو به غدا، هه تا وه کو له ریگه ی ئه و یوه بێن بو حیجاز، ئه وه بوو شهاب الدین گه پابه وه و له وه لامی نامه که یدا ئاهاژه به وه ده کات ضیاء الدینی شاره زور نێردراویشی له گه لدا بوو، عمادیش نامه یه کی نوسی بو الدیوان که تیایدا ها تووه، خزمه تگوزار به ره و ولاتی میسر به پێکه و تووه بو به سه رکردنه وه و سه رنجدانی بارودۆخی، پاشان داوای کۆمه کی په ره و ردگار ده کات بو به جیگه یاندنی چه ج و دواتریش ده گه پێته وه بو جیهادکردن دژ به دوژمنانی^۴. القاضی الفاضلیش له بری الملك العادل نامه یه کی نوسی بو یه مه ن و پێپراگه یاندن که پاشاکانی رۆژه لات ها تونه ته ژێر رکێفی سه لاهه دین و ئه ویش سوره له سه ر سه ردانی میسر و گرتنی مانگی ره مه زان تیایدا، دواتریش نه نجامدانی چه جی مائی خوا، هه ره ها فه رمانی پیکردن

^۱ کتاب الروضتین (۲/۲۵، ۲۶).

^۲ کتاب الروضتین (۲/۶۶).

^۳ ئه وه ده ریایه که له زهوی عه ره به وه درێژ ده بیته وه بو جدده و له ویشه وه بو یه مه ن.

^۴ سنا البرق الشامی (۱/۲۵۴، ۲۵۴).

که سامان و کهل و پهل ی زۆر بیتن بۆ مه ککه^۱، ههروهها قاضی نامهیهکی نویسی بۆ نه میری مه ککه و یه نبوع و ئاگاداری کردنه وه ههتاوهکو ئامادهیی خۆیان وه رگرن^۲، ههروهها نامهیهکی نویسی بۆ سولتان سه لاهه دین و تیایدا هاتبوو: خوای گه وره پاشاکان له ده وری شمشیره که ی کۆیکاته وه و خه وی دوژمنانی بزپێنی و خه لکی موسلمان دلتیا بکات به دادگه ری و حه جی گه وره شی بکات به نسیب و به ئاماده بونیشی شوینه که ی برا زینتیه وه، خوای گه وره ش ریزی ته و او بیه خشیت به وه فده که ی میوانانی ماله که شی بۆ پیکبخات^۳، له م ساله دا، پاشان پیرۆزیای پشتیوانی په روه ردگاری لیکرد به و خۆشه ویستی جیهاده ی که خستویه تیه دلیه وه، نه وه ی که له ولاتی نه رهن و شوینانی تر دا نه نجامی داوه و نه و حه جی که به نیاز نه نجام بدات، خوای گه وره به ئاواتی خۆی شادی بکات^۴. وادیاره سولتان حه جی له گه ل شیخی شیخه کاندای بۆ هه لکه وت، به لام دواتر کارێک بووه ریکر له به رده میداو بواری پێنه دا^۵.

ح- نه خوشکه وتنی سه لاهه دین و کاریگه ری له سه ره ره وتی رووداوه گان: له سالی ۸۱ هه ک نه خوشیه کی توندی توشبوو، به لام دانی به خۆیدا ده گرت و ئیش و ئازاری ده رنه ده بری، هه تاوه کو نه خوشیه که زۆری بۆهینا کاتێک گه یشته حه پران، له وی خیه و تیان هه لدا و نه م هه واله ش له و ده وره به ردا بلاویویه وه و خه لکیش ترسیان لینیشت و بیباوه پانیش قسه ی زۆریان هه لبه ست و باوه پدارانیش زۆر خه مییان بۆ ده خوارد و ده ترسان، ابوبکر العادلی براشی له حه له به وه به پزیشک و ده رمانه وه گه شته لای و بینی ته و او لاواز بووه، بۆیه داوای وه سیه و دانانی جینشینی لیکرد، نه ویش وتی: گویم لینییه چونکه له داوی خۆم نه بوبه کرو عومه رو عوسمان و عه لی به جیدێلم (مه به ستی العادلی برایه تی) که فه رمانپه وای حه له ب بوو، له گه ل تقی الدین عه مه ری فه رمانپه وای حه ماه که له و که له و کاته دا جینشینییو له میسر داو له وی له گه ل العزیز عثمان و الافضل علی کوپیدا نیشته جیبوو بوو، پاشان نه زریکی کرد که نه گه ر خوای گه وره نه م جاره شفای بدات نه وه هه موو توانای ده خاته گه ر بۆ کوشتاری بیباوه پان و هه رگیز چیتر به رامبه ر به موسلمان ناچه نگێ و گه وره ترین خه میشی ده بیئت به ئازادکردنی به یتوله قدیس، نه گه ر بیئت و له پیتا و نه ودا هه موو مال و مولکیشی دانا بیئت و ده بیئت

^۱ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۳ الخیف: لاپالێ سه ختی چیاو شوینی هاتنه خواره وه ی ئاوه.

^۴ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۵ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

ئەلبونسى فەرمانپەرەس بىر كىشى بىر كۆڭۈل بىر دەستى خۇي، چۈنكى لەو بەلئىنەي پەشيمانى بوو بوو يەنە كە بەسولتاتى دابو وپەلامارى كاروانىكى مىسرى دابو، پارە و پولى بىر دابو و لەگەردى دابو و كۆشتىنى و تىببى: كوا مەمەدەكە تان بۇ سەرتان ناخات؟ ئەم ھەمە نەزەش لەسەر داواي القاضى الفاضل بو و ئەو رىئەتلىك بۇ ئەم كارە، ئەو بو خۇي گەورە شىفائى داو ئەو نەخۇشەي لەكۆلگەدە كە بوو كە فارەتى گوناھەكانى و بەزى كەندەي پەلە و پاىە، بەمەش مۇدە و مەزگىنى لەھەمە لايەكە وەھات و لات رازىنرايە و سوپاس بۇ خوا. القاضى الفاضل شەھە لەدەمە شەھە نامەيەكى نوسى بۇ تقى الدىن عومەرى جىنشىنى مامى لەمىسردا، كەھە والى چاكبۇنە وەي سەلاھە دىنمان پىگە يىشتە و ئەم ھەوالە ھەمە شۇنەي روناك كەدە و نەخۇشەي بارى كەدە و ئاگرى كۆزايە وە تەم و مۇز رەويە و تەنھا ماوەيەك بوو خۇي گەورە پاراستىنى لەزىيانى، چۈنكى خۇي گەورە نزاكانى بەزايە نادان و ناوەستىت لەو لەمەدانە وەدا باگوناھىش پىي گرتىت و بەلئىنى دەروكەندە وەي دوا ناخات با ھەمە موانىش ناوئەمىد بوو.

ئەو دەبوو گەورە مان الملك الناصر بە چالاکی و گەرم و گورپەو دەستی دایەو جیهادو بەهەشتی
بۆ رازینرایەو و لێپرسینەو و کراو لەپردی سیرا پەڕینەو و ناخۆشییەکانمان بینی کە لە ترسدا
خەریک بوو و شتر دەچوو بەکونە دەرزیدا،^۲ عیمادیش وەسفێ نەخۆشیەکی سەلاحەدین دەکات و
دەلیت: ... سولتان هەرچەندە ئازاری زیادی دەکرد هیندەو هیندەو بەلوتفی پەرەدگار زیاتر
دەبوو، هەرچەندە لاوازیشی دەریکەوتایە هیندە پەشت بەستنی بە پەرەدگار بەهینتر دەبوو،
منیش شەو و رۆژو بەنەیتنی و ناشکرا لەگەڵیدا بووم و لەهەموو کاتی کەدا وەسییەتەکانی
پێدەنوسیمەو و پارە و پوله کەو بەسەر خەڵکە باشەکاندا داوەش دەکرد^۳ .. رەوشتیشی لەکاتی
تەندروستی باشت بوو و بەرەو شتە جوانەکانی مامەلەو لەگەڵ دەکردین و مەجلیسە کەشی خاڵی
نەبوو لەخەڵکی خاوەن فەزڵ و خانەدان و پیاو چاک کەقسەو بەهینزو بەسودیان لەخەزمەتیدا دەکرد،
ماوەیەکی باسی حوکمە شەریعەکان و ماوەیەکی شەریکەش باس لەشیعەو زمانی عەرەبی و مانای ئەدەبی

^٢ البداية والنهاية (١٦/٥٧١).

^۲ کتاب الروضتين (۲۳۸/۳).

کاتانیکى تریش دهربارهى سهروهى و جوامیرییه کانی و خوئاماده کردن بۆ جهنگ و جیهاد و خیر و نه زلی جیهاد، ههروهه نه زری کرد نه گهر خوای گه وره له م نه خوشیه رزگار بیگات شه وه به رزگار کردنی به یتولمه قدیسه وه سه رقالم ده بیئت و، هه موو پارو و مالی له و پیتناوه دا سه رف ده کات و ده بیئت هه موو ته مه نی له جیهاد کردندا دژ به دوژمنانی خواو به خشینی مال و جیبه جیکردنی په یمان و بردنه سه ری به لینه کان سه رف بگات، چهند کاتیکیش له شه و یان رۆژدا پشوو ی ده دا بۆ بیستنی رینمای پزیشکه کان، شه وه خوشیه ش بۆ پاککردنه وه ی بوو له گونا هه کانی له لایه ن په روه ردگاره وه و هۆشیار کردنه وه ی بوو له خه وی بیناگای^۱. شه وه بوو خیر و به خشینی به رده وام بوو توانی شه و به لایه به به خشین و خیر دوربخاته وه و به لینه کانی بیاته سه ر^۲.

۸- مردنی چهند که سایه تییه که گرنگ له م قوناغه دا:

أ- **کۆچی دواپی عیصمه ت خاتون:** له سالی ۵۷۲ هـ سولتان سه لآحه دین هاوسه رگری له گه ل خاتون عصمه ت الدینی کچی معین الدین شه نردا کرد که خیزانی پاشا نوره دین مه حمود بوو، پاش خۆی له قه لادا به پیزو حورمه ته وه ژیاو سعد الدین مه سعودی برای ماره یکرد له سه لآحه دین و قاضی کورپی شه بی عه سرونیش ئاماده ی ماره برینه که بوو، سه لآحه دینیش شه و شه وه و شه وی دواتر لای مایه وه^۳، شه م خاتون شه یه کیک بوو له باشترین و پاکترینی ئافره تان و خیر و چاکه ی زۆری ده کرد، شه وه بوو کۆگای حجر الذهب و خانه قای خاتونی له باب النصر له بانیا سدا وه قفکردبوو، هه ره له و شاره شدا له قه د پالی چپای قاسیوندا کۆچی دواپی کرد له نزیک گومه زی الشکرسیه و له ته نیشت دار الحدیث الأشرفیه و الأتابکیه و چهندین شوینی وه قف کردبوو و کۆچکردنیشی له سالی ۵۸۱ هـ دا بوو^۴.

ب- **کۆچیدوای شه میری گه وره سه عده دین مه سعودی کورپی معین الدین:** به کیک بوو له شه میره گه وره کانی سه رده می نوره دین و سه لآحه دین و برای خاتون عصمه ت الدین بوو. کاتی سه لآحه دین ماره ی کرد له به رامبه ردا خاتوو ره بیعه خاتونی کچی شه یوبی لی ماره کرد، که خویندنگه ی سه لآحه ده دریتته پال له سه ره مه زه بی حه نبه لیه کان، ته مه نی شه م ئافره ته درێژ بوو له سالی ۶۴۳ هـ کۆچی دوایکرد و دوایه مین که س بوو که له بنه ماله ی شه یوبیدا کۆچی

^۱ کتاب الروضتین (۴/۲۸۰-۴).

^۲ هه مان سه رچاوه (۳/۲۴۰).

^۳ البداية والنهاية (۱۶/۵۱۸).

^۴ هه مان سه رچاوه (۱۶/۵۷۳).

دوایی کرد، ئەمەش لەجەمادی دووهمی سالی ٥٨١ هـ دا بوو بەهۆی برینیکەوێ که لەگەمارۆی مینافارقیندا دووچاریبوو.^١

ج- کۆچی دوایی تورانشای برای سەلاحەدین: لەسالی ٥٧٦ هـ برای سولتانی گەورە المک المعظم شمس الدوله توران شاهی کۆپی ئەیوب کۆچی دوایکرد کە ولاتی یەمەنی ئازادکرد بەفەرمانی سەلاحەدینی برای ماوہ یەک تیایدامایەو پەرە و سامانیکی زۆری تیا دا دەستگەوت پاشان بوە جێنشینی تیا داو بەرەو لای سەلاحەدین بەرێکەوت بۆ شام چونکە زۆر بیری دەکرد، لەرێگەشدا چەند دێرپە شیعریکی بۆ نارد کە ابن المنجمی شاعیر بۆی نوسیبوو کاتیەک گەیشتنە تەیماء تیا دا هاتیوو:

فهل لأخي بل مالكي علم أثنى	إليه وان طال التردّد راجع
واني بيوم واحد من لقاءه	للملكي على عظم المزيّة بائع
ولم يبق إلاّ دون عشرين ليلة	وتجنّى المنى أبصارنا والمسامع
لدى ملكٍ تعنوا الملوك اذا بدا	وتخشع إعظاماً له وهو خشع
كتبْتُ وأشواقى اليك ببعضها	تعلّمت التواح الحمام السواجع
وما الملك إلاّ راحة أنت زندها	تضمُّ على الدنيا ونحن الأصابع ^٢

هاتینشی بۆ لای لەسالی هەفتاویە کدا بوو پێکەوێش چەند غەزایەکی گرنگ و هەلۆیستیکی ستایشکراویان هەبوو و ماوہ یەکیش کردی بە جێنشینی خۆی لە دیمشقدا، پاشان بەرەو میسر بەرێکەوت و کردیە جێنشین لەئەسکەندەریەدا، بەلام ئەو کارە ی پێنەکرا، چونکە ماوہ یەکیش تووشی کولنج دەبوو، ئەو بوو لەوێ کۆچی دوایکرد و لەخوێندنگە ی شامیدا نیژرا^٣ لەکۆشکی ئەمیردا، توران شاهیش واتە پاشای رۆژەلات^٤، ئەم پاشایە زۆر بەخشندە و لیبوردە و ئازا و بەجەرگ و سامناک و دەرون گەورە و سنگ فراوان بوو، کاتیەک هەوایی مردنی گەشتە سولتان سەلاحەدین خێوەتی لەحمصدا هەلدا بوو زۆر دلتەنگ بوو و شیعری شیوەن و سەرخۆشی ئەهۆنییەوێ که پێشتر لەبەرێکردبوو.^٥

^١ هەمان سەرچاوە (٥٧٢/١٦).

^٢ هەمان سەرچاوە (٥٤٦/١٦).

^٣ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٤ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٥ البداية والنهاية (٥٤٦/١٦).

^٦ هەمان سەرچاوە (٥٣/٢١).

د- کۆچی دواى پاشای سهركه وتوو عیزه دین فروخ شای کورێ شاهه نشای کورێ ئه یوب: له سالی ٥٧٨هـ دا کۆچی دوایکرد، فه رمانپه وای به عله بهكو و جێنشینی صلاح الدینی مامی بوو، له دیمه شقدا، باوکی الملك الأمجد به هرام شای به عله بهكکه دواى باوکی، فروخشایش ئازارو جوامیرو پالەوانو ژيرو زیرهكو و چاکو به خشنده بوو، شاعیره کانیش ستایشی به خشنده یی و چاکه کاریان کردوو و یه کێک بووه له گه وه هاوه لانی شیخ تاج الدین أبی الیمن کیندی و چه ند ستایشیکی ده رباره ی هیه، له وه له ئۆیستانه شی که به لگه ن له سه ر پیاوه تی و لیهاتوو یی ئه وه یه که رۆژنکیان چوو ته گه رماوو حه مامه وه و کابرایه کی ده وله مهن دی بینیه که باریکی خراپی به سه ردا هاتبوو ته نانه ت به ده سته لاشه ی داپۆشیبوو، ئه ویش به زه یی پیا داهاتۆته وه و فه رمانیکرد به خزمه تکاره که ی که پۆشاکو راخه ری بۆ به ریت و خۆشی هیستریکی بۆ هیناو هه زار دیناری پێشکه شکردو مانگانه بیست دیناری بۆ بریه وه، کابراش که هاته گه رماوه که وه هه زارترین که س بوو، به لام که چوو ده ره وه ده وله مهن ترین که س بوو، ده سا ره حمه تی خوا له مرۆفه ژيرو به خشنده کان بیته .

ه- کۆچی دوا یی ئه حمده الرفاعی دامه زڕینه ری ره فاعیه : ئه حمده ی رفاعی پێشه وای خواناسو دنیانه ویست و شیخی خوا ناسان، ئه بو العباس علی کورپی ئه حمده ی رفاعی مه غریبی و به طانحیه، باوکی له مه غریبه وه هاتبوو، له البطائح نیشته جێبوو له گوندی أم عبیده، هاو سه رگیری له گه ل خوشکی مه نسوری زاهیددا کردبوو، له و ئافره ته ش شیخ ئه حمده و براکانی بوو، ئه بولحسن قورئان خوێن بوو و پێشنوێژی شی بۆ شیخ مه نسور ده کردو کاتی کۆچی دوا یکرد ئه حمده ی کورپی له سکی دایکیدا بوو، خالی په ره رده یکرد، ده لێن: له دایکبوونی له سه ره تای سالی پێنج سه ددا بووه، ده لێن: هاو پیکانی سوێنددا وه که ئه گه ر هه له یه کی تیا بیته ئاگاداری بکه نه وه، شیخ عمر الفاروشی پیتی وتوه: قوربان من عه بییکت تیا به دی ده که م. ده لیت وتی چییه؟ وتی: عه بیته ئه وه یه که ئیمه هاو پیتین، پاشان شیخ و هاوه لانی گریانو، هه ره ها وتی: ئه ی عومه ر: ئه گه ر که شتی سه لامه ت بیته هه موو سه رنشیه کانی هه لده گریت، ده لێن: ئه گه ر پشیله یه ک له سه رده می شیخ ئه حمده دا بخه و تیا به ده می داده خست و ئازاری نه ده دا، پاشان داده نیشت و به ریتی ده کردو ده یوت: هیچ نه بووه. هه ره ها ده لیت نزکترین ریگه بۆ لای په ره رده گار شکانه وه و زه لیلی و هه زاری نواندن، فه رمانی خوا به گه وه بزانیته و به زه یت به به نده کانی خوادا بیته وه و شوێن سوننه تی

پێغه مبه‌ر بکه‌ویت (ﷺ) ^١ . هه‌رگیز له‌ به‌ر که‌ و ده‌و به‌ر پر سه‌ کان هه‌ ئه‌ ده‌ ستاو ده‌ یوت: سه‌ یه‌ر کردنی ده‌م و چاویان دل ره‌ق ده‌ کات، اُستغفر الله و داوای لیخۆشبوو نیشی له‌ په‌روه‌ر دگار زۆر ده‌ کردو زۆر به‌ پێزو دل نه‌رم و دل سوژ بوو له‌ و سالی ٥٧٨ هـ و له‌ مانگی چه‌مادی یه‌ که‌مدا کۆچی دوا ی کرد ^٢.

و- نه‌و شعرانه‌ی که‌ و تراون:

أ- له‌ جه‌نگی مرج عیوندا: شاعیر ئه‌بن التعاویذی له‌ ستایشی سه‌ لاه‌ دیندا ده‌ لێت:

کاد الأعادی أن یصیک کیدها	لو لم تکیدک برأیها المأفون
تخفی عداوتها وراء بشاشة	فتشف عن نظر لها مشفون
دفنت حبال مکرها فرددتها	تدوي بغیظ صدورها المدفون
وعلمت ما أخفوا کان قلوبهم	أفضت الیک بسرّها المخزون
کمنوا وکم لک فی کمین سعادة	فی الغیب یظهر من وراء کمین
فهوت نجوم سعودهم وقضى لهم	بالنحس طائرهم بمرج عیون ^٣

وهه‌روه‌ها له‌ مه‌ناره‌وه‌ داهاتوه‌وه‌:

أضحت دمشق وقد حللت بجوها	ماوى الطريد وموئل المسكين
لک عفة فی قدره‌ و تواضع	فی عزة و شراسة فی لین
وأريتنا بجميل ضحك ماروی	الراورن عن أمم خلت وقرون
وضمنت أن تحي لنا أيامهم	بالمكرات فكنت خير ضمن ^٤

ب- نه‌وه‌ی که‌ ئوسامه‌ی کور موئقیذ له‌ ستایشی سه‌ لاه‌ دیندا وتویه‌تی:

حدث على طول عمری المشیبا	وان كنت أكثر في الذنوب
لأنی حییت الى أن لقیته	بعد العدو صديقاً حبيباً ^٥

٩- هه‌ ئویستی زانیان به‌ رامبه‌ر به‌و که‌ سه‌ی که‌ جنیو به‌ هاوه‌ لاه‌ ده‌ دات: له‌ سالی ٥٧٦ هـ دا شاعیر یکی شیعه له‌ به‌ غدا ده‌ ستگیر کرا به‌ ناوی ابن قرایا که له‌ بازاردا کۆمه‌ له‌ شعر یکی ده‌وت که‌ تیایدا باسی هاوه‌ لانی (ﷺ) به‌ خراپه‌ ده‌ کردو جنیوی پێده‌ دان و به‌ سته‌ مکاری ده‌ زانیو

^١ سیر أعلام النبلاء (٧٩/٢١).

^٢ هه‌ مان سه‌رچاوه‌ (٨٠/٢١).

^٣ کتاب الروضتين (٣٣/٣).

^٤ کتاب الروضتين (٣٤/٣).

^٥ هه‌ مان سه‌رچاوه‌ (٤٣٣/٢).

د- دهرباره یادی کورانی سولتان: پيش ولامدانه وهی به شه کان، مزگینى ده دهین به وهی که وهک نه ریت بوته باو، خوی که وره نه و نه ریت به یلایت و سه لامه تی و ته ندروستی وله ش ساغی که وره مان و کوربه به پیره کانی بگپته وه و خوی که وره هه والی خوشیان له که وره مانه وه پی بگه نهی و له وانیشه وه هه والی خوش بگه یه نیت به که وره مان و زوو به دیداری یه کترشادیان بکان.... چونکه نه وان خوشی و جوانی دونیان و گول و ره یحانی ژیان، نه و دلش که توانای دوری نه وانی بویت دلکی که وره یه، دلکیش رازی بویت به بیستنی هه والیان نه وه دلکی خاوهن قه ناعه ته، چاوکیش له دوری نه وان خه وی لیکه و تبیت خه والوه، پاشایه کیش دانی به خۆداگر تبیت وهک نه وان خۆپاگر بیت نه وه نارامگرو خۆپاگره، نیعمه تی خواش بویان خۆی له ژیانى خوشگوزه رانیدا ده بینیت وه و ئایا گهر دنی که وره مان بیرى گهر دانه و ملوانکه کانیان ناکاته وه؟ چای تینوی بینیان نییه؟ دلی لئاندا بۆ دلیان؟ حه قی که وره مانه (خوا بیپارێزیت) که بلایت:

وما مثلُ هذا الشوق تحمل مضغة ولكن قلبي في الهوى بقلوب

له نامه یه کی تریشدا ده لیت: پاشا کوربه کانی له پارێزراوی و سه لامه تیدان یاخوا نه و پارێزراوی و سه لامه تیه یان لیه لته گریت، شکومه ندی سولتانیشیان پتوه دیاره، هه موو نه میره کان به وشپوهن و ملوانکه که هه مووی که وه ره و هه ریه کیکیان وهک موروی که وره و پيشه وه یه و هیچ کامیان له و سه لامه تی و ته ندروستی و پارێزراوی به ده ر نییه... خوی که وره ته مه نی که وره مان درێژ بکاته تا وه کو له نه وهی نه وان نه وه بینیت که به پیره یان (ره حمه تی وای لیبت) بینویه تی له خانه واده ی خۆی و له سکی چواره میاندا، نه و سوارچاکه مه زنانه ی جهنگ، که پاشان نیسلام بوون و هه ریه کیکیان کیسرایه ک بوو بۆ نیسلام:

وما فيهم عند العلاء صغير وصغار أبناء الكبار كبار

نه وان نه سستیره کانی زه وی و نه وه یه کن له یهک سوارچاکى هیزو خواپه رستی له رۆژی روبه رو بوونه وه و رۆژی و هستان له به رامبه ر په ره رداردا.

ه- له و نامه ش: نه وهی که فه رمانی پیکراوه وهک نه هیشتنی خراپه ئاشکراکان و لابر دنی هۆکاره کانی و داخستنی ده رگاکانی و پاراستنی هه رپاکیک و پاککردنه وهی هه ر له که داریک،

¹ کتاب الروضتين (۸/۳).

² کتاب الروضتين (۹/۳)، المبتوتة: نه و ژنه یه که ته لاقینکی ناتواو دراوه.

نه وه خوای گه وره پاداشتی گه وره مان بداته وه پاداشتی که سێک توپه بێت و بیانه ویت رازی بکه، خه لکیش بخاته سه ر ریزی شەرع و نه ده بی خۆی^۱.

و- **دهرباره‌ی لایبردنی باج و مالیات له سه ر حاجیه‌کان:** له و مرگینیا نه‌ی که حاجیه‌کانی

میسرپیشتر هاوشیوه‌یان نه‌دیوو، هیچ پاشایه‌کیش له پاشاکانی ولاتی میسر شانازی وای تومار نه‌کردوه، نه‌ویش نه‌مانی باج کوکه‌ره‌وه‌کانه له شاری جدده و ناوچه‌کانی تر، به‌سه‌ بۆ نه‌م کاره‌ش که به‌لکه له سه‌ر پێچه‌وانه‌که‌ی هه‌بوو نه‌مه‌ش پاداشتی زیاتر ده‌کات، چه‌ند زۆره نه‌و رزق و رۆژییه‌ی که خوای گه‌وره له سه‌رده‌ستی گه‌وره‌مان به‌خشی به‌خه‌لک، چه‌ند شیاهه که شوینی خۆی له‌خز مه‌ت نه‌و دوو حه‌رمه‌ پیرۆزه‌دا دیاریبکات، که‌خه‌لگانی خاوه‌ن توانا ده‌ستبه‌رداری بوون، بێبه‌شیش نه‌و که‌سه‌یه‌توانای هه‌بوو بێت و هه‌لی له‌ده‌ستدایه‌ت له‌گه‌وره‌شمان شاراوه‌نیه‌ که‌ فره‌نجه‌کان چه‌نده‌ گرنگی به‌قودس ده‌ده‌ن و له‌وشکانی و ده‌ریاهه به‌که‌شتی و پشتی و لاخ و له‌ناشتی و جه‌نگ و له‌دوو رو له‌نزیکه‌وه هه‌ولی بۆ ده‌ده‌ن و ده‌پارێزن و له‌به‌رامبه‌ر مو سه‌لماناندا و په‌له‌ده‌که‌ن له‌سه‌رخه‌ستی دانیه‌شتوانه‌که‌یدا و به‌مال و گیان به‌دریژای رۆژگار په‌نا ده‌گرم به‌خوا و له‌وه‌ی که له‌گومراییدا به‌رچاو روون بن و ئیمه‌ش له‌راستی دور که‌وینه‌وه و به‌م هه‌موو توانایه‌وه نه‌توانین لا له‌دانیه‌شتوانه‌که‌ی بکه‌ینه‌وه^۲ به‌نده‌ش له‌سه‌ره‌تای ره‌جه‌دا به‌پشتیوانی په‌روه‌ردگار ده‌یه‌ویت سه‌فه‌ریکات بۆ حیجاز بۆ نه‌نجامدانی فه‌ریزه‌ی حه‌ج به‌قسه‌و کردار نه‌وخه‌لکه‌ش که‌نه‌مه‌سال ده‌یانه‌ویت له‌وه‌ستانی هه‌ینیدا به‌شدارین و له‌نه‌مانی باج به‌هره‌مه‌ند ببن له‌ژماره‌ نایه‌ن، گه‌وره‌شمان له‌پادا شه‌تا له‌گه‌لێاندا هاو به‌شه‌ باد لڤۆش بێت به‌وه‌ی که‌ پاشاکان مال له‌کانیان بۆ رووخان ئاوه‌دان کردۆته‌وه، به‌لام نه‌و مالی په‌روه‌ردگاری ئاوه‌دان کرده‌وه خوای گه‌وره‌ش به‌میه‌ره‌بانی خۆی مالی نه‌و ئاوه‌دانه‌کاته‌وه پاشاکان چه‌ند شه‌رمه‌زارن له‌به‌رده‌م پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) له‌کاتی که‌دا که‌مه‌تر خه‌من له‌به‌رامبه‌ر تێرکردنی دراوسێکانی له‌م ساڵدا^۳.

نه‌م حه‌جه‌ش له‌سالی ۵۷۴ه‌ک دابوو، له‌سالی ۵۷۶ه‌دا قاضی الفاضل مؤ له‌تی له‌سه‌لاحه‌دین خواست بۆ حه‌ج و سو لتانیش رازی بوو و نامه‌یه‌کی بۆ نوی که‌ له‌یه‌که‌م دێردا پاش بسم الله

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه (۹/۳).

^۲ البرق الشامی (۱۰۶/۳)، کتاب الروضتین (۱۱/۳).

^۳ کتاب الروضتین (۱۱/۳).

نوسیبووی: به پشتیوانی خوای گه وره، خۆزگه منیشتان له گه ل بوايه هه تاوه کو سه رفرازی گه وره م ده سته وتایه^۱.

له ریوایه تیکی تریشدا هاتوه که سولتان سه لاهه دین وه لآمی داواکه ی القاضی الفاضلدا نامه یه کی نوسی له سالی ۵۷۴هـ ک تاییدا هاتبوو: نامه ی قاضی الفاضلم پیگه یشت که باس له وه ده کات که به نیازه هه ج بکات، خوای گه وره پیروزی بکات له ده ریاه وه نه چیت له العسکره وه به ره وه ئه یله بروتا وه له ویشه وه به ریبه که ویت و سه رباره کان شه ویک له ئه یله دا به یلێته وه وه شه ویکیش یان که متر له یرم، له قاطع یرم یش شه ویک، به م شیوه یه دورکه ویته وه وه به پشتیوانی په ره وردگار مه ترسی له سه رنامه ییت، دووه میشت: دهستی دهگریت و سویندی دهده ی که نه بیته هاوسی، سییه میشت: له سامانی الجوالی سی هه زار دیناری پیده دهیت و پییده لیت: ده بیته ئه مه بدهیت به خه لکی مه ککه وه مه دینه به ناوی منه وه نه ک خۆت، ئه مه شتیکه ده بیته بیکه ییت چونکه، خه لکی ده بیته وابکه نه و ئیمه ش ده بیته بیبه خشین، ئه گه ر وتیشی: ئه و شته که مه، ئه و تۆ ئه و ریژه یه م له پاره ی خۆت به قه رز پییده، ئه گه ر ئه مانه نه کات، مۆله تی چونی پیناده م بۆ هه ج و به و مه رجان ه نه بیته، ئه گه ر ویستیشی بابیت بۆ شام، چونکه من شوین و مالی ترم نه ماوه جگه له شام هه تاوه کو خوای گه وره نێوانی ئیمه وه ره نه که کان یه کلاده کاته وه: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (الأعراف: ۸۷). پاش گه پانه وه شی قاضی فاضل نامه یه کی نوسی بۆ زانا یانی مه ککه: خوای گه وره حیجاز تیرناو بکات و که عبه که ی زیندوو راگریت، ئه ی چهنده بیرى مه ککه ده مه وه وه نه ناسه ی بۆ هه لده کیشم، له ناوچیت که سییک که نه یه ویت سه ردانی که عبه بکات، خو شبه ختی بۆ که سییک که زانستی تیا داده خوینێ،

آها عليها ليالٍ ماتر كن لنا الأأسى وعُدلاتٍ من الحلم

عسى الرياح اذا سارت مبلغة توفي فقد غدر الأحباب بالدم

پاشان وتی: ئه و ریگه پیروژه ش چهن دین پوداوو قسه تیایدا روویدا که هه موو ده رده دل بوو، له کۆتایشدا به سه لامه ت گه شتین، کاتی که له الکرك نزیک بووینه وه دوژمن هه ستاو نه یه توانی بگه ریته وه یان خوی لایهات، پاشان خوای گه وره له و کی شه یه ده ربازی کردین و گه شتینه ولاتی سولتان و

^۱ کتاب الروضتین (۲۴/۳)، وه ک ناماژه یه ک به نایه تی: ﴿وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فُضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بِنِعْمَةِ اللَّهِ عَظِيمًا﴾

گهشتین به و رومه ته و له رووی گه شی بیبهش نه بوین و فه زلشییمان به رچاوکه وت، بینیمان لهغه زادایه و جیهاد دهکات و کاتهکانی له تیکۆشاندا سهرف دهکات و نیازهکانی به دیدینیت^۱.

ز- **ناره زووی سه لاهه دین بو چه جکردن له سالی ۵۷۶ هـ کدا**: عماد ده لیت: له ره جه بدا نیردراوهکانی دیوانی عه زیزی ناصری صدرالدین شیخی شیخهکان، أبو القاسم و له گه لیشیدا شهاب الدین بشیر گه شتن که تاییه ت بوون به ریپیدان و خه لاتکردن و پۆستی نوێ پێسپاردن ئیمهش به ریزو شکۆه پێشوازییمان لیکردن، سولتانیش بو پێشوازی کردن سوار و لاخه که ی بوو و مژده ی به ریزبونه وه به روخسارییه وه دیاربوو، کاتی نیردراوه به پێزهکان پیتی گه یشتن و ریزو به گه وره گرتنی له سهر پتویست بوو، له نه سه که ی دابه زی و ملکه چی و بجوکی نواندو نیردراوهکانیش دابه زینو سلاوی نه میری باوه پدارانیان پێگه یاندو نه ویش ئه رکه که ی قبولکردو زهوی ماچکرد پاشان سوار و لاخهکانیان بوون و چوونه ناو شار^۲. ئه وه بوو سولتان له صدر الدین وه هاوپییه کی دلسۆزی ده سته که وت، پێشتریش نیازی سهردانی ولاتی میسری هه بوو له ریگه ی نه یله و الیه، بۆیه داوایکرد له الشیخ الشیوخ که هاوپییه تی بکات و هانیشیدا بو سهردانی گۆپی شافیعی (خوای لی رازی بیّت) وتی: ئه مسال ده مه ویت چه ج بکه م و له گه ل ئیوه دا بێمه قاهره به مه رجی مانه وه ی دوو رۆژ، به لام نایه مه ناویانه وه، به لکو له التربة الشافیعی ده مینمه وه و له ویشه وه به ره و ده ریای عیذاب به رپده که وم^۳، به لکو رۆژی مانگی ره مه زان له مه کهکه بگرم، نه وه بوو نه وه یان بو جیه جیکردو هاوپیکانی گه پانده وه بو به غدا، هه تا وه کو له ریگه ی ئه وپوه بێن بو حیجان، نه وه بوو شهاب الدین گه پایه وه و له وه لامی نامه کهیدا ئاماره به وه ده کات ضیاء الدینی شاره زور نیردراویشی له گه لدابوو، عمادیش نامه یه کی نوسی بو الدیوان که تیایدا هاتوو، خزمه تگوزار به ره و ولاتی میسر به رپکه وتوو به بو به سه رکردنه وه و سهرنجدانی بارودۆخی، پاشان داوا ی کۆمه کی په ره ودرگار ده کات بو به جیه گه یاندنی چه ج و دواتریش ده گه رپته وه بو جیهادکردن دژ به دوژمنانی^۴. القاضی الفاضلیش له بری الملك العادل نامه یه کی نوسی بو یه مه ن و پێپراگه یاندن که پاشاکانی رۆژه لات هاتونه ته ژێر رکێفی سه لاهه دین و نه ویش سوره له سهر سهردانی میسر و گرتنی مانگی ره مه زان تیایدا، دواتریش نه نجامدانی چه جی مالی خوا، هه ره ها فه رمانی پیکردن

^۱ کتاب الروضتین (۲۶، ۲۵/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۶/۳).

^۳ ئه و ده ریایه که له زهوی عه ره به وه درێژ ده بیته وه بو جدده و له ویشه وه بو یه مه ن.

^۴ سنا البرق الشامی (۲۵۴۱۳۵۳/۱).

که سامان و کەلو پەلی زۆر بێنن بۆ مەککە^۱، ھەر ھەوا قاضی نامە یەکی نوسی بۆ ئەمیری مەککە و یەنبوع و ئاگاداری کردنەو ھەتاو ھەکو ئامادەیی خۆیان وەرگرن^۲، ھەر ھەوا نامە یەکی نوسی بۆ سولتان سەلاحەدین و تیایدا ھاتبوو: خۆی گەر ھە پاشاکان لە دەوری شمشیرەکی کۆبکاتەو ھەو خەوی دۆژمنانی بێژپێنی و خەلکی موسڵمان دلتیا بکات بە دادگەری و حەجی گەر ھەشی بکات بە نسیب و بە ئامادەبونیشی شوێنەکی براژینیتەو، خۆی گەر ھەش ریزی تەواو ببەخشیت بەو ھەفدەکی میوانانی مالەکی بۆ پێکبخات^۳، لەم سالا، پاشان پیروزیای پشتیوانی پەر ھەردگاری لێکرد بەو خۆشەویستی جیھادەکی خەستوێتە دلیەو، ئەو ھەو ھەو لە ولاتی ئەرمەن و شوێنانی تردا ئەنجامی داو ھەو ئەو و حەجی ھەو بە نیازە ئەنجام بدات، خۆی گەر ھەو بە ئاواتی خۆی شادی بکات^۴. وادیارە سولتان حەجی لە گەل شیخی شیخەکاندا بۆ ھەلکەوت، بەلام دواتر کارێک بوو ھەر یگر لە بەردەمیداو بواری پێندە^۵.

ح- **نەخۆشکەوتنی سەلاحەدین و کاریگەری لە سەر رەوتی رووداو ھەکان:** لە سالی ۵۸۱ ھە خۆشییەکی توندی توشبوو، بەلام دانی بەخویدا دەگرت و ئیش و ئازاری دەر نەدەبڕی، ھەتاو ھەکو نەخۆشییەکی زۆری بۆھێنا کاتیگ گەشتە حەپران، لەوێ خێو ھەتیان ھەلداو ئەم ھەوالەش لەو دەورووبەردا بلأوبووبەو ھەو خەلکیش ترسیان لێنیش و بیباو ھەپانیش قسەکی زۆریان ھەلەست و باو ھەپدارانیش زۆر خەمیان بۆ دەخوارد و دەر ترسان، أبوبکر العادلی براشی لەحەلەب ھەو بەپزیشک و دەرمان ھەو گەشتە لای و بینی تەواو لاواز بوو، بۆیە داوای ھەسپەت و دانانی جێنشینی لێکرد، ئەویش وتی: گویم لێنێی چونکە لە داوای خۆم ئەبووبەکر عومەر و عوسمان و علی بەجێدێلم (مەبەستی العادلی براھەتی) کە فەرمانرەوای حەلەب بوو، لەگەل تقی الدین عەمەری فەرمانرەوای حەما ھەو کەلەو کەلەو کاتەدا جێنشینیبوو لەمیسردا و لەوێ لەگەل العزیز عثمان والأفضل علی کوپیدا نیشە جیووبوو، پاشان نەزریکی کرد کە ئەگەر خۆی گەر ھەو ئەم جارە شفا بێدات ئەو ھەموو توانای دەخاتەگەر بۆ کوشتاری بیباو ھەپان و ھەرگیز چیتەر بەرامبەر بە موسڵمان ناچەنگی و گەر ھەو ترین خەمیشی دەبێت بە ئازادکردنی بەیتو لەمەقدیس، ئەگەر بێت و لە پێناو ئەو ھەموو مال و مولکیشی دانابێت و دەبێت

^۱ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۲ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۳ الخیف: لا پالی سەختی چیاو شوێنی ھاتنە خوار ھەو ھەو.

^۴ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

^۵ کتاب الروضتین (۶۸/۳).

ئەلبونسى فەرمانپەرەى كركيش بكوژرئيت بە دەستى خۆى، چونكە لەو بەلئىنەى پەشىمانى بووبوويه وه كه بەسولتانی دابوو وپەلامارى كاروانئىكى مىسرى دابوو، پارە و پولى بردبوون لەگەردنى دابوون و كوشتبونى و وتبووى: كوا محمەدەكه تان بۆ سەرتان ناخات؟ ئەم هەموه نەزەش لەسەر داواى القاضى الفاضل بوو و ئەو رێنمونىكرد بۆ ئەم كارە، ئەوه بوو خواى گەوره شىفای داو ئەو نەخۆشیهى لەكۆلكردەوه كه بووه كه فارەتى گوناھەكانى و بەرزكردنەوهى پلە و پایەى، بەمەش مژدە و مژگىنى لەهەموو لایەكە وه هات و ولات رازینرایه وه سوپاس بۆ خوا^١. القاضى الفاضلش لەدیمەشقه وه نامەیهكى نوسى بۆ تقى الدین عومەرى جێنشینى مامى لەمیسردا، كه هەوالى چاكبوونەوهى سەلاحەدینمان پێگەیشتووه و ئەم هەوالە هەموو شوپىنىكى روناك كرده وه و نەخۆشى بارى كردو ئاگرى كوزایه وه و تەمومژ رەوییه وه و تەنها ماوه یەك بوو خواى گەوره پاراستنى لەزىانى، چونكە خواى گەوره نزاكانى بەزایە ناداد و ناوەستىت لەو ئەمدانە وه دا باكوناھیش پێى گرتبىت و بەلئىنى دەروكردنەوهى دوا ناخات با هەموانیش ناویمێد بووبن.

نَعَى زَاد فِى الدَّهْرِ مِمَّا
فَأَصْبَحَ بَعْدَ بُؤْسَاءِ نَعِيمَا
وَمَا صَدَقَ النَّذِيرُ بِهِ لِأَنِّى
رَأَيْتُ الشَّمْسَ تَطْلُعُ وَالنَّجْمَا

ئەوه بوو گەوره مان الملك الناصر بەچالاكى و گەرم و گۆرپه وه دەستى دایه وه جیهاد و بەهەشتى بۆ رازینرایه وه و لێپرسینه وه كراو لەپردى سىراط پەپینه وه و ناخۆشیه كانمان بىنى كه لەترسدا خەرىك بوو و شتر دەچوو بەكونە دەرزیدا^٢، عىمادیش وەسفى نەخۆشیه كهى سەلاحەدین دەكات و دەلئیت: ... سولتان هەرچەندە ئازارى زیادى دەكرد هێندەى هێواى بەلوتفى پەروەدگار زیاتر دەبوو، هەرچەندە لاوازىشى دەریكەوتایه هێندە پشت بەستنى بەپەروەردگار بەهێزتر دەبوو، منیش شەوو رۆژو بەنهیتى و ئاشكرا لەگەلیدا بووم و لەهەموو كاتێكدا وەسبیه تەكانى پێدەنوسیمە وه و پارە و پوله كهى بەسەر خەلكە باشە كاندا دابەشەكرد^٣... رەوشتیشى لەكاتى تەندروستى باشتەر بوو و بەرەوشتە جوانەكانى مامەلەى لەگەل دەكردین و مەجلیسەكەشى خالى نەبوو لەخەلكى خاوەن فەزڵ و خانەدان و پیاو چاك كه قسەى بەهێزو بەسودیان لەخزمەتیدا دەكرد، ماوه یەك باسى حوكمە شەریعەكان و ماوه یەكیش باس لەشیعرو زمانى عەرەبى و مانای ئەدەبى

^١ البداية والنهاية (٥٧٠/١٦).

^٢ البداية والنهاية (٥٧١/١٦).

^٣ كتاب الروضتين (٢٣٨/٣).

کاتانیکی تریش دەربارەى سەرورەى و جوامیرییهکانى و خۆئامادەکردن بۆ جەنگ و جیهاد و خێرو فەزلى جیهاد، هەر و هە نەزرى کرد ئەگەر خۆای گەر و هە لەم نەخۆشیه رزگار بیکات ئەو بەرزگار کردنى بەیتولمە قەيسەو سەرقال دەبێت، هەموو پارە و مالى لەو پێناو دا سەرف دەکات و دەبێت هەموو تەمەنى لەجیهاد کردندا دژ بەدوژمنانى خوا و بەخشینی مال و جیبەجێکردنى پەیمان و بردنەسەرى بەلێنەکان سەرف بکات، چەند کاتىکیش لەشەو یان رۆژدا پشووێ دەدا بۆ بیستنى رێنمای پزىشکەکان، ئەو نەخۆشەش بۆ پاککردنەوێ بوو لەگوناھەکانى لەلایەن پەرورەدگارەو و هۆشیارکردنەوێ بوو لەخەوى بێئاگای^۱. ئەو بوو خێرو بەخشینی بەردەوام بوو توانى ئەو بەلایە بەبەخشین و خێر دوربختەو و بەلێنەکانى بباتە سەر^۲.

۸- مردنى چەند کەسایەتییە کە گرنگ لەم قۆناغە دا:

أ- کۆچى دواى عیصمەت خاتون: لەسالى ۵۷۲ دا سولتان سەلاحەدین هاوسەرگى لەگەڵ خاتون عیصمەت الدینى کچى معین الدین ئەندرا کرد کەخیزانى پاشا نورەدین مەحمود بوو، پاشا خۆى لەقەلادە بەپێزو حورمەتەو و ژیاو سەد الدین مەسعودى براى ماریکەر لەسەلاحەدین و قاضى کورپى ئەبى عەسرونیش ئامادەى ماریپێنە کە بوو، سەلاحەدینیش ئەو شەو و شەوى دواتر لای مایەو^۳، ئەم خاتونەش یەکیک بوو لەباشترین و پاکترین ئافەرەتان و خێرو چاکەى زۆرى دەکرد، ئەو بوو کۆگای حجر الذهب و خانەقاي خاتونى لەباب النصر لەبانیاسدا وەقفکردبوو، هەر لەو شارەشدا لەقەد پالى چىای قاسیوندا کۆچى دواى کرد لەنزیك گومەزى الشّركسیه و لەتەنیشت دار الحدیث الأشرفیة الأتابکیة و چەندین شوێنى وەقف کردبوو و کۆچکردنیشى لەسالى ۵۸۱ هـ دا بوو^۴.

ب- کۆچى دواى ئەمیری گەر و هە سەعدەدەدین مەسعودى کورپى معین الدین: یەکیک بوو لەئەمیرە گەر و هەکانى سەردەمى نورەدین و سەلاحەدین و براى خاتون عیصمەت الدین بوو. کاتى سەلاحەدین ماری کرد لەبەرامبەر دا خاتون رەبیعه خاتونى کچى ئەبوی لیمارە کرد، کەخوێندنگەى سەلاحى دەدریته پال لەسەر مەزەبى حەنبەلیەکان، تەمەنى ئەم ئافەرەتە درێژ بوو لەسالى ۶۴۳ دا کۆچى دواى کرد و دواى مین کەس بوو کە لەبەنەمالەى ئەبوییدا کۆچى

^۱ کتاب الروضتين (۳/ ۴۰۳).

^۲ هەمان سەرچاوه (۳/ ۲۴۰).

^۳ البداية والنهاية (۱۶/ ۵۱۸).

^۴ هەمان سەرچاوه (۱۶/ ۵۷۳).

دوایی کرد، ئەمەش لەجەمادی دووهمی سالی ٥٨١ هـ دا بوو بەهۆی برینیکەوه که لەگەمارۆی مینافارقیندا دووچاریبوو.^١

ج- کۆچی دوایی توران‌شای برای سەلاحەدین: لەسالی ٥٧٦ هـ برای سولتانی گەورە الملك المعظم شمس الدوله توران شاهی کوپی ئەیوب کۆچی دوایکرد کەولاتی یەمەنی ئازادکرد بەفەرمانی سەلاحەدینی برای و ماوہیەك تیايداماوہ پاره و سامانئیکي زۆری تیا دا دەستکەوت پاشان بوە جێنشینی تیا دا و بەرە و لای سەلاحەدین بەپێکەوت بۆ شام چونکە زۆر بیری دەکرد، لەرێگەشدا چەند دێرە شیعریکی بۆ نارد کە ابن المنجمی شاعیر بۆی نوسیبوو کاتیەک گەیشتنە تەیماء تیا دا هاتبوو:

فهل لأخي بل مالكي علم أئني	إليه وان طال الزدّد راجع
وانی بیوم واحد من لقائه	للملكي على عظم المزيّة بائع
ولم يبق إلاّ دون عشرين ليلة	وتجنّی المنی أبصارنا والمسامع
لدى ملكٍ تعنوا الملوك اذا بدا	وتخشع إعظاماً له وهو خشع
كتبتُ وأشواقی اليك ببعضها	تعلّمت التّواح الحمام السّواجع
وما الملك إلاّ راحة أنت زندها	تضمُّ على الدنيا ونحن الأصابع ^٢

هاتنیشی بۆ لای لەسالی هەفتاویە کدا بوو پێکەوهش چەند غەزایەکی گرنگو هەلوێستیکی ستایشکراویان هەبوو و ماوہیە کیش کردی بەجێنشینی خۆی لەدیمشقدا، پاشان بەرە و میسر بەپێکەوت و کردیە جێنشین لەئەسکەندەریەدا، بەلام ئەو کارە ی پێنەکرا، چونکە ماوہ ماوہ تووشی کولنج دەبوو، ئەو هەبوو لەوێ کۆچی دوایکرد و لەخوێندنگە ی شامیدا نێژرا^٣ لەکۆشکی ئەمیردا، توران شاهیش واتە پاشای رۆژەهلات، ئەم پاشایە زۆر بەخشنده و لیبۆرده و ئازاو بەجەرگو سامناک و دەرون گەورە و سنگ فراوان بوو، کاتیەک هەوالی مردنی گەشتە سولتان سەلاحەدین خێوەتی لەحمصدا هەلدابوو زۆر دلتەنگ بوو و شیعری شیوەن و سەرخۆشی ئەهۆنییەوه کەپێشتر لەبەرێکردبوو.^٤

^١ هەمان سەرچاوه (٥٧٣/١٦).

^٢ هەمان سەرچاوه (٥٤٦/١٦).

^٣ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٤ سیر أعلام النبلاء (٥٣/٢١).

^٥ البداية والنهاية (٥٤٦/١٦).

^٦ هەمان سەرچاوه (٥٣/٢١).

د- کۆچی دواى پاشاى سهركه وتوو عيزهدين فروخ شاى كورى شاهه نشاى كورى نه يوب: له سالى ٥٧٨هـ دا كۆچى دوايكرد، فرمانپه وای به عله بهكو جینشینی صلاح الدینی مامی بوو، له دیمه شقدا، باوكى الملك الأمجد به هرام شاى به عله بهككه دواى باوكى، فروخشایش نازارو جوامیزو پالەوان و ژیرو زیرهكو چاك و بهخشنده بوو، شاعیرهكانیش ستایشی بهخشنده ییو چاكه کاریان کردوو و یه كێك بوو له گهوره هاوه لانی شیخ تاج الدین ابی الیمین کیندی و چهند ستایشیکی دهرباره ی ههیه، له وه لویستانه شی که بهلگه ن له سه ر پیاوه تی و لیها تویی نه وه یه که رۆژتیکیان چوو ته گه رماوو حه مامه وه و کابرایه کی دهوله مهندی بینیه که باریکی خراپی به سه ردا هاتبو ته نانه ت به ده سستی لاشه ی داپۆشیبوو، نه ویش به زه یی پیاداها تۆته وه و فرمانیکرد به خزمه تکاره که ی که پۆشاك و راخه ری بۆ به ریت و خۆشی هیستریکی بۆ هیئا و هه زار دیناری پیشکه شکردو مانگانه بیست دیناری بۆ برپه وه، کابراش که هاته گه رماوه که وه هه ژارترین که س بوو، به لام که چوو ده ره وه دهوله مهنترین که س بوو، ده سا ره حمه تی خوا له مرۆفه ژیرو به خشنده کان بیت^١.

ه- کۆچی دوا یی نه حمه د الرفاعی دامه زڕینه ری ره فاعیه: نه حمه دی رفاعی پیشه وای خواناس و دنیانه ویست و شیخی خوا ناسان، نه بو العباس علی کور ی نه حمه دی رفاعی مه غریبی و به طائحیه، باوكی له مه غریبه وه هاتبو، له البطائح نیشته جیبوو له گوندی أم عبیده، هاوسه رگری له گه ل خوشکی مه نسوری زاهیدا کردبوو، له و ئافره ته ش شیخ نه حمه دو براکانی بوو، نه بولحسن قورئان خوین بوو و پیشنوژی شی بۆ شیخ مه نسور ده کردو کات کۆچی دوایکرد نه حمه دی کور ی له سکی دایکیدا بوو، خالی په روه ده یکرد، ده لێن: له دایکبوونی له سه ره تای سالی پینج سه ددا بوو، ده لێن: هاوړیکانی سۆینددا وه که نه گه ره له یه کی تیابیت ناگاداری بکه نه وه، شیخ عمر الفاروئی پیتی وتوه: قوربان من عه بییکت تیابه دی ده که م. ده لیت وتی چییه؟ وتی: عه بیته نه وه یه که ئیمه هاوړیتین، پاشان شیخ و هاوه لانی گریان و، هه روه ها وتی: نه ی عومه ر: نه گه ر که شتی سه لامه ت بیت هه موو سه رنشیه کانی هه لده گریت، ده لێن: نه گه ر پشیله یه که له سه رده می شیخ نه حمه ددا بخه وتایه ده می داده خست و نازاری نه دده دا، پاشان داده نیشت و به ریتی ده کردو ده یوت: هیچ نه بووه. هه روه ها ده لیت نزکترین رێگه بۆ لای په روه ردا گار شکانه وه و زه لیلی و هه ژاری نواندن، فه رمانی خوا به گه وه بزانیست و به زه یت به به نده کانی خوادا بیته وه و شوین سوننه تی

پیتفه مبهه بکه ویت (ﷺ) ^۱. هه رگیز له بهر گه وره و بهر پر سه کان هه لئه ده ستاو ده یوت:
سه بیر کردنی دهم و چاویان دل ره ق ده کات، أستغفر الله و داوی لیخوشبوونی شی
له پهره د رگاز زور ده کردو زور به پیزو دلته رمو دلسۆز بوو له و سالی ۷۸هـ و له مانگی
جه مادی یه که مدا کۆچی داوی کرد ^۲.

و- ئه و شعرانی که و تراون:

أ- له جهنگی مرج عیوندا: شاعیر ئیبن التعاویذی له ستایشی سه لآحه دیندا ده لیت:

کاد الأعادی أن یصیک کیدها	لو لم تکدک برأیها المأفون
تخفی عداوتها وراء بشاشة	فتشف عن نظر لها مشفون
دفنت حبال مکرها فرددتها	تدوي بغیظ ضدورها المدفون
وعلمت ما أخفوا کأن قلوبهم	أفضت الیک بسرّها المخزون
کمنوا وکم لك فی کمین سعادة	فی الغیب یظهر من وراء کمین
فهوت نجوم سعدهم وقضى لهم	بالنحس طائرهم بمرج عیون ^۳

وهه روهما له هۆزراوه یه داهاتوه:

أضحت دمشق وقد حللت بجوها	ماوى الطريد وموئل المسکین
لك عفة فی قدرة وتواضع	فی عزة وشراسة فی لین
وأریتنا بجمیل ضعک ماروی	الراورن عن أمم خلعت وقرون
وضمنت أن تحیی لنا أيامهم	بالمکرمات فکنت خیر ضمن ^۴

ب- ئه وهی که ئوسامه ی کور مونقیذ له ستایشی سه لآحه دیندا وتویه تی:

حدثت علی طول عمری المشیبا	وان کنت اکثرت فیه الذنوبا
لأنی حییت الی أن لقیّت	بعد العدو صديقاً حبیبا ^۵

۹- هه ئویستی زانیان به رامبه ربه و که سه ی که جنیو به هاوه لآن ده دات: له سالی ۵۷۶ دا
شاعیر یکی شیعه له به غدا ده ستگیر کرا به ناوی ابن قرایا که له بازاردا کۆمه له شعر یکی ده وت
که تیایدا باسی هاوه لآنی (ﷺ) به خراپه ده کردو جنیوی پییده دان و به سته مکاری ده زانیان و

^۱ سیر أعلام النبلاء (۷۹/۲۱).

^۲ هه مان سه رچاوه (۸۰/۲۱).

^۳ کتاب الروضتین (۳۲/۳).

^۴ کتاب الروضتین (۳۴/۳).

^۵ هه مان سه رچاوه (۴۳۳/۲).

سوکایه تی به و که سانه ده کرد که خوشیان ده ویستن، بۆیه به فه رمانی خه لیفه مه جلیسیکی بۆگیرو هینایان قسه یان له گه لدا کرد بینیان که شیعه یه کی زیره و نازایه، زانایانیش فتوای برینی زمانیان و ده ستیان ده رکردو نه و کاره یان پیکرد، پاشان خه لکی پاشرفاندنی نازاریان داو نه ویش له ترسا خۆی خسته دیجله به لام توانییان ده ربیه یین و بیکوژن، دواتر گوریسیکیان بردو به ستیان به قاجیه وه به شاردا گیرپایان پاشان فریایان دایه ناو هه ندی خشت و کلسه وه^۱ پۆلیسیش نه یتوانی زرگاری بکات له ده ستیان^۲.

۱۰- **چوونی سه لاهه دین بۆ ولاتی ئهرمه ن**: له سالی ۵۷۶ هـ دا سه لاهه دین ناگرهستی له گه ل فره نجه کاندای مۆرکردو به ره و ولاتی رۆم به پیکه وت و ئاشته وایی خسته نیوانی نوره دین محمه د کوپی قرا نه ره لانی کوپی داودی کوپی ئهرته قی فه رمانه وای قه لای کیفا و سلطان عیزه دین قلج نه ره لانی کوپی مه سعودی کوپی قلج نه ره لانی و له لای روبریک کۆبونه وه که پتیده و تریت: کوك سو^۳، پاشان دیاری و نزاکان و خوشی و به خشینه کان زۆریوون^۴ و له و کاته شدا سولتان چووه ولاتی ئهرمه نه وه بۆلابردنی ابن لاونی پاشایان، چونکه کۆمه لی له تورکمانه کانی کیش کردبوو هه تاوه کو له له وه پرگاکانی ناوچه کانییدا مه پو مالآت بله وه پینیت، به لام دواتر په لاماری دان وه موویانی ده ستگیرکرد، سولتانیش چووه ولاته که یه وه و سه ربازو لایه نگرانی شکست پتیه ناو خوای گه وره ترسی موسلمانه کانی خسته دلایه وه و له ترسا قه لایه کی به رزیان سوتاند که به مانقیر ناسرابوو، موسلمانه کانییش توانیان ئامیرو دانه ویله کانی ناوی ده ربینن و به هۆیه وه به هیزبوون و به ته وای قه لاکه یان روخاند^(۵)، پاشای ئهرمه نیش ملکه چ بوو و دیله کانی ئازادکردو سولتانیش به سه رکه و تووی و سه رفرازی گه رایه وه و له کۆتایی مانگی جه مادی دووه مداکه شته وه حه ماه^۵.

۱۱- **ئه ستیره ناسه کان و له ناوچونی جیهان**: له سالی ۵۸۲ هـ دا، ئه ستیره کان له هه موو ولاته کاندای پتیا و ابو که جیهان کۆتایی دیت له مانگی شه عبانی ئه و ساله دا له کاتی کۆبوونه وای شه ش ئه ستیره که له ترازودا به هۆی ره شه باوه، به م شیوه یه ش توانیان خه لکیکی زۆر بترسینن

^۱ البداية والنهاية (۵۳۱/۱۶)، الکلس: ئه وه ی که دیواری پتیداده پۆشریت "گه چ".

^۲ البداية والنهاية (۵۳۱/۱۶).

^۳ روبریکی شینه، له لقه کانی فوراته له که نار ولاتی روم له لای حه له به وه.

^۴ کتاب الروضتین (۵۵/۳).

^(۵) هه مان سه رچاوه (۵۵/۳).

^۵ کتاب الروضتین (۵۵/۳).

له وانهی که بیروباوه پێکی به هیزو شاره زاییان له حوکمه ئایینییه کاندانه بوو، له پاشاکانی عهجه م و رۆم و ههستان به هه لکه نندنی نه شکوته کانی و لێدانی ژێرزهمین و گرتنی کونه باکانی و گه یاندنی ئاوو گواستنه وهی ئازوقه و شتومه ک بۆی، پاشان گواستیانه وه بۆ ناوی و چاوه پێتی نه و واده و کاته یان ده کرد، هه رکاتیکیش ئێمه هه والیا مان بییستایه زۆر پێده که نین به نه قلیان، سه لآحه دینیش توپه بوو له قسه ی نه و نه ستیره ناسانه و دلنیا بوو له وهی که درۆ ده که نو قسه کانیان ته نها پێشبینی و مه زنده کردنه، کاتیک واده ی نه و شه وه هات که نه ستیره ناسه کان دیاریان کردبوو بۆ هه لکردنی ره شه بای هاوشیوه ی ره شه باکه ی عاد^۱، عیمادیش وه سفی نه و شه وه مان بۆ ده کات ده لیت: واده ی نه و شه وه هات ئێمه ش لای سولتان دانیشتبووین له شوینیکی فراوان و یانه یه کی پر مۆم و رونا کیدا، نه شنه باو نه هه وا هه بوو هه چ شه ویکمان نه بینی وه ک نه و شه وه له بیده نگه ی و کش و ماتیدا^۲.

۱۲- ره چاوکردنی مافه کانی هاو لاتیانی جوله که له لایه ن خه لیفه ی عه باسیه وه: له سالی ۵۷۳ هـ دا ئاژاوه یه کی گه وره که وته نیوان جوله که و خه لگی به غداد به گشتی، نه مه ش به هۆی نه وه وه بوو که بانگۆژیک له لای کلیسایه کی جوله که له لایه ن چه ند جوله که یه که وه قسه ی پێوترابوو، موسلمان ه که ش قسه ی پێوتبوو و هه ردوولا به شه پ هاتبوون، موسلمان ه که ش هات بۆ دیوان و سکا لای تو مار کرد و بارودۆخه که خراپ بوو و خه لگی کۆبوونه وه و ده نگیان به رز کرده وه کاتی رۆژی ههینی هات خه لگی نه یانه یشت له هه ندی مژگه وتدا نوێژ بکری و چونه ده ره وه و بازاری عه تر فرۆشه کانیان تالان کردو که جوله که کانی تیا بوو و چون بۆ کلیسایه کی جوله که و تالانیان کرد، پۆلیسیش نه ی توانی ریگریان بکات، خه لیفه ش فه رمانیدا که هه ندی که س بکری به داردا و هه ندی له و خراپه کارانه ی له زینداندا بوون ده ره یتران و له سیداره دران، که پێشتر بریاری کوشتنیان ده رکرا بوو، لێره شه وه خه لکیکی زۆر وایان زانی که نه مه به هۆی نه و رووداوه وه بووه، به م شیوه یه کۆتایی به ئاژاوه که هات سوپاس بۆ خوا^۳.

۱۳- کۆژرانی وه زیری خه لیفه عضدالدوله: له سالی ۵۷۳ هـ دا وه زیری خه لیفه عضدالدوله کۆپی سه رهۆکی سه رهۆکه کان ئه یین المسلمه به نیازی حه ج له شار ده رچوو، خه لکیش بۆ خوا حافیزی لێ کردنی شوینی که وتن، پاشان سێ کس له شیعه کان له شیوه ی خه لگی هه ژاردا لیتی چونه پێش و چه ند چیرۆکیکیان به ده سه ته وه بوو، یه کیکیان بۆ پێدانی چیرۆکه که لیتی

^۱ کتاب الروضتين (۲/۲۶۴).

^۲ کتاب الروضتين (۲/۲۶۴).

^۳ البداية والنهاية (۶۸/۵۲۵).

چوو ه پيش و چه قويه كي ليذا پاشان دووه و ستيه ميش هيرشيان كرده سهري و كومه ليكيشيان له خه لكانى ده و روبه ري برينداركرد، به لام هر سى كه سه كه ده ست به جى كوزدان و سوتينران، وه زيريش به سه شانى چهن كه سيكه وه هينرايه وه بو مالى خوئ و له هه مان روزه دا گيانى له ده ست دا، نه و ه زيره ش بو كه هه ردو كوپه كهى ابن هيه به ري كوشت و له سيده ري دان، خواى كه وره ش كه سيكى بو نارد بو كوشتنه وهى وهك سزايه كه بو نه و كارهى كه كردى ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (فصلت: ٤٦)^١. واته: دنيا به كه په روه ردگارى تو بچوكترين سته م له به نده كانى ناكات. ته فسيري ئاسان. ل. ٤٨١.

١٤- **قه ره بو كردنه وهى خوا بو به نده كانى:** له سالى ٥٧٧ هـ دا الملك الناصر سه لاهه دين له قايره دا نيسته جى بوو بو گوگرتن له فه رموده و، نامه يه كي له عزالدین فرخ شای جينشيني خو به وه له شام دا پيگه يشت سه باره ت به ونازو نيعمه تهى كه په روه ردگار به سه ر خه لكيدا رشتوه و منالايكى زورى دوانه و جمكى پي به خشيوين له به رامبه ر نه و ده ردو مردنه ي كه له سالى پيشودا دوچار يان بوو بوو، هه روه ها نه و پيت و به ره كه ت و به روبومه ي كه نه م سال شام هه يه تى وهك قه ره بوويه ك بو وشكه سالى و گراني و قات و قپى پار^٢.

١٥- **ريكخسته وهى كاروبارى ئيدارى و سه ربازيه كانى سه لاهه دين پيش حطين:** سه لاهه دين له روزه لاتى فوراته وه كه رايه وه بو ديمه شق له روزه ي ٢ ره بيمى يه كه مى ٥٨٢ هـ و پيشوازيه كي كه وره ي له لايه ن جه ماوه ره وه ليكرا، وهك ده ربپرنى خو شى بو چاكبوونه وهى له ونه خو شيبه ي كه خه لكى به گشتى به هوى نه و قسه و قسه لوكه ي كه ده رباره ي بلاوبويه وهى نيگه رانى كرد، خه لكى تايبه تيش به هوى نه وه و به هوى به ده سته پنانى ئامانجى به يه كخستنى موسلمانان و يه كگرتنى نه و ولاتانه ي كه به دلى جيهانى ئيسلامى داده نرين، به سه ركردايه تى خه ليفه ي عه باسى له عيراق و فه رمانده ي سولتان و پشتگيرى خه ليفه بو، هه روه ها ني شان وه مؤره كانى خه ليفه به نامه كانيبه وه بوو له هه موو شوينيكى جه زيره ي فورات و شام و ميسرو يه مه ن و شوينه كانى تر دا، يه كه م كه سيكيش كه دواى خزمه كانى له كه ليذا كۆبويه وه وه زيرى كه وره و راويژكارى به هيزو نه قلى به پتوه به ري ده وه ته كه ي القاضى الفاضل بوو^٣ العماد باس ده كات و ده لى ت: سولتان له قه لادا له كه ل كه سو و كاريدا كۆبويه وه، كۆتايى به قسه لوك و پروپاگنده هينا و بارودوخ به ره و باشى رويشت و چاكه و به خشنده يمان بينى به كه گشتنى

^١ البداية والنهاية (٥٢٥/٦٨).

^٢ هه مان سه رچاوه (٥٢٥/٦٨).

^٣ صلاح الدين القائد وعصره، ل: ٢٦٣.

الفاضل بۆ لای و باسکردنی نهێنییه کان ته م و مژی دلی ره وانه ده وه و بر دیه باخه که یه وه و به روبومی پیداو چهند جارێک سهر دانی کردو ده رباره ی کاروباره کانی ده ولت راویژی له گه ل کرد^۱.

ناخو سه لآحه دین چی ده سته که وتبیت له هه له ته که یدا بۆ سه ر موسل؟ نه و ریوشوینه ئیداری و سه ربازیانه کامانه ک پیتی هه سته دوا ی گه پانه وه ی بۆ دیمه شق بۆ ریکخستنه وه وی کاروباره کانی ده ولت و خو ئاماده کردن بۆ رووبه روو بوونه وه ی مه زن؟

ا- له گه ل فه رمانه وه ی موسلدا که له بنه ماله ی زه نکی بوو ریکه و ننیکی مۆر کردو وتاری سلجوقی تیدا نه هیشت و به ناوی سولتان سه لآحه دینه وه پاش خه لیفه ی عه باسی وتار خوینرایه وه سولتانیش ده سته هه لگرت له هه چی له پشت رووباری زابه وه یه (له ولات و قه لآو حه سارو ناوچانه ی وه ک شاره زورو ده وروبه ری و ویلایه تی به نی ففجاق و قه رابلی و بوازیج و عانه)، له به رامبه ر مانه وه ی موسل و ده وروبه ری به ده سته یه وه: به مه رجی که به بریاری ئیمه بجو لیته وه و سه ربازه کانیان بنی ریت بۆ خزمه تمان و وتارو دراو به ناوی ئیمه وه بیت^۲.

ب- وتارو دراو گو پرایه لی بۆ سه لآحه دین یه کلابوویه وه له ناوچه کانی تری جه زیره دا وه ک دیار به کر، به تاییه ت نه وانه ی که به ده سته ی بنی ارتق وه بوو، سوپاش ده نیردرا بۆ سولتان بۆ جیهاد کردن له کاتی پێویستدا، چونکه: وره ی جیهاد کردن له پێناو خودادا هه میشه وه ک پێویست نیه، به م شێوه ویه ش به ربه سته و رێگره کان له به رده میدا لابران^۳.

ج- سه لآحه دین ریه او قه لآکه ی و ویلایه ته که ی خسته سه ر ناوچه ی ده سه لاتی که وکه به ری کوپی زهینه دین علی کوچک که یه که م که سیك بوو له سه ره تاوه پشتگیری بکات له کرده سه ربازییه کانیاندا له رۆژه لاتی فور اتدا، چونکه نه و له خزمه تی سولتاندا بۆ پاراستنی یاساکان و کاری وای جیه جی کرد که ناوی پیده رکردو پله و پایه ی هینایه پێشه وه^۴. هه روه ها نه م نه و نه میره بوو که سه رکردایه تی هه موو هیزه رۆژه لاتییه کانی پێ سپێردرا له جه نگی حطیندا^۵.

^۱ هه مان سه رچاوه (۶۹/۲).

^۲ کتاب الروضتین (۶۴/۲).

^۳ صلاح الدین القاد و عصره، ل: ۲۶۴.

^۴ کتاب الروضتین له: صلاح الدین القاد و عصره وه، ل: ۲۶۴.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۵.

د- سولتان باجه ناشه رعيه کانی هه لوه شانده وه له سه رجه می نه و ناوچانه دا که راسته وخۆ که وتبونه ژیر ده سه لاتی وه چ به شیوه یه کی راسته وخۆ بیت یان ناراسته وخۆ، چونکه نه مه: نه ریتی سولتانه له هه مو ناوچه کاند او ته نها نه و باجانه ی هیشته وه که شه رع ریی پییده دا که نه وانیش: خه راج- باجی زه وی و کرێ و کشتوکال چه ند شتیکی تر بوون^۱. سه باره ت به کاروباره تایبه تیه کانی مالی خویان و مالی مامی، نه وه چه ند ریوشوینیکی له پیشتری گرت به رو العادلی له گه ل خۆیدا برد بۆدیمه شق هه تا وه کو ریزبه ندی کۆتایی بریار بدات پاش راویژکردن له گه ل القاضی الفاضل و خه لکانی تردا له ریگه شدا کاروباره کانی حمصی ریخست که فه رمانپه واکه ی (کوپه که ی شیرکز) کۆچی دوایی کرد بوو، نه وه بوو کوپه که ی خۆی له شوینیدا دانساو پابه ندی کرد به پاراستنی سنورو سه نگه ره کانی و وه رگرتنی باجه شه رعيه کان، سه لآحه دینیش نه و ماوه یه ی که له و ساله دا ۵۸۲هـ/ حوزه یرانی ۱۱۸۷- شازار ۱۱۸۷ مابویه وه بۆ ته واکردنی ریخستنه ئیدارییه کان و ئاماده ییه سه ربازیه کان له میسرو ولاتی شامدا به سه بربرد.

● سه لآحه دین الظاهر غازی کوپی ده ستنیشان کرد بۆ فه رمانپه وایی حه له ب له شوینی الملك العادلی بریادا، که باوکی هاوسه ری الظاهر بوو، به پپی ریکه وتنیک له نیوان هه ردو و برادا، نه میر بشاره شی کرده به پررسی قه لآی حه له ب و شجاع الدین عیسی کوپی بلاشووی وه ک نه میری مه دینه ده ستنیشان کرد^۲.

● الملك الأفضل کوپه گه وره که ی له میسره وه بانگ کرد بۆ دیمه شق هاتا وه کو بیکاته جینشینی خۆی تیایدا، العزیز عثمانی کوپیشی کرده جینشینی له میصر دا و الملك العادلی برایشی له گه لیدا دانا بۆ به پپوه بردنی میسرو ناوچه یه کی (زه وی) بۆ پرپیه وه که زۆر به لایه وه په سه ند بوو.

● نه م کاره ش تقی الدین عمری برازای وروژاند و بریاریدا به ره و مه غریب به پپیکه ویت و ده ستی به سه ردا بگریت و ببیته ده سه لآتدار تیایدا، به لآم نه م کاره کاریگه ری خۆی ده بیت له سه ر پلان و نه خشه و سه ربازه کانی سه لآحه دین، چونکه تقی الدین عومه ر یه کیک بوو له دیارترین پیوانی ده وله ته که ی و فه رمانده یه کی لیها تووی سوپا و راویژکاریکی به توانا بوو، هه ر بۆیه سه لآحه دین وه فدیکی نارده لای بۆ رازیکردنی و له و شتانه ش که له سولتانه وه هاتوه،

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۵.

^۲ کتاب الروضتين له: صلاح الدین القائد وعصره وه، ل: ۲۶۵.

ریکبخەن لە ئەو پەڕی رۆژەلاتەو بە ئەپەڕی رۆژناوای، لەم کاتەشدا بارودۆخی سیاسی
 لەشانیشینى خاچپەرستەکاندا بەرەو خراپتر دەچوو و ناکۆکی لە نێوان حیزبى بارۆنە دەرەبەگەکان و
 حیزبى پاشا و لایەنگرانیدا گەشتبوو و چلە پۆپەى، ئەمەش پالێ بەکۆنت ریمۆندى سێیەمەو ئەو نا
 لەتەختى پاشایەتى دورخایەو بە دانانى غى دى لوزیجیانى هاوسەرى شاژنى میراتگرى تەختى
 پاشایى، بۆ مۆرکردنى ئاستەوای لە گەڵ سەلاحەدیندا لە سەر ولاتى خۆى (طرابلس) و ولاتى
 هاوسەرەکەى (طبرية) بە جۆرێک کە لە سەرچاوە عەرەبیەکاندا دەربارەى وتراوە: پەناى برد بۆ
 سایەى سولتان و بوو بە شوێنکەوتوى سولتانیش قبوڵى کرد و دەستى گوشى و بەهێزى کرد
 بە ئازادکردنى ئەو سەربازانەى کە لە زینداندا بوون، ئەویش بوو بە دڵسۆزى مۆسڵمانەکان، ئەو
 ھۆکارەش پالێ نا بەریمۆندى سێیەمەو بە مۆرکردنى ئەم ریکە و تنامەى، ئەو بوو سەرۆکى
 ئەلداویە ئامۆزگارى غى پاشای کرد بە کۆکردنەوێى ھێزەکانى و گەمارۆدانى ریمۆند و ناچارکردنى بۆ
 خۆبەدەستەوێدان، پاشاش ھێزەکانى کۆکردەو، بە لām بالیانى کوپى بارزان (فەرمانرەوای نابلس)
 توانى قایلى بکات بە ھەڵە بوونى ئەم کارە، ئەویش ھێزەکانى بللۆھ پیکرد و گەپایەو بۆ قودس،
 سەلاحەدینیش لە دیمەشقدا مایەو لە چاوەڕوانى ھەلى گونجاودا بۆ کۆکردنەوێى سەربازەکانى و
 بەرێکەوتن بۆ گۆرەپانى جەنگ، ئەو بوو دەستگیرا بە سەر ئەو کاروانەى کە لە میسرەو ھات بۆ
 شام و دانوستانەکانیش شکستیان ھێنا لە نێوان سولتان و ئەرنات پاشادا بۆ چارەسەرکردنى
 کێشەکەو، ھەردوولا دەستیاندایە ئامادەسازى و خۆرێکخستن، سولتانیش نامەى کى نووسى بۆ
 سەربازەکانى لە موسڵ و جەزیرەى فورات و ھەلب و ھەماو میسردا و داواى لیکردن کە بەرێکەون
 بۆلای: سەربازەکانى رۆژەلات و ھەلب لە راس الماء کۆبینەو، ئەو ئۆردوگایەى کە سەلاحەدین
 ھەمیشە بە کاریدەھێنا، ناوەندى کۆبوونەو و بەرێکەوتنى میسرێیەکانیش بە سەرکردایەتى العادلى
 براى بەرەو کرک و شوبک، سولتانیش خۆى بەرەو جسر الخشب بەرێکەوت و لەوێ مایەو ھەتاوەکو
 ھەموو ھێزەکانى دیمەشق لە لای کۆبونەو^۱.

^۱ صلاح الدين القائد وعصره وه، ل: ۲۶۷.

بهشی سییه م: جهنگی و نازا کردنی بهیتوله قدیس و شالای

خاچپه رستی

باسی یه که م: جهنگی حطین:

سه لآحه دین توانی به ره یه کی نیسلا می یه کگرتوو و به رفراوان پیکیبیت، به لام ده سترگرتنی خاچپه رسته کان به سه ره ندی له شاره کانی که نار ده ریادا له شام، له گه ل هه ردوو قه لای کرک و شوبکدا، بوونه به ره به سستیکی گه وره له به رده م په یوه ندی کردنی هه ردوو بهشی ده ولته که یدا، که میسرو زۆربه ی ناوچه کانی ولاتی شام و به شیک له عیراقی له خوگرتبوو، نه مه سه رباری نه وه ی که نه م شارانه پیگه یه کی ستراتیژی گرنگیان هه بوو، چونکه خاچپه رسته کان توانیان به هوی ده سترگرتنیان به سه ره نه م شارانه دا له په یوه ندی به رده وامدا بن له گه ل ولاتو زیدی سه ره کی خویاندا که نه وروپای رۆژئاواییه^۱، له بهر نه وه سه لآحه دین له سه ره تای ده سه لآتیه وه بایه خی ده دا به هیرشکردنه سه ره نه م ناوچه یه، بگره گرنگیدانی به م مه سه له یه ده گه پنته وه بو سه رده مانیکی پیشتر کاتی که وه زیری ده ولته تی فاطمی بو^۲.

له راستیشدا سه لآحه دین توانی زیانیکی زۆر به خاچپه رسته کان بگه یه نیت له ناکامی نه م هیرشانه دا له رووی گیانی و که ره سه که ی جهنگه وه، نه مه ش پالی به خاچپه رسته کانه وه هه ناوه کو بیر له که مکردنه وه ی فشار بکه نه وه بو سه ره نه م ناوچانه، به دورخستنه وه ی سه لآحه دین لیی و راکیشانی سه رنجی به هیرشکردنه سه ره که نار ه کانی ده ریای سور، نه مه جگه له قوستنه وه ی بونی له ناوچه یه دا بو هه ره شه کردن له شوینه پیروژه کان له پیتناو لیدانی پیروژترین ناوچه ی نیسلا م^۳، به لام رووداوه کان زۆر به خیرای له به رژه وه ندی سه لآحه دین ده رویشتن.

یه که م: پیشه کیه کانی جهنگی حطین:

۱- کوچی دوا ی بلدوینی پینجه م و کاریگه ری له سه ر بارودوخی خاچپه رسته کان: پاشا بلدوینی پینجه م له مانگی جه مادی دووه می سالی ۵۸۲هـ/ مانگی ثابی سالی ۱۱۸۶زدا دوا ی چه ند مانگیک له ده ست به کاربوونی کوچی دوا یی کرد، لیژه شه وه دووباره کیشه یه کی ناوخوا یی له نیتوان خاچپه رسته کانددا سه ره به لداو کوچی دوا یی سه ره تایه ک بوو بو ململانییه کی توند بو

^۱ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۵۷.

^۲ هه مان سه رچاوه: ۱۵۷.

^۳ هه مان سه رچاوه: ۱۵۷.

گهشتن به تهختی شانیشینی، نه یارانی وهسیه ته که ی ریموندی سییه میش به رده وام بوون له پلانداناندا هه تاوه کو دواچار توانیان دهسه لاتی لی زهوت بکه ن ودهسه لاتی له مندا له که یه وه به رن بق سیبیلای دایکی وه له بژاردنی پاشای نوییان دایه دهستی، چونکه که خوی وه ک ثافره تیک توانای حوکمرانی نییه، سیبیلیش تاجی پاشایه تی رادهستی جای لوزینانی هاوسه ری کرد وه ک نه یارانی ریموندی سییه م دهیانویست^۱.

۲- سود وهرگرتنی سه لاهه دین له و بارودوخه ی که شانیشینی به یتوله قدیس پیایدا تیده پهری:

سه لاهه دین لیبرپراوانه کاری ده کرد بق پیکهینانی هیژیکسی سه ریاژه پر چه گو تفاق، وه ک خوئاماده کردنیک بق روویه پوووبونه وه ی یه کلاکه ره وه دژ به خاچه رسته کان، له هه مان کاتدا خوی ده بوارد له روویه پوووبونه وه ی خاچه رسته کان له چهند به ریه کی جه نگدا، هه تاوه کو بوار نه دات دوزمن ریزه کانی یه کبخاتو خوی ئاماده بکات بق روویه پوووبونه وه ی هیژی موسلمانان، بق ئه م مه به ستهش له سالی ۵۸۳هـ / ۱۱۸۷زدا نیردراویکی نارد بۆلای خه لکی حه له بو فه رمانی پیکردن به ئاشته وایی کردن له گه ل بۆهیموندی سییه می ئه میری ئه نطاکیه دا هه تاوه کو له یه ک به ریه ی جه نگه وه روویه پوووی خاچه رسته کان ببیته وه^۲، هه روه ها سه لاهه دین به هۆی ئه و لیها توویی و شاره زاییه سه ریاژه ی که هه ییوو هه ولیدا بارودوخ ناله باری شانیشینی به یتوله قدیس بقوزیته وه که پاش دانانی جای لوزجیینان تیی که تبوو، دوا ی ئه وه ی هاوسه ره که ی تاجی له سه ر سه ری خوی لابر دونا یه سه ر سه ری ئه وو وتی: میژده که م به تواناترو شیاوتره بۆپاشایه تی^۳، قومص ریموندی صه نه جلی ئه میری طرابلسیش شکستی هیئا له بر دنه وه ی ئه و پۆسته دا، سواره کانی داویه ش رازی نه بوون خوی به ته نها حوکمرانی بکات و داویان لی کرد که کار به و وهسیه ته بکات که ته نها مافی سه ره پهرشتی کردنی پیده به خشی، ئه مه ش وایلی کرد که خو بخاته باوه شی سه لاهه دین و داوا ی کۆمه کی لییمات، سه لاهه دینیش په نای داو، به دهم داواکه یه وه چوو وکۆمه کی پتویستی پیشکه شکرد، به م شیوه یه ش توانی هاوپه یمانیکی نوئ په یدابکات له ناو خاچه رسته کاند او که لینیکی گه وره بخاته ریزی خاچه رسته کان^۴، ئه وه بوو خه ریکبوو پیکدadan له ئیوان پاشا جای و ریمونددا روبدات کاتیک ریموند له طبریه دا سه رباژگی دانا و وه ک که سیکی خۆبه زلزان و له خۆبایی

^۱ تأریخ الأیوبین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۱۴۰.

^۲ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۷۵.

^۳ الفتح القسی، ل: ۶۸، ۶۷، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۷۵.

^۴ الکامل فی التأریخ، نقداً عن: صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۷۵.

کۆمهڵیکی زۆری له خاچه پرسته کان له دهوری خۆی کۆکرده وه و سولتانی هاندا بۆ هێرش کردنه سهريان بۆ گێڕانه وهی دهسهلات بۆی^۱، پاشای بهیتولمه قديسيس ههستا به کۆکردنه وهی سوپایه کی زۆر بۆ هێرشکردنه سهر طبریه، به لام ههستانی ههندی له شه میره کان به ناو بێژوانی بۆ هێورکردنه وهی بارودۆخه که و بانگهێشت کردنی ههردولا بۆ یه کگرتن بۆ رووبه روو بوونه وهی ئه و ئاماده کارییه مه زنه ی که سه لآحه دین بۆ سازدا بوون، ئه مه ش پاشا لوزینانی ناچار کرد که خۆی به رێبکه ویت بۆ لای قومص ریموندی قونجلی بۆ ئاشتکردنه وه و رێکه و تن له گه لیدا^۲. سه رباری ئه مه ش ده توانین بڵین که سه لآحه دین ده ره نجامی ده ستیوره دانی له کاروباری خاچه پرسته کاندای بۆ کۆمه کی کردنی یه کیکیان دژ به ئه وی تریان چه ند به ره مه یکی ده سه که وت، که گرنگترینیان ئه و جیاوازیه گه و ره یه بوو له دیدو بۆ چونه کانیدا له نیوان ریموند سنجلی و هه ندی له شه میره خاچه پرسته کاندای، له پێشه وهی هه مووشیاندا ئه رناطی فه رمانه وهی قه لای الکرك . ره نگه ئه مه ش ئه و هۆیه بیته که هانی میژوونوس ابن الاثیر ی داوه بۆ وه سفکردنی هاو په یمانیتی نیوان سه لآحه دین و ریموندی سییه م سه رباری کورتی ماوه که ی به وه ی که: گه و ره ترین هۆکار بوو بۆ ئازادکردنی ولاتیان و ده ره یانی به ییتولمه قديسيس له ژێر چه پۆکیان^۳، به م شیوه یه سه لآحه دین ئاگر به ستیکی به جیا له گه ل بوهیموندی سییه می ئه میری ئه نطاکیه مۆرکرد له سه رداوای ئه و یان له سه رداوای سه لآحه دین، هه تا وه کو له هیله کانی پشته وهی سوپا که ی دلنیا بیته وه یه کلابیته وه بۆ کوشتار له باشوردا^۴. هه روها ریموندی سییه م مه ودا ی رێکه و تنه که ی فراوانتر کرد هه تا وه کو ناوچه ی الجلیلیش بگریته وه، به م پێیه ش ریی خوشکرد بۆ سه لآحه دین بۆ چوونه نیوان ئوردون و فه له ستین^۵.

۳- رینۆلد شاتیۆن دووباره رێکه و تنامه که ی پێشیل ده کات له گه ل سه لآحه دیندا: هاو په یمانی نیوان سه لآحه دین و ریموندی سییه م رینۆلد شاتیۆنی توپه کرد که له و کاته دا له ئاگر به ستدا بوو له گه ل سه لآحه دیندا و به وه ناسرا بوو که تا ک لای نه بیر ده کاته وه، به هۆی ئه و پارێزگاریه شه وه که ئاگر به سه که له خۆی ده گرت کاروانه بازرگانیه کان ده ستیان کرده وه

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۶.

^۲ كتاب الروضتين، له: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۶.

^۳ الكامل في التاريخ، له: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۶.

^۴ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۴۲.

^۵ تاريخ الأيوبيين، ل: ۱۴۳.

به هاتووچۆ له نێوان میسرو ولاتی شامداو به سه لامه تی به خاکی خاچه رسته کاندای تیپه پرده بوون^۱، نه مهش سودی بۆ خودی رینولدشایستۆنیش هه بوو، به هۆی ئه و باج و مالیاتهی که له سه ری دانا بوون، وه ک ده ریش که وتبوو وادیار بوو که ئه و نهیده توانی به یی دزی و تالانی بژی، بۆیه هه ستا به هه لوه شانده وهی ئاگریه سته که ی له گه ل سه لاهه دیندا له سالی ۵۸۲هـ/ کۆتایی سالی ۱۱۸۶زدا کاتی که کاروانیکی بازرگانی گه وره ی وه ستاند که به خاکی کرکدا تیپه پرده بوو له کاتی که کدا که له میسره وه به ره و شام ده رۆشت و توانی پاسه وانه کانی بکوژی و دهستی به سه ردابگری و چه ند سه ربازیکیش به دیل بگری، هه ره ک بازرگان و خیزانه کانی ناوکاروانه که ی ده ستگیر کرد و بردنی بۆقه لای الکرك^۲، زۆری نه خایه ند هه والی ئه م ده ستریزیانه گه شته سه لاهه دین، به لام له بهر سووریوونی له سه ر ریژگری نی ریکه و تنامه که نامه یه کی نارد بۆ رینولد شاتیۆن و ئیدانه ی ئه م کاره ی کرد و هه په شه ی ئه وه ی لی کرد که نه گه ر دیله کان ئازاد نه کات و سامان و مولکه کان نه گێرپێته وه ئه وه لی قبول ناکات، به لام فه رمان په وای کرک ئاماده نه بوو پیتشوازی له نێردراوه کانی بکات.

کاتی سه لاهه دین پشت تیکردنی رینولد شاتیۆنی بینی، نامه یه کی سکالا ئامیزی نارد بۆ پاشا جای لوزینان و داوای لی کرد که ئامۆزگاری رینولد بکات بۆ گێرپانه وه ی دیل و ماله به تالان براوه کان، ئه وه بوو جای به ده م بانگه وازه که ی سه لاهه دینه وه هات، به لام نه ی توانی فشار بخاته سه ر رینولد^۳، ئه م شیوازه ش که سه لاهه دین گرتیه بهر ده رباره ی ئه و دیلانه ی که که وتبونه ژیر دهستی ئه رناطی فه رمان په وای کرک و داوای ئازاد کردن و گێرپانه وه ی سه ره و ت و سامانه کانیان، ئه م شیوازه رۆلی هه بوو له دروستکردنی ناوکی و نه هیشتهی متمانه له نێوان پاشای به تولمه قدیس و ئه رناطدا که داواکه ی ره تکرده وه بۆ ریژگری له و په یمانه ی که له گه ل سه لاهه دین به ستراوه، به مهش پاشای خاچه رسته گومانی له نیاز و مه به سته کانی ئه رناطدا بۆ دروست بوو وه ره که یان مه ترسی له وی تر ده کرد^۴.

ئه م هاوپه یمانی تیا نه وه لوه شانده وه ی خالی ده سته پیک و سه ره تای جهنگی حطین بوو، چونکه هاوپه یمانی سه لاهه دین له گه ل ریمۆندی سییه مدا بواری ره خساند بۆ ده سته وهردانی سیاسه تی ناوخوازی خاچه رسته کان، نوی کردنه وه ی هاوپه یمانیه که شی له گه ل ریمۆندی سییه م و

^۱ مفرج الکروب (۱۸۵/۲)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۲.

^۲ الکامل فی التاریخ (۱۹، ۱۸/۱)، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۲.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۲.

^۴ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۷۶.

^۵ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۴۳.

بوهیموندی سێیه‌مدا شانشینه‌ی به‌یتولمه‌قدیسی بێبه‌شکرد له‌کۆمه‌کی دوان له‌به‌هێزترین میرنشینه‌کانیان له‌شامدا، که‌ ئه‌وانیش میرنشینی طرابلس و میرنشینی ئه‌نطاکیه‌ بوو، به‌م شیوه‌یه‌ش سه‌لاحه‌دین سه‌رکه‌وتوو بوو له‌په‌رته‌وازه‌کردنی ریزی خاچه‌رستاندا، له‌به‌رامبه‌ریشدا سه‌رکه‌وتوو بوو له‌یه‌کخستنی ریزه‌کانی موسلماناندا و سوپای ئیسلامی له‌میسرو جه‌زیره‌ و شام و موسڵدا له‌رووی مه‌عنه‌وی و سه‌ربازیوه‌ ئاماده‌کرد بۆ ئه‌و جه‌نگه‌ی که‌ ده‌یویست یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ بیت^١، کاتی که‌ ئاماده‌کاریه‌کانی سوپاکه‌ به‌کۆتا گه‌یشت، سه‌لاحه‌دین دیمه‌شقی به‌جێهێشت له‌مانگی محرمی ساڵی ٥٨٣ هـ نازاری ساڵی ١١٨٧ ز دا به‌سه‌رکردایه‌تی سوپایه‌کی زۆره‌وه‌ به‌ره‌و باشوور به‌ریکه‌وت و گه‌شته‌ ر‌أس‌الماء له‌باکوپی ر‌ۆژه‌لاتی ح‌و‌ران^٢، پاشان به‌ره‌و بصری به‌ریکه‌وتن^٣، بۆپشتیوانی کردن له‌کاروانی حاجیان که‌ خوشکه‌که‌ی و که‌چه‌که‌ی له‌ناویاندا بوون، له‌هه‌مان کاتیشدا ئه‌گه‌ری په‌لاماردانی رینۆلدیان ئی‌ دوورده‌خاته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و راپۆرتانه‌ی که‌ ده‌گه‌یشتن باسیان له‌وه‌ ده‌کرد که‌ فه‌رمانپه‌وای کرک له‌ بۆسه‌دایه‌ بۆ حاجیه‌کان^٤، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌لاحه‌دین له‌گه‌شتنی کاروانه‌که‌ و سه‌لامه‌تیان د‌ل‌تیا بوویه‌وه‌، په‌لاماری کرکی دا کاتی که‌ رینۆلدشایتون زانی که‌ سه‌لاحه‌دین ها‌ت‌وته‌ ناوچه‌که‌ پاشه‌کشه‌ی کرد بۆ ناو‌حه‌ساروقه‌لاکه‌ی، سه‌لاحه‌دینیش الافضل نوره‌دین عه‌لی کوپی له‌ر‌أس‌الماء دا دانابوو، چاوه‌ڕێی گه‌شتنی ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌کرد که‌ بانگه‌هێشتی کردبوون بۆ جیهاد^٥، جموجۆلی سه‌لاحه‌دینیش به‌ئاراسته‌ی کرک دوو ئامانجی به‌ده‌ی‌نا:

یه‌که‌م: شارده‌نه‌وه‌ی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی، که‌ هه‌رشکرده‌ سه‌ر به‌یتولمه‌قدیس بوو.

دووه‌م: ترساندنی رینۆلدشایتیۆن (أرناط) و ر‌ی‌گرتن له‌ر‌ویشتنی بۆ به‌یتولمه‌قدیس.

ئه‌وه‌بوو سه‌لاحه‌دین سوپاکه‌ی به‌ناوچه‌که‌دا بلاوپێ‌کرد و تیایدا ده‌سورپانه‌وه‌ و خوشی به‌ره‌و شه‌وبه‌که‌ به‌ریکه‌وت و هه‌مان کاریشی به‌رامبه‌ر به‌شه‌وبه‌که‌ ئه‌نجامدا و ئوردوندا مایه‌وه‌ له‌مانگی صفر ره‌بعی یه‌که‌می ساڵی ٥٨٣ هـ/نیسان و ئایاری ساڵی ١١٨٧ دا بۆ روپۆش کردنی ئه‌و سوپایه‌ی که‌ له‌ده‌وری الافضلی کوپی له‌ر‌أس‌الماءدا کۆده‌بونه‌وه‌^٦.

^١ تاریخ‌ الايوبين، ل: ١٤٣.

^٢ حوران: گوندیکی گه‌وره‌یه‌ له‌ده‌ورو به‌ری دیمه‌شق له‌لای قیبه‌له‌وه‌.

^٣ بصری: سه‌ر به‌دیمه‌شقه‌ گوندی ح‌و‌ران.

^٤ الفتح‌ القسی فی‌ الفتح‌ القدسی، ل: ٥٩، ٥٨.

^٥ تاریخ‌ الايوبين، ل: ١٤٣.

^٦ تاریخ‌ الايوبين، ل: ١٤٤.

٤- رووبه رووبوونه وهی صفوریه: له هه مان کاتدا که سه لآحه دین خێوه تگه ی هه لآدبوو له نزیک قه لآی کرکو و شه ویک بۆ پاراستنی حاجیه کان له ده سترێژی خاچه رسته کان، هه ستان به نارندنی هێژیکه هه والگری که نه ندامه کانی به شێوه یه کی تایبه ت ده ستنیشان کردبوو، سه رکردایه تیشی دابوو ده ست مظفر الدین که وکه به ری فه رمان په وای چه ران و بدر الدین دلدرمی کوپی یاروق نه میری سه ربازه کانی چه له بو صارم الدین قایماز نه جمی نه میری سه ربازه کانی دیمه شق هه تاوه کو هه ستن به هێرش کر نه سه ر مال و موڵکی دوژمن بۆ لاواز کردنی سه ربازه کانی و په ی بردن به پلانه کانی، نه م سه ریه پڕ چه کو و تفاقه ش به ئاواسته ی صفوریه به ریکه وت، سه رکرده کانی شی سور بوون له سه ر نه وه ی که رێ په وو جموجۆلی زۆر نه یینی بیت و بۆیه له به شی کوتایه شه ودا بۆی به ریکه وتن هه تاوه کو به ره به یان هێرش بۆ بکه ن نه وه بوو نه وپلانه زۆر به وردی له به ره به یاندا جێ به جێکراو له به ره به یاندا هه لآیان کوتایه سه ر صفویه^١، هه رچی خاچه رسته کانی شه که له خه ویکه قولدا بوون به ده نگی شمشیر و سه وه به خه به ر هاتن و به په له خۆیان کو کرده وه بۆ رووبه روو بوونه وه ی نه و هێرشه ئیسلامیه کتوپه ره، پاشان هه ردوولا رووبه روو بوونه وه و جه نگیکی توند له نێوانیاندا رویدا و به سه رکه و تنیکه مه زن بۆ مو سه لمانه کان کوتایه هات و زۆرینه ی خاچه رسته کان کوژران و بریندار بوون، له ناو کوژراوه کانی شه سه رکرده و موقه دده می نه سبتاریه و ژماره یه کی زۆر له سواره ناو داره کانیان هه بوون، موقه دده می داویه کانی شه زۆر به زه حمه ت رزگاری بوو^٢، نه وه ی که قو په که ی زیاتر خه ست کرده وه نه وه بوو که کاتی هێژیکه خاچه رسته تر به په له گه شته صفوریه بۆ به ده مه وه چونی براکانیان شه ره که ی کوتایه پێهاتبوو مو سه لمانه کان توانیان ته واوی نه و هێزه ده سته گیر بکه ن، پاشان مو سه لمانه کان به سه رکه وتن و ده سته که وته وه گه رانه وه^٣ سه رکه و تنیشیان له مه نکه دا تۆ به ره ی به ره که ت و پێشه کی سه رکه وته کانی دواتر بوو^٤. به م شێوه مو سه لمانه کان توانیان زیانی گه وه به خاچه رسته کان بگه یه نن و نه م جه نکه ش خاچه رسته کانی تۆقاند و ده رکیان به مه ترسی نه وه یزه ئیسلامیه گه وه رده کرد که سه لآحه دین ئاماده ی کردبوو بۆ کوشتاریان^٥.

^١ کتاب الروضتین (٧٥/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٨.

^٢ مفرج الکروب (١٨٧/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٨.

^٣ مفرج الکروب (١٨٧/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٩.

^٤ کتاب الروضتین (٧٦/٢)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٩.

^٥ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ١٧٩.

۵- ئەو ئامادەكارىيانەى كە پېش جەنگى حطين ئە نجامدران : سەلاحەدىن دىلخۆش بوو بەو سەرکەوتنەى كە بە دەست هات لە سەردەستى ئەو سىرىيە ئىسلامىيە لە جەنگى صفورىيەدا، بۆيە كركو شوبكى بە جىيەشت و بە پەلە بە ئاراستەى دوزمن بە پىكەوت لە عىشترادا خىو تەگەى هەلدا، سەربازە ئىسلامىيە كانىش لە دەورى كۆبونەو بە رىژەيەكى زۆر كەلەو دەشتەدا شەپۆليان دەدا بە پىتى ووتەى ابن واصل^۲، ئەو بوو هەستا بە رىزكردنى سەربازەكانى، كە دوازە هەزار جەنگاوەر بوون^۳، پاشان سوپاكەى بە پىنى ياساى جەنگى باو لە وكتەدا رىخست و تقى الدين عمري برازاي خستە لای راست و مظفر الدين كوكبرى لە لای چەپەو دانا خۆشى لە ناوجەرگەى سوپاكەدا بوو، سوپاكەش بە سەر هەردوولادا دابەشبوو بوون وەك خۆ ئامادە كردنىك بۆ رووبەروو بوونەو^۴.

ا- ئامادەكارى خاچپەرستەكان : لەو ئەمى ئەو كۆبونەو ئىسلامىيە گەورەدا، خاچپەرستەكان كاتى بىستيان مۇسلمانەكان كۆبونەتەو سوپاىيەكى گەورەيان بە رىخست بۆيان، چونكە دەيانزانى كە رووبەرووى سوپاىيەك دەبنەو كە هاوشىو هەيان نەديو و دەوڵەت و دەسەلاتيان لە تىاجون و فەوتاندا، بۆيە هەموويان كۆبونەو و لە هەموو لایەكەو كە ووتنە خۆيان و هەموو ناكۆكىەكانيان وەلاناو القومص لە گەل جاي پاشادا ئاشت بويەو دواى ئەوەى كە چووە لای و خۆى خستە بە رىپى^۵، لىرەشەو پاشا جاي هەستا بە دەركردنى فەرمانى رەش بگىرى گشتى واتە دەبىت هەموو ئەو پىاوانەى كە تواناى چەك هەلگرتنەيان هەيە بە شدارىيەكەن، ديارە پاشاش تەنھا لە ئەو پەرى تەنگانەو و پىويستىدا پەنا بۆ ئەم حالەتە دەبات^۶، ئەو بوو خاچپەرستەكانىش كۆمەلانىكى زۆريان پىكەو و ناو خاچيان بە رزكردەو و خەلكى لە دەورى كۆبونەو، سوپاكەش بە تەواوى ئامادەبوو، دواى ئەوەى ئەو پارهەيان دابەش كرد كە هەرنى پاشاى ئىنگلتەرە نارەبووى بۆ جاي پاشا و فەرمانى كردبوو كە بە سەر سوپادا دابەشى بكەن، سەبارەت بە ژمارەى سوپاى خاچپەرست كە لە صفورىيەدا خىو تە هەلدا بوو دواى شكستەيتانەى لە بەرامبەر سىرىيە ئىسلامىيەكەدا ئەو هەندى لە مېژوو نوسە هاوچەرخەكان

^۱ عىشتر: شوتنىكە لە حوران سەر بە دىمەشق.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۷۹.

^۳ كتاب الروضتين (۸۶/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۰.

^۴ وفيات الأعيان (۱۷۴/۷)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۰.

^۵ كتاب الروضتين (۸۶/۲)

^۶ الشرق الأدنى فى العصور الوسطى، ل: ۸۴.

ده لێن ئه وژماره یه نوێکە ی پەنجە هەزار، یان زیاتر بوو^۱، هەندیکیشیان پێیانوایه که بیست هەزار بوو^۲.

ب- هە لێژاردنە جەنگی یە کلاکەرەو هە لایەو ن سە لاهە دینهو ه: کاتێک سە لاهە دین بە کۆبو نەو ه ی خاچە رسته کانی زانی لە صفوریە دا پاش شکست خواردن یان لە بەرامبەر سەریە موسلمانە کەو ه لە شوێنە دا، راویژی بە فەرماندە کانی کرد، و ژۆریە یان رایان وابوو کە واز لە رووبە روو بو نەو ه بێنیت و شیوازی هێرش و پەلاماری بە رده وام بگرێتە بەر وە ک رابردوو لە پێناو گە یاندنی زانی زیاتر بە دوژمن بۆ لاوازکردنی بەرگری و وە شانندی گورزی یە کلاکەرەو ه لیتی، کۆمە لێکی تریش داوای چوونە ناو خاک و رووبە روو بو نەو ه یاندە کرد لە جەنگێکی یە کلاکەرەو ه دا^۳.

لێرە دا لێهاتووی سەربازی سە لاهە دینمان بۆ دەر دە کە ویت، کاتی پلانی دوو ه می هە لێژارد کە بریتی بوو لە پێکدادانی راستە و خۆ یە کلاکەرەو ه، وادیارە سە لاهە دین زانیو یە تی کە ژۆریە ی ئه و هێزانە ی کە لە دەوری کۆبو نەو ه لە شوێنی دوو رەو ه هاتو ن وە ک میسرو دیمە شق و حە لە بو جەزیرە و موسل دیار بە کرو چە ند شوێنێکی تر، ئه م هێزانە ش لە سەر بڤە مای دەر بە گایە تی سەربازی دروست بوو ن و چە ند ئه رکێکیان لە سەر شانە کە دە بێت لە ناوچە کانی خۆ یاندە رایپە پێن، ئه مە ش لە وانه یە لە هە ندێ کاتدا ناچاری مۆلە ت وەر گرتن و گە رانه وە یان بکات بۆ جێبە جێکردنی ئه رکە کانیان^۴، ئه مە لە گە ل ئه وە دا کە رەنگە سە لاهە دین ویستبێتی لە ریتی ئه م پلانه وە سود لە و ناکوکیە وەر گرت کە لە ریزی خاچە رسته کاندە، لە پاش کۆچی دوای پاشا بلدوینی پێنجە م و دانانی پاشا جایی لوزیان کە لێکۆ لەرێک بە یە کێک لە هۆکارە کانی بێبە شبوونی شانیشینی بە یتولمە قدیسی زانیو ه لە پششتیوانی و کۆمە کی دوو لە بە هێزترین میرنشینه خاچە رسته کان لە شامدا کە ئه وانیش میرنشینی طرابلس و ئه نطاکیە ن^۵.

بە م شیو ه یە هە لویستی نیوان سە لاهە دین و خاچە رسته کان ژۆر توند بوو، هە ردوو لا تامە زرۆی پێکدادان بوو ن بۆ یە کلاکردنە وە ی بارو دۆخە کە، هە رە ک سە لاهە دین دە یزانی کۆبو نەو ه یان لە صفوریە دا پێگە یە کی بە هێز یان پێدە بە خشیت لە جەنگدا، چونکە یە کێکە لە باشتترین و گونجاوترین شوێنە کانی بنیاتنانی سەربازگە، ئه مە ش بە هۆی ئه و لە وەرگە و ئاوو داها تە سروشتیە پێویستە نە ی

^۱ کتاب البوضتین (۷۶/۲).

^۲ الشرق الأدنى فی العصور الوسطی، ل: ۸۴.

^۳ تاریخ ابن خلدون، ل: صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۸۰.

^۴ الحركة الصلیبیه (۷۹۹/۲).

^۵ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۲.

که پێویست بۆ ئەو مەبەستە^١، بۆیە هەستا بە کێشکردنی خاچەرستهکان بۆ شوێنێکی گونجاو که بتوانی تیا دا شکستیان بە سەردا بێنیت. ئەمە سەرباری ئەو هی که سەلاحەدین دەبوو بۆ سەرماندووتی بگەنە لای و ناچارى رێى رۆشتنیاں بکات، خۆى و سوپاکەى لە ماندوو بوون بپاریزێت^٢، هەربۆیە سەلاحەدین خۆى ئامادە کرد بۆ ئە نجامدا کارێک که بە هۆیە وە بتوانیت خاچەرستهکان لە سەربازگە که یان لە صفوریە بێنیت دەروە و پەلکێشیاں بکات بۆ ئەو جێیەى که خۆى دەیه ویت، بەلام ئەم پەلامارە دوو بارانە کاریگەر بیهێکى ئەوتۆى نە کردە سەر خاچەرستهکان دەستبەردارى شوێنەکانیاں نەبوون لە صفوریە دا بۆیە سەلاحەدین بپاریدا که هێرش بکاتە سەر خودى طبریه، چونکه هەر کاتى خاچەرستهکان بێنیاں هێرش دەکات دەچن بۆ رووبەروو بونەو هی و بەم شیوەیه ش ئامانجە کهى دەپێکێت^٣.

ج- **رۆشتنى سەلاحەدین بۆ طبریه**: سەلاحەدین بە هۆى هێرشە که یەوە بۆ سەر طبریه بۆى دەركەوت که دەتوانیت ریمۆندى سییەمى ئەمیری طرابلس که بەبى ئارام ناسراوه بورۆژنیت^٤، ئەمە سەربارى ئەو هی که سەلاحەدین دەیزانى بە هێرشکردنى سەر طبریه دەتوانیت ئەو رینگایە بگریت که دەچیت بۆ طبریه هەروەها دەست بە سەر هەموو ئەو دەروازە و رینگایانەى تری شدا بگریت که بەکەنارى رۆژه لاتیدا تێپەرى بەرەو طبریه و بەگەشتنى بە ئاوە کهى کۆتایی دیت^٥، لە کاتی کدا که خاچەرستهکان لە کاتى دەرجوئاندا لە صفوریە دەمێننەو و لە ناوچە یەکی سەختدا که ئاوى تیدا نییه جێگیر دەبن^٦، ئەوە بوو لە رۆژى پێنجشەممە ٢٣ى رەبیعی یەکەمى سالى ٥٨٣ هـ دا دووى یولیوی سالى ١١٨٧ زدا سەلاحەدین فەرمانى دا بە بەشى سەرەکی سوپاکەى بۆ پیشپەرەى کردن بەرەو طبریه و هێرشکردنە سەر طبریه هەتاوە کو دەستى بە سەردا بگرن و لە قەلاکەیدا خۆیاں قایم بکەن^٧، هەر که هەوالی ئەم هێرشە گەشتە گوێى خاچەرستهکان، شیت و هاربون و پاشا جای دواى

^١ الحركة الصليبية (٨٠٤/٢)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ١٨٢.

^٢ الحركة الصليبية (٨٠٤/٢)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ١٨٢.

^٣ الحركة الصليبية (٨٠٤/٢)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ١٨٢.

^٤ الشرق الأدنى فى العصور الوسطى، ل: ٨٧.

^٥ الشرق الأدنى فى العصور الوسطى، ل: ٨٧.

^٦ هەمان سەرچاوه، ل: ٨٧، صلاح الدين والصليبيون، ل: ١٨٢.

^٧ الكامل فى التاريخ (٥٣٣/١١)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ١٨٢.

گرێدانی کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌نجومه‌نی جه‌نگی کرد^١، ئه‌وه‌بوو هه‌ندێکیان رایان وابوو که پێشپه‌وه‌ی بکه‌ن و رووبه‌رووی موسڵمانه‌کان ببنه‌وه، بۆریگری کردن له‌چونه‌ ناو طه‌ربه، به‌لام ریمۆندی فه‌رمانه‌په‌وای طرابلس داوای کرد له‌پاشا که له‌شوێنی خۆیدا له‌صفوریه‌ بمی‌نێته‌وه و پێی وت: طه‌ربه مولکی من و خیزانه‌که‌مه، سه‌لاحه‌دینیش ئه‌وه‌ی به‌و شاره‌کردوه‌ که کردوویه‌تی و قه‌لاکه‌ی ماوه‌ و هاوسه‌ره‌که‌می تیاپه، منیش رازیم به‌وه‌ی قه‌لاکه‌ش و هاوسه‌ره‌که‌شم به‌ریت، چونکه‌ پێشتر ئیستاش سوپای ئیسلام دیوه، به‌لام هه‌رگیز کۆمه‌ڵی ئه‌وه‌نده زۆرو به‌هێزم نه‌بینوه‌وه، ئه‌گه‌ر ده‌ست به‌سه‌ر طه‌ربه‌شدا بگریت، ناتوانیت تیایدا بمی‌نێته‌وه به‌و هه‌مووه سه‌ربازه‌وه و ناتوان تاسه‌ر له‌و شوێنه‌دا خۆیان بگرن دوور له‌خیزان و نیشتمانیان و ناچار ده‌بیت به‌جیی به‌ی‌لێت^٢.

لێره‌شه‌وه ده‌رده‌که‌وێت که سیاسه‌تی جیاوازی نانه‌وه له‌نیوان خاچه‌رسته‌کاندا له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه به‌رهمه‌می خۆی هه‌بووه، کاتی ئه‌م رایه‌ی ریمۆندی به‌تونیدی ره‌تکرایه‌وه له‌لایه‌ن هه‌ریه‌ک له‌ئه‌رناطی فه‌رمانه‌په‌وای کرک و جیراری موقه‌ده‌می داویه که تۆمه‌تباریان کرد به‌خیانه‌ت و لایه‌نگری کردنی موسڵمانه‌کان، ئه‌وه‌ بوو ئه‌رناط وه‌لامی دایه‌وه‌ و وتی: زۆر ترساندین له‌موسڵمانه‌کان، دیاره تۆ خۆشت ده‌وێن و ئاره‌زووت له‌گه‌ڵیانداپه. هه‌روه‌ها أرناطو جیرار توانیان کاریگه‌ری له‌سه‌ر جای پاشا دابنێن و ئه‌ویش فه‌رمانی ده‌رکرد بۆ سه‌ربازه‌کان که به‌ره‌و طه‌ربه به‌رپێکه‌ون، سوپای خاچه‌رستیش ده‌ستی به‌جموژۆل کرد له‌صفوریه‌ و ریمۆندیش له‌بارودۆخیکی زۆر خراپدا پێشیان که‌وتبوو، و ره‌و لایه‌نی مه‌عنه‌ویان دابه‌زیبوو، زۆرینه‌شیان له‌گه‌ڵ پێشپه‌وه‌ی کردندا نه‌بوون به‌ره‌و طه‌ربه و به‌نابه‌داری ده‌پۆیشتن^٣، ئه‌مه‌ سه‌رباری ئه‌و بۆسه‌و په‌لامارانه‌ی که له‌ریگه‌دا تووشی ئه‌و سوپایه‌ بوو، له‌گه‌ڵ گه‌رمی که‌ش و هه‌وارو سه‌ختی رێگا و نه‌بوونی ئاو، به‌هۆی ئه‌م بارودۆخه‌ دژواره‌وه سوپای خاچه‌رست له‌کاتی رۆیشتنیدا له‌صفوریه‌وه بۆ طه‌ربه‌ تووشی جیاپونه‌وه و لیک‌دابړان بوو، چونکه‌ دواوه‌ی سوپاکه‌ نه‌یتوانی هاوشانی پاشماوه‌ی تری سوپاکه‌ی بپوات و په‌یوه‌ندی به‌پاشاوه‌ بکات له‌ناوه‌راستدا، ئه‌مه‌ش پاشا جای ناچارکرد که پێش گه‌شتنه‌ طه‌ربه سه‌ربازگه‌ و خێوه‌تگه‌ هه‌ڵدات، سه‌رباری ئه‌و هه‌وله‌ی که ریمۆندی ئه‌میری طرابلس پێی هه‌ستا که له‌پێشه‌وه‌ی سوپاکه‌دا بوو، بۆ هاندانی خاچه‌رسته‌کان بۆ پێشپه‌وه‌ی کردن و گه‌شتن

^١ صلاح الدين والصليبيون، ل: ٨٣.

^٢ الكامل فى التاريخ، له، صلاح الدين والصليبيون، ل: ١٨٣.

^٣ الحركة الصليبية (٨٠٣/٢٢).

به ئاو، نه مهش بووه هۆی بیزاری ریمۆند له وهه لسوکه وته، دلتیابوو له وهی که شکستخواردن مهسه له یهکی حه تمیه^۱.

له راستیشدا ئهم بپیارانه زۆر سه رپیتی و سه رکه شانه بوو و به لگه بوو له سه ر نه بوونی بیرکردنه وهی سه ربازی دروست له لای سه رکرده خاچه رسته کان که سۆزی ئایینی توندپه وانه زال بوو به سه رباندا، چونکه پاشاو شانشین و سوپای خاچه رستیان خسته داوی سه لآحه دینه وه، که له کاتی به ریکه و تنیاندا ووتی، ئه وهی که ده مانویست رویداو مه به سه که مان هاته دی، به پشتیوانی خوا لیبرانمان نوێ و سنورمان پۆلاین و جه نگمان توندو سه رکه و تنمان به هیزه، ئه گه ر ئهم جاره دوو چاری کوشتن و دیل کردنیان بکهین ئه وه هیچ به ربه سستیک له به رده مماندا نامی ئی و که ناری ده ربایمان به ته وای ده که ویتته ژیر ده ست^۲. پاشان سه لآحه دین له و شه وه دا سوپاکه ی ریکخست و خۆشی به سه رکرده ی تهی سوپاکه ی به ریکه ووت بۆ رووبه پووبوونه وهی خاچه رسته کان له سه ر لوتکه ی چپای طبریه که ده یروانی به سه ر ده شتی حطیندا که ناوچه یه که له شیوه ی بانیکدایه که سی سه د مه تر له ئاستی ده ریا به رزتره و دوو لوتکه ی هه یه ئه مهش وایکرده له عه رب که ناوی شاخه کانی حطینی لئ بنین، به گه شتی خاچه رسته کانیش به م بانه زۆر ماندوو شه که ت بوو بوون و تینویتی زۆری بۆ هینا بوون دای ئه وهی که سوپای سه لآحه دین بوه ریکر له نیوان ئه وان و سه رچاوه ی ئاودا^۳. ئه وه بوو هه ردوولا له ده شتی قه دپالی چپای رۆژئاوای طبریه دا رووبه پوی یه ک بونه وه، به لام به هۆی هاتی شه وه وه رووبه پووبوونه وه که دواکه ووت، وه رکو مه له و له شوینی خۆیدا مایه وه^۴، له به ره به یانی رۆژی ههینی ۲۴ ره بیعی دووه می سنالی ۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷ زدا هه ردوو سوپا که وتنه جموجۆل و له شوینی کدا پیکر داان رویدا که به لوبیا ناسراوه، وکوشتار له نیوانیان دا به رده وام بوو هه تا وه کو تاریکی بوه ریکر له به رامبه رباندا^۵ ئه وه بوو سوپای سه لآحه دین ئه و دوو شه وه به هه ره مه ندبوو له سه رجه م ئه و هۆکارانه ی که یارمه تیده ری بوون بۆ رووبه پونه وه، ته وانی له ده شتاییه کی پر له وه رگه و ئاودا سه ربازگه ی هه لبدات، هه رچی سوپای خاچه رستیشه ئه وه له و ماوه یه دا ماندویتی و به دب ختی زیادبوو به هۆی ئه وه وه که سه ربازگه که یان له ناوچه یه کی سه ختی بی ئاوو گه رمدا هه لدا بوو، وا دیاره سه لآحه دین له و شه وه دا بارودۆخه که ی قۆسته وه هه تا وه کو

^۱ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۴.

^۲ تأریخ الأیوبین، ل: ۷۷، له العمداء الأصفهانی یه وه.

^۳ الکامل فی التأریخ (۵۳۴/۱۱)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۵.

^۴ النوادر السلطانیة، ل: ۷۶.

^۵ کتاب الروضتین (۸۱/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۱۸۵.

ئامادەكارىيەكانى تەواۋىكات بۆ ھېرش كىرەنەسەر دۆژمن كەچۈرۈۋە قەدپالى چىيى حطين، بۆ خۇپاراستن لەتياچون ومانە وە لەكەشكى مامناۋەندە بۆ كەمكردە وە ئاسە وارى تىنۋىتى و گەرما لەسەريان، سەربارى ئەو فەرمانانەش كەشا جاي دەرىكردبوو داۋاي بەرى كە و تىناني دەكرد بۆ خوارە وەى گردۆلگە كە ھەتاۋەكو ئەركى خۇيان بەرامبەر خاچ وەستان و رىزبون جى بەجى بىكەن، بەلام ئەوان پاساويان بە تىنۋىتى و نەمانى تواناي روبە پوۋبونە وە ھىنايە وە، سەلاخە دىنىش ئەمەى قۆستە وە و سۈپاكەى رىكخست و پلانى بۆ دارشت و بەشىۋەيەكى بازەنى گەمارۆيدان وەك ابن الاثير دەلى^۱.

دوۋەم: رووداۋەكانى جەنگەكە:

خاچپەرستەكان لەبەرەبەيانى رۆژى شەممەى ۲۴ى رەبىعى دوۋەمى ۵۸۲ھ دا بۇيان دەركەوت كەئەوان دور لەئاو گەمارۆ دراۋن، لەم كاتەشدا جەنگىكى ترسناك روويدا ئەو بوو سۈپاي ئىسلامى پىشپەوى كردو بەپەلە دابەزىن بۆ شاخەكانى حطين، سۈپاي خاچپەرستىش دەستىكرد بەجموچۆلى و وايان دانابوۋ بگەنە طبريە بۆ ئەو دەستيان بگات بەئاو، بەلام سەلاخە دىن بەئەزمنى سەربازى خۆى لەمەبەستەكەيان تىگەيشت و بەسۈپاكەيەو روۋپە پويان بويەو بەناۋى سۈپاكەيدا دەگەپاۋ ھانى دەدان بۆ جىھاد و ئەوانىش گوپرايەلى بوون^۲.

۱- دەستپىكردنى ھېرشى ئىسلامى: ھېرشى مۇسلمانەكان بۆ سەر خاچپەرستەكان دەستپىكردو مۇسلمانەكان ھېرشەكانيان چىكردەو بۆ سەر دۆژمن و تىگەيشتن كەروبارى ئوردون لەپشتيانە وەيە و لاتى رۆمىش لەپىشياندايە و تەنھا خۋاي گەرە دەتوانىت بەھانايانە وە بىت^۳ لەبەرەمبەر ئەو ھېرشە ترسناكەى مۇسلمانەكانىشدا، خاچپەرستەكان دلتىابوون لەو دەى كەكۆتايان ھاتوۋە تەنھا خۆبە دەستە وەدان ياخود ھەلاتن فرىيان دەكەوئىت، تەنھا رىمۆندى ئەمىرى طرابلوسىش توانى دەربازى بىت كاتى دەستە و سانى خاچپەرستەكانى لەبەرەمبەر سۈپاي ئىسلامىدا بۆ دەركەوت، بۆيە لەگەل كۆمەلەك لەسەربازەكانىدا رىككە و تەنوپەلامارى مۇسلمانەكانيان دا ئەوانىش رىگەيان بۆ كىرەنە و ھەتاۋەكو لىيەو دەربازىن و داۋى دەرجونيان رىزەكە يەكى گرتەو^۴. واش ديارە كەدەربازبونى رىمۆند بەرازامەندى سەلاخە دىن بوو، ئەو فەرمانى دا بەتقى الدىن عمرى

^۱ الكامل فى التاريخ (۵۳۵/۱۱).

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۶.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۸۶.

^۴ الكامل فى التاريخ (۵۳۵/۱۱).

برازای که پێشهنگی ئه و لایه ی سوپا بوو که ریمۆند هێرشى بۆ هێنا، مه به ستنى سه لاهه دینیش له م کاره ترساندن و لاوازکردنى سوپای خاچه رست بوو کاتى که هه لاتنى ریمۆند کۆمه له که ی بېنى، هه روه ک دورنیه ئه و مه سه له یه به ریکه وتنى هه ردوولا صلاح الدین و ریمۆند بوو بێت، به به لگه ی ئه وه ی که خاچه رسته کان کاتى دووچارى هێرشى هه مه لایه نه بوونه وه شمشیره کانیا ن فرێداو خۆیان به ده سه ته وه دا، ئه وه ی که قوپه که ی زیاتر خه سه تکرده وه ئه وه بوو که له و کاته دا ریمۆند هه لات و ده سه ته بردارى سه ربازه کانى بوو، هه ندی له موسلمان هه خۆبه خشه کان هه سستان به ناگرپێوه نانى ئه و پوش و گژو گيا وشکه ی که ئه و ناوچه ی دا پۆشیبوو، ره شه باش کردی به رووی خاچه رسته کاند، به م پێشه ش گه رماو تینویتی و دووکه ل و ناگر زۆرى بۆ هێنا بوون، ئه مه ش ناچارى پاشه کشه ی کردن بۆ سه ره وه ی کپوه که و ده یانویست خپوه ته کانیا ن له سه ره وه هه لبدن و خۆیان بپاریزن، به لام جه نگ له هه موو لایه که وه زۆرى بۆ هێنا بوون و بوارى ئه و کاره یان پێته دراو نه یانتوانى جگه له خپوه تی پاشا هه یج خپوه تیکی تر هه لبدن.^۱

۲- **جهنگی دهرونی لای سه لاهه دین**: وادیاره سه لاهه دین له و جهنگانه دا ده یویست خاچه رسته کان له ناو به ریت و به هه موو شیوه یه ک ترس و توقاندن بخاته دلایانه وه، ته نیا روویه روو بوونه وه ی راسته خۆشى به کارده هێنا بۆ کارتی کردنى دوژمن، به لگه ش له سه ر ئه مه ئه وه بوو کاتى خاچه رسته کانى له لوتکه ی چیاى حطین دا گه مارو دا، بایه خى زۆرى ده دا به ده سه تگرتن به سه ر خاچى گه و ره یاندا که به الصلېوت ناسرابوو و ده لێن: پارچه یه ک له و ته خته یه ی تیا به که مه سیحى له سه ر سێداره دراوه به قسه ی خۆیان^۲، چونکه ده یزانى ده سه تگرتن به سه ر ئه و خاچه دا با سه ترین چه که بۆ تیکشکاندنى خاچه رسته کان له رووی دهرونى و مه عنه و ییه وه ئه وه بوو توانى ئه و خاچه یان له ده سه ت بسێنیت و خاچه رسته کان ته واو لاواز بوون و له تیا چوونى خۆیان دلنیا بوو، و موسلمان هه کانیش به ره و لوتکه ی چیا که پێشه و یان کردو خاچه رسته کانیش له پاشه کشه دا بوون و کوژران دیلکردنیا ن به رده وام بوو، هه تا وه کو له گه ل پاشای خاچه رستدا که گه یشتبووه لوتکه ی ته پۆلکه که ته نها ژماره یه کى که م مابوو یه وه که له سه دو په نجا سواره ی ئازا تینه ده په رى^۳، ابن الاثیریش

^۱ مفرج الکروب (۵۳۵/۱۱)، صلاح الدین والصليبيون، ل: ۱۸۶.

^۲ الکامل فى التأريخ (۵۳۵/۱۱)، صلاح الدین والصليبيون، ل: ۱۸۷.

^۳ کتاب الروضتين (۸۷/۲).

^۴ مفرج الکروب (۱۹۱/۲)، صلاح الدین والصليبيون، ل: ۱۸۷.

له سەر زاری الملك الأفضلى كورپى سه لآحه دینه وه ده لیت: کاتى خاچه رسته کان پاشه کشه یان کرد له گه ل پاشاکه یاندا بۆ لوتکه ی ته پۆلکه که هیرشیکى به هیزیان هینایه سەر موسلمانەکانى به رامبه ریان و خه ریک بوو له شوینەکانیان دوریان بخه نه وه، به لآم موسلمانەکان توانیان نه وه له مه ته تیکبشکینن و خاچه رسته کانیان گێرپایه وه بۆ لوتکه ی چیاکه، الملك الأفضلیش خو شحالى خو ی به م سهرکه وتنه درده بپری و ده لیت: (تیکمان شکاندن)، لیره شدا لیتا تووی سه ربارى سه لآحه دین و نه زمونی جه نگیمان بۆ درده که ویت، که پیتی وابوو، خاچه رسته کان شکست ناهینن هه تا وه کو سه رکرده کانیان رووبه رووی کوشتن یان دیلکردن نه بنه وه، بۆیه وه لآمی کورپه که ی دایه وه و وتی: بیده نگ به سه رناکه وین هه تا وه کو نه و خێوه ته نه که ویت، مه به ستی خێوه تی پاشا بوو، پاشان هیرشه کانى توندتر کردو پاشا چه ند ساتیک خێوه ته که که وت و سه لآحه دینیش دابه زى و کړنوشى برد بۆ په روه ردگارو له خو شیدا ده ستیکرد به گریان.^۱

۳- زیانه کانى خاچه رستان له حطین: له راستیدا نه و کوژراو دیلانه ی که خاچه رسته کان له م جه نگه دا ده ستیان دا یه کیک له گه وره ترینی نه و نسکوو کاره ساتانه داده نریت که به سه ریاندا هاتوه، نه وه بوو ته نها ژماره یه کى که م جه نگا وه رزگارى بوو له گه ل کۆمه لیک له سه ربارزانى دوایه ی سوپاکه به سه رکر دایه تی ریمۆندى فه رمانپه وای صیدا و چه ند سه ربارزیکى پێشه وه ش به سه رکر دایه تی ریمۆندى فه رمانپه وای طرابلس^۲. ژۆرینه ی سوپاکه ش به خودی، نه مه جگه له نه رناطى فه رمانپه وای کرک و ئوکی فه رمانپه وای جبیل و هنفری کورپى هنفری فه رمانپه وای تبنین و کورپى ژنه فه رمانپه وای طبریه و جیرارى پێشه نگو فه رمانده ی داویه، ژۆرینه ی نه وانه ش که رزگاریان بوو له ئسبتاریه و سه رانى خاچه رسته کان بوون^۳. سه لآحه دین نوێژى سوپاسگوزارى ده کات و پيشوازی له پاشا دیلکراوه کان ده کات:

سه لآحه دین فه رمانیدا به هه لدانى خێوه تیک بۆی، پاشان چوو ه ناویه وه نوێژى سوپاس گوزارى بۆ خوا ی گه وره نه جامدا به رامبه ر به م نیعمه ته ی که پاشاکانى پيش خو ی به ئاواتیه وه بوون، به و خه مه وه سه ریان نایه وه^۴، پاشان داوا ی پاشا و فه رمانده کانى کردو پيشوازییه کى باشى لیکردن و جای پاشای له ته نیشت خو یه وه دانا و فه لبرنس نه رناطیش له ته نیشت نه وه وه دانا و

^۱ الکامل فى التاريخ (۵۳۶/۱۱)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۸.

^۲ الشرق الأدنى فى العصور الوسطى، ل: ۹۸، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۱۸۸.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۷۷، مفرج الكروب (۱۹۲/۲).

^۴ مفرج الكروب (۱۹۴/۲).

جامیکی پیشکش کرد به پاشا جای که ناوی ساردی تیدا بوو ئه ویش لیخوارده وه و پاشماوه که شی دا به ئه رنات بق خواردنه وهی، له م کاته دا سه لاه الدین توپه بوو رویکرده پاشا و دوپاتیکرده وه که ئه رنات به پیی مؤله تی ئه و ناوی نه خواردۆته وه و په نادان نایگریته وه، پاشان ناوپی لیدایه وه و تاوان و خیانه ته کانی یادخسته وه و پیی وت: بق ئه وه نده بی به لئین و ناپاکی؟ وه رگریه که ش وه لایمی دایه وه که ده لیت: ئه وه نه ریتی پاشا کانه^۱، پاشان سه لاهه دین وتی: ئه وه من محمه د سه ر ده خه م و پاشان پیشنیاری موسلمان بونی بق کرد، به لام ئه و رازی نه بوو، سه لاهه دینیش شمشیره که ی هه لکیشا و کیشای به شانیدا و شلیکرد و ئاماده بوان به ته مای نه مان^۲، پاشان وتی: دوو جار نه زری کوشتنیم کردوو ئه گه ر بکه ویته ژیر ده ستم، یه که میان: کاتیک ویستی به ره و مه که و مه دینه بهوات، دووهمیش: کاتیک ناپا کانه په لاماری کاروانه کانی داو تالانیکردن، کاتیک پاشای به یتولمه قدسیش ئه م دیمه نه ی بینی ترسا و وایده زانی که سه لاهه دین له ویش ده دات، به لام سه لاهه دین دلنای کردو پیی وت: نه بوو به نه ریت و پاشا پاشا بکوژیت، به لام ئه مه سنوری خوی تیه پاندبوو بۆیه ئه وه رویدا^۳.

۴- **هه ئویستی سه لاهه دین به رامبه ر به دیله کان:** سه لاهه دین داوای داویه و نه سستباریه کانی کردو هینانیان و داوای موسلمان بوونی لیکردن ئه وه ی موسلمان بوو، هیشتیه وه و ئه وه ی ئاماده نه بوو فه رمانی کوشتنیدا^۴، أبوشامه ش هۆکاری کوشتنیان رونده کاته وه و ده لیت: من زه وی له م دوو ره گه زه پیسه پاکده که مه وه، چونکه ئه وان که س نا هیلنه وه و ده ست له دژایه تی هه لئاگرن و خزمه تی که س نا که ن له دیلیدا و پیسترنی بی باوه پانن^۵، زانراویشه که ئه مدوو ده سته یه له و بنه مایانه پاشه گه زبوونه وه که ژانیان بق ته رخانکردبوو و جل و به رگی ئاینی ره شیان لابر دو پۆشاک سهر بازی سپی و هیمای سوری خاچه رستیان پۆشی و چوونه ریزی جه نگاوه رانه وه و هه ریه که یان سی ئه سپیان هه بوو له گه ل خزمه تگوزاریکدا که هه میشه به شوینیا نه وه بوو. هه روه ها چه ندین سه رکرده یان تیدا هه لگه وت که هه لگری پله و نازناوی سهر بازی بوون و سیاسه تی ناپاکی و لیدانی موسلمان ه کانیان داده پشت، ئامانجی سه ره کی ئه م دوو کۆمه له ش لیدانی ئیسلام و له که دار کردنی پیرۆزیه کانی بوو به هه ر شیوه و نرخیک

^۱ مفرج الکروب (۱۹۵/۲).

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۷۸ - ۷۹.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۷۹، مفرج الکروب (۱۹۵/۲).

^۴ مفرج الکروب (۱۹۶/۲)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۹۰.

^۵ کتاب الروضتين (۷۹/۲).

بیت^۱ ژماره ی ئیسبتاریه و داویه ش نزیکه ی سێ سه دو شه ست که سێک بوو، گومانیش له وه دانیه که روئی خراپیان له جه نگدا هۆکاری سه ره کی کوشتنیان بوو، چونکه ناسراو بوون به ریز نه گرتنی ریکه وتنه کان و ناپاکی نواندن، هه ره که دلتیاش بوو له وه ی که نه گه ر نازاد بکری ئه وه دووباره ده گه پێنه وه بۆ کوشتار به شیوه یه کی دپردانه تر، ده بیئت له یادی شمان نه چیت که هه ندیکیان به شدار بوون له هه له مه تی نه رناطدا بۆ سه ره مه ککه و مه دینه، له به ره ئه م هۆیا نه سه لاهه دین دوودلی نه نواند له کوشتنی ئه و دیله خاچه رستانه دا، به هۆی نه مه شه وه له لایه ن کۆمه لێک له میژوونوسه رۆژئاواییه هاوچه رخه کانه وه له وانه ی که له قه سابخانه کانی خاچه رستانیان له بیریان چۆته وه یاخود لیبیری خۆیان بردۆته وه که تیایدا به ده یان هه زار موسلمانیان له ناو بردوه، ئه مه ش شتیکی نوێ نییه بۆ نه قلییه تی رۆژئاوایی که هه ندی جار به دوو پێوه ر پێوانه ده کات و شتانی که بۆ خۆی به ره وا ده بینیت که بۆ خه لک به نا په وای ده زانییت، به لām ده بیئت ئه وه مان له یادی بیت که ئه و سیاسه ته له لایه ن سه لاهه دینه وه حاله تیکی تاییه ت و ده رچون بووه له سیاسه تیکی گشتی لیبروده و به خشنده نه به رامبه ره به دوژمه نه کانی^۲. سه باره ت به دیله کانی تر ئه وه سه لاهه دین فه رمانیدا که به رپێ بۆ دیمه شق و له وێ به نرخیکی که م فره شران^۳. قاضی کوپی ابی عسرونیش هاته دیمه شقه وه و خاچی گه وه ره صلبوتی به ده سته وه شوک کرد بویه وه و سولتانی ش گه راپیه وه بۆ طبریه^۴، ریمۆندی سییه می فه رمان په وای طرابلسیش کاتی رزگاری بوو له جه نگه که گه شته صورو له ویشه وه چوو ه طرابلس و چه ند رۆژیکی که م مایه وه پاشان له غه م و داخی ئه وه ی که به سه ره خاچه رسته کان و ئاینی گاورد هات گیانی له ده ست دا^۵.

سییه م: هۆکاره کانی سه ره که وتن له جه نگی حطین؛

- ۱- خۆئا مه ده کردن و گرتنه به ری سوننه تی ده ستگرتن به هۆکاره کانه وه: سه لاهه دین (ره حمه تی خوای لیپیئت) توانی ئومه ت یه کبخات و له سه ره قورئان و سوننه تی پیغه مبه ره (ﷺ) و

^۱ التأریخ الحزب المصری، حسان سعداوی، ل: ۱۸۶.

^۲ الحروب الصلیبیه العلاقه بین الشرق والغرب، ل: ۲۱۹.

^۳ کتاب الروضتین (۸۲/۲)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۷۹۰.

^۴ مرآة الزمان، له: صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۹۰.

^۵ الکامل فی التأریخ (۵۳/۳-۵۵)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۱۹۱.

جیهادکردن له پێناو خودادا کۆبکاتهوه له پێناو رزگارکردنی ولاتانی ئیسلامیدا. ئهوهبوو ولاتی شامو میسرو حجازو یه مهن و عێراق کهوته ژێر دهسهلاتو حوکمرانی سه لاهه دین و بۆ ئهم کارهش زانیان و شه رعناسان و سوپا و هه زاران تیکۆشه ری کۆکرده وه که زانیان له پێشه وه یاندا بوون بۆ هاندانیان بۆ جه نگرکردن و توانی سوپایه کی به هیزی و شکانی که شتیگه لیکی ده ریایی به هیزی پێکه وه بنیت و که پاره و پولیکی زۆری تیا دا سه رف کردبوو^۱.

ئین به دادده لیت: سولتان پیتی وابوو که سوپاسگوزاری نیعمه تی په ره ردگاری به سه ری وه له موک و ده سه لات پیدان و گوپراپه لی خه لکی بۆی و جیهادکردن له گه لیدا ته نها به جیهادکردن به ریخستنی سه ربازه کان و کۆکردنه و یان ده کریت، بۆ ئهم مه به سه ش له عه شترادا کۆیکردنه وه له ۲۴ی ره بیعی دووه می سالی ۵۸۳دا به ره و ولاتی دوزمن پێشپه وی پیکردن له نیوه پۆی رۆژی هه ینیدا.... هه میشه ه له رۆژی هه ینیدا به ریده که وت بۆ جه نگ، به تایبه ت له کاتی نوێژی هه ینیدا بۆ به هره مه ند بوون له نزای و تاربیژه کان له سه ر مینه ر، که ره نگه وه لامدانه وه ی نزیکتر بیت^۲، هه ره ها سه لاهه دین به باشی سه ربازه کانێ ئاماده ده کردو تیر هاوویژه کانێ دیاری ده کردو تیری پتیوستی پیده دان، ژماره ی ئه و تیرانه ش که به سه ریاندا دا به شی کرد گه یشته چوار سه د و شترو باری حه فتا و شتریشی له گۆره پانی جه نگدا ئاماده کرد بۆ دانانی وه که یه ده ک بۆ سو دمه ند بوونی جه نگاوه ره کان لێی له پێناو به رده و امبوونی جه نگدا هه تا کو سه ره که وتن به پشتیوانی په ره ردگار به ده ست دیت، هه ره ها سه لاهه دین به سوپایه کی به هیزو نه زموونی جه نگی که م وینه وه چوه ناو جه نگه وه، ئه مه سه رباری هه لبژاردن و دیاریکردنی گۆره پانی جه نگ له لایه ن خۆیه وه و پرا ی دیاریکردنی کاتی پویه پوو یونه وه، ئه وه بو له طبری دا مایه وه و توانی بیته به ر به ست له به رده م دوزمه ندا سه رچاوه ی ئاودا، هه ره که له مانگی یولیۆ- ته مموزدا جیهادی راگه یاندا که یه کێکه له گه رمترین مانگه کانێ سال و که م ئاویش تیایدا زۆری بۆ دوزمن هینا بوو یه کێک بوو له کاریگه رترین چه که کانێ سه لاهه دین^۳، له راستیدا سه لاهه دین ئهم ئایه ته ی جیبه جی کرد که ده فه رموی: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ (الأنفال: ۶۰)، واته: هه رچی له توانانتاندا هه یه بۆ به هیزکردنی سوپای ئیسلام بیخه نه که رو ئاماده ی بکه ن له ئاماده کردنی هه موو جۆره ئه سپ و هۆکانی تری گواسته نه وه

^۱ صلاح الدین الأيوبي، علوان، ل: ۱۲۱.

^۲ النواذر السلطانية، والمحاسن اليوسفية، ل: ۷۵.

^۳ صلاح الدین والصليبيون، ل: ۱۹۱.

که مته رخه می مه که ن تا دوژمنانی خواو دوژمنانی خۆتانی پێ چاو ترسین بکه ن. (تەفسیری ئاسان
ل: ۱۸۴).

ئەو بوو سوپای ئیسلامی کۆکردەو و سوپای خاچە رستی کیش کردو شویتێ گونجای
هەلبژارد بۆ جەنگە کە.

۲- **سوننەتی پلە بەندی و یەکییتی ئومەت:** ئەمیرە سلجوقیەکانی کاری زۆریان کرد لە پێناو
تیکشاکاندنی خاچە رستەکان، ئەبوو عماد الدین زەنکی دەسکەوتیکی مەزنی بە دەست هێنا
بە دانانی پرۆژە یەکی پیشە نگانه کەرەنگە زۆریەکی خەڵک لە و کاتەدا بە زەحمەتیان زانیبێت،
کە ئەویش پرۆژە یەکیبۆون و رزگارکردن بوو، کە نۆرە دینی کوپی بەشی یەکەمی
بە دەست هێناو سەلاحە دینیش توانی بەشی دووهم و هەرە گرنگی بە دەست بێنیت، هەربۆیە
سەرکەوتنی سەلاحە دینی لە حطیندا تەواو کەری پرۆژە کە ی عمادە دین بوو بۆ یەکییتی
سەر بە خۆی، جا ئەگەر نۆرە دین شوین پێی باوکی هەلنە گرتایە بۆ یەکیستی شام و دواتریش
یەکیگرتنی لە گەڵ میسردا ئەوا ئەم سەرکەوتنە بە دینە دەهات،^۱ کە بە هۆی ئەو هەولە یەکییتی
خوازانە وە بوو کە لە سەر بیروباوەری راست و دروستی ئیسلام بنیاتنرابوو کە جیاوازی
لە نێوان رەگەزێک و رەگەزێکی تردا ناکات و هەموویان بە برای بیرو باوەر دەزانیت، شاعیر
دەلیت:

ولست أدرى سوى الإسلام لى وطناً الشام فى وادى النيل سيات
وأينما ذكر أسم الله فى بلبلو عدت أرجاء من لب أوطانى^۲

دیاره ئەو هۆکارانە ی کە یارمەتی یەکیبونیاندا لە سەر دەمی سەلاحە دیندا کارلێکیان لە گەڵ
رۆژگار و کاتدا کردو بە پێی سوننەتی پلە بەندی و لە جەنگی حطینیشدا بەرەمی خۆی دابە دەستە وە
کە بە ئازادکردنی قودس کۆتایی هات، موسڵمانانیش لە برایەتی و سۆزو خۆشەویستیاندا وە ک
جەستەیان لێهات کە کاتیەک ئەندامیکی ئازاری پێدەگات هەموو جەستە ی شەونخونی بۆ دەکیشییت و
تا دایدە گریت^۳ سەرباری ئەو هەولە زۆرانە ش کە داگیرکەرە ران خستیانە گەر بۆ بە شەشکردنی جیهانی
ئىسلامی هەرچەندە توانیان هەندێ زەوی موسڵمانان بەش بەش بکه ن، بەلام نەیان توانی دلایان
لە یەک دابەن و موسڵمانان هێشتا برا موسڵمانە کە ی خۆش دەوێست و بە زمانی حال^۴ دەیوت:

^۱ العلاقات الدولية فى عصر الحروب الصليبية (۲/ ۳۷۵).

^۲ الوحدة الإسلامية بين الأمس واليوم، ابراهيم النعمة، ل: ۹.

^۳ البخارى، كتاب: الأدب، باب: رحمة الناس والبهايم.

^۴ الوحدة الإسلامية بين الأمس واليوم، ل: ۲۳.

أو اشتكى مسلم في الصين أرّفي
فمصر ربحاني والشام نرجسي
وفي العراق أكف المجد ترفعي
ويسكن المسجد الأقصى وقبته

لو اشتكى مسلم في الصين أرّفي
فمصر ربحاني والشام نرجسي
وفي العراق أكف المجد ترفعي
ويسكن المسجد الأقصى وقبته

واستريح الى ذكرى خراسان
لنا مقاماً باحسان وإيماناً

أرى بخارى بلادی وهی نائیة
شريعة الله لت شملنا وبت

۳- دوربینی و به نه زمونی سه لاهه دین له رووی سیاسییه وه: تبیینی نه وه ده کریت که سه لاهه دین ده رکی به گرنگی کاری دوولایه نه ده کرد بۆ یه کخستنی به ره ی ئیسلامی و جیهادکردن دژ به خاچپه رسته کان، چونکه په یوه ندییه کی پته و له نیتوان نه م دوو کاره دا هیه، شایانی باسه سالی ۱۱۸۶ز/ ۵۸۲ ک ریکه وتنی عزالدین مه سعودی فه رمانپه وای موسل و سه لاهه دینی به خقوه بینی به مه رجی موسل سر به سه لاهه دین بیت، به م پییه ش توانی هر چوار شاره ئیسلامیه سه ره کییه که یه کبخات که نه وانیش قاهره و دیمه شق و حله بو موسل بوون هه ریه که شیان رۆلی شیاوی خویان هه بوو له پرۆزه ی جیهاددا^۲، هه روه ها خاچپه رسته کانیش به سه رۆکایه تی ریمۆندی سییه می کۆنتی طرابلس ناگرپه سستیکیان له سالی ۱۱۸۵ز/ ۵۸۱ ک دا له گه ل سه لاهه دیندا مۆرکرد بۆ ماوه ی چوار سال، هه ریه که شیان پتویستی به م ناگرپه سته هه بوو بۆ ریکه خستنه وه ی هیزه کانی و وه رگرتنی پشوویه ک، نه وه ش که به نه زمونی و لیها تووی سیاسی سه لاهه دین دووپاتده کاته وه نه ریکه وتنامانه بوو که له گه ل هه ندی لایه نی خاچپه رستدا مۆری ده کرد له پینا و پاراستنی هیزه کانی و به فیرونه دانی توانا کانیان له کرده ی جهنگی گه وره و به رده وامدا دژ به خاچپه رسته کان، هه ربۆیه له و چه ند ساله دا خۆی له رووبه پووبونه وه ی یه کلاکه ره وه ده پاراست و په له ی نه ده کرد، به لکو ناشتی کاتی پی باش بوو له گه لیاندا، گرنگیشه که بزانی نه ریکه وتنامانه ی کاتی که پشیشیل ده کرین بوار ده ره خستین بۆ به رپاکردنی جهنگی یه کلاکه ره وه، که جهنگی حطینیش به م شیوه بوو، یه که م هه لگیرسینه ری پتکدادان له نیتوان سه لاهه دین و خاچپه رسته کاند له لایه ن سواره ی خاچپه رست رینتۆری شاتپۆن یان نه رناته وه که هه له شه یی بووه هۆی تۆمارکردنی ناوی له میژوودا، نه وه بوو نه رناته ناگرپه سته که ی پشیشیلکردو سه لاهه دینیش نه مه ی به راگه یاندنی

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴.

^۲ الحروب الصلیبية، العلاقات بي الشرق والغرب، ل: ۲۱۵.

جەنگ لە دژی لە قەلامداو وە لاسی ئە یوبیە کانی ش توندو یە کلا کەرە وە بوو وە ک لە جەنگی حطیندا روویدا لە سالی ٥٨٣ ک/ ١١٨٧ زدا، هەر وە ها دورینی سە لاهە دین و لیها تووی سیاسی لە وە دا بوو کە پیش، چو نە ناو جەنگی حطین ئە م کارانە ی ئە نجامدا:

ا- **ریکخستنی دەوڵەت و ناوچەکان بۆ ئە میرەکان:** سە لاهە دین زۆر سەرکە وتوو بوو لە رازیکردنی بە رامبەرە کان و پاراستنی هاوسەنگی لە پێناو رازیکردنی هە موواندا، خە لکانی تریشی بە شدارە کرد لە کاروبارە ئیدارییە کاندو خۆ ی بە کارە سە ریا زییە کانه وە سەرقال دە بوو، هە مو کاریکیشی بە پسپۆری خۆ ی دە سپارد، هەر وە ها مە رچی بۆ جێ نشین و بریکارو فەرمانپەر وای هەر ژیمە کان ئە وە بوو کە لە گە ل هاولاتیاندا دادگە رین و لە خەر جییە کانی جیهاندا بە شدارین و سوپا کانیان لە نامادە باشیدا بهێ لئە وە بۆ جەنگ و کوشتار، زۆر لە خە می دلسۆزی شوینکە وتوانیدا بوو جاریکیان بە قاضی ابن شدادی وت: ئە گەر مە بمرم ئە م سە ریا زانە تان چیتەر بۆ کۆ نابێ تە وە^١، هەر وە ها نامە یە کی لە الرقە دا نوسی کە تیایدا هاتبوو: بە دبە خترین فەرمانپەر وای ئە و کە سە یە کە ورگی خۆ ی قە ل و خە لکی لاوازی کات و دورترینیشیان لە راستیە وە ئە و کە سە یە کە نارپەر وای بە تال وە ک هە ق و راستی پیشانی خە لکی بدات، هەر کە سیکیش لە بەر خاتەر خوا واز لە خە لکی بهێ نیت خوای گەر وە بۆ ی قەرە بوو دە کاتە وە، هەر کە سیکیش قەرزی ک بدات بە خوا خوای گەر وە قەر زە کە ی دە داتە وە^٢، ریکخستە وە ی دە وڵە ت و ناوچە کانی ئە میرە کان پاش کرداری یە کخستن روویدا کە زیاتر لە دە یە یە کی خایاند.

ب- **ریکخستنی حە زە کانی بنە ماله کە ی و رازیکردنیان:** بنە ماله ی ئە یوبی پالێشت و سەرقالکە ری یە کە می سە لاهە دین بوو لە یە ک کاتدا، تە ماعی تاکە کانیشی لە گە ل چە مکه کانی ئە و سە رده مە دا هاوڕابوو، بە لām لە گە ل خواست و تیگە یشتنی سە لاهە دیندا بۆ دە وڵە ت نە دە گونجا، ئە وان تازە بوون لە بواری حوکمرانی داو واتی دە گە شتن کە حوکمرانی بریتی یە لە دە ستگرتن بە سەر زهوی و ملی خە لکیدا نە ک بە پێ وە بردنی کاروباری ژیا نیان بێ ت و بە پر سياریتی بێ ت لە بە رامبەر یاندا، ئە م تیگە یشتنە ش لە نۆرە دین مە حمودی مامۆ ستایە وە بۆ ی جێ ما بوو، بە لām تیگە یشتنی بنە ماله ی هە لقو لای ئە و واقع یە بوو کە لە و سە رده مە دا باوو بوو، سە لاهە دینیش بە دە ست جیاوازی ئە م دوو حالە تە وە دە ی نا لاند، ئە م جیاوازیە شی بە م شیو یە دە ربیری کاتی بە الملك العادلی برای ووت کاتی داوای عه قدی مو لگایە تی حە لە بی

^١ الحروب الصليبية، العلاقات بين الشرق والغرب، ل: ٢١٧.

^٢ النواردر السلطانية، ل: ٢١٨.

^٣ صلاح الدين الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ٢٥٣.

لێده کرد له بهرامبه ر ۱۵۰ هه زار دیناردا که سه لاهه دین به قهرز لئی وه رگرتبوو: ئایا واده زانیت ولات کرین و فروشتنی پێوه ده کریت؟ ئه ی نازانی ولات مولکی ئه و خه لکانه یه که تیایدا نیشته جین، ئیمه ته نها خه زنه داری موسلمانان و پارێزه رانی ئاین و مالیانین^۱ دوا ی حکومه لێک گۆرانکاری و ئالوگۆر له سالی ۵۸۲ دا بارودۆخه که به م شیوه یه ی لیهات:

• تقی الدین عومهری برزای بۆ ناوچه ی میا فارقین و دیار به کر ده ستنیشانکرا دوا ی ئه وه ی له میسر دا یاخی بوو، یان خه ریک بوو یاخی ببیت و میسر به جیبه ی ئیت، به لام القاضی الفاضل قایلی کرد به دورکه و تنه وه له سه رکه شی.

• الظاهر غازی کوپی سه لاهه دین گه پێنرایه وه بۆ ویلایه تی حه له ب.

• شیرکۆی کوپی ناصر الدین محمد له حمصدا مایه وه وه نه گۆرا (!).

ج- کاری دبلۆماسی ده ره کی: به هۆی ئه زموونی بیست و ئه وه نده سالی له بواری سیاسیدا و ئه زموونی له فهرمانپه وایه تیدا سه لاهه دین ده یزانی که بازنه ی ده ره کی کاریگه ری زۆری هه یه له سه ر رووداوه کان، ئه و هیزه مادیانه ی که پارچه پارچه ولاته که ی له سه ر بنیات ناوه به س نییه بۆ دلتیا بوون له به رپێوه چوونی رووداوه کان به و شیوه یه ی که ئه و ده یه ویت و پێویسته چه ندین دۆستایه تی و ئاگر به ست و په یوه ندی ناشته وایی به سته ی له گه ل هیزه ده ره که کان و تانه نه ت دۆزمنانیشدا، ئه وه بوو له سالی ۵۷۷ کدا په یوه ندی باشی له گه ل قوسته نتینیه دا به رپا کرد و مزگه وتی ئیسلامی تیا دا کرایه وه و نزیکه ی دووسه د دیلی موسلمانیش ئازاد کران، ئه مه ش سه لاهه دینی له بیزه نتیه کان و قوبرس دلتیا کرده وه و دۆزمنایه تی ئیوان بیزه نتیه کان و خاچه رسته کانی شامیشی زیاتر کرد^۲، له لایه کی تریشه وه که شتیگه له ئیتالیه کان (که شتیگه لی جه نه وای و پیزاو بوندوقیه و ئه مالقا) زۆر ده هاتن و له که ناره کانی شامدا ده ره که وتن و ئیمتیا زایان له هه موو به نده ره کاند هه بوو، جه نگاوه رو چه ک و پاره ی به به رده وامیان بۆ ده گواسته وه، به که لوه ی لی رۆژه لات و به هارات و بابته خۆراکیه کانه وه ده گه رانه وه بۆ رۆژئاوا، رۆلی کاریگه ریشیان له کۆمه کی کردنی میرنشینه فره نه جه کان و بۆماوه ی سه ده یه که له رۆژه لاتدا هه بوو، هۆکاری په که می مانه وه ی ئه و میرنشینه و به هیز یان بوون، له سه ر سه لاهه دینیش پێویست بوو که رێگریبێت له به هیز بوونیان به پیتی تواناو، له ده ریاشدا رووبه روویان نه بێته وه، چونکه که شتیگه لی پێویستی نه بوو بۆ ئه نجامدانی ئه و

^۱ کتاب الروضتين (۵۲/۲).

^۲ صلاح الدین الفارس المجاهد والملك الزاهد، ل: ۲۵۶.

کاره، هه‌ربۆیه هه‌ندی بێ‌ده‌ری له‌به‌رده‌میاندا و‌ال‌ده‌کردو ده‌یزانی که‌به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌و بازرگانانه‌ له‌دینداریان به‌هێزتره‌و ئه‌و بێ‌به‌شیه‌یان له‌بیر ده‌باته‌وه‌ که‌ له‌وانه‌یه‌ پاپا توشیان بکات، هه‌روه‌ها ئه‌وان رکابه‌ر بوون له‌ناو خۆیانداو ئه‌ویش سودی له‌م رکابه‌ریه‌ وه‌رگرتو هه‌ولێکی زۆری دا بۆ راکێشانی بازرگانیه‌کانیان بۆ به‌نده‌ره‌کانی میسر، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ هۆی ده‌سته‌به‌رکردنی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌وله‌ت و زیاده‌بونی داهاته‌کانی و له‌به‌رژه‌وه‌ندی بازرگانه‌ میسریه‌کانیشدا، هه‌روه‌ک له‌گه‌ڵ به‌یازینه‌و به‌یاشینه‌کانی بازرگانی پیزادا رێکه‌وتنامه‌یه‌کی مۆرکرد له‌سالی ٥٦٩ه‌.دا، له‌نامه‌یه‌کی سه‌لاحه‌دینیشدا بۆ خه‌لیفه‌ له‌به‌غدا بوونی رێکه‌وتنێکی هاوشیوه‌ی ئه‌و رێکه‌وتنامه‌یه‌ له‌گه‌ڵ جه‌نه‌واو بوندو قیه‌دا راده‌گه‌یه‌نیت، ئه‌و به‌نده‌ی که‌ له‌نامه‌که‌دا ها‌توه‌ ده‌لێت: هه‌ر هه‌موویان ئیستا ئامێری جه‌نگی خۆی ده‌هێننه‌ ولاتمان و خۆی لێمان نزیکه‌کاته‌وه‌ به‌پێشکه‌شکردنی کاره‌باش و ده‌گه‌مه‌نه‌کانیان و له‌گه‌ڵ هه‌موشیاندا بریاری به‌رده‌وامبون و ناشته‌واییمان داوه^١.

د- مه‌سه‌له‌ی جیهاد: ئه‌و دۆزه‌ سه‌ره‌کیه‌یه‌ که‌ سه‌لاحه‌دینی سه‌رقاڵ کردبوو له‌هه‌موو کاته‌کانیدا له‌راوله‌ناو خیزانه‌که‌یدا، مانگه‌کانی کۆتایی سال ٥٨٢ه‌ یش مانگی نامه‌و نوسینه‌کانی بوو بۆ جێنشین و کاربه‌ده‌ستانی له‌میسر و شام و جه‌زیره‌و بۆ خۆ ئاماده‌کردن بۆ جه‌نگ، هه‌رگیز له‌کێشه‌و ناکوکیه‌کانی شانیشینی به‌یتولمه‌قدیسیشدا بۆ ئاگانه‌بوو، مانای ئه‌و ئاگر به‌سته‌شی ده‌زانی که‌ له‌گه‌ڵ ریمۆندی سییه‌می ئه‌میر طرابلسدا مۆریکردبوو که‌ له‌پاشای قودس توپه‌بوو بوو، به‌هه‌ر حال هه‌موو سه‌ره‌داوه‌کان له‌ده‌ست سه‌لاحه‌دیندا بوون له‌سه‌ره‌تای سالی ٥٨٣ه‌.دا، خوای گه‌وره‌ش ده‌رفه‌تی قۆستنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌له‌ی بۆ ره‌خساند کاتیک ئه‌رناط به‌لێنه‌که‌ی هه‌لوه‌شاند هه‌و ئه‌ویش به‌پێی سوونه‌تی ده‌ستگرتن به‌هۆکاره‌کان و پشت به‌ستنی به‌خوا له‌گه‌ڵیدا جولا‌یه‌وه‌.

٤- له‌بری من مه‌جه‌نگین و له‌پێناو خودا بجه‌نگین: دلسۆزی مه‌زنی بۆ په‌روه‌ردگارا (جل جلاله‌): کاتیک سه‌لاحه‌دین له‌جه‌نگی حگیندا بیستی که‌ سوپای خاچه‌رست پێشپه‌وی کردوه‌و به‌رتۆیه‌ بۆی وتی: ئه‌وه‌ی ده‌مانویست ها، ئه‌وه‌ بوو کۆبوونه‌وه‌ و هاوه‌لانی رایان وابوو که‌ ده‌ست بکه‌ن به‌په‌لاماردانیان، به‌لام ئه‌و به‌مه‌ رازی نه‌بوو وتی: من رام وایه‌ به‌کۆمه‌لی موسلمانانه‌ روبه‌په‌ریان ببینه‌وه‌، چونکه‌ مه‌سه‌له‌کان به‌ده‌ست مرۆڤ نین و نازانین ته‌مه‌نمان چه‌ندی ماوه‌، نابێت ئه‌م کۆمه‌له‌ بلاوه‌پێبکه‌ین هه‌تاوه‌کو به‌باشی له‌پێناو خودادا

تینه کۆشین، ههروهها وتی به سه رباره کان: بۆ من مه جهنگین، به لکو له پێناو خوددا بهنگین^۱
 نه مه ش جیبه جیکردنیکێ کردیهی فهرماشتی پهروهردگار: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ (النساء: ۷۶)، واته نهوانه ی ئیماندارن ته نه
 له پێناو خودا ده جهنگن، به ی لām بپاوه پان له پێناوی سته مکارو زۆردارو (طاغوت) دا
 ده جهنگین... ته فیسری ئاسان لا ۹۰.

به م پێهش سه لاهه دین هه موو جهنگه کانی به پێی بنه مای جهنگکردن له پێناو خودادا بوو^۲،
 هه ربویه زۆر سووبوو له سه ره نه وه ی که جهنگ له پێناوی خوداو به زرکردنه وه ئالای ئسلام و داگرتنی
 ئالای بپاوه پو هاوه لگه پانی خاچه رست بێت، ههروهها سه لاهه دین راستگۆ بوو له خواستی
 شه هیدیداو پێوستی دلسۆز بوونیشی بیری فهرمانده و نه میره کانی ده خسته وه، هه تاوه کو خوی
 گه وه پاداشتی موجهیده کانیان پێبه خشیت و بیانگه یه نیته پله و پایه ی شه هیده کان، خوی
 گه وه ش له بهر دلسۆزی له جهنگ و فتوحه کانییدا سه رکه وتنی پێده به خشی، چون نا له کاتی کدا
 که ولاتیکی ئازاد ده کرد سه رکه وتنی نه ده دایه پال خوی، به لکو ده دایه پال خوی گه وه، چونکه
 نه و به خشه ری سه رکه وتنه کانه و سه رخه ری باوه رداری یه کتا په رستان و شکست پێهێنه ری بپاوه پو
 هاوه لگه رانه، بۆیه هه ر که موسلمانان سه ریکه وتنا یه به سه رکردایه تی سه لاهه دین یه کسه ر کرنوشی
 سوپاسگوزاری بۆ پهروهردگار ده بردو سوپاسی ده کرد له سه ر سه رخستنی، هه ر نه مه ش له حطین و
 شوینه کانی تر دا رویداوه^۳.

۵- جیبه جیکردنی شه ریه ته و به ره که ته ی له ده و له ته ی سه لاهه دیندا: میژوو ناگادارمان ده کاته وه
 که سه لاهه دین کاتی بوو به سولتان، ته و به یه کی نه سوچی کرد له هۆکاره کانی تاوان و
 رابواردنی له سه رخوی قه ده غه کردو دورکه وته وه و په شیمان بویه وه له هه موو نه و شتانه ی
 که له گه نجیه تیدا کرد بووی، ته و به یه کی راستگوزانه ی کرد بۆ پهروهردگارو، به خوا په رستی و
 به ندایه تیه وه خه ریک بوو، ههروهها سه رباره کانی له سه ر په یوه ندی باش به پهروهردگاره وه
 پهروهرد کرد، له گه ل پاراستنی سنوره کانی شه رع و دورکه وته وه له گوناوه سه رپێچی و
 رووکردنه تاعه تی پهروهردگار. هه روه ک گرنگی به شه ریه ته و زانیانی ده داو حوکه
 شه ریه کانی جیبه جیده کرد به سه ر ژیر ده سته کانییدا و خه لگانی گومراو خراپه کاری

^۱ صلاح الدین الفارس المجاهد والملك العادل، ل: ۲۹۳، کتاب الروضتين (۲۷۹/۳).

^۲ صلاح الدین الأيوبي، عبدالله علوان، ل: ۱۱۳.

^۳ دروس وتأملات فی الحروب الصليبية، ل: ۱۷۹.

سه‌رکۆنه ده‌کرد، فه‌رمانی ده‌دا به‌چاکه‌و نه‌هی ده‌کرد له‌خراپه‌و خاکی بوو له‌گه‌ڵ خه‌ڵکداو دۆستی پێش نه‌ده‌خست و سته‌می له‌ناحه‌ز نه‌ده‌کرد، به‌لکو وازی له‌و که‌سه ده‌هێنا که‌به‌ناپه‌وا نا‌کۆکی له‌گه‌ڵدا ده‌کرد و به‌خشنده‌یی و ره‌وشت جوانی ده‌یگرته‌ خۆی، فه‌رمانی به‌خیزان و فه‌رمانده‌کانی ده‌دا که‌په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ په‌روه‌ردگارا پته‌ویکه‌ن و هه‌میشه‌ی مردنی یاد ده‌خستنه‌وه‌و داوای کارکردن و خۆبێندنه‌وه‌و له‌به‌رکردنی قورئانی لێده‌کردن و وه‌سیه‌تی خواپه‌رستی و له‌خواترسان و له‌یادبوونی مه‌رگو داوای مه‌رگیشی بۆ کوپه‌رکانی ده‌کرد، وه‌رن باپێکه‌وه سه‌رنجی ئه‌م وه‌سیه‌ته‌ی بۆ یه‌کێک له‌مناله‌کانی الملك الظاهر، که‌حه‌فده‌ کوپیان تیا‌بوو بده‌ین که‌ده‌لێت: وه‌سیه‌تی له‌خواترسانت بۆ ده‌که‌م، چونکه‌ ئه‌وه بناغه‌ی هه‌موو خه‌یرێکه‌و فه‌رمانت به‌و شتانه‌ پێده‌که‌م که‌خوای گه‌وره‌ فرمانی پێک‌دوویت، چونکه‌ ئه‌وه هۆکاری رزگاربوونه، ئاگاداریشت ده‌که‌مه‌وه له‌خوێن و ده‌ستخستنه‌ ناویه‌وه، چونکه‌ خوێن ناخه‌وێت، هه‌روه‌ها وه‌سیه‌تت بۆده‌که‌م به‌پاراستنی دڵی ژێرده‌سته‌کانت و ره‌چاوکردنی پیاوه‌ گه‌وره‌کانی ده‌وله‌ت، چونکه‌ ئه‌وه‌ی که‌من پێی گه‌یشتم و به‌هۆی مودارات و دل‌پا‌هگیرکردنی خه‌ڵکه‌وه‌یه، رقیش له‌که‌س هه‌لنه‌گریت، چونکه‌ مردن که‌س ناهێلێته‌وه‌و ئاگات له‌وه‌ بێت که‌له‌نیوان تو‌وخه‌ڵکدايه، چونکه‌ خوا لێت خۆشنا‌بێت و هه‌تاوه‌کو ئه‌وان لێت رازی نه‌بن، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌نیوان تو‌و په‌روه‌ردگاردایه ئه‌وه به‌ته‌ویه‌کردن لێت خۆشه‌ده‌بێت، چونکه‌ په‌روه‌ردگار به‌خشنده‌و مه‌ره‌بانه^۱.

له‌راستیدا هو‌کمکردن به‌وه‌ی که‌خوا دا‌یبه‌زاندوه‌و ئاسه‌واری دنیا‌یی و دوا‌روژی هه‌یه، ئه‌و ئاسه‌واره‌ دنیا‌یانه‌شی که‌له‌ده‌وله‌تی سه‌لاحه‌دیندا ده‌رکه‌وتن ئه‌مانه‌ن:

۱- **جینشینی و پایه‌داربوون**: وه‌ک ده‌بینین نوره‌دین و دواتریش سه‌لاحه‌دین سوربوون له‌سه‌ر حه‌یبه‌ جێکردنی شه‌رعی خوا له‌ده‌رونی خۆیاندان و دلسۆزانه‌و له‌نه‌هتینی و ئاشکرادا گه‌راونه‌ته‌وه‌ بۆلای په‌روه‌ردگار، خوای گه‌وره‌ش به‌هیزی و جینشینی له‌زه‌ویدا پێبه‌خشین، سه‌لاحه‌دینیش شه‌ریعه‌تی خوای له‌ده‌وله‌ته‌که‌یدا جێبه‌جێکرد و خوای گه‌وره‌ش پایه‌داری کرد و ئه‌مه‌ش سوننه‌تێکی خوایی هه‌میشه‌یه‌ له‌و تا‌کو گه‌لانه‌دا که‌ به‌لێپارانه‌وه، هه‌ول ده‌دن بۆپایه‌دارکردنی شه‌رعی په‌روه‌ردگار، خوای گه‌وره‌ش رووی وتاری ده‌کاته ئه‌م ئومه‌ته‌و به‌لێنیان پێده‌دات به‌و به‌لێنانه‌ی که‌ به‌باوه‌ردارانی پێش ئه‌وانی داوه ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي

الأَرْضِ﴾ (النور: ٥٥) / واته له بری کافران ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (النور: ٥٥).^١ جا هر که خه لکی باوه پریان هینال و به پیتی شهر جولا نه وه و گه پانه وه بۆی، نه وه به ره می نه وه یان پیده گات و شوینه واری ده مینیتته وه. ﴿وَلْيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ﴾ (النور: ٥٥). که واته گه پانه وه بۆناین جینشینی له زه ویدا لی ده که ویتته وه و حوکمکردن به شه رعیش ده مانگه یه نیت به ناین، نه مهش له ده و له تی نوره دین و سه لاهه دیندا به دیده که یین.

ب- **ناسایش و هیمنی**: دواى نه وه ی که خواى گه وره ریزی نا له سه لاهه دین به له ناوبردن ده و له تی فاکمی و نازادکردنی میسرو لکاندنن حه له بو دیمه شق پتیه و ی و ریکه وتن له گه لا موسلدا له به ره یه کی ئیسلامی به رفر او اندا که هیمنی و ناسایشی لیکه وته وه بۆ ولاته که ی له و ناوچانه دا که شه رعى خوا حوکمی تیا دا ده کرد، ده بینین که ده و له تی سه لاهه دین دواى جینشینی پایه داریون، خواى گه وره هوکاره کانی ناسایش و هیمنی بۆ ره خساند، هه تا وه کو پیگه ی خۆی بپارێزت نه مهش سوننه تیکی خواى به رده وامه ، خواى گه وره گرهن تی داوه به خه لکانی باوه پدارو په پیره وکاری شه رع و حوکمه کانی به دللی خۆیان هیمنیان له ده رون و ژیا نیاندا بۆ مسۆگه ر بکات، چونکه هه موو کاره کان به ده ست په روه ردگاره، هه ر خۆشی ده لکان ده گورپت خواى گه وره ش هیمنی ته و او ده ه خشی به و که سانه ی که دامه زراون له سه ر یه کتا په رستی و له هاوه لگه ری خۆیان به دور ده گرن به هه موو جوړه کانی وه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ (الأنعام: ٨٢).

ده رونیان پارێزر وه له مه ترسی و نازارو به دب ه ختی نه گه ر پاکبیتته وه له هاوه لپه یدا کردن بۆ په روه ردگار، له راستیدا حوکمکردن به شه رعى په روه ردگار پشوو به بۆ ده رونه کان، چونکه به ر دادگه ری و میهری په روه ردگار ده که ویت، خواى بالاده ستیش دواى نه وه ی که به لیتنی جینشینی پاشان پایه داریونی به باوه پداران داوه بپه شینه کردن له ناسایش و دلنیا یی و دور له ترس و ده لراوکی خواى گه وره ده فه رمویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ٥٥)، واته به لیتنی دلتیا به خشو ته وای داوه به وانه ی باوه پریان هینا وه له ئیوه و کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجام داوه به پراستی له ئاینده یه کی نزیکدا جینشین و پایه داریان ده کات له ولاتدا هه روه ک چۆن ئیماندارانی پیش

^١ تفسیر الجالین، ل: ٤٦٦.

ئەمانى جېنشېن كىرەوۋە ئۇ دىن و ئاينەيان بۇ دەچەسپېئىن كە خوا خۇى پىى رازىيە ھەروھە ترس و بىميان بۇ دەگورپىت بە ئارامى و ھىمنى ئۇ كاتە ئىتلر بە تەواۋى ھەمەن دەپەرستە و ھەرگىز ھىچ جۆرە ھاۋەل و شەرىكىكەم بۇ پىيار نادەن)) تەفسىرى ئاسان لا ۳۵۷.

لە راستىدا ئە نجامدانى بە ندىيە تى بۇ پەرورەدگارو دوركە وتنەو ھەممو جۆرە ھەكانى ھاۋەلگەرى ئاسايش و ھىمنى لە دلە كاندا بە دىدىئىت لە سەر ئاستى تەك و كۆ، ئەمەش لە دەۋلە تى سەلا ھەدىندا بە دىھات كاتىكە ملەكە چى رىيازى پەرورەگارى جىھان بوون.

ج- سەرپەرەزى و شەكۆمەندى: سەرپەرەزى و شەكۆمەندى سەلا ھەدىن و ئەبىيەكان كە لەمىژودا تۆمار كراۋە دەگەرپىتەو ھەم دەستگرتنىان بە قورئانەكە پەرورەدگارو سوننە تى پىغەمبەر (د.خ) لىبىت، چونكە ھەركەس شەرەفمەند بىت بە خۇدا نەپال قورئان و سوننەت ھە سەرى نەتەو ھەكە بەرزەدە كاتەو ھە ناۋبانگى بەرزەدە بىتەو ھە، خۋاى گەرە دەفەرەمۆيت: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (الانباء: ۱۰).

ئىبن عەباس دەربارەى رافەى ئەم ئايەتە دەللىت: شەرەفمەند بوئاننى تىدايە^۱، چونكە ئەم ئوممەتە شەرەفمەندى و سەرورە تى تەنھا لە دەستگرتنىدايە بە ھۆكەمەكانى ئىسلامەو ھە، ھەك عومەرى كورپى خەتتاب دەفەرەمۆيت: (ئىمە سەرشۆپترىن گەل بوو، بەلام خۋاى گەرە بە ھۆى ئىسلامەو بە ھىزى كىردىن، جا ھەتا ھەكە داۋاى سەرپەرەزى بىكەين لە دەرەو ھە شەرەى خۋاى گەرە ھەرسەرشۆپمان دەكات^۲. عومەر لەم وتەيەيدا پەيوەندى ئىۋان بارودۇخى ئومەت و سەرشۆپى و سەرپەرەزى بۇ رافە كىردىن، كە پەيوەستە بە ھەلۋىستى ئەم ئومەتە بە رامبەر بە شەرە، سەرپەرەزى لە ھۆكەم پىكرەندىدا، ھەرگىز بە بى ئاينى خوا سەرپەرەز نەبوو ھە سەرشۆپىشى ھەمىشە بە ھۆى لادانەو ھە بوو لى، ھەك دەفەرەمۆيت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ (فاطر: ۱۰)، واتە: ھەر كەس سەرپەرەزى دەۋىت با بەگورپاىەلى خوا خۇى سەرپەرەز بىكات^۳ ھەو ھە دەفەرەمۆيت: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (المنافقون: ۸).

لە راستىدا سەلا ھەدىن و مۇسلمانەكان لە ھەپىندا بە ھەزلى ئەم خۋايە سەرەكە وتەن كە شەرەيان جىبە جىكرد.

^۱ تەفسىر ابن كئىر (۱۷۰/۳).

^۲ ھەكەلە المستەرك داھىئاۋىيە تى لە باسى الایحاندا (۶۲/۱).

^۳ تەفسىر ابن كئىر (۵۲/۲).

د- سه ره که وتن و نازاد سازی: سه لاهه دین و موسلمانان سوربوون له سه رخستنی ئایینی په روهر دگار به هم موو توانایه کیانه وه و سوننه تی خویان تیا دا به دیها تبیت بۆ سه رخستنی بۆ نه و به ندانه ی که به رنامه که ی سه رده خن، چونکه خوی گه وره به ئینی داوه به هر که سیک که دامه زراو بیت له سه ر شهرع که سه ری بخت به سه ر دوژمنه کانیدا: ﴿وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ٤٠ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ (الحج: ٤٠-٤١)

٦- داد په روهری: داد په روهری بناغی ده سه لاته هریو په په روهر دگار فه رمانی کردوه به پیغه مبه ره که ی که هه ستیت به به دیه یتانی، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَأَمَرْتُ لِعَدْلِ يَتِيمَكُمْ﴾ (الشوری: ١٥)، هه روها ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾ (النساء: ١٣٥)، واته: نه ی نه وانه ی باوه رپتان هیناوه هه میشه راگری دادوه ری بنو شایه تی بۆ خوا بدهن، با شایه تیه که شتان زیانی بۆ خوتان و... تد، (ته فسیری ئاسان، ل: ١٠٠). هه روها ده شفه رمویت: ﴿كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ (المائدة: ٨)، واته: نه ی نه وانه ی باوه رپتان هیناوه زور به چاکی هه ستن به نه نجامدانی شایه تی داد په روهرانه له بهر خوا..... (ته فسیری ئاسان، ل: ١٠٨).

فه رموشیه تی: ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (النساء: ٥٨)، واته: هه رکا تیکیش دادوه ریتان کرد له نیتوان خه لکید، داد په روهرانه فه رمانه یایی بکه ن (ته فسیری ئاسان، ل: ٨٧). دادگه ریش له به رامبه ر ژیر ده سته کاندو گه یاندنی مافه کان به دادگه ری گه پاندنه وه ی ماف بۆ سته ملیکراو سه ره به رزی و شکومه ندی له ئومه تدا دروست ده کات و نه وه یه کی ئازاو ئومه تیک ی خاوه ن ئیراده ی ئازا دبه ره م دینیت که سته م قبول ناکات، ژیرده ستانیکه که حوکم پرانیه کانیا ن خۆشده ویت و ملکه چی ده بن، چونکه دادگه ریان له خویاندو له ده ره وه ی خویاندو به رجه سته کردوه، چونکه دادگه ریان له خویاندو له ده ره وه ی خویاندو به رجه سته کردوه، چونکه سته م تاریکیه له روژی دوا ییداو سه ره تابه که بۆ روخانی ده ولت بۆیه خوی گه وره له خوی قه ده غه کردوه و له نیتوان خه لکیدا ری پینه داوه، وه که له فه رموده قودسیه که دا هاتوه که ده فه رمویت: نه ی به نده کانم من سته م له سه ر خۆم حه رام کردوه و له نیتوان ئیوه شدا به حه رام داناوه، وریابن سته م له یه کتر نه که ن^١. خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (الصفات: ٢٢)، خوی گه وره فه رمانده دات به فریشته کان هه موو نه وانه ی سته میان کردوه کویان بکه نه وه خویان و هاوسه رانیان... (ته فسیری ئاسان، ل: ٤٤٦). هه روها خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿فَتِلْكَ يَبُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (النمل: ٥٢)، واته: نه وه تا ماله کانیا ن

^١ مختصر صحيح للمنزى، ژماره: ١٨٢٨.

کاولو چۆله به هۆی ئه و سته مه ی که کردیان (تهفسیری ئاسان، ل: (۳۸۱)، جێی خوشیه تی که بێتین دهوله تی نوری له سهرده می نوره دین زهنکی و دهوله تی نه یوبی له سهرده می سه لاهه دیندا، دادگری تیا دا بالاده ست بوو، مافی خه لگی پارێزرا بوو، نه وانیش چالا کانه ده ستیاندا یه جیهاد و به گری کردن له دهوله ته که یان^۱، قاضی ئین شهنشاده ده ربیره ی سه لاهه دین ده لێت: بۆ چه سپاندنی دادگری هه موو دوو شه ممه و پینجشه ممه یه که داده نیشته له مه جلیسکی گشتی و کراوه داو زانیان و دادوه ران و مامۆستایانی ئاینی ئاماده ی ده بون و ده رگای والاده کرد بۆ که سه خاوه ن سکالا و داواکان تاوه کو بگه نه لای، به بچوک و گوره و پیرو به سالآچووه وه. ئه م کاره شی له کاتی سه فهرو له شارددا ده کردو هه میشه ئاماده ی گو بیست بوونی چیرۆکه کان و ده ستنیشان کردنی سته م بوو تیا دا رۆژانه هه موو رووداوو چیرۆکه کانی کۆده کرده وه و ده ستی به رووی که سه وه نه ده نا که کیشه ی هه بوی تیا ن هانای بۆ هینا بیست گو بیستی بووه و سته می له سه ره لگرتوه^۲، به م شیوه یه سه لاهه دین دادپه روهری به رجه سته کرد له دهوله ته که یدا و چه ندین رووداوو جیبه جیکردنی پراکتیکی بۆ به جیه یشتوین له گه ل ئه میرو هاو لاتیاندا بۆ پاراستنی مافی تاکه کان و مافه کانی دهوله ته که هه مووی له سه ر بنه مای دادپه روهری و ماف بۆ گێرانه وه بنیات نرا و، که هه موویان ئه م بنه مایه مان بۆ ده چه سپنن: دادگری بناغه ی ده سه لانه و سته میش دهوله ته له ناو ده بات^۳. ههروهک ئه م دادگریه یه کێک بوو له هۆکاره کانی سه رکه و تن له حطیندا.

۷- **ئه وه یه کی جه نگا وهر له پیناوی خودادا**: نه وه ی سه لاهه دین له بۆشاییه وه و نه هاتبوو، به لکو له ئاکامی چه ندین هه ولێ زانستی و په روهره ییه وه بوو له سه ر رییازی ئه هلی سوننه ت و جوما عه ت، ئه و نه وه یه ش که خوای گه و ره سه رکه و تنی خه لاتکرد له حطیندا چه ندین سه فته تی تیا دا به رجه سته بوو بوو که سیفه تی (طائفه ی منصوره) کۆمه لێ سه رخوا و و گرنگترینیان:

أ- **له سه ره ق و راستین**: طائفه ی منصوره له هه موو مو سڵمانانی تر زیاتر پا به ندی هه ق و راستین، با سکردن و سه رکه و تنیشیان به هۆی ده ستگرتنیا نه وه یه به راستی تێرو ته وا وه کاتێک که خه لکانی تر پشته تێده که ن، له و لایه نه دیارانه ش که له وه ق و راستیه دا هه ن که طائفه ی منصوره پێوه ی به نده:

• دامه زراوی له پیرو باوه ردا و پا به ندبوون به وه ی که پێغه مبه رو هاوه لان له سه ری بوون و خۆپاراستن له بیدعه و بیدعه چیه کان، چونکه ئه وان هه لگرانی سوننه تن، سه لاهه دین و ئه و

^۱ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۲۰۸.

^۲ النوادر السلطانیة فی المحاسن الیوسفیه، ل: ۱۳-۱۴.

^۳ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۲۱۱.

موسلمانانەش که له گه لیدا بوون، نه وان بوون که ده وله تی فاطیمی شیعە ی ئیسماعیلیان له ناو برد.

● دامە زراوی له رێنمایی و هه لسوکه وتدا که به پێبازی پیغه مبه ره وه دیاره و له هاوه لانه وه بۆ مانگۆ یزرا وه ته وه و خۆ پاراستن له و شتانه ی که ده بنه هۆ ی تاوان که وتنه گومان و ئاره زوی ناره وا.

● دامە زراوی و پابه ند بوون به جیهاد و تیکۆ شانه وه به مالۆ به گیان و فرماندان به چاکه و رێگری له خراپه، گێرانه وه ی ماف بۆ خاوه نه کانیا ن.

● دامە زراوی و سوربوون له سه ر ده سته به رکردنی هۆکاره مادی و مه عنه و ییه کانی سه رکه وتنو کۆ کردنه وه ی ئه و تاییه ته ندیا نه ی که سه رکه وتنی خوا ی بۆ موسلمانان ده سته به رده که ن، گومانیش له وه دا نیه که نه وان به هۆ ی ئه و رێگه راسته وه سه رده که ون که گو تویانه له گه ل ئه و هه ولۆ تیکۆ شانه ی که بۆ ده ستخستنی هۆکاره کان ده یده ن، سه لآحه دین و سه رکرده کانی هاو پێشی ئه م کاره یان نه نجامدا و هه ولدانیش بۆ ده ستخستنی هۆکاره کان به شی که له دامه زراوی له سه ر ئاین، چونکه شه ریه ته فه رمان ده دات به گرته به ری هۆکاره کان و گرته به ری شیوا زه مادییه گونجا وه کان، له پیشه سازی و چه ک و پلاندانان و کارگێری .. هتد، نابییت وا گومان به رین که سه رکه وتن بی ئه وانه به دیدیت، چونکه به دیه تانی ئه مانه له پێداویستیه کانی دامه زراویه له سه ر ئاینی په روه ردار^۱.

ب- ئه م کۆمه له فه رمانه کانی خوا جیه جیده که ن؛ ئه مه ش تاییه ته ندیه کی زۆر دیاره له وه سفه که ی پیغه مبه ر (د.خ) دا بۆ ئه م کۆمه له، چونکه نه وان کۆمه لێکن که هه لده ستن به جیه جێکردنی فه رمانه کانی خوا، ناو نیشان (الطائفة المنصور) یه، سه لآحه دینیش به وه ناسرا بوو که هه لگری ئالای بانگه وازه بۆ لای خوا و ئاین وشه رع و سوننه تی پیغه مبه ر که ی (د.خ) وه سته به بلا و کردنه وه ی سوننه ت له نیا ون خه لکیدا به هه موو شیوازیکی توانا و دروست، توانا کانی ده وله تیشی بۆ ئه م مه به سته بۆ ردو رخستنه وه ی گومان له رێبازی ئه هلی سوننه ت و ولامدانه وه ی نه یاره کانیا ن خسته گه پ.

● هه روه ها ده وله تی سه لآحه دین هه لده سته به فه رمان دان به چاکه و نه ه ی له خراپه به ده ست و زمان و دلی دژ به هه ر لادانی ک بوو، له هه ر بوا ریکدا بو بییت چ رامیا ری یان کۆمه لآیه تی یان ئابو ری یان زانستی یان بیرو با وه پی.

^۱ تبصیر المؤمنین بفقہ النصر والتکمین، ل: ۴۷۳.

ج- ئه و کۆمه له یه هه لده ستییت به ئه نجامدانی ئه رکی جیهادکردن له پینا و خودادا: طائفه ی مه نصوره له فهرموده کانی پیغه مبه ربه و شیوه باسکراون که (یقاتلون علی الحق^۱ او یقاتلون علی امرالله^۲ واته: له پینا و راستیدا ده جه نگین یان له پینا و فه رمانه کانی په روه رگارد. سه لاهه دین و سوپاکه شی هه ستان به جیهادی شه رعی له پینا و خودا و رووبه پوو بوونه وه ی دوژمنانی خوا له بی باوه پان و خه لکانی تر.

د- کۆمه ئیکی ئارامگرن: خوای که وره طائفه ی مه نسوره ی به ئارامگری تایبه ته مند کردوه و تۆش بینیت و دواتریش ئه یبینیت که چۆن سه لاهه دین و سه ریاژه کانی ئارامگریه کی جوانیان نواندو هیزه سته مکاره کان نه یانتوانی له ریبازو ئامانجی خۆیان لایان بدهن، بۆیه پیغه مبه ر ده خ نه وانه ی وه سف کردوه به وه ی که: گوئ نادهن به وانه ی که به درۆیان ده خه نه وه یان جیاوازن له گه لیاندا^۳. ئه م ده سته واژه ی پیغه مبه ریش ده خ ئاماژه به و مرقفه کارایانه ده کات که ئامانجه کانیان دیاری کردوه و ریگه یان گرتۆته به رو گوئ نادهن به جیاوازی خه لکی نه یارو کۆسپی مرقفه ترسنۆک و لاوازه کان و به درۆخسته وه ی دوژمنه داخ له دله کان و به ئارامگری و دامه زراویه وه رووبه پوی کۆسپ و نه هاهه تیه کان ده بنه وه^۴. ئه م وه سفانه ی که بۆ طائفه ی مه نصوره له فهرموده کاند اکراوه به سه ر نه وه ی سه لاهه دین دا جی به جی ده بییت، سه لاهه دینش وه سیه تی به سودی بۆ سه ریاژه کانی ده کردو روژیکیان وتی: بزائن که ئیوه ئه مرق سه ریازی ئیسلام و خوین و مال و منالی موسلمانان له گه ردنتاندایه و خوای که وره ش له روژی داویدا ده رباره یان لیپرسینه وه تان له گه ل ده کات، ئه م دوژمنه ش جگه له ئیوه که س نییه له ولاتی موسلماناندا روبه پوی بیته وه، جا ئه گه ر ئیوه پشت هه لیکه ن (په نا به خوا) ولات ده پیچریتته وه و به نده کان تیا ده چن و ژن و مندال و سه رو مالتان ده بریت و له مزگه و تدا خاچ ده په رستری و قورئانی لیدورده خریتته وه و نویری تیا دا نا کریت، هه مو ئه و شتانه ش له گه ردنی ئیوه دایه، چونکه ئیوه بوون که بونه ته هوی ئه وه و مالی موسلمانان تان خواردوه هه تا وه کو به رگریان لییکه ن، که واته موسلمانان له ولاته کانی تر دا چاوه پپی ئیوه و والسلام علیکم^۵.

^۱ أبو داود، کتاب الجهاد، باب: داود الجهد (۱۱/۳)، ژماره: (۲۴۸۴).

^۲ مسلم، کتاب: الأمارة، باب قوله: لاتزال (۱۵۲۴/۳۱)، ژماره: ۱۷۶.

^۳ سعیدی کوری مه نصور گتپاویه تیه وه، کتاب، الجهاد، ژماره: ۲۳۷۶، چه ند ریگه یه کی تری به هیز ده کات.

^۴ صفة الغریاء، ل: ۲۰۵.

^۵ البداية والنهاية، له: واقدسه وه (۳۷۲/۱).

۸- پشت به ستن به زانایان و راویژ پیکردنیان له جهنگو به پێوه بردنی ولاتدا؛ سه لاهه دین هه میسه له گه ل زانایاندا بوو، له گه لایاندا داده نیشت و راویژی پێده کردن له جهنگو به پێوه بردنی ولات داو گوئی بۆ نامۆژگاریه کانیان ده گرت، ده به ست، نه و زانایه ش که زیاتر له گه لیدا بوو له کاتی سه فەرو له شاردا بریتی بوو له القاضی الفاضل، سه رنجی قسه ولێکدانه وه کانی بده بۆ گرنگترین هۆکاره کانی سه رکه وتن پاش کۆمه کی پهروه رداگار، نه لێ: ولاته کان به سه رباز رزگار نه ده کران، به لکو به هۆی وته کانی الفاضل وه بوو قاضی فاضل رای به هیزو قسه ی راست و بپاری دانیانه ی پیشکه ش ده کردو له روجهنگو پلان و سیاسهت و فرمانپه وایدا راستگو بوو له گه لیدا، ابن کثیر نه لێ: قاضی الفاضل له میصردا ولاتی به پێوه ده بردو سولتان هه ر پارهی کی پتویست بویه بۆی ده نارد، و که شتیگه لیشی بنیات ناو نامه کانی سولتانیشی ده نویسی^۱، ههروهک سه لاهه دین له لایه ن زانایانه وه پشتیوانی ته وای لێ ده کراو نه ویش راویژی پێده کردن و رای وه رده گرتن، دوا ی سه رکه وتنی مه زنیشی له جهنگی حطین دا سه لاهه دین رای وابوو که درێژه بدات به جیهاد دژ به خاچه رسته کان بۆ گه پاندنه وه ی شاره کانی شام بۆ ژێر ده سه لاتی موسلمانان، کۆمه لێکیش له زانایان له م ئازادسازیانه دا به شداریان کرد که له شوینی خۆیدا باسیان ده که یه ن به پشتیوانی پهروه رداگار^۲، نه وه بوو سه لاهه دین پشتی به ست به زانایان بۆ ئاماده کردنی ئوممهت له روی جیهاده وه و رونکردنه وه ی مه به ستی ئیسلام له جیهاد و پتویستی پابه ند بوون پێوه ی و کارکردن بۆی، زاناکانی ش رۆلێکی سه ره کیان هه بوو له به رزکردنه وه ی وره ی سوپا له جهنگی حطین و جهنگه کانی تردا.

۹- په یوه ندی باش له گه ل پهروه رداگارا: سه لاهه دین خاوه نی په رستش و نزی ژۆر بوو ئومیدی به هیزی به پشتیوانی و سه رخستنی پهروه رداگار هه بوو، فه رمانیشی به خه لک ده کرد بۆ کاری چاکه و دورکه و تنه وه له خواپه وهانی ده دان بۆ تاعهت و خواپه رستی و خوشی پێشه نگیان بوو له و بواره دا بوا ی بۆ ره خساندن بۆ پاککردنه وه ی ده رونیان و خه ریک بوون به خویندنه وه ی قورئان و وردبونه وه لێی و له به رکردنی، ههروهک ژۆر بایه خی به شه و نوێژ ده دا و ژۆر یادی پهروه رداگاریشی ده کرد، سه ربازو فه رمانده کانیشی بۆ هانده دا، نه وه بوو له خزمهت زانایاندا

^۱ شذرات الذهب (۴/۳۲۷).

^۲ البداية والنهاية، دروس وتأملات فی الحروب الصلیبية، ل: ۱۹۸.

^۳ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبية، ل: ۱۴۳.

داده‌نیش و قورئانی بۆ ده‌خویندنه‌وه و گوێی له‌رافه‌کردنی ده‌گرت، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ خه‌لکی فه‌رمووده‌ ناسدا داده‌نیش و لێئانه‌وه‌ فێری تیگه‌یشتن له‌فه‌رمووده‌ ده‌بوو، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌ئاماده‌بوونی له‌مه‌جلیسی زانایاندا، هه‌روه‌ها زانایان و مامۆستایان و رافه‌کارانی قورئانی بانگ ده‌کرد هه‌تاوه‌کو سوپاکه‌ی فێری قورئان و تیگه‌یشتن له‌ئاین بکه‌ن و په‌یوه‌ندیان به‌په‌روه‌ردگاره‌وه‌ به‌هێز بکه‌ن، فه‌رمانیشتی ده‌دا به‌سه‌ریازه‌کانی که‌هه‌ستن بۆ شه‌و نوێژویدی په‌روه‌ردگار زۆر بکه‌ن، سه‌ردانی خێوه‌ته‌کانی ده‌کردو ئه‌گه‌ر خه‌لکی ناو خێوه‌تیک بی ئاگابونایه‌ به‌ئاگای ده‌هێنان و باسی پێویستی یادی په‌روه‌دگار و په‌رستش و گوێزایه‌ لیکردنی بۆ ده‌کردن، دیاره‌ ئه‌م کارانه‌ش گه‌رنه‌ترین هۆکارن بۆ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر دوژمندا^۱.

۱۰- **خۆدانه‌ ده‌ست په‌روه‌ردگار پاش خۆ ئاماده‌کردن:** یه‌کیکی تر له‌هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتنی ئه‌وه‌بوو که‌ پاش ده‌ستگرتن به‌هۆکاره‌کانه‌وه‌ و فه‌راهم کردنیان هه‌نای ده‌برد بۆ په‌روه‌ردگار و داوی پشتیوانی و کۆمه‌کی لێده‌کرد، هه‌میشه‌ ده‌ست به‌نزا بوو له‌ته‌نگانه‌شدا هه‌میشه‌ په‌نای بۆ خوا ده‌بردو زۆر به‌کۆل و دڵسۆزانه‌ ده‌پاراپه‌وه‌، القاضی زانا و هاوڕێی سه‌فه‌رو جیهادی ده‌رباره‌ی نزاو بارودۆخی له‌و کاتانه‌دا ده‌لێت: خێری ده‌کردو ده‌یشارد هه‌وه‌، له‌کاتی کێنوش بردنیشدا رازو نیازی خۆی بۆ په‌روه‌ردگار ده‌رده‌پێی و ده‌یوت: په‌روه‌ردگار، هۆکاره‌ زه‌مینه‌کانی من به‌بنه‌سه‌ر گه‌شتوون و ده‌سته‌و سانه‌ له‌به‌رامبه‌ر سه‌رخستنی ئاینه‌که‌ تداو ته‌نها په‌نا هێنان بۆ تۆ ده‌ستگرتن به‌ئاینه‌که‌ ته‌و پشت به‌ستن به‌فه‌زلی تۆ ماوه‌ته‌وه‌، تۆم به‌سه‌و تۆ باشتترین پشت و په‌نای، بێنیم له‌کێنوشدا بوو فرمێسکه‌کانی به‌ریشیدا ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌ و ئه‌م ده‌زانی چی ده‌وت^۲، پاشان خێرا په‌روه‌ردگار وه‌لامی نزاکه‌ی ده‌دایه‌وه‌ و خاچه‌رسته‌کانی توشی شه‌ه‌زان و شه‌کست هێنان ده‌کرد، به‌لێ ئه‌مه‌ به‌ره‌می پشت به‌ستنی ته‌واوه‌ به‌په‌روه‌ردگار و نزاکردنه‌ له‌ناخی دله‌وه‌ بۆ په‌روه‌ردگار که‌ خۆی ده‌فه‌رموێت (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) (الطلاق: ۲ - ۳)، واته‌ جا ئه‌وه‌ی له‌خوا به‌ترسێت و پارێزکاربێت، ئه‌وه‌ خوا ده‌روی لێده‌کاته‌وه‌ و له‌شوێنیکه‌وه‌ رزو رۆزی پێده‌به‌خشێت که‌ حسابی بۆ نه‌کردبێت و خۆی پێی نازانێت. ته‌فسیری ئاسان ل: ۵۵۸.

^۱ دروس وتأملات فی الحروب الصلیبیه، ل: ۱۴۳.

^۲ النوادر السلطانیة، ل: ۱۲.

شکست دهیبت^۱ بلیمه تی سه لآحه دین له پیکه پێنانی توپێکی په یوه ندی هه والگیرى تۆکه دا
بوو له ریزی خاچه رسته کاندایه جۆرێک که هه والی جموجوله کانی خیرا پێده گهشت^۲.

۱۲- **ئه و هوکارانه ی که په یوه ندی به خاچه رسته کانه وه هه بوو:** خاچه رسته کان له م جهنگه دا
به ش به ش بوو بوون له کاتی که قومی فه رمانپوای طرابلس روو په یوو یو نه وه ی پێ باش
بوو، ئه رناطی فه رمانپه وای کرکی لێ راست بوو په وه و تۆمه تباری کرد به ترسنوکی و بونی
په یوه ندی له گه لێ موسلمانانه کاندایه پڕوپاگه نده کردن بۆ هیزیان و نه رمی نوادن له به رامبه ریاندا
به هۆی ئه وه ی که سه لآحه دین و موسلمانانه کان هاوسه ره که یان له قه لای طبری ده گه مارۆ دابوو،
هه ربۆیه بینیمان هه ر که هه لی بۆ هه لکه وت به سه ربازه کانییه وه هه لات و له دژوارترین کاتدا
خاچه رسته کانی به جیه یشت هه ره وک چۆن خیزانه که ی له م بارودۆخه ناله باره دا جیی
هیششت.

• ئه وه بوو به شیوه یه کی ساویلکانه که وتنه ناو و داوه وه که سه لآحه دین بۆی ته نیبون،
پیشتریش قونصی طرابلس هه سته پیکرد و ئاگاداری کردنه وه لیتی.

• روخانی لایه نی مه عنه وه ی و ره یان له سه ره تای جهنگه که دا ده ره نجامی په لاماره به هیزو
کتوپره کانی موسلمانان، که زۆر نه به ردا نه هیزشیا ن ده برد و به ته وای و ره ی خاچه رستانیا ن
رووخاند.

• خرابی به دپوشتی خاچه رسته کان و بڵاویو نه وه ی خراپه کاری له ناویاندا، چونکه به شیکی
زۆریان بۆ تالانی و خوینپرشتن و دزی هاتبوون، سه ره که وتنی ئه وانه ش به سه ر باوه ردارانی
یه کتاپه رستدا دووره، سه باره ت به مه ش گۆستاف لوبون له کتیبی (حضارة العرب) دا ده لیت:
ئه وه ی که جیی تیرامانه ئه وه یه که ئه وسوپایه زۆر بێ ره وشت بوون و هیه به هایه کی
ره وشتیا ن نه بوو، به لکو کۆمه له خه لکیکی خراپه کارو نزم و بێ ره وشت بوون، ئه م جۆره
که سانه ش دوژمن و له ناو به ری شارستانین، چونکه جگه له بیباوه رو دزو زیناکه رو پیاو کوژو
خیانه تکارو راهبی بێ ره وشت که سی تریان تیا دا نه بوو^۳.

۱۳- **زای ابی الحسن الهندوی ده رباره ی نهینی سه ره که وتنی سه لآحه دین:** شیخی نه ده وه ی وتاریکی
له (رابطة العالم الاسلامی) دا پیشکه شکرد که تیا دا هاتبوو: چاره سه ری یه که می کیشه ی

^۱ الاستخبارات العسكرية فی الاسلام، ل: ۳۱۱.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۵۳.

^۳ حضارة العرب: ۳۲۸.

فەلەستین ئەرەبە کەسەلاخە دینیک لەسەر شاتۆی کیشەیی فەلەستین و جیهادی ئیسلامیدا
بۆجاری دووهم دەرکەوێت: الزرکلی دەلالت:

هاتی صلاح الدین ثانیە فینا وجددی حطین أو شبه حطینا

.. نەینێ ئەرەبە و تەنە مەزنی سەلاخە دین چی بوو کە جیهانی هینایە خرۆش و، رێپەرەوی
میژووی گۆپی؟ نەینێ تەنە ئەرەبە کە ئەرەبە و موسڵمان و باوەردار و موخەمەدی بوو جگە لە زمانی
قورئان هیچی تری نە دەزانی، تەنە زمانی بیرو باوەرپی دەزانی، زمانی بەهەشتی دەزانی و
موسڵمانانیش هەر باوەر... موسڵمانانیش هەتاوەکو ئەرەبە و چەندە رەوتی مادیی و پەرەردەیی
هاوچەرە کاربەری خۆیان هەبوو لەسەری، بەلام هێشتا تەنە زمانی قورئان و دەزانی، بێگومان
موسڵمانان لەرۆژەلات و رۆژئاوای زەویدا، هەرچەندە زمانیان جیاواز بێت، هەرچەندە زیرەکو
ناوچارو لێهاتوو بن ئەرەبە و تەنە زمانی محەمەد (د.خ) دەزانی کە باوەرپیان پێئێناوە وە
پێغەمبەرێکی نەمرە و لێهاتوو ئالای جیهادی پێرۆز، ئەرەبە و تەنە زمانی قورئان دەزانی، بێگومان
بە زمانی قورئان بیا نەوێتێن ئەک بە زمانی سیاسەت، سۆزو باوەرپیان بۆ ووشەیی جیهاد بچوێتێن و
تەمەرزۆی شەهیدیان بۆ باس بکەن، ئەرەبە و تەنە و مێش بەش ئەرەبە و زمانە دەزانی، تاقە نەینێ هەر ژمونی
سەلاخە دین بەسەر دۆ گیانەکاندا لەوە دابوو کە ئەم نەینێ دەزانی، لە راستیدا موسڵمانان بۆ
جیهاد نە بێت ناچوێت، بۆیە سەلاخە دین لە ژێر سەرکردایەتیدا جۆرەها سەرکردەیی کۆکردە وە وێرایی
چەندین گەلی جیا جیا توانی جیهادی ئیسلامی یە کێخات و بەسەر ئەو هەموو دابەشبوون و
ناکۆکیەدا زال بێت، بەلام ئایا چۆن توانی ئەم جیهانە بەرەر و وێر و جۆر و جۆرە لەرووی مەزەب و
رۆشنبیری و کلتور وە یە کێخات؟ چۆن توانی لەم کاتە ناسکەدا لە ژێر ئالای ئیسلامدا یە کێگرتن
بە دێبێت؟ ئالای نەتەرە و پەرستی عەرەبی بەرزنە کردە و رێم پێدەن هەتاوەکو بێت: من
بەرەچە ئەکە هندی و کلتوریشم هندی لە هیندا لە دایکبووم و گەرە بووم، بەلام باوەریم بە محەمەد
(د.خ) بە قورئان هەبە و ملیونەها دۆ هەبە تەمەرزۆ و بە ئاواتی ئێوە وەبە و ئامادە یە گیان و
ژیان و تەندروستی لە پێناو تاندا بەخت بکات، قەسب خانە یەکی گەرە لە هیندا روویدا لە ئەحمەد ئاباد
لەم نزیکاندا، هۆی چیبوو؟ چونکە کۆبونە وە یەکی ئیسلامی گەرە هەبوو بۆ پشتیوانی کردن
لە مەسەلەیی فەلەستین، ئەم قەسب خانە یە و ئەم جەنگە تانیفیه بۆیە روویدا، چونکە موسڵمانان
لە دوروی خاک و بەر بەستە دەریایەکاندا وێرایی شارەزا نەبوون لە زمانی عەرەبی، ئەم کۆبونە وە
میژووی مەزەبیان ئەنجامدا بۆ داکۆکی کردن لە مەسەلەیی فەلەستین، ئەمەش بە لێگە یەکی روونە
لەسەر ئەرەبی کە دڵنێکی باوەردار و دڵسۆز هەن کە تەنە پەرەردگار رادەیی دڵسۆزان دەزانی و

PDF 4 KURD

ئۆيە ساماننىكتان ھەيە كەئەمريكاو روسيا نيانه، كەئەويش سامانى باوەپرە، باوەپى بەھىزو لەبن ھەتوو... ئەم سامانە ھەيە، بەلام پىيوستى بەجولاندن ھەيە جولاندنىكى راستگۆ باوەپدارانە^۱.

چوارەم: كاردانەوھەكانى جەنگى حگين:

۱- خوشحالى القاجى الفاجل بەسەر كەوتن لە حگيندا: القاضى الفاضل لەسەر كەوتنى حطيندا لەدیمەشق دابوو، كاتيك ئەم ھەوالەى پىگەيشت نامەيەكى نووسى بۆسولتان كەتيايدا ھاتبوو: با گەرەمان خوشحالبەت بەوھى كەپرەردگار ئاينى راستى بەھۆى ئەوھە پايەداركرد، وەك دەلێن: ئىستا بووى بەگەرەى من و گەرەى ھەموو موسلمانان، خواى گەرەش دوو نىعمەتى ديارو ناديارى پىبەخشىويت و دوو مولكى پىداويت: مولكى دونياو دوارۆز، بەندە ئەم نامەيەى نوسى و ھىشتا سەرمان لەكړنوش بەرزنەكردۆتەو و فرمىسكەكان وشك نەبونەتەو و چەندە بەئاواتەو ھەبووم كەكلێسەكان بىتەو بەمژگەوت، ئەو شويئەى كەتيايدا دەوترىت خواى گەرەى سىيەمىنى سى كەسەكەيە تيايدا بوترىت: خواى گەرەيەكە سوپاسگوزارى پەرەردگار جارێك لەزمان و جارێكى لەپىلوى چاومان دەپژىت....

تللك المكارم لأقعبان من لبنٍ وذلك الفتح لأعمان واليمن

وذلك السيف لاسيف ابن ذى يزن

زمانەكانىش دواى ئەم ئازادسازى تەسبيحات و ستایشى بى كۆتايان دەبێت^۲.

۲- نمونەيەك لەشعرى عيمادى ئەصفەھانى دەرپارەى حطين:

يايوم حطين والأبطال عابسة	وبالعجاجة وجه الشمس قد عبسا
رايت فيه عظيم الكفر مُحترراً	مُعقراً خُدَّه والأنف قد نَعَسا ^۳
ياظْهَر سَيْفٍ برى رأس البرنس فقد	أصاب أعظم من بالشركِ فدُجسا
وغاص إذ طار ذاك الرأس فى دمه	كانه ضفدع فى الماء قد غطس
عرى ظُباه من الأغماد مهرقة	دماً من الشرك رذاها به وكسا
مَم سَيْفُهُ فى دمَاء القوم منغمسُ من	كلُّ من لم يزل فى الكُفر مُنْغَمِسا
أفناهم قتلهم والأسرُ فانتكسوا	وبيتُ كفرهم من خبثهم كُنْسا ^۴

۳- ھەرودەشاھ شەھاب فتیان شاخوړى دەلیت:

^۱ محاضرات فى الفكر والدعوة (۲/۲۲۸، ۲۲۹).

^۲ كتاب الروضتين (۳/۳۰۶).

^۳ ھەمان سەرچاوە، ل: (۳/۳۰۰، ۳۰۱).

^۴ ھەمان سەرچاوە، ل: (۳/۳۰۱).

جاشت جيوش الشرك يوم لقيتهم
أوردت أطراف الدِّماح صُدُورهم
فهناك لم يُرَ غيرُ نجم مُقبلٍ
فمن الذي من جيشهم لم يُحترم
حتى لقد بيعت عقائلُ أرهقت
سقت الممالكُ الكرامُ ملوكهم
وعجمت عُودَ صليبيهم فكسرت
أعلى الأدهام^٢ من أسرت وأرخصت
وجعلت شرق الأرض يحسد غربها
لا يعلّمك المسلمون فكم يد
أمنت سريتهم وصنت حريمهم
ما إن راك الله إلا أمراً
متواضعاً لله جلّ جلاله
لم يخل سماعاً من هناءٍ منهئىء
واستعظم الأخبار عنك معاشرُ
مضت الملوك ولم تنل عشرِ الذي

يتدامرون على متون الضمير
فولعن في علق التّجيع^١ الأحمر
فى إثر عِفريت رحيم مدبر
ومن الذى من جمعهم لم يؤسر
بالسّبي بالثمن الأخس الأحر
كأسابه سقت اللّثيم الهنفرى
وسواك ألفاه صليب المكسر
بيض الصوارم من زهاب العسكر
بك فهو داعِ دعوة المستنصر
أوليتهم معروفها م ينكر
ودرأت عنهم قاصمات الأظهر
فيهم بمعروف ومُنكر ومُنكر
وبك اضمحلّت سطوة المتكبر
للمسلمين ومن سماع مبشر
فاستصغروا واستعظموا بالمخبر
أوتيته من منجح أو مفخر^٣

^١ كتاب الروضتين (٣/٣٠١).

^٢ الأدهام جمع، مفردها: أدهم

^٣ كتاب الروضتين (٣/٣٠٤).

٤- ههروهه ها نه بو چه سه ن عه لی نه لسا عاتی نه نازا دکردنی گه بیه ده ده لیت:

شاعر ده لیت:

جلت عزماتک الفتح المینا	فقد قررت المؤمنینا
رددت أخیلة الإسلام لما	غدا صرف القضاء بها صمینا
وهان بك الصليب وكان قدما	يعز على العوالی أن یهونا
یقاتل كل ذی ملک رباء	وأنت تقاتل الأعداء دینا
غدت فی وجنة الأيام خالاً	وفی جند العلاء عقداً ثمیناً
فیا لله کم سررت قلوباً	وبالله کم أبکت عیونا
وما طریة إلا هدی	ترفع عن أكف الأمسینا
حصان اللیل لم تقذف بسوء	وسل عنها الیالی والسینا
فصنعت ختامها قسراً ومن ذا	فكان نیناجها الحرب الزبونا
منال بد أهل الأرض طراً	سیواک ومقعل أعیاء القرونا
فست حتی رأت کفواً	وغایة کل قاس أن یلینا
قضیت فریضة الإسلام منها	وصدت الأمانی والظنوننا
تهز معاطف القدس ابتهاجاً	وثرصى عنک مکه والحجوننا
فلو أن الجماد یطیق لطقاً	لنادتک ادخلوها آمیننا
جعلت صباح أهلها ظلاماً	وأبدلت الزئیر بها أنینا
تحال حومة حوزتها نساء	بموضون الحدید مقنننا
لیضک فی جماعهم غناء	لذید علم الطیر الحنینا
تمیل إلى المثقة العوالی	فهل أمست رماحاً أم غصوننا
یکاد التقع یذهلها فلولا	بروق القاضبات لما هدینا ^١
فکم حازت قدود قناک منها	قدوداً کالقنا لونا ولینا
وغیداً کالجاذر آنسات ^٢	کغید ندادک أبکاراً وغونا

ههروهه ها ده لیت:

فلا عديم الشام وساكنوه طبی تشفی بها الداء الدفینا

^١ کتاب الروضتین (٣/٣٠٥).

^٢ الجادر: بیجوی مانگای کتوبیه.

سُهاد جُفْنُها فی کلَّ فُتَح	سُهاد یَمْنَح الغُمض الجُفونا
فَالِمْ بالسَّوْاحِلْ فِهی صُور	إِلیک وأَلْحَقِ الهامُ المُنْنا
فَقَلْبُ القُدسِ مَسْرُورٌ وَلولا	سُطاک لَکان مَکْتِباً حَزینا
أَدْرَتْ عَلی الفَرَنجِ وَقَد تَلالَتْ	جُموعُهُم عَلیک رَحی طَحُونَا
فَفي بَيسان ذاقُوا مَنک بؤسا	وَفی صَفد أَتَوک مُصَفِّدِنا
لَقَد جاعَتْهُمُ الأَحْداثُ جَمْعاً	کان صَروفُها کانت کَمِینا
وَخانِهُمُ الزَّمانُ ولا مَلامُ	فَلست بِمُغْضِ زَمناً خَوُونَا
لَقَد جَرَّدَتْ عَزْماً ناصِریاً	لَهِ هَوَاتِ الکَواکِبُ ساجِدِین
لَقَد أَتَبعتْ مَن طَلَبَ المَعالی	وَحاولُ أن یسُوسَ المِسلمِینا ^۱

۵- خه‌ویکی سه‌یر:

دایکی سولتان سه‌لاحه‌دین باسی نه‌وه ده‌کات که له‌خه‌ویدا سکپرپووه به‌سولتانه‌وه و پێیان وتووه: سکت شمشیرێکی له‌شمشیره‌کانی خوا تیا دایه^۲.

۶- ئازادسازیه‌کانی که‌نار پێش ئازادکردنی قودس:

دوای نه‌وه‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره سه‌رکه‌وتنی به‌خشی به‌سه‌لاحه‌دین له‌جه‌نگی نه‌مری حطین، که‌نه‌مه‌ش به‌کللی ئازادسازیه‌ ئیسلامیه‌کان له‌ناوچه‌که‌دا داده‌نریت^۳ سه‌لاحه‌ین ویستی نه‌و جیهاده مه‌زنه‌ی به‌ئازادکردنی شاری قودس و ده‌رپه‌پاندنی خاچه‌رسته‌کان تیایدا کۆتایی پێبێننیت، به‌لام راسته‌وخۆ به‌ره‌و قودس نه‌پۆشتن، به‌لکو رووکردنه‌ که‌نار ده‌ریای پێباشتر بوو بۆ ئازادکردنی شارو هه‌ساروقه‌ لا‌کانی خاچه‌رستان نه‌مه‌ش له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک:

أ- هه‌ستانی به‌هێرشی راسته‌وخۆ بۆ سه‌رشاری قودس ده‌بیته‌ هۆی وروژاندنی هه‌موو به‌صره‌ هیزه‌ خاچه‌رسته‌کان له‌ناوچه‌که‌داو هه‌موان له‌دژی کۆده‌بنه‌وه، ره‌نگه‌ نه‌مه‌ش ئازادکردنی نه‌و وشاره‌ دوابخات.

ب- ئازادکردنی نه‌م شاری له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه له‌وانه‌یه‌ نیگه‌رانیه‌کی زۆر لای جیهانی روژ ناوا دروست بکات و به‌هه‌موو هیزیکیه‌نه‌وه ده‌که‌ونه‌ خۆیان بۆ رووبه‌پووبونه‌وه‌ی.

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه‌ (۳/۳۰۶).

^۲ مفرج الکروب (۲/۸۸).

^۳ سیاسة صلاح الدین فی بلاد میسر، ل: ۳۰۵.

ج- ههروهه ها له بهر ناشنايه تى به و توكمه يين وقايمكارى نه ي كه خاچبه رسته كان له ناو شورواو له ده ره وه ي ئه و شارهدا كردبو يان.

د- بهرۆشتنى به ره و شاره كانى كه نار ده ريا ويستى خاچبه رسته كان له بنكه ي ده ريا بيه كانيان بببش بكات و كه ده يان به ستيتته وه به جيهانى ده ره وه به تايبه ت بهرۆژئاواى نه وروپايى و، له ناو ولاى شامدا گه مارۆيان بدات.

ه- ويستى په يوه ندى ده ريايى خيرا له نيتوان به نده ره كانى كه نارى ميسرو كه نارى شام ئاسان بكات.¹

له بهر ئه م هۆيانه سه لاهه دين هه ستا بهر يكه وتن به ره و ئه و ناوچه و سه نگره خاچبه رسته نه ي كه كه وتونه ته كه نار ده ريا له چوارچيوه ي نه خشه يه كدا بۆلاواز كردنى توانا كانيان و ريگرتن له گه شتى كۆمه كى بۆيان له نه وروپاوه ². ئه وه بوو له رۆژى يه كشه ممه ٢٥ى ره بيمى دووه مى سالى ٥٨٣هـ/هـى ته موزى ١١٨٧زدا سه لاهه دين له طبريه لاي داو ده ستى گرت به سه ر قه لاکه يدا، تارۆژى سيشه ممه تيايدا مايه وه و كاروباره كانى ريگخست، پاشان صارم الدين قايماز النجمى تيايدا دانا³، له رۆژى چوارشه ممه ٨ى ته موزى ١١٨٧زدا سه لاهه دين به ره و عه ككا بهر يكه وت⁴ هه ر كه گه يشته نزىكى خه لكه كه ي هاتنه ده ره وه و تكاو داواكارى په نادانيان ليكرد، ئه و يش په نايدان و له سه رو مالىيان دلنباي كردنه وه و، سه رپشكى كردن له نيتوان مانه وه و كۆچكردندا ئه وانيشى كۆچيان كردو سوپاي ئه يوبى هاته ناو شاره وه له رۆژى هه ينى مانگى جه مادي يه كه مى ٥٨٣هـ/هـ داو ده ستيان گرت به سه ر ئه و چهك و پارانه ي كه تيايدا بوو و ديله موسلمان ه كانيشيان تيايدا ئازادكرد كه ژماره يان چوار هه زار ديل بوو، ئه م كارانه يان ئه نجامدا به بى ئه وه ي هيج زيانتيك بگه يه نن به خه لكى ناوچه كه، يان به بازرگانه بوندوقى و بيازنيه كان⁵، ئه م سياسه تى چاوپۆشى كردنه ش كه سه لاهه دين گرتيه بهر سودى نۆرى هه بوو، چونكه بووه هۆكارىك بۆ ئاسانكردنى رزگار كردنى شاره كه نار بيه كان به يى روودانى بهر گرييه كى نۆر، ههروهك ئه م سياسه ته ش رۆلى هه بوو له بهرده وامبوونى ژيانى ئابورى

¹ صلاح الدين وتحرير القدس، عليه ي المهدى، ل: ١٢٤.

² صلاح الدين وتحرير القدس، عليه ي المهدى، ل: ١٢٤.

³ كتاب الروضتين (٧٩/٢)، مفرج الكروب (١٩٦/٢).

⁴ عه ككا: شارىكى گه ووه و فراوانه و به نده ريكي باشى هه يه.

⁵ النوادر السلطانية، ل: ٧٩.

⁶ سياسة صلاح الدين، ل: ٢٩٧.

له‌شاره‌که‌دا دواى هه‌ستکردن باززگانه رۆژئاواييه‌کان به‌دادگه‌رى و لیبورییه‌ی سه‌لاحه‌دین^١. نه‌وه بوو سه‌لاحه‌دین بۆ ماوه‌یه‌ک له‌عه‌ککادا مایه‌وه‌و، کردی به‌بنه‌که‌یه‌ک بۆ ده‌رچوونی سوپاکه‌ی بۆ ئازادکردنی سه‌ربازگه‌ نزیکه‌کان) وه‌ک: ناصه‌ره و قیساریه و حه‌یفا و صفوریه و شقیق و فوله و طور شوینه نزیکه‌کانی تر^٢. توانی ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگریت، پاشان ده‌ستی گرت به‌سه‌ر شاری نابلس و خه‌لکی شاره‌که‌ی له‌سه‌ر مال و مۆلکیان هێشته‌وه به‌هۆی نه‌وه‌ی که موسوڵمان بوون و پاش داگیرکردنی له‌لایه‌ن خاچه‌رسته‌کانه‌وه تیايدا مابوونه‌وه^٣. هه‌روه‌ها صیداو به‌یروته و ناوچه‌ی جیبیلیش ئازادکران، به‌لام سه‌لاحه‌دین پریاریدا که‌رزگارکردنی صور دواى رزگارکردنی به‌یت المقدس بێت، هه‌ر بۆیه نیازی به‌ریکه‌وتنی به‌ره‌و عه‌سقه‌لانی هه‌بوو چونکه ئازادکردنی ئاسانتره^٤ و ده‌که‌وێته چوار رێیانیکه‌وه له‌نیوان ولاتی شام و میسردا^٥، له‌رێی عه‌سقه‌لانیشتدا ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ره‌مله و قه‌لای تبین و بیت لحم و خه‌لیلداو عه‌سقه‌لانیشت له‌ره‌جه‌بی سالی ٥٨٣ه‌ک/ ئه‌یلولی ١١٨٧زدا خه‌زی دا به‌ده‌سته‌وه^٦. هه‌روه‌ها شاره‌کانی غه‌ززه و داروم و نه‌رسوف و نظرون و بیت جبریلی ئازادکرد، الملك العادلی براشی له‌میسره‌وه هێرشی هێنا و ده‌ستی گرت به‌سه‌ریانادا، به‌م شتیه‌یه هه‌موو شارو قه‌لا ناوخۆییه‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ردا گیرا جگه له‌کرك و شوبک که‌توانیان خۆراگرن به‌م پێیه‌ش ته‌واوی ناوچه‌کانی که‌نار ده‌ریا که‌وته ده‌ست سه‌لاحه‌دینه‌وه له‌به‌یروته‌وه هه‌تاوه‌کو یافا جگه له‌شاری صور که‌مه‌ریکیز کونراو دی مونتفراتی تیا‌دا‌بوو له‌و کاته‌دا، که‌زۆر فیلبازو به‌هێزو پاره‌داربوو، ده‌ستی دایه نه‌جامدانی قایمکاری له‌شاره‌که‌داو نوێکردنه‌وه‌ی هه‌لکه‌ندنی خه‌نده‌قه‌که‌ی وه‌ک خۆئاماده‌کردنیک، بۆ رووبه‌رپووبوونه‌وه‌ی سه‌لاحه‌دین^٧، به‌تایبه‌ت که‌سه‌رجه‌م نه‌و هێژانه‌ی که له‌شاره‌کانی که‌نار ده‌ریاوه ده‌رچووبوون روویان کردبوویه صور، دواى نه‌وه‌ی که‌سه‌لاحه‌دین سه‌رپشکی کردن له‌هه‌لبژاردن له‌نیوان به‌یتولمه‌قدیس و صورداو زۆربه‌یان رویان کرده صور^٨.

^١ صلاح الدین و تحریر القدس، ل: ١٢٥.

^٢ مفرج الکروب (٢٠٢/٢).

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه (٢٠٢، ٢٠٢/٢).

^٤ النوادر السلطانية، ل: ٨٠، صلاح الدین و تحریر القدس، ل: ١٢٦.

^٥ صلاح الدین و تحریر القدس، ل: ١٢٦.

^٦ النوادر السلطانية، ل: ٨٠، صلاح الدین و تحریر القدس، ل: ١٢٦.

^٧ مفرج الکروب (٢٠٨، ٢٠٩/٢).

^٨ صلاح الدین و تحریر القدس.

پینجهم: دهره نجامه کانی جهنگی حطین:

جهنگیکی یه کلاکه ره وه بوو: جهنگی حطین به وه وه سف ده کریت که جهنگیکی یه کلاکه ره وه بوو، چونکه نه خشی دابه شبوونی سیاسی له ناوچه که دا گۆپی و پاش ئەم جهنگهش ئەو سولتانه تیکۆشه رهش که وته پێ بۆ ئازادکردنی شاره کانی که ناری شام و یه که له دوا یه که له بهر ده ستیدا شکستیان ده هینا جگه له صور که زۆر توکم به بوو، به م شیوه یه گرفتاری که ناری شام چاره سه رکرا که ماوه یه کی زۆر بوو موسلمانان کانی تیادا وه ده رنرابوو، له راستیشدا مۆڤ به سه رنجدانی ده قه کانی سه رچاوه میژووه ییه کانی ئەم سه رده مه سه رسام ده بیت له به رامبه ر شه پۆلی شکست هینانی شاره خاچه رسته کاندایه شیوه یه کی که م وینه که ره نگدانه وه ی ئەو هه ژموونه سه ربازیه یه کلایه نه بوو که موسلمانان به ده ستیان هینابوو، هه روه ها ئەو قه لا خاچه رسته تیکشکان که به به رده وامی په لاماری موسلمانان کانیان ده داو، هه ندی جار ژبانی لیکر دیبوونه دۆزه خ، له و قه لایانه ش طبریه و صفد و هونین و تبین و بغراس و دریساک و حجر شغلن والقصیر و قه لاکانی تر، پاش ئەو هه ش موسلمانان کان بیت المقدسیان ئازاد کرد که پایته ختی قه واره ی خاچه رسته بوو.^۱

۱- **سه ره تای کۆتای هینانی به بوونی خاچه رستی:** جهنگی حطین که وره ترین کاره سات بوو که به سه ر خاچه رسته کاندایه هات، به لکو ئەم جهنگه مزگینی سه رکه وتنی موسلمانان کان بوو بۆ له ناو بردنی که وره ترین بزوتنه وه ی داگیرکاری که جیهان له سه ده کانی ناوه پاستدا به خۆیه وه بینی، هه روه که سنوریک بوو که تیایدا هه لکشانی خاچه رستان به ره و رۆژه لاتنی ئیسلامی پاشه کشی کردو سه ره تای کۆتایی هینانبوو به بوونی خاچه رسته کان، ئەم جهنگهش کۆتایی به ماوه ی نو سه ده له لاوازی و تیکچوون په رته وازه یی ناوچه ی ئیسلامی هینا، گرنگی یه کیتی نیوان ولاته کانی ئەم ناوچه جوگرافیه ی باشوری رۆژئاوای ئاسیا و میسری ده رخست بۆ رووبه روو بوونه وه ی مه ترسیه کان، له راستیدا حطین سه ره تایه کی نوێ بوو بۆ هاوسهنگی هیزه کان و سه لماندی که سه رکه وتن به سه ر هیزی فه ره نه کاندایه شتیکی مه حال نییه، ئەو لیکۆلینه وه میژوویه هاوچه رخانهش که باسیان له ورده کارییه کانی ئەم قۆناغه کردوه سه لماندویانه که جهنگی حطین به سه رکه وتنی سه لآحه دین کۆتایی پێهات، به لام ئەم جهنگه

^۱ الحروب الصلیبية، العلاقات بین الشرق والغرب، ل: ۲۱۹.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۸۹، ۹۶.

^۳ الحروب الصلیبية، العلاقات بین الشرق والغرب، ل: ۲۲۰.

^۴ تاریخ الأیوبیین فی مصر، ل: ۵۳.

نه يتوانى به ته واوى فەرهنجه كان ريشه كيش بكات، چونكه له رووى ستراتيژيه وه نه مه جهنگى يه كلاكه ره وه بوو لونيوان دوو قوناغدا، به و مانايه ي كه كوئايى به قوناغى پاشه كشه هيتاو بناغهى سهركه وتن و پيشكه وتنى داناو شه و ريگه دوورو زه حمه ته ي بېرى كه هه لېزه و دابه زو هيرشى هه لگه پاوه ي به خووه بينى هه تاوه كو سهنگه ره كانى فەرهنجه كانى له ق كردو شانشينه كه يانى هه لوه شانده وه و دهريپه پاندن له ناوچه كه ^۱.

۲- به رزبوونه وه ي پله و پايه ي سه لاه دين: الرافع (به رزكه ره وه) يه كيكه له ناوه كانى پهروه رديگار جهنگى حطينيش يه كيك بوو له و هوكارانه ي كه خواى گه وره به هويه وه سه لاهه دينى به رزكرده وه و چوه ريزى گه وره خه باتگيرپو سهركرده و فەرمانده موسلمانانه كانه وه، ههروه ها متمانه ي گيرپايه وه بۆ موسلمانانه كان و كه رامه تيشى پييه خشينه وه دواى شه وه ي كه به مردنى نوره دين مه حمود له ده ستياندا ^۲.

شه جهنگه ش دهنگدانه وه ي باشى هه بوو له ريزى موسلمانانه كاندا به گشتى و خه لكى ديمه شق له و رۆزگاردا كه پايته خت و باره گاي سهركه ي بوو، دادوه رو نوسه ره كانى تيا بوو كه به دريژاي جهنگه كه له كړنوشدا بوون بۆ پهروه رديگار و نزي سهركه وتنيان بۆ ده كرد، كاتيك زانيشيان سهركه وتنوه، به گريان و فرميسك خوښيان ده رده بېرى و سوپاس وستايشى خوايان كرد ^۳.

۳- جهنگى حگين كليلى به يتوله قديس: جهنگى حطين جهنگى رزگاركردى فەله ستين بوو، چونكه ريخوشكه ر بوو بۆ سهركه وتن و نازادكردى به يتوله قديس، پاشماوه ي فەله ستين و، نيين واصليش وه سفى شه جهنگه مان بۆ ده كاو ده لئيت: جهنگى حطين كليلى نازادسازيه كانى سوپاي ئيسلام بوو به هويه وه توانرا بيت المقدس رزگار بكرت ^۴. ههروهك بازنه ي پيگه ياندنى نازادسازيه كانى نوره دين مه حمود و ركن الدين بيبرسى بند قارى بوو له و كاته وه كه پاشاكانى فەرهنج هاتنه ناوچه كانى كه نار ده رپاوه و ده ستيان گرت به سه ريده، جهنگى هاوشيوه ي حطين له نيوان شه وان و موسلمانانه كاندا رووى نه دابوو، ده سا ره حمه تي خوا له الملك الناصرو رۆحى شادبديت، دياره له پاش هاوه لان ئيسلام پياوى وهك شوو

^۱ هه مان سه رچاوه ، ل: ۱۵۳.

^۲ تاريخ الأيوبيين فى مصر، ل: ۱۵۴.

^۳ مفرج الكروب (۱۸۸/۲).

^۴ ابن عمر بن عبدالعزيز رحمه الله.

نوره دینی به خۆوه نه بینوه^۱، چونکه نه وان تیگه یشتیان بۆ ئاین نوێکردوه و بینای یه کتا په رستیان بنیاتنايه وه دوی داپوخانی، پاش نه وانیش خوی گه وره پالپشتی ئیسلامی کرد به پاشا مظفر الدین بیبرس، که له وان سه سپوهرینه رتر بوو، چونکه نه و دوی ده سترگرتی ته تاردا هات به سه ر زۆری ناوچه کانی ولاتی ئیسلامیدا، له کاتی کدا که خه لک ناو مید بوو بوون له بوژانه وه و هه ستانه وه به لام نه و ته تاره کانی په رته وازه کردو و لاتانی ئیسلامی پاراست و زۆری قه لاکانی که نار ده ریای له فره نجه کان سه نده وه^۲.

۴- **گرنگی هوشیاری جوگرافی:** نه م جهنگه گرنگی هوشیاری ته وای به پیوستی سود وه رگرتن له پیگه و شوینی جوگرافی رۆژه لاتی ئیسلامی و سوده رگرتن له تایبه تمه ندییه کانی ده رخست هه تا وه کو بپیته فاکته ریکی کارا له فاکته ره کانی هیزی خودی زاتی، له ئاماژه کانی نه م جهنگه ش ده رکه وتنی گرنگی میسر وه ک بنکه یه کی مادیی مرۆیی که زۆر پیویست بۆ به ستنه وه ی جیهانی ئیسلامی به رۆژه لاتی نزیکه وه، هه روه ها گرنگی زه وی فه له ستینیش ده رکه وت پردیک یان گوزه ریک له نیوان شام و میسردا^۳.

۵- **سام و شکۆی سه لاهه دین و ناویته بوونی، له گه ل ریزو سه رسامیدا:** ناوی سه لاهه دین پاش نه و سه رکه وتنه ی ترسیکی خستبووه دلی خاچه رسته نه وه که ناویته بوو بوو له گه ل ریزو سه رسامیدا، له بهر نه و پیاوه تی و جوامیری و ئازایه تییه ی که له فتوحه کانیدا پیتی ناسرابوو، هه روه ک لیبوره یی و هه لسوکه وتی جوانی له گه ل دیله کانیدا کاریگه ری زۆری هه بوو له خۆ به ده سته وه دانی زۆر شارو قه لای خاچه رستدا به بی به رگری، له راستیشدا سه لاهه دین میهره بانی و جوامیری و ئازایه تییه کی زۆری نواند له مامه له ی له گه ل خاچه رسته کاند، به هۆی نه م سیفه تانه شه وه سوپاکه ی دانی به خۆیدا ده گرت له کاتی سه رکه وتنیدا و کاری دپندا و نامرۆقانه ی نه نجامنه ده دا، که له و کاته دا باوو بوو، ده رباره ی پیاوه تی سه لاهه دین له گه ل هاوسه رو کچی خاچه رسته کاند^۴ ارنول ده لئوسیت: زۆر چاک بوو له گه ل یاندا به راده یه ک که سوپاسی خویان له سه ر ده کردو له ده ره وه ش زۆر باسی نه و سۆزو ریزه یان ده کرد که سه لاهه دین لیتی نابوون، هه روه ها ریزی زۆری نا له سکیفای هاوسه ری ریمۆندی سییه م و

^۱ مفرج الکروب (۱۹۳/۲)، مبالغة ابن عمر بن عبدالعزيز.

^۲ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۵۴.

^۳ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۵۴.

^۴ تاریخ الأیوبین فی مصر وبلاد الشام، ل: ۱۵۵.

رێی پێدا ههتاوهکو بچیته دهرهوه بۆقهلاى طبريه به پارێزراوى، ئه ویش به مال و پیاو
ژنانیانوه به ره و طرابلس به رێگه وت، بالبانى ایلین یش یه کێک بوو له و ئه میرانه ی که رزگاری
بوو، ژن و مندا له کانیشی له بهیتولمقدیسدا بوون، سه لاهه دینیش مۆله تیدا ههتاوهکو
ژن و مندا له کانى دهریکاتو به مهرجیشی دانا که له شه وێک زیاتر تیايدا نه میتیته وه^۱، ههروهها
رۆژئاواى ئه وروپایى به تایبتهت فهره نسا هه لوێستی ستایش و سه رسامى بۆ سه لاهه دین
دهرپى، به راده یه ک که کتێبه ئه ده بیه کانى ئه وروپا وه ک ئه فسانه یه کیان لیکردوه و له چوار
چێوه ی میژوویى راسته قینه و بابته ی دهریان کردوه^۲ شکستی خاچه رسته کانیش له
حطیندا شکۆ شانشینی بهیتولمه قدیسى نه هیشت، به تایبتهت پاش به دیل گیرانى پاشا جایی
لوزجنان و کوژرانى ژماره یه کی زۆر له سواره کانیان، پاش کوژرانى زۆریه ی سواره
خاچه رسته کان و زۆرینه ی سواره کانى سوپای بهیتولمه قدیس ده لێن: هه ر که س
کوژراوه کانى بینبیت وایزانیه دیلیان نیه و هه رکه سیش دیله کانى بینبیت وتویه تی که س
نه کوژراوه^۳.

۶- **ئه وه وه و له زۆرانه ی که پیش سه لاهه دین دران:** سه رکه وته نه کانى سه لاهه دین له بۆشاییه وه
نه هاتبوون ئه وه ئه نجامه سه ربازیانه ش که به ده سته یه ئنا به ی پێشه کی سیاسى و
ریکخستنى و ئیدارى و چاکسازى و بوژانه وه بۆماوه ی زیاتر له سه ده یه ک نه بوو، ههتاوهکو
له سه رده مى عماده دین زه نکى و نوره دین زه نکى به ره که ی چنرایه وه، دوايه مینیشیان
(نوره دین زه نکى) که داده نریت به دامه زڕینه رى ئه و رووداو گۆرینکاریه گه ورا نه ی که ولاتی
شام و پاشان میسر به خۆیه وه بینى، ئه وه بوو نوره دین مه حمود به کاره چاکسازى و
سه رکه وته سه ربازى و ده سه که وته شه رعه کان ناسرابوو، ناوبانگی به دروستکردنى
خوێندنگه و په یمانگای په روه رده و فێکردن و گرنگیدان به داده رى و دروستکردنى مزگه وت و
بنیاتنانى شورا و بلاوکردنه وه ی زانست له حه له ب و دیمه شق و شاره کانى تری شامدا
دهرکردبوو، له سه رده میشیدا داده رى رۆلى شه رعى خۆى بینى له ئاماده کردنى ده رونى بۆ
سوڤاو گه یاندنى په یامى خوا و ئاشنا کردنى فه رمانده کانى سوپاکه ی به بنه ماکانى زمان
فیه و فه رموده، له م که شه زانسته شدا سه لاهه دین زانست و په روه ده ی ئاینى وه رگرت و

^۱ هه مان سه رچاره، ل: ۱۵۵.

^۲ هه مان سه رچاره، ل: ۱۱۵.

^۳ تاریخ الأيوبيين فى مصر وبلاد الشام، ل: ۱۱۵.

له دهستی فهرموده ناس نه حمه دی کوپی محمه دی نه سفه هانی و مه وعیزه کانی عه لی کوپی ابراهیمی نه جاو نجم الدین خه بوشانی زانستی وه رگرت و نه مانه ش هه ندیک له و زانا یانه بوون که سه رپشتی په روه رده کردنی نه وهی سییه می سه رکرده سیلسی و سه ربازییه کانیان کرد که سه روه ری شکستپه پنهانی فره نه کهانه دوا ی سه د سال له رپی کدادانی بچر بچر دهسته به رکرد، که واته سه لاهه دین خوی خوی پینه که یاند به لکو خوی که وره سه رکه وتووی کرد کو، پاشان نه و به ره می میژووی بابه تی و سه رده می که له پیشکه وتن له که له دهستی کردنی بزوتنه وهی چاکسازی ئاینیدا دهستی پیکرد^۱. که نظام الملك له سه رده می سلجوقیه کاند سه رکردایه نی ده کرد، له که سه دیاره کانیشیان الجوینی و ابو اسحاق شیزاری و غزالی و... هتد، به راستی نه م هه ولانه ش به ره می خویان دابه دهسته وه که گرنگرینیان جهنگی حطین و ئازاد کردنی قودس بوو له سه ر دهستی سه لاهه دین.

^۱ صلاح الدین الأیوبی وسقوط القدس وتحریرها، ل: ۷۸، ۷۹.

باسی دووهم: ئازادکردنی بهیتوله قدیسی

جهنگی حطین به جهنگیکی یه کلاکه ره وه داده نریت له میژوی مملانیسی ئیسلام و خاچهرسته کاند، به هویه و شانیشینی بهیتولموقدیس هیزه سه ره کیه کانی له دهستدا، هه ره ک توانا به هیزترین و گه وره ترین سوپای خاچهرسته تیک بشکیتریت، ئه و سه رکرده یه ش که له م جهنگه دا به سه ره خاچهرسته کاند سه رکوت توانی بیته خاوه ده سلات به سه ره هه موو جیهانی ئیسلامیدا،^۱ دواى حطین خاچهرسته کان له بهیتولمه قدیسیدا هیزکیان نه بوو شانازی پتوه بکه ن، بویه هه ره که سه عه سقه لان و غه زه خویان رادهستی سه لاهه دین کرد له ئیلولی هه مان سالد، یه کسه سه لاهه دین: بریاریدا به سوپاکه یه وه که دووباره له باشووری فه له ستیندا کوپکرده وه، چونکه پیشتی بللوه ی پیکردو له پینا و ئازادکردنی ناوچه کانی تری ولاتی شام، هه ره که به م سوپایه شه وه به ره و باکور به ئاراسته ی قودس به ریکه وت بۆ رزگارکردنی، خیراشاری قودس خوی ئاماده کرد بۆ رووبه روو بوونه وه ی ئه م سه رکرده موسلمان ه پاش تپه پبوونی هه شتا وه شت سال به سه ره داگیرکردنیدا له لایه ن خاچهرسته نه وه.^۲

یه که م: ئاماده کاریه کانی خاچهرسته کان له ناویه ییت و له قدیسیدا:

ژماره ی جهنگاوه ره خاچهرسته کان له قودسدا نزیکه ی شه ست هه زار نه سپ سواربوو ئه مه جگه له ژن و مندال وه ک أبو شامه له کتاب الروچتیندا باسی ده کات،^۳ وادیاره ژماره ی دانیشتوانی شاره که و ژماره ی جهنگاوه ره کان تیایدا زۆر بوو بوو به هوی هاتنی په نابهران بۆی له شارو گونده فه له ستینه کانی ده ورو به ره وه، که دوچاری مه ترسی جهنگ بونه وه له کاتی جهنگی موسلمانان له گه ل خاچهرستاندا، هه ره ها ((رنسیمان)) باسی ئه وه ده کات که: زۆریه ی ئه و په نابهرانه باش هونه ری جهنگیان ده زانی، وژماره ی پیاوان تیایندا زۆر که م بوو، یه ک پیاو به رامبه ر به په نجا ژن و مندال بوو، له شاره که شدا ته نهادوو سواره هه بوون ئه وه ش وای کرد له بالیان که هه ر لاویک ته مه نی گه یشتبیته شازده سال بیکاته سواره به مه رجی له خیزان و بنه ماله یه کی خانه دان (به گه وه) هاتبیت. پاشان هه موو ئه و کوپانه ی چه کدارکرد که ته مه نیان گه یشتبوه شازده سال و چه کیشی دابه ش کرد به سه ره هه ره که سیکا توانای هه لگرتنی چه کی

^۱ حروب القدس فی التاريخ الإسلامی والعربی، ل: ۹۴.

^۲ حروب القدس فی التاريخ الإسلامی والعربی، ل: ۹۴.

^۳ کتاب الروضتین (۹۲، ۹۲).

هه‌بیت^۱، پاشان جه‌نگاوه‌ره‌کانی به‌سه‌ر قه‌لاو شوراو حه‌ساره‌کاندا دابه‌ش کردو مه‌نجه‌نقی دا به‌ستو خنده‌قی هه‌لگه‌ند، نه‌بوشامه ده‌لئت: له‌سه‌ر هه‌موو لوتکه‌ی چیا‌یه‌ک مه‌نجه‌نقی‌کیان دابه‌ستو خنده‌قه‌که‌یان زۆر قولکردو هه‌رکۆمه‌لێکیان به‌سه‌ر ناوچه‌یه‌کدا دابه‌ش کردو به‌ره‌یه‌کی تۆکمه‌یان پێک هێنا^۲. به‌لام ابن الاثیر جیاوازه‌ لوگه‌ل رنسیماندا ده‌ریاره‌ی ژماره‌ی نه‌و سوارانه‌ی که له‌قودس دابوون پیش چه‌کدارکردنی لاوه‌ خانه‌دان و گزاده‌کان، نه‌وه باسی نه‌وه ده‌کات نه‌و سوارانه که مابونه‌وه له‌شاره‌که‌دا نه‌وانه‌بوون که له‌حگین دا هه‌لاتبون له‌گه‌ل کۆمه‌لێکی زۆری تردا. له‌خه‌لێ نه‌وه‌وروپه‌ره، عه‌سقه‌لان و شوینه‌کانی تر، هه‌موشیان چونه سه‌ر شوراكان به‌شمشێرو ئامێره‌کانیان‌ه‌وه نه‌وه‌بوو مه‌نجه‌نقیان دابه‌ستو شوراکانیان تۆکمه‌کرد به‌هه‌موو توانایه‌کیانه‌وه^۳.

دووهم: پیلانی سه‌ریازی سه‌لاحه‌دین:

۱- نه‌وه‌نگاوانه‌ی که پیش نازادکردنی قودس گیرانه به‌ر:

توانای جه‌نگی سه‌لاحه‌دین له‌و پلانه‌دا ده‌رکه‌وت که گرتیه‌به‌رو دژ به‌خاچه‌رسته‌کان بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی بیتۆلمه‌قدیس لێیان، نه‌م پلانه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای پێکهێنانی به‌ره‌یه‌کی ئیسلامی یه‌کگرتو پێک هاتبوو که میسرو شامو چه‌ند به‌شیکی له‌عێراق پێک ده‌هێنا، پاشان هه‌ستان به‌روپه‌پبونه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان له‌خاکی خۆیانداو وه‌شاندنی گوزه‌ریکی به‌هێز لێیان وه‌ک له‌جه‌نگی حطین دا روی دا، پاش نه‌وه‌ش به‌ره‌و شاره‌کانی که‌ناوی شام به‌پێ که‌وت بۆ لاوازکردنی خاچه‌رسته‌کان له‌روی مادی و مه‌عنه‌ویه‌وه، دیاره‌ نه‌گه‌ر سه‌لاحه‌دین پاش سه‌رکه‌تنی له‌حطین دا روی دا له‌بیت المقدس بکردایه‌ نه‌وه ئاسایش و دنیایی له‌بیتۆلمه‌قدیس دا بۆ ده‌سته‌به‌ر نه‌ده‌بوو، چونکه‌ وا چاوه‌پوان ده‌کرا که‌رۆژه‌لاتی نه‌وروپایی سوپای بناردایه‌ بۆ که‌ناره‌کانی شامو سواره‌و سه‌ریازه‌کانی له‌ویوه په‌لاماری سه‌لاحه‌دینیان ده‌دا بۆ گێرانه‌وه‌ی به‌یتۆلمه‌قدیس که‌کلیسای قیامه‌ی تیا‌یه‌و به‌بیروبوچونی ناره‌وای نه‌وان وه‌ک عیمادی نه‌صفه‌هانی نه‌لێ: تیا‌یدا مه‌سیح له‌خاچ دراوه، و ئیسماعیلیش له‌ویداکراوه به‌قوربانی و لاهوتیش له‌ویدا به‌رجه‌سته‌بووه‌و ناسوتیش بوه به‌خواو خاچیش دانراوه^۴. نه‌وه‌بوو به‌فه‌زلی خواو پاشان به‌فه‌زلی نه‌و پلانه

^۱ رنسیمان (۷۴۹۱۲).

^۲ کتاب الروضتین (۹۳/۲).

^۳ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۴.

^۴ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۹۶.

سەربازىيە وە كەسەلە دىن جىي بەجىي كىردى تىوانى دەست بگىرىت بەسەر ناوچە كەنارىيەكان داو بەيتولمە قەدىس كەمارۆ بدات و رىي لەگەشتن كۆمەكى بگىرىت بۆي و هيوای خاچە رستەكانى لەئە و رپا و لەولاتى شام دا بېرى بۆ گەيشتن بەبەيتولمە قەدىس، و رزگار كىردنى لە دەست سوپاى مۇسلمان، ئە وە بوو بە وەرگرتنە وەى عەسقلان و دە و روبەرى لە خاچە رستەكان سەلە دىن تىوانى دابرا نىكى تە و ا و بەسەر بەيتولمە قەدىس دا بىسە پىئى، پاشان قۆلى مەردانەى لى ئەل مالى و روى كىردە بەيتولمە قەدىس و فەرمانى دا بە كۆبونە وەى سەربازە مۇسلمانەكان كە پىشتر بە ناوچە كەنارىيەكاندا بىلا و بونە وە^۱.

۲- بواری راگە ياندن:

ئە و سوپاىي كە كۆبونە وە بەشدارى سەلە دىن كىردى بە جەنگى حطيندا، سەلە دىن شام دا قۆستە وە پىش كە پاندنە وەيان بۆ ناوچە كە نىان بۆ دەستگرتن بەسەر كە نارو بەندەرەكانى شام دا، هەروەها سوربوو لەسەر ئە وەى ئەل مەتتىكى راگە ياندن ئاراستەى سەر جەم ناوچە و لاىە نەكانى جىهادى ئىسلامى بكات بە مەبەستى تاودانى مۇسلمانەكان بۆ جىهاد، ئە مەش و رە و ئىرادەى مۇسلمانانى بەهيز كىرد بۆ جىهاد و پا كىردنە وەى ئە و ناوچە پىرۆزە كە يەكەمى دوو قىبلە كە و سىيەمى دوو حەرەمە پىرۆزە كە و شوىنى شە و پە وى پىغە مەبرە (د.خ)، ابو شامە و ابن كئىرىش باسى ئە وە دەكەن كە مۇسلمانان هەر كە باسى سەر كە و تنى سەلە دىن نىان لە حطين و ئازاد كىردنى شام دا بىست و زانىان بە وەى كە نىازى ئازاد كىردنى بەيتولمە قەدىسى هەيە پۆل پۆل رژان بەسە رىدا و زانايان و مۇستايانىش لە پىشە وە ياندابوون بۆ خۆبەخشىن لە پىئنا و پاكتا و كىردنى بونى خاچە رستى لەولاتى شام دا^۲.

۳- بانگىشت كىردنى هيزە مىسرىيەكان:

لەلايەكى تىرىشە وە سەلە دىن پاش دەستگرتنى بەسەر ناوچە كەنارىيەكاندا سوپاى مىسرى بانگىشت كىرد بۆ يارمە تىدانى بۆ دەستگرتن بەسەر قەلاكانى باشورداد لەگەل الملك العزيز عوسمانى كوپىدا لە عەسقلان دا بە يەكگەيشتن و چاوى رون بوپە وە و رەى بە رزتر كىردە وە، واديارە سەلە دىن سەربارى دەستگرتنى دا بەسەر كە نار دەريادا بەلام مەترسى ئە وەى هەبوو كە خاچە رستەكانى رۆژئاوا هيزش بىئىن، لەكاتى پىشپە وى كىردىدا بەرە و بەيتولمە قەدىس، هەلبۆيە فەرمانى دا بە گەيشتىگە لەكەى لەمنصورەدا كە بەرپى بگە و پىت بۆ بەشدارى كىردن لە جىهاددا،

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۸۱، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۰۸.

^۲ البداية والنهاية، ل: صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۰۹.

ئەوانىش بېرەرايەتى الحاجب لۆلۈك ۋە بەرىكەت ۋەن ۋە ۋەتنە بېرىنى دەريا ۋە رېگىرتن لەكەشتى ۋە بەنلەمەكانى خاچپەرستەكانىشدا لە ۋەشكانىيە ۋە لەمىسرە ۋە بۆ شام بەرپۆرەبوو، كاتى سەلاخەدىن زانى كە شارى بەيتولمەقەدىس قايمىكارى باشى تياكراۋە، لەبەرئە ۋە پەلە ۋە پاىيە مەزنىيە كە لەدلى خاچپەرستەكاندا ھەيەتى، دەستى كە بەھىتەنى ئامىرەكانى ئابلۇقەدان بۆ بېرىنى شورا ۋە بۆلندو بەرزەكانى^۱، ئەۋەبو مەنچەنىق ۋە بەرد ھاۋىژ ۋە نەۋت ھاۋىژ دىوار كۈنكەر ۋە چەند ئامىر ۋە كەرەستەيەكى پىۋىستى تىرى ھىنا بۆ لىدانى شوراكان ۋە كۈنكرەنىيان ۋە نەۋت تىكرەدن ۋە گۆرەيدەدانىيان بۆ كەرد ئەۋەي كەلەن ۋەنە ناۋشار^۲.

خاچپەرسته‌كان پېش ئەو ەي كەسوپاي ئىسلام دابمەزىت لەدەورى شوراكاني شاردا پەلاماريان دانو، واتە پېش ۲۰ى ئەيلول، ئەمەش كاتىك بوو كەمەفرەزەيەك لەسوپاي ئىسلامى بەسەر كەردايەتى ئەمير جمال الدين شرونى كوپى حەسەنى رازى پېشپەرەيان كەرد بەئاراستەى شوراكە، ئەو ەبوو مەفرەزەيەكى خاچپەرست بۆى دەرپەپى و لەروپەپنەو ەيەكدا توانيان شكست بەموسلمانەكان بېنن و ئەميرەكەشيان بكوژن^۲، ئەمەش پېش جيگيربوونى سەلاحەدين و سوپاكەى بوو لەبەشى خۆرئاواى شوراكەدا، ەەرچۆنك بېت سەلاحەدين جەنگى راستەقىنەى دژ بەدوژمنى خۆ تۆمار كەردو لەشوراكاني شاردا لەبەرەبەياني ۲۶ى ئەيلولى سالى ۱۱۸۷زدا، ۲۱ى رەجەبى ۵۸۳كەدا دەست پىكەردو سوپاكەى لەژىر رۆپۆشى مەنجەنيقەكاندا بەرەو شوراكان پېشپەرەيان كەرد، ژمارەى بەردەلاوئىژو مەنجەنيقەكانيش دوازە دانە بوون كەبەردى گەورەيان دەهاوشت، لەژىر ئەم روپۆشەشدا ديوار كونكەرەكان پېشپەرەيان كەردو جەنگىكى توند لەنيوان ەردولا روويدا، پاسگاي شارەكەى دەيوست دەست لەموسلمانەكان بوەشيتت و پېشپەرەيان راگرېت بەتير و مەنجەنيقى سەر ديوارەكانيان، سەربازەكانيشيان زۆر ئازايانە دەجەنگان و سوارەكانيشيان دەهاتنە دەرەو ەي شارو بەشمشېر رووپەپووى موسلمانەكان دەبوونەو، بەلام ەموو ئەمانە نەيتوانى بەر لەموسلمانەكان بگرېت و پېشپەرەوى و رووخاندنى شوراكان بەردەوام بوو لەهەردولاش ژمارەيەكى زۆر كوژران لەو كەسانەش كەكوژران: ئەمير عيزەددينى كورى مالك

که باوکی فه رمنڤه وای قه لای جعبر بوو^۱، پاش ئه وهش شه ر به توندی به رده وام بوو، غروسیه وه سفی ئه و جهنگه ده کاتکه له نزیک شورا کانی شاردای رووید به وهی که هیئنده گهرم و توندبووه هاوشیوهی نه بووه، ههروه که تینویتییه کی راسته قینه بۆ شه هیدی تیادا به دیده کرا، ده لیت: له راستیدا ئه م جهنگانه توندترین جهنگ بوون، هیچ مرۆفیک شتی وای نه بینیه، چونکه سه بازی هه لایه که ئه م جهنگه ی وه که ئه رکێکی ئاینی و ژور گرنگ ده بینى^۲. زالبوونی سه لاهه دینیش له مه نه نه نیقدا به راده یه که بوو، که روخانی شاره که مسۆگه ر بوو بوو، کونکه ره کانیش که ژیر روپۆشی مه نه نه نیقه کاندای کاریان ده کرد توانیان که لیتیک بکه نه دیواری شار^۳، ئه مهش وای له سواره ده ره به گه خاچه رسته کان کرد که بریاردانى نه نجامدانى هیرشیکى خۆکوژی بکه نه سه ر موسلمانان له ده ره وهی شورا کانی شاردای، به لام هرقلی بطریاکیان پاشه گه زیکردنه وه دواى نه وهی پیى سه لماندن که ئه و کاره ته نها هیشتنه وهی ژنو منداله کانی به ته نایی و بی به رگری لیده که ویتته وه له به رامبه ر دوزمندا^۴.

۵- هیرشی یه کلاکه ره وه:

دواى ئه م کوشتاره تونده سه لاهه دین بریاریدا که هیرشیکى یه کلاکه ره وه بکاته سه رشارو هاویشتنى مه نه نه نیقی چپتر کرده وه، بۆ روپۆشکردنى هیرشبه ران و ههروه که ریزنه یه که تیری به ئاراسته ی به رگریکاران له شورا که هاویشته بۆ په کخستنى به رگریان، ئه مهش وایکرد له و به رگریکارانه که پاشه کشه بکه ن بۆ پینگه یاندنیان، له هه مان کاتیشدا موسلمانان کان پێشپه ویان کردو له خه نه ده که په پینه وه که به ده وری شورا که دا لیدرابوو، شورا که یان کۆن و ویران کرد، پاشان هاویشتنى تیرو به رده وام بوو له تیر هاویشتی پێشکه و تووه کانه وه که له پشستی هیرشبه ره کانه وه بوون و پارێزگاری لیکردنیان، نه وه بوو هیرشبه ره کان سه ره که و تیبوون له کردنه وهی چه ند که لیتیک له وشورایه دا که خه ریک بوو ده که و ته ده ستی هیرشبه ره کانه وه، له کاتیکى تری ۲۹ی ئه یلولدا هیرشبه ره کان توانیان که لیتیکى گه وره بکه نه شورا که موسلمانان کان لێیه وه چونه ژووره وه و ئالاکیان به سه ریه وه هه لکرد، به لام به رگریکاره کان خیرا خویان ریکخسته وه و موسلمانان کان یان له شورا که دورخسته وه، له گه ل ئه وه شدا به رگریکاره کان باش

^۱ حروب القدوس فی التاريخ الإسلامی والعربی، ل: ۱۰۰.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۰۰.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۰۰.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۰۰.

ده یانزانى كه بهرگردنه كى ان بئسوده و بهرو تياچوون ده پۆن^۱، بۆيه بهردى ان ده كئيشا به خۆيانداو داواى كۆمه كى ان له پهروهردگار ده كردو ژنه كانيشيان قزى كچه كانى ان بپى بۆ هاندانى پياوه كانى ان بۆ بهرگرى لئى كردن و پاراستنى ان له دهستى موسلمانان^۲.

۶- دانوستانه كان و به دهسته وه دانى قودس:

خاچپه رسته كان رێكه وتن له سهر ناردنى وه فدىكى بۆ داوا كردنى په نادان بهرام بهر به دهسته وه دانى شار هكه، سه لاهه دى نيش ئاماده نه بوو وه لامى ان با ته وه وتى: ده بى ت هه مان كارتان پێبكه م كه به خه لكه كى ان كرد كاتى ك كه ده ستى ان به سهر دا گرت له سالى ۴۱۹ ك دا كاتى ك هه ستان به كوشتن و بى سه رو شوين كردنى ان پاداشتى خراپه ش هه ر خراپه يه^۳. كاتى ك سه لاهه دى ن وه فدى كى انى به سه رشو پى و ناو مى دى يه وه گه پانده وه، دووباره خاچپه رسته كان له ناو به يتولمه قدى سدا كۆبوونه وه و وى ستى ان چه ند هيزش يكى كتوپر بكه نه سه ر موسلمانان، به لام هه قلى بطرى ك نه يارى خۆيان نيشاندا روونى كرده وه كه نه گه ر نه و كار ه بكه ن نه وه ژن و مناله كانى ان به رو هئى و كوى لايه تى ده به ن وه انى دان بۆ داوا كردنى په نادان له سه لاهه دى ن، پاشان بالى ان دى ابلن نيردراوى كى نارد بۆ سه لاهه دى ن و داواى په نادانى لئى كرد بۆ خۆى هه تا وه كو بى ته لاي بۆ گفتوگۆ كردن سه لاهه دى نيش داوا كه ي په سه ند كردو ئه وى ش لاي سه لاهه دى ن ئاماده بوو و داواى په نادانى خاچپه رسته كانى لئى كرد، به لام سه لاهه دى ن سوور بوو له سه ر ئازاد كردنى شار هكه به زۆرى شمشى ر، كاتى ك بالى ان له وه بى ئومى د بوو وى ستى سۆزى سه لاهه دى ن بجه ولئى تى ت به هه ره شه ي كوشتنى ژن و مندال و دى له موسلمانان و پى تى وت: نه ي سولتان بزانه كه ئى مه له م شار هدا خه لكى كى زۆرى ن كه ته نها خوا ژماره يان ده زانى ت، بۆيه وازى نله جهنگ هئى ناوه به ئومى دى په نادان و واده زانن كه تق په نى ان ده ده يت وهك چۆن خه لكى ترت په نادا، هه روهك نه وان رقى ان له مه رگه و حه زى ان له ژى انه، جا نه گه ر بزانى ن كه هه ر ده بى ت بمرى ن نه وه سويند به خوا منال و ژنه كانمان ده كوژى ن و مال و كه لوپه له كانمان ده سوتى نى نى و نا هى لى ن دى نارى كى ان دره ه مى كتان ده ست بكه وى ت و هى چ كه سى كمان لى ده سى گى ر بكه ن، كه له وه ش بوى نه وه به رده كه و مزگه وتى نه قسا و شوپنه كانى تر ده ردى نى ن و پاشان دى له موسلمانان ده كوژى ن كو پى نچ هه زار دى لن و نا هى لى ن كه سمان لى بكوژى ت هه تا وه كو هاوشى وه ي خۆى

^۱ حروب القدس فى التاريخ الإسلامى والعربى، ل: ۱۰۱.

^۲ مفرج الكروب (۲/۲۱۳)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۳.

^۳ الكامل فى الأثر، له صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۳.

نه کوښت و سه ريزانه و پياوانه ده مرين^۱، سه لاهه دينيش راوړښى به سه ريزه كانى كړدو نه و انيش بډيان روڼ كړده وه كه رزگار كړدى قودس به سه بډ بردنه سه رى سوينده كه وى خو به دسته وه دانى نه م ارهش به چنه د مه رچيك وه ك رزگار كړدى به زورى شمشير وايه، له م حاله ته شدا خه لكى شاره كه ده بڼه دىلى جهنگ^۲، سه لاهه دينيش په نايدان به مه رچيك به ده دسته وه دانى به يتولمه قديس و خاچپه رسته كانيش شاره كه يان به جيهيشت له به رامبه ر ده ديناردا ده وله مهن دو هه ژاريش له مه دا هاويه شن، بلام ثافره ت نهها پيښ دينار ده دات^۳، هه ريك له كچه زاي ابن جوزى و عماد الحنبلش ناماژه به وه ده كه ن كه له سه ر هه ر كور شيكى لاويش چوار دينار دانرابوو^۴، هه رچى منداليشه نه وه جياوازي له سه ر نه و بړه هه يه كه بډى دياريكرا بوو، هه نديك پيښان وايه كه يه ك دينار بووه^۵، رايه كى تر هه يه كه ده لټ دو دينار بووه^۶، به لام واپيډه چيټ كه راي يه كه م به هيز تربيت به به لگه ي يه كده نكي سه رچاوه خاچپه رسته كان له سه رى، هه رچى هه ژارو بيښه شه كانيش نه وه سه لاهه دين رازي بووه كه باليان له به رامبه ر نازاد كړدنيان سى هه زار دينار بدات هه روه ها سه لاهه دين ماوه ي چل روژى بوليني ده ستي نيشان كړد، هه ر كه س له و ماوه يه دا پاره كه ي بدايه نازادى ده كړد، هه ركه سيكيش ناماده ي نه كړد ايه ده بووه كويله، شاره كهش له روژى هه ينى ۲۷ ر هه جبه ي سالى ۵۸۳ هـ دا ۱۲/ى نوكتوبه رى ۱۱۸۷ز نازاد كړا^۷ نه بو شه مامهش له العماده وه له البرق الشامى دا باسى نه وه ده كات كه خاچپه رسته كان دواى موړ كړدى ريكه و تنى خو به ده دسته وه دان هه سستان به چو لكړدى مالكان و فروشتنى كه لوپه ل و نازوقه كانيان به نرخيكي هه رزان، چوونه د هره وه شيان هه رپه مه كى بوو، چونكى زور كه لوپه ليان بډ هه لته ده گيراو به و شيوه بوون كه خواى كه وړه هه رموى: ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۚ ۲۵ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۚ ۲۶ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَاسْكِينٍ ۚ ۲۷ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ (الدخان: ۲۵ - ۲۸)، واته (نه وانه چنه د ها باخ و باخات و كانياوى سازگارى زوريان به جيهيشت، چنه د هه كئلگه و بيستان و جيگه و ريگه ي خوشيان لودوا به جيمه، جوړه ها

^۱ مفرج الكروب (۲/۲۱۴)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۴.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۴.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۸۰ - ۸۱.

^۴ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۴.

^۵ كتاب الروضتين (۲/۹۵)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۴.

^۶ النوادر السلطانية، ل: ۸۲، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۵.

^۷ النوادر السلطانية، ل: ۸۲، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۵.

نمازو نیعمه تی تریش که ژیا نیان به خوشی تیا دا ده برده سه ر ئا به و شیوه به له وانمان سه نده وه کردمانه میراتی خه لکانه تر). (تهفسیری ئاسان، ل: ٤٩٧).

سی'یه م : چوونه ناوه وهی سه لآحه دین بۆ به یتوله قلدیس :

سه لآحه دین و بالیان ریکه وتن له سه ر ده سه ته وه دانی شاره که به پیتی ئه و مه رجانیه که با سمان کردو پاشان سه لآحه دین چووه ناویانه وه و، له رۆژی ههینی ٢٧ی رهجه بی ٨٣ هـ دا ، ئه مه ش پاش ئه وهی که له ده روزه یدا فه رماندا به پاسگا که یی بۆ فری دانی چه که کانیا ن و خۆ به ده سه ته وه دان بۆ سه ربا زه موسلمان ه کان، ئه م رۆژه ش رۆژیکی میژووی مز ن بوو ئالای ئیسلام به رزکرایه وه به سه ر دیواری شوری ئه و شاره پی رۆزه دا، که مارۆی ئه م شاره دوانزه رۆژی خایه ن به رووخانی قودسی ش زۆربه ی ئه و شارو پێگانه ی له به رده م سه لآحه دیندا روخان که هیشتا به ده ست خاچه رسته کانه وه مابوونه وه له زۆربه ی ناوچه کانی شامدا، سه لآحه دینیش له شه وی شه وه ویدا چووه قودسه وه که به رامبه ر بوو له گه ل ٢٧ی رهجه بدا و فه رمانیدا که له هه رده روزه یه که له ده روزه کانی شاردا ئه میریک دابنریت هه تا وه کو فدی ه له خاچه رسته کان وه ریگری ت که شار به جیدیلن، له شاره که شدا شه ست هه زار پیا و هه بوون به سوارو پیاده ئه مه جگه له مال و منداله کانیا ن^١. ابن الاثیر زیاتر ده روات و ده لیت، باگو یگر سه رسام نه بیت، چونکه ولاته که فراوانه، له هه موو لایه که وه له عه سقه لان و شوینه کانی تره وه خه لکی بۆ هاتبوو، به جۆریک که کلێسا و ریگا و بانه کان پرپوو بوون له خه لک و نهیده توانی هاتوو چۆ بکات^٢.

سه باره ت به سه لآحه دینیش ئه وه دوا ی یه کلابونه وهی ده سه لات بۆی له شاره که دا فه رمانیدا به گه رانه وهی بۆ دۆخی جاران ی پێش داگری کرانی له لایه ن خاچه رسته کانه وه، چونکه ئه و ان گۆرپانکاریا ن به سه ر زۆر شوینه واری ئیسلامیدا هی نا بوو له شاره که دا و خاچیکی گه وریه یا ن له سه ر قبه الصخره دا دانا بوو، سه لآحه دینیش فه رمانی لا بر دیندا، سواره کانی داویه ش چه ند بینایه کیا ن بۆ خویان له رۆژئا وای مزگه وتی ئه قسادا بنیات نا بوو، هه تا وه کو تیایدا نیشه جیبین، به شیکی مزگه وته که شیا ن خستبویه سه ری، سه لآحه دینیش فه رمانی گه رانه وهی ئه و زه ویا نه ی ده رکردو هه روه که فه رمانیدا به پا ککر د نه وهی مزگه وت و به رده که ی له پیسی پاشان پێشنویژیکی دیاری کرد بۆ مزگه وتی ئه قسا و مینه بریکی تیا دا دروست کردو هه موو ئه و وێنا نه ی سرپییه وه که خاچه رسته کان

^١ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ١٠٦.

^٢ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ١٠١.

کیشابوویان یاخود هه‌لیانواسیبوو، گاوره‌کانی نیشته‌جێی قودسیشی هینایه‌وه بۆشوینه‌کانی خۆیان و ماله‌کانی بۆ گه‌پندنه‌وه و مۆله‌تی کرپنی شت و مه‌کو که‌لوپه‌لی فره‌نجیه‌کانیشی پێدان^۱.

۱- میژوو رزگار که‌ریکی میهره‌بانتر له‌ موسلمانانی به‌خۆوه نه‌بینیوه: نه‌وه‌بوو سه‌لاحه‌دین به‌لێنه‌که‌ی برده سه‌رو مۆله‌تیدا به‌وانه‌ی که‌فدیه ده‌ده‌ن بچنه ده‌ره‌وه و له‌هر ده‌روازه‌یه‌کی شاریشدا نه‌میریکی دانابوو بۆ وه‌رگرتنی پاره‌ لیان، هر که‌س پاره‌ی بدایه ده‌چوه ده‌ره‌وه^۲، سه‌ریاری نه‌و پاره‌ که‌مه‌ش که‌سه‌لاحه‌دین داینا‌بوو بۆ ده‌رچوونیان له‌به‌یتومه‌قدیس و مسوگه‌رکردنی گه‌شتنیان به‌ شوینیکی سه‌لامه‌ت، به‌لام زۆرینه‌یان نه‌یتوانی نه‌و پاره‌یه‌ بده‌ن دوا‌ی چل رۆژ به‌دیله‌کراوی لای موسلمانانه‌کانه‌وه مانه‌وه، هیچ ده‌وله‌ندیکی خاچه‌رستیش هاوکاری هه‌زاره‌کانیان نه‌ده‌کرد بۆدانی فدییه، نه‌وه‌بوو بطیریک هرقل به‌گه‌نجینه زۆره‌کانیه‌وه به‌یتومه‌قدیسی به‌جێهێشت به‌بێ نه‌وه‌ی گوی به‌که‌س بدات^۳، نه‌مه‌ش به‌هۆی نه‌بوونی په‌یوه‌ندی خێزانیه‌وه بوو له‌نیوان خاچه‌رسته‌کاندا له‌و کاته‌دا، هه‌روه‌ها دیله‌کان تیکه‌ل^۴ په‌کبوون له‌ره‌گه‌زو گه‌لی نه‌وروپی جیا‌واز و سه‌ریازی نه‌ناسرا‌وو به‌کرێگی‌راو که‌حه‌زیان له‌سه‌فه‌رکردن بوو بۆ رۆژه‌لات بۆ رزگاری‌بوون له‌کویله‌یه‌تی زه‌وی له‌و کاته‌دا له‌کۆمه‌لگه‌ی نه‌ورپادا با‌ووبوو^۵.

به‌کورتی نه‌و هه‌لوێسته پر شه‌رمه‌زارییه‌ی سه‌رانی خاچه‌رستان و نه‌و جوامی‌ری و لی‌بورده‌یه‌ی که‌سه‌لاحه‌دین نو‌اندی نو‌سه‌ری ئینگلیزی لێن بولی ناچارکرد بۆ ده‌ربپینی سه‌رسامی به‌سه‌لاحه‌دین نه‌وه‌تا دوا‌ی هێرش‌گه‌ردنه سه‌ر به‌تیراک ده‌لێت: (نه‌وه هه‌لێک بوو بۆ نه‌و پاشا موسلمانانه‌که گاوره‌کان فی‌ری مانای لی‌بوردن بکات)^۶ سه‌لاحه‌دین و سه‌رکرده موسلمانانه‌کانی تریش نه‌و جوامی‌ری و لی‌بورده‌یه‌یان دو‌پات‌کرده‌وه کاتی‌ک که‌ الملك العادلی برای سه‌لاحه‌دین دوا‌ی لی‌کرد هه‌زار که‌س له‌و خاچه‌رستانه‌ی بۆ بنی‌رێت که‌ له‌به‌ر نه‌دانی فدییه به‌دیله‌ گیران هه‌تاوه‌کو له‌پێنا‌و خوا‌دا رزگاریان‌بکات، سه‌لاحه‌دینیش به‌مه‌رازی بوو، نه‌م کا جوامی‌رانه‌ش هه‌ستی بی‌تیراک و بالیانی بزوان‌دو نه‌وانیش هه‌مان دا‌ویان پێش‌که‌ش به‌سه‌لاحه‌دین کرد، سه‌لاحه‌دینیش وه‌لامی دانه‌وه‌و دیله‌کانی

^۱ حروب القدس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۱۰۸.

^۲ کتاب الروضتين (۹۵/۲).

^۳ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۶.

^۴ جيش مصر، ل: ۶۹.

^۵ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۶.

ئازادکردن، پاشان سەڵاحەدین فەرمانی کرد بە پاساوانەکانی کە لە شەقامەکانی بەیتولمەقدیسدا بانگەوازی کەن کە هەرکە سێک نەیتوانیبێت فدیە بدات و یەسالچوو بێت ئەو سەڵاحەدین ئازاد یان دەکات و بۆیان هەیه لە دەروازەی پشتهوەی شارەو لە کاتی گزنگەو هەتاوێک و شار بەجێبەجێلن، هەرکە ئەم راگەیاندا بەلاوکرایەو خاچەرستەکان بە ژمارەیهکی ژۆرەو رویان کردە دەروازەی پشتهوەی شار،^۱ کچە سازادەیی بێرەش داوای ئازادکردنی نزیکەی پێنج سەد ئەرمەنی کردو بە سەڵاحەدینیان راگەیاندا کە ئەوانەیی خەلکی شارەکی خۆینی، هاتنیان بۆ بەیتولمەقدیس بۆ خواپەرستی بوو، هەرۆک ئەمیر مظفر الدین علی کوچک داوای ئازادکردنی نزیکەی هەزار جدیلی ئەرمەنی کرد کە گوايا خەلکی رەهان، سەڵاحەدینیش وەلامیدانەو و ئازادکردن^۲، ئەو لێب وردەبێهش لەلایەن موسلمانەکانەو تەنھا خۆی لەو کارانەیی سەڵاحەدین و الملک العادل و گەرە ئەمیرەکانیاندا نەدەبینیەو، بەلکو لوه تیپەری بۆ موسلمانان بەگشتی، لە راستیدا سەڵاحەدین لێبوردەیی و رەوشتەرزێیهکی ژۆری بەرامبەر بە خاچەرستەکانی بەیتولمەقدیس پیشاندا، ئەو بوو ریزو بەخشنەو بەرامبەر بە هاوسەری ئەو سوارە خاچەرستانەیی کە کوژراون یاخود بەدیل گیران گەشتە رادەیک، کاتی کۆبوونەو بەرەدمیداو گریا، ئەویش بەزەیی و سۆزی بۆ دەربرپین ئەوانەیان کە مێردەکانیان لەدیلیدا بوو ئازادیکردن، ئەو ژن و کچانەش کە باوک یا مێردەکانیان کوژرابوون ئەو سولتان فەرمانیدا کە لەبودجە خۆی پارەیان بۆ بېریتەو بەپێی گوزران و پلەو پایەیان، لە ئاکامی ئەمەشدا ئافەرەتەکان دەستیان کرد بە نازکردن بۆی^۳.

ا- **شارژنیکە رووحی خواپەرستا:** لەقودسدا شارژنیکێ روومی خواپەرست هەبوو کە بەرەدەوام سەرقالی پەرستنی خاچ بوو و ژۆر توندپەرەو دەرمارگیر بوو، هەناسە ساردەکانی بۆ شکستی خاچەرستان کۆتایی نەدەهات و فرمیسکەکانی وەک بازاران دەهاتە خوارەو، مال و حال و کەلوپەلێکی باش و لایەنگرو شوینکە و تووی باشیشی هەبوو، ئەو بوو پەنای هێنا بۆ سولتان و ئەویش پەنای داو خۆی و لایەنگرانی ئازادکردو بوازی پێدا بۆ بردنی هەموو سەرۆت و سامانەکی، مال و مۆلک و گەوهر و خاچەزێڤو سندوقە داخراوەکان و شوینکە و توانی

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۶.

^۲ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۷.

^۳ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۱۸.

به که سانیکی شه وه که شوینکه وتوی نه بوون بر دو به خوشحالیه وه رۆشت هه رچه نده به ده دست برین و نازاری شکسته که یانه وه دهینا لاند^۱.

ب- **هاوسه ری پاشه یه کی دیلگراو:** ژنی پاشا (کی) به دیلگراو که کچی أماری بوو له ته نیشته قودسدا نیشته جیبو بوو به خوی و خزمه تگوزارو که نیزه کانیه وه هاته دهره وه داوای بینینی هاوسه ره که ی کرد، له بورجی نابلسدا کوژکرا بوو، سه لاهه دینیش به دانانی بارمه یه ک تاکاتی نازادکردنی رازی بوو و نازادی کرد هه تا وه کو له گه ل هاوسه ره که یدا بژین^۲.

ج- **ئیرنسا سه ی دایکی هنفری:** ئیرنسا که ی دایکی هنفری که کچی فیلیپ و هاوسه ری ئیرنسه که له رۆژی هگیندا کوژرا، نه م ئافره ته ش شازنی کرک و ویک بوو خاوه ن راو چه ندین یار یده دهر بوو، کاتی هات داوای کوپه که ی کردو، به ئینی پندرا که نگه ره له قه لاکه ی هه لگریت و کوپه که ی پیده دریته وه، نه ویش نه م داوایه ی قبولکردو هنفری کوپی هنفری کوپیان له دیمه شقوه بۆ هینا و چاوی به بینینی کوپه که ی گه شبوو یه وه، پاشان نه میره کان له گه لیدا چون بۆ وه رگرتنه وه ی پینگه و ناوچه کانی، به لام دانیشته وانه که ی ئاماده نه بوون ته سلیمی بکه ن و به بی ئومیدی گه پاندیا نه وه و کوپه دیلگرا وه که ی راده ستی سولتان کرده وه، نه ویش به ئینی پیدا که له کاتی وه رگرتنی نه و شورا و قه لایانه دا نازادی بکات^۳.

د- **ریزگرتنی سه لاهه دین له بیر ویا وه ری گا وره کان:** سه لاهه دینی له هه ست و نه ستی گا وره کان ده نا، نه وه بوو داوای نه وه ی هه ندی له موسلمان ه کان داوای روخاندنی کلێسای قیامه یان لیکرد داوای ده سنگرتنی به سه ر قوددا وتیان: نه گه ر بینا که بپوختنیت و سه روژیری بکه یت و گوپه که ی تیادا ده ربینیت نه وه ئاگره که ی ده کوژیته وه و وینه کانی ده سرپیته وو چیت ره خه لکی سه ردانی ده کن، به لام هه ندیکی تر پێیان وابوو: که کاتی که عومه ری کوپی خه گاب نه م شوینه ی نازادکرد له سه ره تای ئیسلامدا له م شوینه دا هیشته نه وه و فره مانی نه کرد به روخاندنی^۴، هه ربۆیه سه لاهه دینیش وازی له روخاندنی هینا^۵.

^۱ کتاب الوضعتین (۳/۳۴۲)، بیت المقدس امام أحداث التاریخ، ل: ۳۱۴.

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: (۳/۳۴۲).

^۳ کتاب الوضعتین (۲/۳۴۴).

^۴ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۱۸.

^۵ مفرج الکروب (۲/۲۳۱)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۱۹.

ه- مانه وهی کۆمه ئێک گاور له قودسدا: هندی له گاوره کان له سه لاهه دین پارانه وه که ریتنا پێدات بۆ مانه وهی له قودسدا دواى نه وهی که فیدییه یان داو، به لێیاندا که کهس بێزار نه که نو خزمه تی شاره که بکه ن، سه لاهه دینیش به مه رازی بوو به رامبه ر به پابه ندبونیان به چه ند مه رچیکه وه که هه موویان قبولکرد به م شیوه یه سه رانه یان له سه ردانراو وه ک (ئه هلی ذمه) مامه له یان له که لدا ده کراو مافو ئه رکیان وه ک موسلماننه کان له سه ردانرا، به لام به م شیوه یه موسلماننه کان به به زه ییه وه جولانه وه له که ل ئه م شارهدا که ده سه لاتی ته وایان به سه ریدا هه بوو، به لام ئه که ر مرۆف یاده وهی سالی ۱۰۹۹ از بێنیتته وه یاد کاتی که خاچه رسته کان هاتنه ئه م شاره وه جو دفری و تانکرد مه رگیان له شه قامه کانی قودسدا بلاو کرده وه به رگرێکاره موسلماننه کان له رویاری خوێندا خنکێنران پاشان سوتاندیان ئه مه جگه له و دزی و تالانییه ی که پیتی هه ستان جگه له بردنی ژن و مندالی موسلمانان^۱، ئه وه ده توانی هه ست به و جیاوازیه فراوانه بکات که له نێوان لیبوره یی سه لاهه دین و درنده یی سه رکرده خاچه رسته کاندای هه بووه، راده ی پابه ندبونی سه لاهه دین به بنه مای لیبوره ی و حوکه مانی شه ریه تی ئیسلامیه وه و دورکه و تنه وهی له زالکردنی سۆزو ئاره زووی به رامبه ر به خاچه رسته کان که هیشتا سه ده یه ک به سه ر ئه و تاوانه دراندنه یاندا تینه په ریبوو^۲. جیمس رستون ده لێ: به م شیوه یه سه ربارزه کانی سه لاهه دین ره وشت و هه لسوکه و تیکی نمونه بیان گرته به ر له کاتی داگیرکردنی قودسدا له سالی ۱۱۸۷ از داو سه لاهه دین گوئی به که سایه تی و ئابروی خویدا، دواى نه وهی که تۆله ی له خاچه رسته کان کردووه و قودسی له ده ست سه ندنه وه، دواى ده ست به سه راگرتنی له سالی ۱۰۹۹ داو به هۆی پارێزگاری کردنی له کلێسای قیامه وه، شوینه کانی تری گاوره کان هه مووان یادى لیبوره یی به رامبه ر به خاوه ن ئاینه کانی ترو شوینه په رۆزه کانی ئاینی گاور ده که نه وه، وادیاره هه لسوکه و ته کانیشی وه ک نمونه یه ک داده نریت بۆ چۆنیه تی گرته به ری هه لسوکه و تی راست و دروست به هۆی لیبوره ی و کاره خیره زۆره کانیه وه و سروشتی خیرخوازیه یی مامه له ی له که ل دوزمه کانیدا به هه میشه یی و ناوبانگی به نه رمی و لیبوره ی و دانایی ده مینیتته وه^۳.

^۱ الفتح القیسی فی الفتح القدسی، ل: ۱۳۹، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۱۹.

^۲ أعمال الفرنجة، ترجمة حسن جیشی، ل: ۱۱۸، ۱۲۰.

^۳ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۱۹.

^۴ مقاتلون فی سبیل الله، ل: ۱۳۷.

و- **رای ستیڤن رنسیمان**: چاکهش ئەوێهێه که دۆزمنان شایهتی بۆ بدەن، ستیڤن رنسیمان که یەکێکە لە میژوونوسە فەرەنجەکان دەلیت: لە راستیدا موسڵمانە سەرکەوتووەکان بە ناویانگ بوون بە دامەزراوی و مامەڵەی مۆبیانە، چونکە لە کاتی کدا که پیش هەشتاو هەشت ساڵ فەرەنجەکان لە ناو خۆینی کۆژاوەکانیاندا هاوچۆیان دەکرد، ئەوان دەستیان بۆ مالتیک نەبرد، کەس توشی ئازارو تەنگ پێهەلچنین نەبوو، چونکە پیاوانی پۆلیس بە فەرمانی سەلاحەدین بە گەرەک و شەقامەکاندا دەگەرێن و رێیان بە کەس نەدا کە دەستدریزی بکاتە سەر گاوریەکان، ئەو دیمەنەش کە مایهێ خەم و پەژارە بوو ئەو بوو کە روویدا کاتیک کە العادل داوی لە سەلاحەدینی برای کرد کە هەزار دیلی پێدات بۆ ئازادکردنیان لە بەرامبەر ئەو خزمەتانەی کە پێشکەشی کردووە، سەلاحەدینیش پێی بە خشی و العادلش ئازادی کرد، ئەمەش بطریارک هرقلی خۆشحاڵکرد چونکە هۆکاریکی دەستکەوت بۆ چاکەکردن کە زۆر هەرزانی پاری نایت، ئەو بوو ئەویش هەمان داوی پێشکەش بە سەلاحەدین کردو ئەویش حەوت سەد دیلی بۆ ئازادکرد، هەروەها سەلاحەدین پێنج سەد دیلیشی بۆ بالیان ئازادکرد، پاشان رایگەیاند کە هەڵدەستیت بە ئازادکردنی هەموو ژن و پیاویکی بە سالاچوو، کاتی ژنانی بیوێ ژن کە میژدەکانیان کۆژابوون یاخود بە دیل گیرابوون، هاتنە لای و بە گریانەو داوی چارەسەریانکرد، ئەویش بە لێنی ئازادکردنی پیاوێکانی پێدان و ئەوانەش کە پیاوێکانیان کۆژابوون لە خەزینەکەی خۆی پارە و موچەی بۆ برێنەو هەریەک بە پێی بارۆدۆخی خۆی، لە راستیدا لێبوردەیی و میهرەبانیی پێچەوانەی کردەوێ گاوریەکان بوو لە شالۆی خاچەرستی یە کەمدا^۱.

ز- **غروسیەش ئەم دەقەئە نوسیوه**: بە پێچەوانەی خاچەرستەکان سەلاحەدین پابەندبوو بە بەلێن و هەستی مۆفانەو بە شێوەیەکی شەرەفمەندانە و گیانی سوارچاکیەو، ئەمەش بوو مایهێ سەرسامی میژوونوسە لاتینەکان کە رووداوەکانی ئەو سەردەمیان باسکردووە... پاشان غروسیە دەلی: چەند توند تەندەرەوێک داویان لە سەلاحەدین کرد کە هەستی بە روخاندنی پەرستگای گاوریەکان بە تاییەت کلێسای قیامە و هەلوەشاندنەوێ حەجی گاوریەکان (ئەوانە کە باوەرپیان بە سیانە پێرۆز هەیه) بە لām ئەو بەرپەرچیدانەو و وتی: بۆچی بیروخینین، لە کاتیکدا کە ئەوان ئامانجیان لە پەرستشەکیاندا بریتییه لە شوینی خاچ و گۆرە پێرۆزە کە ئەک بیناکە کە دەرەو؟ هەریۆیه ئەگەر بیناکەش لە گەل زەویدا تەخت

^۱ حروب القدس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۱۰۸.

بكهين، نهوه تايغه گاوده جياجياكان هرگيز وازناهيئن له هه وڵدان بۆ گهشتن به م ناوچانه،
جا باوهك پيشهوا عومهر بكهين كه نه م بينايه ي پاراست كاتيک كه له سه ره تايي ئيسلاميدا
قودسي رزگارکرد، غروسيه ش له سه ره نه مه ده پوات ده لیت: هرچی شازادی بيرو باوه پورا
ده رپرين له م سولتانه مه زنه هه بوو له م دهسته واژه جوانه دا به رجهسته ده بيت، شاعير ابو
الحيص بيص شهاب الدين يش راستی وتوووه کاتی وتویه تی:

ملکنا فکان العفو منا سحیة فلما ملکتم سال بالدم أبطح
وحللتهم قتل الأسارى وطالما عدونا على الأسرى نمن ونصفح
وحسبکم هذا التفاوت بينا وکل وعاء بالذی فیه ينضح^۱

له راستیدا سه لآحه دين به په وشته و ئاكاره جوانه كانی پاشاو سه رکرده كانی رۆژئاوایی
سه رسامکرد، كه سه رکرده یه تی سوپاكانيان ده کرد له شامدا ته نانه ت فره نسیه كان ده یانوت: خوینی
خوینیکی فره نسییه، ئیتالی و ئه لمانیه كانیش چیرۆکی زۆریان دانا بوو له سه ر ئاكارى سه لآحه دين و
له شارو گوندو شاتۆكانياندا باسیانده کرد^۲، به راستی سه لآحه دين پیاویکی موسلمانبوو به ته واوی
مانای ئه و وشه یه و شوینکه وتووی پتغه مبه ر(د.خ)بوو له لیبوره دی و میهره بانى و به خشنده ییدا،
یه کیک له میژوونوسه ئه وروپیه كان ده رباره ی ده لیت: له یاداوه ریدا ده میتیتته وه كه سه رده میکی
خویناوی و توندی وه كه ئه و سه رده مه نه یوانی مرقفیک بگوریت كه ده سه لاتیکى مه زنی هه بوو، ئه و
كه سه ش سه لآحه دینه^۳، گه وهره ترين به لگه ش له سه ر ریزگرتنی فره نجه كان بۆ ئه و پاله وانیتیه كه م
وینه و لیبوره ده یه مه زنه گرنگیدانی ئیمپراتۆری ئه لمانیا بوو به سه ردانی گۆپی سه لآحه دين کاتی
كه سه ردانی ولاتی شامی کرد له سالی ۱۳۱۵ک/ ۱۸۹۹ز دا به هاوپییه تی شازنی ئیمپراتۆر، له ویش
وتاریکی دا كه ستایشی سه لآحه دینی تیا دا کردو شاونیش چه پکه یه ك گولی نارد هه تاوه كو له سه ر
گۆپی ئه و پاله وانه مه زنه دابنریت، ئه میری شاعیرانیش(ئه حمه د شه وقی) له یادی نه چوووه ئه م
یاده وه ریه تۆمار بکات و ده لیت:

عظیم الناس من یبکی العظاما ویند بهم ولو كانوا عظاما
فهل من مبلغ غلیوم عني مقالاً مرضیا ذاك المقاما

^۱ حروب القدوس فی التاريخ الاسلامی والعربی، ل: ۱۰۸.

^۲ شذات الذمب(۶/۴۱۰).

^۳ الوجیز فی الشام أرض الأنبياء ومهد الأصفیاء، ل: ۶۱.

^۴ الوجیز فی الشام أرض الأنبياء ومهد الأصفیاء، ل: ۶۱.

رعاك الله من ملك همام	تعهد في الثرى ملكاً هماما
أرى النسيان أظماه فلما	وقفت بقبوه كنت الغماما
أتدري أئى سلطان تحيى	وأى مملك تهدي السلاما
دعوت أجلّ أهل الأرض حرباً	وأشرفهم اذا سكنوا سلاما ^١

چوارەم: یەكەمین نوێژی هەینی لەبەیتولمەقدیسدا:

كاتێك كه بەیتولمەقدیس پاكرایەو ه لەو خاچ و زەنگو بەرازو قەشە و راهیبانەى كەتیايدا بون و خەلكانى باوەردار چوونە ناویەو، بانگی تێدا دراو قورئانی تیادا خوێنرایەو و شوێنەكەى پاكرایەو و شەیتانی تیادا دەرپەڕێندرا، یەكەم نوێژی هەینیش لەچوارەمى شەعباندا بو دواى رۆژى ئازادکردنى بەهەشت رۆژ، ئەو بوو مینبەریان لەتەنیش مێحرا بەكەو و داناو فەرشى باشیش تیادا راخراو قەندیل و گلۆپی تیادا هەلواسراو قورئانی تیاداخوێنرا لەبرى ئەو ئینجیلە شوێنراوەى كەپێشتر دەخوێنرا، پاشان نوێژی تێداكراو كپنوشى زۆرى تێدا براو پەرستیشى جۆراو جۆرى تیادا ئەنجامدراو نژای زۆرو بەرەكەتى زۆرى تیادا بارى و كێشەكان رەوینەو و نوێژەكان بەرپاكران و بانگ بەرزكرایەو و زەنگ بێدەنگ كراو بانگوێژان هاتن و قەشەكان نەمان و دەروەكان ئاسودە بوون خوشى هات و پەستى بارى كرد و خوا ناسان و دنیا نەویستەكان مژگەوتیان ئاوەدان كردهو، ... پاشان خوا بەتاك و تەنھا پەرستراو كپنوش زۆر بوو و مژگەوت پڕبوو دلە نەرمەكان فرمیسکیان بەچاواندا هات، ئەمە رۆژێكى پێرۆزە و فەزێلى گەورەیه و سالتێكى خوشە، رۆژێكە نزاكان تیايدا گیرا دەبن و بەرەكەت دەبارێت و لەهەلەو كەموكورتیهكان دەبوردرێت، پاشان بانگوێژەكان بانگی نیوهرۆیان فەرمووو دلەكان خەريك بوو لەخۆشیدا دەفرپین و سولتانیان تا ئەو كاتە وتارییێ ديارینهكردبوو، بەلام كۆمەلە زانایەك خۆیان بۆ ئامادەكردبوو نەبادا ئەو ئەرکەیان پێبەسپێرێت، پاشان مەرسومی سولتانی سەلاحی دەرکرا لەقبة الصخرەدا كەقاضى محى الدين زەنكى ئەمرو ببيتە وتارییێ، ئەوویش جە رەشەكەى لەبەركردو چوو سەر مینبەر و خواى گەورەش جوانى پارێزكارى پێبەخشیبوو، لەگەڵ شكۆ شكۆمەندیدا، ئەو بوو وتاریكى گەورەى سونى رەوانبێژانەى خوێندەو و تیايدا پلە و پایەى بەیتولمەقدیسى باسكردو ئەو فەزل و مژدە و بەلگە و نیشانانەى باسكرد كە لەبارەیهو هاتوو و ئەو نیعمەتە گەورەیهى كەخواى گەورە بەئامادەبووانى بەخشیو كەبەرامبەرە بەچەندین خێرى گەورە، شیخ شهاب الدین أبو شامەش لەالروضتیندا بەتەواوى وتارەكەى هێناو، یەكەم جاریش كەقسەى كرد وتی (الأنعام: ٤٥) خوێندەو و ئیتر ئەو

^١ صلاح الدين الأيوبي، أحمد عبدالجواد، ل: ٥١.

گهلهی سته میان کردو بیڤروابوون بیڤرکراون... (تەفسیری ئاسان، ل: ۱۳۳). پاشان سوپاسگوزاریه کانی قورئانی وتو ئینجا وتی:

۱- توانای پهروهردگار له به ده سته پینانی سه رکه وتندا: سوپاس بۆ ئه و خواهی که به ده سه لاتی خۆی هاوه لگهری سه رشۆپکردو به فهرمانی خۆی کاروباره کانی ریکخست و به سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی به رده وامکرد، کافرانی به ویستی خۆی له ناوپردو به دادگهری خۆی ده سه لاتی ئالوگۆرکردو سه ره نجامی دایه ده ست پارێزکاران و به نده کانی خسته سایه ی خۆیه وه و ئایینه که ی سه رخست به سه ره موو ئایینه کاند او به ده سه لاته به سه ره به نده کانیدا، سوپاسی ئه که م له سه ره سه رخست و سه رفرازکردنی لایه نگرانی پاککردنه وه ی ماله پیروژه که ی له پیسی هاوه لگهری.

۲- ستایشکردنی پییغه مبه ری سه روه ر (د.خ) و هاوه لانی: گه واهی ئه ده م که ته نها الله خوایه و هاوه لی نییه، تاکی بی هاوتا و بی مندال و هاوشیوه یه، شایه تی که سیك که به یه کتا به رستی دلی پاکر دبیته وه و خوی له خۆی رازیکر دبیت، گه واهیشی ده ده م که پییغه مبه ر (د.خ) به نده و نیردراویه تی ره وینه ری گومان و له ناو به ری هاوه لگهریه و ئه و پییغه مبه ری که له مسجد الحرام وه شه و ره و ی پیکرا بۆ مسجد الاقصی و له ویشه وه بڵند بوویه وه بۆ ئاسمانه به رزه کان و سدرة المنتهی که جنة المأوی له لایه، (اذ یغشی السدره ما یغشی مازاع البصر و ما طفی) سلای خوا له سه رخۆشه ویست و سدیقی جینشینی و له سه ره عومه ری کوپی خه تاب یه که م که س که خاچی له م شوینه دا نه هیشتو، له سه ره ئه میری باوه پداران عثمانی کوپی عه فان ذی النورین و کۆکه ره وه ی قورئان و له سه ره ئه میری باوه پداران عه لی کوپی ئه بو طالب تیکشکینه ری بتو له به نه یه ری هاوه لگهری و له سه ره بنه ماله و هاوه لان و شوینکه و توانیان به چاکه^۱.

۳- رازیبوونی پهروهردگار له موجهیده کان (تیکۆشه رو خه باتگیره کان): ئه ی خه لکینه، مژده بیت لیتان ره زامه ندی پهروهردگار که ئامانجی سه ره کی و پله ی به رزه بۆ ئه و کاره ی که خوی گه وره له سه رده ستی ئیوه ئاسانی کرد، له گه راندنه وه ی ئه و ونبوووه بۆ ئه م ئوممه ته و ونبوووه گیرانه وه ی بۆ شوینی خۆی له ئیسلامدا، دوا ی ئه وه ی به ده ست هاوه لگه رانه وه بۆ ماوه ی سه د سال سوکایه تی پیکراو، پاککردنه وه ی ئه م ماله ی که خوی گه وره دایناوه بۆ به رزکردنه وه ی ناوی خۆی تیایداو دورخستنه وه ی هاوه لگهری لیتی، دوا ی ئه وه ی که له سه ره یه کتا به رستی بنیاتنرا.

^۱ البداية والنهاية (۱۶/۵۹۰).

٤- **فەزڵ و پەلە و پایە ی مزگەوتی ئەقسا** : زیدی باوکتان ئیبراهیم و رهوگە ی محمد پیغه مبهرتان (ﷺ) و ئەو روگە یە یە که رووتان تێده کرد له نوێژه کانتاندا له سه ره تاي ئیسلامدا، باره گای پیغه مبهران و نیازی پیاو چاکان و شوینی دابه زینی سروش و وحی و شوینی دابه زینی ئەمرو نه می په ره ردگار، له ده شتی کۆبوونه وه که ناری بلۆبوونه وه دایه و ئەو زهویه پیروژه یه که په ره ردگار له کتێبه رونه کهیدا باسی کردوه. هه ره که ئەو مزگه وته ی که پیغه مبه ر (ﷺ) نوێژی به فریشته نزیکه کان تێدا کردو ئەو ولاته ی خوای گه وه و بهنده و پیغه مبه ره که ی خۆی و ئەو وشه یه ی که هاویشتی بۆ مه ریه م که ئەویش عیسیایه که خوای گه وه شه ره فمه ندی کرد به په یامی خۆی و پیغه مبه ریتی پێ خه لات کرد بێ ئەوه ی له پله ی به ندایه تی بخات خوای گه وه شه ره فرمویت ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ (النساء: ١٧٢)، واته : هه رگیز مه سیح لاری له وه نییه که به نده ی خوا بیته ...، (ته فسیری ئاسان، ل: ١٠٥). هه ره ها ده فره مویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (المائدة: ٧٢)، واته : سویندبیت بێگومان ئەوانه بیاوه پ بوون که وتیان: به راستی خوا، هه ره مه سیحی کۆپی مه ریه مه ...، ته فسیری ئاسان، ل: ١١٠). هه ره ها قودس یه که مین روگه و دووه مزگه وت و سییه م هه ره می پیروژه و دوی دوو هه ره مه که ی تر بۆ هیچ شوینیک کۆل و بار ناپیچرێته وه دوی دوو هه ره که ی تر ته نها بۆ ئەوی نه بیته.

٥- **پیروزیایکردن له سه لاهه دین و سه ربازه موسلمانه کانی به هوی سه رکه وتنه وه** : نه گه ر ئیوه له و که سانه نه بونایه که خوای گه وه هه لیبژاردوون ئەوه ئەم چاکه یه ی پێنه ده به خشین، که که س ناتوانیت هاو شان تان بیت تیایدا، ده سا خۆشبه ختی بۆ ئیوه که سوپایه کن سه راسیمه له سه ر ده ستان به دیها تووه و جه نگی به دریتان تۆمار کردوه و لیبرانی ئەبو به کریتان ده سته که وتوو ئازادی سازی عومه ریتان ئەنجام داو سوپای عوسمانیتان به ریخستوو په لاماری عه لی ئاساتان داو رۆژه کانی قادسیه و یه رموکتان بۆ ئیسلام نوێ کرده وه و رو به رو بوونه وه ی خه یبه ری و هه لمه تی خالیدی تان تۆمار کرد، ده سا خوای گه وه پاداشتان بداته وه له بری محمه د (ﷺ) به باشترین پاداشت و ئەم داستانه مه زنه تان لیوه رگریته و به هه شت بکاته شوینتان که شوینی خۆشبه ختانه.

٦- **سوپاسکردنی په ره ردگار له سه ر سه رکه وتن** : قه دری ئەم نیعمه ته بزانو و هه ستن به نه رکی سوپاسکردنی په ره ردگار، چونکه ئەو ئەم نیعمه ته ی تایبه تکردوه به ئیوه وه و هه لیبژاردون بۆ ئەم خزمه ته، ئەمه یه ئەو رزگاریه ی ده رگا کانی ئاسمانی بۆ کراوه ته وه و به روناکی خۆی.

روومه ته تاریکه کانی گهش کردۆته وه و فریشته نزیکه کانی پێی خۆشحال بوون و چاوی پیغه مبهرونێردراوانی پێ روونیۆته وه، چیتان دهوێت له وه زیاتر که خوای گه وهی کردوونی به و سوپایه ی که له ناخر زه ماندا قودس له سه ر دهستی نازاد ده کریت و گێپاوانی به و سه ربازانه ی که دوا ی پیغه مبه رایه تی به ماوه یه ک به شمشیره کانیان ئالای باوه پ به رزده که نه وه .

۷- **فه زلی قودس و مزگه وتی نه قسا (الأقصى)؛** ئایا نه قسا (الأقصى) نه و ماله نییه

که په روه ردگار له کتێبه که یدا ناوی بردووه فه رموویه تی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الإسراء: ۱)، واته: پاکی و بێگه ردی و ستایش بۆ نه وزاته ی که شه و ره ویکرد له به شیکی که می شه ودا به به نده ی خۆی محمه د (ﷺ) له مزگه وتی حه رام (که عبه ی پیروژ) بۆ مزگه وتی (الأقصى) له بیت المقدس که ده ورو به ریمان پیروژو پ به ره که ت کردووه ... (ته فسیری ناسان، ل: ۲۸۲). ئایا نه و ماله نییه که پاشاکان به گه وره یان زانیووه و پیغه مبه ران ستایشیان کردووه و چار کتێبه دابه زینراوه که ی له لایه ن په روه ردگار تانه وه تیادا خوینراوه ته وه؟ ئایا نه و مالا نییه که خوای گه وره خۆری تیادا به سه ر یوشع وه راگرت هه تا وه کو ئاوانه بیته له به ر خاتری نه و؟ ئایا نه و ماله نییه که خوای گه وره فه رمانی کرد به موسا که فه رمان بدات به گه له که ی بۆ رزگار کردنی، که ته نها دوو پیاو وه لامیان دایه وه و خوای گه وره ش له به ر نه وه لییان توپه بوو، توشی گو مپایی کردن وه ک سزایه ک بۆ یا خبیونیان؟

۸- **سوپاس و ستایشی په روه ردگار:** سوپاسی نه و خوایه بکه ن که ئیراده ی پێدان بۆ نه نجامدانی

نه و کاره ی که به به نی ئیسرائیلی نه دا، له کاتی که دا که فه زلی دابوون به سه ر خه لکانی ترداو ئیوه ی سه رکه وتو کرد بۆ کارێک که خه لکانی تر پێش خۆتان تیادا شکستیان هێناو ریزه کانی یه که خستن دوا ی نه وه ی که په رته وازه و نا کۆک بوون، بووو به دیهات ده بیته و به لکوی له کۆل کردنه وه .

۹- **فریشته کان ستایشی په روه ردگار ده که ن بۆ موجهیده کان:** مژده بیته لیتان به وه ی که خوای

گه وره ی لای خۆی باسی کردوون و به سه ربازی خۆی له قه له م داوون و فریشته دابه زینراوه کان سوپاسیان کردوون له سه ر نه و دیاریه ی که پێشکه ش به م ماله تان کردووه له بۆنی خوشی یه که تا په رستی و بلاو کردنه وه ی پیروزی و سوپاسگوزاری و نه و نازاری هاوه لگه ری و سی به شی

خواو بیرو باوه په نارو وایه ی که له ری لاتان داوه، ئیستا فریشته ی ئاسمانه کان داوی لیخو شوبنتان بۆ ده کەن و سلاوات و درودی پیروژتان بۆ ده نین.

۱۰- نه هیکردن له تاوانکاری و له خوڤاییوون: رحمتی خواتان لیبیت نه و به هرهیه له خو تاندا

پاریزن و ناگاداری نه و نیعمه ته بن، به ترسان له پهره ردگار، چونکه هر که سی دهستی پیوه بگریت پاریزراو ده بیت، ناگاشتان له شوینکه و تنی ئاره زووو پاشه کشکردن بۆ دواوه و پالدا نه و بیت له بهرامبه ر دوژمندا، هه له کان بقۆزنه وه و له پیتا و خودا دا جیهاد بکه ن و خو تان له پیتا و ره زامه ندی خوا دا بفروشن، چونکه ئیوه ی کردوه به به بنده ی خۆی.

۱۱- سهرکه وتن ته نها لای خوایه: وریابن شه ی تان هه لتان نه خه له تینیت و سه رکه شی نه تانگریته وه و ابزانن نه م سه رکه وتنه به هۆی شمشیره تیژو نه سپه باشه کان و لیها تووی خو تان بووه نه خیر به خوا (الأنفال: ۱۰).

۱۲- دورکه وتنه وه له تاوان: ناگاتان له خو تان بیت به بنده کانی خوا پاش نه م سه رکه وتنه مه زن و به خششه گه وره یه، نه کەن تاوانی گه وره نه نجامبده ن، هه تاوه کو وه ک نه و ژنه تان لینه یه ت که خوریه که ی کرده وه به ریس یان وه ک نه وه ی که خوی گه وره ده سه لاتی پیتا، به لام لیی هه لگی پرایه وه و دوی شه ی تان که وت و چوه ریزی سه ر لیشتیواونه وه.

۱۳- بانگه وازیك بۆ به ردهوام بوون له سه ر جیهاد (بۆ دریزه پیتان به جیهاد): جیهاد باشترینی په رستشو نه ریه تانه، خوی گه وره سه ربخن سه رتان ده خات و یادی بکه ن یادتان ده کات، سوپاس گوزاری بن بۆتان زیاده کات و سوپاسیشتان ده کات، په له بکه ن له چاره سه رکردنی برین داو برینه وه ی دهستی دوژمنان و پاککردنه وه ی پاشماوه ی نه و زه ویه ی که خوا و پیغه مبه ری توپه کردوه، لق و پۆپ بی باوه پی بپرن و ریشه ی ده ربینن، چونکه روژگار داوی شوپشی ئیسلام و ئابنی محمد د.خ ده کات. الله اکبر سه رکه وتنی خوایی نزیکه وه ک چۆن تانیستا ئیوه ی سه رخستوه و بی باوه پی سه رشۆپکردوه.

۱۴- بانگه وازیك بۆ رزگارکردنی نه و زه ویه پیروژانه ی که به داگیرکراوی ماونه ته وه: بزائن رحمتی خواتان لای بیت که نه مه هه له و بیقۆزنه وه و نه رکیکه به هیمه ته وه بۆی ده رچن و سورین له سه ری چونکه ده ره نجامی کار به کوتاییه که ی دا دیاره و ده سه که وتیش به و گه نجینه یه دا ده رده که ویت که ده ستخراوه، خوی گه وره به سه ر نه و دوژمنه شکستخواردوه دا زالی کردن له کاتیکدا که هینده ی ئیوه یاخ ﴿ زیاتربوون، نه ی ئیستا چۆن سه رناکه ون که ئیوه بیست هینده ی نه وانن (إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ) (الأنفال: ۱۷) 》

واته: ئەگەر بیست خۆپاگر هەبێت لە ئێوه، ئەوه زāl دەبن بەسەر دوو سەد کەس لەبێ باوەرپاندا زāl دەبن (تەفسیری ئاسان، ل: ۱۸۵)، خۆای گەر وەرە لە گەل ئێوه دا یارمەتیمان بدات بۆ شوێنکه و تنی فەرمانه کانی و دورکه و تنه وه له قه دهغه کراوه کانی و سه رکه و تنی خۆیان پێبهبه خشی ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (آل عمران: ۱۶۰)، واته: ئەگەر خوا سه رکه و تننات پێبهبه خشیته ئەوه هیچ کەس ناتوانیته سه رکه ویت به سه رتاندا، خۆ ئەگەر پشتان به ریدات ئەوه کێ هه یه دوا ی ئەو کۆمه کتان بکات و سه رتان بخات)) تەفسیری ئاسان، ل: ۷۱.

۱۵- چەند نزیایه ک بۆ سوڵتان سه لاحتە دین و موسلمانان له ئاین و دونیا یان دا: و تازی دووه میس

نزیکه له و تازی ئاساییه وه، ئەوه بوو دوا ی نزا کردن بۆ خەلیفه و وتی: په روه ردگار: ده سه لاتێ به نده که ت به رده وام بکه یه ت به ملکه چس گه وره یی تۆو سوپاسگوزاری نیعمه ته کانت، دانپیا دانهری به ره کانته شمشیری تیژو پارێزه ری ئاین و به رگری کاری ماله که ت پاشماوه ی گه وره و سه رکه توو، کۆکه ره وه ی وشه ی ئیمان و چه وسیتنه ری خاچه رستان سه لاحتە دین و دنیا سوڵتانێ ئیسلام و موسلمانان پاککه ره وه ی به یتولمه قدیس، باوکی سه رکه و توومان یوسفی کوپی ئە یوب زیندووکه ره وه ی ده ولته یی ئە میری باوه رداران.

• خوایه گیان ده سه لاتێ به سه ر زه ویدا بلاوکه ره وه و به فریشته کانت ده وری ئالاکانی بده و له بری ئەم ئاینه پاکه به باشی پاداشتی بده ره وه و له بری ئوممه تی محمه دیش (ﷺ) سوپاسی لێهاتویی و به رده وامی بفرمووه.

• په روه ردگار ئەم پیاوه به یلله ره وه بۆ ئیسلام و بانگه وازه که ی له رۆژه لات و رۆژئاوای زه ویدا بلاوکه ره وه.

• خواه گیان چۆن له سه ر ده سته بیت المقدس رزگار کرد دوا ی ئە وه ی گومانی جۆراو جۆر براو موسلمانان تووشی تاقیکردنه وه بوون، به هه مان شیوه شوینه کانی تری زه وی له سه ر ده سته رزگار بکه ن و بپیاوه ران ملکه چ بکه بۆی وه مو کۆمه له کانیان له سه ر ده سته په رته وازه بکه و سه رکه و تنی یه کجارتی پێبهبه خشه.

• خوایه گیان له بری محمه د (د.خ) سوپاسی بکه و فەرمان و قه دهغه کراوه کانی بگه یه نه رۆژه لات و رۆژئاوا و ناوه راست و سنوو رو هه موو ناوچه کانی ولاتی بۆ چاک بکه.

• په روه ردگار لوتی بپیاوه ران بشکێنه و ده سه لاتێ به هه موو ولاتدا بلاوکه ره وه و سه ر یازه کانی بگه یه نه ره هه موو شار و ولاته کان.

• خواجه گیان دهسه لات له خۆی و پشت و نه وه کانیدا بهرده وام بکه هه تاوه کو روژی دواپی و کوپو براکانی بپاریزه و بیانکه به پشتیوان بۆی. په روهردگار هه روکه چۆن له سهردهستی ئهم کاره چاکهت به دهیتنا که به درێژای سال و روژه کان ده میتێته وه و باس ده کریت، به هه مان شیوه دهسه لاتنی هه تا هه تای بی کۆتایی له دار المتقیندا پییبه خشه و ئهم نزایه ی قبول بفرمویه: ﴿رَبِّ اَوْزَعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَاَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (النمل: ۱۹).

• پاشان نزای ئاسایی کرد، پاش نوژی نیوه پۆش شیخ زین الدین أبو الحسن علی کوپی نجای میسری له سهه کورسی (وه عن) دانیشت له سهه ئیزنی سولتان و ئامۆژگاری خه لکی کرد، کاتیکی خوش و حاله تیکی باش بوو بۆ ستایش بۆ په روهردگارو، پاشان قاضی محی الدین کوپی زه کی بۆ ماوه ی چوار هه فته و تار ی بۆ خه لکی خوینده وه، دواتر سولتان و تار بیژی هه میشه ی بۆ قودس دیار کرد و ناردی بۆ خه له بو ئه و مینبه ره یان هیتنا که الملك العادل نوره دین مه حمود داینا بوو بۆ به یتولمه قدیسه و به هیوا بوو که رزگار کردنی ئه و شاره له سهه دهستی ئه و بیته، به لام له سهه دهستی شوینکه وتوانی بوو پاش کۆچی دواپی.^۲

پینچه م: مینبه ری نوره دین له به یتولمه قدیسه:

الملك العادل نوره دین مه حمود زه نک ی ره حمه تی خوا ی لی بیته به نوری باوه پی ههستی به ئازا کردنی به یتولمه قدیسه ده کرد له پاش خۆی هه ر بۆیه فره مان ی دا به دروست کردنی مینبه ری ک بۆ قودس که دار تاش و پی شه سازو ئه ندازیاره کان چه ند سالی ک له دروست کردنی مان دوو بوون و داهیتانیان کرد له دروست کردنی له رووی تۆکمه و جوانییه وه و چه ند هه زاری کی له جوانکاری و تۆکمه یدا سه رف کرد و به جۆری ک بوو که هه می شه ده ناسرایه وه و له مزگه وتی خه له بدا دانرا بوو، هه تا وه کو سولتان فره مانیدا به هیتانی بۆ بردنه سه ری نه زره که ی نوره دین، پاشان مینبه ره که گو یزایه وه بۆ قودس و به م شیوه یه ش که رامه ته که ی نوره دین ده رکه وت که روناکی پاش چه ند سالی ک دره وشایه وه، چونکه ئه و له و چاکه کارانه بوو که خوا ی گه وره له باره یانه وه ده فره مویت: ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۳۴)، واته خوا ی مه ره بانیش چاکه کارو چاکه خوازی خوش ده ویت. (ته فسیری ئاسان، ل: ۶۷). له ریوا یه تیکی عمادی ئه سفه هانی شدا ها تووه: هه می شه روناکی

^۱ کتاب الروضتین (۳/۳۱۹).

^۲ البداية والنهاية (۱۶/۵۹۲).

^۳ کتاب الروضتین (۳/۳۹۴).

دین له دلی نوره دیندا بوو، پارێزگاریشی بووه ئاسه واریک بۆ پارێزگاران، نهو دونیا نهو یستیرین خواپه رست و خواپه رستیرین دونیا نهو یست بوو، له نهولیا پاک و له خواتر سه هه ره باشه کان بوو، به نوری فیراسه تی بینێ که ئازادکردنی به یتولمه قدیس نزیکه و خوای گه وره ش نزاکی گیرا ده کات، نه گه ر چی پاش مردنیشی بیته، خوای گه وره ش له که موکورتی دوری گرتبوو و نهو نهینیه شی بۆناشکرا کردبوو^۱. نهو بوو له سه رده سستی سه لاهه دین که نوره دین په روه رده ی کردو خوشیده و یست و خوشی ریگه ی ئازادسازی جیهادی پیشاندا نهو شاره ئازادکرا، ده لێن له سه رده می نوره دیندا مزگه وتی حه له ب سوتا و پتویستی به مینبه ریک هه بوو بۆیه نهو مینبه ره دانراو دیمه نیکێ جوانی به مزگه وت به خشی، دواتریش له سه ر شیوه ی نهو بو بۆ مزگه وتی حه له ب مینبه ریکێ تر دروستکرایه و هه رکه سیک ئیستا بییئیت مینبه ری قودسی بیرده که ویته وه، کاتی سولتان سه رکه وت هه ستا به گواسته نهو ی نهو مینبه ره و دانانی له مزگه وتی نه قساداو هه موو لایه ک نزیان بۆ سه رکه وتنی سه لاهه دین و به ره حمه ت که وتنی نوره دین ده کرد^۲ نه م کاره ش به لگه یه له سه ر راده ی دلسۆزی سه لاهه دین بۆ نوره دین که هه ولێ زۆری دا بۆ به ده سه تهێنانی یه کیتی ئیسلامی وه ک ریخۆشکه ریه ک بۆ ریشه کیش کردنی بوونی خاچه رستی له ولاتی شامدا، هه روه ها نه م به لگه یه له سه ر نهو ی که سه لاهه دین کاتی ده ولته تی زه نکیه کانی له سه رده می لاوازیدا له ناویرد پاش کۆچی دوا ی نوره دین مه حمود و سپاردنی ده سه لات به الملك الصالح ئیسماعیلی کۆری، ته نها مه به سستی نهو بوو درێژه بدات به و کاروانه و خۆی سازیدات بۆ جیهادکردن دژ به خاچه رسته کان بۆ ده رپه پندنیان و گێرانه وه ی به یتولمه قدیس^۳.

شه شه م: چاکسازییه کانی سه لاهه دین له به یتولمه قدیسدا:

سه لاهه دین هه ستا به لابرندی نهو باله خانه و شورایانه ی که خاچه رسته کان له به تولمه قدیسدا بنیاتیان نابوو، نهو بوو سواره کانی داویه له رۆژئاوای مزگه وتدا چه ند خانویه کیان بنیاتنابوو، به شیک له مزگه وتی نه قساشیان خستبووه سه ر خانوه کانیا و له رووی میحرا به که شه وه دیواریکیان بنیاتنابوو و وه ک خه زینه ی دانه وێله به کاریان ده هینا، ده شلێن: کردوویانه به ده سه تشۆری

^۱ خوای گه وره غه ییی پیشانی که س نه داوه، به لکو نهو باوه پپوونه به سه رکه وتنی خوایی دوا ی ناماده کردنی

هۆکاره کانی.

^۲ کتاب الروضتین (۳/۳۹۳).

^۳ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۲۳.

بۆسوکایه تی پیکردنی ئیسلام موسلمانان^۱، ههروهه له سهر بهردهکهی بیت المقدس کلێسایه کیان بنیاتناو به بێنا دایان پۆشی و پریان کرد بوو له وێنه وه سابخانه یه کیان له سهر دانا بوو تیایدا شوێنی قه شه کانیا ن دیاری کرد بوو و له سهر لوتکه ی قبه الصخره ش خاچێکی گه و ره یان دا چه قاند بوو به م شیویه روخساریان شیواند بوو، خه لکه ته ماعکاره کانیشیان هه ستا بوون به برینی چه ند به شیکی و فروشتنی له بازاره کانی قوسته نتینی و دورگه ی صقلیه داو گۆرینه وه ی به کیشی خۆی له زێر^۲، کاتی رۆژی هه یینی مانگی شباطی ۵۸۳هـ / ۹ی ئۆکتۆبه ری ۱۸۷۱ زهات که هه فته ی دووه می ئازا کردنی قودس بوو، سه لاهه دین فه رمانیدا به لابر دنی هه موو ئه و شتانه ی که خاچه رسته کان زیادیان کرد بوو له بێنا و دیوارو دیواری به رده م میحرابیشیان لابر د، ههروهه فه رمانیکرد به لابر دنی ئه و شتانه ی که بۆ قبه الصخره زیادیان کرد بوو له بێنا و وێنه، پاشان فه رمانیدا به زانا ضیاء الدین هه کاری که ئهرکی سه ره رشتی کردنی له ئه ستۆبگریت و چه ند په نجه ره یه کی ئاسنی به ده وردا دروست کرد^۳، سه باره ت به و خاچه ئالتونانه ش که خاچه رسته کان به سهر قبه الصخره وه بنیاتیان نابوو، ئه وه ئیبن واصل باسی ئه وه ده کات که موسلمانان هه ر که چوونه ناو به یتوله قدیسه وه کۆمه لێکیان چوونه سهر گومه زه که و خاچه که یان هه لکه ندو که وته خواره وه، له و کاته شدا خه لکه که هه موو هاواریان کرد به موسلمان و فه ره نجه وه موسلمانان له خوشیدا و فه ره نجه کانیش له خه م داخدا^۴. کاتی که سه لاهه دین له لابر دنی زیاده وه یه کان بوییه وه دهستی کرد به نۆژه نکر دنه وه ی مزگه وتی ئه قسا و هه ولێکی زۆری دا بۆ جوانکردن و ره سیف کردن و رازاندنه وه ی نه خشه کانی و جۆره ها کانزا و به ردی نایابی قوسته نتینی بۆ هینا و دهستی دایه نۆژه نکر دنه وه ی جوانکاری و نه هیشتنی ئه و وێنه و په یکه رانه ی که به دیواره کانی وه دروستکرا بوو^۵، گرنگیه کی تاییه تیشی به میحرابه که ی داو جوانکاری زۆری تیادا ئه نجامدا^۶، پاشان هه وشه که ی پا کرده وه و رازاندییه وه بۆ ئه هلی ئیخلاص و هه موو پیساییه کانی لیدورخسته وه^۷، الملك المظفر تقی الدین عمریش چه ند بارێک گولای هینا بۆ قبه الصخره و به دهستی خۆی هه وشه که ی گسکدا، پاشان چه ند جارێک به ئا و شتی هه تا وه کو

^۱ کتاب الروضتین، له صلاح الدین و الصلیبیون وه، ل: ۲۲۲.

^۲ مفرج المکروب (۲۲۷-۲۲۹)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۲.

^۳ مرآة الزمان، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۲.

^۴ مرآة الزمان، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۲.

^۵ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۳.

^۶ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۳.

^۷ کتاب الروضتین، له صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۲۴.

پاکبویه وه پاشان دووباره گولای پیاکرده وه و دیواره کانی به باشی شت، الملك الأفضل نورالدین علی کوپی صلاح الدینیش فهرشی جوان و به نرخی هینا و تیایدا رایخست^۱.

هه وره ها موسولمانه کان ههستان به گسکدانی گۆره پانی مزگه وت و پاککردنه وه و راخستنی فهرش و هه لواسینی قه ندیل تیایدا^۲، پاش لیبونه وه ی سه لاهه دین له پاککردنه وه ی مزگه وتی نه قسا له شوینه واری پیسی خاچ په رستان، ههستان به دانانی و تاربیژو پیشنوژو بانگوژو موجه و بۆ مزگه وتی نه قسا و مزگه وته کانی تر، هه روه ها قورئانی زۆری بۆ هینا و هه ستا به بنیاتنانی مزگه وت و کلێسایه کی کرد به خوێندنگه یه ک بۆ زانایانی شافعی مه زه ب، مالی به طریاکیشی کرده یانه یه ک بۆ هه ژاران و وه قفیککی زۆری بۆ دیاری کرد^۳.

سه ندنه وه ی قودسیش له خاچه رستان گرنگیه کی تاییه تی هه بوو بۆ سه لاهه دین و پله و پاییه کی تاییه تی په یدا کرد له دلی موسولماناندا و نه توانین بلیین نه گهر چی خه لیفه عومه ری کموری خه تاب له سالی ۱۵ ی کۆچیدا قودسی له ژیر چنگی رۆمه کاندای ده رهینا، به لام سه لاهه دینیش توانی نه و یاده وه ریبه نوێ بکاته وه له سه ده ی شه شه می کۆچیدا دوی نه وه ی به یتولمه قدیس دوچاری ده ست درێژی خاچه رستان بویه وه بۆ ماوه ی نزیکه ی سه د سالتیک به م کاره مه زن و پیروژه ش سه لاهه دین بناغه ی دانا بۆ موسولمانه کانی دوی خۆی بۆ له ناو بردنی پاشماوه ی خاچه رسته کان له ولاتی شامدا^۴.

حه وته م: ناردنی مزگینێ و نیردراو بۆ ناوچه کانی جیهانی ئیسلامی :

به سه ندنه وه ی بیت المقدس سه لاهه دین گه یشته لوتکه ی سه روه ری سیاسی و سه ریازی و باسی نه و روداوه به هه موو گۆشه یه کی جیهانی ئیسلامیدا بلابوو وه، سه لاهه دینیش خیرا مزگینێ نارد بۆ خه لیفه ی عه باسی له به غدا و بۆ سه رجه م نه میرو فه رمانره و موسولمانه کان، نه بو شامه له عیمادی نه سفه هانییه وه نه گێرپته وه که له نازادکردنی به یتوالموقه ده سدا ئاماده نه بوو له به ر نه خۆشییه ک که توشی بوو کاتێ که هه والی رزگارکردنی به یتولموقه دیسی له لایه ن سه لاهه دینه وه بیست له نه خۆشییه که ی رزگاری بوو، به ره و لای سولتان به ریکه وت و له رۆژی شه مه می دووه م رۆژی نازادکردنیدا گه یشته لای، العماد ده لێ: به یانی زوو گه یشته لای نه ویش زۆر خۆشحال بوو و زوو

^۱ مفرج المکروب (۲/۲۳)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۲۴.

^۲ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۲۴.

^۳ مفرج الکروب (۱۲/۲۳)، صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۲۴.

^۴ صلاح الدین والصلیبیون، ل: ۲۲۴.

مژدهی پینگه یاندم پێش ئه وهی بمبین، چونکه هاوه لانی داویان لیده کرد که زوو نامه ی مزگینى بنوسی و بۆ روژناو و روژه لاتى بنیريت، ئه لئ: له و روژه دا حه فتا نامه ی مزگینیم نووسی، به شیوه یه کی جوان و رازاوه، نامه یه کیان بۆ دیوانی به غدا که به ئایه تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾ (النور: ۵۵)،

هه روه ها وه فدیکیشی نارد بۆ لای ئیمپراتوری بیزه ننتی ئیسحاق ئه نجیلوس و مژده ی ئه و سه رکه و تنه مه زنه ی پێدا، دواتر سه لاهه دین پێشوازی له نێردراو و وه فدی پاشا و ئه میره موسولمانه کان کرد له ئه میره سه لجوقیه کانی رۆم و عێراق و خوراسان که مه به سستی پیرۆزیای لیکردنی به بۆنه ی ئه و سه رکه و تنه مه زنه وه سه ردانیان کردبوو،^۱ موسولمانه کانیش هه رکه بیستیان قودس رزگارکراوه پۆل پۆل که و تنه رێ بۆ سه ردانی مزگه وتی ئه قسای پیرۆز^۲ سه لاهه دینش له خێوه تگه که یدا له ده ره وه ی بیت المقدس دا دانیششت بۆ پێشوازیکردن له گه وه پیاو و ئه میرو زانیانی که له هه موو لایه که وه روویان تی کردبوو بۆ سه ردانی به یتولمه قدیسو پیرۆزیای لیکردنی به هۆی ئه م پله و پایه مه زنه وه که خۆی له ئازادکردنی به یتولمه قه دیسدا ده بینیی وه^۳.

هه شته م: ناکۆکی سه لاهه دین له گه ل خه لیفه ی عه باسیدا:

سه لاهه دین تووشی که سایه تی الخلیفه الناصر بوو که خاوه ن که سایه تیه کی به هیژ بوو زۆر هه ستیار بوو به نازناو و رواله ت، هه رچه نده خه لیفه ناصر کاتێ بوو به خه لیفه، سه لاهه دینی وه ک سولتانی ئه و ناوچانه ی ژێر ده سه لاتێ په سه ند کردو رپۆره سمی ته واوی بۆ به ریکرد، به لام پاش ماوه یه ک نامه یه کی له رتیی وه زیره که یه وه بۆ ناردو تیایدا گله یی ئاراسته کرد له سه رچه ند مه سه له یه ک که پیتی گه یشتبوو.^۴

ابن الکثیریش ئه م ناکۆکییه ی نێوان الخلیفه الناصرو سولتان سه لاهه دینی کورته کردۆته وه و ئه لئ: ... خه لیفه نامه یه کی بۆ نووسی که تیایدا گله یی هه بوو له چه ند شتی که له وانه ناردنی مزگینى سه رکه و تنی حطین به لاوێکی به غدادی ساده دا که به لایانه وه شیایوی ئه وه نه بوو، مزگینى

^۱ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۲۰.

^۲ كتاب الروختين (۱۲۰۱۲)، مفرج الكرب (۲۴۸۱۲).

^۳ السلوك (۹۷/۱)، صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۲۱.

^۴ كتاب الروختين (۹۶۱۲)، صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۲۱.

^۵ دراسة وثيقة التاريخ الاسلامي، ل: ۲۶۶.

ئازادکردنی بەیتولموقة دیسیشی بەکەسیکی خانەدانا ناردبوو، نازناوی الملک الناصریشی لەخۆی ناوێو ئەمەش ململانێ کردنی الخلیفە الناصرە، ئەوە بوو سەڵاحەدین بەروویەکی خۆش و نەرمو نیاوە پێشوازی لەنێردراوەکەی کردو گۆڕیالێ بۆ خەلیفە دەریپێو نامەیەکیشی ناردو پۆزشی بۆ هێنایەو بەوێ کەسەرقالبونی بەجەنگەوێ بواری بیرکردنەوێ وردبوونەوێ لەزۆر مەسەلەدا پێتەداو، سەبارەت بەنازناوی الناصریش ئەوە لەسەر دەمی خەلیفە المسبختی دا بوو و ئیستاش خەلیفە هەر نازناویک دیاری بکات لایم لێی نییە، بەم شیوەیە بەو پەڕی ئەدەبەوێ لەگەڵ خەلیفەدا هەلسوکهوتی کرد رەحمەتی خۆی لێت.

نۆیەم: ئامادەبوونی زانایان لەفتوحاتەکانی سەڵاحەدیندا:

زانایان و مامۆستایان لەگەڵ سەڵاحەدیندا بوون و پشتیوانی تەواویان لێدەکرد، سەڵاحەدینیش پاش حطین فتوحاتەکانی بەئازادکردنی عەککا دەست پێکرد لەڕۆژی هەینی دووھەمی جەمادی دووھەمی سالێ ٥٨٣ هـ ١١٨٧ز دا چونکە لەلایەکەوێ ئەوێ رێگەیە کە بۆ بەیتولموقة دیس لەلایەکی تریشەوێ هەتاوێ کو بەئازادکردنی رێ لەو کۆمەکیانە بگرێت کە لەرێ ئەوروپاوە دەگەشت بە خاچپەرستەکان لەم ئازاد سازییەشدا کۆمەلێک لەزانایان بەشدارییان کرد لەپێشەوێاندا القاضي الفاضل زانا جمال الدین عبداللطیفی کۆپی شیخ أبی النجیب سەھرەوێدی و زانا ضیاء الدین عیسی هەکاری پاش رزگارکردنی عەککاش، القاضي الفاضل هەستا بەگۆڕینی کلێسای گەورە تیایدا بۆ مزگەوت و فرمانی دا بەدروستکردنی مینبەر و روگە پاشان نوێژی هەینی تیادا کرا. لەم بارەییەوێ ئێین ئەتیر ئەلن: ئەوێ یەکەمین نوێژی جومعە بوو کە لەکەناری شامدا ئەنجام بدرێت، دواي دەست بەسەرگرتنی لەلایەن فرەنجەکانەوێ^١، لەوکاتەشدا زانا جەمال الدین عبداللطیف کۆپی الشیخ أبی النجیب سەھرەوێدی ئەرکی پێشەنوێژ و تاربیژی گرتە ئەستۆ، پاشان سەڵاحەدین دواي ئازادکردنی عەککا پۆستی وتار خوێن و دادوێری و وەستان لەشاری عەککادا پێسپارد^٢، سەبارەت بە زانا عیسی هەکاری ئەوێ هەمیشە هاوێتی سەڵاحەدین بوو لەغزاو جەنگەکانیدا، هەر بۆیە سولتان دواي فەتحی عەککا سەرچەم خانوو کەلوپەل و دانەوێڵەیی سوارەکانی داوێی

^١ البداية والنهاية (٥٩٦/١٦).

^٢ الکامل فی التآرخ، لة دور الفقهاء والعلماء فی الشرق الأدنى، ل: ١٤٤

^٣ دور الفقهاء والعلماء فی الشرق الأدنى، ل: ١٤٤

پێبه خشی ئەمەش وەك پێژلێنانێك بۆی و داننانێك به پێگه و به شداری له جیهادا دژ به خاچه رسته كان و له پێناو هاندانی زیاتری بۆ به خشین و هه ولدان بۆ به جیهانی ئهم ئەرکه^۱.

ئهم هه لۆیستهی سه لاهه دینیش ده ستپێشخه ربیهك بوو كه كهس تیایدا پێشی نه كه وتبوو ، ئهم خه لاتەش پێچه وانهی ئهو ده سته كه وت و فه یته بوو كه سه لاهه دین به سه ر سوپادا دابه شی كرد، سه رچاوه ئیسلامیه كانیك كۆده ننگن له سه ر به شداری ژماره یه كی ژۆر زاناو شه رعناس له كه ل له لاهه دیندا له ئازادكردنی به یتولمه قدیسا به پێی وته ی میژوو نوسه كان: زانا یان له میسو شهامه وه به جۆرێك روویان تێكردبوو كه هه یج زانانیه كی ناسراو نه بوو كه ئاماده نه بێت^۲، شیخ أبو عومره ی كوپری ابن قدامه ی مقدسی و موفق الدینی برای ابن قدامه ش له ناو ئهو كه سانه دا بوون كه به شدارییان له م ئازادسازییه دا كردو له زانا ژۆر ناوداره كان بوون^۳، ابن كثیر ئه لئ: ئهو و براكه ی و خالۆزاکه یان الحافظ عبدالغنی والشیخ عمادی برای له هه یج غه زایه ك دوا نه ده كه وتن كه سه لاهه دین بۆ سه ر ولاتی فره نه كه كان ئه نجامی بدایه، وه له فه تحی قودس و ناوچه كانی كه نارو شوینه كانی تریشدا ئاماده بوون^۴، به لام سه لاهه دین له كه رمه ی خۆشحاڵیدا به م سه ركه وتنه كه وریه القاضی الفاضلی راولێژكارو وه زییری له بیر نه كرد. كه نه خۆشی بووه رێگر له به رده م ئاماده بوونیداو ئهو كاته له دیمه شقدا بوو، ئهو وه بوو سه لاهه دین نامه یه كی بۆ ناروو مژده ی پێدا ، له روانگه ی وشه كانی نامه كه شه وه ئهو خۆشه ویستی و ریزه ژۆره مان بۆ ده رده كه ویت كه سه لاهه دین هه یبووه بۆ ئهم قاضیه به ریزه و تیایدا به ئاوات بوو كه ئهو ئاماده بوایه هه تاكوو خۆشیه كه زیاترو ته واته ر بوایه^۵.

دوای ئه وه ی كه هه خوای كه وریه به یتولمه قدیسی له سه ر ده سته ی سه لاهه دین رزگار كرد له رۆژی هه یینی ۲۷ ره جه بی ۵۸۳هـ/ ئۆكتۆبه ری ۱۱۸۷زدا هه ستا به دابه شكردنی ئهو مولك و سامانه ی كه له خاچه رسته كانه وه وه رگیرابوو له به رامبه ر رزگار كردنی گیانیاندا به سه ر ئه میرو زاناو ئاماده بوانی جه نكه كه دا، سه رجه میشی سێ سه دو ئه وه نده هه زار دینار بوو^۶، پاشان له خێوه ته كه یدا له ده ره وه ی قودسدا دانیشته به و په پی ته واضعو و شكۆداریه وه له نیوان زانایاندا بۆ وه رگرته ی

^۱ دور الفقهاء والعلماء في الشرق الأدنى، ل: ۱۴۴

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۴۵، له : البداية والنهاية.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل ۱۴۶.

^۴ البداية والنهاية، ل: (دور الفقهاء والعلماء المسلمين) وه

^۵ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۴۷

^۶ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۴۷.

پیرۆزباییه کان به بۆنه‌ی ئەم فەتەحە مەزنەوه^١. زاناڻیان و شاعیرانی ش هەستان بە پیرۆزبایی کردن لە سەڵاحەدین بە چەند پارچە شعرێک کە تیایدا خۆشحالی خۆیان دەردەبەری بەم سەرکەوتنە مەزنە و لە نێوانیانیشیاندا شاعیری بە ناوی بانگ القاضی ابن سناء الملک هەبوو^٢. شایانی باسە کە هەردوو قاضی الفاضل و محی الدین الذکی لە ناو ئەو زاناڻیانەدا بوون کە زۆر خۆشحال و شادومان بوون بە ئازادکردنی بەیتۆلموقەدیس و گەشبین بوون بەم کارە مەزنەو، پیرۆزباییان ئاراستە‌ی سولتان کرد ئەمەش لە هۆنراوەیەکی ابن الذکی دا هاتوو کە بە بۆنه‌ی سەرکەوتنی سەڵاحەدین لە هێتانی حەلەب بۆ ناو یەکیێتی ئیسلامی لە ساڵی ٥٧٩هـ/١١٨٣زدا وتووێتی:

وفتحکم حلبا بالسيف في صفر مبشر بفتح القدس في رجب

ئەم دێرە شعرەش یەکیێکە لەو رێکەوتنە سەرسۆڕهێنەرانی کە روویداوه پێشبینییەکی باشە کە ابن الذکی وتووێتی و تیایدا مژدە‌ی ئازادکردنی قودسی داوه لە رەجەبدا، ویستی پەرەردگاریش وابوو کە مانگی رەجەبی ساڵی ٥٨٣هـ قودس رزگار بکریێت دوا‌ی ئەو مژدە‌یە بە ٤ سال، رەنگە ئەم مزگینێ و مژدانەش پالێنێک بووبیێت بۆ سەڵاحەدین بۆ هەڵدان و پەلەکردن لە ئازادکردنی بەیت لەمەقدیس. لەم کاتە پیرۆزەدا کە هاوکاتە لە گەڵ شەوی شەو پەهوی و بڵندبوونەوه‌دا^٣. هەروەها سولتان سەڵاحەدین قاضی محی الدینی کوپی زەکی هەڵبژارد بۆ وتاری هەینی وەک رێزو حورمەتێک بۆ ئەو دێرە شیعەرە کە پێشتر ستایشی سەڵاحەدینی تیا کردبوو لە کاتی ئازادکردنی حەلەبدا، کە تیاشیدا مژدە‌ی ئازادکردنی بەیتۆلموقەدیسدا لە رەجەبدا پێدا‌بوو، هەروەها لە بەر پلە و پابە‌ی خۆ‌ی و بنە‌مالە زەستخوازە‌کە‌ی و راشکاوی و هەقخوازی و فەزڵ و لێهاتنە‌کانی لە‌ب‌واری فێقه و ئەدەبدا، سەرباری ئەو‌ه‌ی کە بە‌هرە‌یە‌کی کەم وێنە و شیوازیکی نایابی هەبوو لە‌وتاریێژی و ورژاندنی گوێیستانیدا^٤.

لە‌م‌ه‌ی پێشە‌وه‌دا گە‌وره‌یی ئەو رۆڵە‌مان بۆ دە‌رده‌کە‌یێت کە زاناڻیان پێ‌ی هەستان لە‌کاتی ئازادکردنی بەیتۆلموقەدە‌سدا، کاتێ کە چوونە ریزی موحامەدە خۆ‌به‌خشە‌کانە‌وه‌ و لە‌ه‌موو لایە‌کە‌وه‌ بە‌رێکە‌وتن بۆ هە‌لگرێتی چە‌ک‌و شوێنکە‌وتنی سە‌ڵاحە‌دین لە‌پێناو رزگارکردنی قودسی پیرۆزو ئاواتیشیان ئە‌وه‌بوو کە پلە‌ی شە‌هیدیان سەرکە‌وتن بە‌دە‌ست بهێنن: خوا‌ی گە‌وره‌ش

^١ کتاب الروختین (٩٦١٢).

^٢ دور الفقهاء والعلماء المسلمین، ل: ١٤٧.

^٣ دور الفقهاء والعلماء المسلمین فی الشرق الأدنى، ل: ١٤٩.

^٤ هە‌مان سەرچاوه، ل: ١٥٠.

هه‌وله‌کانیانی به‌سه‌رکه‌وتن کۆتایی پێهێناو قودس و مزگه‌وتی ئه‌قسای گێریاه‌وه‌ بۆ موسوڵمانان، به‌لام رۆڵی ئه‌وان پاش ئه‌مه‌ کۆتایی پێنه‌هات، به‌لکو ئه‌م ئازادکردنه‌ پالنه‌ریکی به‌هێز بوو وره‌یانی به‌رز کرده‌وه‌ وه‌ک له‌ وتاره‌که‌ی قاضی ئه‌یبن ئه‌بی دا بۆمان ده‌رده‌که‌وتی که‌ هه‌ستا به‌هاندانی موسوڵمانه‌کان بۆ درێژه‌دان به‌جیهاد هه‌تاکو سه‌رحه‌م خاکی موسوڵمانان له‌دوژمن پاک ده‌کریته‌وه‌، هه‌روه‌ها ئه‌مه‌مان له‌ئاموزگارییه‌که‌ی زانا ئه‌یبن نه‌جاشه‌وه‌ بۆ روون ده‌بێته‌وه‌^۱، له‌و کرده‌وه‌ مه‌زنانه‌ی تریش زانایان له‌ به‌یتولمه‌قدیسدا له‌پاش ئازادکردنی پێی هه‌ستان، ئه‌وه‌ بوو زانا ضیاء‌الدین عیسی‌ی هه‌کاری پێی هه‌ستا کاتێ پهنه‌ره‌ی ئاسنی بۆ (قبة الصخرة) دروست کرد بۆ پارێزگاری لێکردنی دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ سوڵتان سه‌لاح‌ه‌دین ئه‌و شته‌ ناره‌واو وینه‌و خاچانه‌ی ده‌ورو به‌ری لا‌برد^۲.

ده‌یه‌م: ئه‌ه‌ونراوه‌کانی شاعیران ده‌رباره‌ی ئازادکردنی قودس:

بۆ ئه‌م ئامانجه‌ مه‌زنانه‌ له‌سه‌رو به‌ندی ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌زنه‌دا^۳ ه‌ونراوه‌ ده‌وتریته‌.

- ۱- ده‌گێڕنه‌وه‌ که‌ لایکی موسوڵمان دیل بووه‌ له‌به‌یتولمه‌قدیسداو خه‌لکی دیمه‌شق بووه‌ چه‌ند دێره‌ شعرێکی نووسیوه‌ بۆ سه‌لاح‌ه‌دین که‌ تیایدا بانگه‌یشتی کردووه‌ بۆ ئازادکردنی به‌یتولمه‌قدیس و تیایدا ده‌لێت:

يا ايها الملك الذي	للعالم الصليبان نكس
جاءت اليك ظلامه	تسعى من البيت المقدس
كل المساجد طهرت	وأنا على شرفي منجس

۲- شاعیر الجیلانی ده‌لێت:

أبا المظهر أنت المحتي لهدى	أخرى الزمان على حبر بخبرته
فلو رآك وقد حزت العلا عمر	في قلة التل قضى كنه عبرته
ورآك وأهل القدس في وله	أبو عبيدة قدى من مسرته
غداة جزوا النواصي في قمامته	وأعوالوا بالتباكي حول صخرته
دارت بكك الملة الحسنی فنحن على	عهد الصحابة في استمرار مرته
وأنت كاسمك صديق وصاحبه	الملك المظفر سام في مبرته

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۵۳.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۵۳.

^۳ واقدساوه (۳۴۲۱۱).

وفي السلالة عثمان سؤيده

وكم لديك ذوي قرى رقوا

يشبه القبح ما بين البراة لقي

معالي يوسف نسقت

أضحى لنشر الهدى في فتح منهجه

واستقبح الرجس ممنوا بمشهده

لكن بأس صلاح الدين أذهلهم

تعيًا الجوارح و الفرسان وهو على

يا فاتح المسجد الأقصى على بهم

أبشر بملك كظهر الشمس مطلع

حتى يكون لهذا الدين ملحمة

٣- أبو علي الحسن بن علي الجويني:

جند السماء لهذا الملك أعوان

متى رأى الناس ما نحكيه في زمن

هذي الفتوح فتوح الأنبياء وما

أضحت ملوك الفرنج الصيد في يده

كم من فحول ملوك غودروا وهم

هذا وكم ملك من بعده نظر إلى

تسعون عاما بلاد الله تصرخ

فالآن لبي صلاح الدين دعوتهم

لنناصر ادخرت هذي الفتوح وما

حياه ذو العرش بالنصر العزيز

في نصف شهر غدا للشرك مصطلما

فأين مسلمة عنها وإخوته

وعد عما سواه فالفرنجة لم

لو أن ذا الفتوح في عصر النبي لقد

يا قبح أوجه عباد الصليب وقد

علا علي على إثار نصرته

وكم بعيد رأى الزلفي بهجرته

ملك الفرنج أخيدت بين عزته أما رأيت

حتى رمت كل ذي ملك بحسرتة

وبات يطوي العدى في سد ثغرتة

فاستفتح القدس محشوا بزمزمتة

بوقعة التل واستشرى بسورته

بدء النشاط عشيا مثل بكرته

وقانص الجيش لا يحصى بقفرتة

على البسيطة فتاح بشرته

تحكي النبوة في أيام فترته

من شك فيهم فهذا الفتوح برهان

وقد مضت قبل أزمان وأزمان

لها سوى الشكر بالأفعال أثمان

صيدا وما ضعفوا يوما وما هانوا

خوف الفرنجة ولدان ونسوان

الإسلام يطوى ويحوى وهو سكران

والإسلام نصاره صم وعميان

بأمر من هو للمعوان معوان

سمت لها همم الأملاك مذ كانوا

فقال الناس داود هذا أم سليمان

فظهرت منه أقطار وبلدان

با أين والدهم بل أين مروان

ييدهم من ملوك الأرض إنسان

تنزلت فيه آيات وقرآن

غدا يبرقعها شؤم و خذلان

خزنت عند إله العرش سائر ما
فأله يبيحك للإسلام تحرسه
وهذه سنة أكرم بها سنة
يا جامعا كلمة الإيمان قانع من
إذا طوى الله ديوان العباد فما
معبوده دون رب العرش صلبان
يطوى لأجر صلاح الدين ديوان
ملكته وملوك الأرض خزان
من أن يضام ويلقى وهو حيران
فالكفر في سنة والنصر يقظان

٤- شاعير نقيب الأشراف بالديار المصرية النسابة الجواني ده لئيت:

أترى مناما ما بعيني أبصر
القدس يفتح و الفرجة تكسر
وقمامة قمت من الرجس الذي
بزواله ورزاها ينطهر
ومليكمهم في القيد مصفود ولم
ير قبل ذاك لهم مليك يؤسر
قد جاء نصر الله و الفتح الذي
وعد الرسول فسبحوا واستغفروا
فتح الشام وطهر القدس الذي
هو في القيامة الأنام الخشر
من كان هذا فتحه لمحمد
ماذا يقال له وماذا يذكر
يا يوسف الصديق أنت لفتحتها
فاروقها عمر الإمام الأطهر
ولأنت في نصر النبوة حيدر
ولأمن عثمان الشريعة بعده
نشر ونظم طعنه وضرا به
ملك غذا الإسلام من عجب به
حيث الرقاب خواضع حيث
فارمح ينظم والمهند ينشر
غاراته جمع فإن خطبت له
حيث العيون خواشع حيث الجباء تعفر
إذ لا ترى إلا طلى بسنابك
ففيها السيوف فكل هام منير
تمشي على جثث العدى عرجا
تحدى نعالاً أو دماء تهدر
ولا عرج با لكنها تتعثر

٥- أبو الحسن على كويرى محمد الساعاتى ده لئيت:

عصفت به ريح الخطوب زعازعا
هو منقذ البيت المقدس بعدما
بيت تأسس بالسكون وإنما
فلقين طودا لا تخف أناته
أمت شتت الأعداء وهي جحافل
عند الزحاف تحركات سكناته
عن شمل دين جمعت أشتاته
لازيغه يخشى ولا هفواته
ولك الفعال كثير حسناته
أوتيت عزما في الحروب مسددا
أحسننت بالبيت العتيق ويثر

لبكائهن تبسمت جحراته

هذي سيوفك محرمات دونه

٦- نجم الدين يوسف بن الحسين بن المجاور ده لئيت:

موسوعة بصفات أغيد أهيف

الوقت أضيق من سماع قصيدة

والهزل فيه مع الغواية مختلف

الجلد في هذا الزمان مبين

سبل الجهاد أبي المطفر يوسف

بالنصر المهدي و الهادي إلى

المنصور و المستظهر البر الوفي

المستعين بربه و الوائق

وتجملت بجهاده في الموقف

شدت قوى أركان ملة أحمد

لاذوا بأكرم من يؤم وأشرف

ملك إذا أم الملوك جنابة

وقفوا بأعظم من يعول وأراف

وإذا أتوا اسرى إلى ابوابه

حذب على أبنائه متزفر

مولى غدا للدين أكرم والد

أعظم به من صارف ومصرف

عزل الفرنجة ثم ولى جيشة

وأقام في الإنجيل حد المصحف

قد أنصف التوحيد من تثليثهم

يروي أحاديث العوالي الرعف

مغرى بتجريح الرجال لأنه

فلذاك يقرؤه بسبعة أحرف

ملك له في الحرب بحر مفضل

عزم ابن مرداس وحلم الأحنف

عزم وحلم أنسيا ما كان من

عنك الجنون وخذ مقالة منصف

يا صاح قل الإنكثير الكلب دع

كلا ولا نور الإله لمنطفي

القدس ما فيه لسرجك مطمع

وقع الدبابيس الأليمة تعرف

والميجد الأقصى فعنه نقص من

واترك متابعة اللجاج المتلف

واستفت نفسك فهي أخبث ناصح

واطرب لسيف بالدماء مغلف

واعجب لرمح بالرؤوس معمم

وسيوفه خلقا رضى وتعسف

يا أيها الملك الذي لطباعه

ساعاته هن نصرك المتعرف

لله يوم عروبة إذ أعربت

ذهبت بمهجة كل عالج اقلف

سنت سيوفك في الرؤوس ختانة

يا فافكم من حسرة وتأسف

لآفاتهم وافت بأخذك منهم

بلسان سيف في الكريهة ملحق

أو ما رأى الأعلاج حين دعوتها

منقادة طوعا ولم تتخلف

لم تستطيع عصيان أمرك بل أتت

وكذاك حتى تأربعين ونيف

فاستدع جارتها وثن بأختها

بشبا سنان أو بصفحة مرهف	ما للسواحل غير بحرك حافظ
فزها بثوب من علاك مسجف	هذا الطراز الأخضر استفتحته
وسترته من بعد طول تكشف	أحييت دين محمد وأقيمته
من عامل وبمشراف من مشرفي	وضبطت ديوان الجهاد بعامل
وبناظر الرأي الذي لم يطرف	وبجهذ العزم الذي لا ينثني
واستاد فرضي جزية وموظف	فخذ الخراج من البسيط كلها
وابسط لرحمتها جناح تعطف	واقبض على دنيا بكف زهادة
وصدورها بك عن قليل تشتفي	جاءت جنود الله تطلب ثأرها
أن الإله بما تؤمله حفي	فانهض بها وتقاضى حقلك موقنا
يغشى الكريهو فوق كل مجفف	هم فية تأترك كل مجفف
لابنطرون إليه من طرف خفي	قوم بخوضون الحمام شجاعة
تركوا ديارهم كقاع صفصف	إن صبحوا الأعداء في أوطانهم
الله در المصطفى و النصطفى	أنت اصطفيتهم لنصرة ديننا

جوانی ئەم ھۆنراو ھەش تەنھا لە روون و ئاسانی و یادەو ھەری راستگۆیانە و سۆزی گەرمیدا نییە، بە لێکو لە گەڵ ھەموو ئەو ھەشدا تێپروانیی موسولمانان پیشاندەدات لە مەغریبی ئیسلامیدا بۆ سەلاحەدین و ئەمەش بە لێگەیە لە سەر ئەو ھەشدا کە جیھانی ئیسلامی لە و کاتەدا یەك بوو و سنوورە دەستکردە سیاسییەکانی نێوان دەوڵەتەکانیش نابێتە رێگر لە بەردەم ئاوێتەبوونی سۆزداری لە نێوان موسولماناندا، چونکە ئەوان لە ھەموو شوێنێکدا ھاو بەشن لە نازار و ئاواتەکانیاندا^١.

یازدەھەم: گەمارۆدانی صور:

لە سالی ٥٨٣ھ/ ١١٨٧زدا سەلاحەدین سەرکەوتنی مەزنی بە سەر خاچەرستەکاندا بە دەست ھێنا، کە تیایدا دەستی گرت بە سەر زۆربەی ئاوچەکانی میرنشینی بەیتولمەقدیسدا، جگە لە شاری صور میژو نووسە موسولمانەکان باسی ئەو دەکەن کە شارێکی تۆکمە بوو لە نێوان دەریادا لە شێو ھەشدا بوو ھێچ رێگایەك نەبوو بۆ گەیشتن پێی لە و شکانییەو جگە لە یەك رێگا نەبێت کە حەوت بورجی لە سەر بوو^٢، ئەمە جگە لە و شورا تۆکمە و بورجە بەرزانی کە پێپوو لە خاچەرستە ھەلھاتوو ھەلھاتوو ھەلھاتوو بە ھۆی ئەو پەنادانە کە سەلاحەدین بە خاچەرستەکانی بە خشی

^١ صلاح الدين الأيوبي قاهر العدوان الصليبي، ل: ٢٥٨.

^٢ كتاب الروضتين (١١٩٢)، صلاح الدين والصليبيون، ٢٢٩.

بهرامبەر به به دهسته وه دانی شاره کانیاں^۱، نه گهرچی خاچه رسته کان زۆربه ی سه رکرده و فرمانده کانیاں له جهنگه کانیاندا دژ به سه لاهه دین له ده ستدا بوو، به لام چه ند فرمانده یه کی تریان تیا دا هه لگه وت وه ک کونراد مونقفرات^۲ که ئیبن شداد ده رباره ی ده لئ: پیاویکی مه زن و خاوه ن رابوو زۆر به هیژو توند بوو له ناینداریدا^۳. که زاکه ی (ئیبن الجوزی)ش وه سفی ده کات و ده لئ: پیاویکی نازاو توند بوو^۴.

ئه م کونرا ده ش یان مه رکیز (وه ک سه رچاوه عه ره بییه کان ناوی ده به ن) بوو به سه رکرده ی خاچه رسته کان و هه موو ئه میرو سواره کانیاں له ناو شاردا قایل بوون که بچه زۆر رکفیه وه و دان به ده سه لاتی دا بنی ن له بهرامبەر به لئیدانی به به رگری کردن لییان و پاراستیان له هیژشی موسلمانان، هه روه ها بریاریا ندا که ئه و مه رجان هه ر ته بکه نه وه که سه لاهه دین له کاتی دانوستانه کاند پئشنیاری کرد بوو، په له شی کرد له ناردنی وه فد بۆ رۆژئاوا_ نه وروپا_ بۆ داواکردنی پشتیوانی و هه ستان به ئه رکی به رگری کردن له پاشماوه ی قه واره ی خاچه رستی له ولاتی شامدا هه تا وه کو شالای خاچه رستی سییه م ده گاته به ره وه^۵، ئه وه بوو سه لاهه دین ناچار بوو که مارۆی یه که می له سه ر صور هه ل بگری ت پئش ئازا دکردنی به ی توله مه قدیس، کونرا دیش هه ولئ دا بۆ به هیژکردنی ئاماده کارییه کان و ئاماده کردنی بۆ جهنگی چاوه روانکراو، بۆ ئه م مه به سه ش هه ستا به لئیدانی خه نده قیك له لای رۆژه لاتی شاره که وه، که تا که لای وشکانی ئه و شاره یه و به م پئیه ش شاره که ی وه ک دورگه یه ک لی کرد و شورا کانیشی زۆر توکمه کرد، کاتئ سه لاهه دین که پرایه وه بۆ که مارۆدانی له ۲۲ ی ره مه زان/ تشرینی دووه م که مارۆکه ی به به رد بارانکردنی شاره که له ربی مه نجه نیقیکه وه ده ست پئیکردو موسولمانان کان جۆره ها چه کیان به کار هیئا بۆ ده ست به سه راگرتنی به لام به بیئ سود، ئه م شاره توانی له بهرامبەر هیژشه ده ربایی و وشکانیه کانی موسولمانان کاند خۆی رابگری ت، ئه مه ش سه لاهه دینی ناچار کرد که په نا به ریته به ر شیوازی سیاسی بۆ به ده سه ته وه دانی شاره که، دیاره به سوده رگرتن له به دیلگیریانی (ولیه م) ی سییه می باوکی مونقفرات لای سه لاهه دین، ئه وه بوو سه لاهه دین ویستی وه ک کارتی فشار به کاری به یئنی و هه ره شه ی

^۱ کتاب الروضتین (۱۱۹۱۲)، صلاح الدین والصلیبیون، ۲۲۹.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۹۸.

^۳ مرآة الزمان، ل: (صلاح الدین والعلیبیون)، ل: ۲۳۰.

^۴ الكامل فی التاریخ، ل: (تاریخ الأیوبیین)، ل: ۲۳۰.

^۵ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۰.

له سیداره دانی کرد، به لام ئەم ههولە شکستی هێنا له بهرامبەر ههلوێستی توندی کونراددا که رایگه یاند ئەو پێی خۆشه خۆی و باوکی سەر بپرێن نهوهك به شێك لهو شارە بدات به دهستهوه، له بهرامبەر ئەم پێشهاته سیاسی و سهربازیانه شدا سه لاهه دین ناچار بوو که گه مارۆکه له سه ر صور هه لێگریت، له کوتای شه والی ٥٨٣هـ/ سه ره تای کانوونی یه که می ١٨٨٠زدا ئەمهش یه که م شکست بوو که سه لاهه دین تووشی ببیت له کاره سه ربازیه کانیدا. دای جهنگی حطین^١، چه ندین هۆکاریش هه بوون که رۆلیان بینی له هه لگرتنی گه مارۆ له سه ر صور که گرنگترینان:

- بارو دۆخی ده رونی سوپای ئە یوبی له بار نه بوو دای ئە وه ی دوو چاری گرفت بوو له هه ولیدا بۆ ئازادکردنی ئەو شاره.

- داواکردنی ئەمیره ده وله مهن دو کۆمه ککاره کانی سوپا بۆ هه لگرتنی گه مارۆ له سه ر صور، چونکه له وه ده ترسان که سه لاهه دین داوی قه رزیان لیبکات بۆ سوپاکه ئە گه ر به رده وام بیت له سه ر گه مارۆکه ی. ئەمه له کاتی کدا بوو که پای سه لاهه دین له گه ل پای گه وره فه رمانده کانیدا یه کی ده گرته وه، که پێیان وابوو پێویسته له سه ر گه مارۆدان به رده وام بن له گه ل داواکردنی قه رز له ده وله مهن ده کان، به لام ئەوان تکی هه لگرتنی گه مارۆکه یان لێکرد.

- کرانه وه ی صور به رووی ده ریادا پاش شکسته یێنانی ئەو ئابلقه ده ریاییه ی که سوپای میسری به سه ریدا سه پاندو به رده وامبوونی گه شتنی که ره سته و ئازوقه بۆی.

- شلگیری سه لاهه دین له گه ل خاچه رسته کانی ئەو شانیه ی که ئازادی کردبوون، بوو پێدانیان بۆ کۆبوونه وه له صوردا ئەمهش وره ی ئەوانی به رزکرده وه وه هه موو یه کیان گرت بۆ به رگری کردن لهو شاره.

- هۆکاره سروشتیه کان رۆلیان هه بوو له شکسته یێنانی گه مارۆکه دا، چونکه زستانی ئەو ساڵه زۆر سادو ته پ بوو، بوو هۆی بڵاوبوونه وه ی نه خۆشی له ریزی سوپای ئە یوبیدا^٢.

میژوو نووسه موسولمانه کانیش نیگه رانی زۆر ده رئه پێن بۆ شکست هێنانی سه لاهه دین له ئازادکردنی صوردا به لام میژوونووس ئیبن الأثیر که (به هێرش کردنه سه ر سه لاهه دین ناسراوه) به رپرسیاریتی ئەو شکسته ی که به سه ر موسولمانه کاند هات ئە خاته ئە سته ی سه لاهه دین. به و پێیه ی که سه لاهه دین خۆی خاچه رسته کانی ئاماده کردو پاره و پیاوه کانی عه ککاو عه سقه لان و

^١ النوادر السلطانية، ١٣٨.

^٢ الحركة الصليبية (٨٤١١٢) عاشور.

قودس و شوپنه کانی تری بۆ ناردن، ئەمەش بەهۆی زیاده پۆیی کردنیەوه لە لیپوردەیی بەرامبەر بەخاچەرستان^۱.

هەرچی کەچەزاکی (ئەبن الجوزی) شە ئەوه پیتی وابوو کە سەلاحەدین ئەم هەلە لە دەست موسولمانان دا بەهۆی مۆلەتدانی بەرۆیشتنی خاچەرستان بۆ وورو لەدەرەنجامی ئەم کارە ی نەکوڵییەوه، پتیست بوو لەسەری داوای موسولمان بوونیان لیپکات ئەگەر نا لەگەردنی بدانایە، هەرەک ئەمە ی چواندوو بەوه ی کە لەجەنکی ئوحدو بەدردا روویدا، وادیارە ئەبن الاثیر بۆیە دابەزیووە سەر سەلاحەدین چونکە ئەو پەرەردەکرای بنەمالە ی زەنکیەو لەبیری نەچوو کە ئەو مولکیانی لەشامدا لەناو بردوو، دوریشتن نییە کەچەزاکی (ئەبن الجوزی) ش کەوتیشتە ژێر کاریگەری (ئەبن الاثیر) هەو لەم رووداوەدا^۲. لەراستیدا ئەو پلانە ی کە سەلاحەدین دایرشت، بریتی بوو لەپەنادانی خاچەرستەکان لەبەرامبەر بەدەستەوه دانی شارو قەلاکانیاندا، ئەمەش هەل کۆنترۆڵکردنی زۆریە ی ناوچەکانی شانشینی بەیتولمەقدیس لەچەند مانگیکی کەمدا بۆ سەلاحەدین رەخساند، جگە لەچەند شوپنیکی کەم کەصوریشت یەکیک بوو لەوانە پاشان سەلاحەدین هیچ چاریکی تری نەبوو، چونکە ئەگەر بیویستایە لەرێی کوشتارو جەنگەوه دەست بەسەر ئەو شارانەدا بگریشت ئەوه زۆری دەخایاند، ئەمە جگە لەوه ی کە ئەو سیاسەتی خۆبەدەستەوه دان بەرامبەر بەپەنادانی بەکار هێناوه کە لەشەریعەتی ئیسلامیدا رێی پێدراوه^۳.

سەلاحەدین هەمیشەو بەدریژایی جەنگەکانی وا هەلسوکەوتی دەکرد کە لەلای هاوڵاتیانی پەسەند کراو بیستو بناغە ی دەوڵەتیک دابنیت کە هەردوو ئاین لەتەنیشیت یەکەوه تیایدا بژین لەژێر سایە ی دەسەلاتی سولتاندا، ئامانجیش تیکشکاندنی هێزی سیاسی خاچەرستەکان بوو نەک پاکتاوکردنی گاوریەکان^۴.

بەراستی هەلسوکەوتەکانی سەلاحەدین هەلقولای رینماییه کانی ئیسلام بوو کاریگەری هەبوو لەسەر گەلان و سەرکردەکانی ئەوروپا و پێشەنگیکی باش بوو بۆ موسولمانان^۵، نموونە یەک بو کە بۆ خەلک دەهینرێتەوه، خەلکی بەدل و شمشیری بۆ ئیسلام کەمەند کیش کرد، ئەمەش وایکرد

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۳۸.

^۲ الكامل في التاريخ، له (صلاح الدين والعليبيون)، ل: ۳۳۵.

^۳ صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۳۵.

^۴ صلاح الدين والعليبيون، ل: ۲۳۶.

^۵ صلاح الدين اليوبي، قلعجي، ل: ۲۸۰.

له تشرشل كه ده‌باره‌ی بلیت: كه یه كێك بووه له‌گه‌وره‌ترین پاشاكانی دنیا، هه‌روه‌ها پالێ به‌نوسه‌ری ئینگلیزی ریده‌جاردوه‌ نا هه‌تاكو بلی كه‌ نه‌و: گه‌وره‌ترین پیاوه‌ له‌سه‌ر روی زه‌وی^۱.

دوازه‌یه‌م: ته‌واوکردنی ئازادیسازییه‌كان (فتوحات):

۱- ئازاد کردنی کرکو شوپک: کانت ستیقای، فه‌رمانه‌وه‌ی ناوچه‌ی پشت پویاری ئوردنی ته‌نیشته‌ شانشینی به‌یتوله‌م قه‌دیس له‌ناو نه‌و دیلانه‌دا بوو كه‌ به‌فدییه‌ ئازاد کران و داوای کرد له‌سه‌لاحه‌دین كه‌ هه‌فری کوپی ئازاد بکات كه‌فه‌رمانه‌وه‌ی تیبین بوو: سه‌لاحه‌دینش داواکه‌ی په‌سه‌ند کرد، به‌لام له‌به‌رامبه‌ر نه‌وه‌دا داوای به‌ده‌سته‌وه‌دانی هه‌ردوو قه‌لای کرکو شوپکی لیکرد كه‌ سه‌ر به‌هه‌ریمه‌که‌ی نه‌و بوون، وادیاره‌ كه‌ ستیقای رازی بوو به‌مه‌رجه‌که‌ی سه‌لاحه‌دین، نه‌ویش هه‌ستا به‌ئازادکردنی کوره‌که‌ی، له‌به‌رامبه‌ریشدا ستیقای داوای له‌و دوو قه‌لایه‌ کرد خۆیان بده‌ن به‌ده‌سته‌وه‌، به‌لام نه‌وان رازی نه‌بوون، نه‌مه‌ش بووه‌ هۆی گێرانه‌وه‌ی کوره‌که‌ی بۆ زیندان، له‌به‌رامبه‌ر نه‌م هه‌لسوکه‌وته‌ جوانه‌یدا سه‌لاحه‌دین به‌ هه‌لسوکه‌وتیکی جوانتر وه‌لامی دایه‌وه‌ که‌بریتی بوو له‌هه‌ستانی به‌ئازادکردنی کوره‌که‌ی، پاشان گه‌مارۆی هه‌ردوو قه‌لاکه‌ی داو گه‌مارۆکه‌ش زیاتر له‌سالتیکی خایاندو به‌رگریکارانی تووشی برسیتی و تینویتی کرد، به‌لام خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌دا تاكو ئازوقه‌یان لێپراو و لاخه‌کانیان سه‌رپه‌ی و ناویمید بوون له‌گه‌یشتنی کۆمه‌ك و هیچ بواریك بۆ ئارامگری نه‌مایه‌وه‌، نه‌مه‌ش له‌مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می ساڵی ۵۸۴ه‌/ ئایاری ۱۱۸۸م دا بوو.

۲- ئاوێدانه‌وه‌ به‌ره‌و باکور: پاش ئازادکردنی ناوچه‌کانی باشوری ولاتی شام و په‌یوه‌ندیکردنی به‌ناوچه‌ ئیسلامیه‌کانی تره‌وه‌ له‌ئێله‌ی عه‌قبه‌وه‌ له‌باشوره‌وه‌ هه‌تاوه‌كو به‌یروته‌ له‌باکوره‌وه‌، جگه‌ له‌صور پاشان سه‌لاحه‌دین روی کرده‌ باکور بۆ ئازادکردنی ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی خاچه‌رسته‌کان له‌هه‌ردوو میرنشینی نه‌نطاکیه‌و طرابلسدا، ریموندی سییه‌می فه‌رمانه‌وه‌ی طرابلسیش له‌و ماوه‌یه‌دا به‌غهم و په‌ژاره‌وه‌ کۆچی دوا‌یی کر، دوا‌ی هه‌لاتنی له‌جنگی حطین به‌ماوه‌یه‌کی که‌م، دیاره‌ منداڵی نه‌بووه‌ بۆیه‌ وه‌سیه‌تی کرد كه‌ کوره‌ گه‌وره‌ی بوهموندی سییه‌می نه‌میری نه‌نطاکیه‌ بیه‌ته‌ جێنشینی، به‌لام نه‌م پێویستی به‌کوپی یه‌که‌می هه‌بوو هه‌تاكو له‌ته‌نیشته‌وه‌ بیه‌ته‌ بۆ به‌رگری کردن له‌ نه‌نطاکیه‌که‌و کوپیکی تری نارد كه‌ نه‌ویش بۆهیموند بوو^۲، نه‌وه‌ بوو سه‌لاحه‌دین بقیه‌ی رامالی دوا‌ی

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ۲۸۲.

^۲ مفرج الکوب (۲۷۱۱۲)، تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۲.

ئەوێ کۆمەکی لە شەنگارەوێ پێی گەشت پاشان هێشی کردە سەر قەلای کوردان (حصن الأكراد) لە مانگی رەبەعی دووەم/ حوزەیراندا لەو کاتەشدا بە دەست داوێ کانهوێ بوو، بەلام رووبەرووی بەرگرییەکی بەهێز و قایمکارییەکی زۆر بووێو، بۆیە دەستبەرداری بوو رووی کردە کەنارەکانی طرابلس و ئەنطاکیە و لەمانگی جمادی یەکەم/ تەموزدا پەلاماری أنطرطوسی داو توانی بچیتە ناوێو بەلام قەلاکەیی لێیاخیوو، بۆیە فەرمانی دا بە ناگر تێبەردانی گوندەکە و هەمووی سوتاند^۱ پاشان گەمارۆی قەلای (حصن المرقب)ی داو نەیتوانی دەستی بەسەردا بگریت، بۆیە رووی کردە بانیا و لەباکوپی میرنشینی طرابلس و ئازادی کرد، پاشان چووێ ناو میرنشینی ئەنطاکیە، قەلای جبلەیی کەنار دەریای کۆلتۆلکردو، لادقیەش خۆی بە دەستەوێ دا کە گەورەترین بەندەری میرنشینی ئەنطاکیە بوو، پاشان خاچەرستەکان بەجێیان هێشت دای ئەوێ کە نەیتوانی بەرگری لێبکە و قەلای بکسرا ئیل ئازادکرد کە دەکەوێتە سەر رێگای حەما لە تەنیش جبلە^۲. پاش ئەوێ سەلاحەدین رووی کردە ناوچەکانی ناوێو و الظاهر غازی کوپی کە فەرمانپەر وایی حەلب بوو لەگەڵ خۆیدا بردو پەلاماری قەلای صەهۆنی ئیسبەتارییە داو توانی دەستی بەسەردا بگریت و هەردوو پاسگای بکاس و شغریش خۆیان دا بە دەستەوێ کە دەکەوێتە باکوپی رۆژئاوا، لەسەر رووباری عاصی سەرمین و برزیه کە داوایە مین قەلایە لە بەشی هەرە خواوەندی رووباری عاصی^۳. بەم ئازادسازیانەش، توانرا دەست بەسەر سەرجهەم مەخفەرەکانی پێشەوێ ئەنطاکیە دا بگریت و تەنها قەلاکانی بغراس و درېساک مابون لەباکورد، ئەوێ بوو سەلاحەدین هێشی بۆ کردن و درېساک کە دەکەوێتە چیاکانی ئەمانوس خۆی بە دەستەوێ دا کە سەر بە داوێکان بوو و کۆنترۆلی ئەو رێگەییە دەکرد کە ئەنطاکیە دەبەستەوێ بە کیلیکیەو^۴، بەم شیوەیە سەلاحەدین توانی پەرپو بۆ هەردوو میرنشینی ئەنطاکیە و طرابلس بکات تەنها بەندەری سویدیەیی ئەو دوو شارە مایەو و ئیسبەتاریەش توانیان پارێزگاری لە هەردوو قەلای ئەکراد (کوردان) و مرقب بکەن، داوێکانیش ئەنطرطوسیەن بە دەستەوێ بوو، دەرەنجامی ئەو بارودۆخەش کە بەسەر ئەنطاکیە دا بۆ هات

^۱ النواذر السلطانية، ل: ۱۲۹.

^۲ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۳.

^۳ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۳.

^۴ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۳.

هیموندی سییه م داوای ناشته وایی له سه لاهه دین کرد به مهرجی دان به هه موو شه ناوچانه دا بنی که نازادی کردوه، سوپای نیسلامیش تووشی ماندبوون هاتبوو له ناکامی جهنگی بهرده وام و هاتوچوی زۆره وه، هر بۆیه سه لاهه دین داواکهی قبولکردو بۆ ماوهی ههشت مانگ ناگر بهستیکیان مۆر کرد^۱، ئه م ناگر بهسته ش هه لی ئاوپردانه وه له باشور بۆ سه لاهه دین ره خساند، شه وه بوو داوای شه وهی که به شیک له سوپاکه ی مۆله تدا په لاماری هه ردوو قه لای داویه ی له صفو نیسبتاریه له کوکبا داو توانی دهستیان به سه ردا بگریته شه مه ش له هه ردوو مانگی شوالو ذي العقده ی ۵۸۳هـ / کانوونی یه که می ۱۱۸۸ز کانوونی دووه می ۱۱۸۹ز دا بوو.

سیازدهیه م: ئییه بۆ مانه وه له دیمه شقدا دروست نه کراوین:

به لکو بۆ په رستش و جیهاد کردن له پیناو خوادا دروست کراوین: له سالی ۵۸۴هـ دا سه لاهه دین هاته وه بۆ دیمه شق داوای گه رانه وهی له غه زاو له ره بیعی یه که مدا گه شته وه دیمه شق و موسولمانه کانیش به هاتنی زۆر خوشحالبوون و شاریان رازنده وه مزگینییان ده دا به یه کتر، الصفی کوپی القابض) بریکاری خه زینه ش هه ستا بوو به بنیاتنانی کۆشکیکی گه وره له قه لادا که به سه ر الشرف القبلی دا دهروانی، سه لاهه دینیش لای تووپه بوو و له پۆسته که ی لایداو وتی: ئییه بۆ مانه وه و نه یشته جیبوون له دیمه شقدا دروست نه کراوین، به لکو بۆ به ندایه تی و تیکۆشان دروستکراوین^۲. ئه م کاره ش تۆ کردوته مرۆف سارد ده کاته وه له و ئامانجه ی بۆی دروستکراوه^۳. له راستیدا شه و بیرو باوه په نیسلامیه دروستی که ئوممه ت له پێغه مبه ره وه (ﷺ) فیزی بوو بالی کیشابوو به سه ر هه لسوکه وت و ویست و حه زه کانی سه لاهه دیندا، هه ر بۆیه شه م وته یه ی فه رموو که شیاوی شه وه یه به ئاوی ئالتون بنوسریته وه " ئییه بۆ به ندایه تی و تیکۆشان دروستکراوین"، به راستی یه کتا په رستی دهرونی پاککردبووه وه له ئاره زوو ئاژاوه و کاریگه ری شه یتان و به هۆی باوه پی به هیزو تیگه یشتنی قولیه وه بۆ ئاینه که ی روبه رووی شه ستیره ناسه کان بوویه وه که هۆشدارییان دا له نازادکردنی به یتولموقه ده سو پێیان وت: قودس نازاد شه که یت و چاوێکت له ده ست ده ده یت، فه رموی: رازیم نازادی بکه م و کوژیم، شه وه بوو توانی رزگاری بکات پاش شه وه د سال

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۵۲ - ۱۵۴، تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۷۴

^۲ البداية والنهاية (۶۰۴/۱۶).

^۳ حياة صلاح الدين، محمود شلبی، ل: ۱۱۱

داگیرکاری له لایەن فرەنجه کانه وه^۱ قسه پرو پوچه کانی ئەستێره ناسه کانی بەدرۆ خسته وه، چونک
 ئەو ته نهها گوتی بۆ بانگه وازی خواو پیغه مبهرد ده گرت (ﷺ)^۲. زمانحالیشی ئەم وتهیه ی شاعیر بوو:

وما زادنی عزاً وتیها وكدت بأخصي أطال شریا

دخولي تحت قولك يا عبادي وأن صیرت أحمد لي نبیا

چواردیهه م: کۆچی دوا یی ئوسامه ی کوری مونقیز:

له سالی ۵۸۴ کدا زانی گه وره و سوار چاکی شام مجد الدین مؤید الدولة أبو مظفر أسامه ی ئەمیر
 مورشدی کۆپی مقلدی کۆپی نصری کۆپی منقذی کنانی شه یزه ری کۆچی دوا یی کرد^۳، الذهبی
 ئەلئ: ماوه ی نه وه دو حه وت سال ژیاو له مانگی ره مه زانی سالی ۵۸۴ هـ^۴ دا له دیمه شق کۆچی دوا یی
 کردو چه ند هۆنراوه یه کی هه یه له ستایشکردنی سه لاهه دین له وانه:

والناصر الملك المتوج ناصري	وعلاه قد خطت كتاب أمانی
قد كنت أُرهب صرف دهري قبله	فأعاد صرف الدهر من أعواني
أنا جاره ويد الخطوب قصيرة	عن أن تنال مجاور السلطان
ملك يمن على أسارى سبيه	فيعيدهم في الأسر بإحسان
خضعت له صيد الملوك فمن برى	أقلامه غرر على التيجان
ملا القلوب محبة مهابة	فخلت من البغضاء و الشان
لي منه إكرام علوت به على	زهر النجوم .. ونائل أناني
قرن الكرامة بالنوال مواليا	فعبزت عن إحصاء ما أولاني
فنداه أخلف ما مضى من ثروتي	وبقاؤه عن أسرتي أسلاني
فلأهدين إلى علاه مدائح	تبقى عن الأحقاب والأزمان
مداحا أفوق بها زهيرا مثلما	فاق المليك الناصر ابن سنان
يا ناصر الإسلام حين تحالت	عنه الملوك ومظهر الإيمان
بك قد أعز الله حزب جنوده	وأذل حزب الكفر والطغيان
لما رأيت الناس قد أغواهم	الشیطان بالإلحاد والعصيان

^۱ الحروب الصليبية موافق وتحديات، ل: ۹۹

^۲ الحروب الصليبية موافق وتحديات، ل: ۹۹

^۳ سير أعلام النبلاء (۱۶۵/۲۱).

^۴ هه مان سه رچاوه (۱۶۵/۲۱).

جردت سيفك في العدا لا رغبة
فضربتهم ضرب الغرائب واضعا
وغضبت الـ الذي أعطاك
فقلت من صدق الوغى ووسمت
ويذلت أموال الخزائن بعدما
في جمع كل مجاهد ومجالد
من كل من يرد الحروب بأبيض
ويخوض نيران الوغى وكأنه
قوم إذا شهدوا الوغى قال الورى
لو أنهم صدعوا الجبال لزغزعوا
فهم الذخيرة للوقائق بالعداء
والسعد يشهر الصوم فهو مبشر
في دولة عمت بنائلها الورى
حدث على طول عمري المشيا
لأبي حبيب إلى أن لقيت
سمعت صروف الدهر قول العاتب
وتجافت الأيام عن مطلوبه
هو من عرفت فلو عصاء نهاره
وإذا سطا أضحت قلوب عداته
وإذا سرى خلعت البسيطة لجة
ملك القلوب محبة ومهابة
تهن يا أطول الملوك يدا
تهن وذكرنا من ذلك الشكر
لا تستقل الذي صنعت فقد
وحبست أرض العداء وأفيت من
وما رأينا غزا الفرنج من
فسر إلى الشام فالملائكة

في الملك، بل في طاعة الرحمن
بالسيف ما رفعوا من الصليبان
فصل الحكم غضبة نائر حران
من نجى الفرار بضله وهوان
هرمت وراء خواتم الخزان
ومبارز ومنازل الأقران
عضب ويصدر وهو أحمر قان
طمآن خاض موارد الغدران
ماذا أتى بالأسد من خفان
أركانها بالبيض والخرصان
ولفتح ما استعصى من البلدان
لعلاك بالتأييد والغفران
فدعا لها بالخلد كل لسان
وإن كنت أكثر في الذنوبا
بعد العدو صديقا حبيبا
وتجنب حرب المليك الحارب
ومراة أكرم به من طالب
لرماه نقع جيوشه بغياهب
تلوى كمحراق ردى ومواهب
أمواجها بيض وبيض قواضب
فاقتادها طوعا بهية غاضب
في يسط عدل و سطوة وندى
في الدنيا ومن ذلك الجنان غدا
قمت بفرض الجهاد مجتهدا
أبطاهم ما يجاوز العددا
الملوك فب عقر دارهم أحدا
الأبرار تلقاك ملتقى حمدا

تصلح بالعدل منه ما فسد	فهو فقير إليك يأمل أن
الناصر كما في كتابه وعدا	والله يعطيك فيه عاقبة
العدل و أعطاك ما ملكت سدى	فم حياك الورى و أهلك
على مصر ظلماء الضلالة سرمد	فم أنت إلا الشمس لولاك لم تزل
كما كان لما أن طغا وتمردا	وكان بها طغيان فرعون لم يزل
وأرشدتهم تحت الضلال إلى الهدى	فبصرتهم بعد الغواية و العمى
العلياء للملك المهام الناصر	قال للملوك ترحزحوا عن ذروة
طلق الحيا في القنا المتشاجر	يعطى الألوف ويلتقيها باسم

ئوسامه‌ی کوپی مونقیزیش یه کێک بوو له که سه به ته مه نه کان و ته مه نێکی ئۆو پر پیاوه‌تی و داستان و نه هاهمه‌تی به سه ربردوه، ئاماده‌ی شالوه خاچه‌رسته کان بوو بۆ سه ر ولاتی شام و له بزوتنه‌وه‌ی جیهاد و تیکۆشاندا دژ به خاچه‌رستان و له پیناو رزگارکردنی خاکی موسولماناندا له شیزه‌رو شوینه‌کانی تردا له ژێر ئالای زه‌نکیه‌کاندا به‌شداریبوو، هه‌روه‌ک بۆ‌لی هه‌بوو له ژێانی سیاسیدا له‌روژگاره‌کانی شه‌رو ناشتیدا پاش سه‌رده‌می زه‌نکی و له‌کۆتایی سه‌رده‌می فاتمیه‌کاندا که له سه‌رده‌ستی سه‌لاحه‌دین روخینراون میسرو شامی له‌ژێر سایه‌ی ده‌وله‌تیدا کۆکرده‌وه، وه‌ک زه‌مینه‌سازیه‌ک بۆ رزگارکردنی قودس، ئه‌وه‌ش سوپاس بۆ خوا به‌دی هات، به‌کۆچی دوا‌یی ئوسامه‌ی کوپی مونقیزیش دوا‌ین لاپه‌ره‌ی میژوی بنه‌ماله‌ی مُنقذ له‌شامدا پیچرايه‌وه، وئیه‌ن عه‌دیم به‌وه وه‌سفی ده‌کات که ئه‌میرێکی پیاوچاک و نه‌دیپ و شاعیرێکی به‌جهرگ به‌وه چه‌ندین نوسراو کتیبی به‌نرخ و هه‌لوێستی به‌ناوبانگو چاکه‌ی تۆمارکراوی هه‌یه، وئیه‌ن تفری بریدیش ده‌لی: ده‌ستێکی بالای هه‌بووه له‌ئه‌ده‌بو و نوسین و شعرداو سوارێکی ژێرو کارساز بوو بیست هه‌زار دێر شعری جاهیلی له‌به‌ر بوو^۱.

پازده‌یه‌م: گرنگترینی وانه‌و په‌ندو سو‌ده‌کان:

له‌روانگه‌ی سه‌رنجدانی ئه‌م روداوه‌ی پێشه‌وه‌ ئاشنا ده‌بین به‌چه‌ندین په‌ندو وانه که بۆ ژێانی هاوچه‌رخمان گرنگ له‌وانه:

- ۱- گرنگی زانا خوا ویسته‌کان بۆ هۆشیارکردنه‌وه‌ی ئومه‌مه‌ت: نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام ئۆر پێویستی به‌که‌سانێک هه‌یه که له‌خه‌وی غه‌فله‌ت به‌ئاگای بێنن و له‌نه‌زانی رزگاری بکه‌ن، ئه‌و خێرو کاره‌که‌ره‌وانه‌ش که له‌سه‌ر ده‌ستی سه‌لاحه‌دین به‌دیهات یه‌کێک له‌هۆکاره‌کانی هه‌ستانی زانایان

^۱ أوسامة بن منقذ والجديد من آثاره وأشعاره، ل: ۱۳۵.

بوو به په روږده ناراسته و فیزکردن و رینوټینی خه لک، چونکه روټی گه وره و مه زنی زانا
 خواوېسته کان بریتیه له پاککردنه وهی بیرو باوه پری خه لک له بیرو بۆچونه نارپه واو شته پرو
 پوچ و هاوه لگه ریه کان (شرکیات) و پالفته کردنی سوننه له و شتانه ی که پټووه ی لکاوه و
 پاککردنه وهی میژووی ئیسلامی له و ئاژاوانه ی که ټییکه و توه، له پټناو دهرخستنی رووی
 جوانی نوممه تی مه زنه ی ئیسلام دهرهینانی په ندو سود وهرگرتن لی، پاکتاوکردنی فیه
 له و شته داهینراو نار واکان و پالفته کردنی مه وعیزه و و تاریخ له و ئیسرائیلیات و شته پرو
 پوچ و چیرۆکه هه لبه ستروانه ی که پټووه ی لکینراوه و په روږده کردنی ئه م نه وه یه له سهری،
 نه مه یه بنه ماکانی چاکسازی بۆ هر بوزانه وه و رابونیک، له سهر زانایانی به ریزیش پټووسته
 که په روږه رشیاران رینمایی بکه ن بۆ چاکسازی کردن له پروگرامه کانی په روږده و فیزکردندا
 له پټناو ئاماده کردنی پیگه یانددنی نه وه کان له سه رخۆشه ویستی جیهاد و ټیکۆشان و نه بئ
 میژووی سهرکرده مه زنه کانی ئه م ئومه ته یان بخه نه پټش چاو، که بئ باوه پانیان و پرکردبوو،
 له و سهرکردانه ش خه لیفه کانی راشدین و أبو عبیده و معاذو خالیدی کوپی و ه لیدو مثنی ی
 کوپی حارثه و نورالدین و صلاح الدین و قطزو بیبرسو و نه بئ جهنگه یه کلاکه ره وه کانی
 ئیسلامیان به وانه پټیوتریتیه وه بۆ هاندانیان له مندالیه وه بۆ خۆشوېستنی هه و لدان و
 ماندوبوون له پټناو ئاینه که یاندا، هه روږه ها له سهر زانا به ریزه کان پټووسته که فه رمان
 به چاکه و ریزگری له خراپه بکه ن و روبه روی شه پو دابه زینی و ره و ساردبوونه وه ببنه وه، ئومه ت
 بپاریزن له وهی که خه لکانی خراپه کاریان پټ بکات، پټووسته زانایان لاری و خوارو خپچی
 ئومه ت و سهرکرده کانیان راست بکه نه وه که سته م کارو یاخی و نزم و لاوازیشیان تیا یه،
 شلگیری خه زنه کردن له جدیدیه ت خوی هه ندیکیان و سته مکاری و راکردن له دادگه ریش
 به شیکانی گرتوه ته وه، هه روږه ک تیا یاندا یه که فه رمان به خراپه و ریزگری له چاکه ده کات،
 هه رگیز قودس ناگه پټیه وه هه تاوه کو زانا خواوېسته کان رابه رایه تی کاروانی ئومه ت نه گرنه وه
 ده ست و فه رمان په واکانیان به ره و چاکه نه به ن.

۲- په روږده کردنی نه وه کان له سهر بیرو باوه پری نه هلی سوننه ت و جه ماعه ت؛ بانگخوازن بۆ
 ئیسلام و ټیکۆشه ران بۆ ریزگارکردنی قودسو و نه قسا نه بئ هه ستن به په روږده کردنی نه وه ی
 سهرکه وتن له سهر نه و بیرو باوه پری که پیغه مبه ر (د.خ) و هاوه لانی له سهر بوو، بیرو باوه پریان
 پالفته بکه ن له و شتانه ی که لیتی نیشتوه وه ی لکاوه له شتی نارپه واو پرو پوچ و
 هاوه لگه رانه وه داهینراو، خوی گه وره له پټشه و مالکی کوپی نه نه س رازی بیت پټشه و

الهجره كه فهرمووويه تی: نهوه كانی داهاتووی ئومەت بە هیچ شتێك چاك نابن جگە لەو هی كه پێشینان پێی چاك بوون، وتی ئه كه سه ش چەند جوانه كه وتوویه تی: ده ولە تی ئیسلام له دلتاندا به رپا بكن، له سه ر زه ویدا به رپا ده بیئت، دیاره قودس له سه ر ده ستی بیده چیه فاطمیه كان رزگاری نه بوو، له ده ستیش نه درا هه تاوه كو وه لاو ئینتما بۆ ئیسلام له ده ست درا، پیاوانی شۆرشی عه ره بیهش بوونه هاوپه یمانی ئینگلیزه كان له دژی توركه موسولمانه كان، قودسیش له ده ست نه درا هه تاوه كو خه لگی له راسته شه قام لایان نه داو كه شتیوانه كان ئیسلامیان له ململانیكه دوور خسته وه . مه حالیشه قودس له سه ر ده ستی خه لكانێك ئازاد بكریئت كه جنیو به هاوه لانی پیغه مبه ر ده دن و به بی باوه رپان ده زانن و تانه له بنه ما نه گۆره كانی ئیسلام ده دن ئه وان و ئه وانه ش كه هاوشیوه یانن چەند خه نه رێك بوون كه له پشته وه له ئوممه ت دران، خوی گه رده ش دلی كه سانێك گوشاد ده كات كه راستگویی نیراده و راستی رییازو یه كته په رستی ته واوی تیادا به دی بكات^۱.

۳- **ساغكرده وهی وه لاو لایه نگرێ بۆ خواو پیغمبه رو باوه رداران:** ئه مه مه به ستی سه ره كیه و ده بی دوو نزیك و گه رده و بچوكی ئه م ئوممه ته بیزانیئت، رقبوونیش له جوله كه و گاور به پله ی یه كه م له به ر بی باوه رپیان وه دووه میش له به ر ئه وه ی خاك و ولاتیان داگیر كردووین، لیدوانی سه ركرده كانیشیان به لگه یه له سه ر ئه وه ی كه جه نگی نیوانمان ئایینه، بۆ نمونه ده سه لاتدارانی ئه مریكا له روانگه یه كی ئاینی ته وراتیه وه جوله كه یان خۆش ده ویت، ئه وان ته ورات به پیرۆز ده زانن "العهد القديم" وهك چۆن ئینجیل "العهد الجديد" به پیرۆز ده زانن، دروستكردنی ئیسرائیل و پاراستنیشی له سه ر بنه ما ی پابه ندبوونیکی ئایینی له لایه ن ئینگلته راو ئه مریكا وه بنیاتنراوه، جا شوره ییه بۆ ئه م ئوممه ته كه كاروباری خۆی و رۆله كانی و سامان و خاکی بداته ده ست دوزمنانی، هه روه ها شوره ییه بۆ ئوممه ت كه له ئیسلامه كه ی هه لگه رپێته وه و له به رده م زبڵدانی بیری یۆنانی و رۆمانیدا چۆك دابدات، چونكه سوال كردن نه نگیه بۆ ده وله مه ند^۲. سه ركرده كانی ئه مریكاش باسی ئه وه یان كردوه كه ئیسرائیل چی ده گه یه نیت بۆ ئه وان، رۆژنامه ی هیرالدتربیونی نیو ده ولە تی راپۆرتیکی تایبه تی بلاكورده وه له ژماره (۳۵۸۱۸)یدا له به ر واری ۲۹/۴/۱۹۹۸دا تیایدا وتی ده له سه ركرده كانی ئه مریكای له ماوه ی په نجا سالی یه كه می دروست بوونی ئیسرائیلدا

^۱ واقدسه (۳/۵۲۱-۵۲۳).

^۲ واقدسه (۳/۴۹۴).

بلاوکردده وه تیایدا هه موویان پابه ندبوونیان به پاراستنی ئاسایشی ئیسرائیل وه دوپات ده که نه وه، رۆژنامه کهش له لیدوانیکیدا نووسیوی: له سه ره خۆیی ئیسرائیل وه له سالی ۱۹۴۸ وه هه تاكو ئیستا ئیسرائیل پێگه یه کی تایبه تی هه بووه له دلن سه رۆکه کانی ئه مریکا داو له هه موو ئیداره کاندایه سهرۆک دانی به وهدا ناوه که پاراستنی ئاسایشی ئیسرائیل زۆر گرنگه بۆ به دهسته پێنانی ئامانجه نه ته وه یه کانی ئه مریکا^۱. بیل کلنتۆن ئه لئ: ئه مریکا و ئیسرائیل به ئیننامه یه کی تایبه ت پێکه وه یان ده به ستی و په یوه ندییه کانیان بی وینه و ده گهنن، چونکه ئیسرائیلیش به هه مان شیوه ی ئه مریکا دیموکراسیه تیکه به هیزی تیدا یه وه که هیما یه ک بۆ ئازادی و گولزارێک بۆ سه ره خۆیی و په ناگه یه ک بۆ سته م لیکراو و چه سینراوان.

جوړج بوش: ئه مریکا و ئیسرائیل بۆ ماوه ی چل سال به هه ره مه ند بوون له دۆستایه تییه کی بنیاتنراو له سه ر ریزگرتنی دوو لایه نه، پابه ند بوون به بنه ماکانی دیموکراسی و، به رده و امبوونیشمان له گه پان به دوا ی ئاشتی له رۆژه لاتنی ناو راستدا هه لقولاوی ئه و راستیه یه که په یوه ندی نیوان هه ردوولامان هه رگیز جیا بوونه وه هه لئاگریت.

رۆنالد ریگان: پیاو و ئافه ره ته ئازدیخوازه کانی ئیسرائیل هه موو رۆژی ئازایه تی و به هیزی بیرو باوه ریان دووپات ده که نه وه، به گه رانه وه بۆ سالی ۱۹۴۹ ز کاتئ ئیسرائیل په یدا بوو، ره خنه گران پێیان وابوو که ئه م ده ول ته ناتوانیت به رده وام بیت، به لام ئیستا که س گومانی له وه دا نییه که ئیسرائیل زه وی ئارامی و دیموکراسیه له ناوچه ی سته مکاری و پشیویدا.

جیمی کارتهر: مانه وه ی ئیسرائیل ته نها مه سه له یه کی سیاسیه، به لام ئیلتیزامیکه ئه خلاقییه، ئه مه ش ئه و باوه ر په به هیزه یه که ده مه به ستیته وه به ئیسرائیل وه، ئه و باوه ر په که زۆرینه ی هه ره زۆری خه لکی ئه مریکا هاو به شن له گه لمداییدا، له راستیدا ئیسرائیلیکی به هیزو ئارام ته نها بۆ ئیسرائیلیه کان جی بایه خ نییه، به لکو ئه وه جی بایه خ ئه مریکا و هه موو جیهانی ئازادیخوازه^۲.

جیرارد فورد: پابه ندبوون به ئاسایش و داها تووی ئیسرائیل وه له سه ر چه ند بنه مایه کی سه ره کی بنیاتنراوه، له هه مان کاتدا بایه خدانیکه که سی تایبه ته وه که سیکی رۆشن بیر، هه ره که رۆلێشمان

^۱ و اقدسه (۳/۴۹۴).

^۲ و اقدسه (۳/۴۹۲).

له پشتگیری کردنی ئیسرائیلدا سه روهریه بۆ کلتوری نیشتمانیمان^۱. ریتشارد نیکسون: ئه مریکه کان سه رسامن به و گه له ی که بیابان هه لده که نه و ده یكات به باخچه، له راستیدا ئیسرائیلیه کان سه لماندیان که ئاویه تی و نیشتمانپه ره وه ری و میسالیه ت و تامه زری ئازادیان تیدایه، ئه مه م بینیه و باوه ری ته وام پیتی هه یه^۲.

چۆن که نه دی: ئیسرائیل بۆ سپینه وه و نه مان دروست نه بووه، به لکو ده مینیتیه وه گه شه ده کات، چونکه ئه و له دایکبووی ئاسایشه و ولایتیش بۆ مۆفه ئازاکانه، به درۆ ده له سه ناروخیت یاخود به روخاندنی وره ی ناروخیت، چونکه ئه و هه لگری قه لغانی دیموکراسیه و شمشیری ئازادی هه لکیشاوه^۳.

دوایت ئایز نه هاوه: هیزه کانمان پاشماوه ی گه لی جوله که یان له نه و روپادا رزگار کردله پیتناو ژیانیکی نوێ و هیوایه کی نوێ له سه ر زهویه کی نوێ داو ئیمه له گه ل هه موو ئه و پیاوانه داین که خاوه نی ئیراده یه کی راستگۆیا نه و سلۆ ئه نیرم بۆ ئه و ده ولته ساوایه و هیوا ی سه رکه وتنی بۆ ده خوازم^۴.

هاری ترومان: باوه رم به ئیسرائیل هه بووه پیتش دروستبوونی، هه روه ک چۆن نیستا باه رم پیتی هه یه و دلنیام که ئاینده یه کی پرشنگذاری له به رده م دایه، نه ک له به ر ئه وه ی که نه ته وه یه کی سه ره خۆ و نوێیه، به لکو وه ک به رجه سته کاری میسالیاته مه زنه کانی شارستانی هه که مان^۵.

۴- **یه کییتی ئوممه ت له سه ر بنه مای یه کییتی بیرو باوه:** خوا ی گه وره ئه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾ (الصف: ۴)، واته: به راستی خوا ئه و که سانه ی خۆش ده ویت که ده جه نگن له پیتناو ریتیازی خودادا به یه ک ریزو پارچه و یه ک دل هه روه ک کۆشکیکی به رزی قایمی دارێژراو به قورقوشم. (ته فسیری ئاسان ل ۵۵۳) نه ته وه ی یه ک ریز به هیزتره له کاتی روبه روو بوونه ودا له چه ند به ره یه ک که هه لبه ودا به زی تیا دا بیت و به رژه وه ندی کاتی کۆیان بکاته وه، ئه وه سوننه تی خوا یه له ژیا ندا کاتی ئوممه ت یه کده گریت له سه ر بنه مای بیرو باوه رم ئه وه به هیزتره سه رفرازتره هه رچه ند ژماره شی کم بیت ئه مه ش

^۱ واقدسه (۴۹۲/۳)

^۲ واقدسه (۴۹۲/۳)

^۳ واقدسه (۴۹۲/۳)

^۴ واقدسه (۴۹۲/۳)

^۵ واقدسه (۴۹۲/۳)

له ره وتی میژووه ده ده که ویت: چەند جیاوازه نه کاروانه ی که ئاره زوو و بۆچونی مرقف ئاراسته ی ده کات له گه ل کاروانیکدا که بنه ما خواپیه کان ئاراسته ی بکن، چەند جیاوازه نه نوممه ته ی که ریباری په روه ردگار ری روناک ده کاته وه له گه ل خه لکانیکدا که ئاره زوو تروسکاپیه کیان پیده داتو پاشان ده کوژیته وه، دیاره به یه ککه یشتن له جهنگی یه کلاکه ره وه له گه ل شیعه ی رافیزه دا نه وه به دینه هیئت، چونکه سه لاهه دین ده ولته ی فاطمی له ناو بردو پاشان توانی به یتو لمقدیس زرگار بکات دوا ی له ناو بردنی بیری شیعه گه ری رافیزر، میژوش رۆلی شیعه ی رافیزه مان پیشان ده دات له ناپاکی نواندن به رامبه ر به نوممه ت و کوشتنی تیکۆشه رانی و کۆسپ خستنه سه ر ری بزوتنه وه جیهادیه کان دژ به خاچه رستان به درێژایی میژووی نیسلامی، له میژووی نویشدا له گه ل نه مریکا دا بوونه هاوپه یمان له سه ر حسابی نه فغانستان و عیراق و به رژه وه ندیه مه زه بیه کان له سه رووی هه موو شتیکه وه دانا، له راستیدا خه لکانی بیده چی وه ک دوپشک وان و سه رو جهسته یان له خاکدا ده شارنه وه و کلکیان ده ردینن هه رکات توانایان هه بوو پیته وه ده دن، خه لکی بیده چی به هه مان شیوه، له ناو خه لکیدا خۆیان ده شارنه وه، به لام هه ر که بواریان بۆ ره خسا هه ولی به دیهیتانی ئامانجه گلاوه کانیا ن ده دن^۱.

۵- رووبه رووبوونه وه له ژیر ئالای نیسلامدا: ئالای نیسلام ژیان و ئومید و نووری چاو و دیده مانه، تاکه ئالاشه بۆ جهنگه کانی داهاتومان، له راستیدا جوله که و گاوه کان به ته ورات جهنگیکی ئابنیه یمان له دژ به رپا ده کهن له ژیر دروشمی خاچ و نه ستیره دا ئیمه ش ده بی به قورئان رووبه روویان بینه وه، نه گه ر نه وان گه رانه وه بۆ رینماییه کانی تلمود ئیمه ش نه گه رینه وه بۆ بوخاری و موسلم، نه گه ر و تیشیان شه ممه به گه وره ده زانین، نه لئین ئیمه ش جومعه به گه وره ده زانین، نه گه ر و تیان هه یکه ل (په یکه ری سوله یمان) علیه السلام، نه لئین: مزگه وتی نه قسا، نه گه ر له ژیر ئالای جوله که و گاورد له گه لماندا جهنگان له ژیر ئالای نیسلامدا رووبه روویان ده بینه وه^۲. جمال همدان ده لیت: پیتش نیسلام عه ره بی دورگه ی عه ره ب نه ته وه نه بوون به لکو چەند تیره یه کی به شه پ هاتوو دژ به یه ک بوون که هه میشه سه رگه رمی قه تل و عام کردنی یه کتر بوون و چەند شیوه زاریکیان هه بوو. نه گه ر له نیوه دوورگه ی عه ره بیشدا

^۱ واقدا سه (۴/ ۹۰).

^۲ هه مان سه رچاوه (۴/ ۹۰).

نه ژيانايه نه وه ته نها خواهنی میژوویه کی فۆلکلوری ده بوون^۱. هه روه ها ده لیت: به هوی نیسلامه وه عه ره ب له بیابان ده رچوون و هاتنه ناو میژووه وه، نه گه ر نیسلام نه بوایه هیچکام له و دوو کاره یان بۆ نه ده کرا، نیسلامیش بۆ عه ره ب ته نها په یامیکی ئاسمانی نه بوو به لکو فریاده سیکی ئاسمانیش بوو^۲، هه روه ها ده لیت: نیسلام هاتوو به بۆ نه وه ی بمینیتته وه. ده شلیت: گه رانه وه ی نیسلام بۆ نه وه یه که دووباره سه رکردایه تی بکات^۳. سه لآحه دین و نوره دینیش له جه نکه کانیاندا ئالای نیسلامیان به رزکرده وه هه ر بۆیه سه رجه م که له موسولمانه کان چوونه ژیر پکیفیان ه وه به عه ره ب و کورد و تورک و فارس و هتد. به م شتویه شه توانیان سه رکه وتنی مه زن به ده ست به ینیت.

۶- ستراتیژیکی نیسلامی درێژ خایه ن و کادری زانستی که به باشی شاره زای واقع بیت: ئازادکردنی قودس له سه رده ستی سه لآحه دین فیری نه وه مان ده کات که نه و کاروانه ی که ده یه وئ سه ر له نوێ قودس رزگار بکات ریبازو په یه وه ی تاییه تی خوی هیه، هه روه ک ئامراز و ئامانج و شتوازه کانیشی شه رعین، به لام نابێ به بێ ریبازیکی روون و ورد هه نگاو بنیت که تاکه کانی به رچاو روون بکاته وه له مه به سه ته کانیان، خوای که وره نه فه رمویت: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَوْفَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الأنفال: ۶۰).

لێره دا پتویسته چه ند راستیه ک روون بکه یه وه:

ا- دوژمنه کان کین؟

ب- نه و دوژمنانه چۆن بیرده که نه وه و توانایان چه نده؟

ج- ئایا خویمان ئاماده کردوه بۆ رووبه روو بوونه وه ی به ربه سه ته کان؟ بۆچی دوژمن سه رکه وت له گه یشتن به ئامانجه کانیاندا؟

د- نه و دوژمنه جوړاو جوړانه مان چییان ئاماده کردوه بۆمان؟

ه- بۆچی دوژمن سه رکه وتوو بووه له کو تکردنی ئوممه ت به و کو وت و به ندانه؟ ناچارکردنی بۆ خو به ده سه ته وه دان و زه و ی و پیروزی و سامانه کانی زه وت بکات و گالته به پیرو باوه پی و بکات؟

^۱ واقدسه (۴/ ۴۹۶)

^۲ واقدسه (۴/ ۴۹۶)

^۳ واقدسه (۴/ ۴۹۶)

9- بۆچی ئوممەت ھێندە خەم ساردە بەرامبەر بەو مەترسییە گەورەییە کە ھەر ڤەشە لە بوونی دەکات؟

ھۆکاری ئەمە لەناشارەزایی ئەم ئوممەتە دایە بەرامبەر بە ئاینە کە، بەو پەیامە کە لە پێتئاویدا دروستکراوە و لەسەر زەویدا جێنشین کراوە، ئەمەش بوو تە ھۆی گەندەلی بیروباوەڕو سیاسەت ڕەوشت و ئاگاری لێرەو ڤەشە خەلکی کەوتنە ناو ھەرامەو ڤەرزەکانی خویان وازلێھێناوە و لاو بەرائیان لە دەستداوە نە یان توانی خۆیان بۆ خوا یە کلابکەنەو. چارەسەریش دوورنە ئەگەر نیەتی پاک و پشت بە سستی تەواو بە ڤەرەردگار ھەبێت، ئەشتوانین، لە ئەزمونە میژووییەکان کە لێ ڤەرگرتن بۆ ئامادەکردنی پلانیکی ستراتیژی درێژخایەن بۆ رووبەر و بوونەو ھێ کۆسپ و لەم ڤەرە ھاوچەرخیەکان، ستراتیژیک کە لەو "شوناسە ئیسلامیەو"، ڤەرگرایبێت کە بە لە دەستدانی کەسایەتیمان لە دەستدا خۆی گەورە دە ڤەرموێت: ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ﴾ (البقرة: ۱۳۸)، واتە: ئەم ئاین و بەرنامە ڤە ئەو رەنگ نەخشە ڤە کە خوا دایرەشتوو، کێ ھە ڤە لە خوا چاکتر رەنگ و نەخشە ڤە جوان بکێشێت و دایرەژێت، لە ھەموو بارودۆخێکدا ئێمە ڤە ئیماندار ھەر ئەو دە ڤەرستین. (تەفسیری ئاسان ل: ۳۱).

۷- تەو ڤە کردنی ئوممەتی ئیسلامی و گە ڤانەو ڤە بۆ لای ڤەرەردگار و دورکەوتنەو ڤە ئەتوان: سەرکەوتنی خۆایی ھەرگیز بۆ ئوممەتیکی بە ڤەرەوشت و بێ ئاگا و سەرگەردان و دور لە ڤە ڤامی خوا دانابەزێ، سەرکەوتن بۆ ئوممەتێک نە کە لە ژنگاوی تاواندا گەوزابێت و یاخی بوو بێت لە رێبازی خوا، ڤەرەردگار بگۆرێت و لە رێبازو سوننەتەکانی خوا یاخی بێت. بە لێکو سەرکەوتن بۆ ئوممەتیکی خۆ ڤاگرە کە بزانی تەنھا بە ھۆی گۆ ڤا ڤە لای خواوە بە سەر دوژمنانیدا زال دەبێت و دوژمنانیشی بە ھۆی سەر ڤیچی فرمانی ڤەرەردگارە شکست دێنن، ھەر ڤە ھە بزانی کە شکۆمەندی لە ئیسلامدا ڤە ھەرکاتێ ڤە ھۆی شکۆمەندی لە شکستی تەردادەست بکەوێت ئەو ڤە خۆی گەورە سەر شو ڤی ئەکات، چونکە سەرکەوتن ڤە ڤویستی بە ڤا ڤانەو ڤە فرمێسک و نزاو لێدانی قاپی ڤە لە مێھری ڤەرەردگارە، ڤەسیار لە شەو ڤە بە دریش بکەن دەربارە ڤە گریان و نوێژەکانی ڤە ڤە مەبەر (د.خ)، ڤەسیار لە شەو ڤە جەنگی ئە حزاب و شەو ڤە جەنگەکانی تری ئەم ئوممەتە بکەن، کە واتە گە ڤانەو ڤە بۆ لای خوا لە ھۆکارەکانی سەرکەوتنی مەزە.

۸- جیھادکردن لە پێتئاو خوادا تاکە رێگە ڤە گێرانەو ڤە قودسە: تاکە رێگە بۆ گێرانەو ڤە قودس بریتیە لە تیکۆشان لە پێتئاو خوادا کە کرۆکی داینکردنی ئاسایش و چلە ڤە ڤە ئاینە کە ڤە

به لكو ده رگايه كه له ده رگاكانى به ههشت، كه نه ویش ده رچوونه له كۆت و بهنده كانى زهوى به رزبونه وهيه له قورسايى گۆشت و خوين، هه رگيز نه م ئوممه ته نه يده توانى بوون و شوينه پيرۆزه كانى بپاريزيئت به بى پرستشى جيهاد له پيئاو خوادا، نه و پرستشيه كه نوره دين و سه لاهه دين پراكتيژه يان كردو هۆكارى به رپه رچدانه وهى داگركارى خاچه رستى بوون خواى گه وه ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۚ تُمْنُونُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ ١١ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ ١٢ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الصف: ١٠ - ١٣)، واته: نه بى نه و كه سهى هيناوه ده ستنيشاني بازرگانيه يكتان بۆ بكم كه له سزايه كي به ئيش رزگار تان بكات، سه ره تا باوه ره پيئانتانه به خواو پيغه مبه ره كهى، نينجا هه ول و تيكۆشان تانه له ريگه خوادا به خشيني مال و سامانتان، به خشيني خۆتان (واته: ماندوو كردنى جهسته و بپرو هۆشتان، تا به خت كردنيان له پيئاو خوادا) ببيگومان نه و كار هه تان چاكترو به فه پتره بۆتان نه گه ر بزانن و تيبگه ن، نه وسا خوا له گونا هه وه هه له كانتان خۆشده بيت و ده تان خاته باخه كانى به هه شته وه كه چه نده هارووبار به ژير دره خته كانيدا تيده په پيئت و جايه هه ره ها كۆشكو ته لارى خۆش و رازاوه و پاكو خلوين له باخه كانى به هه شتى عه دندا به راستى ئانه وهيه سه ره وتن و سه رفرازي و ده سكه وتى گه وه و بى سنور، جاشتيكى تريش هه يه كه هه زى ليده كه ن، نه ويش به خشيني سه ركه وتنه له لايه ن خواوه و كردنه وهى و لاتان و ده كان، نه م مژده يه شبيده به ئيمانداران. (ته فسيري ئاسان ل: ٥٥٣).

له و په ندو وانه و سودانه شدا گرنگى پشت به ستنى ته واو به په ره رديگارو متمان به بوون پيى و دلنيا بوون له سه ركه وتن و مامه له كردن له گه ل سوننه ته كانيدا و تيگه يشتن لايان، وهك سوننه تى گۆرپى ده رونه كان، سوننه تى به گزيه كدادان و، سوننه تى خوا سه باره ت به سه ركه وتن و شكست و زانيني هۆكاره مه عه و بيه كانى سه ركه وتن وهك باوه رپوون به په ره رديگارو ترسان ليى و تيكۆشان و دلسۆزى و پشت به ستن و ئارامگرى و به كيتى و راويژ كردن و يادى خواو نزاو گۆرپا به لى و نازايه تى و دامه زراوى و هۆكاره ماديه كانى سه ركه وتن وهك به خشين له پيئاو خوادا و ناماده كردنى چهك و كه ره سه تهى جه نكي و ناماده كردنى تيكۆشه ران له رووى سه ربازى و به رگريه وه و پلان دانان و به كار هيتاني بنه ماكانى جه نگو و پياده كردنيان وهك هه لبار دنى شويني مه به ست و كۆكر دنه وهى هيتو ده ست پيوه گر تنى و به كار هيتاني هيتشى كتوپرو غافلگيرو رى پيگرتن و نه رمى نه و.

قایمکردن و هاوکاری و راوه دوونان، ههروه ها شاره زابوون له سوننه تی خوادا له سه رخستنی هه قو له ناویردنی به تالداو ململانی نیوان هه قو به تال و سوننه تی پهروه ردگار له سزادانی نه ته وه کاندایا به ریشه کیژشکردنیان له سه ربی باوه پری و ره تکرده وهی رۆژی دواپی و شه وهی که بی باوه پری و تاوانه کانیان ده ده نه پال خواو ئازاردانی پیغه مبه ران به هه موو شیوه کانی ئازاردان و به درۆ خستنه وه و داواکردنی هاتنی سزاو نکولی کردن له راستی و سه رقالبوون به دنیاو له بیرکردنی رۆژی دواپی خوشگوزهرانی و رابواردن و له خۆباییبوون و پیینه زانیانی نازو نیعمه ته کان و لوت به رزی و قیل و ته له که بازی و قه ده غه کردنی مزگهوت له خه لک و تاوانکاری و.... تد.

بەشى سىيەم: شالاوى سىيەمى خاچپەرستى و كۆچى دوايى سەلاخەدين:

يەكەم: خاچپەرستەكان پەنا دەبەن بۇرۇژناوا:

هېشتا جەنگى حطين كۆتايى نەھاتبوو خاچپەرستان شىكستى تەوايان نەھىناپوو، خىرا نىزدراوھەكانيان بەرەو رۇژناوا خستە رى بۆ ئاگاداركردەنەوى نەمىرو پاشاكانى ئەوروپا لەو بارودۆخەى كەتتى كەوتببون، پاش ئازادكردى بەيتولمەقدىس كۆمەلە نىزدراوېكى تريان بەدوادا ناردن، لەراستيشدا ئەو سەرکەوتن و ئازادكردەنە كاردانەوئەيەكى توندى ھەبوو لەمۆمەلگەى رۇژناوادا و ئەم دوو نىسكۆو كارەساتە بەتەواوى تۆقاندنى، ھەروەھا گاوردەكان لەرۇژناوادا پىيان وابوو كەئەم دوو شىكستە لەئاكامى فەرامۆشكردى ئەو بانگەيشتە بەردەوامانەو ھەبوو كە لەشانىنى بەيتولمەقدىسەو دەھات لەم سالانەى دوايدا، ئەو خاچپەرستانەش كە لەصوردا مابونەو دلتيا بوون كەئەگەر كۆمەكيان پىنەگات ئەو ھەلى مانەويان زۆر لاوازە، بەلام زۆرى نەخاياند كونراددى مونقترات جوسياسى سەرۆكى ئەسقوفەكانى صورى نارد بۆ رۇژناوى ئەوروپايى لەناواراستى سالى ٥٨٣ك و كۆتايى ھاويىنى ١١٨٧دا ھەتاوھەكو داواى كۆمەكى بەپەلە لەپاپا پاشاكانى ئەوروپا بكات ئەو ھەبوو جوسياس گەيشتە صقلىو لەگەلئاندا كۆبوو ھەتاكو داواى كۆمەكى بەپەلە لەپاپا و نەمىرو پاشاكانى ئەوروپا بكات پاشان جوسياس گەيشتە صقلىو لەگەل وليەمى دووھى پاشايدا كۆبوو ھەو كەبەدەم داواكەيەو ھەت داوى ئەو ھەبوو سەرسام ھەبوو ھەوالە كارەسات نامىزەى كەبەسەر خاچپەرستەكانى لەرۇژھەلاتدا ھاتو ھە، لەبەر ئەو ھەى لەحالەتى شەپدا ھەبوو لەگەل بىزەنتىەكاندا ھەستا بەمۆركردنى ئاگر بەستىك لەگەل ئىمپراتۆرى بىزەنتى ئىسحاق ئىنجىلوس لەمانگى موخەرپەمى سالى ٥٨٤ك دا ئازارى/١١٨٨زدا ھەتاوھەكو يەكلا بىيئەو ھەبوو كىشەى خاچپەرستەكان، پاشان كەشتى گەلئىكى نارد كەچەند سوارىكى تىدابوو بۆ طرابلوس بەسەركرديەتى ئەمىرى صقلىو مرجريت برىندىزى و توانى بىيئە رىگر لەئازادكردى ئەو شارە لەلايەن سەلاخەدينەو^١ پاشان جوسياس لەصقلىو ھەرىكەوت بەرەو رۆما بەھاورىيەتى وەفدى صقلىو ھەتاكو راستى بارودۆخى خاچپەرستان لەشامدا بۆ پاپا ئۆربانى سىيەم روون بكاتەو ، بەلام پاپا بەرگەى ئەو دەنگو باسانەى نەگرت و لەداخ و غەمدا لە ١٤ى شەعبانى ٥٨٣/ تشرىنى يەكەمى ١١٨٧دا مرد، بەلام جىنشەنەكەى واتە گريگۆرى ھەشتەم خىرا پەيوەندى كرد بەھەردوو پاشاي فەرەنسائو ئىنگلتەرئو ئىمپراتۆرى ئەلمانىا و ھانى دان بۆ لەبىركردن و ھەللا

^١ تاريخ الأيوبيين في مصر بلاد الشام والجزيرة، ل: ١٧٦.

ناکۆکیه کانیان و یه کخستن و ئاماده کرنی هیزه کانیان بۆ رووبه پووبونه وهی موسولمانه کان، نه گه رچی پاپا گریگۆری هه شته میش له ۱۲ی شه وال/ ۱۷ی کانوونی یه که مدا کۆچی دوایی کرد پیش نه وهی به ره مهی هه وله کانی ببینیت، به لام کلیمنتی سییه می جیتشینیی (۵۸۳ک/ ۱۱۸۷ز- ۱۱۹۱ز) خیرا په یوه ندی کرد به فریدریکی یه که م بریوسای ئیمپراتۆری ئه لمانیا وه و قه ناعه تی پیکرد به پتویستی به شداریکردنی له شالاوئیکی خاچه رستیدا به ره و رۆژه لات، نه مه ش له کاتی که دا که جوسایاس به ره و رۆژئاوا به رێ که وتبوو بۆ چاوپیکه وتن له گه ل هه ردوو پاشای فره نسا و ئینگلته رادا (فلیپ ئوغسطس و هنری دووم) نه وه بوو له جیزورژدا له سه ر سنووری نیوان تۆرماندیا و فره نسا له گه لیاندا کۆبوویه وه قایلی کردن به له بیرکردنی ناکۆکیه کانیان (که زۆر تووند بوو) هانیدان بۆ مۆرکردنی ریکه وتننامه و به شداریکردن پیکه وه له هه لمه تی خاچه رستیدا، به لام هه ردولا خۆیان له جیبه جیکردنی ریکه وتنه که ده دزییه وه دوباره جهنگ له نیوانیاندا هه لگیرسا، پاشان هنری دوومهی پاشای ئینگلته را کۆچی دوای کرد له سالی ۵۸۵ک/ ۱۱۸۹زدا و ریتشارد شیردل دۆق بواتوی کورپی شوینی گرتیه وه هه ستا به مۆرکردنی ریکه وتننامه یه که له گه ل پاشای فره نسا داو خۆی ئاماده کرد بۆ نه جامدانی هه لمه تیکی هاوبه ش بۆ رۆژه لات^۱.

لیره شدا رۆلی پیاوانی ئاینی مه سیحی ده رده که ویت له کاتی قهیراندا له روانگی نه و کاره وه که جوسایاس و پاپا پیتی هه ستان، لیره شه وه وانه یه کی گرنگ فێرده بین که نه ویش نه وه یه که پتویسته له سه ر زانایان و بانگخوازان و بیریاران و نه دییان و سیاسیه کانی ئوممه ته که مان که قوئاغی هه سترکردن به داخ و هه ناسه هه لگی شان تیپه رپێتن له کاتی نه و نسکۆ نه هه مه تیا نه دا که رووبه پووی ئومه ته که مان ده بیتیه وه پتویسته هه ولی بیوچان و کاری راست و دروست نه نجام بدریت که خواو پیغه مبه ر (دخ) پتیان خۆشه وه که ته وزیف کردنی ایها توویی توانا سه رکرده بیه کان بۆ قه ناعه ت پیکردنی یه کتره پلانی باش دانان و پێشکه شکردنی تیپوانینیکی شارستانی پێشکه وتوانه و.... هتد، له پیتا و سه رخستنی ئاینی خواو به رپه رچدانه وهی داگیرکه راندا.

خاچه رسته کان به ریزه یه کی زۆره وه روویان کرده ولاتی شام که له ژماردن نه ده هات، به لگه ش له سه ر نه مه نه و نامه یه بوو که سه لاهه دین ناردی بۆ خلیفه ی عه باسی له به غدا له سالی ۵۸۶ک/ ۱۱۹۰زدا تیایدا ناگاداری نه کرده وه ده یوت: ئیسلام تووشی کۆمه لکیان بووه که ئاره زووی مه رگیان هه یه و هاتوون به ده م بانگه وازه وه و خۆشه و یستانیان جیه پێشتوو وه خاک و زیدیان له بیر چوو وه هاتوون بۆ حه ج هه موو نه مه شیان وه که وه لامدانه وهی بانگه پێشتی قه شه و

^۱ تاریخ الأیوبیین فی مصر بلاد الشام والجزیره، ل: ۱۷۶.

مەركەيزەكەيان كىردووه^۱. ھەموو چىنو توۋىژەكانى خاچپەرستان بەرھو رۆژھەلات كەوتنە پىر ھەركەسىكىش نەيتوانىبايە بېوات بەپارەو كەرەستەكانى كەسىكى لەبرى خۆى دەنارد^۲، ژنانىش ھاتنە دەرەوھە بۆ بەشدارى كىردن لەشالۆى سىيەمى خاچپەرستاندا، ھەندىكىيان لەگەل سوارەكاندا دەرچوون و ئازوقەو كەرەستەكانىيان دەرگرتە ئەستۆى خۆيان، بۆ نمونە ئەبوو شامەو كەسانى تىرىش ئەگىرپنەوھە كە لەسالى ۵۸۵/ك/ ۱۱۸۹زدا لەدەرياوھە ئافرەتىكى خانەدانى گاۋرگەشتە ولاتى شام كەپىچ سەد سوارى لەگەلدا بوو بەئەسپ و شوپىن كەوتووه كانيەوھە، ئەم ژنە ھەموو پىداويستىيە كانيانى گرتبووھە ئەستۆ^۳، ھەندىكىش لەئافرەتەكان بەجلى پىاۋوھە ھاتبوون و زى پۆشيان پۆشبوو، ھەتاوھەكو خۆيان لەجەنگەكاندا بەشدار بن چونكە ئەم كارەيان بەپەرستى دەزانى^۴. ھەندىكىشيان بۆ فرىاكەوتن بەدەمەوھە چوونى كەسە نەزانراو بۆ كەسەكان و دلخۆشكىردنى خاچپەرستان بۆ رابواردن لەگەلئاندا ھەتاوھەكو بىزارى روويان تى نەكات^۵. سەبارەت بە وليەمى پاشاى دووھەمى صقلىش ئەوھە ھەستابەناردنى كەشتىگەلىك لەسالى ۵۸۵/ك/ ۱۱۸۹زدا كەشەست پارچەى لەخۆى دەرگرت و دە ھەزار جەنگاۋەرى تىادا بوو، ئەم كەشتىگەلەش چوۋە صورو پاشان گەراپەوھە طرابلس سودىكى ئەوتۆى نەبوو بۆ خاچپەرستان چونكە ئازوقەكەى بەشى پىاۋانى ناو كەشتىيەكەى نەدەكرد^۶.

دووھە : ئىمپىراتۆرى ئەلمانى بەرھو رۆژھەلات بەرى دەكەوتىت؛

پاشاۋ ھەرمانرەۋاكانى ئەوروپا ناكۆكى و كىشەكانى نىۋانىيان لەبىر كىردبوو سوربوون لەسەر بەدەمەوھە چوونى بانگەۋازەكەى پاپاۋ بەرىخستنى شالۆى خاچپەرستى بۆ ولاتى شام يەكەم كەسىكىش كە بەدەم ئەم بانگەۋازەوھە ھات فرىدىك بىروساى ئىمپىراتۆرى ئەلمانىا بوو^۷، ئەوھەبوو لەبەھارى سالى ۵۸۵/ك/ ۱۱۸۹زدا سوپاى ئەلمانىا دەستى كىرد بەكۆبۈنەوھە لەشارى (راتسبون) ۋەك ئامادەكارىيەك بۆ بەرىكەوتن بۆ ولاتى شام، ئەو سوپايش سەربارى زۆرى ژمارەى،

^۱ تأريخ الأيوبيين في مصر و بلاد الشام والجزيرة، ل:

^۲ كتاب الروختين (۱۱۱/۲-۱۶۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۳ مفروج الكروب (۳۰۸/۲) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۴ كتاب الروختين (۱۴۹/۲)، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۵ ھەمان سەرچاۋە (۱۴۹/۲) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۸

^۶ مفروج الكروب (۵۵۸/۲) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۳۹

^۷ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۰.

به شیوه یه کی باشریکخرابوو، هه رکه سیکیش تیا یاندا تاوانیکی بکردایه ئه وه پاداشتی سه رپرین بوو وه ک به رخ^۱.

ئه م سوپایه که وته پئی و ئیمپراتۆر فریدریک بربروساش پیڤشی که وتبوو به هاوړپیه تی یه کیک له کوپه کانی و ریگای وشکانی به ئاراسته ی قوسته نته نیه گرت بهر، به لام روبه رووی دوژمنایه تییه کی زۆر بووه وه له لایه ن ئیمپراتۆری بیزه ننتی ئیسحاقی دووه م ئینجیلۆسه وه که هه والی به پیکه وتنی ئه لمانه کانی بۆ سه للاحه دین ناردو به لئینی پێدا که رییان پێنه دا به ولاته که یدا تپپه پن، به لام سه رچاوه کان باسی ئه وه ده که ن که ئیمپراتۆری بیزه ننتی نه یوانی ریگرییان بکات، به لام به هیچ شیوه یه ک کۆمه کی نه کردن، ئه مه ش بووه هۆی که مپوونه وه ی ئازوقه یان و له که نداوی سفۆر په پینه وه و زۆر ته نگاو بوو بوون و تووشی نا په حه تییه کی زۆر بوو بوون^۲. کاتی په پینه وه بۆ ئاسیای بچوک دووباره تووشی کیڤشه ی زۆر بوون به هۆی نه شاره زاییانه وه له ناوچه که ئه مه ش وایکردبوو که قوناغه رییه ک به دوو روژ بپرین و هه ندی چاریش له لایه ن دانیشتووه تورکمانه کانی ناوچه که وه ده فرینران، هه روه ها هاتنی زستانیش کارگه ری زۆری هه بوو له سه ر ری و پۆشتنیان، چونکه به فریکی زۆر باریبوو، ئه مه ش ناچاری خواردنی و لاخه کان و سوتاندنی که ل و په له کانی کردن له بهر نه بووونی دار بۆ سوتاندن. هه روه ها نه مانی ئالف بووه هۆی ماندوو بوونی و لاغه کانیا ن و نه مانی توانای باره لگرتنیان، بۆیه ناچار بوون ئه و که ل و په لانه بشارنه وه که پێیان هه لئه ده گیرا^۳. کاتی که نزیک بوونه وه له ناوچه ی سه لجوقه پۆمه کان که سولتان قلج ئه رسه لانی کوپی مه سعود سلجوقی سه رکردایه تی ده کردن، قطب الدین مه لیکشای کوپی لێیان راست بوویه وه وه له جه نگیکی گه رده دا روویه پوویان بوویه وه، به لام توانییان به سه ریدا سه رکه ون ئه ویش پاشه کشه ی کرد بۆ قونییه ی پایته ختی میرنشینه که ی، به لام ئه لمانه کان شوینی که وتن چوونه شاره که یه وه و بازاره کانیا ن سوتاند پاشان نارديان به دوا ی ئه رسه لانی باوکیداو پێیان وت: ئیمه بۆ ده سترتن به سه ر ولاتی تۆدا نه هاتووین، به لکو هاتووین بۆ تۆله کردنه وه ی ده ست به سه راگرتنی به یتولمه قدیس^۴، پاشان چه ند دیاریه کیان بۆ ناردو داوا ی ئاگر به ستیان لیکردو ئه ویش رازی بوو، به لام خۆی و کوپه که ی نامه یه کیان نارد بۆ سه للاحه دین و پۆزشیان بۆ هینایه وه بۆ ریگه دان به هاتنی ئه لمانه کان بۆ

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۲۶، ج: ۲۴۰.

^۲ الكامل في التاريخ، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۱

^۳ مفروج الكروب (۳۱۸/۲) صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۱

^۴ صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۴۲

ولاته که یان و روونیان کرده وه که زۆر پێکراوه، سوپای ئەلمانیش بۆ ماوه یەک لە ولاتی قلعجا مایه وه و خۆیان به هێز کرد به ئازوقه و که رهسته و پاشان به جێیان هێشت و درێژه یان دا به پێ و پۆشته نه که یان، ئێین شه دادو نه بو شامهش ئاماژه یان به په یوه ندی دۆستایه تی نێوان سولتان قلعج نه رسه لان و ئیمپراتۆر فردریک بربروسا داوه، گوايه قلعج کاتی پۆزشی هێناوه ته وه بۆ سه لاهه دین وویستویه تی خۆی وه ک دۆزمنی پاشای ئەلمانی پیشان بدات له حالیکدا که دۆستی بووه، هه روه ک چا و ساغ و رێنیشاندهری له گه لدا ناردووه هه تا وه کو به سه لامه تی تێپه پێ،^۱ ئەمه له کاتیکیدا به که ئێین الاثیر چه ند هۆکارێک باس ده کات که پالی به پاشا قلعج نه رسه لانه وه ناوه بۆ رێگه دان به تێپه رپونی پاشای ئەلمانی به خاکیدا، له وانه ئەو لاوازییه ی که ولاته که ی پێیدا تێده په رده بوو به هۆی کێشه ی ناوخۆیه وه ده ره نجامی دابه سکردنی مولکه که ی له نێوان کوره کانیدا^۲، ئەمه وێپای ئەو فشاره ی که له سه ری بوو به هۆی هاوپه یمانیته ی نێوان هه ردوو رکابه ره که ی، صلاحه دین و ئیمپراتۆری بیزه نته ی^۳ به هه ر حال ئەو هه مووه ئاسانکاریه ی که قلعج بۆ سوپای ئەلمانی بکرد سودی بۆیان نه بوو، چونکه له کاتی تێپه رپوونیاندا رووبه پووی چه ندین هێرش بوونه وه، ئەمهش پاشای ئەلمانی توپه کردو چا و ساغ و رێنیشاندهره کانی گرت و خستنه زیندانه وه^۴.

۱- چوونه ناوه وه ی ولاتی نه رمه ن له لایه ن ئەلمانه کانه وه: ئەلمانه کان درێژه یان به پێ و پۆشته یان دا سه ریاری ئەو کۆسپانه ی که هاته رێیان، هه تا وه کو گه یشتنه ولاتی نه رمه ن له وێ ئێین لاوه ی نه میری پێشوازییه کی گه رمی لێکردن و هه موو پێداویستییه کی پێشکه شکردن و ئاسانه ترین رێگه ی پێشاندان^۵، ئەمیری نه رمینه ش به هیوا بوو که ببێته پاشا له نه رمینه یی بجوکدا هه تا وه کو بجوکتر له نه میره خاچه رسته کانی تر ده رنه که ویت که له ولاتی شامدا بوون، هه روه ها خۆی له ته ماع و چا و تێپه رپینی ئیمپراتۆری بیزه نته ی دوربخاته وه، وادیار بوو که نه میری نه رمینه ی بۆ به دیه تانی ئەم ئامانجه ئومێدی زۆری به پاپا و ئیمپراتۆری ئەلمانیا هه بوو^۶.

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۲.

^۲ الکامل فی التاریخ، له (صلاح الدین و الصلیبیون) وه ل: ۲۴۲

^۳ الحریکه الصلیبییه (۸۴۷/۲) سه عید عاشور

^۴ مفرج الکروب (۳۱۹/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۳

^۵ مفرج الکروب (۳۱۹/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۳

^۶ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۳.

۲- **مردنی ئیمپراتۆری ئەلمانى**: مانەوێ ئەلمانەکان لەولاتی ئیبن لاوندای زۆری نەخایاند بەلگەو درێژەیان دا بەرێ و پۆشتن دواى ئەوێ کە رێی نیشاندان و پاشان بەو پەڕى ماندووتییەو گەشتنە طرەوس و^۱ ویستیان چەند رۆژیک لەوێ بمێننەو بۆ پشودان، بەلام قەدەری شتیکی تری بۆ بپار دابوون، ئەو بوو روداوێکی کتوپر روویدا کە هەموو هاوکیشەکانی سەر و خوار کرد ئەویش خنکانی ئیمپراتۆر فریدریک بریوسا بوو لەیەکیک لەروبارەکاندا ئەمەش لەسالی ۵۸۶ هـ / ۱۵ یۆنیۆی ۱۱۹۵زدا، میژوو نووسانیش جیاوازییان هەیه سەبارەت بە هۆی مردنی، عمادو ئیبن واصلو باس لەو دەکەن کە ئەلمانەکان کاتێ لە رووباری سالف پەڕینەو بەر شەپۆلیکی ئاوەکە کەوتن پاشاش داوای شوینیکی کرد کە بەتەنها لێهەو بپەڕتەو و چوو ئەو ئاویکی خۆرەو شەپۆلی ئاوی بردی و کیشای بەدرەختیکداو سەری بریندار بوو کاتێ دەریان هێنا لەدوا ساتی ژيانیدا بوو پاش کەمێک مرد^۲، ئیبن شدادو میژوو نووسانیکێ تر باس لەو دەکەن کە فریدریک بریوسا چوو کەناری یەکیک لەرووبارەکان و مەلەى تیدا کرد، بەلام بەهۆی ساردنی ئاوەکەو نەخۆش کەوتو پاش چەند رۆژیکێ کەم گیانی لەدەست دا^۳. هەرچی ئیبن (الأثیر)یشە ئەو باسی ئەو دەکات کە فریدریک ویستویەتی خۆی بشوات و خنکاوه^۴. بەهەر حال ئەوێ بەلای ئێمەو گرنگە ئەوێ کە ئیمپراتۆر پێش ئەوێ بەئامانجی خۆی بگات گیانی لەدەست دا ئەمە جگە لەوێ کە ئەو رووداوه کتو پەرە کاریگەری زۆری هەبوو لەسەر شکستەینانی شالاوی سییەمی خاچەرستی، چونکە بەشیکی زۆری سوپای ئەلمانى پاش کۆچی دواى ئیمپراتۆر گەراپەو بۆ ئەوروپا^۵، سەریاری ئەوێ کە خاچەرستەکان بەمردنی کەسایەتیهکی گەورەو دلسۆزیان بۆ پرۆژەى خاچەرستی لەدەست دا کە ئەگەر بگەشتایەتە عەککا ئەوە صەلاحەدین دەردی سەری زۆری تووش دەبوو^۶.

۳- **پەرتەوازه بوونی ئەلمانەکان دواى مردنی پاشاکەیان**: بەمردنی ئیمپراتۆر فریدریک بریوسا ئەلمانەکان تووشی نەهامەتی زۆر بوون، چونکە لەسەرەتاوه ناکۆک بوون لەسەر ئەوێ کێ

^۱ هەمان سەرچاوه، ل: ۲۴۳.

^۲ مفرج الکروب (۲/ ۳۱۹)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۴

^۳ کتاب الروختین (۲/ ۱۵۵)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۴

^۴ الکامل فی التاریخ، له (صلاح الدین و الصلیبیون) هوه، ل: ۲۴۴

^۵ الکامل فی التاریخ، له (صلاح الدین و الصلیبیون) هوه، ل: ۲۴۴

^۶ التاریخ العربی، ل: ۲۳۹

ببیتە جینشینی لە رابەراییە تیکردنی هەلمەتی خاچەرستی ئەلمانیدا، هەندیکیان ئارەزوویان لێبوو کە فریدریک سوای کۆپی دابنێن، بەلام ئەوانی تر پێیان باش بوو کە برا گەرەکی فریدریک سوای دەست نیشان بکەن، هەرکە پاشای ئەرمەنەکان ئەم بارو دۆخی بینی کە بەسەر ئەلمانەکاندا هات دواى مردنی فریدریک بربروسا خێرا خۆی لێ دورخستەوه، چونکە ئەو نازانی چیان بەسەر دێ، پاشان ئەو ئەرمەنی و ئەوان فرەنج، هەربۆیە لەقەلایەکی تۆکمەدا خۆی دورگرت، ئەلمانەکانیش پاش مردنی پاشاکەیان بۆلۆبۆنەوه هەندیکیان گەرانیوه بۆ ئەوروپا و هەندیکیشیان لەگەڵ ئەمیر فریدریک سوای دا رۆشتن کەبوو جینشینی باوکی لەسەرکردایەتی کردنی سوپاکەدا، دواى بەرپکەوتنی پاشماوەی هەلمەتە کە بەرەو ئەنطاکیە دەردقەتایەکی کوشندەیان تیا دا بۆلۆبۆنەوه کە بوو هۆی لەناوچوونی ژمارەیهکی زۆر لەسەربازەکانیان و ئەوانەى کە دەربازبوون گەشتنە ئەنطاکیە و ئەتوت لەگۆر دەرهێناون وەک میژوو نووس ئیبن الأثیر دەڵێ، هەرکە ئەلمانەکان گەشتنە ئەنطاکیە بوهیمۆندی سییەم بێزاری خۆی دەربێی و چاری برپە سامان و شتومە کەکانیان و هەولێ دەست بەسەرگرتنی دا، ئەویش بەوهی کە پێشنیاری پێشپەرەوی کردن بۆ حەلەبی خستە پێش چاویان و باسی ئاسانی و خوشی رێگەکەى بۆ کردن، بەلام فریدریک سوای وەلامی پێشنیازەکەى نەدايهوه و داواى لێکرد کە قەلای ئەنطاکیەى پێیدات بۆ دانانی کەلوپەل و سامان و کەرەستەکانی تیا داو بوهیمۆندیش رەزامەندی لەسەر داواکەى پێشاندا، بەئومیدی ئەوهی کە دەست بگرێت بەسەر ئەو سامان و ئازوقەدا هەرواش دەرچوو کە ویستی چونکە ئەلمانەکان کاتی ئەنطاکیەیان بەجێهێشت دووبارە نەگەرانیوه بۆی و بوهیمۆند دەستی بەسەر کەلوپەلەکانیاندا گرت، لەهەمان کاتدا تیپکی تری ئەلمانەکان تووشی کارەساتێک بوون کە رۆلێ هەبوو لەدابەزاندنی وریان، ئەوه بوو ئەم تیپە بەرەو بغراس بەرێکەوت چونکە وایان دەزانی کە بەدەست خاچەرستەکانەوهی، هەرکە گەشتنە پێشەوه دەرگاگانی قەلاکە کرایهوه و موسوڵمانەکان هێرشیان کردە سەریان و دەستیان گرت بەسەر سەرۆت و سامان و چەک و کەرەستەکانیاندا و ژمارەیهکی زۆریان لێکۆشت و دەستگیر کرد، هەروەک هەندێ

^۱ تاریخ ابن خلدون (۳۲۲/۵)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۴.

^۲ النواذر السلطانية، ل: ۱۲۴، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۴.

^۳ کتاب الروختین (۱۵۶/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۴ مفرج الكرب (۳۲۲/۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

لهدانیشتوانی حهلهبیش هاتنه دهرهوهو دهستیان دایه فراندنی ئەلمانهکان و ژمارهیهکیان لیفراندن و بهنرخیکی ههزان لهبازاردا فرۆشتیان^۱ ئەمهش رادهی ئه و دایرانه مان بۆ دهردهخات که سه لآحه دین سه پاندی به سه ر سوپای خاچه رسته کان له شامدا، دواي به هیزکردنی ده سه لآتی به سه ر ناوچه که نارییه کاندای، ته نانه ت خاچه رسته رۆژئاوایه کان نه یان ده توانی جیاوازی له نیوان ئەوقه لآو شارانه دا بکه ن که به ده ست براکانیا نه وه یه له گه ل ئەوانه ی که به ده ست سه لآحه دینه وه بوو له رۆژه لاتدا^۲، دواچار فریدریک سوایی پاش ئه و نه هامة تیا نه ی که رووبه رووی سوپاکه ی بوویه وه بریاری دا به ره و عه ککا به ریکه ویت و له رۆژی چوار شه ممه ۲۵ ی ره جه بی سالی ۵۸۶ هـ / ۱۱۹۰ زدا به سه رۆکایه تی سوپاکه ی به ره و عه ککا به پێ که وت له ریکه ی جبه له و لاذیقه وه، موسو لمانه کانیش له لاذیقه دا هه لی تیپه رپوونی سوپای به ش به ش بووی ئەلمانیا یان قۆسته وه هاتنه سه ر ریا یان و ژماره یه کی زۆریان لیکوشت و به دیل گرتن، کاتی ئەلمانه کان گه شتنه طرابلس بۆ پشودان تیا دا مانه وه، به لآم دووباره تووشی په تایه کی کوشنده بوون و له ئاکامدا زۆرینه یان گیانیان له ده ست داو ته نها هه زار که سیان لی مایه وه، ئەوانیش به ده ریادا په رینه وه بۆ عه ککا و له ۱۶ ی ره مه زانی سالی ۵۸۶ هـ / ئۆکتۆبه ری ۱۱۹۰ زدا گه شتنه به ره وه^۳.

۴- هه ئویستی سه لآحه دین به رامبه ر به شالآوی ئەلمانه کان؛ سه لآحه دین مه سه له ی شالآوی ئەلمانه کانی فه رامۆش نه کردو هه رکه زانی خه لگی هاندا بۆ جیهاد له ره مه زانی سالی ۵۸۵ / ۱۱۹۰ زدا نێردراوێکی نارد که ئه ویش قاضی به هادین ئیبن شداد بوو بۆ لای خه لیفه عه باس که له و کاته دا الناصردین الله أبو العباس أحمده ی کوپی المستضیء بوو بۆ ئاگادارکردنه وه ی له هاتنی ئەلمانه کان بۆ ولآتی شام، هه روه ها سه لآحه دین فه رمانی کرد به قاضی ئیبن شه داد که سه ردانی ئەمیره کانی موسل و شه نگار و جزیره و ئه ربیل بکات بۆ بانگه یشتکردنیان بۆ جیهاد، ئەوانیش وه لآمیا ن دایه وه و خۆیا ن ئاماده کرد بۆ به ریکه وتن بۆ لای سه لآحه دین، خه لیفه ش به ئینی باشی پێدا و پاره و که ره سه تی بۆ نارد^۴.

^۱ مفرج الکروب (۲/۳۲۲)، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵.

^۲ تأریخ ابن الفرات، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵

^۳ تأریخ ابن الفرات، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۵

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۱۱۵، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۴۷.

لهه مان کاتدا سه لآحه دين به رده وام بوو له چاوديرکردنی پيشپه وی نه لمانه کانداه ريگه ی ناردنی سيخوړوچاوساغه وه بۆ ناگادار بوون له جموجولې دوژمنو به رليگرتنی، هه روه ها جينشینه کانی له ناوچه جياجياکانی شامدا سه رياره کانیان نارد بۆ به دواواچوونی دوژمنو روبه رووبوونه وه ی له کاتی پئويستدا، نه وه بوو تووشی تيپيکی سوپای نه لمانی بوون که بۆ په يداکردنی ئالف بۆ ولاغه کانیان ده رچووبوونو نزیکه ی پينچ سه ده که سیان لی کوشتو ديل کردن، کاتی سه لآحه دين دلنیا بوويه وه له گه شتنی نه لمانه کان بۆ ولاتی نه رمنو نزیک بوونه وه یان له خاکی موسولمانان، نه ميره کانی ده وله ته که ی کوکرده وه و راويژی پيکرده ده رياره ی چؤنيه تی روبه رووبوونه وه یان، نه وانیش کو ده نگ بوون له سه ر به گه پخستنی سوپایه کی گه وره بۆ روبه رووبوونه وه ی دوژمن له ريگه داو پاراستنی چه ند شاریک، نه وه بوو سوپاکه به سه رکردایه تی چه ند نه ميريکی موسولمان به ريکه وتو توانی زيانی گه وره له ريگه دا به سوپای نه لمانی بگه يه نيّت^۱. هه روه ها سه لآحه دين فه رمانی دا به روخاندنی شوراکانی طریه و يافاو آرسونو قيسارييه و صيداو جبيل چونکه مه ترسی نه وه ی هه بوو که خاچه رسته کان ده سستی به سه ردا بگرنو له دژی موسولمانه کان به کاریبه يئن^۲، له راستيشدا هه لمه تی نه لمانه کان کاتی شکستی هینا که ئيمپراتور فريدريک بربروسای سه رکرده یان له يه کيک له رووباره کانی ئاسیای بچوکدا خنکاو سوپاکه یان په رته وازه بوو له شامدا نه مه ش بووه هوی نه وه ی که نه توانن بگه نه به يتولمه قديس، نه مه جگه له وه ی که فريدريک بربروسای په له ی کرد له به ريکه وتن بۆ رۆژه لاتو ريگای وشکانيشی هه لبارد بۆ گه يشتن به ولاتی شام له کاتيکدا فيليپ ئوغسطسی پاشای فه ره نساو ريتشارد شيردلی پاشای ئينگلته را نه وروپايان جينه هيشت له شالوی خاچه رستیدا ته نها له هاوینی سالی ۵۸۶هـ/ ۱۱۹۰زدا نه بيّت کاتيک له ريی ده ریاوه روويان له شاری عه ککا کرد^۳.

سپيه م: خاچه رسته کان عه ککا گه مارۆده دن:

نه و فه ره نجانە ی که له صورا کۆبوونه وه کۆمه کی زۆريان پيگه يشت، له وه ش گرنگتر به ليّنی پاپا بوو به وه ی که پاشاکانی نه وروپا به پيۆه ن بۆ به ده مه وه چونيان، نه مه ش وايکرد که به رگرييان توند ترو به هيّز تر بيّت، له کاتيکيشدا که نه وروپا گه رم بوو بوو بۆ هيزشکردنه سه ر رۆژه لاتی

^۱ مفرج الکروب (۲/ ۲۲۳)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۷.

^۲ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۴۷.

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۷.

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۴۸.

ئىسلامى و گىرپانه وەى قودس، سەلاخە دىن لە ھەولەى ئازادکردنى صوردا بوو، گيانى بەرگىکردنىش لەم شارەدا کونزادى مونتفراى بوو کە چاوى بېرىبوو تەختى شانشىنى قودس، بەو ھۆيە شەو ھە ئامادە نەبوو رىئەدات بەجای لوزىنانى پاشاى قودس بۆ چوونە ناوشارى صور دواى ئازادکردنى لەلايەن سەلاخە دىنەو، ئەو ھەو بۆ ماو ھە شەش مانگ لەدەوروپەرى طرابلوسدا ماو ھە لەسەربازگەيەكى دوور لەشارەكەو ھە دەستى کرد بەكۆکردنەو ھە چەند ھىزىك لەدەورى خۆى بۆ رووبەروو بوونەو ھە مونتفراى، پاشان ھەردوو لايان رىككەوتن لەسەر رووبەروو بوونەو ھە سەلاخە دىن و ھىشتنەو ھە سەلەى تەختى فەرمانپەرەى بۆ پاپا و پاشاكانى ئەوروپا، ئەو ھەو بېرىارى چوونە دەريا ياندا لەصوردا بەھۆى زۆرى ژمارەيانەو ھە بۆ گەمارۆدانى عەككا، سەلاخە دىنیش پىشتەر ئەركى قايمکردن و نۆزەنکردنەو ھە شورى عەككا و ھىنانى ئازوقە و كەرەستە بۆى سپارد بوو بە ئەمىر بەھادىن قەراقوش، ئەو ھىش قەلاو شوراكەى و ھە كۆشكىكى تۆكمەى لىكردبوو بەفەرمانى سەلاخە دىنیش جەنگاو ھەرى باشى بۆ ھىتابوو، لەمىسرىشەو ھە كەشتىگەلى ئەو ناوچەيەى بانگھىشت کرد بۆ بەندەرى ئەو شارە، فرەنجەكانىش لەرەجەبى سالى ٨٥٠ك / ١١٨٩زدا بەرپىكەوتن و كەشتىيەكانىان لەتەنىشتىانەو لەدەرياو دەھاتن، ھەرچەندە ھاتنىان مەسەلەيەكى كۆتوپو چاوەرواننەكراو نەبوو بۆ سەلاخە دىن چونكە لەرىي چا و ساغ و سىخو ھەكانىيەو پاسگاگەى عەككا ئاگادار كەردبوو ھەو كە لەھالەتى ئامادەباشيدا بىت، فرەنجەكانىش لەدەرياو و شكانىيەو ھە ھاتنە ناو عەككا، بەھىزىكى زۆرەو گەمارۆيان دا ئەمەش لەرەجەبى سالى ٨٥٠ك / ١١٨٩زدا، راي سەلاخە دىنیش راي و ابوو كە پىشتەر گەشتنى فرەنجەكان بەعەككا رووبەروو يان بىنەو، چونكە بەگەيشتىيان بەو شارە دەرپەراندنىان زەحمەت دەبىت، بەلام فەرماندەكانى بەمە رازى نەبوون و بەبىيانووى ئەو ھەى كە ئەو رىگەى كە فرەنجەكان گەرتوويانەتە بەر تەسك و خلىسكە و ئاسان نىيە تىايدا رووبەروو بوونەو ئەنجام بەدرىت، سەربارى ئەمە سەلاخە دىن چەند بۆسەيەكى دانا بۆ فرەنجەكان لەرىي خەلكى گوندەكانەو ھە بۆ فراندنىان، بەلام ئەمە سودى نەبوو فرەنجەكان توانيان لەدەرياو و شكانىيەو ھە بگەنە بەرەمبەر عەككا، سەلاخە دىنیش پىشتەر نامەيەكى نووسى بوو بۆ سەربازەكانى كە لەبەرەمبەر ئەنطاكيەو طرابلوس و صورو كەنارەكانى مىسردا لەئەسكەندەريەو رىماط لەگەل عادلى برايدا بۆلويو بوونەو ھە ژمارەيەكى زۆريان گەپانەو ھە پاشان سەربازەكانى شام و جزيرە ھاتن و بەم شۆيەيە توانى پىشتوینەيەك بەدەورى گەمارۆى فرەنجەكاندا دروست بكات و فرەنجەكان كەوتنە نىوان پاسگاى شارەكەو سەربازەكانى سەلاخە دىن^١، عەماد دەلىت: لەكۆتايدا

^١ صلاح الدين الفارس المجاهد الملك الزاهد، ل: ٢٨٥.

بۆمان دەرده که ویت که پای سولتان راستر بوو، چونکه رووبه روونه وه یان دوی جیگیر بوونیان قورستر بوو، نه وه بوو فره نجه کان گه شتنه عه ککا له دهریاوه بۆ دهریاو رووبه پوو بوونه وه ش پۆژانه روویده داو هه ندی رۆژ ژۆر توند بوو، له سه ختترینی نه وه جهنگانه ش نه وه بوو که موسولمانه کان ویستیان کۆمه کی بگه یه نته عه ککاو هێرشیان کرده سهر خاچه رسته کان و له شورا کان دوریان خستنه وه سوپایه کی ژۆر که له میسره وه هاتبوو له گه ل چه ند نه میریکدا نارد نه ناو شاره که وه، له بهرامبه ریشدا فره نجه کان پیش که شتنی پاشماوه ی کۆمه کییه کان له میسره وه ههستان به هێرشکردنه سهر موسولمانه کان و توانیان له سهر تادا شکستیان پێیهێنن و گه شتنه خیه وه تی مه لیک عادل و سه لاهه دین و پاسه وانه کانیا ن کۆشت، به لام سولتان به ناو سوپاکه یدا هاواری کرد: هاوار بۆ نیسلام و له گه لیاندا په لاماری فره نجه کانی داو تیکیان شکاندن و پاسگای عه ککاش له پشته وه تیر بارانی کردن و به په له قاژه رزگاریان بوو کشانه دواوه، عمادیش دوپاتی ده کاته وه که له و رووبه پوو بوونه وه دا هه زارانیان لیکورژاوه و نه وه جهنگه ش به (الوقعه الکبری) ناوی دهرکرد^۱.

۱- نه وه زانایانه ی که له و جهنگه دا به شدار بوون: زانا (ضیاء الدین عیسی) ی هه کاری سه ره رشتی پیشه وه ی دلی سوپای ده کردو^۲ القاضی به هادینی کوپی شه ددادو زانا عمادی نه سفه هانیش له م جهنگه دا به شدار بوون، به شیوه یه کی ورد وه سفیان کردووه وه ک دوو شایه تحال^۳ به لام باسی نه رکی خۆیان له و جه ونگه دا نه کردووه، سه رکه و تنیش له کۆتایی نه م جهنگه دا بۆ موسولمانه کان بوو و خاچه رسته کانیش زیانیکی ژۆریان لیکه وت که به ده هه زار کورژاو مه زنده ده کریت^۴. هه روه ها له م جهنگه دا زانا ظهیر الدین هه کاری برای زانا عیسی هه کاری شه هید بوو که والی به یتولمه قدیس بوو، نازییه تی و زانست و دینداری تیا دا کۆبوویه وه^۵، کاتی زانا عیسی هه کاریش به شه هید بوونی زانی رازی نه بوو خه لکی سه ره خۆشی لیکه نو وتی: نه مه رۆژی خۆشییه نه ک سه ره خۆشی و پرسه^۶، هه روه ها زانا نه بو عه لی کوپی رواحه له گه ل چه ند که سیکدا له نزیک خیه ته که ی سه لاهه دین شه هید بووه، له کاتی کدا که به رگری له خیه ته که ی سه لاهه دین ده کرد له کاتی په لاماردانی دا له لایه ن

^۱ صلاح الدین الفارس المجاهدو الملك الزاهد، ل: ۲۸۶.

^۲ مفرج الکروب (۲/۲۹۶).

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۳.

^۴ البداية والنهاية، له: (دور الفقهاء والعلماء) وه، ل: ۱۶۳.

^۵ دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۴.

^۶ دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۴.

خاچپەرستانه وه^١، له ناو شه و دادوهر و قاضيانه شدا كه به شدار بوون له مچهنگدا دژ به خاچپەرسته كان له عهككا له سالی ٥٨٦هـ/ ١١٩٢زدا قاضی المرتضى ی كوپى قریش كه به شدارى كرد له مهوله كانى موسولمانه كاندا بۆ تىكشكاندنى گه مارۆى سهر عهككا، به لام دواچار له رۆژى ههينى دهى جه مادی يه كه مى سالی ٥٨٦هـ/ ١١٩٠زدا شه هيد كرا^٢.

٢- **كارىگهري مه عه دهوى زانايان له سهر جه نكاوه ره كان:** رۆلى زانايان له كاتى گه مارۆى عهككا دا له لايهن خاچپەرسته كانه وه له چهك هه لگرتن و رووبه رووبوونه وهى خاچپەرستاندا كورت نه بووبوه، به لكو به ناو سه ريارزگه و سه ريارزه كاندا ده گه پان و هانيان ده دان و وره يان به رزده كردنه وه، قورئان خوينه كان قورئانيان ده خوينه و سه ريارزه كانيان له هه لاتن ئاگادار ده كرده وه و پاداشتى په روه ردگاريان بير ده خسته وه و ئايهت و فهرموده يان ده رباره ي پاداشتى شه هيدان له به هه شتدا بۆ ده خوينه وه، هه تاوه كو وره يان به رز بكه نه وه و خوپاگرييان زياتر بكه ن، ئه مهش له هه موو جه نگو رووبه رووبوونه وه كانى سه لاهه ديندا روويده داو قاضى به هادين كوپى شه داديش رۆلىكى مه زنى هه بوو له م بهواره دا، ئه وه بوو كاتى هه والى به ريكه و تنى هه لمه تى خاچپەرستى و سوپاى ئه لمانيا به سه ركردايه تى فريدريك بربروساى بۆ رۆژه لات به ده مه وه هاتنى خاچپەرسته كان له شامدا به سه لاهه دين گه يشت خه م داىگرت و هه ستا به هاندانى خه لك بۆ جيهاد و ئاگادار كردنه وهى خه ليفه له م پيشهاته، بۆ ئه م مه به ستهش داواى له قاضى به هادىنى كوپى شه داد كرد كه به ريكه و يت بۆ لاي خه ليفه ي عه باسى پيشه و ناصر ئه بو عه باس ئه حمه دو سه ردانى سه رجه م ئه ميرو سه ركرده كان بكات هه تاوه كو رۆلى خويان ببينن له هاندان و كۆكرده وهى موسولمانان بۆ جيهاد و هاوكارى كردنى موسولمانان له شامدا ئيين شه دداد له و باره يه وه ده لىت: بۆ ئه و مه به سته بانگى كردم و داواى ليكردم كه به ريكه و م بۆ لاي فه رمانره واى شنكارو جزيره و موسل و ئه رييل و بانگه يشتيان بكه م بۆ جيهاد به خويان و سه ريارزه كانيانه وه، پاشان فه رمانى پيكردم كه به ريكه و م بۆ به غدا بۆ ئاگادار كردنه وهى خه ليفه و داواى كۆمه كى كردن لىتى، به ريكه و تنيشم له يازده ي ربه زاندا بوو، خواى گه و ره گه ياندنى ئه و په يام و نامانه ي ئاسانكردو هه موان به ده مه وه هاتن و به لىتنى پيشكه شكردنى هه موو كۆمه كيه كيان دا، پاشان گه پامه وه بۆ خزمه تى (ره حمه تى خواى ليبييت) له رۆژى پينجى ره بيعى يه كه مى سالی ٥٨٦هـ دا خوشم پيش

^١ هه مان سه رچاوه، ل: ، النوادر السلطانية، ل: ١٦٤.

^٢ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ١٦٧.

سەربازەکان کە وەتەن و هەوای پێدا کە هەمووان گوێزپایەلێ و خەریکی خۆ ئامادەکردن، ئەویش بەمە زۆر دلخۆش بوو.^۱ لێرەدا تێبینی توانای سەلاحەدین ئەکەین لە چاودیریکردنی دوژمندا و دەسەستنی زانیاری ورد دەربارەیان ئەمەش وایکرد کە کاتی پێویستی لەبەر دەستدا بێت بۆ خۆئامادەکردن و بەریکەوتن و خەڵک کۆکردنەو. لەم قسەکانی ئێمە شەدادەو و گەنگی و ترسانکی ئەم ئەركەمان بۆ دەردەکەوێت کە پێی سپارد بۆ بەغدا بەتایبەت لەو بارودۆخە دژوارەدا کە خاچەرستەکان هەپەشەیان لەعەككا دەکردو زۆری نەمابوو بکەوێتە دەستیانەو، بۆیە سەلاحەدین پێشنیاری کرد بۆ خەلیفە کە خۆی تەشریف بێنێت بۆ هاندانی زیاتری موسوڵمانان بەرامبەر بە دەستەلگرتنی لەسەر جەم ناوچەکانی ژێر دەسەلاتیدا بۆی^۲، بەلام وادیارە خەلیفە زۆر دڵگەرم نەبوو کە لەگۆشەکانیەو و بگوازێتەو بۆ بەرەکانی جەنگ هەر بۆیە وەلامی پێشنیارەکی سەلاحەدینی نەدایەو و تەنها چەند باریک نەوت و واژوی وەرگرتنی پارە لەچەند بازرگانێک بۆ نارد، ئەمەش سەلاحەدینی تۆپەو بێزار کرد^۳، لەراستیدا پێویست بوو لەسەر خەلیفە کە خۆی سەرکردایەتی جیهاد دژ بەخاچەرستان لەئەستۆ بگرێت، وەك ئەركی خۆی و لەپێناو بەشداریکردنی لەجیهاد کردن لەپێناو خودا بەمال و بەگیان و وەك هەولێکیش بۆ گێڕانەو وە ی رۆلی خەلافەت و زیندوکردنەو و لەژیانی خەڵکید، چونکە ئەمە دەبێتە پالێنێکی گەورە بۆ موسوڵمانان دژ بەو هەلەتە خاچەرستییە زەبەلاحە، ئەو وە کە بۆ سەلاحەدینیش تۆمار دەکرێت دەرونەبەری و دنیا نەویستییەتی کاتی پێشنیاری کرد بۆ خەلیفە کە ئامادەییە دەست لەسەر جەم ناوچەکانی ژێر دەسەلاتی هەلبگرێت بەرامبەر بەهاتنی بۆ بەرەکانی جەنگ.

۲- **سەلاحەدین ئەنجومەنی شورا کۆدەکاتەو:** پاش کۆتایهاتنی جەنگ سەلاحەدین داوای کۆبوونەو وە ئەنجومەنی شورای کردو خاوەن پاو ئەمیرەکان تیایدا بەشدارییان کرد وەك قاضی ئێمە شەدادو عمادی ئەسفەهانی نوسەر، ئەم کۆبوونەو وە یەش بۆ تاوتوێ کردنی مەسەلەی عەككا بوو، سەرەتا سەلاحەدین وتاریکی پێشکەشکردو تیایدا وتی: بەناوی خوای بەخشندەو میهرەبان، سوپاس و ستایش بۆ پەروەردگار درودو سەلام لەسەر محەمەد (د. خ)، بزانی کە ئەمە دوژمنی خواو دوژمنی ئێمە یەو پێی ناوێتە خاکمانەو، بەلام

^۱ النواذر السلطانية، ل: (۹۸-۹۹)، دور الفقهاء، ل: ۱۶۸.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۸.

^۳ مفرج الكرب (۲/۳۴۰)، دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۵.

ئىمە بەرپەرچمان دایەو و سەرکەوتن نزیكە بە پشتیوانی خوا، ئیستا کۆمەکی کە میان ماو و دەبێ لەخەمی ریشە کیشکردنیاندا بینو خۆی گەورەش ئەمە لەسەر فەرز کردوین، ئیوەش دەزانن کە ئەمە سوپاکەى ئیمەیه و چیتەر کەس نە ماو کۆمەکیان بکات جگە لەمەلیک عادل کە بە پێوێه، ئەم دوژمنەش ئەگەر مانەوێ درێژە بکیشیت کۆمەکی پێ دەگات و بە هیز دەبیت، بۆیه بە پای من دەبیت هێرشیان بۆ بەرین و ئیوەش پای خۆتان بلێن.^۱ پاش گفتووگۆ قسەو باسیکی زۆر بوون بە دوو دەستەو: کۆمەلى یەكەم پشتگیریان لە پاکی سولتان دەکرد بۆ هێرشکردنە سەریان پێش خۆکۆکردنەو و گەشتنی کۆمەکی بۆیان، بەلام کۆمەلى دوو داویان کرد کە سەریازەکان بێرین بۆ خرویه بۆ پشودان و تیان: پەنجا رۆژە لەسەر ئەسپ دانەبەزیوین و چەندین شەو نەخەوتوین، ئیستا ماندوو بیتاقەت و شەكەتین و زستانیشت بەرێوێه و دوژمنیش بە سوپایەکی زۆر نەبیت لە ناونا بريت، بۆیه باشتروایە ئەم زستانە مۆلەتیا بەدەین دواتر بە هیزو گروپوتینەو و روبەروویان دەبینەو و دەگەینە ئاکامێک.

... باشتروایە خۆمان بپارێزین و نامەو نێردراو بەرێبخەین بۆ ناوچەو شوینەکان و موسولمانان لەشامدا، چونکە موسولمانان دین بە هانا مانەو و ئەوکات واز لەدان بەخۆدا گرتن دینین و پاش زۆربوون هێرشیان بۆ دەکەین و ئەگەر کیشیش بن لە بنیان دینین.^۲ ئەو بوو پای نەیارەکان سەرکەوتو و سەلاحەدین ناچار بوو بچیتە سەر پاکیان و سەریازەکان روویان کردە خرویه لە چواری رەمەزانی ۵۸۵ هـ / ۱۱۸۹ زدا و لویش زانا عیساى هەکاری تووشی نەخۆشییەك بوو بوو هۆی کۆچی دواى کردنى،^۳ بەجێهێشتنى عەككا لەلایەن سەلاحەدین و سەریازەکانیەو و هەلیکی گەورە بوو بۆ خاچەرستەکان کە بەباشی قۆستیانەو و گەمارۆکەیان لەسەر عەككا توندتر کردو و هەموو رێو شوینیکیان گرتە بەر بۆ خۆپاراستن لەسەلاحەدین،^۴ ئەمەش بوو هۆی لە دەستدانی عەككا دواى دوو سال گەمارۆدان لە حەقەدەى جەمادی دووهمى سالى ۵۸۷ هـ / ۱۱۹۱ زدا.^۵

^۱ قەلایە کە لەکەناری شام بەسەر عەكکادا دەپوانی، معجم البلدان (۲/ ۲۶۲).

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، ل: ۱۶۵

^۳ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۶۶

^۴ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۶۶

^۵ هەمان سەرچاوه، ل: ۱۶۶

٤- دواى كۆمهكى له پاشاي مه غريب (موه حيددين) ئه بو يه عقوب مه نصورى كوپى عبولونمنى موه حيددى: به لام ئهم سولتانه تورپه بوو له سه لاهه دين چونكه يه كيك له مه ماليكه كانى برازاكه ي به ناوى قهراقوشى ته قهوى هيرشى كردبوو سه ر برقه و طرابلوسى رۆژئاوا و تونس ، به هوى ئه وهى كه ته قى الدين عمرى گه وهى به ئوميد بوو له وى ده سه لاتيك پيكه وه بنى، پرۆژه كه شكستى هينا. ئه وه بوو سه لاهه دين دياريه كه نارد بۆ پاشاي مه غريب كه دوو قورئان و سه د درههم و ده ره تل دارو شهش سه د مسقال مىسكو عه مبه رى پنه جا كه وانى عه ره بى به وه ته ره كانپانه وه و بيس ت تيرى هندى و چه ند زينيكى رازا وهى ئه سپى تيدا بوو، له گه ل ئهم دياريه شدا نامه يه كى ناسكى بۆ نووسىبوو كه تيايدا هاتبوو: سوپاس بۆ ئه وه په روه ردا گه رى كه به سه ر موسولمانانه وه كه سيكى دانا وه كه زه وى ئا وه دان كردۆته وه و خه لكه كه ي ده وه ل مه ند كردوو و فه رزو سووننه تى له سه ر ده ستى جيبه جى كردوو و ئاسمانى نه وه كانى رۆشن كردوو ته وه سه ره تاي ئهم نامه يهش به م شيۆه يه بوو: له سه لاهه دينه وه بۆ ئه ميرى موسولمانان له سه ره تاشيدا هاتبوو: به نده ي هه ژارى په روه ردا گه رى يوسفى كوپى ئه يوبوب، السلاويش باسى ئه وه ده كات كه ئه بو يه عقوبى كوپى مه نسور پتي خوش بوو سه لاهه دين به نازناوى ئه مير المؤمنين نه ك مسلمين بانگى بكات، به لام ئه مه ي ده رنه برى و ريزى زورى نيردرا وه كه ي سه لاهه دينى گرت بى ئه وه ي هيج كارىكى بۆ بكات ده شلئين: له گه ل ئه وه شدا مه نسور سه د وه شتا كه شتى ئاماده كردوو بۆ ناردنى، به لام ده سترگرتنى خاچپه رسته كان به سه ر كه ناره كانى شامدا بووه ريگر له به رامبه ر گه شتى ئه و كۆمه كيه دا، ئه ين خه لدونيش^٢ ئه مه ده كاته به لگه له سه ر به هيزى پاشاكانى مه غريب و ده سه لاتدارييان به سه ر پاشاكانى رۆژه لاتدا له بنيا تنانى كه شتيگه لى ده رباييدا^٣.

هه رچه نده ئه وهى كه هه ندئى له ميژوونوسان باسيان كردوو كه مه نصورى موحيدي خوشحال نه بوو به نامه كه ي سه لاهه دين چونكه نازناوى ئه ميرى باوه ردارانى لى نه نابوو نابيته به لگه بۆ يارمه تى نه دان و به ده مه وه نه هاتنى داواكه ي سه لاهه دين، به لكو هوى ئه وه بوو كه يه عقوبى كوپى

^١ صلاح الدين الفارس المجاهدو الملك الفارس ، ل: ٢٨٦.

^٢ تاريخ الاسلام، حسن إبراهيم (٢١٦/٤)

^٣ تاريخ ابن خلدون (٤٩٠/٦)

^٤ تاريخ الاسلام (٢١٦/٤)، صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامي (٥١٨/٢)

مه‌نصور هه‌میشه له‌ئاماده باشیدا بوو بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی خاچه‌رستان له‌ئنده‌لوسدا^١، هه‌روه‌ك موه‌حیدینه‌كان له‌لێدوانه‌كانیاندا دووپاتیان کردووه‌ته‌كه‌ئاره‌زوی به‌رێكه‌وتنیا هه‌بوو به‌روه‌ روژه‌لات بۆ لكاندنێ به‌ده‌وله‌ته‌كه‌یانوه‌، الذهبش ئامازه به‌وه‌ ده‌كات كه‌ سلطان مه‌نصور ئاره‌زوی چوون بۆ میسری هه‌بوو^٢، ئهم ئاره‌زووه‌ش به‌راشكاوی له‌لایه‌ن ئه‌بو عه‌باسی كوپری عه‌بدولسه‌لام الجراوی شاعیری موه‌حیدینه‌كانه‌وه‌ ده‌بپراوه‌ كاتێ له‌ستایشی خه‌لیفه‌ یه‌عقوبی كوپری مه‌نصوردا ده‌لی^٣:

إن الخلافة نالت من محاسنكم أو في الحظوظ فابتدت منظرًا عجباً
أعلى المراتب بعد النبوة قد حبا بها الله أعلى الخلق وانتخبا
سينظم السعد مصرًا في ممالكه حتى يدوخ منها خيله حلبا
الى العراق الى أقصى الحجاز الى أقصى خراسان يتلو جيشه الرعبا
هو الذي كانت الدنيا تؤمله وكل عصر له مازال مرتقبا^٤

له‌راستیدا موه‌حیدینه‌كان پلانیان دا‌پشتبوو بۆ داگیرکردنی ولاتی رۆژئاوای ئیسلامی، یه‌كه‌م ئامانجیشیان میسر بوو، سولتانی موه‌حیدیش راششكاوانه ئاره‌زوی خۆی بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر ولاتی میسر ده‌ربێی و باسی ئه‌وه‌ مو‌شته‌ نا‌په‌واو بیدعه‌یه‌ی کرد كه‌تیا‌یدا‌یه‌و، وتی: ئیمه به‌شتیوانی خوا پاکی ده‌كه‌ینه‌وه‌، ئه‌مه‌ی له‌به‌رنامه‌دا بوو هه‌تاوه‌كو گیانی له‌ده‌ستدا په‌حمه‌تی خوای لیبیت^٥، كه‌واته‌ موه‌حیدینه‌كان پلانیان دا‌پشتبوو بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر روژه‌لات به‌گشتی و ئه‌میره‌كاني ده‌وله‌تی ئه‌یوبی و نوریش به‌مه‌یان ده‌زانی، بۆیه‌ ویستیان ده‌ست پێشخه‌ری بکه‌ن و ئه‌وه‌ بوو ئه‌یوبیه‌كان هه‌ستان به‌راسپاردنی هه‌ندێ له‌گه‌وره‌ پیاوانیان بۆ ناردنیا بۆ ولاتی مه‌غریب بۆ دۆزینه‌وه‌ و په‌یدا‌کردنی لایه‌نگری بۆیان هه‌تاوه‌كو ئه‌مانه‌ ببنه‌ هێلی به‌رگری یه‌كه‌م له‌به‌رامبه‌ر ته‌ماعاری موه‌حیدینه‌كاندا، هێرشێ قه‌راقوشیش بۆ سه‌ر مه‌غریب یه‌كێك بوو له‌و هه‌نگاوانه‌و ئه‌چووه‌ چوار چێوه‌ی ئه‌و هه‌والانه‌وه‌^٦، ئه‌وه‌ بوو سوپای ئه‌یوبی به‌رێی بیا‌باندایه‌ره‌و مه‌غریب به‌رێكه‌وت ئه‌مه‌ش له‌به‌ر كورتی و نزیکێ نه‌بوونی مه‌ترسی تیا‌یدا، هه‌ربۆیه‌ وازیان له‌رێگه‌ی

^١ صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامي (٥١٩/٢).

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه‌، (٥١٩/٢).

^٣ دراسات في تاريخ الغرب، ل: ١١٥

^٤ دراسات في تاريخ الغرب، ل: ١١٥

^٥ سقوط الدولة الموحدين، ل: ١٩٨

که نار دهریا هیئا که تیره و هۆزه کانی به نی سه لیم و به نی هیلال تیدا بوو که توانیبوو یان رۆژه لاتى لیبیا کۆنترۆل بکه ن ژیا نیکى خوش بۆ خویان دهسته بهریکه ن و به جددى کاریان ده کرد بۆ پارێزگارى کردن له و ناوچانه و رووبه پووبوونه و هى هەر هیزیک که نیازى نزیکبوونه و دهست به سهرا گرتنى نه و ناوچانه ی هه بیټ^۱. له راستیدا نه ناردنى کۆمه کی له لایه ن مه نصوره وه به هۆی چه ند گرفتیکى ده رونی و بارى شله ژاوى ناوخۆیى و ده ره کییه وه بوو، هه رچه نه د ریزی زۆرى له بالۆیزی سه لآحه دین ناو کاتیکیش که بالۆیزه که ی سه لآحه دین شه مه سه دینی کوپی مونقیذ ستایشی مه نصورى کرد به هۆنراوه یه کی چل دێپی مه نصور له برى هەر دێپیک هه زار دره می خه لات کرد، له هۆنراوه که شدا^۲ هاتوه:

سأشکر بحراً ذاعباب قطعته	الى بحر جود ما لنعماء ساحل
الى معدن التقوى الى كعبة الهدى	الى من سمت بالذكر منه الأوائل
اليك أمير المسلمين ولم تزل	الى بابك المأمول ترجى الرواحل
قطعت اليك البر والبحر موقناً	بأن نذاك القمر بالتجح كافل
فما راعى من وجبة البرائع	ولا هالي من زاحر البحر هائل
ومن كان غابات لمعالي طلابه	يهون عليه كل أمر يحاول
رجوت بقصدك العلا فبلغتها	وأدنى عطايك العلا والفضائل
فلا زلت للعلاء والجود ثانياً	تبلغك الأيام ما أنت أمل

له راستیدا سه لآحه دینی ئه یویى دانى نه نا به خه لیفایه تی سولتانی موه حیدینه کاندای نازناوی ئه میر موئمنینیشی بۆ به کار نه هیئا له و نامه یه دا که به ئیبن منقرى نێردراویدا ناردی، ئه م مه سه له یه ش گرنگى خۆی هه یه، چونکه ئه وه داننا نه به خیلافه تی موه حیدینه کاندای که له سه ر به نه مای رێنما ییه چه وته کانی ئیبن تومرت بنیاتنرا بوو، ئه مه ش له لایه ن القاضى الفاضلى گه و ره راویژگارى سه لآحه دینه وه روون کرایه وه کاتى وتى : ... ئه و گوتاره به سه و بواری ئه وه ی تیا یه که نکولى لیبیکه ین، نو سینیش به لگه یه که زمان ئه به ستیته وه و ئه گه ر له سه ر مینبه ریک له مینبه ره کانی مه غریبدا بخوێرتیته وه، ئه وه ئیمه له به یعه ت دان به خه لیفه ی عه باسى پاشگه زبووینه ته وه و به یه تمان به که سیك داوه که خوا پشتیوانى نییه شوینکه وتنى دروست نیه، به م پێیه ش خاوه رێزمان سوک کردوه و خۆمان خستوو ته خوار شتى رێزدادرو ریزی موسولمانانمان جیهیشتوو وه

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۸.

^۲ صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامى (۵۲۰/۲).

سەرپێچی خوامان کردوو، ههروهك گۆپراپه‌لی كه سێكمان كردوو كه گۆپراپه‌لی دروست نیه و رابه‌رێكمان دیاریكردوو كه شیاو نییه^۱. رهنگه ئه‌گه‌ر سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ڵ سولتانی موه‌حیدینه‌كاندا به‌یه‌ك بگه‌شتنایه‌ له‌ژووری گفتوگۆدا ئه‌و له‌سه‌ر كۆمه‌له‌ شتێك رێك بگه‌وتنایه‌ كه به‌سود بوايه‌ بۆ هه‌مان، به‌هۆی ئه‌و مرونه‌ت و لیها‌تووییه‌ سیاسیه‌ كه‌م وێنه‌یه‌یه‌ی كه‌ له‌سه‌لاحه‌دیندا هه‌بوو، هه‌روه‌ها له‌به‌ر سو‌ربوونی سولتان مه‌نصور له‌سه‌ر چاكسازی كردن له‌بیرو باوه‌ری موه‌حیدینه‌كانداو نزیك بوونه‌وه‌ له‌بیرو باوه‌ری ئه‌ه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت. به‌لام خ‌وای گه‌وره‌ به‌دانایی خ‌وی كاروباره‌كان ئاراسته‌ ده‌كات به‌و شیوه‌یه‌ی كه‌ ده‌یه‌وێت، به‌هه‌ر حال جیاوازی سیاسه‌ت و بیروباوه‌ری نێوان سه‌لاحه‌دین و پاشای موه‌حیدینه‌كان نه‌بووه‌ رێگر له‌به‌رامبه‌ر هاوكاری گه‌لانیان له‌كاتی خ‌ۆشی و ته‌نگانه‌دا وه‌ك له‌هه‌موو كات و شوێنێكدا رووده‌ات، چونكه‌ وه‌ك له‌كتیبه‌كانی زیاننامه‌ی ناوداراندا ده‌رده‌كه‌وێت ژماره‌یه‌كی زۆر له‌مه‌غریبه‌كان به‌شدارییان له‌جنگ كردن له‌دژی خاچه‌رسته‌كان شان به‌شانی براكانیان له‌و ژۆه‌لاتدا كردو ژماره‌یه‌كی زۆریشیان لێ شه‌هید بووه‌ هه‌ر له‌فه‌له‌ستینیشدا به‌خاك سپێردراون^۲. له‌راستیدا سه‌لاحه‌دین ئه‌یویست سود له‌موه‌حیدینه‌كان وه‌رگرت دژ به‌هه‌لمه‌تی خاچه‌رستان ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌رمی و دانایه‌کی فراوان له‌بواری سیاسیدا. ئه‌و به‌مه‌ به‌ئهرکی خ‌وی هه‌ستا، به‌لام سولتانی موه‌حیدینه‌كان نه‌یتوانی ناكۆكیه‌ مه‌نه‌ه‌ جیه‌كان تیپه‌پنێت و له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دیندا هاوكاری بكات بۆ به‌رگری كردن له‌ئومه‌تی ئیسلامی

۵- **رؤی القاضی الفاضل له‌كاتی گه‌مارۆدانی عه‌ككا له‌لایه‌ن خاچه‌رسته‌كانه‌وه:** القاضی الفاضل رۆئیکی زۆر گرنگی بینی له‌ماوه‌ی گه‌مارۆی خاچه‌رسته‌كاندا، دیاره‌ له‌و كاته‌دا له‌میسر سه‌ره‌پرشتی كاروباره‌كانی ده‌كرد له‌بری سه‌لاحه‌دین، له‌روانگه‌ی ئه‌م پۆسته‌شه‌وه‌ كاروباره‌كانی سولتانی رێكه‌ده‌خست وه‌ك ئاماده‌کردنی سه‌ریازه‌كان و نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی كه‌شتیگه‌ل و هه‌لگرته‌ی پارو و گراسته‌نه‌وه‌ی ئازوقه‌ بۆ عه‌ككا، سولتانیش سه‌باره‌ت به‌ ئه‌ركه‌كانی نامه‌ی بۆ ده‌نوسی، ئه‌ویش وه‌لامه‌كانی به‌باشترین ده‌سته‌واژه‌ ده‌رده‌بهری و ئامۆژگاری و تیپینی پێشكه‌ش ده‌كردو به‌دوای به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلامدا ده‌گه‌را^۳، نامه‌كانیشی بۆ سه‌لاحه‌دین له‌ماوه‌ی گه‌مارۆدانی عه‌ككا له‌لایه‌ن فره‌نجه‌كانه‌وه‌ به‌رده‌وام بوو پر بوو

^۱ صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامی (۵۲۱/۲).

^۲ صفحات مشرقه من التاريخ الاسلامی (۵۲۱/۲).

^۳ كتاب الروضتين (۱۶۵/۲)، دور الفقهاء والعلماء، ل: ۱۶۹

له دهسته واژه ی پرولیاوانلیو له ههستی پې خوشه ویستی و دلسۆزی له پیناو سوککردن و ره واندنه وهی ماندویتی ئه و گه مارویه و به شداری کردنی براکانی له غه م و نازارو ئاواته کانیا ندا، ئه وه بوو له نامه کانیدا هانی دهدا بۆ خۆراگری و وره ی به رزده کرده وه بۆ دریزه دان به جیهادو بۆ ئومید نه بوون له ره حمه تی په ره ردگارو داوای ده سنگرتن به هیواو ئومید بوون به سه رکه وتنی خواپی لیده کرد، به لام ئه م په یوه ندیه شیان له سه ر بنه مای برایه تی بیرو باوه رو یه ک مه به ستی بنیاتنرا بوو، نه ک گه وره و بچوک و سه ر کرده و خزمه تگوزار، له یه کێک له و نامانه شدا هاتوو: باگه وره مان دریزبوونه وهی ماوه ی ئه م تاقیکردنه وه یه ی پێ ناخۆش نه بیئت چونکه پاداشتی ده ست ده که ویت، چاکه کانی زیاد ده بن و سه رکه وتنه کانی به رده وام ده بن، سه رنه نجامیش بۆ خواپه رستی و خواپه رستانه، خوای گه وره ش ئه و که سه سه رده خات که خوای سه رخسبیت له ژیا ندا، خوای گه وره ش پاداشتی تیکۆشانی گه وره مان بداته وه به خۆی و کار به ده ست و برا و کوپو سه ر یازه کانی^۱. له و نامانه ی تریش که قاضی فاضل ده ینارد بۆ سه لاهه دین ئه و نامانه ی که تیایدا پۆزشی بۆ هیئایه وه به هۆی دواکه وتنی گه یشتنی که شتیگه لی میسه روه بۆ شام به و کۆمه کیانه وه که سه لاهه دین له میسه ری داوا کردبوو، تیایدا روونی کرده وه که هۆکار هه لکردنی دژه بایه کی توند بووه نه ک که مته رخه می ئه و^۲ گومانیش له وه دا نییه که ئه م نامه یه ئه و رۆله دووپات ده کاته وه که ئه م قازیه به ریزه و زانیانی تر پیتی هه لده ستان بۆ یارمه تیدانی سه لاهه دین و دا بینکردنی پیداو یستی سه ر یازه کان^۳، شایانی با سه قازی هه موو شیوازو ریگه یه کی ده گرت به ر بۆ یارمه تیدانی سه لاهه دین و موسو لمانه کان له کاتی ئه م ئابلقه یه دا، له م بواره شدا نامه یه کی نووسی بۆ خه لیفه ی عه باسی و به جوانترین و به هیزترین ده سته واژه داوای لیکرد هانی دا بۆ پشتیوانیکردن له سه لاهه دین له م هه لومه رجه دا سه خته دا له پیناوسه رخسنتی ئایینی خوا و پیغه مبه ره که ی و به رز راگرتنی پله وه پایه ی موسو لمانان، ره نگه به هیزترینی ئه و ده سته واژه شه که له م نامه یه دا به کاریه یتنا بیئت ئه وه بیئت: ئه ی جینشین و خانه واده ی محمه د (ﷺ)، به جوړیک رابه رایه تی ئومه ته که ی بکه که ئه و ئاسوده بکات، مافی ئه و بده به چاودیریکردنی ئیمه، چونکه ئیمه و موسو لمانان سپارده ی ئه وین لای تۆ، نمونه ی

^۱ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۹.

^۲ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۹.

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، في الشرق الأدنى، ل: ۱۶۹.

خزمه تگوزارستان ئیستا وهك نهو بهنده به هی كه نه گهر بۆ بکرایه له شوینه پیروژه کاندایه پارایه وه زهوی و خاکی ماچ ده کردو خۆی له بهر قاپیدا ده دا به زه ویدا هه تا کو خوی گهره کۆمه کی ده نارد، نه گهر وتنی هه موو شتیکیش نهنگی نه بوایه نه وه شتانیکم دهوت كه چاوه کانی بهیته نایه ته گریان و دلّه کانی راجله کاندایه، به لام ئارامگرو چاوه پوانی پاداشتی خواین به ئومیدی سه رکه وتنیکی خوایی نزیکین^۱. به م شیوه یه قاضی فاضل توانی نهو نه هه مه تیبه به سه لّاحه دین تیبه پینۆ و خۆی به ته نها وهك سوپایه ک و ابوو كه له ته نیشت سه لّاحه دینه وه ده جه نگا^۲. له و نامانه ش كه قاضی فاضل وهك ئامۆزگاریه ک بۆ سه لّاحه دینی نووسی: ئه مه ئاینیکه نه به زۆری سه رده که وئۆ نه به سامان، به لکو خوی گهره كه سانیکی نیه تپاک و دلسۆزی بۆ هه لّباردوه، جا باگه وره شمان پاشماوه یه کی باش بیت بۆ نهو پیشینه چاکانه، ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب: ۲۱)

قهیرانه کانتیبه رده بن و سه رقالیبه کان کۆتاییان پیدیت و خوی گهره ش هه والیک ده نیتری كه دلّه کان ئاسوده بکات. نه هه مه تی و ناخۆشی له ئیسلام و موسولمانان دورد هخاته وه، داوی لیخۆش بوون له په ره رده گار ده که یین، چونکه به لاو ناخۆشی هه میسه ده رنه نجای تاوانه^۳. له نامه یه کی تریشدا ده لّی: ئیمه گیرۆده ی دهستی دهروونی خۆمانین و نه گهر راست بکه یین نه وه خوی گهره ده رنه نجای نهو راستگویی به مان بۆ پیش ده خات و نه گهر گوپینه لّی بووینایه به ده ست دوژمنه که یه وه گیرۆده نه ده بووین، نه گهر ئیمه نهو فه رمانانه ی جیبه جی بکه یین كه له تواناماندیه نه وه پاداشتمان ده داته وه به جیبه جی کردنی نهو کارانه بۆمان كه به بی نهو نا کریت، جا با که س به دوژمن نه زانین جگه له کرده وه کانمان و گله ییش ته نها له خۆمان بکه یین و ئومیدیشمان ته نها به په ره رده گار بیت نهك به زۆر بونی سوپاو سه رباز یا خود مالّ و سه روهت، یان به کوشتاری فلان و پاو نه خشی فیسار، هه موو نه م شتانه خوامان له یاد ده باته وه و نامانه وئۆ خوی گهره به ماناته ده ست هۆکاره کان چونکه سه رکه وتن هه ر له زاتی نه وه وه یه، داوی لیخۆش بوونی تاوانه کانمانی لیده که یین، چونکه نه گهر تاوان ریّی نزاکانی نه گرتینایه ئیستا وه لاممان درابووه وه و شه پۆلی فرمیسکی له خوا ترسان دلّانی پاک کردبووه، به لام کۆسپیک له پیدایه^۴، له نامه یه کی تریشدا هاتوه

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۰

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۷۰

^۳ دور الفقهاء والعلماء المسلمين، فی الشرق الأدنى، ل: ۱۷۰

^۴ کتاب الروختین (۱۷۹/۴)

سوپاکه مان سوپاس بۆ خوا لاوازی تیدا نییه، به لām ماندوو بووه و توانای مرقیش سنوری هیه، قه ده ری خواش شتیکه و هه موو خاوه ن ئامانجیکیش بۆ ئامانجه که ی هه ولّ ده دات له سنوری توانیدا، خزمه تگوزارتان ئه مه بۆیه باس ده کات هه تاوه کو گه وره مان توپه و بیزار نه بیّت له سه ربازه لاوازی ته مه له کانی و سوپاس و ستایشی پاله واننه کانیشیان له یاده نه کات خوی گه وره ده فه رموویّت: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ (آل عمران: ۱۵۹)، واته: که واته (چاپوشیان لیبکه و لییان ببوره داوی لیخوشبوونیان بۆ بکه له کارو پیشه اتدا پرسو پایان پێبکه) (ته فسیری ئاسان، ل: ۷۱).

گه وره م: ئایا خوی گه وره سه یری دلّی خه لکی سه رزه وی نه کردوو و که سی به باش و شیوا نه زانیوه و به کارینه هیناوه بۆ به رپاکردنی ئایین و به رزکردنه وه ی وشه و بلاوکردنه وه ی ده سه لات و پاراستنی دروشم و پارێزگاری کردن له روگه (قیبله) ی یه کتا په رستی جگه له تو؟ ئه مه له کاتی که یه که له سه رزه وی خه لکانیک هه ن نزیکترن له پێغه مبه ره وه (د.خ) و ده سه لات و موّلک و سامانیان زۆتره، به لām ئه وانی دانیشتان دووه تو ی هه ستانده وه، ئه وانی ته مه لّ و تو ی وریا و چالاک و ئه وان ده ست به ستر او تو ی ده سترکراوه و دونیای لای ئه وان خۆشه ویست کردوه و له دلّی تو خۆشه ویستی ده ره یناوه، بۆ تو ئه م کاره ی ئاسان و بۆ ئه وان گران کردوو، ده سستی ئه وانی به ستر وه ته وه و ده سستی تو ی والا کردوو، شمشیری ئه وانی خستۆته کیلان و شمشیری تو ی هه لکیشاوه، ئه وانی به ده بخت و تو ی خۆشه بخت کردوو و ئه وان دانیشتون و تو ی خستۆته جوله، ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ (التوبة: ۴۶)، واته ئه گه ر ئه و دوو پووانه بیانه ویّت ده رچن بۆ غه زه ئه وه خۆیان بۆ ئاماده کردوه، به لām خوا چالاک نواندن و ده رچوونی ئه وانی نه ویست له به ر ئه وه سستی کردن له شی قورس کردن و پێیان و ترا: ئه وانیش بۆ خۆتان له گه لّ پیرو مندالّ و په ککه وته کاندّا. (ته فسیری ئاسان ل: ۱۹۴).

به لّی شتی تری له مه ش گه وره تر هیه، ئه ویش ئه وه یه کاتئ بیباوه پان له هه موو گۆشه و که ناریکی سه ر زه وییه وه، له روژئاوا و ده ریاوه، بئ دواکه وتن هه مووان، بی گویدان به دوری ریگه و به ئاره زوی خۆیان بیئ ئه وه ی پاشایه ک پاره یان بۆ خه رج بکات یان که سیّک راپێچیان بکات له هه موو لایه که وه هاتن به ده م بانگه وازه که یانه وه وه ک ده لّین:

ولست بملكِ هازم لنظيره ولكنك السلام للشركِ هازم

ئه مه له کاتی که یه که تو له ناو هه موو موسولماناندا هاوکاریکت نییه و که س له گه لّتا نایه و ده ره وه و که سیش به زمان جیهادت له گه لّدا ناکات و به بی کرئ له گه لّدا نایه ته ده ره وه و

به بَالَيْك و بَالَيْك به زیاتر پی ده فرۆشن بانگیان نه کهیت بۆ به ههشت، بانگیان نه کهیت بۆ لای خوا و ده زانن بۆ لای خۆتیان بانگ ده کهیتو داوی نه نجامدانی فهرزیان لیده کهیت و ده زانن باسی سوننه تیان بۆ ده کهیت و به ههشتیان نه خه یته پیش چاو و نه زانن ده ته وی بۆ خۆتی قورغ بکهی^۱، ههروهها له نامه یه کی تر دا ده لئ: تاوانه کانمان ریگی نزی لیگرتوین جیی خۆیه تی لۆمه ی خۆمان بکهین، خوی گه وره ش قه ده ریگی هه یه که توانای لادانیان نه هه ته نها نه وه نه بیته که بلئین: لاهول ولا قوة الله بالله، ئیستاش چه ند ناخۆشییه ک به پتویه ﴿قُلِ اللَّهُ يُجَبِّحُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ﴾ (الأنعام: ۶۴)، واته: جا له وه لامیاندا بلئ: خوا له و تاریکیانه و له هه موو کۆسپێک رزگار تان ده کاته که چی..... هتد (ته فیسری ئاسان، ل: ۱۳۵). دوژمنیش سوپایه کی زۆری بۆ کۆکردینه وه و خه لکیش وتیان بترسن، ئیمه ش وتمان: پشت و په نامان خویه و هه ره ئه ویش باشتترین پشتیوانه، به و شیوه یه ش نه و به لئنه ی په ره ر دگار مان مسۆگه ر کرد که ده فه رمویت: له فه زل و نیعمه تی خوا به شیان درا، ئیمه ش ته نها نه و فه زله گه وره یه مان ده وی پشت و په ناشمان هه ر خویه، خوی گه وره ش ته نها نزا کردنی پیشان داوین له کاتی ته نگانه داو ده بی هه میشه له ده رگای ره حمه ت و میهری به دین و لئی بپارێینه وه: ﴿قُلُوا إِذْ جَاءَهُمْ بِأُسْنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ (الأنعام: ۴۳)، واته کاتیک سه رکه ش و یاخی بوون تووشی تالای جه نگو به لاو ته نگانه مان کردن بۆ نه وه ی لیمان بپارێنه وه بلالێنه وه، به لام دلایان ره ق و ره ش بوو. (ته فیسری ئاسان، ل: ۱۳۲).

په ناش ده گرین به خوا له دلپه قی و بیئومید بوون له په حمه تی په ره ر دگار هیوا بران له ده روی، چونکه ته نها که سانیك هیوا براو ده بن که هۆش و ژیریان له ده ست دا بیته، له خوا دورو بیبه ش بن له په حمه تی، هیچ فیل و چاره یه کیش نییه جگه له واز هیان له فیل، جا نه که رخوی گه وره بزانیته که سه ربازه کانی گه وره مان هه موو توانایان خستوه ته گه ر نه وه عوزری بۆ داناون باگه وره شمان گله بیان لینه کات، نه گه ر بشزانیته که مه ر خه مییان نواندوه و زۆر هه ولئ زۆریان نه داوه نه وه توپه یی په ره ر دگاریان به سه ^۲، بهنده ش ئارامگری و سینه فراوانی و ره وشت جوانی و پارێزکاری بیری گه وره مان ده خاته وه داوی دل پاگرتن و پاکی دل لیده کات هه تاوه کو جه سه ش پاك بیته ﴿وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ...﴾، واته: خو نه گه ر پشت هه لکردن و سه رپێچی خواره ناسان زۆر له ساخته هتد. (ته فیسری ئاسان، ل: ۱۳۱). هه تاوه کو ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى﴾

^۱ کتاب الروختین (۱۸۲/۴).

^۲ کتاب الروختین (۱۸۲/۴).

(الأنعام: ٣٥) واتە: ئەگەر خواش بیویستایە لەسەر هیدایەت و رێبازی دروست ئەو کۆی دەکردنەو بە مەرجێک خۆیان مەبەستیان بێت. (تەفسیری ئاسان، ل: ١٢١).

گەورە شەمان لە پێشترە بەم دێرە شعرە:

ولا بطرء إن تابعت نعم و صابر في البلاء محتسب

وتیان بە المەلَب: ئایا حەزەت لەسەرکەوتنیکە بەبێ ماندوو بوون؟ ئەویش وتی: رەقم لە نەریتی دەستەوسانیەو هەر دەبێ وستی خوا لەبەندەکانیدا بەدیپیت، کەس ناتوانێ حوکم و بڕیاری رەت بکاتەو بە جا با گەورە شەمان بە هیچ قەدەرێکی پەرورەدگار بێتاقەت نەبێت، چونکە ئەگەر قەزاو قەدەر تێپەڕێ و ئەویش پێی رازی بێت و پاداشتی وەرگرێت بۆ شەرتە لەوێ کە ناپازی و گوناھبار بێت، خۆی گەورە پاداشتی کە سێک بەداتەو کە غەم و بێزاری بۆ پەرورەدگار دەرپێ و پەنا بۆ خاوەن دەسەلات بەریت، هەرکە سێکیش بەنەینی هاوار لە پەرورەدگار بکات بەناشکراوە لای سێنە دەداتەو، جا باسکالای گەورەمان بۆ پەرورەدگار بەنەینی بێت، هەتا کۆ باری شان و غەمی سێنە قورس نەکات کە بەبێ خوا هیچیان پێناکرێت، ئەوێش کە هێرش بەرانی لاواز کردووە بیرو هەزری هەموانی گرتووەتەو تەنھا قەیرانی بێ ئازووقەییە لە عەککا... گەورە شەمان بە ئەزموون بۆی دەرکەوتووە کە بەرێو بەرێ زەمانە تەنھا پەرورەدگاری زەمانەیی و کاریش بەخاوەن کار دەرکێت و ئۆر بیر کردنەوێش خەم و خەفەت کەم ناکاتەو.

قد قلت الرجل المقسم أمره فوض اليه تنم قرير العين

هەموو شتێک بە دەمەوێ چوونی هەبێ جگە لەسەریانگەیک کە دواي موسولمان بوون بێت بە گاڕو و لا تێک کە مینبەرە کە ی پاش و تاردان بێدەنگ کرابێت، گەورەم ئەو شەوانە کە تۆ لەسەنگەردا بوویت و خەڵک خەوتوون و لە ئامادەباشیدا بویت و خەڵک بێزابوون و شەو نەخوێت تیا کێشاوە و خەڵکی بێتاگا بوون ئەم رۆژانەش کە تیایدا بانگەواز دەرکێت: ئەو ئەسپەکانی جیهاد خەڵک سەرخەن ئەم کاتانەش کە سەرەکان تیایدا سپی دەبن هەموو نەعمەتی پەرورەدگار بەسەر تەوێ و نەمان بۆن لە بەهەشتداو سپی کەرەوێ لاپەرە کەرەوێ کانتن ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا﴾ (آل عمران: ٣٠). واتە: رۆژێک دێت هەموو کەس کارو کردەوێ کانی خۆی دەبینێت ئامادە کران بە خێر و شەپەرەو. (تەفسیری ئاسان، ل: ١٥٤).

ئەمانە لەصراط دەتەپەرێننەو تاي ترازووت قورس دەکەن و رەزەمانەندی خوات بۆ مسۆگەر دەکەن تۆش سوپاسی خاویان لەسەر بکە هەرکە چۆن لەسەر سەرکەوتنە مەزنەکان سەفەر

ده كه یت، بشزانه كه پاداشتی ئارامگرتن له سه رووی پاداشتی سوپاسگوزاره وهیه، له دلامه زراوی نه میری باوه پداران عومهری كوپى خه تابیش نه وه بوو كه نه یفه رموو: نه گهر ئارامگرى و سوپاسگوزارى (صبر شكر) دوو خوشتر بونایه گویم پینه ده دا سواری ههركامیكیان ببم. بهم وره به رزه وه پیشمان كه وتنو جیپیان هیشتهین و ئیمهش هه زمان له تهپ و توژ نیه، نه وان ههنگاوى باشیان ناو پهنا نه گرم به خوا له كه وتنو گلان. خاوى گهرورهش بۆ جیپه جیكردن و گه یاندنى حهق باشترین دروستكراوه كانى ههلبژاردوو، خوشى باش دهزانى كه له پیشیاندا چى رویداوه و به سه رهاتى پیغه مبه ران چى بووه، خاوى گهرورهش پیغه مبه ره كه ی هانداه كه چاو له وان بكات و شوین پێیان ههلبگریت به تاییهت پیغه مبه رانى اولی العزم له ناویاندا، هیچ نرخیکیش بۆ به ههشت زۆر نیه، خاوى گهرورهش ته نه نا نه و به ندانه ی تاقیده كاته وه كه دهزانى توانای ئارامگرتیان ههیه، دونیاش هه ندیکى نه وى تری ده سپێته وه و شتانیك رویداوه وهك رووینه دا بیت وایه، ماندوو بووونیش ده روات و پاداشت ده مینێته وه، گرنگترین وه سیه تیش نه وه یه كه گهره مان خه میك نه خوات كه جهسته ی لاواز بكات و میزاجی تيك بدات، چونكه ئومهت بینایه و نه ویش (خوا بیپارێزى) بناغه و پایه كانیه تی خاوى گهرورهش نه و پایانه دامه زراو بكات بۆ سه رخستنى حهق له وه وه سیه ته باشانهش كه فارسه كان كردوویانه نه وه یه كه وتویانه: نه گهر شتیكت توش بوو كه له تواناندا بوو نه وه دهسته وه سان مبه، نه گهر شتیكیش هاته رپێت و له توانات به ده ر بوو (پهنا به خوا) نه وه بێزارو نا ئومید مبه و ناره زایى ده رمه بره، له وانه شه خاوه ن كیشه یه كه نه گهر له برى خه مخواردن بیر له ده سه لات و توانای خوا بكاته وه نه وه خاوى گهروره بۆ چاره سه ر ده كات ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (الانسان: ۳۰). واته: ئیوه هیچ كاریكتان پێناكریت مه گهر خاوى ویستی له سه ر بیت. (تهفسیری ئاسان، ل: ۵۸۰).

ئه مه ده سه لاتیكه له سه رو هه موو ده سه لات هه كانه وهیه، پاشاكان به هۆی ته ماعه وه جهنگاون نه و به هۆی ئیمان و باوه رپه وه ده جهنگن، جا نه گهر په ره رده گارمان سه یری دلی گهره مانى كردو بینى ته نه پشت به و ده به ستی و متمانه شی هه ر به زاتى نه وه، نه وه ده رو ی لیده كاته وه و لوتفی خۆی به سه ردا ده بارینى، با هه رگیز له خوا نا ئومید نه بین و نه لێین "كه ی خوا سه رمان ده خات" و با ئارامگیرین چونكه ئیمه بۆ ئارامگرتن دروست كراوین، به لكو با سوپاسگوزار بین، چونكه سوپاسگوزارى له شوینی ئارامگریدا به رزترین جوړى سوپاسگوزارییه، بابو كه سانهش بلێین كه تووشى ناخوشى بوون تو پارێزراویته تا وه كو رازیبین له په ره رده گار، سه بارهت به ئاژاوه ی ولاتى

عهجه میش نه وه پاکو بیگهردی بۆ پهروهردگار که دل و زمانی پیکه وه کۆکردونه ته وه: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ (الانعام: ۹۱). واته پێیان بلێ: هه ر خوا خۆی دایه زاندووه و فێریشی کردووه له وه دوا وازیان لیبهینیت با له به تال و نادروستی خۆتاندا رۆبچن و گه مه و یاری بکه ن (ته فسیری ئاسان، ل: ۱۳۹) سولتانیش نامه یه کی نووسی بۆ قاضی فاضل له ولاتی هه ر هه نجه کانه وه و ئاگاداری کرده وه له و ئاماژانه ی سه رکه و تن که بۆی ئاشکرا بووه تیایدا نه یوت: ته نها له وه ده ترسم که پهروهردگار به پیتی تاوانه کانمان له گه لماندا بجولیته وه، چونکه تاوانه کان پیش ئیستا هه بوون و له م کاته دا سه رانه وه و پیشتر تۆمار کرابوون ئیستا لیخۆشبوون گرتیه وه، چونکه شمشیره سه ره کان به سن بۆ تکارکاری و به یه کدا کیشانی شمشیره کان به س بوون بۆ لیدانی قاپی به هه شت و نه و ولیدانانه شن له گۆره پاندا له به ر خوای مه زنه و خۆشبه ختی بۆ قاجیک که له گه ل تۆدا هه نگاوی نابیت بۆ جیهاد و ده م و چاوێک که له گه ل تۆدا تۆزای بوویت و که سیك له ژێر سایه ی تۆدا کوشتاری کردییت و کوژرا بیت، نه مه یه قاضی فاضل و نه و زانا خواویسته، خاوه نی ده ربهرینی نایاب و تیگه یشتنی قول و بۆ سوننه ته کانی پهروهردگار له سه رکه و تندا، دوا ی نه م نووسینه نه ش نابێ سه رسام بین به قسه ی سه لآحه دین که وتویه تی: به شمشیری خۆم هیچ شوینیکم رزگار نه کردووه، به لکو به قه له می قاضی فاضل بووه، له راستیدا بوونی که سایه تی هاوشیوه ی قاضی فاضل له ته نیشته سه رکرده موسولمانه کاند کاریکی زۆر گرنگه چ سه رکرده یه تی سه ربازی یان سیاسی و رۆل و کاریگه ری مه عه نوی زۆری هه یه له سه ربیان و خوای گه وه ده رگای ئومید و هیوا به هۆیانه وه والا ده کات و له خه می پاداشتی خوادا ده بن و ده بنه هۆکاریک بۆ ئارامگری و دامه زراوییان.

۶- هه وه له کانی سه لآحه دین بۆ هه لگرتنی گه مارۆ له سه ره ککا: سه لآحه دین موسولمانان و نه میره کانیانی هاندا بۆ جیهاد کردن له پینا و خوادا له گه ل کۆمه لی موسولماناندا هێرشێ ده برده سه ر بېباوه پان و جه نگیش له نیوان نه و و خاچه رسته کاند هێنان و بردن بوو، هه رکه که تیبه یه کیانی له ناو ده برد که تیبه یه کی تر ده هاته شوینی، نه وروپاش له پشت سوپا کانی وه بوو و به سامان و که شتی و جه نگاوه ر پالپشتی ده کرد و رقو کینه به راممبه ر به موسولمانان دلی داگیر کردبوو، کاتی گه مارۆ له سه ره ککا توند بوو، خه می سه ره کی سه لآحه دین نه وه بوو که جه نگاوه رو پاره و نه وت بگه یه نیته ده ست گه مارۆ دراوه کان، چونکه به ئاسانی

کۆمهکی له رێی ده‌ریاوه به‌خاچه‌رسته‌کان ده‌گه‌یشت و هیچ فیل و نه‌خشه‌یه‌کی سه‌ریازی نه‌ما که‌فه‌رمانده‌کان بیری لێیکه‌نه‌وه و سه‌لاحه‌دین به‌کاری نه‌هێنا بیست، له‌و فیل و پلانا نه‌ش^١ :
 ١- بپینی گه‌مارۆی ده‌ریایی سه‌ر عه‌ککا: سه‌لاحه‌دین ره‌حمه‌تی خوای لیبیت له‌به‌یروته‌دا که‌شتیه‌کی نۆژه‌نکرده‌وه‌و چوار سه‌د فه‌رده‌ گه‌نم و بێک په‌نیرو پیاو مه‌پو ئازووقه‌ی تری تیکرد، فره‌نجه‌کانیش که‌شتیه‌کانیان به‌ده‌وری عه‌ککادا دانا بوو بۆ پاراستنی له‌هاته‌نه‌وه‌ی که‌شتی موسولمانان، موسولمانانی ناو عه‌ککاش زۆر پتووستیان به‌خواردنه‌وه‌ی و ئازووقه‌ بوو، بۆیه‌ کۆمه‌لێک له‌موسولمانه‌کان له‌به‌یروته‌وه‌ سواری که‌شتیه‌ک بوون و جلی فره‌نجه‌کانیان پۆشی و ریشیان تاشی و به‌رازیان خسته‌ پێشه‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌ هه‌تاوه‌کو له‌دوره‌وه‌ ببینرێن و خاچیان هه‌لواسی و توانیان خۆیان تیکه‌ل به‌که‌شتیه‌کانی دوژمن بکه‌ن، به‌لام ئه‌وان رێیان پنگرتن و تیان: ده‌تانه‌وێ به‌ره‌و شار بچن؟ وایان ده‌زانی له‌خۆیان، ئه‌وانیش و تیان بۆ ئیوه‌ ده‌ستتان به‌سه‌ریدا نه‌گرتوه‌؟ و تیان: نه‌خێره‌یه‌شتا ده‌ستمان به‌سه‌ردا نه‌گرتوه‌، و تیان: زڕیپۆش ئه‌به‌ین بۆ سه‌ریازه‌کان به‌لام که‌شتیه‌کی ترمان به‌دواوه‌یه‌ ئاگاداریان بکه‌نه‌وه‌ هه‌تاکو نه‌چنه‌ شاره‌که‌وه‌ دیاره‌ که‌شتیه‌کی فره‌نجی به‌دوايانه‌وه‌ بوو کاتێ ئه‌مانی بینی ویستی ئاگاریان بکاته‌وه‌، به‌لام که‌شتیه‌ موسولمانه‌که‌ خێرا تر بوو، با یارمه‌تی داو توانی بگاته‌ به‌نده‌ری شاره‌که‌ سوپاس بۆ خوا به‌سه‌لامه‌تی گه‌یشته‌ به‌ره‌وه‌و ئه‌مه‌ش سه‌رکه‌وتنیکی مه‌زن بوو چونکه‌ خه‌لکی شار زۆر برسی و ماندوو بوون و به‌بێ کۆمه‌کی هیچیان پێنه‌ده‌کرا^٢. له‌ده‌یه‌ی ناوه‌راستی شه‌عبانی‌شدا به‌هادین قه‌راقوش که‌والی عه‌ککا بوو له‌گه‌ل پێشه‌نگی که‌شتیه‌که‌دا که‌ لؤلوی حاجب بوو سولتانان ئاگادار کرده‌وه‌ که‌ ئازووقه‌ له‌شاردا ته‌نها هه‌تاوه‌کو شه‌وی نیوه‌ی شه‌عبان له‌شاردا ده‌مینن، یوسفیش ئه‌مه‌ی به‌نه‌ینی لای خۆی هێشته‌وه‌و بۆ که‌سی ده‌رنه‌بێ نه‌وه‌کو بلاویته‌وه‌ بگاته‌ لای دوژمن و کاریگه‌ری له‌سه‌ر وه‌ی موسولمانان دابنیت، پێشتریش نامه‌یه‌کی نووسیبوو بۆ میسر و داوای سی که‌شتی خۆراک و ئازووقه‌ی کردبوو له‌گه‌ل ئه‌و شتانه‌ی که‌ له‌گه‌مارۆدا پتووستی پێه‌تی به‌دریژی زستان، ئه‌وه‌بوو سی که‌شتیه‌که‌ به‌ریکه‌وتن له‌میسره‌وه‌و چاوه‌پێی هه‌لکردنی بابوون بۆ به‌ریکه‌وتن و خوشه‌ختانه‌ بایه‌کی باش هه‌لیکردو پاش به‌ریکه‌وتن ئیان له‌شه‌وی پارده‌ی شه‌عباندا گه‌یشتنه‌ عه‌ککا، ئه‌مه‌ش

^١ کتاب الروضتين (١٩٠/٤).

^٢ کتاب الروضتين (١٥٤/٤).

له کاتی کدا بوو که ئازووقه له عه ککادا نه مابوو دوژمنیش بهرده وام بوو له په لاماردانیداو که گه شته بهر وه سه ریاژه موسولمانه کان الله اکبر والحمد لله یان ده کرد دواى ئه وى که ئازووقه و خۆراکیان لیږابوو، موسولمانه کان هاتنه که نار ده ریاو نزای گه شتنيان ده کرد به سه لامه تی چونکه پيش گه شتني به که نار ه کانی عه ککا له گه ل که شتیه کانی دوژمندا رووبه پړوی یه ک بوونه وه بۆیه نزای سه رکه وتن و گه شتنيان بۆ ده کرد جه نگیش له هه موو لایه که وه له گه ل که شتییه که دا بهرده وام بوو خواى گه وره ش ده پیا راست و باش توند تر ده بوو، ده نگیش له هه ر دوو لاره بهر ده بوو یه وه هه تا وه کو دواچار به سه لامه تی ده ریا زیان بوو خه لکیش وه ک بارانی دواى وشکه سالی به ده میان وه چوون^۱.

ب- عیسی عه وام (مه له وان) گه مارۆکه ده شکینی له و شته سهیرانه ی که له م جه نگه دا روویدا وه ئه و بوو که سواریکی موسولمان به ناوی عیسا ئه هاته ناو شاره وه به شه ودا نامه و پاره ی ده هیئا به دزی دوژمنه وه پاشان به مه له له بهرده م که شتییه کانی دوژمنه وه ده ربازی ده بوو ئه وه بوو شه ویکیان سی تووره که ی له خۆی به ست که هه زار دیناری تیدا بوو له گه ل چه ند نامه یه کدا بۆ سه ریاژه کان و خۆی فریډایه ناو ده ریا وه به لام تووشی شتی که هات و خنکاو هه والی له موسولمانه کان دواکه وت نه ریتیش وابوو هه رکه بگه یشتایه ته شار بالنده یه ک ده فری و موسولمانه کان ده یانزانی که گه شتو وه ته بهر وه، به لام ئه و شه وه بالنده که نه فری بۆیه هه ستیان به له ده ستدانی کرد، پاش چه ند رۆژێک کاتیک خه لکی له قه راغ ده ریا دا ووه ستابوون ئا وه که مردوویه کی فریډایه که نار ده ریا کاتی چوونه سه ری بینیان که عیسا ی مه له وانه له ناو قه دیدا پاشماوه ی نامه و ژێپه که یان بینى که بۆ موجهیده کان نێردرابوو، هه رگیز که سیک نه بینرا وه وه ک ئه م که چۆن له کاتی ژیانیدا سپارده ی گه یاندو وه خواى گه وره له دواى مردنی بۆی گه یاند بیئت^۲. العمام ده لئ: عیسا ون بوو هیچ هه وال و شوینه واریکی نه بوو گومانى زۆریان لا دروست بوو به لام وا دیار بوو لای خواى گه وره پله و پایه یه کی به رزی هه بوو بۆیه نه یویست به و شتیه یه ی له ناو بجیئت و جیئ گومان بیئت و گه یاندیه که نار ده ریا و راستی مه سه له که یان بۆ ده رکه وت^۳.

^۱ کتاب الروضتين (۱۵۴/۴).

^۲ کتاب الروضتين (۱۶۰/۴).

^۳ کتاب الروضتين (۱۶۰/۴).

٥- به ئامانج کردنی ئامیره کانی گه مارۆو به رگری له لایه ن موسولمانه کانه وه: چاو تیپرنی خاچه رسته کان بۆ عه ککا زیاد ی کردبوو، له هه موو لایه که وه مه نه نه تیقیان دابه ستو به تۆره به شه وو به رۆژ به ردیان ده هاویش ت کات ی که موسولمانه کان ئه م بارودۆخه یان بین ی غیره تیان جو لاو بریاری کرد نه وه ی ده روزه کانی شارو هیژش کرد نه سه ر خاچه رسته کانیا ندا له ده ره وه دا، ئه وه بوو ئه م کاره یان کردو به یه کجار له هه موو لایه که وه په لاماری خێوه تی خاچه رسته کانیا ن داو نه وانیش سه رقا ل بوون به به رگری کردن له خێوه ته کانیا ن و مه نه نه یقه کانیا ن به جیه یشت و گروپی ناگرا هاو یژی ناو موسولمانه کانیش ئه م هه له یان قۆسته وه مه نه نه یقه کانیا ن ناگر باران کردو هه ر هه مویا ن سوتان د^١.

و- گه مارۆدانی بورجی الذبان له لایه ن خاچه رسته کانه وه: له شه عبانی هه مان سا لدا ٥٨٦ هه ک خاچه رسته کان هه ستان به گه مارۆدانی بورجی الذبان که ئین شه داد وه سفی ده کات به وه ی که بورجی که له ناوه راست ی ده ریادا له سه ر به رد بنیا تنرا وه له ده روزه ی به نده ری عه ککادا بۆ پاراستنی به نده ره که چونکه که شتی هه ر که تیپه پبوو لێ ئه وه له مه ترسی دوژمن رزگاری ده بی ت هه روه که ده ستگرتن به سه ر ئه م به نده ره داده بی ته هۆی ریگرتن و ده ستگرتن به سه ر ئه وه که شتیانه دا که وه که مکه ی ئاراسته ی به نده ره که ده کری ن، ئه وه بوو خاچه رسته کان چه ند که شتیه کیان هی ناو چه ند بورجیکیان تیادا دروست کردو پر یان کرد له دارو نه وت، به لام هه موو ئه و سه ر یازانه ی که ئه م کاره یان ده کرد کوژران، دووباره که شتیه کی تریان پر کرد له دارو نه وت و هه تا وه کو بینیره ناو که شتی موسولمانه کان و پاشان گهی تی به رده ن، هه روه ها که شتی سییه میشیان به هه مان شی وه ئاماده کردو پر یان کرد له جه نگا وه و به ربه س تیکیان بۆ دروست کرد بۆ ئه وه ی بی ته ریگر له به رامبه ر تیر هاویش تنی موسولمانه کاند، ئه م به ربه س ته ش له شی وه ی ژوریکدا بوو هه تا کو له کاتی سوتاندنی هه ر شتی کدا خۆیا ن بچه ناویه وه، سه ره تا ئاراسته ی با به دلی ئه وان بوو، به لام ویستی په روه ردگار وابوو کات ی ناگریان کرده وه ناگ ره که به ربو وه بورجه کانی خۆیا ن و ئه و که شتییه ی که به نیازبوون بیبه نه نه نیوان که شتی موسولمانه کان، پاشان ناگر په ری سه ندو ناو که شتیه کانی گرت وه کات ی چوونه ناو به ربه س ته که وه به هۆی با وه دزه ی کرده ناویه وه هه مویا نی تیادا سوتا^٢. سه رباری ئه م کاره ساته ش که به سه ر خاچه رسته کاند هات له کاتی کدا

^١ النوادر السلطانية، ل: ١٣٤.

^٢ النوادر السلطانية، ل: ١٣٨، ١٣٩، صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ٢٦٠.

که له هه وڵی دهستگرتن به سهر بورجی الذباندای بوون، به لام له دهست به سهر گرتنی بیتومید نه بوون و جارێکی تر هاتنه وه و نامیرێکی گه وره یان هینا که له شیوهی تانک (ده بابه) دا بوو^۱ که سه رێکی گه وره و ملیکی نه ستووری ئاسنی هه بوو پێیان دهوت به ران و قوچی له بورجه که ده داو هه لیده که ند، هه روه ها نامیرێکی تریان به کارهینا که شیوه یه کی گومه زی هه بوو چه ند سه ربارزێکی تیا بوو سه ره که شی له شیوهی گاسنی زهوی کێلاندای بوو پێی ده و ترا سنوور، سه ری به رانه که خرپوو به قورساییه که ی شتی ده روخاندو سه ری سنوره که ش به نوکه تیژه که ی شتی ده روخاند، هه روه ها پلیکانه و په رده ی گه وره یان به کارده هینا، له ده ریاشدا که شتییه کی گه وره یان ناماده کردبوو که بورجێکی گه وره ی تیا بوو ده یانویست بیخه ن به سه ر شورا که داو به جولان وه رده گه پاو وه ک رێگه یه ک به کارده هات بو ئه و شویتنه ی که به سه ریا ده که ویت و جه نگاوه ره کان به سه ریدا ده پۆیشتن، نه وه بوو ویستیان له بورجی الذبان نزیکي بخه نه وه و دهستی به سه ردا بگرن کاتێ ناماده کارییه کانیشیان ته و او بوو، له هه موو لایه که وه په لاماری بورجه که یان داو به ژماره یه کی زۆره وه، موسولمانه کانیش سه ره تا گوێیان پێنه دان هه تا وه کو چرپوکی ته ماعیان له عه ککا گیربوو و نامیره کانیا ن راکێشاو پێکردو له شورا کان نزیکیان کرده وه، کاتێ نه مه یان کرد موسولمانه کان به یه ک ده نگ هاواریان کردو ده رگا کانیا ن کرده وه و گیانی خۆیان فروشت به په روه ردگا ر، میژوونوس ئین شهاد ده لێ: له هه وو لایه که وه په لاماری دوژمنیا ن داو له خه نده قه کانیا ندا خه فه یان کردن، کاتێ بینیا ن خاچه رسته کان تووشی سه ر شوپی و شکست هاتوون په لاماری به رانه که یان داو ناگرو نه و تیا ن تێ فرێدا و توانیا ن ناگری تێ به ریده ن و جه نگاوه ره خاچه رسته کانیش له ناویدا هه لاتن پاشا ن ناگره که گه شته سنوره که و سوتانیدی و دواتریش موسولمانه کان قولا پیا ن له به رانه که گیرکردو توانیا ن به ناگره که وه راکێشن و بیهێننه ژێرده سه لاتی خۆیا ن، نه م به رانه ش له چه ند نامیرێک پێک هاتبوو، نه وه بوو ناویا ن پیا کردو پاشا چه ند رۆژێک ئاسنه که ی سارد بووه وه، نه مه ش له ره مه زانی سالی ۵۸۶ هـ / تۆکتۆ به ری سالی ۱۱۹۰ زدا بوو^۲.

ژ- زالبوونی موسولمانه کان به سه ر جه نگه که دا: به مه ی که باسکرا راده ی زالبوونی موسولمانه کا نمان به سه ر جه نگه که دا بو دهرده که ویت، هه روه ک راده ی نه و ترسو دلّه

^۱ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۰.

^۲ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۱، النوادر السلطانية، ل: ۱۶۰.

راوکیځه ی که خاچه رسته کانی گرتبوویه وه. ناشکرا ده بیت، چونکه موسولمانه کان ته نها به زیانگه یاندن به نامیره کانیاں وازیان نه هیئا به لگو نه و نامیره شیان له دژیان به کار هیئا، کاتی رژی چوارشه ممه نیوه ی مانگی ره مه زان هات موسولمانه کان به که شتیه کایانه وه چوونه دهره وه و کتوپ هیرشیان کرده سهر نه و که شتیه خاچه رسته ی که دانرابوو بۆ دهست به سه راگرتنی بورجی الذبان و دایانه بهر شوشه ی نه وت و توانییان شکست به م هه و له ی خاچه رسته کان بیئن^۱.

ح- نازایه تییه کی که م وینه: له جه مادی یه که می سالی ۵۸۷ هـ / یۆنیۆی ۱۹۱۱ زدا خاچه رستان په لاماری که شتیه کی موسولمانه کانیاں دا که له به یرووته وه هاتبوو پریوو له نامیرو چه کو نازووقه و جه نگاوه، فرمانده ی، نه و که شتیه ی که سیکی نازابوو، کاتی هیرشو هه ژموونی دوزمنی بیی، داوی نو قومکردنی که شتیه ی که کرد هه تاکو دوزمن سودی لیئه بیی، نه وه بوو که شتیه که یان نو قومکردو نه یان نه یشت دوزمن سودی لیبیینت^۲.

هیرشیکی ئیسلامی بۆ سهر تانکیکی گه وره که له چوار چین پیکهاتبوو: نه و موسولمانه ی که له عه ککادا بوون به نیاز بوون هیرش بکه نه سهر دوزمن و زیانی زوری پبگه یه نن، هه تاوه کو بیسه لمیئن که نو قوم بوونی که شتیه که کاری تیئه کردوون، له و کاته شدا دوزمن تانکیکی چوار قاتی گه وره ی دروست کردبوو، که قاتی یه که می له ته خته دروستکراوو دووه میشی له په صاص و سییه میشی له ناسن و چواره میشی له مسبه رزییه که شی له به رزی شورا که زیاتر بوو پرکرا بوو له جه نگاوه و نزیک کرا بووه له شورا که هه تاکو لیئه وه هیرش بکه نه سهر موسولمانه کان له عه ککا، به لام موسولمانه کان دهست پبشخه رییاں کردو و شه و رۆژیک به نه وت لییاں دان و توانیاں ناگری تیبه ریده ن^۳، سه ریاری نه م زیانانه ش که موسولمانه کان به خاچه رسته کانیاں گه یاند، به لام نه و رووپیه کان به رده وام بوون له ناردنی کۆمه کی بۆ شام، نه مه ش یارمه تی خاچه رسته کانی دا بۆ دریزه دان به گه مارۆ که یان بۆ سه ر عه ککا، نه وه بوو له کاتی کدا که سه لاحه دین سه رکه وتنی مه زنی به دهست هیئا به سه ر خاچه رسته کاند چ له جه نگو روویه روو بوونه وه کاند بیت یان به له ناو برددنی نامیرو که ره سته کانیاں، له م کاته دا گه وره ترین پاشا کانی نه وروپا له و سه رده مه دا گه شتیه ناوچه که که نه وانیش فلیپ ئوغسگۆسی پاشای شاری فه رنساو ریتشارد شیردلی پاشای ئینگلته را

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۴۳، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۶۱.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۱۴۳، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۶۱.

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۱۶۲، صلاح الدين والصليبيون، ل: ۲۶۲.

بوون، که به ریگای دهریادا هاتبوون، بیگومان گه یشتنیان کاریگه ری زوری هه بوو له سه ره زکردنه وهی وره لایه نی مه عنه وی خاچه رسته کان^۱.

ا- هیتانه دهره وهی سه ریاژه کانی ناو عه ککاو ناردنی سه ریاژی تر له جیتیاندا: کاتی زستان هاتو دهریا شه پۆلی ده داو دوژمن وازی له هیرش کردن هیتا له بهر زوری باران و ناله باری که ش و ههوا، سولتان مۆله تی به سه ریاژه کانی دا بۆ گه پانه وه بۆ ولاته کانیان هه تاوه کو وچانیک بدنه ته نهها چهند که سیکی که م له نه میرو پیاوه تایبه ته کانی لای مانه وه^۲، سولتانیش دهستی دایه ئالوگۆپکردنی سه ریاژه کانی ناو عه ککاو ناردنی سه ریاژی تر له شوینیاندا نه مه جگه له ناردنی نازووقه و که رهسته ی جهنگی بۆیان و هیتانه دهره وهی نه و نه میرو جهنگاوه رانه ی که تیایدا بوون، چونکه ماوه یه کی دورو درێژ تیایدا مابوونه وه ماندوو بون بیزاری کردبوون، نه و موقه ده مهش که جیتی نه وانی گرتوه سه یف نه لدین مشطوب بوو که له شازده ی موچه ره می سالی نۆی کۆچیدا چوو عه ککا، نه و موقه ده مه ی ناردوه که پیشتر تیایدا بوو که نه ویش نه میر حسام نه لدین نه بو له یجاء بوو له گه ل چهند نه میرو جهنگاوه ریکی تردا، له گه ل (مشطوب) یشدا کۆمه لیک نه میرو ناودار چوونه شاره که وه هه ری که یان نازووقه ی سالتیکیان له گه ل خۆیاندا برد^۳.

ب- به لایه کی گه وره به سه ره موسولماندا: مه لیک عادل به سه ریاژه کانیه وه چوو بۆ حه یفا له که ناری دهریا، نه و شوینه ش شوینی وه ستان و هاتن و چوونی که شتییه کان بوو، نه وه بوو ماوه یه ک مایه وه پاشان خه لکی هاندا بۆ چوونه ناوی و له هه مان کاتدا نازووقه و که رهسته سه ریاژییه کانیشی ده پاراست نه وه کو دوژمن دزه ی بۆ بکات، له م کاتدا حه وت به له م که پر بوو له نازووقه و که رهسته و که ل و په ل له میسه ره وه هیترا بوون، گه شته ناو شارو نه مهش له رۆژی دوو شه مه ی دووه می ژێ الحجه دا بوو، به لام به له میکیان تیکشکا له نا کامی پیکدادانی له گه ل نه و به رده ی که له به نده ره که دا بوو، نه مهش وایکرد که هه موو سه ریاژه کان بچه قه راغ دهریا وه بۆ کۆکردنه وه ی نازووقه و که رهسته، کاتی دوژمن به مه ی زانی ژماره یه کی زوریان کۆکرده وه و له وشکانیه وه په لاماری شاره که یان داو له شورا کان نزیک بوونه وه و چوونه سه ره پلیکانه یه ک، به لام به ویستی په ره ردگا پلیکانه که شکاو خه لکی شاره که په لاماریان دان و

^۱ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۲.

^۲ النواذر السلطانیة، ل: ۲۳۱.

^۳ کتاب الروضتین (۴/۲۳۲).

ژماره یه کی زۆریان لیکوشتن و به شکست خواردوویی گه پانه وه^۱، سه بارهت به به له مه کانیشت
 ئه وه شه پۆلی به هیزی ده ریاکه پتکدادانی له نێواندا دروست کرد به خۆیان و سه ر
 نشینه کانیانه وه نوقوم خه لکیکی زۆری تیا دا له ناوچوو، که ده لێن شه ست که س بوون و
 ئازووقه یه کی زۆریشی تیا بوو به شی سالیکی شاره که ی ده کرد، ئه مه ش موسولمانه کانی لاواز
 کردو سولتانیشت ته نگاوو بیتاقهت بو^۲، هه روه ک یه که م ئاماژه ی له ده ست دانی ئه و شاره
 بوو.

ج- موسولمان بوونی هه ندیک له فره نجه کان: کۆمه لکیکی زۆر له فره نجه کان داوای په نادانیان
 له صلاح الدین کرد که برسیستی زۆری بۆ هینابوون و وتیان: ئیمه به چه ند به له میکی بچوکه وه
 ده چین و په لاماری خاچه رسته کان ده ده یین و چه ند ده سته و تیک دینیینه وه، ئه ویش مۆله تی
 پێدان و به له میکی بچوکیان بۆ ئاماده کردن و توانیان په لاماری چه ند بازگانیکی دوزمن
 بده ن و هه رچی زیوو که له په لی تیاوو که و ته به رده ستیان و سه رنشینه کانیشتیان به دیل گرتو
 هینایانیان بۆ به رده ستی سولتان، سولتانیشت هه موو ده سته و ته کانی به خشی به خۆیان،
 کاتی ئه م خه لاته کران ژماره یه کیان لێ موسولمان بوو، پاشان بریکی زۆر زیویان هینا که
 بارێک ده بوو، به لام سه لاهه دین گوئی پێنه داو به هیچ شیوه یه ک سه رنجی نه دا^۳.

د- شه هید بوونی جه ماله دینی محهمه دی کوپی ئه رکز: له م سالا ده که شتییه موسولمانه کان
 رووبه رووی که شتی خاچه رسته کان بوونه وه و توانیان ژماره یه کیان لێ بسوتینن، به لام له کاتی
 گه پانه وه دا که شتییه کیان لێجیما که ئه میر جه ماله دینی محهمه دی کوپی ئه رکزی تیا دا بوو،
 له ئاکامدا که شتییه کانی دوزمن گه مارۆیان داو که شتیوانه کانی خۆیان فریادیه ناو ده ریا، به لام
 ئه و خۆی نه دا به ده سته وه و به رده وام بوو له کوشتارداو خۆپاگری نواند، ئه وه بوو
 خاچه رسته کان پێشنیاری په نادانیان بۆ کرد ئه ویش وتی ئه یی گه وره که تان بانگ بکه ن،
 کاتی بانگیان کرد باوه شی پیدا کردو له گه ل خۆیدا خستییه ناو ده ریاکه وه و پێکه وه خنکان
 و له سه ر ریی به هه شت و دۆزه خدا له یه ک جیا ده کرێنه وه^۴.

^۱ کتاب الروضتین (۲۳۲/۴).

^۲ هه مان سه رچاوه، (۲۳۳/۴).

^۳ کتاب الروضتین (۲۳۶/۴).

^۴ کتاب الروضتین (۲۳۶/۴).

ه- گهشتنی قاضی فاضل بۆ سه‌ربازگه‌ی سولتان سه‌لاحه‌دین: قاضی فاضل له‌میسره‌وه گه‌شت سه‌ربازگه‌ی سولتان له‌مانگی ذی الحجه و سولتانیش تامه‌زۆی دیداری بوو چونکه ماوه‌ی دوو سال بوو نه‌یدیوو، به‌هۆی سه‌رقالبوونی به‌سه‌ر په‌رشتیکردنی کارو باری میسره‌وه له‌و ماوه‌یه‌شدا بارو دۆخی میسر زۆر جیگه‌رو ئارام بوو و سام خۆشه‌ویستی سولتانی خستبووه دلی خه‌لکه‌وه، سولتانیش متمانه‌ی زۆری پیتی هه‌بوو و له‌زۆریه‌ی کاروباره‌کانیدا پشتی پێده‌به‌ست، کاتێ بانگی ده‌کرد خه‌می نه‌و نه‌رکانه‌ی بوو که جێده‌هێشت، له‌کاتیکیشدا که نه‌وی له‌گه‌لدا نه‌بوایه هه‌ستی به‌بی‌تاقه‌تی ده‌کردو له‌و بپیاو حوکمانه ده‌ترسا که ده‌ریده‌کرد، هه‌میشه نامه‌ی بۆ ده‌نووسی و پرس و پای پێده‌کرد له‌کاروباره‌کانیدا، کاتێ قاضی گه‌یشته قودس بارانیکی زۆر باری و فه‌زلی په‌روه‌ردگار بلآو بووه‌وه سولتانیش به‌بینینی راویژکارو دۆسته‌که‌ی دلشاد بوو^۱.

و- کۆچی دوا‌ی (قاضی القضاة) گه‌وره‌ی دادوه‌ران قاضی که‌مال الدین شاره‌زووری له‌موسلدا: له‌م ساله‌دا قاضی گه‌وره محی الدین نه‌بو حامد کوپی قاضی القضاة که‌مال الدینی کوپی شاره‌زووری کۆچی دوا‌ی کردو العماد کاتبیش له‌(الحیدیه)دا ستایشی زۆری کره‌و چه‌ند هۆنراوه‌یه‌کی پیا‌دا هۆنیوه‌ته‌وه له‌یه‌کیکیاندا ده‌رباره‌ی یه‌کتا په‌رستی ده‌لێ:

قامت بإثبات الصفات أدلة قصمت ظهور أئمة التعطيل
وطلائع التري لما أقبلت هزمت ذوي التشبيه والتمثيل
فالحق ماصرنا اليه جميعا بأدلة الأخبار والتنزيل
من لم يكن بالشرع مقتدياً فقد القاه فرط الجهل في التضييل

له‌باره‌ی ستایشی هاوه‌لانیشه‌وه ده‌لێ:

لائمي في هوى الصباحية ————— ألوجع الى سقر
لا بلغت المنى ولا نلت من رفضك الوطر
كيف تنهى عن حب قوم هم السمع والبصر
وهم سادة الورى وهم صفوة البشر
فأبو بكر المقدم من بعده عمر
ثم عثمان بعده وعلى على الأثر

ز- هەردوو پاشای فەرەنسێ و ئینگلیزی لە عەککادا: ئەوەبوو گەورەترین پاشاکانی ئەوروپا لەو کاتەدا گەشتە رۆژەلاتی ئیسلامی، کە ئەوانیش پاشا فلیپ ئوگۆستسی پاشای فەرەنسێا ریتشارد شیردلی پاشای ئینگلتەرە بوون کە رێگەی دەریایان گرتە بەرو گەشتنیشیان کاریگەری زۆری هەبوو لە بەرزکردنەوەی وەرەو لایەنی مەعنەوی خاچەرستەکاندا، پاشای فەرەنسێا لەشاری جەنەواوە کەوتە رێ و پاشای ئینگلتەرەش لەمارسیلیاوە بەرێکەوت و لەصقیەدا بەیەگەیشتن و لەوێش بۆ ماوەی شەش مانگ مانەو و لەهەوای خوێشی زستانی ئەو ناوچەیە بەهەرەمەند بوون، لەکاتیکیدا کە خاچەرستەکان بەو پەڕی نیگەرانییەو بەرامبەر عەککادا چاوەڕوانیان بوون. پاشان فلیپ ئوگۆستسی لەمیسیناوە لەدوانزەوی رەببەیی یەکەمی ۵۸۷ هـ / ۱۱۹۱ زدا لەدەریاوە کەوتە پێ و^۲ گەشتە سورو کونراد مونتیفرات بەگەرەمی پێشوازی لێکرد و پێکەو بەرەو عەککا بەرێکەوتن لەنێو خوێشەحالی خاچەرستەکاندا ئەمەش لە ۲۳ ی رەببەیی یەکەمی ۵۸۷ هـ / ۳۱ ی ئازاری سالی ۱۱۹۱ زدا^۳ بەرامبەریشدا هەلوێستی موسولمانەکان زۆر زەحمەت بوو سەربازەکان لەدرێژە کێشانی جەنگ بێزار بوون و فەرمانپەرەوای شەنگار و جزیرەو موسڵ ناوچەکەیان بەجێهێشت^۴، وادیارە فلیپ ئوگۆستس چاوەڕپێ گەشتنی ریتشارد شیردلی نەکرد بەلکو راستەو خوێ گەرەوێ سەر عەککای توندتر کرد، دواي رێکخستەوای ریزی خاچەرستەکان و بنیاتنانی چەند بورجێک بسۆیان، بەشیۆهەیکێ بەردەوام شاریان بەرد باران دەکرد و هەوێ پێکردنەوای خەندەقەکە ی دەوری شارەکەیان دەدا، بەلام پەلاماردانی شور و هەسارەکە دواخرا بۆ کاتی گەشتنی ریتشارد شیردلی و هاوێلانی^۵، ریتشارد شیردلیش بەسەردانی دوورگە ی قوبرس دواي بەرێکەوتنی لەمیسیناوە، لەو کاتەدا قوبرس لەژێر فەرمانپەرەوایەتی دوکاس کومنین دا بوو کە بەنەواری بۆلاتینەکان ناسرا بوو، ئەوەبوو لە ۱۰ ی رەببەیی دووهمی سالی ۵۸۷ هـ / ئایاری ۱۱۹۱ زدا گەیشته ئەوێ و دەستی بەسەردا گرت و ئیسحاقی

^۱ هەمان سەرچاوە، (۲۳۹/۴).

^۲ صلاح الدین و الصلیبیون، ل: ۲۶۲

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۲۳۷، تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۳

^۴ هەمان سەرچاوە، ل: ۲۳۰، هەمان سەرچاوە، ل: ۱۸۳

^۵ تاریخ الأیوبین، ل: ۱۸۳

به ديل گرت پاشان به جڳي هيشت و به ره و شام به ريگه وت و له ۱۰ ي جمادي يه كه م / ۵ ي
 حوزه يراندا كه شتييه كانى گه شتنه كه ناره كانى شام و خوى دابه زيه سهر و شكاني له نزيك
 صور، به لام پاسگاي شاره كه ناماده نه بو و مؤله تي هاتنه ناو شاري پيبدات نه مهش له سهر
 داواو به پتي رينمايه كانى دى مونتي فرات له و كاته دا، بويه له ده رياوه به ره و عهككا به ۲۵
 كه شتييه وه به ريگه وت له ۱۳ ي جمادي يه كه م / ۸ ي حوزه يراندا گه يشته به ره وه
 گه يشتنيشي ئوميدى له دلي خاچپه رسته كاندا بوژانده وه سهر ياري نه و ساردييه ي كه
 له په يوه نديه كانيدا هه بوو له گه ل پاشاي فهره نسادا^۱، له به رامبه ريشدا هه لويستى پاسگا
 نيسلاميه كي شاره كه خرابتر بوو له به رامبه ر فشاري نه و كومه له زورانه ي خاچپه رستاندا كه
 گه مارويان بۆ سهر شاره كه توندترو هيرشه كانيان چپتر كرده وه^۲.

چوارهم: داگير كردنى عهككا:

سه لاهه دين له سه نگره كانيه وه له شفعمر چاوديري بارودوخه كه ي ده كر د، پاشان له الخرويه و
 دواتر له العياضيه وه، له كوتايي جه مادي يه كه م / حوزه يرانيشدا له جزيره وه كومه كي باشي
 پيگه يشته وه سته به نه نجامداني چه ند هيرشيك بۆ سهر خاچپه رسته كان، له به رامبه ريده
 خاچپه رسته كانيش چه ند هيرشيكيان كرده سهر سهر يازه كانى بۆ نه وه ي هيچ ئاكاميكي هه بيت،
 پاش نه وه ي موسولمانه كان خوپاگريه كي باشيان نواند^۳، ئامانج له م جهنگانهش زانيني تواناي
 به رامبه ر بوو، سه لاهه دين ويستی بۆ ريتشارد شيردلي بسه لميڤيټ كه سوپاكه ي هيشته به هيزه،
 ريتشارد شيردليش ده ويويست له وه دلنيا بيت كه ئايا ده توانيټ به هيز داواكار ييه كانى به سهر
 سه لاهه ديندا بسه پيټيټ، ياخود ناچاري دانوستاني بكات وه موو مه رجه كانى خوى به سهر دا
 بسه پيټيټ دياره دلنيا بوون له وه ي كه بارودوخى سهر يازى بۆ نه م مه به سته زور له باره^۴.

سه رجه م نه و هيرشانهش كه موسولمانه كان كرديان بۆ تيگشكاندن ي گه ماروي سهر عهككا
 سهر كه وتوو نه بوو، به لام خوپاگري موسولمانه كان له به رامبه ر دژه هيرشه كاندا، ريتشارد شيردلي
 ناچار كرد كه له داواي دانوستان و كۆبوونه وه له گه ل سولتاندا بكات، به ئوميدى گه يشتن
 به چاره سهر يكي ئاشتييانه، به لام سولتان به ورياييه كي زوره وه وه لامي دايه وه "كه ژيرانه نيه دوو

^۱ تاريخ الايوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ۱۸۴.

^۲ تاريخ الايوبيين في مصر وبلاد الشام، ل: ۱۸۴.

^۳ النواذر السلطانية، ل: ۲۴۱، ۲۴۲، تاريخ الايوبيين، ل: ۱۸۴.

^۴ تاريخ الايوبيين، ل: ۱۸۴.

پاشای دووژمن کۆببنه وه به بێ ئه وهی ئاگر به سستیک له نیوانیاندا هه بیته،" به لام له هه مان کاتدا ریی دا به کۆبوونه وهی مه لیک عادلێ برای بۆ ئه نجامدانی کۆبوونه وه له گه لّ پاشای ئینگلیزدا داو بریاری وه ستاندنی کوشتار بۆ ماوه ی سێ رۆژ دراو ریککه وتن له سه ر ئه وهی که کۆبوونه وه که له و ده شته دا بیه ستریت که ده که ویتته نیوان سه ربازگه ی هه ردوو لاوه، به لام کتوپر هه ردوو پاشای فه ره نساو ئینگله را نه خۆش که وتن و نه خۆشی زۆری بۆ ریتشارد شیردل هینا، به لام ئه مه کاریگه ری له سه ر وه ی خاچپه رسته کان نه بوو که سووترو توندتر ده بوون.

۱- دانوستانه‌کان بۆ به ده‌سته وه‌دانى عه‌ككا؛ له‌ راستیدا ئه‌و هی‌رشانه‌ی كه‌ سه‌ لآحه‌ دین كرده‌ سه‌ر خاچه‌ رسته‌كان سه‌ر كه‌ وتوو نه‌ بوون، عه‌ككاش زۆر لاواز بوو بوو موسوڵمانه‌كانیش ته‌نگیان پێته‌ لچنرا بوو مه‌نجه‌ نیقی خاچه‌ رسته‌كانیش به‌ شێكى شوراكه‌ یانى رووخاندبوو به‌ شه‌كه‌ی تریش درزی تێكه‌ وتبوو، ماندویتی و شه‌ و خونی خه‌لكی شاره‌كه‌ی ماندوو كرده‌بوو به‌ هۆی كه‌مى ژماره‌و زۆری ئه‌ركه‌ كایانه‌وه‌، ئه‌وه‌ بوو له‌ ۷ی جه‌مادی دووهم / ته‌موزدا پاسگاكه‌ نامه‌یه‌كى نارد كه‌ تیایدا ها‌ت‌بوو: هی‌نده‌ لاواز بووین كه‌ جگه‌ له‌ خۆبه‌ ده‌سته‌ وه‌دان كاریكى ترمان پێناكری‌ت، سه‌به‌ینى ئه‌گه‌ر كاریكمان بۆ نه‌كه‌ن داواى په‌نادان ئه‌كه‌ین و خۆمان رزگار ده‌كه‌ین^۱. ئه‌م هه‌واله‌ گه‌وره‌ترین كاره‌سات بوو بۆ موسوڵمانه‌كان، چونكه‌ عه‌ككا گه‌نجینه‌یه‌كى گه‌وره‌ی چه‌ك بوو له‌ ناوچه‌ی كه‌ نار ده‌ریاو به‌یتو لمقدیس و دیمه‌شق و هه‌له‌ بوو میسرداو گه‌وره‌ ئه‌میره‌كانى سه‌ لآحه‌ دینى تێدا بوو وه‌ك سه‌یفه‌دین عه‌لى كو‌پرى ئه‌حمه‌دى هه‌كارى ناسراوه‌ به‌ مه‌ش‌طوب و به‌هادین قه‌راقوش^۲. پاسگاكه‌ش تازه‌ بریارى راگرتنى جه‌نگى داوه‌ و سه‌یفه‌دین عه‌لى مه‌ش‌طوب خۆى چوو بۆ سه‌ربازگه‌ی خاچه‌ رسته‌كان بۆ چاوپێكه‌وتنى پاشای فه‌ره‌نسى و رێكه‌ه‌وتن له‌ گه‌لیدا له‌ سه‌ر مه‌رجه‌كانى به‌ ده‌سته‌ وه‌دان. نه‌ریتی موسوڵمانه‌كانیش وابوو كاتى شارێك خۆى به‌ ده‌سته‌ وه‌ ده‌دا، له‌ به‌رامبه‌ردا سه‌ربازه‌كانى ناو شاره‌كه‌یان ئازادده‌كردو په‌نایان ده‌دان، به‌لام پاشای فه‌ره‌نسا زۆر دور بوو له‌و سیفه‌تى جوامیری و پیاوه‌تیه‌ی كه‌ له‌ سه‌ لآحه‌ دیندا هه‌بوو ئاماده‌ نه‌بوو داواى په‌نایان قبول بكات ئه‌مه‌ش غیره‌تى سه‌یفه‌دین مه‌ش‌طوبى جولاندو به‌توندی وه‌لامى دایه‌وه‌ و پێى وت: ئێمه‌ ئه‌و شاره‌ به‌ ده‌سته‌ وه‌ ناده‌ین هه‌تا وه‌كو هه‌ریه‌كه‌مان به‌نجا كه‌س له‌ گه‌وره‌

^۱ مہمان سہ رجاوہ، ل: ۱۸۵.

^٢ النوادر السلطانية، ل: ١٨٥، تاريخ الأيوبيين، ل: ١٨٥

^۲ مه‌مان سه‌رجاوه، ل: ۲۵۲

پیاوالتان نه کوژیت پاشان که پایه وه و چوهه عه ککا و راویژی به خه لکی کرد بق جیهادو به خشینی گیانیان له پیتنا و خواد^۱. و پرای نه و توندی نواندنه ی پاشای فره نساش، به لام خاچه رسته کان حسابیکی که وره یان ده کرد بق نه وه ی نه و هیزه ی موسولمانان به به لگی نه وه ی که ئین الاثیر باسی ده کات که خاچه رسته کان ته نها به دانوستان له گه ل پاسگاکی عه ککادا وازیان نه هیتنا به لکو دانوستانیان له گه ل سه لاهه دینیشدا کردوو وه فدیکیان نارد بق مه سه له ی به ده سه ته وه دانی شاره که، نه ویش رازی بوو له به رامبه ر ئازاد کردنی موسولمانه کانی ناو شاره که، له به رامبه ریشدا نه و هینده ی ژماره ی نه وان دیلیان لی ئازاد ده کات^۲.

۲- سه لاهه دین هانی موسلمانانی عه ککا ده دات بو دان به خودا گرتن: مه رچونیک بوو سه لاهه دین کاتی توندی هه لو یستی خاچه رسته کانی بینی، نامه یه کی نووسی بق موسولمانه کانی عه ککا و داوی دان به خودا گرتن و ده رچوونی به کومه لی لیکردن له شاره که، به جۆرک که هه مووان به کومه ل هه لمت به رنه سه ر خاچه رسته کان و به لینی دا که له و شوینه وه ی که نه وان هیرش ده که ن پیشپه وی بکات و له گه ل خاچه رسته کاندایا بجه نگیت هه تاوه کو ده رباز ده بن، به لام نه و هه ولش سه رکه و توو نه بوو به هوی ده سترگرتنی خاچه رسته کان به سه ر شاره که دا^۳، به مشیویه نه و موسولمانانه ی که له عه ککادا بوون دلتیا بوون له وه ی که جگه له تیکۆشان و روویه روو بوونه وه ی جوامیرانه چاره یه کی تتریان نه ماوه بۆیه نامه یه کیان نووسی بق سه لاهه دین و پیتیان راگه یاند که به لینی مه رگیان داوه و به رده وام ده بن له جه نگدا هه تاوه کو له ژياندا مابن و نه و شاره ناده ن به ده سه ته وه^۴. سه رباری نه و قوربانیدانه مه زنه و ئاره زووی شه هیدبوونه ی که خه لکیکی عه ککا نواندیان، به لام وادیار بوو سه لاهه دین و نه و نه میرانه ی که له له ناو عه ککادا بوون وه ک سه یفه دین مه شطوب زور له خه می پاراستنی سه رو گیانی موسولماناندا بوون، به لگش له سه ر نه مه نه وه یه که نه میر سه یفه دین مه شطوب کاتی نه م بارودۆخه ی بینی دووباره چوهه لای خاچه رسته کان له گه لیاندا ریکه ووت له سه ر به ده سه ته وه دانی شاره که به رامبه ر به هاتنه ده ره وه ی موسولمانه کانی ناو شاره که به سه لامه تی نه ممه جگه له پیشکه شکردنی و

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۶۸، تاریخ الأيوبيين، ل: ۲۶۵

^۲ الكامل في التاريخ، له صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۶.

^۳ مفرج الكروب (۳۵۸/۲)، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۶.

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۱۹۶، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۶

دوسه هزار دینارو نازادکردنی پینچ سه دیل و گێرانه وهی خاچی صلیبوت و دانى برێك پاره به کۆنراد نئیغراتی فرمانپه وهی صور.^۱

۳- ناپاکى نواندنى خاچپه رسته کان و هه ئوه شانده وهی به ئینه کانیان: خاچپه رسته کان رازی

بوون به و رێککه وتننامه یه و سویندیان خوارد بۆ سه یفه لدین مه شطوبو و ئه ویش شاره که ی ته سلیم کردن و به بێ جهنگ هاتنه ناویه وه، کاتێ ئه مه روویدا خاچپه رسته کان وه که نه ریتی هه میشه بیان له به ئینه کانیان پاشگه زبوونه وه و ناپاکیان نواند به رامبه ر به موسولمانه کان و ده ستیان به سه ر خۆیان و مال و مولکیاندا گرت و زیندانیان کردن، ئه مه ش له ۱۷ ی جه مادی کۆتایی ۸۷ هه / یۆنیۆی ۱۱۹۱ زدا بوو وایان پیشاندا که مۆکاری ئه م هه لسوکه وته یان ئه وه یه هه تا وه که ئه و پاره یه یان پێیگات که وه که فیدی به بریار درا وه له گه ل ئه و پینچ سه د دیله دا که به ئینی نازادکردنیان دا وه، له م کاته شدا سه لاهه دین ده ستی دایه کۆکردنه وه ی پاره و برێکی زۆری لا کۆبو وه وه پاشان راویژی به ها وه لانی کرد ده رباره ی ته سلیمکردنی به خاچپه رسته کان، ئه وانیش رایان وایوو که دووباره خاچپه رسته کان سویند بدات و له سه ر نازادکردنی هاو پێکانی و داویه کان گرتی ئه وه ی پێده ن چونکه ئه وان دیندارن و به ئین ده به نه سه ر، به لام داویه کان ئه وه یان ره تکرده وه و وتیان: ئیمه سویند ناخۆینو گرنیتیش ناده ین چونکه دلنیا نین و ده ترسین ئه وانه ی که له گه لماندان ناپاکى بنوینن^۲، لیره دا سه لاهه دین ناپاکیانى بۆ ده رکه وت و پاره که ی پینده دان^۳، ئه وه بوو ئالای خاچپه رسته کان له و کاته دا به سه ر عه ککا وه ده شه کا یه وه و دوای دوو سال ئابلوقه دان توانیان بچه ناو ئه و شاره وه ئه مه ش بووه مایه ی غه م و په ژاره و میژوو نو سه موسولمانه کان تۆماریان کرد وه، وادیاره بوو خاچپه رسته کان ده ستی ده ستیانى ده کرد له جێبه جێبه کردنی به شى یه که می رێککه وتننامه که که په یوه ست بوو به وانه وه، سه لاهه دینش به شى یه که می پاره و دیله کانى بۆ نارد بوون، کاتێ داوای جێبه جێبه جێکردنی به شه که ی خۆیانى لیکردن رازی نه بوون و به ته واوای ره تیان کرده وه، ئه ویش دلنیا بوو له ناپاکى و پاشگه ز بوونه وه یان رازی نه بوو بری دووه می پاره و دیله کانیان پیدبات^۴، کاتێ ریتشارد شیردل بینی که سه لاهه دین پاره و دیلو

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۱۷۰، ۱۷۱، صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۶

^۲ الكامل في التاريخ، له صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۷.

^۳ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۷

^۴ صلاح الدين و الصليبيون، ل: ۲۶۷

خاچی صلבותیان ته سلیم ناکات په یوه ندى پټوه نه کړد، به لکو سرکه شی و نه قامی پالی پټوه نا بۆ هینانی ئو دیله موسولمانانەى که له عه ککادا بوون و نزیکه ی سى هه زار دیل ده بوون بۆ ناوچه ی العیاضیه و به ستنه وه یان به گوریس و دواتریش خاچه رسته کان به کۆمه ل هیرشیان بۆ هیان و هه موویان کوشتن ئه مهش له ۲۷ ی رهجه بى ۵۸۷ ک/ ۲۰ ی ئابى ۱۱۹۱ زدا بوو^۱ گومانیش له وه دا نییه که ئه مه هه لسوکه وته دپندانەى که ریتشارد شیردل له گه ل دیله موسولمانه کاندایا گرتیه بهر، هیچ ئه نجامیكى نه بوو جگه له وروژاندنى غیره تى موسولمانه کان که به جدی دهرکیان به مه ترسى و درنده یى خاچه رسته کان کړدو له هه مو و لاتنه ئیسلامیه کانه وه به دهم بانگه وازى جیهاده وه هاتن و له ناکامی ئه مه به دمه وه هاتنه شدا خاچه رسته کان نه یان توانی پاش داگیرکردنى عه ککا هیچ سرکه وتنیک تۆمار بکه ن، ئه مهش به هۆى دلسۆزى سوپای ئیسلامی له به ره کانی جهنگدا و به هۆى هه سترکردنى به به مه ترسى خاچه رسته کان، ئه مه جگه له و ناکۆکى و دو به ره کییه ی که که وته نیتوان خاچه رستانه وه پاش هاتنه ناو عه ککا له ئه نجامى ناکۆکى سه رکرده کانیان، که بووه هۆى لاواز بوون و په رته وازه بوونیان و ده سته وه ستان بوون له تۆمارکردنى هیچ سرکه وتنیکى تر جگه له داگیرکردنى عه ککا. که تیایدا زیانیکی زۆریان لیکه وت^۲ که به های ئه و سرکه وتنه ی دابه زاند، ئه گه ر سه رنجیش بده ی ن جیاوازی نیتوان هه لۆیستى دپندانەى ریتشارد شیردل به امبه ر به دیله کانی عه ککا و هل، یسته مرۆفانه ی سه لآحه دینمان له بۆنه جیا جیا کاندایا بۆ دهرده که ویت، که یه کیکیان ئه و هه لۆیسته بوو به رامبه ر به دیله کانیان گرتیه بهر دواى جهنگى حطین و پاش نازادکردنى به یتولمه قدیسن ئه وه بوو هه میشه سور بوو له سه ر ینگه دان به خه لکی ئه و شارانه ی که ده شتى به سه ردا ده گرتن هه تا وه کو به سه لامه تى شاره که به جیبه یلن^۳، له و هه لۆیسته ئیسلامیه مۆریانه یش ک سه لآحه دین نواندنى له کاتى که مارۆدانى عه ککادا.

۴- ئه و ژنه گا وره ی که به دواى کوره شیره خۆره که یدا ده گه را؛ موسولمانه کان چه ند دزکیان هه بوو که ده چه نه خپوه ته کانی دوژمن و شتیان لیده فراندن ته نانه ت هه ندى جار پیاوه کانیشیان ده فراند، ئه وه بوو شه ویکیان منالیکى بچوکى سى مانگه یان فراند، کاتى

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۸

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۸

^۳ هه مان سه رچاوه، ل: ۲۶۸

دایکی زانی هاواری لیههستاو نهو شهوه تابه یانی ده گریاونهه هوالهش گهشت به پاشا کانیان ونه وانیش پییان وت: نهو (سه لاهه دین) ه پیاویکی دلنه رمو به به زه ییه وه نیمهش مؤله تت ده دهین سه ردانی بکه یتو برۆ داوای لۆ بکه و بوّ ده گپه یته وه، نهویش هاتوو هاواری هینا بوّ یه زه کی ئیسلامی و باسی روداوه که ی بوّ کردن، نهویش بردیانه لای سولتان که له گردی خروبه دا به سوار نه سپیکه وه بوو، قاضی ئهین شه دادیش له خزمه تیدا بوو هه ر نهویش رووداوه که مان بوّ ده گپه یته وه، له و کاته شدا خه لکیکی زۆری لای سه لاهه دین بوون ئافره ته که هاتو گریانیکی زۆری کردو خۆلی کرد به سه رو چاوی خۆیدا، سولتانیش پرساری له باره وه کردو نهویش رووداوه که یان بوّ گپه یه وه، نهویش به زه یی پیدادا هاته وه و فرمیسک به چاویدا هاته خواره وه و فره مانی کرد به هینانه وه ی مناله که بوّی، کاتێ رویشتن بوّ هینانه وه ی بینیان له بازاردا فروشراره، سولتانیش فره مانی دا که پاره ی کپاره که بگپه نه وه و خۆی به پپوه وه ستا (ره حمه تی خوای لیبیت) هه تاوه کو مندا له که یان بوّ هینا یه وه، دایکه کهش له باوه شی گرتو گریانیکی به کوّلی بوّ کردو خه لکیش سه یریان ده کردو ده گریان، منیش له ناویاندا وه ستا بووم، نهو وه بوو ماوه یه ک شیر ی پیداو پاشان سولتان فره مان ی دا به هینانی نه سپیک بوّی و له گه ل مندا له که یدا بردیانه وه بوّ سه ربازگه که یان، سه یری نه م میهره بانیه گشتگرو فراوانه ی بکه بوّ مرۆفه کان.

۵- **مامه له ی له گه ل پاشای ئینگلته رادا:** فره نه که کان نامه یه کی زۆریان بوّ سولتان نووسی که زۆریه ی کات کوشتن و بی سود بوو، یه کێک له و نامانهش نهو وه بوو که پاشای ئینگلیزه کان ده یه وی له گه لیدا کۆببیته وه، به لام پاشا چه ند رۆژێک بیده نگ بوون، پاشان نیردراویان هاتو داوای مؤله تی کرد بوّ پێشکه شکردنی دیاریه که له گیانه وه ریکی ده ریایی پیکهاتبوو به ره و لاوازی تیکچوون چوو بوو بوو داوای بالنده و مریشکی ده کرد بوّ ده رخواوردان و به هیزکردنی و پاشان به دیاری ناردنی بوّ سولتان به لام سه لاهه دین تیگه یشته که ریتشرد نه مه ی بوّخۆی ده وی چونکه تازه نه خوش که وتوو، هه ر بۆیه دیلکی مه غریبی ئازاد کردو ناردی بوّ هینانی میوه و به فرو سه مؤل بوّی و پاشان بوّی نارد.

پینجه م: هۆکاره کانی رووخانی عه ککا:

کۆمه لێک هۆکار هه بوون که بوونه هۆی رووخانی عه ککا دوا ی دوو سال له به رگری

موسولمانه کان له و هۆکارانه:

١- گەشتنی هیزی ئه‌وروپی ئوئ: ئه‌م هۆکاره بارودۆخه‌که‌ی یه‌کلارده‌وه له‌به‌رژه‌وه‌ندی خاچه‌رسته‌کان یه‌کلایکرده‌وه، چونکه سه‌رباری ئه‌و ژماره زۆده‌ی که لییان کوژرا، به‌لام له‌ده‌ریاوه کۆمه‌کی زۆریان پێده‌گه‌یشته ژماره‌یان زۆر زیادی کردو چه‌ندین نه‌ته‌وه به‌شدارییان کردو له‌و شالاوه خاچه‌رستیه زه‌به‌لاحه‌دا، ئه‌وه بوو ئه‌میره‌کانیان به‌مالو که‌رسته‌کانیانوه به‌کۆمه‌کی شاره ئی탈یه‌کان که به‌شدار بوون له‌گواستنه‌وه‌ی سه‌ربازو که‌رسته‌و نازوقه‌و پێنه‌دان به‌که‌شتیه ئیسلامیه‌کان بۆ گه‌یاندنی نازوقه‌و که‌رسته‌ی پتویست بۆ ئه‌و شاره گه‌مارۆ دراوه هه‌ژموونیان به‌سه‌ر ده‌ریادا په‌ره‌ی سه‌ند،^١ ئه‌و شاره‌ش (عه‌ککا) دوو ساڵ له‌به‌رامبه‌ر گه‌مارۆی خاچه‌رسته‌کاندا خۆی پاگرتو له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌وره‌ترین کرده‌ی سه‌ربازیان به‌خۆوه‌بینی، خاچه‌رسته‌کان به‌نزیکه‌ی چاره‌که ملیۆنیک سه‌ربازه‌وه تیایدا به‌شدارییان کردو چه‌ندین ئامیژی زه‌به‌لاح و که‌شتیگه‌لیکی به‌هیزیان به‌کارده‌هێنا.^٢

٢- به‌کارهێنانی چه‌کی ئوئ و هه‌مه‌ جه‌وره‌ی ئه‌و لایه‌ن خاچه‌رسته‌کانه‌وه: خاچه‌رسته‌کان له‌عه‌ککادا جه‌وره‌ها چه‌کی نوێیان به‌کارهێنا جگه له‌ئامیژه جه‌نگیه کۆنه‌کان که گۆرپانکاری و چاکسازیان له‌هه‌ندیکیاندا کردبوو به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌یان که بۆ هێرش کردن و لێدانی شوراکانی شار یاخود بۆ پاراستنی خۆیان به‌کاریان ده‌هێنا له‌پشت ئه‌و دیوارو خه‌نده‌قانه‌وه که بنیاتیان نابوو بۆ رێگری کردن له‌گه‌شتنی هیزیه‌کانی سه‌لاحه‌دین، پاشان خۆراگریه‌کی زۆریش له‌نیوان شوراکانی عه‌ککاوه هیزیه‌کانی سه‌لاحه‌دیندا توانیان که‌لێن له‌دیواری شوراکاندا دروست بکه‌ن،^٣ ئه‌وه‌تا له‌نامه‌یه‌کدا که قاضی فاضل نوسیپووی و سه‌لاحه‌دین بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی نادر هاتوه‌وه: به‌جاریک بورجه‌کان ده‌جه‌نگین و جاریک به‌مه‌نجه‌نیق و تانکو به‌رانه‌کان و هه‌ندێ جاریش دیوار کونکه‌ر به‌کار ده‌هێنن، شه‌ویش سریه ده‌نێرن، جاریک بۆ خه‌نده‌ق پێکدنه‌وه و جاریکیش بۆ دانانی پلیکانه، هه‌ندێ جاریش به‌شه‌وو رۆژ هێرش ده‌که‌ن و جارجاریش به‌که‌شتی له‌ده‌ریاوه،^٤ هه‌روه‌ها پیاوه‌کانیان ده‌یانتوانی بچه‌ سه‌ر دیواری شوراکان ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئامیژیکی نوێوه بوو که دروستیان کردبوو پێیان ده‌وت

^١ کتاب الروضتين (٢/ ١٨٤)، الجیش الأیوبی، ل: ٤٦٥.

^٢ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلجی، ل: ٢٠٤.

^٣ الجیش الأیوبی فی العهد صلاح الدین، ل: ٤٦٥.

^٤ کتاب الروضتين (٢/ ١٨٥)، الجیش الأیوبی، ل: ٤٦٦.

(الهر) و جۆره مه نجه نيقێك كه توانای فریدانی بهردی گه وړه ی هه بوو كه له كاتی كه وتنیدا
شاره كه ی ده هه ژاند^۱.

۳- درێژێ ماره ی گه ماره ی ده ریا یی و وشكانی: نه مه بووه هۆی ماندوو كردن و بیزار كردنی
موسولمانه كان، سه رباری نه و ئالوگۆپو شوین گۆر كێیه ی كه سه لاهه دین به سوپاكه ی ده كرد،
جه نگاوه ره كانی ناو شاری ناوه ناوه ده گۆپی، به لام نه ی توانی له پیاوه كردنی نه م شیوازه دا
به رده وام بیست، به تاییه ت له كاتی كدا كه خاچه رسته كان گه ماره یان توند كرد له سه ری،
هه روه ها نه و سه ركه و تنانه ش كه سوپای سه لاهه دین به ده سستی ده هینا له گه ماره ی بۆ سه ر
سوپای گه ماره و ده ری خاچه رسته كان كاری گه ریا یی كه نه و تۆی نه بوو به تاییه ت له سه ره تای
گه ماره ی خاچه رستاندا^۲، ده رنه نجامی هه تمیش بریتی بوو له كه مكر دنه وه ی هه و له
راسته قینه كان و بیزاری ده ربرین له سه لاهه دین و نه م بیزار ییه ش ورده ورده بوو به نه ریت
دواتر له بیزار ییه وه بوو به ره خنه و پاشان له ناو سوپای سه لاهه دیندا دروست بوو كه بووه
هۆی لاواز كردنی ریزی موسولمانان^۳، له نامه یه كیشدا كه سولتان بۆ خه لیفه ی عه بباسی نارد
بوو تیایدا ره هه نده كانی بارودۆخی ناو عه ككاو كشانه وه ی یه كه له دوا ی یه كه نه میره كانی بۆ
روون ده كاته وه كه به هۆی: نه و ماره درێژو نه ركه قورسه وه بوو كه كاری كردوه ته سه ر
توانایان نه ك گۆرپا یه لیا یان و كێشه كه له باروو دۆخه كه دا بووه نه ك له لاوازی نه واندان چونكه
جله كانیان دپا و چه كه كانیان سوا و دره مه كانیان ته وا و بوو له كاتی كدا كه ده ریا
له شه پۆله كانی زیاتر كه شتی بۆ فره نجه كان ده نارد جا نه گه ر موسولمانه ه كان یه كێکیان
له وشكانیدا بكوشتا یه له ده ریا وه هه زارانیان بۆ ده هات پێ ده گه یشته نه گه ر كۆمه لێكیشیان
له ناو ببردایه نه وه نه وه ده سته و كۆمه لێکی تر له شوینیاندا ئاماده بوون^۴. هه رچه نده
سولتان به هیچ شیتێكه یه كه هینده ی ئاماده نه بوونی ته قیه دین عومه ری برازای كه چو بوو یه وه
بۆ میرنشیه كه ی له جزیره تا وه كو له زوترین كاتدا بگه رپێته وه، دلگران نه بوو، كه روودا وه كانی

^۱ الجيش الأيوبي في العهد صلاح الدين، ل: ٤٦٦

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ٤٦٦.

^۳ الجيش الأيوبي في العهد صلاح الدين، ل: ٤٦٦

^۴ صلاح الدين الأيوبي، قدری قلجی، ل: ٣٠٠

میرنشینه که ی سەر قالی کردبوو نەیتوانی خێرا بگه‌ڕێته‌وه، سولتان سه‌ڵاحه‌دینش ئاماده نەبوونی ته‌قیه‌دین عومەری به‌یه‌کێک له‌هۆکاره سه‌ره‌کییه‌کانی رووخانی عه‌ککا ده‌زانی.^۱

۴- لاوازی ده‌زگای دارایی له‌سوپای سه‌ڵاحه‌دیندا: مەملانیتی دورو درێژی له‌گه‌ڵ خاچپه‌سته‌کاندا رووخانی عه‌ککا په‌رده‌ی له‌سه‌ر لاوازی بواری دارایی له‌سوپای سه‌ڵاحه‌دیندا هه‌ڵماینی لادا، ئاشکراشه‌ که سه‌ڵاحه‌دین گرنگی پێویستی به‌ به‌رپوه‌بردنی دارایی نەداو هیچ پاره‌یه‌کیشی پاشه‌که‌وت نەکردبوو بۆ ته‌نگانه‌ ئه‌و پاره‌ به‌خشینه‌ش که پێی ناسرابوو وایکده‌درێته‌وه که بارودۆخی جیهاد ئه‌وه‌ی خواستوو، ئه‌وه‌بوو گه‌وره‌مان دارایی میسری له‌ئازادکردنی شامد سه‌رف کردو دارایی شامیشتی له‌ئازادکردنی جزیره‌دا سه‌رفکردو دارایی هه‌موو ئه‌و شوینانه‌شی بۆ ئازادکردنی که‌نار ده‌ریا سه‌رفکرد.^۲ هه‌ر بۆیه‌ خێرا خۆی له‌هه‌ژاری و نەدارییه‌کی زۆر دا بینیی‌وه که پێویست بوو بۆ دا‌بن‌کردنی چه‌ک و ئازووقه‌ و ئالفو که‌ره‌سته‌ و موچه‌ی سه‌ربازه‌کانی، هه‌روه‌ها نەیتوانی چاره‌سه‌ری ئه‌و نەداریه‌ی که‌جه‌نگاوه‌ره‌کانی ناو عه‌ککای گرت‌بووه‌وه ئه‌مه‌ش ناچاری قه‌رز کردنی کرد، هه‌روه‌ها نەیتوانی ئه‌سپ و چه‌کی نوێیان بۆ دا‌بن‌ بکات له‌به‌ری چه‌که‌ کۆن و به‌کارهاتوو‌ه‌کان، چونکه ئه‌سپه‌کان ماندوو بوون و که‌ره‌سته‌کانیش ته‌واو تێکشکا‌بون هه‌روه‌ها که‌وانه‌کانیشیان بێ تیر که‌وت‌بوون.^۳ عەماد زیاتر له‌سه‌ر قسه‌کانی ده‌پواو ده‌لی: له‌م سالانه‌دا پێداویستیه‌که‌کان زۆر بوون که‌ جرێک که‌ پێشه‌ سازه‌کان پێیان دا‌بن نەده‌کراو کرێکاره‌کانیش نەیانده‌توانی پێی هه‌ستن، ئه‌مانه‌ گرنگترین ئه‌و هۆکارانه‌ بوو که‌ بوونه‌ هۆی له‌ده‌ستدانی عه‌ککا.

۵- پاش عه‌ککا: له‌ده‌ستدانی عه‌ککا کاریگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر بارودۆخی موسوڵمانه‌کان هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م گورزه‌ یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ نەبوو به‌لام توانی موسوڵمانه‌کان زۆر لا‌وز بکات به‌جۆرێک که‌ پاش ئه‌و ده‌ستیان کرد به‌ به‌رگریکردنێکی سلبی که‌ خۆی له‌رووخاندنی هه‌ندێ قه‌لاو شورا‌دا ده‌بینیه‌وه‌ هه‌تاوه‌ک نەکه‌وێته‌ ده‌ست دوزمن، راسته‌ که‌ شکست هێنانی سوپای سه‌ڵاحه‌دین له‌گه‌مارۆدانی صوردا به‌سه‌ره‌تای تێکشکانی موسوڵمانه‌کان داده‌نرێت، به‌لام ئه‌م شکسته‌ سوپای سه‌ڵاحه‌دیندا داده‌نرێت، نه‌ک له‌ناو سه‌رکه‌وتنه‌کانی خاچپه‌رستاندا،

^۱ صلاح‌الدین الأیوبی، قدری قلجی، ل: ۳۰۰

^۲ کتاب الروضتین (۲/ ۱۷۷)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۷.

^۳ الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۷

^۴ الجیش الأیوبی، ل: ۴۶۷، الفتح القسی، ل: ۵۳۳

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ئه‌وه‌ی له‌صورتدا روویدا بریتی‌بوو له‌شکسته‌یتانی موسولمانه‌کان
له‌گه‌مارۆدانی شارێکدا، به‌لام له‌عه‌ککاداو موسولمانه‌ به‌رگریکاره‌کان تێکشکان و
خاچه‌رسته‌کان سه‌رکه‌وتن^١.

شه‌شه‌م: جه‌نگی ئه‌رسوف:

ریتشارد شیردل نه‌خشه‌یه‌کی دانا بۆ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌و شارانه‌ی که که‌وتبوونه که‌ناری فه‌له‌ستین
له‌عه‌ککاو هه‌تا که‌وه‌سه‌قلان، پێش ئه‌وه‌ی که‌به‌ره‌و ناوچه‌کانی ناوه‌ به‌پێکه‌وێت بۆ گێڕانه‌وه‌ی
به‌یتولمه‌قدیس، بۆئهم مه‌به‌سته‌ش له‌روژی پێنج شه‌مه‌ی ٢٩ی ره‌جه‌بی ٥٨٧هـ / ٢٢ی ئابی
١١٩١زدا سه‌رکردایه‌تی سوپای خاچه‌رست عه‌ککای به‌جه‌یشت و رێگه‌ی که‌نار ده‌ریای گرت به‌ر
چونکه‌ باڵی راستی سوپاکه‌ی له‌لایه‌ن که‌شتیگه‌ی خاچه‌رسته‌وه‌ پارێزرا‌بوو، دیاره‌ بارودۆخی
گه‌شته‌که‌ ئاسان نه‌بوو خاچه‌رسته‌کان به‌ده‌ست که‌رماو که‌می ئازوقه‌ و رووخانی ئه‌و گوندو
شارانه‌وه‌ ده‌یاننانلاند که‌ پیاویدا تێپه‌رده‌بوون، هه‌روه‌ها ته‌نگ پێهه‌لچینی داوه‌وه‌ی سوپاکه‌شیان
له‌لایه‌ن موسولمانه‌کانه‌وه‌ بۆ خۆی گرفتێک بوو^٢، له‌پاستیشدا سه‌لاحه‌دین نه‌یه‌ه‌یست سوپای
خاچه‌رست به‌سه‌لامه‌تی تێپه‌رپێت به‌لکو شوینی که‌وتو له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ ریتشارد شیردل به‌ره‌و
عه‌سه‌قلان ب‌س‌روات و داگیرى بکات و وه‌ک بکه‌یه‌ک به‌کاربه‌یشت و په‌یوه‌ندی نێوان ئه‌و
به‌یتولمه‌قدیس و میسر بچ‌ریت که‌سه‌رچاوه‌ی ناردنی هێزی لێده‌ره‌، ئه‌وه‌بوو داوی ده‌ستگرتنی
خاچه‌رسته‌کان به‌سه‌ر حه‌یفادا به‌هۆی چۆلکردنی‌وه‌ له‌لایه‌ن پاسگاموسولمانه‌که‌یه‌وه‌ به‌ره‌و
قیساریه‌ به‌رێکه‌وتن، کاتی که‌لێی نزیک بوونه‌وه‌ له‌ ٧ی شه‌عبان / ٣٠ی ئابدا پێکدادان له‌نێوان
هه‌ردوو سوپادا نزیک بوویه‌وه‌ موسولمانه‌کان ب‌و‌اری ئازادی جموجۆلیان هه‌بوو، به‌لام
خاچه‌رسته‌کان خۆیان له‌نێوان موسولمانه‌کان و ده‌ریادا گه‌مارۆدا‌بوو^٣، رووبه‌رووبونه‌وه‌ی توندیش
خه‌ریک بوو روژانه‌ له‌نێوانیاندا هه‌لبگیرسێت و سه‌لاحه‌دینیش ده‌یویست خاچه‌رسته‌کان په‌لکش
بکات بۆ ناوه‌وه‌ هه‌تا که‌ له‌ریژه‌وه‌ی خۆیان لاینبادات و له‌که‌نار ده‌ریا دوور بکه‌ونه‌وه‌ و تاییه‌تمه‌ندی
پشتگیری که‌شتیگه‌ل له‌ده‌یستبده‌ن، به‌لام ریتشارد شیردل که‌ به‌ئهم زموون و لێهاتویی سه‌ربازی
ناسرا‌بوو نه‌که‌وته‌ ئه‌و داوه‌ی سه‌لاحه‌دینه‌وه‌ و ریژه‌وه‌ی خۆی پاراست و سه‌ربازه‌کانی بانگه‌یشت کرد
بۆ پاراستن و پابه‌ندبوون به‌یاساوه‌، نه‌که‌وتنه‌ داوی سوپای موسولمانه‌کانه‌وه‌، به‌م شیوه‌یه‌ش

^١ الجیش الأیوبی، ل: ٤٦٨

^٢ النواذر السلطانية، ل: ١٨٩.

^٣ تاریخ الأیوبین، ل: ١٨٩

هه‌لێکی له‌کیس سه‌لاحه‌ین دا که زۆر تهمه‌زۆی بوو^١، پاشان خاچه‌رسته‌کان ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر قیساریه‌ی وێران کراودا که له‌لایه‌ن موسوڵمانه‌کانه‌وه روخێنرابوو هیچ سودێکیان له‌و کاره‌ ده‌ست نه‌که‌وت، پاشان درێژه‌بان دا به‌هه‌لکشانیان، هه‌تاوه‌کو گه‌شتنه‌ نزیک ئه‌رسوف و چوونه‌ باکوپی رۆژه‌لاتی شاره‌که که دوو میل له‌ ده‌ریاوه‌ دوور بوو ده‌شته‌که‌ی هێنده‌ فراوان بوو که به‌شی رووبه‌رووبوونه‌وه پێکدادانی ده‌کرد^٢. سه‌لاحه‌دیش که پێش دوزمن که‌وتبوو بۆ دارستانه‌که‌ بپاری دا که له‌م شوێنه‌دا رووبه‌رووی دوزمن ببێته‌وه و هێزه‌کانی ئاماده‌کرد بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ن کاتی ریتشارد شیردل به‌مه‌ی زانی له‌دوو قۆله‌وه‌ رۆ و شویتی گرت به‌ر:

♦ ناردی به‌دوای کۆمه‌کی خاچه‌رستان له‌عه‌ککا.

♦ هه‌ولی رێکه‌وتنی دا له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دیندا.

دیاره‌ سه‌لاحه‌دینیش ده‌ویستی سود له‌کات وه‌رگیرێت هه‌تاوه‌کو ئه‌و هێزه‌ تورکمانانه‌ ده‌گه‌نه‌ به‌ره‌وه‌ که‌داوای کردبوون، هه‌ربۆیه‌ خۆی وا پێشاندا که‌دانووستانی لاپه‌سه‌نده‌و عادلێ برای نارد له‌بری خۆی و ئه‌ویش له‌گه‌ل ریتشارد شیردل دا کۆبووه‌وه له‌ ١٢ی شه‌عبانی / ٥ی ئه‌یلوولدا، به‌لام گفتوگۆکان به‌هۆی سوربوونی ریتشارد له‌سه‌ر هه‌لۆیستی شکستیان هێنا، چونکه‌ ئه‌و سوربوو له‌سه‌ر ده‌سته‌لگرتنی موسوڵمانه‌کان له‌سه‌رجه‌م ئه‌و ناوچانه‌ی که له‌شانشینی به‌یتولمه‌قه‌دیسدا ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتوه‌، هه‌ر بۆیه‌ عادل خێرا کوتایی به‌گفتوگۆکان هێنا و کوشتار بووه‌ تا که چاره‌سه‌ر^٣ له‌نێوان هه‌ردوو لادا ن له‌م کاته‌دا کۆمه‌کی سه‌ربازی گه‌شته‌ هه‌ردوو لاو، خۆیان ئاماده‌ کرد بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌و جه‌نگ له‌چیشتینگای رۆژی شه‌ممه‌ ١٤ی شه‌عبان ٥٨٧ه‌/ ٧ی ئه‌یلوولی ده‌ستی پێکردو سه‌ره‌تا موسوڵمانه‌کان گه‌مارۆیان دان و زۆری نه‌ما بوو له‌ناویان به‌رن، به‌لام ریتشارد شیردل خۆپاگری نواندو به‌خێرابی ریزه‌کانی رێکخسته‌وه‌و جه‌نگ له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وان بوو توانی ریزه‌کانی موسوڵمانه‌کان ببه‌زینێت، کاتی سه‌لاحه‌دین بینی موسوڵمانه‌کان لاواز بوون^٤ هاواری کردو هانی دان بۆ جیهاد کردن له‌پێناوی خوادا، خۆی به‌دامه‌زراوی مایه‌وه‌، کاتی

^١ تاریخ الأیوبین، ل: ١٨٩

^٢ الکامل فی التّاریخ، له‌ تاریخ الأیوبین مه‌وه، ل: ١٩٠

^٣ النواذر السلطانیة، ل: ٢٧٣ - ٢٧٥، تاریخ الأیوبین، ل: ١٩٠

^٤ تاریخ الأیوبین، ل: ١٩٠

موسولمانه كان ئەم ھەلۆیستە ئازا و خۆپاگراڤە سەلاھە دینیان بینی پەلاماری خاچە رستە کانیان داو توانییان پاشە کەشەیان پێبکەن بۆ شوینە کانیان^۱.

جەوتەم: رووخاندی عەسقەلان:

داوی جەنگی ئەرسوف ریتشارد بەرەو یافا بەرێکەوت و بەبێ بەرگری دەستی بەسەردا گرت، چونکە کەسی لە موسولمانەکان تیا دا نەبوو، وەک ئێبێن ئەشیر دەلێت^۲، پاشان دەستی کرد بە بنیاتنانە وە ی سەنگەرو قایمکردنی سەربازگە و شوراکی سەلاھە دینیش بەرەو رەملە بەرێکەوت و لەوی ئەنجوومەنی جەنگی کۆکردە وەو راویژی پێکردن و ئەمیر علم الدین سولەیمانی کوپی جەندەر پای وابوو کە عەسقەلان چۆل بکات و دواتر بپروختییت چونکە ئامانجی دۆژمن داوی عەککاو یافاو عەسقەلان و پاشان قودسە، یافاش کە ریتشاردی تیا یە دەکەوێتە نێوان قودس و عەسقەلانە وەو ناشتوانی بەرگری لە ھەردوو شارە کە بە یە کجاری بکریت^۳، ھەروەھا ئەو ئەمیرانە ی کە داوی رووخاندنی عەسقەلانیا دەکرد رایانگە یاند کە بەرگریکردن لەو شارە پێویستی بە بوونی پاسگایەکی گەورە ھەیە تیایدا کە ۲۰ تا ۳۰ ھەزار جەنگاوەر لە خۆ بگریت و^۴ وتیشیان بە سەلاھە دین: دەزانی دویستی چیمان بە سەرھات، ئەگەر فرەنجەکان بێنە عەسقەلان پووبە پوویان ببینە وە ھەولێ دەرپەراندنمان دەدەن ئەگەر ئەو ھەش رووبدات وەک عەککامان بە سەر دیت و ئەمەش مەترسیدارە، بەلام سەلاھە دین بەم رایە پازی نەبوو داوی لە ھەندێ لە ئەمیرەکانی کرد کە بچنە عەسقەلانە وەو بەرگری تیا دا رێبخەن، بەلام ئەوان ئەو کارەیان نەکرد، بەلکو جیا لە جاران زۆر توند وەلامیان دا یە وەو دواتریش لە سەر ئەم شیوازە پاھاتن وەک عەمادو ئێبێن ئثیر دە یگێرپنە وە کە وتوویانە: ئەگەر دەتەوێت بەرگری لێبکەیت ئەو یان خۆت یان یە کێ لە کوپە گەورە کانت لە گەلماندان بنێرە، ئەگینا کە سەمان ناچینە ناویە وە چونکە وەک خەلکی عەککامان بە سەردیت^۵. سەلاھە دینیش نەیتوانی قەناعەتیا پێبێنیت و ئەمەش زۆر دلتەنگی کرد و ھەو بە غەمباری مایە وە، ئێبێن شەداد دەلی: ئەو شەو زۆر کەم خەوت و بەرەبەیان بانگی کردم بۆ خزمەتی و منیش چووم مەلیک ئەفضەلی کوپیشی بانک کرد و راویژی پێکرد دەربارە ی ئەم مەسەلە یە و پاشان وتی: سویند بە خوا ئەگەر ھەموو

^۱ صلاح الدین و الأيوبي، ل: ۲۷۰، النوادر السلطانية، ل: ۱۸۴

^۲ الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۶، له كامل في التاريخ هـ.

^۳ الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۶، له كامل في التاريخ هـ.

^۴ كتاب الروضتين، له الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۷.

^۵ الجيش الأيوبي، ل: ۴۷۸

منالەكانم لە دەست بدهم پێم خۆشتره له وهی که یهك بهرد له عهسقلان بپوختنم، به لام نهگهڕ
 خوای گه وره نه وهی بپاردا بپیت بۆ پاراستنی به رژه وهندی موسولمانان چی بکه‌م^۱. دواچار ناچار
 بوو پای نه میره کانی په سهند بکات و پازی بوو به رووخاندنی و فره مانای دا به والی شاره که که خۆی
 نه و نه رکه بگریته نه سستق والیش له به ره به یانی ۱۹ی شهعبانی ۵۸۷هـ / ۱۲ی نه یولی ۱۱۹۱زدا
 دهستی به رووخاندن کردو خه لکیشی هانداو شواری شاری به سه ردا دابه شکردن و بۆ هه ر کۆمه لێک
 به شیک له شورا که ی دیاری کردو سه لاهه دین و کوپه که شی له رووخاندنیدا به شدارییان کردو ناردی
 به دوا ی عادلی برایدا که له گوندیکدا خه ریکی خانوو دروستکردن بوو له نزیک رهمله و یافاو داوای لێکرد
 که دهستی دهستیان پێبکات گفتوگۆی ناشتی له گه لێاندا درێژیکاته وه، هه تاوه کو له رووخاندنی
 شار ده بنه وه^۲. خه لکیش ژۆر غه مبار بوون به م کاره و گریان هاوریان لێ به رز بوویه وه، چونکه
 عهسقلان شاریکی دلگیرو خۆش بوو، بینای گه وره و شواری تۆکه ی تیا دا بوو نیشته جێبوونی
 خۆش بوو ته نانته به بوکی شام ناسرابوو^۳، دوا ی لێبوونه وه له روخانی فره مانای سوتانیدا،
 خه لکه که شی کۆچیان کردو به میسرو شامدا بلأبوونه وه، کرداری و پێرانکاری و سوتاندن هه تاوه کو
 سه ره تای ره مه زانی ۵۸۷هـ کۆتایی نه یولی ۱۱۹۱ز خایاند، هه رکه له رووخاندنی عهسقلان بوونه وه
 سوپا دهستی کرد به بنیاتنانی بنکه ی فره مانده ی العادل و پاشان به ره و رهمله به ریکه وت^۴. ریتشارد
 شتردلێش هه ستا به تۆکه کردنی یافاو هیژشی نه کرده سه ر به یتولمه قدیس، چونکه نه گه ر نه م
 کاره ی بکر دایه نه وه له وانه بوو سوپای سه لاهه دین رێگای په یوه ندی نیوان نه وو ده ریایان
 ببچراندایه، بۆیه کاریکی ژیرانه بوو که سه ره تا یافا تۆکه بکات، چونکه نه گه ر دهستی به سه ر
 قودسدا بگرتایه و دواتر پاشه کشه ی لێبکر دایه نه وه بۆ ئابرویان خراپتر ده بوو^۵، هه رچه نده دان
 به خۆدا گرتن دواخستن درێژه ی کیشاو هه ولێک بۆ سه لاهه دین ره خسا بۆ به هیژکردنی
 به ره گری قودس و ریکه خستنه وه ی ریزه کانی سوپاکه ی بۆ جه وه ی دووه م له کاتی که
 که خاچه رسته کان له پشودا بوون له عه ککا، دوپاره بایه خدانی ریتشارد به تۆکه کردنی عه ککا
 له بایه خدانی سه لاهه دین به رووخاندنی عهسقلان که متر نه بوو، چونکه نه و سه ر کرده خاچه رسته

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ۴۷۸

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۱۸۸

^۳ معجم البلدان (۱۲۲/۴)، آثار البلاد، ل: ۲۲۲.

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۱۸۹، کتاب الروچتین (۱۹۲/۲)

^۵ الجیش الأیوبی، ل: ۴۷۹

دەیزانی که ناتوانی دەست بگریت بە سەر بەیتولمە قەیسدا بە بێ بەهیزکردنی دەسەلاتی لە یافادا، بە تاییەت که عەسقەلان رووخی نرابوو^۱.

هەشتەم: ریکخستنی بەرگری ئەقودس:

سەلاحەدین تاکاتیکی درەنگ نەگە پایەو بەیتولمە قەیسدا، گەپانەو هەشی لە کۆتایی ذی القەعدە ٥٨٧ هـ دا بوو، بە لام پێشتر الملك عادلی نارد بۆ بەسەرکردنەو و چاودێریکردنی ئاوەدانی تیا^۲، دیارە بەباشی دەزانی کخۆی لەو ناوچە وێرانکراوانە دا بێت که سوپا رووخاندنی لە نزیک قودس و رەملە، مەبەستیشی لەم کارە ی ئێوە بوو که لە هەمان کاتدا لە قودس و لە دۆژمنیشەو و نزیک بێت، هەتاوەکو ئێگەردۆژمن ویستی هێرش بکاتە سەر قورسترییان پێیگری و لە شوێنیکی دەشتایدا رووبەروویان ببیتەو، لە ٦ شەوالیشدا سەلاحەدین گەورە ئەمیرەکانی کۆکردەو راویژی پێکردن دەریارە ی چۆنیتی رووبەروو بوونەو هە ی هێرشێ دوژمندا، چونکه هەوالەکان وایان بلۆدە کردەو که خاچەپرستەکان بریاری بەریکەوتنیان داوە بەرەو سەربازگە ی ئیسلامی، موسوڵمانەکانیش یەک دەنگ بوون لەسەر مانەویان لە جێی خۆیانداو ئێگەر فرەنجەکان هاتن رووبەروویان دەبنەو^۳، ئێوەبوو دوو پیاو لە خاچەپرستە پەنادارەکان گەشتنە سەربازگە کە ی و ئاگاداریان کردەو که دوژمن دوو سبە ی دیاریکردووە بۆ هێرش کردن، دواتر دیلیکی موسوڵمان که لە سەربازگە ی خاچەپرستەکان هەلەاتبوو گەشتە سەربازگە ی موسوڵمانەکان و ئاگاداری کردنەو که بەیازی هێرشکردن، ئێوە بوو سەلاحەدین دەستی کرد بەتۆکمەکردنی قودس و ناردی بۆ شارەکان بەدوای پیاوانی شارەزا لەم بوارە داو سولتان و کوپەکانی و ئەمیرەکانیشی کاریان تیا دا کردو زانیان و مامۆستایان و دادوەرانیش هاوکاریان کردن^۴.

لەموسڵیشەو کۆمەڵیکی زۆر گەشتن که بەپەنجا کەس مەزەندە دەکران و هەموویان بەرد تاش بوون بۆ تۆکمەکردنی شوراو خەندەقی شارە کە هاتبوون^۵، هەرکه لەم کارە بوویەو فەرمانی دا بە چاوەش که بانگەواز بکات بۆ کۆبوونەو هە ی سەربازەکان و هەلگرتنی ئالاکان بۆ رووبەروو بوونەو هە ی دوژمن لەم کاتەشدا سوپای ئەویوبی تووشی کارەساتیک بوو بەکۆچی دوایی تقی الدین عمر

^۱ الجیش الأیوبی، ل: ٤٧٩

^۲ النوادر السلطانية، ل: ١٩٢، الجیش الأیوبی، ل: (١٩٢/٢)

^۳ النوادر السلطانية، ل: ١٩٦ - ١٩٧، الجیش الأیوبی، ل: ٤٨٠.

^۴ مفرج الکروب (٣٧٥/٢)، کتاب الروضتين، ل: (١٩٤/٢)

^۵ مفرج الکروب (٣٧٥/٢)، الجیش الأیوبی، ل: ٤٨١.

له ناوچهی جزیره داو ئه مه ش سولتانی زۆر ئازار دا، به لām ئه مه هه والهی له سه ربازه كان شارده وه، هه تاوه كو ئه مه هه واله نه گات به دوژمن له م كاته ناسكه دا،^١ هه روه ها سه ركرده ی لیها توو ئه میر حسام محمه دی كوپى عومهرى كوپى لاجینی خوشكه زای سه لآحه دین كۆچی دوایی كرد به هۆی نه خۆشیه كه وه له هه مان رۆژی كۆچی دوایی تقی الدین عمر دا له ١٩ ی ره مه زانی سالی ٥٨٧ هـ/ پایزی ١١٩١ زدا،^٢ وایده چیت كه هه والی ئاماده كاریه كانی سوپای سه لآحه دین به ریتشارد شیردل گه شتیت، هه ربۆیه نهیده ویست رووبه پووی ببیته وه زۆر داوای دانوستانی ده كرد، هه تاوه كو بناغه ی په یوه ندی نیوان هه ردوو لاییت وهك رووداوه كانی رۆزانی داهاتوو ده ریان خست، ئه وه بو هه ركه زستانی سالی ٥٨٧ هـ/ ١١٩١ زهات هه ردوو لا وه ستان و هیچ رووبه رووبونه وهك رووی نه داو سه لآحه دینیش له كاتی تووندبوونی باران باریندا چوه قوودسو خاچه رسته كانیش گه پانه وه بۆ یافاو به شتیکیشیان گه رانه وه بۆ عه ككا به لām ریتشارد زوو زوو نیردراوه كانی ده ناره لای سه لآحه دین و هانی ده دا بۆ ریکكه وتن، هه رچه نه سه لآحه دین زۆر ئاره زووی مۆركردنی ریکكه وتن و ئاگر به سستی نه بوو له هه مان كاتیشدا ده یویست سود له بارودۆخی دانوستان وه ریکریت له م وه رزه دا كه سوپای ئه میره كانی له لا نه مابوو بۆیه داوای كرد له مه لك عادل كه دووباره ده سستی ده سستی به ریتشارد بكات هه تاوه كو سه ربازه كانی ده ورپه ر ده گه نه به ره وه مه لك عادلیش قودسی به جیهیشت له سه ره تای ره بیعی په كه می ٥٥٨ هـ ئاداری ١١٩٢ زدا،^٣ به لām دانوستانه كان بۆ به ره م بوون، بۆیه چه ند كۆمه لێك له خاچه رسته كان هه ستان به داگیرکردنی چه ند شو راو قه لایه ك كه بواری به رگریکردنی كه م بوو، وهك عه سقه لان كه ریتشارد نۆزه نی كرد بووه وه،^٤ به جۆرێك كه تۆكمه ترین قه لآ بوو له ته واوی ناوچه كه ناریه كان فه له ستیندا،^٥ هه روه ها قه لای دارومیان داگیر كرد كه سه لآحه دین پێشتر فه رمانی كرد به رووخاندنی كاتیکیش ریتشارد داگیرى كرد تۆله ی له به رگریكاران سه نده وه،^٦ هه روهك چه ندین پێگه ی بچوکیان له كه ناری فه له ستیندا داگیر كرد.^٧

^١ النوادر السلطانية، ل: ١٩٨

^٢ الجيش الأيوبي، ل: ٤٨٠، كتاب الروضتين، (١٩٥/٢)

^٣ النوادر السلطانية، ل: ٢٠٥، الجيش الأيوبي، ل: ٤٨٢.

^٤ الكامل في التاريخ، له (الجيش الأيوبي) وه، ل: ٤٨٢

^٥ النوادر، ل: ٢١٠

^٦ الجيش الأيوبي، ٤٨٢

^٧ تاريخ الأيوبيين، ل: ١٩٣

نۆیه‌م: سروشتی دانوستانه‌کان له‌نیوان عادل و ریتشارد له‌م قوناغه‌دا:

دانوستانه‌کان له ۱۸ی شه‌والی سالی ۵۸۸/ ۹ی تشرینی دووه‌می سالی ۱۱۹۲دا ده‌ستی پێکرد له‌کاتی‌دا که ریتشارد نامه‌یه‌کی ئاراسته‌ی سه‌لاح‌دین کرد له‌سه‌ریازگه‌که‌یه‌وه له‌نزیك بازوودا‌وی دانوستانی لێ‌کرد له‌پێناو ئاشته‌وایدا به‌بیانوی ئه‌وه‌ی که کوشتار خه‌لکیکی زۆری له‌ه‌ردوو لا له‌ناو بردووه‌ و لا‌تی‌شی وێران کردووه^۱، به‌لام ئه‌م دانوستانه‌ش که سه‌لاح‌دین مه‌لیک عادل‌ی تیا‌دا نارد شکستی هێنا به‌هۆی سوربوونی ریتشارد له‌سه‌ر گێپانه‌وه‌ی به‌یتولمه‌قدیسدا و ئه‌و ناوچانه‌ی که ده‌که‌ونه‌ روژئا‌وای ده‌ریای ئوردنه‌وه به‌هه‌موو قه‌لاو شو‌راکان و خاچی الصلیب‌وته‌وه، ئه‌مه‌ وێپ‌رای سوربوونی له‌سه‌ر عه‌سقه‌لان، سه‌رجه‌می ئه‌م مه‌رجانه‌ش له‌لایه‌ن سه‌لاح‌دینه‌وه په‌تکرانه‌وه، به‌لام پاش چه‌ند روژێک ریتشارد چه‌ند پێش‌نیاریکی نوێی خسته‌ به‌رده‌م سه‌لاح‌دین که تیا‌یدا هاتبوو:

۱- مه‌لیک عادل‌ی برای سه‌لاح‌دین هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل شازاده‌ جوانای خوشکی ریتشاردو هاوسه‌ری پاشای صقلیه‌ بکات.

۲- سه‌لاح‌دین هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌ی که له‌ژێر ده‌ستیدا‌یه له‌فه‌له‌ستیندا راده‌ستی برا‌که‌ی بکات و ریتشارد شتێر‌دیش ناوچه‌ که‌ناریه‌کانی پێده‌دات به‌عه‌سقه‌لانی‌شه‌وه که به‌م دوا‌ییانه‌ داگیر‌ی کردبوو.

۳- بووک و زاوا له‌ به‌یتولمه‌قدیسدا نی‌شته‌جێ بن و گا‌وره‌کانیش سه‌ردانی کلێسای قیامه‌ بکه‌ن.

۴- خاچی الصلیب‌وت بگێ‌پر‌دێته‌وه بۆ گا‌وره‌کان.

۵- دیلی هه‌ردوو لا ئازاد بک‌رێن.

۶- هه‌ندی گوند و نا‌وایی ناو‌فه‌له‌ستین بدر‌یته‌وه به‌ داویه‌ و ئه‌ستباریه‌کان^۲.

عادل ئه‌م پێش‌نیارنه‌ی پێباش بوو و پێش‌وازی لێ‌کرد و زۆر به‌دروستی ده‌زانی بۆ یه‌ک‌خه‌ستی موسولمانه‌کان و خاچپه‌رسته‌کان له‌ژێر ده‌سه‌لاتیدا له‌ولا‌تی شام و چه‌سپاندنی کاروباره‌کان له‌سه‌ر ب‌نه‌مای خۆشه‌ویستی و پێکه‌وه‌ ژیا‌ن له‌نیوان هه‌ردوو لادا^۳.

سه‌لاح‌دین‌ش ئه‌م پێش‌نیاره‌ی به‌جۆره‌ گالته‌یه‌ک ده‌زانی، به‌لام خۆش‌حال بوو به‌په‌سه‌ند کردنی، وادیار بوو که رازی بوونی به‌م پرۆژه‌یه‌ش له‌و باره‌یه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو که پاشای

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۲۹۲، تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

^۲ الحركة الصليبية، عاشور (۸۸۲/۲).

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۲۹۳، تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

ئینگلتەرا ناتوانىت ئەم پرۆژەيە جىبەجى بکات، ئەمە تەنھا فیل ۋ گالتەيە^۱، ئەو ھەبوو خېرا کۆسپ لەلایەن جواناوە بۆ ئەم پرۆژەيە دروست کرا کە تووشى شۆک بوو کاتیک ئەم ھەوالەي بیست وتی: ھېچ پتویستیيەك بە دیناکات بۆ شووکردن بە پیاویکی موسولمان، ئەمەش وایکرد لە ریتشارد کە داوا لە مەلیك عادل بکات کە بپیته گاوری بۆ نەهیشتنی ئەو کۆسپ بە لام عادل ئەو ھەي پەتکرده ۋە^۲.

لە راستیشدا پەسەندکردنی ئەم پرۆژەيە لەلایەن ئەو سەئ سەرکردەيە ۋە، بەلگەيە لە سەر ئەو نزیکيە رامیاری ۋ شارستانیەي کە لە ولاتی شامدا پەیدا بوو دواي تپە پپوونی سەدەيەك بە سەر دەستپیکردنی جەنگەکانی خاچە رستیدا، ئەمە جگە لە گەشەکردنی گیانی لیبوردەيی کە بە ئاشکرا لە رەفتاری ھەردوو لادا بە دیدە کرا، بە بەلگەي کۆبوونە ۋەي ریتشارد لە گەل مەلیك عادل لە سەر خوانیکی رازا ۋە تاییەت لە ۱۸ی شەوالی ۵۸۸ هـ دا، پاش پتە وکردنی دۆستایەتي نێوانیان لە یەك جیا بوونە ۋە، ھەروەھا پاشای ئینگلیزی ئارەزووی خۆي نیشاندا بۆ کۆبوونە ۋە لە گەل سەلاحە دیندا، مەلیك عادل داواکەي رەتکرده ۋە وتی: پاشاکان کاتێ کۆدەبنە ۋە ناکۆکی دەکەوێتە نێوانیان بۆیە دەبێ پاش پیکە و تن کۆبوونە ۋە ئەنجام بدری،^۳ ریتشارد شیردیش سەرقال بوو بە چارە سەرکردنی کیشەي خاچە رستەکان بە تاییەت ناکۆکی نێوان کونراددی مونتيفرات ۋ جایی لوزینان^۴.

دەيەم: تیگە یشتنیکی سیاسی سەلاحی کە ھاوتا بوون لە گەل جەنگدا:

لە و کاتەدا کە دانوستان لە گەل ریتشارد شیردەل دا بە رە ۋام بوو، سەلاحە دین پيشوازي کرد لە رینۆلدی فەرمانرە ۋای صیدا کە ۋەك نیردراوی کونراددی مونتيفرات ھا تپوو پيشنیاری ھاو پەیمانیتی کرد لە گەل سەلاحە دیندا لە بەرامبەر بە پیدانی صیدا ۋ بە یروت، تەنانەت پيشنیاری گێرانه ۋەي عەککای کرد بۆ موسولمانەکان، مەبەستی شێ لە مە گۆرپینی ئاراستەي دانوستانەکان بوو لە بەرژە ۋەندی خۆي^۵.

کاتێ ریتشارد شیردەل بە جموجولەکانی کونراددی زانی ھەولێ زۆری دا بۆ گێرانه ۋەي بۆ ریزی خاچە رستان، بە لام ھەولەکانی بێناکام بوون، دی مونتيفراتیش ھەولێ لیکتیگە یشتنی لە گەل

^۱ الجیش الأيوبي، ۴۸۲

^۲ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۳۰۱، ۳۰۰، تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۹۴

^۴ تاریخ الأيوبيين، ل: ۱۹۵

^۵ النوادر السلطانية، ل: ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۹۷

سه لاهه دیندا دووباره کرده وه، سه لاهه دینیش کۆبوونه وه یه کی سازکرد بۆ فه رمانده کانی سوپاکه ی
 هه تاوه کو بزانیته له گه ل کام لایه نی خاچه رستدا درێژه به گفتوگۆکانی بدات، مه لیک عادل و هه ندی
 له نه میره کانی له گه ل درێژه دان به دانوستان له گه ل پاشای ئینگلیزدا بوون، چونکه نه و رۆژه لات
 به جیده هیلتیت، له کاتیکدا که دی مونتیفرات ده یویست له فه له ستیندا نیشته جییتیت، نه وه بوو
 بریاردا پێشنیاره کانی ریتشارد شیردل قبول بکه ن^۱. سه رباری هه وه کانی لیکه یشتن و نه و جه نکه
 سنورداری که له نیوانیاندا رویدا به لام هیچ پالنه رێک نه بوو بۆ له یه ک نزیکه بونه وه، له م کاتانه شدا
 له رۆژئاواوه هه والی ناخۆش گه یشته ریتشارد شیردل، چونکه یوچه نای برای هه ستابوو
 به نه حجامدانی کوده تایه ک له درزی نه مه ش ده یخواست که به زوترین کات بکه پێته وه بۆ ولاته که ی،
 به لام نه یویست رۆژه لات به جییه یلتیت پێش نه وه ی کێشه ناوخییه کانی خاچه رستان چاره سه ر
 بکات و له گه ل موسولمانه کانیشدا لیک تیکه یشتن مۆر بکات هه رچی کێشه ناوخییه کانیش بوو نه وه
 به تیرۆرکردنی دی مونتیفرات له لایه ن حه شیشیه کانه وه کۆتایی پێهات له ۱۳ ره بیعی دووه می
 سالی ۵۸۸هـ / ۲۸ نیسانی سالی ۱۱۹۲زدا^۲، به م شیوه یه ش ریتشارد شیردل له رکابه ریکی
 سه سه خت رزگاری بوو و دهستی به سه ر سودا گرت و هنری دی شامبازی هه لبژارد بۆ پاشایتی
 مه مله که تی به یتولمه قدیس دوا ی نه وه ی ئیزابیلای هاوسه ری کونرادی ماره کرد که میراتگری
 ته ختی پاشایه تی بوو^۳، سه باره ت به کێشه کانیا ن له گه ل لایه نی ئیسلامیدا نه وه پێویستی
 به جۆریکی تر له چاره سه ر بوو، که نه ویش بوونی هینۆ گێرانه وه ی به یتولمه قدیس بوو، نه وه بوو
 له ۹ ی جه مادی یه که م / ۲۳ ئایاردا دهستی گرت به سه ر قه لای دارومدا دوا ی به رگری کردنه
 پاسگا که ی به لام نه یتوانی ده ست بگریته به سه ر مه جده ل و یافادا، بۆیه به ره و عه سقه لان
 به ریکه وت و له وێه به ره و به یتولمه قدیس هه لکشوو له ۲۷ ی جه مادی یه که م / ۱۱ ی حوزه یراندا
 گه یشته به یت النوبه^۴، سه لاهه دینیش خۆی ئاماده کرد بۆ رووبه روو بوونه وه ی و به ره و
 به یتولمه قدیسدا به ریکه وت.

^۱ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۵

^۲ النواذر السلطانیة، ل: ۳۱، تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۵

^۳ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۵

^۴ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۶

یازدهیه م: رێ و شوینه کانی سه لآحه دین بۆ بهرگریکردن له قودس:

سه لآحه دین ههستا به گرتنه بهری چهند رێ و شوینێکی کاتی بۆ بهرگریکردن له و شاره پیرۆزه

له واته:

- ۱- شورا کانی به سه ر ئه میره کانیدا دابه شکردو هه موو پێداویستیه کانی بهرگری بۆ دابین کردن.
- ۲- سه رچاوه کانی ئاوی له ده و روبه ریه قودسدا تیکداو هیچ سه رچاوه یه کی ئاوی خواردنه وه ی به ده وری قودسدا نه هیشته، ئه مه ش دوژمن تووشی تینویتی ده کات ئه گه ر ویستی هێرش بکات.
- ۳- هه موو هێزه کانی له ده و روبه ره وه بانگه یشت کرد، ئه وه بوو مه لیک الافضل له گه ل سه ربازانی رۆژه لات و بدرالدین دلدرم یاروقی له تورکمان و عزالدینی کوپی موقه ده مدا هاتن.
- ۴- هه سستانی سواره موسوڵمانه کان به ئه نجامدانی هێرشی کتوپر بۆ سه ر سه ربازگه ی خاچه رسته کان^۱.

پاشان سه لآحه دین له ۱۹ ی جه مادی دووه م / سه ره تای ته موزدا کۆبوونه وه یه کی له به یتومه قدیسه سا زداو له گه ل فه رمانده کانی سوپا که یدا بۆ راویژکردن سه باره ت به باشترین رێگه چاره بۆ بهرگریکردن له شاره که له به رامبه ر هێزی زه به لآحی خاچه رسته کاند، ئه وه بوو سوڵتان داوای له قاضی ئه بن شه داد کرد که دانیه شته که ده ست پێیکات ئه ویش له سه ره تای قسه کانیدا باسی فه زلی جیهاد و تیکۆشانی کردو داوای لیکردن که شوین پێغه مبه ری مه زن (د.خ) بکه ون و هه موان قسه کانیا ن پێ باش بوو، پاشان بێده نگ بوون و داوای که مێک سه لآحه دین ده سته به قسه کردن کردو له و شتانه ش که باسی کرد: خوین و سه رو مائی موسوڵمانان له ئه سته ی ئیوه دایه، ئه م دوژمنه ش له ناو موسوڵماناندا که سیك نییه رووبه رووی ببیته وه جگه له ئیوه، جا ئه گه ر ئیوه که مه ترخه می بنوین و لاتمان وه ک کاغه ز ده پێچنه وه و تاوانیش له گه ردنی ئیوه دایه، ئه گه ر ئیوه ش به ربه رچیا ن بده نه وه ئه وه موسوڵمانان له ناوچه کانی تر دا چا و له ئیوه ده که ن و والسه لام^۲. ئه وه بوو ئه میر سه یف الدین مه شطوب هاته گۆ و وتی: گه و ره م: ئیمه خزمه تگوزاری تۆین، تۆ گه و ره ت کردین و نیعه مه تی خۆت پێبه خشین و ده وه له مه نده ت کردین و ته نها گه ر دهمان هه یه ئه ویش له به ر

^۱ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۶

^۲ هه مان سه رچاوه، ل: ۱۹۶

^۳ مفرج الکروب (۲/۳۸۶)، الجیش الأیوبی، ل: ۴۸۵.

دهستی تۆدایه، سویند به خوا که سمان پاشه کشه ناکهین تا دهمرین، ئاماده بوانیش بهم قسانه ی مه شطوب رازی بوون نه مهش سولتانی دلخوش کرد، به لام نه میره کان خیرا له رۆژی دواتردا له م هه لۆیسته یان پاشگه زیبونه وه وه ک نه بو الهیجاء هه والی داوه. نه وه بوو رایان گه یاند که هه له یه خۆیان له ناو نه و شاره دا گه مارۆ بدهن، چونکه ده ترسن وه ک خه لکی عه ککایان به سه ر بیته و بۆیه رووبه روو بوونه وه یان له ده ره وه ی شوراکانی قودسدا پی باشتره و وتیان: نه گه ر خوای گه وره نوسیبیتی به سه ر یاندا سه ربکه وین نه وه پاشماوه ی ولاته که یان ده که ویتته ده ستمانه وه، نه گه ر شکستیمان هینا نه وه سه ربازه کان ده رباز ده بن و قودسیش دهستی به سه ردا ده گیریت^۱، سه لاهه دینیش به وه لامی نه میره کان قه ناعه تی نه کرد چونکه مه سه له ی قودس لای نه و مه سه له یه کی مه زنه و به کێوه کانیش هه لئاگیریت، به لام نه میره کان وه لامیکی توندیان دایه وه که له و کاته وه که پیشتر باسمان کرد فیژیوویوون وادیار بوو ململانی نیوان سه ربازو نه میره کوردو تورکمانه کانی گه شتبووه لوتکه و ئاستیکی مه ترسیدار نه مهش به قسه کانیاندا دیار بوو کاتیک وتیان: تۆ نه گه ر ده وته ویت به چینه ناو قودس نه وه ده بیته له گه لماندا بییت نه گینا کورده کان متمانه یان به تورکه کان و تورکه کانیش متمانه یان به کورده کان نییه^۲، له راستیشدا سه لاهه دین له بارودۆخیکدا بوو که ئیره یی پینه ده برا، ئهین شه دادیش باشی کرد که کاتێ ئامۆژگاری کرد به وه ی که کاروباری خۆی بسپیریت به په ره ردگارو دان به ده سه ته وه سانی خۆی له به رامبه ر نه و نه رکه دابنێ که گرتوویه تیه نه ستۆ به لکو خوای گه وره به هانایه وه بیته، نه وه بوو ئهین شه داد بینی نوژی ده کردو فرمیسک هۆن هۆن به چاوه کانیدا ده هاته خواره وه و ده تکاته سه ر شوینی کرپنۆش بردنی ن پاشان رۆژی هه یینی قودس و دورو دریز تپه پری و پیاوانی هه والگری هاتنو رایانگه یاند که خاچه رسته کان برپاریان داوه هیرشه که یان به ره و قودس رابگرن^۳، ئهین الاثیر ده لئ: ریتشارد داوای له خاچه رسته پیشینه کان کرد (گاوه کانی شام) که بارودۆخی شاری قودسی بو باس بکن، قایمکاریه کانی سه لاهه دینی بخه نه پیش چاو نه وانیش نه و کاره یان کرد کاتێ به ته واوی له بارودۆخی شاره که دلتیا بوو، وتی: نه مه شاریکه ناتوانریت گه مارۆ بدریت هه تاوه کو سه لاهه دین زیندو بیته و موسولمانان یه ک بن^۴، نه مهش وای له خاچه رسته کان کرد که بن به دوو به شه وهن

^۱ مرآة الزمان (۸/ ۴۱۶)، الجيش الأيوبي، ل: ۴۸۵.

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۲۱۷، الجيش الأيوبي، ل: ۴۸۵.

^۳ الجيش الأيوبي، ۴۸۶.

^۴ الكامل في التاريخ، له (الجيش الأيوبي) وه، ل: ۴۸۲.

به شیکیان که داوای هیزشکردنه سهر قودسیان ده کردو به شی دووه میش که داوای وهستان و دهست هه لگرتیان ده کرد، ریتشاردیش له گه ل دهستی دووه مدا بوو، به لام فره نسیه کان له گه ل رای یه که مدا بوون و وتیان: ئیمه به هوی قودسه وه ولاته که مان به جیهیشتووه به یی قودس ناگه پینیه وه، ریتشاردیش وه لامی دانه وه و تی: ئهم شوینه ئاوی تیا دا نه ماوه له کوئی ئاو بخوینه وه؟ وتیان: له ئاوی گوندی نقوع ده خوینه وه، رۆژی یه کجار ئاو ده خوینه وه^۱، پاشان خاچه رسته کان په نایان برد بۆ بنه مای هه لئبردن و کوکردنه وهی دهنگ بۆ کارکردن به پای زۆرینه، له ئاکامدا پای وهستاندن هیزش زۆتر بوو هه ر بویه به ره و رهمله به ریکه وتن^۲ و سولتانیش به مه زۆر دلخۆش بوو^۳.

دوازدهیه م: جهنگی یافا:

جهنگی یافا و ئاکامه که ی به دوایه مین رووبه پبوونه وهی دیارو گرنگ له نێوان موسولمانه کان و خاچه رسته کانی شالای سیه مدا داده نریت، ئه وه بوو ریتشارد شیردل ئهم شارهی کردبوویه بنکه یه که بۆ سوپاکه ی پاش سهرکه وتنی به سهر سه لاهه دین له ئه رسوفدا، ئه مه ش به هوی نزیکه وه له به یتولمه قه دیسدا^۴، له هه مان کاتیشدا که دانوستانه کان له نێوان موسولمانه کان و خاچه رسته کاند هه رده وام بوو بۆ گه یشتن به ریکه و تننامه یه که، ریتشارد شیردل یافای به جیهیشت و به ره و عه ککا به ریکه وت و پلانیکه ی دانا بوو بۆ گه پانه وه بۆ ولاته که ی ئه گه ره ات و دانوستانه که نه گه شتنه ئاکامیک و پلانه که ش به هه لکشان به ره و به یروت و له ویشه وه گه پانه وه بۆ ئه وروپا پیک ده هات^۵. ئهم جموجوله ش هه لیکی بۆ سه لاهه دین ره خساند که توانی بیقوزیته وه بۆ ریکه ستنی هه لمه تیک بۆ سهر یافا و پینده چیت چوار ئامانجی له م هیزشه هه بیت:

- ویستویه تی ده سته بگریت به سهر یافادا له کاتی ئاماده نه بوونی پاشای ئینگلیزدا.
- به هیوای به ده سته پتانی سهرکه و تننیکه یه کلاکه ره وه بوو له یافادا.
- هه ولێک بۆ به رزکردنه وهی وهی سهر بازه کانی.
- بۆ ریکرتن له داگیرکردنی به یروت له لایه ن ریتشارد شیردل وه^۶.

^۱ النوادر، ل: ۲۱۷، ۲۱۸، الجیش الأیوبی، ۴۸۶

^۲ شفاء القلوب، ل: ۱۷۵، الجیش الأیوبی، ۴۸۷

^۳ الجیش الأیوبی، ۴۸۷

^۴ تاریخ الأیوبیین فی مصر و بلاد شام و الجزیره، ل: ۱۹۹

^۵ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۹

^۶ تاریخ الأیوبیین، ل: ۱۹۹

هه‌رکه سه‌لاحه‌دین له‌یافا نزیک بووه‌وه له‌١٥ی ره‌جبه‌ی ٨٨ی ک/ ٢٧ی ته‌موزی ١٩٩٢زدا شه‌وه خه‌ی‌را خاچه‌رسته‌کان نامه‌یه‌کیان ئاراسته‌ی ریتشارد شه‌یردل کرد که تیایدا هه‌والی هه‌یرشکردنه سه‌ر یافاویان پی‌راگه‌یاندا، شه‌ویش خه‌ی‌را ره‌گه‌ی ده‌ریای گرته به‌ر بۆ به‌ده‌مه‌وه چوونی و بیزایی و جه‌نه‌واییه ئیتالییه‌کانیش کۆمه‌کیان کردو سوپایه‌کیشی له‌ره‌یی وشکانیه‌وه نارد، به‌لام بای په‌چه‌وانه (دژه‌با) له‌نزیک کۆی الکرم‌ل دا هه‌شتیه‌وه سوپای وشکانیش ئاماده نه‌بوون بچه‌ی یافا په‌یش گه‌یه‌شتنی پاشاکه‌یان، بۆیه هه‌ی‌واش ده‌ره‌ویشتن^١، شه‌م په‌شه‌اته‌ش هه‌لێکی باشی بۆ سه‌لاحه‌دین ره‌خساند بۆ ئازادکردنی یافا، شه‌وه‌بوو له‌١٨ی ره‌جبه‌ی / ٣٠ی ته‌موزدا توانیان بچه‌ی ناو شه‌اره‌که‌وه دوا‌ی جه‌نگه‌یکه‌ی توند له‌گه‌ڵ پاسگاه‌که‌داو پاشان ئابلقه‌سه‌ی قه‌لاکه‌یان داو خاچه‌رسته‌کان ناچاربوون که داوا‌ی ره‌گه‌ه‌وتن بکه‌ن، له‌و کاته‌شدا که دیاریکرا بوو بۆ ته‌سلیمکردنی قه‌لاکه‌ به‌موسولمانان ریتشارد شه‌یردل دابه‌زیه سه‌ر وشکانی و دژه هه‌یرشه‌یکه‌ی کرده سه‌ر موسولمانه‌کان و توانی بچه‌ته‌ ناو شه‌اره‌که‌وه موسولمانانی له‌شه‌اره‌که‌ وه‌ده‌ر ناو سه‌لاحه‌دینیش پاشه‌کشه‌ی به‌سوپاکه‌ی کرد^٢. له‌م کاته‌شدا نه‌خۆشی زۆری بۆ ریتشارد هه‌ینابوو به‌رده‌وام بوو له‌ناردنی نه‌یردراو بۆ داواکردنی میوه‌و به‌فر له‌سه‌لاحه‌دین، هه‌روه‌ها به‌هۆی نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه ئاره‌زووی خواردنی قوڤو به‌هۆی ده‌کرد سه‌لاحه‌دینیش به‌لێبورده‌یی خۆی بۆی ده‌نارد^٣، هه‌روه‌ها ریتشارد شه‌یردل دووباره‌ ناهسته‌وایی خسته‌ په‌یش چاوی سه‌لاحه‌دین و کۆمه‌لێک هۆکاریش پالنه‌ری بوون بۆ له‌وانه:

- ئازار زۆری بۆ هه‌یناو نه‌خۆشی ته‌نگی په‌یه‌ه‌لچنی و ته‌ندروستی به‌شه‌یه‌یه‌کی به‌رچاو به‌ره‌و خراپی ده‌ره‌ویشته‌ شه‌مه‌ش وای لێکرد ده‌سته‌وه‌ستان ببه‌یت و توانای سه‌رکردایه‌تیکردنی سوپاکه‌ی و پلاندانانی دروستی نه‌مه‌ینیت.
- چه‌ند هه‌والێکی تری ناخۆشی له‌ ئه‌نگه‌ته‌راوه‌ په‌یگه‌یه‌شت که‌باسیان له‌وه‌ ده‌کرد که یوچه‌نای برای چه‌ند کارێکی خراپی شه‌نجامداوه‌و په‌تویه‌ست به‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌په‌له‌ی ریتشارد ده‌کات.
- نه‌هاتنی کۆمه‌کی سه‌ربازی له‌شه‌روپاوه‌.
- به‌توێد بوون له‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌یتوله‌قه‌دیسدا.

^١ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ٢٠٠

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ٢٠٠

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ٢٠٠

• ئەو ماندوو بوون و شەكەتییەى كه تووشى خاچپەرستەكان بوو بوو و ئەو بیزارى و بیتمانهییەى كه هیترى خوشكه زاو تايە فە مەسیحیە ئاینى و سەربازییەكان بەرامبەر بەسیاسەتەكانى دەریان برى^۱.

سەلاحەدینیش ئاماژەى داوە بەو ھۆکارانەى كه پالیان پتوہ ناوہو بۆ قايل بوون بەرێككەوتن لەوانە:

• ناکۆكى نێوان كوردو توركەكان لەسوپاكەیدا.

• بیزار بوونى سەربازەكانى و ئاشكراكردنى نەیارى و نارهزایى دەرپرین.

• زیادبوونى ھىزى دۆژمن.

• ترسى لەروودانى ناکۆكى لەنێوان بنەمالەكەیدا لەكاتى كۆچى دواىداو وازھێنانیان لەگرنگیدان بەبەرژوہەندى گشتى^۲.

سیازدەھەم: گفتوگۆكان و رێككەوتنى رەملە:

گفتوگۆ لەگەڵ فرەنچەكاندا بۆ ماوہى ۱۵ مانگ بەردەوام بوو چل و دوو ھەفتە تیايدا بەشدارییان كرد، ھەمیشەش پاشای ئینگلیز دەستپێشخەربوو لەداواكردنیدا^۳، گرنگترین ئەو قۇناغانەش كەدانوستانەكان پیايدا تێپەر بوون ھەتاوہكو سولج و ئاشتەواى بریتیبوون لە:

قۇناغى یەكەم: پاش دە رۆژ لەگەشتنى ریتشاردى پاشای ئینگلیز ھەستا بەناردنى نوینەرێك بۆ لای سەلاحەدین و مۆلەتیشى پێدا كەسەرەتا بچیتە لای مەليك عادل و لەگەڵ ئەودا پێكەوہ چوونە خزمەت سەلاحەدین، كورتەى نامەكەشى ئەوہبو كە ریتشاردى پاشای ئینگلیز داواى ئەنجامدانى كۆبوونەوہ لەگەڵ سەلاحەدیندا دەكات و سەلاحەدینیش بەبى دوولئى وەلامى داہەوہ و تى: پاشاكان پاش ئاگر بەست كۆدەبنەوہ، جا ئەگەر ریتشارد دەپەوئ لەگەڵ سەلاحەدیندا كۆبیتەوہ پێویستە سەرەتا ئاگر بەست مۆر بكات پێش كۆبوونەوہ و پێویستە ھەرگیز پێكە باوہر پێكراو لەنێوان ھەردوو لادا ھەبێت كە بەباشى لەقسەى ھەردوو لا بگات، ئەگەر ئاگر بەست مۆركرا ئەوہ كۆبوونەوہ ئەنجام دەدەین. پاشان نێردراوہكە گەراپەوہ بۆ لای ریتشاردو دووبارە ھاتەوہو ئەم جارە لەگەڵ مەليك عادل قسەى كردو رێككەوتن لەسەر ئەنجامدانى كۆبوونەوہ لەنێوان مەليك عادل و ریتشارد شێرڤل دا لەمرج عكاو بەئامادەبوونى سەربازەكان و ھەرگیزەكە،

^۱ تارىخ الأيوبيين، ل: ۲۰۱

^۲ تارىخ الأيوبيين، ل: ۲۰۱

^۳ صلاح الدين المفترى عليه، ل: ۳۲۵

پاشان نێردراوه که گه پاپیه وه، به لām به هۆی نه خۆشییه وه چه ند رۆژێک دوا که وت، هه رچه نه ده راستیه که ی ئه وه بوو که ریتشارد خۆی نه خۆش بوو نه وه ک نێردراوه که ی، له ریوایه تیکی تریشدا هاتوه که فه رمانده خاچه رسته کان ریککه وتنیان له گه ل موسولمانه کاندرا تکرده وه ته وه و وتویه نه مه مه ترسیداره بۆ ئایینی گاوران، پاشان نێردراوه که دووباره گه پاپیه وه و پۆزشی بۆ دواکه وتنه که ی هینایه وه به وه ی که به هۆی نه خۆشییه وه بووه، له و شتانه ش که وتی: پاشانکا که لێک نزیکیبونه وه ده بێ خه لاتو دیاری بۆ یه کتر بنێرن، هه روه ها وتی: دیارییه کی شیام پێیه بۆ موسولمانان و داوی مۆله ت ده که م بۆ گه یاندنی پێی، مه لیک عادلش رازی بوو له به رامبه ر ناردنی دیاریه ک بۆ پاشای ئینگلیز، پاشان نوێنه ره که وتی: دیارییه که مان گیانه وه ریکی ده ریایه له ده ریاهه بۆمان هیناوه، به لām لاواز بووه و اباشه بالنده و مریشکمان بۆ بێنن هه تاوه که به هیز بێت و بۆتانی بێنن، مه لیک عادلش به گالته وه وتی: پاشاکه تان پێویستی به په له وه رو مریشک هیه و ده یه وێ به بیانوی ئه مه وه بۆی بنێرن، پاشان بۆ چه ند رۆژێک بێده نگ بوون، دواتر نێردراوه که هاته وه که سیکی مه غریبی موسولمانی هینابوو که خاچه رسته کان ماوه یه کی زۆر بوو دیلیان کړدبوو وه ک دیارییه ک بۆ سولتان ئه ویش دیارییه که ی وه رگرت و ئازادی کړدو به ریزه وه نێردراوه که ی به ریخست^۱. میژووونوس ئیبن شه دادیش ئه و هۆکارانه ی ناشکرا کړدوه که له پشت ئالوگۆ کړدنی نێردراوه کانه وه بووه ده لێ: مه به سستی خاچه رسته کان له ناردنی ئه و نامانه زانینی به هیزی و لاوازی ده روونی موسولمانه کان بوو، مه به سستی موسولمانه کانیش له وه رگرتنی نامه کان زانینی هه مان شت بوو لای خاچه رسته کان^۲.

قۆناغی دووهم: له ۹ی جه مادی دووهمی سالی ۵۸۷/ ۴ی یۆلیۆی ۱۱۹۱ز داو له کاتی هه لگیرساندنی جه نگ له نێوان موسولمانه کان و خاچه رسته کاندرا له عه ککاو کاتێ که پاسگا ئیسلامیه که ی عه ککا بپاری دا واز له جه نگ و کوشتار بێنیت و ئه مه شیان به نامه یه ک بۆ ریتشارد نارد و ئه ویش ئه مه ی ره تکرده وه، به لām له هه مان رۆژدا سێ نێردراوی نارد بۆ لای سه لآحه دین بۆ داوی میوه و به فر، نێردراوه کانیش باسی ئه وه یان کړد که پێشه نگ و فه رمانده ی ئسبتاریه سبه ینی دیت بۆ قسه کړدن له باره ی ریککه وتنه وه هه روه ها سه لآحه دین ریزی له نێردراوه کاندرا سه ردانی بازاپی سه ربازه کانی پێکړدن و له هه مان رۆژیشدا گه پانه وه سه ربازگه که ی خۆیان، پاش ئه وه ش شاری عه ککا راده سستی خاچه رسته کان کراو سه لآحه دینیش پێشوازی له نێردراوه کان کړد بۆ مه سه له ی

^۱ تأریخ الحروب الصلیبیه، محمود سعید عمران، ل: ۱۷۵.

^۲ تأریخ الحروب الصلیبیه، محمود سعید عمران، ل: ۱۷۵.

به به دهسته وه دانی عه ککا، ئه مهش لایه نیکه ته نها په یوه ندی به شاری عه ککاوه هیه، وهک پشتر روونمان کردیه وه په یوه ندی به ناوه پوکی مه سه له ی ناشته وایی گشتیه وه نییه که له م لاپه رانه دا تاو تووی ده که ین^۱. لاپه ره ۹۴۳ ینیه واته په پهک به و ناوه وه ینیه.

قوناغی سییه م: قوناغی سییه می گفتوگوزکانیش، له قوناغی پیش جهنگی نه رسوفدا بوو، نه وه بوو له یازدهی شهعبانی ۵۸۷هـ/ سیتی سیپته مبهری ۱۱۹۱زدا چهند نیردراویک له لایه نی خاچه رسته کانه وه هاتن و داوی قسه کردنیان له گه ل مه لیک عادل کردو، رییان پیدراو نا کامی قسه کانیش نه وه بوو که: جهنگ دریزه ی کیشاوه وه له هردو لا چهندین پاله وانکورزاوه، نیمهش بۆ سه رخستنی فره نهج کانی که نار ده ریا هاتووین و جا ئیوه له گه ل نه واندا ریگ بکه ون و باهه ریه که مان بگه ریته وه بۆ شوینی خۆی، سه لاهه دینیش به ناوه پوکی قسه کانی نیردراوه کانی زانی و نامه یه کی نووسی بۆ مه لیک عادل برای داوی لیکرد که دریزه بدات به گفتوگوزکان له گه ل ریتشاردا هه تاوه کو کومه کی به موسولمانه کان ده گات. نه وه بوو رۆزی دواتر مه لیک عادل له گه ل پاشا ریتشارد شیردل دا کوبوویه وه هیمفری سید تبین وه رگپری نئیوانیان بوو، مه لیک عادل پرسیری له ریتشارد کرد ده رباره ی مەرجه کانی بۆ ناشته وایی، نه ویش وتی: "هه مو ناوچه کانمان بۆ بگپنه وه و بچنه وه بۆ ولاتی خۆتان، نه مهش گه رانه وه بۆ پیش جهنگی حطین ده گه یه نیت، مه لیک عادلش نه م جوړه مەرجه نه ی قبول نه کردو به توندی وه لامی پاشای ئینگلیزی دایه وه، چهند قسه یه ک چوو به به ینیاندا که پیوستی کرد پاشای ئینگلیز و هاوه لانی شوینه که به جیبه یلن، پاشان جهنگی نه رسوف روویدا که تیایدا هیزه خاچه رسته کان سه رکه وتن هه رچهنده سه رکه وتن که یان یه کلاکه ره وه نه بوو، پاش هشت رۆژ له کاتی مانه وه ی خاچه رسته کان له یافادا به سه رکردایه تی ریتشارد وه سستانی سه لاهه دین به رووخاندنی شاری عه سقه لان، له تۆزده یه می شهعبانی سالی ۵۸۷هـ/ یازدهی سیپته مبهری ۱۱۹۱زدا که سانیک له لایه ن مه لیک عادل وه گه شته لای سه لاهه دین و ناگاداریان کرده وه له وه ی که خاچه رسته کان له گه ل مه لیک عادلدا ده رباره ی سولج و ریککه وتن قسه یان کردوه و مەرجه کانیشیان بریتیه له گپانه وه ی ناوچه کانی که نار ده ریا، سه لاهه دینیش داوی له عادلای کرد که ده رگای گفتوگو بکاته وه به هۆی نه و بیزاریه ی له ریزی موسولمانه کاند به دیده کرد، هه روه ها داوی دریز کردنه وه ی ماوه ی دانوستانه کانی لیکرد هه تاوه کو به ته واوی عه سقه لان ده روخینیت.

^۱ تاریخ الحروب الصلیبیه، ل: ۱۷۷

له چه‌ند رۆژی دوايشدا روداوێك روويدا كه گرنكى خۆى هه‌بوو له‌مێژووى شالۆى سێيه‌مى خاچپه‌رستيدا، ئه‌وه‌بوو له‌دوازه‌ى رهمه‌زانى ساڵى ٥٨٧هـ/ سێيه‌مى ئۆكتۆبه‌رى دوايه‌وه‌كانى كونراد سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بيه‌كان به‌ مه‌ركيز ناويان ده‌به‌ن گه‌شتنه‌ لاى سه‌لاحه‌دين، دياره‌ كونراد هه‌ستى كردبوو كه‌ خاچپه‌رسته‌كان ده‌يانه‌وێ ده‌ست به‌سه‌ر صوردا بگرن، بۆيه‌ خۆى له‌هێزه‌ خاچپه‌رسته‌كان جياكرده‌وه‌و ناردى بۆ لاى سه‌لاحه‌دين و داواى سولجى كرد له‌به‌رامبه‌ر ده‌ست هه‌لگرتن له‌صيداو به‌يروت بۆى، له‌به‌رامبه‌ريشدا ئه‌و هه‌له‌ده‌ستيت به‌راگه‌ياندى دوايه‌ى خۆى بۆ ريتشاردو به‌هێزه‌كانيه‌وه‌ گه‌مارۆى عه‌ككا ده‌دات و ده‌ستى به‌سه‌ردا ده‌گرێت ئاشكراشه‌ كه‌ كونراد زۆر ناپاك و خيانه‌تكار بوو، بۆيه‌ سه‌لاحه‌دين ويستى له‌نيه‌تپاكى دانيا ببیت ئه‌وه‌ بوو له‌سه‌ره‌تادا داواى گه‌مارۆدانى عه‌ككاو ده‌ست به‌سه‌راگرتنى لێكرد، پاشان ئازادكردنى ديله‌ موسولمانه‌كان له‌عه‌ككاو صوردا پاشان سه‌لاحه‌دين عه‌ككاو صورى بدات به‌ده‌سته‌وه‌، له‌ئێواره‌ى هه‌مان رۆژيشدا نێردراوه‌كانى پاشا ريتشارد هاتنه‌وه‌ بۆ گه‌فتوگۆكردنى دووباره‌ ده‌رباره‌ى مه‌سه‌له‌ى سولج هه‌روه‌ها ريتشارد به‌ناردنى بالۆيزى كونرادى زانى بۆ لاى سه‌لاحه‌دين و گه‌رايه‌وه‌ بۆ عه‌ككا بۆ هه‌لدان بۆ هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ى بېرۆكه‌ى رێككه‌وتن كه‌ كونراد هه‌ولێ بۆ ده‌داو كاركردن له‌پێناو گێرانه‌وه‌ى كونراد بۆ ريزى خاچپه‌رسته‌كان، گومانيش له‌وه‌دا نيه‌يه‌ كه‌ ئه‌م رووداوه‌ سه‌لاحه‌دينى له‌راده‌ى ئه‌و دووبه‌ره‌كه‌ ئاگادار كرده‌وه‌ كه‌ كه‌وتوه‌ته‌ ريزى خاچپه‌رسته‌كان به‌تاييه‌ت له‌نێوان خاچپه‌رسته‌كانى ناوچه‌كه‌و ئه‌وانه‌ى كه‌ له‌ئه‌وروپاوه‌ هاتبوون، هه‌روه‌ها ريتشارد دره‌كى به‌وه‌ كرد كه‌ ئه‌وه‌ى كه‌ كونراد كردويه‌تى گورنێكه‌و ئاراسته‌ى ئه‌و شالۆى سێيه‌مى خاچپه‌رستى كراوه‌ كه‌باجى زۆرى داوه‌ له‌پێناو به‌رگرى كردن له‌خاچپه‌رستانى ناوچه‌كه‌، ئه‌مه‌ش كارىگه‌رى زۆرى هه‌بوو له‌سه‌ر پێپه‌وى گه‌فتوگۆكان و مه‌رجه‌كانى له‌قوناغه‌كانى داها‌توودا^١.

قوناغى چواره‌م: له‌بېست و چوارى رهمه‌زانى ساڵى ٥٨٧هـ/ پا‌زده‌ى ئۆكتۆبه‌رى ١١٩١زدا نێردراوێك له‌لايه‌ن پاشاى ئینگليزه‌وه‌ به‌ئه‌سپێكه‌وه‌ كه‌ديارى بوو بۆ مه‌ليك عادل له‌به‌رامبه‌ر دياريه‌كدا كه‌ پيشتر مه‌ليك عادل ناردبووى به‌رێكه‌وت، ئه‌مه‌ش پيشه‌كه‌يه‌ك بوو بۆ قوناغى چواره‌مى گه‌فتوگۆكان، داواى دوو رۆژيش ريتشارد به‌نێردراوێكدا داواى له‌مه‌ليك عادل كرد كه‌ نوێنه‌رى بنێرێت بۆ قسه‌كردن ده‌رباره‌ى سولج، مه‌ليك عادليش به‌ده‌م داواكه‌يه‌وه‌ چوونوێنه‌رى نارد له‌گه‌ڵ ريتشارددا كۆبووه‌وه‌، ريتشارديش له‌كۆبوونه‌وه‌كه‌دا وتى: موسولمان و خاچپه‌رسته‌كان تيا چوون و ولاتيان ويران بوو له‌ده‌ست هه‌ردوو لا ده‌رچوو سه‌رو مالى هه‌ردوو لا تيا چوو، ئه‌م

^١ تاريخ الحروب الصليبية، ل: ١٧٧.

مهسه لهیه حه قی خۆی پێدراووه همیشه باسی قودس و خاچ و قودسه، سه بارهت به قودس نه وه ئیمه هه رگیز ده ست به رداری نابین هه تاوه کو یه کیکمان له ژياندا ماییت چونکه رووگه و په رستگامانه، بۆ ناوچه کانی تریش نه وه ئیمه روژناوای روبرای ئوردنمان ده ویت، خاچه کهش دارێکه و لای ئیوه هیچ نرخیکی نییه، به لام لای ئیمه به نرخه و باسوڵتان بیبه خشیته وه پیمان و هه ردوو لا ریککه وین و له ممهینه تیه به رده وامه رزگارمان ببیت و پشوو بدهین.

کاتی داواکارییه کانی ریتشارد به مه لیک عادل گهشت، هه ستا به ئاگادارکردنه وه ی سه لاهه دین نه میش له وه لامه پاشای ئینگلیزدا وتی: قودس وهك چۆن مولکی ئیوه یه مولکی ئیمه شه و لای ئیمه گه وره تره هه تاوه کو لای ئیوه، چونکه شوینی شه و ره وی پێغه مبه رو جیی کۆبوونه وه ی فریشته کانه، جانابێ چاوه پێی نه وه بکریته که ده ستی لیه لېگراین و هه رگیز ناشویرین قسه ی وا له ناو موسوڵماناندا بکهین، هه رچی ولاته که شه نه وه له بنه رته دا مولکی ئیمه یه و ده ست به سه راگرتنی له لایه ن ئیوه وه شتیکی کاتی بوو به هۆی لاوازی موسوڵمانه کانه وه له و کاته دا، سه بارهت به خاچه کهش نه وه له ناو بردنی خیریکی گه وره ی تیا دایه به لای ئیمه وه نابیت که مته رخه می تیا دا بکهین مه گه ر له به رامبه ریه رژه ندیه کی گه وره تر دای، دوا ی سێ روژیش پاشا ریتشارد له یافاوه به چه ند پیشنیاریکه وه گه رایه وه، کورته ی ئه م پیشنیاره ش نه وه بوو مه لیک عادل له گه ل شازاده جوانای پاشای پیشوی صقلیه و خوشکی ریتشارد دا هاوسه رگیری بکات، هه ردوو لا له قودس دا جینشین ببن و ریتشاردیش ناوچه کانی که نار ده ریای بخاته ژێر ده سه لاتیان وهك یافا و عه ککا و عه سقه لان و... تدو بیکات به پاشای که نار ده ریا سه لاهه دینیش ناوچه کانی که نار ده ریا راده ستی مه لیک عادل بکات و بیکات به پاشای که نار ده ریا ئه مه جگه له و ناوچانه ی که له ژێر ده سه لاتیدان، هه روه ها خاچی صلبوت بداته وه به ریتشاردو گونده کانیش بگێرێته وه بۆ داویه و ئه سبتاریه کان و قه لاو شورا کانیشیان بۆ هه ردوو لایان بیت، پاشان هه ردوو لا دیله کانیا ن ئالوگۆرپکه ن و ریتشارد بجێته وه بۆ ولاتی خۆی، کاتی ئه م پیشنیارانه به ده ست سه لاهه دین گه یشت خیرا پێی رازی بوو چونکه ده یزانی که ئه و مه رجان به ریتشارد جیبه جینا کریته و ئه مه ته نها فیل و ساخته یه، کاتی جواناش به پیشنیاری برا که ی زانی توو پ بوو سویندی به ئاینه که ی خوارد که ئه و کاره نه کات، هه ر بۆیه ریتشارد پیشنیاری به گا وروونی بۆ عادل کردو ئه ویش ئه م کاره ی ره تکرده وه و ده رگای دانوستانی به کراوه یی هیسته وه.^۲

^۱ تأریخ الحروب الصلیبیة، ل: ۱۷۸، کتاب الروضتین، (۲/ ۲۸۶)

^۲ تأریخ الحروب الصلیبیة، ل: ۱۷۹.

قۇناغى پېنجەم: قۇناغى پېنجەمى گىتوگۇكان بەدوۋىيلى تەرىپ بەرئۆە دەچوو، ھىلى يەكەم پەيوەندى بەدانوستان لەگەل نۆینەرى كونراددا ھەبوو، ھىلى دووھمىش پەيوەندى بەدانوستان لەگەل پاشاى ئىنگلىزى ریتشاردو ھەبوو، ئەم قۇناغەش لە ۱۵ى شەوالى ۵۸۷ھ/ پېنجەمى تۆفەمبەرى سالى ۱۱۹۱زدا دەستى پیکرد کاتى کەرىنالد جارىيەى فەرمانپەرەى صەیدا وەك نۆینەرى كونراد گەيشتە لای سەلاخەدین، لەدەقە مێژوویيەکانیشەو ەبۆمان دەردەكەوئت کەدانوستانەکان لەگەل كونراددا رانەگیراوە و موسولمانەکان بەباشى مامەلەیان لەگەل نۆینەرەكەیدا کرد ھەتاوەكو چاوپێكەوتنى لەگەل سەلاخەدیندا دەست پێدەكات، پاش چوار رۆژ سەلاخەدین پېشوازی کرد لەرىنالد جارىيە و ریزیکى زۆرى لێنا، سەرچاوە ئىسلامیيەکانیش كونراد بەسەر سەختترین و بەھیزترین فەرماندەى خاچەرست دەزانو پېشنیارەكەى كونرادیش خۆى لەدەست ھەلگرتنى موسولمان لەصیدادا دەپنێھو و لەبەرامبەر بەستنى ھاوپەیمانیىتى لەگەل موسولمانەکاندا دژ بەھیزەکانى شالۆى سێيەمى خاچەرستى و ئاشکراکردنى دژایەتى خۆى بۆیان، سەلاخەدینیش گوئى بۆ ئەم پېشنیارانە گرت لەنۆینەرى كونرادو ھو بەلێنى پێدا كەدواتر وەلامى بداتەو، لەھەمان رۆژدا ھەمفرى سید تەبنینی نۆینەرى پاشاى ئىنگلىزى ریتشارد گەشتە بەرەو ھو سەلاخەدینیش پېشوازی لیکردو پېشنیارەکانى پېشكەش کرد، شایانى باسە بەدریژایی ئەم دانوستانانەش جەنگ ھەر بەدەوام بوو لەچواری رەبیعی یەكەمى ۵۵۸ھ/ بیستى مارسى ۱۱۹۲زدا مەلىك عادل قودسى بەجێھێشت بەپېشنیارىكى دیارىكرای سولخەو كە تیايدا ھاتبوو خاچەرستەكان دەتوانن شارى بەیروت بخەنە ژێر دەسەلاتى خۆیانەو بەمەرجێك كە بەوێرانى بمینێتەو ھو ئاوەدان نەكرێتەو، ھەر ھەشووئەكانى تریش و خاچى صلیبوتیشیان پێدەدرێتەو ھو قەشەيەكى فەرھەنجیش دیارى بكریت بۆ كلێسای قیامەو دەروازەكانى قودس بۆ خاچەرستەكان والابكریت بۆ سەردان بەمەرجى چەکیان پێنەبێت^۱، پالئەرى ئەم پېشنیارەش نوێیانەش ئەو ماندوو بوونە زۆرو دوورى ولات و قەرزاریە بوو كە موسولمانەكان بەدەستى ھو دەیاننالاند، ھەر ھەشووئە پاشا ریتشارد بۆ ریکكەوتن و گەپانەو ەبۆ ولاتەكەى زیادى کرد كاتێك نیردراوێك گەيشتە سەربازگەكەى و ئاگادارى كردهو ەكە ئەمیر یوحەناى براى بەنیازی گرتنە دەستى دەسەلات و دەستگرتنە بەسەر ئینگلتەرادا و بەناوى گەورە وەزیرانى ئینگلتەرە بانگھێشتى دەكات بۆ گەپانەو ەبۆ ئینگلتەرەدا، ئەم ھەوالانەش ریتشاردیان نیکەران کرد، ئەمە جگە لەو ەى كە لەنزیكەى بیستى مارسى ۱۱۹۲ز/ چوارەمى رەبیعی یەكەمى ۵۸۸ھ دا ھیۆى دۆقى برجاندىا

^۱ تاریخ الحروب الصليبية، ل: ۱۸۱.

که سه‌رپه‌رشتی پاشماوه‌ی سوپای فەرهنسی ده‌کرد هه‌ستا به‌پاشه‌کشه پیکردنی سوپاکه‌ی له‌سه‌ریازگه‌که‌ی ریتشارده‌وه به‌بیانوی ئه‌وه‌ی که‌پاشا ئازوقه‌ی پێویستیان بۆ دابین ناکات، له‌مانگی دواتریشدا کونراد تیرۆرکرا وه‌ک پێشتر باسمان کردو قۆناغیکی نوێ له‌دانوستان ده‌ستی پیکرد له‌بارودۆخیکی جیاوازدا به‌هۆی نه‌مانی کونراد له‌سه‌ر شانۆی سیاسه‌تی خاچه‌رسته‌ی و تیکچوونی بارودۆخی ئینگلنه‌را که‌وای ده‌خواست پاشای ئینگلیزی کوتایی به‌جه‌نگ بێنیت و بگه‌ڕێته‌وه بۆ ولاته‌که‌ی^۱.

قۆناغی شه‌شه‌م: قۆناغی شه‌شه‌م و کوتای داوستانه‌کان درێژخایه‌ن و ئالۆز بوبوو نزیکه‌ی پێنج مانگی خایاند^۲، له‌ ۲۲ی شه‌عبانی ساڵی ۵۸۸ه‌/ ۲ی ئه‌یلوولی ۱۱۹۲زدا نوێنه‌ره‌کانی سه‌لاحه‌دین دوا پێشنیاریان بردو ریتشاردیش واژوی کردو نوێنه‌ره‌کان ناوی خۆیان له‌ته‌نیشت ناوی ئه‌وه‌وه له‌ریککه‌وتنه‌نامه‌که‌دا جێگیر کرد که‌ بره‌گه‌کانی پیکهاتبوو له:

• ناوچه‌ که‌ناریه‌کان له‌صوره‌وه له‌باکوڕه‌تاوه‌کو یافا له‌باشوره‌وه به‌قیساریه‌و حه‌یفاو ئه‌رسوفیشه‌وه ده‌دریټ به‌خاچه‌رسته‌کان.

• عه‌سقه‌لان به‌ده‌ست موسوڵمانه‌کانه‌وه ده‌بێټ به‌مه‌رجی بپه‌وختن.دریټ.

• ناوچه‌کانی اللوره‌مله له‌نێوان هه‌ردوو لادا دابه‌ش ده‌کریټ.

• خاچه‌رسته‌کان مافی خۆیانه‌ ئازادانه‌ سه‌ردانی قودس بکه‌ن.

• موسوڵمان و خاچه‌رستان مافیان هه‌یه‌ هه‌ریه‌که‌یان بچه‌ ناو خاکی ئه‌وی تریانه‌وه.

• ماوه‌ی ئه‌م ریکه‌وتنه‌ سێ ساڵ و سێ مانگه‌

هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین به‌مه‌رجی دانا‌بوو که‌ ناوچه‌ی حه‌شیشیه‌کان بکه‌وێته‌ چوار چێوه‌ی سولحه‌وه به‌مانای ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که‌ ئه‌وان ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتوه‌وه به‌به‌شیک له‌و ناوچه‌ ئیسلامیانه‌ داده‌نریټ که‌ ریککه‌وتنه‌نامه‌ ده‌یانگرتوه‌وه، له‌به‌رامبه‌ریشدا ریتشارد شیردل به‌مه‌رجی دانا که‌ فەرمانپه‌روای ئه‌نطاکیه‌و طرابلس^۳ بێنه‌ ناو ریککه‌وتنه‌که‌وه کاتێ که‌ ریککه‌وتنه‌که‌ جێبه‌جێکرا، جه‌نگاوه‌ره‌ موسوڵمانه‌کان له‌گه‌ڵ خاچه‌رسته‌کاندا تیکه‌لبوون و کۆمه‌لێ له‌موسوڵمانه‌کان بۆ باززگانی به‌ره‌و یافا به‌ریککه‌وتن، هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆر له‌خاچه‌رسته‌کان بۆ حه‌ج کردن روویان کرده‌ قودس و سه‌لاحه‌دینیش داوای له‌سه‌ریازه‌کانی کرد که‌ بیانپاریزن

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ۱۸۲

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ۱۸۲

^۳ تاریخ الأیوبیین، ل: ۲۰۲، الدبلماسیه‌ الإسلامیه‌، ل: ۳۹۴.

١- واره کو مه راسیمی هه ج نه نجام ده ده ن و ده گه پینه وه بۆ ولاته کانیا ن^١. ده رته نجامه کان ی شالاوی به می خاچه رستی و گرنگترین رووداوه کان ی پیش کۆچی دوا یی سه لاهه دین:

- به گه پانه وه ی ریتشار د شیردل بۆ ولاته که ی، شالاوی سییه می خاچه رستی به کۆتا گه یشت و جار یکی تر کۆمه لێ نه میرو پاشای له م شیوه پوو نا که نه پۆژه لات ی نیسلامی، هه رچه نده نه وروپای رۆژئاوای له و کاره دا یه کی گرتبوو هه لمه تیکی گه وره ی پیکه وه نابوو، به لام نه و ده رته نجامانه ی که دهستی که وت زۆر که م بوون، نه وه ش که روویدا له ئازادکردنی صوردا له سه ر دهستی کونراد دی موتتيفرات و به ده مه وه چوونی طرابلس له لایه ن که شتیگه لی صقلیه وه نه وه پیش گه یشتنی شالاوی سییه می خاچه رستی بوو، ته وای نه و کارانه ش که نه وان تیایدا به شدار بوون له ده سگرتن به سه ر عه ککاو شاره که ناریه کان تا یافا تیپه پ نه ده بوو جگه له دوورگه ی قوبرس، به لام یه ک ئامانجیا ن به دیه ینا که نه ویش کۆتایه ینان بوو به ئازاد سازیه کان ی سه لاهه دین^٢.

- میژوونوسان شالاوی سییه می خاچه رستی به یه کێک له هه لمه ته شکستخواردووه کان له قه له م ده ده ن له میژوی جه نگه کان ی خاچه رستیدا، چونکه نه و نه نجامانه ی که تییدا به دیه اتن گونجاو نین له گه ل نه و هه وله زۆر زه به نده ی که بۆی درا نه مه جگه له وه ی که نه ی توانی نه و ئامانجه بپیکێت که له پێناویدا هاتبوون که بریتی بوو له سه ندنه وه ی به یتولمه قدیسا له ده ست موسولمانه کان.

١- نه و باروودۆخه سیاسی و سه ریا زییه ی که نه م شالاوه ی پیادا تیپه پ بوو رۆلی هه بوو له نه و کۆتاییه شکستخواردووه دا، چونکه له توانای هیچ سوپایه کدا نیه که سه رکردایه تیه کی یه کگرتووی نه بیته نا کۆکی په رته وازی کردیته و له زه وی بیگانه دا جه نگایه که سه رکه وتن به سه ر سوپایه کدا به ده ست بپێته که یه کریزو یه ک ئامانج کۆی کردبنه وه و له ژیر سایه ی یه ک سه رکرده ی وه ک سه لاهه دیندا جه نگابن.

٢- هینانی نا کۆکیه سیاسیه کان ی نیتوان پاشای فه رهنسا و ئینگلته را بۆ رۆژه لات هه رچه نده به روا له ته له سه رچاوپۆشی کردن ووه لاوه نانی لێی ریککه وتبوون پیش نه وه ی له نه وروپاوه به رتیکه ون.

٥- جیاوازی مۆرکی روحی شالاهه که، چونکه پاپا رۆلێکی گه‌وره‌ی تیا‌دا نه‌ده‌بینی وه‌ک له‌شالای یه‌که‌مدا به‌دیده‌کراو مۆرکیکی سیاسی به‌سه‌ری‌دا زال بوو به‌هۆی نه‌و باکگرا‌ونده جیا‌وازو دژ به‌یه‌کانه‌ی که‌ هه‌لی گرتبوو^١.

٦- خۆپا‌گری و یه‌که‌پیزی به‌ره‌ی ئیسلامی پاش نه‌مانی ململانێی ئاینی و سیاسییه‌کان نه‌مه‌ سه‌رباری پاشه‌کشه‌ کردنی هه‌یزی موسو‌لمانه‌کان به‌هۆی ماندوو‌بوونه‌وه‌، چونکه‌ ده‌بوا‌یه هه‌یزه‌ ئیسلامیه‌کان به‌به‌رده‌وانی له‌هه‌رش کردن و کرده‌ی سه‌ربازیدا بوونا‌یه به‌درژایی سێ سالو له‌بارودۆخێکی نا‌ناسیدا، نه‌مه‌ سه‌رباری نه‌وه‌ی که‌سه‌لا‌حه‌دین توانی هه‌موو نا‌کوکی و نا‌ره‌زاییه‌کانیان به‌شێوه‌یه‌کی ژیرانه‌ چاره‌سه‌ر بکات بۆ نموونه‌ نه‌و نا‌کوکیه‌ی که‌ له‌نیوان کوردو تورکمانه‌کانی ناو سوپا‌که‌یدا روویدا^٢، نه‌گه‌ر ره‌حمی خواو پاشان سه‌رکردایه‌تی سه‌لا‌حه‌دین نه‌بوا‌یه نه‌وه‌ زیانه‌کان زۆرو چاوه‌پوان نه‌کراو ده‌بوون، به‌لام سه‌رکردایه‌تی به‌هه‌یزی سه‌لا‌حه‌دین و خۆپا‌گری موسو‌لمانه‌کان له‌به‌رامبه‌ر نه‌مه‌ هه‌له‌مه‌ته‌ درندانه‌یه‌دا پاشا‌کانی نه‌و روپای شله‌ژاندو پلانه‌کانیان شکست په‌یته‌ناو نه‌یان‌توانی بیتو‌لموقه‌ده‌س بگه‌ڕینه‌وه‌، نه‌مه‌ش به‌سه‌رکه‌وتنێکی مه‌زن داده‌نریت بۆ سه‌لا‌حه‌دین سه‌رباری نه‌و زیانانه‌ی که‌ له‌موسو‌لمانان که‌وت.

٧- نه‌مه‌ شالاهه‌ به‌وه‌ ناسرا بوو که‌ تێگه‌یشتنێکی زۆری له‌گه‌ل موسو‌لمانه‌کاندا لێکه‌وته‌وه‌و هه‌ردوو لا په‌یوه‌ندی توندوتو‌لیان پێکه‌وه‌ هه‌بوو، به‌لکو له‌مه‌ش تێپه‌ربوو بۆ پێش‌نیارکردنی پرۆژه‌ی رێکه‌وتن و ناردنی میوه‌و به‌فر بۆ ریتشارد شێرل له‌کاتی نه‌خۆشییه‌که‌یداو ناردنی پزیشکی تایبه‌تی سه‌لا‌حه‌دین بۆ چاره‌سه‌رکردنی^٣. نه‌مه‌ تێکه‌لاوییه‌ش چه‌ند سو‌دیکی هه‌بوو بۆ فره‌نجه‌کان له‌وانه‌:

أ- زۆر زانست و زانیاریان له‌موسو‌لمانه‌کانه‌وه‌ گواسته‌وه‌ که‌ له‌وکاته‌دا بلاو بوو له‌نیوانیانداو چه‌ندین کتێب‌بان دانا که‌ نوێگه‌ری و نه‌و زانستانه‌ی زۆرو دانانی یاسای بۆ نه‌و زانستانه له‌خۆگرتبوو^٤.

^١ تأریخ الأیوبیین، ل: ٢٠٥.

^٢ تأریخ الأیوبیین، ل: ٢٠٥.

^٣ هه‌مان سه‌رچاوه‌، ل: ٢٠٥، الفتوح الإسلامية عبر التاریخ، ل: ٢٩٩.

^٤ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ٢١٨.

ب- چەندین پیشەسازی و ھونەریان گواستەو وەك پیشەسازی چنن و بۆیاخکردن و بەندەر سازی و کانزاكان و شوشەسازی و ھەروەھا ھونەری بیناسازییان گواستەو و ئەم گواستەو و یەش کاریگەری قوڵی ھەبوو لەسەر ژیاانی پیشەسازی و بازرگانی و ھونەری ئەوروپا، گۆستاف لۆبۆن دەلێ: لەموسولمانەکانەو ئەوروپیەکان ھونەری چنننی ئاوریشم بۆیاخکردنی پڕ وردەکاریان وەرگرت و.... زۆری نەخایاند ھونەری بیناسازی لەئەوروپادا بەتەواوی گۆرا^۱.

ج- کاریگەر بوونی شارستانی رۆژئاوا بەشارستانی ئیسلامی بەشێوەیەك كە بوو ھۆی گەشەکردن و بوژانەوێ شارستانی رۆژئاوا، ئەگەر جەنگەکانی خاچەرستیش نەبایە ئەو گەشەئەو شارستانی خۆرئاوا بۆ ماوێیەکی دورو درێژ دواوەكەوت، رۆژھەڵاتناسە دادگەرەکانیش دانیان بەم راستیەدا ناو پێش ئەوێ میژوونوو سە موسولمانەکان باسی بکەن^۲.

لۆبۆن دەلێ بەلام ئەگەر سەیری ئەو دەرئەنجامە دورانە بکەین كە لەجەنگەکانی خاچەرستی كەوتنەو، ئەو گەشەئەو دەرئەنجامانەمان بۆ دەرئەو كەوت، لەراستیدا پەيوەندی رۆژئاوا بەرۆژھەڵاتەو بەدرێژایی دوو سەدە واتە ماوێ مانەوێ خاچەرستان لەولاتانی ئیسلامیدا گرنگترین ھۆکار بوو بۆ گەشەکردنی شارستانی ئەوروپا، بەم پێشە جەنگەکانی خاچەرستی چەند دەرئەنجامێکی لێكەوتووەتەو جیا لەوانەئەو كەخۆی مەبەستی بوو، دیارە رۆژھەڵات شارستانیەکی پێشكەوتووی ھەبوو بەھۆی موسولمانەکانەو، بەلام رۆژئاوا لەكاتەدا لەدەریای دواكەوتویی و درێژیدا نەقۆم بوو^۳. ئەمەبوو كە ئەوروپا لەجەنگە خاچەرستیەکانەو دەستی كەوت، جانەگەرچی زیانی زۆرو شكستی كوشندەئەو توش بوو نەیتوانی بدیبینیئەو مەبەستەئەو بەدینەھینایەت كە لەپێناویدا ھاتبوو كە ئەویش گێرانەوێ بەیتولمەقدیسدا بوو، بەلام توانی دەستكەوتی زۆر بەدەست بێنێت كە ئەوروپای بوژاندەو بەخیرایی شارستانی پێگەیاندا^۴. سەبارەت بەموسولمانەکانیش ئەو خاچەرستەکان ھیچ شتێکیان نەبوو كە ئەمان سویدی لیبینن، چونكە ئەوان لەپەفتاریاندا وەك گیانلەبەری درێژ وەو وەو و دوست و دوژمنیان تالان دەكردو

^۱ حضارة العرب، ترجمة عادل زعير، ل: ۳۲۶، ۳۲۷.

^۲ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ۲۱۹.

^۳ حضارة العرب، ل: ۲۲۳-۲۲۴.

^۴ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ۲۱۹.

پێكهوه سهريان دهبرين^١، ئۆسقیفی عهككاش جاك دوفیتری وهسفی داگیرکهراڤ دهکات دهلئ: له بهرهی جهنگدا تهنها بئ باوهپو ملهوپو دزو زیناکهرو پیاو کوژو. خیانهتکارو قهشهی به دره و شت و ژنه گاوه به دره و شته کانیان تیا دا ده بینرا^٢. ههروهها له گه ل شالاوه که دا سسوپای به دره و شته کان هه بوون که به تایبتهت بۆ رابواردنی جهنگاوه رهکان هینرا بوون و تهنها بۆ خاچه رسته کانیش نه بوو به لکو که سه خراپه کارو به دره و شته کانی ناو موسولمانه کانیشی ده گرتوه^٣، ئیبن که شیر دهلئ: کۆمه کی فره نهجه کان له ده ریاوه ده هات و ئافره ته کانیان به نیه تی کوشتارو هه ندیکیان به نیازی رابواردنی جهنگاوه رهکان ده هاتن هه تاوه کو له غه ربیدا هاوسه رگیریان له گه لدا بکه ن و خزمه ت و پشودان و هاوسه رگیریان ده ست بکه ویت، چونکه نه گه ر نه مه یان ده ست بکه ویت نه وه خۆپاگری ده نویتن له جهنگو غه ربیدا، ته نانه ت زۆریک له خه لکانی خراپه کاری ناو موسولمانه کانیش پشتگیریان ده کردن به هۆی نه و ژنانه وه و نه مه ش بلآو بوویه وه^٤، میژونوس نه بو شامه ش باسی نه وه ده کات که له کاتی گه مارو دانی عه ککادا له لایه ن خاچه رسته نه وه: که شتی که گه یشته به ره وه که سئ سه د ئافره تی فره نجی جوانی تیا دا بوو له دوور که کانی ناو ده ریاوه هات بوون بۆ رابواردنی سوپای بیگانه، خۆیان ته رخان کرد بوو بۆ گه نهجه کان و نه م کاره شیان به خیریکی گه وره ده زانی چونکه نه وان به تهنگو هانای لاو که سانی غه ربیه وه ده چن^٥، ههروهها دهلئ: ژنانیش هاتن بۆ به شداری کردن له شالاوی خاچه رستیدا و هه ندیکیان زریقوشیان له به ر کرد بوو هه تاوه کو خۆیان له جهنگه کاندایه شدار بن چونکه نه و کاره یان به په رستش ده زانی^٦، هه ندیکیشیان خۆیان ته رخان کرد بوو بۆ رابواردن و تیر کردنی ئاره زووی جهنگاوه رهکان بۆ ریگرتن له بیزاری و ماندووبوونیان^٧.

٨- تیگه یشتن بۆ به ره وه ندی و زیانه کان: سولحی رهمله به هۆی چه ند بارودۆخیکی سیاسی و سه ربازییه وه بوو که سه لاهه دینی ناچار کرد پێی راژی بیته، هه رچه نه ده یزانی که هه لوێستی فره نهجه کان لاوازه، چونکه راویژکارانی پێیان وابوو که گه رانه وهی میزه

^١ هه مان سه رچاوه، ل: ٢٢٠.

^٢ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ٢٢٢

^٣ أسباب الضعف في الأمة الإسلامية، ل: ٢٢٢

^٤ البداية والنهاية له: أسباب الضعف في الأمة، ل: ٢٢٢.

^٥ كتاب الروضتين (١٤٩/٢)، الجهاد والتجديد، ل: ٢٨١

^٦ الجهاد والتجديد، ل: ٢٨١

^٧ الجهاد والتجديد، ل: ٢٨١.

فره‌نجه‌کان بۆ ولاته‌کانیان له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وانه‌و مانه‌وه‌شیان ده‌بیته‌هۆی هاتنی هیزی ئه‌وروپی زیاتر که زیانبه‌خشه‌ بۆ سه‌ربازگه‌ی ئیسلامی^۱، ئه‌گه‌ر سه‌رنجی میژووی ئه‌و ریککه‌و تننامه‌و ئاگر به‌ستانه‌ بده‌ین که موسولمانه‌کان له‌گه‌ڵ خاچه‌رسته‌کاندا به‌مۆریانکردووه‌، وه‌ک عماده‌دین نوره‌دین ممرودزه‌نکی و سه‌لاحه‌دین ئه‌وه‌ تیبینی ده‌که‌ن که چه‌ند ئامانجیکی دیاریکراوی هه‌بوو که ئه‌ویش ره‌خساندنی بوار بووه‌ بۆ هیزه‌ موسولمانه‌کان بۆ خۆئاماده‌کردن و به‌هیژکردنی توانا سه‌ربازیه‌کان له‌پیناوه‌ نه‌جامدانی هیژشی نوێ بۆ سه‌ر دوژمن، زۆریه‌ی ئه‌م ریککه‌و تنانه‌ش له‌سه‌ر داوای خاچه‌رسته‌کان بووه‌و سه‌رکرده‌ موسولمانه‌کانیش که‌مه‌ترخه‌میان نه‌ده‌نواند، چونکه‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وانیشی تیدا بوو، چ بۆ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی میرنیشینی تر بیته‌ که له‌گه‌ڵیاندا ریککه‌و تننامه‌ی نه‌بوویته‌ یان بۆ ئاسانکاری کردن بۆ موسولمانان و ئازادی هاتووچۆو گه‌شتیان له‌نیوان میسرو ولاتی شام و ئاسانکردنی هاتووچۆی کاروانه‌ بازرگانه‌یه‌کان له‌ناوچه‌ی عه‌ره‌بیدا، یاخود بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی ئاسایش و دلنیاپی بۆ کاروانه‌کانی حاجیان و جیبه‌جی‌کردنی دروشمه‌کانی حه‌ج به‌بێ مه‌ترسی، دوا سوڵحیش سوڵحی ره‌مله‌ بوو، که‌سه‌ی سالی بۆ دیاری کراو سه‌لاحه‌دین راویژکاره‌کانی به‌پێویستیان زانی به‌هۆی خراپی باری ته‌ندروستی سوپاکه‌ی و ئه‌و ماندوبوون و بیزاریه‌ی که‌پوویتی‌کردبوون، ئه‌مه‌یان به‌هه‌لێک ده‌زانی بۆ خۆئاماده‌کردن بۆ جه‌نگ و پوویه‌پوویه‌نه‌وه‌کانی داهاتوو، هه‌روه‌ها ئێین شه‌دادیش باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که سه‌لاحه‌دین به‌و ریککه‌و تنه‌ رازی نه‌بووه‌، به‌لام به‌هۆی بیزاری سه‌ربازه‌کانیه‌وه‌ پێی قایل بووه‌^۲، هه‌روه‌ها ئێین شه‌داد پێی وایه‌ که ئه‌و ریککه‌و تنه‌ له‌به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانه‌کان بوو، چونکه‌ پاش مۆرکردنی سه‌لاحه‌دین کۆچی دوایی کردو ئه‌گه‌ر کۆچی دوایی له‌کاتی جه‌نگه‌کاندا بوايه‌ ئه‌وه‌ مه‌ترسی زۆری هه‌بوو بۆ موسولمانان، هه‌بۆیه‌ ئه‌م ریککه‌ووتنه‌ پشتیوانی و خۆشه‌ختی بوو^۳.

۹- کورژانی ریتشارد شیردل: دواي ریککه‌و تنی ره‌مله‌ ریتشارد شیردل له‌عه‌ککاو له‌رێی ده‌ریاو به‌ره‌و ئینگلته‌را به‌ریکه‌وت و که‌شتیه‌که‌ی له‌ده‌ریادا نوقووم بوو، به‌لام توانی به‌سه‌لامه‌تی خۆی بگه‌یه‌نێته‌ که‌ناڕ ده‌ریا، پاشان به‌دزیه‌وه‌ به‌زه‌وی نه‌مسادا تێپه‌ر بوو

^۱ معاهدات الصلح والسلام بين المسلمين والفرنج، ل: ۴۳

^۲ معاهدات الصلح والسلام بين المسلمين والفرنج، ل: ۵۷

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۲۳۵، معاهدات الصلح والسلام، ل: ۵۸.

هه تاوه کو له یه کێک له یانه کاندایه نزیك شارێ قیه نا پێیانزانای له ١١ ی کانونی یه کهم / دیسه مبهرداو راپێچکرا بۆ لای لیو بۆلدی دۆقی نه مساکه تۆمه تباری کرد به کوشتنی کونزاد مونتیفرات و ویستی بیفرۆشی و دوژمنهکانی هاتن بۆ کرپنی به لām پاش ماوه یه که رادهستی ئیمپراتۆر هنری شه شه می ئیمپراتۆری ده وله تی جێرمانی پیروژ کراو له زینداندا مایه وه هه تاوه کو له به رامبه ر فدییه کی زۆردا ئازادی کرد^١، ئازادکردنیشی له مانگی ئازار مارسێ ١١٩٤ ک بوو، پاشان درێژه ی دا به کوشتاری شازاده نه یاره کانی هه تاوه کو تیریکی کوشنده ی به رکه وت و له ٢٦ ی ئازاری سالی ١١٩١ دا گیانی سپارد^٢.

١- چهند داواکارییه که له دیوانی العزیزه وه: دوا ی رووخانی عه سقه لان له جێنشینانی دیمه شقه وه نامه یه که گه یشت که نامه یه کی به غداشی تیا دا بوو له دیوانی العزیز النبوی که سێ به شی له خۆ گرتبوو: یه که م، گله یی کردن له مه لیک المظفر (سه لآحه دین) به هۆی روژنییه وه بۆ بکتمر، دووه میش، گله یی کردن له مظفرالدین سه باره ت به ده ستگیرکردنی حه سه نی کوپی قفجاق و فه رماندان به گیرانه وه ی بۆ الکرخانی، سییه م: فه رمانی دا به ناردنی القاضی الفاضل بۆیان هه تاوه کو چهند شتیکی پێبوتریت، سولتانیش وه لāmی داواکاری یه که می دایه وه به وه ی که ئیتمه فه رمانمان بۆ نه و کاره پێنه کردوه، سه باره ت به دووه میش وه لāmی وابوو که کوپی قفجاق ده یشاریتته وه که چ خراپه کارییه کی نه نجامداوه، هه روه ها ده رباره ی سییه میش وه لāmی نه وه یه که نه و به ته مه نه و نه خۆشه و ناتوانی جموجول بکات و^٣ بگاته عێراق، القاضی الفاضلیش نامه یه کی پۆزش هێتانه وه ی نووسی له وه ی که ناتوانی بگاته دیوانی العزیزو له نامه که شهیدا نه م دوو دێره شه ره ی نووسیوه:

ماكنت أول غرة قمره	ورائد خدعته خضرة الدمن
مثل لنفسك شخصي إنی رجل	مثل المعیدی فاسمع بی ولا ترنی ^٤
ویح الفرنجة بل امهم أوما	فیهم لیب علی العلات یعتبر
فکم نرتهم ضربا إذا انتظموا	وکم نظمتهم طعنا إذا انتشروا
کم قد سقیتهم ذلا فلا عجب	إن عربدوا سقها بالقوم قد سکروا

^١ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلعجی، ل: ٢٢٩

^٢ صلاح الدین الأیوبی، قدری قلعجی، ل: ٢٢٩

^٣ الموسوعة الشاملة فی تاریخ الحروب الصلیبیه (٢٠٥/٢٤).

^٤ کتاب الروضتین (٢٨٥/٢).

تسعى إلى الأسد في غاباته الحمر	إن يملك فلا بدع لجهلهم
إذا أسودك في أبطاهم زأروا	زاروا غوارا ولا تغني وقاحتهم
خوف وحاشاك من خوف ولا ضرر	فحام عن حوطة البيت المقدس لا
فما على مجده من بعدها حذر	هو الشريف وقد نادات معتصما
وتحصد الفئنة الأوغاد ما بذروا	وسوف تستغفر الأيام هفوتها
وأشد ما أسكوه فتك طبائه	منعت طباء طباء المنحنى بأسودة
كظبي صلاح الدين في أعدائه	فغلت بنا وهي الصديق لحاظها
خفقانه ما نشت من أبنائه	سل عنه قلب الإنكثار قبان في
ولسال سيل نذاك في بطحائه	لولاك أم البيت غير مدافع
لترنم الناقوس في أفنائه	وبكت جفون القدس ثانية دما

١١- تۆكمه کردنو به سه رکردنه وهی قودس پاش ریککه وتن: عماد ده لئ: سولتان پاش ریککه وتن گه پاپیه وه بۆ قودس بۆ به سه رکردنه وهی و ده سستی کرد به بنیاتنا وهی شوراکان و تۆکمه کردنیان و زیند و پراگرتن و باشکردنی شوینه واره کانی، ههروه ها هه ستا به قولکردنی خه نده قه که ی و باشکردنی ریکاو بانه کانی، بازاپیکیشی به سه رجه م دوکانه کانی وه بۆ وه قفی خویندنگه زیاد کرد، له گه ل زهویه یک به باخه کانی وه و کاروباری سۆفیه کانی ریکخست و وه قفی پئویستی بۆ دیاریکردن و نه و کلێسایه ش که له شه قامی قمامه دایه کرد به نه خو شخانه و ده رمان و پێداویستی پزشکی نه و کاته ی بۆ گواسته وه، شورای قودسیشی به ده ورگومه زی صهیوندا گێپراو لکاندی به شاره که وه، ههروه ها برپاری چه جکردنیشی دا، به لام قه ده ر بواری نه داو زۆر دالته نگ بوو به له ده ستچوونی پاشان مانگی ره مه زان مایه وه و خێرو چاکه ی به رده وامبوو، ولایه تی قودس و ده ورویه ریشی دایه ده ست عیزه دین جوردیك و حسامه دین سیاروغی له سه ر کار لابراو علم الدین قیصری خزمه تگوزاریشی کرده والی ناوچه کانی پشته وهی قودس، وه ک الخلیل و غه زه و داروم و عه سقلان^١.

ناپازیبونی القاضی فاضل به چه جکردنی سه لاحه دین: کاتی القاضی الفاضل بیستی که سولتان به نیازی چه جکردنه نامه یه کی بۆ نووسی و داوای نه نجامنه دانی لیکرد، چونکه هیشتا فره نجه کان شامیان به جینه هیشتبوو قودسیشیان له بیر نه چوبوو وه و متمانه ش به به لئین و برپاریشیان نه ده کرا، له بهر نه وه له گه ل رۆشتنی سولتان بۆ سه فه رو بلآو بوونه وهی سه ر یازه کانماندا گره نتیبه ک نییه

كه شه وێك نه ده ن به سهر قودسدا و به يانی به ده ستيانه وه نه بێت و له ده ست موسولمانان بچیت
 حه جه كه ش ببيته تاوانيكي گهره كه خوالی خوش نه بێت، پاشان ده لئ: حاجيه كانی عيراق و
 خوراسانی ئایاد و سه ده هه زاریان سی سه ده هه زاریان زیاتر نابن، ئایا گره نتي ئه وه ده کریت
 كه نه و تریت سولتان بۆ تۆ له سه ندنه وه خوین پشتن و تیکدانی وه رزه ی حه ج چوه، ئه مه ش ده بیته
 میژوویه کی خراپ په نانه گرم به خوا، ئه م کاره خراپه دوور نییه رووبدات و بۆ خه لکی گه وچ زۆر
 نییه، گه ورم به ده مه وه بوونی خه لک و چاره سه رکردنی کیشه کانیا ن له هه موو ئه و شتانه گرنگتره
 كه له خوا نزیکمان ده خاته وه، ئه مه ش ته نها دانه یك نییه، ئه وه تا له ده وروبه ری دیمه شقدا هیئده
 ستم له جوتیاره کان بینراوه كه نازانم چۆن بارانیان بۆ ده باریت، هه روه ها خۆ سه پاندنی خاوه ن
 زه ویه کان به سهر کرێکاره کاندای ئه و ئازا وه یه ی كه له دۆلی بَر دى واللذبدانی دا هه یه و شمشیریان
 خوینی لێ ده تکی، ئه مه جگه له و سه نگه رانه ی موسولمانان كه پێویستیان به تۆکمه کردن هه یه و
 هیئانی ئازووقه و که ره سه ته ی سه ر یازی و دیاری کردنی دا هات و خه رجی گشتی یه کیکن له ئه رکه کان،
 چونکه نا کریت به بێ دا هات پاره خه رج بکریت و ئه مه ش پشتر قسه ی زۆرمان تیا دا کره، به لام
 گه ورمه مان کاری زۆری بۆ ها ته پش و کاری به و شیوه یه به رده وام بوو. به لام دواتر بینیمان كه
 چۆن له و په ری ته نگانه دا به ی تولمال خالی بوو، ئه م نامه یه به لگه یه له سه ر تیکه یشتنی قولی
 القاضی الفاضل له مه به سه ته کانی شه ریعه ت و هه روه ها گرنگی بونی زانیانی خواویستمان له ته نیشت
 سه رکرده سیاسی و سه ر یازی که نه وه بۆ دوویات ده کاته وه. ئه وه بوو سولتان سه لحه دین گوئی بۆ
 ئامۆزگاریه کانی القاضی الفاضل گرت و سوپاسی شی کرد، برباری دا ئه و سه له حه ج نه کات و ئه م
 بریاره شی گشتان د بۆ سه ر جه م شوینه کان، پاشان سولتان مانگی ره مه زانی پیروزی به نوێژوو رۆژو
 قورئان خویندن له قودسدا به سه ر بر د و هه رکاتی وه فدیکی گا و ره کان سه ر دانیان بکر دایه ریزو
 چاکه ی زۆری ده نواند بۆ راکیشانی دلایان به ره و ئیسلام، ئه وه بوو هه موو پاشا و سه رکرده کانیا ن
 به دزیه وه سه ر دانی القمامه یان. کرد و له نا و جه ما و هری گا و راندا له سه ر خوانی سولتان ئاماده ئه بوون
 به جۆرێك كه نه زانریت، به لام سولتان به گشتی له مه ئاگا دار بوو بۆیه زۆر ریزی لێ ده نان و چاکه و
 ره وشت به رزی پیشان ده دان.^۲

۱۲- گه رانه وه بۆ دیمه شق: له پینجه می شه والی ۵۸۸ هـ دا سولتان له گه ل سه ر یازه کانی دا سوار بوو
 له قودسه وه به ره و دیمه شق به ریکه وت عیزه دین جور دیکی له قودسدا کر ده جینشین و به هادین

^۱ کتاب الروضتين (۴/۳۳۴).

^۲ البداية والنهاية (۱۶/۶۴۶).

یوسفی کوپی رافعی کوپی تمیمی شافعیشی دانا به دادوهر تیایدا به وادی الجبیدا^۱ تپه‌پی و
 گه‌یشتنه نزیک بیری الداویه، پاشان گه‌شتنه نابلس و کاروباره‌کانیانی به‌سه‌ر کرده‌وه و دواتر
 به‌جپه‌یشت و به‌هر سه‌نگه‌رو شوراو شاریکدا تپه‌پ بپوایه له‌بارودۆخی خه‌لک و دارایی و
 تاوانکاری و کاره قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ده‌کۆلیه‌وه و له‌ریگه‌شیدا بوهمۆندی فه‌رمانره‌وی
 نه‌نطاکیه هاته خزمه‌تی نه‌ویش ریژی زۆری لێناو پاره و خه‌لاتیکی زۆری پپه‌خشی، عیمادی
 کاتبیسش له‌م گه‌شته‌دا هاوپیی بوو شوین به‌شوین به‌قوناغ و قوناغ بۆی باسکردوین
 هه‌تانه‌وه‌ی که ده‌لێ له‌رۆژی دووشه‌مه‌دا له‌عین الجرّ^۲ بۆمرج ییوس^۳ و له‌وێ پیاو ماقول و
 ناودارانی دیمه‌شق هاتن و رۆژی سێ شه‌مه‌ له‌العراة^۴ لاماندا، له‌به‌ره به‌یانی رۆژی چوار
 شه‌مه‌ شازاده‌ی شه‌وال گه‌شتینه به‌هه‌شتی دیمه‌شق به‌سه‌لامه‌تی هه‌رچه‌نده هه‌تاهه‌تایه
 تیایدا نامینییه‌نه‌وه، سولتانیش چوار سال بوو به‌جپێ هیشتبوو هه‌ریۆیه دیمه‌شق خۆی
 رازانده‌وه و ژن و پیاوی هاتنه‌ ده‌ره‌وه و چپشتینگا له‌هه‌موو ولاته‌کانه‌وه عاتنه‌ لای و
 پاشماوه‌ی نه‌و ساله‌ی له‌راوکردن و ئاماده‌بوون له‌یانه‌ی داد (دار العدل) و چاکه‌کاریدا به‌سه‌ر
 برد، کاتی جه‌ژنی قوربانیش هات چهند شاعیریک به‌هۆنراوه‌یه‌ک ستایشیان کرد که تیایدا
 هاتوه:

لما قلت في التغزل شعرا	وأيها لولا تغزل عينها
أولى ما فيه أعمل فكرا	ولكانت مدائح الملك الناصر
مثل ما أوسع البرية برّا	ملك طبق الممالك عدلا
ويلقّ الهناء برّا وبحرا	فيحلّ الأعياد صوماً وفطرا
أضحى عليك على الهنات مُصرّا	يامُسرّ الطاعات لله إن
فتيها على الملوك وفخراً	نلت ما تبغي من الدين والدنيا
وملكت الدارين دنيا وأخرى ^۵	قد جمعت المجدين أصلاً وفرعاً

^۱ دوو قه‌لان پێیان ده‌وترت: حه‌یبیی سه‌رو خواروو له‌فه‌له‌ستین.

^۲ عین الجر: شوینیکی به‌ناویانگه له‌بیقاع له‌نێوان به‌عه‌به‌ک و دیمه‌شقا.

^۳ مرچ ییوس ییوس چپایه‌که له‌شام له‌دۆلی النسیم ی دیمه‌شقا.

^۴ العراة: گوندیکه له‌سه‌ر گردۆلکه‌یه‌ک له‌شپۆه‌ی قه‌لایه‌کدا له‌نێوان راس‌العین و ننصبیییدا

^۵ البداية والنهاية (٦٤٧/١٦).

۱۳- تۆمه تبارکردنی ئەمیری حەج بە نامە نوسین بۆ سەلاحەدەدین لە دژی خەلیفە: لە سالی ۵۸۸ هـ دا ئەمیری حەج لە بەغدا طاشتکین کە بیست سال بوو ئەو کارە ی ئەنەستۆ گرتبوو و زۆر رەوشت جوان و کارە جێیە تۆمه تبارکرا بەو ی کە نامە ی بۆ سەلاحەدینی کوپی ئەیوب نووسیوه بۆ هاتن بۆ عێراق بۆ دەست بە سەرگرتنی چونکە کەس نیه بێتوانی بەرگری لێبکات، ئەم پیاوێش زۆر بەرەوشت بوو ئەم کارەیان بۆ هەلبەستبوو بوو، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا رووبەپووی زیندانی کردن و سوکایەتی و دەستگرتن بە سەر مال و مولکیدا بوویەو^۱.

۱۴- کۆچی دوایی شاعیر أبو المرفف نصیری کوپی مەنصوری نصیری: لە سالی ۵۸۸ هـ دا شاعیر أبو المرفف نصیر کۆچی دوایی کرد، ئەم شاعیرە گۆییبیستی فەرمودە دەبوو و بەئەدەبەوێ سەرقال بوو، لەتەمەنی چوارده سالیدا تووشی نەخۆشی گولی بوو بینایی لە دەست داو تەنها شتی نزیککی دەبینی، بەلام پێویستی بە چاوساغ نەبوو، ئەوێ بوو بۆ چارەسەری چاوهکانی روویکرده عێراق بەلام پزیشکەکان بێ هیوایان کرد، پاشان بەلەبەرکردنی قورئان و هاوپیەتی کردنی پیاو چاکەکانەوێ خەریک بوو سودی زۆری بینی، خاوەنی دیوانیکی شیعی گەرەو باشە، جاریکیان دەربارە ی مەزەب و بیرو باوەری پرسیاریان لێکرد ئەویش وتی:

أَحَبُّ عَلَيَّا وَآوَالَتَوْلَ وَوَلَدَهَاوَلَا	أَجَدُ الشَّيْخِينَ فَضْلُ التَّقَدَمِ
وَأَبْرَأُ مَنْ نَالَ مِنْ عَثْمَانَ بِالْأَذَى	كَمَا لِأَتْرَأُ مِنْ وَلَاءِ ابْنِ مُلْجَمِ
وَيَعِجْنِي أَهْلُ الْحَدِيثِ لِصِدْقِهِمْ	فَلَسْتُ إِلَى قَوْمٍ سِوَاهُمْ بِمُنْتَهَى ^۲

هەر وەها لەشعرەکانی:

وَزَهْدَنِي فِي جَمِيعِ الْأَنَامِ	قَلَّةُ الْأَنْصَافِ مِنْ تَصَحَّبِ
هَمَّ النَّاسِ مَا لَمْ تَجَرَّ بِهِمْ	وَطُلُسُ الدَّنَابِ إِذَا جُرَّبُوا
وَلَيْتَكَ تَسْلَمُ عِنْدَ الْبَعَادِ	مِنْهُمْ فَيَكُنْ إِذَا تَقَرَّبُ ^۳

چواردهیەم: نەخۆش کەوتن و کۆچی دوایی سەلاحەدەدین لە سالی ۵۸۹ هـ دا:

۱- رۆژەکانی کۆتایی ئەژیانی سەلاحەدەدیندا: عیماد دەلی: سولتان لەمالە کەیدا نیشته جێ بوو لە دیمە شەقداو هەموان چاوه پێیانده کردو نێردراوی شارەکانیش لە بەرمالە کەیدا کۆبوو بوونەوێ

^۱ هەمان سەرچاوه، (۶۴۸/۱۶)

^۲ البداية والنهاية (۶۵۰/۱۶)

^۳ كتاب الروضتين (۳۵۶/۴).

چاوه پیتی وه لآمی بوون و میوانه کانیش دهسته دهسته دههاتن و هه ژارانیش له باخچه ی به خشینیدا پشویان ده داو رۆژانه داده نیشت بۆ ده برپینی خوشی و به خشیننی مآل و بلۆکردنه وه ی ره وشتی جوان و نه هیشتنی سته م، پاشان بۆ ماوه ی پازده رۆژ چوو بۆ راو بۆ پۆژه لاتنی دیمه شقو العادلی برای له گه لّ خۆیدا بردو نیچیرو هه لی باشی بۆ هه لکه وتو به نیچیره وه گه پایه وه له رۆژی دووشه ممه ١١ ی سه فهداو گه پانه وه شی هاوکات بوو له گه لّ گه پانه وه ی حاجیه کاندآ، هه ر بۆیه چوو ده ره وه بۆ پیشوازی کردنیان، له کاتنی حاجیه کانی بینی چاوه کانی پرپیون له فرمیتسک چۆن ئاواتی هه جکردنی له ده ست دا، پاشان هه والی مه ککه و نه میره که ی و خه لکه که ی و بری ئه و دانه ویله یه ی که له میسر وه پێیان ده گات و هه ژاران ده ور به رو موچه و داها تی لیپرسین، حاجیه کانیش به مه رۆر دلخۆش بوون و له یه مه نیشه وه سیف الأسلامی برازی گه شته به ره وه و ئه ویش به گهرمی پیشوازی لیکرد^١.

نه خوشکه وتنی سه لآحه دین: کاتنی شه وی شه ممه هات هه ستی به ماندویه تییه کی رۆر کرد، هه ر که نیوه شه و هات تایه کی توند گرتی که زیاتر له سکیدا بوو، هه تا وه کوبه ره به یانی شه ممه رۆژ بووه به ته واوی کاریگه ری تاکه ی پێوه دیار بوو، به لآم ئه مه ی بۆ خه لک ئاشکرا نه کرد، به لآم القاضی الفاضل و قاضی ئه بن شه داد لای ئاماده بوون الأفضلی کورپیشی هاته لای، قاضی ئه بن شه داد ده لئی: رۆر لای ماینه وه و نیگه ران بوو له وه ی به شه ودا بیتاقه تی رووی تیده کات و چه زی ده کرد قسه بکات له گه لّ که سانی نزیکیدا، پاشان به جێمان هیشته و دلّمان هه ر لای بوو، دواتر بانگ کراین بۆ سه ر خوان له خزمه تی الملیک الأفضلی کورپیدا به لآم قاضی ئه وه ی نه کرد بوو به نه ریت و رۆیشته، چوو مه به ر ده رگا بینیم خواردن دانرا وه ته نها مه لیک الأفضلی کورپی دانیشته وه منیش به جیم هیشته، چونکه نه مده توانی به بئ سه لآحه دین دابنیشم، له و رۆژه شدا وه ک خوشی ده برپینیک بۆ دانیشتنی کوره که ی له شوینیکدا ده ستیان کرد به گریان و پاشان نه خوشیه که ی به ره به ره زیادی کرد. له و کاته شه وه ئیمه به یانی و ئیواره سه ردانیان ده کرد و پاشان چه ند جاریک له گه لّ القاضی الفاضل دا ده چوینه لای هه ندئ جاریش ده هیترایه ده ره وه بۆ گه پان و رۆیشتن له کاتیکدا که ئازاری که م. ده بوویه وه، نه خوشیه یکه شی زیاتر له سه ریدا بوو، یه کێک له نیشانه کانی کۆتایی هاتنی ته مه نیشی ئاماده نه بوونی پزیشکه که ی بوو له و کاته دا، له کاتیکدا که هه میشه هاوپی بوو له مآله وه له سه فهدا، پزیشکه کانیش پێیان باش بوو که ده ماری سه ری بپرن و هه ستان به برپینی

له چوارهم رۆژیدا، به لām نه خۆشییه که ی توند تر بوو جهسته ی وشک ده بوویه وه هه ناسه ی سوار ده بوو، نه خۆشییه که شی بهرده وام له زیاده بووندا بوو هه تاوه کو به ته وای لاوازی کرد، له شه شه م رۆژی نه خۆشییه که یدا دامانناو پالماندا به پشستییه که وه ئاوێکی ساردی بۆ هینرا هه تاوه کو دوا ی شه ربه تیکی خۆش بیخواته وه، که خواردیه وه زۆر به گهرمی ده زانی ئیمهش بۆمان گۆری و ئاوێکی ترمان بۆ هینا، به لām ته نها وتی سارده. نه توپه بوو نه هاواری کرد، ته نها وتی: سبحان الله که س ناتوانی ئاوه که بگۆرپیت، ئیتر من و قاضی فاضل هاتینه دهره وه زۆر گریاین و قاضی فاضل ده یوت: سه یری ئه و خورپه وشته جوانه ی بکه خه ریکه له ناو موسولمانه کاندا نامینئ، سویند به خوا ئه وه خه لکی تر بوایه په رداخه که یان ده کیشا به سه ری ئه و که سه دا که هینای، ئه وه بوو له شه شه م و هه وتهم و هه شته م رۆژدا نه خۆشیه که ی توندتر بوو هۆشی له سه ر خۆی نه ما له رۆژی نۆیه میشدا تووشی له رز بوو وازی له ئاو خواردن هینا و پرپواگه نده له شاردا بلآو بوویه وه خه لکی ترسیان لێنیششت و قوماش و کوتاله کانیان له بازاردا لابردو هینده غه م و خه فته دایگرتن که باس نا کرپت، من و قاضی فاضلیش هه موو شه وێک هه تاوه کو سییه کی شه و تیپه ر ده بوو داده نیشتین و پاشان ده چوینه لای دهرگای ماله که ی جا ئه گه ر بوار هه بوایه ده چوینه لای ئه گینا هه والیمان ده پرسى و ده هاتینه وه، خه لکیش سه رنجی ده م و چاوی ئیمه یان ده دا هه تاوه ک به نیوچا وماندا بارى ته ندروستییان بۆ دهرکه ویت^۱، له رۆژی ده یه میشدا دوو دهرزی لیدراو که مێک پشوو ی داو ئازاری سوک بوو و ئه ندازێک ئاوی جۆی خوارده وه و خه لکیش زۆر دلخۆش بوون و ئیمهش وه ک هه میشه تا شه وێکی درهنگ نه خه وتین، پاشان هاتین و هه والمان پرسى له جمال الدوله إقبال ئه ویش چووه ژووره وه و پاشان له گه ل مه لیک المعظم تورانشاهدا هاته دهره وه وتی: عاره ق قاچی گرتووه ته وه، ئیمهش سوپاسی خوامان کردو داوامان کرد که ده ست له شوینه کانی تری جهسته ی بکات و بزانی له گه ل عاره ق کردنسدا چۆنه، پاش که مێک هاته وه وتی: عاره ق هه موو له شی گرتووه ته وه، ئیمهش سوپاسی خوامان کردو به دلخۆشیه وه رۆیشتهن و پاشان له به ره به یانی یازده یه مین رۆژی نه خۆشییه که یدا رۆژی سێ شه مه م ۲۶ ی سه فه ر هاتینه به رده رگا و هه والمان پرسى، وتیان عاره ق پاخه ره که ی ژیری ته پرکردووه دایاوه ته زه وی و

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۱۹.

وشكېبونەوہ زۆرى بۆ ھېتاوہو بہ تەواۋى لاوازى كىردوۋو پىزىشكە كانىش ھەستىيان بە نزىك بوونەوہى وادەى مەرگى كىردوۋو^۱.

۳- سۆيىند دائى خەلگى لەلايەن مەلىك الافضلہوۋ: كاتى مەلىك الافضل باوكى لەم بارودخەدا بىنى و بېھىوا بوو لەمانەوہى، دەستى كرد بەسۆيىند دائى خەلگىو لە دار الرضواندا دانىشتو دادوہرەكانى بانگ كىردو لاپەرەيەكى سۆيىنددائى كورتو پىرماناى بۆ ئامادەكرا تىايدا خەلگى سۆيىند دەدا بەوہفادار بوون بۆ سولتان بەدرىژاىى ژيانى و پاشان بۆخۆى پاش كۆچى دواىى سولتان، پاساويشى ئەوہ بوو كەنەخۆشى زۆرى ھېتاوہ بۆ سولتان و نازانېن چى روودەدات، ئەوہش تەنھا بۆ خۆ پاراستنە وەك نەرىتى ھەمىشەيى پاشاكان^۲. سۆيىندەكەش نوسرايوۋوہو برىتى بوو لە: من لەم ساتەوہ نىەتم يەكلا دەكەمەوہو دلسۆزى دەنوئىم بۆ مەلىك الناصر تا لەژياندا مابىت و من ھەولئى تەواو دەدەم بۆ بەرگرى كردن لەدەولەتەكەى بەگيان و مال و شمشىرو پياوانمەوہو گوپرايەلئى فەرمانەكانى دەبم و پاش خۆشى بۆ مەلىك الافضل على كوپى سۆيىند بەخوا گوپرايەلئى دەبم و بەرگرى لەدەولەتەكەى دەكەم بەگيان و مال و شمشىرو پياوانم، فەرمان و نەھىەكاننى جېبەجئى دەكەم و روالەت و ناخىشم لەمەدا وەك يەك وايەو خواى گەرەش شاھىدە لەسەر ئەمەى كەدەيلئىم^۳.

۴- كۆچى دواىى سەلاھەدەدين (رەھمەتلى خوايى لىبىت): لەشەوى دواز دەيەمى نەخۆشىيەكەيدا كەھاوكات بوو لەگەڵ بىست و ھەوتەمى سەفەرى سالى ۵۸۹ھ دا، نەخۆشىيەكەى توند تر بوو بەتەواۋى لاوازىكرد لەسەرەتاي شەودا كەوت و ژنان كەوتنە نىوان ئىمەو ئەوہو، من و قاضى فاضل و ئىبن زكى لەو شەوہدا ئامادە بوين كە ئەو لەو كاتەنەدا ئاماد نەبوو، مەلىك الافضلەيش داواى لىكردىن كە ئەو شەوہ لای بىمىننەوہ، بەلام القاضى الفاضل ئەمەى پىنباش نەبوو، چونكە خەلگى ھەموو شەوئىك چاوەپىتى دابەزىنى ئىمەيان دەكرد لەقەلاکەو ئەويش دەترسا لەوہى كە ئەگەر دانەبەزىن پرۇپاگەندە بلأو بىتتەوہو تالانى و راوو رووت رووبدات، بۆيە بەباشى زانى ئىمە دابەزىن و شىخ ئەبى جەعفەرى ئىمامى الكلاسىە بانگ بكەن، كەپياويكى چاك بوو لەقەلاکەدا دەمايەوہ، بەلام ئەوہ بوو شەو كاتى سەرەمەرگى ھات و ھاتىنەوہ بۆ لای بەلام ژنان بووبوونە بەرەبەست لەنىوانمانداو خىرا شاھەتومانى و يادى

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۱۹.

^۲ ھەمان سەرچاوە، ل: ۴۲۰.

^۳ ھەمان سەرچاوە، ل: ۴۲۱.

خوامان بیرخسته وه ئه ویش هینای کاتی دابه زین هه ریه که مان پیتی خۆش بوو خۆی بکات به فیدای و ئه و شه وه دیار بوو دوا شه وی بوو ئه بو جه عفریش به سه ریه وه قورنانی ده خویندو خوای گه وره ی یاد ده خسته وه، چونکه له تۆیه م شه وه وه بیهۆش بووو ته نها ناو به ناو هۆشی به خۆیدا ده هاته وه، شیخ ئه بو جه عفریش باسی ئه وه ده کات که ئایه تی ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (الحشر: ۲۲).

خوینده وه گوپی لی بووه وتویه تی: راسته، ئه مه ش به ئاگا هاته وه یه له کاتی پێویستدا کۆمه کی په ره ردگار به یی ده سا سوپاس بۆ په ره ردگار^۱. کۆچی دوا ییشی (رحمه تی خوای لیبت) پاش نوێژی به یانی رۆژی چوار شه ممه بیست و حوته می سه فه ری سالی ۵۸۹ هـ دا بوو، القاجی الفاجل یش پاش گزنگ کۆچی دوا یی راگه یاندو شیخ جه عفریش بۆی گێرامه وه که کاتی گه یشتوو ته ئایه تی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ (الرعد: ۳۰) زه رده خه نه یه کی کردو گیانی سپاردوو به په ره ردگار^۲، ئه و رۆژه ش کۆستیکی گه وره بوو که دوا ی کۆچی دوا یی خوله فای راشیدین موسو لمانان کۆستی وایان نه که ووتبوو و غم و په ژاره یه کی بی ئه ندازه قه لاو موسو لمانان و دونیای گرته وه^۳، قاجی ئیبن شه دادیش ده لئ: سویند به خوا بیستبووم له زۆر که س ئاماده ن خویان فیدایی بکه ن پیم وابوو ئه وه نه گه ریکه و زیاده ره یه هه تا وه کو له و رۆژه دا به خۆم و به خه لکدا بۆم ده رکه وت که نه گه ر خۆ فیدا کردن ریی پی بدرایه ئه وه خه لکی خۆی فیدا ده کرد^۴.

۵- به خاکسپاردن و دانیشتن بۆ پرسه: ئه وه بوو مه لیک الافضل له هه یوانی سه ره وه دا دانیشتن بۆ پرسه و سه ره خوۆشی و ده رگای قه لاکه قه ده غه کرابوو ته نها ری به ئه میرو زانا میزه ره به سه ره کان ده درا، ئه و رۆژه ش رۆژیکه گه وره بوو هه رکه سه و له تاوی غم و په ژاره که سی له یاد نه بوو، له مه جلیسی پرسه شدا نه یان هیشته شیعو وتاری تیا دا بخوینریت. مناله کانیشی له ناو خه لکیدا هاواریان ده کردو خه ریک بوو گیانی مرقۆ ده رده چوو له تاو خه فه تدا بۆیان، ئه م حا له ته ش تا نوێژی نیوه رۆ به رده وام بوو، پاشان هه ستان به شتن و کفن کردنی، نه مان توانی به شدار بین له ئاماده کردنی ته رمه کهیدا به نرخه دنکه گه نمیکیش مه گه ر به قه رز له نرخه ئه و کایه دا که قوربه که ی پێخۆش ده کریت، ئه وه بوو زانا الدّولعی شوشتی و داوایان

^۱ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

^۲ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

^۳ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

^۴ النوادر السلطانية، ل: ۴۲۲

لێکردم که ئامادهی شتەکه‌ی بێ، به‌لام توانای بێنینی ئه‌و دیمه‌نهم نه‌بوو دواتر پاش نوێژی نیوه‌پۆ له‌تابوتیکدا که به‌خاویله‌ک داپۆشرا بوو هینترایه‌ ده‌روه‌ه، ئه‌مه‌و سه‌رجه‌م ئه‌و پۆشاکانه‌ی که پێویستی بوو القاضی الفاضل له‌عه‌ره‌فات بۆی هینابوو، کاتێ ته‌رمه‌که‌ی بێنرا خه‌لکی به‌یه‌ک ده‌نگ هاواریان کردو دنیا ده‌نگی دایه‌وه، هه‌روه‌ک هینده‌ گریان و هاواریان کرد که نوێژه‌که‌یان له‌بیر چووو پاشان خه‌لکی ده‌سته‌ده‌سته نوێژیان له‌سه‌ر ده‌کردو یه‌که‌م که‌سیش که نوێژی له‌سه‌ر کرد قاضی محی الدین کوپی زه‌کی بوو، پاشان هینایانه‌وه بۆ ئه‌و خانووه‌ی که له‌و بێستانه‌ که‌تیایدا نه‌خۆش که‌وتبوو له‌که‌ناری رۆژئاویدا نیژرا، ده‌هینلانه‌ ناو گۆریشی له‌نزیک کاتی عه‌سردا بوو، پشان الظافری کوپی له‌و رۆژهدا هاتو سه‌ره‌خۆشی له‌خه‌لک کردو دلی هتور کردنه‌وه، خه‌لکیش له‌تاو خه‌م و خه‌فه‌ت تالانیان له‌بیر چوو‌بوو دلیک نه‌بوو که غه‌م داینه‌گرتبێت و چاویک نه‌بوو فرمیسک نه‌رێژێت، مه‌گه‌ر که‌سیک که خوا ویستبێتی، پاشان خه‌لکی به‌ناخۆشترین شیوه‌ گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌کانیان و ئه‌و شه‌وه که‌سمان نه‌چوینه‌وه، ئیهمه‌ش سه‌رقال بووین به‌قورئان خویندنه‌وه، مه‌لیک الأفضلیش له‌و رۆژهدا سه‌رقالی نامه‌ نوسین بوو بۆ براکانی و مامی بۆ ئاگادار کردنه‌وه‌یان له‌م رووداوه، رۆژی دواتریش بۆ پرسه‌ی گشتی دانیشت و ده‌رگای قه‌لای کرده‌وه بۆ زانایان و وتار خوینترایه‌وه به‌لام هه‌یج شاعیرێک شیعرێ نه‌خویندنه‌وه، پاشان مه‌جلیسه‌که‌ پاش نیوه‌پۆ مه‌لگیراو هاتنی خه‌لکیش ئیواره‌و به‌یانی به‌رده‌وام بوو بۆ قورئان خویندن و نزاکردن بۆی^١.

ئێین که‌تیر ده‌لی: پاشان پرسه‌که‌ی بۆ ماوه‌ی سێ رۆژ له‌مزگه‌وتی ئه‌مه‌ویدا به‌رێوه‌ چوو خه‌لکی به‌گشتی و خه‌لکانی فه‌رمانره‌واو ده‌سه‌لاتداران سه‌ردانیان ده‌کرد، شاعیرانی‌ش شیعره‌و شیوه‌نی زۆریان بۆ کردووه‌ که‌باشترینیان ئه‌و شیعرانه‌ بوو که عماد الکاتب له‌کتیبی (البرق الشامی) دا هزنیویه‌تیوه‌ که له‌سه‌دو سی و دوو دێر شیعر پێک هاتبوو^٢:

٦- **شمشیرده‌کی سه‌لاحه‌دین له‌گۆره‌که‌یدا:** ئه‌لێت: شمشیرده‌که‌ی له‌گه‌لیدا نیژراوه‌ ئه‌مه‌ش به‌فه‌رمانی القاضی الفاضل به‌هيوای ئه‌وه‌ی که له‌رۆژی قیامه‌تدا له‌گه‌لیدا بێت و خۆی به‌سه‌ریدا بادت هه‌تاوه‌کو ده‌چێته‌ به‌هه‌شت، چونکه‌ هۆکاریک بووه‌ بۆ تیکشکاندنی دوژمنان و سه‌رخستی دۆستان^٣.

^١ النواذر السلطانية: ل: ٤٢٣.

^٢ البداية والنهاية، (٦٥٣/١٦).

^٣ البداية والنهاية، (٦٥٣/١٦).

۷- وهسیه تی سه لآحه دین بۆ مه لیک القاهری کوری؛ وهسیه تت بۆ ده کهم به له خوا ترسان و فرمانت پیده کهم به وهی که خوا فرمانی پیکردیت، چونکه نه وه هۆکاری رزگار بوونته، ههروه ها ناگادارت ده کهمه وه له خوین رشتن و دهست تێخستن، چونکه خوین ناخه ویت، ههروه ها وهسیه تت بۆ ده کهم به راگرتنی دلی ژێردهسته کانت و به سه رکردنه وهی کاروباریان، چونکه تو نه مینداریت، وهسیه تیشته بۆ ده کهم به راگرتنی دلی نه میوگه و ره پیاوانی ده ولت، چونکه نه وهی من پیتیگه یشتووم به هۆی راگرتنی دلی خه لکیه وه بووه، هه رگیز رقیش له کهس هه لته گریته، چونکه مه رگ کهس نا هیتایته وه، وریای نێوانی خۆت و خه لکیش به چونکه به ره زامه ندی نه وان نه بیت خوا لیت خۆش نابیت، به لام نه وهی له نێوان تو و په روه ردگاردایه نه وه به ته و به و په شیمان بوونه وه لیتی خۆش ده بی چونکه نه وه به خشنده یه^۱.

۸- نه و میراته ی که به جیبی هیشت؛ له خه زینه کهیدا ته نها یه ک دیناری ئالتون و سی و شهش دره م و ده شلین چل و حه و دره م هه بووه، نه مال نه خانو نه بیستان نه کێلگه و نه هه چچۆره مولکیکی تر^۲، هۆی نه وهش نه و به خشین و خیرکردنه زۆره یه که له گه ل نه میو و هزیرو پیاو چاکان بگه ده وژمه کانیشدا ده یکرد، ههروه ها به کهم رازیوون له خواردنه وه و سواربوونیدا، که هه میشه لۆکه و که تان و خوری له بهر ده کرد، نه زانراویشه کاریکی نه خوازرای نه نجام دابیت له و کاته وهی که بوته پاشا. به لکو خه می گه و ره و سه ره کی سه رخستن ئیسلام و تیکشکاندن دوزمنانی بوو، بۆ نه م کارهش راو هزی خۆی به کار ده هیتاو هاوکاریشی له و که سانه وه و ده رده گرت که متمانهی پێیان هه بوو نه مه له گه ل نه و هه مووه فه زل و چاکه و کاره مه زاننه دا که هه یبوو له بواری نه ده بو زمانه وانیدا، ته نانه ت نه و ترا: که شیعره ی هه ماسه ی به ته واوی له به ربووه، نوێژه کانیشی به کۆمه ل له کاتی خۆیدا نه نجامی داوه وه ته نانه ت له نه خۆشی و مه رگیشدا نوێژی به کۆمه لی له کیس نه چوووه. نه و چوو ه ژوو ره وه بۆ لای ئیمام زۆری له خۆی ده کرد بۆ وه ستان به و لاوازیه شه وه^۳.

۹- جوانترین نامه له بهاری هه وانی کۆچی دوا یی سه لآحه دینه وه؛ له ساتی کۆچی دوا یی کردنی سو لتان سه لآحه دیندا القاضی الفاضل نامه یه کی بۆ مه لیک الظاهر فرمان په وایی هه ل به

^۱ الموسوعة الشاملة في تاريخ الحوب الصليبية (٢١٦/١٦)

^۲ البداية والنهاية، (٦٥٠/١٦).

^۳ البداية والنهاية، (٦٥٦/١٦).

نووسی که ئەمه پوخته که یه تی: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ) (الحج: ١) ئەم نامە یه بۆ گه وره مان مه لیک ظاهر نوسراوه خوای گه وره دلنه وایى بکات و ئەو کۆسته ی بۆ قه ره بوو بکاته وه بیکاته جێنشینى پاشای خوا لێخۆشبوو، به راستى ئەم روداو ه موسولمانانى هه ژاندو فرمێسک جۆگه له ی به ست و گیان گه شته گه رو، هه رو هه مان باوکی تۆو گه وره ی خۆم ماچ کردو خوا حافیزیه کم لێکرد که چیت یه کتر بینینی له دوا نییه و له بری من تۆ ماچم کردو راده ستی په رو هه دگه رم کرد به ی فیل به و په پری لاوازییه وه به ره زامه ندییه وه له په رو هه دگه رو هه ژو ده سه لاتیش ته نها بۆ خواجه، له ده ره گاشدا هه زاران سه ربازی ناماده و شمشیری له کیلان نه راو هه بوو که نه یانده توانی به لایه ک دوربخاته وه و برپاری خوا ره ت بکه نه وه چاو فرمێسک ده پژی و رازییه و دشتیک نالێن که خوا پیتی خو ش نه بیته و ئیمه ش بۆ له ده ست دانى تۆ ئه ی یوسف دلگرانین، سه باره ت به وه سه یه تیش ئه وه هه یچ پێویستمان پیتی نییه و بیرو پاکانیشم به هژی ئەم موسیبه ته وه له یادم چووو بۆ داهاتوش ئه گه ر ئێوه ریکبکه ون ئه وه ته نها سوکترینیان مردنی باو کته، که چه ند کۆستیکی گه وره یه و السلام^١.

١٠- **خه ویکی مژده به خش: ئەبو شامه له کتیی الروچتیندا ئه ئی:** له یه کیک له نامه کانی الفاضلدا بینیم که له شه وی کۆچی دوا یی سولتاندا له خه ویدا که سیك پیتی وتوو: ئەمه شو یوسف له زیندان ده رجوو، ئەمه ش له و "أثر" وه هاتوو که پیغه مبه ری (عليه السلام) فرمو یه تی: (دنیا زیندانی باوه پدارو به هه شتی بیباوه^٢)، ئەو باروو دۆخه ی که یوسفی تیادا بوو له و دنیا له به رامبه ره وه ی له روژی دوا ییدا پیتی ده گات وه ک زیندان وایه، خوای گه وره له رو حه پاکه که ی رازییت و ده رگای به هه شتی بۆ والا کات، چونکه ئه وه دوا یه مین سه ره که وتنه که به ناواتیه وه بوو بیت^٣.

١١- **هونراوه که ی عیماد ئەسفه هانی ده رباره ی شیوه ن بۆ سه لاهه دین:**

والدهر ساء وأقلعت حسناته	شمل الهدى والملك عم شتاته
مرجوة هباته وهباته	أين الذي مذ لم يزل مخشية
مبدولة ولربه طاعاته	أين الذي كانت له طاعاتنا
الله خالصة صفت نياته	بالله أين الناصر الملك الذي

^١ النجوم الزاهرة (٦/ ٥٢، ٥٣).

^٢ مسلم، ژماره ٢٩٥٦.

^٣ كتاب الروچتین، (٤/ ٣٧٠).

أين الذي ما زال سلطانا لنا
 أين الذي شرف الزمان بفضله
 أين الذي عنت الفرنج لبأسه
 أغلال أعناق العدى أسيافه
 لم يجد تدبير الطبيب وكم وكم
 من في الجهاد صفاحه ما أغمدت
 من في صدور الكف صدر قتاته
 لذ المتاعب في الجهاد ولم تكن
 مسعودة غدواته محمودة
 في نصره الإسلام يسهر دائما
 لا تسبوه مات شخص واحد
 ملك عن الإسلام كان محاميا
 قد أظلمت مذ غاب عنها دوره
 دفن السماح فليس تنثر بعدما
 الدين بعد أبي المطفر يوسف
 جبل تضعضع من تضعضع ركنه
 ما كنت أعلم أن طودا شامخا
 ما كنت أعام أن بحرا طاميا
 بحر خلا من واردة ولم تزل
 من لليتامى و الأرامل راحم
 فعلى صلاح الدين يوسف دائما
 لضريحه سقيا السحاب فإن يغب
 وكعادة البيت المقدس يحزن
 من للثغور وقد غداها حفظه
 بكت الصوارم و الصواهل إذ خلت
 ويسيفه مدا لحزن مصابه
 يا وحشة للبيض في أعمادها

يرجى نداء وتتقى سطواته
 وسمت على الفضلاء تشريفاته
 ذلا ومنها أدركت ثاراته
 أطواق أجياد الورى مناته
 أجدت لطب الدهر تدبيراته
 بالنصر حتى أغمدت صفحاته
 حتى توارث بالصفيح قناته
 مذ عاش قط لذاته لذاته
 روحاته ميمونة ضحواته
 ليطول في روض الجنان سباته
 فممات كل العالمين مماته
 أبدا لماذا أسلمته حماته
 لما خلت من بدره داراته
 أودى إلى يوم النشور رفاته
 أقوت قواه و أفقرت ساحاته
 أركاننا تهدينا هدااته
 يهوي ولا تهوي بنا مهواته
 فينا يطم وينتهي زخراته
 محفوفة بوفوده حافاته
 متعطف مفضوضة صدقاته
 رضوان رب العرش بل صلواته
 تحضر لرحمة ربه سقيات
 البيت الحرام عليه بل فرقاته
 من للجهاد ولم تعد عاداته
 من سلها وركوبها غزواته
 إذ ليس يشفى بعده صدياته
 لا تنفيها للوغى عزماته

يا وحشة الإسلام يوم تمكنت
يا حسرتا من يأس راجيه الذي
ملأت مهابته البلاد فإنه
ما كان أسرع عصره لما انقضى
لم أنس يوم السبت وهو لما به
والبشر منه تبلحت أنواره
ويقول لله المهيمن حكمه
وقف الملوك على انتظار ركوبه
كانوا وقوفا أمس تحت ركابه
وممالك الآفاق ساعية له
هذي مناشير الممالك تقضي
هذي الجيوش من البلاد تواصلت
قد كان وعدك في الربيع بجمعها
والجند في الديوان جدد عرضه
والقدس طامحة إليك عيونه
والغرب منتظر طلب نحو
والشرق يرجو غرب عزمك ماضيا
مغرى بإسداء الجميل كأنما
هل للملوك مضاهة في سعيهم
كم جاءه التوفيق في وقعاته
مهروها وتى:

يا راعيا للدين حين تمكنت
ما كان ضرك لو أقمت مراعي
أضجرت منا أم أنفت فلم تكن
أرضيت تحت الأرض يا من لم تزل
فارقت ملكا غير باق متعبا
أعزز على عيني برؤية بهجة الدنيا

في كل قلب مؤمن روعاته
يقضى الزمان وما انقضت حسراته
أسد وإن بلاده غاباته
فكأنما سنواته ساعاته
ييدي السبات وقد بدت غشياته
والوجه منه تلالأت سباحته
في مرضة حصلت بها مرضاته
لهم فقيم تأخرت ركباته
واليوم هم حول السرير مشاته
فمتى نجيء بفتحهن ساعاته
توفيعه فيها فأين دواته
فعلام لا تسمو لها راياته
هذا الربيع وقد دنا ميقاته
وإذا أمرت تجددت نفقاته
عجل فقد طمحت إليه عاداته
حتى نافيء إلى هداك بغاته
في ملكه حتى تطيع عصاته
فرضت عليه كالصلاة وصلاته
رجحت وقد نجحت به مسعاته
من كان بالتوفيق توقيعاته

منه الذئاب وأسلمته رعاته
دينا تولى منذ رحلت ولاته
من تصاب لشدة ضجراته
فوق السماء عليه درجاته
ووصلت ملكا فاقيا راحاته
ووجهك لا ترى بهجاته

أبني صلاح الدين إن أباكم
لا تقتدوا إلا بسنة فضله
وردوا موارد عدله وسماحه
ولئن هوى جبل لقد بنيت لنا
وبفضل أفضل وعز عزيزه
الأفضل الملك الذي ظهرت
والدين بالملك العزيز عماده
والملك غازي الظاهر العالي الذي
ولنا بسيف الدين أظهر نصره
مهروه ها وتي:

من للعلا من للدرى من للهدى
طلب البقاء لمكله من آجل
بحر أعاد البر بحرا بره
من كان أهل الحق في أيامه
وفتوحه والقدس من أبكارها
فسقاك رضوان الإله لأنني
يحميه من للبأس من للنائل
إذ لم يثق ببقاء ملك العاجل
وبسيفه فتحت بلاد الساحل
وبعزه يردون أهل الباطل
أبقت له فضلا بغير مساجل
لا أتقي سقيا الغمام الماطل

به راستی هه موو خه لك كاريگه ر بوون يه كوچى دوايى سه لاهه دين به ميژوو نووسه
ئه ورووپييه كانيشه وه په حه مه تيان ناردووه بۆ سه لاهه دين و ستايشى دادگه رى و هيژو ليژورده يان
كردووه به گرنكترين كه سايه تيان داناو كه سه رده مى جهنگه كانى خاچپه رستى به خزيه و بينيبيت،
پله و پايه سه لاهه دينيش به رده وام به مه زنى ده مينيتته وه چونكه ئه و كار هه زنانه سه به سن كه
له پيئاو يه كخستنى موسولمانانداو به رگرى ليكردينانو دريژه دان به جيهادو تيگوشان به شيوه يه كى
ماندوو نه ناسانه بۆ ده رپه راندى دايگر كه رانى خاچپه رست^۱ ئه نجامى داوه. له راستيشدا
خۆشه ويستى و تامه زړوى بۆ جيهاد بالى كيژا بوو به سه ر دل و ئه نداهه كانى جهسته يدا به جوړك كه
بوو بوو به باسو خواسى سه ره كى و هه ميشه سه رنجى كه رهسته كانى ده داو سه رگه رمى سازدانى
پياوانى و بيستنى باسو خواسى بوو، بۆ جيهاد كردن له پيئاو په روه ردگاريشدا له مال و منال و زيزدو
نيشتمانى دوركه وته وه و رازى بوو به دانىشتن له ژيړ خيوه تيگدا كه په شه با به چه پو راستدا يارى

^۱ الحركة الصليبية، د. سعيد عبدالفتاح عاشور، ل: ۷۱۸.

پێده کرد^١، بێگومان کۆچی دوایی ئەم سەرکردە مەزنەش زیانیکی گەورە بوو بۆ بەرهی ئیسلامی یە ککرتوو چونکە زەنگی ئاگاداری بوو بۆ بەرپابوونی ململانی لە نێوان پۆلەکانی بنەمالە ئی یو بیدا کە بە پشتیوانی پەرە درگار لە کتێبی چوارە مماندا لە زنجیرە ی جەنگەکانی خاچەرستیدا باسی لێو دەکەین کە بە ناو نیشانی (ئە یوبیەکان دوا ی کۆچی دوایی سە لاهە دین) ە.

ئەمە و لە پۆزی سی شەمە کاتژمێر سیی بە یانی بە روار ی ٥/٥١٤٢٨ ک - ٢٢/٥/٢٠٠٧ لەم کتێبە بوومە وە فەزلیش لە پێش و پاشدا هەر بۆ پەرە درگارە، لە قاپی پەر میهری دە پارێمە وە کە ئەم کردە وە یە مان لێوەر گرت (نوسەر وەر گرت) سینە ی بە نەدەکانی و لا کات بۆ سود لێوەر گرتنی و بە میهر و بە خشش و فەزلی خۆشی پیت و بەرە کە تی بە سەردا بپژێت خوی گەورە دە فەر مویت: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (فاطر: ٢).

لە کۆتایی ئەم کتێبە شدا تەنها ئەو نەدەم پێدە کړت کە بە دلێکی پەر خشوع و پە شیمانە وە لە بە رامبەر پەرە درگاری مەزندا بوە ستم دان بە فەزلی و بە خشش و میهریدا بنێم و بیهری بوون لە هێزو دە سە لاتی خۆم پابگە یە نم و پە نای بۆ بەرم لە هەموو جۆلە و هەلس و کەوت و ژیان و مردندا چونکە، الله پەرە درگارم فەزلی بە سەردا پشتم و هەر ئەو پشت و پە ناو کۆمە کەم، سوپاس و ستایشی دەکەم لە سەر ئەو بە هەر و توانا و بە خششە ی کە لە ژیاندا لە پێش و لە پاش پێی بە خشیم، هەر وە ها بە ناو و جوان و سیفە تە بە رزەکانی لێی دە پارێمە وە کە ئەم کردە وە یە م تەنها و تەنها و دل سۆزانه لە بەر پەرە زامەندی ئەو بێت و سودی هە بێت بۆ بە نەدەکانی و لە بری هەر پیتێک کە نووسیومە پاداشتم بداتە وە و بیخاتە ترازوی چاکە کانه وە، هەر وە ها پاداشتی ئەو بایانە م بداتە وە کە یارمە تییان داوم بۆ تەوا کردنی ئەم هەولە خاکییە، تکاشمان لە هەموو موسو لمانێک وایە کە ئەم کتێبە دە خوینێتە وە کە هەر دوو بە نەدی هە ژار نووسەر وەر گرت پەرە لێبوردن و لێخۆشی بوون پەرە مەت و میهری پەرە درگار لە نزاکانیدا لە یاد نە کات ﴿رَبِّ أَرْزُقْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ (النمل: ١٩) ئەم کتێبە ش بە فەرمایشی پەرە درگار ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ١٠).

کۆتایی پێدینم، هەر وە ها بە و تە یی شاعیر ابن الوردی کە بە کۆرە کە ی دە لێت:

أطلب العلم ولا تكسل فما أبعد الخير عن أهل الكسل

^١ النوادر السلطانية، ل: ٤٣، ٤٤، الحركة الصليبية، د. سعيد عبدالفتاح عاشور، ل: ٧١٨.

احتفل للفقہ فی الدین ولا تشتغل عنه بجال وخول
 واهجر النوم وحصله فمن يعرف المطلوب يحقرما بذل
 ولا تقل قد ذهبت أربابه كل من سار على الدرب وصل

"سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا اله الا أنت استغفرك وأتوب اليك وى آخر دعوانا أن
 الحمد لله رب العالمين".

به ندهی هه ژار بۆ ئیخۆشبون و به حم و رمزامه ندى په رومردگار
 عدلى محمهد محمهد الصلابى
 خوا نه خوى و دايك و باوكى و هه موو موسولمانان خوش بىت.

برایانی به ریز/ خوشحالم به گه شتنی تیبینی و سه رنجه کانتان سه بارهت بهم کتیبه و
 کتیبه کانی تریشم، داواى نزاى پاشمله تان ئیده کهم لای په رومردگار بۆ دلسۆز بوونم نه م کاره داو
 گه یشتن و پیکانی راستییه کان و به ردوامبون نه م کاروانه دا بۆ خزمه تی میژووی ئومه تی نیسلامی.

Mail: abumohamed2@maktoob.com

پوخته:

- ۱- میژوو نووسان جیاوازن له باره ی سهره تای دروستبوونی دهوله تی نه یوبییه وه، به لام نه وه ی نیمه بوی ده چین سالی ۵۶۹هـ / ۱۱۷۴زیه واته پاش کوچی دواپی نوره دین مه محمود.
- ۲- که سایه تی سولتان سه لاهه دین خاوه نی په سیدیکی ره وشتی مه زن بووه که یارمه تی داوه بۆ به دیپتانی نامانجه کانی، گرنگترینی نه و په وشتانه ش: پاریزکاری و په رستش و دروستی بیروباوه پو دادگه ری و نازایه تی و به خشنده یی و گرنگیدان به جیهاد و هیمنی و لیبرده یی و پاراستنی پیاوه تی و نارامگری و خواویستی و وه فو و خاکیبون بووه.
- ۳- که پانه وه بۆ شوناسی نومه تی نیسلامی و بیرو باوه پی نه هلی سوننه ت و جه ماعت له دیارترین تاییه تمه ندیه کانی نو یگه ریه له سه رده می زه نکى و نه یوبیدا، چونکه لادان گه شه ی کردبوو و بیدعه بلاو بویه وه له ژیر چاودیری دهوله تیکی سته مکاردا که نه ویش دهوله تی فاطمی عوبه یدی بوو له میسردا، بۆیه که پانه وه بۆ حوکه م کانی قورشان و سووننه ت له مه زنتین ده سته که وته کانی دهوله تی نوری و سه لاهی بوو، به رده وام بوو له سه ر ریپه وی نوره دین زه نکى بۆ جیبه جیکردنی شهرع له سه رجه م کاروباره کانی دهوله تدا.
- ۴- سه لاهه دین توانی نه و پلانه جیبه جی بکات که نوره دین زه نکى داینا بۆ له ناویردنی دهوله تی فاطمی عوبه یدی رافیزی و کاری ده کرد له پیتناو ریشه کیشکردنی بیرو باوه په نا په واکان له میسردا و گتیرانه وه ی هزی نیسلامی راست و دروست بۆی.
- ۵- دهوله تی نه یوبی سودی له وه وه له زانستی و هوکاره بانگخوازیانه وه رگرت که دهوله تی سلجوقی و زه نکى و غه زنه وی ده یانگرت به ر.
- ۶- سه لاهه دین گرنگی ده دا به پاراستنی بنه ماکانی بیرو باوه پی نیسلامی به پیتی مه زه بی نه هلی سوننه ت.
- ۷- سه لاهه دین بایه خی ده دا به بزوتنه وه ی بوژاندنه وه ی سوننی له دهوله ته که یدا نه مه ش له ریپی بنیاتنانی مزگه وت و پاکیشانی زانایان بۆ دهوله ته که ی و چاکه کردن له گه لیاندا.
- ۸- بایه خدانی سه لاهه دینی نه یوبی و نه و سولتانانه ی که پاش نه و هاتن بۆ چه سپاندنی مه زه بی نه هلی سوننه ت له و ولاتانه ی که حوکمیان تیادا ده کرد بایه خدانیکی گشتگیرو چپو پر بوو له و شارانه ی که سه ر به و بوون وه ک قاهره و نه سه که نده ریه و دیمه شق و حله ب و... تد، له گرنگترین نه و په گه زانه ی پۆشنیری و زانسته شه رعیه کان که نه یوبیه کان بایه خیان پیده دا: قورشان پیروژو فهرموده ی پتعه مبه رو (د.خ) و لیکنولینه وه فیهقی و نه ده بی و زمانه وانیه کان.

- ۹- دهولته ته ئه يوبى توانى نفوزى سياسى دهولته ته خيلافه ته عه باسى زيندوو بکاته وه له زۆربه ي ناوچه کانى رۆژه لاتى ئىسلاميدا.
- ۱۰- ئازادکردنى يه مهن له سهر دهستى ئه يوبيه کان ههنگاوئىكى ستراتيژى بوو بۆ له ناو بردنى دههولته ته فاطمى، ئه يوبيه کانئيش سور بوون له سهر بردنه ناوه وهى کتئيه کانى مه زه به ي سوننى له گه ل سوپاکه يانداو بلاوکردنه وهى له ولاتى يه مه ندا.
- ۱۱- دواى پهروهردگار فه زلى گه پانه وهى ده سه لاتى عه بباسى بۆ حيجاز دهه گه پتته وه بۆ ههولته کانى سلجوقى و زه نكى و ئه يوبيه کان.
- ۱۲- پاشاکانى ئه يوبى به رده وام بوون له سهر پاراستنى ريگاي حه ج و مسوگه رکردنى، ههروه ها پاراستنى ليوای حه جى عيراقى که نوينه رايه ته سهروه رى دهولته ته عه باسى ده کرد به سهر جيهانى ئىسلاميدا.
- ۱۳- سه لاهه دين شىوازو هۆکارى زۆرى به کار هئناوه له پئناو له ناو بردنى بانگه وازى فاطمى له ميسرداو هه ندئى له م هۆکارانه ش توندوتئيزى و يه کلاکردنه وه يان پتوه دياربوو، بۆ هه ندئىكى تريشيان ريگه ئى بانگه وازو فيرکردن و برپاوا پتھئنان و پيسه لماندنى ده گرته بهر، له گه ل راکئيشانيان له رتئى دامه زراوه کۆمه لايه ته و ئايىنى و خيرخوازيه کانه وه و نه وه قفانه ئى که ته رخان ده کرا بۆ دابين کردنى خه رجيه کانى.
- ۱۴- القاضى الفاضل پۆليكى به رچاوى هه بوو له ره نگريژکردنى نه و ستراتيژه و گرته به رى هۆکارى گونجاو بۆ له ناو بردنى کتئيه کانى شيعه ئى سماعيلى و هه لوه شانده وهى خوئندنى فيكرى فاطمى و لاوازکردنى پايته ختى دهولته ته که يان و به رده وامبوون له سهر راوه دوونانى پاشماوه ئى شيعه گه رى رافيزى له شام و ميسر .. تد.
- ۱۵- له و هۆکارانه ش که يارمه ته ئه يوبيه کانى دا له بزوتنه وهى بوژاندنه وهى مه زه به ي سونيدا ره گ دانه کووتانى مه زه به ي ئى سماعيلى له ناو گه لى ميسردا، ههروه ها هه ستانى خوئندنگه سوننيه کان به هاندى ئوممه ت بۆ ده ست گرتن و پابه ند بوون به قورئان و سوننه ته وه و ئاگادارکردنه وه يان له بيه ده و بيه ده کارى، ههروه ها ميسر بوو به ناوچه يه ک بۆ کيشکردنى زانايانى ئه هلى سوننه به هه موو مه زه به کانيانه وه، به م جوړه ش رۆليكى به رچاويان هه بوو له گيرپانه وهى ميسر بۆ سوننه ت، ئه مه ش له رتئى وانه و تنه وه له و خوئندنگايانه ئى که دامه زرينران ياخود له ريگه ئى ئاموزگارى يان دانانى نه و کتئيه ئانه ئى که پشتيوانى له سوننه ت ده کات.

۱۶- زۆرىنەى ئەو زاناينەى لە گەل ئەيويىبەكاندا لە جيهاددا بە شدار بوون لە ئاستى بەرپرسيارىتيدا بوون لە پرووى زانست و دىندارى و پەروەشتە وە ھەروەك زۆرىنەيان بە شداريان ھەبوو لە ژيانى سياسى و كۆمەلايەتيدا، وەك القاضى الفاضل و عيمادى ئەسفەھانى و بەھادينى كوپى و شەدادو شرف الدين أبى عصرون والعز كوپى عبدالسلام، تەنانت ھەندىكيان بە شدارى كاريگەريان ھەبوو لە بەرھەكانى جەنگ و جيهاددا وەك زانا عيساى ھەكارى و زۆرىنەشيان ئازايەتى بويىرى زۆريان دەنواند لە رووبەروو بوونە وەى فەرمانپەر واکان و ئامۆزگارى کردنياندا، بەم پيەشە نموونەيەكى جوان بوون بۆ خەلکى بەگشتى، لێرەشەوە كاريگەرى بەھيزو باشيان لە سەريان ھەبوو.

۱۷- دەولەتى ئەيويى لە سەردەمى سەلاحەديندا لە بارودۆخىكى خوشگوزەرانانە و فراوانى رۆزیدا دەژيا، چونكە داھاتى زۆرو سەرچاوەكانى رۆزى جۆراو جۆر بوون، دەولەتیش گرنكى دەدا بە كشتوكاڵ و بازرگانى و پيشە سازى يەكان و لا بردنى باج و رازىبوون بە داھاتە شەرىعەكان.

۱۸- سەلاحەدين گرنكى دەدا بە نەخشەخانەكان و چەند نەخشەخانەيەكى دروست كرد كە بەناو بانگرتينيان نەخشەخانەى ناصرى قاھرە و بيمارستانى ئيسكەندەريە و خانەقا سەلاحى لە قودس و...، ھەروەھا بايەخى دەدا بە بنیاتنانى نەخشەخانە بۆ سۆفەيەكان بۆ پەروەردە و فيرکردن و خواپەرستى و زۆرباش بوو لە گەل سۆفەيەكاندا و ئەوانیش ھاوكارى بوون لە بزوتنە وەى بوژاندنە وەى مەزھەبى سوننىداو ئاويتە بوون لە پرۆژەى جيهاددا دژ بە خاچپەرستەكان.

۱۹- ژيانى كۆمەلايەتى لە سەردەمى سەلاحەديندا مۆركى جددى بوون و جيهاد و رووبەروو بوونە وەى فرەنج و لە ناوبردنى دۆزمنى پيۆھديار بوو، ھەروەھا ژيانى تايبەتى خوشى زۆر دوور بوو لە خوشگوزەرانى و خۆھەلگيشان و زیادەپۆيى.

۲۰- دەرکەوتنى دەولەتى ئەيويى كاريگەرى زۆرى ھەبوو لە بەديھتەننى گۆرانكارى ئيدارى سەرھەكى، كە پيچەوانەى دەزگای ئيدارى فاطمى يەكان بوو، چونكە ھاتنى ئەيويىبەكان لە رۆژھەلاتى ئىسلاميە وە گيانىكى نوێى كرد بەر ئيدارەدا كە سەرچاوەكەى سىستىمى سلجوقى و زەنگى و عەباسيەكان بوو.

۲۱- قراقوش يەكێك بوو لە بەھيزترين و ئازاترين سەرکردەكان، سياسەتیشى لە قاھىرەدا زۆر دانايانە و يەكلاکەرەو ھەبوو بۆ لەناو بردنى فاطميەكان و تەنگ پيچەلچينيان، بۆيە ھيچ چاريەكيان نەبوو جگە لە دژايەتى کردنى لە رێى پروپاگەندە و شيواندنە ناوبانگى و کتێبە

داناو ناویان نا (الفاشوش فی احکام قراقوش) ئەمە ئەو قەسەییە یە کەخەلکانی هاوچەرخ
دوبارە ی دەکەنەووە بێ ئەوێ سەرچاوەکە ی بزانی.

۲۲- سەلاحەدین دەستی کرد بەتۆکمە کردنی شارو شورواو قەلاکان و ریکخستنی سوپا بۆ
بەرپەرچدانەوێ ئەو هێرشانە ی کە دەکرانە سەری لە هەمان کاتیشدا بایەخی دەدا
بە بنیاتنانی هێزی دەریایی چونکە دەیزانی کە بە هێزی فرەنجەکان لە دەریاو لاوازیان
لەوشکانیدایە، پێویستە کە شتیگەلیکی سەربازی هەبێت بۆ یەرگرتن لەو کاروانە دەریایە
فرەنجیانە ی کە کۆمەکی میرنشینه خاچەرستەکانیان دەکرد لە کەناری شامدا بە هێنانی
ناز و قووە چەک و جەنگاوەر بۆیان لە کاتی زیادبوونی فشاردا بۆ سەریان.

۲۳- ئەو هەولانە ی کە سەلاحەدین پێی هەستا بۆ یەکشستنی بەرە ی ئیسلامی ۱۲ سالی خایاند،
کە تیایدا خەباتیکی بێوچانی کردو پاشان بوو بە گەورە ی میسرو شام و موسڵ و ناوچەکانی
تری موسولمانان، هەر هەوا سەلاحەدین ئەم کارە ی هەندێ جار بە شێوازی دیپلۆماسی و
هەندێ جاری دیکەش بە هەر پەشە و تۆقاندن و جارانیکی تریش لە پێی کردە ی سەربازی
سنوردارەو بە دەست هێنا.

۲۴- زانای پایە بەرز القاضی الفاضل کاریگەری زۆری هەبوو لە دەوڵەتی سەلاحەدینداو بەر دەوام
سەلاحەدین راویزی پێدەکردو هیچ کاریکی بە بێ ئەو نەنجام نە دەدا هیچ شتیکیشی
لێنە دەشاردەو، چونکە ئەو سیاسەکی لێهاتوو و ئیداریەکی دەرکەوتوو و بیراریکی بالا
دەست و زانایەکی زیرەک و ئەدیبیکی رهوانبێژ بوو بە قەڵەمە بە پرشتەکی خزمەتی بە ئیسلام
موسولمانان دەکرد.

۲۵- سەرکەوتنی سەلاحەدین لە جەنگی حطیندا سەرکەوتنیکی میژوویی بوو هۆکاری ئەو
سەرکەوتنەش بریتی بوو لە جێبەجێکردنی سوننەتی دەستگرتن بە هۆکارەکانەووە
رەچاوکردنی سوننەتی پلە بەندی لە ململانێدا، دوربینی و لێزانی سیاسی و دلسۆزی زۆری بۆ
پەروردارو سوربوونی لە سەر جێبەجێکردنی شەریعەتی ئیسلامی لە دەوڵەتە کەیدا کە
بەرەمە کە ی بریتی بوو لە: جێنشینی (ئێستخلاف) و هێمنی و ئاسایش و سەر بەرزی و
سەرکەوتن و ئازاد سازی.

۲۶- ئەوێ سەلاحەدین لە خۆرا پەیدا نەبوو بوو، بە لکو بەرەمی چەند هەولێکی زانستی و
پەرور دەیی بوو لە سەر پێبازی ئەهلی سوننەت و جەماعەت، ئەم ئەوێش کە پەروردار
خەلاتی سەرکەوتنی پێبەخشی لە حطیندا زۆریک لە سیفەتەکانی تائفە ی مەنصوری تێدا

که گرنگرتینیان: ئەو یە کە لە سەر حەقن و فرمانی پەرەردگار جێبەجێدەکەن و لە پێناویدا تێدەکۆشن....تد.

۲۷- هەر وەها سەلاحەدین هەمیشە هاوێ و هاو دەمی زانیان بوو، لە کاروباری جەنگدا راویژی پێدەکردن، لە بواری کارگێڕیدا گوێی بۆ نامۆزگاریەکانیان دەگرت و دەینرخاند، هەربۆیە لە لایەن زانیانە وە پشتگیری تەواوی لێدەکرا.

۲۸- سەلاحەدین توانی لە پووی هەوالگریە وە ریزی خاچەرستان بێهزینیت و دزە بکاتە نێوانیانە وە، ئەمەش بەهۆی ئەو دەزگا نەینێ بەهێزە وە کە بۆکۆکردنە وە ی زانیاری دايمەزاند بوو.

۲۹- جەنگی حطین مزگێتی لە ناو بردنی گەورەترین شالۆی ئیستعماری بوو کە جیهانی ئیسلامی لە سەدەکانی ناو پاستدا بەخۆیە وە بینیبوو، هەر وەها دانانی سنورێک بوو بۆ پاشەکشەکردنی هەلکشانی خاچەرستان بە ئاراستە ی رۆژەلاتی ئیسلامی و سەرەتای کۆتای پێنان بوو بە بوونی خاچەرستی.

۳۰- ئەم جەم گرنکی هۆشیاری تەواوی بە پێتووستی سود وەرگرتن لە پێگە ی جوگرافی رۆژەلاتی ئیسلامی ناشکرا کرد، لە گەڵ سود وەرگرتن لە تاییە تەندێەکانی، وە ک هۆکاریکی کاریگەر لە هۆکارەکانی هێزی زاتی (خودی)، لە ئاماژەکانی ئەم جەنگەش دەرکەوتنی گرنکی میسر وە ک بنگە یەکی مۆیسی مادی پڕپایەخ بۆ پێکە وە بەستنی جیهانی ئیسلامی لە رۆژەلاتی نزیکدا، هەر وەها گرنکی فەلەستین دەرکەوت وە ک پڕدێک یاخود پڕەرەویک کە ولاتی شام و میسر پێکە وە دە بەستیت.

۳۱- سەرکەوتنەکانی سەلاحەدین لە خۆرا نەبوون و ئەو سەرکەوتنە سەربازیانەش کە بە دەستی هێنان بە بێ پێشەکی سیاسی و پێکخستن و کارگێڕی چاکسازی زیاتر لە سەدە یە ک نەبوو، لە م هەولانەشدا زانیانی خواویست و سیاسیهکان و فرماندە ی سەربازیەکان و شاعیران و پەرەرشیاران و هتد بە شداریان کرد.

۳۲- تاکە پێگە یە ک بۆ رزگار کردنی زەویە داگیرکراوەکان بریتیه لە رێگە ی جیهاد و تیکۆشان لە پێناو خوادا کە کرۆکی ئاسایش لە نە تە وە کە ماند و چلە و پۆپە ی ئاینە کە مانە و دەرگایە کیشە لە دەرگاکانی بە هەشت و دەر بازبۆنە لە کۆت و بەندی زەوی تە مەلێ و پالدانە وە، ئەم ئوممە تەش نە ی تەوانیوە بوون و پیرۆزییەکانی خۆی بپاریزیت تە نها بە هۆی پەرستشی جیهادکردن لە پێناو خوادا نەبیت، ئەو پەرستشە ی کە نۆرەدین و سە

پێی ههستان و یهكێك بوو له هۆكاره كانی بهرپرچدانهوهی هێرشى خاچهپرستى و ئازادکردنى
بیت المقدس.

۳۳- میژوونوسان شالۆی سییه می خاچهپرستى بهیهكێك له شالۆه شکستخواردووه کان داده نین
له میژووی شالۆه كانی خاچهپرستیدا، چونكه نه نجامیكى نه وتۆی نه بوو كه له ئاست نه
ههول و تیکۆشانه زۆره دا بێد كه بۆی درا، نه مه سه ربارى شکسته پێنانى له به ده سته پێنانى نه
ئامانجه ی له پێناویدا هاتبوو كه نه ویشش بریتیبوو له گێرانه وه ی بیت المقدس و سه ندنه وه ی
له موسولمانان.

۳۴- نه مه شالۆه به وه ناسرابوو كه لیكگه یشتنى باش تیايدا روویدا له گه ل موسولمانه كانداو
ههردوو لا په یوه ندی به هیزیان هه بوو، نه مه ش بووه هۆی مۆرکردنى ریککه وتنى ره مله و
ناردنى میوه و به فر بۆ ریتشارد شیردل له کاتى نه خۆشه که یادو چوونى پزیشکه که ی
سه لاهه دین بۆ چاره سه رکردنى، له و شوینه وارانesh كه نه م تیکه لاییه له ژيانى فره نجه كاندا
به جیى هیشت:

أ- زانست و زانیاری زۆریان له موسولمانه كانه وه گواسته وه و توانیان له سه ر نه م زانسته کتیبی
نوێ دابنیت که نوێگه ری و دامپێنانى زۆری پێوه دیاربوو و چه ندین یاساییان دانا بۆ نه و
زانستنه .

ب- زۆر پیشه سازى و هونه ریان له موسولمانه كانه وه گواسته وه وه ك پیشه سازى رستن و چنن و
كانزاکان و شوشه، نه مه جگه له گواستنه وه ی هونه رى بیناسازى، نه م گواستنه وه یه ش
کاریگه رى زۆر قولی هه بوو له ژيانى نه وروپادا له رووی پیشه سازى و بازرگانى و هونه ریه وه،
گۆستاف لۆبۆن ده لئ: کاریگه رى جه نکه خاچه پرستیه کان له سه ر پیشه سازى و هونه ر له وه
که متر نه بوو.... پاشان ده لئ: له موسولمانه كانه وه نه وروپا پیشه سازى چنن و ئاوریشم و
بۆیاخکردن و جوانکاری و هرگرت هه روه ها زۆرى نه خایاند هونه رى بیناسازى له نه وروپادا
به ته واوى گۆرپانکاری به سه ردا هات.

ج- شارستانی رۆژئاوا به هۆی کاریگه ربوونیه وه به شارستانی ئیسلامی گه شه ی کرد، نه گه ر
جه نکه كانی خاچه پرستیش نه بوايه نه وه گه شه کردنى نه و شارستانیه بۆ ماوه یه ك دوا ده که وت
که ته نها خۆای خۆی ده یزانى. رۆژه لاتناسه به وێژدانه کانیش دانیان به م راستیه ناوه
پیش نه وه ی میژوونوسه موسولمانه کان باسى لێوه بکه ن.

۳۵- خەلکی زۆر کاریگەر بوون بە کۆچی دواپی سەلاحەدین تەنانەت میژوونوسە ئەوروپیەکانیش رەحمەتیان بۆ ناردوووە و ستایشی دادگەری و ھێزو لیبوردەییان کردوووە بەگەرەترین کەسایەتیان داناووە کە سەردەمی جەنگەکانی خاچەرستی بەخۆیەو بینیوو، بەلام بەپای من گەرەترین کەسایەتی نۆردەینمەحمود بوو.

۳۶- خوشویستن و تامەزۆیی بۆ جیھاد دلی سەلاحەدین بەتەواوی داگیر کردبوو، بەجۆرێک کە ھەمیشە باسی لەسەر زاری بوو و تێپوانینی بۆ کەرەستەکانی بوو گرنگی بەپیاوانی دەداو ئەو کەسانەی خوش دەویست کە باسیان دەکردو خەلکیان بۆ ھان دەدا، بەھۆی خوشەویستی جیھاد و تیکۆشان لەپێناو خواشدا مال و منال زیندو نیشتمانی بەجێھێشت و لەدونیادا بەدانیشتن لەژێر خێوەتیکدا رازی بوو کە پەشەبا بەراست و چەپدا یاری پێدەکرد.

۳۷- کۆچی دواپی سەلاحەدین زیانیکی گەرە بوو بۆ بەرەئ ئیسلامی بەگرتوو، چونکە ئەم مردنە زەنگی ئاگادارکردنەو بوو لەبەرپابوونی ناکۆکی لە نێوان کورانی بنەمالەئە زەنکیدا.

۳۸- ئەم کارە خاکی و بچووکە کە ئیمە شیاوی ھەلەو کەم و کورتیە و پێویستی بەرێنمونی ھەیە، چونکە ئەمە تەنھا ھەلێکی راستەقینە یە کەمەبەست لێی زانینی ھۆکارەکانی ھەستانەووە و تێگەیشتن لەو بەرگەریکاریە یە کە ئەویبەکان پێی ھەستان، لەنێوان من و رەخنەگریشدا ئەم دێرەئە شاعیر ھەیە:

إن تجد عيبا فسد الحلالا جلّ من لا عيب فيه وعلا

واتە ئەگەر کەموکورتیەکت ببینی ئەوە ببۆشە، چونکە تەنھا پەرەردگار بێ کەموکورتییە.

ھەرەھا داوا لەخوای بالا دەست و مەزن خاوەنی عەرشی پەرۆز دەکەم کە ئەم ھەلەمان لیوەرگریست و بەباشی بۆمان پەسەند بکات و بەرەکەتی بەسەردا بپێژێت و لەریزی کردەووە چاکەکانماندا تۆماری بکات و ئەو بڕایانەشم کە یارمەتیان داوم لەپاداشت بێ بەش نەکات، ھەرەھا ئەم کتێبە بەفەرماشی پەرەردگار کوتایی پێدێتم کە دەفەرمویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر: ۱۰).

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت استغفرک وأتوب اليك وآخر دعوانا أن
الحمد لله رب العالمين".

علی محمد محمد الصلابی
"خوا نه خوێ و دایک و باوکی و موسولمانان خوێش بیته"

نووسەر له چه ند دیریکدا :

عه لی محهمه د محهمه د الصلابی :

- له شارى بنغازى له ولاتى ليبيا له سالى (١٣٨٣ك/ ١٩٦٣ن دا له دايك بووه .
- پله ی (الأجازة العاليه) ليسانسى له کۆلیژی الدعوة وأصول الدينى زانکۆى شارى مهدينه ی پیرۆز به پله ی نایابى وه رگرتووه ، یه که می نه و کۆلیژه بووه له سالى (١٤١٣ک-١٤١٤ک/ ١٩٩٢ز-١٩٩٣ن دا.
- پله ی ماسته رى له زانکۆى أم درمانى نیسلامى (کۆلیژی الأصول) به شى (التفسير وعلوم القرآن) به ده ست هیناوه ، تیزی دکتورا که شى له سه ر (فقه التمكن في القرآن الكريم) بووه .
- له و کتیبو به ره مانه ی که نووسه ر به چاپی گه یاندوون :

- ١- السيرة النبوية: عرض وقائع وتحليل أحداث.
- ٢- سيرة الخليفة الأول أبو بكر الصديق (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٣- سيرة أمير المؤمنين عمر بن الخطاب (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٤- سيرة أمير المؤمنين عثمان بن عفان (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٥- سيرة أمير المؤمنين علي بن أبي طالب (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٦- سيرة أمير المؤمنين الحسن بن علي بن أبي طالب (ﷺ) شخصيته وعصره.
- ٧- الدولة العثمانية: عوامل النهوض والسقوط.
- ٨- فقه النصر والتمكين في القرآن الكريم.
- ٩- تأريخ الحركة السنوسية في إفريقيا.
- ١٠- تأريخ دولتي المرابطين والموحدين في الشمال الإفريقي.
- ١١- عقيدة المسلمين في صفات رب العالمين.
- ١٢- الوسطية في القرآن الكريم.
- ١٣- الدولة الأموية، عوامل الأزدهار وتداعيات الأنهيار.
- ١٤- معاوية بن أبي سفيان، شخصيته وعصره- الدولة السفينانية.
- ١٥- عمر بن عبدالعزيز، شخصيته وعصره.
- ١٦- دولة السلاجقة.
- ١٧- الشيخ عبدالقادر الجيلاني.
- ١٨- الإمام الغزالي.

- ١٩- نورالدين زنكي.
- ٢٠- عمادالدين زنكي.
- ٢١- فكر الواج والشيعه فى ميزان أهل السنة والجماعة.
- ٢٢- حقيقة الخلاف بين الصحابة.
- ٢٣- عصر الدولة الزنكية.

به‌رگی دهره‌وه:

سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی

د. الصّلابی نوسه‌ریکی نوییه مؤمیکێ تر داده‌گیرسینیت بۆ ئه‌و فهره‌نگه‌ میژووپییه‌ی که له‌هه‌ولی به‌رهمه‌ینانیدا بن ئه‌مه‌ش درێژه پێده‌ری ئه‌و کتیبانه‌یه که لی‌کۆلینه‌وه له‌مه‌چه‌نگه‌کانی خاچه‌رستی ده‌که‌ن. له‌م کتیبه‌دا د. صّلابی باس له‌ململانی نیوان پرۆژه‌کان ده‌کات پرۆژه‌ی خاچه‌رستی و پرۆژه‌ی ئیسلامی، به‌کورتیش ئاماژه به‌و شالاره‌و خاچه‌رستیانه ده‌کات که له‌پیش دامه‌زراندنی ده‌له‌تی ئه‌ییوبیدا روویانداوه، هه‌روه‌ها ئاماژه به‌باری ره‌وشتی سه‌لاحه‌دین و خوڤه‌وشته‌کانی و رۆچوونی له‌بنیاتنانی خویندگه‌و پله‌و پایه‌ی زانایین و مامۆستایانی ئایینی لای، پاشان نوسه‌ر به‌شیکی ته‌واوی تایبته‌ت کردووه به‌چه‌نگی حطین و ئازادکردنی بیت المقدس و هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتن له‌و جه‌نگه‌یه‌ کلاکه‌ره‌وه‌یه‌دا پاشان شالاری سییه‌می خاچه‌رستی و کاردانه‌وه‌ی رۆژئاوا - ئه‌وروپا - به‌رامبه‌ر به‌ئازادکردنی بیت المقدس و خۆئاماده‌کردنی هه‌مه‌لایه‌نه‌ بۆی، له‌کۆتایدا ئاماژه به‌کۆچی دوا‌یی سه‌لاحه‌دین و کاریگه‌ری له‌سه‌رخه‌لك و ستایش کردنی دادگه‌ری به‌هیزی و لی‌بورده‌یی له‌لایه‌ن میژوو نووسه‌ ئه‌وروپییه‌کانه‌وه که به‌مه‌زنترین که‌سایه‌تیان داناوه له‌میژووی جه‌نگه‌کانی خاچه‌رستیدا ژیا‌نی ئه‌م سه‌رکرده‌ مه‌زنه‌ش به‌رده‌وام و ره‌و هیممه‌تی سه‌لاحیانه ده‌به‌خشێ به‌نه‌وه‌کانی موسولمانان و جوانی و پر سه‌روه‌یه‌کانی سه‌رده‌مانی پابردو ده‌گێرێته‌وه بۆ ژیان.

أهم المصادر والمراجع

- ١- اتعاظ الحنفا بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء، تقي الدين أحمد بن علي المقرئزي دار الفكر العربي، ١٣٦٧هـ - ١٩٤٨م.
- ٢- أثر الشرق الإسلامي في الفكر الأوروبي خلال الحروب الصليبية، د. عبدالله بن عبدالرحمن الربيعي، الرياض، ١٤١٥ هـ.
- ٣- أسامة بن منقذ، والجديد من آثار و أشعاره، محمد عدنان قيطاز، وزارة الثقافة في الجمهورية السورية، ١٩٩٨م.
- ٤- أسباب الضعف في الأمة الإسلامية د.محمد السيد الوكيل، دار المجتمع، السعودية، الطبعة الأولى.
- ٥- أصول الشيعة الإمامية، ناصر عبدالله بن علي القفاري، دار الرضا للنشر و التوزيع، الجزيرة بمصر، الطبعة الثالثة ١٤١٨ هـ - ١٩٩٨م.
- ٦- أعلام الإسكندرية في العصر الإسلامي د.جمال الدين الشيال، مكتبة الثقافة الدينية، الطبعة الأولى ١٩٩٧م.
- ٧- أعلام الإسكندرية في العصر الإسلامي د.جمال الدين الشيال، مكتبة الثقافة الدينية، الطبعة الأولى، ١٣١٠ هـ - ٢٠٠١م.
- ٨- أعمال الفرنجة ترجمة حسن حبشي.
- ٩- الأدب العربي من الانحدار إلى الازدهار، جودت الركابي، دار الفكر المعاصر بيروت دار الفكر دمشق، الطبعة الثانية ٢٢٠١م.
- ١٠- الاستخبارات العسكرية في الإسلام، عبدالله علي السلامة مناصرة، مؤسسة الرسالة، بيروت، لبنان، الطبعة الثانية، ١٤١٣ هـ - ١٩٩١م.
- ١١- الإسلام و حركة التاريخ، أنور الجندى.
- ١٢- الاعتبار لابن منقذ، حرره فيليب حتي، مكتبة الثقافة الدينية القاهرة.
- ١٣- الإعداد المعنوي و المدي للمعركة في ضوء القرآن و السنة، د.فيصل بن جعفر بن عبدالله بالي، مكتبة التوبة السعودية، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩م.
- ١٤- الإمارات الأرتقية في الشام و الجزيرة، عماد الدين خليل.
- ١٥- الإمام الغزالي بين مادحية و ناقدية، د. يوسف القرضاوي، الطبعة الثالثة، ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢م.
- ١٦- البداية و النهاية، للحفاظ عماد الدين أبي فداء إسماعيل بن كثير القرشي، دار... الطبعة الأولى ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م.

- ١٧- البطولة و الفداء عند الصوفية دراسة تاريخية، أسعد الخطيب، مطبعة الشام، الطبعة الثانية.
- ١٨- البيان المغرب في أخبار الأندلس و المغرب، تأليف ابن عذاري الماكشي، تحقيق ليفر بروفنسال.
- ١٩- التاريخ الإسلامي و الحضارة الإسلامية، د. أحمد شلبي.
- ٢٠- التأريخ الباهر في الدولة الأتابكية بالموصل، تحقيق عبدالقادر طيمات، القاهرة ١٨٦٣م للمؤرخ ابنت الأثير.
- ٢١- التأريخ الحربي المصري في عهد صلاح الدين، نظير حسان سعداوي، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة ١٩٥٧م.
- ٢٢- التاريخ السياسي و الفكري للمذهب السني في المشرف الإسلامي من الرق الخامس الهجري حتى سقوط بغداد، د. عبدالمجيد أبو الفتوح بدوي، الطبعة الثانية ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨م.
- ٢٣- التعريف بالمؤرخين في عهد المغول و التركمان، عباس العزاوي، طبع ببغداد ١٣٧٦ هـ - ١٩٥٧م.
- ٢٤- الثبات على دين الله و أثره في حياة المسلم في ضوء الكتاب و السنة، د. الأمين الصادق الأمين، دار ابن الجوزي، الطبعة الأولى، ٢٠٠٤م.
- ٢٥- الجهاد الإسلامي ضد الصليبيين في العصر الأيوبي، د. فايد حامد محمد عاشور، دار الاعتصام، الطبعة الأولى.
- ٢٦- الجهاد ضد الصليبيين في الشرق الإسلامي، مسفر بن سالم بن عريج الغامدي، دار المطبوعات الحديثة، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦م.
- ٢٧- الجهاد و النجديد، محمد حامد الناصر، مكتبة الكونثر، الرياض، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م.
- ٢٨- الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين، د. محسن محمد حسين مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦م.
- ٢٩- الحافظ أبو طاهر السلفي، د. حسن عبدالحميد صالح، المكتب الإسلامي، الطبعة الأولى، ١٩٧٧م.
- ٣٠- الحرب الصليبية حسن حبشي، طبعة القاهرة، ١٩٥٨م.
- ٣١- الحركة الصليبية، سعيد عاشور، الطبعة الرابعة ١٩٨٦، مكتبة الأنجلو المصرية.
- ٣٢- الحروب الصليبية، العلاقات بين الشرق و الغرب محمد مؤنس، الطبعة الأولى، ٢٠٠٠م.
- عين للدراسات و البحوث الإنسانية و الاجتماعية، مصر.

- ٣٣- الحروب الصليبية، المقدمات السياسية، د. عليہ الجنزوري، الهيئة العامة المصرية للكتاب.
- ٣٤- الحروب الصليبية في شمال افريقية و أثرها الحضاري، د. ممدوح حسين، دار عمار، طبعة ١٩٨٩م.
- ٣٥- الحروب الصليبية، مواقف وتحديات، سهيلة الحسيني، دار التوزيع والنشر الإسلامية القاهرة، الطبعة الأولى، ١٢٤٣هـ - ٢٠٠٣م.
- ٣٦- الحروب الصليبية و الأسرة الزنكية، شاكر أحمد أبو زيد.
- ٣٧- الحروب الصليبية، أرنت باركر، نقله إلى اللغة العربية د. السيد الباز العريني، دار النهضة العربية، بيروت.
- ٣٨- الحروب المقدسة، الحملات الصليبية و أثرها على العالم اليوم، كارين أرمسترونغ.
- ٣٩- الخطط، للمقريري.
- ٤٠- الخليفة الأيديولوجية للحروب الصليبية، د. قاسم عبدالله، طبعة القاهرة ١٩٨٧م.
- ٤١- الدبلوماسية الإسلامية، عبدالرحمن محمد عبدالرحمن، دار اليقين، مصر المنصورة، رسالة دكتوراه جامعة الأزهر الشريف.
- ٤٢- الدولة الأيوبية، سمير فراج بن الشاطيء، مركز للنشر و الإعلام، القاهرة، طبعة أولى ٢٠٠٥م.
- ٤٣- الدولة العثمانية عوامل النهوض و أسباب، د. علي محمد الصلابي، دار المعرفة، بيروت، لبنان.
- ٤٤- الدولة الفاطمية العبيدية، الصلابي، مؤسسة اقرأ.
- ٤٥- الشرق الأدنى في العصور الوسطى الأيوبيون، د. السيد الباز العريني، دار النهضة العربية.
- ٤٦- الشرق الأوسط و الحروب الصليبية، السيد الباز العريني، طبعة القاهرة، ١٣١٧هـ.
- ٤٧- الصراع الإسلامي - الفرنجي على فلسطين في القرون الوسطى، هادية دجاني مؤسسة الدراسات الفلسطينية، الطبعة الأولى، ١٩٩٤م.
- ٤٨- الطائفة المنصورة في بيت المقدس و أكناف بيت المقدس، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤م.
- ٤٩- الطريق إلى بيت المقدس، د. جمال عبد الهادي، د. وفاء محمد رفعت، دار التوزيع و النشر الإسلامية، طبعة ثان، ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١م.
- ٥٠- العدوان الصليبي على العلم الإسلامي صلاح الدين، نوار.
- ٥١- العرب و الروم الاتين في الحروب الصليبية الأولى، دكتور جوزيف نسيم يوسف، دار النهضة العربية بيرت، طبعة ثالثة، ١٩٨١م.
- ٥٢- العمارة العربية في مصر الإسلامية.

- ٥٣- الغزو الصليبي و العالم الإسلامي، د. علي عيدالحكيم، دار التوزيع و النشر الإسلامية، القاهرة، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م.
- ٥٤- الفتح القسي في الفتح القدسي، تحقيق محمد محمود، الدار القومية للطباعة و النشر، ١٩٦٥ م.
- ٥٥- الفتوح الإسلامية عبر التاريخ، د. عبدالعزيز بن إبراهيم العمري، دار إشبيليا، الطبعة الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.
- ٥٦- الفرق بين الفرق، تأليف عبد القاهر بن طاهر البغدادي، تحقيق: محمد محيي الدين عبد الحميد، طبعة دار المعرفة بيروت.
- ٥٧- الفنون الإسلامية في العصر الأيوبي، د. عبدالعزيز صلاح الدين سالم، مركز الكتاب للنشر، ١٤٢٠ هـ - ٢٠٠٠ م.
- ٥٨- القاضي الفاضل عبدالرحيم البيساني العسقلاني، هادية دجاني شكيل، مؤسسة الدراسات الفلسطينية، الطبعة الثانية بيروت، ١٩٩٩ م.
- ٥٩- القدس تحت الحكم الصليبي و دور صلاح الدين قي تحريرها، د. شفيق جاسر أحمد محمود، مكتبة الدار بالمدينة، الطبعة الأولى، ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩ م.
- ٦٠- القدس تناديكم أحمد عبد ربه بصبوص، دار البشير، عمان، الطبعة الأولى، ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.
- ٦١- القدس في العهدين الفاطمي و الأيوبي د. وائل عبدالرحيم عبيد، الطبعة الأولى، ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م.
- ٦٢- القوى البحرية و التجارية في البحر المتوسط، أرشبالد لويس.
- ٦٣- الكامل في التاريخ لابن الأثير، دار المعرفة، بيروت - لبنان.
- ٦٤- الكواكب الدرية في السيرة النورية، تقي الدين أحمد بن قاضي شهبه، تحقيق، محمود زايد، طبعة بيروت، ١٩٧١ م.
- ٦٥- المدارس العسرونية في بلاد الشام، د. صادق أحمد داوود جودة، مؤسسة الرسالة، دار عمار، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م.
- ٦٦- المستدرك على الصحيحين في الحديث، للحاكم أبي عبدالله النيسابوري.
- ٦٧- المستشفيات الإسلامية من العصر النبوي إلى العصر العثماني، عبدالله عبدالرزاق مسعود السعيد، دار الفاء عمان - الأردن، الطبعة الأولى، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٧ م.
- ٦٨- المقاومة الإسلامية للغزو الصليبي، عماد الدين خليل، دار ابن كثير، الطبعة الأولى، ٢٠٠٥ م.

- ٦٩- الملل و النحل، تأليف محمد عبدالكريم الشهرستاني، تحقيق محمد سيد كيلابي، جمع مصطفى البابي الحلبي بمصر، ١٣٨٧ هـ - ١٩٦٧ م.
- ٧٠- الموسوعة اشاملة تأريخ الحروب الصيبية، د. سهيل زكار، دار الفكر، دمشق سوريا، الطبعة الأولى.
- ٧١- النجوم الزاهرة في ملوك مصر و القاهرة المؤسسة المصرية العامة للتأليف و الترجمة، ابن تغري بردي جمال الدين أبو المحاسن يوسف.
- ٧٢- التوارد السلطانية و المحاسن اليوسفية، بهاء الدين بن شداد، تحقيق أحمد أبيبش، دار الأولئل سوريا، الطبعة الأولى، ٢٠٠٣ م.
- ٧٣- الوافي بالوفيات، تأليف صلاح الدين بن أيبك الصفدي - تحقيق: هملوت ريتز - طبع: دار النشر فرانز ستانير (ألمانيا) ١٢٨١ هـ - ١٩٦٢ م.
- ٧٤- الوجير في الشام أرض الأنبياء ومهدج الأصفياء منير عدور، دار الفارابي للمعارف، دمشق، الطبعة الأولى ١٤٢٠ هـ - ٢٠٠٠ م.
- ٧٥- الوحدة الإسلامية بين الأمس و اليوم، إبراهيم النعمة، طبعة ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م، مطبعة الزهراء الحديثة.
- ٧٦- الوحدة الإسلامية بين الأمس و اليوم، إبراهيم النعمة، طبعة ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م مطبعة الزهراء الحديثة.
- ٧٧- الوسيط في تاريخ فلسطين في العصر الإسلامي، فاروق عمر فوزي، د. محسن محمد حسين، دار الشرق.
- ٧٨- إمارة الرها، علية الجنزوري.
- ٧٩- أوروبا في العصور الوسطى، سعيد عبد الفتاح عاشور
- ٨٠- أيعيد التاريخ نفسه، محمد العبدية، الطبعة ائالثة، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٨١- بحوث في تأريخ الحضارة الإسلامية، مجموعة البحوث التي أقيمت في ندوة الحضارة الإسلامية في ذكرى الأستاذ الدكتور أحمد فكري عام (١٩٧٦ م)، لناشر مؤسسة شباب الجامعة الإسكندرية.
- ٨٢- بغسة الطلب في تأريخ حلب.
- ٨٣- بيت المقدس أمام أحداث التاريخ، وديع تسليحوق.
- ٨٤- بيت المقدس في أدب الحروب الصليبية، د. عبد الجليل حسين عبد المهدي، دار البشير، الطبعة الثانية ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م.

- ٨٥- بيت المقدس و المسجد الأقصى دراسة تاريخية مؤلفة محمد حسن شراب دار القلم دمشق، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ - ١٩٩٤ م.
- ٨٦- تاريخ ابن خلدون.
- ٨٧- تاريخ الإسلام، حسن ابراهيم حسن، دار الجيل بيروت، الطبعة الثالثة عشر ١٤١١ هـ - ١٩٩١ م.
- ٨٨- تاريخ الأيوبيين في عصر وبلاد الشام و الجزيرة، محمد سهيل طقوش، دار النفائس، الطبعة الأولى، لبنان، ١٤٠٠ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٨٩- تاريخ الحروب الصليبية، ترجمة د. السيد الباز العريني، الطبعة الثالثة ١٤١٣ هـ - ١٩٩٣ م.
- ٩٠- تاريخ الحروب الصليبية، سعيد عبدالله البيشاوي محمد مؤنس عوض، منشورات بيت المقدس، طبعة عام (٢٠٠٤ م)
- ٩١- تاريخ الزنكيين في الموصل وبلاد الشام، د. محمد سهيل طقوش، دار النفائس، بيروت، لبنان، الطبعة الأولى ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م.
- ٩٢- تاريخ الشعوب الإسلامية، كارل بروكلمان، دار العلم للملايين، بيروت، لبنان، طبعة ١٤ عام ٢٠٠٠ م
- ٩٣- تاريخ الفاطميين، محمد سهيل طقوش، دار النفائس الطبعة الأولى.
- ٩٤- تاريخ الفتح العربي في ليبيا، الطاهر أحمد الزاوي دار التراث العربي، الطبعة ااثلثة.
- ٩٥- تاريخ القبائل العربية في عصر الدولتين الأيوبية و المملوكية، د. محمود السيد. مؤسسة شباب الجامعة طبعة، عام ١٩٩٨ م.
- ٩٦- تاريخ الوطن العربي و الغزو الصليبي، خاشع المعاضيدي، سوادي عبد محمد، دريد عبد القادر نوري، الطبعة الثانية، ١٩٨٦ م.
- ٩٧- تاريخ اليمن الإسلامي د. محمد عبده السروري، مكتبة خالد بن الوليد، صنعاء، الطبعة الثانية، ٢٠٠٣ م.
- ٩٨- تاريخ دولتي المرابطين و الموحيدين، د. علي الصلابي، دار المعرفة، بيروت، لبنان.
- ٩٩- تاريخ سلاجقة الروم في آسيا الصغرى، محمد سهيل طقوش، دار النفائس، الطبعة الأولى، ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢ م.
- ١٠٠- تاريخ مصر الإسلامية زمن سلاطين بني أيوب، د. أحمد فؤاد سيد، مكتبة مديولي، طبعة ٢٠٠٢ م.
- ١٠١- فقه النصر و التمكين، علي محمد الصلابي، دار المعرفة بيروت، طبعة الأولى.

- ١٠٢- ترتيب المدارك و تقريب المسالك لمعرفة أعلام مذهب مالك، تأليف القاضي عياض، تحقيق د. أحمد بكير محمود، طبع مكتبة الحياة، بيروت.
- ١٠٣- تفسير ابن كثير، أبو الفداء إسماعيل، تحقيق عبدالعزيز غنيم، و محمد أحمد عاشور و محمد إبراهيم مطبعة الشعب، القاهرة، مصر.
- ١٠٤- تفسير الجلالين، جلال الدين السيوطي و المحلي.
- ١٠٥- تنظيم صفة الطب خلال عصور الحضارة العربية الإسلامية، د. جميل عبد المجيد عطية، مكتبة العبيكان، الطبعة الأولى، ٢٠٠٢م.
- ١٠٦- جهاد الأيوبيين و المماليك ضد الصليبيين و المغول، د. فرست مرعي، صنعاء ٢٠٠٣م الطبعة الثانية المنتدى الجامعي.
- ١٠٧- جهاد المسلمين في الحروب الثليبية. د. فايد عاشور: مؤسسة الرسالة، الطبعة الثالثة ١٤٠٥م.
- ١٠٨- جهود علماء المغرب غي الدفاع عن عقيدة أهل السنة، د. إبراهيم التعمامي، مؤسسة الرسالة ناشرون، الطبعة الأولى ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥م. لبنان، سوريا.
- ١٠٩- حاضرة العرب، ترجمة عادل زعيتر.
- ١١٠- حروب القدس في التاريخ الإسلامي و العربي، اللواء الركن، د. ياسين سويد، دار الملتقى للطباعة و النشر، طبعة عام (١٩٩٧) بيروت، لبنان.
- ١١١- حطين بين أخبار مؤرخيها وشعر معاصريها، د. محمود إبراهيم، دار البشير عمان، الطبعة الأولى ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧م.
- ١١٢- حطين وقائع وعبر، عبدالفتاح عاشور.
- ١١٣- حكم قراقوش، الأمير المقتري عليه بهاء الدين قراقوش، دار البيارق، عمان، سمر عزام الطبعة الأولى ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩م.
- ١١٤- حياة صلاح الدين، محمود شلبي، دار الجيل بيروت، الطبعة الثالثة، ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩م.
- ١١٥- خانقاوات الصوفية في مصر في العصرين الأيوبي و المملوكي، د. عاصم محمد رزق، مكتبة مدبولي القاهرة، الطبعة الأولى ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧م.
- ١١٦- دراسات تاريخية د. عمان الدين خليل.
- ١١٧- دراسات في تاريخ الأيوبيين و المماليك د. نعمان محمود جبران د. محمد حسن العمادي، الطبعة الأولى ٢٠٠٠م.
- ١١٨- دراسات في تاريخ الأيوبيين و المماليك، دكتور السيد عبدالعزيز سالم، د. سحر غنيم، مؤسسة شباب الجامعة ١٩٩٢م، الإسكندرية.

- ١١٩- دراسات في تاريخ العلاقات بين الشرق و الغرب، محمد مؤنس عوض.
- ١٢٠- دراسات في تاريخ المغرب الإسلامي، عزالدين عمر أحمد موسى، دار الشروق، الطبعة الأولى، ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م.
- ١٢١- دراسة وثيقة للتاريخ الإسلامي و مصادرة من عهد بني أمية حت الفتح العثماني لسورية و مصر، محمد ماهر حماده، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤٠٨ هـ - .
- ١٢٢- دروس و تأملات في الحروب الصليبية، لأبي فارس، دار الفرقان، عمان - الأردن.
- ١٢٣- دور الفقهاء و العلماء في الجهاد ضد الصليبين خلال الحركة الصليبية، د. آسيا سليمان نقلي، مكتبة العبيكان، ٢٠٠٢ م.
- ١٢٤- دور المرأة في الاستخبارات الإسلامية، د. سلامة محمد الهرفي البلوي، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م.
- ١٢٥- دور نورالدين في نهضة الامة ومقاومة عزو الفرنجة، عبدالقادر أحمد بوصيني رسالة دكتوراه، معهد التاريخ العربي و التراث العلمي للدراسات العليا.
- ١٢٦- دول الإسلام، للذهبي، شمس الدين أبي عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي، دار صادر، بيروت، الطبعة الأولى ١٩٩٩ م.
- ١٢٧- دولة اسلاجة للصلاحي، دار المعرفة، الطبعة الأولى، ١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م.
- ١٢٨- ديوان ابن الخياط.
- ١٢٩- ذيل دمشق، أبو يعلى حمزة ابن القلانسي، تحقيق أميدروز، طبعة، بيروت ١٩٠٨ م.
- ١٣٠- رجال الفكر و الدعوة، أبو الحسن الندوي، دار ابن كثير، دمشق، سوريا.
- ١٣١- رياض الفنوس في طبقات علماء القيروان و أفريقية تأليف أبي بكر عبداللج بن محمد المالكي تحقيق بشير البكوش - طبع: دار الغرب الإسلامي ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م.
- ١٣٢- زبدة الحلب من تاريخ حلب، كمال الدين أبو القاسم ابن العديم، تحقيق سامي الدهان، طبعة، دمشق ١٩٥٤ م.
- ١٣٣- سقوط دولة الموحدين، د. مراجع عقلية الغنای، ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٨ م منشورات جامعة قاريوس.
- ١٣٤- سلاجقة إيران و العراق، عبدالمنعم حسين.
- ١٣٥- سنن أبي داود، سليمان بن الأشعث، تحقيق، عزت عبيد الدعاس، حمص، الناشر، محمد السيد.

- ١٣٦- سنن الترمذي الجامع تأليف: محمد عيسى بن سورة الترمذي، تحقيق الشيه أحمد محمد شاكر، مطبعة مصطفى البابي الحلبي - الطبعة الأولى ١٣٥٦ هـ.
- ١٣٧- سنن سعيد بن منصور.
- ١٣٨- سير أعلام النبلاء، شمس الدين محمد أحمد الذهبي مؤسسة الرسالة، الطبعة السابعة ١٩٩٠م.
- ١٣٩- شجرة النور الزكية في طبقات المالكية: تأليف محمد بن محمد مخلوف، طبع دار الكتاب العربي، بيروت.
- ١٤٠- شذرات الذهب في أخبار من ذهب، ابن العماد الحنبلي، دار الأفاق الجديدة.
- ١٤١- شرف الدين مودود، عبدالغني رمضان.
- ١٤٢- شعر الجهاد الشامي في مواجهة الصليبيين د. فؤاد حسن حسين أبو الهيجاء، دار المناهج للنشر و التوزيع عمان الأردن، الطبعة الأولى ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤م.
- ١٤٣- شعر الجهاد في الحروب الصليبية في بلاد الشام، د. محمد علي الهرقي، مؤسسة الرسالة، الطبعة الثالثة ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠م.
- ١٤٤- شفاء القلوب في مناقب بني أيوب لأحمد بن إبراهيم الحنبلي، مكتبة الثقافة الدينية، مصر، طبعة عام ١٩٩٦ هـ - ١٤١٥م.
- ١٤٥- صبح الأعشى في صناعة الإنشاء، تحقيق محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، بيروت طبعة ١٩٨٩م.
- ١٤٦- صحيح البخاري لأبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، دار الفكر، الطبعة الأولى ١٤١١ هـ - ١٩٩١م.
- ١٤٧- صحيح البخاري لأبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، دار الفكر، الطبعة الأولى ١٤١١ هـ - ١٩٩١م.
- ١٤٨- صحيح مسلم، للإمام مسلم بن الحجاج القشيري، تحقيق محمد فؤاد عبد الباقي، طبع دار إحياء الكتب العربية القاهرة، الطبعة الأولى (١٣٧٤ هـ - ١٩٥٥م).
- ١٤٩- صفة الغريباء، سلمان العودة، دار ابن الجوزي، الطبعة الثانية ١٤١٢ هـ - ١٩٩١م المملكة العربية السعودية.
- ١٥٠- صفحات مشرقة من التاريخ الإسلامي، د. علي محمد الصلابي، مؤسسة إقرأ، القاهرة، الطبعة الأولى ١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧م.
- ١٥١- صلاح الدين الأيوبي أبو الحسن علي الحسيني الندوي، دار القلم، دمشق بيروت، الطبعة الثالثة ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠م.

- ١٥٢- صلاح الدين الأيوبي الأتقى في الإسلام، البرشاندور ترجمة هن الفارسية سعيد أبو الحسن، الطبعة الثانية ١٩٩٣م.
- ١٥٣- صلاح الدين الأيوبي بطل الإسلام الصالح، مجموعة من الأخصائيين التربويين، مؤسسة الثقافية، الطبعة الأولى، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨م.
- ١٥٤- صلاح الدين الأيوبي بين العباسيين و الفاطميين و الصليبيين، دار الجديد، طبعة ثانية جديدة، طبعة ٢٠٠٠م.
- ١٥٥- صلاح الدين الأيوبي قاهر العدوان الصليبي، محمد بيومي دار القلم، دمشق.
- ١٥٦- صلاح الدين الأيوبي ورقة عمل الدعوة الإسلامية، دار الإيمان، د. بسام الزرقا.
- ١٥٧- صلاح الدين الأيوبي وسقوط القدس و تحريرها.
- ١٥٨- صلاح الدين الأيوبي، أحمد عبد الجواد، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت الطبعة الأولى ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤م.
- ١٥٩- صلاح الدين الأيوبي، السير هاملتون . آ. ر. جب مكتبة بيسان.
- ١٦٠- صلاح الدين الأيوبي، قدرى قلعي، الطبعة الثالثة ١٩٩٧م، المطبوعات للتوزيع و النشر، بيروت، لبنان.
- ١٦١- صلاح الدين الفارس المجاهد و الملك المفترى عليه، شاكِر مصطفى، دار القلم دمشق.
- ١٦٢- صلاح الدين القائد و عصره، د. مصطفى الحيارى، دار الغرب الإسلامي، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ.
- ١٦٣- صلاح الدين المفتى عليه، شاكِر مصطفى، دار القلم دمشق، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م.
- ١٦٤- صلاح الدين سقوط القدس و تحريرها، قراءة معاصرة، وليد نويهض، دار ابن حزم لبنان، الطبعة الأولى، ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧م.
- ١٦٥- صلاح الدين و الصليبيون استرداد بيت المقدس، عبدالله سعيد محمد الغامدي، در الفضلية، بيروت - لبنان، ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥م.
- ١٦٦- صلاح الدين و الصليبيون تاريخ الدولة الأيوبية، د. أحمد الشامي، الطبعة الأولى، ١٩٩١م مكتبة النهضة العربية، القاهرة.
- ١٦٧- صلاح الدين وتحرير القدس، عليّة المهدي، الزبدة، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤م وزارة الثقافة الأردنية.
- ١٦٨- صلاح الدين، عبدالله علوان، دار السلام، مصر.

- ١٦٩- طبعة العامة في مصر في العصر الأيوبي، شلبي إبراهيم الجعيد، الهيئة المصرية للكتاب ٢٠٠٣م.
- ١٧٠- عصر الدولة الزنكية، د. علي محمد الصلابي مؤسسة اقرأ، القاهرة - مصر.
- ١٧١- عماد الدين زنكي، عماد الدين خليل، دار ابن كثير، دمشق - سوريا.
- ١٧٢- عمران القارة و خططها في عهد صلاح الدين الأيوبي، د. عدنان محمد فايز الحارثي، مكتبة زهراء الشرق، القاهرة.
- ١٧٣- عيون الروضتين في أخبار الدولتين، شهاب الدين أبو شامة، حقق البيسومي وزارة إحياء التراث العربي، دمشق ١٩٩١م.
- ١٧٤- فن الصراع الإسلامي الصليبي - السياسة الخارجية للدولة النورية، د. محمد مؤنس أحمد عوض، عين للدراسات و البحوث الطبعة الأولى ١٩٩٨م.
- ١٧٥- في التأريخ الأيوبي و الملوكي د. أحمد مختار العبادي مؤسسة شباب الجامعة.
- ١٧٦- قصة الحضارة: ول ديورانت - ترجمة محمد بدران، طبع لجنة التأليف و الترجمة و النشر ١٩٥٧م.
- ١٧٧- كتاب التوحيد لمحمد عبد الوهاب.
- ١٧٨- كتاب الروضتين في أخبار الدولتين النورية و الصلاحية، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧م.
- ١٧٩- لا طريق غير الجهاد لتحرير المسجد الأقصى و إحباط المؤامرة العالمية على الأمة الإسلامية، د. مجاهد مجاهد الدين بن صلاح الدين، الطبعة الأولى، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤م.
- ١٨٠- ليبيا منذ الفتح العربي حتى انتقال الخلافة الفاطمية إلى مصر، د. صالح مصطفى مفتاح المزيني، منشورات جامعة قريونس بنغازي، الطبعة الثالثة، ١٩٩٤م.
- ١٨١- ماهية الحروب الصليبية: الإيديولوجية، الدوافع، النتائج، قاسم عبده قاسم، ذات السلاسل، الكويت، الطبعة الثانية، ١٩٩٣م.
- ١٨٢- مجاهد الدين قايماز نائب إربد الموصل، د. صادق أحمد جودة، مؤسسة الرسالة، ودار عمار، الطبعة الأولى، ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٥م.
- ١٨٣- محاضرات في الفكر و الدعوة، للندوي، أبي الحسن الندي، دار ابن كثير، دمشق، الطبعة الأولى، ٢٠٠١م.
- ١٨٤- مختصر صحيح مسلم للمنذري.

- ١٨٥- مختصر كتاب الروضتين في أخبار الدولتين النورية و الصلاحية، اختصار و تعليق د. محمد بن حسن بن عقيل موسى دار الأندلس الخضراء، جدة، الطبعة الأولى، ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧م.
- ١٨٦- مدرسة الحديث بالقيروان، الحسين بن محمد شواط، الدار العالمية للكتاب الإسلامي، الطبعة الأولى، ١٤١١هـ.
- ١٨٧- مائة الزمان في تاريخ الأعيان، سبط بن الجوزي، حيدر آباد الدكن، ١٩٥١م. مصر في العصور الوسطى من العصر المسيحي حتى الفتح العثماني، محمود محمد الحويري الطبعة ٢٠٠٢م، المكتب المصري لتوزيع المطبوعات.
- ١٨٨- مصر و الشام في عهد الأيوبيين و المماليك، د. سعيد عبدالفتاح عاشور، دار النهضة العربية، بيروت.
- ١٨٩- مظاهر الحضارة الإسلامية في اليمن في العر الإسلامي، د. أسامة أحمد حماد، مركز الإسكندرية للكتاب، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤م.
- ١٩٠- مظاهر الحضارة الإسلامية في اليمن في العر الإسلامي، د. أسامة أحمد حماد، مركز الإسكندرية للكتاب، الطبعة الأولى، ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤م.
- ١٩١- معالم الإيمان فى معرفة أهل القيروان، تأليف عبدالرحمن بن محمد تأنصاري الدباغ، تحقيق إبراهيم سبوح، طبع مكتبة الخانجي بمصر، الطبعة الثانية.
- ١٩٢- معالم تاريخ الإمبراطورية البيزنطية محمود سعيد عمران.
- ١٩٣- معاهدات الصلح و السلاح بين المسلمين و الفرنج.
- ١٩٤- معجم البلدان، شهاب الدين أبي عبدالله ياقوت الحموي، بيروت، دار صادر ١٩٧٩م.
- ١٩٥- مفرج الكروب في أخبار بنى أيو، جمال الدين محمد بن سالم بن واصل.
- ١٩٦- مقتلون في سبيل اللن، جيمس رستون الابن، نقله إلى العربية رضوان السيد، مكتبة العبيكان، طبعة ٢٠٠٢م.
- ١٩٧- مقومات النصر في ضوء القرآن و السنة، د. أحمد عوض أبو الشباب، المكتبة العصرية صيدا - بيروت الطبعة الأولى، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩م.
- ١٩٨- مملكة بيت المقدس، عمر كمال توفيق.
- ١٩٩- من أجل فلسطين مواقف عبر التاريخ الإسلامي، حسني أدهم جرار، مؤسسة الزيتونة، الطبعة الأولى، ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨م، دار البشير.

- ٢٠٠ - موسوعة المغرب العربي للغنيمي، عبد الفتاح مقلد الغنيمي، الناشر، مكتبة مدبولي، مكة ١٩٧٩م.
- ٢٠١ - موسوعة تاريخ العرب، العصر الأيوبي عبدالمنعم الهاشمي، دار البحار، بيروت، الطبعة الأولى.
- ٢٠٢ - موقف فقهاء الشام وقضاتها من الغزو الصليبي، جمال محمد سالم خليفة، الجماهيرية الليبية، جامعة الفاتح، ٢٠٠٠م.
- ٢٠٣ - نصوص من أدب عصر الحروب الصليبية عمر الساريس دار المنارة، جدة السعودية، الطبعة الأولى، ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥م.
- ٢٠٤ - نظام الملك، الحسن بن علي بن إسحاق الطوسي، د. عبد الهادي محمد رضا محبوبة الدار المصرية اللبنانية.
- ٢٠٥ - نهر الذهب في تاريخ حلب، كامل بن حسين الغزي، المطبعة النورية.
- ٢٠٦ - نور الدين زنكي في الأدب العربي في عصر الحروب الصليبية، تأليف محمود فايز إبراهيم السرطاوي، دار البشير، عمان - الأردن، الطبعة الأولى، ١٤١١ هـ - ١٩٩٠م.
- ٢٠٧ - نور الدين محمود و الصليبيون، حسن حبشي.
- ٢٠٨ - نور الدين محمود، الرجل و التجربة، عماد الدين خليل، دار القلم ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠.
- ٢٠٩ - نور الدين محمود، حسين مؤنس، الدار السعودية، الطبعة الثالثة ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٧.
- ٢١٠ - هجمات مضادة في التأريخ الإسلامي، د. عماد الدين خليل مكتبة النور، الطبعة الأولى ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٦م.
- ٢١١ - هكذا طهر جيل صلاح الدين، د. ماجد عرسان الكيلاني، دار القلم، الإمارات العربية، الطبعة الثالثة ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢م.
- ٢١٢ - هموم داعية، محمد الغزالي، دار القلم.
- ٢١٣ - واقدساه، د. سيد حسين العفاني، مكتبة معاذ بن جبل، دار العفاني، الطبعة الأولى ٢٠٠١ م - ١٤٢١هـ.
- ٢١٤ - وثائق الحروب الصليبية و الغزو المغولي، محمد ماهر حماده الطبعة، بيروت ١٩٨٦م.
- ٢١٥ - وفيات الأعيان و أنباء الزمان، لابن خلكان، أبو العباس شمس الدين أحمد، تحقيق، إحسان عباس، دار صادر، بيروت.

- بهشی یه کهم: نهو شالاهه خاچپهرستیانهی که پیش دروستبونی دمو له تی نهییوی پویاندا ۲.
- باسی یه کهم: رهگ وریشه میژویه کانی جهنگه خاچپهرستیه کان: ۲
- یه کهم: بیزهنتیه کان: ۲
- دووم: نیسپانییه کان: ۴
- سینییه: بزوتنه وهی خاچپهرستی: ۵
- چوارهم: بزواتی گه مارو دانی خاچپهرستی: ۶
- پینجهم: نیستعمار: ۷
- باسی دووم: گرنگترین هوکارو پالنه ره کانی شالاهه کانی خاچپهرستی ۱۰
- یه کهم: پالنه ری نایینی: ۱۱
- دووم: پالنه ری رامیاری (سیاسی): ۱۵
- سینییه: پالنه ری کومه لایه تی: ۱۷
- چوارهم: پالنه ری نابووری: ۱۸
- پینجهم: گۆرانی ترازوی هیز له دهریای ناوه راستدا: ۱۹
- شه شه: په نابردنی نیمپراتۆری بیزهنتی بو پا پا نۆربانی دووم: ۲۴
- حه وتهم: که سایه تی پا پا نۆربانی دووم و پرۆژه گشتگیره که ی بو شالای خاچپهرستی: ۲۵
- باسی سینییه: هه لگیرسانی جهنگی یه که می خاچپهرستی: ۳۹
- یه کهم: نیستراتیژییه تی شالای خاچپهرستی پاش داگیر کردن: ۴۰
- دووم: بزوتنه وهی یه رگری له سه رده می سه لجوقیدا: ۴۴
- سینییه: رۆلی شاعیران له بزواتی به رگریدا: ۵۲
- چوارهم: سه رکرده کانی جیهاد له ناو سه لجوقیییه کاندای پیش عیماد الدین زهنگی: ۵۵
- پینجهم: گرنگترین کاره کانی عیماد الدین زهنگی نازاد کردنی ره ها بوو: ۱۰۸
- شه شه: کۆی نهو رۆله سیاسی و سه ربازییه ی عیماده دین گیرای له سه ر شانۆی عۆزێ
- نیسلامی: ۱۳۳
- حه وتهم: شالای دووم خاچپهرسته کان: ۱۳۵
- باسی چوارهم: تیروانیینی نوره دین بو مامه له کردن له گه ل دمو له تی فاطمیدا: ۱۴۹
- یه کهم: رهگ و ریشه ی شیعه ی نیسماعیلی و دمو له تی فاطمی: ۱۵۰

- ١٧٧ دووهم: هه ئه مه ته سه ربا زيبه كاني نوره دين بو سه ر ميسر:
 ١٩٦ سيبه م: وه زاره تي سه لاهه دين له ميسرو نه و كارانه ي كه به نه نجامي گه ياند:
 چواره م: به رهنكار بوونه وه ي شالاوي خاچهرستي بيزه نتي هاو به شو گه ماروي دو مياط
 ٢٠٠ ٥٦٥ ك:
 ٢٠٧ پينجه م: هه ئوه شانده وه ي خه لافه تي فاطمي عوبه يدي:
 ٢١٢ شه شه م: له باربردني كوده تايه ك بو گيرانه وه ي دهو له تي فاطمي:
 چه وته م: نه و هو كارانه ي كه سه لاهه دين گرتيه بهر بو له ناو بردني مه زه به و سپينه وه ي
 ٢٢٢ ئاسه واري فاطمي يه كان:
 ٢٣٥ هه شته م: راستي ساردى نيوان سه لاهه دين و نوره دين:
 ٢٤١ نويمه م: وه فاتكردني نوره دين:
 ٢٤٥ به شي دووهم: درووست بووني دهو له تي نه يويى
 ٢٤٥ باسي يه كه م: خانه واده ي سه لاهه دين و پهروه رده بووني
 ٢٤٥ يه كه م: ره چه نه كي سه لاهه دين:
 ٢٤٦ دووهم: له داى كبووني سه لاهه دين:
 ٢٤٧ سيبه م: پهروه رده ي سه لاهه دين:
 ٢٥١ چواره م: كه ي دهو له تي نه يويى دامه زرا؟
 ٢٥٣ باسي دووهم: رهوش به رزي سه لاهه دين
 ٢٥٣ يه كه م: پاريزكاري و په رستشي خواي گه وره:
 ٢٥٨ دووهم: دادگهري:
 ٢٦٠ سيبه م: نازايه تي:
 ٢٦٢ چواره م: به خشنده يي:
 ٢٦٤ پينجه م: گرنگيداني به جيهاد:
 ٢٦٦ شه شه م: لييو ده يي:
 ٢٦٩ چه وته م: ده سترگرتني به هو كاره كاني پياو هتبه وه:
 ٢٧٢ هه شته م: نارامگري و دان به خو داگرتن:
 ٢٧٦ نويمه م: نه مه كداري:
 ٢٧٧ دهيه م: خاكي بوون:

- باسی سینه‌م: بیروباومری دموئه‌تی نه‌یویی ۲۸۰
- یه‌که‌م: گرنگیدانی نه‌یویییه‌کان به‌دامه‌زrandنی خویندنگه سونیه‌کان: ۲۸۱
- دووم: هه‌وئی نه‌یویییه‌کان له‌شام و جه‌زیردا: ۲۸۷
- سینه‌م: ره‌گه‌زه‌کانی روشنبیری سوننی له‌سه‌رده‌می نه‌یویییدا: ۲۹۰
- چوارم: زیندوکرده‌وه‌ی دموئه‌تی خه‌لا‌ه‌تی عه‌باسی له‌لایه‌ن نه‌یویییه‌کانه‌وه: ۳۱۰
- پینجه‌م: پاراستنی ریگای هه‌ج و دوو هه‌رده‌مه پیرۆزه‌که له‌لایه‌ن سولتانه‌کانی نه‌یویییه‌وه: ۳۱۲
- شه‌شهم: رویه‌رویوونه‌وه‌ی شیعه‌گه‌ری له‌لایه‌ن نه‌یویییه‌کانه‌وه له‌میسرو شام و یه‌مه‌ندا: ۳۱۹
- هه‌هه‌وئه‌م: له‌و هه‌کارانه‌ی که‌یارمه‌تی نه‌یویییه‌کانی دا بو‌زیندوکرده‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی سوننه: ۳۲۱
- هه‌شته‌م: رینماییه‌ په‌رومرده‌یه‌کان له‌بو‌چوونه‌کانی سه‌لا‌حه‌دیندا ۳۲۳
- باسی چوارم: پله‌وپایه‌ی زانایان و شه‌رع‌زانان لای سه‌لا‌حه‌دینی نه‌یویی ۳۲۶
- یه‌که‌م: القاضي الفاضل: ۳۲۷
- دووم: الحافظ السلفی: ۳۴۷
- سینه‌م: نه‌بوو الطاهری کوپری عه‌وه‌ی نه‌سکه‌ندمرانی: ۳۶۱
- چوارم: عه‌بدو‌لای کوپری نه‌بی عه‌سرون: ۳۶۵
- پینجه‌م: زانا عیسا‌ی هه‌کاری: ۳۷۴
- شه‌شهم: زه‌ینه‌دین عه‌لی کوپری نه‌جا: ۳۷۸
- هه‌هه‌وئه‌م: عیمادی نه‌سفه‌هانی: ۳۸۱
- هه‌شته‌م: نه‌لخه‌بو‌شانی: ۳۸۳
- باسی پینجه‌م: چاکسازی نابوری و بو‌اره‌کانی خه‌رجی ۳۸۶
- یه‌که‌م: گرنگیدانی به‌کشتوکا‌ل و بازرگانی: ۳۸۶
- دووم: گرنگیدان به‌پیشه‌سازی: ۳۸۷
- سینه‌م: نه‌هیشتنی با‌ج و رازی بوون به‌دا‌هاته شه‌رعیه‌کان: ۳۹۰
- چوارم: نه‌خو‌شخانه‌کان له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا: ۳۹۲
- پینجه‌م: خانه‌ق‌ای سؤفیه‌کان: ۳۹۵
- شه‌شهم: چاکسازی کۆمه‌لایه‌تی: ۴۰۰

- ٤٠٢.....: چاکسازی له‌بواری بیناسازیدا:
 ٤٠٥.....: چاکسازی ئیداری:
 ٤١٣.....: باسی شه‌شه‌م: سیستمی سه‌ریازییه‌کان له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا
 ٤١٣.....: یه‌که‌م: گه‌شه‌کردنی دهره‌به‌گایه‌تی سه‌ریازی له‌سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌دیندا:
 ٤١٧.....: دووم: دیوانی سوپای سه‌لا‌حی:
 ٤١٨.....: سییه‌م: جل‌وبه‌رگی سه‌ریازان:
 ٤١٨.....: چوارم: نازوقه:
 ٤٢٠.....: پینجه‌م: خو‌ناماده‌کردنی سه‌ریازی:
 ٤٢٥.....: شه‌شه‌م: خو‌به‌خشه‌کان له‌سوپای نه‌یوپییدا:
 ٤٢٦.....: هه‌وته‌م: نه‌و تیمان‌ه‌ی که پاشکۆی سوپا بوون:
 ٤٣١.....: هه‌شته‌م: پو‌سته‌و هه‌والگرییه‌کان:
 ٤٣٩.....: نویه‌م: به‌ریوه‌بردنی کاروباره‌کانی جه‌نگ‌و ناشتی و دیله‌کان:
 ٤٥٠.....: ده‌یه‌م: چه‌که‌کانی سوپای نه‌یوپی:
 ٤٥١.....: یازده‌یه‌م: هی‌زی دهریایی نه‌یوپییه‌کان:
 ٤٦٦.....: باسی هه‌وته‌م: هه‌وله‌کانی سه‌لا‌حه‌دینی نه‌یوپی بو‌یه‌گه‌ستی به‌ره‌ی ئیسلامی
 ٤٧٢.....: یه‌که‌م: ده‌ست‌گرتن به‌سه‌ر دیمه‌شتدا:
 ٥٠٠.....: دووم: پاش ده‌ست‌گرتنی به‌سه‌ر هه‌له‌ب:
 ٥٠٦.....: سییه‌م: گه‌مارۆی سییه‌می موس‌ل و چوونه‌ژیر رکیفی سه‌لا‌حه‌دینه‌وه:
 ٥٠٨.....: چوارم: هه‌وله‌کانی شیعه‌ی ئیسماعیلی بو‌له‌ناو‌بردنی سه‌لا‌حه‌دین:
 ٥١٤.....: پینجه‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین له‌گه‌ل سه‌لجوقیه‌کانی رۆمه‌کاندا:
 ٥١٧.....: شه‌شه‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین له‌گه‌ل خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا:
 ٥٢٢.....: هه‌وته‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین به‌ده‌وله‌تی بیزه‌نتیه‌وه:
 ٥٢٥.....: هه‌شته‌م: په‌یوه‌ندی سه‌لا‌حه‌دین به‌خاچه‌رسته‌کانه‌وه پینش حطین:
 نویه‌م/ گرنگترین وانه‌و په‌ندو سوده‌کانی له‌ماوه‌ی نیوان کۆچی دوا‌ی نوره‌دینه‌وه هه‌تاوه‌کو
 ٥٣٩.....: جه‌نگی حطین:
 ٥٦٤.....: به‌شی سییه‌م: جه‌نگی حگین و نازاد‌کردنی به‌یتوله‌قدیس و شالۆی خاچه‌رستی
 باسی یه‌که‌م: جه‌نگی حطین:

- یه که م : پیشه کیه کانی جه نگی حطین : ٥٦٤
- دووم : رووداو و کانی جه نگه که : ٥٧٥
- سییه م : هۆکاره کانی سه رکه وتن له جه نگی حطین : ٥٧٩
- چوارم : کاردانه و ه کانی جه نگی حگین : ٥٩٩
- پینجه م : دمره نجامه کانی جه نگی حطین : ٦٠٥
- باسی دووم : نازادکردنی به یتوله قدیس : ٦١٠
- یه که م : ناماده کاریه کانی خاچیه رستان له ناویه یت و له قدیسدا : ٦١٠
- دووم : پلانی سه ربازی سه لاهه دین : ٦١١
- سییه م : چوونه ناوه و ی سه لاهه دین بو به یتوله قدیس : ٦١٧
- چوارم : یه که مین نویژی هه ینی له به یتوله قدیسدا : ٦٢٤
- پینجه م : مینه بری نوره دین له به یتوله قدیسدا : ٦٣٠
- شه شه م : چاکسازییه کانی سه لاهه دین له به یتوله قدیسدا : ٦٣١
- حه وته م : ناردنی مرگینی و نیردراو بو ناوچه کانی جیهانی ئیسلامی : ٦٣٣
- هه شته م : ناکۆکی سه لاهه دین له گه ل خه لیفه ی عه باسیدا : ٦٣٤
- نویه م : ناماده بوونی زانایان له فتوحاته کانی سه لاهه دیندا : ٦٣٥
- دهیه م : له هۆنراوه کانی شاعیران دمرباره ی نازادکردنی قودس : ٦٣٨
- یازدهیه م : گه مارۆدانی صور : ٦٤٢
- دوازدهیه م : ته و اوکردنی نازادیسازییه کان (فتوحات) : ٦٤٦
- سیازدهیه م : نیمه بو مانه وه له دیمه شقدا دروست نه کراوین : ٦٤٨
- چواردیه م : کۆچی دواپی نوسامه ی کۆری موقیز : ٦٤٩
- پازدهیه م : گرنگترینی وانه و په ندو سوده کان : ٦٥١
- به شی سییه م : شالۆی سییه می خاچیه رستی و کۆچی دواپی سه لاهه دین : ٦٦١
- یه که م : خاچیه رسته کان په نا ده بن بو روژناوا : ٦٦١
- دووم : نیمپراتۆری نه ئمانی به رهو روژه لات به ری ده که ویت : ٦٦٣
- سییه م : خاچیه رسته کان عه ککا گه مارۆده دن : ٦٦٩
- چوارم : داگیرکردنی عه ککا : ٦٩٥
- پینجه م : هۆکاره کانی رووخانی عه ککا :

٧٠٤	شه شهه : جهنگى نه رسوف :
٧٠٦	حه وتهه : رووخاندى عه سقه لان :
٧٠٨	هه شتهه : ريكخستنى به رگرى نه قودس :
٧١٠	نوئهه : سروشتى دانوستانه كان نه نيوان عادل و ريتشارد لهه قوناغه دا :
٧١١	دهيهه : تتيگه يشتتيكى سياسى سه لاهى كه هاوتتا بوون نه گهل جهنگدا :
٧١٣	يازدهيهه : رى و شوينه كانى سه لاهه دين بو به رگرى كردن نه قودس :
٧١٥	دوازدهيهه : جهنگى يافا :
٧١٧	سيازدهيهه : گفتوگوكان و ريكهه وتنى رهمله :
٧٣٣	چوارددهيهه : نه خووش كه وتن و كوچى دوايى سه لاهه دين له سالى ٥٨٩ك دا :
٧٤٦	پوخته :
٧٥٤	نووسه ر له چهنه ديپريكددا :
٧٥٦	به رگى دهرهوه :
٧٥٧	اهم المصادر و المراجع
٧٧٠	پيرست